

Nochtadh 18: an caoineadh os ard —2018-2030

*“Tá sí tar éis titim, tá sí tar éis titim,
an Bhablóin Mhór! »*

*“Tar amach as a measc, a
mhuintir...”*

Samuel i láthair

**Mínigh
Daniel agus Revelation
dom**

**Cruthúnas Fáidh Go Bhfuil Dia
A Nochtadh Deiridh dá dToghtha**

**Sa saothar seo: A Thionscadal - A
Bhreithiúnas**

Leagan: 23-09-2023 (7-7ú⁻⁵⁹⁹⁴)

“ Agus chuala mé glór duine i lár Ulai;

adeir sé agus dúirt, A Ghabriel, mínigh dó an fhís ” Daniel 8:16.

Nóta mínithe ar an gclúdach

Ó bhun go barr: Teachtaireachtaí ó na trí aingeal de Revelation 14.

Is iad seo na trí fhírinní as leabhar Daniel a nochtadh do na naoimh tar éis thriail earrach na bliana 1843 agus tar éis an 22 Deireadh Fómhair, 1844. Gan neamhaird a dhéanamh ar ról na Sabóide, níorbh fhéidir leis na luath-Adventists fíorbhrí na dteachtairachtaí seo a thuiscint. Bhí nasc ag Adventists a bhí ag fanacht ar ais Chríost a dtaithí leis an " **caoin meán oíche** " nó " *lár na hoíche* " a luadh i parabal an " *deich maighdean* " ó Matt.25:1 go 13 nuair a fógraíodh an " *filleadh an Brideroom* " a luaitear.

- 1- **téama an bhreithiúnais** in Dan.8:13-14 agus is ábhar do theachtairacht an chéad aingeal in Ath.14:7: " *Bíodh eagla ort roimh Dhia agus tabhair glóir dó go bhfuil uair a bhreithiúnais tagtha agus déan adhradh don té a rinne. an talamh, na flathis, agus na toibreacha uisce!* »: filleadh ar an Satharn, an t-aon seachtú lá fíor den ord diaga, an tSabóid Ghiúdach agus lá sosa seachtainiúil, ag teastáil ó Dhia sa cheathrú cuid dá dheich nAitheanta.
- 2- **Séanadh an Phápa Róimh** , " *adharc beag* " agus " *rí éagsúla* " Daniel 7:8-24 agus 8:10-23 go 25 , a fhaigheann an t-ainm " *Babylon an mór* " i dteachtairacht an dara aingeal Apo . 14:8: " *Tá Babylon Mhór tite, tá sí tar éis titim!* " : go príomha, mar gheall ar an Domhnach, "lá na gréine" roimhe seo mar oidhreacht ón Impire Constantine I ^a bhunaigh é an 7 Márta, 321. Ach tá údar leis an abairt seo " *thit sé* " trí nochtadh a nádúir mhallaithe ó Dhia mar a rinne sé. thug sé isteach dá sheirbhísigh Adventist é tar éis 1843, i 1844, trí chleachtas na Sabbath tréigthe a athchóiriú. Ciallaíonn " *tit sí* ": "tóghtar agus buaitear í." Mar sin fógraíonn Dia na fírinne a bhua i gcoinne champa na bréaga reiligiúnacha.
- 3- **Téama an bhreithiúnais dheireanaigh** ina mbuaileann " *tine an dara bás* " na reibiliúnaithe Críostaí. Seo í an íomhá a chuirtear i láthair in Dan.7:9-10, forbraítear an téama in Ath.20:10-15, agus is ábhar é do theachtairacht an tríú aingeal in Ath.14:9-10: " *Agus eile, lean an treas aingeal iad, ag rá le guth ard: Má adhradh duine ar bith an beithíoch agus a íomhá, agus go bhfaigheann marc ar a forehead nó ar a láimh, beidh sé ag ól freisin fíon na feirge Dé, doirteadh amach meascán isteach sa chupán a wrath, agus beidh sé a tormented le tine agus ruibh, roimh na haingil naofa agus roimh an Uain* ": Anseo, tá Dé Domhnaigh a aithnítear leis an " *marc an Beast* " .

Tabhair faoi deara an comhfhreagras comhionann ar líon na véarsaí spriocdhírthe i Daniel 7: 9-10 agus Revelation 14: 9-10 .

An ceathrú aingeal : níl sé le feiceáil ach in Apo.18 mar a n-íomhálann sé an forógra deiridh de na trí theachtairacht Adventist roimhe seo a bhaineann leas as an solas diaga go léir atá tagtha chun iad a shoilsiú ó 1994 agus go dtí deireadh an domhain, is é sin, go dtí deireadh an domhain. earrach 2030 Seo an ról a chaithfidh an obair seo a imirt. Léiríonn an solas a tháinig chun é a shoilsiú na ciontachtanna leantacha: an reiligiún Caitliceach, ó 538; den chreideamh Protastúnach, ó 1843; agus an institiúid Adventist oifigiúil, ó 1994. Bhí an chúis go léir na titime spioradálta, ina gcuid ama: an diúltú an tsolais atá molta ag an Spiorad Naomh Dé in Íosa Críost. “ *Ag an deireadh* ” a luaitear in Dan.11:40, tugann an Eaglais Chaitliceach le chéile ina mallacht, gach grúpa reiligiúnach, Críostaí nó nach ea, a aithníonn a ministreacht agus a húdarás; seo faoi choimirce a chomhghuaillíochta “éacúiméineach” mar a thugtar air, a tháinig isteach i 1995 i ndiaidh Protastúnachas.

2 Corantaigh 4:3-4

“ ...Má tá ár Soiscéal folaithe fós, tá sé faoi cheilt ag na daoine atá ag fáil bháis; ar son na n-ainchreidmheach ar dalladh Dia na h-intleachta so orthu, ionnus nach bhfeicfidís greadhnachas soisgéil na glóire Críost, an t-é atá íomháigh Dé . »

“Agus má fhanann míthuiscint ar an bhfocal fáidhiúil, ní bheidh sé amhlaidh ach dóibh siúd nach mór a bheith cailte.”

Chomh maith leis sin, mar achoimre ar na nithe a chuirtear i láthair sa doiciméad seo fios a bheith agat, chun an *bheannacht a chosaint* ,

ó earrach na bliana 1843 a bunaíodh le foraithe an chruthaitheora agus an reachtóra Dé Daniel 8:14, de réir a “ *Soiscéal shíoraí* ”,

ar fud an domhain, gach fear agus gach bean,

ní mór é a bhaisteadh in ainm Íosa Críost trí thumadh iomlán chun grásta diaga a fháil,

Ní mór breathnú Dé Sathairn , an chuid eile Sabbath seachtú lá, beannaithe ag Dia i Genesis 2, agus an 4ú ^{de chuid} 10 commandments a luadh i Eaxodus 20; seo, chun a ghrásta a chaomhnú,

ní mór onóir a thabhairt do na dlíthe morálta diaga agus na dlíthe aiste bia atá forordaithe sa Bhíobla Naofa, i Geineasas 1:29 agus Leviticus 11, (naomhachta an choirp)

agus gan “ dearmad a dhéanamh ar a bhriathar fáidhiúil ”, chun “ Spiorad Dé a mhúchadh ” (1 Tes.5:20).

Aon duine nach gcomhlíonann na critéir seo tá sé cáinte ag Dia an “ *dara bás* ” a thuairiscítear in Apacailipsis 20 a fhulaingt. Samúéil

MÍNIÚ – Mise Daniel AGUS Apacailipsis Leathanú na dtopaicí a clúdaíodh

An chéad chuid: Nótaí ullmhúcháin

Úsáideann sé cuardach uathoibríoch ar uimhreacha leathanaigh na mbogearraí a úsáidtear

Leathanach teidil

- 07 Cur i láthair
- 12 Dia agus a chruthuithe
- 13 Bunús Bhíobla na Fírinne
- 16 Nóta Bunúsach : 7 Márta, 321, lá cursed an pheaca
- 26 Fianaise Dé tugtha ar an talamh
- 28 Nóta : Ná cuir amú martyrdom agus pionós
- 29 Geineasas: achoimre ríthábhachtach fáidhiúil
- 30 Creideamh agus míchreideamh
- 33 Bia don Aimsir Fheiliúnach
- 37 Stair Nochta an Fhíorchreidimh
- 39 Nótaí ullmhúcháin do leabhar Dhainéil
- 41 Tosaíonn sé ar fad i Daniel - LEABHAR DAINÉAL**
- 42 Daniel 1 - Teacht Daniel sa Bhablóin
- 45 Daniel 2 - *An dealbh d'fhís an Rí Nebuchadnesar*
- 56 Daniel 3 - *An triúr compánach san fhoirnéis*
- 62 Daniel 4 - *an rí uiríslíú agus thiontú*
- 69 Daniel 5 - *Breithiúnas an Rí Belshazzar*
- 74 Daniel 6 - *Daniel i nead na leoin*
- 79 Daniel 7 - *An ceithre ainmhí agus adharc bheag an phápa*
- 90 Daniel 8 - *Deimhníodh céannacht an Phápa - foraithe diaga Dan.8:14.*
- 103 Daniel 9 - *An fógra ar an am an Aireacht earthly Íosa Críost.*
- 121 Daniel 10 - *Fógairt na mór-thubaiste - Físeanna na tubaiste*

- 127 Daniel 11 - Seacht gcogaí na Siria.
- 146 Daniel 12 - Misean uilíoch an Adventist léirithe agus dátaíthe.
- 155 Réamhrá don siombalachas fáidhiúil
- 158 Adventism
- 163 An Chéad Amharc ar an Apocalypse
- 167 Siombail na Róimhe san Fháidh
- 173 Solas ar an tSabóid
- 176 Forraithne Dé Daniel 8:14
- 179 Ullmhúchán don Apocalypse
- 183 An Apocalypse go hachomair
- 188 **An dara cuid: mionstaidéar ar an Apocalypse**
- 188 **Revelation 1** : Prologue-Filleadh Chríost-The Adventist Téama
- 199 **Nochtadh 2** : Tionól Chríost ó bunaíodh é go 1843
- 199 1ú tréimhse : *Ephesus* - 2ú tréimhse : *Smyrna* - 3ú tréimhse : *Pergamon* -
4ú ré : *Thyatira*
- 216 **Nochtadh 3** : Tionól Chríost ó 1843 - an creideamh Críostaí aspalda
athchóirithe
- 216 5ú tréimhse : *Sardis* - 6ú tréimhse : *Philadelphia* -
- 223 Cinniúint na hAidbhinte a Nochtadh i gCéad Fhís Ellen G. White
- 225 7ú ré : *Laodicea*
- 229 **Nochtadh 4** : breithiúnas neamh
- 232 Nóta : prophesies DLÍ DIVINE
- 239 **Nochtadh 5** : Mac an Duine
- 244 **Nochtadh 6** : Aisteoirí, pionóis diaga agus comharthaí na ré Críostaí - An
chéad 6 shéala
- 251 **Nochtadh 7** : Seachtú Lá Adventism séalaithe le " *séala Dé* ": an Sabbath
agus rún " *an seachtú séala* ".
- 259 **Nochtadh 8** : Na chéad cheithre " *trumpa* "
- 268 **Nochtadh 9** : An 5ú agus an 6ú " *trumpaí* "
- 268 an 5ú " *trumpa* "
- 276 an 6ú " *trumpa* "
- 286 **Nochtadh 10** : an " *leabhar beag oscailte* "
- 291 Deireadh na chéad pháirte den Taispeántas
An dara cuid: na téamaí a forbraíodh
- 292 **Nochtadh 11** : réimeas an Phápa - atheism náisiúnta - an 7ú " *trumpa* "
- 305 **Nochtadh 12** : an plean iontach lárnach
- 313 **Nochtadh 13** : bráithre bréagacha an chreidimh Chríostaí
- 322 **Nochtadh 14** : Am na hAidbhinte Seachtú Lá
- 333 **Nochtadh 15** : Deireadh na tréimhse promhaidh
- 336 **Nochtadh 16** : *Na Seacht bPlá Deiridh Fhrith Dé*
- 345 **Nochtadh 17** : tá an striapach unmasked agus aitheanta
- 356 **Nochtadh 18** : faigheann an striapach a pionós
- 368 **Nochtadh 19** : *cath Armageddon* Íosa Críost
- 375 **Nochtadh 20** : *míle bliain* an 7ú mílaoise agus an breithiúnas deiridh
- 381 **Nochtadh 21** : an *Nua Iarúsailéim* ghlóirithe mar shiombail
- 392 **Nochtadh 22** : Lá Gan Chríoch na Eternity

- 405 **Maraíonn an litir ach tugann an Spiorad beatha**
408 **Am talmhaidh Íosa Críost**
410 **Naofa agus na naomhthachta**
424 **Scaradh Genesis – ó Genesis 1 go 22 –**
525 Comhlíonadh na ngeallúintí a tugadh d’Abrahám: Geineasas 23 go...
528 An Eaxodus agus Maoise Dílis – Ón mBíobla go Ginearálta – Uair an Rogha Deiridh – An Seachtú Lá Adventism: Scaradh, Ainm, Stair – Mórbhreithiúnais Dé – Diaga ó A go Z – Saobhadh na dtéacsanna bíobalta - Athchóiríonn an Spiorad an fhírinne.
547 An tiomnú deiridh
548 An Glaoch Deiridh

Nóta: aistriúcháin go teangacha iasachta á ndéanamh ag baint úsáide as bogearraí aistriúcháin uathoibríoch, tá an t-údar freagrach ach amháin as téacsanna i bhFraincis, teanga an leagan bunaidh de na doiciméid.

Mínigh Daniel agus Revelation dom

cur i láthair

Rugadh agus tá mé i mo chónaí sa tír thar a bheith uaigneach seo, mar go dtugann Dia ainm siombalach ar a phríomhchathair “ *Sódom agus an Éigipt* ” in Ath.11:8. Bhí a samhail den tsochaí, poblachtach, éad, a aithris, a scaipeadh agus a ghlacadh ag pobail iomadúla ar fud an domhain; is í an Fhrainc an tír seo, tír mhonarcúil agus réabhlóideach cheannasach, turgnamhaí ar chúig Phoblacht le réimis tábhairneacha arna gcáineadh ag Dia. Go bródúil, fógraíonn agus taispeánann sé a táblaí cearta daonna, go mór i gcoinne táblaí na ndualgas daonna atá scríofa i bhfoirm “deich nAitheanta”, ag an cruthaitheoir Dia féin. Ó bunaíodh é agus a chéad mhonarcacht, tá sé tar éis dul i mbun cosanta a namhaid, an reiligiún Caitliceach Rómhánach nár scoir a theagasc riamh de bheith ag gaoch "olc" ar an rud a dtugann Dia "maith" air agus "maith" a thabhairt ar an rud a dtugann sé "olc". ”. Ag leanúint ar aghaidh leis an titim dosheachanta, ba é a Réabhlóid a spreag é a ghlacadh atheism. Mar sin, mar chréatúr, pota talún, tá an Fhrainc ag gabháil le cúlú a chuireann i gcoinne an Dé uilechumhachtaigh, pota barántúil iarainn; bhí an toradh intuartha agus prophesied aige; beidh taithí aici ar chinníúint “ *Sódom* ” a bheidh ciontach sna peacaí céanna os a comhair. Tá stair an domhain le 1700 bliain anuas múnlaíthe ag a drochthionchar, go háirithe a thacaíocht d’údarás réimeas na bPápa Caitliceach, óna chéad mhonarc, Clovis I, céad^{na} bhFrancach. Baisteadh é i Reims, an 25 Nollaig sa bhliain 498. Tá comhartha ceiliúradh na Nollag ar an dáta seo a cheangail an Róimh, go héagórach agus go fealltach, le dáta breithe bréagach Íosa Críost, an Dia incarnate, cruthaitheoir an domhain agus gach rud a mhaireann nó atá ann; a éilíonn go ceart an teideal “ *Dia na Fírinne* ” mar go bhfuil gráin aige ar “ *an bhréag a bhfuil an diabhal ina athair aige* ,” mar a dhearbhaigh Íosa.

Ar mhaith leat cruthúnas gan shéanadh nach bhfuil aon Phápa Rómhánach dlisteanach ag éileamh a bheith ina sheirbhíseach ag Íosa Críost? Seo é, beacht agus bíobla: Dúirt Íosa i Matt.23:9: “ ***Agus ná gaoch ar d’athair ar dhuine ar bith ar domhan; óir is duine amháin bhur n-athair, atá ar neamh.*** »

Cad a thugtar ar an bpápa ar domhan? Is féidir le gach duine é a fheiceáil, “ ***athair naofa*** ”, nó fiú, “ ***athair an-naofa*** ”. Tugtar “ ***aithreacha*** ” ar shagairt Chaitliceacha freisin. Is cúis leis an dearcadh ceannairceach seo an t-uafás sagart chun iad féin a chur ina n-idirghabhálaithe fíor-riachtanach, de réir dealraimh, idir Dia agus an peacach, agus múineann an Bíobla dó saor-rochtain ar Dhia arna dhlisteanú ag Íosa Críost. Ar an mbealach seo, déanann an creideamh Caitliceach an cine daonna a náionáin chun an chuma a bheith fíor-riachtanach agus riachtanach. Déanfaidh Dia an t-athrú seo ó idirghuí díreach Íosa Críost a shéanadh i tairngreacht, i Dan.8:11-12. Ceist-Freagra : Cé a chreideann go bhféadfadh an cruthaitheoir cumhachtach a d’fhéadfadh Dia a ghlacadh mar sheirbhísigh daoine daonna a dhéanann seachrán air le “ ***arrogance*** ” uafásach atá séanta i Dan.7:8 agus 8:25? Tá freagra an Bhíobla ar an leanbhú seo ar aigne an duine sa véarsa seo ó Ier.17:5: “ *Mar seo a deir IaHáH: Is mallaithe an fear a*

chuireann muinín as an duine , a thógann an fheoil as a thacaíocht , agus a chasann a chroí de YaHWéH! »

Toisc gurbh í an Fhrainc a mhúnlaigh stair reiligiúnach cuid mhór den ré Chríostaí go mór, thug Dia misean d’Fhrancach a ról mallachta a nochtadh; seo, trí léiriú a dhéanamh ar bhrí fholaithe a chuid foilseachán fáidhiúla atá criptithe i gcód fíor- Bhíobla.

Sa bhliain 1975 fuair mé fógra mo mhisean fáidhiúil trí fhís, nár thuig mé a bhrí fíor ach i 1980, tar éis mo bhaiste. Arna bhaisteadh isteach sa chreideamh Críostaí Adventist Seachtú Lá, tá a fhios agam, ó 2018, go bhfuil mé curtha faoi mhinistreacht le haghaidh aimsir na hIubhaile (7 n-uaire 7 mbliana) a chríochnóidh in earrach na bliana 2030 le filleadh i nglóir an Tiarna Dia Uilechumhachtach, Íosa Críost.

Ní leor Dia nó Íosa Críost a aithint chun slánú síoraí a fháil .

Is cuimhin liom anseo, sular fhill sé ar neamh, gur labhair Íosa dá dheisceabail focail na véarsaí seo ó Mhat.28:18 go 20: “Ar tháinig Íosa i *ngar dó, labhair sé leo mar seo: Tá gach údarás tugtha domsa ar neamh agus ar neamh. ar domhan. Imigh dá bhrí sin agus déan deisceabail de na náisiúin go léir , ag baisteadh iad in ainm an Athar agus an Mhic agus an Spioraid Naoimh , agus ag teagasc dóibh gach a d’ordaigh mé duit a urramú . Agus féach, táim libh i gcónaí, fiú go deireadh an domhain .” Spreag a Spiorad Dhiaga an dearbhú foirmiúil sollúnta eile seo de chuid Gníomhartha 4:12 san Apostle Peadar: “ Níl slánú in aon cheann eile; óir níl ainm ar bith eile faoi neamh tugtha i measc na bhfear, trína gcaithfear sinn a shábháil .”*

Dá bhrí sin, a thuiscint, níl an reiligiún a réitíonn muid le Dia bunaithe ar oidhreacht reiligiúnach mar gheall ar thraidisiúin dhaonna. Is é an creideamh san íobairt toilteanach thóin a thairg Dia, trína bhás daonna in Íosa Críost, an t- **aon bhealach** chun ár n-athmhuintearas a fháil le fíríantacht foirfe a naomhthachta diaga. Chomh maith leis sin, cibé duine tú, is cuma cén bunús atá agat, do reiligiún oidhreachta, do dhaoine, do chine, do dhath nó do theanga, nó fiú do stádas i measc na bhfear, is trí Íosa Críost amháin a thagann do athmhuintearas le Dia agus cloítear lena theagasc a dtugann sé aghaidh air. dá dheisceabail go deireadh an domhain; mar is léir ón doiciméad seo.

an abairt “ **Athair, Mac agus Spiorad Naomh** ” trí ról as a chéile a d’imir an t-aon Dia i bplean an tslánaithe a thairgtear don pheacach ciontach, arna dhaoradh go dtí an “ *dara bás* ”. Níl an “tríonóid” seo ina chruinniú de thriúr Dé, mar a chreideann na Moslamaigh, rud a thugann údar lena ndiúltú don dogma Críostaí seo agus dá reiligiún. Mar “ **Athair** ”, is é Dia ár cruthaitheoir do chách; mar “ **Mhac** ” thug sé corp feola dó féin chun a dhéanta ar son peacaí a thogtha ina n-áit; sa “ **Spiorad Naomh** ”, tagann Dia, Spiorad an Chríost aiséirí, chun cuidiú lena thogtha rathúlacht a bhaint amach ina n-iompaithe trí “ **na naomhú a fháil gan éinne nach bhfeicfidh éinne an Tiarna** ”, de réir mar a mhúineann an t-aspal Pól in Eabh.12 : 14; Is é atá i gceist le “ **naomhadh** ”, a bheith **curtha ar leataobh** do Dhia agus ag Dia. Deimhníonn sé go nglacann sé leis an gceann roghnaithe agus tá sé le feiceáil in oibreacha a chreidimh, ina ghrá do Dhia agus ina fhírinne spreagtha agus nocht sa Bhíobla.

Tá sé ríthábhachtach an doiciméad seo a léamh chun tuiscint a fháil ar **an leibhéal an-ard mallachta** atá ar phobail an domhain, ar a n-institiúidí reiligiúnacha agus ar shaol Críostaí an Iarthair, go háirithe mar gheall ar a mbunús Críostaí; toisc gurb ionann an cosán a rianaigh Íosa Críost agus cosán **uathúil** agus **eisiach sábhála** tionscadail Dé; mar thoradh air sin, is é an creideamh Críostaí príomhspríoc na n-ionsaithe ón diabhal agus ó na deamhain.

Go bunúsach, tá an tionscadal coigilte deartha ag an cruthaitheoir Dia simplí agus loighciúil. Ach glacann reiligiún le carachtar casta toisc nach smaoiníonn na daoine a mhúineann é ach ar a gcoimpeart reiligiúnach a chosaint agus, ag cleachtadh an pheaca, go minic as aineolas, níl an coincheap seo ag teacht le riachtanais Dé a thuilleadh. Mar thoradh air sin, buaileann sé iad lena mhallacht a léirmhíniú siad chun a leasa agus nach gcloiseann siad an mhasladh diaga.

Níl sé i gceist go bhfaigheadh an saothar seo duais litríochta; do Dhia cruthaitheoir, is é an t-aon ról atá aige ná a thogtha a chur faoi thástáil an chreidimh a ligfidh dóibh an bheatha shíoraí a bhuaigh Íosa Críost a fháil. Gheobhaidh tú athrá ann, ach is é seo an stíl a úsáideann Dia trí na teagascanna céanna a nochtann sé trí íomhánna agus siombailí éagsúla a chosc. Is iad na athrá iomadúla seo an cruthúnas is fearr ar a mbarántúlacht agus is fianaise iad don tábhacht a thug sé do na fírinne léirithe a bhí i gceist. Deimhníonn na parabail a mhúin Íosa an bhéim agus an athrá seo.

Gheobhaidh tú sa saothar seo foilsiú ón Dia cruthaitheoir iontach a thug cuairt orainn faoin ainm daonna Íosa de Nazarat, a tháinig faoin teideal “anointed”, nó “messiah”, de réir an Eabhrais “maiseia” a luadh i Dan. 9:25, nó “Críost”, ón nGréigis “christos” de scríbhinní an chúnant nua. Annsin, tháinig Dia chun a bheatha shárghlan a ofráil mar íobairt dheonach, chun deasghnátha na n-íobairtí ainmhíoch a bhailíochtú a tháinig roimh a theacht ón bpeaca bunaidh a rinne Éabha agus Ádhamh. Ainmníonn an téarma “*anointed*” duine a fhaigheann anointing an Spioraid Naoimh mar shiombail ag ola na gcrann olóige. Treoraíonn an foilsiú fáidhiúil a thug Dia in ainm Íosa Críost amháin agus a chuid oibre atoning daoine tofa ar an gcosán a leanann chun na beatha síoraí. Toisc nach gcuireann slánú trí ghrásta amháin cosc ar na toghaí titim isteach i gaistí nach eol dó. Is chun a thairiscint grásta a chur i gcrích, mar sin, in ainm Íosa Críost, a thagann Dia chun a nochtadh go bhfuil na príomhghaistí ann a cheadaíonn dá sheirbhísigh dheireanacha in aimsir an deiridh, anailís a dhéanamh, breithiúnas a thabhairt orthu agus tuiscint shoiléir a fháil ar an **mearbhall**. staid an reiligiúin Chríostaí uilechoitinn atá i réim i ré deiridh seo an tslánaithe ar domhan.

Ach roimh cur, tá sé inmholta a spréachadh; toisc go bhfuil nádúr an chruthaitheora Dia as a riocht ag teagasc na mór-reiligiúin aondiachasacha atá i réim ar domhan. Is i gcoiteann acu go léir go bhforchuireann siad an t-aon Dia trí shrian agus go dtugann siad fianaise dá scaradh agus ó aon ghaol leis. Níl an tsaoirse dhealraitheach a ghabhann leis an gcreideamh Críostaí ach mar gheall ar imthosca reatha an ama, ach a luaithe a cheadaíonn Dia do na deamhain gníomhú go saorga, tiocfaidh an éadulaingt seo i leith na ndaoine nach leanann orthu arís. Dá mba mhian le Dia gníomhú trí shrian, ba leor dó, go simplí, é féin a dhéanamh sofheicthe dá shuíl, a fháil óna chréatúir go gcloífidh siad lena uachtanna go léir.

Mura ndearna sé gníomh mar seo, is ar an tsaoirse **amháin** atá a rogha oifigeach tofa ar an tsaoirse chun grá a thabhairt dó nó diúltú dó; rogha saor a thugann sé dá chréatúir go léir. Agus má bhíonn srian ann, níl ann ach tréith nádúrtha na dtoghthóirí atá á bhrú agus á mealladh, óna nádúr saor in aisce, ag Dia an ghrá. Agus is maith a oireann an t-ainm seo dó, mar go bhfoilíonn sé é, trí thaispeántas a chur i ngníomh a thairiscint dá créatúir a fhágann dochomórtas é; seo trína bheatha a ofráil chun íde, i bpearsa Íosa Críost, ar son na bpeacaí a fuair a thoghtha féin mar oidhreacht agus a rinne a dtogh **féin** tráth a n-aineolais agus a laige. Aird! Ar domhan, ní ghlacann an focal grá seo ach i bhfoirm mothúchán agus a laige. Tá ábhar Dé láidir agus go foirfe cóir; a dhéanann an difríocht ar fad toisc go bhfuil sé i bhfoirm prionsabal ina bhfuil mothú rialaithe go hiomlán. Luíonn an fíor-reiligiún atá ceadaithe ag Dia mar sin ar chloí go saor lena phearsa, lena smaointe agus lena phrionsabail atá bunaithe i ndlíthe. Tá gach saol domhanda tógtha ar a dhlíthe fisiceacha, ceimiceacha, morálta, síceacha agus spioradálta. Díreach mar nach rachadh an smaoinemh ar éalú ó dhlí an domhantarraingthe talmhaí agus é a dhéanamh imithe isteach in aigne an duine, ní fhéadfaidh a spiorad teacht faoi bhláth go comhchuí ó thaobh meas agus géilliúlachta do na dlíthe agus na prionsabail a bhunaigh Dia cruthaitheoir. Agus tá na focail seo de chuid an Apostle Paul ó 1 Cor. 10:31 údar foirfe mar sin: “ **Pi'ca ithe, nó ól, nó aon ní eile a dhéanamh, a dhéanamh go léir ar son na glóire Dé .** ” Is féidir an cuireadh in aisce seo a chur i bhfeidhm toisc go bhfuil, sa Bhíobla, agus é féin, tar éis a thuairimí diaga a sheachadadh agus a nochtadh. Agus tá sé tábhachtach a thuairim a chur san áireamh agus obair “ **naomhaithe dá uireasa ,** ” de réir Eabh.12:14, “ **ní fheicfidh duine ar bith an Tiarna .** ” Uaireanta bíonn a thuairim i bhfoirm oideas, ach ní bhíonn sé níos d'fospóireachtaí ná an tuairim a sholáthraíonn an dochtúir speisialtóra a ndéanann an duine deifir cloí leis, ag ceapadh go bhfuil sé ag gníomhú ar mhaithe lena shláinte fhisiciúil nó mheabhrach (fiú amháin). má tá sé mícheart). Is é an Cruthaitheoir Dia, i bhfad thar aon rud eile, an t-aon dochtúir anamacha is eol dó ina mhionsonraí is lú. Gortaítear é ach leighiseann sé aon uair a bhíonn an scéal fabhrach. Ach i ndeireadh na dála, scriosfaidh agus scriosfaidh sé gach saol neamhaí agus talmhaí a bhfuil sé cruthaithe aige nach bhfuil ar a chumas grá a thabhairt dó agus dá bhrí sin, géilleadh dó.

Dá bhrí sin is é an éadulaingt reiligiúnach toradh nochtaithe an reiligiúin bhréagaigh aondiachais. Is éard atá ann ná locht agus peaca an-tromchúiseach toisc go ndéanann sé carachtar Dé a shaobhadh, agus trí ionsaí a dhéanamh air, ní baol dó a bheannacht, a ghrásta agus a shlánú a fháil. Mar sin féin, úsáideann Dia é mar sciúirse chun daonnacht neamhchreidmheach nó neamhchreidmheach a phionósú agus a bhualadh. Táim ag brath anseo ar fhianaise Bhíobla agus stairiúil. Go deimhin, múineann scríbhinní an tseanchúnant dúinn gur úsáid Dia na daoine “Philistíneach”, a chomharsa is gaire, chun pionós a ghearradh ar mhídhílseacht a phobail, an náisiún ar a dtugtar Iosrael. In ár gcuid ama leanann na daoine seo leis an ngníomh seo faoin ainm “Palaistín”. Níos déanaí, nuair a bhí sé ag iarraidh a bhreithiúnas a nochtadh agus a dhaoradh deiridh ar an Iosrael feoilseántach seo, ghlaoigh sé ar sheirbhísí an rí Chaldéach Nebúcadnesar; seo trí huair. Sa tríú háit, i – 586, rinneadh an náisiún a scrios agus rinneadh na daoine a tháinig slán a

dhíbirt go dtí an Bhablóin ar feadh tréimhse “70 bliain” a rinne tuar i Jer.25:11. Níos déanaí fós, toisc gur dhiúltaigh sé Íosa Críost a aithint mar a Meisias, scriosadh an náisiún arís ag trúpaí Rómhánacha faoi cheannas Titus, oidhre an Impire Vespasian. Le linn na ré Críostaí, ag titim ar ais go hoifigiúil sa pheaca sa bhliain 321, tugadh an creideamh Críostaí ar aghaidh d’éadulaingt na bpápa ó 538. Agus d’iarr an creideamh Caitliceach ceannasach seo quarrel le pobail an Mheán-Oirthir a tháinig chun bheith Moslamach reiligiúnach sa 6ú haois céanna . Fuair an Chríostaíocht Infidel go bhfuil aimhréidh síoraí formidable. Toisc go bhfuil freasúra reiligiúnach an dá champa cosúil leis na cuailí, go hiomlán ina choinne go dtí deireadh an domhain. Bíonn an t-unbeliever bródúil freisin agus féachann sé le glóir na heisiatach; gan é a fháil ó Dhia, cuireann sé i leith é féin é agus ní ghlacann sé le bheith ag tabhairt agóid. Is saintréith é an cur síos seo ar an duine aonair, le chéile freisin, na baill a bhaineann leis na tionóil éagsúla agus a ghrúpálann le chéile sna reiligiúin bhréagacha éagsúla. Ní chiallaíonn éadulaingt cháinte go bhfuil Dia fulangach. Is cleachtas daonna é Éadulaingt a spreag an campa demonic. Tugann an focal fulangach le tuiscint smaoinemh an éadulaingt agus is é an focal fíorchreidimh ná ceadú nó neamhchead de réir phrionsabal an Bhíobla "tá, nó níl." Ar a thaobh féin, tacaíonn Dia le holc a bheith ann gan é a fhulaingt; tacaíonn sé leis ar feadh tréimhse saoirse atá beartaithe ina thionscadal chun a chuid oifigeach tofa a roghnú. Ní bhaineann an focal caoinfhulaingt mar sin ach amháin leis an gcine daonna, agus bhí an téarma le feiceáil in Edict Nantes de Anraí IV an 13 Aibreán, 1598. Ach tar éis dheireadh am an ghrásta, scriosfar an t-olc agus iad siúd a dhéanann. Tháinig an lamháltas in áit na saoirse creidimh a thug Dia don duine ón tús.

Fógraítear roghchlár na hoibre seo; cuirfear an fhianaise i láthair agus léireofar é ar na leathanaigh.

Dia agus a chruthaithe

Déanann an foclóir spioradálta a úsáideann fir san Eoraip Laidineach teachtaireachtaí riachtanacha a sheachadann Dia a cheilt. Mar sin tá sé, ar an gcéad dul síos, leis an bhfocal Apocalypse a léiríonn, sa ghné seo, an mórtubaiste a mbíonn eagla ar na fir. Ach taobh thiar den téarma scanrúil seo tá an t-aistriúchán “Revelation” a thaispeánann dá sheirbhísigh i gCríost na nithe atá riachtanach dá slánú. De réir an phrionsabail a dhearbhaíonn go mbíonn an sonas i measc daoine áirithe ina gcúis le droch-ádh daoine eile, iad siúd ón gcampa eile, tá na teachtaireachtaí i gcodarsna iomlána an-saibhir sa teagasc agus is minic a mholtar iad sa “Revelation” an-naofa a thugtar don Apostle John.

Téarma eile, cuireann an focal “aingeal” ceachtanna tábhachtacha i bhfolach. Tagann an focal Fraincise seo ón Laidin “angelus” féin a tógadh ón “aggelos” Gréigise a chiallaíonn: messenger. Nochtann an t-aistriúchán seo dúinn an luach a thugann Dia dá chréatúir, dá chomhghleacaithe a chruthaigh sé saor agus réasúnta neamhspleách. An saol á thabhairt ag Dia, coinníonn an neamhspleáchas seo srianta loighciúla. Ach léiríonn an téarma seo “teachtairé” dúinn go bhfeiceann Dia a chomhghleacaithe saor in aisce mar theachtairéachtaí beo. Mar sin, is ionann gach créatúr agus teachtaireacht comhdhéanta d’eispéireas saoil marcáilte ag roghanna agus seasaimh phearsanta arb ionann iad agus an rud a dtugann an Bíobla “anam” air. Tá gach créatúr uathúil mar anam beo. Toisc nach raibh a fhios ag na chéad chomhghleacaithe neamhaí a chruthaigh Dia, iad siúd ar a dtugaimid go traidisiúnta “na haingil”, go bhféadfaidh an té a thug beatha dóibh agus an ceart chun maireachtála iad a thógáil ar ais. Cruthaíodh iad le maireachtáil go deo agus ní raibh a fhios acu fiú brí an fhocail bás. Is chun a thaispeáint dóibh cad is brí leis an bhfocal bás a chruthaigh Dia ár ngné thalmhaíochta ina mbeadh ról marfach ag an speiceas daonna, nó Ádhamh, tar éis pheaca Ghairdín Éidin. Ní thaitníonn an teachtaireacht a léirímid le Dia **ach amháin** má chloíonn sé lena chaighdeán idir mhaith agus mhaith. Má chomhlíonann an teachtaireacht seo a caighdeán olc agus olc, an té a iompraíonn í, is den chineál ceannairceach a cháineann sí chun báis síoraí é, chun scrios agus díothú deiridh a anam uile.

Bunús Bhíobla na Fírinne

Chonaic Dia go raibh sé maith agus ceart bunús ár gcóras talún a nochtadh do Mhaois ar dtús, ionas go mbeadh a fhios ag gach duine faoi. Tugann sé le fios ann, tosaíocht de theagasc spioradálta. Sa ghníomh seo cuireann sé **boinn na fírinne** i láthair dúinn a thosaíonn le hord ama a rialú. Óir is é Dia an t-ord agus an comhsheasmhacht uasal. Gheobhaidh muid amach, i gcomparáid lena caighdeáin, an ghné dúr agus dothuigthe dár n-ord reatha a bhunaigh fear an pheaca. Toisc go bhfuil sé go deimhin pheaca agus cheana pheaca bunaidh a athraíonn gach rud.

Ach ní foláir a thuiscint roimh aon ní eile, gur “bunús” an “ *tosach* ” a luann Dia sa Bhíobla, agus an chéad fhocal den leabhar ar a dtugtar “Geineasas”, ní le “ *tús* ” na beatha, ach amháin. is é sin a chruthaigh ár toise talún iomlán a chuimsíonn réaltaí an chosmos neamhaí go léir a cruthaíodh ar an gceathrú lá tar éis an domhain féin. Agus an smaoineamh seo san áireamh, is féidir linn a thuiscint go gcruthaítear an córas talún sainiúil seo, ina leanfaidh oícheanta agus laethanta a chéile, chun bheith ina timpeallacht ina dtabharfaidh Dia agus a dhílsí tofa agus campa namhaid an diabhaíl aghaidh ar a chéile. Is é an comhrac maith diaga seo i gcoinne olc an diabhaíl, an chéad peacach i stair an tsaoil, a chúis le bheith agus is bonn le nochtadh iomlán a thionscadal coigilte uilíoch agus iolrach. Le linn na hoibre seo, gheobhaidh tú amach an bhrí atá le focail áirithe enigmatic a labhair Íosa Críost le linn a mhinistreacht ar an talamh. Feicfidh tú mar sin cé mhéad brí a ghlacann siad sa tionscadal mór a chuir an t-aon Dia mór, cruthaitheoir gach cineál beatha agus ábhar ar bun. Anseo dúnann mé an lúbín tábhachtach seo agus fillim ar ábhar an ord ama a bhunaigh an tArd-Fhlaitheas seo mar atá.

Roimh an bpeaca, bhí struchtúr a saolta ag Ádhamh agus Éabha timpeall ar chomharbas de sheachtainí seacht lá. De réir mhúnla an ceathrú ceann de na deich nAitheanta (nó Decalogue) a **mheabhraíonn é**, is lá é an seachtú lá atá beannaithe chun sosa ag Dia agus ag fear, agus fios againn inniu cad a dhéanann an gníomh seo prophesies, is féidir linn a thuiscint cén fáth a bhfuil Dia i seilbh a chuid meas a bheith agat ar an geleachtas seo. Ina thionscadal foriomlán a mhíníonn na cúiseanna atá leis an gcruthú domhain sainiúil seo, an tseachtain, an t-aonad ama atá beartaithe, prophesies seacht míle bliain lena linn a bheidh an tionscadal iontach de léiriú uilíoch (agus iolrach) a ghrá agus ceartais a chur i gcrích. Sa chláir seo, mar an gcéanna leis na chéad sé lá den tseachtain, cuirfear na

chéad sé mhílaoise faoi léiriú a ghrá agus a fhoighne. Agus cosúil leis an seachtú lá, beidh an seachtú mílaoise a bheidh dírithe ar bhunú a fhíríantacht foirfe. Is féidir liom achoimre a dhéanamh ar an gclár seo mar sin trí a rá: sé lá (de mhíle bliain = sé mhíle bliain) le spáráil, agus an seachtú (= míle bliain), chun na reibiliúnaithe talún agus neamhaí a mheas agus a dhíbirt. Beidh an tionscadal sábhála seo ag brath go hiomlán ar an íobairt dheonach as feidhm a rinne an cruthaitheoir Dia, sa ghné dhiaga thalmhaí den duine a ainmníodh, trína thoil Dhiaga, Íosa Críost sa leagan Gréagach nó de réir na hEabhraise, Íosa an Meisias.

Roimh pheaca, san ord foirfe diaga bunaidh, tá an lá ar fad comhdhéanta de dhá chuid chothroma as a chéile; Tar éis 12 uair an chloig d'óiche gealaí 12 uair an chloig de sholas na gréine agus athuair an timthriall é féin go deo. Sa riocht atá againn faoi láthair, ní bhíonn an chuma ar an staid seo ach dhá lá sa bhliain, tráth equinoxes an earraigh agus an fhómhair. Tá a fhios againn go bhfuil na séasúir reatha mar gheall ar chlaonadh ar ais an domhain, agus is féidir linn a thuiscint mar sin gur dhealraigh an tilt seo mar thoradh ar an bpeaca bunaidh a rinne an chéad lánúin, Ádhamh agus Éabha. Roimh an bpeaca, gan an claonadh seo, bhí rialtacht na hordaithe diaga foirfe.

Léiríonn réabhlóid iomlán an domhain timpeall na gréine aonad na bliana. Ina fhianaise, insíonn Maois scéal Eaxodus na nEabhraeach a thug Dia ó sclábhaíocht na hÉigipte. Agus ar an lá féin den imeacht seo, dúirt Dia le Maois, in Eaxo.12:2: “ *Beidh an mhí seo ina chéad mhí den bhliain duit; beidh sé ar do shon sa chéad mhí.* ” Léiríonn an t-áiteamh sin an tábhacht a thugann Dia don rud. Tháinig athrú ar an bhféilire Eabhrais dhá mhí dhéag gealaí le himeacht ama, agus taobh thiar den ord gréine, b'éigean an tríú mí déag breise a chur leis chun comhchuibheas a fháil ar ais tar éis roinnt blianta de charnadh na moille seo. Tháinig na hEabhraigh amach as an Éigipt “ *an 14ú lá den chéad mhí den bhliain* ” a thosaigh go loighciúil ar an meánchiorcal earraigh; ainm a chiallaíonn go beacht “an chéad uair”.

an t-ordú so a thug Dia, “ *beidh an mhí so mar an gcéad mhí den bhliain duit* ”, mar tá sé dírithe chun na ndaoine go léir a déarfaidh a shlánú go deireadh an domhain; Is é an Eabhrais Iosrael, faighteoir an Nochtadh Dhiaga, a bheith ar thús cadhnaíochta i dtionscadal mór coigilte uilíoch a chláir diaga. Leanfar a chuid ama gealaí ag am gréine Chríost trína nochtar tionscadal slánaithe Dé ina sholas go léir.

Ní dhéanfar athchóiriú foirfe na gcaighdeán diaga seo go deo ar domhan ina bhfuil daoine reibiliúnach agus aingidh. Mar sin féin, is féidir go fóill, sa chaidreamh aonair atá againn le Dia, an Spiorad cruthaitheach dofheicthe cumhachtach seo a mhéadaíonn grá chomh mór leis an gceartas. Agus ní mór tús a chur le haon chaidreamh leis leis an gcuardach seo ar **a chuid** luachanna agus ar dtús, luachanna **a** ord ama. Is gníomh creidimh é seo, simplí go leor agus gan fiúntas ar leith; íosmhéid le tairiscint ónár taobh daonna. Agus ár gcur chuige taitneamhach dó, éiríonn caidreamh grámhar an chréatúr agus a Chruthaitheoir indéanta. Ní héachtaí ná míorúiltí buaite ar neamh, ach comharthaí aird chómhalartach, a chuireann fíorghrá in iúl. Is é seo an rud is féidir le gach duine a fháil amach in obair Íosa Críost, a thug a shaol, go deonach, mar chomhartha glao, gan ach a chuid beloved roghnaithe a shábháil.

Tar éis an bpictiúr inmholta seo den ord diaga, féachaimis ar ghné thruime ár n-ord daonna. Is mó go mór an chomparáid seo mar go dtabharfaidh sé deis dúinn tuiscint a fháil ar na mallachtaí a rinne Dia fáidh trína fháidh Daniel, a dheimhnigh Íosa ina uair an chloig amhlaidh. I measc na n-uafáis seo léimid in Dan.7:25: “ *Dearfaidh sé na hamanna agus an dlí a athrú .* ” Níl a fhios ag Dia ach aon chaighdeán amháin de na rudaí seo; iad sin a bhunaigh sé é féin ó chruthú an domhain agus a nocht sé ansin do Mhaois. Cé a dared a dhéanamh den sórt sin outrage? Réimeas ceannasach a dtugann sé “ *arrogance* ” agus “ *rath a chleasa* ” air. Tugtar “ *rí eile* ” air freisin, agus tugann sintéis na gcritéar seo le tuiscint cumhacht reiligiúnach. Thairis sin , cúisithe “ *gearleanúint na naomh* ” , na féidearthachtaí a léirmhíniú caol agus faoi iamh an réimeas Phápa Rómhánach a bunaíodh , **amháin** , ó 538 le foraithe mar gheall ar an Impire Justinian ^{1ú} . Ach nochtfaidh an Revelation ar a dtugtar Apocalypse an bhfíric nach bhfuil sa dáta seo 538 ach iarmhairt agus leathnú ar olc a tugadh i gcoinne “ *na huaire agus an dlí diaga* ” ón 7 Márta, 321 ag an Impire Rómhánach Constantine ^{1ú} . Déanfar a choir a mheabhrú go minic sa staidéar seo, toisc go dtugann an dáta olc seo an mallacht isteach sa chreideamh Críostaí glan foirfe a bunaíodh in aimsir na n-aspal. Príomheochair don nochtadh fáidh a tógadh sna teistiméireachtaí a scríobh Daniel is ea an roinnt ciontachta seo, i sealaíocht, idir an Róimh impiriúil pháigánach agus an Róimh Pápach Chaitliceach Rómhánach. Do bhunaigh an t-impire páigánach sos an chéad lae, ach is é réimeas an Phápa Críostaí é a d'fhorchuir go reiligiúnach é ina “ *athraithe* ”, ina fhoirm dhaonna, faoi leith, de dheich nAitheanta Dé.

Nóta bunúsach: 7 Márta, 321, lá mallaithe an pheaca

Agus cursed cumhachtach, mar gheall ar an 7 Márta, 321, bhí an chuid eile den seachtú lá naofa den Sabbath, le hordú foraithe impiriúil dar dáta, go hoifigiúil in ionad an chéad lá. Ag an am, bhí an chéad lá seo tiomnaithe ag na págánaigh d'adhradh an Ghrian Dé, an SOL INVICTVS is é sin, an SUN outrageous UNDEFEATED, cheana féin mar ábhar adhradh ar thaobh na hÉigipte ag an am Eaxodus an. Eabhraigh , ach freisin, i Meiriceá, ag na Incas agus na Aztecs, agus go dtí an lá atá inniu ag na Seapáine (tír na “ghrian ag ardú”). Úsáideann an diabhal na hoidis chéanna i gcónaí chun daoine a threorú isteach ina thitim agus ina dhaoradh ag Dia. Baineann sé leas as a superficiality agus a n-intinn fhealsúnach a spreagann iad chun éadóchas a dhéanamh ar an saol spioradálta agus ceachtanna na staire. Inniu, 8 Márta, 2021 agus an nóta seo á scríobh agam, is léir ón nuacht a thábhachtaí atá an feall sin, lèse-majesté diaga fíor, agus arís eile, glacann am diaga a bhrí iomlán. Do Dhia tosaíonn an t-am den bhliain san earrach agus críochnaíonn sé i ndeireadh an gheimhridh, is é sin, inár bhféilire Rómhánach faoi láthair, ón 20 Márta go dtí an 20 Márta ina dhiaidh sin. Dealraíonn sé mar sin gur do Dhia an 7 Márta, 321, 7 Márta, 320, .i., 13 lá roimh earrach 321. Dá bhrí sin, do Dhia, ba í an bhliain 320 a bhí marcáilte ina deireadh, leis an ngníomh uafásach a tugadh i gcoinne a chóir agus dlí diaga naofa. De réir aimsir Dé, is ionann an bhliain 2020 agus an 17ú ^{comóradh} (17: líon breithiúnas) i líon na gcéadta bliain ón mbliain 320. Ní haon ionadh é mar sin, ó thús na bliana 2020, go bhfuil an mallacht dhiaga tar éis dul isteach i gcéim ionsaitheach. i bhfoirm víreas tógalach is cúis le scaoll, san Iarthar, sochaí na bhfear a bhfuil a muinín agus a gcreideamh go hiomlán curtha san eolaíocht agus ina dul chun cinn. Tá scaoll mar thoradh ar an neamhábaltacht leigheas nó vacsaín éifeachtach a chur i láthair in ainneoin na scileanna teicniúla arda atá ag eolaithe reatha. Trí luach fáidhiúil a thabhairt don 17ú haois seo, nílím ag cumadh rud ar bith, mar do Dhia tá brí spioradálta ag na huimhreacha a nochtann sé agus a úsáideann sé i dtógáil a chuid tairngreachtaí, agus go beacht san Nochtadh, tá caibidil 17 dírithe ar an téama “ breithiúnas *na striapach a shuíonn ar a lán uiscí* .” “ *An Bhablóin Mhór* ” an t-ainm atá uirthi agus tugann na “*huiscí móra* ” atá i gceist le fios an “ *Abhainn Euphrates* ” a dhíríonn Dia uirthi sa “ *séú trumpa* ” teachtaireacht Ath.9:13, siombail an Tríú Cogadh Domhanda atá le teacht. Taobh thiar de na siombailí seo tá Caitliceachas an Phápa agus an Eoraip Chríostaí gan chreideamh, foinsí agus spriocanna a fheirge. Tá an streachailt idir Dia agus fir díreach tosaithe; an pota iarainn i gcoinne an phota cré, tá toradh an chomhrac intuatha; níos fearr, tá sé prophesied agus cláraithe. Conas a bhí Dia chun an 17ú ^{céad bliain}

den 7ú Márta, 320 (320, dó féin agus dá thoghtha; 321 don domhan atá bréagach reiligiúnach nó diabhair) a chomóradh? Chreid mé le fada gur trí dhul isteach sa chogadh domhanda a bheadh ann, ach cogadh domhanda a chríochnóidh i bhfoirm adamhach, mar go ndearna Dia tairngreacht air, trí huaire, i Dan.11:40 go 45, Ezekiel 38 agus 39, agus ar deireadh. , in Ath.9:13 go 21. Tá an streachailt a thionscain Dia in aghaidh na daonnachta reibiliúnach ó earrach na bliana 2020 den chineál céanna leis an gceann a rinne sé i gcoinne pharaoh na hÉigipte in aimsir Mhaois; agus beidh an toradh deiridh mar an gcéanna; caillfidh namhaid Dé a shaol ann, mar a bhí Pharaoh, a chonaic ina aimsir a chéad mhac bás agus chaill a chuid féin. An 8 Márta seo, 2021, tugaim faoi deara nach raibh an léiriú seo comhlíonta, ach bhí mé ullmhaithe dó ar feadh thart ar mhí, tar éis dom a thuiscint trí inspioráid diaga go raibh 321 do Dhia 320 agus dá bhrí sin, go raibh beartaithe aige mallacht a dhéanamh, ní hamháin. an lá de 7 Márta, 2020, ach an bhliain ar fad a bhfuil an lá mallaithe seo ag gabháil léi, mar sin ag cur i bhfeidhm, don phionós seo, an prionsabal a luadh in Uimh. 14:34: “Díreach mar a chaith tú daichead lá ag iniúchadh na talún, beidh *tú iompróidh sé pionós do chuid peacait daichead bliain, bliain in aghaidh gach lae* “.

Ach leis an tuairim seo, cuirtear rud amháin leis. Tá ár bhféilire bréagach, ní hamháin mícheart faoi thús na bliana, tá sé mícheart freisin maidir le dáta breithe Íosa Críost. Go mícheart, sa 5ú^{haois}, chuir an manach Dionysius Little é ar bhás an Rí Héaród a tharla i ndáiríre i – 4 dá fhéilire. Leis na ceithre bliana seo, ní mór dúinn an “*dhá bhliain*” a mheas Héaród mar aois an Meisias a bhí sé ag iarraidh a chur chun báis de réir Mhata.2:16 a chur chun báis: “*Ansin Héaród, ag féachaint go raibh feall ag na daoine air. a dhaoine críonna, do ghabh fearg an-mhór é, agus chuir sé a mharbhadh na leanaí go léir ó dhá bhliain d'aois agus faoi a bhí i mBeithil agus ina chríoch go léir, do réir an dáta a d'fhiosraigh sé go cúramach ó na ciallmhar* . Mar sin, nuair a dhéanann sé na blianta a chomhaireamh, cuireann Dia 6 bliana lenár ngnáthdháta bréagach agus míthreorach agus tharla breith Íosa in earrach na bliana sin – 6. Mar thoradh air sin, ba í an bhliain 320 dó: 326 agus an 17ú^{Comóradh saolta} ár mbliain 2020 ba í an bhliain 2026 dó ó fhíor-mhóimint bhreith Íosa Críost. Is í an uimhir 26 seo uimhir an tetragram “YHWH”, san Eabhrais “Yod, Hé, Wav, Hé”, a d’ainmnigh Dia é féin, tar éis cheist Mhaois: “Cad is ainm duit ? » ; seo, de réir Eaxodus 3:14. Dá bhrí sin bhí cúis amháin eile ag an cruthaitheoir mór Dia a mharcáil lena shéala ríoga pearsanta an lá seo marcáilte ag a mhallacht diaga uilechumhachtach; agus seo go dtí deireadh an domhain. Tá sciúirse galair thógálacha le feiceáil sa bhliain seo 2026 den am diaga díreach tar éis a dhearbhu go bhfuil leanúnachas an mhallacht seo a ghlacfaidh foirmeacha éagsúla le linn na mblianta deiridh den saol ar an Domhan phláinéid. Marcáilfidh an Tríú Cogadh Domhanda Núicléach “*deireadh*” “*aimsir na náisiúin*” a d’fhógair Íosa Críost i Matt.24:14: “*Déanfar dea-scéala na ríochta seo a shearmonú ar fud an domhain ar fad, mar fhianaise do chách. náisiúin . Ansin tiocfaidh an deireadh* .” Cuirfear tús leis an “*deireadh*” seo le deireadh na tréimhse cairde; beidh deireadh le tairiscint an tslánaithe. Déanfaidh tástáil chreidimh bunaithe ar mheas ar a Shabóid naofa campa na “*caorach*” a scaradh go cinntitheach ó champa “*gabhar*” Matt.25:32-33: “*Cruinneofar na náisiúin uile roimhe. Scarfaidh sé óna chéile, mar a scarann an t-*

aoire na caoirigh ó na gabhair; agus cuirfidh sé na caoirigh ar a lámh dheis, agus na gabhair ar a lámh clé .” Mar gheall ar fhoraithe dlí a dhéanfadh Domhnach na Róimhe a bheith éigeantach, déanfar fíor-naomh tofa Íosa Críost a dhaoradh chun báis. Comhlíonfaidh an cás seo na focail seo de Dan. 12:7: “ Agus chuala mé an fear éadaigh línéadach, seasamh os cionn uiscí na habhann; thóg sé suas a lámh dheas agus a lámh chlé chun na bhflaitheas, agus mhionnaigh sé air a bhfuil cónaí go deo go mbeidh sé in am, agus in amanna, agus leath ama, agus go gcríochnóidh na nithe seo go léir nuair a neart na **ndaoine beidh naomh briste go hiomlán** .” Ó thaobh an duine de, beidh a gcás éadóchasach agus a mbás ar tí tarlú. Is ansin a thagann na focail seo Íosa Críost a luadh i Matt.24:22 chun solais: “ Agus mura mbeadh na laethanta seo a ghiorrú, ní bheadh aon duine a shábháil; ach , ar son na dtoghtha , giorrófar na laethanta seo .” Críochnóidh an bhliain 6000 roimh an 3 Aibreán, 2036 d’am diaga, is é sin, 3 Aibreán, 2030 dár bhféilire bréagach a thagann 2000 bliain tar éis lá céasadh Íosa Críost i gcrích ar an 14ú lá tar éis thús an ^{earraigh} . 30. Agus ní foláir na “ **laethanta** ” seo do “ **ghiorrú** ” nó do laghdú. Ciallaíonn sé seo go dtiocfaidh dáta chur i bhfeidhm na foraithe báis roimh an dáta seo. Óir is é an staid éigeandála a éilíonn Críost idirghabháil a dhéanamh go díreach chun a dhaoine tofa a shábháil . Ní mór dúinn ansin tosaíocht Dé a chur san áireamh maidir le glóir a thabhairt don chaighdeán “ **ama** ” a thug sé dá chruthú domhanda. Is é an té a spreagfaidh reibiliúnaithe na laethanta deiridh chun dáta a roghnú a sháróidh cúpla lá an chéad lá den earrach 2030 taobh thiar de a dhúnann na 6000 bliain de stair an domhain. Cuirtear dhá fhéidearthacht i láthair ansin: dáta a fhanfaidh anaithnid go dtí an deireadh, nó 3 Aibreán, 2030 a mharcálann an teorainn uasta is féidir agus a bhfuil brí spioradálta léi. Smaoinigh, in ainneoin a thábhachtaí is atá sé, nach bhfuil an 14ú ^{lá} den bhliain de chrosadh Íosa Críost oiriúnach chun deireadh 6000 bliain de stair an domhain a chomóradh, i bhfad níos lú tús an ^{7ú} mílaoise. Sin é an fáth a gcuirim mo rogha agus mo chreideamh ar dháta an earraigh, 21 Márta, 2030, dáta an ama fáidhiúil “ **giorraithe** ” an 3 Aibreán nó dáta idirmheánach. Marcáilte ag nádúr cruthaithe ag Dia, tá an earraigh cinntitheach nuair is mian linn a chomhaireamh na 6000 bliain de stair an duine; is féidir a dhéanamh ón nóiméad a pheacaigh Ádhamh agus Éabha. I gcuntas bíobalta Genesis, ba laethanta síoraí na laethanta roimh an gcéad earrach seo. Is é an t-am a chomhaireamh Dia ná talamh an pheaca agus na 6000 bliain a thosaíonn na tairngreachtaí seachtaine le tús an chéad earraigh agus críochnóidh siad le deireadh geimhridh seo caite. Earrach amháin a bhí ann ar cuireadh tús leis an gcomhaireamh síos go dtí 6000 bliain. Mar gheall ar an bpeaca, chuaigh an domhan faoi chlaon a ais 23° 26’ agus d’fhéadfadh comharbas na séasúir tosú. I laethanta saoire Giúdach an tseanchúnant, tá dhá lá saoire ceannasach: an Sabbath seachtainiúil agus Cháisc na nGiúdach. Cuirtear an dá fhéile seo faoi shiombalachas na n-uimhreacha “7, 14 agus 21” de na laethanta “7ú · 14ú ^{agus} 21ú ” arb ionann iad agus na trí chéim de phlean an tslánaithe diaga: Téama seachtainiúil na Sabóide de Rev.7 a dhéanann prophesies luach saothair na naomh tofa, don “7”; obair fhuascailte Íosa Críost atá mar **mhodh** chun an luach saothair seo a thairiscint don “14”. Tabhair faoi deara go bhfuil dhá Shabóid neamhghníomhaíochta bradacha i bhféile Cháisc na nGiúdach a mhaireann 7 lá ar an 15ú ^{agus} an 21ú ^{lá} . Agus ainmníonn an triple “7” nó “21” deireadh na chéad

7000 bliain agus iontráil na cruthaitheachta diaga nua ar an domhan athnuaite de réir Ath.21; samhlaíonn an uimhir seo 21 foirfeacht (3) iomláine (7) an tionscadail saoil arbh é an sprioc a bhí ag teastáil ó Dhia. In Revelation 3, déanann véarsaí 7 agus 14 faoi seach tús agus deireadh na ^{hinstiúide Adventist Seachtú Lá}; anseo arís an dá chéim den ábhar beannaithe céanna. Mar an gcéanna, déileálann Rev.7 le hábhar shéalú an Adventist tofa agus cuireann Rev.14 teachtaireachtaí na dtrí aingeal i láthair a thugann achoimre ar a misean uilíoch. Mar sin, sa bhliain 30, cuireadh deireadh na mblianta 4000 i gcrích san earrach, agus ar chúiseanna siombalacha amháin, céasadh Íosa 14 lá tar éis 21 Márta den earrach seo den bhliain 30, i.e., 36 ar son Dé . Trí na samplaí seo, deimhníonn Dia, go bhfuil “7” na Sabóide agus an “14” d’fhuascailt peacaí na ndaoine tofa ag Íosa Críost doscartha. Mar sin, nuair a ionsáitear “7” na Sabóide ag an deireadh, cuileoga Críost Slánaitheoir “14” chun a ghlóir a thabhairt dó, “giorrófar” na 14 “lá” uasta a scarfaidh an dá dháta. nó , faoi chois chun a dílis tofa deireanach a shábháil.

Ag athléamh Matt.24, chonacthas dom go bhfuil teachtaireacht Chríost dírithe, go háirithe, ar a dheisceabail i ndeireadh an domhain, chugainne atá ag maireachtáil sna blianta deiridh seo. Clúdaíonn véarsaí 1-14 an t-am suas go dtí am “ *an deireadh* ”. Déanann Íosa tairngreacht ar chomharbas cogai, ar láithriú fáithe bréige agus ar fhuarú spioradálta deiridh. Ansin, baineann véarsaí 15 go 20, agus iad á gcur i bhfeidhm faoi dhó, le scrios Iarúsailéim a rinne na Rómhánaigh i 70 AD agus le hionsaí deiridh na náisiún i gcoinne Giúdachas na dtogh a bhreathnaíonn ar an tSabóid naofa Dé. Da éis sin, fánann véarsa 21 an “ *anacair mhór* ” dheiridh : “ *Oir is mar sin a bheidh anacair mhór nach raibh ann ó thosach an domhain go dtí seo, agus ‘ní bheidh go brách* ’; Tabhair faoi deara go gcuireann an soiléiriú seo “ *agus ní bheidh ann go brách* ” cosc ar iarratas ar aimsir na n-aspal, toisc go mbeadh sé contrártha le teagasc Dan.12:1. Ciallaíonn sé seo go mbaineann an dá athfhriotal leis an éacht chéanna i dtástáil deiridh an chreidimh ar domhan. In Dan.12:1 is ionann an abairt: “ *San am sin éireoidh Micheál, an prionsa mór, cosantóir chlann do phobail; agus beidh sé ina aimsir trioblóide, mar nach bhfuil ann ó bhí náisiúin ann go dtí an tráth sin* . Ag an am sin sábhálfar iad siúd de do mhuintir atá scríofa sa leabhar . “. Beidh an “ *anacair* ” chomh mór sin go gcaithfí “ *na laethanta* ” a “ *ghiorraíú* ” de réir véarsa 22. Léiríonn véarsa 23 caighdeán an chreidimh dhílis nach n-éiríonn i láithrithe spontáineach Chríost ar domhan: “ *Más rud é mar sin duit a dubhairt seision, Féuch, atá sé san fhásach, ná imthigh ann; féuch, atá sé sna seomraí, ná creid é .*” Sa ré dheiridh chéanna, méadóidh spioradáltacht a “ *prodigies* ” agus a láithrithe mealltacha agus **seductive** ar an gCríost bréagach, a chuirfidh anamacha droch-mhúinte chun cinn: “ *Oir éireoidh Críostaithe bréagacha agus fáithe bréige; déanfaidh siad iontais agus míorúiltí móra, go dtí an pointe meabhlaireachta , dá mba indéanta é, fiú na daoine tofa* ”; atá daingnithe ag Rev. 13:14: “ *Agus mheall sí áitritheoirí an domhain trí na comharthaí a tugadh di oibriú i láthair an beithíoch, ag rá le háitritheoirí an domhain íomhá a dhéanamh don beithíoch. a raibh créacht an chlaíomh aige agus a mhair* . Léiríonn véarsa 27 an chuma chumhachtach buaiteach atá ar Dhiaga Chríost agus tairgeann véarsa 28 “ *an fhéile* ” a thairgtear do na héin chreiche tar éis a idirghabhála. Do na reibiliúnaithe a mhairfidh go dtí a theacht, déanfar iad a dhíbirt agus a

sheachadadh ar fhéarach “ *go héin an aeir* ” mar a mhúineann Ath. 19:17-18 agus 21.

Déanaim achoimre anseo ar an tuiscint iomlán nua seo ar chruthú diaga. Trí na chéad seachtainí a bhunú, socraíonn Dia aontacht an lae atá comhdhéanta de oíche dorcha agus lá éadrom, ní dhéanfaidh an ghrian é a shoilsiú ach ón 4ú^{lá}. Tairníonn an oíche bunú an pheaca ar domhan mar gheall ar easumhlaíocht Éabha agus Ádhaimh amach anseo. Go dtí an gníomh seo de pheaca, léiríonn an cruthú earthly tréithe síoraí. An peaca a rinneadh, athraíonn rudaí agus is féidir tús a chur le comhaireamh síos 6000 bliain, toisc go bhfuil an talamh ag tilt ar a ais agus tosaíonn prionsabal na séasúir. Glacann an cruthú talmhaí atá mallaithe ag Dia ansin ar a thréith shíoraí atá ar eolas againn. Tíocfaidh deireadh leis na blianta 6000 a thosaigh sa chéad earrach marcáilte ag peaca in earrach na bliana 6001 leis an tuairisceán i nglóir diaga Íosa Críost. **Cuirfear a theacht dheireanach i gcrích ar “ an chéad lá den chéad mhí ” den chéad bhliain den 7^ú mílaoise.**

É sin ráite, tá 7 Márta, 2021, dár bhféilire bréagach daonna, díreach tar éis a bheith marcáilte go reiligiúnach nuair a thug an Pápa Proinsias cuairt ar Chríostaithe an Oirthir a ndearna antoiscigh Mhoslamacha géarleanúint orthu san Iaráic. Sa chruinniú seo, mheabhraigh sé do na Moslamaigh go raibh an Dia céanna acu, Dia Abrahám, agus mheas sé gur “deartháireacha” iad. Na focail seo a thaitníonn le míchreidmhigh an Iarthair, is feall ollmhór ar bith iad d’Íosa Críost a thug a shaol mar íobairt chun maithiúnas peacaí a thofa. Agus ní féidir leis an gcur isteach seo ag ceannaire na “gCríostaithe” Caitliceacha “iar-Chríosúin” isteach ina gcríoch ach fearg na nIoslamaithe a threisiú. Dá bhrí sin beidh iarmhairtí drámatúla mar gheall ar ghníomhaíocht shíochánta an Phápa a ndearnadh tairngreacht orthu in Dan.11:40, mar gheall ar dhianú “cruinneas” “rí an deiscirt” i gcoinne na hIodáile Phápa agus a comhghuaillithe Eorpacha. Agus sa pheirspictíocht seo, athróidh an titim eacnamaíoch sa Fhrainc agus gach tír san Iarthar de bhunadh Críostaí de bharr a gceannairí, mar gheall ar an víreas Covid-19, cothromaíocht na cumhachta agus ar deireadh, ceadóidh sé an “Cogadh Domhanda III” a chur i gcrích. siar go dtí deireadh na 9 mbliana anuas atá fós romhainn. Mar fhocal scoir, cuimhnigh orainn gur oscail Dia an bealach don mhallacht a bhí le sonrú ar na deich mbliana deiridh de stair an duine ar domhan, agus é ina chúis leis an eipidéim de bharr Covid-19 agus a fhorbairtí.

Ar 7 Márta, 2021, áfach, bhí gníomhartha foréigin óige idir dronganna iomaíochta agus i gcoinne na n-údarás póilíneachta i roinnt cathracha sa Fhrainc. Deimhníonn sé seo an cosán i dtreo achrann ginearálaithe; seasamh gach ceann acu doréitithe toisc go bhfuil siad neamh-chomhoiriúnach. Is é seo an iarmhairt ar chlaonadh dhá chultúr atá ina n-aghaidh go diametrical: saoirse tuata an Iarthair i gcoinne shochaí bosses agus capos na dtíortha ó dheas, níos mó ná sin go traidisiúnta agus go náisiúnta Moslamach. Tá tragóid ag grúdú cosúil le Covid-19, gan aon leigheas.

Chun breathnú ar an ord abominable legitimized ag an chine daonna a chur i gcrích, ní mór dúinn a thabhairt faoi deara: an t-athrú na bliana tar éis an 12ú^{mí} ar a bhfuil an t-ainm an 10ú^{mí} (Nollaig), ag tús an gheimhridh; an t-athrú lae i lár

na hoíche (meán oíche); níl ach comhaireamh beacht agus rialta na n-uaireanta fós dearfach. Mar sin, tá an t-ordú diaga álainn imithe mar gheall ar an bpeaca, arna ionadú ag ordú peacach a imeoidh as a chéile, nuair a bheidh an cruthaitheoir glórmhar Dia le feiceáil, chun cuntais a shocrú, is é sin le rá i ndeireadh na chéad sé mhíle bliain, in Earrach na bliana 2030, do dhaoine meallta, nó earrach 2036 de bhreith fíor ár dTiarna agus ár Slánaitheora Íosa Críost, ar son a thoghtha.

Léiríonn an neamhord bunaithe agus breathnaithe don mhallacht diaga a chuireann meáchan ar an gcine daonna. Toisc ó chlaonadh an domhain, tá a chobhsaíocht agus a rialtacht caillte ag ríomh an ama, agus tá méadú agus laghdú de shíor ag teacht ar uaireanta na hoíche agus an lae.

Nochtann an t-ord ina n-eagraíonn Dia cruthaitheoir a phlean coigilte dúinn na tosaíochtaí spioradálta atá beartaithe aige don duine. Roghnaigh sé a ghrá sublime a nochtadh trína shaol a thabhairt in Íosa Críost mar airgead fuascaillte tar éis 4000 bliain d'eispéiris an duine ar domhan. Trí seo a dhéanamh, deir Dia linn: “Ar dtús, taispeáin dom do chách géilleadh agus taispeánfaidh mé mo ghrá duit.”

Ar domhan, éiríonn le fir torthaí na gearachtar céanna a atáirgeadh ar a chéile, ach cuireann glúin na haimsire deiridh a ndeachaigh muid isteach in 2020 i láthair sainiúlacht; tar éis 75 bliain de shíocháin san Eoraip, agus éabhlóid dochreidte le déanaí ar an eolaíocht ghéiniteach, go han-loighciúil, chreid na hEorpaigh agus a gcuid eisfhás, ó SAM, ón Astráil agus ó Iosrael, go bhféadfaidís freagairt do gach fadhb sláinte, agus a sochaithe á sláintíocht níos mó. Ní ionsaí víreas tógalach nua é, is iompar cheannairí na hard-sochaí é iompar nua. Is é an chúis atá leis an iompar eagla seo ná a nochtadh do phobail an domhain trí bhuaimíl na meán cumarsáide, agus i measc na meáin sin, na meáin nua nó na líonraí sóisialta nua atá le feiceáil ar ghréasán an damháin alla arb é atá ann cumarsáid idirlín saor in aisce, ar a bhfuilimid. teacht ar diffusers soiléir níos mó nó níos lú. Tá an chine daonna gafa mar sin ag barrachas na saoirse a thiteann mar mhallacht uirthi. Sna Stáit Aontaithe agus san Eoraip, cuireann foréigean pobail eitneacha in aghaidh a chéile; ansin, is é mallacht eispéireas an “*Babel*” a athnuaitear; ceacht diaga eile nach bhfacthas a shéanadh, toisc gur de shliocht lánúine singil an teanga chéanna é, go dtí an taithí chiontach seo, feicimid fós é inniu, tá an chine daonna deighilte ag teangacha agus canúintí iolracha cruthaithe ag Dia agus scaipthe ar fud an talamh. Agus tá, níor stop Dia ag cruthú tar éis seacht lá na cruthaitheachta; fós do chruthaigh sé mórán chun mallachta agus uaireanta chun a thoghtha a bheannú, is sampla é an manna a thairgtear sa bhfásach do chlann Iosrael.

Mar sin féin, tá saoirse ina chroílár, bronntanas iontach ónár gCruthaitheoir. Is air sin atá ár dtiomantas saor dá chúis. Agus ansin, ní mór a admháil, tugann an tsaoirse dhílis seo le tuiscint go bhfuil seans ann toisc nach ndéanann Dia idirghabháil ar bhealach ar bith; focal nach gcreideann mórán creidimhigh ar chor ar bith. Agus tá siad mícheart, toisc go bhfágann Dia cuid mhór de sheans ina chruthú, agus ar an gcéad dul síos, ról an mhúscaill i measc na dtoghaí, an meas ar a noirm neamhaí a nochtar. Tar éis dó a dhaoine tofa a aithint, téann an Cruthaitheoir i gceannas orthu chun iad a threorú agus a fhírinní a mhúineadh dóibh a ullmhaíonn iad don bheatha neamhaí shíoraí. Cruthaíonn anchuma agus monstrosities a breathnaíodh ag breith na créatúir dhaonna gníomh

seans a tháirgeann earráidí géiniteacha i bpróiseas atáirgeadh an speicis a bhfuil iarmhairtí níos mó nó níos lú tromchúiseacha acu. Tá iomadú speiceas bunaithe ar mhóiminteam na slabhraí atáirgthe a ghineann earráidí comhréireachta ó am go chéile; áirítear leis seo prionsabal na hoidhreacht nó go neamhspleách mar gheall ar sheans na beatha. Go hachomair, má tá mo chreideamh faoi chomaoin agam ar sheans na beatha saora, tá orm, os a choinne sin, luach saothair agus cothú an chreidimh seo, grá Dé agus na tionscnaimh a glacadh cheana féin agus a leanann sé á ghlacadh chun mé a shábháil. .

I scéal a chruthaithe talmhaí, tagann an lá a bheidh mallaithe ag Dia ar dtús sa tseachtain; tá a chinniúint scríofa: beidh sé mar sprioc aige “ *solas a scaradh ón dorchadas* ”. Roghnaithe ag Críostaithe bréagacha chun teacht salach ar rogha Dé a naomhaíonn an seachtú lá, beidh an chéad lá seo tar éis a ról mar “ *marc* ” den champa reibiliúnach easumhal i Rev.13:15 a chomhlíonadh go hiomlán. A mhéid is go bhfuil mallacht Dé ar an gcéad Domhnach, beannaítear agus naomhaíonn Eisean an seachtú lá sa tSabóid. Agus chun an freasúra seo a thuiscint, ní mór dúinn glacadh le smaoineamh Dé, atá ina chomhartha ar an naomhú aige agus ar a shon. Baineann an tSabóid leis an seachtú lá agus tá an uimhir *seacht*, “7”, ina siombal den iomláine. Faoin téarma seo iomláine, cuireann Dia an smaoineamh ar an gcuspóir ar chruthaigh sé ár ngné thalmhaithe, is é sin, rialú an pheaca, a dhaoradh, a bhás agus a imithe. Agus sa phlean seo, déanfar na rudaí seo a chomhlíonadh ina n-iomláine le linn an 7ú ^{mílaoise} a ndéanann an Sabbath seachtainiúil prophesies. Sin é an fáth go **bhfuil an sprioc seo níos tábhachtaí do Dhia ná an modh** fuascailte trína n-fhuascail sé saolta na ndaoine tofa ar domhan agus a dhéanfaidh sé go pearsanta, in Íosa Críost, ar chostas na fulaingthe uafáis.

Seo fáth eile a ndeir Dia in Ecc.7:8: “ *Is fearr críoch ruda ná a thúis .* ” In Genesis, deimhníonn an comharbas san ord “oíche-lá” nó “ *maidin tráthnóna* ” an smaoineamh diaga seo. In Isa.14:12, faoi chruth rí na Bablóine, dúirt Dia leis an diabhal: “ *Seo tú tar éis titim ó neamh, réalta na maidine , a mhic an lae! Caitear go talamh thú, a ghaiscígh na náisiún !* » Tugann an slonn trína n-ainmníonn Dia é, “ *réalta na maidine* ” le fios go gcuireann sé é i gcomparáid le “ghrian” ár gcóras talún. Ba é a chéad chréatúr é agus faoi chlúdach rí na mBonn, insíonn Ezé.28:12 a ghlóir bhunaidh: “ *A mhic an duine, abair cumha ar rí na mBonn! Déarfaidh tú leis: Mar seo a deir an Tiarna Iehova: Leag tú an séala chun foirfeachta, bhí tú lán d’eagna, foirfe in áilleacht .* » B’éigean don fhoirfeacht seo imeacht, agus iompar reibiliúnaigh ina áit a rinne é a bheith ina namhaid, an diabhal agus an namhaid, an Sátan a dhaoradh ag Dia mar go ndearbhaíonn véarsa 15: “ *Bhí tú foirfe i do shlite, ón lá a raibh tú ann . a chruthaíodh go dtí go bhfaighfí aingidheachd in bhur measc .* ” Mar sin, bhrúigh an té a measadh mar “ *réalta na maidine* ” fir mhídhílse chun ómós a thabhairt mar dhiagacht do “ *réalta na maidine* ” de chruthú diaga: “an Ghrian Neamhchoncraithe” deified as cultas na Róimhe a ndéanann beagnach an domhan ar fad adhradh Críostaíochta an Iarthair go paganach dó. Bhí a fhios ag Dia, fiú roimh a chruthú, go ndéanfadh an chéad aingeal seo éirí amach ina choinne agus ina ainneoin sin chruthaigh sé é. Mar an gcéanna, an lá roimh a bhás, d’fhógair Íosa go raibh duine den 12 aspal chun é a bhrath, agus dúirt sé go díreach le Iúdás fiú: “ *Gach rud atá le déanamh agat, déan go tapa é!* ” “. Ligeann sé seo dúinn a thuiscint nach bhfuil Dia ag

iarraidh cosc a chur ar a chuid créatúir a gcuid roghanna a chur in iúl, fiú nuair a bhíonn siad contrártha lena chuid féin. Thug Íosa cuireadh freisin dá haspail é a fhágáil más é sin a mhian. Is trí shaoirse iomlán a fhágáil ag a chréatúir iad féin a chur in iúl agus a nádúr a nochtadh is féidir leis a chuid daoine roghnaithe a roghnú as a ndílseacht léirithe agus ar deireadh scrios a chuid naimhde neamhaí agus talún go léir, an duine neamhfhiúntach agus an neamhshuimiúil.

An peaca bunaidh

Bíonn an-tábhacht ag baint leis an gcuid eile den chéad lá inár ré Chríostaí mar gurb ionann é agus an “*peaca*” a athchóiríodh ó 7 Márta, 321 agus bíonn sé ina mharc ar an gcampa a chuaigh in éirí amach in aghaidh champa naofa Dé. Ach níor cheart go gcuirfeadh an “*peaca*” seo *orainn dearmad a dhéanamh ar an “peaca”* bunaidh a cháineann an duine chun báis trí oidhreacht ó Ádhamh agus Éabha. Arna léiriú ag an Spiorad, thug an topaic seo mé chun ceachtanna tábhachtacha atá i bhfolach i leabhar Geineasas a fháil amach. Ag leibhéal na breathnadóireachta, taispeánann an leabhar dúinn bunús an chruthaithe i gcaibidíl 1, 2, 3. Tá údar maith fós le brí shiombalach na n-uimhreacha seo: 1 = aonad; 2 = imperfection; 3 = foirfeacht. Tá míniú tuillte aige seo. Baineann Gen.1 le cruthú na chéad 6 lá. Ní ghlacfaidh an míniú atá acu “*maidin tráthnóna*” ach ar bhrí tar éis an pheaca agus mallacht an domhain a thioctfaidh chun bheith ina fhearann fo smacht ag an diabhal, a bheidh mar théama Gen.3 gan aon chiall leis an abairt “*maidin tráthnóna*” gan bhrí. rud a chiallaíonn ar an leibhéal trastíre. Tríd an míniú a thabhairt, cuireann caibidil 3 séala na foirfeachta ar an nochtadh diaga seo. Mar an gcéanna, i Gen.2, ní thógann téama an seachtú lá Sabbath nó, níos cruinne, an chuid eile de Dhia agus de dhéantús an duine ar an seachtú lá, ach amháin ar a bhrí tar éis “an peaca bunaidh” a rinne Éabha agus Ádhamh. in Gen.3 a thugann cúis dó a bheith. Mar sin, go paradacsach, gan an bonn cirt a thugtar in Gen.3, tá siombail “2” na neamhfhoirfeachta tuillte ag an tSabóid naofa. Tagann sé chun solais uaidh seo go léir gur chruthaigh Dia an talamh le h-ofráil don diabhal agus dá dheamhain ionas go n-éireodh le drochthorthaí a n-anam agus go dtaispeánfaí iad i súile an uile dhuine, Dé, aingeal agus fear, agus go mbeadh na haingil agus na ndaoine. roghnaíonn na fir a taobh.

Treoraíonn an anailís seo mé a chur in iúl go bhfuil bunú an seachtú lá naomhaithe faoi shuaimhneas ag tuar mallacht an “*peaca*” talmhaí a bunaíodh in Gen.3, mar go bhfuil an talamh féin mallaithe ag Dia, agus mar sin níl ann ach ón nóiméad báis. agus a phróiseas buailte leis, a chuid ama de shé mhíle bliain agus míle bliain an seachtú mílaoise ag glacadh le brí, míniú, fírinniú. Is cuí é seo a thabhairt faoi deara: roimh chruthú na cruinne, ar neamh, cuireann an choimhlínt campá an diabhail cheana féin i gcoinne champa Dé ach ní dhéanfaidh ach bás Íosa Críost roghanna cinntitheacha; a bheidh infheicthe ag díbirt na reibiliúnaithe ó neamh as sin amach chun bás i gcruthú na cruinne. Anois, ar neamh, níor eagraigh Dia beatha na n-aingeal ar mhalartuithe “*maidin tráthnóna*”, seo toisc go léiríonn neamh a norm síoraí; sin a bheidh i réim agus a leanfaidh ar a son go brách. Ag tabhairt aghaidh ar na sonraí seo: cad mar gheall ar an talamh roimh

pheaca? Seachas na malairtí “ *tráthnóna-maidin* ”, is é an norm atá aige ná na flaithis freisin, de réir dealraimh, leathnaíonn an bheatha i norm síoraí; ainmhithe veganacha, daoine vegan agus gan bás a bheidh mar thuarastal an pheaca, laethanta a leanann laethanta agus d'fhéadfadh sé maireachtáil go deo.

Ach in Gen.2, foilsíonn Dia dúinn a ordú maidir leis an am den tseachtain a chríochnaíonn ar an seachtú lá le scíth do Dhia agus don duine. Tagann an focal scíthe seo ón bhriathar “stopadh” agus baineann sé leis an obair a dhéanann Dia chomh maith leis na hoibreacha a dhéanann daoine. Is féidir leat a thuiscint, roimh an bpeaca, nach bhféadfadh Dia ná an cine daonna a bheith tuirseach. Níor fhulaing corp Ádhaimh aon tinneas, tuirse ná pian d'aon tsaghas. Anois, lean na seachtainí seacht lá a chéile agus d'atáirgeadh iad féin mar thimthriall síoraí, ach amháin gur mharcáil comharbas “ *maidin tráthnóna* ” an difríocht le caighdeán neamhaí ríocht Dé. Bhí sé mar aidhm ag an difríocht seo mar sin go nochtfaí prophetically clár deartha ag an cruthaitheoir mór Dia. Díreach mar a bhí féile “Yom Kippur” nó “Lá an Réitigh” á hathnuachan gach bliain i measc na n-Eabhraidheach agus rinne sé tairngreacht ar chríoch an pheaca trína réite a rinneadh le bás Íosa Críost, mar sin déanann an tSabóid sheachtainiúil tairngreacht ar theacht an tseachtú. Mílaoise, nuair a rachaidh Dia agus a chuid tofa isteach i scíthe fíor mar go mbeidh na reibiliúnaithe tar éis bás agus wickedness a bheith defeated. Gidheadh, tá cúram ag na toghtha fós ar an “ *peaca* ” óir ní foláir dóibh “ *peaca* ” agus peacaigh do bhreith le Críost, a bheidh an tráth sin 'na gcodladh i mbárr-chodladh. Sin é an fáth, cosúil leis na sé lá roimhe sin, a chuirtear an seachtú faoin gcomhartha “ *peaca* ” a chlúdaíonn agus a bhaineann le seacht lá na seachtaine ar fad. Agus is i dtosach na hochtmhadh mílaoise amháin, tar éis peacaigh do chaitheamh i “ *dteine an dara báis* ” a thosnuigheas ar an talamh athnuaite ar an tsaoghal athnuaite . Má tá na seacht lá marcáilte ag an bpeaca agus go ndéanann siad tairngreacht 7000 bliain, ní féidir le háireamh na 7000 bliain seo ach tosú le bunú an pheaca a nochtar in Gen.3. Mar sin, níl na laethanta cruinne gan peaca de réir norm agus loighic an chomharbais “ *maidin tráthnóna* ” nó “ *solas dorchadais* ” agus ós rud é go bhfuil an t-am seo gan “ *peaca* ”, ní féidir leis dul isteach sna 7000 bliain cláraithe agus prophesied. ” faoin tseachtain seacht lá.

Leagann an teagasc seo béim ar thábhacht an ghnímh seo a chuireann Dia i leith na papacy Rómhánach i Dan.7:25: “ *cruthóidh sé an plean chun na hamanna agus an dlí a athrú* ”. Mar thoradh ar “ *athrú ar an aimsir* ” a bhunaigh Dia ní féidir teacht ar charachtar fáidhiúil an tSabóid sheachtainiúil de “ *dhlí Dé* .” Agus is é seo atá déanta ag an Róimh ó Constantine I ' ó 7 Márta, 321, d'ordú an chuid eile seachtainiúil an chéad lá in ionad an seachtú. Trí ordú na Róimhe a leanúint, ní dhéantar an peacach a sheachadadh ón “ *peaca* ” bunaidh a fuarthas le hoidhreachta ó Ádhamh agus Éabha, ach ina theannta sin glacann sé “ *peaca* ” breise air féin, **deonach** an uair seo , a mhéadaíonn a chiontachta i leith Dé.

an t-ord ama “ *maidin tráthnóna* ” nó “ *solas dorchadais* ” coincheap a roghnaíonn Dia agus má ghéilleann sé don rogha seo is fearr agus údaraíonn sé rochtain ar rúndiamhra fáidhiúil an Bhíobla. Ní chuireann aon rud iallach ar an duine an rogha seo a ghlacadh agus is é an cruthú atá ann ná gur roghnaigh an chine daonna a athrú lae a mharcáil ag meán oíche, is é sin, 6 huairé tar éis luí na

gréine earraigh; a dhéanann tairngreacht ar champa na ndaoine a dhúisíonn ró-dhéanach le haghaidh filleadh glórmhar Chríost, an Brideroom i parabal na ndeich n-óg. Mar sin tá na teachtaireachtaí caolchúiseacha a thugann Dia thar a theacht intleachtúil. Ach dá rogha féin, léiríonn ord an ama diaga a chuid tairngreachtaí go léir agus go háirithe tuar na hAithrí a chuireann Íosa i láthair é féin mar “ *an alfa agus an óimige* ”, “ *an tús nó an tús agus an deireadh* ”. Gach lá a ritheann inár saol, déanann sé tairngreacht ar phlean Dé a dhéanann sé achoimre air in Gen.1, 2 agus 3 ós rud é go seasann “ *oíche* ” nó “ *dorchadas* ” do na sé lá diaga a chuirtear i láthair i nGin.1, agus fógraíonn an chuid eile diaga atá bunaithe in Gen.2 an am “ *éadrom* ”. Is ar an bprionsabal seo go bhfuil, de réir Dan.8:14, aimsir na ré Críostaí roinnte ina dhá chuid: aimsir “ *dorchadas* ” spioradálta idir 321, nuair a bhunaítear “ *peaca* ” in aghaidh na Sabóide, agus 1843 nuair a tosaíonn am an “ *solais* ” do na toghaí ón dáta seo go dtí go bhfillfidh Íosa Críost in earrach na bliana 2030, mar atá in Gen.3, i nDia Uilechumhachtach, a thagann sé chun breithiúnas a thabhairt idir na daoine tofa agus na reibiliúnaithe, “ *caoirigh agus gabhair,* ” mar a mheas sé idir an “ *nathair, an bhean, agus Ádhamh* .” Mar an gcéanna, san Revelation, déanann téamaí “ *Litreacha chuig na seacht nEaglais, na seacht séalaí, agus na seacht trumpa* ” tairngreacht ar “ *dorchadas* ” don chéad sé cinn agus “ *solas* ” diaga don seachtú céim agus an chéim dheireanach de gach téama díobh seo. .. Tá sé chomh fíor sin i 1991, nuair a dhiúltaigh Aidhbhint institiúideach an “solas” deiridh seo go hoifigiúil, an solas a thug Íosa dom ó 1982, é a spreag é a rá, sa Litir a seoladh chuig “Laodicea” in Ath.3 : 17 : “ *De bhrí go ndeir tú: Táim saibhir, tá mé saibhrithe, agus níl aon rud ag teastáil uaim,* agus toisc nach bhfuil a fhios agat go bhfuil tú trua, olc, bocht, dall agus nocht,... ”. Tá dearmad déanta ag Adventists Oifigiúla ar an sliocht seo a tugadh in 1 Peadar 4:17: “ *Is é seo an t-am a thosóidh breithiúnas ar theach Dé* . Anois, má thosaíonn sé linn, cén deireadh a bheidh acu siúd nach gcloíonn le soiscéal Dé? » Tá an institiúid i bhfeidhm ó 1863 agus bheannaigh Íosa a bunú sa ré “ *Philadelphia* ”, in 1873. De réir an phrionsabail diaga “ *maidin tráthnóna* ” nó “ *dorchadas éadrom* ”, is é an t-ainm “ *Laodicea* ” siombail an ré deiridh agus an seachtú ré Bhí “ le bheith ina aimsir de “ *solas* ” diaga mór agus is cruthúnas é an saothar seo, tá “ *solas* ” iontach tagtha go deimhin chun na rúndiamhra fáidh, sa ré deiridh seo, a shoilsiú ar chostas na hinstitiúide Adventist domhanda oifigiúil. Tá údar maith leis an ainm “ *Laodicea* ” ós rud é go gciallaíonn sé “daoine faoi bhreithiúnas nó daoine breithiúnais”. Iad siúd nach bhfuil nó nach mbaineann leis an Tiarna a thuilleadh, déantar iad a dhaoradh chun a bheith ina lucht tacaíochta don “lá mallaithe ag Dia”. Ag taispeáint dóibh féin nach bhfuil ar a gcumas an cáineadh díreach a rinne sé ar an “Domhnach” Rómhánach a roinnt le Dia, ní léir go mbeidh an tSabóid chomh tábhachtach dóibh in aimsir bheannaithe a mbaiste. Mar sin d’aistrigh teachtaireacht a thug Íosa Críost dá sheirbhíseach Ellen G. White, ina leabhar “Early Writings” agus ina céad fhís, an scéal seo: “Chaill siad radharc, agus an sprioc, agus Íosa... chuaigh siad go tóin poill sa domhan olc agus ní fheicimid arís iad.”

Tairníonn Geineasas 2 aimsir an *tsolais* agus tosaíonn an chaibidil seo de Gheineasas le **naomhú** an **seachtú lá** . Críochnaíonn sé leis an véarsa 25: “ *Bhí an fear agus a bhean araon nocht, agus ní raibh siad náire* .” Léiríonn an nasc idir

an dá théama seo go mbeidh fionnachtain a n-nudity coirp mar thoradh ar leithbhreith an “ *pheaca* ” a dhéanfaidh siad agus a luaitear i nGin.3, a fheictear mar sin mar chúis le nudity marfach spioradálta. Nuair a chuirtear an teagasc seo i gcomparáid le teagasc “ *Laodicea* ”, feicimid go bhfuil baint ag an “ *peaca* ” leis an tSabóid, rud a fhágann “ *nocht* ” ceann . Sa chomhthéacs deiridh seo, ní leor cleachtas na Sabóide a thuilleadh chun grásta Chríost a chaomhnú, mar gheall ar a solas prophetic iomlán a thairiscint do na húdaráis Adventist oifigiúla idir 1982 agus 1991 tá méadú tagtha ar riachtanas Íosa Críost agus tá sé ag iarraidh seo ré a thugann le cleachtas a Sabbath naofa an tofa fiú a ghrásta a leas, a chuid ama, a shaol, agus a anam iomlán as a chuid revelations prophesied i Daniel agus Revelation; ach freisin ar fud an Bhíobla nochtaithe arb é a “ *bheirt fhinnéithe* ” de réir Ath. 11:3.

Fianaise Dé tugtha ar domhan

Chomh tábhachtach agus atá sé, níor cheart go gcuirfeadh cuairt Dé ar an gcine daonna i bhfoirm Íosa Críost dearmad ar a chuairt roimhe seo in aimsir Mhaois. Toisc gur sa chomhthéacs i bhfad i gcéin seo a nocht Dia dó bunús na toise trastíre. Agus mar fhoilseachán tugtha ag Dia, tá cuntas Ghineasas chomh tábhachtach leis an méid a nochtadh don Apostle Eoin. Déanann an fhoirm a roghnaíonn Dia chun beatha thalmhaí a eagrú a phlean grá do chréatúir a dtugann sé saoirse iomlán dóibh, ionas gur féidir leo freagairt dá ghrá agus maireachtáil leis go síoraí nó é a dhiúltú agus imíonn siad isteach i neamhní an bháis, de réir téarmaí a thairiscint samhalta.

Má chruthaítear Ádhamh ina aonar, ar dtús, is é an fáth go gcuirtear i láthair é mar “ *íomhá Dé (Gen.1:26-27)* ” ar thóir an ghrá ó shaor-chomhghleacaí dá íomhá, mar gheall ar aimsir a shíoraíochta ar fad. bhí sé ar cheann de uaigneas iomlán. D'éirigh sé seo dofhulaingthe dó go dtí an pointe go raibh sé réidh le hiarmhairtí na saoirse a bhí sé chun a thabhairt dá créatúir bheo a iompar. Cruthaíonn cruthú Éabha ó cheann d'easnacha Ádhaimh, agus é tumtha i gcodladh báis, cruthú a Eaglaise, an Té Roghnaithe comhdhéanta dá dhílsí toghtha, an toradh a bhain lena bhás atonnta in Íosa Críost; tugann sé seo údar don ról “ *cúntóir* ” a chuireann Dia i leith an bhean a tháinig uaidh agus a gciallaíonn a hainm Éabha “ *an bheatha* ”. Mairfidh an Duine Roghnaithe “ *beo* ” go síoraí, agus ar domhan, tá sé de ghairm aici “ *cúnamh* ” a thairiscint do Dhia chun comhoibriú go daonnachtúil i gcur i gcrích a tionscadail a bhfuil sé mar aidhm aige grá foirfe comhroinnte gan suaithheadh a bhunú ina cruinneanna síoraí.

Téann peaca na heasumhachta isteach sa chine daonna trí Oíche Shamhna nó trí shiombail “ *bean* ” na cinn roghnaithe a gheobhaidh an bunpheacadh seo mar oidhreach. Chomh maith leis sin, cosúil le hÁdhamh, as an ngrá d'Oíche, in Íosa Críost, éiríonn Dia daonna le roinnt agus le hiompar in ionad a Roghnaithe, an pionós marfach atá tuillte ag a peacaí. Dá bhrí sin is fianaise stairiúil é scéal Ghineasas a léiríonn ár mbunús agus a gcúinsí, agus fianaise fháidh a

thaispeánann prionsabal an tsábháil a bhaineann le tionscadal mór grámhar an chruthaitheora uilechumhachtaigh.

Tar éis na chéad sé lá de chruthú a luaitear i Geineasas 1, sé lá a prophesied na sé mhíle bliain in áirithe ag Dia le haghaidh a roghnú earthly tofa, i Genesis 2, faoi an íomhá de Sabbath síoraí, beidh an seachtú lá gan teorainn ar oscailt chun fáilte a chur roimh. na toghthóirí cruthaithe agus roghnaithe.

Tá a fhios ag Dia ón tús ar thoradh a thionscadal, ainmneacha a toghaí a bheidh le feiceáil thar thréimhse sé mhíle bliain. Bhí an chumhacht agus an t-údarás go léir aige na haingil reibiliúnaigh a mheas agus a scriosadh gan a bheith air ár ngné thalmhaíochta a chruthú. Ach is é an fáth go bhfuil meas aige ar a chuid créatúir, a bhfuil grá acu air agus a bhfuil grá aige dó, go n-eagraíonn sé taispeántas uilíoch ar an domhan a cruthaíodh chun na críche seo.

Ardaíonn Dia thar aon rud eile, prionsabal na fírinne. Mar a fógraíodh i Salm 51:6, sainmhíonann Íosa a toghaí mar “ *a rugadh arís* ” nó “a rugadh ón bhfírinne” ionas go mbeidís i gcomhréir le caighdeán na fírinne diaga. De réir Eoin 18:37, tháinig sé féin chun “ *fianaise a thabhairt ar an bhfírinne* ” agus cuireann sé é féin i láthair in Ath. 3:14 faoin ainm “ *An Truthful One* ”. Tá an t-árdú agus an glóiriú seo ar phrionsabal na fírinne i gcoinne phrionsabal na bréaga **go hiomlán , agus tá foirmeacha iolracha ag an dá phrionsabal.** Tá prionsabal na bréaga tar éis áitritheoirí an domhain a mhealladh i gcónaí ar feadh a staire. Sa lá atá inniu ann, tá an luí seoil anois mar ghnáthchleachtas. Glactar leis faoin téarma “bluff” san intinn trádála, ach mar sin féin is toradh an diabhaíl é, “ *athair bréaga* ” de réir Eoin 8:44. Ar an leibhéal reiligiúnach, feictear bréaga i bhfoirm iolraí góchumtha reiligiúnacha éagsúla ag brath ar na pobail agus na háiteanna ar domhan atá i gceist. Agus tá an creideamh Críostaí féin ina íomhá foirfe den “mhearbhall” (= Babel) mar go bhfuil a chuid góchumtha dorcha chomh líonmhar.

Múintear bréag go heolaíoch. Toisc contrártha lena chur chuige údarásach, níl an smaoineamh eolaíoch in ann cruthúnais fíor a sholáthar ar a teoiricí éabhlóideacha speiceas, agus ar na milliúin agus na billiúin bliain a chuireann a eolaithe i leith an domhain a bheith ann. Murab ionann agus an smaoineamh eolaíoch seo, cuireann fianaise an chruthaitheora Dia go leor cruthúnais ar a réaltacht, toisc go bhfuil stair na talún fianaise ar a ghníomhartha, arb é an tuile na n-uiscí an chéad sampla, fianaithe ag láithreach iontaisí mara ar an machairí agus fiú ar mhullach na sléibhte is airde ar domhan. I dteannta na fianaise nádúrtha seo tá an fhianaise a d’fhág stair an duine, beatha Noe, beatha Abrahám, saoradh na nEabhraeach ó sclábhaíocht na hÉigipte agus breith na nGiúdach, finnétithe súl beo ar a stair go dtí aimsir an lae. deireadh an Domhain; tá freisin fianaise fhinné súl na n-aspal Íosa Críost a chonaic a chuid míorúiltí, a chrosadh agus a aiséirí; seo go dtí gur fhág eagla an bháis iad, agus lean siad ar chonair na mairtíreachais, a Máistir agus a Samhail Íosa Nazarat.

Tríd an bhfocal seo “martyrdom” a chur in iúl ní mór dom míniú a oscailt anseo.

Nóta: ná cuir mearbhall ar mhairtéreachas le pionós

Tá an chuma seachtrach céanna ag an dá rud agus mar sin is féidir iad a mheascadh go héasca. Mar sin féin, tá iarmhairtí tromchúiseacha ag an mearbhall seo ós rud é go bhfuil an baol ann go gcuirfean an beart pionósach i leith an té atá fíor-roghnaithe Dé agus ar an taobh eile is féidir leanbh an diabhail a chur i leith mairtéreach do Dhia an-mhealltach. Mar sin, lena fheiceáil go soiléir, ní mór dúinn an anailís seo a leanas a thosaíonn ón bprionsabal seo a chur san áireamh; Ar dtús, cuirimis an cheist: cad is mairtéreacht ann? Tagann an focal seo ón nGréigis “martus” a chiallaíonn: finné. Cad is finné ann? Is é an té a thuairiscíonn go dílis nó nach bhfuil an méid a chonaic sé, a chuala, nó a thuig sé ar ábhar. Is ábhar reiligiúnach an t-ábhar a bhfuil leas againn anseo, agus ina measc siúd a thugann fianaise do Dhia, tá finnéithe fíor agus bréagacha. Is é an rud atá cinnte ná go ndéanann Dia an difríocht idir an dá cheann. Is eol dó an fhírinne agus beannaíonn sé í mar, as a thaobh féin, déanann an fíorfhinne seo a dhícheall é féin a thaispeáint dílis trí “*oibreacha*” a dhéanamh ar an bhfírinne go léir a fhoilsítear agus leanann sé ar an gcosán seo go nglacfar leis an bhfírinne marbh. Agus is mairtéreach fíre an bás seo, do bhrígh go raibh an bheatha a ofráladar chun báis do réir chaighdeáin na naomhthachta do iarr Dia ar a aimsir. Mura bhfuil an bheatha a thairgtear sa chomhréireacht seo, ní martyrdom í, is pionós é a bhuaileann beatha a sheachadadh don diabhail chun a scriosta, mar nach ndéanann sé leas de chosaint agus de bheannacht Dé. Ag brath ar chomhréireacht le caighdeán na fírinne a éilíonn Dia do gach aois, beidh aithint na "martyrdom" ina luí ar ár n-eolas ar an mbreithiúnas diaga a nochtar ina chuid tairngreachtaí a dhíríonn ar am an deiridh; atá mar aidhm agus ábhar na hoibre seo.

Tá sé tábhachtach a thuiscint nach bhfuil an cumas ag an bhfírinne meon reibiliúnach a thiontú; is é taithí an chéad aingeal cruthaithe, a d’ainmnigh Dia, Sátan, ó tharla a éirí amach, a chruthú. Is prionsabal í an fhírinne a n-aireoidh na daoine tofa go bhfuil siad meallta go nádúrtha, iad siúd a bhfuil grá acu uirthi agus atá réidh le troid in éineacht le Dia in Íosa Críost, an bréag a dhéanann dochar dó.

Mar fhocal scoir, tá Revelation Dhiaga tógtha de réir a chéile níos mó ná sé mhíle bliain de thaithí agus teistiméireachtaí cónaí sna coinníollacha is fearr agus is measa. B’fhéidir gur gearr go bhfeictear tréimhse sé mhíle bliain, ach don fhear nach dtugann ach fíorshuim i mblianta a shaoil féin, is fada go leor é i ndáiríre a

ligeann do Dhia síneadh thar na céadta bliain, agus níos cruinne ar feadh sé mhíle bliain. , na céimeanna éagsúla de éachtaí a thionscadal domhanda. Go heisiach in Íosa Críost, tugann Dia dá thoghtaí críoch-ama, ar a rúndiamhra agus a oibreacha, tuiscint shoiléir ar an am deiridh seo.

Genesis: achoimre ríthábhachtach prophetic

Sa tuiscint seo, seachadann cuntas Genesis na heochracha bunúsacha do na tairngreachtaí bíobla de Daniel agus Revelation; agus gan na heochracha seo, tá an tuiscint seo dodhéanta. Déanfar na rudaí seo a thabhairt chun cuimhne nuair is gá, le linn an staidéir fáidhiúil, ach as seo amach, ní mór a fhios againn go n-íompróidh na focail, " *domhain, fharraige, talamh, bean* ", smaoiniamh ar leith ar smaointeoireacht dhiaga ina nochtadh "Apocalypse". Tá siad nasctha le trí chéim as a chéile de chruthú na talún. Tagraíonn " *an duibheagán* " don phláinéad atá clúdaithe go hiomlán in uisce gan aon bheatha. Ansin, ar an dara lá, de scaradh na n-eilimintí, " *an fharraige* ", mar synonym agus siombail an bháis, a bheidh le daonra ach amháin ag ainmhithe mara ar an 5ú ^{lá}; tá a timpeallacht naimhdeach don duine a chruthaítear chun aer a anáil. Tagann " *an talamh* " amach as " *an fharraige* " agus beidh ainmhithe ina gcónaí ar an gcúigiú lá agus ar deireadh, ar an séú lá, " *an fear a foirmíodh ar íomhá Dé* " agus " *an bhean* " a chruthófar. ar rib daonna. Le chéile, gínfidh an fear agus an bhean beirt leanaí. Marófar an chéad " *Abel* ", cineál an chinn spioradálta roghnaithe (*Abel* = Dia an tAthair) as éad ag a shinn " *Cain* ", cineál an fhir fheoil, ábharaíoch (= éadáil) mar sin ag tuar cinniúint an ghnáthduine duine roghnaithe , Íosa Críost agus a mhuintir tofa , a fhulaingeoidh agus a gheobhaidh bás mar mhairtíriugh mar gheall ar na "Cains", na Giúdaigh, na Caitlicigh agus na Protastúnaigh, "ceannaithe an teampaill" go léir, a bhfuil a éad leantacha agus ionsaitheacha á léiriú agus á gcur i gcrích le linn na staire domhanda . Is é seo a leanas an ceacht a thug Spiorad Dé dá bhrí sin: as *an "abyss"* éiríonn, **i ndiaidh a chéile**, **siombailí** " *an fharraige agus an talamh* " de reiligiúin bhréagacha Chríostaí as a dtagann scrios na n-anam. Chun a chomhthionól Tofa a ainmniú, tugann sé di an focal " *bean* " atá, má tá sí dílis dá Dia, an " *Bean Chéile* ", de shiombail phictiúrtha *an "uain"* de Chríost é féin ar a ndearna an focal " *fear* " prophesied (an *Adam*). Mura bhfuil sí dílis, fanann sí ina " *bean* ", ach glacann sí íomhá " *striapach* " uirthi. Deimhneofar na nithe seo go léir sa mhionstaidéar a chuirfear i láthair sa saothar seo agus léireofar a ríthábhacht. Is féidir leat a thuiscint go héasca, i 2020, go bhfuil na himeachtaí a prophesied i tairngreachtaí Daniel agus Revelation, don chuid is mó, comhlíonta cheana féin sa stair, agus tá siad ar eolas ag fir. Ach níor aithníodh iad don ról spioradálta a thug Dia dóibh. Tugann staraithe fíricí stairiúla faoi deara, ach ní féidir ach fáithe Dé iad a léirmhíniú.

Creideamh agus disbelief

De réir an dúlra, tá an cine daonna, óna mbunús, den chineál creidmheach. Ach ní creideamh é creideamh. Chreid fear i gcónaí i Dia nó divinities a bheith ann, biotáillí níos fearr a raibh siad chun fónamh agus a raibh siad a shásamh ionas nach mbeadh orthu fulaingt damáiste de bharr a gcuid feirge. Mhéadaigh an creideamh nádúrtha seo ó na céadta bliain go dtí na céadta bliain agus ó na mílte go dtí na mílte bliain go dtí an lá atá inniu ann, áit ar ghlac fionnachtana eolaíocha seilbh ar inchinn fear an Iarthair a d'éirigh dochreidte agus neamhchreidmheach ó shin. Tabhair faoi deara go mbaineann an t-athrú seo go príomha le daoine de bhunadh Críostaí. Toisc ag an am céanna, san Oirthear, sa Chianoirthear agus san Afraic, d'fhan creidimh i biotáillí dofheicthe. Tá sé seo mínithe ag léirithe osnádúrtha fianaithe ag na daoine a chleachtann deasghnátha reiligiúnacha seo. San Afraic, cuireann fianaise shoiléir go bhfuil biotáillí dofheicthe ann cosc ar an gcreideamh. Ach an rud nach bhfuil a fhios ag na daoine seo, is iad na spioraid a thaispeánann go cumhachtach ina measc, i ndáiríre, biotáille deamhain diúltaithe ag Dia cruthaitheoir na beatha go léir, agus a dhaoradh chun báis ar phromhadh. Níl na daoine seo neamhchreidmheach, ná neamhchreidmheach, cosúil leis na hIartharaigh, ach is é an toradh mar an gcéanna, ós rud é go bhfreastalaíonn siad ar na deamhain a mheallann iad agus a choinníonn faoina smacht tíoránta. Tá a gcreideamh den chineál págánach iodhalaíoch a bhfuil tréithe na daonnachta ann ó bunaíodh é; Bhí oíche roimh a chéad íospartach.

San Iarthar, tá míchreideamh mar thoradh ar rogha i ndáiríre, toisc nach bhfuil mórán daoine ar an eolas faoina mbunús Críostaí; agus i measc chosantóirí na saoirse poblachtach, tá daoine ann a luann focail ón mBíobla Naofa, ag tabhairt fianaise dá réir nach bhfuil siad aineolach ar a bhfuil ann. Ní bhíonn siad aineolach ar na fíricí glórmhar dá dtugann sé fianaise do Dhia, agus fós, roghnaíonn siad gan iad a chur san áireamh. Is é an cineál mí-chreidimh a ghlaonn an Spiorad neamhchreidmheach agus is é an cur i gcoinne ceannairceach iomlán i gcoinne an chreidimh fhíor. Mar má chuireann sé san áireamh na cruthúnais a thugann an saol dó ar fud an domhain agus go háirithe sna léirithe osnádúrtha de phobail na hAfraice, níl aon fhéidearthacht ag an duine a dhíchreideamh a chosaint. Cáineann na gníomhartha osnádúrtha a dhéanann na deamhain mar sin míchreideamh an Iarthair. Tugann an cruthaitheoir Dia cruthúnas freisin go bhfuil sé ann, ag gníomhú dó le cumhacht trí fheiniméin a tháirgtear ag an nádúr atá

faoina réir; creathanna talún, brúchtaí bolcánacha, tonnta millteach taoide, eipidéimí marfach, ach faigheann na rudaí seo go léir anois mínithe eolaíocha a cheiltíonn agus a scriosann an bunús diaga. Cuirtear leis an tsúil, namhaid mór seo an chreidimh, an míniú eolaíoch a chuireann ina luí ar inchinn an duine agus a spreagann í ina roghanna a thugann í chun a scriosta.

Cad a dhéanann Dia a bheith ag súil óna créatúir? Roghnóidh sé ina measc iad siúd a thoilíonn **a** choincheapa beatha, is é sin, a ghlacann a chuid smaointe. Beidh creideamh mar acmhainn, ach ní mar sprioc. Sin é an fáth a ndeirtear go bhfuil “ *creideamh gan oibreacha* ”, *a chaithfidh sé a iompar*, “ *marbh* ” i Séamas 2:17. Mar má tá creideamh fíor ann, tá creideamh bréagach ann freisin. Déanann an ceart agus an mícheart an difríocht ar fad, agus níl aon deacracht ag Dia géilleadh a aithint chun idirdhealú a dhéanamh idir é agus easumhlaíocht. Cibé ar bith, is é an t-aon bhreitheamh fós é a chinnfidh a thuairim ar thodhchaí síoraí gach duine dá chréatúr, ós rud é go bhfuil cuspóir a roghnú uathúil agus go bhfaightear tairiscint na beatha síoraí go heisiach trí Íosa Críost. Níl údar leis an sliocht ar domhan ach an fhéidearthacht a thairiscint don rogha seo de thoghthóirí síoraí. Ní toradh na n-iarrachtaí agus na n-íobairtí iontacha é creideamh, ach toradh an stáit nádúrtha a fuair nó nach bhfuair an créatúr óna bhreith. Ach nuair a bhíonn sé ann, caithfidh sé a bheith cothaithe ag Dia, ar shlí eile faigheann sé bás agus imíonn sé.

Is rud neamhchoitianta é fíorchreideamh. Toisc go bhfuil sé contrártha le gné mhealltach an reiligiúin oifigiúil Chríostaí, ní leor crois a chur os cionn uaigh créatúr le go mbeadh doirse na bhflaitheas oscailte dó. Agus tugaim é seo le fios mar go ndealraíonn sé nach bhfuiltear ag súil leis, dúirt Íosa i Matt.7:13-14: “ *Isteach tríd an geata cúng. Óir is leathan an geata agus is leathan an bealach a théann chun scriosta* , agus *tá go leor a théann isteach tríd* . *Ach is cúng an geata agus caol é an bealach is cúis leis an saol* , agus *is beag duine a fhaigheann é* . » Deimhnítear an teagasc seo sa Bhíobla níos mó sa sampla de dhíbirt na nGiúdach go dtí an Bhablóin, mar is fiú le Dia Daniel agus a thriúr compánach agus cúig rí cumhachtacha a thoghadh; agus Ezekiel atá ina chónaí sa ré seo. Ansin léimid in Esec.14:13-20: “ *A mhic an duine, má pheacaíonn tír i m'aghaidh in aindiadhacht, agus go sínim mo lámh ina coinne, má bhrisim ar a haghaidh lorg an aráin, má chuirim gorta air. é, dá scriosfainn duine agus ainmhuí uaidh, agus go raibh an triúr fear seo ina measc, **Néa, Daniel agus Iób** , sábhálfaidís a n-anam trína bhfíréantacl, a deir an Tiarna Iehova. Dá gcuirfinn ar beithígh fiadhaine an tír do dhéanfadh dídhaoiniú í, dá ndéanfainn fásach gan éinne dul thairis mar gheall ar na h-ainmhídhí sin, agus an triúr fear so 'na measc, bheinn beo! a deir an Tiarna Iehova, **ní shábhálfaidís clann mhac ná iníonacha, ach iad féin a shlánófaí** , agus dhéanfaí an talamh ina fhásach. Nó má thug mé an claiómh in aghaidh na tíre seo, má dúirt mé: *Rith an claiómh tríd an talamh! Dá scriosfainn fir agus beithígh, agus an triúr fear seo ina lár, bheinn beo! a deir an Tiarna Iehova, **ní shábhálfidís clann mhac ná iníonacha, ach ní shlánófaí iad*** . Nó dá gcuirfinn pláig isteach sa tír seo, má dhoirtfinn mo chorraí ina aghaidh trí bhás, chun daoine agus beithígh a dhíbirt as, agus go raibh **Noe, Dainéil agus Iób** ina measc, *táim beo! deir an Tiarna Iehova, **ní shábhálfaidís clann mhac ná iníonacha, ach de bharr a bhfíréantachta sábhálfaidís a n-anam****

féin. » Faighimid amach mar sin nach bhfuarthas ach Noah i measc na n-ochtar a bhí cosanta ag an áirc le linn na tuile uiscí.

Dúirt Íosa freisin i Matt.22:14: “ *Oir a dtugtar go leor, ach is beag a roghnaíodh.* » Mínítear an chúis go simplí leis an gcaighdeán ard beannaitheachta a theastaíonn ó Dhia agus é ag iarraidh an chéad áit a ghlacadh inár gcroí nó in aon ní. Tá iarmhairt an cheanglais seo i gcoinne smaointeoireacht dhaonnach faoin domhan a chuireann an duine os cionn gach rud. Thug an t-aspal Séamas foláireamh dúinn i gcoinne an fhreasúra seo, á rá linn: “ *A adhaltranas! Nach bhfuil a fhios agat gur naimhdeas in aghaidh Dé é grá an domhain ? Mar sin an té ar mian leis bheith ina chara don domhan, déanann sé namhaid Dé de féin.* » Insíonn Íosa dúinn arís i Matt.10:37: “ *An té a bhfuil grá aige a athair nó a mháthair níos mó ná mise ní fiú dom é, agus an té a bhfuil grá aige a mhac nó iníon níos mó ná mise nach fiú dom é.* ” Chomh maith leis sin, má thugann tú cuireadh, cosúil liomsa, do chara freagra a thabhairt ar an gcritéar reiligiúnach seo a éilíonn Íosa Críost, ná bíodh iontas ort má ghlaonn sé fanatic ort; Seo mar a tharla dom, agus thuig mé ansin nach raibh agam ach Íosa mar chara dílis; air, “ *an Fíor* ” ar Ath.3:7. Glaoimid duine bunúsach ort freisin, mar go léiríonn tú tú féin a bheith macánta le Dia, dlítheanach, mar go dtugann tú grá agus onóir dá dhlí is naofa trí do chách géilleadh. Is é seo, i bpáirt, an praghas daonna a bheidh le híoc chun an Tiarna Íosa a shásamh, chomh fiúntach sin dár bhféiniobairt agus dár ndílseacht iomlán a éilíonn sé.

Ligeann creideamh dúinn a chuid smaointe rúnda a fháil ó Dhia go dtí go bhfaighimid amach méid a mhórhionscnaimh. Agus chun a thionscadal iomlán a thuiscint, ní mór don té a roghnófar saol neamhaí na n-aingeal a tháinig roimh an taithí ar an domhan a chur san áireamh. Oir sa chumann neamhaí so, ní ar chreideamh i gCríost a céasadh, nó ar a dhiúltadh do bheith ar talamh, do roinneadh na créatúir agus roghnú na n-aingeal maithe dílis do Dhia. Deimhníonn sé seo, ar an leibhéal uilíoch, gurb é céasadh Chríost a d’fhan gan pheaca do Dhia **an modh** chun an diabhal agus a lucht leanúna a cháineadh agus gurb ionann creideamh in Íosa Críost ar domhan agus **na modhanna** atá roghnaithe ag Dia chun an grá a mhothaíonn sé dá chuid a bheith aige. na cinn roghnaithe a bhfuil meas acu air. Ba é **an cuspóir** a bhí leis an léiriú seo ar a fhéiniobairt iomlán ná a bheith in ann créatúir neamhaí neamhaí agus talún, nach bhfuil aon tuiscint acu ar a bheith ann, a cháineadh go dleathach chun báis. Agus i measc a chuid créatúir thalmhaí, roghnaíonn sé iad siúd a ghlacann a chuid smaointe, a fhormheasann a ghníomhartha agus a bhreithiúnais mar go bhfuil siad in ann a shíoraíocht a roinnt. Sa deireadh, beidh sé tar éis an fhadhb a réiteach a chruthaigh an tsaoirse a thugtar dá chréatúir neamhaí agus thalmhaíochta go léir, mar gan an tsaoirse seo, bheadh grá a chuid créatúir roghnaithe gan luach agus fiú dodhéanta. Go deimhin, gan saoirse, níl an créatúr rud ar bith níos mó ná robot, le hiompar uathobrithe. Ach is é praghas na saoirse, sa deireadh, díothú créatúir reibiliúnach neamh agus talún.

Tugtar an cruthúnas mar sin nach luíonn creideamh ar shimplí: “ *Creid sa Tiarna Íosa agus slánófar thú* ”. Tá na focail Bhíobla seo bunaithe ar an méid a thugann an briathar “creidim” le tuiscint, eadhon, géilleadh do dhlíthe diaga arb iad is sainairíonna iad an fíorchreideamh. Do Dhia, is é an sprioc ná créatúir a

ghéilleann dó as an ngrá a aimsiú. Fuair sé roinnt i measc na n-aingeal neamhaí agus i measc a chuid créatúir daonna ar domhan, roghnaigh sé roinnt acu agus leanfaidh sé ar aghaidh ag roghnú roinnt go dtí deireadh am an ghrásta.

Bia don aimsir cheart

Díreach mar a theastaíonn cothú ón gcorp daonna chun a shaol a shíneadh, ní mór don chreideamh a tháirgtear ina spiorad a chothú spioradálta freisin. Mothaíonn gach duine íogair do léiriú an ghrá atá tugtha ag Dia in Íosa Críost an fonn rud éigin a dhéanamh dó. Ach conas is féidir linn rud éigin a dhéanamh a thaitníonn leis mura bhfuil a fhios againn cad a bhfuil súil aige uainn? Is é freagra na ceiste seo a bheidh mar chothú dár gcreideamh. Toisc “ *gan chreideamh ní féidir Dia a shásamh* ” de réir Eabh.11:6. Ach ní mór an creideamh seo a dhéanamh beo agus taitneamhach dó fós trína chomhlíonadh lena ionchais. Óir is é an Tiarna Dia Uilechumhachtach a chríochnaíonn agus a Bhreitheamh. Is fada go mbíonn caidreamh maith ag an iliomad creidmheach Críostaí le Dia na bhflaitheas, ach fanann an caidreamh seo dodhéanta toisc nár cothaíodh a gcreideamh i gceart. Tá freagra na faidhbe tugtha dúinn i Matt.24 agus 25. Díríonn Íosa a theagasc ar ár laethanta deiridh a thagann go gairid roimh am a dhara cuma, an uair seo, i nglóir a dhiagachta. Déanann sé cur síos air trí na híomhánna a iolrú i parabail: parabal an chrainn fhige, i Matt.24:32 go 34; parabal an gadaí oíche, i Matt.24:43 go 51; parabal na ndeich maighdean, i Matt.25:1 go 12; parabal na buanna, i Matt.25:13 go 30; parabail na gcaorach agus na ngabhar, i Matt.25:31 go 46. I measc na parabail seo, luaitear “ *bia* ” faoi dhó: i bparabal an gadaí oíche agus i bparabal na gcaorach agus na ngabhar mar, in ainneoin an cuma, nuair a deir Íosa, “ *Bhí ocras orm, agus thug tú dom rud le n-ithe,* ” tá sé ag labhairt linn ar bhia spioradálta, gan bás creideamh an duine. “ *Oir ní le h-arán amháin a mhairfidh an duine, ach leis an uile fhocal a thig ó bhéal Dé . Matha.4:4* ”. Is é is cuspóir le bia an chreidimh é a chosaint ar “ *dara bás* ” Ath. 20, an té a fhágann go gcaillfidh duine an ceart chun maireachtáil go síoraí.

Mar chuid den mhachnamh seo, díriú do radharc agus aird ar pharabal seo an gadaí oíche:

V.42: “ *Déan faire dá bhrí sin, ó nach bhfuil a fhios agat cén lá a bheidh do Tiarna teacht .* ”

Sainmhínítear an téama ar ais Íosa Críost agus spreagfaidh a "feithimh" múscailt spioradálta sna Stáit Aontaithe Mheiriceá Thuaidh, idir 1831 agus 1844. Tugtar "Adventism" air, baill na gluaiseachta seo á n-ainmniú acu féin. ag a gcomhghleacaithe leis an téarma "Adventists"; focal a tógadh ón Laidin "adventus" a chiallaíonn: teacht.

V.43: " *Bíodh a fhios so agat go maith, dá mbeadh a fhios ag maighistir an tighé cad é an t-uaireadóir oidhche a chaithfidh an gadaí a theacht, go ndéanfadh sé faire agus ní leigfeadh sé a theach do bhriseadh isteach. "*

Sa véarsa seo, is é " *máistir an tí* " an deisceabal atá ag fanacht le hÍosa fillleadh, agus tagraíonn an " *gadaí* " d'Íosa féin. Tríd an gcomparáid seo, taispeánann Íosa dúinn an buntáiste a bhaineann le bheith ar an eolas faoin dáta a bhfillfidh sé. Spreagann sé sinn mar sin chun é a fháil amach, agus má éistean muid lena chomhairle cuirfidh sé riocht ar ár gcaidreamh leis.

V.44: " *Uime sin bígí ullamh freisin, óir tagann Mac an Duine tráth nach smaoiníonn sibh. "*

Tá aimsir todhchaí na mbriathra ceartaithe agam sa véarsa seo mar go bhfuil na briathra seo san aimsir láithreach sa bhun-Ghréigis. Go deimhin, deir Íosa na focail seo lena dheisceabail chomhaimseartha a chuireann ceist air faoin ábhar seo. Bainfidh an Tiarna úsáid as an téama "Adventist" seo le linn an deireadh chun Críostaithe a scagadh trína gcur faoi thástáil an chreidimh fáidh; chun na críche sin, eagróidh sé i ndiaidh a chéile le himeacht ama, ceithre ionchas "Adventist"; gach uair údar ag soilsiú nua a thug an Spiorad, an chéad trí a bhaineann le téacsanna prophetic Daniel agus Revelation.

V.45: " *Cé mar sin an seirbhíseach dílis críonna, a chuir a mháistir os cionn a mhuintire, chun bia a thabhairt dóibh san am cúí? »*

Bí cúramach gan dearmad a dhéanamh i do bhreithiúnas, mar tá an " *bia* " a labhraítear sa rann seo os comhair do shúl faoi láthair. Sea, is é an doiciméad seo ar thug mé an t-ainm "Mínigh Daniel agus Revelation" air atá comhdhéanta den " *bhia* " spioradálta seo atá riachtanach chun do chreideamh a chothú, toisc go soláthraíonn sé, ó Íosa Críost, na freagraí go léir ar na ceisteanna is féidir leat a chur go dlisteanach. , agus taobh amuigh de na freagraí seo, nochtfar gan choinne, mar an dáta fíor ar fhilleadh Íosa Críost a gheallann dúinn go dtí earrach na bliana 2030 sa cheathrú agus deiridh "Adventist" "fan".

Agus an véarsa seo buartha go pearsanta, cuirim an doiciméad seo i láthair, toradh mo dhílseachta do Dhia na fírinne agus mo stuama, mar níor mhaith liom a bheith ionadh ar ais Íosa Críost. Nochtann Íosa anseo a phlean deiridh-ama. Tá sé beartaithe aige don am seo, " *bia* " atá oiriúnach chun creideamh a thoghadh a chothú atá ag fanacht go dílis lena fhilleadh glórmhar. Agus tá an " *bia* " seo fáidhiúil.

V.46: " *Is beannaithe an seirbhíseach sin, a gheobhaidh a mháistir, nuair a thiocfaidh sé, á dhéanamh sin! »*

Tá comhthéacs a fhíll glórmhar deimhnithe anseo, is é sin an ceathrú ionchas "Adventist". Tá an seirbhíseach atá i gceist thar a bheith sásta cheana féin fios a bheith aige ar smaoinemh nochtta Dé, a bhreithiúnas ar chreideamh na bhfear. Ach leathnóidh an beitiúlacht seo agus bainfidh sé leo siúd go léir, ag fáil an tsolais dhiaga dheireanaigh seo, a dhéanfaidh é a chraobhscaoileadh agus a

roinnt leis na daoine tofa atá scaipthe ar fud an domhain, go dtí go dtiocfaidh Íosa Críost ar ais go héifeachtach.

V.47: “ *Deirim an fhírinne libh, socróidh sé ar a sheilbh go léir í.* »

Bainfidh earraí an Tiarna, go dtí go bhfillfidh sé, luachanna spioradálta. Agus déantar an seirbhíseach do Íosa, caomhnóir a stór spioradálta; taiscí eisiach a oracles agus a solas nochta. Tar éis duit an doiciméad iomlán seo a léamh, beidh tú in ann a fheiceáil nach bhfuil áibhéil orm agus an t-ainm “Treasure” á thabhairt dá nochtadh prophetic Bhíobla. Cén t-ainm eile a d’fhéadfainn a thabhairt ar nochtadh a chosnaíonn in aghaidh an “ *dara bás* ” agus a osclaíonn bealach na beatha síoraí? Toisc go scaipeann sé agus go n-imíonn sé an fhéidearthacht amhras a bheith marfach don chreideamh agus don tslánú.

V.48: “ *Ach más drochsheirbhíseach é, a deir ann féin: Tá mo mháighistir ag cur moille ar theacht,* ”

Is den chineál dénártha í an bheatha a chruthaigh Dia. Tá a mhalairt iomlán ag gach rud. Agus bhronn Dia dhá chosán ar dhaoine, dhá chosán chun a roghanna a threorú: *an bheatha agus an mhaith, an bás agus an t-olc; an chruithneacht agus an chaff; na caoirigh agus an gabhar, an solas agus an dorchadas* . Sa véarsa seo, díríonn an Spiorad ar an drochsheirbhíseach, ach ar sheirbhíseach mar sin féin, a ainmníonn an creideamh bréagach nach gcothaítear ag Dia agus thar aon rud eile, an creideamh bréagach Críostaí a chríochnaíonn suas a shroicheann agus a bhaineann leis an gcreideamh Adventist féin, inár n-aimsir an deireadh. . Gan solas a fháil ó Íosa Críost a thuilleadh toisc gur dhiúltaigh sé an méid a cuireadh faoina bhráid idir 1982 agus 1991 agus a d’fhógair go raibh sé ag teacht go 1994, tháirg an Aidbhint seo toradh na hingne a d’eascair as radaíocht theachtaire Dé i mí na Samhna 1991. Tabhair faoi deara go nochtann Íosa smaointe ceilte an chroí: “ *cé a deir **ann féin*** ”. Toisc go bhfuil an chuma ar iompar reiligiúnach seachtrach thar a bheith mealltach; tagann foirmiúlacht reiligiúnach in ionad an chreidimh bheo atá lán de dhíograis don fhírinne.

V.49: “ *... má thosaíonn sé ar a chompánaigh a bhualadh, má itheann agus má ólann sé leis na meisceoirí.* ”

Is beag a bhfuiltear ag súil leis an íomhá go dtí seo, ach cuireann an radaíocht in iúl, go soiléir, in aimsir na síochána, an freasúra agus an troid a chuireann in iúl agus roimh an bhfíor-ghéarleanúint a thiocfaidh; níl ann ach ceist ama. Ó 1995 i leith, tá Aidbhint institiúideach ag “ *ithe agus ag ól le daoine ar meisce* ” sa mhéid is go bhfuil comhaontas déanta aige le Protastúnaigh agus Caitlicigh trí dhul isteach sa chomhghuaillíocht éacúiméineach. Óir in Ath.17:2, agus é ag díriú ar an gcreideamh Caitliceach ar a dtugtar “ *An Bhablóin Mhór* ”, agus ar an gcreideamh Protastúnach ar a dtugtar “ *talamh* ”, deir an Spiorad: “ *Is léithi a thug ríthe an domhain iad féin don striapachas , agus is de fhíon a striapachais atá áitritheoirí an domhain d’éirigh mé ar meisce.* ”

V.50: “ *...tiocfaidh máistir an tseirbhíseach seo lá ná beadh súil aige, agus uair ní bhíonn a fhios aige,* ”

Tá iarmhairt diúltú an tsolais maidir leis an trío ionchas Adventist, agus an dáta 1994, le feiceáil ar deireadh i bhfoirm aineolas ar an am an tuairisceán fíor Íosa Críost, is é sin, an ceathrú ionchas Adventist ar an tionscadal diaga. Is é an t-aineolas seo an iarmhairt ar réabadh an chaidrimh le hÍosa Críost, agus mar sin is

féidir linn an rud seo a leanas a bhaint astu: níl na hAidbhintí a chuirtear sa chás tragóideach seo i súile Dé a thuilleadh nó, ina bhreithiúnas, “Aidiachtaithe”.

V.51: “ ...spreagfaidh sé ina phíosáí é, agus tabharfaidh sé a chuid dó leis **na hypocrites** : ansin beidh gol agus gnáscadh fiacla. »

Cuireann an íomhá in iúl an fhearg a chuirfidh Dia ar sheirbhísigh bhréagacha a thug feall air. Tugaim faoi deara sa véarsa seo an téarma “**hypocrites**” trína n-ainmníonn an Spiorad Críostaithe bréagacha i Dan.11:34, ach tá léamh níos leithne ag teastáil chun comhthéacs an ama atá dírithe ar an tairngreacht a thuiscint, a chuimsíonn véarsaí 33 agus 35: “ Agus beidh na daoine is críonna ina measc ag teagasc don mhórchuid. Tá daoine ann a ghéillfidh ar feadh tamaill don chlaíomh agus don lasair, go mbraighdeanas agus go h-argain. Sa am nuair a succumb siad, beidh siad a chabhraigh beagán, agus **go leor Beidh siad isteach as hypocrisy** . Titfidh cuid de sna daoineibh críonna, go n-glanadh, go n-glanadh agus go mbánófar iad, **go dtí aimsir na ndeireadh** , óir ní thiocfaidh sé go dtí an t-am ceaptha. » Is é an “ drochsheirbhíseach ” mar sin an té a bhrathann ionchais Dé, a Mháistir, agus ceanglaíonn sé, “ go dtí an deireadh ”,ampa na “ **hypocrites** ”. Roinneann sé leo, as sin amach, fearg Dé a bhuaileann iad go dtí an breithiúnas deiridh, áit a scriostar iad, a chaitear sa “ loch tine ” a thugann “ an dara bás ” go cinntitheach, de réir Ath. 20: 15: “ An té nach bhfuarthas scríofa i leabhar na beatha, caitheadh sé isteach sa loch tine é .”

An Stair Nochtaithe an Chreidimh Fhíor

An creideamh fíor

Tá go leor rudaí le rá ar ábhar an chreidimh dhílis, ach tá an ghné seo á mholadh agam cheana féin a fheictear domsa a bheith mar thosaíocht. Ní mór go mbeadh a fhios ag aon duine atá ag iarraidh caidreamh a bhunú le Dia go bhfuil a choincheap den saol ar domhan agus ar neamh an-mhór os coinne ár gcóras atá bunaithe ar an talamh atá bunaithe ar smaointe bródúla agus achrannacha atá spreagtha ag Dia. a namhaid, agus a fhíor-thoghtha. Thug Íosa bealach dúinn chun fíorchreideamh a aithint: “ *De réir a dtorthaí beidh aithne agat orthu . An mbainimid fíonchaora as dealga, nó figí as feochadáin?* (Math.7:16).” Ar bhonn an ráitis seo, bí cinnte de go bhfuil gach duine a mhaíonn a ainm agus nach dtugann, a naofacht, a chuid cabhrach, a fhéiniobairt, a spiorad íobairt, a ghrá don fhírinne agus a dhíograis um ghéilleadh d’aitheanta A Dhia, nach raibh agus ní bheidh a sheirbhísigh riamh; is é seo a mhúineann 1 Cor.13 dúinn trí charisma na fíor-naomhachta a shainiú; an rud a theastaíonn ó bhreithiúnas ceart Dé: véarsa 6: “ *Ní dhéanann sí lúcháir ar an éagóir, ach bíonn áthas uirthi san fhírinne.* “.

Conas is féidir linn a chreidiúint go bhfuil an ghéarleanúint agus an géarleanúint á meas ag Dia ar an mbealach céanna? Cad é an cosúlacht idir Íosa Críost, a céasadh go deonach, agus an fiosrúchán Pápach Rómhánach nó John Calvin, a chuir fir agus mná faoi chéasadh go dtí a mbás? Chun nach bhfeicimid an difríocht, ní mór dúinn neamhaird a dhéanamh de na focail a spreag scríbhinní an Bhíobla. Ba é seo an cás, sular scaipeadh an Bíobla ar fud an domhain, ach ós rud é go bhfuil sé ar fáil i ngach áit ar domhan; cad iad na leithscéalta is féidir a chosaint le hearráidí breithiúnais an duine? Níl aon. Mar sin, beidh an wrath diaga ag teacht an-mhór agus uncontrollable.

Na trí bliana go leith ar lena linn a shaothraigh Íosa ina mhinistreachth thalmhaí nochtar dúinn sna Soiscéil, ionas go mbeadh a fhios againn caighdeán an chreidimh dhírigh i dtuairim Dé; an t-aon cheann atá tábhachtach. Tá a shaol á thairiscint dúinn mar mhúnla; eiseamláir nach mór dúinn aithris a dhéanamh air

chun go n-aithneofaí é mar dheisceabail aige. Tugann an uchtú seo le tuiscint go roinnfidimid a choincheap ar an mbeatha shíoraí atá beartaithe aige. Cuirtear deireadh le féiniúlacht ansin, chomh maith le mórtas millteach agus millteach. Níl áit don brúidiúlacht ná don aingíne sa bheatha shíoraí a thairgtear ach do na daoine tofa atá aitheanta ag Íosa Críost féin. Bhí a iompar go síochánta réabhlóideach, toisc go ndearna sé féin, an Máistir agus an Tiarna, seirbhíseach do chách é féin, ag cromadh go dtí an pointe gur nigh sé cosa a dheisceabail, chun brí nithiúil a thabhairt dá cáineadh ar na luachanna bródúil a léiríodh ag na ceannairí, daoine reiligiúnacha Giúdacha a ré; rudaí atá fós mar thréith ag daoine reiligiúnacha Giúdacha agus Críostaí inniu. Mar fhreasúra iomlán, is é an caighdeán a nochtar in Íosa Críost ná caighdeán na beatha síoraí.

Trí thaispeántú dá sheirbhísigh na modhanna chun iad féin a aithint, a gcuid naimhde, seirbhísigh bréagach Dé, ghníomhaigh Íosa Críost chun a n-anamacha a shábháil. Agus coimeádtar a ghealladh go mbeidh, go deireadh an domhain, “*imeasc*” a thoghtha, agus is é atá ann chun iad a shoillseachadh agus a chosaint ar feadh a saoil ar an talamh. Is é bunchaighdeán an chreidimh dhílis go bhfanann Dia lena mhuintir tofa. Ní bhaintear a sholas agus a Spiorad Naomh riamh iad. Agus má tharraingíonn Dia siar, is toisc nach é an té a toghadh é a thuilleadh; d’athraigh a stádas spioradálta i mbreithiúnas ríochtúil Dé. Toisc go n-oiriúnaíonn a bhreithiúnas d’iompar an duine. Ar leibhéal an duine aonair, tá athruithe indéanta sa dá threo i gcónaí; ó mhaith go olc nó ó olc go maith. Ach ní hé seo an cás, ar leibhéal comhchoiteann na ngrúpaí agus na n-institiúidí reiligiúnacha, nach n-athraíonn ach ó mhaith go olc, nuair nach bhfuil siad in oiriúint do na hathruithe a bhunaigh Dia. Ina theagasc, insíonn Íosa dúinn: “*Ní féidir le crann maith drochthorthaí a iompar, díreach mar nach féidir le droch chrann torthaí maithe a iompar* (Mat.7:18). Thug sé dúinn a thuiscint mar sin gur “drochchraobh” an reiligiún Caitliceach mar gheall ar a thorthaí uafáis agus go bhfanfaidh sé, trína fhoirceadal bréagach, mar sin, fiú nuair a bhaintear an tacaíocht mhonarcúil as, scoirfidh sé de ghéarleanúint a dhéanamh ar dhaoine. Agus is mar an gcéanna leis an reiligiún Anglacánach a chruthaigh Anraí VIII chun a adhaltranas agus a choireanna a dhlísteaí; cén luach is féidir le Dia a thabhairt dá shliocht agus dá mhonarcaí comharba? Is amhlaidh atá an creideamh Protastúnach Calvinach freisin, ó tharla go raibh eagla ar an mbunaitheoir seo, John Calvin, mar gheall ar cháil a chruas tréithe agus ar an iliomad cur chun báis a dhlísteanaigh sé ina chathair sa Ghinéiv, ar bhealach an-chosúil leis. cleachtas Chaitliceacha a chuid ama, go dtí an pointe dul níos faide ná iad. Níor dhóigh leis an bProtastúnach so do thoil leis an dTighearna Íosa Críost, agus ní féidir ar aon chor é a ghlacadh mar shamhail don fhíorchreideamh. Tá sé chomh fíor sin go ndéanann Dia neamhaird ar an reifirméisean Protastúnach ina nochtadh a thugtar do Dhaniel, ag díriú ar réimeas an Phápa 1260 bliain amháin, agus ar an am ar bunaíodh teachtaireachtaí an Seachtú Lá Adventism, iompróir fhírinní diaga nocht, ó 1844 i leith, go dtí deireadh an domhain, a thagann, i 2030.

Tá gnéithe de mhúnla ceadaithe Dé ag gach drochghóchumadh reiligiúnach stairiúil, ach ní mheaitseálann siad riamh é. Cothaítear fíorchreideamh de shíor ag Spiorad Chríost, ní creideamh bréagach é. Is féidir le creideamh fíor na

rúndiamhra a bhaineann le tairngreachtaí an Bhíobla Dé a mhíniú, ní féidir le creideamh bréagach. Tá an iliomad léirmhíthe ar tairngreachtaí i gcúrsaíocht ar fud an domhain, gach ceann acu níos fanciful ná an ceann deireanach. Murab ionann agus iad, faightear mo léirmhíthe ó athfhriotail ón mBíobla amháin; tá an teachtaireacht mar sin beacht, cobhsaí, comhleanúnach agus comhsheasmhach le smaoinemh Dé as nach dtéann sé ar strae riamh; agus an tUilechumhachtach ag faire air.

Nótaí Ullmhúcháin do Leabhar Dhainéil

Ciallaíonn an t-ainm Daniel is é Dia mo Bhreitheamh. Is é eolas ar bhreithiúnas Dé príomhbhunús an chreidimh, toisc go stiúran sé an créatúr i dtreo géilleadh dá thoil fhoilsithe agus thuigte, an t-aon choinníoll amháin chun a bheith beannaithe aige i gcónaí. Féachann Dia grá a chuid créatúir a dhéanann coincreít é agus a léiríonn trína gcreideamh géilliúil. Dá bhrí sin nochtar breithiúnas Dé trína chuid tairngreachtaí a úsáideann siombailí mar atá i bpabail Íosa Críost. Is i leabhar Dhainéil a nochtfar breithiúnas Dé ar dtús ach ní leagann sé ach an príomhbhunús lena bhreithiúnas ar stair reiligiúnda Chríostaí a nochtfar go mion sa leabhar Revelation.

I Daniel, is beag a nochtann Dia, ach tá an-tábhacht cháilíochtúil ag baint leis an mbeagán cainníochtúil seo, toisc go bhfuil sé mar bhunús leis an Revelation prophetic iomlán. Tá a fhios ag ailtirí tógála cé chomh cinntitheach agus a chinneann ullmhú an láithreáin tógála. Sa tuar, is é seo an ról a thugtar do na revelations a fuair an fáidh Daniel. Go deimhin, nuair a thuigtear a gcuid bríonna go soiléir, baineann Dia amach an déspríoc, is é sin **a bheith ann a chruthú** agus **na heochracha a thabhairt dá thofa chun** an teachtaireacht a thugann an Spiorad a thuiscint. Sa “chúpla rud” seo feicimid go léir mar a chéile: an fógra maidir le comharbas de cheithre impireachtaí ceannasacha uilíocha ó aimsir Dhainéil (Dan.2, 7 agus 8); dátú oifigiúil mhinistreach na cruinne Íosa Críost (Dan.9); fógra an apostasy Críostaí i 321 (Dan.8), an réimeas Phápa de 1260 bliain idir 538 agus 1798 (Dan.7 agus 8); agus an chomhghuaillíocht “Adventist” (Dan. 8 agus 12) ó 1843 (go dtí 2030). Cuirim leis seo, Dan.11 a thaispeánann, mar a fheicimid, foirm agus éabhlóid an Chogaidh Dhomhanda núicléach deiridh atá fós le baint amach roimh fhilleadh glórmhar Dé Slánaitheoir.

Go follasach, d'éirigh leis an Tiarna Íosa Críost ainm Dhainéil a thabhairt chun cuimhne a thábhachtaí atá sé don chúnant nua. “ *Mar sin, nuair a fheiceann tú an ghráin léirscriosta, ar labhair an fáidh Daniel , lonnaithe san ionad naofa, aird an té a léann é!* (Mat.24:15) »

Má thug Íosa fianaise i bhfabhar Dhainéil, is toisc go bhfuair Dainéil an teagasc uaidh maidir lena chéad theacht agus a fhilleadh glórmhar, níos mó ná aon cheann eile roimhe. Ionas go dtuigfí go maith mo bhriathra, caithfidh fios a bheith agat gur chuir an Críost a tháinig ó neamh é féin i láthair Daniel roimhe seo faoin ainm “ *Michael* ”, i Dan.10:13-21, 12:3 agus tá an t-ainm seo tógtha ag Íosa. - Críost in Ath.12:7. Tá aithne níos fearr ar an ainm seo “ *Micaël* ” ina fhoirm Chaitliceach Laidineach Michel, an t-ainm a thugtar ar an Mont Saint-Michel cáiliúil sa Bhriotáinis Fhrainc. Cuireann leabhar Daniel sonraí uimhriúla isteach a ligeann dúinn eolas a bheith againn ar an mbliain ina chéad teacht. Ba mhaith liom a chur in iúl freisin go gciallaíonn an t-ainm “ *Micaël* ”: Cé atá cosúil le Dia; agus aistríonn an t-ainm “ *Íosa* ” mar: Sábhálann YaHWéH. Baineann an dá ainm leis an cruthaitheoir iontach Dia, an chéad cheann leis an teideal neamhaí, an dara ceann leis an teideal domhanda.

Cuirtear Revelation of the Future i láthair dúinn mar chluiche tógála ilscéalta. Ag tús na pictiúrlainne, chun éifeachtaí faoisimh a chruthú i gcartún, d'úsáid na scannánóirí plátaí gloine a thug a bpatrúin péinteáilte éagsúla, a bhí forshuite orthu, íomhá ar leibhéil éagsúla. Mar sin is leis an tairngreacht a dhear Dia.

Tosaíonn sé ar fad i Daniel

LEABHAR DHOMHNACH

Sibhse a léann an saothar seo, tá a fhios agat go bhfuil an Dia Uilechumhachtach gan teorainn beo, cé go bhfuil sé i bhfolach. Scríobhadh fianaise an “ *fháidh Daniel* ” *chun tú a chur ina luí air sin*. Tá séala fhianaise an chúnant nua agus an seanchúnant air mar gur léirigh Íosa é sna focail a bhí dírithe ar a dheisceabail. Léiríonn a thaithí gníomh an Dé mhaith agus chóir seo. Agus tugann an leabhar seo deis dúinn a fháil amach an breithiúnas a sheolann Dia ar an stair reiligiúnach a aondiachas, Giúdach i gcomhghuaillíocht chéad, Críostaí ansin, ina chomhghuaillíocht nua, tógtha ar an doirteadh fola Íosa Críost, ar 3 Aibreán, 30 dá. ré. Cé níos fearr ná “ *Daniel* ” is féidir breithiúnas Dé a nochtadh? Ciallaíonn a ainm “Is é Dia mo bhreitheamh”. Ní fables iad na heispéiris mhair seo, ach fianaise ar bheannacht dhiaga a mhúnla dílseachta. Cuireann Dia i láthair é i measc an triúr a shábhálfadh sé é in Ezek.14:14-20. Is iad na trí chineál seo den cheann roghnaithe ná “ *Nó, Daniel agus Iób* ”. Insiúnn teachtaireacht Dé dúinn go soiléir, fiú in Íosa Críost, mura bhfuil muid cosúil leis na múnlaí seo, go bhfanfaidh doras an tslánaithe dúnta dúinn. Deimhníonn an teachtaireacht seo an bealach cúng, an cosán cúng, nó an geata cúng trína gcaithfidh daoine tofa dul isteach ar neamh, de réir theagasc Íosa Críost. Cuirtear scéal “ *Daniel* ” agus a thriúr compánach os ár gcomhair mar eiseamláir na dílseachta a shábhálann Dia i laethanta na trioblóide.

Ach tá sa scéal seo freisin ar shaol Dhónaill, tiontú na dtrí rí cumhachtacha ar éirigh le Dia iad a spáráil ón diabhal a raibh siad ina adhróirí i ngan fhios iomlán. Rinne Dia na emperors seo na hurlabhraithe is cumhachtaí ar a chúis i stair an duine, an chéad cheann, ach freisin an ceann deireanach, mar go n-imíonn na fir samhail seo agus beidh meath gan stad ag reiligiún, luachanna, moráltacht. A Dhia, is streachailt fhada é anam a sciobadh agus is samhail thar a bheith nochtach dá leithéid é cás an Rí “ *Nebuchadnesar* ”. Deimhníonn sé parabal Íosa Críost, an “ *Aoire Maith* ” seo a fhágann a thréad ag cuardach na georach cailte.

Daniel 1

Dan 1:1 *Sa tríú bliain de réimeas Iahóiacim rí Iúdá, mháirseáil Nebúcadnesar rí na Bablóine in aghaidh Iarúsailéim agus chuir sé faoi léigear í.*

1a- *An tríú bliain de réimeas Iahóiacim rí Iúdá*
Ríocht Iahóiacim 11 bhliain ó – 608 go – 597. 3ú bliain i – 605.

1b- *Nebuchadnesar*

Is é seo an t-aistriúchán Babylonian ar an ainm an Rí Nebuchadnezzar, "Cosnaíonn Nabú mo mhac is sine." Is é Nabu dia Mesopotamian an eolais agus na scríbhneoireachta. Is féidir linn a thuiscint cheana féin go bhfuil sé ar intinn ag Dia an chumhacht seo thar eolas agus scríbhneoireacht a thabhairt ar ais dó.

Dan 1:2 *Agus thug an Tiarna isteach ina lámh Iahoiacim rí Iúdá, agus cuid de shoithí an tí Dé. Thóg Nebuchadnesar na hearraí go tír Shíonair go teach a dhé, agus chuir sé i dteach stór a dhé iad.*

2a- *Thug an Tiarna Iahóiacim rí Iúdá ina lámha*

Tá údar maith le tréigean Dé ar an rí Giúdach. 2Ch.36:5: *Bhí Iahóiacim cúig bliana is fiche d'aois nuair a rinneadh rí de, agus bhí sé aon bhliain déag i réim in Iarúsailéim. Rinne sé an t-olc i bhfianaise an Tiarna a Dhia .*

2b- *Thóg Nebuchadnesar na huirlisí go tír Shíonair, go teach a dhé, agus chuir sé i dteach stór a dhé iad.*

Is págánach é an rí seo, níl aithne aige ar an bhfíor-Dhia a bhfuil Iosrael ag freastal air, ach déanann sé cúram onóir a thabhairt dá dhia: Bel. Tar éis a chomhshó sa todhchaí, beidh sé ag freastal ar an Dia fíor Daniel leis an dílis céanna.

Dan 1:3 *D'ordaigh an rí d'Ashpenaz, taoiseach a chailleach, cuid de chlann Iosrael de bhreith ríoga nó de chlann uasal a thabhairt leis,*

Dan 1:4 buachaillí óga gan smál coirp, dathúil i gcuma, endowed le eagna, tuiscint agus teagasc, in ann fónamh i bpálás an rí, agus a mbeadh a mhúineadh litreacha agus teanga na gCaldeans .

4a- Is cosúil go bhfuil an Rí Nebuchadnesar cairdiúil agus éirimiúil, ní fhéachann sé ach le cuidiú le leanaí Giúdacha comhtháthú rathúil ina sochaí agus ina luachanna.

Dan 1:5 Sann an rí dóibh gach lá cuid de bhia a bhoird agus den fhíon a d'ól sé, agus é ar intinn aige iad a thabhairt suas ar feadh trí bliana, a mbeidís i mbun seirbhíse ag an deireadh. Rí.

5a- Is léir mothúcháin mhaithe an rí. Roinneann sé leis na daoine óga a bhfuil á thairiscint aige féin, óna dhéithe go dtí a bhia.

Dán 1:6 Ina measc bhí Dainéil, Hanáiniá, Misael, agus Azairiá de chlann Iúdá.

6a- As na Giúdaigh óga go léir a tugadh go dtí an Bhablóin, níor léirigh ach ceathrar acu dílseacht eiseamláireach. Tá na fíricí seo a leanas eagraithe ag Dia d'fhonn an difríocht a thaispeáint sna torthaí a iompraíonn na daoine a fhreastalaíonn air agus a bheannaíonn sé agus na daoine nach bhfreastalaíonn air agus a ndéanann sé neamhaird orthu.

Dan 1:7 Agus thug an ceann feadhna de na eunuchs orthu ainmneacha: Daniel Belteshazzar, Hanainiah Shadrach, Misael Mesach, agus Azairiá Abednego.

7a- Roinntear faisnéis idir na Giúdaigh óga seo a thoilíonn ainmneacha págánacha a chuireann an buaiteoir orthu a iompar. Comhartha barr feabhais is ea an t-ainmniú agus prionsabal a mhúineann an Dia fíor. Gen.2:19 Agus thug an Tiarna Dia, a rinne as an talamh gach ainmhí na páirce agus gach éanlaith an aeir, iad go dtí an duine féachaint cad a thabharfadh sé orthu, agus go n-ainmneofaí gach créatúr beo cén duine. thabharfadh dó.

7b- Daniel Athainmnítear Beltesasar mar “Is é Dia mo bhreitheamh”: “Cosnaíonn Bel”. Ainmníonn Bel an diabhal go ndearna na daoine págánacha seo seirbhís agus onóir d’íospartaigh na biotáille demonic i aineolas iomlán.

Hanania “Grace or Given from YaHWéH” a thiocfaidh chun bheith ina “Shadrach” arna spreagadh ag Aku. Ba é Aku dia na gealaí i mBabylon.

Mishaël “Cé hé ionraic Dé” a thagann Meschac “a bhaineann le hAku”.

Asariah “Is é an Cabhair nó an Chabhair YaHWéH” a thiocfaidh chun bheith ina “Abed-Nego” ina “Sheirbhíseach Nego” , agus cheana féin, dia gréine na gCaldeach.

Dan 1:8 Bheartaigh Daniel gan é féin a thruailliú le bia an rí agus leis an bhfíon a d'ól an rí, agus d'impigh sé ar an bpríomh-eolach gan iallach a chur air é féin a thruailliú.

8a- Ní fadhb **í an** t-ainm págánach a bheith agat nuair a chailltear tú, ach is ró-mhór é ceist a chur ort féin chun náire a chur ar Dhia. Mar gheall ar dhílseacht na n-ógánach staon siad ó fhíonta agus ó fheoil an rí mar gur cuireadh na rudaí seo i láthair go traidisiúnta do na diaga págánacha ar tugadh onóir dóibh sa Bhablóin. Tá easpa aibíochta ag a n-óige agus ní dhéanann siad cúis fós cosúil le Pól, finn é dílis Chríost a mheasann deities bréagacha a bheith ina ghaoth (Rom.14; 1Co.8). Ach ar eagla go gcuirfidís uafás orthu siúd atá lag sa chreideamh, gníomhaíonn sé mar iad. Má ghníomhaíonn sé a mhalairt slí, ní dhéanann sé peaca, mar tá a réasúnaíocht ceart. Cáineann Dia an truailliú a rinneadh go deonach leis an uile

eolas agus coinsias; sa sampla seo, an rogha d'aon ghnó chun ómós déithe págánacha.

Dan 1:9 *Thug Dia fabhar agus grásta do Dhaniel roimh an bpríomh-eolach.*

9a- Léirítear creideamh na ndaoine óga trína n-eagla roimh mhíshásamh Dé; Is féidir leis iad a bheannú.

Dan 1:10 *Dúirt an príomhfheidhmeannach eunuchs le Daniel, Eagla orm mo thiarna an rí, a cheap tú cad ba chóir duit a ithe agus a ól; óir cad chuige go bhfeicfeadh sé d'aghaidh ní ba mhó ná san aos óg? nochtfá mo cheann don rí.*

Dán 1:11 *Dúirt Dainéil leis an maor ar chuir an t-eolach príomhfheidhmeannach ar iontaoibh Daniel, Hananiah, Misael agus Azairiá:*

Dan 1:12 *Tástáil do sheirbhísigh ar feadh deich lá, agus a thabhairt dúinn glasraí a ithe agus uisce a ól;*

Dan 1:13 *Ansin déanfaidh tú breathnú ar ár n-aghaidh agus ar aghaidheanna na bhfear óg a itheann bia an rí, agus déileálfaidh tú le do sheirbhísigh de réir an méid atá feicthe agat.*

Dan 1:14 *Agus dheonaigh sé dóibh cad a d'iarr siad, agus iad a thástáil deich lá.*

Dan 1:15 *Ag deireadh na ndeich lá bhí siad ag breathnú níos fearr agus níos teo ná na fir óga go léir a d'ith bia an rí.*

15a- Is féidir linn comparáid spioradálta a dhéanamh idir na “ deich lá ” de thaithí Daniel agus a thriúr compánach, agus na “ deich lá ” de bhlianta fáidhiúla de ghéarleanúint ar theachtaireacht ré “ Smyrna ” de chuid Apo 2:10. . Go deimhin, sa dá eispéiris, nocht Dia na torthaí ceilte dóibh siúd a mhaíonn gur uaidh.

Dan 1:16 *Thóg an maor ar shiúl an bia agus fíon a bhí beartaithe dóibh, agus thug sé glasraí dóibh.*

16a- Léiríonn an taithí seo conas is féidir le Dia gníomhú ar intinn na bhfear ionas go mbeidh siad i bhfabhar a sheirbhísigh de réir a thoil naofa. Mar ba mhór an baol a ghlac maor an rí agus bhí ar Dhia idirghabháil a dhéanamh ionas gur ghlac sé leis na moltaí a rinne Daniel. Tá rath ar an taithí chreidimh.

Dan 1:17 *Thug Dia do na ceithre fir óga eolas, tuiscint i ngach litreacha, agus eagna; agus mhínigh Daniel na físeanna agus na haislingí go léir.*

17a- *Bhronn Dia eolas ar an gceathrar ógánach seo, eolas agus eagna sna litreacha go léir*

Is bronntanas ón Tiarna é gach rud. Iad siúd nach bhfuil aithne acu air, níl a fhios acu cé mhéad a bhraitheann sé air cibé an bhfuil siad cliste agus ciallmhar nó aineolach agus amaideach.

17 b- *agus mhínigh Dainéil na físeanna go léir agus na brionglóidí go léir.*

Chun a dhílseacht a thaispeáint ar dtús, tá onóir ag Daniel ó Dhia a thugann bronntanas na tairngreachta dó. Ba í seo an fhianaise a thug sé ina aimsir do Iósafé dÍlis, i mbraighdeanas na nÉigipteach. I measc na n-ofrála Dé, roghnaigh Solamh an eagna freisin; agus don rogha seo, thug Dia dó gach rud eile, glóir agus saibhreas. Gheobhaidh Daniel taithí ar an ardú seo a thóg a Dhia dÍlis.

Dan 1:18 *Ag an am a cheap an rí chun iad a thabhairt dó, an príomhfheidhmeannach an eunuchs i láthair iad do Nebuchadnezzar.*

Dan 1:19 Labhair an rí leo; agus i measc na n-ógánach seo go léir ní raibh aon duine cosúil le Dainéil, Hananiah, Misael, agus Azairiá. Glacadh iad mar sin chun seirbhíse an rí.

Dan 1:20 Maidir leis na nithe go léir a theastaigh eagna agus tuiscint, agus ar chuir an rí ceist orthu, fuair sé iad deich n-uaire níos fearr ná na draíochtóirí agus na réalteolaithe go léir a bhí ina ríocht go léir.

20a- Léiríonn Dia mar sin “ an difríocht idir iad siúd a dhéanann freastal air agus iad siúd nach ndéanann freastal air ”, atá scríofa i Mal.3:18. Rachaidh ainmneacha Daniel agus a chompánaigh isteach i bhfianaise an Bhíobla Naofa, mar beidh a gcuid léirithe dílseachta mar mhúnlaí chun na toghaí a spreagadh go dtí deireadh an domhain.

Dan 1:21 Mar sin a bhí Daniel go dtí an chéad bhliain de rí Cyrus.

Daniel 2

Dan 2:1 Sa dara bliain de réimeas Nebuchadnesar shamhlaigh Nebuchadnesar aislingí. Bhí a aigne suaimhneach agus níor fhéad sé codladh.

1a- Mar sin, i – 604. Foilsíonn Dia é féin i spiorad an rí.

Dan 2:2 Ghlaoiigh an rí ar na draoithe, na réalteolaithe, na sorcerers, agus na Caldéigh, chun a aisling a insint dó. Tháinig siad agus chuir siad iad féin i láthair an rí.

2a- Filleann an rí págánach ansin chuig na daoine a raibh muinín aige iontu go dtí sin, gach duine ina shaineolaí ina réimse.

Dan 2:3 Agus dúirt an rí leo, Tá mé aisling aisling; tá m'intinn cráite, agus ba mhaith liom fios a bheith agam ar an aisling seo.

3a- Is maith a dubhairt an rí: Ba mhaith liom an aisling seo a fhios ; ní labhraíonn sé faoina bhrí.

Dan 2:4 D'fhreagair na Caldéigh an rí sa teanga Aramaic, A rí, mair beo go deo! Inis do do sheirbhísigh faoi, agus míneoimid é.

Dan 2:5 Agus d'fhreagair an rí arís, agus dúirt leis an Chaldeans, Tá an rud éalaigh dom; Mura gcuireann tú an aisling agus an míniú atá leis orm, stróicfear ina phíosaí thú, agus laghdófar do thithe go carn bruscair.

5a- Tá neamhthruailliúlacht an rí agus an mhórbheart a dhéanann sé eisceachtúil agus inspioráideach ó Dhia a chruthaíonn bealaí chun an charlatanism págánach a aslú agus chun a ghlóir a nochtadh trína sheirbhísigh dhílseacha.

Dán 2:6 *Ach má insíonn tú dom an aisling agus a míniú, gheobhaidh tú uaim bronntanais agus bronntanais agus onóir mhór. Dá bhrí sin, inis dom an aisling agus a mhíniú.*

6a- Na bronntanais, na bronntanais, agus na mór-onóracha seo , ullmhaíonn Dia dá dhílsí tofa.

Dán 2:7 *D'fhreagair siad an dara huair, “Innis don rí an aisling dá sheirbhísigh, agus míneoimid é.*

Dán 2:8 *Agus d'fhreagair an rí agus dúirt: Go deimhin tuigim go bhfuil tú ag iarraidh am a fháil, mar go bhfeiceann tú gur éalaigh an t-ábhar mé.*

8a- Iarrann an rí ar a chuid fear ciallmhar rud nár iarradh riamh agus nach ndéanann sé é a bhaint amach.

Dán 2:9 *Dá bhrí sin mura gcuireann tú an aisling in iúl dom, clúdóidh an abairt chéanna sibh go léir; ba mhaith leat a ullmhú chun bréaga agus bréaga a insint dom, agus tú ag fanacht le hamanna a athrú. Dá bhrí sin, inis dom an aisling, agus beidh a fhios agam má tá tú in ann an míniú a thabhairt dom.*

9a- ba mhaith leat a ullmhú chun bréaga agus bréaga a insint dom, agus tú ag fanacht leis na hamanna a athrú

Is ar an bprionsabal seo go n-éiríonn go dtí deireadh an domhain le gach feiceálaí agus diagaire bréagach saibhir.

9b- Dá bhrí sin, inis dom an aisling, agus beidh a fhios agam an bhfuil tú in ann an míniú a thabhairt dom

Don chéad uair is léiriú é an réasúnaíocht loighciúil seo i smaoinimh fear. Bíonn am iontach ag Charlantans a bheith in ann aon rud a insint dá gcuid custaiméirí naive agus ró-gillible. Nochtann iarratas an rí a dteorainn.

Dán 2:10 *An Chaldeans fhreagair an rí, Níl aon duine ar domhan is féidir a rá cad a iarrann an rí; níor iarr rí ar bith, is cuma cé chomh mór agus chomh cumhachtach is a bhí sé, a leithéid ó dhraíodóir, ó réalteolaí nó ó Chaldean.*

10a- Is fíor a mbriathra, óir ní dhearna Dia idirghabháil go dtí sin chun iad a dhíshealbhu, ionas go dtuigfidís gurb é an t-aon Dia é, agus nach bhfuil ina dhiadhachta págánacha ach rud ar bith, agus íol arna dtógáil le lámha agus le spioraid na bhfear tugtha. anonn go dtí biotáillí demonic.

Dán 2:11 *Cad a iarrann an rí deacair; níl aon duine in ann a insint don rí, ach amháin na déithe, nach bhfuil a áit chónaithe i measc na bhfear.*

11a- Cuireann na ciallmhar anseo fírinne nach féidir a shéanadh. Ach trí na ráitis seo a dhéanamh, admhaíonn siad nach bhfuil gaol ar bith acu leis na déithe , agus an t-am ar fad, téann daoine meallta i gcomhairle leo a cheapann go bhfaighidh siad freagraí ó dhiaga folaithe tríothu. Scaoileann an dúshlán a sheol an rí iad. Agus chun é sin a bhaint amach, d'éiligh sé eagna do-thuartha agus gan teorainn an fhíor-Dhé, d'fhoillsigh go sublime cheana i Solamh, máistir na heagna diaga.

Dán 2:12 *Ag seo bhí an rí feargach, agus bhí an-feargach. D'ordaigh sé do dhaoine ciallmhara na Bablóine go léir a chur chun báis.*

Dán 2:13 *Foilsíodh an phianbhreith, cuireadh na fir ciallmhar chun báis, agus bhí siad ag lorg Daniel agus a chompánaigh chun iad a scrios.*

13a- Is trína sheirbhíseach féin a chur os comhair báis a ardóidh Dia iad i nglóir leis an Rí Nebúchadnesar. Déanann an straitéis seo prophesies an taithí

dheireanach de chreideamh Adventist áit a mbeidh na toghaí ag fanacht le bás foraitheanta ag na reibiliúnaithe ar dháta socraithe. Ach anseo arís, déanfar an scéal a aisiompú, mar is iad na mairbh na reibiliúnaithe sin a mharóidh a chéile nuair a fheictear an Críost cumhachtach buaiteach ar neamh chun breithiúnas a thabhairt orthu agus iad a dhaoradh.

Dan 2:14 *Ansin labhair Daniel go ciallmhar agus go ciallmhar le Arjoch, captaen an garda an rí, a bhí imithe amach a mharú na fir ciallmhar de Babylon.*

Dan 2:15 *Agus d'fhreagair sé agus dúirt le Arjoch ceannasaí an rí, Cén fáth a bhfuil pianbhreith an rí chomh dian? Mhínigh Arjoch an scéal do Daniel.*

Dan 2:16 *Agus Daniel chuaigh go dtí an rí, agus d'impigh air a thabhairt dó am a thabhairt ar an rí an míniú.*

16a- Gníomhaíonn Daniel de réir a nádúir agus a thaithí reiligiúnach. Tá a fhios aige go dtugann Dia a thabhartais fháidh dó, agus é de nós aige a mhuintín uile a chur. Ag foghlaim cad a iarrann an rí, tá a fhios aige go bhfuil na freagraí ag Dia, ach an é a thoil iad a chur in iúl dó?

Dan 2:17 *Ansin chuaigh Daniel go dtí a theach, agus d'inis sé do Hananiah, Misael, agus Azairiá a chompánaigh faoin ábhar seo,*

17a- Cónaíonn an ceathrar fear óg i dteach Dhainéil. “ Tréada dá leithéid le chéile ” agus seasann siad do chomhthionól Dé. Cheana féin roimh Íosa Críost, “ an áit a chruinníonn beirt nó triúr i m’ainm, táim ina measc ” a deir an Tiarna. Ceanglaíonn grá deartháiriúil na daoine óga seo a léiríonn spiorad álainn na dlúthpháirtíochta.

Dan 2:18 *ag impí orthu trócaire a impí ó Dhia na bhflaitheas, ionas nach scriosfaí Daniel agus a chompánaigh leis an gcuid eile de na fir ciallmhar de Babylon.*

18a- Agus bagairt chomh láidir sin ar a mbeatha, is iad urnaí stuama agus troscadh dílis na hairm amháin atá ag na daoine tofa. Tá a fhios acu é agus fanfaidh siad le freagra óna nDia a thug an oiread sin cruthúnais dóibh go bhfuil grá aige dóibh. Ag deireadh an domhain, gníomhóidh na cinn dheireanacha roghnaithe a ndírítear orthu ag foraithe an bháis ar an mbealach céanna.

Dan 2:19 *Ansin nochtadh an rún do Daniel i bhfís san oíche. Agus bheannaigh Daniel Dia na bhflaitheas.*

19a- Arna iarraidh ó a thoghtha, tá an Dia dílis ann, óir d'eagraigh sé an teist chun a dhílseacht do Dhainéil agus a thriúr chompánach a fhianaise; d'fhonn iad a ardú go dtí na poist is airde i rialtas an rí. Déanfaidh sé, taithí tar éis taithí, iad a bheith fíor-riachtanach don rí seo a bheidh sé i gceannas agus a thiontú ar deireadh. Beidh an tiontú seo ina thoradh ar iompar dílis agus dothuigthe na gceathrar Giúdach óg atá beannaithe ag Dia do mhísean eisceachtúil.

Dan 2:20 *D'fhreagair Daniel agus dúirt: Beannaithe ainm Dé ó shíoraí go síoraí. Is leis an eagna agus an neart.*

20a- Moladh dea-fhírinnithe toisc go bhfuil cruthúnas a eagna , sa taithí seo, léirithe gan shéanadh. Thug a láidreachtaí Iahóiacim do Nebuchadnesar agus chuir sí a smaointe in aigne na bhfear a bhí i bhfabhar a tionscadail.

Dan 2:21 *Is é a athraíonn amanna agus imthosca, a threascairt agus a bhunaíonn ríthe, a thugann eagna do na ciallmhar, agus eolas dóibh siúd a bhfuil tuiscint acu.*

21a- Léiríonn an véarsa seo go soiléir na cúiseanna go léir le creidiúint i nDia agus i nDia. Tiontóidh Nebuchadnesar sa deireadh nuair a thuigeann sé na rudaí seo go hiomlán.

Dan 2:22 *Nochtann sé cad atá domhain agus i bhfolach, tá a fhios aige cad atá sa dorchadas, agus abides an solas leis.*

22a- Is féidir leis an diabhal a nochtadh freisin cad atá domhain agus ceilte, ach nach bhfuil an solas ann. Déanann sé é chun daoine a mhealladh agus a iompú ón bhfíor-Dhia, a ghníomhaíonn, nuair a dhéanann sé amhlaidh, chun a dhaoine tofa a shábháil trí na gaistí marfacha a chuir na deamhain a dhaoradh chun dorchadais na cruinne a nochtadh dóibh, ó bhua Íosa Críost ar an bpeaca. agus bás.

Dan 2:23 *A Dhia mo aithreacha, Glóirim agus molaim thú, gur thug tú eagna agus neart dom, agus gur chuir tú in iúl dom cad a d'iarramar ort, gur nocht tú dúinn rún an rí.*

23a- Bhí eagna agus neart i nDia, i nguí Dhainéil, agus thug Dia dó iad. Feicimid sa taithí seo an prionsabal a mhúin Íosa á chomhlíonadh: “ *iarr agus tabharfar duit é* ”. Ach tuigtear go soiléir go gcaithfidh dílseacht an iarratasóra gach tástáil a sheasamh chun an toradh seo a fháil. Beidh an *fórsa* a gheobhaidh Daniel i bhfoirm ag gníomhú ar smaointe an rí a bheidh faoi réir ag cruthúnais soiléir do shéanadh a chuirfidh iallach air a admháil go bhfuil Dia Daniel anaithnid dó agus a mhuintir go dtí sin.

Dan 2:24 *Tar éis seo chuaigh Daniel go dtí Arjoch, a raibh ordaigh an rí a scrios na fir ciallmhar de Babylon; agus d'imthigh agus dubhairt sé leis mar so: Ná scriosaigí críonna na Bablóine! Gabh os comhair an rí mé, agus tabharfaidh mé an míniú don rí.*

24a- Tá grá Dé le léamh i nDaniel a cheapann beatha a fháil do na págánaigh chríonna. Iompar é seo arís a thugann fianaise do Dhia ar a mhaitheas agus a thrócaire, i riocht aigne na h-umhlachta foirfe. Bíodh Dia sásta, tugann a sheirbhíseach glóir dó trí oibreacha a chreidimh.

Dan 2:25 *Arjoch thug Daniel go tapa os comhair an rí, agus labhair leis mar sin: Tá mé fuair i measc na captives na Judah fear a thabharfaidh míniú don rí.*

25a- Tá anró mór ag Dia ar an rí, agus ar an gcuma san go bhfaigheadh sé an freagra ba mhian leis, laghdóidh a fhearg láithreach bonn.

Dan 2:26 *Agus d'fhreagair an rí agus dúirt sé le Daniel, a bhfuil a ainm Beltesazzar, An bhfuil tú in ann a thaispeáint dom an aisling a bhí agam, agus an míniú air?*

26a- Ní thagann athrú ar bith ar an ainm págánach a thugtar air. Is é Daniel agus ní Beltesazzar a thabharfaidh an freagra ionchais dó.

Dan 2:27 *Daniel fhreagair i láthair an rí agus dúirt sé, Cad a iarrann an rí rún, nach bhfuil na fir ciallmhar, an astrologers, an magicians agus an diviners, in ann a nochtadh don rí.*

27a- Déanann Dainéil idirghabháil ar son na ndaoine ciallmhar. Bhí an méid a d'iarr an rí orthu thar a gceann.

Dan 2:28 *Ach tá Dia ar neamh a nochtann rúin, agus a bhfuil in iúl do Nebuchadnezzar an rí cad a tharlóidh sa deireadh an ama. Seo é do bhrionglóid agus na físeanna a bhí agat i do leaba.*

28a- Cuirfidh tús an mhínithe seo Nebuchadnezzar aireach, toisc go raibh ábhar an ama atá le teacht i gcónaí ag crá agus ag cur anacair ar dhaoine, agus tá an tionchas le freagraí a fháil ar an ábhar seo spreagúil agus compordach. Díríonn Daniel aird an rí ar an Dia beo dofheicthe, rud a chuireann iontas ar an rí a rinne adhradh do dhiaga ábhartha.

Dan 2:29 *Ar do leaba, O rí, tá smaointe tagtha suas chun tú maidir le cad a bheidh tar éis an ama seo; agus an té a nocht rúin chuir sé in iúl duit cad a tharlóidh.*

Dan 2:30 *Más rud é go bhfuil an rún a nochtadh dom, nach bhfuil sé toisc go bhfuil i dom eagna is mó ná sin de gach maireachtála; ach is é an míniú a thabharfar don rí, agus go n-aithneofá smaointe do chroidhe.*

30a- *ní hé go bhfuil eagna ionam is fearr ná eagna na ndaoine beo go léir; ach is mar sin a thugtar an míniú don rí*

Uaithneacht fairfe i mbun gnímh. Téann Daniel i leataobh, agus insíonn sé don rí go bhfuil suim ag an Dia dofheicthe seo ann; an Dia seo níos cumhachtaí agus níos éifeachtaí ná iad siúd ar sheirbheáil sé go dtí sin. Samhlaigh éifeacht na bhfocal seo ar a intinn agus a chroí.

30b- *agus bíodh a fhios agat smaointe do chroí*

Sa reiligiún págánach, déantar neamhaird ar chaighdeáin mhaith agus olc an fhíorDhia. Ní cheistítear ríthe riamh, mar bíonn faitíos orthu agus tá faitíos orthu mar is mór an chumhacht atá acu. Tabharfaidh fionnachtain an fhíor-Dhia deis do Nebuchadnesar a chuid lochtanna carachtar a fháil amach de réir a chéile; cad a bheadh le déanamh ag aon duine i measc a mhuintire. Dírítear an ceacht orainn freisin: ní féidir linn a fhios a bheith againn smaointe ár gcroí ach amháin má ghníomhaíonn Dia inár gcoinsias.

Dan 2:31 *O rí, d'fhéach tú agus chonaic íomhá iontach; bhí an dealbh seo ollmhór, agus iontach splendour; sheas sí os do chomhair, agus bhí a cuma uafásach.*

31a- *chonaic tú dealbh mór; bhí an dealbh seo ollmhór, agus iontach splendour*

Léireoidh an dealbh comharbas na n-impireachtaí móra domhanda a thiocfaidh i gcomharbacht ar a chéile go dtí go dtiocfaidh Íosa Críost ar ais i nglóir, agus mar sin a chuma ollmhór. Is é an áilleacht na rialóirí as a chéile atá clúdaithe le saibhreas, glóir agus onóracha a thug fir.

31b- *sheas sí os do chomhair, agus bhí a cuma uafásach.*

Is os comhair an rí a luíonn an todhchaí a bhfuil an dealbh á fáidh ag an rí agus ní ina dhiaidh. Tairníonn a ghné uafásach an t-iliomad básanna daonna a bheidh mar chúis leis, na cogaí agus na géarleanúintí a bheidh mar thréith ag stair an duine go dtí deireadh an domhain; siúlann na rialóirí thar chorpáin.

Dan 2:32 *Ba é ceann an íomhá seo óir íon; a cófra agus airm a bhí d'airgead; bhí a bolg agus a pluide de phrás;*

32a- *Bhí ceann na deilbhe seo d'ór íon*

Deimhneoidh Daniel é i véarsa 38, is é an ceann óir an Rí Nebuchadnesar é féin. Tréith an tsiombail seo dó mar gheall ar dtús, beidh sé a thiontú agus a sheirbheáil le creideamh an cruthaitheoir fíor Dia. Is é ór siombail an chreidimh íonaithe in 1 Peadar 1:7. Déanfaidh a réimeas fada stair reiligiúnach a mharcáil agus údar a lua sa Bhíobla. Ina theannta sin, tá sé ina **cheannaire** ar thógáil

comharbais na rialóirí domhanda. Tosaíonn an tuar sa chéad bhliain dá réimeas i – 605.

32b- *a cófra agus a airm a bhí d'airgead*

Is lú luach airgid ná ór. Athraíonn sé, tá ór do-athraithe. Táimid ag finn é díghrádú ar luachanna daonna a leanann an cur síos ar an dealbh ó bhun go barr. Ó – 539, tiocfaidh impireacht na Méide agus na bPeirseach i gcomharbacht ar Impireacht na gCaldeach.

32c- *bhí a bolg agus a pluide de phrás*

Tá luach níos lú ag práis freisin ná airgead. Is cóimhiotal miotail copairbhunaithe é. Téann sé in olcas go mór agus athraíonn sé cuma le himeacht ama. Tá sé níos deacra freisin ná airgead, é féin níos deacra ná ór a fhanann an-intuargainte amháin. Tá gnéasacht i lár na híomhá a roghnaíonn Dia, ach is í íomhá an atáirgeadh daonna í freisin. Beidh Impireacht na Gréige, toisc gurb í go deimhin í, go deimhin an-tiomanta, ag tabhairt a gcultúr págánach don chine daonna a leanfaidh go deireadh an domhain. Beidh meas ag daoine ar na dealbha Gréagacha i bprás leáite agus teilgte go dtí an deireadh. Nochtaítear nudacht an choirp agus tá a mhoráltacht millte gan teorainn; déanann na rudaí seo Impireacht na Gréige tipiciúil mar shiombail den pheaca a mhairfidh ar feadh na gcéadta bliain agus na mílte bliain go dtí go bhfillfidh Críost. I Dan.11:21 go 31, cuirfear i láthair an rí Gréagach Antichos 4 ar a dtugtar Epiphanes, géarleanúint na nGiúdach ar feadh “7 mbliana” idir – 175 agus – 168, mar chineál den ghéarleanúint Phápa a thagann roimhe sa cuntas fáidhiúil ar an gcaibidil seo. Rinne an véarsa 32 seo grúpáil i ndiaidh a chéile agus léirigh sé na himpireachtaí as ar tháinig Impireacht na Róimhe.

Dan 2:33 *a chosa iarainn; a chosa, cuid d'iarann agus cuid de chré.*

33a- *a chosa, as iarann*

Mar an ceathrú impireacht fáidh, tá uaschruachan mar thréith ag Impireacht na Róimhe, arna léiriú ag iarann. Is é freisin an miotal is coitianta a ocsaídíonn, a mheirgeann agus a scriostar. Anseo arís tá an meath deimhnithe agus tá sé ag méadú. Is polytheists iad na Rómhánaigh; glacann siad na déithe na naimhde ceannasach. Seo mar a shínfidh peaca na Gréige, trína leathnú, chuig pobail uile a himpireachta.

33b- *a chosa, cuid d'iarann agus cuid de chré*

Sa chéim seo, lagaíonn cuid cré an forlámhas crua seo. Tá an míniú simplí agus stairiúil. Sa bhliain 395, bhris an Impireacht Rómhánach suas agus ina dhiaidh sin bhain na *deich toes de chosa na dealbha* le bunú *deich ríocht Chríostaí neamhspleácha* ach iad go léir a chur faoi mhaoirseacht reiligiúnach Easpag na Róimhe a bheadh ina Phápa ó 538 ar aghaidh. luaite in Dan.7:7 agus 24.

Dan 2:34 *Mar a bhí tú ag féachaint, cloch thit amach gan lámha agus bhuail na cosa iarainn agus cré an íomhá, agus bhris iad i bpíosáí.*

34a- Tá íomhá na cloiche a bhuaileann spreagtha ag cleachtadh an bháis le cloch. Ba é seo an caighdeán chun peacaigh ciontacha a fhorghníomhú in Iosrael ársa. Tagann an chloch seo mar sin chun peacaigh thalmhaíochta cloiche. Beidh an plague deireanach de wrath Dé clocha sneachta de réir Rev.16:21. Déanann an íomhá seo prophesies gníomh Chríost i gcoinne peacach ag an am a fhilleann

diaga glórmhar. I Zec.3:9, tugann an Spiorad íomhá cloiche do Chríost, príomhcheann an chúinne, an ceann lena gcuireann Dia tús le tógáil a fhoirgnimh spioradálta: Óir féach, amhail don chloch a chuir mé os comhair Iósua . , *tá seacht súl ar an gcloch amháin seo; féuch, déanfaidh mise féin an rud a bheidh greanta ann a ghreanadh, a deir Tiarna na slua; agus bainfidh mé aingidheachd na tíre seo in aon lá amháin.* Ansin léimid i Zac.4:7: *Cé hé thusa, a shléibhe mhóir, roimh Shearubaibil? Beidh tú a bheith smoothed amach. Leagfaidh sé an phríomhchloch i measc na n-aitheanta: Grásta, grásta ar a son! San áit chéanna seo, i véarsaí 42 agus 47, léimid: *Dúirt sé liom: Cad a fheiceann tú? D'fhreagair mé, Táim, agus féach, tá coinnleoir d'ór go léir, mar aon le vása ar a bharr, agus seacht n-lampa, mar aon le seacht bpíopaí do na lampaí atá ar bharr an choinnleora ; ... Beidh lúcháir orthu siúd a rinne díspeagadh ar lá na dtosaithe lag nuair a fheiceann siad an leibhéal i lámh Shearubaibil. Súile an Tiarna iad na seacht gcinn seo, a ritheann tríd an domhan go léir .* Chun an teachtaireacht seo a dhaingniú, gheobhaidh muid in Rev.5:6, an íomhá seo, ina bhfuil seacht súl na cloiche agus an choinnleora curtha i leith Uan Dé, eadhon, Íosa Críost: Agus chonaic mé, i lár an ríchathaoir agus na ceithre neach beo agus i measc na sinsir, uan a bhí ann amhail is dá mba maraíodh. Bhí seacht n-adharc agus seacht súl aige, is iad sin seacht spioraid Dé a cuireadh tríd an talamh go léir. An breithiúnas ar dhaoine peacach atá á dhéanamh ag Dia go pearsanta, ní dhéanann lámh dhaonna ar bith.*

Dan 2:35 *Ansin an iarann, agus an chré, agus an práis, agus an t-airgead, agus an óir, bhí briste le chéile, agus tháinig chun bheith cosúil le chaff a éalaíonn ó urlár buailte an tsamhraidh; d'iompair an ghaoth iad, agus ní bhfuarthas aon rian díobh. Ach rinneadh sliabh mór an chloch a bhuail an íomhá, agus líon sé an talamh go léir.*

35a- *Ansin briseadh an t-iarann, an chré, an práis, an t-airgead agus an t-ór le chéile, agus d'éirigh siad cosúil le moll a éalaíonn ó urlár buailte sa samhradh; d'iompair an ghaoth iad, agus ní bhfuarthas aon rian díobh.*

Ar fhilleadh Chríost, d'fhan sliocht na bpobal a samhlaíodh le hór, le hairgead, le práis, le iarann agus le cré ina bpeacaí agus b'fhiú é a scrios, agus tairgeann an íomhá an díothú seo.

35b- *Ach rinneadh sliabh mór den chloch a bhuail an íomhá, agus líon sé an talamh go léir*

Nochtfaidh Revelation nach mbeidh an fógra seo comhlíonta go hiomlán ach amháin tar éis míle bliain an bhreithiúnais neamhaí, le suiteáil na dtoghaí ar an talamh athnuaithe, in Ath. 4, 20, 21 agus 22.

Dan 2:36 *Is é seo an aisling. Tabharfaimid an míniú os comhair an rí.*

36a- Ar deireadh éistean an rí cad a shamhlaigh sé. Ní féidir freagra den sórt sin a chumadh, toisc go raibh sé dodhéanta é a mhealladh. An té a dhéanann cur síos ar na nithe seo dó, tá an fhís chéanna faighte aige. Agus freagraíonn sé freisin d'iarratas an rí trína thaispeáint go bhfuil sé in ann na híomhánna a léirmhíniú agus a gciall a thabhairt.

Dan 2:37 *A rí, is tusa rí na ríthe, óir thug Dia na bhflaitheas duit tiarnas, cumhacht, neart agus ghlóir;*

37a- Is mór agam an rann seo nuair a fheicimid Daniel ag labhairt go neamhfhoirmiúil leis an rí cumhachtach, rud nach mbeadh leomh ag aon duine a dhéanamh inár laethanta saobhaithe agus truaillithe. Níl an seoladh neamhfhoirmiúil maslach, tá meas ag Daniel ar an rí Chaldean. Níl sa Tuinality ach an fhoirm ghramadaí a úsáideann ábhar iargúlta a chuireann é féin in iúl do thríú páirtí amháin. Agus “chomh mór leis an rí, ní fear é ach oiread” mar a bhí an t-aisteoir Molière in ann a rá ina chuid ama. Agus rugadh ar líon na vótaí gan údar ina chuid ama le Louis 14 , an “rí gréine” bródúil.

37b- *A rí, is tusa rí na ríthe, óir thug Dia na bhflaitheas an impireacht duit*

Níos mó ná meas, tugann Daniel aitheantas neamhaí don rí nach raibh a fhios aige. Go deimhin, fianáíonn Rí neamhaí na ríthe gur thóg sé rí na ríthe ar domhan. Is ionann rialú ar ríthe agus an teideal impiriúil. Is é siombail na himpireachta ná " *sciatháin an iolair* " a shaineoidh é mar an chéad Impireacht i Dan.7.

37c- *cumhacht,*

Ainmníonn sé an ceart chun ceannas a fháil ar an iliomad agus déantar é a thomhas i gcainníocht, i.e. mais.

Is féidir leis an ceann a chasadh agus rí cumhachtach a líonadh le bród. Ar uairibh bheir an rí isteach i n-uaibhreas agus leighisidh Dia é tré thriail ghéar na h-uirisle a nochtar in Dan.4. Caithfidh sé glacadh leis an smaoineamh nach bhfuair sé a chumhacht trína neart féin, ach toisc gur thug an fíor-Dhia dó é. I Dan.7, beidh an chumhacht seo a ghlacadh ar an íomhá siombalach an *Bear* na Medes agus Peirsis.

Nuair a fhaightear cumhacht, uaireanta, trí fholmhú a mhothú iontu féin agus ina saol, déanann fir féinmharú. Déanann Power fantasize duit faoi sonas iontach a fháil nach dtagann. “Gach nua, álainn ar fad” a deir an focal, ach is ar éigean a mhaireann an mothúchán seo. Sa saol nua-aimseartha, déanann ealaíontóirí a bhfuil clú agus cáil orthu agus saibhríthe féinmharú iad féin in ainneoin rath dealraitheach, dazzling agus glórmhar.

37d- *neart*

Ainmníonn sé an gníomh, an brú faoi shrian a chuireann ar an chéile comhraic a lúbadh i troid. Ach is féidir an troid seo a chur i gcoinne an duine féin. Labhraímid ansin faoi neart carachtair. Déantar neart a thomhas i gcáilíocht agus éifeachtúlacht.

Tá a shiombail aige freisin: *an leon* de réir Breithiúna 14:18: “ *an rud atá níos láidre ná an leon, cad é is milse ná mil* ”. Tá neart an leon ina matáin; a lapaí agus a crúba ach go háirithe iad siúd a béal a gríosaíonn agus a suffocates a íospartaigh roimh iad a ithe. Tiocfaidh foilsíú atreoraithe an fhreagra seo ar an ríméad a chuir Samson ar na Filistínigh mar thoradh ar aicsean fórsa gan sárú dá chuid ina gcoinne.

37 - *agus glóir* .

Athraíonn an focal brí ina choincheapa talún agus neamhaí. Fuair Nebuchadnesar glóir an duine go dtí an taithí seo. An pléisiúr ceannasaíocht agus cinneadh a dhéanamh ar chinniúint gach créatúir ar domhan. Fanann sé dó an glóir neamhaí a gheobhaidh Íosa Críost a fháil amach trína dhéanamh féin, an

Máistir agus an Tiarna, seirbhíseach dá sheirbhíseach. Ar a shlánú, glacfaidh sé leis an ghlóir seo agus lena coinníollacha neamhaí sa deireadh.

Dan 2:38 *Tá sé tugtha isteach i do lámh, cibé áit ina gcónaíonn siad, na páistí na bhfear, agus na beithigh na páirce, agus na héin an aeir, agus rinne tú rialóir os a gcionn go léir: tá tú an ceann a bhfuil tú. an ceann órga.*

38a- Úsáidfean an íomhá seo chun Nebuchadnesar a ainmniú i Dan.4:9.

38b- *is tusa ceann an óir.*

Léiríonn na focail seo go bhfuil a fhios ag Dia roimh ré na roghanna a dhéanfaidh Nebuchadnesar. An tsiombail seo , *an ceann óir* , prophesies a sanctification sa todhchaí agus a thoghadh do slánú síoraí . Óir is é siombail an chreidimh íonaithe de réir 1 Peadar 1:7: *ionas go mbeidh moladh, glóir agus onóir mar thoradh ar thástáil do chreidimh, níos luachmháire ná ór meatacha (a thástáiltear le tine, áfach), nuair a thaispeánfar Íosa Críost. .* Óir is í an mhiotal sothuigthe seo í **íomhá** an rí mhóir seo a cheadaíonn é féin a chlaochlú le hobair Dé cruthaitheoir.

Dan 2:39 *Tar éis duit a bheidh ann chun cinn eile ríocht, níos lú ná mise; ansin an trú ríocht, a bheidh de chré-umha, agus beidh rialú ar an domhain go léir;*

39a- Le himeacht ama, tiocfaidh meath ar cháilíocht an duine; is lugha airgead na cófra agus dhá lámh na dealbha ná ór an chinn. Cosúil le Nebuchadnesar, tiontóidh Darius an Méid, Cyrus 2 an Peirsis freisin de réir Esd.1:1 go 4, Daniel grámhar freisin; agus Darius an Peirseach agus Artacsercses 1 ina dhiaidh sin, ^{de} ^{réir} Esd.6 agus 7. Ina dtrialacha, beidh áthas orthu Dia na nGiúdach a fheiceáil ag teacht i gcabhair air féin.

39b- *ansin an trú ríocht, a bheidh de chré-umha, agus a bheidh i gceannas ar an domhan go léir.*

Anseo, téann an scéal in olcas go mór d'impireacht na Gréige. Ainmníonn prás, an tsiombail a sheasann dó, eisíontas, *peaca* . Tabharfaidh staidéar ar Dan.10 agus 11 deis dúinn a thuiscint cén fáth. Ach cheana féin, tá cultúr na ndaoine i gceist mar aireagóir na saoirse poblachtach agus a chuid claontaí claon agus truailithe go léir nach bhfuil aon teorainn leo de réir an phrionsabail, is é seo an fáth a deir Dia in Pro.29:18: Nuair nach bhfuil aon nochtadh ann . , *tá na daoine gan srian; Sásta má choinníonn sé an dlí!*

Dan 2:40 *Beidh ceathrú ríocht, láidir mar iarann; díreach mar a bhriseann agus a bhriseann iarann gach rud, mar sin brisfidh sé agus brisfidh sé gach rud, mar iarann a bhriseann gach rud ina phíosáí.*

40a- Téann an scéal in olcas leis an gceathrú ríocht seo, is í sin ríocht na Róimhe a bheidh i gceannas ar na himpireachtaí roimhe seo agus a ghlacfaidh a ndivinities go léir, ionas go gcrúineoidh sí a saintréithe diúltacha go léir ag tabhairt úrnuachta, disciplín iarainn de *chruas* dothuigthe . Fágann sin go bhfuil sé chomh héifeachtach sin nach féidir le tír ar bith cur ina choinne; chomh mór sin go sínfidh a impireacht ó Shasana san iarthar go dtí an Bhablóin ar an taobh thoir. Is é an t-iarann an tsiombail atá aige, óna claimhte dúbailte-imeall, a armúr agus a sciatha, ionas go mbeidh an t-arm, nuair a ionsaí, a thógann ar an chuma ar carapace bristling le pointí sleá, formidably éifeachtach i gcoinne ionsaithe mí-ordúil agus scaipthe óna naimhde.

Dan 2:41 *Agus mar a chonaic tú na cosa agus an toes, go páirteach de chré Potter, agus go páirteach d'iarann, Beidh an ríocht seo a roinnt; ach beidh rud éigin ann ar neart an iarainn, mar chonaic tú iarann measctha le cré.*

41a- Ní shonraíonn Daniel é ach labhraíonn an íomhá. Is céim cheannasach iad na cosa agus na toes a thiocfaidh i gcomharbacht ar impireacht pháigánach na Róimhe le híomhá iarainn . Roinnte, beidh Impireacht na Róimhe seo ina láthair catha do na ríochtaí beaga a foirmíodh tar éis a bhriseadh. Ní cruthaíonn an chomhghuaillíocht iarainn agus cré neart, ach deighilt agus laige. Léimid cré potaire . Is é an créatúr Dia de réir Ier.18:6: *Nár féidir liomsa gníomhú mar an criadóir seo chugat, a Theach Iosrael? a deir an Tiarna. Féuch, mar chré i láimh an chréatóra, is mar sin atá tusa i mo láimhse, a theach Iosrael!* Is í an chré seo comhpháirt shíochánta na daonnachta óna roghnaíonn Dia a dhaoine tofa agus as a ndéanann sé soithí onóra díobh.

Dan 2:42 *Agus mar an toes na cosa a bhí go páirteach d'iarann agus go páirteach de chré, mar sin beidh an ríocht seo go páirteach láidir agus go páirteach leochaileach.*

42a- Tugann sé faoi deara gur lean iarann Rómhánach ar aghaidh go dtí deireadh an domhain, cé gur chaill Impireacht na Róimhe a aontacht agus a forlámhas i 395. Luíonn an míniú ar a forlámhas a atosú trí mheabhlú reiligiúnach an chreidimh Chaitlicigh Rómhánach. Tharla sé seo mar gheall ar an tacaíocht armtha a thug Clovis agus na himpirí Byzantine d'easpag na Róimhe timpeall na bliana 500. Thóg siad a ghradam agus a chumhacht nua Phápa a rinne é, ach amháin i súile na bhfear, ina cheannaire domhanda ar an eaglais Chríostaí. ó 538 .

Dan 2:43 *Tá tú feicthe iarann measctha le cré, mar go mbeidh siad a mheascadh ag comhghuaillíochtaí daonna; ach ní bheidh siad aontaithe lena chéile, díreach mar nach bhfuil iarann comhcheangailte le cré.*

43a- Déanfaidh méara na gcos, deich gcinn i líon , deich *n* - adharc i Dan.7:7 agus 24. Tar éis an choirp, agus na gcosa, seasann siad do náisiúin Chríostaí iarthar na hEorpa san am deiridh, is é sin, ár ré. Ag séanadh comhghuaillíochtaí hypocritical náisiúin na hEorpa, nocht Dia 2,600 bliain ó shin leochaileacht na gcomhaontuithe a aontaíonn muintir na hEorpa sa lá atá inniu ann, go beacht aontaithe ar bhonn "Conarthaí na Róimhe".

Dan 2:44 *I laethanta na ríthe seo beidh an Dia na bhflaitheas a ardú suas ríocht nach mbeidh a scrios, agus ní bheidh sé pas a fháil faoi na tiarnas daoine eile; brisfidh sé agus scriosfaidh sé na ríochtaí seo go léir, agus mairfidh sé féin go deo.*

44a- *In aimsir na ríogh so*

Deimhnítear an rud, tá na *deich toes* comhaimseartha le filladh glórmhar Chríost.

44b- *ardóidh Dia na bhflaitheas ríocht nach scriosfar choíche*

Déantar roghnú na dtoghchán faoi ainm Íosa Críost ós rud é go raibh sé ina mhinistreacht, le linn dó a theacht ar an talamh den chéad uair, chun peacaí na ndaoine a shábhálann sé a shlánú. Ach le linn an dá mhíle bliain a lean an mhinistreacht seo, rinneadh an roghnú seo le humhlaíocht agus le géarleanúint ón gcampa diabolical. Agus ó 1843, is beag líon na ndaoine a shábhálann Íosa, mar a dheimhneoidh staidéar Dan.8 agus 12.

Na 6000 bliain d'am roghnúcháin na dtoghchán ag teacht chun críche, ní osclaíonn an 7ú ^{mflaoise} Sabbath na síoraíochta ach amháin do na daoine tofa atá fuascailte ag fuil Íosa Críost ó

Ádhamh agus Éabha. Beidh gach duine roghnaithe mar gheall ar a ndílseacht mar go dtugann Dia leis daoine dílis agus géilliúil, ag seachadadh an diabhal, a chuid aingeal reibiliúnach agus daoine easumhal chun scrios iomlán a n-anamacha.

44c- *agus nach rachaidh faoi cheannas daoine eile*

Toisc go gcuireann sé deireadh le forlámhas agus comharbas daonna ar domhan.

44d- *brisfidh agus scriosfaidh sé na ríochtaí seo go léir, agus mairfidh sé féin go deo*

Míníonn an Spiorad an bhrí a thugann sé do chríoch an fhocail; brí iomlán. Beidh deireadh leis an gcine daonna go léir. Agus nochtfaidh Rev.20 dúinn cad a tharlóidh le linn an 7ú ^{Mflaoise}. Gheobhaidh muid amach mar sin an clár atá beartaithe ag Dia. Ar an talamh uaigneach, coinneofar an diabhal ina phríosúnach, gan aon chuideachta neamhaí ná talmhaithe. Agus ar neamh, ar feadh 1000 bliain, déanfaidh na daoine tofa breithiúnas ar na mairbh olc. Ag deireadh na 1000 bliain seo, déanfar na daoine aingidh a aiséirí don bhreithiúnas deiridh. Glanfaidh an tine a scriosfaidh iad an talamh a dhéanfaidh Dia as an nua trí é a ghlóiriú chun fáilte a chur roimh a ríchathaoir agus a thogthóirí fuascailte. Tugann íomhá na físe achoimre mar sin ar ghníomhartha níos casta a nochtfaidh Apocalypse Íosa Críost.

Dan 2:45 *Tá sé seo le fios ag an chloch a chonaic tú ag titim amach as an sliabh gan cabhair ó aon lámh, agus a bhris i bpíosáí an iarann, an práis, an cré, an airgid agus an 'ór. Chuir an Dia mór in iúl don rí cad is gá a tharlóidh ina dhiaidh seo. Tá an aisling fíor, agus tá a mhíniú cinnte.*

45a- Mar fhocal scoir, tar éis a theacht, Críost á shiombail ag *an gcloch*, breithiúnas neamhaí *míle bliain* agus a fhorghníomhú an bhreithiúnais deiridh, ar an talamh nua arna athchóiriú ag Dia, beidh an *sliabh mór* a fógraíodh san fhís a ghlacadh cruth agus áit dó.

Dan 2:46 *Ansin thit an rí Nebuchadnesar ar a aghaidh agus adhradh Daniel, agus d'ordaigh íobairtí agus incense a o fráil dó.*

46a- Fós págánach, imoibríonn an rí do réir a nádúir. Tar éis dó gach ní a d'iarr sé a fháil ó Dhaniel, chrom sé síos os a chomhair agus urramaigh sé a ghealltanais. Ní chuireann Daniel i gcoinne na ngníomhartha idolatracha a chleachtann sé ina leith. Tá sé fós ró-luath a bhréagnú agus é a cheistiú. Déanfaidh an t-am, a bhaineann le Dia, a chuid oibre.

Dan 2:47 *Agus labhair an rí le Daniel, ag rá, Go deimhin, tá do Dhia an Dia na déithe agus an Tiarna na ríthe, agus nochtann sé rúin, ós rud é go bhfuil tú in ann a fháil amach an rún seo.*

47a- Ba é seo an chéad chéim ag an Rí Nebúcadnesar i dtreo a chomhshó. Ní bheidh sé in ann dearmad a dhéanamh go deo ar an taithí seo a chuireann iallach air a admháil go bhfuil Daniel i gcaidreamh leis an Dia fíor, go deimhin, *Dia na déithe agus Tiarna na Ríthe*. Ach cuirfidh an comhluadar págánach a chuidíonn leis moill ar a chomhshó. Léiríonn a chuid focal éifeachtacht na hoibre fáidhiúla. Cuireann cumhacht Dé a rá roimh ré cad a tharlóidh, an gnáthdhuine in aghaidh an bhalla d'fhianaise an-láidir a thugann an té a roghnaíonn sé isteach agus a sheasann an té a thit amach.

Dan 2:48 *Ansin ardaigh an rí suas Daniel, agus thug dó bronntanais saibhir go leor; thug sé ceannas dó ar chúige na Bablóine go léir, agus rinne sé ina ardcheannasaí ar dhaoine ciallmhara na Bablóine go léir.*

48a- Ghníomhaigh Nebuchadnesar i leith Dhainéil ar an mbealach céanna a rinne Pharaoh os a chomhair i dtreo Íosaef. Nuair a bhíonn siad cliste agus gan a bheith dúnta agus bacáilte go stubbornly, tá a fhios ag ceannairí iontach conas meas a bheith acu ar sheirbhísí seirbhíseach a thugann cáilíochtaí luachmhara. Is tairbhithe iad féin agus a muintir as na beannachtaí diaga a bhíonn ar a dhaoine tofa. Mar sin téann eagna an fhíor-Dhé chun tairbhe do chách.

Dan 2:49 *D'iarr Dainéil ar an rí maoirseacht chúige na Bablóine a thabhairt do Shadrach, Mesach agus Abednego. Agus bhí Daniel i gcúirt an rí.*

49a- Sheas an ceathrar ógánach seo amach, óna ndearcadh fíordhílis i leith Dé, ó na Giúdaigh óga eile a tháinig leo go dtí an Bhablóin. Tar éis an tsláinte seo, a d'fhéadfadh a bheith drámatúil do chách, feictear ceadú an Dé bheo. Feicimid mar sin an difríocht a dhéanann Dia idir iad siúd a fhreastalaíonn air agus iad siúd nach ndéanann freastal air. Ardaíonn sé a chuid oifigeach tofa a léirigh iad féin fiúntach, go poiblí, i súile na ndaoine go léir.

Daniel 3

Dan 3:1 *Rinne an Rí Nebúchadnesar íomhá óir, seasca cubhad ar airde agus sé lámha ar leithead. Chuir sé suas é i ngleann Dura, i gCúige na Bablóine.*

3a- Bhí an rí ina luí ach ní raibh sé tiontaithe fós ag Dia beo Dhainéil. Agus megalomania tréithe fós dó. Spreagann na daoine fásta timpeall air é ar an gcosán seo mar a dhéanann an sionnach sa fable leis an bpréachán, adhradh siad é agus tugann siad ómós dó mar dhia. Chomh maith leis sin, críochnaíonn an rí é féin a chur i gcomparáid le dia. Ní mór a rá go bhfuil an t-aistriú éasca sa phaganachas mar go bhfuil na deities bréagacha eile doghluaiste agus reoite i bhfoirm dealbh agus é féin, an rí, a bheith beo, cheana féin níos fearr ná iad. Ach cé chomh bocht

is a úsáidtear an t-ór seo chun dealbh a ardú! Ar ndóigh, níor tháinig toradh fós ar an bhfís roimhe seo. B'fhéidir gur chuidigh fiú na onóracha a thaispeáin Dia na ndéithe dó a bhród a chothú agus fiú a mhéadú. Óir, siombail an chreidimh íonaithe trí thriail de réir 1 Peadar 1:7, cabhróidh sé chun láithreach an chreidimh ualaigh seo a léiriú i dtrí chompánach Daniel, san eispéireas nua a luaitear sa chaibidil seo. Seo ceacht a dtugann Dia aghaidh go háirithe ar a dhaoine tofa sa triail Adventist deiridh nuair a bheidh foraithe báis a prophesied in Rev.13:15 ar tí a saol a ghlacadh.

Dan 3:2 *D'iarr an Rí Nebúchadnesar na satraipigh, na maoir agus na gobharnóirí, na príomhbhreithiúna, na cisteoirí, na dlíodóirí, na breithiúna, agus giúistísí na gcúigí go léir, chun teacht le tiomnú na híomhá a d'ardaigh Nebúchadnesar an Rí.*

2a- Murab ionann agus ordeal Daniel in Dan.6, ní mar gheall ar chomhcheilg na ndaoine mórtimpeall an rí atá an taithí. Anseo, is é toradh a phearsantachta a nochtar.

Dán 3:3 *Ansin chruinnigh na satrapaí, na maoir agus na gobharnóirí, na príomhbhreithiúna, na cisteoirí, na dlíodóirí, na breithiúna, agus giúistísí na gcúigí go léir le chéile chun an íomhá a chuir an Rí Nebúchadnesar ar bun a thiomnú. Sheas siad os comhair na híomhá a chuir Nebuchadnesar ar bun.*

Dan 3:4 *Agus a herald cried le guth ard, Is é seo a ordú siad duit, daoine, náisiúin, agus fir de gach teanga!*

Dán 3:5 *Nuair a chloiseann tú fuaim an trumpa, an phúb, an ghiotár, an sambuque, an psaltery, an mhálaphíopaí, agus gach cineál uirlisí ceoil, ansin beidh tú ag titim síos agus ag adhradh an dealbh órga a chuir an Rí Nebúchadnezzar suas.*

5a- *Faoi láthair nuair a chloiseann tú fuaim na trumpa*

Beidh an comhartha na trialach a thabhairt ag *an fhuaim an trumpa* , díreach mar a bhfuil an tuairisceán Íosa Críost symbolized i Rev 11:15 ag *an fhuaim an trumpa*⁷ , agus na sé phionóis roimhe sin symbolized freisin ag trumpaí .

5b- *déanfaidh tú striapachas ort féin*

Is é striapachas an fhoirm fhisiciúil onóra a thugtar. I Rev.13:16, symbolizes Dia é ag *an lámh* na bhfear a *gheobhaidh an marc an Beast*, atá comhdhéanta de chleachtadh agus ómós an lá an ghrian págánach a tháinig in ionad an Sabbath diaga naofa .

5c- *agus beidh grá agat air*

Is é adhradh an fhoirm mheabhrach onóra a thugtar. In Rev.13:16, íomhána Dia é trí *mhullach* an fhir a fhaigheann *marc an Beast* .

Ligeann an véarsa seo dúinn eochair na siombailí seo a luadh in Apocalypse Íosa Críost a fháil amach. Déanann *forehead agus lámh* an duine achoimre ar a chuid smaointe agus a chuid saothair agus i measc na dtogh, faigheann na siombailí seo *séala Dé* seachas *marc an beithíoch* , aitheanta le "Domhnach" an Chaitliceachas Rómhánach, glactha agus tacaithe ag na Protastúnaigh ó shin. a n-iontráil isteach sa chomhghuaillíocht éacúiméineach.

Déanfar eagraíocht iomlán an bhirt seo arna fhorchur ag an Rí Nebuchadnezzar a athnuachan ag deireadh an domhain i dtástáil na dílseachta do Shéabóid an chruthaitheora. Gach Sabbath, beidh an diúltú a bheith ag obair na

tofa fianaise ar a n-aghaidh ar dhlí na bhfear. Agus ar an Domhnach, beidh a ndiúltú páirt a ghlacadh in adhradh coitianta forchurtha iad a aithint mar reibiliúnaithe nach mór a fháil réidh. Déanfar pianbhreith báis a fhógairt ansin. Mar sin beidh an próiseas ag teacht go foirfe leis an taithí a bheidh ag triúr compánach Daniel, iad féin beannaithe go hiomlán ag Dia as a ndílseacht léirithe cheana féin.

Mar sin féin, roimh dheireadh an domhain, tairgeadh an ceacht seo, ar dtús, do Ghiúdaigh na sean-chomhghuaillíochta a cuireadh faoi ghéarleanúint dá samhail idir – 175 agus – 168, arna ghéarleanúint chun báis ag an rí Gréagach Antichos 4 ar a dtugtar Epiphanes. Agus déanfaidh Dan.11 fianaise gurbh fhearr le Giúdaigh dhílis áirithe a bheith maraithe seachas a bheith ina n-aindeachas os comhair a nDia fíor. Toisc nach ndearna Dia idirghabháil sna laethanta sin chun iad a shábháil go míorúilteach, níos mó ná mar a rinne sé ina dhiaidh sin do na Críostaithe a mharaigh an Róimh.

Dán 3:6 *An té nach n-íslíonn agus nach n-adhradh, cuirfear isteach i bhfoirnéis lasrach é láithreach bonn.*

6a- Do chompánaigh Daniel, is í an fhoirnéis tine an bhagairt . Is é an bagairt báis seo íomhá na foraithe báis deiridh. Ach tá difríocht idir an dá eispéiris an tús agus an deireadh, mar sa deireadh, beidh an foirnéise fiery an pionós an bhreithiúnais deiridh na aggressors géarleanúint na naomh tofa Dé.

Dán 3:7 *Dá bhrí sin nuair a chuala na daoine go léir fuaim na trumpa, agus na píopa, agus an ghiotáir, agus na samбуque, agus na psaltery, agus gach uirlis ceoil, rinne na daoine go léir, na náisiúin agus na daoine as gach teanga thit síos agus rinne adhradh don íomhá órga a chuir an Rí Nebúcadnesar suas.*

7a- Déanann an t-iompar seo ina ndéantar na maiseanna a chur faoi bhráid dhlíthe agus deasghnátha daonna beagnach ginearálta agus d'aon toil fós a n-iompar ag tráth tástála deiridh an chreidimh thalmhaí. Cloífear leis an rialtas uilíoch deireanach ar an domhan leis an eagla chéanna.

Dán 3:8 *An uair seo, agus ag an am céanna, tháinig Caldeans áirithe agus cúisigh na Giúdaigh.*

8a- Is iad daoine tofa Dé spriocanna feirge an diabhair atá i gceannas ar gach anam nach n-aithníonn Dia mar a dhaoine tofa. Ar domhan, cruthaíonn an fuath diabolical seo i bhfoirm éad agus ag an am céanna, fuath mór. Ansin tá siad freagrach as na huilc go léir a fhulaingíonn an chine daonna, cé gur a mhalairt a mhíníonn na huilc seo nach bhfuil iontu ach na hiarmhairtí a bhaineann le heaspa cosanta Dé. Iad siúd ar fuath leo na hoifigigh tofa ceapann siad ceapacha chun iad a dhéanamh ar an execration coitianta nach mór a fháil réidh le iad a mharú.

Dán 3:9 *D'fhreagair siad agus dúirt siad leis an Rí Nebúchadnesar, A rí, beo go deo!*

9a- Téann gníomhairí an diabhair isteach sa radharc, éiríonn an plota níos soiléire.

Dán 3:10 *Tá ordú tugtha agat go gcloiseann gach duine a chloiseann fuaim an trumpa, an phíb phíb, an ghiotár, an samбуque, an psaltery, an mhálaphíopaí, agus gach cineál uirlisí, Bow síos agus adhradh an íomhá órga. ,*

10a- Meabhraíonn siad don rí a bhriathra féin agus ord a údaráis ríoga ar gá géilleadh dó.

Dan 3:11 agus beidh whoever nach Bow síos agus adhartha a chaitheamh isteach i foirnéise fiery.

11a- Meabhraítear freisin bagairt an bháis; dúnann an gaiste ar na naoimh roghnaithe.

Dan 3:12 Anois tá Giúdaigh a bhfuil tú ar iontaoibh an mhaoirseacht an chúige de Babylon, Shadrach, Mesach agus Abednego, fir nach bhfuil aon aird ar do shon, O rí; ní dhéanann siad freastal ar do dhéithe, agus ní adhradh don íomhá órga a chuir tú suas.

12a- Bhí an rud intuatha, na poist arda á gcur ar iontaoibh eachtrannaigh Giúdacha, ba é an t-éad fíochmhar a lasadh ná toradh an fhuath dúnmharaithe a léiriú. Agus mar sin, déantar daoine tofa Dé a lua agus a dhaoradh ag an bhfiordheontacht a bhfuil an-tóir orthu.

Dan 3:13 Ansin Nebuchadnezzar, feargach agus feargach, d'ordaigh Shadrach, Mesach agus Abednego a thabhairt. Agus tugadh na fir seo os comhair an rí.

13a- Cuimhnigh go bhfuair an triúr fear seo ó Nebúcadnesar na poist ab airde ina ríocht, mar gur dhealraigh siad dó níos críonna, níos cliste ná muintir a mhuintire. Sin an fáth a míneoidh a staid “ *irritated and furious* ” an dearmad a rinne sé ar a gcuid cáilíochtaí eisceachtúla.

Dan 3:14 Nebuchadnezzar fhreagair agus dúirt leo, "An bhfuil sé d'aon ghnó, a Shadrach, Mesach, agus Abednego, nach bhfuil tú ag freastal ar mo déithe, agus nach adhradh an íomhá órga a bhfuil mé ard?"

14a- Ní fhanann sé fiú go bhfreagróidh siad a cheist: An bhfuil tú ag déanamh neamhghéilliúil d'aon ghnó do m'orduithe?

Dan 3:15 Anois a bheith réidh, agus nuair a chloiseann tú an fhuaim an trumpa, an píopa, an giotár, an sambuque, an psalter, an bagpipes, agus gach cineál na n-ionstraimí, beidh tú Bow síos agus adhartha an íomhá go rinne mé; mura ndéanann tú adhradh dó, cuirfear isteach láithreach i lár foirnéise tine thú. Agus cé hé an Dia a dhéanfaidh tú a sheachadadh ó mo lámh?

15a- Agus é ag tuiscint go tobann cé chomh húsáideach agus atá na fir seo dó, tá an rí réidh chun seans nua a thairiscint dóibh trí ghéilleadh dá ordú uile-impiriúil.

Gheobhaidh an cheist a chuirtear freagra gan choinne ón Dia fíor a bhfuil an chuma air go bhfuil dearmad déanta ag Nebuchadnesar air, tógtha ag gníomhaíochtaí a shaol impiriúil. Ina theannta sin, níl aon rud ann chun dáta an ghnó a shuíomh.

Dan 3:16 Sadrach, Mesach agus Abednego d'fhreagair an Rí Nebuchadnesar, Ní gá dúinn freagra a thabhairt duit ar an ábhar seo.

16a- Dealraíonn sé go bhfuil na focail seo a rinneadh don rí ba chumhachtaí dá aimsir fealltach agus neamh-aireach, ach ní daoine ceannairceacha iad na daoine seo a dúirt iad. A mhalairt ar fad, is samhlacha iad um chách géilleadh don Dia beo a bhfuil cinneadh daingean acu fanacht dílis dó.

Dan 3:17 Féuch, ár n-Dia a bhfuil muid ag freastal in ann sinn a sheachadadh ó na foirnéise fiery, agus beidh sé sinn a sheachadadh amach as do lámh, O rí.

17a- Murab ionann agus an rí, choinnigh na daoine tofa dílis na cruthúnais a thug Dia dóibh chun a thaispeáint go raibh sé leo i dtástáil na físe. Ag baint an eispéiris phearsanta seo le cuimhní glórmhara a muintire a sheachadtar ó na

hÉigiptigh agus a sclábhaíocht, ag an Dia dílis céanna seo, brúnn siad an dána go dtí an pointe chun an rí a mhaslú. Tá a gcinneadh iomlán, fiú má thagann sé ar chostas a mbáis. Ach déanann an Spiorad tairngreacht a dhéanamh ar a idirghabháil: *saorfaidh sé ó do láimh sinn, a rí.*

Dan 3:18 *Seachas sin, tá a fhios, O rí, nach mbeidh muid ag freastal ar do déithe, ná adhradh an íomhá órga atá curtha ar bun agat.*

18a- Agus i gcás nach dtiocfaidh cúnamh Dé, is fearr dóibh bás a fháil mar dhaoine tofa dílis ná maireachtáil mar fhealltóirí agus mar mhartairí. Gheobhfar an fíréantacht so sa triail a chuir an géarleanúint Ghréagach air i – 168. Agus ina dhiadh sin, ar feadh na ré Críosaí, i measc na bhfíor-Chríostaithe nach gcuirfidh mearbhall ar dhlí Dé le dlí na n-olc go deireadh an domhain.

Dan 3:19 *Leis sin líonadh Nebúcadnesar le feirge, agus d'athraigh sé a aghaidh, ag casadh a aghaidh ar Shadrach, Mesach, agus Abednego. Labhair sé arís agus d'ordaigh sé an foirnéis a théamh seacht n-uaire níos mó ná mar ba chóir é a théamh.*

19a- Ní mór a thuiscint nach bhfaca agus nach chuala an rí seo le linn a shaoil aon duine ag cur i gcoinne a chinntí; rud a thugann údar *lena chorraí* agus an *t-athrú* ar chuma a aghaidhe. Téann an diabhal isteach chun é a threorú chun daoine tofa Dé a mharú.

Dan 3:20 *Ansin d'ordaigh sé roinnt de na saighdiúirí is láidre ina arm chun ceangal Shadrach, Mesach, agus Abednego, agus iad a chaitheamh isteach sa foirnéise fiery.*

Dan 3:21 *Agus bhí na fir seo faoi cheangal i n-breeches, a n-tunics, a n-cloigeanna, agus a gcuid baill éadaigh eile, agus bhí thrown isteach i measc na foirnéise fiery.*

21a- Tá na hábhair seo go léir a luaitear indóite mar atá a gcorp feola.

Dan 3:22 *Mar a bhí ordú an rí dian, agus an foirnéis a bhí thar a bheith te, mharaigh an lasair na fir a chaith Shadrach, Mesach, agus Abednego isteach é.*

22a- Léiríonn bás na bhfear seo éifeacht mharfach tine na foirnéise seo.

Dan 3:23 *Agus na triúr fear, Shadrach, Mesach, agus Abednego, thit faoi cheangal i lár na foirnéise fiery.*

23a- Déantar ordú an rí a fhorghníomhú, fiú a sheirbhísigh féin a mharú.

Dan 3:24 *Ansin bhí rí Nebuchadnezzar eagla, agus d'ardaigh suas go tapa. Agus d'fhreagair seisean agus dubhairt sé le n-a chomhairleachaibh, Nár chaitheamar triúr fear ceangailte imeasg na teine? D'fhreagair siad an rí: Cinnte, a rí!*

24a- Ní féidir le rí na ríthe ina ré a shúile a chreidiúint. Tá an méid a fheiceann sé níos faide ná samhlaíocht an duine. Mothaíonn sé go bhfuil gá aige é féin a chur ar a shuaimhneas trí fhiafraí díobh siúd atá thart air an bhfuil an beart déanta triúr fear a chaitheamh isteach i dtine na foirnéise. Agus deimhníonn siad seo an ní dó: *Is cinnte, a rí!*

Dan 3:25 *D'fhreagair sé agus dúirt: Bhuel, feicim ceathrar fear gan bannaí, ag siúl i lár na tine, agus nach bhfuil aon dochar; agus is cosmhail figiúir an cheathrú figiúir mhac na ndéithe.*

25a- Is cosúil nach raibh ach fíis ag an rí ar an gceathrú pearsa, rud a chuir eagla air. Tá creideamh eiseamláireach an triúr fear ina onóir agus ag freagairt ó Dhia. Sa tine seo, is féidir leis an rí fir a idirdhealú agus feiceann sé figiúr solais agus

tine ina seasamh leo. Sáraíonn an taithí nua seo an chéad cheann. Tá réaltacht an Dé bheo fós cruthaithe dó.

25b- *agus is cosúla figiúir an cheathrú figiúir mhac na ndéithe*

Tá cuma an cheathramhadh pearsa seo chomh héagsúil le cuma na bhfear go n-aithníonn an rí mac *de na déithe* é. Tá an abairt sásta mar go deimhin is idirghabháil dhíreach é ón té a bheidh ina fhear, **ina Mhac Dé** agus ina **Mhac an Duine**, Íosa Críost.

Dan 3:26 *Ansin tháinig Nebuchadnezzar in aice leis an mbealach isteach na foirnéise fiery, agus ag labhairt, a dúirt sé, Shadrach, Mesach, agus Abednego, seirbhísigh an Dia is Airde, teacht amach agus teacht! Agus tháinig Seadrach, Mesach, agus Abednego amach as an tine.*

26a- Arís eile, claochlú Nebuchadnesar é féin ina uan i bhfianaise an rí leon atá i bhfad níos láidre ná é. Dúisíonn an meabhrúchán seo fianaise ar thaithí na físe roimhe seo. Déanann Dia na bhflaitheas an dara achomharc chuige.

Dan 3:27 *Na satraps, na maoir, na gobharnóirí, agus comhairleoirí an rí chéile le chéile; chonaic siad nach raibh aon chumhacht ag an tine ar chorpáin na bhfear seo, nár dódh an ghruaig ar a gceann, nach ndearnadh dochar dá gcuid fobhrístí, agus nár chuir boladh na tine isteach orthu.*

27a- Sa taithí seo, tugann Dia dúinn agus do Nebuchadnesar cruthúnas ar a fhíor-uilechumhachtach. Chruthaigh sé dlíthe domhanda a chuireann riocht ar shaol gach duine agus gach ainmhí a chónaíonn ar a ithir agus ina thoise. Ach tá sé cruthaithe aige nach bhfuil sé féin ná na haingil faoi réir na rialacha domhanda seo. Cruthaitheoir na ndlíthe uilechoitinne, tá Dia os a gcionn agus is féidir, de réir a thoile, cásanna míorúiltí a ordú a thabharfaidh, ina aimsir féin, glóir agus clú d'Íosa Críost.

Dan 3:28 *Nebuchadnezzar fhreagair agus dúirt: Beannaithe go raibh an Dia Shadrach agus Mesach agus Abednego, a chuir a aingeal agus a sheachadadh a sheirbhísigh a muinín ann, agus a sháraigh an ordú an rí agus a thabhairt suas a gcorp seachas seirbhís agus adhartha. aon dia seachas a nDia!*

28a- Tá fearg an rí imithe. Ar ais ar a chosa mar fhear, foghlaimíonn sé ón taithí agus eisiúnn sé ordú a chuirfidh cosc ar an rud a tharlóidh arís. Toisc go bhfuil an taithí searbh. Thaispeáin Dia do na Bablónaigh go bhfuil sé beo, gníomhach, agus lán de neart agus de chumhacht.

28b- *a chuir a aingeal uaidh agus a sheachad a sheirbhísigh a chuir muinín ann, agus a sháraigh ordú an rí agus a ghéill a gcorp seachas seirbhís agus adhradh a dhéanamh d'aon dia seachas a nDia!*

Le leibhéal ard soiléireachta, tuigeann an rí cé chomh inmholta is atá dílseacht na bhfear ba mhian lena mhórtas a mharú. Níl aon dabht ach go dtuigeann sé, mar gheall ar a chumhacht, gurbh fhéidir leis an gcrúachás dúr seo a sheachaint mar gheall ar a bhród a fhágann nach ndéanann sé ach botúin a dhéanamh i mbaol daoine neamhchiontacha.

Dan 3:29 *Anois tá sé seo mo ordú: Gach fear, de cibé daoine, náisiún, nó teanga, a labhróidh olc an Dia Shadrach, Mesach, agus Abednego, a ghearradh i bpíosáí, agus beidh a theach a laghdú go dtí. carn bruscair, mar níl aon dia eile ann a fhéadann a leithéid a thabhairt dó.*

29a- Leis an dearbhú seo, tugann an Rí Nebuchadnesar a chosaint do na daoine atá roghnaithe ag Dia.

Mar an gcéanna, bagairt sé ar dhuine ar bith a *labhraíonn olc ar Dhia Shadrach, Mesach agus Abednego*, agus sonraíonn sé, *beidh sé stróicthe ina phíosáí, agus beidh a theach a laghdú go dtí carn bruscar, mar nach bhfuil sé ann. aon dia eile a fhéadann seachadadh mar é*. Ag tabhairt aghaidh ar an mbagairt seo, is cinnte, fad a bheidh an Rí Nebúchadnesar i gceannas, nach mbeidh trioblóid ag daoine tofa dílis Dé mar gheall ar cheapacha.

Dan 3:30 *Ina dhiaidh sin rinne an rí rath ar Shadrach, Mesach, agus Abednego i gCúige na Bablóine.*

30a- “Is maith an rud a chríochnaíonn go maith” do dhaoine tofa dílis an Dé bheo, cruthaitheoir gach a bhfuil beo agus ann. Mar go n-ardóidh a chuid tofa go deireanach, agus siúilfidh siad ar dheannach na marbh, ar a gcuid iar-naimhde, ar an talamh athchóirithe, go síoraí.

Sa triail dheireanach, gheobhaidh tú an deireadh sona seo freisin. Mar sin, an chéad triail agus an tairbhe deiridh ó idirghabháil dhíreach an Dé bheo i bhfabhar a thoghta a thagann sé chun a shábháil in Íosa Críost, an Slánaitheoir, ós rud é ciallaíonn a ainm Íosa “Sábhálann YaHWéH”.

Daniel 4

Dan 4:1 *Nebúcadnesar rí ar na pobail, na náisiúin agus na teangacha go léir, a bhfuil cónaí orthu ar an domhan go léir. Go dtabharfar an tsíocháin daoibh go flúirseach!*

1a- Cruthaíonn an ton agus an fhoirm é, is é an rí a labhraíonn an té a d'iompaigh chun Dé Daniel. Tá a nathanna cosúil le scríbhinní na epistles an cúnant nua. Tairgeann sé an tsíocháin, mar go bhfuil sé féin anois ar an tsíocháin, ina chroí daonna, le Dia an ghrá agus an cheartais, an fíor, an t-aon, uathúil.

Dan 4:2 *Ba bhreá liom na comharthaí agus na hiontais a rinne an Dia is Airde i mo thaobh a thaispeáint.*

2a- Gníomhaíonn an rí anois mar a dúirt Íosa leis na daill agus a bhí leigheasta aige, “ *imigh agus taispeáin sibh féin sa teampall agus cuir in iúl a bhfuil déanta ag Dia ar bhur son* ”. Tá an rí beoite ag an dúil chéanna spreagtha ag Dia. Toisc go bhfuil tiontuithé indéanta gach lá, ach ní thugann Dia dóibh go léir an tionchar a bhíonn ag rí na ríthe, impire cumhachtach láidir.

Dan 4:3 *Cé chomh mór is atá a chomharthaí! Cé chomh cumhachtach is atá a chuid iontais! Is réimeas síoraí a réimeas, agus maireann a thiarnas ó ghlúin go glúin.*

3a- Tugann tuiscint agus cinnteacht na n-rudaí seo an tsíocháin agus an sonas fíor atá ar fáil anseo thíos cheana féin. D'fhoghlaim agus thuig an rí gach rud.

Dan 4:4 *Chónaigh mise, Nebúchadnesar, go síochánta i mo theach, agus áthas orm i mo phálas.*

4a- Ciúin agus sásta? Sea, ach fós is págánach neamh-iompaithe don Dia fíor.

Dan 4:5 *Bhí aisling agam a chuir eagla orm; líon na smaointe a bhí á shaothrú agam ar mo leaba agus físeanna m'intinn mé le sceimhle.*

5a- Cuirtear an rí seo Nebuchadnesar i láthair go fírinneach dúinn mar an chaoirigh chailte a thagann Dia i gCríost chun cabhrú léi agus é a shábháil ón droch-ádh. Óir tar éis na haimsire síochánta agus sona talmhaí seo, is é a bheadh i ndán don rí ná bás agus bás síoraí. Ar mhaithe lena shlánú síoraí, tagann Dia chun é a shuaitheadh agus a chéasadh.

Dan 4:6 *Agus d'ordaigh mé go léir na fir ciallmhar de Babylon a thabhairt os mo chomhair, go bhféadfadh siad a thabhairt dom an míniú ar an aisling.*

6a- Ar ndóigh, tá fadhbanna cuimhne tromchúiseacha ag Nebuchadnezzar. Cén fáth nach nglaoonn sé ar Daniel láithreach?

Dan 4:7 *Ansin tháinig na magicians, na astrologers, na Chaldeans, agus na diviners. D'inis mé an aisling dóibh, agus níor thug siad an míniú dom.*

7a- Tarlaíonn rudaí mar leis an gcéad fhís, is fearr leis na diaga págánacha a n-éagumas a aithint seachas scéalta a insint don rí atá i mbaol a mbeatha cheana féin.

Dán 4:8 *Ar deireadh, tháinig Dainéil romham, darb ainm Beltesasar i ndiaidh ainm mo dhia , agus a bhfuil spiorad na déithe naofa aige. Deirim an aisling dó:*

8a- Tugtar an fáth le dearmad. Bhí Bel fós ina dhia an rí. Cuimhním anseo go dtuigfidh Darius an Méid, Cyrus an Peirsis, Darius an Peirse, Artaxerxes 1st ' de réir Esd.1, 6 agus 7, go léir ina gcuid ama meas ar na Giúdaigh tofa agus ar a n-aon Dia. Lena n-áirítear Cyrus a bhfuil Dia prophesies faoi i Isa.44:28, ag rá: *Deirim faoi Chirus: Tá sé mo aoire, agus déanfaidh sé mo thoil go léir; déarfaidh sé faoi Iarúsailéim: Atógfar é! Agus de'n teampull: Go mbunófar é! - Comhlíonfaidh an t-aoire a ndearnadh fáidh air toil prophetic Dé a n-adhmaíonn sé go gcloíonn sé. Deimhníonn an téacs eile seo a chomhshó prophesied: Isa.45:2: Mar seo a deir an Tiarna a anointed, a Cyrus , agus i véarsa 13: Is mise a d'ardaigh suas Cyrus i mo righteousness, Agus beidh mé díreach a dhéanamh go léir a bealaí ; Déanfaidh sé mo chathair a atógáil, agus saorfaidh sé mo bhraighdean, gan airgead fuascailte nó breab, a deir Tiarna na Slua. Agus tá comhlíonadh an phlean seo le feiceáil in Esd.6:3 go 5: Sa chéad bhliain de rí Cyrus thug an rí Cyrus an t-ordú seo maidir le teach Dé in Iarúsailéim: Go dtógfai an teach arís, a bheith ina áit a íobairtí. a thairiscint, agus go bhfuil dúshraith dhaingean aige. Beidh sé seasca cubhad ar airde, seasca cubhad ar leithead, trí shraith de chlocha snaidhte agus sraith amháin d'adhmaid nua. **Íocfaidh teaghlach an rí na costais .** Thairis sin, tabharfar ar ais soithí óir agus airgid theach Dé, a thóg Nebuchadnesar as an teampall in Iarúsailéim agus a d'iompair go dtí an Bhablóin, go dtí an teampall in Iarúsailéim go dtí an áit ina*

raibh siad, agus a leagfar sa teach iad. de Dhia. **Íocfaidh teaghlach an rí na costais.** Deonaíonn Dia na honóra a thug sé do Rí Solamh dó. Mar sin féin, bí cúramach! Ní cheadóidh an fhoraithe seo an ríomh atá molta in Dan.9:25 a úsáid chun dáta chéad teacht an Meisias a fháil; is é Artaxerxes an Rí Peirsis a bheidh ann. Bhí an teampall atógtha ag Cyrus, ach d'údaraigh Artaxerxes ballaí Iarúsailéim a atógáil agus na Giúdaigh ar fad a thabhairt ar ais chuig a dtír náisiúnta.

Dan 4:9 *A Bhelteshazzar, ceann feadhna na ndéithe, a bhfuil a fhios agam go bhfuil spiorad na déithe naofa ionaibh, agus nach bhfuil rún ar bith aige, tabhair míniú dom ar na físeanna a chonaic mé i mbrionglóid.*

9a- Ní mór dúinn a thuiscint cá bhfuil an rí. Ina intinn, d'fhan sé ina pháigánach agus níor aithin sé ach Dia Daniel mar dhia eile, ach amháin go raibh sé in ann aisling a mhíniú. Níor tharla an smaoineamh go gcaithfí déithe a athrú dó. Ní raibh i nDia Daniel ach dia eile i gcomparáid leis na cinn eile.

Dan 4:10 *Seo iad na físeanna de m'intinn agus mé ag luí. D'fhéach mé, agus, féach, bhí crann ar airde mór i lár an domhain.*

10a- Sna hÍomhánna a úsáidfidh Íosa chun a chuid ceachtanna a thabhairt do na daoine spioradálta atá sé ag iarraidh a mhúineadh, beidh an crann ina íomhá de dhuine, ón giolcach a lúbann agus a lúbann go dtí an Céadar cumhachtach agus maorga. Agus díreach mar is féidir le fear meas a bheith aige ar thorthaí blasta crann, tuigeann Dia an toradh a iompraíonn a chréatúir, nó nach ea, ón duine is taitneamhaí go dtí an duine is lú taitneamhach, fiú amháin doghrách agus doghrách.

Dan 4:11 *Agus d'éirigh an crann seo mór agus láidir, a barr a bhaint amach suas go dtí na Spéartha, agus bhí sé le feiceáil ó na foircinn an domhain go léir.*

11a- I bhfís na dealbha, cuireadh an rí Caldeach i gcomparáid cheana féin le crann de réir íomhá na cumhachta, an neart, agus na himpireachta a thug an Dia fíor dó.

Dan 4:12 *Bhí a duilliúr álainn, agus a torthaí flúirseach; d'iompair sé bia do chách; chuir beithígh na páirce foscadh faoina scáth, agus tharraing gach créatúr beo bia uaidh.*

12a- Roinn an rí cumhachtach seo le gach duine dá impireacht an saibhreas agus an bia a tháirgtear faoina threoracha.

12b- *rinne éanlaith an aeir a mbaile i measc a gcráobhacha,*

Is ionann an slonn agus Dan.2:38. Sa chiall litriúil, is ionann na héin seo den spéir agus an tsíocháin agus an tsíocháin atá i réim faoina rialachas. Sa chiall spioradálta, tagraíonn siad d'aingil neamhaí Dé, ach sa tagairt aonair seo ó Ecc.10:20, is é Dia féin atá i gceist, mar is é féin amháin a chuardaíonn smaointe gach duine: *Ná cuir mallacht ar an rí. , fiú i d'intinn, agus ná cuir mallacht ar an saibhir sa seomra ina gcodlaíonn tú; óir d'iompair éanlaith an spéir do ghlór, d'fhoillsigh an t-ainmhidhe sciathánach do bhriathra* . I bhformhór na n-athfhriotail, taispeánann éin na spéire iolair agus éin chreiche, ceannasach i measc na speiceas sciathánach. Socraíonn éin áit a bhfuil a gcuid bia go flúirseach; mar sin deimhníonn an íomhá rathúnas agus satiation bia.

Dan 4:13 *I físeanna mo spiorad, a chonaic mé agus atá suite, chonaic mé, agus, féach, ar cheann acu a faire agus atá naofa tháinig anuas ó neamh.*

13a- Go deimhin, na haingil neamhaí ní gá a chodladh, tá siad mar sin i buanghníomhaíocht. Tagann na daoine *atá naofa* agus a dhéanann freastal ar Dhia *anuas ó neamh* chun a theachtaireachtaí a iompar chuig a sheirbhísigh thalmhaíochta.

Dan 4:14 *Agus adeir sé le neart, agus labhair sé mar sin: Gearr síos an crann, agus a ghearradh amach a bhraint; croith amach an duilliúr, agus scaip na torthaí; teitheadh na hainmhithe faoina bhun, agus na héin as a craobhacha!*

14a- Fógáíonn an fhís go gcaillfidh an rí a ríocht agus a cheannas air.

Dan 4:15 *Ach fág an gas áit a bhfuil na fréamhacha sa talamh, agus é a cheangal le slabhraí iarainn agus práis i measc féar na páirce. Bíodh sé báite i drúcht na bhflaitheas, agus ar nós na n- ainmhithe, bíodh féar an domhain aige ina chuid.*

15a- *Ach fág an stoc sa talamh ina bhfuil na fréamhacha*

Fanfaidh an rí ina ríocht; ní bheidh sé a dhíbirt.

15b- *agus ceangail é le slabhraí iarainn agus práis, i measc féar na páirce*

Níl gá le slabhraí iarainn nó práis, mar ní dhéanfaidh Dia ach a chréatúr intuargainte a chúis agus a chiall coiteann ina ghnéithe go léir a chailleadh, fisiceach, meabhrach agus morálta. Tógfaidh an rí cumhachtach é féin mar bheathach na páirce. Dá bhrí sin beidh ar na daoine móra ina ríocht forlámhas na ríochta a bhaint uaidh.

15c- *Go mbéadh sé sáite le drúcht na bhflaitheas, agus mar na hainmhithe, féar an domhain mar a chuid*

Is féidir linn inní a dhaoine fásta a shamhlú agus iad a fheiceáil ag ithe féir ón talamh, cosúil le bó nó caoirigh. Diúltóidh sé teaghaisí clúdaithe, b'fhearr leis maireachtáil agus codladh sna páirceanna.

Dan 4:16 *Beidh a chroí an duine a thógáil amach as dó, agus beidh an croí Beast a thabhairt dó; agus rachaidh seacht n-uaire thairis air.*

Sa taithí seo , tugann Dia cruthúnas arís ar a fhíor-uilechumhachtach. Mar Cruthaitheoir ar shaol a créatúir go léir, is féidir leis ag am ar bith, as a ghlóir, a dhéanamh ar cheann Chliste nó, ar a mhalairt, balbh sé síos. Toisc go bhfanann sé dofheicthe dá súile, déanann fir neamhaird den bhagairt seo a bhíonn i gcónaí ag brú orthu. Ach is fíor gur annamh a dhéanann sé idirghabháil, agus nuair a dhéanann sé, is ar chúis agus cuspóir ar leith é.

Déantar an pionós a thomhas. Beidh feidhm aige ar an Rí Nebuchadnezzar ar feadh *seacht n-uaire* , ach seacht mbliana . Níl aon dlisteanacht ag baint úsáide as an ré seo ar rud ar bith seachas an rí féin. Anseo arís, tríd an rogha seo a dhéanamh den uimhir “7”, cuireann Dia inisealacha lena “róin ríoga” an gníomh atá ar tí a chur i gcrích.

Dan 4:17 *Tá an abairt seo foraithe na ndaoine a faire, tá rún seo ordú de na naoimh, go bhféadfaidh an maireachtála a fhios go bhfuil an chuid is mó Ard-rialaíonn thar an ríocht na fir, agus tugann sé do cibé duine pleases sé, agus go bhfuil sé. ardaíonn ann an vilest na bhfear.*

17a- *Is foraithe í an abairt seo dóibh siúd a bhíonn ag faire*

Leagann an Spiorad béim ar charachtar eisceachtúil na hidirghabhála diaga seo a dtugann sé ról “foraithe” dó dóibh *siúd a bhíonn ag faire* . Caithfidh fear a fhoghlaim, in ainneoin láithrithe mealltacha, go mbíonn daoine neamhaí ag faire air i gcónaí. Tá Dia ag iarraidh an sampla seo a dhéanamh ina cheacht don chine

daonna go dtí deireadh an domhain. Trí *na daoine a bhíonn ag faire a lua* , taispeánann sé aontacht foirfe aingil champa Dé a chomhcheanglaíonn iad ina thionscadail agus ina ghníomhartha.

17b- *chun go mbeadh a fhios ag na beo go bhfuil ceannas ag an té is Airde ar ríocht na bhfear, go dtugann sé í don té is toil leis*

Treoraíonn Dia gach rud agus rialaíonn sé gach rud. Go minic, ag déanamh dearmad ar an réaltacht fholaithe seo, creideann fear é féin a bheith ina mháistir ar a chinniúint agus a chinntí. Is dóigh leis go roghnaíonn sé a cheannairí, ach is é Dia a chuireann in oifig iad, de réir a dheathola agus a bhreithiúnais ar rudaí agus ar dhaoine.

17c- *agus go n-arda sé ann sin na fir is measa*

Is fíor an rá: “tá na ceannairí atá tuillte acu ag daoine”. Nuair a bhíonn fear borb tuillte ag na daoine mar cheannaire, forchuireann Dia orthu é.

Dan 4:18 *Is é seo an aisling a shamhlaigh mé, an Rí Nebuchadnezzar. Tusa, a Bheltesasar, tabhair an míniú, óir ní féidir le daoine críonna mo ríochta go léir é thabhairt dom; is féidir leat, toisc go bhfuil spiorad na déithe naofa ionat.*

18a- Tá dul chun cinn á dhéanamh ag Nebuchadnezzar, ach níl sé tiontaithe fós. Chuimhnigh sé fós go ndéanann Daniel freastal ar *na déithe naofa* . Ní thuigtear aondiachas fós aige.

Dan 4:19 *Ansin Daniel, a bhfuil a ainm a bhí Belteshazzar, bhí stunned ar feadh nóiméad, agus a chuid smaointe trioblóideacha air. D'fhreagair an rí agus adubhairt, A Bhéitsasar, ná cuir an aisling agus an míniú i gcion ort; Agus d'fhreagair Beltesasar: A thighearna, go mbéadh an aisling do do naimhdibh, agus do mhíne do shagairt!*

19a- Tuigeann Daniel an aisling agus is uafásach an rud a tharlóidh don rí gur fearr le Daniel an rud a chur i gcrích ar a naimhde.

Dan 4:20 *An crann a chonaic tú, a d'fhás mór agus láidir, a bhfuil a barr shroich go dtí na Spéartha, agus a bhí le feiceáil i ngach cuid den domhan;*

Dan 4:21 *Seo crann, a bhfuil a duilliúr a bhí álainn agus a torthaí flúirseach, a rug bia do chách, faoina foscadh na beithigh na páirce, agus i measc a bhfuil brainsí éin an aeir rinne a bhaile,*

21a- *bhí an duilliúr go hálainn*
Cuma fisiceach agus éadaí.

21b- *agus torthaí flúirseach*
An raidhse de rathúnas.

21c- *a d'iompair bia do chách*
A chinntigh cothú bia a mhuintire go léir.

21d- *faoin a raibh beithigh na páirce ar foscadh*
Cosantóir rí a sheirbhísigh.

21ú - *agus i measc a gcraobhacha rinne éin an aeir a mbaile*
Faoina riail, bhí a mhuintir ina gcónaí i slándáil mhór. Eitilt na héin agus fágann siad an crann ar an gcontúirt is lú.

Dan 4:22 *Tá sé tú, O rí, atá tar éis éirí mór agus láidir, a bhfuil a greatness méadaithe agus exalted chun na Spéartha, agus a bhfuil a tiarnas leathnaíonn go dtí an foircinn an domhain.*

Dan 4:23 Agus chonaic an rí ar cheann de na faire naofa teacht anuas ó neamh, ag rá, Gearr síos an crann, agus é a scrios; ach fág an stoc sa talamh ina bhfuil na fréamhacha, agus ceangail é le slabhraí iarainn agus práis, i measc féar na páirce; bíodh sé druidte le drúcht na bhflaitheas, agus bíodh a chuid le hainmhíthe na machaire go dtí seacht n-uaire curtha air.

Dan 4:24 Is é seo an míniú, O rí, is é seo an fhoraithe an chuid is mó Ard, a bheidh le comhlíonadh ar mo thiarna an rí.

Dan 4:25 Beidh siad teilgean amach as measc na bhfear, agus beidh tú dwell leis na beithigh na páirce, agus beidh siad a thabhairt duit féar a ithe cosúil le daimh; beidh tú drenched le drúcht na bhflaitheas, agus beidh seacht n-uaire a rith thar tú, go dtí go mbeidh a fhios agat go bhfuil an tArd-Rialú i gceannas ar an ríocht na bhfear agus go dtugann sé do cibé duine a thoilíonn sé.

25a- go dtí go mbeidh a fhios agat go rialaíonn an Teachta is Airde ríocht na bhfear agus go dtugann sé í don té is toil leis.

Luann Daniel Dia mar “an té is Airde”. Treoraíonn sé mar sin smaointe an rí ar an aon Dia a bheith ann; tuairim go bhfuil deacracht mhór ag an rí a thuiscint, mar gheall ar na bunús ildiachaí seo a fuarthas mar oidhreacht ó athair go mac.

Dan 4:26 Ciallaíonn an t-ordú an stoc a fhágáil ina bhfuil fréamhacha an chrainn go bhfanfaidh do ríocht leat nuair a aithníonn tú gurb é an té a rialaíonn ar neamh.

26a- Nuair a aithníonn sé go bhfuil an té a rialaíonn ar neamh, scoirfidh taití an náirithe mar go mbeidh an rí ina luí agus á thiontú.

Dan 4:27 Dá bhrí sin,, O rí, may my counsel please please you. Cuir deireadh le do pheacaí trí chleachtadh na córa, agus le do pheacaí trí trua a thaispeáint do na daoine mí-ámharach, agus b'fhéidir go leanfadh do sonas.

27a- Nuair a chuireann an rí na nithe atá liostaithe ag Daniel sa véarsa seo i bhfeidhm, iompófar go fírinneach é. Ach tugtar bród ar an gcarachtar seo, tá a chumhacht gan chonspóid tar éis é a bheith capriseach agus go minic éagórach, mar a mhúin eispéiris a nochtar dúinn roimhe seo.

Dan 4:28 Ar an Rí Nebuchadnesar a rinneadh na nithe seo go léir.

28a- Cuireann an dearbhú seo ó Dhaniel cosc ar aon léirmhíniú eile ar an tairngreacht seo, a cháineann neamhniú a dhéanamh ar na bunáiteanna fáidhiúla a mhúin Finnéithe Iehova agus aon ghrúpa reiligiúnach eile a sháraíonn an riail atá sainithe ag Daniel. Ina theannta sin, soláthraíonn ábhar na caibidle ar fad cruthúnas air seo. Mar beidh an scéal a mhúineadh dúinn cén fáth go bhfuil an rí buailte ag mallacht i tuar an chrainn.

Dan 4:29 Ag deireadh dhá mhí dhéag, agus é ag siúl sa phálás ríoga i mBabylon,

29a- 12 mhí, nó bliain nó “ tráth ” idir an fhís agus a cur i gcrích.

Dan 4:30 fhreagair an rí agus dúirt sé, Nach é seo an Babylon an mór, a bhfuil mé tógtha mar áit chónaithe ríoga ag an chumhacht de mo chumhacht, agus chun an glory mo magnificence?

30a- Seo é an tráth cinniúnach nuair ab fhearr leis an rí fanacht ina thost. Ach is féidir linn a thuiscint mar go raibh a Babylon fíor iontach íon fós liostaithe mar cheann de na "seacht iontais an domhain". Gairdíní crochta lush le greenery, locháin, cearnóga mhór agus rampaí ar cearnach de 40 km ar gach taobh. Rampair ar a bharr a bhféadfadh dhá umar dul thar a chéile ar feadh fad iomlán na n-

adharc; mhórbhealaigh an ama. Tá ceann dá geataí, a atógtha i mBeirlín, i lár dhá bhalla déanta de chlocha gorma cruaithe ar a bhfuil suaitheantas an rí greanta: leon ar a bhfuil sciatháin iolair a luann Dan.7:4. Bhí rud éigin aige le bheith bródúil as. Ach ní fheiceann Dia bród as a chuid focal, feiceann sé mórtas ach thar aon rud eile dearmad agus díspeagadh as a thaithí roimhe seo. Cinnte, ní hé an rí seo an t-aon duine bródúil ar domhan, ach leag Dia a radharc air, tá sé ag iarraidh ar neamh agus beidh sé aige. Tá míniú tuillte aige seo: tugann Dia breithiúnas ar a chuid créatúir thar láithriú. Cuardaíonn sé a gcroí agus a n-intinn, agus aithníonn sé, gan dul amú riamh, na caoirigh ar fiú an tslánaithe iad. Fágann sé seo go seasann sé agus uaireanta déanann sé míorúiltí ach tá údar leis an modh mar gheall ar cháilíocht an toraidh deiridh a fhaightear.

Dan 4:31 *Cé go raibh an focal fós i mbéal an rí, tháinig guth anuas ó neamh: Éist, Rí Nebuchadnezzar, go bhfuil an ríocht ag dul a bheith tógtha ar shiúl ó tú.*

31a- Is íospartach de ghrá Dé é Nebuchadnezzar a leag gaiste dó agus a thug rabhadh dó ina bhrionglóid fháidh. Is féidir an abairt ó neamh a éisteacht, ach déanaimis lúcháir mar go mbeidh an t-olc a dhéanfaidh Dia dó a shábháil ar a shaol agus a dhéanamh síoraí.

Dan 4:32 *Beidh siad a chaitheamh tú amach as measc na bhfear, beidh tú dwell leis na beithigh na páirce, agus beidh siad a thabhairt duit féar a ithe cosúil le daimh; agus rachaidh seacht n-uaire os do chomhair, go dtí go mbeidh a fhios agat go rialaíonn an Teachta is Airde ríocht na bhfear agus go dtugann sé í don té is toil leis.*

32a- Ar feadh seacht mbliana, seacht n-uaire, caillean an rí a shoiléire agus cuireann a intinn ina luí air nach bhfuil ann ach ainmhí.

Dan 4:33 *Ag an am céanna comhlíonta an focal ar Nebuchadnezzar. Do caitheadh amach as measc na bhfear é, d'ith sé féar mar dhaimh, bhí a chorp báite le drúcht na bhflaitheas; go dtí gur fhás a gruaig mar chleití iolair, agus a hingne mar éanlaith.*

33a- Deimhníonn an rí go raibh gach rud a fógraíodh san fhís a bhí curtha i gcrích go maith air. Agus a chuid fianaise á scríobh aige, taispeánann an rí tiontaithe an t-eispéireas náireach seo, ag labhairt air féin sa tríú pearsa. Tá náire fós ag brú air dul siar. Is féidir míniú eile fós, mar atá, gur scríobh an rí agus Daniel, a dheartháir nua sa bhfíor-Dhia, an fhianaise seo le chéile.

Dan 4:34 *Tar éis an t-am ceaptha, mé, Nebuchadnezzar, thóg suas mo shúile i dtreo na bhflaitheas, agus chúis ar ais chugam. Bheannaigh mé an té is Airde, mhol mé agus thug mé glóir don té a mhaireann go deo, a bhfuil a thiarnas ina tiarnas shíoraí, agus a maireann a ríocht ó ghlúin go glúin.*

34a- Faigheann an Dia ciallmhar agus uilechumhachtach grá na gcaorach caillte. Tá sí ceangailte lena thréad, agus iolraíonn sí a moladh as a ghlóir.

34b- an té a bhfuil a thiarnas ina tiarnas síoraí, agus a mhaireann a fhlaithreas ó ghlúin go glúin

Baineann an fhoirmle leis an 5ú ^{ríocht}, an uair seo, síoraí, d'fhís *Mhic an duine* Dan.7:14: *Tugadh dó tiarnas, glóir agus ríocht; agus rinne gach uile shluagh, náisiún, agus gach teanga freastal air. Is tiarnas shíoraí a thiarnas nach n-imeoidh, agus ní scriosfar a ríocht go brách. Agus freisin i bhfís na hÍomhá i Dan.2:44: In aimsir na ríthe seo ardóidh Dia na bhflaitheas ríocht nach scriosfar*

choíche, ná ní rachaidh sé faoi cheannas daoine eile; brisfidh sé agus scriosfaidh sé na ríochtaí seo go léir, agus mairfidh sé féin go deo .

Dan 4:35 *Gach a bhfuil cónaí orthu ar an talamh tá rud ar bith ina radharc: a dhéanann sé mar is toil leis an ósta na bhflaitheas, agus leo siúd a bhfuil cónaí orthu ar an talamh: agus níl aon duine is féidir a sheasamh a lámh, agus a deir go leis: Cad atá tú a dhéanamh?*

35a- Glóir don Dia bheo! Mar an uair seo thuig an rí gach rud agus bhí sé iompaithe.

Dan 4:36 *Ag an am sin sanntú ar ais chugam; tugadh glóir mo ríochta, mo mhaisiúlacht agus mo ghlóir ar ais dom; mo chomhairleoirí agus mo sinsir d'iarr mé arís; Tugadh ar ais go dtí mo ríocht mé, agus níor mhéadaigh ach mo chumhacht.*

36a- Ar nós an Iób cóir agus ionraic, dár thug Dia clann mhac, iníonacha agus ginealais i ndeireadh a ghéartheachta, athghineann an rí muinín a mhórdhaoine agus athchromann ar a réimeas críonna anois i measc na bhfíréan críonna a bhí soléite ag an Dia beo. . Cruthaíonn an taithí seo go dtugann Dia an ríocht do cibé duine is mian leis. Ba é a spreag na Caldéach mór chun a rí a iarraidh arís.

Dan 4:37 *Anois mé, Nebuchadnezzar, moladh agus exalt agus glóir an Rí na bhflaitheas, a bhfuil a n-oibreacha go léir fíor agus a bhfuil bealaí righteous, agus atá in ann a humble iad siúd a shiúlann i bród.*

37a- Is féidir leis é a rá, mar d'íoc sé a bheith in ann é a rá.

Chun an ceann is measa a sheachaint, is féidir le fiacail a ghortú go leor; ach is féidir leis na geallta an fhulaingt a chosaint. D'fhonn an tsíoraíocht a bhaint amach, b'fhéidir go mbeidh gá le trialacha crua nó an-chrua a dhéanamh; tabharfaidh díspreagadh an bhróid údar dóibh nuair is féidir. Agus fios aige ar a chumas, rinne Íosa Críost Pól dall ar an mbóthar go Damaisc, ionas go mbeadh an “géalantóir a dheartháireacha” dall spioradálta ina fhinné dílis agus díograiseach tar éis radharc a súl a fháil ar ais, ach thar aon rud eile, radharc a chuid. spiorad.

Daniel 5

Dan 5:1 *Thug an Rí Belsasar féasta mór dá uaisle, míle ina líon, agus d'ól sé fíon ina láthair.*

1a- Thit Nebuchadnezzar an Rí ina chodladh i síocháin Dé nuair a bhí sé sách sean agus tháinig a mhac Nabonidus i gcomharbacht air, leisciúil a bheith i gceannas, mar sin lig sé dá mhac Belsasar i gceannas ina áit. Ná cuir amú an t-ainm seo a chiallaíonn “Cosnaíonn Bel an rí”, dúshlán atá beartaithe ag Dia a ghlacadh, leis an gceann a thug Nebuchadnezzar do Daniel: Belshazzar a chiallaíonn “Cosnaíonn Bel”. Ar bhunús na n-ainmneacha seo tá adhradh Bel nó Bélial a bhfuil an t-aon eagraí ar an ildíachas taobh thiar de: Sátan, an diabhal. Mar a fheicimid, níor lean comharbaí an rí iompaithe é ar an gcosán seo.

Dan 5:2 *Nuair a bhlaís sé an fíon, thug Belsasar na soithí óir agus airgid a thóg a athair Nebuchadnezzar as an teampall in Iarúsailéim, ionas go n-úsáidí an rí agus a uaisle, a mhná céile agus a chomhleacaithe. ag ól.*

2a- Don rí págánach seo, níl sna soithigh óir agus airgid seo ach creach ó na Giúdaigh. Tar éis dó neamhaird a dhéanamh den fhíorDhia ar thiontaigh

Nebuchadnesar chuige, déanann sé neamhaird den fhíric go dtugann an Dia beo seo breithiúnas ar a ghníomhartha go léir. Trí úsáid a bhaint as bonn agus úsáid mhillteanach na nithe seo a choisric agus a naomhaíodh i seirbhís Dé cruthaitheoir, déanann sé an earráid dheireanach dá shaol gearr. Ina chuid ama, bhí a fhios ag Nebúcadnesar conas cumhacht ghníomhach Dhia na nGiúdach a chur san áireamh toisc gur thuig sé nach raibh a dhéithe náisiúnta i bhfírinne ann. Chuala na daoine go léir a bhí faoi réir rí na Bablóine a theistiméireacht chumhachtach i bhfabhar Rí na bhflaitheas, go háirithe a ghar mhuintir. Mar sin tá gach cúis ag Dia le taispeáint anois é féin a bheith cóir agus neamhthrócaireach.

Dan 5:3 *Ansín thug siad na soithí óir a tógadh amach as an teampall, as an teach Dé in Iarúsailéim; agus d'ól an rí agus a uaisle, a mhná agus a chomhleacaithe é le n-ól.*

3a- Áitíonn Daniel ar bhunús na soithí seo a baineadh as an teampall, ó theach Dé in Iarúsailéim. Cheana féin, ag féachaint gur cheadaigh Dia na nGiúdach na nithe seo a chur as a theampall, ba cheart go dtuigfeadh an rí óg go ndéanann an fíor-Dhia pionós a ghearradh orthu siúd a dhéanann drochsheirbhís dó agus go gcaomhnaíonn sé go mór é. Ní dhéanann déithe págánacha a leithéid de rud agus ní dhéanann a n-oifigigh ach iarracht fir a shaothraíonn siad a saontacht a shásamh.

Dan 5:4 *D'ól siad fíon, agus mhol siad na déithe óir, airgid, práis, iarainn, adhmaid agus cloiche.*

4a- Tá úsáid phroifíneach as dáta, is úsáid ídeallach í, airde na ngrástála do Dhia. Mionsonraí tábhachtacha, i léiriú iontach míchúramach, déanann an rí féasta lena chairde, agus a chathair faoi bhagairt ag na Medes agus na Peirsigh atá ag léigear uirthi.

Dan 5:5 *Ag an nóiméad sin bhí méara lámh an duine le feiceáil, agus scríobh siad os comhair an choinnleáin ar aolchloch bhalla an pháiláis ríoga. Chonaic an rí an foirceann seo den lámh a bhí ag scríobh.*

5a- Tar éis míorúiltí ré Nebuchadnesar a bheith díspeagadh, ní hé is aidhm don mhíorúilt nua seo tiontú, ach beatha na gciontach a scrios mar a fheicfimid. Os comhair accusers olc a bhí ag iarraidh bás an peacach, beidh Íosa Críost a scríobh freisin sa ghaineamh lena mhéar na peacaí a dhéanann siad faoi rún.

Dan 5:6 *Ansín d'athraigh an rí a dhath, agus chuir a smaointe trioblóid air; na hailt ar a dhroim suaimhneach, agus a ghlúine knocked i gcoinne a chéile.*

6a- Táirgeann an mhíorúilt a éifeachtaí láithreach. In ainneoin na meisce, imoibríonn a intinn, tá faitíos air.

Dán 5:7 *Agus do ghlaigh an rí os ard ar son na réalteolaithe, na gCaldeach agus na diaga; Agus d'fhreagair an rí agus adubhairt le saoithe na Bablóine, An té a léifidh an sriptúr so, agus a thabharfas an míniú air, beidh sé éadaigh de chorcra, agus caithidh muince óir ar a mhuiníl, agus beidh an treas áit aige sa tóin. rialtas na ríochta. .*

7a- Arís eile, déantar neamhaird de Daniel; bhí a chuid teistiméireachtaí scanraithe ag an gcomharbas ríoga. Agus arís, i gcruachás an-mhór, geallann an rí óg na onóracha is airde don té a chruthaíonn go bhfuil sé ar a chumas an teachtaireacht atá scríofa ar an mballa a mhíniú ar bhealach osnádúrtha. An té a

dhéanfaidh é seo gheobhaidh sé an tríú háit sa ríocht mar go bhfuil Nabonidus agus Belsassar sa chéad áit agus sa dara háit.

Dan 5:8 *Tháinig críonna uile an rí isteach; ach níor fhéad siad an scríbhinn a léamh agus an míniú a thabhairt don rí.*

8a- Faoi mar atá faoi Nebuchadnesar, tá sé seo dodhéanta fós ag fir ciallmhar págánacha.

Dan 5:9 *Ar an ábhar sin bhí eagla an-mhór ar an rí Belsasar, agus d'athraigh sé a dhath, agus bhí faitíos ar a uaisle.*

Dan 5:10 *Agus an banríon, mar gheall ar na focail ar an rí agus a uaisle, isteach sa halla féasta, agus labhair dá bhrí sin: O rí, beo go deo. Ná bíodh do smaointe ag déanamh trioblóide duit, agus b'fhéidir nach n-athróidh d'aghaidh dath!*

Dan 5:11 *Tá fear i do ríocht a bhfuil an spiorad na déithe naofa i dó; agus i laethibh bhur n-athar do fuarthas ann soilse, tuigse, agus eagna mar eagna na ndéithe. Rinne Nebuchadnesar an rí freisin, d'athair, an rí, d'athair, é ina cheannaire ar na draíocht, ar na réalteolaithe, ar na Caldéach, ar na diaga,*

Dan 5:12 *toisc i dó, Daniel, ainmnithe ag an rí Belteshazzar fuarthas amach go raibh spiorad níos fearr, eolas agus tuiscint, an cumas chun aisling a léirmhíniú, tomhaiseanna a mhíniú, agus chun ceisteanna deacra a réiteach. Uime sin glaofar ar Dhaniel, agus tabharfaidh sé an míniú.*

12a- Tá an fhianaise seo ón banríon trína chéile agus cáineann sé an teaghlach ríoga ar fad: bhí a fhios againn ... ach roghnaigh muid gan é a chur san áireamh.

Dan 5:13 *Ansín tugadh Daniel os comhair an rí. D'fhreagair an rí agus dúirt le Daniel, An tusa an Daniel seo, duine de bhraighdean Iúdá, a thug m'athair an rí amach as Iúdá?*

Dan 5:14 *Chuala mé fút go bhfuil spiorad na déithe laistigh duit, agus go bhfuil solas, tuiscint, agus eagna neamhghnách agat.*

Dan 5:15 *Tá siad díreach tar éis na fir ciallmhar agus na réalteolaithe a thabhairt os mo chomhair, ionas go léifidh siad an scríbhinn seo agus go dtabharfaidh siad an míniú dom; ach níor fhéad siad míniú na bhfocal a thabhairt.*

Dan 5:16 *Tá sé foghlamtha agam gur féidir leat mínithe a thabhairt agus ceisteanna deacra a réiteach; Anois, más féidir leat an scríoptúr seo a léamh agus an míniú a thabhairt dom, beidh tú éadaí corcra, cuirfidh tú muince óir ar do mhúineál, agus beidh an tríú háit agat i rialtas na ríochta.*

16a- An treas áit i ndiaidh Nabonidus a athair agus é féin.

Dan 5:17 *Daniel fhreagair i láthair an rí, Coinnigh do bronntanais, agus do bronntanais a thabhairt do dhuine eile; mar sin féin léifidh mé an scríbhinn don rí, agus bhéarfaidh mé an míniú dó.*

17a- Tá Dainéil sean agus ní thugann tábhacht d'onóracha ná d'earraí agus do luachanna airgid agus óir, ach ní hionann an deis a lochtanna a chur i gcuimhne don rí óg seo, a pheacaí a bheidh air íoc as a shaol. diúltaigh agus is seirbhíseach Dé é don chineál seo gnímh.

Dan 5:18 *A rí, thug an Dia uachtaracha do Nebuchadnezzar do athair tiarnas, greatness, ghlóir agus magnificence;*

18a- B'í réimeas Nebuchadnesair obair agus bronntanas an Dé dhílis, mar a bhí a *mhórgacht* a chuir sé i leith, go héagórach, dá *neart féin*, as uail, roimh bheith d'á stuaim ag Dia ar feadh seacht mbliadhna.

Dan 5:19 *Agus mar gheall ar an greatness a thug sé dó, na pobail go léir, na náisiúin, na fir de gach teanga eagla agus crith roimhe. Mharbh an rí iad siúd a bhí uaidh, agus lig sé dóibh siúd a theastaigh uaidh maireachtáil; d'ardaigh sé iad siúd a bhí uaidh, agus d'ísligh sé iad siúd a bhí uaidh.*

19a- *Chuir an rí chun báis iad siúd a bhí uaidh*

Go háirithe, thug an chumhacht seo a thug Dia dó pionós a ghearradh ar na Giúdaigh reibiliúnach agus chuir sé go leor dá n-ionadaithe chun báis.

19b- *agus d'fhág sé saol na ndaoine a theastaigh uaidh*

Bhain Daniel agus na Giúdaigh faoi chuing leas as.

19c- *d'ardaigh sé iad siúd a bhí uaidh*

D'ardaigh Nebúchadnesar an Rí Daniel agus a thriúr compánach dílis os cionn na gCaldeach.

19d- *agus d'ísligh sé na cinn a bhí uaidh*

Bhí ar mhóruaisle a ríochta toiliú le bheith faoi rialú ag strainséirí óga ó bhraighdeanas na nGiúdach. Trína láimh chumhachtach rinneadh bród náisiúnach na nGiúdach a mhaslú agus a scrios.

Dan 5:20 *Ach nuair a bhí ardaithe a chroí suas agus a spiorad cruaithe chun arrogance, caitheadh sé síos as a ríchathaoir ríoga agus stripped a ghlóir;*

20a- Ligeann taithí an Rí Nebuchadnesar dúinn tuiscint a fháil ar *an arrogance* a chuirtear i leith an rí Phápa Dan.7:8. Léiríonn Daniel don rí go dtugann Dia an chumhacht iomlán do cibé duine is toil leis, de réir a chláir. Ach, agus é ag meabhrú ar íospartaigh an Rí Nebuchadnezzar, meabhraíonn sé dó, cé chomh cumhachtach is atá sé, go mbraitheann rí na cruinne ar chumhacht neamhtheoranta an rí neamhaí.

Dan 5:21 *Bhí sé caitheadh amach as measc na leanaí na bhfear, agus tháinig a chroí cosúil le croí na beithigh, agus bhí a áit chónaithe le asail fiáin; tugadh féar dó le n-ithe ar nós daimh, agus bhí a chorp báite le drúcht na bhflaitheas, go dtí gur aithin sé go rialaíonn an tArd-Dhia ar ríocht na bhfear agus go dtugann sé é do cibé duine is maith leis.*

21a- Tugaim faoi deara, sa véarsa seo amháin, an tagairt “*asail fhiáine*”. Is gnáthshimbail den chorracht é an t-asal: “stubborn like a asal”, go háirithe má tá sé “fiáin” agus gan a bheith ceansaithe. Is í an tsiombail a sheasann do spiorad an duine a dhiúltaíonn na ceachtanna a chloisteáil a thugann Dia trí thaithí a shaoil agus trína chuid foilsithe bíobalta.

Dan 5:22 *Agus tú, Belshazzar a mhac, nach bhfuil humbled do chroí, cé go raibh a fhios agat go léir na rudaí seo.*

22a- Go deimhin, b'é Belshazzar a d'iompair mar “asal fiáin” gan aird ar bith a thabhairt ar an taithí a bhí ag a “athair” (a sheanathair).

Dan 5:23 *Tá tú exalted tú féin i gcoinne an Tiarna na bhflaitheas; tá soithí a thá tugtha os do chomhair, agus d'úsáid tú iad chun fíon a ól, tú féin agus do sheanáirí, do mhná céile agus do chomharsanachtaí; mhol tú na déithe airgid, óir, práis, iarainn, adhmaid, agus cloiche, na daoine nach bhfeiceann, agus nach*

gcloiseann, agus nach bhfuil aon eolas acu, agus nach bhfuil glóir agat don Dia atá ina láimh d'anáil agus do shlite go léir.

23a- Thriail Belshazzar na soithí órga a naomhaíodh do Dhia cruthaitheoir le haghaidh seirbhíse reiligiúnda a theampall. Ach trí úsáid a bhaint astu chun na déithe bréagacha págánacha a mholadh, bhain sé airde an **ghráin amach**. Ullmhaíonn an íomhá seo íomhá Rev.17:4: *Bhí an bhean seo cóirithe le corcra agus scarlet, agus í maisithe le hór agus le clocha lómhara agus le péarlaí. **Bhí cupán órga ina láimh aici, é lán de ghràineanna agus de neamhíonachtaí a striapachais***. Faigheann sí an t-ainm “*Babylon mhór*” i véarsa 5.

Dan 5:24 *Dá bhrí sin chuir sé an taobh seo den lámh a rianaigh an scríbhinn seo.*

24a- Ina dhiaidh sin, faigheann Belsassar amach ródhéanach go bhfuil an fíor-Dhia beo ann a ghníomhaíonn agus a imoibríonn ar bhealach míorúilteach d’iompar na bhfear.

Dan 5:25 *Seo í an scríbhinn a scríobhadh: minnow, minnow, tekel, oupharsin.*

25a- Aistriúchán: a chomhaireamh, a chomhaireamh, a mheá agus a roinnt

Dan 5:26 *Agus is é seo an míniú ar na focail seo. Uimhrithe: Tá do ríocht uimhrithe ag Dia, agus chuir sé deireadh léi.*

26a- Díríonn an chéad “*áireamh*” ar thús na réime, agus an dara ceann “*a chomhaireamh*”, deireadh na réime seo.

Dan 5:27 *Meáite: Tá tú a mheá sa chothromaíocht, agus fuarthas tú ag iarraidh.*

27a- Is é an scála anseo siombail an bhreithiúnais diaga. Ghlac fir leis chun seirbhísí ceartais a ainmniú; ceartais an-neamhfhoirfe. Ach tá Dia foirfe agus bunaithe ar íomhá scála dúbailte, meáigh sé gníomhartha an mhaith agus an uilc atá curtha i gcrích ag an duine atá á bhreith. Má bhíonn ardchlár an mhaith níos éadroime ná an t-olc, tá údar maith le cáineadh diaga. Agus is é seo an cás leis an Rí Belshazzar.

Dan 5:28 *Roinnte: Beidh do ríocht a roinnt, agus a thabhairt do na Medes agus na Peirsis.*

28a- Le linn dó a bheith ag ól go huafásach i bpálás óil ina phálás ríoga, faoi cheannas an Rí Darius, chuaigh na Méidigh isteach sa Bhablóin le taobh ghrinneall na habhann, iad a atreorú agus a thriomú go sealadach.

Dan 5:29 *Agus Belshazzar thug láithreach orduithe, agus clothed siad Daniel i corcra, agus chuir muince óir thart ar a mhúineál, agus fógraíodh go mbeadh sé a bheith tríú sa rialtas na ríochta.*

Dan 5:30 *An oíche chéanna maraíodh Belshazzar rí na gCaldeach.*

Dan 5:31 *Agus Darius an Mede ghlac seilbh ar an ríocht, a bheith seasca a dó bliain d'aois.*

31a- Ní aithníonn staraithe a chuireann an gníomh seo i leith an rí Peirseach Cyrus 2, an tuasal in – 539, in iúl don fhinné súl cruinn seo ar Dhaniel.

Daniel 6

Is ionann teagasc na caibidle seo 6 agus teagasc Dhónaill 3. Cuireann sé i láthair dúinn, an uair seo, Daniel i dtríail ar dhílseacht eiseamláireach , aithris agus atáirgeadh ar son na ndaoine tofa go léir a ghlaoigh Dia orthu in Íosa Críost. Tá tuairimí cabhrach, ach léigh agus foghlaim an ceacht. Gníomhaíonn an Rí *Darius* cosúil le Nebuchadnesar ina aimsir agus, ina sheal, *62 bliain d'aois* , admhóidh sé glóir Dé bheo Daniel; tiontú a fuair fianaise Daniel ar dhílseacht nuair a chosain Dia é ó na *leoin* . Ó thús a gcaidrimh, tá gean agus suim aige i nDaniel a fhreastalaíonn air go dílis macánta agus a thuigeann *sé aigne níos fearr* .

Dan 6:1 *Ba mhaith do Dhairias céad agus fiche satrap a chur os cionn na ríochta, agus ba cheart a bheith ar fud na ríochta go léir.*

1a- Nochtann an Rí Darius a eagna trí rialachas na ríochta a chur de chúram ar 120 gobharnóir bunaithe thar 120 cúigí.

Dan 6:2 *Agus cheap sé triúr taoisigh os a gcionn, a raibh Daniel ina measc, chun go dtabharfadh na satrapaí seo cuntas orthu, agus nach ndéanfaí dochar don rí.*

2a- Tá Daniel fós i measc na bpríomhcheannairí a dhéanann maoirseacht ar na satrapaí.

Dan 6:3 *D'éirigh Dainéil thar barr leis na prionsaí agus leis na satrapaí, mar go raibh ard-spiorad ann; agus smaoinigh an rí ar é a bhunú ar fud na ríochta.*

3a- Tugann Darius faoi deara, ar a sheal, barr feabhais Daniel i dtéarmaí a aigne éirimiúil agus ciallmhar. Agus cuirfidh a phlean chun é a bhunú thar aon rud eile éad agus fuath in aghaidh Dhainéil.

Dan 6:4 *Ansin d'iarr na rialóirí agus na satraipí deis chun Daniel a chúiseamh maidir le gnóthaí na ríochta. Ach níor fhéad siad aon ócáid a fháil, ná aon rud le n-amach, mar go raibh sé dílis, agus ní raibh locht ná aon olc le feiceáil ann.*

4a- Déanann Dainéil seirbhís do Dhia san áit a gcuireann sé é, ionas go bhfreastalaíonn sé ar an rí leis an díograis agus an dílseacht chéanna. Dealraíonn sé mar sin dothuigthe ; critéar a fuarthas i measc Naomh “Aidbhint an Lae Déanaí” de réir Ath.14:5.

Dán 6:5 *Agus dúirt na fir seo, Ní bhfaighidh muid aon ócáid i gcoinne Daniel seo, ach amháin againn a fháil i dlí a Dé.*

5a- Léiríonn na réasúnithe seo smaointeoireacht champa diabolach na tástála talmhaí deiridh ar an greideamh ina gceadóidh an chuid eile sabóideach den seachtú lá de dhlí Dé marú a sheirbhíseach dílis, mar ní thoilíonn siad onóir a thabhairt don duine. an chuid eile den chéad lá déanta éigeantach, Dé Domhnaigh faoi dhlí reiligiúnach na Róimhe.

Dan 6:6 *Ansin tháinig na prionsaí agus na satraps seo go dtí an rí i mbrath, agus labhair leis mar sin: Rí Darius, beo go deo!*

6a- Tá sé mar aidhm ag an iontráil chorrach seo neart na n-uimhreacha a mheabhú don rí, a chumas suaitheadh a chruthú, agus mar sin an gá atá leis a cheannas a neartú.

Dan 6:7 *Tá gach prionsaí na ríochta, na maoir, na satraps, na comhairleoirí, agus na gobharnóirí den tuairim gur chóir go n-eiseofaí edict ríoga, le toirmeasc dian, go mbeadh aon duine laistigh de thríocha lá, a ghuíonn ar aon duine. dhia ná d'aon duine, ach tusa, a rí, a chaithfear isteach i ngalar na leoin.*

7a- Go dtí sin, ní raibh an Rí Darius ag iarraidh iallach a chur ar fhir a ríochta freastal ar dhia amháin seachas ar Dhia eile. San ildiachas, tá saoirse reiligiúnach iomlán. Agus chun é a chur ina luí, rinne na fealltóirí magadh air, ag tabhairt onóra dó, an Rí Darius, mar dhia. Anseo arís, mar atá i ngach rialóir mór, dúisíonn mórtas agus cuireann sé leis an ord seo nár tháinig óna intinn, áfach.

Dan 6:8 *Anois, a rí, daingnigh an toirmeasc, agus scríobh an fhoraithe, ionas go bhféadfadh sé a bheith neamh-inchúlghairthe, de réir dhlí na Medes agus Peirsis, atá do-laghdaithe.*

8a- Tairníonn an foraithe seo go hionmholta an té a chuirfidh dualgas ar Dhomhnach na Róimhe i ndeireadh laethanta. Ach tabhair fé ndeara go bhfuil an tréith do-chaomhnuighthe so de dhlí na Méide agus na bPeirseach do bunuightheadh

ag daoineibh fallsa agus peacach go h-iomlán gan údar. Is leis an Dia fíor bheo, an Cruthaitheoir, an neamh-inaistritheacht.

Dan 6:9 *Leis sin scríobh an Rí Darius an fhoraithe agus an fhoraithe.*

9a- Tá an chéim seo riachtanach, toisc, tar éis dó féin *an fhoraithe agus an chosaint* a scríobh , ní mór dlí *do-inaistrithe* na Medes agus na Peirseach a urramú.

Dan 6:10 *Nuair a bhí a fhios ag Daniel go raibh an fhoraithe scríofa, tharraing sé siar isteach ina theach, áit a raibh fuinneoga an tseomra uachtair ar oscailt i dtreo Iarúsailéim; agus trí huair sa lá ar a ghlúine síos, rinne sé guí, agus mhol sé a Dhia, mar a rinne sé roimhe.*

10a- Ní athraíonn Daniel a iompar, agus ní ligeann sé dó féin dul i bhfeidhm ar an mbeart daonna seo. Trína fhuinneog a oscailt, taispeánann sé gur mian leis go mbeadh aithne ag cách ar a dhílseacht do Dhia Uilechumhachtach. Ag an am seo, casadh Daniel i dtreo Iarúsailéim áit a scriosta fiú, tá an teampall Dé suite. Óir d'fhoillsigh an Spiorad Dia é féin ar feadh i bhfad sa teampull naofa seo a dhein sé a theach, a chomhnuidhe talmhaidh.

Dan 6:11 *Ansin chuaigh na fir seo isteach go suairc, agus fuair siad Daniel ag guí agus ag glaoch ar a Dhia.*

11a- Luigh na fealltóirí ag feitheamh air agus iad ag faire air a ghabháil i ngníomh easumhláochta don fhoraithe ríoga ; i láthair na huair “flagrant delicto”.

Dan 6:12 *Agus sheas siad os comhair an rí, agus dúirt sé leis maidir leis an gcosaint ríoga, Nach bhfuil tú scríofa cosaint go bhfuil cibé duine laistigh de thríocha lá ba chóir guí chun aon dia nó go mbeadh aon duine, ach amháin tú, O rí, a bheith thrown isteach i nead na leoin? D'fhreagair an rí: Is cinnte an ní, de réir dhlí na Méideach agus na Peirse, atá do-athraithe.*

12a- Ní féidir leis an rí ach an fhoraithe a scríobh sé féin agus a shínigh sé a dhaingniú.

Dan 6:13 *Agus labhair siad arís, agus dúirt leis an rí, Daniel, ar cheann de na captives de Judah, ní heeded dhuit, O rí, ná an chosaint a bhfuil tú scríofa; paidir trí huair sa lá.*

13a- Gafa sa ghníomh, i ngníomh a urnaí, Daniel séanta. Tá meas ag an rí ar Daniel as a iompar dílis macánta. Déanfaidh sé nasc láithreach idir é féin agus an Dia seo ar a ndéanann sé seirbhís chomh díograiseach agus chomh dílis sin ó ghuíonn sé chuige go rialta *trí huair sa lá* . Míníonn sé seo an phian agus an t-aisteach a chuirfidh cáineadh Daniel air agus tús a chomhshó ag teacht.

Dan 6:14 *Bhí an rí i bponc go mór nuair a chuala sé seo; ghlac sé ina chroí le Daniel a shaoradh, agus go dtí luí na gréine rinne sé a dhícheall chun é a shábháil.*

14a- Tuigeann an rí ansin go ndearnadh ionramháil air agus téann sé i bhfad chun Daniel a shábháil, rud a bhfuil an-mheas aige air. Ach beidh a chuid iarrachtaí in vain agus faigheann an rí amach go brónach roimhe sin: *maráíonn an litir, ach tugann an spiorad beatha* . Trí an abairt seo a thabhairt do na fir níos déanaí, léiríonn Dia teorainn an mheasa ar na dlíthe. Ní féidir an saol a rialú ar litreacha téacsanna dlí. Ina bhreithiúnas diaga, cuireann Dia san áireamh sonraí a

thugann litir marbh a dhlí scríofa neamhaird air agus nach bhfuil an eagna ag fir gan Dia an rud céanna a dhéanamh.

Dan 6:15 *Ach d'áitigh na fir seo ar an rí, agus dúirt siad leis, “Bíodh a fhios agat, a rí, go n-éilíonn dlí na Medes agus na Peirsis go bhfuil gach toirmeasc nó foraithe arna dhaingniú ag an rí neamh-inchúlghairthe.*

15a- Meabhraíonn na plotters nádúr neamh-inchúlghairthe (gan údar) na gcinntí a rinne rí na Medes agus na Peirsis. Tá sé féin gafa ag a chultúr oidhreachta. Ach tuigeann sé go raibh sé an t-íospartach de plota i gcoinne Daniel.

Dan 6:16 *Ansin d'ordaigh an rí Daniel a thabhairt agus a chaitheamh isteach i nead na leoin. D'fhreagair an rí agus dúirt le Dainéil, Go ndéana do Dhia, a ndéanann tú seirbhís air go foighneach, thú a shaoradh!*

16a- Tá iachall ar an rí Dainéil a chaitheamh isteach i nead na leoin, ach is mian leis lena croí go léir go ndéanfadh an Dia a bhfuil sé chomh dílis dó idirghabháil lena shábháil.

Dan 6:17 *Thug siad cloch agus chuir siad é ar oscailt an chlais; do shéalaigh an rí é lena fháinne agus le fáinne a uaisle, ionas nach n-athrófaí aon ní i leith Daniel.*

17a- Anseo, léiríonn an taithí a mhair Daniel cosúlachtaí le hadhlacadh Chríost, a raibh an doras cloiche ciorclach aige séalaithe freisin chun idirghabháil dhaonna a chosc.

Dan 6:18 *Ansin chuaigh an rí go dtí a phálás; do chaith sé an oidhche ag troscadh, níor thug sé coimhleabach chuige, agus níor fhéad sé tuitim a chodladh.*

18a- Léiríonn iompar seo an rí a dhílseacht. Trí na rudaí seo a dhéanamh, taispeánann sé gur mian leis Dia Dhainéil a shásamh agus a shlánú a fháil uaidh. Seo é tús a chomhshó chun an aon Dia.

Dan 6:19 *D'ardaigh an rí ag breacadh an lae, agus chuaigh sé le deifir go nead na leoin.*

19a- Ullmhúchán íonachta ina dhiaidh sin oíche gan chodladh mar gheall ar a aigne cráite ag smaoineamh ar bhás Dhaniel agus an ruaig seo i dtreo gharastún na leoin ag breacadh an lae, ní gníomhartha an rí págánach iad ach gníomhartha dearthár a bhfuil grá aige dá dheartháir. i nDia.

Dan 6:20 *Agus é ag teacht in aice leis an bpoll, ghlaigh sé ar Daniel i nguth brónach. D'fhreagair an rí agus dúirt sé le Dainéil, An bhféadfadh Dainéil, seirbhíseach an Dé bheo, do Dhia, a ndéanann tú freastal air go foighneach, tú a shaoradh ó na leoin?*

20a- Agus é ag druidim leis an gcloch, ghlaigh sé ar Dhainéil de ghlór brónach

Tá súil ag an rí ach bíonn faitíos air roimh Dhainéil. Léirítear a dhóchas, áfach, nuair a ghlaonn sé uirthi agus go gcuireann sé ceist uirthi.

20b- An raibh Dainéil, seirbhíseach an Dé bheo, do Dhia, ar a bhfreastalaíonn tú go foighneach, in ann tú a shaoradh ó na leoin?

Trí é a ainmniú mar “ *Dhia beo* ”, tugann Darius fianaise ar thús a chomhshó. Mar sin féin, a cheist “ **an raibh sé in ann** thú a shaoradh ó na leoin? » léiríonn sé dúinn nach bhfuil aithne aige air go fóill. Mura mbeadh sé ráite aige “ *ar theastaigh uaidh do shaoradh ó na leoin?* ” » .

Dan 6:21 *Agus dúirt Daniel leis an rí, Rí, beo go deo!*

21a- I mbeal na blotairí, i véarsa 6, ní raibh mórán brí ag an nath, ach i bhfochair Dhainéil, rinne sé tairngreacht ar rochtain ar bheatha shíoraí a bhí in áirithe do dhaoine tofa Dé.

Dan 6:22 *Mo Dhia sheoladh a aingeal agus stop a béal na leoin, a rinne dom aon dochar, mar go bhfuarthas mé neamhchiontach os a chomhair; agus ní roimh tú, a rí, aon olc a rinne mé.*

22a- San eispéireas seo, tuigeann an Rí Darius cé chomh dúr, nach bhfuil údar agus easaontas leis an gcoincheap do-athraithe de na foraitheanta ríoga daonna ag an bhfíor-Dhia Beo a ndéanann Daniel freastal air gan dul i bhfolach.

Dan 6:23 *Ansin bhí an rí an-sásta, agus d'ordaigh Daniel a thabhairt amach as an poll. Tógadh Daniel as an bpoll, agus ní bhfuarthas aon chréacht air, mar go raibh muinín aige as a Dhia.*

23a- *Ansin bhí lúcháir ar an rí*
chinnteacht anois ag an rí go bhfuil sé ann agus go bhfuil a chumhacht ann.

23b- *Tógadh Dainéil amach as an bpoll, agus ní bhfuarthas aon chréacht air*
Díreach mar níor dódh éadaí triúr compánach Daniel a caitheadh isteach san fhoirnéis shárthéite.

23c- *toisc go raibh muinín aige as a Dhia*
Nochtadh an mhúinín seo ina chinneadh gan géilleadh don fhoraithe ríoga a bhainfeadh Dia as a chuid paidreacha; rogha dodhéanta agus dochreidte don mhúnla creideamh daonna seo.

Dan 6:24 *D'ordaigh an rí na fir sin a bhí cúisithe Daniel a thabhairt agus a chaitheamh isteach i nead na leoin, iad féin agus a gcuid leanaí agus a mná céile; agus sular shroich siad bun an chlais, ghabh na leoin iad agus bhris a gcnámha go léir.*

24a- Thiontaigh Dia an cás i gcoinne na n-aingidh a phleanáil an t-olc. Le linn ré na ríthe Peirseacha a thiocfaidh, déanfar an taithí a athnuachan don Ghiúdach Mordecai a mbeidh an ceannaire Haman ag iarraidh a chur chun báis lena mhuintir in aimsir na Banríona Esther. Ann freisin, is é Haman a bheidh ar crochadh ar an chroich a cuireadh ar bun do Mordecai.

Dan 6:25 *Agus tar éis an Rí Darius scríobh ris na daoine go léir, agus do na náisiúin go léir, agus do gach teanga, a dwell ar an domhain go léir, Síocháin a thabhairt duit go flúirseach.*

25a- Is í an scríbhinn nua seo ón rí ná scríobh duine a bhí faoi cheannas an Dé bheo. Agus é anois faoi shíocháin foirfe ina chroí, úsáideann sé a cheannasacht chun labhairt le muintir a ríochta go léir, fianaise ar a shíocháin a fuair sé ón bhfíor-Dhia.

Dan 6:26 *Ordaím go mbeadh eagla agus eagla roimh Dhia Daniel ar fud mo ríochta go léir. Óir is é an Dia beo é, agus maireann sé go deo; ní scriosfar a ríocht go deo, agus mairfidh a tiarnas go dtí an deireadh.*

26a- *Ordaím é sin ar feadh réime mo ríochta*
Ordaíonn an rí ach ní chuireann sé iallach ar aon duine.

26b- *eagla agus eagla roimh Dhé Dhainéil*

Ach saibhrithe ag an taithí seo, cuireann sé eagla agus eagla roimh Dhia Daniel d'fhonn a bheith ina chúis le húdair plota nua a chuirtear i gcoinne Dhainéil a dhíspreagadh.

26c- *Óir is é an Dia beo é, agus maireann sé go brách*

Tá súil aige go nglacfar an fhianaise seo i gcroí mhuintir na ríochta, agus chun é sin a dhéanamh molann sé agus ardaíonn sé í.

26d- *ní scriosfar a ríocht go deo, agus mairfidh a tiarnas go dtí an deireadh*

Fógraítear arís carachtar síoraí an 5ú ^{ríocht den dealbh.}

Dan 6:27 *Is é an té a sheachadann agus a shábhálann, a oibríonn comharthaí agus iontais ar neamh agus ar talamh. Ba é an té a shaor Daniel ó chumhacht na leoin.*

27a- *Is é an té a sheachadann agus a shábhálann*

Tugann an rí fianaise dá bhfuil tugtha faoi deara aige ach ní bhaineann an slánú seo agus an slánú seo ach leis an gcorp fisiciúil, saol Dhainéil. Beidh orainn fanacht le teacht Íosa Críost a thuiscint mian Dé a sheachadadh agus a shábháil ó pheaca. Ach cuirimis in iúl gur mhothaigh an rí go nádúrtha gur ghá é féin a íonghlanadh chun an Dia beo a shásamh.

27b- *a oibríonn comharthaí agus iontais ar na flaithis agus ar an talamh*

Léiríonn leabhar Daniel na comharthaí agus na hiontais seo, gníomhartha osnádúrtha a rinne Dia, ach bí cúramach, is féidir leis an diabhal agus a deamhain míorúiltí diaga áirithe a ghéochumadh freisin. Chun an dá bhunús féideartha a aithint, is leor a thuiscint cé a bhaineann leas as an teachtaireacht a thugtar. An dtagann géilleadh don chruthaitheoir do Dhia, nó dá easumhlaíocht?

Dan 6:28 *D'éirigh Dainéil i réimeas Dhariuis, agus i réimeas Chiruis na Peirse.*

28a- Tuigimid, ní fhíllfidh Dainéil ar a thír dhúchais náisiúnta, ach de bharr na gceachtanna a mhúin Dia dó in Dan.9 beidh air glacadh leis gan an chinniúint seo a chinn a Dhia a fhulaingt.

Daniel 7

Dan 7:1 *Sa chéad bhliain de Belsasar rí na Bablóine, shamhlaigh Dainéil agus chonaic sé fíis agus é ina luí. Ansin scríobh sé síos an aisling, agus bhain sé na príomhnithe.*

1a- *An chéad bhliain do Bhelsásar, rí na Bablóine*

Is é sin le rá i – 605. Ó tharla fíis Dan.2, tá 50 bliain caite. Bás, tagann a gharmhac Belshazzar in ionad an rí mór Nebuchadnesar.

Dan 7:2 : *Thosaigh Daniel agus dúirt sé, D'fhéach mé i mo fhís oíche, agus, féach, na ceithre gaotha na bhflaitheas pléasctha ar an fharraige mhór.*

2a- *bhris ceithre gaotha na bhflaitheas isteach*

Is iad seo na cogaí uilíocha a thugann ar cheannairí a gcumhacht a leathnú i dtreo na gceithre phríomhphointe , i dtreo an Tuaiscirt, an Deiscirt, an Oirthir agus an Iarthair.

2b- *ar an bhfarraige mhór*

Níl an íomhá flattering don chine daonna, toisc go bhfuil an fharraige, fiú mór, ina siombail an bháis. Ní hé, i dtionscadal Dé, an timpeallacht ullmhaithe don duine a rinneadh ina íomhá, de réir Gen.1. Is é a timpeallacht an domhain. Ach tá an daonnacht cailte, ós rud é an peaca bunaidh, trína easumhlaíocht, a íomhá diaga agus níl sé níos mó ina súile glan agus naofa ná ainmhithe mara neamhghlana agus borracha a itheann a chéile faoi inspioráid an diabhair agus na ndeamhan. Sa fhís seo, samhlaíonn an fharraige mais anaithnid na ndaoine.

Ina theannta sin, baineann an limistéar a chumhdaítear leis an tairngreacht le daoine a bhfuil baint acu lena ngnéithe cósta agus atá ar an teorainn leis an Meánmhuir. Mar sin tá ról mór ag an *bhfarraige* i ngníomhaíochtaí cogaidh conquests na gceannasóirí.

Dan 7:3 *Agus tháinig ceithre beithigh mhóra amach as an bhfarraige, cinn éagsúla óna chéile.*

3a- *Agus tháinig ceithre ainmhí mhóra amach as an bhfarraige*

Faighimid i bhfís nua an teagasc a thugtar i Daniel 2, ach ansin, ainmhithe *ionad* na codanna de choirp an *dealbh* .

3b- 1 *e s éagsúla óna chéile*

Cosúil le hábhair an *dealbh* de Dan.2.

Dan 7:4 *An chéad cheann a bhí cosúil le leon , agus bhí na sciatháin na hiolair; Bhreathnaigh mé go dtí go raibh a chuid sciatháin stróicthe; tógadh ón talamh é agus rinneadh seasamh ar a chosa mar dhuine, agus tugadh croí an duine dó.*

4a- *Tá an ar dtús bhí cosúil le leon , agus bhí sciatháin iolair*

Ag so *ceann óir* Chaldéach rí Dhan. 2 adeirthear *leó le sgiatháin iolair* ; feathal greanta ar chlocha gorma na Bablóine, bród an Rí Nebuchadnesar i Dan.4.

4b- *Bhreathnaigh mé, go dtí gur stróicthe a sciatháin*

Tagraíonn an tuar do na seacht mbliana nó seacht n-uaire ar lena linn a rinne an Rí Nebuchadnesar dúr ag Dia. Le linn na 7 mbliana (*seacht n-uaire*) de náiriú prophesied i Dan.4:16, *baineadh a chroí an duine*, in ionad an croí Beast.

4c- *tógadh ón talamh é agus rinneadh seasamh ar a chosa mar dhuine, agus tugadh croí an duine dó.*

Tá a chomhshó chuig an cruthaitheoir Dia deimhnithe anseo. Ligeann a thaithí dúinn a thuiscint, do Dhia, nach fear é an duine ach amháin nuair a bhíonn íomhá Dé ar a chroí. Nochtfaidh sé é ina incarnation in Íosa Críost samhail foirfe diaga an ghrá agus umhlaíocht.

Dan 7:5 *Agus, féuch, bhí an dara Beast cosúil le béar , agus sheas ar thaobh amháin; bhí trí easnacha ina bhéal idir a fhiacra, agus dúirt siad leis: Éirigh, ith a lán feola.*

5a- *Agus féach, bhí an dara beithíoch cosúil le béar , agus sheas sé ar thaobh amháin*

Tar éis an rí Chaldéach , déantar *béar ar chófra airgid agus airm* na Méideach agus na bPeirseach . Léiríonn an beachtas “ *a sheas ar thaobh amháin* ” forlámhas na Peirse a bhí sa dara háit tar éis forlámhas na Méide, ach thug a conquests a fuair an Rí Cyrus 2 an Peirse cumhacht i bhfad níos mó dó ná mar a bhí ag na Medes.

5b- *bhí trí easnacha ina bhéal idir a fhiacra, agus dúirt siad leis: Éirigh, ith a lán feola*

Is iad na Peirsigh a bheidh i gceannas ar na Medes agus ceannas a dhéanamh ar thrí thír: Lydia an rí shaibhir Croesus i – 546, an Bhablóin i – 539, agus an Éigipt i – 525.

Dan 7:6 *Tar éis seo d'fhéach mé, agus , féuch , eile a bhí cosúil le **Liopard** , agus bhí ceithre sciathán ar a dhroim cosúil le éan; bhí ceithre cloigeann ar an ainmhí seo, agus tugadh tiarnas dó.*

6a- *Ina dhiaidh seo d'fhéach mé, agus féach, bhí duine eile cosúil le **liopard** . Idem, bolg umha agus pluide na n-rialóirí Gréagach a bheith ina *liopard ceithre sciathán éan ; Is siombail den pheaca* é spotaí an *liopard Gréagach* .*

6b- *agus bhí ceithre sciathán ar a dhroim mar éan*

Léiríonn agus deimhníonn na *ceithre sciathán éan* a bhaineann leis an *liopard an luas foircneach a bhain le hionghabháil a rí óg Alastar Mór (idir -336 agus -323).*

6c- *bhí ceithre chloigeann ar an ainmhí seo, agus tugadh an tiarnas air*

Anseo, “ *ceithre chinn* ” ach i nDan.8 is “ *ceithre adharc mhóra* ” a ainmníonn na ríthe Gréagacha, comharba Alastair Mhóir: Seleucus, Ptolemy, Lysimachus, agus Cassander.

Dan 7:7 *Tar éis seo d'fhéach mé i mo físeanna oíche, agus, féuch, bhí **Beast ceathrú, uafásach** , uafásach, agus exceedingly láidir; bhí fiacra móra iarainn aige, d'ith sé, bhris sé, agus shatail sé faoi chois an méid a bhí fágtha; bhí sé difriúil ó gach ainmhí roimhe seo, agus bhí deich n-adharc air.*

7a- *Ina dhiaidh seo, d'fhéach mé i mo fhíseanna oíche, agus féach, bhí **ceathrú beithíoch, uafásach** , uafásach agus thar a bheith láidir*

Anseo arís, éiríonn *cosa iarainn* Impireacht na Róimhe ina ollphéist le *fiacra iarainn agus deich n-adharc* . Toisc, de réir Rev.13:2, a iompraíonn sé amháin critéir na 3 impireachtaí roimhe seo: Neart an *leon* , arna dhearbhu sa véarsa seo ina bhfuil sé sonraithe: *thar a bheith láidir* ; cumhacht *an béar* , agus luas an *liopard agus oidhreacht a pheaca* mar shiombail ag a stains.

7b- *bhí fiacra móra iarainn aige, d'ith sé, bhris sé, agus shatail sé faoi chois an méid a bhí fágtha;*

Tagraíonn na sonraí seo dó marú agus massacra a rinne an tsiombail d' *iarann Rómhánaigh* a leanfaidh go dtí deireadh an domhain, ag a forlámhas Phápa.

7c- *bhí sé difriúil ó gach ainmhí a bhí ann roimhe seo, agus bhí deich n-adharc air.*

na *deich n-adharc* agus na Francaigh, na Lombards, na Alemanni, na hAngla-Shacsanach, na Visigoths, na Burgúnaigh, na Suevi, na Heruli, na Vandals, agus na hOstrogoths. Is iad seo na **deich** ríocht Chríostaí a bhunófar tar

éis titim Impireacht na Róimhe ó 395, de réir na mínithe a thug an t-aingéal do Dhaniel i véarsa 24.

Dan 7:8 *Agus mheas mé na adharca, agus, féuch, adharc beag eile a tháinig amach as a measc, agus trí cinn de na chéad adharca a bhí spíonta amach roimh an adharc; agus, féuch, bhí súile aici mar shúilibh fear, agus béal, a labhair go sotalach.*

8a- *D'fhéach mé ar na h-adharca, agus féach, tháinig adharc bheag eile amach as a measc*

an *adharc bheag* amach as ceann de na *deich n-adharc*, a ainmníonn Iodáil na nOstrogoths áit a bhfuil cathair na Róimhe suite agus an "síog naofa" mar a thugtar air ag Pálás Lateran ar Shliabh Caelius; Ainm Laidine bhrí: an spéir.

8b- *agus do leagadh trí cinn de na céad adharca os comhair an adhairc seo na adharca stróicthe go croineolaíoch: na trí rí ísliú ó véarsa 24, mar atá, na Heruli idir 493 agus 510, ansin i ndiaidh a chéile, na Vandals i 533, agus na hOstrogoths i 538 a ruaig ón Róimh ag ginearál Belisarius ar orduithe Justinian Iú, agus bua go cinntitheach ag Ravenna i ⁵⁴⁰. Mar ní mór dúinn a thabhairt faoi deara iarmhairt an abairt *roimh an adharc*. Ciallaíonn sé seo nach bhfuil aon chumhacht mhíleata phearsanta ag an *gCorn agus go mbaineann sé leas as fórsa armtha na monarcaí a bhfuil eagla orthu agus a chumhacht reiligiúnach agus ar fearr leo mar sin tacú leis agus géilleadh dó. Deimhneofar an réasúnaíocht seo i Dan.8:24 áit a léifimid: méadófar a chumhacht, ach ní trína neart féin agus sonrúfar i véarsa 25: mar gheall ar a rathúnas agus ar rath a chuid cleasanna, beidh arrogance aige sa croí. Léirítear mar sin nach bhfaigheann an fhírinne dearbhú ach trí theachtaireachtaí cosúla a ghrúpáil le chéile atá scaipthe sna caibidlí éagsúla de leabhar Dhainéil agus níos leithne den Bhíobla ar fad. Scartha, caibidlí an leabhair “seol” an tuar agus a teachtaireachtaí, an ceann is caolchúisí agus is tábhachtaí fós dorochtana.**

8c- *agus féuch, bhí súile aici mar shúilibh fir*

In Ath.9, tagann an Spiorad roimh a chuid tuairiscí leis an téarma *mar*. Ar an mbealach seo, cuireann sé cosúlacht le cuma nach bhfuil fíor. Mar an gcéanna, ní mór dúinn a thabhairt faoi deara an cosúlacht atá leis *an duine* ionchorprú ina foirfeachta i gCríost Íosa, ach níl aige ach é a ligean air féin. Ach tá níos mó i gceist, mar gur siombal iad na “*súile*” d'fhuascailt na bhfáithe a bhfuil Íosa ina shamhail foirfe díobh freisin. Agus tagraíonn an Spiorad do chlaonadh fáidhiúil na papacy a bhunóidh a ceanncheathrú oifigiúil i gcathair na Vatacáine faoi dheireadh, focal a chiallaíonn: tairngreacht a dhéanamh, ón Laidin “vaticinare”. Deimhneofar an rud i Rev.2:20, nuair a dhéanann an Spiorad comparáid idir an eaglais Chaitliceach Rómhánach seo agus an *Izebel* a maraíodh fáithe YaHWÉH, an bhean eachtrannach ag adhradh na Baals, pósta ag an Rí Acháb. Tá údar maith leis an gcomparáid toisc go n-eascaíonn pápaireacht go bhfaigheann fíorfháithe Dé i gCríost bás i ngeall ar an ionchoisne.

8d- *agus béal, a labhair go arrogance.*

Sa chaibidil seo 7, cuireann an Scannánóir agus an Stiúrthóir diaga i láthair i “zoom” an ré Chríostaí a bhaineann go háirithe leis, an tréimhse idir deireadh Impireacht na Róimhe agus filleadh glórmhar Chríost i Mícheál, a ainm neamhaí leis na hAingil. Fógraíonn sé teacht rí *sotalach, géarleanúint na naomh an Ard-*,

a ionsaíonn noirm reiligiúnacha diaga ag iarraidh *amanna agus an dlí a athrú* , na deich nAitheanta ach freisin deasghnátha diaga eile. Fógraíonn an Spiorad a phionós deiridh; déanfar é “ *a chaitheamh le tine mar gheall ar a chuid focal sotalach* .” Dá bhí sin, cuirtear radharc bhreithiúnas neamhaí an seachtú mílaoise i láthair láithreach tar éis a chuid *focal sotalach a lua* . Roimhe sin, bhí an Rí Nebuchadnesar *arrogance* léirithe freisin ach ghlac sé go humhal le ceacht an náiriú a thug Dia dó.

Breithiúnas Neamh

Dan 7:9 *Bhreathnaigh mé fad is a bhí ríchathaoireacha á gcur ar bun. Agus shuigh Ársa na Laethanta síos. Bhí a bhall éadaigh bán mar shneachta, agus an ghruaig ar a cheann mar olann ghlan; a ríchathaoir a bhí mar lasracha na tine, agus na rothaí mar tine ar lasadh.*

9a- *D'fhéach mé, agus na ríchathaoireacha curtha*

Léiríonn an radharc seo am an bhreithiúnais a dhéanfaidh na naoimh fhuascailte Íosa Críost ina láthair, ina *shuí ar ríchathaoireacha* , ***ar neamh*** de réir Ath.4, i rith na *míle bliain* a luadh in Rev.20. Ullmhaíonn an breithiúnas seo na coinníollacha don **bhreithiúnas deiridh** , a bhfuil a fhorghníomhú léirithe i véarsa 11.

9b- *Agus shuigh seanchus na laethanta.*

Is é an Críost deifid, an cruthaitheoir amháin Dia. Léiríonn gníomh an bhriathair *suí* scor de ghníomhaíocht sheasta, is íomhá scíthe é. Tá an spéir i síocháin iomlán. Ar domhan, bhí scriosta na n-aingidh ar ais Chríost.

9c- *Bhí a chuid éadaigh bán mar shneachta, agus gruaig a chinn mar olann ghlan*

Is é Bán an tsiombail d'íonachta foirfe Dé a bhaineann lena nádúr iomlán ag leibhéal a chuid éadaí , siombailí a chuid saothair agus gruaig a chinn atá ina choróin den ghaois ghlan agus foirfe saor ó gach *peaca* .

Molann an véarsa seo Isa.1:18: *Tar agus lig dúinn pléadail! arsa YaHWéH. Má bhíonn do pheacaí mar scarlaid, beidh siad bán mar shneachta; má tá siad dearg cosúil le corcra, beidh siad cosúil le olann.*

9d- *bhí a ríchathaoir mar lasracha tine,*

an *ríchathaoir* áit an Bhreithimh mhóir, breithiúnas intinne Dé. Cuirtear faoi íomhá *lasracha na tine* é a bheidh mar *shúile* Chríost an cheartais in Ath.1:14 áit a bhfaighimid cur síos ar an véarsa seo. Scriosann an *tine* , a thugann an breithiúnas seo chun naimhde Dé agus a thofa a mhilleadh. Toisc go bhfuil siad marbh cheana féin, baineann an breithiúnas seo leis an *dara bás* a bhainfidh go cinntitheach an daortha.

9- *agus na rothaí cosúil le tine blazing.*

Tá *rothaí ag an ríchathaoir* i gcomparáid le *tine lasrach* a lasfar ar an talamh: Ath.20:14-15: *is é an dara bás an loch tine* . Molann na *rothaí* mar sin go n-aistreofaí breithiúna ó neamh go talamh chun na fíoraisc a tugadh a chur i gcrích. Gluaiseann an Dia beo, an Breitheamh mór, agus nuair a dhéanfar an domhan a athnuachan agus a íonú, bogfaidh sé arís chun a ríchathaoir Ríoga a shuiteáil ann de réir Ath.21:2-3.

Dan 7:10 *A abhainn na tine flowed agus tháinig amach as roimhe. Rinne míle míle seirbhís dó, agus sheas deich míle milliún ina láthair. Shuidh na breithiúna síos, agus osclaíodh na leabhair.*

10a- *Shruth abhainn tine agus tháinig sé amach as a chomhair*

An tine ghlanúcháin a thioctadh anuas ó neamh chun anamacha na marbh a chaitheamh agus a aiséirí ansin, de réir Ath.20:9: *Agus chuaigh siad suas ar aghaidh an domhain, agus chuadar timpeall ar champa na naomh agus chathair ionúin . Ach tháinig tine anuas ó neamh agus d'ith suas iad .*

10b- *Rinne na mílte míle seirbhís dó*

Is é sin, milliún anam, de na **toghaí** a fuascailte ón talamh.

10c- *agus sheas deich míle milliun **ina láthair***

Deich mbilliún anam earthly **ar a dtugtar** ag Dia a resurrected agus a thoghairm os a chomhair agus a bhreithiúna chun fulaingt an phianbhreith díreach Dhiaga an dara bás , rud a deimhníodh i Luke 19:27 : *Agus an chuid eile, a thabhairt anseo **mo naimhde**, nach bhfuil ag iarraidh dom a reign os a gcionn, agus iad a mharú **i mo láthair** .* Ar an mbealach seo, deimhníonn an Spiorad na focail a labhair sé trí Íosa i Matt.22:14: **I gcás go leor ar a dtugtar, ach is beag a roghnaítear** . Beidh sé seo fíor go háirithe sna laethanta deiridh de réir Lúcas 18:8: ... *Ach nuair a thagann Mac an Duine, an bhfaighidh sé creideamh ar an talamh?*

10d- *Shuidh na breithiúna síos, agus osclaíodh na leabhair*

Déanfaidh an chúirt uachtarach breithiúnas ar bhonn na teistiméireachtaí a cheadaigh an breithiúnas agus na díotálacha arna oiriúnú ina n-aonar do gach anam dhaoradh. Cuimsíonn a *leabhair* beatha créatúr, coinnithe i gcuimhne ag Dia, le haingil dílis mar fhinnéithe, dofheicthe faoi láthair ag Earthlings.

Dan 7:11 *Ansin d'fhéach mé, mar gheall ar na focail sotalach a labhair an adharc; agus mar d'fhéach mé, maraíodh an t-ainmhí.*

11a- *Ansin d'fhéach mé, mar gheall ar na focail sotalach a dúirt an adharc*

Cosúil leis na focail “ *mar gheall ar focail sotalach* ” a chur in iúl, is mian leis an véarsa seo an gaol idir cúis agus éifeacht a shainíonn breithiúnas Dé a thaispeáint dúinn. Ní thugann sé breithiúnas gan chúis.

11b- *agus cé gur bhreathnaigh mé, maraíodh an t-ainmhí*

Má scriostar an *ceathrú ainmhí* a dhéanann ionadaíocht ar an gcomharbas, an Róimh Impiriúil - deich ríochtaí Eorpacha - an Róimh Phápa, trí thine, is **mar gheall** ar ghníomhaíocht béil *sotalach* na Róimhe Phápa é; gníomhaíocht a leanfaidh go dtí an tuairisceán Chríost.

11c- *agus do **sgriosadh a chorp** , a sheachadadh don tine lena dhó*

Buaileann an breithiúnas ag an am céanna an *adharc bheag* agus na *deich n-adharc sibhialta* a thacaigh léi agus a ghlac páirt ina bpeacaí de réir Ath.18:4. Scriosfaidh agus **scriosfaidh** *Loch Tine an dara bás iad .*

Dan 7:12 *Baineadh na hainmhithe eile as a gcumhacht, ach tugadh fadú saoil dóibh go dtí am áirithe.*

12a- *Baineadh na hainmhithe eile as a gcumhacht*

Anseo, mar atá in Ath.19:20 agus 21, taispeánann an Spiorad go gcuirtear cinniúint dhifriúil ar fáil do ghnáth-pheacaigh na págánacha, agus iad ina n-oidhrí

ar an bpeaca bunaidh a chuaigh anuas ó Ádhamh go dtí na maiseanna daonna ar feadh stair na cruinne.

12b- *ach deonaíodh síneadh saoil dóibh go dtí am áirithe*

Ciallaíonn an beachtas seo buntáiste na n-impireachtaí roimhe seo sa mhéid is nár bhain siad deireadh lena forlámhas ag deireadh an domhain mar atá i gcás an 4ú ainmhí ^{Rómhánach} faoina fhoirm dheireanach de rialtas uilíoch Críostaí tráth filleadh ar Íosa Críost. Tá deireadh an 4ú marcáilte ag a scrios iomlán. Ina dhiaidh seo, fanfaidh an domhan *gan fhoirm agus folamh* in íomhá *an abyss* de Gen.1:2.

Íosa Críost, mac an duine

Dan 7:13 *D'fhéach mé sna físeanna oíche, agus, féach, sna scamail na bhflaitheas tháinig ceann cosúil leis an mac an duine; tháinig sé go dtí Ársa na Laethanta, agus thug siad é in aice leis.*

13a- *D'fhéach mé i mo fhíseanna oíche, agus féach, ar scamail na bhflaitheas tháinig duine cosúil le mac an duine*

Léiríonn an chuma seo ar mhac an duine an bhrí a thugtar don bhreithiúnas díreach atá luaite. Is le Críost an breithiúnas. Ach le linn Daniel, ní raibh Íosa tagtha go fóill, agus mar sin pictiúir Dia cad a dhéanfaidh sé a bhaint amach trína mhinistreachta earthly le linn a chéad teacht go dtí an talamh na bhfear.

13b- *tháinig sé go dtí an tseanmóir, agus thug siad é in aice leis.*

Tar éis a bháis, déanfaidh sé é féin a aiséirí, chun a fhíríantacht fhoirfe a íobairt mar ofráil don Dia ciontaithe a thíolacadh, chun maithiúnas a fháil dá dhílsí tofa, arna shórtáil agus arna roghnú aige féin. Múineann an pictiúr a chuirtear i láthair príonsabal an tslánaithe a fhaightear trí chreideamh in íobairt toilteanach Dé i gCríost. Agus deimhníonn sé a bhailíocht le Dia.

Dan 7:14 *Agus thug siad dó tiarnas, agus ghlóir, agus ríocht; agus rinne gach uile shluagh, náisiún, agus gach teanga freastal air. Is tiarnas shíoraí a thiarnas nach n-imeoidh, agus ní scriosfar a ríocht go brách.*

14a- *Tugadh tiarnas, glóir agus ríocht dó*

Tá achoimre ar shonraí an véarsa seo sna véarsaí seo de Matt.28:18 go 20 a dheimhníonn gur le Íosa Críost go deimhin an breithiúnas: Tar éis dó teacht chucu, labhair Íosa leo *mar seo: Tá gach údarás tugtha domsa ar neamh agus ar talamh* . Imigh dá bhrí sin agus déan deisceabail de na náisiúin go léir, á baisteadh in ainm an Athar agus an Mhic agus an Spioraid Naoimh, agus ag teagasc dóibh gach a d'ordaigh mé duit a urramú. Agus féach, táim leat i gcónaí, fiú go deireadh an domhain .

14b- *agus rinne gach uile shluagh, náisiún, agus fir de gach teanga **freastal air***

I dtéarmaí iomlána, beidh sé ar an domhan nua, an sean-athnuaite agus glóire tar éis an seachtú mílaoise. Ach beidh na fuascailte roghnaithe as na *pobail, na náisiúin, agus na teangacha* go léir ag an tslánú amháin a fuair Íosa Críost toisc go *ndearna siad seirbhís dó* i rith a saoil. In Ath.10:11 agus 17:15 tagraíonn an abairt seo don Eoraip Chríostaithe agus don domhan Thiar. Sa ghrúpa seo aimsimid an *milliún* toghaí sábháilte a dhéanann freastal ar Dhia i véarsa 10.

14c- *agus ní scriosfar a ríoghacht go brách*

Tá na sonraí a luadh in Dan.2:44 maidir leis deimhnithe anseo: *ní scriosfar a réimeas go deo.*

Dan 7:15 *Maidir liom féin, Daniel, bhí mo spiorad buartha laistigh dom, agus na físeanna de mo cheann eagla orm.*

15a- *Bhí meon trioblóideach agamsa, a Dhónaill, ionam*

Tá údar le trioblóid Daniel, fógraíonn an fhís baol do naoimh Dé.

15b- *agus chuir na físeanna i mo cheann eagla orm.*

Is gearr go mbeadh an éifeacht chéanna ag a fhís do Mhícheál air, dar le Dan.10:8: *Fágadh mise i m'aonar, agus chonaic mé an fhís iontach seo; theip ar mo neart dom, d'athraigh dath mo aghaidh agus bhí lobhadh, agus chaill mé gach fuinneamh.* Míniú: is duine diaga céanna iad *mac an duine agus Micheál* . *Beidh eagla mar thréith ag réimeas na Róimhe, mar ní thabharfaidh sé an Peirse do na daoine rialóirí naofa mar Nebuchadnesar, Darius an Méid agus Cyrus 2.*

Dan 7:16 *Agus tháinig mé in aice le ceann amháin acu a sheas ann, agus d'iarr air an fhírinne maidir le gach na rudaí seo. Dúirt sé liom, agus thug sé an míniú dom:*

16a- **Seo tús leis na mínithe breise a thug an t-aingeal**

Dan 7:17 *Na ceithre beithigh mhóra seo, is ceithre ríthe iad seo a éireoidh as an talamh;*

17a- Tabhair faoi deara go mbaineann an sainmhíniú seo chomh mór leis na comharbais a nochtar in Dan.2 ag íomhá na *deilbhe* agus atá anseo in Dan.7, de réir na *n-ainmhithe* .

Dan 7:18 *Ach beidh na naoimh an chuid is mó Ard a fháil ar an ríocht, agus beidh siad i seilbh an ríocht go deo, ó shíoraí go síoraí.*

18a- An trácht céanna leis na ceithre chomharbas. Arís, baineann an cúigiú le *ríocht shíoraí* na dtoghaí a thógann Críost ar a bhua **ar pheaca** agus ar bhás.

Dan 7:19 *Ansin theastaigh uaim a fhios ag an fhírinne mar gheall ar an ceathrú Beast, a bhí difriúil ó na cinn eile, thar a bheith uafásach, a bhfuil fiacla d'iarann agus tairní de chré-umha, a ith agus bhris agus satailt faoi bhun an méid a bhí fágtha;*

19a- *a raibh fiacla iarainn aige*

Faighimid anseo , sna *fiacra* , an *iarann* cheana féin siombail an cruas an Impireacht Rómhánach ainmnithe ag *na cosa* ar an dealbh de Dan.2.

19b- *agus tairní práis* .

San fhaisnéis bhreise seo, sonraíonn an aingeal: *agus tairní práis* . Deimhnítear mar sin oidhreacht pheaca na Gréige leis an ábhar eisíonta seo, cóimhiotal a shiombail d'impireacht na Gréige i *bolg agus pluide* dealbh Dan.2.

19c- *a d'ith, a bhris, agus a shatailt ar a raibh fágtha*

Ag ithe , nó ag baint leasa as rudaí a chonacthas, cad a chuireann orthu fás – *briseadh* , brú agus scrios – *satailt ar* , ag déanamh measa agus géarleanúna – Seo iad na gníomhartha a chleachtóidh an dá “Rómhánach” as a chéile agus a lucht tacaíochta sibhialta agus reiligiúnda go dtí an tuairisceán Chríost. In Ath.12:17: ainmníonn an Spiorad na “Adventists” deiridh leis an bhfocal “ *iarsma* ”.

Dan 7:20 *Agus de na deich n-adharc a bhí ar a cheann, agus an ceann eile a tháinig amach, agus sular thit triúr, ar an adharc a raibh súile, béal ag labhairt arrogantly, agus **cuma níos mó ná na cinn eile** .*

20a- Tugann an véarsa seo sonraí contrártha do véarsa 8. Conas a thógann an “*adharc beag*” anseo **cuma níos mó ná na cinn eile? Is é seo an difríocht go léir atá aige ó ríthe** eile na *ndeich n-adharc* . Tá sí an-lag agus leochaileach agus mar sin féin, trí shaontacht agus eagla Dé a éilíonn sí go ndéanann sí ionadaíocht ar domhan, bíonn sí i gceannas orthu agus déanann sí iad a ionramháil mar is toil léi, ach amháin in eisceachtaí neamhchoitianta.

Dan 7:21 *Agus chonaic mé an adharc seo ag déanamh cogaidh i gcoinne na naomh, agus i réim os a gcionn,*

21a- Leanann an paradacs. Maíonn sí go gcuimsítear an bheannacht is airde agus cúisíonn Dia í as géarleanúint a dhéanamh ar a naoimh. Ach míniú amháin mar sin: luíonn sí mar a breathes sí. Is é an rath atá air ná bréag ollmhór mealltach millteach , an-millteach ar an gcosán a d'aimsigh Íosa Críost.

Dan 7:22 *go dtí gur tháinig an Ársa na Laethanta agus thug ceart do na naoimh an chuid is mó Ard, agus tháinig an t-am nuair a sheilbh na naoimh an ríocht.*

22a- Ar ámharaí an tsaoil, deimhnítear an dea-scéal. Tar éis gníomhartha dorcha na Róimhe Phápa agus a lucht tacaíochta sibhialta agus reiligiúnach, tiocfaidh an bua deiridh do Chríost agus a dhaoine tofa.

Sonraíonn véarsaí 23 agus 24 ord an chomharbais

Dan 7:23 *Dá bhrí sin labhair sé liom: Is é an ceathrú Beast ceathrú ríocht a bheidh ann ar an domhan, difriúil ó gach ríochtaí, agus a devour an domhain ar fad, agus tread sé síos, agus é a bhriseadh i bpíosáí.*

23a- Impireacht phápánach na Róimhe ina foirm impiriúil idir – 27 agus 395.

Dan 7:24 *Is iad na deich adharca deich ríthe a thiocfaidh chun cinn as an ríocht. Tiocfaidh duine eile chun cinn ina ndiaidh, difriúil ón gcéad cheann, agus tabharfaidh sé anuas trí rí.*

24a- Is a bhuí leis an gcrúinneas seo is féidir linn na *deich n-adharc seo a aithint* leis na **deich** ríocht Chríostaí a foirmíodh ar chríoch thiar Impireacht na Róimhe a bhí tite agus briste. Is í an chríoch seo an Eoraip atá againn faoi láthair: an AE (nó an AE).

Dan 7:25 *Beidh sé ag labhairt focail i gcoinne an Ard-is mó, agus beidh sé oppress na naomh an chuid is mó Ard, agus beidh súil aige a athrú ar an aimsir agus an dlí; agus beidh na naoimh a sheachadadh isteach ina lámha ar feadh tamaill, agus uaireanta, agus leath ama.*

25a- *Labhróidh sé focail i gcoinne an Té is Airde*

Díríonn Dia sa véarsa seo ar a shéanadh ar na bpeacaí a chuireann sé i leith réimeas an phápa Rómhánach agus ar easpaig na Róimhe a tháinig roimhe, trína ndearna an t-olc a rá, a chosaint agus a theagasc do na daoine aineolacha. Liostaíonn an Spiorad na cúisimh ag tosú leis na cinn is tromchúisí: *focail i gcoinne an Ard-Aighne* féin. Go paradacsúil, éilíonn pápa go bhfreastalaíonn siad ar Dhia agus go ndéanann siad ionadaíocht dó ar domhan. Ach is é an claonadh seo go beacht atá an locht toisc nach gceadaíonn Dia ar aon bhealach leis an gceíl

pápach seo. Agus mar thoradh air sin, bíonn tionchar ag gach rud a mhúineann an Róimh go bréagach faoi Dhia air go pearsanta.

25b- *déanfaidh sé cos ar bolg ar naoimh an Té is Airde*

Géarleanúint éagórach *na naomh* i véarsa 21 atá anseo chun cuimhne agus deimhnithe. Tugann binsí reiligiúnacha breithiúnais ar a bhfuil an t-ainm “Holy Inquisition”. Úsáidtear céasadh chun iallach a chur ar dhaoine neamhchiontacha a gciontacht a admháil.

25c- *agus beidh súil aige na hamanna agus an dlí a athrú*

Tugann an cúiseamh seo deis don léitheoir na bunfhírinní adhartha a thugtar don fhíor, bheo agus don Dia amháin, a athbhunú.

D'athraigh na manaigh Rómhánacha an t-ord álainn a bhunaigh Dia. De réir Eaxodus 12:2, dúirt Dia leis na hEabhraigh ag an exodus ón Éigipt: ***Beidh an mhí seo ar an gcéad de na míonna duit; beidh sé ar do shon sa chéad mhí den bhliain*** . Is ordú é seo, ní togra simplí. Agus ós rud é go dtagann slánú ó na Giúdaigh de réir Íosa Críost, ón Eaxodus, téann gach duine a théann isteach sa tslánú isteach freisin i dteaghlach Dé, áit a gcaithfidh a ord a bheith i réim agus meas a bheith air. Is é seo fíor-theagasc an tslánaithe, agus tá sé ó aimsir na n-aspal. I gCríost do ghlac Israel Dé air féin gné spioradálta, ní lughaide a h-Israel as ar shocraigh sé a ord agus a theagaisc. De réir Rom.11:24, déantar an tiontú págánach a ghreamú isteach i bhfréamh Eabhrais agus i stoc Abrahám, ní an bealach eile timpeall. Tugann Pól foláireamh dó i gcoinne míchreidimh atá marfach do Ghiúdaigh ceannairceacha an tseanchúnant agus beidh sé chomh marfach céanna do Chríostaithe ceannairceacha an nua; a bhaineann go díreach leis an gcreideamh Caitliceach Rómhánach, agus deimhneoidh staidéar Dan.8 é, ó 1843, Críostaithe Protastúnacha.

Nílimid ach ag tús foilsiú fada fáidheach áit a bhfuil an cúiseamh diaga a dhéantar sa véarsa seo uileláithreach mar go bhfuil na hiarmhairtí uafásacha agus drámatúla. Baineann na hamanna a d'athraigh an Róimh le:

1 – an chuid eile shabóideach den 4ú ^{aithne} Dé. Tá an seachtú lá curtha in ionad an chéad lá ón 7 Márta, 321, arna reáchtáil mar lá tuata agus tús na seachtaine ag Dia. Thairis sin, cuireadh an chéad lá seo ag an Impire Rómhánach Constantine I ^{nuair} a bhí sé tiomanta do adoration an "ghrian venerable unconquered", an ghrian deified ag an pagans, cheana féin san Éigipt, siombail Bhíobla de pheaca . Thaispeáin Daniel 5 dúinn conas a phionósáíonn Dia an feall a dhéantar air, tugtar rabhadh do dhaoine mar sin agus tá a fhios aige cad atá ag fanacht leis nuair a thugann Dia breithiúnas air agus é ag breithiúnas agus ag marú an Rí Belshazzar. Tá dé-thréithe ag an tSabóid atá beannaithe ag Dia ó bhunú an domhain a bheith thart ar ***an am agus*** an dlí diaga, mar a luann ár véarsa.

2 - I dtús na bliana, a tharla san earrach ar dtús, athraíodh focal a chiallaíonn an chéad uair, le tarlú i dtús an gheimhridh.

3 - De réir Dé, tarlaíonn an t-athrú lae ag luí na gréine, san ord oíche lá, ní ag meán oíche, toisc go bhfuil sé rithimeach agus marcáilte ag na réaltaí a chruthaigh sé leis an intinn.

Téann an t-athrú ar an dlí i bhfad níos doimhne ná ábhar na Sabóide. Níor thruaill an Róimh soithí órga an teampaill, d'údaraigh sí di féin téacs bunaidh na bhfocal a scríobh Dia a athrú lena mhéar ar na táblaí cloiche a thug Maois do

Mhaois. Nithe chomh naofa sin gur bhuaile Dia láithreach bás as lámh a thabhairt don áirc ina bhfuarthas iad.

25c- agus tabharfar na naoimh isteach ina lámha ar feadh tamaill, uaireanta, agus leath ama

Cad is brí le ham ? Tugann taithí an Rí Nebúcadnesar freagra dúinn i Dan.4:23: *Déanfaidh siad tú a chaitheamh amach as measc na bhfear, beidh tú i do chónaí le hainmhithe na páirce, beidh siad a thabhairt duit féar le ithe mar daimh; agus rachaidh seacht n- uaire thar bhur gcionn, go dtí go mbeidh a fhios agaibh go rialaíonn an Té is Airde ríocht na bhfear agus go dtugann sé í don té is toil leis. Tar éis an taithí chrua seo, dúirt an rí i véarsa 34: Tar éis an ama cheaptha, *d'ardaigh mise, Nebuchadnesar, mo shúile suas chun na bhflaitheas, agus d'fhill cúis orm*. Bheannaigh mé an té is Airde, mhol mé agus thug mé glóir don té a mhaireann go deo, a bhfuil a tiarnas ina tiarnas shíoraí, agus a maireann a ríocht ó ghlúin go glúin. Is féidir linn a bhaint amach gurb ionann na *seacht n-uaire seo agus seacht mbliana* ó thosaíonn agus a chríochnaíonn an ré i gcúrsa a shaoil. Is é an rud a ghlaonn Dia *air* mar sin ná an t-am a thógann sé ar an domhan réabhlóid iomlán amháin den ghrian a chur i gcrích. Tagann go leor teachtaireachtaí as sin. Tá an ghrian mar shiombail do Dhia agus nuair a ardaíonn créatúr le bród, chun é a chur ina áit, deir Dia leis: “Cuairt thart ar mo dhiagacht agus foghlaim cé mé”. I gcás Nebuchadnezzar, tá seacht gcas riachtanach ach éifeachtach. Bainfidh ceacht eile le ré réimeas an phápa a ndéantar fáidh freisin leis an téarma “*am*” sa véarsa seo. Ag cur i gcomparáid le taithí Nebuchadnezzar, cuireann Dia pionós ar mhórtas na Críostaíochta trí é a thabhairt don striapachas ar feadh tréimhse, uaireanta, agus leath ama de bhlianta fáidhiúla. Ó 7 Márta, 321, rinne mórtas agus aineolas i dúracht daoine aontú go n-urramódh siad an t-ordú a d'athraigh ordú Dé; an rud nach féidir leis an sclábhaí humhal Chríost a ghéilleadh, murach é go ngearrfadh sé é féin as a Dhia slánaithe.*

Tugann an véarsa seo sinn chun fíorluach agus dátaí thús agus deireadh na ré fáistine seo a lorg. Gheobhaidh muid amach gur ionann é agus 3 bliana agus sé mhí. Go deimhin, tiocfaidh an fhoirmle seo le feiceáil arís in Rev.12:14 áit a bhfuil sí comhthreomhar leis an bhfoirmle *1260 lá ó véarsa 6*. Trí chód Ezé.4:5-6 a chur i bhfeidhm, *lá amháin ar feadh bliana*, beidh sé indéanta a thuiscint go bhfuil siad seo i ndáiríre 1260 blianta fada agus uafásach, fulaingt agus bás.

Dan 7:26 *Ansin beidh breithiúnas teacht, agus beidh a tiarnas a thógáil amach as dó, agus beidh sé a bheith scriosta agus scriosta go deo.*

2a- Aibhsíonn spéis an bheachtais seo: tarlaíonn breithiúnas agus deireadh forlámhas na bpápa ag an am céanna. Cruthaíonn sé seo nach dtosóidh an breithiúnas a luaitear roimh fhilleadh Chríost. I 2021, tá popes fós gníomhach, mar sin níor thosaigh an breithiúnas a luadh i Daniel i 1844, deartháireacha Adventist.

Dan 7:27 *Beidh an ríocht agus tiarnas agus greatness de gach ríocht faoi neamh a thabhairt do na daoine na naomh an chuid is mó Ard. Is réimeas shíoraí a réimeas, agus déanfaidh gach rialóir seirbhís agus géilleadh dó.*

27a- Tá an breithiúnas i bhfeidhm go maith mar sin tar éis fílleadh i nglóir Chríost agus an rapture chun na bhflaitheas a toghaí.

27b- agus déanfaidh gach rialóir seirbhís dó agus géilleadh dó

Mar shamplaí, taispeánann Dia dúinn na trí rialóirí a chuirtear i láthair sa leabhar seo: an rí Caldeach Nebuchadnesar, an Méid rí Darius, agus an rí Peirsis Cyrus 2.

Dan 7:28 Seo dar críoch na focail. Bhí mé féin, Daniel, thar a bheith buartha faoi mo smaointe, d'athraigh mé dath, agus choinnigh mé na focail seo i mo chroí.

28a- Tá údar fós le trioblóid Daniel, mar go bhfuil easpa neart fós ag cruthúnais aitheantais na Róimhe Phápa ag an leibhéal seo; tá a chéannacht fós ina “hipitéis” atá an-diongbháilte cheana féin, ach mar an gcéanna, “hipitéis”. Ach níl i nDaniel 7 ach an dara ceann de na seacht plátaí fáidhiúla a chuirtear i láthair i leabhar Dhainéil. Agus cheana féin, bhíomar in ann a fheiceáil go bhfuil na teachtaireachtaí a seachadadh in Dan.2 agus Dan.7 comhionann agus comhlántach. Tabharfaidh gach leathanach nua gnéithe breise dúinn a fhorshuífear ar na staidéir a rinneadh cheana , a dhaingneoidh agus a dhaingneoidh teachtaireacht Dé a thiocfaidh chun bheith níos soiléire dá réir.

Tá an hipitéis go bhfuil an “ *adharc beag* ” sa chaibidil 7 seo an Phápa Róimh fós le deimhniú. Déanfar an rud. Ach cuimhnímid cheana féin ar an gcomharbas stairiúil seo a bhaineann leis an Róimh, “ *an 4ú ainmhí ionraic le fiacla iarainn* ”. Ainmníonn sé an Impireacht Rómhánach agus ina dhiaidh “ *deich n-adharc* ” de ríochtaí saora neamhspleácha Eorpacha ar tháinig an “ *adharc bheag* ” i gcomharbacht air, sa bhliain 538, ag an bPápa toimhdithe, an “ *rí dhifriúil* ” seo, agus roimhe sin “ *trí adharca nó trí rí* ”, tá na Herules, na Vandals agus na hOstrogoths díbhunaithe idir 493 agus 538 i véarsaí 8 agus 24.

Daniel 8

Dan 8:1 *Sa tríú bliain de réimeas an Rí Beltesasar, chonaic mise Dainéil fíís, seachas an fhís a bhí feicthe agam roimhe seo.*

1a- Tá an t-am caite: 3 bliana. Faigheann Daniel fíís nua. Sa cheann seo, níl ach dhá ainmhí atá aitheanta go soiléir i véarsaí 20 agus 21 leis na *Medes agus Peirsis agus na Gréagaigh* a bhí sna físeanna roimhe seo an 2ú agus 3ú ^{Impireachtaí} na comharbais prophesied. Le himeacht ama, sna físeanna, cloíonn na hainmhithe níos mó agus níos soiléire le deasghnátha na nEabhraeach. Cuireann Dan.8 *reithe agus gabhar i láthair* ; na hainmhithe a ofráladh in íobairt *Lá an Réitigh de ghnás* na nGiúdach. Is féidir linn mar sin siombail an pheaca a thabhairt faoi deara i bhforshuíomh impireacht na Gréige: *bolg agus pluide umha* Dan.2, *liopard* Dan.7 agus *an gabhar* de Dan.8.

Dan 8:2 *Nuair a chonaic mé an fhís seo, chonacthas dom go raibh mé i Shushan, an phríomhchathair, i gCúige Éalam; agus le linn mo fhís bhí mé in aice leis an abhainn Ulai.*

2a- Tá Dainéil i bPersia in aice leis an abhainn Karoun a raibh an Ulai ina aimsir. Léiríonn *príomhchathair* na Peirse agus siombail na *habhann* de dhaoine áit thagartha geografach don fhís a thabharfaidh Dia dóibh. Soláthraíonn na teachtaireachtaí prophetic mar sin sonraí geografacha luachmhara sa chaibidil seo a bhí in easnamh i gcaibidil 2 agus 7.

Dan 8:3 *Agus thóg mé suas mo shúile, agus d'fhéach sé, agus, féuch, sheas reithe roimh an abhainn, agus bhí sé adharca; bhí na adharca ard, ach bhí ceann amháin níos airde ná an ceann eile, agus d'ardaigh sé seo caite.*

3a- Déanann an véarsa seo achoimre ar stair na Peirse léirithe ag an *reithe seo* a bhfuil a *adharca is airde* é toisc go raibh sé faoi cheannas a chomhghuaillí Mede ar dtús, d'ardaigh sé os a chionn faoi dheireadh nuair a tháinig Rí Cyrus 2 an Peirsis i gcumhacht, i 539, comhaimseartha deireanach Dhainéil de réir Dan.10:1. Ach anseo, tugaim fadhb an fhíordáta in iúl, toisc go ndéanann staraithe neamhaird iomlán ar fhianaise fhinné súl Dhónail a thugann, i Dan.5:31, concas na Bablóine don rí Méideach Darius a d'eagraigh Babylon ina 120 satrapies de réir Dan. 6:1. Tháinig Cyrus i gcumhacht tar éis bhás Darius, mar sin ní i 539 ach beagán níos déanaí, nó os a choinne sin, d'fhéadfadh an conquest ag Darius tarlú beagán roimh an dáta - 539.

3b- Tá subtlety diaga le feiceáil sa véarsa seo, san fhoirm a úsáidtear chun adharca beag agus mór a ainmniú. Deimhníonn sé seo go bhfuil an abairt “ *adharca beag* ” a seachnaítear go cúramach ceangailte go sonrach agus go heisiach le céannacht na Róimhe.

Dan 8:4 *Chonaic mé an reithe buailte lena adharca ar an taobh thiar, agus ar an taobh thuaidh, agus ar an taobh theas; d'fhéadfadh aon ainmhí cur i gcoinne dó, agus ní raibh aon duine a sheachadadh a íospartaigh; rinne sé mar a theastaigh uaidh, agus tháinig sé cumhachtach.*

4a- Léiríonn íomhá an véarsa seo na céimeanna leantacha de chomóradh na Peirse a thug iad i dtreo na himpireachta, forlámhas rí na ríthe.

San *Iarthar* : Rinne Cyrus 2 comhghuaillíocht leis na Caldeigh agus na hÉigiptigh idir – 549 agus – 539.

Sa *tuaisceart* : tá Lydia Rí Croesus faoi chois i – 546

Ag *meán lae* : déanann Cyrus an Bhablóine a shlánú trí theacht i gcomharbacht ar an rí Méideach Darius tar éis – 539 agus ina dhiaidh sin beidh an rí Peirseach Cambyses 2 i gceannas ar an Éigipt i – 525.

4b- *agus tháinig sé cumhachtach*

Bhain sé amach an *chumhacht impiriúil* a rinne Peirsis an chéad impireacht a rinne tairngreacht sa chaibidil seo 8. Ba í an 2ú ^{Impireacht} i bhfíseanna Dan.2 agus Dan.7. Sa chumhacht seo shín Impireacht na Peirse go dtí an Mheánmhuir ionsaí ar an nGréig a chuir stop leis ag Maratón i – 490. D’athchóirigh na cogaí.

Dan 8:5 *Agus mé ag breathnú go géar, féach, tháinig gabhar sé ón taobh thiar, agus rith sé thar an talamh go léir ar a aghaidh, gan teagmháil leis; bhí adharc mór idir a shúile ag an ngabhar seo.*

5a- Aithníonn Verse 21 an gabhar go soiléir: *Is é an gabhar rí Iáb, Is é an adharc mór idir a shúile an chéad rí . Iáván*, tá an t-ainm ársa na Gréige. Trí neamhaird a dhéanamh de ríthe laga na Gréige, tógann an Spiorad a nochtadh ar an sár-chonsaitheoir Gréagach Alastar Mór.

5b- *féuch, tháinig gabhar ón iarthar*

Tugtar tásca geografacha fós. Tagann an gabhar ón Iarthar i ndáil leis an Impireacht Peirsis a glacadh mar shuíomh tagartha geografach.

5c- *agus thaistil sé ar fud an domhain ar a dhromchla, gan baint leis*

Tá an teachtaireacht ar aon dul leis na ceithre sciathán éan de Liopard Dan.7:6. Leagann sé béim ar an luas an-mhór a bheidh ag gabháil leis an rí óg Macadónach seo a leathnóidh a fhorlámhas chomh fada le hAbhainn Indus i gceann deich mbliana.

5d- *bhí adharc mhór idir na súile ag an ngabhar seo*

Tugtar an chéannacht i véarsa 21: *Is é an adharc mór idir a shúile an chéad rí. Is é an rí seo Alastar Mór* (– 543 – 523). Tugann an Spiorad cuma an Aonbheannaigh dó, ainmhí miotasach iontach. Séanann sé mar sin an tsamhlaíocht thorthúil doshéanta de shochaí Ghréagach a d’fhorbair faiséil a bhain leis an reiligiún agus a bhfuil a spiorad tar éis dul trasna na gcéadta bliain go dtí ár ré san Iarthar Críostaí mealltach. Is gné den *pheaca* é atá daingnithe ag íomhá an *ghabhair* , an t-ainmhí a raibh ról an *pheaca aige* i rite bliantúil naofa “lá na réitithe”. Céasadh an Meisias D’éirigh le Íosa ina foirfeacht dhiaga an ghnás seo a scor ina dhiaidh ... trí fhórsa, trí scrios an teampall agus an náisiún Giúdach ag na Rómhánaigh i 70 .

Dan 8:6 *Agus tháinig sé go dtí an reithe a raibh adharca, a chonaic mé seasamh roimh an abhainn, agus rith sé air ina Fury go léir.*

6a- Seolann Alastar Mór a ionsaí ar na Peirsigh arb é Darius rí 3. Buailtear an dara ceann ag Issus, teitheadh sé ag fágáil ina dhiaidh a bhogha, a sciath, agus a bhrat, mar aon lena bhean chéile agus a oidhre, i – 333 Marófar beirt dá shinsir níos déanaí é.

6b- *ocus do rith sé chuige ina fheirg uile*

Tá údar staire ag baint leis an *buile* seo . Bhí an malartú seo idir Darius agus Alastar roimhe: “Sula bhuail Alastar le Darius, sheol rí na Peirse chuige bronntanais a bhí ceaptha chun béim a leagan ar a seasaimh faoi seach mar rí agus leanbh - bhí Alastar fós ina fhear óg ag an am. cogadh (brainse I, leash 89).

Cuireann Darius piléar, fuip, coscán capaill agus bosca airgid lán d'ór chuige. Snasnaíonn litir a ghabhann leis an stór na heilimintí: tá an liathróid sa chaoi is go leanann sé ar aghaidh ag imirt mar an leanbh atá sé, an coscán chun é a mhúineadh chun é féin a rialú, an fuip chun é a cheartú agus léiríonn an t-ór an ómós a chaithfidh na Macadóinis a íoc dó. impire na Peirse.

Ní léiríonn Alastar aon chomhartha feirge, in ainneoin eagla na dteachtairí. Os a choinne sin, iarrann sé orthu comhghairdeas a dhéanamh le Darius as a mhíne. Tá a fhios ag Darius, a deir sé, an todhchaí, ós rud é gur thug sé liathróid d'Alasdair a léiríonn a ghabháil ar domhan sa todhchaí, ciallaíonn an coscán go ngéillfidh gach duine dó, beidh an fuip chun pionós a ghearradh orthu siúd ar mhaith leo seasamh suas ina choinne agus an ór tugann sé le fios an ómós a gheobhaidh sé óna dhaoine go léir." Sonraí fáidhiúla, bhí capall ag Alastar ar thug sé an t-ainm "Bucephalus" air a chiallaíonn, le réimír mhéadaitheach, "ceann". Ina chuid cathanna go léir, beidh sé ag "ceann" a airm, arm ina láimh. Agus beidh sé ar feadh "deich mbliana" an "ceann" rialaithe ar fud an domhain atá clúdaithe ag an tairngreacht. Cuirfidh a cháil chun cinn cultúr na Gréige agus an *peaca* a chuireann stiogma air.

Dan 8:7 *Chonaic mé é ag druidim leis an reithe agus fearg air; bhuaile sé an reithe agus bhris sé a dhá adharc, gan an neart a bheith ag an reithe ina choinne; chaith sé go talamh é agus shatailt air, agus ní raibh aon duine ann chun an reithe a tharrtháil.*

7a- An cogadh a sheol Alastar Mór: i – 333, ag Issus, buaileadh campa Peirsis.

Dan 8:8 *Agus d'éirigh an gabhar an-láidir; ach nuair a bhí sé láidir, bhris a adharc mór. D'éirigh ceithre adhairc mhóra 'na n-áit, go ceithre gaotha na bhflaitheas.*

8a- *bhris a adharc mhór*

Sa bhliain 323, fuair an rí óg (– 356 – 323) bás gan oidhre ag aois 32, i mBabylon.

8b- *D'éirigh ceithre adharca mhóra ina ionad, i gceithre ghaotha na bhflaitheas.*

Ba iad ginearálaithe an rí marbh: na diadochi. Bhí deichniúr acu nuair a fuair Alastar bás agus ar feadh 20 bliain throid siad eatarthu féin go dtí an pointe nach raibh fágtha ach ceithre mharthanóir ag deireadh 20 bliain. Bhunaigh gach duine acu dynasty ríoga sa tír a raibh sé i gceannas uirthi. Is é an ceann is mó Seleucus ar a dtugtar Nicator, bhunaigh sé an "Seleucid" dynasty a reign ar an ríocht na Siria. Is é an dara ceann Ptolemaios Lagos, bhunaigh sé an "Lagid" dynasty a reign ar an Éigipt. Is é an tríú duine Cassandros a rítheaghlach ar an nGréig, agus an ceathrú Lysimachus (ainm Laidineach) a riarann os cionn Thrace.

Leanann an teachtaireacht prophetic bunaithe ar an tíreolaíocht. Deimhníonn na ceithre phointe lárnacha de cheithre gaotha na bhflaitheas céannacht thíortha na gcomhraiceoirí lena mbaineann.

Fill ar ais na Róimhe, an adharc bheag

Dan 8:9 *As ceann acu tháinig adharc bheag, a d'fhás go mór i dtreo an deiscirt, soir, agus i dtreo na talún is áille.*

9a- Déanann gné an véarsa seo cur síos ar shíneadh ríochta a bheidh ina impireacht cheannasach. Mar sin féin, sna ceachtanna roimhe seo agus i stair an domhain is í an Róimh ríocht chomharba na Gréige. Tá údar maith leis an sainaitheint seo leis an abairt “adharc beag” atá an uair seo, contrártha leis an méid a rinneadh don adharc Airmheánach is giorra, a luadh go soiléir. Ligeann sé seo dúinn a rá go samhlaíonn an “adharc beag” seo, sa chomhthéacs seo, an Róimh phoblachtach atá ag fás. Mar gheall air sin, déanann sé idirghabháil i dtreo an oirthir, mar phóilíní an domhain, go minic toisc go dtugtar air chun coinbhleacht áitiúil idir comhraic a réiteach. Agus is é seo an chúis bheacht a thugann údar leis an íomhá seo a leanas.

9b- *Ó dhuine acu tháinig **adharc bheag***

Ba í an Ghréig an ceannfort roimhe seo, agus is ón nGréig atá an Róimh i gceannas ar an gcrios thoir seo ina bhfuil Iosrael; An Ghréig, ceann de na ceithre adharca.

9c- *a leathnaíonn go mór i dtreo an deiscirt, i dtreo an oirthir, agus i dtreo na dtíortha is áille.*

Tosaíonn fás na Róimhe óna shuíomh geografach *i dtreo an deiscirt* ar dtús. Deimhníonn an stair é seo , an Róimh ag dul isteach sna Cogaí Púnacha i gcoinne Carthage, Túinis an lae inniu, thart ar -250.

Tarlaíonn an chéim shíneadh seo a leanas *i dtreo an oirthir* trí idirghabháil a dhéanamh i *gceann de na ceithre adharca* : An Ghréig, timpeall – 200. D'iarr an léig Aetólach Gréagach uirthi tacú leis i gcoinne léig Achaeae (Aetolia in aghaidh Achaia). Agus iad ag teacht ar ithir na Gréige, ní fhágfadh arm na Róimhe é choíche agus thiocfadh an Ghréig ar fad ina coilíneacht Rómhánach ó – 160.

Ón nGréig, leanfaidh an Róimh lena leathnú trí chos a chur ar an bPalaistín agus ar an Iúdá a bheidh ina - 63 cúige den Róimh arna thionlacan ag airm an Ghinearáil Poimpéas. Is é an Iúdáia seo, a ainmníonn an Spiorad leis an léiriú álainn seo: *Na tíortha is áille* , an abairt a luadh i Dan.11:16 agus 42, agus Ezé.20:6 agus 15.

Deimhnítear an hipitéis, is é an “adharc beag” an Róimh

An uair seo, ní chheadáítear amhras a thuilleadh, tá réimeas an Phápa Dan.7 gan chumhdach, mar sin, ag scipeáil na gcéadta neamhriachtanacha, treoraíonn an Spiorad sinn go dtí an uair thragóideach nuair a bhíonn an Róimh tréigthe ag na himpirí arís, nuair a thosaíonn an Róimh a forlámhas arís faoi fhoirm reiligiúnach de. Cuma Críostaí a luann sé na gníomhartha a nocht na siombailí de véarsa 10 a leanas. Seo iad gníomhartha an rí “*difriúil*” Dan.7.

An Róimh Impiriúil ansin déanann an Róimh Phápa géarleanúint ar na naoimh

Dhá léamh as a chéile don véarsa aonair seo

Dan 8:10 *D'éirigh sí suas go dtí ósta na bhflaitheas, agus thug sí anuas cuid den ósta sin agus cuid de na réaltaí go dtí an talamh, agus shiúil sí faoi chois iad.*

10a- *D'éirigh sí suas go dtí arm na bhflaitheas*

Trí " sí " a rá, coimeádann an Spiorad céannacht na Róimhe mar sprioc, san ord croineolaíoch dá síntí, tar éis foirmeacha éagsúla rialtais a luann sé in Ath. 17:10, shroich an Róimh an Impireacht faoi réimeas na Róimhe. Impire Rómhánach Octavian ar a dtugtar Augustus. Agus is ré linn a n-aimsire do rugadh Iósa Críost ón Spiorad, i gcorp maighdean fós Muire, bean óg Ioseph; an bheirt a roghnaíodh mar gheall ar a ngaolta de shliocht an Rí Dáiví amháin. Tar éis a bháis, nuair a bhí sé aiséirí aige féin mar a d'fhógair sé, thug Íosa misean dá haspail agus dá dheisceabail dea-scéal an tslánaithe (an Soiscéal) a fhógairt d'fhonn daoine tofa a dhéanamh ar fud an domhain. San am seo thug an Róimh aghaidh ar mhacántacht agus ar shíochánaíocht Chríostaí; sí i ról an bhúistéara, deisceabail Chríost i ról na n-uan maraithe. Ar chostas mór doirteadh fola na mairtíreach, scaipeadh an creideamh Críostaí ar fud an domhain go háirithe i bpríomhchathair na Róimhe, an Róimh. Ardaíonn géarleanúint na Róimhe impiriúil i gcoinne Críostaithe. Sa véarsa 10 seo, forluíonn dhá ghníomh na Róimhe. Baineann an chéad cheann leis an impiriúil agus baineann an dara ceann leis an bPápa.

Sa réimeas impiriúil is féidir linn na gníomhartha a luadh dó a chur i leith cheana féin:

D'eirigh sí suas go dtí arm na bhflaitheas : thug sí aghaidh ar na Críostaithe. Taobh thiar den léiriú siombalach seo, *armtha leis na flaithis* , tá an Tofa Críostaí ar dá réir a d'ainmnigh Íosa a dhílis cheana féin: *saoránaigh ríocht na bhflaitheas* . Ina theannta sin, déanann Dan.12:3 na fíor- *naomh a chur i gcomparáid* leis na *réaltaí* atá freisin, *síol* Abrahám de Ghin.15:5. Ar an gcéad léamh, is gníomh sotalach agus ardú neamhfhiúntach agus neamh-inleithscéil don Róimh pháganach é an dána mac agus iníonacha Dé a mhairtíriú cheana féin . Ar an dara léamh, is gníomh sotalach é éileamh Easpag na Róimhe chun rialú mar Phápa an Duine Roghnaithe Íosa Críost ó 538, agus is airde fós é nach fiúntach agus nach bhfuil call leis .

Chuir sí cuid den arm seo agus na réaltaí go talamh, agus rinne sí satailt orthu : Rinne sí géarleanúint orthu agus chuir chun báis iad chun aird a tharraingt ar a muintir ina láithreacha. Is iad na géarleantóirí den chuid is mó Nero, Domitian agus Diocletian an géarleanúint oifigiúil deiridh idir 303 agus 313. Ar an gcéad léamh, clúdaítear an tréimhse drámatúil seo in Apo.2 faoi na hainmneacha siombalacha "Ephesus", an t-am nuair a fhaigheann Eoin a Revelation diaga ar a dtugtar " Apocalypse" agus " Smyrna ". Ar an dara léamh, curtha i leith na Róimhe Phápa, cuirtear na gníomhartha seo in Apo.2 faoi na tréimhsí darb ainm " Pergamum " .i. comhghuaillíocht bhriste nó adhaltranas agus "Thyatira" .i. náireach agus básanna. Ag rá, *agus satailt sí orthu*, cuireann an Spiorad an cineál céanna gníomhartha fuilteacha ar an dá Róimh. Tá an briathar *satailt* agus a chaint *satailt faoi chois* curtha i leith na Róimhe páganacha i Dan.7:19. Ach leanfaidh gníomh na *treading* ar aghaidh go dtí deireadh an *tráthnóna 2300-maidin* de véarsa 14 den chaibidil seo 8 de réir an ráitis i véarsa 13: *Go dtí nuair a bheidh an bheannaíocht agus an t-arm a slad* ? Rinneadh an gníomh seo in aimsir na Críostaíochta agus ní mór dúinn mar sin é a chur i leith na Róimhe Phápa agus a tacaí monarcúla; a dhearbhaíonn an stair. Mar sin féin tugaimid faoi deara difríocht thábhachtach. Ní dhéanann an Róimh Páganach ach

go litriúil ar naoimh Íosa Críost *titim go talamh* , agus cuireann an Róimh Págánach, trína teagasc bréagach reiligiúnach, orthu *titim go talamh* go spioradálta, sula ndéantar géarleanúint orthu go litriúil ar a seal.

Lean na géarleanúintí treallacha ar aghaidh le malartaithe síochána go dtí gur tháinig an tImpire Constantine I ^a chuir deireadh leis na géarleanúintí in aghaidh na gCríostaithe le heagrú Milan, a phríomhchathair Rómhánach, i 313, arb ionann é agus téarma na tréimhse “ *deich mbliana* ” de géarleanúintí arb iad is sainairíonna iad ré “ *Smyrna* ” Ath.2:8. Tríd an tsíocháin seo, ní ghnóthóidh an creideamh Críostaí faic, agus caillfidh Dia go leor. Toisc gan bhacainn na géarleanúna a bheith ann, is iomaí agus is iomadúil a bhíonn gealltanais na ndaoine neamhthiontaithe don chreideamh nua seo ar fud na hImpireachta agus go háirithe sa Róimh mar a raibh fuil na martyrs ag sreabhadh is mó.

Is mar sin a fhéadaimid tús an dara léamh den rann seo a cheangal leis an am seo. An ceann ina n-éiríonn an Róimh ina Chríostaí trí ghéilleadh d’orduithe an Impire Constantine atá, i 321, díreach tar éis edict a eisiúint a ordaíonn an lá sosa seachtainiúil a athrú: cuirtear an chéad lá den tseachtain in ionad an seachtú lá Sabbath; ag an am, a bhí tiomnaithe ag na págánaigh d’adhradh an dia “ Urable sun unconquered ”. Tá an gníomh seo chomh tromchúiseach leis an ól *i na soithí órga ar an teampall* , ach an uair seo, ní bheidh Dia freagairt, beidh an uair an chloig breithiúna deiridh go leor. Agus a lá nua scíthe, leathnóidh an Róimh a fhoirceadal Críostaí ar fud na hImpireachta, agus gheobhaidh a húdarás áitiúil, easpag na Róimhe, gradam agus tacaíocht, go dtí an t-ardú uachtarach a thugann teideal an Phápa dó le foraithe, i 533 , an Byzantine. Impire Justinian ¹ Ní go dtí gur díbirt na hOstrogoths naimhdeach a chuaigh an chéad Pápa rí, Vigilius, i mbun a shuíochán Phápa sa Róimh, ag an bPálás Lateran a tógadh ar Shliabh Caelius. Léiríonn an dáta 538 agus teacht an chéad Phápa comhlíonadh na ngníomhartha a gcuirtear síos orthu i véarsa 11 ina dhiaidh seo. Ach is é fós tosach na 1260 lá de bhliadhain do fhlaithreas na bpápa agus gach ní a bhaineas leo agus a nochtar in Dan.7. Flaitheas leanúnach ina bhfuil na naoimh, arís, *á satailí faoi chois* , ach an uair seo, ag forlámhas reiligiúnach an Phápa Rómhánach agus a lucht tacaíochta sibhialta, na monarcaí, agus a airde ... in ainm Chríost.

Gníomhartha sonracha pápaireachta a bunaíodh sa bhliain 538

Dan 8:11 *D’ardaigh sí suas go dtí an captaen an airm , agus thóg ar shiúl ó dó an íobairt-suthain , agus overthrew ~~an-áit~~-an bunús a tearmann .*

11a- *D’eirigh sí go ceann an airm*

Is é ceannaire an airm seo Íosa Críost go loighciúil agus go biblically, de réir Eph.5:23: *óir is é an fear céile ceann na mná céile, mar is é Críost ceann na hEaglaise , arb é a chorp é, agus arb é an duine é. Slánaitheoir. Tá an briathar “ *she rose* ” roghnaithe go maith, mar go beacht, i 538, tá Íosa ar neamh agus an papacy ar talamh. Tá an spéir thar a shroicheadh ach “ *d’ardaigh sí* ” ag cur ar na fir a chreidiúint, go bhfuil sí ionad dó ar domhan. Ó neamh, is beag seans atá ag Íosa fir a sheachaint ón ngaiste atá leagtha síos ag an diabhal dóibh. Thairis sin, cad chuige a ndéanfadh sé é, nuair a thugann sé féin don ghaiste seo iad agus dá mallachtaí go léir? Mar tá léamh maith againn, i Dan.7:25, “ *beidh na naoimh a**

sheachadadh isteach ina lámha ar feadh tamaill, uaireanta (2 uair) go leith ”; déantar iad a sheachadadh d'aon ghnó ag Dia Críost, mar gheall ar na *hamanna athraithe agus an dlí* . An dlí arna mhodhnú i 321 ag Constantine maidir leis an Sabbath, ar ndóigh, ach thar aon rud eile, *d'athraigh an dlí* ag popery Rómhánach, tar éis 538 áit a bhfuil, tá sé ní amháin ar an Sabbath a bhfuil tionchar agus ionsaí, ach an dlí ar fad atá reworked Róimh. leagan.

11b- *thóg sé uaidh an ~~stóir~~ íobairt*

Cuirim in iúl nach bhfuil an focal íobairt ar fáil sa bhuntéacs Eabhraise. É sin ráite, tugann a láithreach comhthéacs an tseanchomhghuaillíochta le fios, ach ní hé seo an cás mar a léirigh mé díreach. Faoin *íobairt agus an ofráil cúnant nua* scoir, bás Chríost, *i lár na seachtaine* a luadh i Dan.9:27, tar éis na deasghnátha seo a dhéanamh gan úsáid. Mar sin féin, d'fhan rud éigin as an seanchúnant: ministreacht an ardsagairt agus idirghabhálaí ar son peacaí na ndaoine a rinne tairngreacht freisin ar an ministreacht neamhaí a chuir Íosa i gcrích i bhfabhar a mhuintire tofa amháin a cheannaigh a chuid fola ó a aiséirí. D'fhill Críost ar neamh, cad a bhí fágtha a ghlacadh uaidh? Is í an fheidhm sagartúil atá aige ná a ról eisiach mar idirghabhálaí chun peacaí a thofa a mhaitheamh. Go deimhin, ó 538 i leith, nuair a bunaíodh ceannaire d'Eaglais Chríost ar domhan, sa Róimh, bhí aireacht neamhaí Íosa neamhghlan agus gan úsáid. Ní théann paidreacha tríd a thuilleadh agus fanann peacaigh ina n-iompróirí ar a bpeacaí agus ar a gciontacht i leith Dé. Deimhníonn Eabh.7:23 an anailís seo, ag rá: “ *Ach, toisc go gcloíonn sé go deo, tá sagartacht aige nach bhfuil inaistrithe* .” Tugann an t-athrú rialtóra ar domhan údar leis na torthaí gráiniúla a iompraíonn an Chríostaíocht seo gan Chríost; torthaí prophesied ag Dia do Daniel. Cén fáth ar bhuail an mallacht uafásach seo Críostaithe? Tabharfaidh an véarsa 12 seo a leanas an freagra: *mar gheall ar pheaca* .

Beidh sainaithint na suthain atá díreach curtha i gcrích mar bhonn leis na ríomhanna agus úsáid á baint as na tréimhsí 1290 agus 1335 lá de bhlianta a bheartófar in Dan.12:11 agus 12; is é an dáta 538 an bonn bunaithe, nuair a ghoid an ceannaire papánach domhanda an tsagartacht *suthain* .

11c- *agus threascair ~~an áit~~ bun a tearmainn*

Mar gheall ar an gcomhthéacs an cúnant nua, idir an dá bhrí féideartha an focal Eabhrais "mecon" aistrithe ag "áit" choinnigh mé a aistriúchán "bonn" díreach chomh dlisteanach agus níos fearr a chur in oiriúint do chomhthéacs na ré Críostaí dírithe ag an tuar. .

bpléitear *tearmann go minic* , atá mearbhall. Mar sin féin, is féidir gan a bheith meallta ag brath ar an bhriathar a mharcálann an gníomh a dhéantar ag an *sanctóir* .

Anseo i Dan.7:11: tá a *bhunús scriosta* ag an papacy.

In Dan.11:30: tá sé *tréigthe* ag an rí Gréagach géarleanúint na nGiúdach Antichos 4 Epiphanes i – 168.

In Dan.8:14 agus Dan.9:26 ní ceist *tearmainn—í*—ach ceist na *beannaitheachta* . Tá an focal Eabhraise “qodesh” mí-aistrithe go córasach i ngach aistriúchán ar na leaganacha is coitianta. Ach fanann an buntéacs Eabhraise gan athrú chun fianaise a thabhairt don bhunfhírinn.

Ba chóir go mbeadh a fhios agat go dtagraíonn an téarma “ *tearmann* ” go heisiach don áit ina bhfuil Dia i do phearsa. Ós rud é go raibh Íosa aiséirí agus ar ais chun na bhflaitheas, níl aon *tearmann ar domhan a thuilleadh* . Dá bhrí sin ní mór *bonn a thearmann a iompú ar ais*, an bonn a bhaint den bhunsraith theagaisc a bhaineann lena mhinistreacht neamhaí a léiríonn coinníollacha uile an tslánaithe. Go deimhin, a luaithe a bhaistear é, caithfidh an té a ghlaoitear a bheith in ann leas a bhaint as ceadú Íosa Críost a thugann breithiúnas ar a chreideamh ar a chuid oibreacha agus a aontaíonn nó nach maitheann sé a chuid peacaí in ainm a íobairt. Is é an baisteadh tús eispéiris a mhair faoi bhreithiúnas cóir Dé agus ní faoina chríoch. Rud a chiallaíonn, nuair a chuirtear isteach ar an gcaidreamh díreach idir na daoine tofa ar an domhan agus a idirghabhálaí neamhaí, nach féidir slánú a thuilleadh, agus go bhfuil an cúnant naofa briste. Dráma uafásach spioradálta atá ann nach ndearna na maiseanna daonna meallta agus mealltaithe é ó 7 Márta, 321 agus ón mbliain 538 inar baineadh an sagartacht *shíoraí Íosa Críost ag an bPápa chun a leasa*. Ciallaíonn sé bunús a thearmainn a chur ar ceal freisin an 12 aspal a dhéanann ionadaíocht ar bhunús nó ar bhunús an tí Tofa, spioradálta, foirceadal bréagach Críostaí a thugann údar agus dleathach don pheaca in aghaidh an dlí diaga; cad a dhéanfadh aon aspal.

Dan 8:12 *Agus bhí an t-arm a sheachadadh suas leis an íobairt suthain mar gheall ar pheaca; chaith an adharc an fhírinne chun na talún, agus d'éirigh leis a chuid gealltanais.*

12a- *Tugadh an t-arm leis an íobairt shíoraí*

I dteanga níos siombalaí tá an bhrí chéanna leis an abairt seo agus atá ag Dan.7:25: *seachadadh an t-arm ...* Ach anseo cuireann an Spiorad *leis an síoraí*

12b - *mar gheall ar pheaca*

Ceachtar, de réir 1 Eoin 3:4, mar gheall ar an transgression an *dlí a athrú* i Dan.7:25. Oir dúirt Eoin agus scríobh: *An té a pheacaíonn an dlí, agus is é an peaca sárú an dlí* . Téann an cionta seo siar go dtí 7 Márta, 321 agus baineann sé, ar dtús, le tréigean Sabóide naofa Dé; an tSabóid ***beannaithe*** aige, ó cruthaíodh an domhan, ar an “ ***seachtú lá*** ” uathúil agus suthain.

12c- *chaith an adharc an fhírinne go talamh*

Is focal spioradálta fós í an fhírinne a ainmníonn an dlí de réir Salm 119:142-151: *Is é do dhlí an fhírinne ... is fírinne iad d'aitheanta go léir* .

12d- *agus éiríonn leis ina dhícheall*

Má d'fhógair Dia Spiorad an chruthaitheora roimh ré é, mar sin ná bíodh aon ionadh ort neamhaird a dhéanamh den mheabhlaireacht seo, an chalaos spioradálta is mó i stair na bhfear go léir; ach freisin, an ceann is tromchúisí ina hiarmhairtí de chailliúint anamacha daonna do Dhia. Deimhneoidh véarsa 24 á rá: ***Méadófar a chumhacht, ach ní de réir a neart féin; wreak sé havoc dochreidte, éireoidh sé ina ghnóthais, scriosfaidh sé na cumhachtaí agus na daoine na naomh*** .

Ullmhúchán do naomhú

Sna ceachtanna a thugann deasghnátha reiligiúnacha an tseanchúnant bíonn an t-ábhar ullmhúcháin seo don naomhú le feiceáil i gcónaí. Ar an gcéad dul síos, idir aimsir na sclábhaíochta agus teacht isteach Chanán, bhí ceiliúradh

Cháisc na nGiúdach riachtanach chun na daoine a raibh Dia ag dul a threorú chuig a tíre náisiúnta, Iosrael, an talamh geallta a naomhú. Déanta na fírinne, thóg sé 40 bliain de thriail íonúcháin agus naomhaithe chun dul isteach i gCanán a bhaint amach.

Mar an gcéanna, maidir leis an Sabbath marcáilte ar an seachtú lá ó luí na gréine go dtí an chéad lá eile, bhí gá le réamh-am ullmhúcháin. Bhí gá le níochán an choirp agus éadaí a athrú de bharr na sé lá de ghníomhaíochtaí tuata, cuireadh na rudaí seo i bhfeidhm ar an sagart freisin ionas go bhféadfadh sé, gan a shaol a chontúirt, dul isteach in ionad naofa an teampaill chun a sheirbhís deasghnátha a riaradh ann. ..

Tá seachtain chruthaithe seacht lá, 24 uair an chloig bunaithe ar na seacht míle bliain de phlean slánaithe Dé. Ionas go seasfaidh na chéad 6 lá do na chéad 6 mhílaoise nuair a roghnaíonn Dia na daoine tofa. Agus is éard atá sa 7ú ^{agus} sa mhílaois dheireanach ná an tSabóid mhór ina mbainfidh Dia agus a mhuintir tofa atá bailithe ar neamh scíthe fíor agus iomlán. Na peacaigh a bheith go léir marbh go sealadach; ach amháin Satan, a fhanann scoite amach ar domhan ídithe le linn na tréimhse seo de “míle bliain” a nochtar in Rev.20. Sula dtéann siad isteach sa “neamh” ní mór na daoine tofa a íonghlánadh agus a naomhú. Luíonn an íonú ar chreideamh in íobairt dheonach Chríost, ach faightear an naomhú trína chabhair tar éis an bhaiste toisc go gcuirtear íonú i leith, nó go bhfaightear é roimh ré in ainm phrionsabal an chreidimh, ach is é an naomhú an toradh a fhaightear i ndáiríre ina iomlán. anam na ndaoine tofa trína chomhar fíor leis an Dia beo Íosa Críost. Faightear é trí throid a íocann sé ina aghaidh féin, i gcoinne a dhrochnádúr, chun cur i gcoinne an pheaca.

Beidh Daniel 9:25 mhúineadh dúinn, tháinig Íosa Críost chun bás ar chros d'fhonn a fháil ar a toghaí chun pheaca níos mó, mar gheall ar tháinig sé chun **deireadh a chur leis sin** . Anois tá díreach feicthe againn i véarsa 12, seachadadh an Críostaí Roghnaithe anonn go dtí despotism Phápa mar gheall ar pheaca. Dá bhrí sin tá íonú riachtanach chun an sanctification a fháil *gan a mbeidh aon duine a fheiceáil Dia* mar atá sé scríofa i Heb.12:14: *Leanúint ar aghaidh síocháin le cách, agus sanctification, gan a mbeidh aon duine a fheiceáil ar an Tiarna* .

Agus é i bhfeidhm ar na blianta 2000 de ré Chríostaí ó bhás Íosa Críost go dtí go bhfillfeadh sé i 2030, nochtfar an t-am seo den ullmhúcháin agus den naomhú i véarsaí 13 agus 14 ina dhiaidh sin. Murab ionann agus bunchreideamh na nAidbheach, ní hé an ré seo an bhreithiúnais a ndéanann Daniel 7 cur síos air ach ré an tslánaithe a bhí riachtanach mar gheall ar oidhreacht na gcéadta bliain d'aois na bpeacaí a dlisteanáiodh de bharr theagasc uafáis na Róimhe Phápa. Cuirim in iúl nár éirigh le hobair an Reifirméisean a tosaíodh ón 13ú ^{haois an íonú agus} an naomhú a d'éiligh an Slánaitheoir Dé trí naofa agus atá fíorghlan san uile cheartas.

Dan 8:13 *Chuala mé naomh ag labhairt; agus adubhairt naomh eile ris an té do labhair, Cá fhad a bheidh an fhís i dtaobh na síor- ~~íobairt~~, agus i dtaobh an pheacadh sgríosta comhlíonta? Cá fhad a sladfar an tearmann agus an t-arm?*

13a- *Chuala mé naomh ag labhairt; agus dubhairt naomh eile ris an té do labhair*

ach fíor *-naomh* ar an eolas faoi na peacaí a fuarthas ón Róimh. Gheobhaidh muid arís iad sa radharc físe a chuirtear i láthair in Dan.12.

13b- *Cá fhad a chomhlíonfar an fhís?*

Teastaíonn dáta ó na naoimh a chomórfaidh deireadh leis na gráinní Rómhánacha.

13c- *ar an ~~íobairt~~-shíoraí*

Iarrann na naoimh dáta a shonróidh ath-thosú na sagartachta *suthain* ag Críost.

13d- *agus faoi **pheaca millteach** ?*

Iarrann na naoimh dáta a mharcálfaidh filleadh an seachtú lá Sabbath, a ngearrtar pionós ar a chion ag léirscrios na Róimhe agus ag cogáí; agus as a gciontóirí mairfidh an pionós seo go deireadh an domhain.

13ú- *Cá fhad a bheidh an sanctóir agus an t-arm satailt?*

Tá dáta á lorg ag na naoimh a chuirfidh deireadh le **géarleanúintí an Phápa** a cuireadh i bhfeidhm orthu, naoimh roghnaithe Dé.

Dan 8:14 *Agus dúirt sé liom, Dhá mhíle agus trí chéad tráthnóna agus maidin; ansin beidh an sanctóir a íonaithe.*

14a- Ó 1991 i leith, is é Dia a stiúraigh mo staidéar ar an véarsa seo nach bhfuil aistrithe go dona. Seo é a fhíoraistriúchán ar an téacs Eabhraise.

Agus dúirt sé liom: Go dtí tráthnóna-maidin beidh dhá mhíle trí chéad agus údar beannaitheacht.

Is féidir leat a fheiceáil, go bhfuil téarma na maidine 2300 dírithe ar **naomhú** na dtoghaí arna roghnú ag Dia ón dáta a chinnfear don téarma seo. Cuirtear an ceartas síoraí a fuair an baisteadh go dtí sin faoi cheist. Tá ceanglas an Dé naofa faoi thrí, mar Athair, Mac agus Spiorad Naomh, athraithe agus neartaithe ag an ngá nach ndéanfadh na daoine tofa peaca a thuilleadh i gcoinne na Sabóide nó i gcoinne aon ordacháin eile a thagann ó bhéal Dé. Déantar cosán *cúng* an tslánaithe a mhúin Íosa a athbhunú mar sin. Agus tugann samhail na ndaoine tofa a chuirtear i láthair i **Noah, Daniel, agus Iób** údar leis an milliún roghnaithe do na deich mbillíún tite de bhreithiúnas deiridh Dan.7:10.

Dan 8:15 *Cé go bhfaca mise, Daniel, an fhís seo agus mé ag iarraidh í a thuiscint, féach, sheas os mo chomhair duine a raibh cuma fear air.*

15a- Go loighciúil, ba mhaith le Dainéil brí na físe a thuiscint agus tuillfidh sé seo dó i Dan.10:12, ceadú inchosanta ó Dhia, ach ní thabharfar go hiomlán dó ina mhian ar nós an fhreagra ó Dhia in Dan. Léiríonn 12:9 é: *D'fhreagair sé: Téigh, Daniel, mar beidh na focail seo a choinneáil faoi rún agus séalaithe go dtí an t-am an deireadh .*

Dan 8:16 *Agus chuala mé an guth fear i lár Ulai; adeir sé agus dubhairt: A Ghabriel, mínigh dó an fhís.*

16a- Tá íomhá Íosa Críost i lár Ulai ag súil leis an gceacht a thugtar i bhfís Dan.12. Tá an t-aingeal Gabriel, gar-sheirbhíseach Chríost, freagrach as brí na físe ar fad a mhíniú óna thús. Leanaimis go cúramach mar sin an t-eolas breise a nochtfar sna véarsaí ina dhiaidh.

Dan 8:17 *Ansinn tháinig sé in aice leis an áit a raibh mé; agus mar a druid sé bhí eagla orm, agus thit mé ar mo aghaidh. Dúirt sé liom, Tabhair aire, a mhic an duine, mar baineann an fhís le haimsir a bheidh ina críoch.*

17a- Cuirfidh fíis neacha neamhaí an éifeacht seo ar fhear an fheoil i gcónaí. Ach bímis aireach mar a thugann sé cuireadh dúinn a dhéanamh. Tosóidh an t-am deiridh ábhartha ag deireadh na fíise ar fad.

Dan 8:18 *Mar a labhair sé liom, Sheas mé stunned ar mo aghaidh. Bhain sé liom, agus rinne sé seasamh dom áit a raibh mé.*

18a- Sa taithí seo, cuireann Dia béim ar mhallacht na feola nach ionann é agus íonacht na gcorp neamhaí na n-aingeal dílis.

Dan 8:19 *Ansín dúirt sé liom, Beidh mé ag múineadh duit cad a tharlóidh ag deireadh an wrath, le haghaidh tá am ceaptha le haghaidh an deireadh .*

19a- Tiocfaidh deireadh le feirge Dé, ach tá an fhearg seo údar leis an easaontas Críostaí, oidhreacht fhoirceadal an Phápa Rómhánach. Dá bhrí sin beidh deireadh leis an fhearg dhiaga seo a ndearnadh fáidh air go páirteach mar ní scoirfidh sé go fírinneach ach tar éis léirscrios na daonnachta ag filleadh i nglóir Chríost.

Dan 8:20 *An reithe a chonaic tú, a raibh adharca, is iad na ríthe na Medes agus na Peirsis.*

20a- Is ceist í Dé ag tabhairt pointí tagartha dá chuid tofa ionas go dtuigeann siad prionsabal comharbas na siombailí a chuirtear i láthair. Léiríonn na Medes agus na Peirsigh comhthéacs stairiúil thús an nochta. I Dan.2 agus 7 bhí siad sa dara háit.

Dan 8:21 *Is é an gabhar an rí Iáván, is é an adharc mór idir a shúile an chéad rí.*

21a- Ar a seal, is í an Ghréig an dara comharbas; an tríú ceann in Dan.2 agus 7.

21b- *Is é an adharc mór idir a shúile an chéad rí*

Mar atá feicthe againn, baineann sé leis an conqueror Gréagach mór, Alastar Mór. An adharc mhór, íomhá dá charachtar maslach agus fealltach a raibh an Rí Darius 3 mícheart a náiriú, mar gur chosain sé a ríocht agus a shaol dó. Tríd an adharc seo a chur ní ar a mhullach ach idir na súile, taispeánann an Spiorad a mhian doshásta don choncas nach stopfaidh ach a bhás. Ach is clairvoyance fáidhiúil iad na súile freisin, agus ó rugadh é, tá cinniúint eisceachtúil fógartha ag clairvoyant dó agus creideann sé ina chinniúint fáidh ar feadh a shaoil.

Dan 8:22 *Is iad na ceithre adharca atá tagtha chun cinn a chur in ionad an adharc briste seo ná ceithre ríochtaí a éireoidh as an náisiún seo, ach ní bheidh siad chomh láidir.*

22a- Faighimid na ceithre dynasties Gréagacha a bhunaigh na ceithre ginearál a tháinig i gcomharbacht ar Alastar, fós beo tar éis 20 bliain de cogáid idir na deich go raibh siad ar dtús.

Dan 8:23 *Ag deireadh a riail, nuair a bheidh na peacaigh a chaitear, beidh teacht chun cinn rí atá impudent agus crafty.*

23a- Gan bacadh leis na hamanna idirmheánacha, taispeánann an t-aingeal ré Chríostaí forlámhas na Róimhe Phápa. Agus é sin á dhéanamh, léiríonn sé príomhchuspóir an fhoilsithe a tugadh. Ach tugann an míniú seo teagasc eile atá le feiceáil sa chéad abairt den véarsa seo: *I ndeireadh a n-uachtaráin, nuair a bheidh peacaigh ídithe.* Cé hiad na peacaigh ídithe seo a thagann roimh aimsir réimeas an phápa? Seo iad na Giúdaigh náisiúnacha reibiliúnach a dhiúltaigh Íosa Críost mar Mheisias agus slánaitheoir, fuascailteoir, sea, ach amháin peacaí a rinneadh agus gan ach i bhfabhar na ndaoine a aithníonn sé trí cháilíocht a gcreidimh. Go deimhin chaith trúpaí na Róimhe iad sa bhliain 70, iad féin agus a gcathair

Iarúsailéim, agus seo don dara huair tar éis an scrios a rinneadh faoi Nebuchadnesar i – 586. Leis an ngníomh seo, thug Dia cruthúnas go raibh deireadh leis an gcomhghuaillíocht ársa ó shin i leith. bás Íosa Críost áit a raibh i Iarúsailéim brat deighilte an teampaill stróicthe ina dhá, ó bhun go barr, ag taispeáint mar sin gur ó Dhia féin a tháinig an gníomh.

23b- *tiocfaidh rí místuama agus ealaíonta*

Is é seo cur síos Dé ar popery arb iad is sainairíonna de réir Dan.7:8 ag *arrogance* agus anseo ag *a impudence*. Cuireann sé leis *agus tá sé ealaíne*. Is éard atá sa dhéantán ná an fhírinne a nochtadh agus cuma cad nach bhfuilimid. Úsáidtear an déantán chun comharsa a mhealladh, is é seo a dhéanann Pápa i ndiaidh a chéile.

Dan 8:24 *Beidh a chumhacht a mhéadú, ach ní ag a neart féin; scriosfaidh sé huafás dochreidte, éireoidh sé ina ghnóthais, scriosfaidh sé na cumhachtaí agus na daoine na naomh.*

24a- *Méadóidh a chumhacht*

Go deimhin, a bhfuil cur síos air i Dan.7:8 mar “ *adharc beag* ”, cuireann véarsa 20 i leith “ *cuma níos mó ná na cinn eile* ”.

24b- *ach ní trína neart féin*

Anseo arís, deimhníonn an stair nach bhféadfadh réimeas an phápa a bheith ann gan tacaíocht armtha na monarcaí. Ba é an chéad tacaíocht ná Clovis rí na bhFrancach den ríshliocht Merovingian agus ina dhiaidh sin, tacaíocht an ríshliocht Carolingian agus ar deireadh, sin ríshliocht na Ceapaí, is annamh a bhí tacaíocht mhonarcacht na Fraince in easnamh. Agus feicimid go bhfuil praghas le híoc ag an tacaíocht seo. Déanfar é seo mar shampla trí dhícheannaireacht Rí na Fraince Louis 16, an Bhanríon Marie-Antoinette, na cúirteoirí monarchist agus an chléir Chaitliceach Rómhánach go príomha, ag an gilitín a cuireadh isteach sa Fhrainc sa phríomhchathair agus i mbailte cúigeacha, ag réabhlóidithe na Fraince idir. 1793 agus 1794; dhá ré de “Terrors” inscríofa i litreacha fola i gcuimhne na daonnachta. I Rev.2:22 beidh an pionós diaga a prophesied sna focail seo: *Féuch, beidh mé a chaitheamh ar leaba í, agus a sheoladh tribulation mór tá iad siúd a dhéanann adhaltranas léi, mura ndéanann siad aithrí dá n-oibreacha . Cuirfidh mé chun báis a clann*; agus beidh a fhios ag na heaglaisí go léir gur mise an té a chuardaíonn na hintinn agus na croíthe, agus tabharfaidh mé luach saothair do gach duine de réir bhur n-oibreacha.

24c- *déanfaidh sé dochar dochreidte*

Ar domhan, ní féidir le duine ar bith iad a chomhaireamh, ach ar neamh, tá a fhios ag Dia an líon beacht agus ag uair an phionóis an bhreithiúnais deiridh, beidh siad go léir a dhíbirt, ón lú go dtí an chuid is mó uafásach, ag a n-údar.

24d- *éireoidh leis ina ghealltanais*

Conas nach n-éireodh leis, nuair a thug Dia an ról seo dó chun pionós a ghearradh ar an bpeaca a rinne a mhuintir a éilíonn slánú a bhuaigh Íosa Críost?

24 - *scriosfaidh sé na cumhachtaí agus na daoine na naomh*

Trí iad féin a chur ina n-ionadaí do Dhia ar an talamh agus ag bagairt orthu le dí-chumarsáid a dhúnfadh a mbealach isteach chun na bhflaitheas, faigheann an papacy aighneacht ó mhóra agus ó mhonarcaí an domhain iarthar, agus níos mó

fós ag na daoine beaga, saibhir nó bochta. , ach iad go léir aineolach, mar gheall ar a míchreideamh agus a neamhshuim i bhfírinní diaga.

Ó thús ré an Reifirméisean a tionscnaíodh ó Peter Valdo sa bhliain 1170, d'fhreagair réimeas an Phápa le fearg trí ghríosú a dhéanamh i gcoinne sheirbhísigh dhúlseacha Dé, na fíor-naomh amháin a bhí i gcónaí síochánta agus síochánta, na leagain Chaitliceacha dúnmharaithe le tacaíocht ó chúirteanna na Gaeltachta. inquisition a bheannaíocht bréagach. Na breithiúna cochaill a d'ordaigh mar sin céasadh uafásach do na naoimh agus do dhaoine eile, iad go léir cúisithe in heresy in aghaidh Dé agus na Róimhe, beidh orthu go léir cuntas a thabhairt ar a ndearbhuithe os comhair an fhíor-Dhia ag uair an bhreithiúnais chríochnaithe chóir fháistine in Dan.7: 9 agus Ath.20:9 go 15.

Dan 8:25 *Mar gheall ar a rathúnas agus an rath a feistí, beidh sé arrogance ina chroí, agus scriosfaidh sé go leor a raibh cónaí orthu go síochánta, agus beidh sé exalt é féin i gcoinne an príomhfheidhmeannach prionsaí; ach beidh sé briste, gan iarracht lámh ar bith.*

25a- *Mar gheall ar a rathúnas agus ar rath a chuid cleasanna*

rathúnas seo le fios a shaibhriú a nascann an véarsa *lena chuid cleasanna* .

Ní mór dúinn, i ndáiríre, trickery a úsáid , nuair a bhíonn muid beag agus lag a fháil daoine saibhre, airgead agus saibhris de gach cineál go liostaí Rev. 18:12 agus 13.

25b- *beidh arrogance ina chroí aige*

Seo, in ainneoin an cheachta a thug taithí an Rí Nebuchadnezzar in Dan.4 agus, níos tragóidí, a gharmhac Belsassar in Dan.5.

25c- *scriosfaidh sé go leor fir a mhair go síochánta*

Is carachtar síochánta torthaí na Críostaíochta fíor, ach amháin go dtí 1843. Chun roimh an dáta sin, agus go príomha, go dtí deireadh an Réabhlóid na Fraince, ag deireadh na 1260 bliain de réimeas Phápa prophesied i Dan.7:25 , creideamh bréagach arb iad is sainairíonna brúidiúlacht a ionsaíonn nó a fhreagraíonn don bhrúidiúlacht. Is sna hamanna seo amháin a dhéanann na huaisleachta agus an tsíocháin an difríocht. Níor tháinig aon athrú ar na rialacha a leag Íosa síos ó aimsir na haspail, is caoirigh é an duine roghnaithe a ghlacann le hÍobairt, ní búistéir riamh.

25d- *agus eirigh sé suas i n-aghaidh na gceann feadhna*

Leis an cruinneas seo, ní cheadáítear amhras a thuilleadh. Is é an *ceannaire* , a luadh i véarsaí 11 agus 12 , go deimhin Íosa Críost , *Rí na ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* atá le feiceáil sa ghlóir a thuairisceán i Rev.19:16 . Agus is uaidh sin do ghabh an tsagairt dhlisteanach *shíorruidhe lé poipín na Róimhe*.

Dan 8:26 *Agus tá an fhís ar an tráthnóna agus ar maidin a labhraítear faoi fíor. Chun do chuid féin, coinnigh an fhís seo faoi rún, toisc go mbaineann sé le hamanna i bhfad i gcéin.*

26a- *Agus tá fíis na dtráthnóna agus na maidine, atá i gceist, fíor*

Fianaíonn an t-aingeal bunadh diaga na tairngreachta ar an “2300 tráthnóna-maidin” de véarsa 14. Mar sin, tarraingíonn sé aird, faoi dheireadh, ar an enigma seo nach mór do naoimh roghnaithe Íosa Críost a bheith soilsithe agus a thuiscint cathain a bheidh an t-am aige. tháinig chun é a dhéanamh.

26b- *Ar do chuid féin, coinnigh an fhís seo faoi rún, mar go mbaineann sí le hamanna i bhfad i gcéin*

Go deimhin, idir aimsir Daniel agus linne, tá thart ar 26 haois caite. Agus mar sin tugaimid sinn féin i ***n-aimsir na críche*** mar ní foláir an rúndiamhair so do shoillsiughadh; déanfar an rud, ach ní roimh an staidéar ar Dan.9 a sholáthróidh an eochair riachtanach chun na ríomhanna atá beartaithe a dhéanamh.

Dan 8:27 *Bhí mé, Daniel, go leor laethanta languishing agus tinn; ansin d'éirigh mé agus thug mé faoi ghnóthaí an rí. Bhí ionadh orm leis an bhfís, agus ní raibh a fhios ag aon duine faoi.*

27a- Ní rud pearsanta é an mionsonraí seo a bhaineann le sláinte Daniel. Aistríonn sé dúinn an tábhacht mhór atá le heolas a fháil ó Dhia maidir leis na 2300 tráthnóna-maidin a ndearnadh fáidh orthu; óir díreach mar is féidir le breoiteacht bás a thabhairt, cáinfidh aineolas ar an enigma na Críostaithe deiridh a mhairfidh in ***aimsir an deiridh*** go dtí bás spioradálta síoraí .

Daniel 9

Dan 9:1 *Sa chéad bhliain de Dhariias mac Ahasueruis, de shliocht na Méideach, a rinneadh rí ar ríocht na gCaildeach,*

1a- De réir fhianaise fhinné súl Dhónail, mar sin nach féidir a shéanadh, tuigimid gurb é Darius an Rí Dan.5:30 mac Ahasuerus, de shliocht na Méide; mar sin níl an rí Peirsis Cyrus 2 tagtha ina áit go fóill. Ba í an chéad bhliain dá réimeas an bhliain inar thug sé an Bhablóin i gceannas, agus mar sin tóg ó na Caldéigh í.

Dan 9:2 *Sa chéad bhliain dá réimeas, chonaic mise, Dainéil, de réir na leabhar go raibh seachtó bliain le cur i bhfothrach Iarúsailéim, de réir líon na mblianta ar labhair an Tiarna le Iremiah an Fáidh.*

2a- Déanann Dainéil tagairt do scríbhinní fáidhiúla Irimia, an fáidh. Tugann sé sampla álainn de chreideamh agus muinín dúinn a cheanglaíonn seirbhísigh Dé le chéile faoina fhéachaint. Deimhníonn sé mar sin na focail seo de 1 Cor.14:32: *Tá biotáillí na fáithe faoi réir na fáithe* . Bhí Dainéil ina chónaí sa Bhablóin ar feadh cuid mhór de na 70 bliain a ndearna sé fáidh faoi ionnarbadh na ndaoine Eabhraigh. Tá suim aige freisin san ábhar a fhilleann sé ar Iosrael ar cheart, dar leis, a bheith gar go leor. Chun freagraí a fháil ó Dhia tugann sé aghaidh ar phaidir iontach a bhfuilimid chun staidéar a dhéanamh uirthi.

Paidir samhail an chreidimh naoimh

Is é an chéad cheacht de chaibidil 9 seo de Daniel a thuiscint cén fáth go raibh Dia ag iarraidh go mbeadh sé le feiceáil sa chuid seo de leabhar Daniel.

I Dan.8:23 trí fhógra prophetic na *peacaigh itear* , fuair muid deimhniú go raibh na Giúdaigh an náisiúin Iosrael a dhaoradh arís agus a scrios le tine ag na Rómhánaigh i 70, mar gheall ar na rudaí go léir a théann Daniel a admháil ina paidir. Anois cérbh é an tIosrael seo a cuireadh i láthair sa chéad chomhghuaillíocht leis an Dia beo ó Abrahám go dtí an 12 aspal agus deisceabail Íosa Críost, arbh Giúdach é féin? Níl ann ach sampla den chine daonna go léir, mar ó Adam, bhí fir mar an gcéanna seachas a dath craiceann a théann ó an-éadrom go dtí an-dorcha. Ach is cuma cén cine, a n-eitneachas, rudaí a tharchuirtear go géiniteach ón athair agus ón máthair go clann mhac agus iníonacha, is ionann a n-iompraíocht mheabhrach. De réir an phrionsabail a bhaineann le duilleoga an Nóinín a bhaint de, "Is breá liom tú, beagán, go leor, go paiseanta, go buile, ní ar chor ar bith", atáirgeann fir an raon mothúchán seo i dtreo cruthaitheoir Dé beo gach ní nuair a fhaigheann sé amach a chuid. ann. Chomh maith leis sin, feiceann an Breitheamh mór ina measc siúd a mhaíonn gur uaidh, daoine dílis a thugann grá dó agus a ghéilleann dó, daoine eile a mhaíonn go bhfuil grá acu dó, ach nach n-eascaíonn dó, daoine eile a bhfuil neamhshuim ag baint lena reiligiún, daoine eile fós a mhaireann leis. croí crua agus géarchúiseach a fhágann go mbíonn siad fanatics agus sa mhórshiúl, ní féidir leo contrártha agus fiú níos lú reproaches a sheasamh agus tacú le marú an chéile comhraic dofhulaingthe. Fuarthas na hiompraíochtaí seo i measc na nGiúdach, mar go bhfuil siad fós le fáil i measc na bhfear ar fud an domhain phláinéid agus i ngach reiligiún nach bhfuil, áfach, combhionann.

Tagann paidir Daniel chun tú a cheistiú, cé acu de na hiompraíochtaí seo a n-aithníonn tú tú féin? Murab é sin an té a thugann grá do Dhia agus a ghéilleann dó mar fhianaise ar a dhílseacht, cuir ceist ar do choincheap an chreidimh; déan aithrí agus tabhair do Dhia toradh fírinneach agus fíor an aithrí mar a dhéanfaidh Daniel.

Is é an dara cúis atá leis an urnaí seo a bheith i láthair sa chaibidil seo 9 ná go ndéantar cóireáil agus forbairt ar chúis an scrios deiridh ar Iosrael, sa bhliain 70 ag na Rómhánaigh, ann: an chéad teacht an Meisias ar an talamh na bhfear . Agus tar éis diúltú don Meisias seo arbh iad foirfeacht a shaothair a dhaoradh iad ach na lochtanna a bhí air, d'ardaigh na ceannairí reiligiúnacha an pobal ina choinne, agus iad go léir á n-chúiseamh go cealgach agus iad ag teacht salach ar na fíricí. Mar sin bhunaigh siad a gcúiseamh deiridh ar fhírinne dhiaga, á chur ina leith, a dhuine, as a bheith ag éileamh gurbh é Mac Dé é. Bhí anamacha na gceannairí reiligiúnacha seo dubh mar ghual teallaigh ar lasadh a ídeoidh iad in aimsir na feirge ceart. Ach ní raibh an locht ba mhó ar na Giúdaigh as é a mharú, ach as gan é a aithint tar éis a aiséirí diaga. Ag tabhairt aghaidh ar na míorúiltí agus na ndea-oibreacha a rinne a dháréag aspal, chruaigh siad iad féin ar nós Pharaoh ina aimsir agus thug siad fianaise dó seo ag cur chun báis an deacon dílis Stiofán a chloich siad iad féin gan dul i muinín na Rómhánaigh an uair seo.

Is é an tríú cúis leis an urnaí seo ná go nglacann sé ról an bhreathnaithe chríochnaitheach bhrónach ag deireadh taithe fhada a mhair i gcaidreamh le Dia ; fianaise, saghas teist a d'fhág an chomhghuaillíocht Ghiúdach ar an gcuid eile den chine daonna. Óir is san ionnarbadh seo go dtí an

Bhablóin a scoirtear den léirsiú a d'ullmhaigh Dia. Is fíor go bhfillfidh na Giúdaigh ar a n-ithir náisiúnta, agus go dtabharfar onóir agus géilleadh do Dhia ar feadh tamaill, ach go n-imeoidh an dílseacht go tapa, go dtí an pointe nach féidir údar maith a thabhairt dá marthanacht ach amháin dá dtástáil dheireanach chreidimh bunaithe ar an gcéad dul síos. teacht an Meisias, mar ní foláir dó a bheith, mac Iosrael, Giúdach i measc na nGiúdach.

Tá an ceathrú cúis leis an urnaí seo bunaithe ar an bhfíric go bhfuil na lochtanna a dúradh agus a admhaíodh go léir curtha i gcrích agus athnuachan ag Críostaithe ina ré, ó thréigean na Sabbath an 7 Márta, 321 go dtí ár linn . Níl an institiúid oifigiúil dheireanach a bheannaigh ó 1873 agus ina n-aonar ó 1844 tar éis éalú ó mhallacht an ama, ó urlacan Íosa amach é i 1994. Míneoidh staidéar na gcaibidlí deiridh de Daniel agus an leabhar Revelation na dátaí seo agus na rúndiamhra seo caite.

Anois éistimis go cúramach le Daniel ag labhairt le Dia Uilechumhachtach.

Dan 9:3 *Leag mé m'aghaidh i dtreo an Tiarna Dia, chun go gcuirfinn aghaidh ar urnaí agus ar ghuí, ag troscadh, agus ag tógáil saicéadaí agus luaithreach.*

3a- Tá Dainéil sean anois, ach ní lagaíonn a chreideamh, agus déantar a cheangail le Dia a chaomhnú, a chothú agus a chothabháil. Ina chás féin, a chroí an-chroí, tá brí dáiríre leis an troscadh, leis an saicéadach agus leis an *luaithreach* . Léiríonn na cleachtais seo neart an mhian atá agat go n-éistfí le Dia agus go ndeonaítear é. Léiríonn troscadh an barr feabhais a thugtar ar fhreagra Dé i gcomparáid leis na pléisiúir a bhaineann le hithe. Sa chur chuige seo tá an smaoineamh a rá le Dia nach bhfuil mé ag iarraidh maireachtáil gan do fhreagra a thuilleadh, gan dul chomh fada le féinmharú a dhéanamh.

Dan 9:4 *Ghuigh mé chun an Tiarna mo Dhia agus confessed dó: A Thiarna, Dia mór agus uamhnach, a choimeádann do cúnant agus a dhéanann trócaire orthu siúd a bhfuil grá agat agus a choimeád do commandments.*

4a- *A Thiarna, Dia mór agus uamhnach*

Tá Iosrael ar deoraíocht sa Bhablóin agus d'íoc sé le foghlaim go bhfuil Dia iontach agus uamhnach.

4b - *sibhse a choinníonn do chonradh agus a dhéanann trócaire orthu siúd a thugann grá duit agus a choinníonn d'aitheanta!*

Léiríonn Daniel go bhfuil aithne aige ar Dhia ós rud é go dtarraingíonn sé a chuid argóintí ó théacs an dara ceann de dheich nAitheanta Dé, rud nach bhfuil a fhios ag na Caitlicigh mhí-ámharach le linn na gcéadta bliain dorchadais, mar go ceannasach, ghlac an papacy an tionscnamh chun é a bhaint dá chuid. leagan de na deich nAitheanta, mar gheall ar cuireadh aithne dírithe ar an flesh a choinneáil ar an uimhir ag deich; sampla breá den impudence agus deception a séanadh sa chaibidil roimhe seo.

Dan 9:5 *Táimid tar éis pheaca, rinneamar éagothroime, bhí muid olc agus rebellious, ní mór dúinn iompaithe ar shiúl ó do commandments agus do bhreithiúnais.*

5a- Ní fhéadfaimís bheith ní ba dhírí agus ní ba fhollasaí mar is iad so na lochtanna a thug ar ionnarbadh Iosrael, ach amháin nach raibh Dainéil agus triúr dá chompánaigh ciontach as an gcineál seo lochta; ní choisceann sé sin air gabháil le cúis a mhuintire agus ualach a chiontacha á iompar aige.

Is ansin a chaithfidh muid in 2021 a thuiscint go ndéanaimidne freisin, Críostaithe, freastal ar an Dia céanna seo nach n-athraíonn de réir a dhearbhuí i Mal.3:6: *Mar is mise an Tiarna, ní athraíonn mé; agus sibhse, a chlann Iacóib, níor ith sibh*. Bheadh sé cuí “nár ídithe fós” a rá. Óir ó scríobh Malachi na focail seo, thaispeáin Críost, dhiúltaigh clann Iacóib é agus chuir siad chun báis é, agus de réir an fhocail a prophesied i Dan.8:23, dar críoch suas a ithe i 70 ag na Rómhánaigh. Agus mura n-athraíonn Dia, ciallaíonn sé seo go mbeidh Críostaithe mídhlisteanach a sháraíonn a chuid orduithe, ar an gcéad dul síos, an Sabbath beannaithe, buailte níos deacra fós ná na hEabhraigh agus na Giúdaigh náisiúnta ina gcuid ama.

Dan 9:6 *Níor éisteamar le do shearbhóntaí na fáithe, a labhair i d’ainm lenár ríthe, lenár bprionsaí, lenár n-aithreacha, agus le muintir na tíre go léir.*

6a- Is fíor go bhfuil na hEabhraigh ciontach sna rudaí seo, ach cad is féidir linn a rá faoi na Críostaithe atá, fiú san fhoras deiridh a bhunaigh sé, ciontach sna gníomhartha céanna?

Dan 9:7 *Is leatsa, a Thiarna, firéantacht, agus is é ár náire an lá seo, d’fhir Iúdá, agus d’áitritheoirí Iarúsailéim, agus d’Iosrael go léir, iad siúd atá gar agus i gcéin, sna tíortha go léir a ndearna tú ruaig orthu mar gheall ar an mídhílse a raibh siad ciontach i do leith.*

7a- Bhí pionós Iosrael uafásach, bhí go leor básanna agus ní raibh ach na marthanóirí raibh an deis a bheith ionnarbadh go Bablóine agus as sin scaipthe ar fud na tíortha an Impireacht Chaldean agus an Impireacht Peirsis a tháinig i gcomharbacht air. Tá an náisiún Giúdach díscailte i dtíortha iasachta agus fós, de réir a gheallta, beidh Dia ag teacht le chéile arís na Giúdaigh ar a n-ithreach náisiúnta, tír a n-aithreacha. Cén chumhacht agus an chumhacht atá ag an Dia beo seo! Ina phaidir, cuireann Daniel in iúl an aithrí go léir nach mór do na daoine seo a léiriú sula bhfilléann siad ar a dtalamh naofa, ach amháin nuair a bhíonn Dia ar a taobh.

Admhaíonn Daniel míchreideamh Giúdach arna phionósú ag Dia ach ansin cén pionós do Chríostaithe a dhéanann an rud céanna? díbeartha, nó bás?

Dan 9:8 *A Thiarna, déanaimis náire aghaidhe, dár ríthe, dár bprionsaí, agus dár n-aithreacha, toisc gur pheacaíomar i do choinne.*

8a- Luaitear an focal uafásach, an focal “peaca”. Cé is féidir deireadh a chur leis an bpeaca is cúis le fulaingt chomh mór sin? Tabharfaidh an chaibidil seo an freagra. Is fiú ceacht a fhoghlaim agus a mheabhruí: d’fhulaing Iosrael iarmhairtí roghanna agus iompraíochta na ríthe, na gceannairí agus na n-aithreacha a rialaigh é. Mar sin seo sampla inar féidir easumhláíocht do cheannairí truaillithe a spreagadh chun fanacht i mbeannacht Dé. Seo é an rogha a rinne Daniel agus a thriúr compánach agus tá siad beannaithe dó.

Dán 9:9 *Go ndéana Dia trócaire agus maithiúnas ar an Tiarna ár nDia, óir bhí muid easumhal dó.*

10a- I gcás peaca níl ach dóchas amháin ann; ag brath ar an Dia maith, trócaireach ionas go ndeonóidh sé a maithiúnas. Is próiseas suthain é, tá an gá céanna ag Giúdach an tsean-chomhghuaillíochta agus ag Críostaithe an nua le maithiúnas. Anseo arís tá Dia ag ullmhú freagra a mbeidh air íoc go daor as.

Dan 9:10 *Ní mór dúinn cloí leis an guth an Tiarna ár nDia, a leanúint a dhlíthe a leag sé os ár gcomhair ag a sheirbhísigh na fáithe.*

10a- Tá sé seo amhlaidh freisin do Chríostaithe sa bhliain 2021.

Dan 9:11 *Gach Iosrael a bheith transgressed do dlí, agus tá iompú ar shiúl ó éisteacht le do ghuth. Ansin doirteadh mallachtaí agus imprisean orainn, atá scríofa i ndlí Mhaois, seirbhíseach Dé, mar go ndearnamar peaca in aghaidh Dé.*

11a- I ndlí Mhaois, thug Dia foláireamh d'Iosrael in aghaidh easumhlaíocht. Ach ina dhiaidh sin, díbríodh an fáidh Eseciel, comhaimseartha le Daniel, 13 bliana i ndiaidh Dhaniel, is é sin le rá, 5 bliana tar éis don Rí Iahóiachin, deartháir Iahóiachim, ar tháinig sé i gcomharbacht air, é féin a ghlacadh i mbraighdeanas ag Abhainn Chebar atá suite idir an Tigris agus an Tíghrá. Euphrates. Is ann a spreag Dia é agus thug air teachtaireachtaí a scríobh a fhaigheann muid inniu inár mBíobla. Agus is in Ezé.26 a aimsimid comharbas pionós a bhfuil a múnla le fáil curtha i bhfeidhm go spioradálta ach ní hamháin, sna seacht trumpa den Apocalypse in Ath.8 agus 9. Deimhníonn an cosúlacht iontasach seo nach n-athraíonn Dia i ndáiríre. Gearrtar peacaí sa chúnant nua mar a bhí siad sa seanchúnant.

Dan 9:12 *Chomhlíon sé na focail a labhair sé inár n-aghaidh agus i gcoinne ár n-rialóirí a rialaigh linn, agus thug sé ar dúinn **anachain mhór**, den sórt sin mar a tharla riamh faoi neamh go léir an té a tháinig i Iarúsailéim.*

12a- Nár lagaigh Dia, comhlíonann sé a fhógraí chun beannú nó mallacht a dhéanamh leis an gcúram céanna, agus tá an “ *tuairim* ” a bhuail muintir Dhainéil ar intinn chun rabhadh a thabhairt do na náisiúin a fhoghlaimíonn na rudaí seo. Ach cad a fheiceann muid? In ainneoin na fianaise atá scríofa sa Bhíobla, tá an ceacht seo fós neamhaird fiú acu siúd a léamh. Cuimhnigh ar an teachtaireacht seo: Tá Dia ag ullmhú do na Giúdaigh agus ina dhiaidh sin, do na Críostaithe, dhá tubaiste mhóra eile a nochtfar sa chuid eile de leabhar Dhainéil.

Dan 9:13 *Mar atá scríofa i ndlí Mhaois, tá an tubaiste seo go léir tagtha orainn; agus níor ghuigh muid chun an Tiarna ár nDia, agus níor chuamar ar shiúl ó ár n-éachtaí, agus níor thugamar aird ar d'fhírinne.*

13a- Déantar díspeagadh ar na rudaí a scríobh Dia sa Bhíobla go síoraí freisin, sa bhliain 2021 tá Críostaithe ciontach as an locht seo freisin agus creideann siad nach bhfuil Dia chun iad a bhréagnú. Ná ní iompaíonn siad óna n-éiciúlachtaí agus ní thugann siad aird níos mó ar fhírinneacht an Bhíobla ach atá chomh tábhachtach sin dár ré i ndeireadh na dála, a fhírinne fáidh á nochtadh go dian agus intuigthe, ós rud é go bhfuil eochracha na tuisceana sa Bhíobla féin fiú.

Dan 9:14 *Tá an Tiarna faire thar an uafáis, agus thug sé orainn; óir tá an Tiarna ár nDia ionraic i ngach a rinne sé, ach níor ghéilleamar dá ghlór.*

14a- Cad eile is féidir liom a rá? Go deimhin! Ach bíodh a fhios go maith gur mhó go mór an tubaiste d'ullmhaigh Dia do dhaonnacht an lae inniu, agus ar an gcúis chéanna. Tiocfaidh sé, idir 2021 agus 2030, i bhfoirm cogadh núicléach a bhfuil sé mar mhisean diaga aige *trian de na fir a mharú* de réir Ath.9:15.

Dan 9:15 *Agus anois, a Thiarna ár nDia, a thug amach do phobal amach as an talamh na hÉigipte ag do lámh mighty, agus rinne d'ainm mar atá sé ar an lá seo, ní mór dúinn sinned, ní mór dúinn tiomanta iniquity.*

15a- Cuireann Dainéil i gcuimhne dúinn cén fáth a bhfuil neamhchreideamh incháinte ag Dia. Ar domhan, is fianaise ar an bhfíoras urghnách seo de bharr na cumhachta osnádúrtha, an sliocht ón Éigipt de na daoine Eabhraigh, go bhfuil na Giúdaigh ann. Tá a scéal ar fad bunaithe ar an bhfíric mhíorúilteach seo. Níl an deis againn an t-imeacht seo a fheiceáil, ach ní féidir le haon duine a shéanadh go bhfuil sliocht an eispéiris seo fós inár measc inniu. Agus chun leas níos fearr a bhaint as an saol seo, thug Dia na daoine seo don fhuath Naitsíoch le linn an Dara Cogadh Domhanda. Díríodh aird na daonnachta mar sin ar na marthanóirí a fuair a n-athlonnú i 1948 ar ithir a dtír dhúchais ársa a cailleadh ó 70 bliain. , chun a bhás a fháil, luaim “go dtitfidh a chuid fola orainne agus ar ár bpáistí”. D'fhreagair Dia iad ar an litir. Ach tá neamhaird náireach déanta ag Críostaithe de gach sainchreideamh ar an gceacht diaga seo, agus is féidir linn a thuiscint cén fáth, ós rud é go bhfuil a mallacht ar fad á roinnt acu. Dhiúltaigh na Giúdaigh an Meisias, ach rinne na Críostaithe díspeagadh ar a dhlíthe. Dá bhrí sin tá údar breá le cáineadh Dé ar an dá rud.

Dan 9:16 *A Thiarna, de réir do mhór-thrócaire, lig d'fhearg agus do chuid feirge ar shiúl ó do chathair Iarúsailéim, ó do shliabh naofa; óir mar gheall ar ár bpeacaí agus ar ainghníomhartha ár n-aithreacha, tá Iarúsailéim agus do mhuintir ina masla dóibh siúd go léir timpeall orainn.*

16a- Tógann Dainéil anseo an argóint a chuir Maois i láthair Dé: cad a déarfaidh na daoine a fhinné pionós a phobail? Is eol do Dhia an fhadhb ós rud é go ndearbhaíonn sé é féin faoi na Giúdaigh, trí bhéal Phóil i Rom.2:24: *Chun go bhfuil ainm Dé blasphemed i measc na Gentiles mar gheall ort, mar atá sé scríofa* . Tagraíonn sé do théacs Eze.16:27: *Agus, féach, shín mé amach mo lámh i gcoinne tú, laghdaigh mé an chuid a cheap mé tú, thug mé tú do thoil do naimhde, iníonacha na. Filistíneach , a bhí náire do iompar coiriúil* . Ina chomhbhá, tá go leor le foghlaim ag Daniel faoi bhreithiúnas Dé ar a chathair Iarúsailéim. Ach nuair a deir sé “ *Is mairg do Iarúsailéim agus do mhuintirse dóibh siúd go léir atá inár dtimpeall* ” níl sé mícheart, óir dá dtairgfeadh pionós Iosrael ar na págánaigh eagla folláin agus fonn ar an bhfíor-Dhia seo a sheirbheáil, bheadh an pionós bhí fíor-spéis aige. ach is beag toradh a thug an t-eispéireas brónach so, ní ba bheag, mar tá d'fhiachaibh orainn tiontú an Rí Nebuchadnesar agus an Rí Darius an Méid.

Dan 9:17 *Anois, dá bhrí sin, O ár nDia, éist leis an urnaí agus supplication de do sheirbhíseach, agus ar mhaithe leis an Tiarna lig do aghaidh Shine ar do tearmann desolate.*

17a- Deonófar an méid a iarrann Daniel ach ní toisc go bhfuil grá ag Dia dó, ach go simplí toisc go bhfuil an fillleadh seo ar Iosrael agus atógáil an teampall ina thionscadal. Níl a fhios ag Daniel, áfach, go scriosfar an teampall, a atófar i ndáiríre, arís i 70 ag na Rómhánaigh. Sin é an fáth go ndéanfaidh an t-eolas a gheobhaidh sé sa chaibidil seo 9 leigheas dó ar an tábhacht an-Ghiúdach a thugann sé fós ar an teampall cloiche a tógadh in Iarúsailéim; Is garr go

ndéanfaidh teampull feola Chríost é, agus ar an ádhbhar so sgriosfar arís é 70 armaibh na Róimhe.

Dan 9:18 *Mo Dhia, cluas a thabhairt agus éisteacht! Oscail do shúile agus féach ar ár bhfothracha, féach ar an gcathair ar a bhfuil d'ainm á agairt! Óir ní mar gheall ar ár bhfíréantacht a chuirimid ár n-achainíocha i láthair chugaibh, ach mar gheall ar bhur mór-thrócaire.*

18a- Is fíor gur roghnaigh Dia Iarúsailéim chun an áit a naomhú trína láithreacht ghlórmhar. Ach ní bhíonn an áit naofa ach amháin nuair a sheasann Dia ann, agus ón mbliain – 586, ní mar sin a bhí an scéal a thuilleadh. Agus, os a choinne sin, thug fothracha Iarúsailéim agus a teampaill fianaise ar neamhchlaontacht a cheartais. Ba ghá an ceacht seo d'fhir féachaint ar an bhfíor-Dhia mar neach beo a fheiceann, a bhreitheann, agus a imoibríonn murab ionann agus na déithe págánacha iodhalacha nach mbaineann ach le droch-aingil champa an diabhair. Déanann an fear dílis freastal ar Dhia ach úsáideann an fear mídhlisteanach Dia chun dlisteanacht reiligiúnach a thabhairt dó féin dóibh siúd atá timpeall air. Tá *comhbhá* Dé lena mbaineann Daniel fíor agus tabharfaidh sé go luath an cruthúnas is áille air, in Íosa Críost.

Dan 9:19 *A Thiarna, éist! A Thiarna, logh! A Thiarna, tabhair aird! Acht agus ná déan moill, chun grá dhuit, a Dhé! óir a thugtar d'ainm ar do chathair agus ar do mhuintir.*

19a- Tugann seanaois Dhainéil údar leis an áiteamh atá aige mar, cosúil le Maois, is é a mhian pearsanta is fear a bheith in ann taithí a fháil ar an fillleadh ar a thír “naofa”. Teastaíonn uaidh atógáil an teampaill naofa a fhinné a thabharfaidh glóir arís do Dhia agus d'Iosrael.

Dan 9:20 Agus *fós labhair mé, agus ghuigh, agus confessed mo pheaca, agus an pheaca de mo phobal Iosrael, agus i láthair mo supplications chun an Tiarna mo Dhia le haghaidh an sliabh naofa de mo Dhia;*

20a- Ní haon ionadh é go bhfuil grá ag Dia do Dhaniel, is eiseamláir de humhal é a thugann draíocht air agus a chomhlíonann critéar na beannaitheachta a éilíonn sé. Tá gach fear fallible chomh fada agus a chónaíonn sé i gcorp feola agus ní haon eisceacht é Daniel. Admhaíonn sé a chuid peacaí, feasach ar a laige mhór mar atá le déanamh againn go léir. Ach ní féidir lena cháilíocht spioradálta phearsanta peaca na ndaoine a chlúdach, toisc nach bhfuil ann ach fear, é féin neamhfhoirfe. Beidh an réiteach a thagann ó Dhia in Íosa Críost.

Dan 9:21 *Bhí mé fós ag labhairt i nguí, nuair a tháinig an fear Gabriel, a raibh feicthe agam roimhe seo i bhfís, ag eitilt i dtreo dom ag an am an ofráil tráthnóna.*

21a- Is é an t-am a roghnaíonn Dia do chuairt Ghabriel ná an ofráil um thráthnóna, is é sin, íobairt *shíoraí uain* a dhéanann tairngreacht *um thráthnóna agus ar maidin* ar thairiscint dheonach chorp naofa neamhchiontach Íosa Críost amach anseo. Gheobhaidh sé bás ar a céasadh chun íde a dhéanamh ar son peacaí an t-aon daoine tofa atá ina fhíordhaoine. Socraítear mar sin an nasc leis an nochtadh a thabharfar thíos, do Dhaniel.

Deireadh paidir: freagra Dé

Dan 9:22 *Mhúin sé dom, agus labhair liom. Dúirt sé liom: A Daniel, tháinig mé anois a oscailt do thuiscint.*

22a- Ciallaíonn an abairt “oscail do chuid faisnéise” go raibh an fhaisnéis dúnta go dtí sin. Labhraíonn an t-aingeal ar an ábhar de phlean coigiltis Dé a bhí faoi cheilt go dtí an t-am a chruinnithe le fáidh roghnaithe Dé.

Dan 9:23 *Nuair a thosaigh tú ag guí, chuaigh an focal amach, agus tá mé tagtha a insint duit; óir is ionmhuinn thú. Tabhair aird ar an bhfocal, agus an fhís a thuiscint!*

23a- *Nuair a thosaigh tú ag guí, tháinig an briathar amach*

D’eagraigh Dia na bhflaitheas gach rud, tráth an chruinnithe ag uair an tsíoraí agus ainmníonn an t-aingeal Gabriel Críost leis “an Briathar” mar a dhéanfaidh Eoin ag tús a Shoiscéalta: rinneadh feoil den *bhriathar*. Tagann an t-aingeal chun “an Briathar” a fhógairt dó, rud a chiallaíonn go dtagann sé chun teacht Chríost a rinne fáidh ó Mhaois a fhógairt dó de réir Deut.18:15 go 19: Ardóidh an Tiarna, do Dhia, thú as measc tú. , ‘i measc do dheartháireacha, **fáidh cosúil liomsa: éistfidh tú leis!** Mar sin freagróidh sé an t-iarratas a rinne tú ar an Tiarna do Dhia i Horeb lá an chomhthionóil, nuair a dúirt tú: *Ná éistim a thuilleadh le glór an Tiarna mo Dhia, agus ná feicim níos mó an tine mhór seo, ionas nach bás. Dúirt an Tiarna liom: Is maith an méid a dúirt siad. **Tógfaidh mé suas dóibh as measc a mbráithre Fáidh cosúil leatsa , cuirfidh mé mo bhriathra ina bhéal, agus labhróidh sé leo cibé rud a ordóidh mé dó . Agus mura n-éisteann duine le mo bhriathra a labhraíonn sé i m’ainm, beidh mé cuntasach air.** Ach an fáidh a bhfuil sé de chumas aige focal a labhairt i m’ainmse nár ordaigh mé dó a labhairt, nó a labhraíonn in ainm déithe eile, gearrfar pionós an bháis ar an bhfáidh sin.*

Tá an téacs seo bunúsach le tuiscint a fháil ar chiontacht na nGiúdach agus iad ag diúltú don Meisias Íosa mar gur chomhlíon sé na critéir go léir a bhí á maíomh faoina theacht. Tógtha i measc na bhfear agus tarchuradóir an fhocail diaga, bhí Íosa ag freagairt don chur síos seo agus thug na míorúiltí a rinne sé fianaise don ghníomh diaga.

23b- *óir is ionmhuinn thú*

Cén fáth a bhfuil grá ag Dia do Dhainéil? Go simplí toisc go bhfuil grá ag Daniel dó. Is é grá an fáth ar chruthaigh Dia an bheatha do chréatúir in aisce os a chomhair. Is é a ghá le grá a thug údar leis an bpraghas an-ard a bheidh air a íoc chun é a fháil ó chuid dá chréatúir thalmhaíochta daonna. Agus ar phraghas a bháis, a bheidh air a íoc, beidh na daoine a roghnóidh sé ina chompánaigh shíoraí.

23c- *Tabhair aird ar an bhfocal, agus tuig an fhís!*

Cén focal é, briathar an aingil nó an “Focal” diaga i bhfolach i gCríost? Is é an rud atá cinnte go bhfuil an dá indéanta agus comhlántach mar go mbainfidh an fhís “an Briathar” a thiocfaidh san fheoil in Íosa Críost. Dá bhrí sin tá sé ríthábhachtach an teachtaireacht a thuiscint.

An tuar 70 Seachtain

Dan 9:24 *Tá seachtó seachtain ceaptha do do mhuintir agus do do chathair naofa, chun stop a chur le heasaontais agus deireadh a chur le bpeacaí, chun*

éagothroime a dhéanamh agus fíréantacht shíoraí a thabhairt, an fhís agus an fáidh a shéalú, agus a ungradh. an Naofa Naofa.

24a- *Tá seachtó seachtain gearrtha amach ó do mhuintir agus ó do chathair naofa*

Ciallaíonn an briathar Eabhraise “hatac” sa chéad chiall gearradh nó slisniú ; agus go figuratively amháin, "a chinneadh nó a shocrú." Coimeádam an chéad bhrí, mar tugann sé brí don ghníomh seo de chuid Abrahám a dhéanann a chomhghuaillíocht le Dia trí íobairt a choincréitiú, in Gen.15:10: *Ghlac Abram na hainmhithe seo go léir, ghearr sa lár iad, agus chuir sé gach píosa amháin i dtreo. an ceann eile; ach níor roinn sé na héin .* Léirigh an ghnás seo an chomhghuaillíocht idir Dia agus a sheirbhíseach. Sin é an fáth go nglacfaidh an briathar seo “gearradh” a bhrí iomlán i “an chomhghuaillíocht a rinneadh le go leor ar feadh seachtaine” i véarsa 27. Is iad na “mórán” seo na Giúdaigh náisiúnta a bhfuil tairbhe an chreidimh i gCríost céasadh mar thairbhe acu. curtha i láthair ar dtús. Is é an dara leas atá sa ghearradh briathar seo ná go ndéantar na 70 seachtaine de bhlianta den chaibidil seo 9 a ghearradh ar an “2300 tráthnóna-maidin” de Dan.8:14. Agus tagann ceacht as an gcroineolaíocht seo a chuireann an creideamh Críostaí os comhair an chreidimh Ghiúdaigh. Ar an mbealach seo, múineann Dia dúinn go dtugann sé a bheatha in Íosa Críost chun é a thairiscint mar fhuascailt do gach creidmheach ar fiú a shlánú sa chine daonna go léir. Bhí ar an seanchúnant imeacht nuair a chaill Íosa a chuid fola chun a chonradh nua a bhriseadh le daoine tofa an domhain ar fad.

Tá sé mar aidhm ag leabhar Dhainéil an slánú uilíoch seo a mhúineadh trí thiontuithe ríthe comhaimseartha Dhainéil a chur i láthair dúinn; Nebuchadnesar, Darius an Méid agus Cirus an Peirsis.

Rabhadh sollúnta atá sa teachtaireacht a chuireann bagairt ar na Giúdaigh agus ar a gcathair naofa Iarúsailéim, dá dtugtar spriocdháta 70 seachtain. Anseo arís tugann cód Ezé.4:5-6 lá amháin ar feadh bliana a sheasann do gach 490 bliain. Caithfidh deacracht a bheith ag Daniel tuiscint a fháil ar bhrí bagairt ar a chathair atá ina fothracha cheana féin.

24b- *chun stop a chur le cionta agus deireadh a chur le peacaí*

Samhlaigh cad a bhí ag dul trí aigne Dhainéil ag éisteacht leis na rudaí seo nuair a bhí sé díreach tar éis glaoch ar Dhia ag urnaí chun maithiúnas a pheacaí agus peacaí a phobail. Beidh sé a thuiscint go tapa cad é. Ach tuigimid féin go maith an riachtanas diaga a chuirtear in iúl. Is mian le Dia a fháil óna dhaoine tofa go sábhálann sé, nach ndéanann siad peaca a thuilleadh, go gcuireann siad deireadh lena gcionta ar a dhlíthe agus mar sin deireadh a chur le bpeacaí de réir an méid a bheidh scríofa ag an Apostle Eoin i 1 Eoin 3 : 4: *An té a pheacaíonn an dlí, agus is é an peaca sárú an dlí .* Dírítear an cuspóir seo ar fhir nach mór dóibh a n-olc a chomhrac chun nach peaca a thuilleadh.

24c - *déan í féin ar son na héagóra agus tabhair leat an ceartas síoraí*

Don Ghiúdach Daniel , taispeánann an teachtaireacht seo deasghnátha “lá an réitithe” féile bhliantúil ina ndéanaimid ceiliúradh ar bhaint na bpeacaí trí ghabhair a íobairt. Léirigh an tsiombail tipiciúil seo den pheaca an Ghréig i Dan.8 agus chuir a láithreach an tairngreacht in atmaisféar spioradálta "lá na réitithe" seo. Ach conas is féidir le bás gabhar peacaí a bhaint mura n-éiríonn le bás

ainmhithe eile a íobairt i gcaitheamh na bliana iad a bhaint? Tugtar freagra an aincheist seo in Eabhraigh 10:3 go 7: *Ach déantar cuimhne na bpeacaí a athnuachan gach bliain ag na híobairtí seo; óir ní héidir le fuil tairbh agus gabhar peacaí do thógháil uaidh* . Uime sin ar dhul isteach sa domhan do Chríost adubhairt: *Íobairt agus ofráil ní dhéanfá, acht corp do dhealbhuigh tú dhom* ; *Níor ghlac tú le híobairtí dóite ná le híobairtí ar son an pheaca. Dúirt mé ansin: Féach, tá mé ag teacht (i scrolla an leabhair a labhrann sé orm) a dhéanamh, A Dhia, do thoil* . Tá na mínithe a thug an t-Apostle Paul an-soiléir agus loighciúil. Leanann sé as sin gur chuir Dia in áirithe dó féin, in Íosa Críost, obair an réitithe ar son na bpeacaí a d'fhógair an t-aingeal Gabriel do Dhaniel. Ach cá raibh Íosa Críost sa ghnás seo de “lá an réitithe”? A neamhchiontacht phearsanta foirfe, a rinne go siombalach é an t-uan paschal Dé a thógann peacaí an domhain, aire do na peacaí a toghaí mar shiombail ag gabhar ghnás an réitithe. Bhí an t-uan i bhfolach ag an ngabhar ionas go bhfuair an t-uan bás don ghabhar a thug sé aire. Trí ghlacadh lena bhás ar an gcrois chun peacaí a thoghadh, peacaí a raibh sé freagrach astu, i gCríost thug Dia dóibh an cruthú is áille ar a ghrá dóibh.

24d- *agus tabhair leat an ceartas síoraí*

Is é seo an iarmhairt sona ar bhás an Slánaitheoir Meisias. Déantar an fhíríantacht seo nach bhféadfadh an duine sin, ó Ádhamh, a thabhairt ar aird a chur i leith na dtoghthacha ionas go gcuirfí trí chreideamh i léiriú an ghrá diaga seo, trí ghrásta glan, orthu, ar dtús, go dtí an cath . sáraíonn an creideamh peaca. Agus nuair imthigheann so go hiomlán, adeirthear breitheamhnas Chríost do thabhairt. Éiríonn an mac léinn cosúil lena Mháistir. Is ar na boinn fhoirceadal seo a tógadh creideamh na n-aspal Íosa. Sula n-aistríonn am agus cumhachtaí dorcha iad, rud a leathnaíonn an cosán cúng a mhúin Íosa Críost. Ní bheidh an *fhíríantacht* seo *síoraí* ach amháin do na daoine tofa dílis, iad siúd a éistean agus a fhreagraíonn d'éilimh chearta Dé.

24- *a shéalú an fhís agus an fáidh*

Nó, ionas go gcomhlíonfar an fhís trí chuma an fháidh a fógraíodh. Tagraíonn an séala briathartha do shéala Dé a thugann mar sin don tairngreacht agus don fháidh a thaispeánfaidh údarás agus dlisteanacht dhiaga iomlán gan amhras dó féin. Tá an obair atá ar tí a chur i gcrích séalaithe lena séala ríoga diaga. Is é uimhir shiombalach an tséala seo ná “seacht: 7”. Ainmníonn sé freisin an iomláine a shainíonn nádúr Dé cruthaitheoir agus nádúr a Spioraid. Is é bunús an rogha seo ná tógáil a thionscadal thar seacht míle bliain, agus is é sin an fáth a roinn sé am i seachtainí de sheacht lá cosúil leis na seacht míle bliain. Tugann tuar na 70 seachtaine mar sin ról don uimhir (7), séala an Dé bheo in Ath.7. Deimhneoidh na véarsaí seo a leanas an tábhacht a bhaineann leis an uimhir “7”.

24f- *agus d'ungadh Naofa*

Is é seo an ungdadh an Spioraid Naoimh a gheobhaidh Íosa ag am a bhaiste. Ach ná déanaimis aon bhotún, ní raibh ach aon chuspóir amháin ag an gcolam a thuirling air ó neamh, sin chun a chur ina luí ar Eoin gurbh é Íosa go deimhin an Meisias fógartha; tá neamh fianaise air. Ar domhan, ba é Íosa an Chríost i gcónaí agus i bhfoirm ceisteanna roghnaithe a cuireadh ar na sagairt, is cruthúnas é seo a theagasc sa tsionagóg ag aois 12. Maidir lena mhuintir, ina measc a rugadh agus a tógadh é, ba é a mhisean oifigiúil ná tosú ag a bhaisteadh i titim na bliana 26 agus

bhí sé chun a shaol a thabhairt suas in earrach na bliana 30. Ainmníonn an teideal Naofa de Holies le dínit ós rud é go gcuimsíonn sé i bhfoirm feola an Dia beo a chuir eagla ar na hEabhraigh in aimsir Mhaois. Ach bhí siombail ábhartha ar domhan ag an Naomh Naofa beo; an t-ionad nó an sanctóir is naofa de theampall Iarúsailéim. Siombail na bhflaitheas a bhí ann, an ghné seo dorochtana don chine daonna ina seasann Dia agus a chuid aingeal. Suíomh an bhreithiúnais diaga agus áit a ríchathaoir, bhí Dia mar Bhreitheamh ag fanacht le fuil Chríost chun maithiúnas peacaí na ndaoine tofa a roghnaíodh le linn na 6 mhílaoise atá leagtha síos don roghnú seo a bhailíochtú. Mar sin chomhlíon bás Íosa “féile an réitithe” deiridh. Tá maithiúnas faighte agus na hÍobairtí ársa ceadaithe ag Dia bailíochtaithe go léir. Rinneadh ungradh Naofa na Naomh Lá na Réitine trí fhuil an ghabhair a maraíodh ar an suíochán trócaire a dhoirteadh, altóir a cuireadh os cionn na háirc ina raibh orduithe ciontaithe Dé. Chun an gníomh seo, uair sa bhliain, bhí an t-ardsagart údaraithe chun dul isteach ar an áit is naofa de bharr na scarúna. Mar sin tar éis a aiséirí, thug Íosa chun na bhflaitheas a chuid fola chun an tiarnas a fháil, an dlisteanacht chun daoine tofa a shábháil trí chur i leith a cheartais agus an ceart chun peacaigh neamhaithrí a cháineadh, lena n-áirítear aingil olc agus a gceannaire Sántan, an diabhal. . Ligfidh Naomh Naofa, a ainmníonn neamh freisin, an fhuil a dhoirteann Íosa ar an talamh, dó, i Mícheál, an diabhal agus a dheamhain a chaitheamh amach ó neamh, rud a nochtar in Ath.12:9. Mar sin, níorbh é earráid na ndaoine reiligiúnacha Giúdacha ná carachtar fáidhiúil “lá an réitithe” bliantúil a thuiscint. Chreid siad go mícheart go bhféadfadh an fhuil ainmhí a thairgtear sa cheiliúradh seo cailliú brí ainmhí eile a bhailíochtú i rith na bliana. Fear déanta ar íomhá Dé; an t-ainmhí a thairgtear trí shaol na talún, conas is féidir linn comhionannas luacha a chosaint don dá speiceas?

A Dhia, ba é Íosa Críost é féin mar ola an ungaidh mar an Spiorad Naomh agus ag dul suas chun na bhflaitheas tugann sé leis an ungradh a dhlísteacht a bhuaigh ar an talamh.

An eochair do ríomhaireachtaí

Dan 9:25 *Know dá bhrí sin, agus a thuiscint! Ón am nuair a dhearbhaigh an focal go ndéanfaí Iarúsailéim a atógáil don Anointed, go dtí an Ceannaire, seacht seachtaine agus trí fichid agus dhá sheachtain ó shin, déanfar na háiteanna agus na díoga a athchóiriú, ach in amanna deacra.*

25a- *Bíodh a fhios seo agat, agus tuig!*

Tá an ceart ag an aingeal cuireadh a thabhairt do Daniel ar aird mar go dtugann sé aghaidh ar shonraí a éilíonn tíuchan spioradálta agus intleachtúil mór; mar ní mór ríomhanna a dhéanamh.

25b- ***Ón uair a d’fhógair an briathar go n-atógfar Iarúsailéim don Aontú, go dtí an Ceannaire***

Tá an chuid seo den véarsa amháin thar a bheith tábhachtach mar go ndéanann sé achoimre ar chuspóir na físe. **Tugann Dia modh eolais dá mhuintir atá ag feitheamh lena Mheisias cén bhliain a chuirfidh sé é féin i láthair dóibh**. Agus ní foláir an tráth seo nuair a d’fhógair an focal go n-atógfar Iarúsailéim a chinneadh de réir ré na 490 bliain a tuar. Chun na haithne ath-

thógtha so, i leabhar Ezra, faighimid trí foraithe b'fhéidir a horduódh as a chéile ag trí ríthe Peirseacha: Cyrus, Darius, agus Artaxerxes. Tarlaíonn sé go gceadaíonn an fhoraithe a bhunaigh an ceann deireanach i - 458, an 490 bliain sa bhliain 26 dár ré a thabhairt chun críche. Is í foraithe Artacserceses mar sin is cóir a choinneáil ag cur san áireamh an tséasúir inar scríobhadh é: Earrach de réir Esd.7:9: *d'fhág sé an Bhablóin ar an gcéad lá den chéad mhí, agus tháinig sé go Iarúsailéim ar an chéad lá don chúigiú mí, lámh mhaith a Dhé air* . Tá bliain fhoraithe an rí tugtha in Ezra.7:7 *Tháinig go leor de chlann Iosrael, sagairt agus Léivítigh, amhránaithe, doirseoir, agus Netinites, go Iarúsailéim freisin sa seachtú bliain d'Artaacseircéas an Rí* .

Imeacht na foraithe a bheith ina earrach, an Spiorad ag díriú ar a tuar, an Cháisc an earraigh nuair a fuair bás Íosa Críost céasadh. Beidh na ríomhanna mar thoradh orainn chuig an gcuspóir seo.

25c- *seacht seachtaine seasca is coicís ó shin, déanfar na háiteanna agus na díoga a athchóiriú, ach in amanna deacra.*

Tá 70 seachtain againn ar dtús. Léiríonn an aingeal 69 seachtain; 7 + 62. Críochnaíonn an chéad 7 seachtaine le ham téarnaimh Iarúsailéim agus an teampaill, in amanna trua mar go n-oibríonn na Giúdaigh faoi bhuan-chraic na nArabach a tháinig chun cur fúthu sa cheantar a fágadh saor óna ndíbeartha. Déanann an véarsa seo ó Neh.4:17 cur síos go maith ar an gcás: *Iad siúd a thóg an balla, agus iad siúd a d'iompair nó a lódáil na hualaí, d'oibrigh siad le lámh amháin agus a choinnigh arm sa lámh eile* . Sonraítear é seo, ach tá an príomhcheann le fáil sa 70ú^{seachtain} chomhaireamh.

An 70ú seachtain

Dan 9:26 *Agus tar éis an seasca is dhá sheachtain beidh an Anointed One a ghearradh amach, agus beidh sé gan ~~comharba~~, rud ar bith dó. Scriosfaidh muintir an rialtóra a thiocfaidh an chathair agus an ~~tearmann naofa~~, agus tiocfaidh a gcríoch mar trí thuile; Tá sé socraithe go mairfidh na léirscrios go dtí deireadh an chogaidh.*

26a- *Tar éis an dá sheachtain is seasca, gearrfar an tAon Anointed*

Cuirtear 7 seachtaine roimh na 62 seachtainí seo , rud a chiallaíonn gurb é an fíor-theachtaireacht ná "tar éis na 69 seachtaine" *déanfar ceann anoinithe a ghearradh amach* , ach ní hamháin aon cheann anoinithe, cuimsíonn an té a fhógraítear mar sin an t-ungadh diaga é féin. Agus an fhoirmle “ *a ungradh* ”, ullmhaíonn Dia na Giúdaigh le haghaidh a dteagmháil le fear gnáth, i bhfad ó shrianta diaga. De réir a pharabal de na saothróirí fíona, cuireann Mac an Duine, mac Mháistir an fhíonghoirt, é féin i láthair na saothróirí fíona tar éis dó a theachtairí a tháinig roimhe agus a ndearna siad drochíde orthu a sheoladh. Ó thaobh an duine de, níl in Íosa ach *duine ungradh* a chuireann é féin i láthair i ndiaidh daoine anoin eile.

Dúirt an t-aingeal “ *i ndiaidh* ” an ré iomlán de 69 seachtainí agus mar sin léirigh sé an 70ú . Mar sin, céim ar chéim, treoraíonn sonraí an aingeal sinn i dtreo Cháisc na nGiúdach earrach na bliana 30, a bheidh suite i lár an 70ú^{seachtain seo} de bhlianta lae.

26b- *ocus ni bi ~~comharba~~-dó*

Tá an t-aistriúchán seo níos neamhdhlisteanáí fós mar a shonraíonn a údar, L.Segond, ar an imeall gurb é an t-aistriúchán litriúil: *ní haon duine dó* . Agus domsa oireann an t-aistriúchán litriúil go foirfe dom mar deir sé cad a tharla i ndáiríre ag uair a chéasadh. Léiríonn an Bíobla gur stop na haspail féin den chreidiúint gurbh é Íosa an Meisias a rabhthas ag súil leis mar go raibh siad, cosúil leis an gcuid eile de na Giúdaigh, ag fanacht le meisias trodaí a chaitheadh na Rómhánaigh amach as an tír.

26c- *Na daoine ceannaire a thioctaidh, scriosfaidh siad an chathair agus ~~an~~ ~~sanctóir~~-naofa*

Is ionann é seo agus freagra Dé ar neamhchreideamh náisiúnta na nGiúdach a breathnaíodh: *gan éinne ar a shon* . Íocfar go cinntitheach as an fheirg i gcoinne Dé trí scrios Iarúsailéim agus a *beannaitheacht bhréagach* ; mar ó bhí an bhliain 30, ní raibh aon *bheannaíocht níos mó* ar ithir Giúdach; ní haon tearmann é a thuilleadh. Don ghníomh seo, d'úsáid Dia na Rómhánaigh, iad siúd trínar céasadh na ceannairí reiligiúnacha Giúdacha an Meisias, gan a bheith dána agus gan a bheith in ann é a dhéanamh iad féin, cé go raibh a fhios acu, gan iad, an deacon Stephen a chloch “trí bliana agus sé mhí. ” ina dhiaidh sin.

26d- *agus tíoctaidh a deireadh mar thuile*

Bhí sé mar sin i 70, tar éis roinnt blianta de léigear Rómhánach, thit Iarúsailéim isteach ina lámha, agus líonadh le fuath millteach, beoite ag ardor diaga, scrios siad frantically, mar a fógraíodh, an chathair agus an bheannaíocht a bhí a thuilleadh, go dtí *ann* . nach raibh *cloch amháin fágtha ar cheann eile* mar a d'fhógair Íosa roimh a bhás i Matt. 24:2: *Ach dúirt sé leo: An bhfeiceann sibh seo go léir? Go deimhin a deirim ribh, ní fhágfar cloch amháin ar chloich eile anso nach leagfar anuas* .

26 - *socráítear go mairfidh na léirscrios go dtí deireadh an*^{chogaidh}

I Matt.24:6, dúirt Íosa: *Cloisfidh sibh faoi chogaí agus ráflaí faoi chogaí: bí cúramach gan a bheith buartha, mar ní foláir na nithe seo a theacht chun críche. Ach ní mar sin a bheidh an deireadh go fóill*. Tar éis na Rómhánaigh, lean cogáí ar aghaidh ar feadh an dá mhíle bliain den ré Chríostaí agus is eisceachtúil é an t-am fada síochána a bhí againn ó dheireadh an Dara Cogadh Domhanda ach é cláraithe ag Dia. Mar sin is féidir leis an gcine daonna torthaí a shaobhadh a tháirgeadh go dtí deireadh a chuid fantasies sula n-íoctar an praghas go básmhar.

Gidheadh, ní cóir dhúinn dearmad a dhéanamh, agus sinn ag labhairt ar na Rómhánaigh, go sínfidh comharbais an phápa saothair an “ *sgríostóra nó an díothaigh* ” *págánach agus ann sin go deireadh an chogaidh bhíos ag dul i gcoinnibh toghtha Chríost Dé*.

Dan 9:27 *Déanfaidh sé cúnant láidir le go leor ar feadh seachtaine* , agus ar feadh *leath na seachtaine* beidh sé faoi deara íobairt agus arbhair a thairiscint chun scor; Agus [beidh] ar an sciathán de na abominations an léirscrios agus fiú go dtí díothú (nó scrios iomlán), agus beidh sé a bheith briste, [de réir] an méid atá forordaithe, sa talamh [domhain] .

27a- *Déanfaidh sé comhghuaillíocht láidir le go leor ar feadh seachtaine*

Tairníonn an Spiorad bunú an *chúnant nua* ; tá sé *soladach* mar bíonn sé mar bhunús leis an slánú a thairgtear go dtí deireadh an domhain. Faoin téarma go leor, díríonn Dia ar náisiúnaigh Ghiúdacha, ar a haspail agus ar a chéad

dheisceabail Ghiúdacha a rachaidh isteach ina chúnant *le linn na seacht mbliana* deiridh den spriocdháta a thugtar don náisiún Giúdach glacadh leis go hoifigiúil nó diúltú don Meisias céastaithe. Is é an cúnant seo atá “ *gearrtha* ” i véarsa 24 idir Dia agus peacaigh aithrí na nGiúdach. Sa titim de 33, beidh deireadh na seachtaine seo caite marcáilte ag an gníomh éagórach agus fuathmhar eile a bhfuil ionadaíocht ag cloch Stephen an deacon nua. An t-aon rud a rinne sé mícheart ná fírinne a insint do na Giúdaigh nach raibh siad in ann iad a chloisteáil, agus Íosa ag cur a bhriathra ina bhéal. Nuair a chonaic Íosa maraíodh leantóir dá chúis, thaifead sé an diúltú oifigiúil náisiúnta dá idirghuí. Ó thitim na bliana 33, spreag na reibiliúnaithe Giúdacha fearg na Róimhe a fholmhú de bhloc ar Iarúsailéim sa bhliain 70.

27b- *agus ar feadh leath na seachtaine cuirfidh sé faoi deara an íobairt agus an ofráil a scor*

an nóiméad seo i lár nó *leath na seachtaine* ná earrach 30 atá dírithe ar thuar na 70 seachtaine. Seo é an tráth a gcuirtear na gníomhartha go léir a luadh i véarsa 24 i gcrích: **Deireadh an pheaca, a réitithe, teacht an fháidh a chomhlíonfaidh an fhís trína cheartas síoraí a bhunú agus ag unghadh Chríost aiséirí a théann suas chun na bhflaitheas Bua agus buacach. Uilechumhachtach.** Luaitear bás atoning an Meisias anseo faoin ngné iarmhairt atá i gceist leis: scor deifnídeach na *n-íobairtí agus na n-íobairtí* ainmhithe a rinneadh tráthnóna agus maidin sa teampall Giúdach, ach freisin ó mhaidin go tráthnóna, ar son peacaí na ndaoine. Fágann bás Íosa Críost as feidhm na siombailí ainmhithe a réamhchum é sa seanchúnant, agus is é seo an t-athrú riachtanach a tharla de bharr a íobairt. Deimhníonn an stróiceadh ar bhrat an teampaill a dhéanann Dia faoi láthair nuair a théann Íosa in éag go bhfuil deireadh cinnte le deasghnátha reiligiúnacha an domhain, agus déanann scrios an teampaill, i 70, an daingniú seo a neartú. Ina dhiaidh sin, b'éigean d'fhéilte bliantúla na nGiúdach, gach rud fáidhiúil dá theacht, imeacht; ach ar chuma ar bith, cleachtadh na Sabóide seachtainiúla a fhaigheann sa bhás seo a bhrí dhílis: tairgeann sé an chuid eile neamhaí den seachtú mílaoise, a fhaigheann Íosa Críost, trína bhua, do Dhia agus dá fhíor-thofa dá n-iontaoibh sé a foirfe. ceartas síoraí a luadh i véarsa 24.

tús na “ *seachtain* ” seo de laethanta-blianta i titim 26 le baisteadh Íosa a bhaist Eoin Baiste.

27c- *Agus [beidh] ar sgiath na n-aithríghe dhóibh*

Faraoir, ach tá an chuid seo den véarsa aistrithe go dona sa leagan L.Segond toisc go ndearnadh míthuiscint air. Ag cur san áireamh na foilseacháin a cuireadh ar fáil in Apocalypse Eoin, cuirim m'aistriúchán ar an téacs Eabhraise i láthair a dhearbhaíonn aistriúcháin eile. Molann an frása “ *ar an sciathán* ”, siombail de charachtar neamhaí agus tiarnas, freagracht reiligiúnach a dhíríonn go díreach ar an bPápa Róimh, a “ *ardaíonn* ” i Dan.8:10-11, agus a comhghuaillithe reiligiúnacha na laethanta deiridh. Is ionann *sciatháin iolair agus an t-ingearchló uachtarach den teideal impiriúil*, mar shampla *an leon le sciatháin iolair* a bhaineann leis an Rí Nebuchadnezzar, nó le Dia féin, a d'iompair ar *sciatháin iolair* a mhuintir Eabhrais a thug sé ó sclábháocht na hÉigipte. Gach Impireachtaí tar éis glacadh leis an siombail an iolair, lena n-áirítear, i 1806, Napoleon 1 a bhí

deimhnithe ag Apo.8:13, ansin an emperors Prúise agus Gearmánach, an ceann deireanach a bheith ar an deachtóir A.Hitler. Ach ó shin i leith, tá an t-iolar impiriúil seo ag SAM ar chúl glas a airgeadra náisiúnta: an dollar.

Ag fágáil an ábhair roimhe seo, filleann an Spiorad chun díriú ar a namhaid is fearr leat: an Róimh. Tar éis an misean earthly Íosa Críost, is é an gníomhaí spriocdhírthe de na *abominations is cúis leis an léirscrios* deiridh an domhain go deimhin Róimh a bhfuil a chéim impiriúil págánacha díreach scriosta Iarúsailéim i 70 i véarsa 26. Agus beidh an gníomh de cion "*abominations an léirscrios*" leanúint ar aghaidh in am go dtí deireadh an domhain. Tá na *abominations*, san iolra, inchurtha mar sin, ar an gcéad dul síos, don Róimh Impiriúil a dhéanfaidh géarleanúint ar na dílis tofa trína chur chun báis i "gcéimeanna" iontacha chun siamsaíocht a thabhairt do na daoine Rómhánacha fuilteacha, rudaí a scoirfidh i 313. Ach ceann eile is é atá i gceist leis ná deireadh a chur le cleachtadh an seachtú lá Sabbath, 7 Márta, 321; tá an gníomh seo fós inchurtha i leith Impireacht na Róimhe agus a ceannaire impiriúil Constantine ¹ In éineacht leis, tháinig Impireacht na Róimhe faoi cheannas na n-impire Byzantine. Sa bhliain 538, ina dhiaidh sin, ^{rinne an t-impire Iustinian 1st} *gráifnéas* eile trí réimeas Phápa Vigilius 1ú a bhunú ar a shuíochán Rómhánach ' agus ní mór an fadú seo ar na *gráinní* go deireadh an domhain a chur i leith na céime seo de dhlí an Phápa atá ag Dia. shéanadh ó Dan.7. Cuimhnímid go n-ainmníonn an t-ainm "*adharc beag*" an dá chéim cheannasacha sa Róimh i Dan.7 agus Dan.8. Ní fheiceann Dia sa dá chéim as a chéile seo ach leanúnachas na hoibre uafáis céanna.

Cheadaigh staidéar na gcaibidlí roimhe seo dúinn na cineálacha éagsúla gráinneachta a chuireann an véarsa seo ina leith a aithint.

27d- *agus go dtí go ndíothófar (nó go scriosfar go hiomlán) é agus go mbrisfear é*, [do réir] *an méid a hordaíodh, sa talamh fhásaigh*.

" *Beidh sí briste* [de réir] *an rud atá forordaithe* " agus a nochtar i Dan.7:9-10 agus Dan.8:25: *Mar gheall ar a rathúnas agus a rathúlachta, beidh arrogance ina chroí, déanfaidh sé go leor caillfear fir a mhair go síochánta, agus ardóidh sé in aghaidh an taoisigh; ach beidh sé briste, gan iarracht lámh ar bith.*

Tugann an téacs Eabhrais an smaoineamh diaga seo difriúil ó na haistriúcháin reatha.

Tá an nuance seo bunaithe ar thionscadal Dé chun an milleán a chur ar na fir ar an bpláinéad Domhan ar a bhfuil siad ina gcónaí; a mhúineann Rev.20 dúinn. Tabhair faoi deara dúinn go ndéanann an creideamh bréagach Críostaí neamhaird ar an tionscadal diaga seo a bheidh comhdhéanta de dhaoine a dhíbirt as aghaidh an domhain, ag fillleadh glórmhar Chríost. Agus neamhaird á déanamh acu ar na foilseacháin a tugadh in Revelation 20, fanann siad go neamhbhalbh le bunú ríocht Chríost ar domhan. Mar sin féin, tá scriosadh iomlán a dhromchla beartaithe anseo agus in Rev.20. Fillfidh an fillleadh ina ghlóir do Chríost bua ina dhiagacht go léir ar an domhan a chuma chaotic ó thús a staire a bhfuil cur síos air in Genesis 1. Croithfidh creathanna talún ollmhóra é agus fillfidh sé faoin ainm duibheagán ar a staid chaotic "*neamhfhoirmiúil agus folamh*", , "tohu wa bohu", tosaigh. Ní bheidh aon fhear beo fágtha uirthi, ach beidh sí i *bpríosún* an diabhair leithlisithe uirthi ar feadh *míle bliain* go dtí uair a bháis.

Ag an gcéim seo den staidéar, ní mór dom eolas breise a sholáthar maidir leis an “70ú^{seachtain}” a bhfuil staidéar déanta anois air. Tá a chomhlíonadh i laethanta-blianta prophetic mar aon le comhlíonadh litriúil. Mar gheall ar a bhuíochas le fianaise an fhéilire Giúdach, tá a fhios againn an chumraíocht na seachtaine na Cásca na bliana 30. Ba é a lárionad oíche Chéadaoin de ócáideach Sabbath údar Cháisc na nGiúdach a thit an bhliain sin ar an Déardaoin. Mar sin is féidir linn cúrsa na Cásca seo ina bhfuair Íosa bás a athchruthú go hiomlán. Gabhadh tráthnóna Dé Máirt, Breithiúnas i rith na hoíche, céasadh Íosa maidin Dé Céadaoin ag 9 a chlog. Rachaidh sé in éag ag 3 p.m. Roimh 6 p.m., chuir Íosaef Arimathea a chorp sa tuama agus rolladh uaidh an chloch a dhún é. Gabhann Sabbath Cásca Déardaoin. Maidin Dé hAoine, ceannaíonn mná cráifeach spíosraí a ullmhaíonn siad i rith an lae chun corp Íosa a leabú. Tráthnóna Dé hAoine ag 6 p.m. tosaíonn an tSabóid sheachtainiúil, oíche amháin, gabhann lá faoi shuaimhneas naofa ag Dia. Agus tráthnóna Dé Sathairn ag 6 p.m., tosaíonn an chéad lá den tseachtain tuata. Téann an oíche thart agus ag an gcéad solas breacadh an lae téann na mná go dtí an tuama ag súil le duine a aimsiú chun an chloch a rolladh amach. Faigheann siad an chloch rollta ar shiúl agus an tuama oscailte. Ag dul isteach sa tuama, feiceann Muire Magdalene agus Muire, máthair Íosa, aingeal ina suí a insíonn dóibh go bhfuil Íosa aiséirí, an t-aingeal ag rá leo dul agus rabhadh a thabhairt dá dheartháireacha, a haspail. Agus í ina cónaí sa ghairdín, feiceann Muire Magdalene fear gléasta i mbán a ghlacann sí le haghaidh garraíodóir; mar mhalairt air sin aithníonn sí Íosa. Agus anseo, mionsonra antábhachtach a scriosann creideamh an-fhorleathan, deir Íosa le Muire: “ *Níor fhíll mé go fóill ar m’Athair* ”. Níor tháinig an gadaí a bhí ar an gcrois agus Íosa é féin isteach i bparthas, ríocht Dé, ar an lá céanna dá gcroiseadh, ós rud é 3 lá iomlán ina dhiaidh sin, níl Íosa fós ar ais chun na bhflaitheas fós. Mar sin an féidir liom a rá in ainm an Tiarna, go mbeadh siad ina dtost! Ionas nach mbeadh ort magadh nó náire a fhulaingt lá amháin.

Is é an dara rud leas a bhaint as an dáta – 458 ar dtús a chuireann tús leis an 70 seachtain de bhlianta lae a socraíodh do na Giúdaigh ar thug Dia dhá phríomhchomhartha aitheantais dóibh: an tSabóid agus timpeallghearradh na feola.

De réir Rom.11, déantar na tiontuíthe págánacha a chuaigh isteach sa chúnant nua a ghreamú isteach sa fhréamh agus sa stoc Eabhrais agus Giúdach. Ach is Giúdach amháin bunanna an chomhaontais nua agus rinne Íosa é seo a mheabhrú in Eoin 4:22: *Adhradh tú an rud nach bhfuil ar eolas agat; déanaimid adhradh a bhfuil ar eolas againn, mar is ó na Giúdaigh a thagann slánú.* Sa lá atá inniu ann, glacann an teachtaireacht seo le hábharthacht bheo mar go gcuireann Íosa í i ngleic le págánaigh a thiontaigh go bréagach i ngach aois. Chun iad a scrios níos fearr, bhrúigh an diabhal iad chun fuath a thabhairt do na Giúdaigh agus dá gcomhghuaillíocht; a d’iompaigh siad ar shiúl ó na aitheanta Dé agus a Sabbath naofa. Ní mór dúinn mar sin an earráid seo a cheartú agus **breathnú ar an cúnant nua le céannacht Ghiúdach**. Is iad na haspail agus na deisceabail Ghiúdacha tiontaithe nua seo “ *mórán* ” a dhéanann *comhghuaillíocht dhaingean le hÍosa*, i Dan.9:27, ach fanann a mbunáit fós ina Giúdach, is cúis imní dóibh freisin faoi

thús na tréimhse “70 seachtainí” a thug Dia don náisiún Giúdach chun glacadh le nó diúltú do chaighdeán an chúnant nua atá bunaithe ar dhoirteadh fola an duine go deonach ag Íosa Críost. Mar bhaint as na réasúnithe seo is é an dáta – 458 ná tús “2300 tráthnóna-maidin” de Dan.8:14.

Ag deireadh na ré fada prophetic seo, 2300 bliain, b'éigean deireadh a chur le trí rud de réir Dan.8:13.

- 1- an tsagartacht suthain
- 2- an peaca millteach
- 3- géarleanúint na naomhaíochta agus an airm.

Aithnítear na trí rud:

- 1- sagartacht shíor-thalmhaidh an phápa
- 2- athainmníodh an chuid eile den chéad lá: Dé Domhnaigh.
- 3- Géarleanúint na naomhaíochta agus na naomh Críostaí, saoránaigh ríocht na bhflaitheas.

Bhí sé mar aidhm ag na hathruithe seo:

- 1- Tabhair ar ais go Íosa Críost a shíor-shagartacht neamhaí.
- 2- Athchóirigh an dlí diaga iomlán lena n-áirítear ^{scíthe an 7ú lá sabóideach}.
- 3- Féach deireadh le géarleanúint na naomhaíochta agus na naomh Críostaí.

An ríomh atá beartaithe don “2300 tráthnóna-maidin” ag tosú ón dáta – 458, críochnaíonn deireadh na ré seo in earrach na bliana 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. Tá 1842 bliain iomlán againn sa ríomh seo agus ní mór dúinn +1 a chur leo chun an t-earrach a ainmniú i dtosach na bliana 1843 mar a gcríochnaíonn an “2300 tráthnóna-maidin” a bhí á tuar. Is é an dáta seo tús le fillleadh ar idirghabháil Dé atá ag iarraidh a naoimh dhílis a shaoradh ó na bréaga reiligiúnacha a fuarthas le hoidhreacht ó Chaitliceachas an Phápa Rómhánach ar feadh 1260 bliain. Dá bhrí sin, ag glacadh leis an tionscnamh chun múscailt spioradálta a chruthú i Stáit Aontaithe Mheiriceá áit a bhfuil tearmann aimsithe ag Protastúnaigh, spreagann an Spiorad spéis i dtuar Daniel 8:14 in William Miller agus fógraíonn dhá dháta beartaithe i ndiaidh a chéile fillleadh Íosa Críost, an chéad cheann le haghaidh earrach na bliana 1843, an dara ceann le haghaidh titim 1844. Dó, ciallaíonn íonú an tearmainn go bhfilltear Íosa chun an domhan a íonú. Tar éis dhá d'fómá ar na dátaí sceidealta, tugann an Spiorad comhartha do na daoine ba bhuansaí a ghlac páirt sa dá thástáil chreidimh. Fuarthas fíis neamhaí ar maidin an 23 Deireadh Fómhair 1844 ag duine de na naoimh a bhí ag trasnú na bpáirceanna. D'oscail neamh radharc ag taispeáint Íosa Críost mar Ard-Shagart ag feidhmiú sa tearmann neamhaí. San fhís a chuaigh sé ar aghaidh ón ionad naofa go dtí an áit is naofa. Mar sin tar éis 1260 bliain dorchadais, d'athcheangail Íosa Críost lena dhílsí, arna chur in eagar de réir an dá thriail as a chéile.

- 1- **An atosú ar an suthain**. Is tríd an bhfís seo mar sin a ghlac Dia smacht oifigiúil ar a shíor-shagartacht neamhaí ar 23 Deireadh Fómhair, 1844.
- 2- **Filleadh na Sabóide**. Sa mhí chéanna, thosaigh duine eile de na Naomh ag breathnú ar an seachtú lá Sabbath, tar éis cuairt a thabhairt ó Bhean Uasal Rachel Oaks a thug paimfléad dó óna séipéal: "The Seventh-day Baptists." Ceann ar cheann, le himeacht ama, ghlac na naoimh a roghnaigh an dá thástáil an seachtú lá Sabbath freisin. Seo mar a chuir Dia deireadh

leis an bpeaca millteach a bhunaigh an Róimh pháganach, ach a dhliteanaigh an Róimh Phápa faoin ainm “Dé Domhnaigh”.

- 3- **Stop a chur leis na géarleanúintí** . Bhain an tríú ábhar le beannaitheacht agus bhí géarleanúint á déanamh ag Críostaithe ar feadh 1260 bliain. Agus ansin arís, i 1843 agus 1844, bhí an tsíocháin reiligiúnach i réim i ngach áit ar domhan Thiar a raibh baint ag an tairngreacht léi. Tá sé seo amhlaidh toisc go raibh an Fhrainc réabhlóideach ina tost lena gilitín iad siúd a bhí freagrach as na mí-úsáidí reiligiúnacha a rinneadh. Mar sin tar éis na mblianta fuilteacha deiridh de phionós na *n-adhaltranach reiligiúnach* de réir Apo.2:22-23, ag deireadh na 1260 bliain dar tosach 538, an dáta a bhain le deireadh a chur leis an *suthain* trí bhunú réimeas an phápa, .i. i.e. i 1798, tá an tsíocháin reiligiúnach i réim. Agus ceadaíonn an tsaoirse coinsiasa a bunaíodh do na naoimh freastal ar Dhia de réir a rogha agus a n-eolas go méadóidh Dia. Sa bhliain 1843, *tháinig an beannaitheacht* agus *arm na naomh* , na saoránaigh seo de ríocht na bhflaitheas roghnaithe ag Íosa Críost , a thuilleadh géarleanúint , mar a d'fhógair an tuar na Daniel 8:13-14 .

Bhí na heispéiris seo go léir eagraithe agus á dtreorú ag an Dia Uilechumhachtach a threoraíonn intinn na bhfear go hiomlán dofheicthe ionas go gcomhlíonfaidh siad a phleananna, a chlár iomlán, go dtí deireadh an domhain nuair a bheidh deireadh lena rogha tofa. Tagann sé chun solais as seo go léir nach roghnaíonn an duine onóir a thabhairt don tSabóid agus dá solas, is é Dia a thugann dó na nithe seo a bhaineann leis mar chomhartha dá fhaomhadh agus dá fhíorghrá dó mar a mhúineann Ezé. .20:12 20: *Thug mé freisin mo shabóidí dóibh mar chomhartha idir mé féin agus iad, chun go mbeadh a fhios acu go bhfuil mé an Tiarna a naomhaíonn iad ... a naomhaíonn mo sabóidí, agus go mbeadh siad idir mé féin agus tusa aon chomhartha trína. is eol gur mise an Tiarna bhur nDia* . Toisc gurb é an té atá ar lorg a chaoirigh caillte, bímis cinnte nach gcaillfidh aon oifigeach tofa an glao.

I Dan.8, sa fhreagra uathúil a thugann Dia i véarsa 14 ar an gceist i véarsa 13, luíonn an focal “ *naomhaíocht* ” go foirfe mar go mbaineann beannaitheacht go ginearálta le gach rud ar maoin Dé é agus a théann i bhfeidhm go háirithe air. B'é seo cás a *shíor*- shagartachta neamhaí, a *shabóid naomhtha* ó bhunú an domhain an lá tar éis cruthú Ádhaimh, agus a *naomh* , a dhílse toghtha.

Bhí na heispéiris a prophesied i Daniel 8:13-14 comhlíonta idir 1843 nuair a tháinig an fhoraithe diaga i bhfeidhm agus an titim de 1844, iad araon bunaithe ar ionchas an tuairisceán Íosa Críost ar na dátaí sin, ag brath mar sin ar an smaoineamh ar Le teacht Íosa Críost, thug lucht comhaimsire an eispéiris seo an t-ainm “Adventist”, ón Laidin “adventus” ar na rannpháirtithe a bhí ina leanúna ar na hionchais seo, rud a chiallaíonn go beacht “eacht”. Gheobhaidh muid an t-eispéireas “Adventist” seo i gcaibidil 12 de leabhar Daniel seo, áit a leagfaidh an Spiorad béim ar thábhacht an “chúnant” foirmeálta deiridh seo.

Daniel 10

Dan 10:1 *Sa tríú bliain de Chirus rí na Peirsis nochtadh focal do Dhaniel, dárbh ainm Beltesaszar. Fógraíonn an focal seo, atá fíor, tubaiste mhór. D'éist sé leis an bhfocal seo, agus thuig sé an fhís.*

1a- *Sa tríú bliain de Chirus rí na Peirse, nochtfar focal do Dhaniel darbh ainm Beltesasar.*

Tháinig Cyrus 2 i réim ó shin – 539. Dá bhrí sin is é dáta na físe – 536.

1b- *Fógraíonn an focal seo, atá fíor, tubaiste mhór.*

*An téarma seo, *anachain mhór*, a fhógairt an massacre ar scála mór.*

1c- *D'éist sé leis an bhfocal seo, agus thuig sé an fhís.*

Má thuig Daniel an bhrí, tuigimid é freisin.

Dan 10:2 *Ag an am sin bhí mé féin, Daniel, ag caoineadh ar feadh trí seachtaine.*

an caoineadh pearsanta seo a théann i bhfeidhm ar Daniel, nádúr sochraide an tslua a dhéanfar nuair a tharlóidh an tubaiste mhór a fógraíodh.

Dan 10:3 *Níor ith mé aon bhíatas, níor tháinig feoil ná fíon isteach i mo bhéal, agus níor ung mé mé féin go dtí go raibh na trí seachtaine críochnaithe.*

Tairníonn an t-ullmhúchán seo de Dhainéil a lorgaíonn beannaitheacht mhéadaithe an staid dhrámatúil a dhéanfaidh an t-aingeal tairngreacht i Dan.11:30.

Dan 10:4 *Ar an gceathrú lá fichead den chéad mhí bhí mé in aice leis an abhainn mhór Hidecel.*

Hiddékel i bhFraincis. Seo í an *abhainn* a d'uisceigh Mesopotamia leis an Euphrates a thrasnaigh agus a d'uisceigh cathair Chaldéach na *Bablóine* mar gheall ar bhród pionósaithe an Rí Nebúchadnesar. Níorbh fhéidir Daniel é a thuiscint, ach bhí an soiléiriú seo beartaithe domsa. Toisc gur i 1991 amháin a chuir mé fíormhínte Daniel 12 in iúl, áit a n-imreoidh an Abhainn **Tigris** ról “ **tíogair** ” a itheann anamacha daonna. Léirítear tástáil chreidimh trína thrasnú contúirteach. Ní féidir ach le daoine tofa é a thrasnú agus leanúint lena dturas le Íosa Críost. Arís, is íomhá í a chóipeáiltear ó thrasnú na Mara Rua ag na hEabhraigh, trasnú dodhéanta agus marfach do pheacaigh na hÉigipte. Ach an ceann a thaispeánann Daniel 12 roghnaíonn sé na “Aidbhinteoirí” tofa deiridh a leanfaidh a misean go dtí go bhfillfidh Críost. Beidh an ceann deireanach acu taithí ar an **mór-thubaiste deiridh**, a fhoirm mhór a éilíonn ar idirghabháil Chríost i sábháil chumhachtach agus glórmhar agus vengeful filleadh.

Tá an chéad tubaiste a fógraíodh do Daniel luaite in Dan.11:30. Baineann sé le Giúdaigh na seanaimsire, ach fógrófar *tubaiste eile dá samhail le híomhá analógach in Rev.1*. Bainfeair é seo amach tar éis an Tríú Cogadh Domhanda ina *marófar an tríú cuid de na fir*. Agus cuirtear an choimhlint seo i láthair in Rev.9:13 go 21 le siombailí, ach forbraítear é i dteanga shimplí sa leabhar seo de Daniel ag deireadh chaibidil 11 i véarsaí 40 go 45. Ionas go bhfaighidh muid i ndiaidh a chéile, sa chaibidil seo 11, **mór-thubaiste** na nGiúdach, ansin i Dan.12:1, an **mór-thubaiste** a dhíreoidh ar thoghadh na Críostaíochta agus ar Ghiúdaigh dhílis na haimsire deiridh a thiontóidh go Críost Luaitear an tubaiste seo ansin faoi na téarmaí “amanna na trioblóide” agus is é an príomhspríoc ná cleachtadh na Sabóide Dé-naomhaithe.

Comparáid idir an dá fhís de na calamities tuartha

1- Do chlann mhuintir Dhainéil den seanchúnant: Dan.10:5-6.

2- Do chlann mhuintir Dhainéil den chúnant nua: Ath.1:13-14.

Le léirthuiscint iomlán a bheith againn ar an spéis nach mór dúinn a thabhairt don dá chait seo, ní mór dúinn a thuiscint, cé go leanann siad a chéile in am, gur cineál é an chéad cheann a dhéanann tairngreacht ar an dara ceann, a dhíreofar ar ais Íosa Críost, an dílis deiridh. clann Dé den chineál Daniel agus a thriúr compánach. Tar éis blianta fada de shíocháin, agus cogadh adamhach uafásach millteach ina

dhiaidh sin, forchuirfear lá an chuid eile den Domhnach Rómhánach ag an rialtas uilíoch arna eagrú ag marthanóirí na tubaiste. Mar sin arís tiocfaidh an bás chun beatha na ndaoine dílis tofa a bhagairt, mar a tharla i laethanta Dhónaill, Hananias, Mhisael agus Azairiá; agus amhail in aimsir na “Maccabees” i –168, a d’fhógair an **tubaiste** sa chaibidil seo de Daniel; agus sa deireadh, d’fhan na hAdventists deireanach dílis don seachtú lá Sabbath i 2029.

Ach roimh an gcruchás deiridh seo, beidh réimeas fada an phápa 1260 bliain tar éis bás a fháil cheana féin ar an iliomad créatúir in ainm Dé.

Go hachomair, le tuiscint a fháil ar an teachtaireacht a thugann an fhís seo do Dhaniel, ligfidh sé dúinn tuiscint a fháil ar bhrí an duine a thugann sé do Eoin in Ath.1:13 go 16.

Dán 10:5 *Agus thóg mé suas mo shúile, agus d’fhéach sé, agus, féach, bhí fear clothed i línéadach, agus a bhfuil ar a leasanna crios óir ó Uphaz.*

5a- *bhí fear gléasta i línéadach*

Déanfaidh Dia saothar ceartais arna shiombail ag an línéadach trí dhuine. San íomhá a thuairiscítear glacann Dia cuma an rí Gréagach Antichos 4 ar a dtugtar Epiphanes. Beidh sé ina ghéarleanúint ar na Giúdaigh idir – 175 agus – 164, ré a réime.

5b- *crios órga Uphas a bheith ar na leasracha*

Arna chur ar na duáin, ainmníonn an crios fírinne éigean. Ina theannta sin, is ó Uphaz a thagann an t-ór as a bhfuil sé déanta, a dhíríonn i Jer.10:9 a úsáid pháganach idolatrous.

Dán 10:6 *Bhí a chorp mar chrysolite, a aghaidh ag lonnú cosúil le tintreach, a shúile mar lasracha tine, a airm agus a chosa cosúil le práis snasta, agus bhí fuaim a ghutha cosúil le fuaim an torainn an iliomad.*

6a- *Bhí a chorp mar chrysolite*

Is é Dia údar na físe ach fógraíonn sé teacht dia páganach mar sin an ghné osnádúrtha glórmhar seo.

6b- *lonradh a aghaidh ar nós tintreach*

Deimhnítear céannacht Ghréagach an Dé seo. Seo é Zeus, dia Gréagach an Rí Antichos 4. Is é an tintreach siombail an dia Oilimpeach Zeus; dia na déithe Oilimpeach de mhiotaseolaíocht na Gréige

6c- *bhí a shúile mar lasracha tine*

Scríosfaidh sé an rud a fhéachann sé air agus nach gceadaíonn dó; beidh a shúile ar na Giúdaigh de réir Dan.11:30: ... *féachfaidh sé orthu siúd a thréig an cúnant naofa*. Ní thagann calamity gan chúis, apostasy defiles na daoine.

6d- *bhí cuma práis snasta ar a lámha agus a chosa*

An peacach a sheolfar ó Dhia, beidh sé chomh peacach lena íospartaigh. Is siombail de pheaca na Gréige iad a ghníomhartha millteach a bhfuil a lámha agus a chosa práis mar shiombail de pheaca na Gréige i dealbh Dan.2.

6- *agus do bhí fuaim a ghutha mar thorann an tsluaigh*

Ní ghníomhóidh rí na Gréige ina aonar. Beidh an t-uafás saighdiúirí aige chomh páganach agus atá sé féin chun cloí lena orduithe.

Sroichfear buaic agus barr an fhógra fáidhiúil seo ag an uair a chomhlíon Dan . *déanfaidh siad an sanctóir, an fortress a scríos, cuirfidh siad deireadh leis*

~~an síoríobairt~~, agus cuirfidh siad ar bun an abomination an destroyer . Ar mhaithe le macántacht an Bhíobla, thrasnaigh mé amach an focal íobairt nach bhfuil scríofa sa téacs Eabhraise, toisc go bhfuil foráil déanta ag Dia don “ *shíoraí* ” dhá ról chomhleanúnacha éagsúla sa seanchúnant agus sa nua. Sa ársa is éard atá ann uan a thairiscint sa tráthnóna agus ar maidin mar íobairt dhóite. Sa ghearrscéal, ainmníonn sé idirghuí neamhaí Íosa Críost a mheabhraíonn a íobairt chun idirghuí a dhéanamh ar son paidreacha na dtogh. I gcomhthéacs seo Dan.11:31, comhthéacs an tseanchúnant, cuirfidh rí na Gréige deireadh le síorthairiscintí *dhlí* Mhaois. Mar sin, is é comhthéacs an ama ina gcuirtear in iúl é a chinneann an léirmhíniú ar mhinistreacht na síor-idirghuí atá ag sagart talmhaí nó ag an ardsagart neamhaí: Íosa Críost. Tá an *suthain* ceangailte mar sin le ministreacht dhaonna nó, sa dara háit agus go cinntitheach, le ministreacht diaga neamhaí Íosa Críost.

Dan 10:7 *Chonaic mise, Daniel, an fhís amháin, agus ní fhaca na fir a bhí in éineacht liom í, ach bhí eagla an-mhór orthu, agus theith siad agus chuir siad iad féin i bhfolach.*

7- Níl sa eagla comhchoiteann seo ach an íomhá lag de chur i gcrích na físe. Óir ar lá an mharbhtha tuartha, is maith a dhéanfadh na fírean teitheadh agus dul i bhfolach, fiú dá mbeadh sé i bolg an domhain.

Dan 10:8 *Fágadh liom féin mé, agus chonaic mé an fhís iontach seo; theip ar mo neart dom, d'athraigh dath mo aghaidh agus bhí lobhadh, agus chaill mé gach fuinneamh.*

8a- Trína mhothúcháin, leanann Daniel ar aghaidh ag déanamh tairngreachta faoi iarmhairtí an mhí-ádh a thioctaidh.

Dan 10:9 *Chuala mé fuaim a chuid focal; agus mar a chuala mé an fhuaim a chuid focal, thit mé stunned, aghaidh síos ar an talamh.*

9a- I lá an truaighe, cuirfidh guth an rí ghéarleanúint na héifeachtaí uafásacha céanna; imbhuailfidh na glúine agus lúbfaidh na cosa, gan ar a gcumas na coirp a thitfidh go dtí an talamh a iompar.

Dan 10:10 *Agus, féuch, lámh i dteagmháil léi dom, agus chroith mo ghlúine agus mo lámha.*

10a- Ar an ámharáí an tsaoil, is é Dainéil an fáidh amháin atá freagrach as teacht na *tubaiste mhóir* seo a fhógairt dá mhuintir agus níl fearg Dé dírithe air féin.

Dan 10:11 *Ansin dúirt sé liom, Daniel, fear beloved, aird a thabhairt ar na focail go mbeidh mé ag labhairt leat, agus seasamh áit a bhfuil tú; óir táim seolta chugaibh anois. Nuair a labhair sé mar seo liom, sheas mé ar crith.*

11a- *A Dhainéil, a dhuine ionúin, tabhair aird ar na focail a labhróidh mé leat, agus seas san áit a bhfuil tú*

Níl aon chúis ag duine ionúin Dé le eagla a chur ar a idirghabháil neamhaí. Tá fearg Dé in aghaidh peacaigh ceannairceacha ionsaitheacha atá olc agus éadrócaireach. Is é Daniel a mhalairt de na daoine seo, caithfidh sé fanacht ina sheasamh mar is é an comhartha féin ar an difríocht cinniúint a thitfidh ar deireadh thiar ar na tofa. Fiú agus iad suite i ndeannach an bháis thalmhaí, déanfar iad a mhúscailt agus a chur ar ais ar a gcosa. Luífidh an t- aingidh síos agus músclófar an droch-dhuine le go scriosfar an bhreith dheiridh go deo. Sonraíonn

an t-aingeal “san áit a bhfuil tú”. Agus cá bhfuil sé? Sa nádúr ar bhruach na habhann “Hiddekel”, i bhFraincis, an Euphrates, a ainmneoidh an Eoraip Chríostaí an chomhghuaillíocht nua i Revelation. Is é an chéad cheacht gur féidir le fear bualadh le Dia áit ar bith agus a bheith beannaithe aige ann. Déanann an ceacht seo na claontachtaí idolatrous a chealú nach féidir teacht ar Dhia i gcás go leor daoine ach amháin i séipéil, foirgnimh naofa, teampaill, altars, ach anseo, níl aon cheann de sin. Ina chuid ama, déanfaidh Íosa an ceacht seo a athnuachan ag rá i Eoin 4:21 go 24: *A bhean, a dúirt Íosa léi, creidim dom, tá an uair ag teacht nuair nach mbeidh sé ar an sliabh seo ná in Iarúsailéim go ndéanfaidh tú adhradh don Athair . Is breá leat an rud nach bhfuil a fhios agat; déanaimid adhradh a bhfuil ar eolas againn, mar is ó na Giúdaigh a thagann slánú. Ach tá an uair ag teacht, agus tá sé tagtha cheana féin, nuair a dhéanfaidh na fíor-adhrathoirí adhradh don Athair i spiorad agus i bhfírinne; óir is iad so na hadharthaibh a éilíonn an tAthair. Is Spiorad é Dia, agus ní mór dóibh siúd a adhradh dó é a adhradh i spiorad agus i bhfírinne.*

Tá an dara ceacht níos caolchúisí, tá sé bunaithe ar an abhainn Hiddekel toisc go bhfuil beartaithe ag an Spiorad an tuiscint ar a leabhar a oscailt ach amháin dá sheirbhísigh dílis deiridh a bhfuil a dtaithí agus an tástáil trína ndéantar a roghnú léirithe ag íomhá na trasnú contúirteach na habhann Hiddékel i bhFraincis, an Tíogair, cosúil leis an ainmhí den ainm seo, freisin i dtástáil an chreidimh, eater anamacha na bhfear.

11b- *óir cuireadh chugaibh anois mé. Nuair a labhair sé mar seo liom, sheas mé ar crith.*

Ní fíís í an teagmháil a thuilleadh; déantar í a chlaochlú ina dialóg, ina malartú idir dhá chréatúr Dé, duine ag teacht ó neamh, an ceann eile fós ón talamh.

Dan 10:12 *Dúirt sé liom: A Daniel, ná bíodh eagla ort; óir ón gcéad lá a leag tú do chroí chun tuiscint a fháil, agus chun tú féin a ídiú os comhair do Dhé, do chualathas do bhriathra, agus is mar gheall ar do bhriathra a thagann mé.*

Ar an véarsa iomlán seo, níl ach rud amháin le rá agam. Dá gcaillfeá do chuimhne, ar a laghad cuimhnigh ar an rann seo a insíonn dúinn conas ár nDia cruthaitheoir a shásamh.

Is sampla é an véarsa dá chineál; seicheamh loighciúil bunaithe ar an bhfíric go bhfuil a éifeacht ag gach cúis le Dia: éisttear agus comhlíontar an tart chun tuisceana in éineacht le fíor-humhaltacht.

Seo tús le foilsiú fada nach gcríochnóidh go deireadh Leabhar Dhainéil, ceann chaibidil 12 .

Dan 10:13 *Agus d’fhan rialóir ríocht na Peirse i mo choinne lá is fiche; ach, féuch, tháinig Mícheál, duine de na hard-cheannairí, i gcabhair orm, agus d’fhan mé ann le ríthe na Peirse.*

13a- *agus chuir ceannaire ríocht na Peirse in aghaidh mé aon lá is fiche*

Cabhraíonn an t-aingeal Gabriel le Cyrus 2 le rí na Peirse agus is éard atá sa mhisean atá aige do Dhia ná tionchar a imirt ar a chinntí, ionas nach gcuireann na gníomhartha a dhéantar i gcoinne a thionscadal iontach. Cruthaíonn sampla

teip seo an aingeal go bhfuil créatúir Dé fágtha go deimhin saor agus neamhspleách agus dá bhrí sin freagrach as a roghanna agus a n-oibreacha go léir.

13b- *ach féach, tháinig Micheál, duine de na hard-cheannairí, i gcabhair orm*

Múineann an sampla nochtaithe dúinn freisin, i gcás fíor-riachtanas “ gur féidir le duine de na príomhcheannairí, Michael ”, idirghabháil a dhéanamh chun an cinneadh a chur i bhfeidhm. Is cúnamh diaga an chabhair shármhaith seo toisc go gciallaíonn Michael: “Cé atá cosúil le Dia”. Is é an té a thiocfaidh ar an talamh chun a bheith incarnated in Íosa Críost. Ar neamh, bhí sé do na haingil léiriú Spiorad Dé leo. Sa chás seo, féadfaidh an abairt “ *ceann de na príomhcheannairí* ” iontas a chur orainn go dlisteanach. Bhuel, ní haon ionadh é seo, mar cuireadh an umhlaíocht, na naofachta, an chomhroinnte agus an ghrá a thaispeánfaidh Íosa ar domhan, i bhfeidhm cheana féin ina shaol neamhaí lena chuid aingeal dílis. Is iad dlíthe na bhflaitheas na cinn a léirigh sé le linn a mhinistreacht thalmhaí. Ar talamh, rinneadh sé ina sheirbhíseach dá sheirbhísigh. Agus tuigimid go ndearna sé é féin ar neamh ar chomhchéim le haingil eile.

13c- *agus d’fhan mé ann le ríthe na Persia*

Leanfaidh forlámhas ríshliocht ríthe na Peirse ar feadh tamaill go dtí forlámhas na Gréige.

Dan 10:14 *Anois teacht mé a thaispeáint duit cad a tharlóidh do do mhuintir sa todhchaí; óir baineann an fhís leis na hamanna sin fós.*

14a- Go dtí deireadh an domhain, beidh imní ar mhuintir Dhainéil, sa sean mar atá sa chúnant nua, mar is Iosrael a mhuintir a shábháil Dia ó pheacaí na hÉigipte , ó pheaca Ádhaimh trí Íosa Críost agus ón bpeaca bhunaigh an Róimh sa Chríostaíocht íonaithe ag fuil Íosa.

Is é cuspóir an fhoilsithe a thug an t-aingeal chuig Daniel ná rabhadh a thabhairt dá mhuintir faoi na tragóidí atá le teacht. Is féidir le Daniel a thuiscint cheana féin nach mbaineann an rud a nochtar dó go pearsanta leis a thuilleadh, ach tá sé cinnte freisin go mbeidh na teagascacha seo brabúsach amach anseo do sheirbhísigh a phobail agus dá bhrí sin dóibh siúd go léir a dtugann Dia aghaidh orthu agus a bhfuil i ndán dóibh tríd. dó.

Dan 10:15 *Cé gur labhair sé na focail seo dom, d’fhéach mé i dtreo an domhain, agus choinnigh ciúin.*

15a- Tá fís uafásach na tubaiste fós ina intinn ag Eoin agus déanann sé iarracht díriú ar an rud a chloiseann sé a chloisteáil, ní leomhann sé a cheann a ardú chun breathnú ar an té a labhraíonn leis.

Dan 10:16 *Agus, féach, ceann amháin i likeness na mac an duine i dteagmháil léi mo liopaí. D’oscail mé mo bhéal agus labhair, agus dúirt leis an té a bhí ina sheasamh romham: A Thiarna, líonadh an fhís mé le heagla, agus tá gach neart caillte agam.*

1a- *Agus féach, an té a raibh cuma chlanna air, bhain sé lem bheola*

Cé gur íomhá neamhréadúil ficseanúil a bhí san fhís uafásach a cruthaíodh in aigne Daniel, os a choinne sin, cuireann an t-aingeal é féin i láthair i bhfoirm dhaonna atá comhionann le fear an domhain. Ar dtús, cruthaíodh é féin freisin ar íomhá Dé, ach i gcorp neamhaí saor ó dhlíthe na cruinne. Tugann a nádúr neamhaí rochtain dó ar an dá thoise trí chumas gníomhach a bheith aige i ngach ceann acu. Téann sé i dteagmháil le liopaí Daniel a mhothaíonn an teagmháil seo.

Dan 10:17 *Conas is féidir le seirbhíseach mo thiarna labhairt le mo thiarna? Anois tá mo neart ag teip orm, agus níl anáil níos mó agam.*

17a- Maidir leis an duine talmhaíoch amháin, tá an scéal an-difriúil, forchuirtear dlíthe domhanda agus chuir eagla air a neart agus a anáil a chailleadh.

Dan 10:18 *Ansin sé a raibh an chuma ar fear i dteagmháil léi arís mé, agus neartaigh sé dom.*

18a- Le hintinn mhín, éiríonn leis an aingeal neart a thabhairt ar ais do Dhainéil trí é a mhaolú.

Dan 10:19 *Ansin dúirt sé liom, "Ná eagla, fear beloved, síocháin a bheith in éineacht leat. misneach misneach! Agus mar a labhair sé ríom, do ghnóthaigh mé neart, agus adubhairt, Labhradh mo thighearna, óir do neartaigh tú mé.*

19a- Teachtaireacht na síochána! Mar a chéile leis an gceann a dtabharfaidh Íosa aghaidh ar a dheisceabail! Ní dhéanfaidh aon ní cosúil le suaimhneas intinne scanraithe. Cuidíonn na focail misneach, misneach leis a anáil a ghabháil agus a neart a fháil ar ais.

Dan 10:20 *Dúirt sé liom, An bhfuil a fhios agat cén fáth a tháinig mé chugat? Fillim anois chun catha ar rialóir na Peirse; agus nuair a imeoidh mé, féach, tiocfaidh rígh Iábán.*

20a- *Fillim anois chun ceannaire na Peirse a throid*

Is é an ceannaire Peirsis seo ná Cyrus 2 Mór a mheasann Dia a ungradh; rud nach gcuireann cosc air troid ina choinne chun a chinntí a threorú ina threo.

20b- *agus an tan imthigh mé, féuch, tiocfaidh rígh Iáb*

Nuair a fhágann an t-aingeal Cyrus 2, osclóidh ionsaí ó cheannaire na Gréige ag an am an naimhdeas atá ag fás idir an dá tiarnas Peirsis agus na Gréige.

Dan 10:21 *Ach beidh mé in iúl duit cad atá scríofa i leabhar na fírinne. Ní chuidíonn aon duine liom ina gcoinne seo, ach amháin Michael, do cheannaire.*

21a- Leabhar na fírinne a thugtar ar an bhfoilsíú seo a gheobhaidh Dainéil. Inniu in 2021, is féidir liom a dheimhniú go bhfuil gach ní a nochtar inti á chomhlíonadh, óir is é Spiorad neamhbhásamhar Mhichíl ár gceannaire a thug a thuiscint go hiomlán, do Dhainéil sa seanchúnant agus domsa, sa chúnant nua, ó Íosa Críost. éilíonn an t-ainm seo chun breithiúnas a thabhairt ar na deamhain atá fós gníomhach go dtí go dtiocfaidh sé ar ais go Glórmhar.

Daniel 11

Aird! In ainneoin an athraithe caibidle, leanann an plé idir an t-aingeal agus Daniel i leanúnachas leis an véarsa deiridh de chaibidil 10 .

Dan 11:1 *Agus mé, sa chéad bhliain de Darius an Méid, bhí sé in éineacht leis chun cabhrú leis agus chun tacú leis.*

1a- Cruthaithe ag Dia le maireachtáil go síoraí, insíonn an t-aingeal a labhraíonn le Dainéil dó gur chabhraigh sé agus gur thacaigh sé le Darius, an rí Airmheánach, a ghabh an Bhablóin in aois a 62 agus a bhí fós i gceannas ar Dan.6. Bhí grá ag an rí seo do Dhaniel agus dá Dhia ach, gafa, chuir sé a shaol i mbaol trína sheachadadh chuig na leoin. Mar sin ba é an té a rinne idirghabháil chun béal na leoin a dhúnadh agus a shaol a shábháil. Mar sin ba é an té a chuidigh leis an rí seo Darius a thuiscint gurb é Dia Dhainéil an t-aon Dia fíor, cruthaitheoir an tsaoil sin, a mhaireann agus nach bhfuil aon duine eile cosúil leis.

Dan 11:2 *Anois cuirfidh mé an fhírinne in iúl duit. Féuch, beidh fós trí ríthe i bPersia. Déanfaidh an ceathrú cuid níos mó saibhris ná na cinn eile go léir; agus nuair a bheidh sé cumhachtach ina shaibhreas, ardóidh sé go léir i gcoinne ríocht Iáva.*

2a- *Anois cuirfidh mé an fhírinne in iúl daoibh*

Is ag an bhFíor-Dhia amháin atá an fhírinne ar eolas agus is é an t-ainm a thugann Dia air féin ina chaidreamh leis na cinn dheireanacha a toghadh i gCríost de réir Ath.3:14. Ní hí an fhírinne ach an dlí diaga, a deasghnátha agus a aitheanta. Cuimsíonn sé freisin gach rud a phleanáil Dia go scrupallach agus a chuireann faoi deara a chur i gcrích ina chuid ama. Nílimid ag fáil amach ach gach lá dár saol, cuid den chlár iontach seo ina ndéanaimid dul chun cinn go dtí deireadh ár saoil agus i dteannta a chéile, go dtí deireadh an tionscadail choigiltis deiridh ina mbeidh an tsíoraíocht rochtana tofa geallta.

2b- *Féuch, beidh trí rí fós i bPersia*

1ú rí i ndiaidh Cyrus 2: mharaíonn Cambyses 2 (– 528 – 521) a mhac Bardiya ar a dtugtar ^{Smerdis} ag na Gréagaigh.

2ú rí: ní rialaíonn an Smerdis bréagach, an mage Gaumâta usurper den ainm Smerdis ach ar feadh ^{tamaill} ghearr.

3ú rí: Darius 1ú ^{Peirsis} (– 521 – 486) mac Hystape

2c- *Déanfaidh an ceathrú cuid níos mó saibhris ná na cinn eile go léir*

4ú rí: Xerxes 1ú (– 486 – 465). Díreach ina dhiaidh, ^{beidh Artacserxes I i} gceannas agus saorfaidh mé gach príosúnach Giúdach **sa seachtú bliain** dá réimeas, san earrach – 458 de réir Eisc.7:7-9.

2d- *agus nuair a bheidh sé cumhachtach ag a shaibhreas, beidh sé a ardú gach rud i gcoinne an ríocht Iáva*

Xerxes I ^{faoi chois} agus faoin suaimhneas éirí amach ar an Éigipt ansin rinne sé cogadh in aghaidh na Gréige, rinne sé ionradh ar Attica agus scrios sé an Aithin. Ach buaileadh é ag Salamis i – 480. Coimeádfaidh an Ghréig forlámhas ar a críoch. Agus d'fhan rí na Peirse san Áise, mar sin féin ag seoladh ionsaithe do chruthaigh a mhian an Ghréig a ghabháil.

Dan 11:3 *Ach tiocfaidh rí láidir chun cinn, a rialóidh le cumhacht mhór, agus déanfaidh sé cibé rud is toil leis.*

3a- Ar a chríoch, gheobhaidh an rí Peirseach seilg Xercses I ^{bás} ar a chríoch, arna mharú ag beirt dá mhórfhir. Buaileadh é ag fear óg a ndearna sé magadh go mealltach air. Roghnaigh an Ghréig mar a rí, Alastar Mór, Macadóineach óg 20 bliain d'aois (a rugadh i - 356, reigned i - 336, - fuair bás i - 323). Luann an tuar é mar bhunaitheoir an 3ú ^{Impireacht} ar an dealbh de Dan.2, an tríú ainmhí Dan.7 agus an dara ainmhí Dan.8.

Dan 11:4 Agus nuair a bheidh sé exalted, beidh a ríocht a bhriseadh i bpíosaí, agus roinnte i dtreo na ceithre gaotha na bhflaitheas; ní bhainfidh sé lena shliocht, ná ní bheidh sé chomh cumhachtach mar a bhí sé, mar beidh sé stróicthe, agus beidh sé a chur ar aghaidh chuig daoine eile seachas leo.

4a- Faighimid ann, an sainmhíniú beacht a thugtar ar an adharc mhór bhriste ar an ngabhar Gréagach Dan.8:8 agus a míniú ar véarsa 22: *Na ceithre adharca a d'eascair in ionad an adharc bhriste seo, is iad seo na ceithre ríocht a thiocfaidh chun cinn. ón náisiún seo, ach ní bheidh an oiread sin neart.*

Is cuimhin liom cad a sheasann na “ceithre adharca móra”.

1ú^{adharc}: an dynasty Seleucid Gréagach a bhunaigh Seleucus 1ú^{Nicator sa tSiria}

2ú adharc: an dynasty Gréagach Lagid a bhunaigh Ptolemy^{I Lagos san Éigipt}

3ú adharc: an dynasty Gréagach a bhunaigh Lysimachus in Trace

4ú^{adharc}: an dynasty Gréagach a bhunaigh Cassandra sa Mhacadóin

Dan 11:5 Beidh rí an deiscirt láidir. Ach beidh duine dá cheannairí níos treise ná é, agus beidh forlámhas aige; beidh a tiarnas cumhachtach.

5a- Éireoidh rí an deiscirt láidir

Ptolemy I Soter Lagos –383 –285 rí na hÉigipte nó “rí an deiscirt”.

5b- Ach beidh duine dá cheannairí níos treise ná é, agus beidh ceannas air; beidh a tiarnas cumhachtach.

Seleucus 1ú Nicator –312–281 rí na Siria nó “rí an tuaiscirt”.

Dan 11:6 Tar éis cúpla bliain cruthóidh siad comhghuaillíocht, agus tiocfaidh iníon rí an deiscirt go dtí rí an tuaiscirt chun comhchuibheas a thabhairt ar ais. Ach ní choimeádfaidh sí neart a láimhe, agus ní chuirfidh sé ina aghaidh, ní hé féin ná a lámh; déanfar í a sheachadadh leo siúd a thug í, lena hathair agus leis an té a bhí mar thaca léi ag an am sin.

6a- Léirítear leis an tairngreacht réimeas Antichos I^(–281–261), an dara “rí an tuaiscirt” a thionscain an **chéad “Chogadh Siria” (–274-271)** in aghaidh “rí an deiscirt” Ptolemy 2 Philadelphus (–282 –286). Ansin tagann an **2ú “Cogadh na Siria” (-260 - 253)** a chuireann i gcoinne na hÉigipte nua “rí an tuaiscirt” Antichos 2 Theos (-261 - 246).

6b- Tar éis cúpla bliain comhghuaillíocht siad iad féin, agus tiocfaidh iníon rí an deiscirt go dtí rí an tuaiscirt chun comhchuibheas a thabhairt ar ais.

Tosaíonn iompar scabrous. Chun Berenice a phósadh, colscarthaíonn Antichos 2 a bhean chéile dlisteanach darb ainm Laodice. Téann an t-athair in éineacht lena iníon agus fanann sé léi i dteach a mhic chéile.

6c- Ach ní choimeádfaidh sí neart a láimhe, agus ní chuirfidh sé ina aghaidh, ní hé féin ná a lámh; déanfar í a sheachadadh leo siúd a thug í, lena hathair agus leis an té a bhí mar thaca léi ag an am sin.

Ach díreach roimh a bhás, dhíshealbhaíonn Antichos 2 Bérénice. Déanann Laodicea díoltas agus maraítear í lena hathair agus a hiníon bheag (an lámh = leanbh). Nóta: i Rev.3:16, tá Íosa ag dul chun colscaradh a bhean chéile Adventist oifigiúil symbolically ainmnithe Laodicea; níos mó ná sin anois ós rud é go dtugann Antichos 2 “Theos” air féin, a Dhia. I Sasana, d'éirigh níos fearr leis an Rí Anraí 8, scar sé trí é féin a scaradh ó údarás reiligiúnach na Róimhe,

chruthaigh sé a eaglais Anglacánach agus ba chúis lena sheachtar mná céile bás a fháil duine i ndiaidh a chéile. Ansin tagann an ^{3ú} “**Cogadh na Siria**” (-246-241).

Dan 11:7 *Tiocfaidh peil as a fhréamhacha ina áit; tiocfaidh sé don arm, rachaidh sé isteach i ndúnfoirt rí an tuaiscirt, diúscróidh sé iad mar is toil leis, agus déanfaidh sé é féin cumhachtach.*

7a- *Ardóidh peil óna fréamhacha ina áit*

Ptolemy 3 Evergetes -246-222 deartháir Berenice.

7b- *tiocfaidh sé don arm, rachaidh sé isteach i ndúnfoirt rí an tuaiscirt*

Seleucus 2 Kalinicos -246-226

7c- *cuirfidh sé de lámh é mar is toil leis, agus déanfaidh sé é féin cumhachtach*

Baineann forlámhas le rí an deiscirt. Tá forlámhas na hÉigipte seo fabhrach do na Giúdaigh murab ionann agus na Gréagaigh Seleucid. Ní foláir dúinn a thuiscint láithreach go bhfuil críoch Iosrael idir an dá rialtóir fhreasúracha nach mór don dá champa cogaíochta a thrasnú ina gcionta nó ina n-aistear.

Dan 11:8 *Tógfaidh sé fiú agus tabharfaidh sé isteach san Éigipt a ndéithe agus a n-íomhánna leáite, agus a gcuid rudaí luachmhara airgid agus óir. Ansin fanfaidh sé ar shiúl ó rí an tuaiscirt ar feadh cúpla bliain.*

8a- *Mar aitheantas, cuirfidh na hÉigiptigh leis an ainm, Ptolemy 3, an t-ainm “Evergetes” nó bronntóir.*

Dan 11:9 *Agus rachaidh sé i gcoinne an ríocht an rí ó dheas, agus fillfidh sé ar a thír féin.*

9a- *Theip ar fhreagra Seleucus 2 go dtí tús an 4ú “Cogadh na Siria” (-219-217) a chuir Antichos 3 i gcoinne Ptolemy 4 Philopator.*

Dan 11:10 *Beidh a chlann mhac dul amach agus a bhailiú an iliomad trúpaí; tiocfaidh duine acu ar aghaidh, scaipfidh sé mar torrent, thar maoil, ansin fillfidh sé; agus cuirfidh siad naimhde ar aghaidh go daingean rí an deiscirt.*

10a- *Antichos 3 Megas (-223 -187) in aghaidh Ptolemy 4 Philopator (-222-205). Léiríonn na leasainmneacha breise staid magaidh mhuintir Lagid, mar ciallaíonn Philopator sa Ghréigis, grá an athar; athair a mharaigh Ptolemy... Arís eile, theip ar ionsaithe Seleucid. Fanfaidh forlámhas sa champa gránna.*

Dan 11:11 *Beidh an rí an taobh ó dheas a bheith feargach, agus beidh dul amach agus ionsaí ar an rí thuaidh; ardóidh sé slua mór, agus tabharfar saighdiúirí rí an tuaiscirt ina lámha.*

11a- *Is maith an t-uafás seo do na Giúdaigh gur fearr leo na hÉigiptigh mar caitheann siad go maith leo.*

Dan 11:12 *Agus beidh an iliomad a bheith bródúil as, agus beidh an croí an rí a ardú suas; tabharfaidh sé anuas na mílte, ach ní bheidh bua.*

12a- *Athróidh an scéal leis an 5ú “Cogadh na Siria” (-202-200) a leagfaidh Antichos 3 in aghaidh Ptolemy 5 Epiphanes (-205 -181).*

Dan 11:13 *Chun go mbeidh an rí ó thuaidh teacht arís agus beidh a bhailiú ar an iliomad níos mó ná an chéad; tar éis tamaill, cúpla bliain, leagfaidh sé amach le arm mór agus saibhreas mór.*

13a- *Ar an drochuair, do na Giúdaigh, d'fhill na Gréagaigh Seleucid ar a gcríoch chun ionsaí a dhéanamh ar an Éigipt.*

Dan 11:14 *Ag an am sin beidh go leor ardú suas i gcoinne an rí ó dheas, agus beidh fir foréigneach i measc do mhuintir rebel a chomhlíonadh an fhís, agus beidh siad ag titim.*

14a- Tá rí nua dheisceart na hÉigipte Ptolemy 5 Epiphanes - nó Illustrious (-205-181) cúig bliana d'aois i gcrúachás mar gheall ar ionsaí Antichos 3 le tacaíocht ó chomhraic. Ach tacaíonn Giúdaigh le rí na hÉigipte trí na Seleucids a throid. Tá siad, ní amháin defeated agus maraíodh, ach a rinne na Gréagaigh Siria Seleucid naimhde marfach ar feadh a saoil.

Is é an t-éirí amach Giúdach a nochtar sa véarsa seo údar rogha na nGiúdach do champa na hÉigipte; tá siad naimhdeach mar sin do champa Seleucid a fhaigheann ceannas arís ar an gcás. Ach, nár thug Dia foláireamh dá phobal i gcoinne comhghuaillíochtaí leis na hÉigiptigh? “An Éigipt, an giolcach sin a thrann lámh an té a chlaonann uirthi,” de réir Isa.36:6: “ *Féuch, chuir tú san Éigipt í, is tú a ghlac mar thaca leis an giolcach briste seo, a théann isteach sa lámh agus a thréigean. de gach duine a leanfas air: is é seo Pharaoh rí na hÉigipte do gach duine a chuireann muinín ann .*” Is cosúil go ndéanann na Giúdaigh neamhaird ar an rabhadh seo agus tá an caidreamh atá acu le Dia ar a laghad; tarraingíonn an pionós gar agus buaileann sé. Cuireann Antiochus 3 orthu íoc go daor as a naimhdeas.

Tabhair faoi deara le do thoil : tá sé mar aidhm ag an éirí amach Giúdach seo “*an fhís a chomhlíonadh*” sa chiall go n-ullmhaíonn agus go dtógann sé fuath na Siriach i gcoinne na nGiúdach. Mar sin tiocfaidh an ***mór-thubaiste a fógraíodh in Dan.10:1 chun iad a bhualadh.***

Dan 11:15 *Agus beidh an rí na thuaidh teacht amach, agus a thógáil suas ardáin, agus na cathracha láidre a ghlacadh. Ní bheidh na trúpaí theas agus mionlach an rí in aghaidh, beidh siad in easnamh ar an neart chun cur i gcoinne.*

15a- D’athraigh forlámhas taobhanna go buan, tá sé i gcampa Seleucid. Os a chomhair, níl rí na hÉigipte ach cúig bliana d'aois.

Dan 11:16 *An té a théann ina choinne, déanfaidh sé cibé rud is mian leis, agus ní bheidh aon duine ina choinne; stadfaidh sé sa tír is áille, ag cur as do cibé rud a thagann faoina láimh.*

16a- Teipeann ar Antiochos 3 fós an Éigipt a shárú agus cuireann a tart chun conquest irritated air, na Giúdaigh a bheith ina phian. Folmhaíonn sé barrachas a chuid feirge ar an náisiún martyred Giúdach dá dtagraítear ag an abairt “ *na tailte is áille* ” mar atá i Dan.8:9.

Dan 11:17 *Beidh sé a mholadh chun teacht leis na fórsaí uile a ríocht, agus síocháin a dhéanamh leis an rí ó dheas; tabharfaidh sé a iníon dó mar mhnaoi, le rún a scríos a dhéanamh; ach ní tharlóidh sé seo, agus ní éireoidh leis.*

17a- Ós rud é nach n-éiríonn leis an gcogadh, déanann Antichos 3 iarracht cosán na comhghuaillíochta le campa Lagid. Tá cúis leis an athrú straitéise seo: rinneadh an Róimh mar chosantóir na hÉigipte. Mar sin déanann sé iarracht na difríochtaí a réiteach trína iníon Cleopatra, an chéad cheann den ainm, a thabhairt i bpósadh le Ptolemy 5. Tarlaíonn an pósadh, ach ba mhaith leis an lánúin phósta a neamhspleáchas a choinneáil ó champa Seleucid. Theip arís ar phlean Antiochus 3 an Éigipt a urghabháil.

Dan 11:18 *Beidh sé a leagtar a sights ar na hoileáin, agus beidh sé a ghlacadh go leor acu; ach cuirfidh ceannaire deireadh leis an obprobrium a theastaigh uaidh a mhealladh, agus cuirfidh sé isteach air.*

18a- Rachaidh sé i gceannas ar thailte san Áise ach gheobhaidh sé arm na Róimhe ar a bhealach, atá ainmnithe anseo in Dan.9:26 leis an téarma “ *ceannaire* ”; seo toisc go bhfuil an Róimh fós ina poblacht a sheolann a cuid arm i n-oibríochtaí síochánaithe matáin faoi stiúir na Legáid a dhéanann ionadaíocht ar chumhacht na seanadóirí agus na bpobal, na pobalbhreithe. Ní athróidh an t-aistriú go riaiil impiriúil an cineál seo eagraíocht mhíleata. Lucius Scipio a thugtar ar an gceannaire seo ar a dtugtar Afracach Ghlac an Rí Antiochos an baol go dtabharfadh sé aghaidh air agus buaileadh é ag Cath na Maignéise sa bhliain 189 agus daoradh chun na Róimhe fiacha ollmhór de 15,000 tallann a íoc mar chúiteamh cogaidh. Ina theannta sin, glacann na Rómhánaigh ghiall a mhac is óige, Antichos 4 Epiphanes, a bheidh ina ghéarleanúint ar na Giúdaigh a chomhlíonfaidh i véarsa 31 an “ *anachain* ” atá á rá i Dan.10:1.

Dan 11:19 *Ansin beidh sé ag dul go dtí an daingean a thíre; agus tuitfidh sé agus tuitfidh sé, agus ní bhfaighfear níos mó é.*

19a- Chríochnaigh aisling an choncais le bás an rí, agus tháinig a mhac ba shine Seleucus 4 (-187-175) ina áit.

Dan 11:20 *An té a ghlacfaidh ina áit, tabharfaidh sé duine cruinn isteach sa chuid is áille den ríocht, ach i gceann cúpla lá beidh sé briste, agus ní le feirge ná le cogadh.*

20a- D’fhonn na fiacha atá dlite do na Rómhánaigh a réiteach, cuireann an rí a aire Héliodoros go Iarúsailéim chun seoda an teampaill a urghabháil, ach mar íospartach de radharc uafásach sa teampall, tréigeann sé an tionscnamh scanraithe seo. Is é Héliodoros an duine cruinn seo a fheallfaidh ansin Seleucus 4 a bhí i gceannas air as a mhisean go Iarúsailéim. Is fiú an rún an gníomh, agus thug Dia air íoc as an scrios seo ar a theampall naofa trí bhás a cheannaire, a dúnmharaíodh, ní bhfuair bás trí fearg ná trí chogadh .

Antichos 4 an fear a íomháigh i bhfís na mór-thubaiste

Dan 11:21 *Beidh fear iarbhean a ghlacadh ina áit, gan a bheith clothed le dínit ríoga; beidh sé le feiceáil i lár na síochána, agus urghabháil an ríocht trí intrigue.*

21a- Seo é Antiochos, an mac is óige d’Antiochos 3. Agus é faoi chuing agus faoi ghiall na Róimhe, is féidir linn na héifeachtaí a tháirgtear ina charachtar a shamhlú. Tar éis dó bheith ina rí, bhí díoltas aige le tabhairt ar an saol. Ina theannta sin, cheadaigh a fanacht leis na Rómhánaigh tuiscint áirithe leo. Tá a theacht go ríchathaoir na Siria bunaithe ar intrigues, mar go raibh tosaíocht ag mac eile, Demetrius, níos sine, air. Ar fheiceáil go ndearna Demetrius comhaontas le Perseus, rí na Macadóine, namhaid na Rómhánaigh, i bhfabhar agus chuir siad a gcara Antichos ar an ríchathaoir.

Dan 11:22 *Agus beidh na trúpaí atá poured amach cosúil le torrent a bheith faoi léigear os a chomhair, agus scriosta, fiú mar prionsa an cúnant.*

22a- *Déanfar na trúpaí a scaipeann ar nós torrent a chur faoi uisce os a chomhair, agus scriosfar iad*

Atosaíonn naimhdeas leis an **6ú “Cogadh na Siria” (-170-168)**.

An uair seo lig na Rómhánaigh d’Antiochos 4 cogadh a athar a atosú i gcoinne champa gránna na hÉigipte. Ní raibh siombail an pheaca tuillte aici riamh mar sin, tá an Ghréigis fíor sa chomhthéacs seo. Ina ionad sin déan breithiúnas ar na fíricí, mar a rinne Dia an uair sin. I gcampa Lagid tá Ptolemy 6 pósta go hiondúil lena dheirfiúr Cleopatra 2. Tá gaol ag a ndeartháir níos óige Ptolemy 8 ar a dtugtar Physcon leo. Is féidir linn a thuiscint ansin cén fáth a ligeann Dia d’Aintíochas a n-arm a bhrú.

22b- *chomh maith le ceannaire ar an chomhghuaillíocht.*

Tá Menelaus, comhoibreoir na Seleucids, ag iarraidh seasamh an ardsagart dlisteanach Onias, dúnmharaíodh Andronicus é, agus glacann sé a áit. An é seo fós Iosrael Dé? Sa dráma seo, tosaíonn Dia ag meabhrú ar ghníomhartha a dhéanfaidh an Róimh thar na cianta. Go deimhin, maróidh an Róimh Impiriúil an Meisias agus déanfaidh an Róimh an Phápa sant agus tógfaidh sé a shíor-shagartacht, díreach mar a mharaigh Menelaus Onias chun é a ionadú.

Dan 11:23 *Agus tar éis a bhfuil sé ceangailte leis, beidh sé úsáid deceit; imeoidh sé, agus beidh an lámh in uachtar aige ar bheagán daoine.*

23a- Déanann Antiochus comhghuaillíochtaí le cách, réidh chun iad a bhriseadh más chun a leasa é. Is íomhá é an carachtar seo amháin de stair ríthe na Fraince agus na hEorpa; comhghuaillíochtaí déanta, comhghuaillíochtaí briste, agus cogáí fuilteacha idirscartha le tréimhsí gearra síochána.

Ach leanann an rann seo freisin, sa léamh dúbailte, le sceitse a thabhairt dúinn de réimeas an Phápa a dhéanfaidh géarleanúint ar na naoimh ar feadh 120 bliain. Toisc go bhfuil an rí agus popery na Gréige an-chosúil: *deceptions agus cleasanna* sa dá.

Dan 11:24 *Beidh sé ag dul isteach i síocháin ar na háiteanna is torthúla an chúige; déanfaidh sé an rud nach ndearna a aithreacha, ná a aithreacha; dáilfidh sé an chreach, an chreach agus an saibhreas; foirmeoidh sé tionscadail i gcoinne na fortresses, agus seo ar feadh tamaill áirithe.*

24a- Ní mór na fiacha ollmhóra atá dlite do na Rómhánaigh a íoc. Chuige sin, cáin Aintíochas 4 a chúige agus dá bhrí sin na Giúdaigh a bhfuil sé i gceannas orthu. Tógann sé áit nár chuir sé agus scriosann sé na daoine sclábhaithe a tháinig faoina cheannas ar a saibhreas. Níor thréig sé a sprioc maidir leis an Éigipt a shárú le duán nó le camán. Agus le meas a bheith ag a shaighdiúirí air agus a dtacaíocht a fháil, roinneann sé an chreach lena chuid trúpaí agus tugann sé onóir go fonnmarh dá dhéithe Gréagacha, arb é an príomhcheann acu: Zeus Oilimpeach, dia na ndéithe de mhiotaseolaíocht na Gréige.

Sa léamh dúbailte, gníomhóidh réimeas an phápa Rómhánach mar an gcéanna. Toisc go bhfuil sé lag ina nádúr, ní mór dó móruaisle na ríochtaí a mhealladh agus a shaibhriú chun go n-aithneofar agus go dtabharfaidh siad tacaíocht dóibh agus dá bhfórsaí armtha.

Dan 11:25 *Ag ceann arm mór úsáidfidh sé a neart agus a ardor i gcoinne an rí ó dheas. Agus rachaidh rí an deiscirt i mbun cogaidh le arm líonmhar agus an-*

chumhachtach; ach ní bheidh sé resist, mar go mbeidh pleananna olc a phleanáil ina choinne.

25a- I – 170, sciobann Antichos 4 Pelusium agus glacann sé seilbh ar an Éigipt ar fad seachas a phríomhchathair Alexandria.

Dan 11:26 *Iad siúd a itheann a tábla scriosfaidh sé; scaipfidh a chuid trúpaí mar torrent, agus titfidh líon mór na marbh.*

26a- Téann Ptolemy 6 i mbun caibidlíochta ansin lena uncail Antichos 4. Téann sé isteach i gcampa Seleucid. Ach neamhcheadaithe ag na hÉigiptigh, tháinig a dheartháir Ptolemy 8 ina áit, in Alexandria, agus mar sin feall a theaghlach a d' *ith bia óna bhord* . Leanann an cogadh ar aghaidh agus *titeann líon mór daoine marbh* .

Dan 11:27 *Beidh an dá ríthe a lorg olc ina gcroí, agus ag an mbord céanna beidh siad ag labhairt go bréagach. Ach ní éireoidh leis seo, mar ní thiochfaidh an deireadh go dtí an t-am ceaptha.*

27a- Arís eile theipeann ar intriachtaí Antichos 4. Tá a chaidreamh lena nia Ptolemy 6 a tháinig isteach leis bunaithe ar mheabhlaireacht.

27b- *Ach ní éireoidh leis sin, mar ní thiochfaidh an deireadh ach ag an am ceaptha.*

Cén *cuspoir* a bhfuil an rann seo ag caint faoi? Le fírinne, molann sé roinnt *deirí* agus ar dtús, deireadh an chogaidh idir Antichos 3 agus a nianna agus a neacht Éigipteach. Tá *an deireadh* seo in aice. Bainfidh *Críocha* eile le fad na 1260 bliain de réimeas an phápa i Dan.12:6 agus 7 agus an *t-am a chríochnaíonn* véarsa 40 den chaibidil reatha ina bhfeicfear comhlíonadh an Tríú Cogadh Domhanda a ullmhaíonn an comhthéacs don anachain ***mhór*** uilíoch dheireanach.

Ach sa véarsa seo, níl aon nasc díreach ag an slonn seo le “ *aimsir na críche* ” a luadh i véarsa 40 mar a aimseoidh muid agus a thaispeánfaimid. Tá struchtúr na caibidle seo mealltach ó thaobh cuma.

Dan 11:28 *Beidh sé ar ais ar a thalamh le saibhreas mór; beidh sé naimhdeach ina chroí don chomhghuaillíocht naofa, gníomhóidh sé ina choinne, ansin fillfidh sé ar a thír.*

28a- *Fillfidh sé ar a thír le saibhreas mór*

Agus é freagrach as an saibhreas a tógadh ó na hÉigiptigh, imíonn Antiochos 4 ar a bhealach ar ais go hAintíochas, ag fágáil ina dhiaidh Ptolemy 6 a chuir sé ina rí ar níos mó ná leath na hÉigipte a bhí faoi thionlacan. Ach cuireann an leathbhua seo fearg ar an rí míshásta.

28b- Mar gheall ar an gcrón a tháinig ar an rí, ba spriocanna a fheirge do na Giúdaigh. Chomh maith leis sin, trí chuairt a thabhairt ar a dteach, scaoilfidh sé cuid den fhearg seo orthu, ach ní bheidh aon imní air.

Dan 11:29 *Ag am ceaptha beidh sé dul arís i gcoinne an taobh ó dheas; ach an uair dheireanach seo ní tharlóidh rudaí mar a bhí cheana.*

29a- Táimid ag dul isteach i mbliain an tubaiste mhóir.

I – 168, d'fhoghlaim Antiochos go raibh a nianna ag teacht le chéile ina choinne arís, rinne Ptolemy 6 síocháin lena dheartháir Ptolemy 8. D'fhill tailte na hÉigipte a bhí faoi thionlacan chuig campa na hÉigipte. Mar sin cuireann sé ar aghaidh arís ar fheachtas i gcoinne a nianna, diongbháilte gach frithsheasmhacht a bhriseadh, ach ...

Dan 11:30 *Tiocfaidh longa Chitim ina choinne; dhíspreagadh, rachaidh sé ar ais. Ansin, ar buile i gcoinne an chomhghuaillíocht naofa, ní bheidh sé fós neamhghníomhach; nuair a fhilleann sé, féachfaidh sé orthu siúd a thréig an cúnant naofa.*

30a- *Rachaidh longa Chitim ar aghaidh ina choinne*

Mar sin ainmníonn an Spiorad cabhlach na Róimhe bunaithe ar oileán reatha na Cipire. As sin rialaíonn siad pobail na Meánmhara agus pobail chósta na hÁise. Tar éis a athar, tá crosadh na Róimhe ag dul i ngleic le Antichosos 3. Fulaingíonn sé náiriú a chuirfidh fearg air. Tarraingíonn an leagáid Rómhánach Popilius Laenas ciorcal ar an talamh thart ar a chosa agus tugann sé treoir dó gan é a fhágáil mura gcinneann sé dul i ngleic leis an Róimh nó géilleadh di. Tá an ceacht a tugadh dá athair foghlamtha ag Antichos, an giall roimhe seo, agus ní mór dó éirí as a ghabháil ar an Éigipt, a cuireadh go hiomlán faoi chosantóir na Róimhe. I gcomhthéacs seo na feirge pléascach, faigheann sé amach go mbíonn na Giúdaigh, ag creidiúint marbh, ag déanamh lúcháir agus ag ceiliúradh. Foghlaimeoidh siad go uafásach an bealach cruca ina bhfuil sé fós beo go mór.

Dan 11:31 *Beidh trúpaí teacht ar a ordú; déanfaidh siad an tearmann a scrios, an fortress, cuirfidh siad deireadh leis an ~~stóiríobairt~~, agus ~~cuirfidh~~ siad ar bun an abomination an Desolator (nó destroyer).*

31a- Deimhníonn an véarsa seo na fíricí a bhaineann leis i gcuntas apocryphal 1 Macc.1:43-44-45: *Ansin scríobh an rí Antiochus chun a ríochta go léir, ionas go mbeadh gach duine ina phobal, agus go dtréigfeadh gach duine a dhlí ar leith. D'aontaigh na náisiúin go léir le hordú seo an Rí Antiochus, agus thoiligh go leor in Iosrael leis an ngéibheann seo, d'íobairt siad d'idols, agus bhris (truailithe) an tSabóid.* Faighimid sa chur síos seo na trialacha a d'fhulaing Daniel agus a thriúr compánach sa Bhablóin. Agus cuireann Dia i láthair dúinn in 1 Maccabees cur síos ar cad a bheidh ar an mór-thubaiste deiridh a mbeidh orainne atá beo i gCríost aghaidh a thabhairt orainn díreach roimh fhilleadh i nglóir Íosa Críost. Idir ár n-aimsire agus aimsir Ghiúdaigh Mhic Cábáin, chuir tubaiste mhór eile bás ar na naoimh Íosa Críost le 120 bliain.

31b- *scriosfaidh siad an sanctóir, an daingneach, cuirfidh siad deireadh leis an ~~stóiríobairt~~, agus ~~sœeróidh~~ siad gráin an scriostóra (nó an scriostóra).*

Deimhneofar na gníomhartha seo sa fhianaise stairiúil seo a thug an staraí Giúdach agus Rómhánach Josephus faoi deara. Tugann tábhacht an ruda údar leis, mar sin breathnaímid ar an bhfianaise seo ina bhfaighimid sonraí comhionann le dlí an Domhnaigh sna laethanta deiridh a fógraíodh ag an réimeas uilíoch a bhunaigh na daoine a tháinig slán as an Tríú Cogadh Domhanda.

Seo leagan luath de 1 Macc.1:41 go 64:

1 Matha 1:41 Ansin d'ordaigh an rí go mbeadh gach duine ina Impireacht ina aon phobal :

1Ma 1:42 bhí gach duine chun a nósanna a thréigean. Chuir na págánaigh go léir faoi orduithe an rí

1Ma 1:43 agus fiú in Iosrael chuir go leor daoine fáilte roimh a adhartha: íobairt siad do idols agus profaned an Sabbath.

1 Mata 1:44 Chuir an rí teachtairí go Iarúsailéim agus go cathracha Iúdá chun a orduithe a iompar ann: as seo amach b'éigean nósanna coimhthíocha na tíre a leanúint,

1Ma 1:45 chun scor d'ofrálacha dóite an Teampaill, de na híobairtí agus de na híobairtí dí. Bhí sabóid agus féilte le fágáil,

1Ma 1:46 Déanann an Tearmann agus gach ní naofa a thruailliú,

1Ma 1:47 altóirí agus ionaid adhartha agus teampaill a ardú go híola, ag marú muc agus ainmhithe neamhghlan.

1 Ma 1:48 Bhí siad a fhágáil a gcuid mac uncircumcised agus dá bhrí sin iad féin a dhéanamh ghalánta ag gach cineál na neamhíonachtaí agus profanations.

1Ma 1:49 I bhfocal, bhí orainn dearmad a dhéanamh ar an Dlí agus faillí a dhéanamh ar a dhearcthaí go léir:

1 Matha 1:50 Aon duine nár chloí le horduithe an rí, caithfear é a chur chun báis.

1Ma 1:51 Mar sin a seoladh litreacha an rí ar fud a ríochta; cheap sé maoir ar an bpobal go léir agus d'ordaigh do chathracha uile Iúdá íobairtí a ofráil.

1 Ma 1:52 Do ghéill go leor de na daoine, gach duine a thréig an Dlí; rinne siad olc sa tír,

1Ma 1:53 ag cur brú ar Iosrael tearmann a lorg.

1Ma 1:54 Ar an gcúigiú lá déag de mhí Ciseá, sa bhliain 145, chuir an rí suas abomination of Desolation ar altóir na n-ofrálacha dóite, agus d'ardaigh siad altóirí sna cathracha comharsanacha Iúdá.

1 Mata 1:55 Dhóite siad tuisle i ndoirse tithe agus sna cearnóga,

1Ma 1:56 Bhí leabhair an dlí stróicthe suas agus a chaitheamh sa tine nuair a fuarthas iad,

1Ma 1:57 Agus dá bhfaigheadh duine leabhar an Chúnaínt, nó dá gcloífeadh aon duine le dlí Dé, chuiridís chun báis é de réir fhoraithe an rí.

1 Matha 1:58 Phionós siad na hIosraelítigh a bhí gafa le sárú mí i ndiaidh míosa ina gcathracha,

1Ma 1:59 agus ar an 25ú lá de gach mí d'ofráladh íobairtí ar an altóir ard in ionad altóir na n-íobairtí dóite.

1 Matha 1:60 De réir an dlí seo chuir siad chun báis mná a raibh a gclann timpeallghearrtha,

1Ma 1:61 lena leanaí ar crochadh ar a muineál; cuireadh a ngaolta agus iad siúd a rinne an timpeallghearradh chun báis freisin.

1Ma 1:62 In ainneoin seo go léir, d'fhan go leor in Iosrael dílis agus bhí misneach a dhóthain gan bia neamhghlan a ithe.

1Ma 1:63 B'fhearr leo bás a fháil ná iad féin a dhéanamh neamhghlan le bianna a sháraigh an Cúnant Naofa, agus go deimhin cuireadh chun báis iad.

1Ma 1:64 Triail iontach a bhí ann d'Iosrael.

Sa scéal seo, tugaimid faoi deara véarsaí 45 go 47 a dheimhníonn scor d'ofrálacha na *suthain- idirghuí* agus véarsa 54 a thugann fianaise do threascairt an sanctóir: *chuir an rí suas aifríocht an léirscios ar altóir na n-ofrálacha dóite.*

Ar bhunús na n-olc seo, apostasy seo Iosrael : *1Ma 1:11 Is san am sin a d'eascair glúin de dhaoine míthreoracha in Iosrael a thug a lán daoine ina ndiaidh: "Déanaimis comhghuaillíocht leis na náisiúin thart orainn," ar siad, "mar ó scar muid féin uathu is iomaí droch-ádh a tharla chugainn ."* Bhí mí-ádh cheana féin mar thoradh ar a n-éagothroime do Dhia agus bhí siad chun níos mó mí-ádh a thabhairt orthu féin trína ndearcadh ceannairceach.

Sa tragóid fhuilteach seo, thug forlámhas na Gréige údar maith lena siombail uileláithrí den pheaca i *gcré-umha dealbh* Dan.2; *an liopard spotach* Dan.7; agus *an gabhar damh* Dan.8. Ach ní mór sonraí amháin a thabhairt faoi deara fós. Tugtar Apollonius ar an té atá i bhfeighil an mhisin phionósaigh a sheol Antichos 4 go Iarúsailéim i – 168, agus roghnóidh an Spiorad an t-ainm Gréigise seo a chiallaíonn sa Fhraincis “Destroyer” chun an úsáid millteach a shéanadh in Apo.9:11. den Bhíobla Naofa ag an Chríostaíocht Phrotastúnach bhréagach dheiridh; nó, na cinn a eagróidh an *tubaiste mhór deiridh* . Tháinig Apolonius go Iarúsailéim le 22,000 saighdiúir agus **ar lá Sabbath**, le linn éirí amach poiblí iontach, mharaigh sé an lucht féachana Giúdach go léir. Rinne siad an tSabóid a thruailliú leis an leas truamhéalach seo, agus chuir Dia chun báis iad. Agus ní íslíonn a fhearg, óir is í taobh thiar den fhíric fhuilteach seo a ordaítear Hellenization na nGiúdach. Chuir Gerontes na hAithne, an toscaire ríoga, iallach ar na daoine go léir Hellenization adhartha agus moráltacht in Iarúsailéim mar atá sa tSamáir . Ansin tiomnaíodh teampall Iarúsailéim do Shéas Oilimpeach agus do Shliabh Gerizim do Shéas a raibh fáilte roimh chách. Mar sin feicimid Dia ag tarraingt siar a chosaint óna theampall féin, ó Iarúsailéim, agus ón náisiún ar fad. Tá an chathair naofa lán d'fheirg, gach ceann acu níos uafáis ná an ceann deiridh. Ach ba é toil Dé amháin a chuaigh i bhfeidhm, agus ba mhór an scíthe morálta agus reiligiúnda a bhí ann tar éis an rabhaidh a léirigh an díbeartha go dtí an Bhablóin.

Dan 11:32 *Beidh sé mheabhlaireachta an fhealltóirí an cúnant le flattery. Ach gníomhóidh na daoine a bhfuil aithne acu ar a nDia go seasta,*

32a- *Déanfaidh sé fealltóirí na comhghuaillíochta a mhealladh le maóile*

Deimhníonn an soiléiriú seo go raibh an pionós diaga tuillte agus inchosanta. In áiteanna naofa, ba ghnách an scrios a dhéanamh.

32b- *Ach gníomhóidh na daoine a bhfuil aithne acu ar a nDia go daingean,*

Sa tragóid seo, rinne creidmhigh dhílis agus fiúntacha idirdhealú eatarthu féin trína ndílseacht agus b'fhearr leo bás a fháil mar mhairtírigh seachas diúltú ómós a thabhairt don chruthaitheoir do Dhia agus dá dhlíthe naofa.

Arís eile, ar an dara léamh, tá an t-eispéireas fuilteach seo de 1090 lá iarbhír cosúil le coinníollacha réimeas an Phápa de 1260 lá de bhlianta a thuar i bhfoirmeacha éagsúla i nDan.7:25, 12:7 agus Rev.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Súil siar ar imeachtaí reatha i gcomhthéacs na seanaimsire

Chun a bhfuil ag tarlú a thuiscint go soiléir, glacfaidh mé íomhá fear ceamara atá ag scannánú lena cheamara radharc a bhí á leanúint go dlúth aige. Ag an bpointe seo déanann sé súmáil amach agus airde á fháil aige agus leathnaíonn an réimse radharc níos mó agus níos mó. Mar sin, nuair a chuirtear i bhfeidhm é ar stair reiligiúnach, déanann radharc an Spioraid maoirsiú ar stair reiligiúnach iomlán na

Críostaíochta, óna thús beag, óna huaireanta fulaingthe, aimsir na martyrs, go dtí a chríoch glórmhar atá marcáilte ag filleadh an tSlánaitheora a bhfuiltear ag súil leis.

Dan 11:33 *agus beidh an wisest i measc iad a threorú go leor. Tá daoine ann a ghéillfidh ar feadh tamaill don chlaíomh agus don lasair, go mbraighdeanas agus go h-argain.*

33a- *agus tabharfaidh na daoine is críonna ina measc teagasc don phobal*

Na haspail Íosa Críost, mar aon le Pól de Tarsus a bhfuil dlite orainn 14 epistles an cúnant nua. Tá an t-ainm “an Soiscéal” nó, Dea-Scéala an tslánaithe a thairgtear do na tofa trí ghrásta diaga ar an teagasc reiligiúnach nua seo. Ar an mbealach seo, bogann an Spiorad ar aghaidh sinn in am agus is é an sprioc nua a scrúdaítear ná an creideamh Críostaí.

33b- *Tá daoine ann a ghéillfidh ar feadh tamaill don chlaíomh agus don lasair, don bhraighdeanas agus don chreach.*

Ar feadh tamaill dúirt an Spiorad tríd an aingeal agus beidh an uair seo 1260 blianta fada prophesied ach faoi emperors Rómhánach áirithe Caligula, Nero, Domitian agus Diocletian a bheith ina Chríostaí i gceist go mbeadh ort bás mar martyr. In Ath.13:10, meabhraíonn an Spiorad aimsir chruinneas na bPápa Rómhánach, á rá: *Má théann aon duine i mbraighdeanas, rachaidh sé i mbraighdeanas; má mharaíonn éinne leis an gclaíomh, ní foláir é a mharú leis an gclaíomh. Is é seo buanseasmhacht agus creideamh na naomh .*

Dan 11:34 *I am nuair a theipeann orthu, beidh siad cúnamh beag, agus beidh go leor isteach leo i hypocrisy.*

34a- Is go deimhin is i n-aimsir chrua-cheannas na págachta a tháinig cabhair na bhfíor-chríonna san rann so. Tá a n-aitheantas bunaithe ar a neamhaird ar na luachanna agus na horduithe a mhúin Íosa Críost, agus sa chás seo don ré spriocdhírthe seo, an toirmeasc ar mharú leis an gclaíomh. Trí athchuart a thabhairt ar an stair, is féidir leat a thuiscint ansin go ndearna an Breitheamh ceart Íosa Críost an ghluaiseacht leathan Protastúnach ón 15ú^{haois} go dtí ár gcuid ama a mheas mar hypocritical. Dá bhrí sin beidh sé níos fusa a thuiscint agus glacadh lena thréigean iomlán ó 1843.

Dan 11:35 *Beidh roinnt de na fir ciallmhar titim ar shiúl, gur féidir iad a íonaithe, íonaithe, agus déanta bán, go dtí an t-am an deireadh, le haghaidh ní bheidh sé teacht go dtí an t-am ceaptha.*

35a- *Titfidh cuid de sna daoine críonna, chun iad a íonghlanadh, a íonghlanadh agus a dhéanamh geal, go dtí tráth na ndeireadh.*

Ag breith ar an ráiteas seo, is é triail agus roghnú caighdeán na beatha Críostaí, trí bheith in ann géarleanúint a fhulaingt agus a fhulaingt go deireadh an domhain. Ar an mbealach seo, fear nua-aimseartha i dtáithí ar an tsíocháin agus an chaoimhfulaingt a thuilleadh a thuigeann rud ar bith. Ní aithníonn sé a shaol sna teachtaireachtaí seo. Sin an fáth a dtabharfar mínithe ar an ábhar seo in Ath.7 agus 9:5-10. Bhí tréimhse fhada síochána reiligiúnach de 150 bliain fíor, nó “cúig mhí fáidhiúla”, cláraithe ag Dia, ach ó 1995 tá deireadh leis an tréimhse seo agus tá cogá reiligiúnacha tosaithe arís. Maraíonn Ioslam sa Fhrainc agus in áiteanna eile ar fud an domhain; agus tá sé beartaithe a ghníomhaíocht a threisiú go dtí go dhaint sé an domhain ar fad.

35b- *mar ní shroichfidh sé ach an t-am ceaptha*

Beidh an chríoch seo ag críoch an domhain agus insíonn an t-aingeal dúinn nach ligeann comhartha síochána nó cogaidh d'aon duine é a fheiceáil ag teacht. Braitheann sé ar fhachtóir amháin: an “ *am marcáilte* ” ag Dia, deireadh na 6000 bliain a bheidh dírithe ar a rogha daoine tofa ar domhan. Agus is mar gheall ar níos lú ná deich mbliana ón téarma seo a thug Dia dúinn an grásta chun an dáta a fhios: 20 Márta an earraigh roimh an 3 Aibreán, 2030, is é sin, 2000 bliain ina dhiaidh sin bás atoning Chríost. Beidh sé le feiceáil cumhachtach agus bua chun a dhaoine roghnaithe a shábháil agus scrios na reibiliúnaithe dúnmharfacha a bhí beartaithe iad a mharú.

An réimeas Pápach Caitliceach na Róimhe “Críostaí”: An géarleantóir mór ar stair reiligiúnach an domhain Thiar.

Is i dtreo dó ba chóir go mbeadh múnla Antichos 4 i gceannas orainn. D'ullmhaigh an cineál a antitype agus cad is féidir linn a rá faoin gcomparáid seo? Go cinnte ar scála iontach, ghníomhaigh an géarleantóir Gréagach ar feadh 1090 lá fíor, ach beidh popery rage ar feadh beagnach 1260 bliain fíor, rud a sháraíonn gach samhail stairiúil.

Dan 11:36 *Déanfaidh an rí cad is mian leis; ardóidh sé é féin, tabharfaidh sé glóir ós cionn na ndéithe go léir, agus déarfaidh sé rudaí dochreidte i gcoinne Dhia na ndéithe; beidh rath air go dtí go gcríochnófar an fhearg, mar sin a chinnfear a chur i gcrích.*

36a- Tá focail an véarsa seo débhríoch i gcónaí agus is féidir iad a oiriúnú fós don rí Gréagach agus don rí pápach Rómhánach. Ní mór struchtúr nochtaithe na tairngreachta a cheilt go cúramach ó léitheoirí neamhfhorleathana. Mar sin féin ainmníonn mionsonra beag sprioc an phápa; is beachtas é: *óir cuirfear an méid a chinnfear i gcrích*. Macallaí an athfhriotal seo Dan.9:26: *Tar éis an seasca dó seachtaine, gearrfar an tAon Anointed as, agus ní bheidh aon rud aige dó féin. Scriosfaidh muintir an rialtóra a thiofáidh an chathair agus an ~~tearmann naofa~~, agus tiofáidh a gcríoch mar trí thuile; Tá sé socraithe go mairfidh an léirscrios (nó an léirscrios) go dtí deireadh an chogaidh.*

Dan 11:37 *Ní bheidh sé meas ar na déithe a aithreacha, ná an dia a delights mná; ní bheidh aird aige ar dhia ar bith, óir glóirfidh sé é féin thar aon ní eile.*

37a- *Ní bheidh meas aige ar dhéithe a aithreacha*

Seo é, na sonraí beaga a shoiléiríonn ár n-éirim. Tá an cruthúnas foirmeálta againn anseo nach féidir gurb é Antichos 4 an rí ar a ndírítear faoina bhriathra, a raibh aird aige ar dhéithe a aithreacha agus ina measc an duine ba mhó, Zeus, dia na déithe Olympus ar thug sé an teampall Giúdach in Iarúsailéim dó. Faighimid mar sin cruthúnas nach féidir a shéanadh gurb é an rí spriocdhírthe réimeas pápach Rómhánach na ré Críostaí. As seo amach, mar sin, bainfidh na focail go léir a nochtfar leis an rí seo difriúil ó Dhan.7 agus místuama agus seolta ó Dhan.8; Cuirim leis, an rí millteach nó scartach seo Dan.9:27. Tacaíonn na “céimeanna roicéad” leis an *gceann de fear papal*, beag agus sotalach a chuirtear ar bharr an tiarnas.

An raibh meas ag an bPápa Róimh ar dhéithe a aithreacha? Ní hea go hoifigiúil, mar gheall ar a iompú chun na Críostaíochta í a thréigean ainmneacha na ndéithe Rómhánacha págánacha. Mar sin féin, choinnigh sí foirmeacha agus stíl a n-adhartha: na híomhánna snoite, dealbhaithe nó múnlaíthe a dtéann a lucht adhartha ag guí agus ag guí os a gcomhair . Chun an t-iompar seo a dhaoradh ag Dia ina dhlíthe go léir a chaomhnú, rinne sí an Bíobla dorochtana do ghnáth-mharfach agus bhain sí an dara ceann de dheich nAitheanta an Dé bheo toisc go gcuireann sé cosc ar an gcleachtas seo agus go nochtann sé an pionós a bhí beartaithe dá chiontóirí. Cé atá ag iarraidh a cheilt ar an pionós a tabhaíodh mura bhfuil an diabhal? Titeann pearsantacht réimeas an Phápa mar sin isteach i mbosca an mhínithe atá molta sa véarsa seo.

37b- *ná don diagacht a thaitníonn mná*

Is trí smaoinemh ar an reiligiún págánach Rómhánach tréigthe ag popery a thaispeánann Spiorad Dé an t-ábhar scanrúil seo. Toisc gur chas sí a cúl ar a hoidhreacht fhollasach ghnéasach chun luachanna beannaitheachta a thaispeáint. Is é an deity molta seo Priapus, an phallus fireann onóir mar divinity ag aithreacha eaglaisí págánacha na Róimhe. Bhí sé fós ina oidhreacht de pheaca na Gréige. Agus chun briseadh leis an oidhreacht ghnéasach seo, cosnaíonn sí go rómhór íonacht na feola agus an spioraid.

Dan 11:38 *Mar sin féin beidh sé onóir an Dia na fortresses ar a pedestal; don Dia seo, nach raibh a fhios ag a aithreacha, tabharfaidh sé ómós le hór agus le hairgead, le clocha lómhara agus le rudaí luachmhara.*

38a- *Ach tabharfaidh sé onóir do Dhia na ndúnfort ar a chois*

Beirtear dia págánach nua: *dia na dúnfort* . Tá a *pedestal* in aigne an duine agus tá a airde chomh hard leis an tuiscint a rinneadh.

Thóg an Róimh Págánach teampaill págánacha oscailte do gach gaoth; ba leor ceannlitreacha arna dtacú ag colúin. Ach trí aontú leis an gCríostaíocht, tá sé mar aidhm ag an Róimh múnla na nGiúdach scriosta a athsholáthar. Bhí teampall dúnta ag na Giúdaigh agus cuma chumhachtach air, rud a thug glóir agus gradam dóibh. Déanfaidh an Róimh aithris air mar sin agus tógfaidh sí eaglaisí Rómhánúla ina dhiaidh sin atá cosúil le caisleáin dhaingnithe, toisc go bhfuil an neamhshlándáil i réim agus go neartaíonn na Tiarnaí is saibhre a dtíthe. Déanann an Róimh an rud céanna. Thóg sé a chuid eaglaisí i stíl austere go dtí aimsir na n-ardeaglaisí, agus ansin, d'athraigh gach rud. Éiríonn na díonta cruinn ina saigheada a dhíríonn ar an spéir, agus seo, níos airde agus níos airde. Glacann na aghaidheanna taobh amuigh cuma lása, saibhrítear iad le fuinneoga gloine dhaite de gach dath a thugann solas gealánach taobh istigh a théann i bhfeidhm ar na ceiliúróirí, na leanúna agus na cuairteoirí.

38b- *don dia seo, nach raibh a fhios ag a aithreacha, tabharfaidh sé ómós d'ór agus d'airgead, le clocha lómhara agus le rudaí luachmhara.*

Chun iad a dhéanamh níos tarraingtí fós, tá na ballaí istigh ***maisithe le hór, airgead, péarlaí luachmhara, rudaí costasacha*** : tá a fhios ag *an striapach Babylon*, an tAth.17:5, conas í féin a thaispeáint chun a custaiméirí a mhealladh agus a mhealladh.

Ní cheadaíonn an fíor-Dhia é féin a mhealladh mar ní théann an t-uafás seo chun sochair dó. Ina chuid tairngreachta séanann sé an Róimh Phápa seo nach raibh an

gaol is lú **riamh aige léi** . Dó, is diagachta págánacha iad a chuid eaglaisí Rómhánúla nó Gotach nach ndéanann ach daoine spioradálta a mhealladh óna n-íompaíonn sé uaidh: saolaítear dia nua: dia na dúnfort agus meallann sé an t-iliomad a chreideann go bhfuair siad Dia ag dul isteach ina bhallaí. faoi uasteorainneacha díreireach ard.

Dan 11:39 *Is leis an dia coimhthíoch a ghníomhóidh sé in aghaidh na n-áiteanna daingnithe Agus d'oibrigh sé ar dhaingne na ndúnfort leis an dia eachtrannach, agus líonfaidh sé le honóracha iad siúd a aithníonn é, déanfaidh sé ceannas orthu ar mhórán, dáilfidh sé tailte. dóibh mar luach saothair.*

39a- *Agus do oibrigh sé ar dhaingne na ndúnadh maille ris an dia iasachta*

Ar son Dé, níl ach aon Dia gníomhach amháin 'na chomhair, sé sin le rádh atá *coimhthightheach aige* : is é an diabhal é, ar thug Íosa Críost rabhadh dá aspail agus dá dheisceabail ina choinne. Sa téacs Eabhraise, ní ceist “gníomhaíocht in aghaidh” í ach ceist “déanamh”. Léifear an teachtaireacht chéanna in Ath.13:3, san fhoirm: ... *thug an dragan a chumhacht, agus a ríchathaoir, agus a údarás mór dó* . An *dragan* arb é an diabhal é in Ath.12:9 ach ag an am céanna impiriúil na Róimhe de réir Ath.12:3.

Ina theannta sin, trí thiontú go dtí an reiligiún Críostaí, ghlac an t-údarás Rómhánach an Dia fíor a bhí eachtrannach dó ó bhí sé ar dtús Dia na Giúdaigh, de shliocht Eabhraigh Abrahám.

39b- *agus líonfaidh sé le honór iad siúd a aithníonn é*

Is onóracha creidimh iad seo. Tugann Pápa séala údaráis diaga dá n-údarás féin chuig na ríthe a aithníonn é mar ionadaí Dé ar domhan. Ní bhíonn ríthe ina ríthe go fírinneach nuair a choisric an eaglais iad i gceann dá *fortresses* deified , sa Fhrainc , Saint-Denis agus Reims .

39c- *cuirfidh sé ceannas ortha ar mhórán*

Bronnann Popery an teideal impiriúil a ainmníonn rí suzerain ceannasach ar ríthe Vasalacha eile. Na cinn is cáiliúla: Charlemagne, Charles V, Napoleon I ' Hitler.

39d- *dáilfidh sé talamh orthu mar luaíocht.*

an t -árd-chumhacht talmhaidh neamhaí so do ríghthe an domhain. Toisc gur réitigh sé a ndifríochtaí, go háirithe maidir le tailte a bhí faoi chois nó a aimsíodh. Seo mar a cuireadh i 1494, Alexander 6 Borgia, an ceann is measa de popes, assassin in oifig, a shocrú líne fhadlíne d'fhonn a roinnt idir an Spáinn agus an Phortaingéil sannadh agus seilbh chríoch Mheiriceá Theas athaimsithe ó shin i leith.

An Tríú Cogadh Domhanda nó an 6ú ^{trumpa} den Ath.9 .

Laghdaíonn sé an daonnacht faoi aon trian dá dhaonra agus ag cur deireadh le neamhspleáchas náisiúnta, ullmhaíonn sé an réimeas uilíoch a bhunóidh an tubaiste mhór deiridh a fógraíodh in Apo.1. I measc na ngníomhaithe ionsaitheach tá Ioslam i dtíortha Moslamach, mar sin tairgim duit an dearcadh Bhíobla ar an ábhar seo.

Ról an Ioslam

Ioslam ann toisc go bhfuil gá ag Dia é. Gan a shábháil, luíonn an ról seo **go heisiach** ar an grásta a thug Íosa Críost, ach a chuid naimhde a bhualadh, a mharú, a massacre. Cheana féin, sa seanchúnant, chun pionós a ghearradh ar neamhdhílseacht Iosrael, chuaigh Dia i muinín na ndaoine “Filistíneach”. Sa scéal, chun pionós a ghearradh ar infidelity Críostaí, achomharc sé chun Muslims. De bhunadh na Moslamaigh agus na nArabach tá Ishmael, mac Abrahám agus Hagar, seirbhíseach na hÉigipte ag Sára, a bhean chéile. Agus cheana féin san am sin, bhí Ismael i n-aimhleas le hÍosa an mac dlisteanach. Is amhlaidh an méid sin gur le haontú Dé, ar iarratas Shára, gur ruaig Abrahám Hagar agus Ismael as an gcampa. Agus thug Dia aire do na daoine díbeartha a mbeadh a sliocht, a leathdeartháireacha, a choimeád ar bun naimhdeas i ginearálta Abrahám; an chéad, Giúdach; an dara ceann, in Íosa Críost, Críostaí. Seo mar a rinne Dia fáidh faoi Ishmael agus a shliocht Arabach in Gen.16:12: “ *Beidh sé mar asal fiáin; beidh a lámh in aghaidh gach duine, agus beidh lámh gach duine ina choinne; agus beidh sé ina chónaí os comhair a bhráithre go léir.* ” Tá Dia ag iarraidh a smaointe agus a bhreithiúnas ar rudaí a chur in iúl. Ní mór go mbeadh a fhios ag daoine tofa Chríost agus a roinnt ar an bplean seo Dé a úsáideann na pobail agus cumhachtaí an domhain de réir a ard-toil. Ba chóir a thabhairt faoi deara gur rugadh an fáidh Muhammad, bunaitheoir Ioslam, ag deireadh an 6ú ^{haois} tar éis bunú popaireacht Chaitliceach Rómhánach sa bhliain 538. Ba chosúil gur ionsaíodh Ioslam an Caitliceachas págánach agus na Críostaithe go ginearálta nuair a bhuaill mallacht Dé iad. . Agus is mar sin atá an scéal ó 7 Márta, 321, ós rud é gur chuir an tImpire Constantine I faoi ^{deara} an chuid eile den seachtú lá sa tSabóid a thréigean i bhfabhar a chéad lá tiomnaithe don “ghrian neamhchonraithe” (Sol Invictus), ár nDomhnach reatha. Cosúil le go leor Críostaithe sa lá atá inniu ann, bhí Constantine ag iarraidh go mícheart sos a mharcáil idir Críostaithe agus Giúdaigh. Cháin sé Críostaithe a chuid ama don Ghiúdachas trí onóir a thabhairt do Shéabóid naofa Dé. Íocadh as an mbreithiúnas neamh-inleithscéil seo a tháinig ó rí págánach agus leanfar de bheith á íoc go dtí an deireadh trí phionóis na “ *seacht trumpa* ” a nochtar in Nochtadh 8 agus 9, comharbas gan bhriseadh de mhí-ádh agus de thragóidí. Beidh an pionós deiridh a thagann i bhfoirm disillusionment uafásach, nuair is cosúil go Íosa Críost a bhaint as an domhain. Ach is é téama an “Tríú Cogadh Domhanda” é féin, an séú cuid de na pionóis diaga seo a bhfuil fáidh orthu ina bhfuil Ioslam ina ghníomhaí tábhachtach. Mar rinne Dia fáidh freisin faoi Ishmael, ag rá in Gen.17:20: “ *Maidir le Ismael, chuala mé tú. Féuch, beannóidh mé é, agus déanfaidh mé torthúil é, agus méadóidh mé go mór é; ghin sé dáréag prionsa, agus déanfaidh mé náisiún mór de.* ” Dúnaim an lúbín seo chun an staidéar a atosú i Dan.11:40.

Dan 11:40 In am an deireadh buailfidh rí na ndeisceart ina choinne. Agus beidh rí an tuaiscirt ag guairneáil air mar stoirm, le carbaid agus le marcach, agus le go leor long; Rachaidh sé isteach sa talamh agus scaipfidh sé ar nós torrent agus thar maoil.

40a- *A n-uair an deireadh*

An uair seo is é go deimhin deireadh stair an duine; deireadh ré náisiúin láithreacha an domhain. D’fhógair Íosa an uair seo, ag rá i Matt.24:24: **Déanfar**

dea-scéal seo na ríochta a shearmonú ar fud an domhain ar fad mar fhianaise do na náisiúin go léir. Ansin tiocfaidh an deireadh.

40b- ***buailfidh*** rí an deisceart ina aghaidh

Ní mór dúinn anseo an subtlety diaga ollmhór a ligeann dá sheirbhísigh a thuiscint cad atá i bhfolach ó dhaoine eile. De réir dealraimh, ach i gcuma amháin, is cosúil go n-atosóidh agus go leanann an choimhlint idir ríthe Seleuci agus ríthe Lagid sa véarsa seo, rud nach bhféadfadh a bheith níos míthreorach. Toisc i ndáiríre, d'fhágamar an comhthéacs seo ó véarsaí 34 go 36 agus baineann aimsir chríochnaithe an achrann nua seo le ré Chríostaí réimeas Caitliceach an Phápa agus an Protastúnachas uilíoch a chuaigh isteach ina chomhghuaillíocht éacúiméineach. Éilíonn an t-athrú comhthéacs seo orainn ról a athdháileadh.

I ról “ *é* ”: an Eoraip Chaitliceach Phápa agus a reiligiúin Chríostaí gaolmhara.

I ról “ *rí an deiscirt* ”: an tIoslam ceannasach a chaithfidh daoine a thiontú trí fhórsa nó iad a chur faoi sclábhaíocht, de réir na ngníomhartha atá á stiúradh ag a bhunaitheoir Mohammed.

Tabhair faoi deara anseo rogha an bhriathair: *bualadh* ; san Eabhrais, “*nagah*” a chiollaíonn bualadh le adharca duine. Mar aidiacht, ainmníonn sé ionsaitheoir buile a bhuaileann de ghnáth. Tagann an briathar seo go foirfe le hIoslam Arabach a bhí ionsaitheach in aghaidh an domhain Thiar gan bhriseadh ó dheireadh an Dara Cogadh Domhanda. Léiríonn na briathra féideartha “ *troid, troid, bualadh* ” go bhfuil siad an-ghar, agus mar sin an smaoineamh ar chomharsanacht náisiúnta nó ar chomharsanacht bailte agus sráideanna. Deimhníonn an dá fhéidearthacht Ioslam, atá seanbhunaithe san Eoraip mar gheall ar neamhshuim reiligiúnach na nEorpach. Tá na streachailtí ag dul i dtreise ó d'fhill na Giúdaigh go dtí an Phalaistín i 1948. Chuir an chruachás na bPalaistíneach na Moslamaigh i gcoinne coilíneachtaí Críostaí an Iarthair. Agus, in 2021, tá méadú ag teacht ar ionsaithe Ioslamacha agus ag cruthú neamhshlándáil i measc phobail na hEorpa, go háirithe an Fhrainc, iar-choilíneach na hAfraice Thuaidh agus na hAfraice Thuaidh. An dtarlóidh coimhlint náisiúnta níos mó? B'fhéidir, ach ní sula dtéann an staid inmheánach in olcas go dtí an pointe a tháirgeann troideanna brúidiúla grúpa-ar-ghrúpa ar ithir an chathair féin. Ar an lá sin, beidh an Fhrainc i staid cogaidh cathartha; i ndáiríre, cogadh fórchreidmheach: Ioslam i gcoinne na Críostaíochta nó unbelievers gan Dia.

40c- Agus ***do chuaidh*** rí an tuaiscirt air ***mar stoirm*** , le carbadaibh agus le marcachaibh , agus le mórán long

tugtar Magog ar rí seo *an tuaiscirt* , *prionsa Rosh* (an Rúis) *de Mheiséach* (Moscó) agus *Tubal* (Tobólsc) agus léimid i véarsa 9: *Agus rachaidh tú suas, tiocfaidh tú ar nós stoirme* , *beidh tú mar scamall chun an talamh a chlúdach, tú féin agus do chuid bannaí go léir, agus go leor daoine in éineacht leat.*

Athdháileadh ról: I ról “*rí an tuaiscirt*” , an Rúis Cheartchreidmheach agus a pobal Moslamach . Anseo arís, rogha an bhriathair “ *tourera sur air* ” le fios ionsaí ollmhór tobann ón aer. Tá Moscó, príomhchathair na Rúise, i bhfad ón mBruitheoil, príomhchathair na hEorpa, agus ó Pháras, a ceann sleá míleata. Mar gheall ar rathúnas na hEorpa tá a ceannairí dall, go pointe nach bhfuil meas mór déanta acu ar acmhainneacht mhíleata na Rúise chumhachtaí. Seolfaidh sé ina

ionsaitheacht, eitleáin agus na mílte umar ar bhealaí talún agus an iliomad long chogaidh mara agus fomhuirí. Agus ionas go gcuirtear an pionós in iúl go tréan, níor stop na ceannairí Eorpacha seo ag náiriú na Rúise agus a ceannairí ón Vladimir Zhirinovskiy lasrach go dtí an “Tsar” reatha nua, Vladimir Putin (Vladimir: prionsa an domhain i Rúisis).

Tar éis na gníomhaithe a shainnadh, rachaidh na trí “rí” atá i gceist i ngleic lena chéile i bhfoirm 7ú “Cogadh na Siria” ina mbeidh an náisiúnach nua Iosrael páirteach; a dheimhneoidh an rann seo a leanas. Ach i láthair na huaire, is é an “rí” (*air*) a d’ionsaigh an Rúis an Eoraip de Chonradh na Róimhe.

40d - *rachaidh sé chun cinn isteach sna tailte, scaipfidh sé mar torrent agus thar maoil.* Ligeann a sármhaitheas míleata don Rúis an Eoraip a ionradh agus a chríochnaíonn a áitiú. Ag tabhairt aghaidh air, níl aon mheaitseáil ag trúpaí na Fraince; brúitear agus scriostar iad.

Dan 11:41 *Beidh sé isteach ar an talamh is áille, agus beidh go leor titim; ach beidh Eadóm, Móáb, agus taoiseach chlann Amoin saor as a lámh.*

41a- *Rachaidh sé isteach sa tír is áille, agus géillfidh go leor*

Tá leathnú na Rúise ar siúl i dtreo a deisceart áit a bhfuil Iosrael suite, comhghuaillíocht thíortha an Iarthair a bhfuil trúpaí Rúiseacha ionradh orthu ina dhiaidh sin; Gheobhaidh Giúdaigh bás fós.

41b- *ach saorfar Eadóm, Móáb agus ceann feadhna chlann Amoin as a lámh*

Iarmhairt é seo ar na comhghuaillíochtaí míleata a chuirfidh na hainmneacha seo a sheasann don Iordáin nua-aimseartha ar thaobh na Rúise. In 2021, is í an Rúis comhghuaillíocht oifigiúil na Siria cheana féin, a armann sí agus a chosnaíonn sí.

Dan 11:42 *Agus beidh sé síneadh amach a lámh thar thíortha éagsúla, agus ní bheidh an talamh na hÉigipte éalú.*

42a- Is ó 1979 a tháinig an chumraíocht pholaitiúil seo chun an tuar a dhaingniú. Toisc an bhliain sin, ag Camp David i SAM, rinne Uachtarán na hÉigipte Anwar El Sadat comhghuaillíocht go hoifigiúil le Príomh-Aire Iosrael Menachem Begin. Ba é an rogha straitéiseach agus pholaitiúil a rinneadh an tráth sin ná glacadh le cúis an duine ba láidre sa lá mar go raibh tacaíocht chumhachtach ag Iosrael ó SAM. Is sa chiall seo a chuireann Spiorad Dé i leith an tionscnaimh iarracht a dhéanamh “*éalú*” ar scrios agus ar thubaiste. Ach le himeacht ama, athraíonn an cluiche lámha, agus Iosrael agus an Éigipt aimsiú dóibh féin, ó 2021, beagnach tréigthe ag Stáit Aontaithe Mheiriceá. Cuireann an Rúis a dlí i bhfeidhm ar limistéar na Siria.

Dan 11:43 *Beidh sé i seilbh na seoda óir agus airgid, agus na rudaí luachmhara na hÉigipte; leanfaidh na Libiaigh agus na hAetóipe é.*

43a- *Beidh sé ina mháistir ar seoda óir agus airgid, agus ar rudaí luachmhara uile na hÉigipte*

A bhúil leis an ioncam ó dholaí a íocadh chun Canáil Suez a úsáid, tháinig saibhriú mór ar an Éigipt. Ach níl an saibhreas seo go maith ach in aimsir na síochána mar go n-éiríonn na bealaí trádála tréigthe in aimsir an chogaidh. D’fhás an Éigipt saibhir trí thurasóireacht. Ó cheithre choirnéal an domhain, tagann daoine chun machnamh a dhéanamh ar a phirimidí, a músaeim saibhrithe ag fionnachtana leanúnacha ar thuamaí hÉigipte atá folaithe faoin talamh ó shin i

leith. Sna tuamaí seo, nocht tuamaí an rí óg Tutankhamun réada in ór soladach ar luach anaithnid. Gheobhaidh an Rúis mar sin san Éigipt rud éigin a shásóidh a mian le haghaidh creacha cogaidh.

Ag deireadh na Sabbath 22 Eanáir, 2022, thug an Spiorad argóint dom a dhearbhaíonn **gan díospóid a d'fhéadfadh a bheith ann**, an léirmhíniú a thugann mé do Daniel 11. Tabhair faoi deara sa dá véarsaí 42 agus 43, an tábhacht a bhaineann leis an lua soiléir. nach bhfuil códaithe, ón ainm “ *An Éigipt* ” atá sa chomhthéacs seo tír éagsúil ón tír ar a dtugtar “ *rí an deiscirt* ”. Mar sin féin, i véarsaí 5 go 32, folaíodh *lagid “Éigipt” na Ptolemies ach aithníodh é mar “ rí an deiscirt ”*. **Tá an t-athrú sa chomhthéacs stairiúil daingnithe agus cruthaithe go doathraithe mar sin**. Ag tosú le comhthéacs na seanaimsire, críochnaíonn scéal Daniel 11 le “ *am deireadh* ” an domhain, ina bhfuil an “ *Éigipt* ”, comhghuaillíocht de chuid an champa Críostaí agus agnostic Thiar ó 1979, mar sprioc don saol nua. “ *rí an deiscirt* ” is é sin, an tIoslam cogaidh, agus go háirithe “ *rí an tuaiscirt* ”, Ortadocsa na Rúise.

43b- *leanfaidh na Libia agus na hAetóipe é*

D'aistrigh an t-aistritheoir na focail “ *Puth and Cush* ” i gceart ar an tairngreacht a ainmníonn do “Libia”, na tíortha Moslamach atá suite lastuaidh den Sahára, tíortha cósta chósta na hAfraice agus don Aetóip, an Afraic dhubh, gach tír atá suite ó dheas den an Sahára. Ghlac agus ghlac líon mór acu Ioslam freisin; i gcás an Chósta Eabhair, le compord Uachtarán na Fraince Nicolas Sarkozy, a bhfuil an chaos Libia faoi chomaoin againn freisin.

Mar sin, buailte ag an Rúis, “ *Éigipt* ” a thiocthaidh chun bheith ina chreicthe do gach creachadóir, agus na vultures Moslamach, a deartháireacha, síos ar sé, a ghlanadh a corp agus a ghlacadh a sciar de na creacha atá fós ann, tar éis an pollta na Rúise.

Trí “ *Libia agus an Aetóip* ” a lua go soiléir, ainmníonn an Spiorad comhghuaillithe reiligiúnacha na hAfraice “ *rí an deiscirt* ” ar chóir iad a aithint leis an Araib, áit a raibh an fáidh Mohammed le feiceáil i 632, chun scaipeadh, ó Mecca, a reiligiún nua ar a dtugtar Ioslam. Tacaíonn an Tuirc chumhachtach léi, a d'fhill, sa chomhthéacs deiridh seo, ar thiomantas reiligiúnach Moslamach bunúsach, ceannasach agus vengeful, tar éis náiriú a haighneachta momentary do luachanna tuata an Iarthair. Ach is féidir le tíortha Moslamacha eile, nach bhfuil lonnaithe sa “ *dheisceart* ”, amhail an Iaráin, an Phacastáin, an Indinéis, a bheith páirteach i “ *rí an deiscirt* ” chun pobail an Iarthair a chomhrac le luachanna morálta a bhfuil fuath ag gach pobal Moslamach orthu. Níl sa bhfírinne an fuath seo ach fuath don fhíorDhia Íosa Críost a ndearna Críostaithe an Iarthair a dhíspeagadh. Déanann sé pionós mar sin, trí Ioslam agus Orthodoxy, Giúdach, Caitliceach, Orthodox, Protastúnach, agus fiú infidelity Adventist ar fud an domhain Thiar; an creideamh aondiach uile ciontach ina leith.

Dan 11:44 *Beidh Nuacht ón taobh thoir agus ó thuaidh teacht agus terrify air, agus beidh sé ag dul amach i wrath mór a mhilleadh agus multitudes scrios.*

44a- *Tiocfaidh nuacht ón oirthear agus ó thuaidh chun eagla a chur air*

an dá phríomhphointe seo “ *thoir agus thuaidh* ” le tír na Rúise amháin, ag brath ar cibé an luaitear é ón Eoraip Phápa nó ó Iosrael, toisc go n-ainmníonn an tairngreacht iad mar dhaoine a d'ionsaigh an Rúis iad i ndiaidh a chéile i véarsaí

40 agus 41. Ciallaíonn sé seo go bhfuil an eagla a luadh thagann ó chríoch na Rúise, ach cad is féidir eagla a leithéid de conqueror? Cad a tharla dá thír chun an oiread sin eagla a chur air? Níl an freagra i leabhar Daniel, ach in Revelation 9, a nochtann agus a dhíríonn ar an reiligiún Protastúnach a bhfuil a dhaingean domhanda i SAM. Beidh an rúndiamhair níos soiléire, ag cur san áireamh a bhfuil ann de na Stáit Aontaithe Mheiriceá. Ón mbliain 1917 i leith, nuair a ghlac an Rúis reibiliúnach lena réimeas sóisialach agus cumannach, tá bearna scartha go deo ó SAM le caipitlí impiriúlach. Ní féidir leis an duine é féin a shaibhriú ar chostas a chomharsa más cumannach é; is é sin an fáth a bhfuil an dá rogha do-réitithe. Faoi luaitheach na síochána, smoldaíonn tinte an fhuath agus impíonn siad a chur in iúl. Níor éirigh ach le hiomaíocht agus leis an mbagairt núicléach an ceann is measa a chosc. Ba é cothromaíocht na Sceimhle Núicléach. Ach amháin, gan úsáid a bhaint as airm núicléacha, beidh an Rúis a ghlacadh ar láimh an Eoraip, Iosrael agus an Éigipt. An t-iarmhéid á cur isteach, beidh na Stáit Aontaithe Mheiriceá a bhraitheann cheated agus faoi bhagairt, mar sin, d'fhonn laghdú ar líon na mbásanna, rachaidh sé isteach sa chogadh, buailte go crua ar dtús. Cuirfidh scrios núicléach na Rúise faitíos ar airm na Rúise atá scaipthe ar fud na gríoch faoi fhorghabháil.

44b- *agus rachaidh sé amach le fearg mhór chun an t-iliomad a mhilleadh agus a dhíbirt.*

Go dtí an nóiméad sin, beidh an Rúis i spiorad na conquest agus ag tógáil creacha, ach go tobann athróidh a meon, ní bheidh tír dhúchais ag arm na Rúise le fillleadh uirthi a thuilleadh agus claochlóidh a éadóchas i ndúil " scrios *agus an iliomad* "; a bheidh mar an "*trian de na fir a maraíodh* " ar an *trumpa* ⁶ Rev.9 . Dá bhrí sin beidh iallach ar gach náisiún atá feistithe le hairm núicléacha ag na fíricí iad a úsáid i gcoinne a gcuid naimhde féideartha pearsanta.

Dan 11:45 *Beidh sé pháirc na bpubaill a Palace idir na farraigí, i dtreo an sliabh glórmhar agus naofa; ansin sroichfidh sé an deireadh, gan éinne chun cabhrú leis.*

45a- *Suífidh sé pubaill a pháláis idir na farraigí, i dtreo an tsléibhe ghlórmhar naofa*

Pubaill *idir na farraigí* , toisc go bhfuil a *palaces* a thuilleadh ar domhan . Tá cur síos soiléir ar staid éadóchasach na dtrúpaí Rúiseacha ag an Spiorad a dhaoradh don chinniúint seo iad. Faoi thine a n-naimhde brúitear ar ais go tír Iosrael iad. Bhí fuath ag gach duine orthu, níor bhain siad leas as tacaíocht ná trua agus díbríodh iad ar thalamh na nGiúdach. Mar sin íocfaidh an Rúis an t-aighneas trom a chuireann Dia uirthi ó thug sé tacaíocht do naimhde spioradálta Iosrael sa tsean-chomhghuaillíocht, tráth a díbeartha go dtí an Bhablóin. Dhíol sí capaill le muintir Thíre, cathair a bhfuil ana-mhian págánach uirthi. Deimhníonn Esec.27:13-14, Dia ag rá le Tíre: *Iáván, Tubal (Tobolsc) agus Meshech (Moscó) a thrádáil leat; thug siad sclábhaithe agus acraí práis mar mhalairt ar do chuid earraí. Chuir lucht tí Togarma (An Airméin) capaill, marcaigh agus miúileanna ar fáil do do mhargaí.* Ba chonstaic tráchtála é do na Giúdaigh a bhí ag trádáil leis freisin: Esec.27:17: *Rinne Iúdá agus tír Iosrael trádáil leat; thug siad cruithneacht Minnit, an taosrán, an mil, an ola agus an balsam, mar mhalairt ar do chuid earraí.* Dá bhrí sin saibhríodh boinn féin ar a gcostas. Níos déanaí, in

Ezek.28:12, faoin teideal “ *rí na mBonn* ,” labhraíonn Dia go díreach le Sátan. Tuigimid gurbh é an té a bhain leas as an sócúlacht agus as an tsaibhreas a bailíodh sna cathracha móra págánacha a rinne freastal air faoi chruth na n-ildhéithe págánacha, go neamh-chomhfhiosach, ach i gcónaí agus i ngach áit i bhfoirmeacha cultúir a mheasann Dia a bheith grámhar. Leanann sé ar a chroí meáchan frustrachais carntha, freisin, le linn na gcéadta bliain agus na mílte bliain de stair an duine. Tugann an frustrachas seo údar lena chuid feirge a fholmhú go páirteach i bhfoirm na coimhlinte idirnáisiúnta is déanaí atá millteach.

Ach tugann an fhearg dhiaga seo in aghaidh trácht trádála na seanaimsire cuireadh dúinn tuiscint a fháil ar cad a cheapann Dia ar thrácht idirnáisiúnta chomhaimseartha i gcomhthéacs idirnáisiúnta atá tógtha go hiomlán ar gheilleagar an mhargaidh. Sílim gur freagra é scrios túir an Ionaid Trádála Domhanda i Nua-Eabhrac ar 11 Meán Fómhair, 2001. Níos tábhachtaí fós, ós rud é, in Ath. 18, cuireann an tuar béim ar an ról díobhálach atá ag an saibhriú mar gheall ar thráchtáil agus ar mhalartuithe idirnáisiúnta a dtagann aon riail nó ceart diaga reiligiúnach as a riocht chomh mór sin an impireacht.

Ag deireadh Dan.11, scriostar aimhréidh oidhreachtúil SAM, an Rúis. Mar sin tabharfaidh sé seo cumhacht iomlán dóibh ar gach duine a tháinig slán as an gcoinbhleacht idirnáisiúnta. Mairg don cheannairc! Caithfidh sé bogha agus géilleadh do dhlí an bhuaiteoir cibé áit ar domhan a mhaireann sé.

Daniel 12

Dan 12:1 *San am sin éireoidh Micheál aníos, an prionsa mór, cosantóir chlann do phobail; agus beidh sé ina aimsir trioblóide, mar nach bhfuil ann ó bhí náisiúin ann go dtí an tráth sin. San am sin sábhálfar iad siúd de do mhuintir atá scríofa sa leabhar.*

1a- *San am sin éireoidh Mícheál,*

*t-am seo ná deireadh an domhain nuair a bhíonn an focal deireanach aige, filleann Íosa Críost i nglóir agus i gcumhacht a dhiagachta agus é á chonspóid le fada ag reiligiúin iomaíocha. Léimid in Ath.1:7: Féuch, tagann sé leis na scamail. Agus feicfidh gach súl é, fiú iad siúd a pollta é; agus déanfaidh treibheacha uile an domhain caoineadh mar gheall air. Tá. Amen! Ní mór dúinn dul i dtáithí ar an smaoineamh seo , mar gheall ar gach ceann dá ról, thug Dia ainm eile dó féin, agus sin an fáth i Daniel agus **Ath** . údarás ar an diabhal agus ar na deamhain. Ní léiríonn a ainm, Íosa Críost, é ach do dhaoine tofa an domhain ar tháinig sé chun a shábháil faoin ainm seo.*

1b- *an ceannaire mór,*

*ceannaire mór seo , mar sin, YaHWÉH Michael Íosa Críost agus is uaidh a d’iompaigh réimeas an phápa chun leasa an phápa ina thréith thréithe, a mhisean mar idirghabhálaí neamhaí **suthain** go dtí an bhliain 1843, ón mbliain 538 i leith, ó thús na bliana. réimeas Phápa agus a shuiteáil i gcathair na Róimhe, ag an Pálás Lateran ar Sliabh Caelius. Clúdaíodh an t-ábhar seo i Daniel 8 .*

1c- *cosantóir clann do mhuintire;*

Déanann cosantóir idirghabháil nuair a bhíonn ionsaí ann. Agus beidh sé seo amhlaidh le haghaidh na n-uaireanta deiridh de shaol an domhain na ndaoine roghnaithe a d’fhan dílis, fiú dhaoradh chun báis ag na reibiliúnaithe deiridh.

Anseo, is féidir linn teacht ar na samhlacha go léir atá molta i scéalta Daniel toisc go gcomhlíontar iad i staid thragóideach deiridh. Sa **mór-thubaiste deiridh seo**, beimid beo ar na hidirghabhálacha míorúilteacha atá á n-aithris in Dan.3, an *foirnéis* agus a ceithre phearsa bheo, i Dan.5, gabháil na *Bablóine Móire* ag Dia, i Dan.6, rinne na *leoin* neamhdhíobhálach don saol ach deireadh freisin leis an **mór-thubaiste** a bhí réamhdhéanta ag an gceann a bhuaíl na Giúdaigh i – 168, ar Kisleu 15, is é sin, 18 Nollaig, ar lá Sabbath.

1d- *agus beidh sé ina aimsir anacair, mar nach bhfuil ann ó bhí na náisiúin ann go dtí an t-am sin.*

Ag breithiúnas ón ráiteas seo, sáróidh an tubaiste mhór dheireanach ná an tubaiste a d’eagraigh na Gréagaigh. Go deimhin, ní bhuaíl na Gréagaigh ach Giúdaigh a fuair siad ar na sráideanna nó ina dtithe. Ag deireadh an domhain, tá rudaí an-difriúil, agus ceadaíonn teicneolaíocht nua-aimseartha smacht iomlán ar na daoine a chónaíonn ar an domhan. Ag baint úsáide as teicnící braite daonna, is féidir linn mar sin teacht ar aon duine áit ar bith, cibé áit a bhfuil siad i bhfolach. Is féidir, dá bhrí sin, liostaí daoine atá in aghaidh na n-orduithe foraitheanta a bhunú go beacht. Sa chomhthéacs deiridh seo, beifear in ann na daoine tofa a dhíothú. Cé go bhfuil siad lán de chreideamh agus de dhóchas ina slánú, beidh uaireanta pianmhar ag na tofa; dóibh siúd a bheidh fós saor, a bhaint de gach rud, na cinn eile a bheith i bpríosúin na reibiliúnach ag fanacht lena fhorghníomhú. Rialóidh anacair i gcroí na n-oifigeach tofa a dtugtar droch-chóir dóibh mura maraítear iad.

1e- *San am sin, sábhálfar iad siúd de do mhuintir atá scríofa sa leabhar.*

Is é leabhar na beatha é, mar gan ríomhaire, rinne Dia liosta freisin de na créatúir go léir a ghin Ádhamh agus Éabha agus a sliocht. Ag deireadh shaol gach duine, ba é Dia a chinn an chinniúint deiridh a choinnigh dhá liosta: liosta na ndaoine tofa agus liosta na ndaoine tite, de réir an dá chosán a chuirtear i láthair don chine daonna i Deut.30:19-20 : *Glaeim neamh agus talamh mar fhinné in bhur n-aghaidh ar an lá so: chuir mé beatha agus bás, beannacht agus mallacht os bhur gcomhair. Roghnaigh beatha, ionas go mair tú féin agus do shliocht, grá a thabhairt don Tiarna do Dhia, a ghuth a ghéilleadh, agus cloí leis: óir braitheann do shaol agus fadú do laethanta air seo . dóite le tine, nochtar dúinn i Dan.7:9-10; seo mar gheall ar a bhriathra sotalach i dtreo Dhia na ndéithe de réir Dan.11:36.*

In Rev.20:5, tá aiséirí na marbh i gCríost ag gabháil le fillleadh Chríost, ar a dtugtar *an chéad aiséirí* : *Is beannaithe agus naofa iad siúd a ghlacann páirt sa chéad aiséirí, óir níl aon chumhacht ag an dara bás orthu .*

Dan 12:2 *Dúiseoidh go leor díobh siúd a chodlaíonn i ndeannach an domhain, cuid acu chun na beatha síoraí, agus cuid eile chun masla agus náire shíoraí.*

2a- *Dúiseoidh go leor díobh siúd a chodail i deannach an domhain, cuid acu chun na beatha síoraí,*

Tabhair faoi deara ar dtús go gcodlaíonn na mairbh go maith mar ghnáthnós i **nduslach an domhain** agus ní i bparthas iontach nó in ifreann ar lasadh mar a mhúineann agus a chreideann an creideamh Críostaí nó págánach bréagach. Athchóiríonn an soiléiriú seo fíor-stádas na marbh mar a theagasctar in Ecc.9:5-6-10: *Tá dóchas ag gach duine a chónaíonn ann; agus is fearr fiú madra beo ná*

leon marbh. Tá a fhios ag na beo, go deimhin, go bhfaighidh siad bás; ach níl a fhios ag na mairbh rud ar bith, agus níl aon phá níos mó acu, ós rud é go ndéantar dearmad ar a gcuimhne. Agus tá a ngrá, agus a bhfuath, agus a n-éad, imithe cheana féin; agus ní bheidh aon pháirt acu go deo arís in aon ní a deintear féin ngréin Cibé rud a bhaineann do lámh le do neart, déan é; óir níl obair, ná smaoineamh, ná eolas, ná eagna, in ifreann, cá dtéann tú. (Áit chónaithe na marbh atá mar **dheannach an domhain**).

Ní dhéantar aon smaoineamh tar éis bháis toisc go bhfuil an smaoineamh ina chónaí in inchinn an duine, ach amháin, nuair a bhíonn sé fós beo agus cothaithe ag an fhuil a sheoltar ag bualadh a chroí. Agus ní mór an fhuil seo féin a íonú trí riospráid scamhógach. Ní dúirt Dia aon rud eile riamh, ó dúirt sé le Ádhamh a rinneadh peacach trí easumhlaíocht, i Gen.3:19: *I allais do aghaidh íosfaidh tú arán, go dtí go bhfillleann tú ar an talamh, as ar tógadh tú; óir is deannach thú, agus chun deannach fillfidh tú* . Chun an staid seo de neamhní na marbh a dheimhniú, léimid i Salm 30:9: *Cad a ghnóthaíonn tú trí m'fhuil a dhoirteadh, agus mé a chur síos sa chlais? Ar mhol an deannach thú? An labhraíonn sé ar do dhílseacht?* Ní hea, mar ní féidir leis de réir Psal.115:17: *Ní hiad na mairbh a cheiliúránn an Tiarna, ní hé aon duine díobh a théann síos go háit an chiúin*. Ach ní chuireann sé seo cosc ar Dhia a bheith in ann beatha a bhí ann roimhe seo a ardú arís agus is é an chumhacht chruthaitheach seo a dhéanann Dia agus ní aingeal nó fear é.

Tá dhá thoradh deiridh ag an dá chosán agus insíonn Rev.20 dúinn go bhfuil siad scartha le *míle bliain* an seachtú mílaoise. Cé go n-imíonn an saol daonna go léir ó aghaidh an domhain ag tús na *míle bliain seo* , ní bheidh an tite a aiséirí ach amháin tar éis a mbreithiúnas a rinne na naoimh agus Íosa Críost ina ríocht neamhaí . De réir an teachtaireacht a ghabhann leis an *trumpa* ⁷ , Deimhníonn Rev.11:18, ag rá: *Bhí fearg ar na náisiúin; agus tá d'fhearg tagtha , agus tá an t-am tagtha chun breithiúnas a thabhairt ar na mairbh , chun luach saothair a thabhairt do do sheirbhísigh, na fáithe, na naoimh agus na ndaoine a bhfuil eagla d'ainm orthu, idir bheag agus mhór, agus a scrios iad siúd a scrios an domhain* . Sa véarsa seo, tugann *breithiúnas na marbh* ar Dhia aiséirí, ar dtús, a dhaoine tofa marbh dílis ionas gur féidir leo breithiúnas a thabhairt ar na haingidh a coinníodh i staid an bháis.

2b- *agus na cinn eile mar mhasladh, ar son náire shíoraí.*

Ní bhainfidh an tsíoraíocht ach leis an mbeo. Tar éis a ndíothaithe deiridh ag an mBreithiúnas Deiridh , ní fhanfaidh *magadh* agus *náire* na ndaoine tite ach i gcuimhne shíoraí na ndaoine tofa, na n-aingeal agus Dé.

Dan 12:3 *Iad siúd a thuigeann lonróidh siad cosúil le gile na spéire, agus iad siúd a mhúineann fíréantacht do mhórán beidh siad ag taitneamh mar na réaltaí go deo na ndeor.*

3a- *Beidh na daoine éirimiúla ag lonrú mar aoibhnis na spéire*

Ardaíonn faisnéis an fear os cionn ainmhithe. Léirítear é trína chumas réasúnaíochta, teacht ar chonclúidí trí fhíricí a bhreathnú nó trí asbhaint shimplí. Mura mbeadh daoine ceannairceach sa tsaoirse a thugann Dia dóibh, stiúródh faisnéis an chine daonna go léir i dtreo an aitheantais chéanna do bheith ann Dé agus a dhlíthe. Toisc ó Mhaois, tá na himeachtaí is suntasaí dá nochtadh do na fir

taifeadta i scríbhinn ag Dia. Seo é an bealach réasúnaíochta le leanúint. Bhí an creideamh aondiach le feiceáil i stair na ndaoine Eabhraise. Mar sin tá tosaíocht ag a chuid fianaise agus a chuid scríbhinní thar gach scríbhinn eile a chuirtear i leith an Dia uathúil seo. Is gnáthfhéidearthacht fós é troid ina n-aghaidh ar phobal Dé, ach is obair dhiabhálach é na scríoptúr naofa a chomhrac. Tógann an creideamh a bhunaigh Íosa Críost a fhoinsí agus a thagairtí ó scríoptúr Eabhraise an tseanchúnant, rud a thugann dlisteanacht dó. Ach níl meas ag an bhfoirceadal Caitliceach Rómhánach ar an bprionsabal seo, agus is é sin an fáth nach féidir leis féin ná le Koran an Ioslam a éileamh gurb é an Dia beo é, cruthaitheoir gach a bhfuil cónaí air agus atá ann. Dheimhnigh Íosa an prionsabal trí mheabhrú i Eoin 4:22 go dtagann slánú ó na Giúdaigh : *Adhradh tú an rud nach bhfuil ar eolas agat; déanaimid adhradh a bhfuil ar eolas againn, mar is ó na Giúdaigh a thagann slánú .*

Sa chéad ghrúpa tofa seo, ainmníonn Dia fir a shábháiltear gan eolas faoi leith mar gheall ar a ndílseacht atá léirithe i mbaol a mbeatha ó Ádhamh agus Éabha; agus seo go dtí an bhliain 1843. Sábháltar iad toisc gur thug a n-oibreacha fianaise dá n-intleacht agus dá bhfáiltiú do dhlíthe diaga arna léiriú trína n-umhlaíocht. Sa ghrúpa seo, bhain na Protastúnaigh ba dhílis agus **ba shíochánta** tairbhe go dtí earrach na bliana 1843 as foighne Dé nach ndearna ach cleachtadh a Sabbath naofa éigeantach ón dáta sin. Deimhneoidh Rev.2:24-25 an eisceacht seo: *Chun tú féin agus do gach duine eile i Thyatira, nach bhfuil an teagasc seo faighte acu , agus nach bhfuil eolas acu ar dhoimhneacht Satan, mar a thugann siad orthu , deirim libh: Déanaim ná cuir aon ualach eile ort féin; ach fan ar a bhfuil agat go dtí go dtiocfaidh mé.*

3b- agus iad siúd a mhúineann an fhíréantacht don iliomad lonróidh siad mar na réaltaí, go deo na ndeor

Tá an dara grúpa seo leagtha amach as a chéile mar gheall ar an leibhéal ard sanctification a léiríonn sé ar domhan ó 1843. Roghnaithe trí thástáil chreidimh, bunaithe ar dtús ar an dóchas go dtiocfaidh Íosa Críost ar ais, as a chéile le haghaidh earrach na bliana 1843 agus an titim na bliana 1844, rinneadh a naomhú le Dia oifigiúil trí athchóiriú na Sabóide a chleacht sé arís, tar éis na céadta fada dorchadais, dearmad agus díspeagadh air.

Sa roinn seo ina dhá ghrúpa , is é an rud a dhéanann difriúil iad ná a gcás i leith cheartais Dé, a stádas i leith a dheich nAitheanta agus a shláinte agus a nósanna eile. Ina bhun-théacs de Exo.20:5-6, an dara haitheanta a scrios an Róimh, taispeánann sé go soiléir an tábhacht a thugann Dia do chách géilleadh dá aitheanta agus meabhraíonn sé an dá chosán agus an dá chinniúint dheireanacha fhreasúracha: ... is éad mé Dia cé pionós a ghearradh ar aingil na n-aithreacha ar an gclann go dtí an tríú agus an ceathrú glúin ar na daoine a bhfuil fuath acu dom agus a sháraíonn m'aitheanta, agus déan trócaire orthu siúd a thugann grá dom agus a choimeádann m'aitheanta go míle glúin .

Sa véarsa seo, nochtann Spiorad an chúis atá le réaltaí a bheith ann inár gcruthú domhanda. Ní raibh acu ach cúis a bheith ann chun fónamh mar shiombail de na daoine tofa ar domhan a roghnaigh Dia; agus is é Gen.1:17 a thaispeánann a dteachtaireacht: *chuir Dia i bhfairsinge na spéire iad, chun solas a thabhairt don talamh. Úsáideann Dia iad ansin chun an iliomad a shliocht a thaispeáint do*

Abraham i Gen.15:5: *Líon réaltaí na bhflaitheas más féidir leat iad a uimhriú; a leithéid sin do shliocht.*

Mar sin féin, is féidir le stádas na réaltaí spioradálta seo athrú ag brath ar na hoibreacha a dhéanann an creidmheach fuascailte. Trí thitim go spioradálta trína easumhlaíocht, *titeann an réalta*, *titeann sí ón spéir*. Léireofar an íomhá mar íomhá ar thitim an chreidimh Phrotastúnach sa bhliain 1843, arna fhógairt ag comhartha fíor neamhaí sa bhliain 1833, ^{sa} 6ú séala de Rev.6 :13: *agus thit réaltaí na bhflaitheas ar an talamh, mar nuair a Caitheann crann fige arna chroitheadh le gaoth fhoréigneach a figí glasa.* Agus arís in Rev.12:4: *Tharraing a eireaball an tríú cuid de réaltaí na spéire uaidh, agus chaith sé go dtí an talamh iad.* Athnuachann an teachtaireacht seo teachtaireacht Dan.8:10: *D'éirigh sí suas go dtí arm na bhflaitheas, agus thug sí anuas cuid den arm sin agus na réaltaí go dtí an talamh, agus shatail sí iad*. Cuireann an Spiorad i leith réimeas Phápa na Róimhe an titim spioradálta a bhí ag trian de chreidimh fhuascailte; daoine meallta a chreidfidh go neamhbhalbh i slánú Chríost agus a éileoidh a cheartas.

Dan 12:4 *Túsa, a Dhainéil, coinnigh na focail seo faoi rún, agus séalaigh an leabhar go dtí an deireadh. Ansin léifidh go leor é, agus méadóidh an t-eolas.*

4a- Tá roinnt céimeanna leanúnacha ar eolas ag ***an am deiridh*** seo ach thosaigh sé, go hoifigiúil, in earrach na bliana 1843, le cur i bhfeidhm na foraithe diaga réamhscríofa i Dan.8:14: *Go dtí tráthnóna-maidin 2300 agus beidh an beannaitheacht. údar*. I 1994, bhí an dara ré den deireadh marcáilte ag cáineadh na hinstiúide Adventist uilíoch. Ó 1843 i leith, tá leabhar Dhainéil á léamh, ach níor léirmhíniú i gceart riamh é roimh an saothar seo atá á ullmhú agam fós in 2021 agus ó 2020. Is é an dáta seo, mar sin, buaic a chuid eolais agus dá bhrí sin ***tá an fíor -am deiridh na críche*** a chríochnóidh le fíorfhillleadh Íosa Críost, ar a dtugtar agus a bhfuiltear ag súil leis, d'earrach 2030. Feicimid go bhfuil an bhliain seo 2020 marcáilte go maith cheana féin ag Dia ós rud é go bhfuil an daonnacht ar fad buailte ag básmhaireacht an duine. an Víreas Covid-19 a tháinig chun solais sa tSín in 2019, ach san Eoraip Chaitliceach Phápach, go dtí 2020. In 2021, bíonn víris ag claochlú agus ag leanúint ar aghaidh ag dul ar stailc ar an gcine daonna ciontach agus ceannairceach.

Léirithe An Tástáil Creidimh Adventist

Dan 12:5 *Agus mé, Daniel, d'fhéach sé, agus, féach, sheas beirt fhear eile, duine ar an taobh seo den abhainn, agus an ceann eile ar an taobh eile den abhainn.*

5a- Cuimhnigh! Tá Daniel ar bhruach na habhann “Hiddekel”, an Tíogair, an fear seo a itheann. Mar sin féin, tá beirt fhear ar gach taobh den abhainn, rud a chiallaíonn go raibh duine amháin in ann é a thrasnú agus an duine eile ag ullmhú chun é sin a dhéanamh. Cheana féin i Dan.8:13, bhí plé ar siúl idir dhá naomh.

Dan 12:6 *Agus dúirt duine acu leis an bhfear a bhí éadach air i línéadach, a sheas os cionn uiscí na habhann, Nuair a bheidh deireadh leis na hiontais seo?*

6a- I Dan.8:14 fuair ceisteanna na naomh ó Dhia freagra 2300 tráthnóna-maidin a chinn an dáta 1843. Déantar an cur chuige a athrá anseo agus baineann an cheist an uair seo le deireadh an domhain; an nóiméad nuair a bheidh an tuar a thuilleadh a bheith úsáideach. Cuirtear an cheist ar Chríost a léiríonn an fear seo

gléasta i línéadach a sheasann os cionn na habhann ag breathnú ar a trasnú ag fir. Úsáideann Dia an íomhá de thrasnú na Mara Rua a shábháil na hEabhraigh ach a báthadh a gcuid naimhde Éigipteach.

Dan 12:7 Agus chuala mé an fear éadaí i línéadach, seasamh os cionn uiscí na habhann; thóg sé suas a lámh dheas agus a lámh chlé chun na bhflaitheas, agus mhionnaigh sé air a bhfuil cónaí go deo go mbeidh sé in am, agus in amanna, agus leath ama, agus go gcríochnóidh na nithe seo go léir nuair a neart na ndaoine beidh naomh briste go hiomlán.

7a- Agus chuala mé an fear éadaigh línéadaigh, a sheas os cionn uiscí na habhann; d'ardaigh sé a lámh dheas agus a lámh chlé chun na bhflaitheas,

Ina phost mar Eadránaí, ardaíonn Íosa Críost a lámh dheas agus a lámh chlé ag pionósú i dtreo na spéire chun dearbhú sollúnta a dhéanamh.

7b- agus mhionnaigh sé air an té a mhaireann go deo go dtarlóidh sé in am, in amanna, agus i leath ama

Trí ré fáidhiúil réimeas an phápa do luadh, taispeánann agus meabhraídh Críost a bhreithiúnas, san aimsir chaite, do dhaoradh a eaglais d'fhulang beacht réimeas an phápa agus mallacht na n-ionradh barbarach a tháinig roimhe ; seo mar gheall ar thréigean na Sabbath ó 7 Márta, 321. Tugtar rabhadh dá bhrí sin do chreidmhigh in amanna trialacha Adventist. Ach is cúis eile do Dhia an réimeas pápánach seo a mhúscailt; is é seo dáta a thosaithe, 538 AD. Tá an rogha ciallmhar ós rud é go mbeidh an dáta seo 538 mar bhunús leis na ríomhanna a mholfaidh an tuar dúinn trí réanna prophetic nua a chur i láthair dúinn i véarsaí 11 agus 12.

7c- agus go dtiocfaidh deireadh leis na nithe seo go léir nuair a bhrisfear neart na ndaoine naofa go hiomlán

Is maith an t-abairt ghairid so an t-am so fíor-mháthair na críche: an t-aon áit i ndeireadh an **mhór-thubaiste dheireanaigh** , go bhfaighidh na toghtha iad féin ar tí bheith díothaithe, díothaithe ó aghaidh an domhain; nótaí an cruinneas: **briste go hiomlán** .

Dan 12:8 Chuala mé, ach níor thuig mé; agus dubhairt mé: A thighearna, cad é an toradh a bheidh ar na nithibh so?

8a- Daniel bocht! Más mistéir fós é tuiscint a leabhair dóibh siúd a bhí beo in 2021, cé chomh gan tairbhe agus a bhí an tuiscint seo dá shlánú féin!

Dan 12:9 Dúirt sé, Imigh, Daniel, mar beidh na focail a choinneáil faoi rún agus séalaithe go dtí an deireadh.

9a- Fágfaidh freagairt an aingil go mbeidh ocras ar Dhainéil ach deimhníonn sé gur comhlíonadh déanach an tuar atá in áirithe do dheireadh ré na Críostaíochta.

Dan 12:10 Beidh go leor a ghlanadh, whitened agus scagtha; déanfaidh na haingidh an t-olc, agus ní thuigfidh aon duine de na haingidh, ach tuigfidh na daoine a bhfuil tuiscint acu.

10a- Déanfar go leor a íonghlanadh, a bhánú agus a íonghlanadh

Trí athrá a dhéanamh anseo ar an luachan cruinn gar do bhriathar Dan.11:35, deimhníonn an t-aingeal céannacht phápa an **rí** sotalach agus despotic a ardaíonn é féin os cionn na déithe go léir agus fiú an t-aon **Dia fíor** , sa véarsa 36 .

10b- *déanfaidh na haingidh an t-olc agus ní thuigfidh aon duine de na haingidh,*

Léiríonn an t-aingeal prionsabal a leanfaidh ar aghaidh go dtí deireadh an domhain, déantar fadú na n-olc a shamhlú i tairngreachtaí Daniel trí “prás” pheaca na Gréige agus “iarann” fórsa na Róimhe a shíneadh go dtí go bhfillfidh Críost. . Coiscfear na haingidh faoi dhó ar thuiscint: ar dtús trína neamhshuim phearsanta, agus ar an dara dul síos, trí *chumhacht meallta* a thugann Dia a chuireann ar a gcumas *bréag a chreidiúint* de réir 2 Theas.2:11-12: *Cuireann Dia cumhacht chucu freisin. mearbhall, ionnus go gcreidfidís bréug , an mhéid nár chreid an fhírinne, acht go raibh toil aca san neamhfhíríantacht, go gcaithfí iad .*

10c- *ach tuigfidh na daoine a bhfuil tuiscint acu.*

Cruthaíonn an sampla seo gur bronntanas speisialta í *an éirim spioradálta* a thugann Dia, ach go mbaintear úsáid mhaith as an *eolas* bunúsach a thugtar do gach gnáthdhuine roimhe sin. Toisc go fiú sa chaighdeán seo, cuireann daoine mearbhall ar oideachas agus ar a dioplómaí le *hintiúlacht* . Mar sin is cuimhin liom an difríocht seo: ceadaíonn an teagasc sonraí a chur isteach i gcuimhne an duine ach ní cheadaíonn *faisnéis* ach iad a úsáid go maith agus go ciallmhar.

Dan 12:11 *Ón am a scoirfidh an ~~íobairt~~ leanúnae, agus desolation abominable a bhunú, beidh míle dhá chéad nócha lá.*

11a- *Ón am a scoirfidh ~~an íobairt~~ shíoraí*

Caithfidh mé a mheabhrú daoibh go fóill, ach níl an focal “ *íobairt* ” le feiceáil sa bhuntéacs Eabhraise. Agus tá an cruinneas seo ríthábhachtach toisc go mbaineann *an suthain* seo le sagartacht neamhaí Íosa Críost. Trí a idirghuí ar domhan a atáirgeadh, baintear an phapaireacht ó Íosa Críost a ról mar idirghabhálaí ar son peacaí a tofa.

Cuirtear tús leis an aireacht thalmhaíochta chomhthreomhar athshuite seo i 538; dáta a shocraigh Vigilius I ‘ an chéad phapa i dteideal, sa Róimh, ag an bPálás Lateran, ar Shliabh Caelius (an spéir).

11b- *agus i gcás ina mbeidh léirscrios ghràiniúil bunaithe*

Phápa Rómhánach a luadh i Dan.9:27 : *agus beidh ar an sciathán de abominations an léirscrios, fiú a scrios, agus beidh sé a scrios [de réir] an méid atá foraitheanta, sa [domhain] desolate .*

Sa véarsa seo, a dhíríonn ar an dáta 538, ní dhíríonn an Spiorad ach ar an bPápa Róimh, a mhíníonn uathúlacht an fhocail "abomination". Ní mar sin a bhí an scéal in Dan.9:27, áit a raibh baint ag an dá chéim den Róimh, págánach agus págánach ansin.

Tabhair faoi deara spéis agus tábhacht an ghrúpáil sa véarsa seo de dhá rud: “ *éigniú na suthain* ” do Chríost i Dan.8:11 agus an “*sciathán* ” Phápa a iompraíonn “ *an léirscrios abominable* ” a luadh i Dan. 9:27. Trí an dá ghníomh so do cheangal leis an dáta céadna 538 agus leis an aontus céadna, daingníonn agus cruthuigheas an Spiorad gurab é ughdar na míghníomha so go deimhin paipéir na Róimhe.

I Dan.11:31, chuir an gníomh a cuireadh i leith an rí Gréagach Antiochus 4 i láthair dúinn an gnáthmhúnla den rud a dtugann Dia " *gréine an léirscriosta* ." Popery atáirgeadh é, ach ar feadh 1260 blianta fada fuilteacha.

11c- *beidh míle dhá chéad nócha lá ann.*

Chun na tréimhsí fáidhiúla a luadh a bhaineann leis an am deiridh a dhéanamh do-fhalsaithe, cuirtear an t-aonad roimh an uimhir i ngach ceann de na tairngreachtaí Daniel: laethanta 1290 ; *laethanta* 1335 (an chéad rann eile); Dan.8:14: *tráthnóna-maidin* 2300 ; agus cheana féin i Dan.9:24: seachtainí 70 .

Níl le déanamh againn ach ríomh an-simplí: $538 + 1290 = 1828$.

Is é an leas a bhaineann leis an dáta seo 1828 ná carachtar uilíoch a thabhairt don imeacht Adventist ós rud é go ndíríonn sé ar an tríú ceann de na cúig bliana de chomhdhálacha Adventist a tionóladh i Albury Park i Londain i láthair teaghlach ríoga Shasana.

Dan 12:12 *Is beannaithe an té a fhanann agus a thagann go dtí míle trí chéad agus tríocha cúig lá.*

12a- Is é an rann seo amháin a thugann dúinn brí an dá ré fáidhiúla seo. Is é an téama ná fanacht le filladh Chríost, ach feithimh ar leith atá bunaithe ar mholtaí uimhriúla a thugann an Bíobla. Tá gá le ríomh nua: $538 + 1335 = 1873$. Cuireann an t-aingeal dhá dháta i láthair dúinn a thugann tús agus deireadh tástála an chreidimh Adventist i gcrích idir na blianta 1828 agus 1873 faoi seach. Ar an mbealach seo, is é ár n-aird a thugtar air . dírithe ar na dátaí 1843 agus 1844 a bhí go beacht na cúiseanna le dhá ionchas i ndiaidh a chéile maidir le filladh glórmhar Íosa Críost chuig SAM, mar sin go dtí na tailte Protastúnacha.

San íomhá de thrasnú na habhann “Tíogair”, is iad na dátaí seo 1843-1844 an tíogair a itheann anamacha daonna a fhágann go n-aistríonn an Protastúnach Protastúnach ón saol spioradálta go dtí an bás spioradálta. Ar an láimh eile, tagann an té a bhfuil pas faighte aige sa triail beo agus beannaithe ag Dia ón gcrosaire contúirteach seo. Faigheann sé beannacht ar leith ó Dhia: “ *Is beannaithe an té a shroicheann 1873!* »

Dan 12:13 *Agus tú, siúl i dtreo do dheireadh; déanfaidh tú scíth, agus seasfaidh tú d’oidhreacht i ndeireadh na laethanta.*

13a- Gheobhaidh Dainéil amach tar éis an chéad aiséirí ina n-aiséirífear é, brí na n-uile nithe a chuir sé chugainn. Ach don Adventist fós beo, beidh a theagasc a fhorlíonadh fós ag an revelations atá i Apocalypse Eoin.

Folaíonn leabhar Daniel a shaibhreas ollmhór go maith. Thugamar faoi deara ansin na ceachtanna misnigh a thugann an Tiarna dá mhuintir roghnaithe de na laethanta deiridh mar go bhfillfidh na laethanta deiridh seo ar norm na heagla agus na neamhchinnteachta a bhí i réim i stair an duine ar fad ar domhan. Arís eile, ach an ceann deireanach, déanfar na hoifigigh tofa a lua agus a bheith freagrach as na mí-ádh a thitfidh ar na daoine a tháinig slán as an Tríú Cogadh Domhanda a fógraíodh in Dan.11:40-45 agus Ath.9:13. Cuireann Ezekiel 14 múnlaí caighdeánacha an chreidimh i láthair: Noah, Daniel, agus Iób. Cosúil le Noah, beidh orainn éalú agus cur i gcoinne sruth smaointeoireachta an domhain trí áirc na dílseachta do Dhia a thógáil. Cosúil le Daniel, ní mór dúinn fanacht go daingean chun ár ndualgas a dhéanamh mar oifigigh tofa trí dhiúltú a dhéanamh ar an gcaighdeán a bunaíodh le reiligiún bréagach. Agus cosúil le Iób, beidh orainn glacadh le fulaingt go fisiciúil agus go meabhrach aon uair a cheadaíonn Dia é, agus buntáiste againn ar Iób: trína thaithí féin, d’fhoghlaimíomar cén fáth go gceadaíonn Dia na trialacha seo.

Thug leabhar Daniel deis dúinn freisin tuiscint níos fearr a fháil ar an saol neamhaí dofheicthe. Seo, trí fhionnachtain ar an gcarachtar seo darb ainm Gabriel, ainm a chiallaíonn “an té a fheiceann aghaidh Dé”. Tá sé i láthair i ngach misin thábhachtacha de phlean an tslánaithe diaga. Agus ní foláir dhúinn a thuigsint, i ríocht neamhaí Dé, gur baineadh é féin agus na haingil mhaithe go léir as láthair Mhichíl, léiriú aningil Dé, le linn a chumhdaigh thalmhaí, eadhon, 35 bliain. Agus comhroinnt mhór an ghrá aige, roinneann Micaël a údarás freisin, ag aontú nach bhfuil ann ach “ *duine de na príomhcheannairí* ”. Ach chuir Gabriel i láthair Daniel é freisin, an té a roghnaíodh i measc na ndaoine a roghnaíodh, mar “ *Cheannaire do mhuintire* ”. Agus nochtann Dan.9 dúinn go soiléir gach rud a thagann Íosa i gcrích chun a dhaoine tofa dílis a shábháil. Dá bhrí sin tá an tionscadal shábháil diaga fógartha go soiléir, ansin i gcrích ar 3 Aibreán, 30 ag an crucifixation Íosa Críost.

Thaispeáin leabhar Dhainéil dúinn nach féidir creideamh a léiriú ach ag duine fásta. Agus de réir Dé, go mbeidh an leanbh ina dhuine fásta ar dhul isteach ina thríú bliain déag. Mar sin ní féidir linn a fheiceáil ach na torthaí searbha a iompraíonn baisteadh naíonán agus oidhreacht bhreithe reiligiúnach i ngach reiligiún bréagach. Dúirt Íosa i Mark 16:16: *An té a chreideann agus tá baptized a shábháil; an té nach gcreideann daorfar é* . Ciallaíonn sé seo mar sin go gcaithfidh creideamh a bheith i láthair agus a léiriú roimh an bhaisteadh. Tar éis baisteadh, rinne Dia tástáil uirthi. Chomh maith leis sin, péarla eile a nochtar i nDaniel, deimhnítear na focail seo Íosa ó Matt.7:13: *Isteach tríd an geata caol. Óir is leathan an geata, is leathan an bealach is cúis le scrios agus tá mórán ag triall mar sin* ; agus freisin i Matt.22:14 : *I gcás go leor ar a dtugtar, ach is beag a roghnaíodh* ; de réir Dan.7:9, *deich billiún glaoch* chun cuntas a thabhairt do Dhia ar aon *mhilliún amháin de na* daoine tofa fuascailte a shábháil, mar go mbeidh siad tar éis *freastal* go maith ar an Dia cruthaitheoir, i gCríost sa Spiorad Naomh.

Tá Caibidil 12 díreach tar éis bunús struchtúr an leabhair Apocalypse a leagan síos trí na dátaí 538, 1798, 1828, 1843-1844 i bhfolach agus molta ach bunúsach maidir le roinnt ama i Apocalypse, agus 1873 a thabhairt chun cuimhne. Dáta eile, 1994, beidh a thógáil ar son an misforta roinnt agus sonas daoine eile.

Cur i láthair ar siombalachas prophetic

I ngach parabail Bhíobla, úsáideann an Spiorad gnéithe domhanda a bhfuil a gcritéir áirithe in ann a bheith mar shiombail d'eintitis gan ainm a chuireann critéir choiteanna i láthair. Ní mór mar sin gach siombail a úsáidtear a scrúdú ina ghnéithe uile, chun na ceachtanna atá ceilte ag Dia a bhaint aisti. Tóg mar shampla an focal “ *farraige* ”. De réir Gen.1:20, chuir Dia daoine air le hainmhithe de gach cineál, gan líon agus gan ainm. Tá a timpeallacht marfach don fhear a chónaíonn trína anáil san aer. Mar sin bíonn sé ina shiombail báis don duine ar féidir leis, mar is ceart, eagla a chur ar a shalandacht, rud a fhágann go bhfuil an domhan steiriúil. Ar ndóigh, níl an tsiombail seo fabhrach don chine daonna agus, mar gheall ar bhrí an bháis, tabharfaidh Dia a ainm don umar ablution Eabhrais a réamh-figures uiscí an bhaisteadh. Anois ciallaíonn baisteadh chun tumadh, chun bás báite chun cónaí arís in Íosa Críost. Éiríonn an seandúine gan chúis arís ag iompar fíréantachta Chríost. Feicimid ann, an saibhreas go léir a bhaineann le gné amháin den chruthú diaga: *an farraige* . Faoin teagasc seo, tuigimid níos fearr an bhrí a thugann Dia don véarsa seo ó Dhainéil 7:2-3: “... agus féach, pléascann ceithre ghaoth na bhflaitheas ar an bhfarraige mhór . Agus tháinig ceithre beithigh mhóra amach as an bhfarraige , difriúil óna chéile . Bíodh a fhios agat go dtugann “ *ceithre ghaoth na bhflaitheas* ” le fios na cogaí uilíocha a thugann na daoine buaiteacha chun ceannasachta. Anseo, is ionann “ *an farraige mhór* ” agus mais dhaonna na bpobal págánacha nach dtugann ómós do Dhia, atá, ina shúile, combhionann le hainmhithe “ *na farraige* ”. Sa slonn, “ *ceithre ghaoth na bhflaitheas* ”, seasann “ *ceithre* ” do na 4 phointe lárnacha de na treoracha Thuaidh, Theas, Thoir agus Thiar. Tugann “ *gaoithe na bhflaitheas* ” athruithe ar chuma na spéire, ag séideadh scamail, ag cruthú stoirmeacha agus ag tabhairt báistí; ag brú na scamail ar leataobh, cuireann siad solas na gréine chun cinn. Ar an gcuma chéanna, bíonn athruithe móra sochaíocha polaitiúla mar thoradh ar chogaí, trodaí ollmhóra a thugann ceannas do na daoine buaiteacha nua a roghnaíonn Dia, ach gan iad a bheith beannaithe aige. Toisc go bhfuil sé ainmnithe mar “ *ainmhí* ,” níl sé i dteideal na beannachtaí a bheartaítear a thairiscint d'fhíordhaoine; a dhaoine tofa dílis a shiúlann sa solas diaga ó Ádhamh agus Éabha, agus seo go deireadh an domhain. Agus cé hiad na hoifigigh tofa? Iad siúd a aithníonn sé a íomhá ó rinneadh an duine ar íomhá Dé de réir Gen.1:26. Tabhair faoi deara an difríocht seo: tá an duine déanta nó cruthaithe ag Dia ina íomhá , agus an t-ainmhí a tháirgtear ag a thimpeallacht, mara, talún, nó neamhaí, ag an ord a thugann Dia. Léiríonn rogha an bhriathair an difríocht sa stádas.

Mar an dara sampla, déanaimis an focal “ *talamh* ” a ghlacadh. De réir Gen.1:9-10, tugtar an t-ainm seo “ *talamh* ” ar an *talamh tirim a tháinig as an mhuir* ”; íomhá a bhainfidh Dia leas as san Ath.13, mar shiombail don chreideamh Protastúnach a tháinig as an greideamh Caitliceach. Ach déanaimis féachaint ar ghnéithe eile den “ *domhain* ” . Tá sé fabhrach don duine nuair a chothaíonn sé é, ach neamhfabhrach nuair a bhíonn sé i bhfoirm fásach arid. Braitheann sé mar sin ar uisce maith ón spéir le bheith ina bheannacht don duine. Is féidir leis an uisce seo teacht freisin ó na haibhneacha a thrasnaíonn sé; Sin é an fáth a gcuirtear

briathar Dé féin i gcomparáid le “ *tobar na n-uiscí beo* ” sa Bhíobla. Is é láithreacht nó easpa an “ *uisce* ” seo a chinneann nádúr an “ *chré* ”, agus go spioradálta, cáilíocht chreideamh an duine comhdhéanta de 75% uisce.

Mar an tríú sampla, a ligean ar a ghlacadh na réaltaí sa spéir. Gcéad dul síos, “ *an ghrian* ”, ar an taobh dearfach, illuminates sé; de réir Gen.1:16, is é luminary an “ *lá* ”, é a théamh agus a chothaíonn fás na bplandaí óna ndéanann an duine a bhia. Ar an taobh diúltach, dónn sé barra mar gheall ar bhreis teasa nó easpa báistí. Bhí an ceart ag Galileo, tá sé i lár ár gcruinne agus imrothlaíonn na pláinéid go léir ina chóras timpeall air. Agus thar aon rud eile is é an duine is mó é, tagraíonn an Bíobla dó mar “ *an duine is mó* ” in Gen.1:16, an ceann is teo agus níl sé inacmhainne. Déanann na critéir seo go léir íomhá foirfe Dé ina bhfaightear na tréithe seo go léir. Ní féidir le duine ar bith Dia a fheiceáil agus a bheith beo, níos mó ná gur féidir leis a chosa a chur ar an “ *ghrian* ”; an t-aon réalta firinscneach, na cinn eile go léir ina pláinéid nó ina réaltaí feimineach. Ina dhiaidh, “ *an ghealach* ”, “ *is lú* ”: de réir Gen.1:16, is é lonrúil na hoíche é, an dorchadas a bhfuil sé i gceannas air. Mar sin níl ach teachtaireacht dhiúltach ag “ *An ghealach* ” *uirthi*. Cé gurb í an réalta is gaire dúinn, tá rúndiamhair a taobh ceilte ag an réalta seo le fada an lá. Ní lonraíonn sé leis féin ach cosúil leis na pláinéid eile go léir, cuireann sé ar ais chugainn, i dtimthriall forásach, solas lag a fhaigheann sé ón “ghrian”. De réir na gcrítéir seo go léir, is é "an ghealach" an tsiombail foirfe chun an reiligiún Giúdach a léiriú, ar dtús, agus ar an dara dul síos, an reiligiún bréagach Críostaí de popaireacht Chaitliceach Rómhánach, ó 538 go dtí an lá atá inniu ann, agus Protastúnachas Liútarach, Calvinist agus Anglacánach, ó 1843. Tá sa spéir freisin, na “ *réaltaí* ” a bhfuil dhá ról acu de réir Gen.1:14-15-17 a roinneann siad leis “ *an ghrian agus an ghealach* ”. ", agus go bhfuil "*an domhan a shaibhriú* ". Ní lonraíonn an chuid is mó acu ach in aimsir an dorchadais, san oíche. Is í an tsiombail idéalach chun seirbhísigh Dé, na cinn fíor, a léiriú go dtí go tréithe an tuar titim dóibh; a léiríonn athrú ar a stádas spioradálta. Is í seo an teachtaireacht a úsáidfidh Dia chun titim íospartach na Críostaíochta de bhreag na Róimhe in Dan.8:10 agus Rev.12:4; agus titim an Protastúnachais uilíoch in Rev.6:13 agus 8:12. Scoite, ainmníonn an “ *réalta* ” an papacy Caitliceach in Ath.8:10-11, an creideamh Protastúnach in Ath.9:1; agus a bailíodh i gcoróin go dtí an uimhir 12, an bua buaiteach Tionól, i Rev.12:1. Ainmníonn Dan.12:3 iad mar shiombail de “ *na daoine a mhúineann fíréantacht don iliomad* ”, is é sin, “ *iad siúd a shoilsíonn an domhan* ” leis an solas a thugann Dia.

Beidh ról tábhachtach ag na cúig shiombail seo i dtuar an Apocalypse. Mar sin is féidir leat cleachtadh a dhéanamh ar na teachtaireachtaí ceilte a iompraítear ag critéir na siombailí a chuirtear i láthair a fháil amach. Ach bheadh sé deacair cuid acu a fháil amach, agus mar sin léiríonn Dia é féin eochair na rúndiamhra, i véarsaí an Bhíobla, mar na focail “*ceann agus eireaball* ” nach féidir a thuiscint ach leis an gciall a thugann Dia dóibh in Isa.9: 14, áit a léamh againn: " *Is é an giúistís nó elder an ceann, is é an fáidh a mhúineann bréaga an eireaball* ." Ach molann véarsa 13 go comhthreomhar, agus mar sin na bríonna céanna ag gabháil leis, “ *an brainse pailme agus an giolcach* ”; “ *giolcach* ” a léireoidh an papacy Rómhánach in Ath.11:1.

Tá brí siombalach figiúirí agus uimhreacha ann freisin. Mar riail bhunúsach, ní mór dúinn in ord ardaitheach:

Don uimhir “1”: uathúlacht (diaga nó uimhriúil)

Don uimhir “2”: neamhfhoirfeacht.

Don uimhir “3”: foirfeacht.

Don uimhir “4”: uilíocht (4 phointe tosaigh)

Don uimhir “5”: fear (an duine firinscneach nó baininscneach).

Don uimhir “6”: an t-aingeal neamhaí (an duine neamhaí nó an teachtaire).

Don uimhir “7”: iomláine. (Chomh maith leis sin: séala an chruthaitheora Dia)

Os cionn an fhigiúir seo tá teaghlaim bhreise againn de na chéad seacht ndigit bhunúsacha; samplaí: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ agus $7+4$; $12 = 7+5$ agus $6+6$; $13 = 7+6$. Tá brí spioradálta ag na roghanna seo maidir leis na téamaí a gcaitear leo sna caibidlí seo den Revelation. I leabhar Dhainéil tá na teachtaireachtaí fáidhiúla maidir leis an ré Chríostaí Meisiasaiceach i gcaibidlí 2, 7, 8, 9, 11 agus 12.

Sa leabhar Revelation a nochtar don Apostle John, tá cód siombalach na n-uimhreacha caibidle thar a bheith nochtach. Tá an ré Chríostaí roinnte ina dhá phríomhchuid stairiúil.

Clúdaíonn an chéad cheann, a ghabhann leis an uimhir "2", an t-am is mó de na foirceadal "neamhfhoirfe" an chreidimh Chríostaí ionadaíocht ó 538 ag popery Caitliceach Rómhánach, oidhre ar an norm reiligiúnach a bunaíodh ó 7 Márta, 321 ag an págánach impire Rómhánach Constantine.^{mé.} Clúdaíonn Caibidil 2 an t-am iomlán idir 94 agus 1843.

Baineann an dara cuid arna léiriú ag an uimhir “3” le, ó 1843, an t-am “Adventist”, am nuair a éilíonn Dia “foirfeacht” fhoirceadalta Aspalda a athchóiriú de réir an chláir a bhfuil prophesied ag an bhforaithne diaga a luadh i Dan.8:14. Bainfear an foirfeacht seo amach de réir a chéile go dtí go bhfillfidh Críost in earrach na bliana 2030.

Os cionn uimhir 7, taispeánann an uimhir 8, $2+6$, am na neamhfhoirfeachta (2) sna saothair dhiabhlóideacha (6). Léiríonn an uimhir 9, $3+6$, am na foirfeachta (3) agus saothair chomh diabólacha (6). Tairníonn an uimhir 10, $3+7$, aimsir na foirfeachta (3), iomláine (7) na hoibre diaga.

Díríonn an uimhir “11” nó, go príomha, $5+6$, ar am aindiachais na Fraince ina bhfuil baint ag fear (5) leis an diabhal (6).

Léiríonn an uimhir “12”, i.e. $5+7$, baint an duine (5) le Dia an chruthaitheora ($7 =$ iomláine agus a shéala ríoga).

Ainmníonn an uimhir “13” nó $7+6$ iomláine (7) an reiligiúin Chríostaí a bhaineann leis an diabhal (6); an chéad Phápa (*farraige*) agus Protastúnach (*talamh*) sna laethanta deiridh.

Baineann an uimhir “14” nó $7+7$ leis an saothar Adventist agus a chuid teachtaireachtaí uilíocha (*Soiscéal Eternal*).

Léiríonn an uimhir “15”, i.e. $5+5+5$ nó 3×5 , am na foirfeachta daonna (3) (5). Is é an ceann a chomharthaíonn deireadh aimsir an ghrásta. Tá an “ *chruithneacht* ” spioradálta aibí le baint agus le stóráil sna sciobóil neamhaí.

Cuirtear ullmhúchán na dtoghchán i gcrích toisc go bhfuil an leibhéal a theastaíonn ó Dhia bainte amach acu.

Baineann an uimhir “16” leis an Nochtadh, an t-am a dhoirteann Dia “*seacht n-aislingí deireanacha a fheirge*” ar a naimhde reiligiúnacha, an Chríostaíocht neamhchreidmheach i gCaibidil 13.

Tógann an uimhir “17” a brí, cosúil leis an gceann roimhe seo, ón téama a thugann Dia di ina chuid tairngreachta: i Nochtadh 17, siombail “breithiúnas an mhórfhriotail” ó Dhia. Sa Bhíobla, baineann an chéad úsáid den uimhir siombalach seo le seachtain na Cásca a thosaíonn ar an 10ú^{lá} den chéad mhí den bhliain agus a chríochnaíonn ar an 17ú^{lá}. Comhlíonta don litir ag leibhéal na laethanta ar bhás “*uan Dé*” Íosa Críost, déantar fán ar Cháisc na nGiúdach i mblianta an lae sa 70ú^{de} na “*70 seachtainí*” de bhlianta Dan.9:24 go 27. Clúdaíonn tuar an 70ú^{seachtain} de véarsa 27 mar sin am na seacht mbliana idir dátaí 26 agus 33. Is é an sprioc a léiríonn an tuar ná an Cháisc atá suite san earrach, “*i lár*” na seacht mbliana seo den tseachtain fáidhiúil. a luadh in Dan.9:27.

Maidir leis na “Adventists” deiridh is déanaí, bainfidh an uimhir 17 leis na 17 gcéadta bliain de chleachtadh Dhomhnach na Róimhe, peaca a bunaíodh ar 7 Márta, 321. Dáta comórtha dheireadh na 17 gcéadta seo, 7 Márta, 2021 d’oscail “am an *deireadh*” prophesied in Dan.11:40. Tá an “*tráth seo*” fabhrach do chomhlíonadh an phionóis rabhaidh dheireanaigh seo atá á maíomh ag Dia freisin ag an “*seú trumpa*” a nochtar in Ath.9:13 go 21, ag ainmniú an Tríú Cogadh Domhanda. Léiríonn -19 víreas an bhliain 2020 (20 Márta, 2020 go 20 Márta, 2021) mar an bhliain dar tús na bpionós diaga.

Is é téama chaibidil “18” an pionós ar “*Babylon Mhór*”.

Díríonn Caibidil “19” ar chomhthéacs an fhilleadh i nglóir Íosa Críost agus a achrann le reibiliúnaithe daonna.

Léiríonn Caibidil “20” an seachtú mílaoise, ar an talamh uaigneach ina gcoimeádtar an diabhal ina phríosúnach agus ar neamh, áit a dtéann na daoine tofa ar aghaidh chun beatha agus oibreacha na reibiliúnaithe aingidh marbh ar dhiúltaigh Dia dóibh a mheas.

I gCaibidil “21” aimsíonn an siombalachas 3x7, is é sin, foirfeacht (3) an naomhaithe diaga (7) a atáirgeadh ina toghaí arna fhuascailt ón domhan.

Feicimid mar sin go bhfuil an tuar mar théama toghaí na hAidbhinte in Ath. 3, 7, 14 = 2x7 agus 21 = 3x7 (fás i dtreo na foirfeachta sanctification).

Insíonn Caibidil “22” an t-am, ar an talamh athghinte agus athnuaite, a shuiteálann Dia a ríchathaoir agus daoine tofa a ríochta síoraí.

Adventism

Cé hiad mic agus iníonacha Dé mar sin? D'fhéadfaimis é a rá láithreach bonn, mar go soláthróidh an doiciméad seo an cruthúnas inmhianaithe go léir, tá an nochtadh diaga seo dírithe ag Dia ar Chríostaithe "Aidbhinte". Chun cosúil leis nó nach ea, tá an toil Dé ceannasach, agus ó earrach na bliana 1843, nuair a tháinig foraithe prophesied i Daniel 8:14 i bhfeidhm, tá an caighdeán "Adventist Seachtú-lá" an cainéal eisiach a nascann fós le Dia. agus a sheirbhísigh daonna. Ach beware! Tá an norm seo ag síorathrú, agus mar gheall ar dhiúltú na héabhlóide seo, arna thoiliú ag Dia, tá a hionadaíocht institiúideach oifigiúil á urlacan ag Íosa Críost ó 1994. Cad is Aidbhint ann? Tagann an focal seo ón Laidin "adventus" a chiallaíonn: teacht. Bhíothas ag súil le toradh Íosa Críost, as a mhórfhilleadh deiridh i nglóir an Athar, in earrach na bliana 1843, i titim 1844, agus i titim 1994. Mar sin féin, bhí na hionchais bhréagacha seo dá bhforáiltear i dtionscadal Dé, dáiríre. iarmhairtí tragóideacha spioradálta dóibh siúd a rinne díspeagadh ar na fógraí fáidhiúla seo agus a raibh siad ag súil leo, toisc gur eagraigh Dia an cruthaitheoir mór iad, go ceannasach. Mar sin, aon duine a aithníonn sa doiciméad seo na soilse atá molta ag Íosa Críost a bheith, mar iarmhairt dhíreach, ina "Adventist", "an seachtú lá", más rud é nach i measc na bhfear, beidh sé seo an cás do Dhia; seo, a luaithe a thréigeann sé an chuid eile reiligiúnach den chéad lá, a chleachtadh an chuid eile den seachtú lá, ar a dtugtar an Sabbath, naomhaithe ag Dia ó chruthú an domhain. Ciallaíonn baint le Dia ceanglais chomhlántacha diaga; Leis an Sabbath, beidh ar an Adventist tofa a thuiscint go bhfuil a chorp fisiciúil freisin maoin Dé, agus mar sin, beidh air a chothú agus aire a thabhairt dó mar sheilbh diaga luachmhar, tearmann collaí. Mar d'ordaigh Dia don duine, i nGin.1:29, a réim bia idéalach: "*Agus dúirt Dia: Féach, tugaim daoibh gach luibh a iompraíonn síol, atá ar aghaidh an domhain go léir, agus gach crann a bhfuil aige ann. toradh an chrainn agus síol a thabhairt: is é seo a bheidh mar bhia agat.*"

Tá smaoinemh Adventist doscartha ón tionscadal Críostaí a nocht Dia. Luaitear fillleadh Íosa Críost sa iliomad athfhriotal Bhíobla: Psa.50:3: "**Tagann ár nDia**, ní fhanann sé ina thost; os a chomhair tá tine millteach, stoirm fhoréigineach timpeall air"; Salm 96:13: "...os comhair an Tiarna! Óir tagann sé, **óir tagann sé chun breithiúnas a thabhairt ar an talamh**; tabharfaidh sé breithiúnas ar an domhan i bhfíréantacht, agus ar na daoine de réir a dhílseachta. »"; Isa.35:4: "*Abair leo siúd atá buartha croí: Glac misneach, ná bíodh eagla ort; Seo é do Dhia, beidh bhfeice teacht, an retribution Dé; **Tiocfaidh sé féin agus sábhálfaidh sé thú***"; Hos.6:3: "*Cuirigí ar an eolas sinn, déanaimis iarracht aithne a chur ar an Tiarna; **tá a theacht chomh cinnte le teacht an lae. Tiocfaidh sé chugainn mar bháisteach**, mar bháisteach an earraigh a uiscíonn an talamh*"; Léimid i scrioptúr an chonartha nua: Matt.21:40: "*Anois, nuair a thiocfaidh Tiarna an fhíonghoirt, cad a dhéanfaidh sé leis na tionóntaí seo?* »"; 24:50: "*... tiocfaidh máistir an seirbhíseach seo i lá nach bhfuil sé ag súil leis, agus ag uair an chloig níl a fhios aige,*"; 25:31: "*Nuair a thagann Mac an Duine ina ghlóir, in éineacht leis na haingil go léir, suífidh sé ar ríchathaoir a ghlóire.* »"; Jea.7:27: "*Ach, tá a fhios againn cad as a dtagann an ceann seo; ach*

*Críost, nuair a thiochfaidh sé , ní bheidh a fhios ag aon duine cá as a bhfuil sé. » ; 7:31: “ Chreid go leor den slua air, agus dúirt siad, “ An ndéanfaidh Críost, nuair a thagann sé , oibreacha níos cumhachtaí ná an ceann seo? » ; Eabh.10:37: “ Tamall beag níos faide: **an té atá le teacht tíochofaidh sé , agus ní dhéanfaidh sé aon mhoill .**” Fianaise deiridh Íosa: Eoin 14:3: “ Agus nuair a théim agus a ullmhaím áit duit , **tiochfaidh mé arís, agus tógfaidh mé chugam féin thú , ionas go mbeidh an áit ina bhfuilim ann go mbeidh tú ann freisin** ”; Fianaise na n-aingeal: Gníomh. 1:11: “ Agus dúirt siad: **A Fhir na Gaililí, cén fáth a stopann tú ag féachaint ar neamh? An t-Íosa seo, atá tógtha suas as bhur measc go neamh, tíochofaidh sé ar an gcuma chéanna is a chonaic sibh é ag dul ar neamh.** “ . Léirítear tionscadal Adventist an Meisias i: Isa.61:1-2: “ **Tá spiorad an Tiarna, Iehova, orm, óir d’ung an Tiarna mé chun dea-scéal a thabhairt do na boicht; Chuir sé mé chun na daoine briste croíthe a leigheas, chun saoirse a fhógairt do na príosúnaigh, agus chun saoirse a fhógairt do na príosúnaigh; chun bliain a fhógairt i bhfabhar IaHWéH, ...** ” Anseo, ag léamh an téacs seo i sinagóg Nazarat, stop Íosa dá léamh agus dhún sé an leabhar, mar gheall ar an chuid eile, maidir le “ lá de ní raibh díoltas ” le baint amach ach 2003 bliain ina dhiaidh sin, mar gheall ar a fhilleadh glórmhar diaga: “ **agus lá bhfeice ó ár nDia ; a chompord go léir an afflicted;** »*

Tá aghaidheanna iomadúla ag an Adventism inniu, agus ar dtús, an ghné oifigiúil institiúideach a dhiúltaigh i 1991, na soilse deiridh a thairg Íosa é, tríd an ionstraim dhaonna humhal atá mise. Beidh sonraí le feiceáil sa doiciméad seo nuair is cuí. Tá go leor grúpaí Adventist easaontacha scaipthe ar fud an domhain. Díritear an solas seo orthu mar thosaíocht. Is í an “solas iontach” í a raibh ár deirfiúr spioradálta níos sine, Ellen White, ag iarraidh na daoine Adventist a threorú. Chuir sí a cuid oibre i láthair mar “an solas beag” as a dtagann an “mór”. Agus ina teachtaireacht phoiblí dheireanach, ag brandáil an Bhíobla Naofa sa dá lámh, dhearbhaigh sí: “A bhráithre, molaim an leabhar seo daoibh.” Deonaítear a mhian anois; Déantar Daniel agus Revelation a thuiscint go hiomlán trí úsáid dhian a bhaint as cóid Bhíobla. Léiríonn chéile foirfe eagna mhór Dé. A léitheoir, cé thú féin, impím ort gan botúin san am atá thart a dhéanamh, is tusa a chaithfidh dul in oiriúint don phlean diaga, mar ní bheidh an tUilechumhachtach in oiriúint do do dhearcadh. Is peaca marfach é diúltú an tsolais gan aon leigheas; ní fholaíonn an doirteadh fola ag Íosa Críost é. Dúnaim an lúibín tábhachtach seo agus filleann mé ar an “ *anachain* ” a fógraíodh.

Sula rachaidh mé i dtreo scéal an Apocalypse, ní mór dom a mhíniú duit cén fáth, go ginearálta, go bhfuil na tairngreachtaí a spreag Dia dúinn, ina ndaoine, ríthábhachtach don mhéid is mó, mar go mbeidh an bheatha shíoraí nó an bás buan mar thoradh ar a n-eolas nó a ndíspeagadh. Seo a leanas an chúis: is maith le daoine cobhsaíocht agus mar sin, tá eagla orthu roimh athrú. Mar thoradh air sin, cosnaíonn sé an chobhsaíocht seo agus athraíonn sé a chreideamh ina thraidisiún, ag caitheamh anuas ar gach rud a chuireann é féin i láthair i ngné na nua-nuachta. Seo é an chaoi, chun a scriosta, a ghníomhaigh Giúdaigh na sean-

chomhghuaillíochta diaga ar dtús, nach mbíonn leisce ar Íosa a shéanadh mar “ *sionagóg de chuid Satan* ” in Ath. 2:8 agus 3:9 . Trí chloí le traidisiún na n-aithreacha, chreid siad go n-éireodh leo ar an mbealach seo a gcaidreamh le Dia a chosaint. Ach cad a tharlaíonn sa chás seo? Ní éisteann fear le Dia a thuilleadh nuair a labhraíonn sé leis, ach iarrann sé ar Dhia éisteacht leis ag labhairt. Sa chás seo, ní fhaigheann Dia a chuntas a thuilleadh, níos mó ná riamh ós rud é, más fíor nach n-athraíonn sé féin ina charachtar agus ina bhreithiúnas a fhanann mar a chéile go síoraí, is fíor freisin go bhfuil a thionscadal ag fás agus ag fás i gcónaí. de shíor ag athrú. Is leor véarsa amháin chun an smaoineamh seo a dhearbhu: “ *Tá cosán na bhfíreán cosúil leis an solas ionraic, a mhéadaíonn a ghile go lár an lae.* (Pro 4:18).” Is ionann “ *cosán* ” an véarsa seo agus an “ *bealach* ” atá corpraithe in Íosa Críost. Cruthaíonn sé seo go n-athraíonn fírinne an chreidimh i gCríost le himeacht ama freisin, de réir rogha Dé, de réir a phlean. Ba chóir d’iarrthóirí go síoraí an bhrí atá tuillte acu a thabhairt d’fhocail Íosa nuair a dúirt sé leo: “ *Don té a choinníonn m’oibreacha go dtí an deireadh tabharfaidh mé ...* (Ath.2:26)”. Síleann go leor daoine gur leor an méid atá foghlamtha agat a choinneáil ón tús go dtí an deireadh; agus ba é seo earráid na nGiúdach náisiúnta cheana féin agus ceacht Íosa ina pharabal de na buanna. Ach is é seo le dearmad a dhéanamh gur caidreamh buan é an fíorchreideamh le Spiorad an Dé bheo a thugann aire an bia seo a thagann as a bhéal a thabhairt dá leanaí i gcónaí agus i gcónaí. Níl briathar Dé teoranta do scríbhinní naofa an Bhíobla, ina dhiaidh sin, tá na “Lógónna” beo ann go buan, an Focal a rinneadh ar an bpointe boise, Críost ag gníomhú sa Spiorad Naomh chun leanúint ar aghaidh lena agallamh leo siúd a bhfuil sé. grá agus é a lorg lena n-anam go léir. Is féidir liom fianaise a thabhairt do na rudaí seo ó bhain mé tairbhe phearsanta as an soláthar solais nua seo a roinnim leo siúd a bhfuil an oiread grá agam dó agus is féidir liom. Cuireann an t-úrscéal a fhaightear ó neamh feabhas i gcónaí ar ár dtuiscint ar a thionscadal nochta agus ní mór dúinn fios a bheith againn conas a chinneadh agus a thréigean léirmhínte as dáta nuair a théann siad as feidhm. Tugann an Bíobla cuireadh dúinn é seo a dhéanamh: “ *Scrúdaigh gach rud; coinnigh go tapa lena bhfuil go maith;* (1ú.5:21).”

Cuirtear breithiúnas Dé in oiriúint go leanúnach don éabhlóid fhorásach seo ar an solas a spreag agus a nochtar do thaisceoirí tofa a oracle. Dá bhrí sin, tá meas docht ar thraidisiún ina chúis le cailteanas, toisc go gcuireann sé cosc ar dhaoine dul in oiriúint d’éabhlóid an chláir choigilt a nochtar de réir a chéile go dtí deireadh an domhain. Tá slonn ann a ghlacann a luach iomlán sa réimse reiligiúnach, is é sin: fírinne an ama láithreach nó an fhírinne láithreach . Chun an smaoineamh seo a thuiscint níos fearr, ní mór dúinn breathnú ar an am atá caite, áit a raibh againn in aimsir na n-aspal teagasc foirfe an chreidimh. Níos déanaí, i aimsir prophesied an dorchadais foircneacha, tháinig an fhoirceadal na haspail ag an dá "Rómhánaigh"; an impiriúil agus an Phápa, an dá chéim den tionscadal diaga céanna ullmhaithe don diabhal. Dá bhrí sin, tugann obair an athchóirithe údar maith lena ainm, toisc go mbaineann sé le teagasc bréagach a dhíspreagadh agus síolta maithe scriosta na foirceadal Aspalda a athphlandáil. Le foighne mór, thug Dia am, go leor ama, chun a solas a chur ar ais go hiomlán. Murab ionann agus na déithe págánacha nach ndéanann freagairt, toisc nach bhfuil siad ann,

maireann an cruthaitheoir Dia go síoraí, agus taispeánann sé go bhfuil sé ann, trína fhrithghníomhartha agus trína ghníomhartha iniminiciúla; ar an drochuair don duine, faoi na guise na pionóis harsh. An té a thugann ordú don dúlra, a stiúrann tintreach, toirneach agus tintreach, a dhúisíonn bolcáin agus a chuireann tine ar an gcine daonna ciontach, a chuireann creathanna talún agus a dhéanann tonnta millteach taoide, is é an té a dhéanann cogar in aigne a oifigeach tofa freisin, dul chun cinn a thionscadal, an méid atá sé ag ullmhú le déanamh, mar a d'fhógair sé roimh ré, i bhfad roimhe sin. “ *Oir ní dhéanann an Tiarna Dia faic go dtí go bhfoilsíonn sé a rún dá sheirbhísigh na fáithe* ,” de réir Amos 3:7.

An chéad amharc ar an Apocalypse

Ina chur i láthair, cuireann Eoin, aspal an Tiarna Íosa Críost, síos dúinn ar na híomhánna a thugann Dia dó i bhfís agus ar na teachtaireachtaí a chloiseann sé. I gcuma, ach i gcuma amháin, ní nochtann Revelation, aistriúchán ar an "apocalupsis" Gréigis, rud ar bith, toisc go gcoimeádann sé a ghné mistéireach dothuigthe don iliomad creidmheach a léann é. Dímholann an rúndiamhair iad, agus ní dhéantar neamhaird de na rúin a nochtar dóibh.

Ní dhéanann Dia é seo gan chúis. Trí ghníomhú ar an mbealach seo, múineann Sé dúinn cé chomh naofa is atá a Nochtadh agus, mar sin, níl sé beartaithe ach amháin dá mhuintir tofa. Agus seo nuair is cuí a bheith soiléir ar an ábhar, ní hiad na cinn roghnaithe a mhaíonn go bhfuil siad amhlaidh, ach go heisiach iad siúd a aithníonn sé féin mar sheirbhísigh dó, toisc go seasann siad amach, a chreidmhigh bhréagacha, ag a ndílseacht agus a gcuid géilliúlachta. .

“ Nochtadh Íosa Críost, a thug Dia dó chun a thaispeáint dá sheirbhísigh na rudaí nach mór a tharlóidh go tapa, agus a chuir sé in iúl , trína aingeal , a sheoladh chuig a sheirbhíseach Eoin , a rinne fianaise ar briathar Dé agus ar fhianaise Íosa Críost , gach rud a chonaic sé. (Ath.1:1-2).”

Mar sin an té a d'fhógair in Eoin 14:6, *“ Is mise an bealach, agus an fhírinne, agus an bheatha; ní thagann aon duine chun an Athar ach tríomsa ”*, a thagann, trína Apocalypse, a Apacailipsis, chun a thaispeáint dá sheirbhísigh cosán na fírinne a ligeann dóibh an bheatha shíoraí a thairiscint agus a mholtar ina ainm a fháil. Dá bhrí sin, ní bhfaighidh ach iad siúd a measann sé gur fiú é a fháil. Tar éis dó a thaispeáint go nithiúil trína mhinistreach talmhaí cad is eiseamláir den fhíorchreideamh ann, aithneoidh Íosa iad siúd ar fiú é agus a íobairt atoning dheonach, sa mhéid is go bhfuil siad tiomanta go fírinneach don tsamhail chosáin seo inar shiúil sé rompu. Is é a choisreacan iomlán do sheirbhís Dé an caighdeán atá molta. Má dúirt an Máistir le Píoláit: *“ ...táim tagtha isteach sa saol chun fianaise a thabhairt ar an bhfírinne... (Eoin 18:37),”* ar an saol céanna seo, caithfidh na daoine atá roghnaithe aige an rud céanna a dhéanamh.

Tá a míniú ag gach rúndiamhair, ach chun é a fháil ní mór duit na heochracha a úsáid a osclaíonn agus a dhúnann rochtain ar na rúin. Ach faraor don té atá thar a bheith aisteach, is príomheochair é Dia féin, go pearsanta. Ar a shuaimhneas agus de réir a bhreithiúnais dothuigthe agus atá breá cóir, osclaíonn nó dúnann sé faisnéis dhaonna. Fágann an chéad chonstaic seo go bhfuil an leabhar a nochtar dothuigthe agus is é an Bíobla Naofa go ginearálta, nuair a bhíonn sé faoi réir ag léamh na gcreidmheach bréagach, ina chnuasach alt alibis reiligiúnach. Agus is líonmhaire na creidimh bréagacha seo, agus is é sin an fáth, ar domhan, gur mhéadaigh Íosa a rabhaidh faoi na Críostaithe bréige a bheadh le feiceáil go deireadh an domhain, de réir Matt.24:5-11-24 agus Matt. .7 :21 go 23, áit a dtugann sé foláireamh in aghaidh éilimh bhréagacha na ndaoine a dhéanann clamor ar a shon.

Is é an Apocalypse mar sin an nochtadh ar stair an chreidimh fíor atá aitheanta ag Íosa Críost san Athair agus sa Spiorad Naomh ag teacht ón Athair, an t-aon Dia cruthaitheoir. Cáilíonn an fíorchreideamh seo na daoine roghnaithe a théann trí amanna an-mhearbhall reiligiúnach thar na cianta dorcha. Tugann an cás seo údar le siombail na *réaltaí* a thugann Dia do na daoine tofa a aithníonn sé, fiú ar feadh nóiméad, mar gheall ar cosúil leo, de réir Gen.1:15, geallann siad sa dorchadas, " *chun an domhan a lasadh* ." »

Tá an dara eochair don Revelation i bhfolach i leabhar an fáidh Daniel, ceann de na leabhair an cúnant d'aois, arb é an chéad cheann de na " *beirt finnétithe* " Dé a luadh i Rev.11:3; an dara ceann a Revelation agus leabhair an cúnant nua. Le linn a mhinistreachta ar an talamh, tharraing Íosa aird a dheisceabail ar an bhfáidh Daniel seo a bhfuil a fhianaise rangaithe sna leabhair stairiúla sa "Torah" Giúdach naofa.

Bíonn an Revelation Dhiaga i bhfoirm dhá cholún spioradálta. Tá sé chomh fíor sin go bhfuil leabhair Dhainéil agus leabhair an Apocalypse a tugadh do Eoin idirpleách agus comhlántach chun, mar dhá cholún, príomhchathair foilsíú diaga neamhaí a iompar.

Mar sin is é an nochtadh scéal an chreidimh dhírigh a mhíníonn Dia sa véarsa seo: " *Is beannaithe an té a léann agus iad siúd a chloiseann focail na tuar, agus a choimeádann na nithe atá scríofa ann! Óir tá an t-am gar* (Rev.1:3)."

Tá brí bheacht ag an mbriathar "léigh" do Dhia a chomhlachú le tuiscint na teachtaireachta a léitear. Léirítear an smaoinemh seo in Isa.29:11-12: " *Tá gach foilsíú daoibh mar fhocail scrolla séalaithe a thugtar d'fhear a bhfuil a fhios aige conas léamh, ag rá, Léigh é seo! Agus a deir: Ní féidir liom, mar tá sé séalaithe; nó cosúil le leabhar a thugann duine d'fhear nach bhfuil a fhios conas léamh, ag rá: Léigh é seo! Agus cé a fhreagraíonn: Níl a fhios agam conas léamh .* " Trí na comparáidí seo, deimhníonn an Spiorad nach féidir na teachtaireachtaí diaga atá códaithe dóibh siúd a thugann " onóir dó le béal agus le liopaí, ach a bhfuil a gcroí i bhfad uaidh " a thuiscint, de réir Isa.29:13: " *Dúirt an Tiarna: Nuair a bheidh sé seo tagann daoine in aice liom, Tugann siad onóir dom lena mbéal agus lena liopaí; ach tá a chroí i bhfad uaim, agus níl san eagla atá air ionam **ach precept an traidisiúin dhaonna*** " .

Nascann an tríú eochair leis an gcéad cheann. Tá sé le fáil freisin i nDia a roghnaíonn go ceannasach as measc a chuid tofa, an ceann a chuirfidh sé ar a chumas an tairngreachta a "léamh" chun a dheartháireacha agus a dheirfiúracha in Íosa Críost a shaibhriú. Óir mheabhraigh Pól é in 1 Cor.12:28-29: " *Agus d'ordaigh Dia san eaglais ar dtús na haspail, sa dara háit na fáithe, sa tríú háit múinteoirí, ansin iad siúd a bhfuil bronntanas na míorúiltí acu, ansin iad siúd a bhfuil bronntanais leighis acu, cuidiú, rialú, teangacha éagsúla a labhairt. An haspail iad go léir? An fáithe iad go léir? An dochtúirí iad go léir?* " .

San ord atá faoi stiúir Dé, ní dhéanann duine tobchumadh mar fháidh trí chinneadh daonna pearsanta. Tá gach rud ag tarlú mar a mhúin Íosa sa parabal, ní mór dúinn gan Rush chun an chéad áit a ghlacadh ag tosaigh an stáitse, ach ar a mhalairt, ní mór dúinn suí i gcúl an tseomra, agus fanacht, más gá sin a tharlóidh.

, go dtugann Dia cuireadh dúinn dul chuig an tsraith tosaigh. Ní raibh mé ag dréim le haon ról ar leith ina shaothar, agus ní raibh ach fonn mór orm tuiscint a fháil ar bhrí na dteachtaireachtaí aisteacha seo a léigh mé in Revelation. Agus ba é Dia a ghlaigh orm i bhfís sular thuig mé an bhrí. Mar sin ná bíodh ionadh ort faoi charachtar thar a bheith lonrúil na saothar a chuirim i láthair; is toradh é ar mhisean aspalda atá fíor.

Tá an neamhábaltacht momentary chun a rúin a nochtadh sa chód a thuiscint gnáth agus ag súil leis san ord a bhunaigh Dia. Ní locht é aineolas, chomh fada agus nach iarmhairt é ar dhiúltú an tsolais a thugtar. I gcás go ndiúltaítear don rud a nochtann sé trí na fáithe a choimisiúnaíonn sé don tasc seo, tá an abairt Dhiaga láithreach: réabfaidh an chaidrimh, na cosanta agus an dóchais é. Mar sin, fuair fáidh misinéirí, Eoin, fíis chódaithe ó Dhia, in aimsir an deiridh, cuireann fáidh misinéireachta eile fíisí díchódaithe Dhónaill agus Apacailipsis i láthair duit inniu, ag tairiscint ráthaíochtaí uile na beannachta diaga duit trína soiléireacht sublime. Maidir leis an díchódú seo, níl ach foinse amháin: an Bíobla, rud ar bith ach an Bíobla, ach an Bíobla iomlán, faoi soilsiú an Spioraid Naoimh. Tá aird Dé agus a ghrá dírithe ar na créatúir dhaonna is simplí, cosúil le leanaí géilliúla, a d'éirigh go hannamh in aimsir an deiridh. Ní féidir tuiscint a fháil ar mhachnamh diaga ach trí chomhoibriú dlúth agus dian idir Dia agus a sheirbhíseach. Ní féidir an fhírinne a ghoid; tá sé tuillte aici. Faigheann siad siúd a bhfuil grá acu é mar eascair diaga, toradh, croílár an Tiarna ionúin agus a bhfuil grá aige.

Tá tógáil iomlán an Revelation Mór tugtha ar bhealach comhlántach ag na leabhair Daniel agus Revelation ollmhór agus mealltach casta. Toisc i ndáiríre, is minic a luann Dia na hábhair chéanna faoi ghnéithe agus sonraí éagsúla agus comhlántacha. Ag an leibhéal máistreachta atá agam ar an ábhar inniu, nochtar stair reiligiúnach an-simplí chun achoimre a dhéanamh.

Tá an ceathrú eochair fós ann: is muid féin é. Ní mór dúinn a bheith roghnaithe, mar ní mór ár n-anam agus ár pearsantacht iomlán a roinnt le Dia, go léir a conception maith agus olc. Mura mbaineann duine leis, is cinnte go dtabharfaidh sé dúshlán a fhoirceadal ar phointe amháin nó ar a chéile. Ní bhíonn an Reachtaireacht ghlórmhar le feiceáil ach go soiléir in aigne naofa na dtogh. Is é fírínne an scéil nach féidir margadh a dhéanamh ar a son, nach féidir é a chaibidil, ní mór é a ghlacadh mar atá sé nó a fhágáil. Mar a mhúin Íosa, socraítear gach rud trí “tá” nó “ní hea”. Agus is ón Olc a thagann an rud a chuireann fear leis.

Tá bunchritéar fós ag teastáil ó Dhia: umhlaíocht iomlán. Tá bród as saothar dlisteanach ach ní bheidh bród riamh: “ *Cuireann Dia in aghaidh na ndaoine bródúil ach tugann sé grásta do na daoine umhal* (Jac.4:6). Ós í bród bun an uilc ba chúis le titim an diabhail agus na hiarmhairtí uafásacha a bhí aige dó féin agus do gach créatúr neamhaí agus talmhaithe Dé, ní féidir le duine bródúil toghchán a fháil i gCríost.

Is éard atá i humhaltacht, fíor-humhaltacht, ár laige daonna a aithint agus focail Chríost a chreidiúint nuair a insíonn sé dúinn: “ *gan mise ní féidir leat aon rud a dhéanamh* (Eoin 15:5)”. Sa “ *rud ar bith* ” seo ní fhaightear, go príomha, an fhéidearthacht tuiscint a fháil ar bhrí a dteachtaireachtaí fáidhiúla códaithe. Inseoidh mé duit cén fáth agus tabharfaidh mé an míniú duit. Ina eagna, a sháimh

dhiaga, spreag an Tiarna Daniel lena chuid tairngreachtaí in eilimintí a bhí deighilte le blianta fada. Sula spreag sé mé leis an smaoineamh sintéis chomparáideach a dhéanamh de na tairngreachtaí seo go léir roinnte ina gcaibidlí, ní raibh éinne déanta romham. Mar is tríd an teicníocht seo amháin a ghnóthaítear beachtas agus soiléireacht do na cúisimh a chuireann Dia i láthair. Tá rún an tsolais bunaithe ar shintéis na dtéacsanna prophetic go léir, an staidéar comhthreomhar ar na sonraí óna caibidlí ar leith, agus thar aon rud eile chun cuardach a dhéanamh ar fud an Bhíobla le haghaidh brí spioradálta na siombailí a dtagtar orthu. Go dtí gur baineadh úsáid as an modh seo, leabhar Dhaniel, gan a bhfuil tuar na hAthbheochana fós go hiomlán dothuigthe, na cúisimh dhiaga a luadh ní ró-ímní orthu siúd lena mbaineann siad. Is chun an cás seo a athrú a spreag Spiorad Naomh Íosa Críost mé chun a chur in iúl go soiléir cad a bhí doiléir go dtí sin. Léirítear mar sin sainathint cheithre phríomhspríoc na feirge diaga ar bhealach dothuigthe. Ní aithníonn Dia údarás ar bith eile seachas a bhriathar scríofa, agus is é seo a shéanann agus a chúisíonn, faoin teideal a “ *bheirt fhinnéithe* ” de réir Ath. 11:3, peacaigh trastíre agus neamhaí. Breathnaímid anois go hachomair ar an scéal fáidhiúil seo nochta.

Cuid a haon : stair Iosrael atá á ionnarbadh ó – 605

Sroicheann Daniel an Bhablóin (-605) Dan.1

Físeanna Daniel ar rialóirí i ndiaidh a chéile

1-An Impireacht Chaldeach: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-An Impireacht Mede agus Peirsis: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Impireacht na Gréige: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Impireacht na Róimhe: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Na ríochtaí Eorpacha: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Réimeas an Phápa: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Cuid a Dó : Daniel + Revelation

Tairngrecht faoi chéad teacht an Meisias ar dhiúltaigh na Giúdaigh di: Daniel 9 .

Géarleanúint na nGiúdach ag an rí Gréagach Antichos IV Epiphanes (-168): fógairt *mór-thubaiste* : Dan.10:1. An comhlíonadh: Dan.11:31. géarleanúint na Róimhe (70): Dan.9:26.

Tar éis na gCaldeach, na Méidéach agus na Peirsigh, na Gréagaigh, forlámhas na Róimhe, impiriúil, ansin an phápa, ó 538. Sa Róimh, buaileann an creideamh Críostaí lena namhaid marfach ina dhá chéim impiriúla agus phápa as a chéile: Dan.2 :40 go 43; 7:7-8-19 go 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Ath.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 go 6-13 go 16; 13:1-10; 14:8.

Ó 1170 (Pierre Valdo), obair an Reifirméisean go dtí filleadh Chríost: Apo.2:19-20-24 go 29; 3:1 go 3; 9:1-12; 13:11 go 18.

Idir 1789 agus 1798, gníomh pionósach atheism réabhlóideach na Fraince: Rev.2:22; 8:12; 11:7-13.

Impireacht Napoléon I Apo.8:13.

Ó 1843, tástáil an chreidimh Adventist agus a iarmhairtí: Daniel 8:14; 12:11-12; Ath.3. Titim an Phrotastúnachais thraidisiúnta: Ath.3:1 go 3; a phionós: Ath.9:1 go 12 (an ^{5ú} *trumpa*). Ceannródaithe Aidhbhinte Beannaithe: Ath.3:4-6.

Ó 1873, beannacht oifigiúil na hinstitiúide uilíoch Adventist Seachtú-lá: Daniel 12:12; Ath.3:7; séala *Dé* : Ath.7; a misean uilíoch nó teachtaireachtaí ó na trí aingeal: Ath.14:7 go 13.

Ó 1994, agus é faoi réir tástála an chreidimh fáidhiúil, thit an creideamh Adventist institiúideach: Ath.3:14 go 19. An iarmhairt: chuaigh sé isteach sa champa Protastúnach ar diúltaíodh dó ó 1844: Ath.9:5-10. A phionós: Rev.14:10 (*ólfaidh sé freisin ...*).

Idir 2021 agus 2029, an Dara Cogadh Domhanda: Daniel 11:40 go 45; Ath.9:13 go 19 (an ^{6ú} *trumpa*).

I 2029, deireadh an ama de ghrásta comhchoiteann agus aonair: Apo.15.

Tástáil uilíoch an chreidimh: dlí an Domhnaigh a forchuireadh: Ath.12:17; 13:11-18; 17:12-14; na seacht bplá deiridh: Rev.16.

In earrach na bliana 2030, “ *Armageddon* ”: foraithe báis agus filleadh glórmhar Chríost: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Ath.13:15; 16:16. An *seachtú trumpa* : Ath.1:7; 11:15-19; 19:11 go 19. An *seachtú plá deiridh* : Rev.16:17. *Fómhar* nó éigniú na dtoghchán: Rev.14:14 go 16. *Seanré* nó pionós múinteoirí reiligiúnacha bréagacha: Ath.14:17 go 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Ó earrach 2030, an seachtú mílaoise nó Sabbath mór do Dhia agus dá tofa: defeated, tá Satan chained ar an talamh desolach ar feadh míle *bliain* : Rev.20:1 go 3. Ar neamh, an breitheamh tofa an tite: Daniel 7 : 9; Ath.4; 11:18; 20:4-6.

Timpeall 3030, an Breithiúnas Deiridh: glóir na dtogh: Apo.21. An *dara bás* ar domhan: Daniel 7:11; 20:7 go 15. Ar an talamh athnuaite: Ath.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Siombailí na Róimhe i bhFáidh

Tá gné doiléir na tairngreachtaí bunaithe ar úsáid siombailí éagsúla cé go mbaineann siad leis an eintiteas céanna. Mar sin déantar comhlánú orthu, in ionad a chéile a eisiamh. Ligeann sé seo do Dhia gné mistéireach na dtéacsanna a choinneáil agus gnéithe éagsúla an ábhair spriocdhírithé a thógáil i sceitse. Mar sin tá sé lena phríomhspríoc: an Róimh.

In Dan.2, i bhfís na deilbhe, is í an ceathrú Impireacht í leis an tsiombail “ *cosa iarainn* ”. Léiríonn an “ *iarann* ” a *charachtar cruu agus a mana Laidine “DVRA LEX SED LEX”, aistriithe mar: “Is cruu an dlí, ach is é an dlí an dlí”*. Ina theannta sin, tugann na “ *cosa iarainn* ” chun cuimhne cuma na legionnaires Rómhánacha atá clúdaithe le plátaí cíche iarainn ar an torso, ar an ceann, ar na guailí, ar na lámha agus ar na cosa, ag dul chun cinn ar chos i gcolúin fhada eagraithe agus smachtaithe. .

I Dan.7, tá an Róimh, ina dhá chéim pháganach, an poblachtánach agus an impiriúil, fós ar an gceathrú Impireacht ar a dtugtar “ *ollphéist uafásach le fiacla iarainn* ”. Ceanglaíonn iarann a *fiacra í le cosa iarainn Dan.2*. Tá “ *deich n-adharc* ” aige freisin a sheasann do dheich ríocht neamhspleách Eorpach a fhoirmeofar tar éis thitim Impireacht na Róimhe. Is é seo an teagasc a thugtar i Dan.7:24.

Déanann Dan.7:8 cur síos ar chuma an aonú “ *adharc* ” déag a thiocfaidh chun bheith sa tairngrecht, príomhspríoc na feirge diaga go léir. Faigheann sé an t-ainm “ *adharc beag* ” ach, go paradacsach, tugann Dan.7:20 “ *cuma níos mó ná na cinn eile* ” air. Tá an míniú tugtha i Dan.8:23-24, “ *go n-éireoidh leis an rí stuama ealaíonta seo... ina ghealltanais; scriosfaidh sé na cumhachtaí agus na daoine na naomh* ”. Níl anseo ach cuid de na gníomhartha a chuireann Dia i leith an dara forlámhas Rómhánach seo, a cuireadh i gcrích ó 538 i leith, nuair a bunaíodh an réimeas Phápa a chuir iallach ar an greideamh Caitliceach Rómhánach trí údarás impiriúil Justinian¹. Ní mór dúinn a thabhairt faoi deara na líomhaintí go léir a chuireann Dia i láthair ar bhealach scaipthe, ar fud na tairngreachta, i gcoinne an réimeas uathlathach, ach reiligiúnach seo a seasann pápaireacht na Róimhe dó. Má ghlaonn Dan.7:24 “ *difriúil ón gcéad duine* ” air, is é an fáth go bhfuil a chumhacht reiligiúnach ag brath go díreach agus go mbraitheann sé ar shaontacht na ndaoine cumhachtacha a bhfuil eagla air agus a mbíonn faitíos orthu faoina thionchar le Dia; rud a chuireann Dan.8:25 i leith “ *rath a thoile* ”. B'fhéidir go mbeadh sé neamhghnách ag cuid acu an rí Daniel 7 a nascadh le rí Daniel 8. Ní mór dom, mar sin, fírinniú an naisc seo a léiriú.

In Dan.8, ní bhfaighimid a thuilleadh na ceithre chomharbas impiriúla de Dan.2 agus 7, ach níl ach dhá cheann de na himpireachtaí sin, a aithnítear go soiléir sa téacs ina theannta sin: an Impireacht Mede agus Peirsis, ainmnithe ag “ *reithe* ” agus Impireacht na Gréige. íomháiithe ag “ *gabhar* ” a thagann roimh an Impireacht Rómhánach. Sa bhliain 323, fuair an sár-chonsaitheoir Gréagach Alastar Mór bás, “ *bhris adharc mhór an ghabhair* ”. Ach gan oidhre, tá a Impireacht roinnte idir a Ghinearáil. Tar éis 20 bliain de chogadh eatarthu, níl ach 4 ríocht fágtha “ *d'ardaigh ceithre adharca go ceithre gaotha na bhflaitheas chun é a athsholáthar* ”. Is iad na ceithre adharca seo, an Éigipt, an tSiria, an Ghréig agus Tracia. Sa chaibidil seo 8, cuireann an Spiorad i láthair dúinn breith na

ceathrú impireachta seo nach raibh, ar dtús, ach cathair thiar, an chéad mhonarcóir, agus an uair sin poblachtach ó - 510. Is ina réimeas poblachtach a fuair an Róimh cumhacht de réir a chéile trí na pobail a chlaohlú. a d'iarr a chabhair isteach sna coilíneachtaí Rómhánacha. Seo mar a cuireadh i gcrích, i véarsa 9, faoin ainm “ *adharc beag* ” a ainmníonn réimeas an phápa Rómhánach i nDan.7 cheana féin, teacht na Róimhe poblachtach i stair an Oirthir áit a bhfuil Iosrael, trína idirghabháil sa Ghréig, “ *ceann de na ceithre adharca* ”. Mar a dúirt mé díreach, glaodh isteach – 214 chun aighneas a réiteach idir dhá léig na Gréige, léig Achaeon agus léig Aetólach, agus ba é an toradh don Ghréig, cailleadh a neamhspleáchais, agus an sclábhaíocht coilíneach do na Rómhánaigh i – 146. Léiríonn véarsa 9 na conquests i ndiaidh a chéile a dhéanfaidh an baile beag seo san Iodáil ar an gceathrú Impireacht a bhfuil “ *iarann* ” uirthi in tairngreachtaí roimhe seo. Is é suíomh geografach na réasúnaíochta ná an Iodáil ina bhfuil an Róimh suite. Nuair a rugadh a bunaitheoirí Romulus agus Remus tá mac tíre sí a bheadh ag cothú cíche dóibh. Sa Laidin is é an focal Louve ná “lupa” a chiallaíonn mac tíre ach freisin striapach. Mar sin ó cruthaíodh an chathair seo bhí an chathair seo marcáilte ag Dia mar gheall ar a cinniúint fáidhiúil dúbailte. Gheobhaidh muid í mar mhac tíre i gcaorach Íosa, a dhéanfaidh í a chur i gcomparáid le striapach in Rev.17. Ansin, rinneadh é a leathnú i dtreo a “ *theas* ”, trí cheannaireacht a dhéanamh ar an Iodáil Theas (- 496 go - 272), a bhí buaite ag an am sin ó na cogáí a bhí ar siúl i gcoinne Carthage, Túinis an lae inniu, ón mbliain 264 R.Ch. Is í an chéad chéim eile i dtreo an “ *thoir* ” ná an idirghabháil a rinne sé sa Ghréig mar atá feicthe againn. Is ann a chuirtear síos air mar “ *éirí as ceann de na ceithre adharca* ” d’impireacht briste na Gréige a fuarthas le hoidhreacht ó Alastar Mór. Ag éirí níos cumhachtaí, i – 63, cuirfidh an Róimh a láithreach agus a cumhacht coilíneachta i bhfeidhm ar Iúdá, rud a dtugann an Spiorad “ *an tír is áille* ” air toisc gurb í a saothar ó cruthaíodh í tar éis imeacht a muintire as an Éigipt. Déantar an slonn seo arís in Esec.20:6-15. Cruinneas stairiúil: arís eile, d'iarr Hyrcanus ar an Róimh troid i gcoinne a dhearthár Aristobulus. Tá na trí choncas Rómhánacha a gcuirtear síos orthu, san fhoirm thíreolaíoch chéanna leo siúd de “ *reithe* ” Medo-Peirsis na caibidle céanna, ag teacht leis an bhfianaise stairiúil. Baintear amach an sprioc a leag Dia amach mar sin: baineann an abairt “ *adharc beag* ” Dan.7:8 agus Dan.8:9, sa dá thagairt le féiniúlacht na Róimhe. Tá an rud léirithe agus indisputable. Ar an chinnteacht so, beidh an Spiorad Dé in ann a theagasc a chríochnú agus a chúisimh a tugadh i gcoinne an réimis reiligiúnaigh phápa seo, a dhíríonn uile thunderbolt na bhflaitheas air féin. Tá an comharbas ón bPápa Róimh go dtí an Róimh impiriúil léirithe i Dan.7, anseo, i Dan.8, scipeann an Spiorad na cianta a scarann iad, agus ó véarsa 10, díríonn sé arís ar aonán an Phápa, an namhaid marfach is fearr leis; agus ní gan chúis. Toisc go bhfaigheann sé rochtain ar reiligiún Críostaí na saoránach de ríocht na bhflaitheas a thionóil Íosa Críost: “ *d’ardaigh suas go dtí arm na bhflaitheas* ”. Baineadh an rud amach i 538 le foraithe impiriúil Justinian I^a thug údarás reiligiúnach do Vigilus¹ agus ríchathaoir pápach na Vatacáine. Ach armtha leis an gcumhacht seo, gníomhaíonn sé i gcoinne naoimh Dé, a ndéanann sé géarleanúint in ainm an chreidimh Chríostaí, mar a dhéanfaidh a chomharbaí stairiúla ar feadh beagnach 1260 bliain (idir 538 agus 1789-1793).

Deimhníonn beachtas stairiúil cruinneas na ré seo, a fhios agam gur scríobhadh an fhoraithne i 533. Dá bhrí sin tháinig deireadh leis na blianta 1260, sa ríomh seo, i 1793, an bhliain nuair a foraitníodh sa réabhlóideach "Terror", deireadh a chur leis an eaglais Rómhánach. “ *Thug sí faoi deara gur thit cuid de na réaltaí go talamh agus shaothraigh sí iad .* ” Tógfar an íomhá in Rev.12:4: “ *Tharraing a eireaball an tríú cuid de réaltaí na spéire uaidh agus chaith chun an domhain iad* ”. Tá na heochracha tugtha sa Bhíobla. Maidir leis na réaltaí , tá siad in Gen.1:15: “ *Chuir Dia i bhfairsinge na spéire iad chun solas a thabhairt don talamh* ”; i Gen.15:5 tá siad i gcomparáid le síol Abrahám: “ *Féach suas i dtreo na bhflaitheas agus comhaireamh na réaltaí , más féidir leat iad a uimhriú; mar sin a bheidh do shliocht* ”; in Dan.12:3: “ *Iad siúd a mhúineann fíréantacht do mhórán beidh siad ag lonnú mar na réaltaí go deo na ndeor* ”. Glacfaidh an focal “ eireaball ” an-tábhacht in *Apocalypse Íosa Críost*, ós rud é go samhlaíonn agus go n-ainmníonn sé “ *an fáidh a mhúineann bréaga* ”, mar a nochtann Isaiah 9:14 dúinn, ag oscailt ár dtuiscint ar an teachtaireacht códaithe diaga. Tá réimeas pápach na Róimhe mar sin, ar feadh na gcéadta bliain dá forlámhas agus ó bunaíodh í, faoi stiúir fáithe bréige, de réir an bhreithiúnais naofa agus cóir a nocht Dia.

I Dan.8:11, cúisíonn Dia an papacy ardú i gcoinne Íosa Críost, an t-aon " *Cheannaire rialóirí* ", mar a soiléirítear i véarsa 25, a luadh freisin mar " *Rí na ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* ", in Rev. 17:14; 19:16. Léimid: “ *D’eirigh sí suas go dtí captaen an airm, bhain sí an síoraí uaidh agus d’iompaigh sí bun a tearmainn .* ” Ní hionann an t-aistriúchán seo agus na haistriúcháin atá ann faoi láthair, ach tá fiúntas ag baint leis an buntéacs Eabhraise a urramú go docht. Agus san fhoirm seo glacann teachtaireacht Dé le comhsheasmhacht agus le cruinneas. Ní bhaineann an téarma “ *síoraí* ” le “*íobairt*” anseo, toisc nach bhfuil an focal seo scríofa sa téacs Eabhraise, tá a láithreach aindleathach agus níl údar leis; ina theannta sin, déanann sé brí na tuar a shaobhadh. Go deimhin, díríonn an tairngreacht ar an ré Chríostaí inar cuireadh deireadh le *híobairtí agus ofrálacha* , de réir Dan.9:26 . Baineann an téarma “ *síoraí* ” le maoin eisiach de chuid Íosa Críost arb í an tsagartacht í, a chumhacht mar idirghabhálaí i bhfabhar na ndaoine tofa amháin a shainaitníonn agus a roghnaíonn sé. Trí urghabháil a dhéanamh ar an éileamh seo, áfach, beannaíonn réimeas an Phápa na daoine accursed agus mallacht dóibh siúd atá beannaithe ag Dia a gcúisíonn sé go bréagach de heresy, ag cur é féin suas mar mhúnla an chreidimh diaga; éileamh atá á chonspóid go hiomlán ag Dia ina fhoilseachán fáidhiúil a chuireann ina leith, i Dan.7:25, ar “ *an dearadh a fhoirmiú chun na hamanna agus an dlí a athrú* ”. Tá heresy mar sin in obair iomlán réimeas an phápa, agus mar sin ní fiú aon bhreithiúnas reiligiúnach a iompar nó a thabhairt. Tá an *suthain* mar sin de réir theagasc Eabhraigh 7:24, “ *sagartacht do-tarchurtha* ” Íosa Críost. Sin é an fáth nach féidir le pápaireacht a éileamh go dtarchuireadh a chumhacht agus a húdarás ó Dhia in Íosa Críost; ní fhéadfadh sé, mar sin, é a ghoid uaidh go mídhleathach ach leis na hiarmhairtí go léir a bheidh ag an ngoid sin dó féin agus dóibh siúd a mheallann sé. Léirítear na hiarmhairtí seo in Dan.7:11. Ag an mbreithiúnas deiridh, beidh sé ag fulaingt an " *dara bás, a caitheadh beo isteach sa loch na tine agus sulfair* ", a bhfuil sé le fada ag bagairt air féin, monarchs agus gach fir, ionas go mbeadh siad seirbhís agus

eagla air. " D' fhéach mé ansin . de bharr na bhfocal sotalach a bhí á labhairt ag an adharc, agus mar a d'fhéach mé, maraíodh an beithíoch, agus scriosadh a chorp, a sheachadadh don tine chun a loscadh. " Ina dhiaidh sin, deimhneoidh an Revelation of the Apocalypse an abairt seo de bhreithiúnas cóir an fhíor-Dhia atá scanrúil agus frustráilte, in Rev.17:16; 18:8; 19:20. Roghnaigh mé a aistriú, " agus scrios an bonn a tearmann " mar gheall ar nádúr spioradálta na cúisimh i gcoinne an réimeas Phápa. Go deimhin, is féidir an focal Eabhraise "mecon" a aistriú mar: áit nó bonn . Agus sa chás a éiríonn, is é go deimhin bonn an tearmainn spioradálta atá ar ceal. Baineann an téarma " bonn " seo, de réir Eph.2:20-21, le hÍosa Críost é féin, " príomhchloch an choirnéil ", ach freisin, an bhunsraith aspalda iomlán i gcomparáid le foirgneamh spioradálta, eadhon, " tearmann " maoin de chuid Íosa Críost, tógtha ag Dia air. Dá bhrí sin tá oidhreacht líomhnaithe Naomh Peadar contrártha ag Dia féin. Don Phápa, is í an t-aon oidhreacht atá ag Peadar ná leanúint d'obair a shearbhóntaí a céasadh é i ndiaidh a Mháistir Dhiaga. Rinne a réimeas ionchoisne a atáirgeadh go dílis an tsamhail phápánach tosaigh. Tar éis " na hamanna agus an dlí a athrú " a bhunaigh Dia, fianaise é an réimeas éadulaingthe agus éadrócaireach seo, a raibh cinnirí pápacha áirithe ina fheallmharfóirí, ina gcoirpigh iomráiteacha, mar Alastar VI Borgia agus a mhac Caesar, seiceadóir agus Cairdínéal, do nádúr diabolical dhílis an institiúid Pápach Chaitliceach Rómhánach. Scaoil an t-údarás reiligiúnach seo mór-shluagh shíochánta, trí thiontú éigean, faoi phionós an bháis, agus threoraigh oird reiligiúnacha na gCrosáid i gcoinne na Moslamaigh a bhí i seilbh na talún in Iosrael; tír atá mallaithe ag Dia ón mbliain 70, áit ar tháinig na Rómhánaigh chun " an chathair agus an bheannacht " a scrios, de réir an méid a fógraíodh i Dan.9:26, mar thoradh ar dhiúltú an Meisias ag na Giúdaigh . Baineann " bonn a thearmainn " leis na firinní teagascacha go léir a fuair na haspail a chuir ar aghaidh iad chuig na glúnta atá le teacht trí scrioptúir an chonartha nua; an dara ceann de " bheirt fhinnéithe " Dé , de réir Ath.11:3. Ón bhfinné tostach seo, níor choinnigh Popery ach ainmneacha laochra an chreidimh Bhíobla a ndéanann sé adhradh air agus a fhreastalaíonn ar an iliomad lucht leanúna. Tá an fhírinne de réir na Róimhe taifeadta, go páirteach, ina "missal" (treoir na haifrinn), a thagann in ionad " beirt fhinnéithe " Dé ; scríbhinní na cúnaint idir shean agus nua arb ionann iad le chéile agus an Bíobla Naofa a throid sí ina aghaidh trína lucht leanúna dílis a mharú.

Nochtfaidh véarsa 12 de Dan.8 dúinn cén fáth ar cuireadh iachall ar Dhia é féin an creideamh fuathmhar seo a chruthú. " Tugadh an t-arm ar láimh leis an síoraí mar gheall ar an bpeaca ." Mar sin bhí gníomhartha uafásacha agus uafásacha an réimis seo ann, trí mhian Dé, chun an " peaca " a phionósú, is é sin, de réir 1 Eoin 3:4, sárú an dlí. Agus is gníomh é atá inchurtha i leith na Róimhe cheana féin ach ina chéim phápánach impiriúil, mar gur bhain an peaca chomh tromchúiseach sin, atá tuillte an pionós sin, le Dia ar dhá phointe thar a bheith íogair: a ghlóir mar chruthaitheoir Dia agus Victor i gCríost. Feicimid in Ath.8:7-8 gurb ionann bunú réimeas an Phápa i 538 agus an dara pionós, arna chiontú ag Dia, agus arna fháidh ag siombail rabhaidh an " dara trumpa ". Pionós eile a thagann roimhe, a cuireadh i gcrích mar gheall ar ionraí barbaracha na hEorpa a d'éirigh go neamhchreidmheach Críostaí. Na gníomhartha seo a shíneann idir 395

agus 476, tá cúis na bpionós a gearradh fós le fáil roimh 395. Dá bhrí sin, deimhnítear dáta 7 Márta, 321, ina ndearnadh an t-impire Rómhánach págánach, Constantine I, ar tairgeadh an tsíocháin dó · Críostaithe na hImpireachta, d’ordaigh sé le foraithe cleachtadh na Sabóide a thréigean a tháinig sé ina ionad an chuid eile den chéad lá. Anois, bhí an chéad lá seo dírithe ar adhradh págánach na gréine neamhchoncraithe. Go tobann d’fhulaing Dia feirg dhúbailte: cailleadh a Shábóide, cuimhneachán ar a chuid oibre mar chruthaitheoir agus a bhua deiridh ar a chuid naimhde go léir, ach freisin, ina áit, leathnú na honóra págánacha a rinneadh ar an gcéad lá, sa lá. céimeanna dheisceabail Íosa Críost. Is beag duine a thuigeann tábhacht an locht, mar ní mór dúinn a thuiscint nach é Dia amháin cruthaitheoir na beatha, is é cruthaitheoir agus eagraí an ama é freisin, agus is chun na críche seo amháin a chruthaigh sé réaltaí na spéire. Tá an ghrian le feiceáil ar an gceathrú lá chun na laethanta a chomóradh, an ghealach chun an oíche a chomóradh, agus an ghrian arís agus na réaltaí chun na blianta a chomóradh. Ach nach bhfuil an tseachtain marcáilte ag na réaltaí, tá sé bunaithe go hiomlán ar chinneadh ceannasach Dé cruthaitheoir. Dá bhrí sin seasfaidh sé le comhartha a údaráis agus féachfaidh Dia air.

Solas ar an Sabbath

Is í eagrú inmheánach na seachtaine freisin a thoil diaga a léiriú agus meabhróidh Dia é seo in am trátha i dtéacs a cheathrú haitheanta: “ *Cuimhnigh lá an tsosa chun é a choinneáil naofa. Tá sé lá agat chun do chuid oibre go léir a dhéanamh, ach is é an seachtú lá an Tiarna do Dhia; ní dhéanfaidh tú aon obair sa lá sin, ná tú féin, ná do bhean, ná do chlann, ná do ainmhithe, ná don choimhthíoch atá laistigh de do gheataí, mar rinne an Tiarna neamh agus talamh agus farraige agus gach a bhfuil iontu i sé lá; dá bhrí sin bheannaigh sé an seachtú lá agus **naomhaigh** sé é “.*

Féach go cúramach, sa luachan seo, níl sé ach thart ar na huimhreacha “ *sé agus a seacht* ”; ní luaitear an focal sabóide fiú. Agus ina “ *sheachtú* ”, orduimhir, áitíonn an Cruthaitheoir Reachtóir an seasamh go bhfuil an *seachtú lá gnóthach* . Cén fáth an áiteamh seo? Tabharfaidh mé cúis duit chun do thuairim ar an ordú seo a athrú, más gá. Theastaigh ó Dhia an t-ord ama a bhunaigh sé ó bhunú an domhain a athnuachan. Agus má áitíonn sé an oiread sin, is é an fáth go bhfuil an tseachtain tógtha san íomhá d'am iomlán a thionscadal coigilte: 7000 bliain nó níos cruinne, 6000 + 1000 bliain. Toisc a phlean slánaithe a shaobhadh, trí charraig Horeb a bhualadh faoi dhó, cuireadh cosc ar Mhaois dul isteach i gCanán na cruinne. Ba é seo an ceacht a bhí Dia ag iarraidh a thabhairt faoina easumhlaíocht. Ó 1843-44, tá na hiarmhairtí céanna ag gabháil le scíth an chéad lae, ach an uair seo cuireann sé cosc ar theacht isteach i gCanán na bhflaitheas, an luach saothair do chreideamh na ndaoine tofa a thairgtear le bás atoning Íosa Críost. Titeann an breithiúnas diaga seo ar na reibiliúnaigh, mar, cosúil le gníomh Mhaois, níl an chuid eile den chéad lá de réir an phlean atá cláraithe ag Dia. Is féidir ainmneacha a athrú gan mórán iarmhairt, ach is é carachtar na n-uimhreacha ná a n-inaistritheacht. Don chruthaitheoir Dia, a dhéanann maoirsiú ar a chruthú, déantar dul chun cinn comhleanúnach ama trí sheachtainí de sheacht lá. Do-athraithe, fanfaidh an chéad lá mar an gcéad lá agus fanfaidh an “ *seachtú* ” mar an “ *seachtú* ”. Coinneoidh gach lá an luach a thug Dia dó ón tús. Agus múineann Geineasas dúinn, i gcaibidil 2, go bhfuil an seachtú lá mar chuspóir ag cinniúint ar leith: go bhfuil sé “ *naomhaithe* ” is é sin, curtha ar leataobh. Go dtí seo, tá neamhaird déanta ag an gcine daonna ar fhíorchúis an luacha speisialta seo, ach inniu, ina ainm, tugaim míniú Dé. Ina bhfianaise, tá rogha Dé soiléirithe agus inchosanta: tairgeann an seachtú lá an seachtú mílaoise den tionscadal domhanda diaga de 7000 bliain gréine, a bhfeicfidh na “míle bliain” deiridh a luadh in Apo.20 daoine tofa Íosa Críost . dul isteach i áthas agus i láthair a Mháistir ionúin. Agus beidh an luach saothair seo faighte a bhuíochas do bhua Íosa ar an bpeaca agus ar an mbás. Ní hamháin go bhfuil an tSabóid naofa ach mar chuimhneachán

ar chruthú ár gCruinne Thalmhaí ag Dia, comharthaíonn sé freisin gach seachtain an dul chun cinn i dtreo dul isteach i ríocht na bhflaitheas, áit, de réir Eoin.14:2-3, “ullmhaigh Íosa *áit* ” ar son a thoghtha ionúin. Seo cúis an-álainn le grá a thabhairt dó agus ómós a thabhairt dó ar an seachtú lá naofa seo, nuair a fheictear dó deireadh ár seachtainí, ag luí na gréine, ag deireadh an séú^{lá}.

As seo amach, nuair a bheidh tú ag léamh nó ag éisteach focail an cheathrú haitheantas seo, ní mór duit a chloisteáil taobh thiar de na focail an téacs, Dia ag rá leis an duine: “Tá 6000 bliain agat chun oibreacha an chreidimh do na daoine tofa a tháirgeadh, toisc go bhfuil tú. shroich an deireadh ón am seo, an t-am de **1000 bliain** den **seachtú mílaoise** a thuilleadh leat; ní leanfaidh sé ar aghaidh ach amháin do mo dhaoine tofa a chuaigh isteach i mo shíoraí neamhaí, tríd an bhfíorchreideamh atá aitheanta ag Íosa Críost.”

Tá an chuma ar an tSabóid mar sin mar chomhartha siombalach agus fáidhiúil den bheatha shíoraí atá in áirithe do fhuascailt an domhain. Chomh maith leis sin, léirigh Íosa é le “*péarla an-phraghais*” dá pharabal a luadh i Matt.13:45-46: “*Tá ríocht na bhflaitheas fós cosúil le ceannaí a lorgaíonn péarlaí áille. Fuair sé péarla ba mhór an luach ; agus d’imthigh sé agus dhíol sé gach a raibh aige, agus cheannaigh sé í.*” Is féidir leis an véarsa seo dhá mhíniú inbhéartach a fháil. Ainmníonn an nath “*ríocht na bhflaitheas*” tionscadal tarrthála Dé. Agus é ag déanamh pictiúr dá thionscadal, cuireann Íosa Críost é féin i gcomparáid le “*péarla*” “*ceannaí*” atá ag lorg an *phéarla*, an *phéarla* is áille, an *phéarla* is foirfe agus, dá réir sin, an ceann a fhaigheann an praghas is airde. Chun an *péarla neamhchoitianta*, luachmhar seo a fháil, d’fhág Íosa neamh agus a ghlóir agus ar domhan ar phraghas a bháis uafásach, cheannaigh sé na *péarlaí* spioradálta seo ar ais ionas go mbeadh siad ina sheilbh aige go síoraí. Ach thairis sin, is é an *ceannaí* an té toghtha ar a mbeidh tart ar an iomlán, chun na foirfeachta diaga a bheidh mar luach saothair an chreidimh fhíor. Anseo arís, chun an duais seo den ghairm neamhaí a bhuachan, tréigeann sé luachanna neamhaí agus éagóracha an domhain chun é féin a chaitheamh ar adhradh atá taitneamhach dó a thabhairt don chruthaitheoir. Sa leagan seo, is é an *péarla ardphraghas* ná an bheatha shíoraí a thairgeann Íosa Críost dá tofa in earrach na bliana 2030.

leis an bpéarla ardphraghas seo, dá bhrí sin, baint ach le ré deiridh na hAidbhinte; an té a mbeidh a n-ionadaithe seo caite beo go dtí an tuairisceán fíor Íosa Críost. Sin é an fáth go dtugann an *péarla ardphraghas* seo an tSabóid le chéile, fillleadh Chríost agus beannaitheacht na ndaoine tofa deiridh. Tugann an foirfeacht theagascach a fhaightear sa ré dheireanach seo íomhá an *phéarla* do na *naoimh*. Deimhníonn a dtaithí saineiúil ar dhul isteach sa tsíoraíocht beo an íomhá *péarla* seo. Agus tugann a gceangal leis an seachtú lá Sabbath, a bhfuil a fhios acu a prophesy an seachtú mílaoise, an Sabbath agus an seachtú mílaoise íomhá de sheod uathúil luachmhar nach féidir aon rud a chur i gcomparáid leis ach amháin “*péarla an-phraghas*”. Beidh an smaoinemh seo le feiceáil in Rev.21:21: “*Dhá péarla dhéag a bhí sa dá gheata déag ; bhí coirnín amháin ar gach doras. Ór íon a bhí i gcearnóg an bhaile, cosúil le gloine thrédhearcach.*” Leagann an véarsa seo béim ar uathúlacht an chaighdeáin sanctification atá ag teastáil ó Dhia, agus ag an am céanna, an luach saothair uathúil a bhaineann le beatha shíoraí a fháil trína n-iontráil i Sabbath an seachtú mílaoise trí “gheataí”

siombalacha a léiríonn trialacha creidimh *Adventist* . Ní fearr na fuascailte deiridh ná na daoine a chuaigh rompu. Is í an fhírinne fhoirceadal amháin a chuir Dia in iúl dóibh a thugann údar dá n-íomhá de *phéarla* as a n-éireoidh leis an íomhá de *chlocha lómhara gearrtha* . Ní dhéanfaidh Dia eisceacht do dhaoine riamh ach, ag brath ar an am atá i gceist, tá sé de cheart aige eisceacht a dhéanamh ar chaighdeán na beannaitheachta a theastaíonn chun slánú a fháil. Baineann an ré Chríostaí a scrúdaíodh go príomha leis an am marcáilte ag filleadh an pheaca, a foirmíodh go reiligiúnach ó bunaíodh an réimeas Pápach Rómhánach, is é sin, ó 538. Chomh maith leis sin, tá tús an Reifirméisean clúdaithe ag a chomhbhá agus trócaire, agus an transgression. Ní raibh an Sabbath curtha i leith sular tháinig foraithe Dan.8:14 i bhfeidhm, ó earrach na bliana 1843. I allusion subtle, tá ceannach an péarla molta ag Íosa i Rev.3:18: " Molaim duit **a ceannaigh uaimse** ór arna thástáil sa tine, chun go n-éireodh tú saibhir, agus baill éadaigh gheala, chun go mbeidh tú éadaí agus nach bhfeicfead náire do nocht, agus go n-ola chun do shúile a unghadh, ionas go bhfeicfeá. ” Na nithe seo, a thairgeann Íosa dóibh siúd a bhfuil easpa acu, is ionann iad agus na gnéithe a thugann don té a roghnaíonn a ghné siombalach den “ *phéarla* ” i radharc agus i mbreithiúnas an Tiarna Íosa Críost. Ní foláir an “ *péarla* ” a “ *cheannach* ” uaidh, ní fhaightear saor in aisce é. Is é an praghas sin féin-shéanadh, bunús an troid ar son an chreidimh. San ord faoi seach, molann Íosa creideamh a thástáil trí thriail a dhíol a thugann a shaibhreas spioradálta don té a roghnófar; a righteousness íon agus spotless a chlúdaíonn an nudity spioradálta an peacach pardún; cabhair an Spioraid Naoimh a osclaíonn súile agus éirim an pheacaigh don tionscadal a nocht Dia ina Scrioptúr naofa den Bhíobla.

In aimsir 6000 bliain den ré Chríostaí, d’fhan Dia go dtí deireadh an timthrialla thalmhaí seo chun go bhfaigheadh a thoghadh deireanach amach áille a sheachtú lá naofa nó na Sabóide a naomhaíodh dá shuaimhneas. Tá gach cúis ag na hoifigigh tofa a thuigeann a bhrí anois chun é a ghrá agus a onóir mar bhronntanas ó Íosa Críost. Maidir leis na daoine nach dtaitníonn leo agus a throideann sé, tá gach cúis acu le fuath a bheith acu agus beidh gach cúis acu le fuath a thabhairt dó mar go gcuirfidh sé deireadh lena saol ainmhíoch ar domhan.

Foraithne Daniel 8:14

Leanann Dan.8:12, ag rá, “ *thilg an adharc síos an fhírinne, agus d’éirigh leis ina ghealltanais .* ” Is í an “ *fhírinne* ”, de réir Salm 119:142, “ *an dlí .* ” Ach is a mhalairt iomlán é freisin den “ *bhréag* ” atá, de réir Isa.9:14, mar thréith ag “ *fáidh bréagach* ” an Phápa leis an téarma “ *eireaball* ” a chuireann cúisí díreach ina leith in Ath.12:4. Go deimhin, caitheann sí an fhírinne chun na talún chun a “ *luíonna* ” reiligiúnacha a shuiteáil ina áit. Ní fhéadfadh go *n-éireodh* lena “ *ghnóthais* ” ach “ go *n-éireodh* le Dia é féin, ós rud é gur chuir Dia é féin as dá láithreas chun pionós a ghearradh ar an míchreideamh Críostaí a bhí á chleachtadh ó 7 Márta, 321.

Beidh tábhacht ríthábhachtach ag véarsaí 13 agus 14 go dtí deireadh an domhain. I véarsa 13, cuireann na naoimh in iúl cá fhad a mhairfidh sracadh an “ *shíoraí* ” agus an “ *pheaca millteach* ”; rudaí atá díreach aitheanta againn. Ach déanaimis seal beag ar an “ *bpeaca millteach* ” seo. Is é an scrios atá i gceist ná anam nó saol an duine. I ndeireadh na dála, fágfaidh an chine daonna ar fad, le linn na “ *míle bliain* ” den seachtú mílaoise, an domhan phláinéid ina bhunfhoirm “ *neamhfhoirmeálta agus folamh* ” rud is fiú dó, in Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 agus 20:1-3, an t-ainm “ *doimhne* ” in Gen.1:2.

na “ *naomh* ” freisin cá fhad a *shaothrófar* “ Críostaí ” “ *naofa agus ósta* ”? “. Sa radharc seo, iompraíonn na “ *naomh* ” seo mar sheirbhísigh dhílseacha Dé, agus iad beo cosúil le Daniel, a thugtar mar shampla i Dan.10:12, den mhian dlisteanach “ *chun* » an tionscadal diaga a *thuiscint* . Faigheann siad freagra amháin a thugtar i véarsa 14 do na trí ábhar a luaitear.

De réir na gceartúchán agus na bhfeabhsuithe a thug Dia orm a dhéanamh as an mbuntéacs Eabhraise, is é an freagra a tugadh: “ *Go tráthnóna maidine, beidh dhá mhíle trí chéad, agus naofa údar .* ” Níl sé ann a thuilleadh, téacs doiléir an traidisiúin: “ *Go dtí dhá mhíle trí chéad tráthnóna agus maidin agus beidh an sanctóir íonaithe* ”. Ní ceist *tearmainn í a thuilleadh* ach ceist na ***beannaitheachta*** ; ina theannta sin, cuirtear “ ***justified*** ” ***in ionad*** an bhriathair “ *íonaithe* ”. ", agus baineann an tríú hathrú leis an abairt " *maidin tráthnóna* " atá uatha go deimhin sa téacs Eabhraise. Ar an mbealach seo, baineann Dia gach bonn cirt uathu siúd a dhéanann iarracht an líon iomlán a athrú trína roinnt ar dhá cheann, ag éileamh go scarfaidh siad na tráthnónta agus na maidineacha. Is éard atá sa chur chuige aige ná an t-aonad ríofa a chur i láthair an “ *maidin tráthnóna* ”

a shainíonn lá 24 uair an chloig i nGin.1. Is ansin amháin a nochtfaidh an Spiorad uimhir an aonaid seo: “2300”. Tá líon iomlán na laethanta prophetic a luadh faoi chosaint mar sin. Tá an focal “ *ceartas* ” “*tsedek*” mar fhréamh aige san Eabhrais. Tá údar maith leis an aistriúchán atá á mholadh agam mar sin. Ansin, fágann earráid a bhaineann leis an bhfocal Eabhraise “*qodesh*” an téarma seo mar “ *tearmann* ” arb é “*miqdash*” san Eabhrais é. Tá an focal “ *tearmann* ” aistrithe go maith i véarsa 11 de Daniel 8, ach níl áit ar bith aige i véarsaí 13 agus 14 nuair a úsáideann an Spiorad an focal “*qodesh*” nach mór a aistriú mar “*naomhthacht* ” .

Nuair a bhíonn a fhios againn go ndíríonn an “ *peaca millteach* ” go sonrach ar thréigean na Sabóide, rud é féin do **naomhú** diaga ar leith , léiríonn an focal “ *naomhachta* ” brí na teachtaireachta prophetic go mór. D’fhógair Dia go ndeireadh na “ *2300 tráthnóna agus maidin* ” a luadh, go n-éileoidh sé urraim don chuid eile dá fhíor “ *sheachtú lá* ” , ó gach éinne a éilíonn beannaitheacht agus “ *ceartas síoraí* ” a fuair Íosa Críost. Is éard atá i gceist le deireadh an “ *pheaca millteach* ” ná tréigean adhradh reiligiúnach an Domhnaigh, iar-lá na gréine, a bhunaigh Constantine I ‘ an t-impire págánach. Mar sin athbhunaíonn Dia, ina dhiaidh sin, noirm fhoirceadal an tslánaithe a bhí i réim in aimsir na n-aspal. Cuimsíonn an téarma “ *naofa* ” amháin na firinní teagaisc go léir a bhaineann le bunús an chreidimh Chríostaí. Agus an teagasc a thugtar do na Giúdaigh mar mhúnla agus mar bhunús leis, ní thugann an creideamh Chríostaí ach íobairtí nua, ionadú na n-íobairtí ainmhithe, tríd an doirteadh fola ó Íosa Críost ar an suíochán trócaire i bhfolach in uaimh faoi thalamh atá suite faoina chosa ag Golgotha , mar chuir sé áthas ar ár Slánaitheoir a nochtadh agus a thaispeáint, dá sheirbhíseach Ron Wyatt, i 1982. Tá fionnachtain na n-ábhar lena mbaineann an focal “ *beannaitheacht* ” forásach agus leathnaíonn sé thar thréimhse an tsaoil, ach ó 2018, déantar an t-am seo a chomhaireamh agus teoranta, agus inniu, in 2020, níl ach 9 mbliana fágtha chun gach gné a athchóiriú.

Is foraithe marbhaithe anama é Daniel 8:14, as a dtagann athrú ar bhreithiúnas Dé go gcailltear tairiscint slánaithe Chríost do gach Críostaithe Dé Domhnaigh Caitliceach atá ag cleachtadh. Mar sin cuirfidh spiorad an traidisiúin oidhreachta faoi deara bás síoraí na sluaite, nach eol dóibh go minic ar a gcáineadh ag Dia. Is anseo a ligeann léiriú grá na firinne do Dhia “ *an difríocht* ” a mharcáil, maidir leis an gcinniúint a théann i bhfeidhm ar “ *na daoine a fhreastalaíonn air agus iad siúd nach ndéanann freastal air* (Mal.3:18)”.

Beidh roinnt biotáille reibiliúnach ag iarraidh dúshlán a thabhairt don smaoineamh féin ar athrú atá inchurtha i leith Dé a dhearbhaíonn é féin: “ *Ní athraím* ”, in Mal.3:6. Ní mór dúinn a thuiscint ansin nach bhfuil i gceist leis an athrú a rinneadh i 1843-44 ach gnáthnós bunaidh a athbhunú, a shaobhadh agus a chlaochlú . Sin é an fáth go gcuireann beannú mhuintir thofa an Reifirméisean, a chuirtear san áireamh in ainneoin a n-oibreacha neamhfhoirfe, tréith eisceachtúil, nach féidir an ghné theagaisc de a chur i láthair mar eiseamláir den fhíorchreideamh. Tá an breithiúnas áirithe seo do na luathleasaithe chomh eisceachtúil sin go bpiocann Dia suas é agus go bhfoilsíonn sé é in Rev.2:24 áit a dúirt sé leis na Protastúnaigh, roimh 1843, “Ní leagaim ualach ar bith eile oraibh, ach an méid atá agaibh a choinneáil go dtí tagann mé .”

an “ *olc* ” a ghabhann le teacht i bhfeidhm na foraithe seo Dan.8:14 chomh “ *mór* ” sin go dtugann Dia comhartha dó trí fhógra trí “ *olc mór* ” in Ath.8:13. Agus le hiarmhairtí tromchúiseacha den sórt sin, tá sé práinneach fios a bheith agat cén dáta a dtiocfaidh sé i bhfeidhm. Ba é seo go beacht inní na “ *naomh* ” de Dan.8:13. Léirítear an ré mar fháidh anois “ *2300 lá* ”, nó 2300 fíor-Ghrianghraif, de réir an chóid a tugadh d’Eizicéil, fáidh comhaimseartha Dhainéil (Esec.4:5-6). Sa chaibidil seo 8, arb é a téama deireadh a chur le “ *peaca* ” na Róimhe, gheobhaidh sé na heilimintí atá in easnamh uirthi i Dan.9 áit, ann freisin, beidh sé ina cheist “ *deireadh a chur le peaca* ”, ach an uair seo, don “ *pheaca bunaidh* ” ba chúis le cailleadh na beatha síoraí, ó Ádhamh agus Éabha. Beidh an oibríocht bunaithe ar mhínistreacht thalmhaithe an Meisias Íosa agus ar thairiscint dheonach a bheatha fhoirfe, mar fhuascailt ar son peacaí a thofa, agus a shonraíonn mé, díobh sin amháin. Tá an t-am a theacht i measc na bhfear socraithe ag tuar i laethanta prophetic. Baineann an teachtaireacht leis na Giúdaigh tosaíochta ós rud é go bhfuil siad i gcomhghuaillíocht le Dia. Tugann sé “ *deireadh a chur leis an bpeaca* ” do na Giúdaigh, tréimhse “ *seachtó seachtain* ” arb ionann é agus 490 lá fíor-laethanta. Ach léiríonn sé freisin na modhanna chun túsphointe an ríomha a dhátú. “ *Ó fógraíodh an focal go dtógfáí Iarúsailéim, go dtí an t-ungaithe, tá... (7 + 62 = 69 seachtain)* ”. Thug triúr rí Peirseacha an t-údarú seo, ach níor chomhlíon ach an tríú, Artaxerxes I é go hiomlán de réir Ezra 7:7. Fógraíodh a fhoraithe ríoga in earrach na bliana 458 R.Ch. Cuireann an téarma 69 seachtaine tús le ministreacht Íosa Críost sa bhliain 26. Dírítear go háirithe ar na “seacht mbliana” dheireanacha atá in áirithe d’obair Íosa, a bhunaigh, trína bhás atoning, bunsraitheanna an chúnant nua, an Cuireann Spiorad i láthair i véarsa 27 de Dan.9, an “ *seachtain* ” seo de laethanta de bhlianta “ *ina lár* ” agus, trína bhás deonach, “ *cúisfidh sé an íobairt agus an ofráil* ”; na nithe a ofráladar go dtí Íosa Críost, chun atonement na bpeacaí. Ach tagann a bhás thar aon ní eile chun “ *deireadh a chur leis an bpeaca* ”. Conas ba cheart dúinn an teachtaireacht seo a thuiscint? Tairiscíonn Dia léiriú ar a ghrá a ghlacfaidh croíthe a thofa a throidfidh, trí fhilleadh ar ghrá agus ar aitheantas, lena chabhair in aghaidh an pheaca. Deimhníonn 1 Eoin 3:6, ag rá, “ *An té a chloíonn ann ní chleachtann sé peaca; an té a pheaca ní fhaca sé, agus ní aithne dó.* ” Agus treisíonn sé a theachtaireacht le go leor Sleachta eile.

Ar leibhéal teagascach, ní thagann an chomhghuaillíocht nua a thóg Íosa Críost ach in ionad an tseancheann. Mar sin, luíonn an dá chúnant ar an mbonn prophetic céanna a nochtadh i Dan.9:25. Is féidir leis an dáta - 458 mar sin a bheith mar bhonn chun na 70 seachtainí socraithe do na Giúdaigh a ríomh, ach freisin don 2300 lá iarbhir de Dan.8:14 a bhaineann leis an gcreideamh Críostaí. A bhúil leis an gcruinneas dátaíthe seo, is féidir linn bás an Meisias a bhunú don bhliain 30 agus don bhliain 1843 cur i bhfeidhm fhoraithe Dan.8:14. Tagann an dá theachtaireacht chun “ *deireadh a chur leis an bpeaca* ” le hiarmhairtí básmhaireachta síoraí dóibh siúd a leanann de neamhaird a dhéanamh díobh, duine cosúil lena chéile, go dtí go mbuaileann an bás iad, nó tar éis deireadh ré an ghrásta chomhchoitinn agus aonair a thiocfaidh roimh an ais glórmhar Íosa Críost.

Go dtí an pointe deiridh seo, ceadáíonn an saol tiontaíthe ó chroí a cheadaíonn rochtain ar stádas na dtoghthóirí.

A ullmhú le haghaidh an Apocalypse

Is é Dia a scríobh an leabhar go hiomlán. Is é an té a roghnaíonn na focail agus in Ath.22:18-19, tugann sé rabhadh do na haistritheoirí agus do na scríobhaithe a bheidh freagrach as an scéal bunaidh a tharchur nó a thras-scríobh, ó ghlúin go glúin, go rachaidh an t-athrú is lú ar na focail i bhfeidhm orthu. .is fiú an caillteanas an tslánaithe . Mar sin anseo tá obair an-sonrach de bheannacht an-ard againn. Is féidir liom é a chur i gcomparáid le “bhfreagra” ollmhór nach bhféadfaí a thionól a chríochnú dá ndéanfaí an bunphíosa is lú a athrú. Is mór an saothar mar sin go diaga agus do réir a nádúir, is fíor gach ní adeir Dia innte, acht fíor chun críche a thionnsgnamh sábháil; óir tugann sé an tairngreacht seo dá “sheirbhísigh”, níos cruinne, “ *a sclábhaithe* ”, deireadh an domhain. Ní bheifear in ann an tuar a léirmhíniú ach amháin nuair a bheidh na heilimintí a bhfuiltear ag tuar fúthu le comhlíonadh nó, den chuid is mó, le cur i gcrích.

Chuir fir neamhaird i gcónaí ar an bhfad ama a bhí an tionscadal coigilte diaga le maireachtáil. Ar an mbealach seo gach tráth, b'fhéidir go mbeadh súil ag seirbhíseach Dé deireadh an domhain a fhinné, agus tugann Pól fianaise air seo trína bhriathra: “Seo a *deirim, a bhráithre, gur gearr an t-am ; go bhféadfar as seo amach iad siúd a bhfuil mná acu amhail is nach mbeadh mná acu, iad siúd a bhíonn ag gol mar nach gcloíonn siad, iad siúd a dhéanann lúcháir mar ní gártha, iad siúd a cheannaíonn mar nach bhfuil seilbh acu, agus iad siúd a úsáideann an domhan mar nach n-úsáideann sé, mar gheall ar an. Gabhann cruth an domhain seo bás* (1 Cor.7:29 go 31).

Tá sé de bhuntáiste againn, thar Pól, sinn féin a aimsiú san aimsir seo agus Dia chun deireadh a chur lena rogha daoine tofa síoraí. Agus inniu ba chóir a chomhairle spreagtha a chur i bhfeidhm ag na fíor-thofa ar ár haois deiridh. Rachaidh an domhan thart, agus ní leanfar ach le beatha shíoraí na ndaoine tofa. Chomh maith leis sin, tá focail Dé i gCríost, “ *Tagann mé go tapa* ”, in Ath.1:3, fíor, inchosanta go foirfe agus curtha in oiriúint don tréimhse dheireanach seo atá againne; naoi mbliana tar éis dó fillleadh, tráth scríofa an téacs seo.

Chonaiceamar i Dan.7:25 gurbh é cuspóir na Róimhe ná “ *na hamanna agus an dlí diaga a athrú.*” Tá an tuiscint ar rúndiamhra Apocalypse Íosa Críost, a tugadh don Apostle John atá á choinneáil ar oileán Patmos, bunaithe go bunúsach ar eolas ar an bhfíor-am a bhunaigh Dia. Mar sin tá ábhar an ama bunúsach chun

tuisceant a fháil ar an Apocalypse, a struchtúraíonn Dia ar an gcoincheap ama seo. Imreoidh sé mar sin ar neamhchruinneas na sonraí seo ionas go gcoimeádfaidh an leabhar a charachtar mistéireach neamhdhíobhálach a ligfidh dó an 20 bliain dár ré a thrasnú gan a bheith scriosta ag na haonáin atá cúisithe agus séanta. Níor cheadaigh na hamanna athraithe, agus go háirithe an féilire a bhunaigh an Róimh ar dháta bréagach a bhaineann le breith Íosa, na tofa a mhealladh nuair a léirmhíonnn siad tairngreachtaí diaga; seo toisc go gcuireann Dia i láthair ina chuid tairngreachtaí, tréimhsí a bhfuil a dtús agus a deireadh bunaithe ar ghníomhartha stairiúla atá so-aitheanta agus dátaithe ag staraithe sainsiúla.

Ach sa Apocalypse, tá coincheap an ama riachtanach, toisc go luíonn struchtúr iomlán an leabhair air. Dá bhrí sin, bhí a thuiscint ag brath ar an léirmhíniú ceart ar an Sabbath éilítear agus athchóirithe ag Dia i 1844. Mo aireacht, a thosaigh i 1980, dírithe ar an tábhacht a bhaineann le ról prophetic an Sabbath a nochtadh, a prophesies an chuid eile mór den seachtú mílaoise., Dé agus a dhaoine tofa, téama Ath.20. De réir véarsa 2 Pe.3:8, “ *tá lá amháin cosúil le míle bliain, agus míle bliain cosúil le lá amháin* ”, an nasc atá bunaithe idir íomhá seacht lá na cruthaitheachta a nochtar in Gen.1 agus 2 agus na seacht gcinn. míle bliain d'am iomlán an tionscadail diaga, ina n-aonar a rinne mo thuiscint ar an tionól struchtúr an leabhair. Leis an eolas seo, éiríonn an tuar níos soiléire agus nochtann, Péarla ar Péarla, a rúin go léir.

Mar sin, ní thagann an tuar ar an saol agus ar éifeachtacht ach amháin más féidir an teachtaireacht a nascadh le dáta i stair na ré Chríostaí. Is é seo a thug inspioráid Spiorad Naomh Dé in Íosa Críost deis dom a bhaint amach. Chomh maith leis sin, an bhféadfainn an “ *leabhar beag seo, a oscailt* ”, a dhearbhu, ag deimhniú gur baineadh amach an plean diaga a fógraíodh in Ath.5:5 agus 10:2.

I dtéarmaí a ailtireachta, clúdaíonn an fhís Apocalypse an t-am ar an ré Chríostaí idir deireadh an ama aspalda, thart ar 94 agus deireadh an seachtú mílaoise a éireoidh leis an tuairisceán deiridh Íosa Críost i 2030. Roinneann sé mar sin le Daniel caibidlí 2, 7, 8, 9, 11 agus 12 forbhreach ar an ré Chríostaí. Do Chríostaithe, is é an príomh-theagasc a fhaightear ó staidéar an leabhair seo ná dáta ríthábhachtach earrach na bliana 1843 a bhunaigh Dan.8:14, ach freisin titim na bliana 1844 inar tháinig deireadh le triail an chreidimh. Ba ó thitim na bliana 1844 a leag Dia bunsraitheanna an chreidimh Adventist Seachtú Lá. Tá an dá dháta seo chomh tábhachtach sin go n-úsáidfidh Dia iad chun a fhís den Revelation a struchtúru. Chun luach an dá dhúndáta seo a thuiscint go hiomlán, ní mór dúinn baint a bheith againn leis an mbliain 1843, tús le tástáil chreidimh don fhocal fáidhiúil. Thit na chéad íospartaigh spioradálta ar an dáta seo toisc gur dhiúltaigh siad go díspeagadh don chéad fhógra Adventist William Miller. Ach tugann am na trialach an dara seans dóibh lena dhara fógra faoi fhilleadh Íosa don 22 Deireadh Fómhair, 1844. Ar 23 Deireadh Fómhair tagann deireadh leis an triail agus is féidir breithiúnas Dé a fhoirmiú agus a nochtadh mar sin. Tá an tástáil comhchoiteann thart, ach tá comhshó aonair fós indéanta. Ina theannta sin, i ndáiríre, breathnaíonn Adventists go léir an chuid eile Domhnach Rómhánach nach bhfuil aitheanta go fóill mar pheaca. Agus glactar leis an Sabbath de réir a chéile ag Adventists ina n-aonar, gan a ról mór a bhaint amach ag gach

Adventists. Tugann an réasúnaíocht seo mé chun fabhar do dheireadh an chreidimh Phrotastúnach bhréige, dáta an earraigh 1843 agus do thús na hAidbhinte a bheannaigh Dia, dáta an fhómhair, 23 Deireadh Fómhair, 1844. Cheana féin, i measc na nEabhraeach, bhí nasc idir an t-earrach agus an Fhómhar. trí fhéilte a chur chun cinn a rinne ceiliúradh ar théamaí comhlántacha ar thrasmhéadracht; breitheamhnas síoraí “uan ” marbh “Cháisc” an earraigh, ar thaobh amháin, agus críoch pheaca an “ghabhar ” a maraíodh do “lá an réitithe” peacaí, an fhómhair, áit éigin eile . Fuair an dá fhéile reiligiúnacha a gcomhlíonadh i gCáisc na nGiúdach den bhliain 30 inar thug an Meisias Íosa a bheatha. Tá earrach na bliana 1843 agus 22 Deireadh Fómhair, 1844 ceangailte freisin ó thaobh brí de ós é sprioc thástáil an chreidimh ná “ *deireadh a chur leis an bpeaca* ” de réir Dan.7:24; sin arb é an cleachtas fhuafar de chuid eile seachtainiúil ar an gcéad lá, agus d'ordaigh Dia é don seachtú a beannaithe sé fiú le haghaidh úsáid seo, ó dheireadh na chéad seachtain de chruthú earthly; in 2021, 5991 bliain os ár gcomhair.

Is féidir linn freisin bhfabhar an dáta foraithe Daniel 8:14 a shainmhíniú an dáta an earraigh 1843. Chun an rogha seo a chosaint, ní mór dúinn a mheas go bhfuil an nóiméad seo laghdaithe ar an gcuidreamh go léir a bunaíodh go dtí sin idir Dia agus a créatúir; A Dhia a thug faoi, ón dáta seo, roghnú deiridh tógtha ar dhá fhógra Adventist as a chéile. Ó earrach na bliana 1843, bhí an Sabbath dlite, ach ní raibh Dia chun é a thabhairt do bhuaiteoirí na tástála go dtí titim na bliana 1844, mar chomhartha beannaithe agus naofa gur leis, de réir theagasc an Bhíobla. Eze.20:12-20, mar a chonaic muid níos luaithe.

Sa leabhar seo, tá sé mar aidhm ag caibidil 5 a mheabhú dúinn, gan an bua a íocadh chomh daor ag Íosa Críost, " *Uan Dé* ", gach cúnaimh diaga, gach solas nochta nach bhféadfaí, agus mar sin, nach bhféadfadh aon anam daonna a bheith shábháil. Sábhálann a sholas fáidhiúil a dhaoine tofa chomh mór leis an gcrosadh a ghlaic leis go deonach. Cuireann creideamh ina íobairt “ *ceartas síoraí* ” i gcéill dúinn de réir Dan.7:24, ach léiríonn a Revelation ár gcosán agus taispeánann sé dúinn na gaistí spioradálta atá leagtha síos ag an diabhal, chun a chinniúint uafásach a roinnt linn. Sa chás seo, glacann an slánú i bhfoirm nithiúil.

Seo sampla de na gaistí subtile seo. Breathnaítear ar an mBíobla agus meastar gurb é briathar scríofa Dé é. Mar sin féin, fir a bhí tumtha i gcomhthéacs a gcuid ama a scríobh na focail seo. Mura n-athraíonn Dia, áfach, athraíonn a namhaid an diabhal, Sátan, a straitéis agus a iompar i dtreo toghaí Dé le himeacht ama. Sin é an fáth go raibh an diabhal ag feidhmiú mar “ *dhrágon* ” íomhá dá chogadh oscailte géarleanúna, ina chuid ama, ach amháin le haghaidh an ama sin, d'fhéadfadh Eoin a dhearbhu in 1 Eoin 4:1 go 3: “*A ghrá, ná creid sa spiorad go léir; ach déan na spioraid a thástáil, cibé acu ó Dhia iad, óir tá mórán fáithe bréige imithe ar an saol. Aithnigh Spiorad Dé ann seo: gach spiorad a admhaíonn Íosa Críost a thagann san fheoil is ó Dhia é; agus gach spiorad nach admhaíonn Íosa ní ó Dhia é, is é spiorad an ant-Chríost é, ar chuala sibh a theacht, agus atá anois ar domhan.* » Ina bhriathra, ní shonraíonn Eoin “ *teacht san fheoil* ” ach Críost a aithint óna fhianaise finné súl. Ach tá a luach cailte ag a dhearbhasc “ *gach spiorad a admhaíonn Íosa Críost a theacht san fheoil* ” ó thit an creideamh Críostaí i apostasy agus i bpeaca ó 7 Márta, 321, trí chleachtadh na fíor-Sabóide

an seachtú lá fíor-naofa a thréigean. ag Dia. Laghdaigh cleachtas an pheaca, go dtí 1843, luach “ *Íosa Críost a admháil san fheoil* ” agus ón dáta céanna sin, tá sé tar éis gach luach a bhaint de; maíonn naimhde deiridh Íosa Críost a “ *ainm* ” a úsáid mar a d’fhógair sé i Matha.7:21 go 23: “ *Ní rachaidh gach duine a deir liomsa, A Thiarna, a Thiarna, isteach i ríocht na bhflaitheas, ach an té a dhéanann na nithe seo. toil m’Athar atá ar neamh. Déarfaidh go leor liom sa lá sin, A Thiarna, a Thiarna, nach ndearnamar fáidh **i d’ainm** ? Nár chaitheamar amach na deamhain **tré d’ainm** ? Agus nach bhfuil mórán míorúiltí déanta againn **trí d’ainm** ? Ansin déarfaidh mé go hoscailte leo: Ní **raibh aithne agam riamh oraibh** , **imigh uaim, sibhse a dhéanann na héagóra.** ” “ **Ní fios riamh** ”! Mar sin rinne an diabhal agus a dheamhain na “ *míorúiltí* ” seo.*

Achoimre ar an Apocalypse

Sa réamhrá a ghabhann le caibidil 1, tús a Nochtadh glórmhar, cuireann an Spiorad biachlár na féile ullmhaithe i láthair dúinn. Faighimid ansin téama an fhógra ar ais glórmhar Íosa Críost, a eagraíodh cheana féin i 1843 agus 1844, chun tástáil a dhéanamh ar an creideamh uilechoiteann Protastúnach Meiriceánach; Tá an téama seo omnipresent: véarsa 3, *Toisc go bhfuil an t-am in aice* ; véarsa 7, *féach a thagann sé leis na scamaill ...* ; véarsa 10, *Tógadh an Spiorad mé ar lá an Tiarna agus chuala mé taobh thiar dom guth ard cosúil le fuaim trumpa* . Agus é á iompar ag an Spiorad, aimsíonn Eoin é féin ar lá fhill glórmhar Íosa, *Lá an Tiarna* , “ *lá mór agus eaglach* ” de réir Mal.4:5, agus tá *taobh thiar de* , stair stairiúil na ré Críostaí curtha i láthair faoi shiombail na seacht n-ainm a fuarthas ar iasacht ó *sheacht gcathracha san Áise* (an Tuirc inniu). Ansin, mar atá i Daniel, clúdóidh na trí théama *litreacha, róna agus trumpaí an ré Chríostaí ar fad i gcomhthráth, ach roinntear gach ceann acu ina dhá chaibidil*. Nochtfaidh mionstaidéar go dtarlaíonn an deighilt seo ar an dáta ríthábhachtach 1843 a bunaíodh in Dan.8:14. Laistigh de gach téama, déantar teachtaireachtaí a cuireadh in oiriúint do na caighdeáin spioradálta a bunaíodh in Daniel, do na tréimhsí spriocdhírthe, a mharcáil 7 nóiméad den am atá clúdaithe; 7, líon na **naomhaithe diaga** a fheidhmíonn mar a “ *shéala* ” agus a bheidh mar théama ag Ath.7.

Níor cuireadh an míniú a thagann i bhfeidhm riamh mar ní nochtar coincheap an ama ach amháin trí bhrí ainmneacha na "seacht n-eaglaisí" a luadh sa chéad chaibidil. I dtéama na litreacha, Ath. 2 agus 3, ní bhfaighimid aon chruinneas san fhoirm: “an chéad aingeal, an dara aingeal ... etc. » ; mar a bheidh i gcás “ *na séalaí, na trumpaí, agus na seacht bpláigh dheireanacha d’fhearg Dé* .” Ar an mbealach seo bhí roinnt daoine in ann a chreidiúint gur díriodh na teachtaireachtaí, i ndáiríre agus go litriúil, chuig Críostaithe a bhí ina gcónaí i gcathracha ársa Cappadocia, na Tuirce sa lá atá inniu ann. Leanann an t-ord ina gcuireann an tuar na hainmneacha cathrach seo i láthair go croineolaíoch an t-ord inar comhlíonadh fíricí stairiúla reiligiúnacha i rith na ré Críostaí. Agus is do réir na bhfoillsiughadh do fuair cheana i leabhar Dhainéil, a mhíniú Dia an tréith a thugann sé do gach ré do réir bhrí ainme a chathrach. Ina dhiaidh sin, aistrítear an t-ordú nocht mar seo a leanas:

1- *Ephesus* : brí: seoladh (tionól nó tearmann Dé).

2- *Smyrna* : rud a chiallaíonn: miotas (boladh taitneamhach agus embalming na marbh do Dhia; géarleanúint Rómhánach ar na daoine tofa dílis idir 303 agus 313).

3 - *Pergamon* : bhrí: adhaltranas (ó thréigean an Sabbath ar 7 Márta, 321. I 538, an réimeas Phápa a bunaíodh religiously foirmiúil an chuid eile den chéad lá athainmníodh Dé Domhnaigh).

4- *Thyatira* : brí: abomination agus básmhaireacht (ainmníonn an t-am an Reifirméisean Protastúnach a cháin go hoscailte nádúr diabolical an chreidimh Chaitliceach; am a bhaineann leis an 16ú^{haois} nuair a bhí bail ar fónamh orthu a bhúiochas le priontáil meicniúil, scaipeadh an Bhíobla).

5- *Sardis* : bríonna dúbailte agus os coinne: cloch dhronnach agus lómhar. (Nochtann sé an breithiúnas a sheolann Dia ar thástáil an chreidimh 1843-1844: baineann an bhrí dhochrach leis an gcreideamh Protastúnach diúltaithe: "Tá tú *marbh* ", agus ainmníonn an chloch lómhar buaiteoirí tofa na trialach: " *siúlfaidh siad leis. in éadaí bána orm mar is fiú iad.* "

6- *Philadelphia* : brí: Grá bráithre (tá clocha lómhara *Sardis* bailithe in institiúid Adventist an Seachtú Lá ó 1863; bronntar an teachtaireacht don bhliain 1873 arna sainmhíniú ag Dan.12:12. Is beannaithe an tráth seo í. mar sin féin rabhadh i gcoinne an riosca go mbeadh *ceann amháin ar choróin "tógtha* ").

7- *Laodicea* : brí: dar le daoine: " *ní fuar ná te, ach lukewarm* " (is é *Philadelphia* a bhfuil " *a choróin glactha* " aige: " *Tá tú míshásta, truagh, bocht, dall, nocht.* " Ní raibh an méid sin samhlaíthe ag an bhforas dhéanfaí é a thástáil agus a thástáil, idir 1980 agus 1994, trí thástáil chreidimh comhionann leis an gceann a thuill a beannacht diaga do cheannródaithe 1844: i 1994, thit an institiúid, ach lean na hAidiachtaí scaipthe ar aghaidh leis an teachtaireacht a shainaithníonn agus a roghnaíonn Dia trí an grá atá acu dá sholas fáidhiúil nochtaithe, agus ag an nádúir mhacánta agus umhail atá mar thréith d'fhíordheisceabail Íosa Críost i ngach aois).

" *I leanúint ar aghaidh* " d'am na cruinne a chríochnaigh le fillleadh glórmhar Chríost Dé, déanfaidh Apo.4 íomhá de réir siombail an "24 ríchathaoir", radharc den bhreithiúnas neamhaí (ar neamh) *ina* dtabharfaidh Dia a mhuintir tofa le chéile ionas go 'breithníonn siad na mairbh olc. Comhthreomhar le hAth.20, clúdaíonn an chaibidil seo "míle bliain" an seachtú mílaoise. Soiléiriú: cén fáth 24, agus ní 12, ríchathaoir? Toisc an ré Chríostaí a bheith roinnte ina dhá chuid ar na dátaí 1843-1844 de thús agus deireadh thástáil chreidimh an ama.

Ansin, mar ábhar tábhachtach ar leataobh, leagfaidh Rev.5 béim ar a thábhachtaí atá sé leabhar na tairngreachtaí a thuiscint; rud a bheidh indéanta ach amháin ag an bua a fuair ár dTiarna Dhiaga agus Slánaitheoir Íosa Críost.

Déanfar suirbhé arís ar ré na Críostaíochta in Ath.6 agus 7 faoi théama nua; sin de na "seacht róna". Cuirfidh an chéad seisear na príomhghníomhaithe i láthair ar an stáitse agus comharthaí na n-amanna arb iad is sainairíonna iad an dá chuid de roinn na ré Críostaí: go dtí 1844, do Apo.6; agus ó 1844, d'Apo.7.

Ansin tagann an téama " *trumpaí* " a shamhlaíonn pionóis rabhaidh don chéad sé cinn d'Ath. 8 agus 9, agus pionós cinntitheach, in ionad " *an seachtú trumpa* ", a leagtar amach i gcónaí, in Ath. 11:15 ag 19.

Taobh thiar d’Apo.9, díríonn Apo.10 ar aimsir dheireadh an domhain, ag tabhairt chun solais staid spioradálta an dá mhór-naimhde d’Íosa Críost a mhaíonn gurb iad é: an creideamh Caitliceach agus an creideamh Protastúnach, ceangailte le hAidbhint oifigiúil tar éis titim ó shin. 1994. Caibidil 10 Dúnann an chéad chuid d’fhoilsiú an leabhair. Ach díreofar agus forbrófar príomhábhair thábhachtacha sna caibidlí ina dhiaidh sin.

Dá bhrí sin athnóidh Apo.11 forbhreathnú ar an ré Chríostaí agus forbróidh sé, go príomha, ról tábhachtach Réabhlóid na Fraince, a bhfuil a n-aindiachas náisiúnta seanbhunaithe in úsáid ag Dia, faoin ainm siombalach "an Beast a ardaíonn as an domhain", go scrios an chumhacht atá ag réimeas Caitliceach “ *an beithíoch a ardaíonn ón bhfarraige* ”, in Ath.13:1. Déanfar síocháin reiligiúnach uilíoch, a luaitear in Apo.7, a fháil agus a thabhairt faoi deara mar sin i 1844. Ansin, ag cur an ^{réimeas réabhlóideach seo} mar íomhá den Tríú Cogadh Domhanda atá le teacht nó "bú trumpa" de Apo.9:13, *arb* ionann é agus an fíor. “ *dara mairg* ” trí fhógra Ath. 8:13, cuirtear i láthair an téama deiridh den “ *seachtú trumpa* ”, a chuirtear i gcrích trí fhilleadh i nglóir Íosa Críost.

In Ath.12, tugann an Spiorad léargas eile dúinn ar an ré Chríostaí. Comhlánaíonn sé a chuid faisnéise, go háirithe ar chás an diabhair agus a lucht tacaíochta angelic. Múineann sé dúinn, tar éis a bhua ar an gcrois, in ainm neamhaí *Mhichíl* a luadh cheana in Dan.10:13, 12:1, an t-ainm a rug sé ar neamh roimh a incarnation daonna in Íosa, gur ghlan ár dTiarna na flaithe óna gcuid láithreach olc agus go bhfuil siad caillte go deo rochtain ar na gnéithe neamhaí cruthaithe ag Dia. Seo roinnt dea-scéala! Bhí iarmhairtí na bhflaitheas sona ag bua Íosa dár ndeartháireacha neamhaí saor ó bhuaire agus ó smaointe na ndeamhan. Ón díbirt seo, tá siad teoranta dár ngné thalmhaíochta, áit a marófar iad le naimhde na talún Dé, i 2030 ar ais glórmhar Chríost Dé. San fhorbhreathnú seo, samhlaíonn an Spiorad comharbais an “ *dragon* ” agus an “ *nathair* ” a ainmníonn, faoi seach, an dá straitéis a bhaineann le comhraic an diabhair: cogadh oscailte, an Róimh impiriúil nó pápach atá séanta, agus meabhlú mealltach reiligiúnach na Róimhe. Papacy na Vatacáine, unmasked, beagnach daonnúil. In íomhánna caolchúiseacha a fuarthas ar iasacht ó eispéiris na nEabhraeach, “ *osclaíonn an domhan a bhéal* ” chun ionsaí an Phápa ar na leagain Chaitliceacha a shlogadh suas. Mar atá díreach feicthe againn, is iad na réabhlóidithe aindiacha Francacha a dhéanfaidh an obair. Ach beidh sé tosaithe freisin ag na trúpaí Protastúnacha de ionsaitheach, bréagach Chríostaí cogaidh. Críochnóidh an forbhreathnú agus luafar “ *an chuid eile de shliocht na mná* ”. Tugann an Spiorad ansin a shainmhíniú ar fhíor-naomh na haimsire deiridh: “ *Seo é buanseasmhacht na naomh a choimeádann aitheanta Dé agus a choinníonn fianaise Íosa* ”. Ainmníonn an Spiorad sna téarmaí seo iad siúd, cosúil liomsa, a chloíonn lena Nochtadh fáidhiúil agus nach ligeann d’aon duine é a sciobadh uaidh, ag bailiú go dtí an deireadh, na péarlaí a thugann neamh.

I gCaibidil 13 cuirtear i láthair an dá naimhde ionsaitheacha reiligiúnacha a iompraíonn an creideamh Chríostaí. Mar sin, déanann sé iad a íomhánna, trí dhá “ *ainmhí* ” a d’eascair an dara ceann díobh as an gcéad cheann mar a mholtar ag gaol na bhfocal “ *farraige agus talamh* ” ó scéal Geineasas a shainíonn iad sa chaibidil seo 13. Gníomhartha an chéad cheann roimhe seo 1844 agus ní bheidh

an dara ceann le feiceáil ach sa bhliain dheireanach den aimsir thalmhaí, rud a mharcaíl deireadh ré na ngrásta a thairgtear do dhaoine. Is iad an dá “ *bheithí* ” seo, don chéad cheann, Caitliceach, an mháthair-eaglais, agus don dara ceann, na heaglaisí Protastúnacha Leasaithe a tháinig uaithi, a iníonacha.

Ag clúdach an dara cuid den ré Chríostaí ó 1844, taispeánann Ath. 14 na trí theachtaireacht ó fhírinní Adventist an Seachtú Lá chuig coinníollacha síoraí: glóir Dé a éilíonn go ndéanfaí cleachtas a Sabbath naofa a athchóiriú, a cáineadh ar an gCaitliceachas Rómhánach. , agus an cáineadh a rinne sé ar an bProtastúnach a thugann ómós don Domhnach a ainmníonn sé mar “ *marc* ” ar údarás daonna agus diabolach na Róimhe Impiriúil agus Phápa ar aon. Nuair a chríochnaíonn am an mhisin ullmhúcháin, i ndiaidh a chéile, le rapture na naomh tofa íomháithe ag “ *an fómhar* ”, agus scrios na múinteoirí rebellious agus gach unbelievers, gníomhartha íomháithe ag “ *an seanré* ”, beidh an domhan a bheith arís ar an “ *duibheagán* ” céad lá an chruthaithe, díothach de gach sórt beatha talmhan. Coinneoidh sé beo, áfach, ar feadh “ *míle bliain* ”, áitritheoir de rogha, Sátan, an diabhal é féin, ag fanacht lena scrios ag an mbreithiúnas deiridh chomh maith leis na reibiliúnaithe eile, fir agus aingeal.

Díríonn Ath.15 ar uainiú dheireadh an phromhaidh.

Nochtann Revelation 16 “ *na seacht bplá deiridh de fearg Dé* ” a bhuaileann, tar éis dheireadh na haimsire promhaidh, na reibiliúnaithe míchreidmheacha deiridh a éiríonn níos mó agus níos ionsaithí, go dtí an pointe go n-ordaíonn bás breathnóirí na bhfíréan. Sabbath diaga roimh an seachtú plá.

Tá Rev.17 dírithe go hiomlán ar an “striapach mór” ar a dtugtar “ *An Bhablóin Mhór* ” a aithint. Is ar na téarmaí seo a ainmníonn an Spiorad an “ *chathair mhór* ” impiriúil agus pápach, an Róimh. Tá breithiúnas Dé uirthi á nochtadh go soiléir mar sin. Fógraíonn an chaibidil freisin a breithiúnas agus a scrios amach anseo trí thine, mar go sáróidh an t-Uan agus a mhuintir tofa í.

Díríonn Revelation 18 ar am an “ *fómhair* ” nó an phionóis “ *Babylon Mhór* ”.

Léiríonn Ath. 19 filleadh glórmhar Íosa Críost agus an t-achrann a bhí aige le fórsaí eaglasta na cruinne.

Díríonn Rev.20 ar am na mílte bliain den seachtú mílaoise a bhfuil taithí an-difriúil orthu, ar neamh ag daoine tofa, agus ar an talamh uaigneach, ina n-aonar ag Sátan. Ag deireadh na mílte bliain, eagróidh Dia an breithiúnas deireanach: díothú gach reibiliúnach angelic daonna agus neamhaí trí thine neamhaí agus thalamh faoi thalamh.

Léiríonn Apo.21 glóir an Tionóil a foirmíodh trí thionól na ndaoine tofa arna fhuascailt ag fuil Íosa Críost. Léirítear foirfeachta na ndaoine a roghnaíodh trí chomparáidí a dhéanamh leis na rudaí is luachmhaire a thairgeann an domhan d’fhir: ór, airgead, péarlaí agus clocha lómhara.

Léiríonn Apo.22 san íomhá filleadh ar Éidin cailte, a aimsíodh agus a cuireadh isteach go síoraíocht ar thalamh an pheaca a athghintear agus a chlaochlú chun bheith ina ríchathaoir uilíoch ar an aon Dia amháin, an cruthaitheoir, an reachtóir agus an Slánaitheoir mór atá i gceannas ar a chuid cruinne go léir. lena fhuascailt thalmhaíochta.

Seo a chríochnaíonn an forbhreathnú tapa ar an leabhar Revelation, a bheidh an mionstaidéar ar a dhaingniú agus a threisiú cad atá díreach ráite.

Cuirim leis an míniú an-spioradálta seo a thaispeánann réasúnaíocht cheilte intinne Dé. Seachadann sé teachtaireachtaí gan amhras trí leideanna subtile go soilseoidh an Bíobla sinn. Trí leanúint, i dtógáil an Apocalypse, na próisis chéanna a d'úsáid sé chun a chuid foilsithe a thabhairt do Daniel a thógáil, deimhníonn Dia “nach n-athraíonn ” agus go mbeidh sé “ *mar an gcéanna go deo* ”. Ina theannta sin, fuair mé san Apocalypse an modh céanna chun trí théama a chomhthreomharú, is iad sin na “ *litreacha chuig na Comhthionóil* ”, na “ *róna* ” agus na “ *trumpaí* ”. De réir Apo.5, áit a bhfuil an Apocalypse íomháithe ag leabhar dúnta le “ *seacht róna* ”, ní bheidh ach oscailt an “ *seachtú séala* ” a údarú rochtain ar an bhfianaise a dheimhneoidh i gcaibidlí 8 go 22, na léirmhínte agus na hamhrais ardaithe ag an staidéar ar chaibidil 1 go 6. Is í Caibidil 7, mar sin, an eochair chun tuiscint a fháil ar na rúndiamhra a nochtar. Agus ná bíodh aon ionadh ort, mar is é an tSabóid a théama go beacht, a rinne an difríocht go léir idir beannaitheacht fíor agus bréagach ó 1843. Faighimid mar sin in Apo.7, an fhírinne mhór a chuir an creideamh Protastúnach in earrach na bliana 1843. Ní dhéanfaidh Apocalypse ach an teagasc bunúsach seo a nochtadh do Daniel a dhaingniú. Ach, le haghaidh Adventism, a tháinig chun cinn ar an dáta sin mar bhuaiteoir, nochtfaidh an Apocalypse do 1994, tástáil a dhéanfaidh scagadh air ar a seal. Déanfaidh an solas nua seo, “arís”, “ *arís* ”, “ *an difríocht idir iad siúd a dhéanann freastal ar Dhia agus iad siúd nach ndéanann freastal air* ”, nó níos mó.

Cuid a dó: an mionstaidéar ar an Apocalypse

Nochtadh 1: Prologue - Fill ar ais Chríost - an téama Adventist

An cur i láthair

Véarsa 1: “ Nochtadh Íosa Críost, a thug Dia dó a **thaispeáint dá sheirbhísigh-sclábhaithe** na rudaí nach mór a tharlóidh **go tapa**, agus a chuir sé in iúl, trína aingeal, a sheoladh chuig a sheirbhíseach Eoin,... ”.

Is é Eoin, an t-aspal a raibh grá ag Íosa, ina thaisce don Apacailipsis dhiaga seo a fhaigheann sé ón Athair in ainm Íosa Críost. Ciallaíonn Eoin, san Eabhrais “Yohan”,; thug Dia; agus is é mo chéad ainm freisin. Nár dúirt Íosa: " *Dó ag a bhfuil, tabharfar* "? Tá an teachtaireacht seo “ *tugtha* ” ag “ *Dia* ” an tAthair, mar sin le hábhar gan teorainn. Toisc ó tháinig sé aiséirí, tá Íosa Críost tar éis a thréithe diaga a athbhunú, agus is mar Athair ar neamh gur féidir leis, ó neamh, gníomhú i bhfabhar a sheirbhíseach nó níos cruinne a “sclábhaithe ” . Mar a deir an rá, "tá réamhrabhadh foreared." Tá Dia den tuairim seo agus cruthaíonn sé é, trí nochtadh a thabhairt dá sheirbhísigh faoin todhchaí. B'fhéidir gur ábhar iontais an abairt “ *cad a chaithfidh tarlú go pras* ” nuair a bhíonn a fhios againn gur tugadh an teachtaireacht i 94 AD agus go bhfuilimid anois in 2020-2021, an t-am ar scríobhadh an doiciméad seo. Ach trína theachtairéachtaí a fháil amach, tuigimid go bhfuil sé seo “ **go pras** » brí litriúil a ghlacadh, mar beidh na faighteoírí comhaimseartha le fillleadh glórmhar Íosa Críost. Beidh an téama seo sa Revelation omnipresent, toisc go bhfuil Revelation dírithe chuig na "Aidiachtaithe" deiridh roghnaithe ag Dia, de réir creideamh léirithe i dtástáil deiridh tógtha ar shonraí Rev.9:1-12, a dhéileálann le téama an “ *an cúigiú trumpa* ”. Sa chaibidil seo, luann véarsaí 5 agus 10 tréimhse prophetic de “ *cúig mhí* ” míthuiscint go dtí mé. I mo chuid staidéir ar an ábhar, chinn an ré seo dáta nua

ceaptha chun fillleadh Íosa do 1994 a fhógairt, an bhliain fíor 2000 de bhreith Chríost. Rinne an tástáil chreidimh seo tástáil, don uair dheireanach, ar Adventism oifigiúil, a tháinig chun bheith lukewarm agus foirmiúil, agus a bhí ag ullmhú chun dul i mbun comhaontú leo siúd a nochtann Dia a bheith ina naimhde ina Apocalypse. Ó 2018 i leith, tá dáta fíor-fhill Íosa Críost ar eolas agam agus níl sé bunaithe ar aon sonraí ó thuar Daniel agus Revelation, ar cuireadh na tréimhsí cainníochtaithe go léir i gcrích trína ról siffrithe a chomhlíonadh ag na hamanna ceaptha. Is féidir an tuairisceán fíor Íosa a thuiscint ó chuntas Genesis, a chreidiúint, go bhfuil na seacht lá dár seachtainí tógtha ar an íomhá de na blianta 7,000 den phlean iomlán deartha ag Dia, chun deireadh a chur leis an pheaca agus peacaigh, agus a thabhairt isteach ina eternity a. cinn beloved a roghnaíodh le linn na chéad 6000 bliain. Cosúil le comhréireanna an tearmainn nó an tabernacle Eabhraise, tá an tréimhse 6000 bliain comhdhéanta de thrí thrian de 2000 bliain. Bhí tús an tríú deiridh marcáilte, ar 3 Aibreán, 30, le bás atoning ár Slánaitheoir Íosa Críost. Deimhníonn féilire Giúdach an dáta seo. Tá a fhilleadh socraithe mar sin d'earrach 2030, 2000 bliain ina dhiaidh sin. Ós eol dúinn go bhfuil fillleadh Chríost os ár gcomhair, chomh cóngarach sin, an focal "go pras" » de bhriathra Íosa tá fírinneú foirfe. Mar sin, cé gur fhan sé ar eolas agus ar léamh thar na céadta bliain, d'fhan an leabhar Revelation dúnta, reoite, séalaithe, go dtí an deireadh, a bhaineann lenár nglúin.

Véarsa 2: "... a thug fianaise do bhriathar Dé agus fianaise Íosa Críost, gach a bhfaca sé."

Deireann Eoin go bhfuair sé a fhís ó Dhia. Fís arb éard í fianaise Íosa Críost a shainíonn Ath.19:10 mar "*spiorad na tairngreachta*". Tá an teachtaireacht bunaithe ar íomhánna "*feicthe*" agus focail a chloistear. Bhí Eoin stróicthe ó theagmhais dhomhanda ag Spiorad Dé a nocht dó in íomhánna mórthéamaí stair reiligiúnach na ré Críostaí; críochnóidh sé lena fhilleadh glórmhar agus uafásach dá naimhde.

Véarsa 3: "*Is beannaithe an té a léann agus a chloiseann focail na tuar, agus a choimeádann na nithe atá scríofa inti! Toisc go bhfuil an t-am gar.*"

Glacaim dom féin an pháirt atá dlite dom, an beithíoch do "*an té a léann*" focail na tairngreachta, mar tugann an Tiarna brí loighciúil beacht don bhriathar a léitear. Tugann sé an míniú in Isa.29:11-12: "*Tá gach foilsíú agat mar fhocail leabhair séalaithe a thugtar d'fhear a bhfuil a fhios aige conas léamh, ag rá: Léigh é seo! Agus a deir: Ní féidir liom, mar tá sé séalaithe; nó cosúil le leabhar a thugann duine d'fhear nach bhfuil a fhios conas léamh, ag rá: Léigh é seo! Agus cé a fhreagraíonn: Níl a fhios agam conas léamh.*" Léiríonn véarsa 13, a leanann, cúis na neamhábaltachta seo: "*Dúirt an Tiarna: Nuair a thagann an pobal seo i ngar dom, tugann siad onóir dom lena mbéal agus lena liopaí; ach tá a chroí i bhfad uaim, agus níl san eagla atá air ionam ach foras don traidisiún daonna.*" Déanann an téarma "*séalaithe*" nó séalaithe cur síos ar an ngné den Apocalypse, doléite toisc go bhfuil sé séalaithe. Is dá bhrí sin chun é a oscailt agus a shéalú go hiomlán gur ghlaigh Dia mise, Eoin eile den aimsir dheiridh; seo ionas go "*éistfidh agus go gcoimeádfadh a fhírén toghtha uile*" na fírinneú na nochtar i bhfocail agus i n-íomhánna na tuar. Ciallaíonn na briathra seo "a thuiscint agus a chur i bhfeidhm". Sa véarsa seo, tugann Dia foláireamh dá

mhuintir tofa go bhfaighidh siad, ó dhuine dá ndeartháireacha i gCríost, “ *an té a léann* ”, an solas a mhíononn rúndiamhra na tairngreachta ionas go mbeidh siad in ann, ina dhiaidh sin, áthas a dhéanamh agus a theagasc a chur i gcrích. i bhfeidhm. Mar a tharla in aimsir Íosa, beidh gá le creideamh, muinín agus umhlaíocht. Ar an modh seo, déanann Dia daoine a scagadh agus a bhaint as atá ró-bhródúil as a bheith múinte. Mar sin, deirim leis na daoine tofa: “Déan dearmad ar an bhfear, an t-aistritheoir agus an tarchuradóir beag oifigiúil seo, agus féach ar an bhfíor-Údar: an Dia Uilechumhachtach Íosa Críost.”

Véarsa 4: “ *Eoin go dtí na seacht n-eaglaisí atá san Áise: Grásta chugaibh, agus síocháin uaidh atá, agus a bhí, agus atá le teacht, agus ó na seacht spioraid atá os comhair a ríchathaoir, ...* ”

faoi “ *seacht dTionól* ” a lua, toisc gurb é an *Tionól* a bhfuil príomhchathair A aige ná, a haon, go deo. Mar sin is gá go n-ainmníonn “ *Seacht dTionól* ” *Tionól aontaithe* Íosa Críost i seacht ré marcáilte agus leanúnacha. Deimhneofar an rud agus tá a fhios againn cheana féin go roinneann Dia an ré Críostaí i 7 nuair ar leith. Tá an tagairt don Áise úsáideach agus inchosanta, toisc gurb iad na hainmneacha a chuirtear i láthair i véarsa 11 ná ainmneacha na gcathracha atá san Áise Mion, san Anatolia ársa atá suite siar ón Tuirc inniu. Deimhníonn an Spiorad teorainn na hEorpa cheana féin agus tús mhór-roinn na hÁise. Ach seithí an focal *Áise* cosúil leis an bhfocal Anatolia teachtaireacht spioradálta. Ciallaíonn siad: **an ghrian ag éirí** in Ackadian agus sa Ghréigis, agus mar sin tugann siad le fios campa Dé ar thug Íosa Críost, an “ *ghrian ag ardú* ”, i Lúcas 1:78-79: “ *Buíochas le bputóga trócaire ár nDé, in by ar thug an ghrian ag ardú cuairt orainn ó arda, chun solas a thabhairt dóibh siúd a shuíonn i ndorchadas agus i scáth an bháis, chun ár gcéimeanna a stiúradh ar bhealach na síochána.* » Tá sé freisin mar “ *ghrian na bhfíríantacl* ” de Mal.4:2: “ *Ach daoibhse ar eagla m’ainme, ardóidh grian na fíríantachta, agus beidh leigheas faoina sciatháin; Rachaidh tú amach agus léim mar laonna as stábla.* ” Tá foirmle an bheannaigh ag teacht leis na litreacha a mhalartaíodh Críostaithe in aimsir Eoin. Mar sin féin, tá Dia ainmnithe ag slonn nua, nach raibh ar eolas go dtí seo: “ *uaidh atá, a bhí, agus atá le teacht* ”. Ní léiríonn an abairt seo ach, sa bhunteanga Gréigise agus aistriúcháin eile, brí ainm Eabhrais Dé: “YaHWÉH”. Is é an briathar “to be” é a réitíonn sa tríú pearsa uatha san aimsir neamhghoirfe Eabhraise. Cuireann an aimsir seo ar a dtugtar neamhghoirfe in iúl an chríochnaithe a shíneann le himeacht ama, toisc nach bhfuil an aimsir láithreach i réimniú na hEabhraise. “ *agus cé a thagann* ”, deimhníonn tuilleadh an téama ar ais Íosa Críost, Adventism. Deimhnítear mar sin oscailt an chreidimh Chríostaí do pháigánaigh; Oiriúnaíonn Dia a ainm dóibh. Ansin, is cosúil go n-ainmníonn úrnacht eile an Spiorad Naomh: “ *na seacht Biotáille atá os comhair a ríchathaoir* ”. Beidh an luachan seo le feiceáil in Rev.5:6. Ainmníonn an uimhir 7 sancachtú, sa chás seo, an Spiorad Dé a doirteadh amach ina chréatúir, mar sin, “ *roimh a ríchathaoir* ”. In Ath.5:6, tá an “ *uan marbh* ” ceangailte leis na siombailí seo, mar sin deimhníonn an tuar uilechumhachtach diaga Íosa Críost. Siombail de “ *seacht biotáille Dé* ” iad “ *an coinneoir seacht-brainse* ” den tabernacle Eabhrais a dhéanann tairngreacht ar phlean slánaithe Dé. Mar sin leagadh amach a chlár go soiléir. Ós rud é go Adam, 4000 bliain, agus trína bhás expies Íosa peacaí na dtoghaí ar 3 Aibreán, 30, deora

sé an brat an pheaca agus osclaíonn rochtain ar neamh do na toghaí fuascailte le linn an dá mhíle deiridh de na sé mhíle bliain cláraithe. le haghaidh roghnú na dtoghaí scaipthe, go dtí deireadh an domhain, i measc na náisiúin an domhain ar fad.

Véarsa 5: “ ...agus ó Íosa Críost, an *finné dílis*, *céadghin na marbh*, agus *prionsa ríthe an domhain!* Dósan a thugann grá dúinn, a shaor sinn ónár bpeacaí trína fhuil .

an t-ainm “ *Íosa Críost* ” ceangailte leis an ministreacht thalmhaíochta a tháinig Dia chun a chur i gcrích ar domhan. Cuireann an rann seo i gcuimhne dúinn na hoibreacha a rinne sé chun slánú a fháil trí ghrásta a thairgeann sé dá tofa amháin. Ina dhílseacht fhoirfe do Dhia agus dá luachanna, ba é Íosa “ *an finné dílis* ” a moladh mar eiseamláir chun aithris a dhéanamh, dá haspail agus dá dheisceabail i gcónaí, ár gcuid féin san áireamh. Tairngríodh a bhás trí bhás an chéad ainmhí a maraíodh chun nocht Ádhamh agus Éabha a chur ar a bpeacaí. Tríd é, ba é go deimhin “ *céadghin na marbh* ” é. Ach tá sé freisin, mar gheall ar a thábhacht diaga, a bhás amháin a bhí an éifeacht agus an chumhacht chun cáineadh an diabhal, peacaigh agus peacaigh. Fanann sé ar an “ *céadghin* ” thar aon “chéad-ghin” sa stair reiligiúnach. Is ag smaoineamh ar a bháis, dob éigean dó peaca na ndaoine toghtha d'fhuascailt, do chuir Dia chun báis na “ *céadghin* ” daoine agus ainmhithe uile na hÉigipte reibiliúnaigh, íomhá an pheaca, ” a mhuintir Eabhraigh a “ *shaoradh* ” ón sclábhaíocht, cheana féin ina siombail agus íomhá de “ *peaca* ”. Mar an “ *céad-ghin* ,” is leis an bhreith-bhreithe spioradálta. Trí é féin a chur i láthair mar “ *phrionsa ríthe na cruinne* ” déantar Íosa ina sheirbhíseach dá fhuascailt. Is iad “ *ríthe an domhain* ” iad siúd a théann isteach ina ríocht arna fhuascailt lena fhuil; gheobhaidh siad oidhreacht an domhain athnuaite. Is iontach an rud é leibhéal na humhlachta, na comhbhá, an chairdis, na bráithreachais agus an ghrá atá ag neacha neamhaí a d’fhan dílis do chaighdeán dhiaga na beatha neamhaí a fháil amach. Ar domhan, nigh Íosa cosa a haspail, agus é ag deimhniú gurb é “ *an Máistir agus an Tiarna* ” é. Ar neamh, beidh sé go síoraí ina “ *Phrionsa* ” dá “ *ríthe* ”. Ach beidh “ *ríthe* ” ina seirbhísigh dá mbráithre freisin. Chomh maith leis sin, tríd an teideal “ *prionsa* ” a thabhairt dó féin, cuireann Íosa é féin ar leibhéal an diabhal, a namhaid agus a iomaitheoir buailte, ar a dtugann sé, “ *prionsa an tsaoil seo* ”. Ba é incarnation Dé in Íosa a spreag aghaidh le duine an dá “ *Prionsa* ”; braitheann cinniúint an domhain agus cinniúint a chuid créatúir ar chumhacht an bhuaiteora mhóir Íosa Michael YaHWéH. Ach go páirteach atá dlite d’Íosa a bhua, mar gheall ar a dhiagacht a throid sé in aghaidh an diabhal ar théarmaí comhionanna, i gcorp feola a bhí comhionann lenár gceann féin, 4000 bliain tar éis an troid a chaill an chéad Ádhamh. Ba é a staid aigne agus a dhiongbháilteacht bua a fháil chun na daoine roghnaithe a shábháil leis féin a thug an bua dó. D’oscail sé an bealach dá rogha féin ag taispeáint gur féidir le “ *uan* ” ceansa an bua a fháil ar “ *na mac tíre* ” a itheann feoil agus biotáillí, le cabhair ón Dia dílis dílis.

Véarsa 6: “ *Agus an té a rinne ríocht dhinn, sagairt do Dhia a Athair, dó go raibh an ghlóir agus an chumhacht go deo agus go brách! Amen!* »

Is é Seán a shainmhíneann cad is Comhthionól na dtoghchán ann. In Íosa Críost, leanann Iosrael ársa ar aghaidh i bhfoirmeacha spioradálta a prophesied i

deasghnátha an cúnant d'aois. Trí sheirbhís a thabhairt do “ *Rí na ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* ,” sciar na fíor-thofa ina rítheaghlach, agus leis, is saoránaigh de ríocht na bhflaitheas iad. Is “ *sagairt* ” spioradálta iad freisin , óir déanann siad seirbhís i dteampall a gcoirp, ina ndéanann siad seirbhís do Dhia, agus iad á dtairiscint féin i naofacht chun a sheirbhíse. Agus trína nguí chun Dé, sealáonn siad na cumhrán a ofráiltear ar altóir na tuise i sean-theampall Iarúsailéim. Tá an deighilt idir Íosa agus an tAthair míthreorach, ach comhfhreagraíonn sé don choincheap atá ag go leor Críostaithe bréagacha den ábhar. Tá sé seo go dtí an pointe a éileamh go "onóir" an Mac ar chostas an Athar. Is é seo an locht, nó peaca, an chreidimh Chríostaí ó 7 Márta, 321. I gcás go leor, is é an chuid eile Sabbath ordanás a bhaineann amháin Giúdaigh an cúnant d'aois, an Athar dispeansáid. An tAthair agus Íosa gan ach duine amháin, beidh siad ag fulaingt an wrath Íosa ar cheap siad go raibh siad onóir. Ina nádúr diaga mar Athair, tá ag Íosa, agus go síoraí, “ *an ghlóir agus an chumhacht, go deo agus go brách! Amen!* » “ *Amen* ” a chiallaíonn: tá sé fíor! Go deimhin!

An téama Adventist

Véarsa 7: “ *Féach, tagann sé leis na scamail. Agus feicfidh gach súl é, fiú iad siúd a pollta é; agus déanfaidh treibheacha uile an domhain caoineadh mar gheall air. Tá. Amen!* »

Is go beacht, nuair a fhilleann sé, a léireoidh Íosa a ghlóir agus a chumhacht. De réir Achtanna 1:11, fillfidh sé “ *ar an mbealach céanna agus a chuaigh sé suas ar neamh* ,” ach beidh sé ar ais i nglóir mhór neamhaí a chuirfidh eagla ar a naimhde; “ *iad siúd a polladh é* ” trí chur i gcoinne a thionscadal fíor. Toisc nach mbaineann an slonn seo ach leis an gcine daonna comhaimseartha lena theacht. Nuair a bhíonn a sheirbhísigh i mbaol báis nó á gcur chun báis, roinneann Íosa a gcinniúint mar go n-aithníonn sé leo: “ *Agus freagróidh an rí iad: Deirim libh an fhírinne, a mhinice agus a rinne sibh na níthe seo ar an duine is lú díobh seo. mo bhráithre, rinne sibh dom iad.* (Math. 25:40).” Níl na Giúdaigh ná na saighdiúirí Rómhánacha a céasadh é san áireamh sa teachtaireacht seo. Cuireann Spiorad Dé an gníomh seo i leith gach duine a chuireann bac ar a shaothar slánaithe agus a chuireann bac orthu féin agus ar dhaoine eile A thairiscint grásta agus slánú síoraí. Trí “ *treibheanna an domhain* ” a lua, díríonn Íosa ar na Críostaithe bréagacha trína bhfuil sé i gceist treibheanna Iosrael a leathnú isteach sa chúnant nua. Agus iad ag fáil amach ar fhilleadh dó go raibh siad ag ullmhú chun a fhíor-thofa a mharú, beidh cúis aige le cumha, ag fáil amach dóibh féin ina naimhde don Dia a bhí chun iad a shábháil. Nochtfar sonraí an chláir do na laethanta deiridh an-scaipthe ar fud na gcaibidlí den leabhar Revelation. Ach is féidir liom a rá go ndéanann Ath.6:15-16 cur síos ar an radharc sna focail seo: “*Chuir ríthe an domhain, na cinn mhóra, na ceannasaithe míleata, na saibhir, na cumhachtaí, na sclábhaithe go léir agus na saora, iad féin i bhfolach i phluais agus carraigeacha sléibhe. Agus a dubhairt siad ris na sléibhte agus na carraigeacha, Titim orainn, agus i bhfolach ó aghaidh an té atá ina shuí ar an ríchathaoir, agus ó fheirg an Uain;* “.

Véarsa 8: “ *Is mise an alfa agus an óimige, a deir an Tiarna Dia, an té atá, agus a bhí, agus atá le teacht, an tUilechumhachtach.* »

An té a chuireann é féin in iúl mar sin is é an t-Íosa milis a fuair a ghlóir dhiaga ar neamh, is é “ *an tUilechumhachtach* ” é. Is leor an véarsa seo a cheangal leo siúd de Rev.22:13-16 chun cruthúnas a bheith agat: “ *Is mise an alfa agus an óimige, an chéad cheann agus an ceann deireanach, an tús agus an deireadh ... /... Tá mé, Íosa, agam chuir m'aingeal chun fianaise a thabhairt daoibh sna hEaglaisí seo. Is mise fréamh agus síol Dháiví, réalta geal na maidine .* ” Mar atá i véarsa 4, cuireann Íosa é féin i láthair faoi thréithe Dé cruthaitheoir, cara Mhaois, a bhfuil an t-ainm Eabhraise aige “YaHWéH” de réir Eax.3:14. Ach sonraigh mé go n-athraíonn ainm Dé ag brath ar cé acu an é a n-ainmníonn é féin nó an ainmníonn fir é: déantar “Tá mé” san fhoirm “YaHWéH”.

Nóta a cuireadh leis in 2022: Déanann an nath “ *alfa agus óimige* ” achoimre ar an bhfoilsíú iomlán a thairg Dia ina Bhíobla, ó Ghineasas 1 go dtí Apacailipsis 22. Ó 2018 i leith, áfach, tá an bhrí fáidhiúil “sé mhíle” de bhlianta tugtha do na sé lá den bhliain. Deimhníodh seachtain gan cheistiú a luach mar sé lá fíor, lena linn a chruthaigh Dia an domhain agus an saol a bhí sé chun tacú leis. Ach, ag coinneáil a gciall fáidhiúil, d’fhág na sé lá nó na blianta “6000” seo gur féidir a shainmhíniú d’earrach 2030 ar ais buaiteach Íosa Críost agus ar éigniú a naomh dílis. Tríd an nath “ *alfa agus óimige* ”, tugann Íosa eochair dá Naomh ar an Lá Déanaí a ligfidh dóibh fíor-am a dhara teacht a fháil amach. Ach bhí orainn fanacht go dtí earrach 2018 chun tuiscint a fháil ar conas na 6000 bliain seo a úsáid, agus ar 28 Eanáir, 2022, chun iad a nascadh leis na habairtí seo: “*alfa agus óimige*”, “*an tús agus an deireadh* ” .

Véarsa 9: “ *Mise Eoin, do dheartháir, a roinneann leat an tribulation agus an ríocht agus an bhuanseasmhacht in Íosa, bhí ar an oileán ar a dtugtar Patmos, mar gheall ar an briathar Dé agus fianaise Íosa.* »

Maidir le fíor-sclábhaí Íosa Críost, tá na trí ní seo ceangailte: an chuid in aithreachas, an chuid sa ríocht, agus an chuid sa bhuanseasmhacht in Íosa. Tugann Eoin fianaise don chomhthéacs ina bhfuair sé a fhís dhiaga. Agus é doscriosta de réir dealraimh, rinne na Rómhánaigh é a leithlisiú faoi dheireadh, agus é ar deoraíocht ar oileán Patmos, d’fhonn teorainn a chur lena fhianaise d’fhir. Ar feadh a shaoil, níor stop sé ag fianaise ar bhriathar Dé chun Íosa Críost a ghlóiriú. Ach is féidir linn a thuiscint freisin gur tugadh Eoin go Patmos chun go bhfaigheadh sé, i suaimhneas, teistiméireacht Íosa arb í an Revelation é, a fuair sé ann ó Dhia.

Tabhair faoi deara le linn a rith go raibh an dá údar an dá tuar Daniel agus Revelation cosanta go míorúilteach ag Dia; Daniel á shábháil ó fhiacra na leoin agus Eoin á scaoileadh saor gan díobháil ó dhath a bhí lán d’ola fiuchta. Múineann a n-eispéireas ceacht dúinn: Déanann Dia difríocht i measc a chuid seirbhíseach trí chosaint a thabhairt ar bhealach cumhachtach agus osnádúrtha iad siúd is mó a thugann glóir dó agus a chuireann i láthair an ghné de mhúnla is mian leis a spreagadh go háirithe. Tá an ministreacht fáidh ainmnithe mar sin in 1Cor.12:31 mar an “ *bealach níos fearr* ”. Ach tá fáithe agus fáithe ann. Ní iarrtar ar na fáithe go léir físeanna nó tairngreachtaí a fháil ó Dhia. Ach iarrtar ar na

daoine tofa go léir fáidh a dhéanamh, is é sin le rá, fianaise a thabhairt ar fhírinní an Tiarna dá gcomharsana chun iad a threorú chun slánaithe.

Dearcadh Eoin ar amanna Adventist

Rann 10: “ *Bhí mé sa Spiorad ar lá an Tiarna, agus chuala mé taobh thiar dom guth ard, mar fhuaim trumpa,* ”

an abairt “ *lá an Tiarna* ” i bhfabhar léirmhínte tragóideacha. Ina aistriúchán ar an mBíobla, JN Darby, ná bíodh leis ort é a aistriú leis an bhfocal “Domhnach”, a mheasann Dia a bheith mar “ *marc* ” feoite “ *an beithíoch* ” faoi stiúir an diabhair in Ath.13:16; seo go díreach i gcoinne a “ *shéala* ” ríoga , a sheachtú lá de shuaimhneas naofa. Go heitmeolaíoch, ciallaíonn an focal "Domhnach" "lá an Tiarna", ach tagann an fhadhb as an bhfíric go dtugann sé an chéad lá den tseachtain chun sosa, rud nár ordaigh Dia riamh, tar éis dó dá chuid féin, modh suthain, a naomhú ar feadh. úsáid seo ar an seachtú lá. Mar sin cad a chiallaíonn “ *lá an Tiarna* ” a luadh sa véarsa seo i ndáiríre ? Ach tá an freagra tugtha cheana féin i véarsa 7 ag rá, “ *Féach, tá sé ag teacht leis na scamail.* ” » Seo é “ *lá an Tiarna* ” ar dhírigh Dia air: “ *Féach, seolfaidh mé Éilias an fáidh chugat, sula dtiocfaidh lá an Tiarna, an lá mór agus uafásach sin . (Mal.3:5)* ” ; an té a chruthaigh Aidhbhint agus na trí “ionchas” a bhain leis le filleadh Íosa, atá bainte amach cheana féin leis na hiarmhairtí maithe agus olca a tháinig as na trí thriail seo, i 1843, 1844, agus 1994. Mar sin ag maireachtáil i 94, tá John á iompar ag an Spiorad ag tús an seachtú mílaoise, áit a bhfillleann Íosa ina ghlóir diaga. Mar sin, cad atá “ *taobh thiar* ” aige? Stair iomlán na ré Críostaí; ó bhás Íosa, 2000 bliain den chreideamh Críostaí; 2000 bliain inar sheas Íosa i measc a tofa, ag cabhrú leo, sa Spiorad Naomh, an t-olc a shárú mar gur bhain sé féin an diabhal, an peaca agus an bás. “ Is é *an glór ard* ” a chloistear “ *taobh thiar de* ” é sin Íosa ar mhaith le “ *trumpa* ” idirghabháil, chun foláireamh a thabhairt dá dhaoine tofa agus a nochtadh dóibh nádúr na gaistí diabolical reiligiúnacha a bheidh le sárú acu ina saolta sna “seacht gcinn ar fad”. ” réanna a ainmneofar sa rann seo a leanas.

Véarsa 11: “ *A dúirt, An rud a fheiceann tú, scríobh i leabhar é, agus cuir chuig na seacht n-eaglais, go hEifiséis, go Smirna, go Pergamos, go Tiatira, go Sardis, go Philadelphia, agus go Laodicea.* ”

Ba chosúil go raibh foirm dhealraitheach an téacs i láthair mar seolaithe, go litriúil, cathracha ainmnithe na hÁise in aimsir Eoin; tá a theachtaireacht féin ag gach ceann acu. Ach ní raibh anseo ach cuma mhealltach a raibh sé mar aidhm aige an bhrí dhílis a thugann Íosa dá chuid teachtaireachtaí a cheilt. Ar fud an Bhíobla, tá brí folaithe ag na hainmneacha cearta a thugtar do na fir ina bhfréamh, ón Eabhrais, ón gCaldé nó ón nGréigis. Baineann an prionsabal seo freisin le hainmneacha Gréagacha na seacht gcathracha seo. Nochtann gach ainm carachtar na ré a léiríonn sé. Agus tá an t-ord ina gcuirtear na hainmneacha seo i láthair ag freagairt don ord dul chun cinn in am atá cláraithe ag Dia. Feicimid i staidéar Ath. 2 agus 3, áit a bhfuil meas agus daingniú ar ord na n-ainmneacha seo, brí na seacht n-ainm seo, ach iad siúd den chéad agus an ceann deiridh, "Ephesus agus Laodicea", a nochtadh dóibh *amháin* , an úsáid a dhéanann an Spiorad astu. Ciall, faoi seach, "a sheoladh" agus "daoine breithiúna," feicimid " *an alfa agus óimige*,

an tús agus an deireadh ,” ré an ghrásta Críostaí. Ní haon ionadh gur thug Íosa é féin isteach i véarsa 8, faoin sainmhíniú seo: “ *Is mise an alfa agus an óimige* ”. Cláraíonn sé mar sin a láithreachta lena sclábhaithe dílis, ar feadh ré uile na Críostaíochta.

Véarsa 12: “ *Chuir mé fios ar an nguth a bhí ag labhairt liom. Agus nuair a chuidh mé thart, chonaic mé seacht gcoinnleoir órga* ,

gníomh an “ *iompaithe timpeall* ” Eoin féachaint ar an ré Chríostaí ar fad ó iompraíodh é féin go dtí an tráth a d’fhill Íosa ina ghlóir. Tar éis beachtas “ *taobh thiar de* ”, tá “ *Iompaigh mé* ” anseo againn , agus arís, “ *agus, tar éis iompú thart* ”; áitíonn an Spiorad go láidir ar an dearcadh seo i dtreo an am atá caite, ionas go leanfaimid é ina loighic. Agus cad a fheiceann Jean ansin? “ *Seacht gcoinnleoir órga* ”. Anseo arís tá amhras ar an rud mar na “ *seacht dTionól* ”. Fuarthas an tsamhail “ *coinnleoir* ” sa taibearnacal Eabhraise agus bhí seacht gcearaibh ann a shamhlaigh cheana féin, le chéile, naomhú Spiorad Dé agus a sholas. Ciallaíonn an breathnóireacht seo, cosúil leis an “ *seacht Comhthionól* ”, samhlaíonn na “ *seacht gcoinnleoir* ” naomhú solas Dé, ach i seacht nóiméad marcáilte le linn ré iomlán na Críostaíochta. Seasann an coinnleoir do dhaoine tofa ré, faigheann sé ola Spiorad Dé ar a mbraitheann sé chun na daoine tofa a shoilsiú lena solas.

Cár mhór a fhógairt

Véarsa 13: “ *Agus i lár na seacht lampaí* , duine cosúil le mac an duine, éadaí i gúna fada, agus crios óir ar a chíche. »

Seo a thosaíonn an cur síos siombalach ar an Tiarna Íosa Críost. Léiríonn an radharc seo geallúintí Íosa: Lúcas 17:21: “ *Ní déarfaidh éinne: Tá sé anseo, nó: Tá sé ann. óir féach, tá ríocht Dé in bhur measg* . » ; Matt.28:20: “ *Agus múin dóibh gach a d’ordaigh mé daoibh a urramú. Agus féach, tá mé leat i gcónaí, fiú go deireadh an domhain.* ”. Tá an fhís seo an-chosúil leis an bhfís a bhí ag Daniel 10 nuair a chuireann véarsa 1 i láthair í mar fhógra “ *mór-thubaiste* ” dá mhuintir Giúdach. Mar sin fógraíonn Revelation 1 “ *anachain mhór* ”, ach an uair seo, don Tionól Críostaí. Is díol spéise é an chomparáid idir an dá fhís, toisc go bhfuil mionsonraí curtha in oiriúint do gach ceann den dá chomhthéacs stairiúla atá an-difriúil. Baineann na tuairiscí siombalacha a chuirfear i láthair le hÍosa Críost i gcomhthéacs a fhilleadh glórmhar deiridh. Is gnách go dtarlaíonn an dá “ *thubaiste* ” ag deireadh an dá chomhghuaillíocht a bhunaigh Dia i ndiaidh a chéile. Déanaimis anois comparáid a dhéanamh idir an dá fhís: “... *mac an duine* ” sa véarsa seo ba “ *dhuine* ” é in Daniel, toisc nach raibh Dia incarnate fós in Íosa. A mhalairt ar fad, i “ *mac an duine* ”, feicimid “ *mac an duine* ” a ainmníonn Íosa i gcónaí agus é ag labhairt air sna Soiscéil. Má d’áitigh Dia an oiread sin ar an abairt seo, is é an fáth go ndéanann sé dlisteanacht ar a chumas fir a shábháil. Tá sé anseo “ *clúdaithe i gculaith fhada* ,” “ *clúdaithe i línéadach* ” in Daniel. Tá eochair bhrí an *róid fhada* seo tugtha in Ath.7:13-14. Iompraítear é ag na daoine a fhaigheann bás mar mhairtíorgh den fhíorchreideamh: “ *Agus d’fhreagair duine de na sinsir agus dúirt sé liom: Iad siúd a bhfuil éadaí bána orthu, cé hiad iad, agus cén áit a tháinig siad? Dúirt mé leis: A thiarna, tá a fhios agat é. Agus dúirt sé*

*liom: Seo iad a thagann ón mór-aimhréidh; nigh siad a róbaí, agus rinne siad bán iad in fhuil an uain. “. Caitheann Íosa “ crios óir ar a bhrollach ” nó, ar a chroí, ach “ ar a leasáin ”, siombailí an nirt, i nDainéil. Agus is ionann an “ crios órga ” agus **an fhírinne** de réir Eph.6:14: “ Seas mar sin: bíodh **an fhírinne criosáilte faoi do leasracha** ; chur ar an breastplate na righteousness ; “. Cosúil le hÍosa, ní thugtar onóir don fhírinne ach dóibh siúd a bhfuil grá acu uirthi.*

Véarsa 14: “ *Bhí a cheann agus a ghruaig bán mar olann bhán, mar shneachta; a shúile a bhí cosúil le lasair na tine; »*

Bán, siombail na hionachta foirfe, arb iad is sainairíonna an Dia Íosa Críost a bhfuil, dá bhrí sin, horror peaca. Mar sin féin, ní féidir leis an bhfógra go bhfuil “ *anachain mhór* ” ann ach peacaigh a phionósú. Baineann an chúis seo leis an dá thubaiste, mar sin feicimid anseo agus i nDaniel, Dia, an Breitheamh mór, a *bhfuil a shúile “mar lasracha tine”*. Ídíonn a radharc an peaca nó an peacach, ach roghnaíonn an té a roghnaíonn Íosa an peaca a thréigean, murab ionann agus an Giúdach bréagach agus an reibiliúnach Críostaí bréagach a ídeoidh breithiúnas Íosa Críost ar deireadh thiar. Agus ainmníonn comhthéacs deiridh an “ *aimhleasa* ” seo a naimhde stairiúla, iad go léir a aithníodh i gcaibidlí an leabhair seo, agus i gcaibidlí Dhaniel. Cuireann Apo.13 i láthair dúinn iad faoin ngné de dhá “ *ainmhithe* ” a aithnítear faoina n-ainmneacha “ *farraige agus talamh* ” a ainmníonn an creideamh Caitliceach agus an creideamh Protastúnach ag teacht uaidh, mar a thugann a n-ainmneacha le fios de réir Gen.1:9-10 . Nuair a fhilleann sé, éiríonn an dá beithíoch chomhghuaillithe ina n-aon beithígh, aontaithe chun troid lena Sabbath agus a dhílsí. Beidh faitíos ar a naimhde, de réir Rev.6:16, agus ní sheasfaidh siad.

Véarsa 15: “ *Bhí a chosa cosúil le cré-umha dóite, amhail is dá mbeadh sé ar lasadh i bhfoirnéis; agus bhí a ghuth mar fhuaim na n-uiscí go leor. »*

Tá cosa Íosa chomh glan leis an gcuid eile dá chorp, ach san íomhá seo déantar iad a thruailliú trí fhuil na bpeacach ceannairceach a shníomh. Mar atá i Dan.2:32, samhlaíonn “ *prás* ”, miotal cóimhiotal neamhíon, peaca. In Ath.10:2 léimid: “ *Bhí leabhar beag oscailte ina lámh aige. Chuir sé a chos dheas ar an bhfarraige , agus a chos chlé ar an talamh* ; “. Tugann Ath.14:17 go 20 an t-ainm “ *fómhar fíonchaor* ” ar an ngníomh seo; téama a forbraíodh in Íseáia 63. Is ionann an “ *iliomad uiscí* ” in Rev. 17:15, “ *daoine, scata, náisiúin, agus teangacha* ” a dhéanann comhaontas le “ *striapach na Bablóine* ”; ainm a ainmníonn eaglais Chaitliceach Rómhánach an Phápa. Aontóidh an chomhaontas aonú huairé déag seo iad chun cur i gcoinne na Sabóide atá beannaithe ag Dia. Rachaidh siad chomh fada agus a chinneadh siad a chuid breathnóirí dílis a mharú. Tuigimid mar sin siombailí a fheirge rigtheous. San fhís, taispeánann Íosa dá dhaoine roghnaithe go bhfuil a “ *ghuth* ” diaga pearsanta amháin níos cumhachtaí ná ceann phobail uile an domhain le chéile.

Véarsa 16: “ *Bhí seacht réalta ina lámh dheas aige. Óna bhéal tháinig claíomh géar dhá imeall; agus bhí a aghaidh mar an ghrian nuair a thaitníonn sí ina neart. »*

siombail na “ *seacht réalta* ” atá “ *ina lámh dheis* ” a bhuan-cheannas a d’fhéadfadh amháin beannacht Dé a thabhairt; chomh minic agus massively á éileamh go mícheart ag a naimhde infidel. Is í *an réalta* siombail an teachtaire

reiligiúnach mar ar nós *réalta* Gen.1:15, is é an ról atá aici “*an domhan a shaibhriú*”, ina chás féin, an cheartais dhiaga. Ar an lá a fhilleann sé, aiséirí Íosa (ath-bheith ar ais, nó ardóidh sé arís tar éis díothú nóiméadach iomlán ar a dtugtar bás) a chuid tofa ó gach ré atá mar shiombail ag ainmneacha na seacht *dTionól*. Sa chomhthéacs glórmhar seo, dó féin agus dá dhílsí tofa, cuireann sé é féin i láthair mar “*Bhriacal Dé*” a bhfuil a shiombail “*de chlaíomh géar dhá chiumhais*” luaite in Eabhra 4:12. Seo í an uair a thabharfaidh an *claíomh seo beatha agus bás, de réir an chreidimh a léirítear sa bhriathar diaga seo atá scríofa sa Bhíobla a shiombailíonn Rev.11:3 mar “bheirt fhinnéithe” Dé*. I ndaoine, ní aithníonn ach cuma an duine iad agus ligeann siad iad a dhifreáil; mar sin is gné den sainaithint par excellence é. San fhís seo, cuireann Dia a aghaidh in oiriúint don chomhthéacs spriocdhírithé freisin. I nDaniel, san fhís, samhlaíonn Dia a aghaidh trí “*thintreach*”, gnáthshiombail den dia Gréagach Zeus, toisc gurb iad na daoine Gréagacha Seleucid Rí Antichos IV, a chomhlíon an tuar i – 168 In, namhaid na tairngreachta. Fís an Apocalypse, glacann aghaidh Íosa freisin cuma a namhaid arb í an uair seo “*an ghrian nuair a lasann sí ina neart*”. Is fíor go bhfuil an iarracht dheireanach seo, chun aon bhreathnadóir ar an Sabóid naofa diaga a scríosadh as an talamh, comhdhéanta de apogee an troid reibiliúnach i bhfabhar urramú “lá na gréine neamhchonraithe” a bunaíodh ar 7 Márta, 321, ag an impire. Constantine 1^{uair}. Gheobhaidh an campa reibiliúnach seo os a chomhair “*grian an cheartais diaga*” ina chumhacht dhiaga go léir, agus seo, ar an gcéad lá den earrach 2030.

Véarsa 17: “*Nuair a chonaic mé é, thit mé ar a chosa amhail is dá mba marbh. Leag sé a lámh dheas orm, á rá: Ná bíodh eagla ort!* »

Trí fhreagairt ar an mbealach seo, níl Seán ag súil le cinniúint na ndaoine a bheidh ina éadan nuair a fhilleann sé. Bhí an t-iompar céanna ag Daniel, agus sa dá chás, déanann Íosa a sheirbhíseach dílis, a sclábhaí, a athdhearbhú agus a neartú. Deimhníonn “*a lámh dheas*” a bheannacht agus ina dhílseacht, murab ionann agus reibiliúnaithe an champa eile, níl aon chúis ag an té a roghnófar eagla Dé a thagann chun é a shábháil ón ngrá. Deimhníonn an abairt “*Ná bíodh eagla ort*” an comhthéacs deiridh atá sainithe ó 1843 sa teachtaireacht Adventist seo ón gcéad aingeal Ath. 14:7: “*Dúirt sé le guth ard: **Eagla Dia, agus tabhair glóir dó**, ar feadh a huairé tá breithiúnas tagtha; agus bogha anuas os a chomhair a rinne neamh, agus talamh, agus an fharraige, agus toibreacha uiscí.* » ; is é sin, an Cruthaitheoir Dia.

Véarsa 18: “*Is mise an chéad duine agus an duine deiridh, agus an té atá beo. bhí mé marbh; agus féuch, mairim go bráth agus go bráth. Coinnigh mé na heochracha chun báis agus ifreann.* »

Is é go deimhin Íosa, an conqueror ar an diabhal, peaca agus bás a chuireann é féin in iúl sna téarmaí seo. Deimhníonn a chuid focal “*an chéad agus an ceann deireanach*” teachtaireacht thús agus deireadh an ama atá clúdaithe ag an tairngreacht, ach ag an am céanna, deimhníonn Íosa a dhiagacht a thugann beatha óna chéad duine go dtí an duine deiridh. An té a bhfuil “*eochracha an bháis aige*” tá sé de chumhacht aige a chinneadh cé ba cheart a bheith beo agus cé ba cheart bás a fháil. Is é uair a fhíll sé ná nuair a bheidh a naoimh aiséirí sa “*chéad aiséirí*” atá in áirithe do na “*mairbh beannaithe i gCríost*” de réir

Ath.20:6. Déanaimis na miotais uile a bhaineann le traidisiúin na Críostaíochta bréagacha in oidhreacht na Gréige agus na Róimhe a aslonnú, agus a thuiscint gurb é “ *uaigh na marbh* ” go simplí ithir an domhain a bhailigh na mairbh agus a chlaochlú go deannach, mar atá scríofa in Gen. . 3:19: “ *I allas d’aghaidh íosfaidh tú arán, go dtí go bhfillfidh tú ar an talamh as ar tógadh thú; óir is deannach thú, agus chun deannach fillfidh tú.* “. Ní bheidh aon úsáid ag na hiarsmaí seo go deo arís, mar go ndéanfaidh a gCruthaitheoir iad a aiséirí lena bpearsantacht uile greanta ina chuimhne dhiaga, i gcorp neamhaí *do-thruaillithe* (1Cor.15:42) comhionann le corp na n-aingeal atá fós i ndílseacht do Dhia: “ *Oir san aiséirí ní phósfaidh ná ní phósfaidh daoine, ach beidh siad cosúil le haingil Dé ar neamh.* Matha.22:30”.

Deimhnítear an teachtaireacht fáidhiúil faoin todhchaí

Véarsa 19: “ *Scríobh dá bhrí sin na rudaí atá feicthe agat, agus na nithe atá ann, agus na nithe a tharlóidh ina dhiaidh.* ”

Sa sainmhíniú seo, deimhníonn Íosa an clúdach fáidhiúil ar am domhanda na ré Críostaí a chríochnóidh nuair a fhillfidh sé ar ghlóir. Baineann an t-am aspalda leis an abairt “ *a chonaic tú* ” agus mar sin ainmníonn Dia Eoin mar fhinné súl barántúil ar an ministreacht aspalda. Chonaic sé “ *céad grá* ” an Duine Roghnaithe a luadh in Ath.2:4. Baineann “... *iad siúd atá* ” le deireadh an ama aspalda seo ina bhfanann Eoin beo agus gníomhach. Ainmníonn “... , *agus iad siúd atá le teacht ina ndiaidh* ” na himeachtaí reiligiúnacha a bheidh ar siúl go dtí an t-am ar ais Íosa Críost, agus ina dhiaidh sin, go dtí deireadh an seachtú mílaoise.

Véarsa 20: “ *rúndiamhair na seacht réalta a chonaic tú i mo lámh dheas, agus na seacht gcoinnleoir órga. Is iad na seacht réalta aingil na seacht n-Eaglais, agus na seacht lampaí na seacht n-Eaglais.* ”

“ *Aingil na seacht gComhthionól* ” daoine tofa na seacht ré seo go léir. Toisc go gciallaíonn an focal “ *aingeal* ”, ón nGréigis “*aggelos*”, teachtaire, agus ní ainmníonn sé na haingil neamhaí ach amháin má shoiléiríonn an focal “*neamhaí*” é. Mar an gcéanna, tugtar le chéile anseo na “ *seacht gcoinnleoir* ” agus na “ *seacht gComhthionól* ” a bhfuil amhras orthu i mo thráchttaireacht. Daingníonn an Spiorad mar sin mo léirmhíniú: seasann na “ *seacht gcoinnleoir* ” do naomhú solas Dé sna seacht ré atá ainmnithe ag ainmneacha na “ *seacht dTionól* ”.

Nochtadh 2: Tionól Chríost **óna seoladh go dtí 1843**

I dtéama na *litreacha*, feicimid in Revelation 2, ceithre theachtaireacht a dhíríonn ar an am idir 94 agus 1843, agus in Revelation 3, trí theachtaireacht a chlúdaíonn an t-am ó 1843-44 go 2030. Tabhair faoi deara le spéis an chruinneas nochtach seo maidir leis na hainmneacha de na chéad *litreacha agus deiridh*: “*Ephesus* agus *Laodicea*” a chiallaíonn, faoi seach: caitheamh, agus daoine breithiúna; tús agus deireadh ré an ghrásta Chríostaí. In Rev.2, ag deireadh na caibidle, taispeánann an Spiorad tús an “téama Adventist ar ais Chríost” a dhíríonn ar an dáta 1828 réamhbhunaithe i Dan.12:11. Chomh maith leis sin, i ndiaidh a chéile ama, is féidir tús chaibidil 3 den Revelation a nascadh go dlisteanach leis an dáta 1843 a mharcáil tús na tástála creidimh Adventist. Tagann teachtaireacht oiriúnaithe a cheadaíonn an creideamh Protastúnach cruthaithe: “*Tá tú marbh*”. Bhí na mínithe seo riachtanach chun ceangal na dteachtaireachtaí leis na dátaí a bunaíodh in Daniel a dheimhniú. Ach tugann fíis na Revelation nochtfaoi thús na ré Críostaí nár fhorbair Daniel. Cuireann na litreacha nó na teachtaireachtaí a sheolann Íosa chuig a sheirbhísigh le linn ár ré deireadh leis an míthuiscint reiligiúnach ar seachmaill bhréagacha agus mhíthreoracha a bhaineann leis an iliomad creidmheach Chríostaí. Is ann a aimsimid an fíor-Íosa lena éilimh dhlisteanacha agus a mhaslaí i gcónaí a bhfuil údar maith leo. Dírítear ar cheithre *litir* Rev.2, as a chéile, ceithre ré atá suite idir 94 agus 1843.

1ú tréimhse : Ephesus

I 94, an finné deireanach ar an seoladh an Tionól Chríost

Véarsa 1: “ *Scríobh chuig aingeal an chomhthionóil in Eifiséas : Seo mar a deir an té a shealbhaíonn na seacht réalta ina láimh dheis, a shiúlann i measc na seacht gcoinnleán órga:* ”

Leis an ainm *Ephesus* , ón gcéad aistriúchán ar an nGréigis "Ephesus" a chiallaíonn seoladh, labhraíonn Dia lena sheirbhísigh ó sheoladh Thionól Chríost, tráth an impire Rómhánach Domitian (81-96).). Mar sin díríonn an Spiorad ar an am a fhaigheann Eoin ó Dhia an nochtadh a chuireann sé síos dúinn. Is é an t-aspal deireanach é a d'fhan go míorúilteach beo agus é ina aonar mar an bhfinné súl deiridh ar sheoladh Thionól Íosa Críost. Meabhraíonn Dia a chumhacht diaga; is é an t-aon duine atá “ *ina láimh dheis* ”, siombail dá bheannacht, beatha a thoghta, na “ *réaltaí* ”, a dtugann sé breithiúnas orthu, torthaí a gcreidimh. Ag brath ar an gcás, bless sé nó mallacht. A Dhia " *ag siúl* ", a thuiscint go dtéann sé chun cinn in aimsir a thionscnaimh trí thionlacan, glúin i ndiaidh glúin, le saol a thoghta agus le himeachtaí an domhain a eagraíonn sé nó a throideann sé: "agus teagasc dóibh gach rud a d'ordaigh mé a urramú . *duit. Agus féach, tá mé leat i gcónaí, fiú go deireadh an domhain. Matha. 28:20.*" Go dtí deireadh an domhain, beidh ar a dhaoine tofa na hoibreacha a d'ullmhaigh sé dóibh a dhéanamh roimh ré: “ *Oir is sinne a shaothar, cruthaithe i gCríost Íosa le haghaidh dea-oibreacha, a d'ullmhaigh Dia ó ré, ionas go mbeimid féadfaidh siad iad a chleachtadh. Eph.2:10.*" Agus beidh orthu oiriúnú do na coinniollacha ar leith a theastaíonn i ngach ceann de na seacht ré. Óir tá an ceacht a thugtar in “ *Ephesus* ” bailí ar feadh na seacht ré; na “ *seacht réalta á gcoinneáil ina láimh dheis* ” is féidir leis ligean dó titim agus titim go talamh, iad siúd a bhaineann le Críostaithe ceannairceacha. Cuimhnigh ar an smaoineamh nach bhfuil “ *coinneal* ” úsáideach ach amháin nuair a thugann sé solas, agus chun solas a thabhairt, ní mór é a líonadh le hola, siombail an Spioraid Dhiaga.

Véarsa 2: “ *Is eol dom do shaothair, do shaothar agus do bhuanseasmhacht. Tá a fhios agam nach féidir leat seasamh guys dona; go ndearna tú tástáil orthu siúd a thugann aspail orthu féin agus nach bhfuil, agus go bhfuil tú fuair liars; »*

Aird! Tá aimsirí comhchuingeacha na mbriathra thar a bheith tábhachtach, toisc go gcinneann siad am spriocdhíríte na ré Aspalda. Sa véarsa seo tagraíonn an briathar comhchuingeach san aimsir láithreach don bhliain 94 agus baineann na cinn san aimsir chaite le haimsir na géarleanúna a rinne an t-impire Rómhánach Néaró, idir na blianta 65 agus 68.

Sa bhliain 94, is breá le Críostaithe an fhírinne atá fós slán agus neamhshaofa, agus is fuath leo na págánaigh " *olc* " agus go háirithe ina measc, na Rómhánaigh a bhí i gceannas ar an am. Tá adhbhar leis sin, agus sin é an fáth go bhfuil an t-Aspal Eoin fós beo, mar atá mórán seanfhinnéithe eile ar an bhfírinne a mhúin Íosa Críost. Dá bhrí sin is furasta “ *liars* ” a nochtadh. Oir i ngach aois, déanann na cora neamh-thiontaithe iarracht a mheascadh leis an gcruithneacht, mar is mór fós eagla Dé, agus tá teachtaireacht an tslánaithe mealltach agus mealltach. Tugann siad smointe bréagacha isteach sa fhoirceadal. Ach i dtástáil grá na fírinne, teipeann orthu agus ní bhíonn siad faoi cheilt ag na daoine tofa atá fíor-shoilsithe. Mar an gcéanna, maidir le ré na haspalda, “ *tá tástáil déanta agat* ”, meabhraíonn an Spiorad mar a thug triail an bháis anuas maisc

mheabhlaireachta na gCríostaithe bréagacha, na fíor- " *liars* " ar díriodh orthu sa véarsa seo, idir 65 agus 68, nuair a bhí Nero. Thug sé Togha Chríost do na hainmhithe fiáine ina Colosseum, chun seónna fola a thairiscint d'áitritheoirí na Róimhe. Ach cuirimis in iúl, taispeánann Íosa an díograis seo den ré atá thart.

Rann 3: " *Go bhfuil foighne agat, gur fhulaing tú ar son m'ainmse, agus nach bhfuil tuirse ort.* " »

Anseo arís, tabhair aird ar aimsirí comhchuingeacha na mbriathra!

Má tá fianaise na buanseasmhacht caomhnaithe fós, ní bheidh fianaise na fulaingthe ann a thuilleadh. Agus tá sé d'fhiachaibh ar Dhia glacadh na fulaingthe do léiríodh agus do tugadh onóir sublime dó timpeall 30 bliain roimhe sin, idir 65 agus 68, nuair a thug an Rómhánach fuilteach, Nero, Críostaithe chun báis, arna dtairiscint mar thaispeántas, dá phobal claon agus truailithe. Is ag an am seo amháin a " *d'fhulaing* " an campa Roghnaithe ina " *ainm* " agus níor " *thrócaireach* ".

Véarsa 4: " *Ach is é an rud atá agam i do choinne ná go bhfuil do chéad ghrá tréigthe agat.* " »

Éiríonn an bhagairt atá molta níos soiléire agus deimhnítear é. San am seo bhí na Críostaithe dílis, ach bhí an díograis a léiríodh faoi Nero tar éis dul i laige nó níorbh ann dó a thuilleadh; rud ar a dtugann Íosa " *do chéad ghrá a chailleadh* ", rud a thugann le tuiscint don ré 94, go bhfuil an dara grá ann, i bhfad níos lú ná an chéad ghrá.

Véarsa 5: " *Cuimhnigh dá bhrí sin ó gach áit a bhfuil tú tar éis titim, agus aithrí, agus déan do chuid saothair roimhe seo; mura bhfuil, tiocfaidh mé chugat, agus bainfidh mé do choinneal as a áit, mura ndéanann tú aithrí.* " »

Ní thugann meas amháin nó aitheantas simplí ar an bhfírinne slánú. Éilíonn Dia níos mó uathu siúd a shábhálann sé chun iad a dhéanamh ina chompánaigh shíoraí. Ciallaíonn creideamh sa bheatha shíoraí díluacháil an chéad bheatha. Fanann teachtaireacht Íosa mar a chéile go suthain de réir Mhata.16:24 go 26: " *Ansin dúirt Íosa lena dheisceabail: Más mian le héinne teacht i mo dhiaidh, séanadh sé é féin, lig dó freagracht a ghlacadh as a chros, agus lig dó. tar liom. Óir an té atá ag iarraidh a bheatha a shábháil, caillfidh sé é, ach an té a chaillfidh a shaol ar mo shonsa, gheobhaidh sé é. Agus cad é an tairbhe a bhainfidh le fear an domhan go léir a fháil, má chailleann sé a anam? Nó, cad a thabharfadh fear mar mhalairt ar a anam?* » Léiríonn an bhagairt a Spiorad a bhaint de, arna shiombail ag an " *choinnleoir* ", go bhfuil fíorchreideamh i bhfad ó bheith ina lipéad simplí greamaithe ar anam do Dhia. Sa ré Eifiseach, bhí coinnleoir siombalach Spiorad Dé san Oirthear, in Iarúsailéim mar a rugadh an creideamh Críostaí agus sna heaglaisí a chruthaigh Pól sa Ghréig agus sa Tuirc inniu. Beidh an t-ionad reiligiúnach a bhogadh go luath san Iarthar agus go príomha go dtí an Róimh san Iodáil.

Véarsa 6: " *Ach tá sé seo agat, gur fuath leat oibreacha na Nicolaitans, oibreacha ar fuath liom freisin.* " »

Sa litir seo, ainmnítear na Rómhánaigh go siombalach, i ndiaidh " *na haingidh* ": " *na Nicolaitans* ", rud a chiallaíonn, daoine buaiteacha nó daoine buaiteacha, ceannasaithe an ama. Sa Ghréigis, is é an téarma "Nike" an t-ainm bua pearsanaithe. Cad mar sin a bhfuil fuath ag Dia agus ag a mhuintir tofa ar " »

oibreacha na Nicolaitanach ”? Paganism agus syncretism reiligiúnach. Tugann siad ómós do lucht na ndéithe págánacha, agus bíonn lá na seachtaine tiomnaithe dóibh ag an gceann is mó acu. Is oidhreacht dhíreach de reiligiún na Róimhe é ár bhféilire reatha, a shanntar do sheacht lá na seachtaine ainmneacha na seacht réalta, pláinéid nó réalta ár gcóras gréine. Agus tabharfaidh cultas an chéad lá atá tiomnaithe don “ghrian neamhchoncraithe” in am, ó 321, cúis ar leith do Dhia cruthaitheoir fuath a thabhairt do “*oibreacha*” reiligiúnacha na Rómhánaigh.

Véarsa 7: “ *An té a bhfuil cluas aige, éistean sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí: Don té a sháraíonn tabharfaidh mé le hithe de chrainn na beatha, atá i bparthas Dé.* »

Dúisíonn dhá theachtaireacht sa rann seo aimsir na bua ar thalmhaí, “*an té a sháraíonn*”, agus am neamhaí a luach saothair.

Is í an fhoirmle seo an teachtaireacht dheireanach a sheolann Íosa chuig a sheirbhísigh i gceann de na seacht ré atá dírithe ar an tairngreacht. Déanann an Spiorad é a oiriúnú do na coinníollacha ar leith de gach ré. Is é sin Ephesus tús na haimsire atá clúdaithe ag an tairngreacht, agus mar sin cuireann Dia slánú síoraí i láthair é i bhfoirm thús stair na cruinne. Léiríodh íomhá Íosa ansin faoi *chrann na beatha* sa ghairdín talún a chruthaigh Dia chun an duine neamhchiontach agus íon a chur ann. Tairníonn Apo.22 an t-athchóiriú seo ar Éidín athnuaite le haghaidh sonas na dtogthóirí buaiteacha ar an domhan nua. Baineann an fhoirmle a chuirtear i láthair gach uair le gné den bheatha shíoraí a thairgeann Íosa Críost dá tofa amháin.

2ú tréimhse : Smyrna

Idir 303 agus 313, an ghéarleanúint “impiriúil” Rómhánach dheireanach

Véarsa 8: “ *Scríobh chuig aingeal chomhthionóil Smirna : Seo mar a deir an chéad duine agus an duine deiridh, a bhí marbh agus atá beo:* ”

Leis an ainm “*Smyrna*” ar an dara litir, aistrithe ón bhfocal Gréigise “*smurna*” a chiallaíonn “*miorr*”, díríonn Dia ar am na géarleanúna uafásach faoi stiúir an impire Rómhánach Diocletian. Is cumhrán é “*Mirrh*” a rinne cosa Íosa go gairid roimh a bhás agus a tugadh chuige mar ofráil nuair a rugadh é ag fir chríonna an Oirthir. Faigheann Íosa sa gcrúachas seo dúthracht an chreidimh fíor nach bhfuair sé a thuilleadh i 94. Ní mór go mbeadh a fhios ag na daoine a aontaíonn bás ina ainm go bhfuil Íosa tar éis bás a fháil, agus go mbeidh sé beo arís eile, beidh sé in ann iad a aiséirí mar a rinne sé. .’ a rinne sé dó féin. Níl an tairngreacht dírithe ach ar Chríostaithe arb é Íosa é féin an “*céad*” ionadaí acu. Trí a phearsa a chomhshamlú le saol a sheirbhíseach, déanfaidh an “*Críostaí deireanach*” ionadaíocht air freisin.

Véarsa 9: “ *Tá aithne agam ar bhur gcrúachas agus ar bhur mbochtaineacht (cé go bhfuil sibh saibhir), agus ar bhrón na ndaoine a dtugann Giúdaigh orthu féin agus nach Giúdaigh iad, ach is sionagóg de chuid Sátan iad.* »

Arna ghéarleanúint ag na Rómhánaigh, baineadh a maoin de Chríostaithe agus is minic a cuireadh chun báis iad. Ach déanann na bochtaineachta ábharacha agus collaí seo saibhreas spioradálta dóibh i gcritéir chreidimh bhreithiúna Dé.

Ar an lámh eile, ní cheiltíonn sé a bhreithiúnas agus nochtann sé, i dtéarmaí an-soiléir, an luach a thugann sé don reiligiún Giúdach a dhiúltaigh caighdeán diaga an tslánaithe, trí gan aitheantas a thabhairt do Íosa Críost, mar a rinne an Meisias fáidh ag na Scrioptúir naofa. Tréigthe ag Dia, gabhann na Giúdaigh ar lámh an diabhal agus a chuid deamhain agus déantar iad do Dhia agus dá fhíor-thofa, “*sionagóg de chuid Satan*”.

Rann 10: “*Ná bíodh eagla ort cad a bheidh tú ag fulaingt. Féuch, cuirfidh an diabhal cuid dhíbh i bpríosún, chun go ndéanfar í a thástáil, agus go mbeidh amhghair agaibh deich lá. Bí dílis go dtí an bás, agus tabharfaidh mé duit coróin na beatha.* »

Sa véarsa seo, tugtar Diocletian ar an diabhal, bhí fuath fíochmhar ag an impire éadrócaireach Rómhánach seo agus na “tetrarchs” a bhain leis i gcoinne na gCríostaithe a raibh siad ag iarraidh iad a dhíbirt. Leanadh den ghéarleanúint nó den “*trácht*” fógartha ar feadh “*deich lá*” nó “*deich mbliana*” i ndáiríre idir 303 agus 313. Do chuid acu a bhí “*dílis chun báis*” mar ard-mhairtíriugh bheannaithe, tabharfaidh Íosa “*coróin na beatha*”; an bheatha shíoraí comhartha ar a mbua.

Véarsa 11: “*An té a bhfuil cluas aige éistean sé cad a deir an Spiorad leis na heaglaisí: An té a sháraíonn, ní fhulaingeoidh sé an dara bás.* »

Is é téama na teachtaireachta ag deireadh na tréimhse: bás. An uair seo, taispeánann an Spiorad slánú trí mheabhrú dúinn go gcaithfidh siad siúd nach nglacann leis an gcéad bhás martyrdom do Dhia, “*an dara bás*” as “*loch na tine*” den bhreithiúnas deiridh a fhulaingt gan a bheith in ann éalú. . “*dara bás*” nach rachaidh i dteagmháil le daoine tofa mar go mbeidh siad imithe isteach sa bheatha shíoraí.

3ú tréimhse : Pergamum

Sa bhliain 538, bunaíodh réimeas an Phápa sa Róimh

Véarsa 12: “*Scríobh chuig aingeal an phobail i bPergamos : Seo mar a deir an té a bhfuil an claíomh géar dhá chiumhais aige:*”

Faoin ainm *Pergamos*, taispeánann Dia am an *adhaltranais spioradálta*. San ainm *Pergamum*, aistrítear dhá fhréamh Ghréagacha, “*péao*, agus *gamos*”, mar “*chun pósadh a shárú*”. Is í uair chinniúnach thús na *n-aimhleas* a bhuaifidh na Críostaithe go dtí deireadh an domhain. Trí dhíriú ar an dáta 313, mhol an ré roimhe seo rochtain ar chumhacht agus réimeas págánach an Impire Constantine I mac an tetrarc Constantius Chlorus, agus an buaiteoir i gcoinne Maxentius. Le foraithe impiúil an 7 Márta, 321, thréig sé an chuid eile seachtainiúil de Sabbath naofa an seachtú lá diaga, ár Satharn reatha, b’fhearr leis an gcéad lá a bhí tiomnaithe, ag an am sin, do chult págánach an dia gréine, an “*Sol. Invictus*”, an Ghrian Neamhchonraithe. Trí ghéilleadh dó, rinne Críostaithe “*adhaltranais spioradálta*”, rud a bheadh mar ghnáthghnáth oifigiúil de pháipéir na Róimhe ceangailte le tréimhse *Pergamon ó 538 ar aghaidh*. Leanann na Críostaithe mídhlisteanach Vigilus, an ceannaire reiligiúnach nua a bhunaigh an tImpire Iustinian¹. Bhain an t-innsitheoir seo leas as a chaidreamh le Theodora, an striapach a phós an t-impire, chun an seasamh seo a fháil ón bPápa méadaithe ag a chumhacht uilíoch reiligiúnach nua, is é sin, Caitliceach. Mar sin, faoin ainm *Pergamum*, séanann Dia an cleachtas “*Dé Domhnaigh*”, ainm nua agus cúis

adhaltranas spioradálta , faoina leanann an iar-"lá na gréine" oidhreacht ó Constantine a bheith ina onóir ag eaglais Rómhánach Críostaí. Maíonn sé gurb é Íosa Críost é agus éilíonn sé, faoin teideal atá ar a cheann pápach, "vicí Mhic Dé" (Athsholáthar nó ionadach Mhic Dé), sa Laidin "VICARIVS FILII DEI", líon na litreacha ó arb é " 666 " é; uimhir atá comhsheasmhach leis an méid a chuireann Rev.13:18 i leith gné reiligiúnach " *an Beast* ." Mar sin, tosaíonn an ré ar a dtugtar *Pergamos* le réimeas éadulaingthe agus iompaithe an phápa a bhainfidh ó Íosa Críost, an Dia uilechumhachtach ionchollaithe, a theideal mar Cheann an Tionóil, de réir Dan.8:11; Eph.5:23: " *Oir is é an fear céile ceann na mná céile, fiú mar is é Críost ceann na heaglaise, arb é a chorp é, agus arb é an Slánaitheoir é.* " "Ach bí san airdeall! Tá an gníomh seo spreagtha ag Dia féin. I ndáiríre, ba é an té a tharraing siar agus a thug an creideamh Críostaí a bhí mídhlisteanach go hoifigiúil do réimeas an phápa. Téann *impudence* an réimis seo, atá séanta i Dan.8:23, chomh fada agus a chuireann sé ar a thionscnamh chun " *na hamanna agus an dlí a athrú* " a bhunaigh Dia, go pearsanta, de réir Dan.7:25. Agus ina theannta sin, ag déanamh neamhairde dá rabhadh gan "athair" a thabhairt ar dhuine ar bith go spioradálta, cuireann sé an teideal "Athair is Naofa" air féin, agus mar sin d'ardóidh sé é féin os cionn an chruthaitheora Dia, an reachtóir, agus beidh sé brabúsach lá amháin: " *Agus ná glaoigh ar d'athair ar dhuine ar bith ar domhan; óir is duine amháin bhur nAthair, atá ar neamh.* (Matha 23:9)." Tá comharbaí ag an rí daonna seo trína leanfaidh an réimeas agus a bharrachais ar aghaidh go dtí lá an bhreithiúnais arna ríomh ag an "Athair neamhaí is Naofa" is mó, is láidre agus is córa.

Mar sin bhunaigh an tImpire Iustinian I an réimeas reiligiúnach seo a mheas Dia mar "adhaltranas" ina leith. Ní mór mar sin tábhacht na feirge a mharcáil agus a ghreanadh sa stair. Thugamar faoi deara i 535 agus 536, le linn a réime, dhá brúchtadh bolcánacha ollmhóra a dhorchaigh an t-atmaisféar agus a chuirfidh faoi deara i 541 eipidéim mharfach de phlá nach bhfaighidh bás amach go dtí 767, le buaic ionsaí uasta, i 592 D'fhéadfadh an mallacht diaga. ná foirm níos uafásach a ghlacadh, agus cuirfear sonraí ar an ábhar seo ar fáil sa véarsa seo a leanas.

Rann 13: " *Tá a fhios agam cá bhfuil tú i do chónaí, tá a fhios agam go bhfuil ríchathaoir Satan. Cuimhníonn sibh ar m'ainm, agus níor shéan sibh mo chreideamh, fiú i laethanta Antipas, m'fhinné dílis, a cuireadh chun báis in bhur measc, áit a bhfuil a áit chónaithe ag Sátan.* »

Leagann an tuar béim ar an " *ríchathaoir* " agus ar a shuíomh mar gheall ar a cháil agus na honóracha a íocann peacaigh fós é inniu. Is í an "Róimh" arís a thagann arís ar a forlámhas, an uair seo, faoin ngné reiligiúnach bréagach Chríostaí seo agus go hiomlán págánach. An té a mhaíonn gur "ionadaí" (nó biocáire) an Pápa é, ní chuireann sé iallach ar Dhia labhairt air go pearsanta fiú. Is é faighteoir na tuar ceann roghnaithe, ní ceann tite, ná usurper glórmhar deasghnátha págánacha. Tá *ríchathaoir* an Phápa ag an áit ard seo den chreideamh Caitliceach Rómhánach sa Róimh, sa Phálás Lateran a ^{thairg Constantine I go fial} d'Easpag na Róimhe. Tá an pálás Lateran seo suite ar Shliabh Caelius, ceann de "seacht genoc na Róimhe" atá suite in oirdheisceart na cathrach; Ciallaíonn an t-ainm Caelius: spéir. Is é an cnoc seo an cnoc is faide agus is mó de na seacht, sa cheantar. In aice leis an Eaglais Lateran, a léiríonn fós sa lá atá inniu, le haghaidh

an papacy agus a chléir, an eaglais Chaitliceach is tábhachtaí ar domhan, tá an oibilisc is mó atá sa Róimh, áit a bhfuil 13, ós rud é go sroicheann sé airde de 47 méadar. Thángthas air faoi 7 méadar de thalamh agus briste ina thrí chuid, bhunaigh an Pápa Sixtus V é i 1588, a d'eagraigh, ag an am céanna, forlámhas Stát na Vatacáine sa ré prophetic seo a leanas ar a dtugtar *Thyatira*. Tá inscríbhinn mhór ar an tsiombail seo de chult gréine na hÉigipte ar an stele a bhfuil air a mheabhraíonn tairiscint Constantine. Déanta na fírinne, ba é a mhac Constantius II a thug ón Éigipt go dtí an Róimh é, tar éis bhás a athar, chun cuid de mhian a athar a bhí ag iarraidh é a thabhairt go Constantinople a chomhlíonadh.^{Is mó do mhian}

Dé ná do mhac Chonstantín an tiomnú so do ghlóir Chonstantin. Toisc go ndeimhníonn an oibilisc ar fad agus a pedestal ard an nasc prophesied, a dhéanann Constantine I^{an} t-údarás sibhialta a insealbháíonn an chuid eile den "lá na gréine", agus an Pápa, ag an am easpag simplí ar an eaglais Chríostaí na Róimhe, an t-údarás reiligiúnach, a fhorchuirfidh, go reiligiúnach, an lá págánach seo faoin ainm "Domhnach" nó, lá an Tiarna. Ar bharr an chuibilisc seo tá ceithre shiombail nochtaithe a leanann a chéile san ord ardaitheach seo: 4 leon ina suí ar a bharr, dírithe ar na ceithre phointe príomhairde, os cionn a bhfuil ceithre shléibhte ar a bhfuil gathanna gréine os a chionn, agus os a chionn seo le chéile is mó Críostaí. cros. Agus é dírithe ar na ceithre phointe príomhairde, ainmníonn siombail na leoin ríchiosa ina fhórsa uilíoch; a dheimhníonn, a chur síos atá le fios i Dan.7 agus 8. Rev.17:18 Deimhneoidh an rá mar gheall ar an Róimh: “ *Agus an bhean a chonaic tú, tá sé an chathair mhór a bhfuil ríchiosa ar ríthe an domhain.* » Ina theannta sin, taispeánann an cartouche Éigipteach atá greanta ar an oibilisc “an mian neamhghlan a thugann rí chuig Amon” dia na gréine. Foillsigheann na neithe so go léir fíor-nádúr an chreidimh chríostaidhe do bhí i gceannas sa Róimh ó Chonstantin I ' ó 313, dáta a bhua. Léiríonn an oibilisc seo, agus na siombailí atá air, “ *rath* ” seirbhíseach an diabhair a rinne tairngreacht i Dan.8:25, a d'éirigh leis, trí Chonstantín I ' cuma shioncríteas reiligiúnach a thabhairt don chreideamh Críostaí, arna dhaoradh go daingean ag Dia. in Íosa Críost. Déanaim achoimre ar theachtaireacht na siombailí seo: “cros”: creideamh Críostaí; “gathanna gréine”: adhradh gréine; “sléibhte”: cumhacht thalmhaíochta; “ceithre leon”: ríchiosa agus neart uilíoch; “Oibilisc”: An Éigipt a bheith, a pheaca, ó éirí amach Pharaoh an eaxodus, agus ar son an pheaca arb é an adhradh iodhal-adhradh ar an dia gréine Amon. Cuireann Dia na critéir seo i leith an chreidimh Chaitlicigh Rómhánach a d'fhorbair Constantine¹ Agus leis na samhlaoidí so, tré chartúic na hÉigipte, cuireann sé a bhreitheamhnas ar thiomantas creidimh easpog na Róimhe, an bheirt acu dar leis a bheith neamhghlan; tugtar “Pápa” orthu cheana féin ag bráithre reiligiúnacha na cathrach. Tá baint ag an gcreideamh Críostaí leis an gcult gréine atá á chleachtadh agus á urramú cheana féin ag Constantine féin, ag bunús mallacht uafásach a íocfaidh an chine daonna, go leanúnach, go dtí deireadh an domhain. Níl an *ríchathaoir Lateran* seo in iomaíocht leis na himpirí Rómhánacha, mar ós rud é go Constantine I ' níl cónaí orthu a thuilleadh sa Róimh, ach in Oirthear na hImpireachta, i gConstantinople. Mar sin, trí neamhaird a dhéanamh den nochtadh fáidhiúil a thug Íosa Críost d'Eoin, tá an iliomad daoine ag íospartaigh an mheabhlaireachta reiligiúnda is mó riamh. Ach is peacach a n-aineolas mar nach bhfuil grá acu don fhírinne agus dá

bhrí sin, ó Dhia é féin, tugtar anonn do bhréaga agus do liars de gach sórt. Míononn easpa oideachais dhaonraí na tréimhse *Pergamon* an rath a bhí ar réimeas an Phápa a cuireadh i bhfeidhm agus a fuair tacaíocht ó empires Rómhánacha an ama i ndiaidh a chéile. Rud nach gcuireann cosc ar oifigigh fhíorthofa áirithe an t-údarás nua neamhdhlisteanach seo a dhiúltú agus a dhiúltú; rud a thugann ar Íosa iad a aithint mar a sheirbhísigh dhílis. Tar éis suíomh Rómhánach na dtoghaí a bheith déanta, tabhair faoi deara go bhfuarthas an Spiorad ann i 538 seirbhíseach a choinnigh an creideamh in ainm Íosa agus iad ag tabhairt onóra don Domhnach. Mar sin féin, san áit seo den Róimh, ní raibh na martyrs deiridh nó "finnéithe dílis" le feiceáil ach amháin le linn aimsir Nero, i 65-68 agus Diocletian idir 303 agus 313. Ag díriú ar chathair na Róimhe, meabhraíonn an Spiorad fidelity de “*Antipas*” a “*fhinné dílis*” na n-amanna atá thart. Ciallaíonn an t-ainm Gréigis seo: in aghaidh gach. Dealraíonn sé go n-ainmníonn sé an Apostle Paul, an chéad herald de Shoiscéal Íosa Críost sa chathair seo inar fuair sé bás mar mhairtíreach, dícheannaithe, i 65, faoin impire Nero. Cuireann Dia in aghaidh mar sin an teideal bréagach agus míthreorach ar “bhiocair Mhic Dé” na bpápa. Ba é an fíor-bhiocair Pól dílis, agus ní an Vigilius mídhlisteanach, ná aon duine dá chomharbaí.

Tá an cruthaitheoir uilechumhachtach greanta ag Dia sa nádúr na tráthanna tábhachtacha de stair reiligiúnach na ré Críostaí; chuimhneacháin nuair a thógann an mallacht ar charachtar dian le hiarmhairtí tromchúiseacha do na daoine Críostaí. Cheana féin le linn a mhinistreacht ar an talamh, thug Íosa Críost a dháréag aspal ionadh agus ionadh cruthúnas ar an smacht a bhí aige ar stoirm ar Loch na Gaililí; stoirm a luigh sé ar an toirt, ar a ordú. Le linn ár ré, ghlac an tréimhse idir 533 agus 538 leis an gcarachtar seo a bhí mallaithe go háirithe, mar trí réimeas an Phápa a bhunú ag an Impire Justinian I, bhí Dia ag ^{iarraidh} pionós a ghearradh ar na Críostaithe a ghéill don fhoraithe a d'fhógair an Impire Constantine Iú , rud a rinne an chuid eile éigeantach. ar “lá an Ghrian Neamhchoncraithe” ar an gcéad lá den tseachtain, ón 7 Márta, 321. Sa tréimhse seo a bhí mallaithe aige, ba chúis le Dia dhá bholcán a mhúscailt a d’ionsaigh an leathsféar ó thuaidh den phláinéid agus a d’fhág rianta ar an Leathsféar theas chomh fada leis an Antartaice. Cúpla mí óna chéile, suite ag an antipodes a chéile i limistéar an meánchiorcal, bhí scaipeadh an dorchadais an-éifeachtach agus an-marbhtach. Scaipeann na billiúin tonna deannaigh isteach san atmaisféar, rud a fhágann nach mbíonn solas ag daoine agus a ngnáthbharraí bia. An ghrian ar a buaic ag tairiscint an tsolais chéanna leis an ghealach lán a imithe go hiomlán féin. Thug staraithe an teistiméireacht seo faoi deara ar dá réir a d’aisghabh arm Iústinian an Róimh ó na hOstrogotaigh mar gheall ar stoirm sneachta i lár mhí Iúil. Tá an chéad bholcán darb ainm “Kakatoa” suite san Indinéis agus dúisíonn sé i mí Dheireadh Fómhair 535 le méid doshamhlaithe a chlaochlaíonn limistéar sléibhtiúil ina limistéar muirí níos mó ná 50 km. Agus tá an dara ceann, darb ainm “Ilopango” suite i Meiriceá Láir agus phléasc sé i mí Feabhra 536.

Véarsa 14: “*Ach tá rud éigin agam in bhur n-aghaidh, mar tá daoine agaibh ann a choinníonn teagasc Bhalám, a mhúin do Bhalác ceap magaidh a chur os comhair chlan Iosrael, ionas go n-ithidís rudaí a íobraíodh d’íol agus go ndearna siad mímhoráltacht ghnéis. . »*

Déanann an Spiorad cur síos ar an staid spioradálta a bunaíodh sa Róimh. Ón mbliain 538 i leith, tá oifigigh tofa dílis na linne tar éis fianú a dhéanamh ar bhunú údarás reiligiúnach a chuireann Dia i gcomparáid leis an bhfáidh “ *Baláam* ”. Rinne an fear seo seirbhís do Dhia ach lig sé é féin a mhealladh le mealladh an ghnóthachain agus na n-earraí domhanda; gach ní a roinntear an réimeas Pápach Rómhánach. Ina theannta sin, ba é “ *Baláam* ” ba chúis le titim Iosrael trína chur in iúl do “ *Balak* ” na modhanna trína bhféadfadh sé é a thabhairt anuas: ba leor é a bhrú chun pósadh idir Giúdaigh agus págánaigh a ghlacadh; rudaí a dhaoradh Dia go láidir. Trí é a chur i gcomparáid le “ *Baláam* ”, tugann Dia sceitse dúinn de réimeas an phápa. Tuigeann an té roghnaithe ansin brí na ngníomhartha a chuireann Dia é féin ar an diabhal agus ar a chomhpháirtithe neamhaí agus talmhaí. Luíonn mallacht na heaglaise Críostaí ar “lá na gréine neamhchoncraithe” págánach a ghlacadh, a breathnaíodh ó 321 ag Críostaithe neamhdhílse. Agus oibreoidh réimeas an phápa, cosúil le “ *Baláam* ”, *i dtreo a dtitim agus treiseoidh siad a mallacht dhiaga. Níl i “ Feoil a íobraítear d’íol ”* ach an íomhá i gcomparáid le “lá na gréine” págánach. Tugann an Róimh págánacht isteach sa reiligiún Críostaí. Ach ní mór duit a thuiscint go bhfuil siad den chineál céanna agus go bhfuil na hiarmhairtí tromchúiseacha céanna acu faoi bhreithiúnas Dé.... Go háirithe ós rud é go leanfaidh na mallachtaí de bharr “ *Balaam* ” na ré Críostaí ar aghaidh go dtí deireadh an domhain, marcáilte ag filleadh i nglóir Íosa Críost. Cuirtear neamhdhílseacht na gCríostaithe i gcomparáid freisin le héigse na nEabhraidheach a thug iad féin anonn don “ *striapachas* ” tar éis do Dhia a dheich nAitheanta a thuiscint. Idir 321 agus 538, ghníomhaigh Críostaithe neamhchreidmheacha mar iad. Agus leanann an gníomh seo go dtí an lá inniu.

Véarsa 15: “ *Mar sin féin, tá daoine agat freisin a choinníonn teagasc na Nicolaitans.* »

Sa teachtaireacht seo, tá ainm na “ *Nicaelitans* ” a luadh in *Ephesus* le feiceáil arís sa litir seo. Ach déantar “ *na hoibreacha* ” a bhaineann leo in *Ephesus* “ *an fhoirceadal* ” anseo. Go deimhin, ó *Ephesus*, tá Rómhánaigh áirithe tar éis a bheith ina gCríostaithe, ansin ina gCríostaithe mídhlisteanach ó 321, agus seo, ar bhealach oifigiúil reiligiúnach ó 538, trí onóir a thabhairt don “ *fhoirceadal* ” Caitliceach Rómhánach.

Véarsa 16: “ *Déan aithrí dá bhrí sin; mura bhfuil, tíocefaidh mé chugat **go tapa**, agus troidfidh mé ina gcoinne le claíomh mo bhéil.* »

Trí “ *an comhraic* ” a mhúscailt faoi stiúir a “Bhocal”, “ *claíomh a bhéil* ”, ullmhaíonn an Spiorad comhthéacs don cheathrú teachtaireacht a thagann. Is é an 16ú ^{haois a bheidh ann}, áit a ndéanfaidh an Bíobla, a bhriathar scríofa naofa, a “ *bheirt fhinnéithe* ” de réir Ath. 11:3, an fhírinne Dhiaga a iomadú agus an creideamh Caitliceach Rómhánach bréagach a nochtadh.

Véarsa 17: “ *An té a bhfuil cluas aige, éistean sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí: Don té a sháraíonn tabharfaidh mé manna ceilte, agus dó tabharfaidh mé cloch bhán; agus ar an gcloch seo tá ainm nua scríofa, nach bhfuil a fhios ag aon duine ach ag an té a fhaigheann é.* »

Mar is gnáth, taispeánann an Spiorad gné den bheatha shíoraí. Anseo cuireann sé i láthair dúinn é san íomhá a rinne an manna a thuar do na hEabhraighigh ocrach san fhásach thioram, lom agus tirim. Mhúin Dia ansin go

bhféadfadh sé saol na ndaoine tofa a chosaint agus a fhadú trína chumhacht chruthaitheach; rud a chuirfidh sé i gcrích leis an bheatha shíoraí a thabhairt dá thoghtha fuascailte. Beidh sé seo mar bhuaic ar a thionscadal coigiltis ar fad.

Beidh an bheatha shíoraí mar luach saothair ag an té a roghnófar ag an am a ndéanann an Spiorad cur síos air in íomhánna. Tá íomhá “ *Manna* ” den bhia neamhaí i bhfolach i ríocht na bhflaitheas, agus Dia é féin ina tháirgeoir. Sa tsiombalachas ársa, bhí manna san áit is naofa a bhí mar shiombail cheana féin ar neamh áit a bhfuil Dia i gceannas ar a ríchathaoir. I gcleachtais Rómhánacha, b’ionann an “ *méaróg bhán* ” don vóta “tá”, agus “ní hea” a bhí sa cheann dubh. Ainmníonn an “ *méaróg bhán* ” freisin íonacht bheatha an té a roghnaíodh agus a d’éirigh síoraí. Sea diaga í a bheatha shíoraí a léiríonn fáilte dhíograiseach ollmhóir ó Dhia. Toisc go bhfuil an duine roghnaithe aiséirí i gcorp neamhaí, cuirtear a stát nua i gcomparáid le “ *ainm nua* ”. Agus tá an nádúr neamhaí seo, dá rogha féin, mistéireach agus indibhidiúil de shíor: “ *ní fios do dhuine ar bith é* ”. Beidh orainn mar sin oidhreacht agus dul isteach sa nádúr seo le fáil amach cad é atá ann.

4ú ré: Thyatira

Idir 1500 agus 1800, cogai an chreidimh

Véarsa 18: “ *Scríobh chuig aingeal an phobail i Thyatira : Seo mar a deir Mac Dé, a bhfuil a shúile mar lasair tine, agus a chosa mar chré-umha ar lasadh:* ”

Léirítear sa cheathrú litir faoin ainm “ *Thyatira* ” am nuair a thairg creideamh Críostaí na sraithe Caitliceach agus Protastúnach radharc uafásach trína troideanna fuilteacha. Ach tá iontas ollmhór ar an teachtaireacht seo. San ainm *Thyatira*, aistríonn dhá fhréamh Ghréagacha “thuao, téiro” “an ghràin agus an bás a thabhairt le fulaingt”. Ainmníonn an téarma Gréigise a thugann údar leis an léirmhíniú seo ar an ngréin, i bhfoclóir Gréigise Bailly, an mhuc nó an torc fiáin nuair a bhíonn siad ag teas. Agus anseo, tá gá le soiléirithe. Ba chomhartha é an 16ú^{haois} nuair a dhúisigh na Protastúnaigh a thug in aghaidh údarás réimeas an phápa Rómhánach. Chomh maith leis sin, d’fhonn a údarás ama a neartú, bhunaigh an papacy a ndearna an Pápa Sixtus V ionadaíocht dó a Stát na Vatacáine a thabharfaidh dlisteanacht shibhialta dó atá nasctha lena údarás reiligiúnach. Sin é an fáth, ón 16ú^{haois}, d’aistrigh réimeas na bPápa a cheanncheathrú, a bhí lonnaithe roimhe seo ag Pálás Lateran, chuig a mhaoin sa Vatacáin, arbh ionann é agus stát neamhspleách Phápa cheana féin. Ach níl san aistriú seo ach dallamullóg, mar go bhfuil an té a mhaíonn gur as Stát na Vatacáine é fós ina shuí i bPálás Lateran; óir is ann san Lateran a chuireann na pápaí fáilte roimh astaíochtaí na stát iasachta a thugann cuairt air. Agus mar sin, i 1587, thángthas ar an obelisk deisithe in aice leis an Pálás Lateran ó 3 Lúnasa, 1588 faoi bhun 7 méadar de thalamh agus i dtrí phíosa. an Tibéir atá ar an teorainn leis an gcathair ó Thuaidh go Deisceart. Agus muid ag breathnú ar phlean na cathrach seo sa Vatacáin, bhí ionadh orm a fháil amach cruth cloigeann muice, na cluasa ó thuaidh, agus an smuit siar ó dheas. Dá bhrí sin tá teachtaireacht na Gréige “thuao” daingnithe faoi dhó agus údar maith ag Dia, eagraí na nithe seo. Sroicheann an creideamh Caitliceach le hoidhreacht ó *Pergamum* buaic a

ghràineanna. Imoibríonn sí go foréigneach le fuath agus le héadrócaireacht ina gcoinne siúd, arna n-eagrú ag an mBíobla, a scaip a bhuíochas leis an bpreas clódóireachta ar deireadh, a shéanann a bpeacaí agus a mí-úsáidí. Níos fearr fós, go dtí sin, caomhnóir na Scrioptúr Naofa a rinne sí a atáirgeadh ag a manaigh i mainistreacha agus mainistreacha, rinne sí géarleanúint ar an mBíobla a shéan a héagacht. Agus cuireann sí chun báis na séantóirí trí chumhacht na manach dall agus bogásach; seiceadóirí ceansa a uachta. Na habairtí faoina dtugann Íosa é féin i láthair ag lua, “ *An té a bhfuil a shúile mar lasair tine agus a bhfuil a chosa mar phrás fiery* ”, nocht a ghníomh pionósach i dtreo a naimhde reiligiúnacha a scríosfaidh sé ar fhilleadh dó ar talamh. Is iad seo go beacht an dá idé-eolaíocht Chríostaí a throid ar a chéile chun báis “trí chlaíomh” agus airm tine sa chomhthéacs stairiúil seo de ré *Thyatira*. Beidh “ *a chosa* ” ina luí ansin ar shiombail “ *an fharraige agus ar an talamh* ” den chreideamh Caitliceach agus den chreideamh Protastúnach in Ath.10:5 agus Ath.13:1-11. Cuirtear síos ar Chaitliceachas agus ar Phrotastúnachas, idir pheacach (peaca = *práis*), neamhaithrí, mar “ *prás ar lasadh* ” a tharraingíonn fearg bhreithiúnas Dé Íosa Críost. Trí ghlacadh leis an íomhá seo trína bhfógraíonn sé an “ *aimhleas* ” in Ath. 1:15, nochtfaidh Dia an uair a throid na géarleantóirí deiridh a bhí aontaithe i gcoinne a chlann dílis chun báis mar “ainmhithe fiáine” a bheidh mar shiombail dóibh i. an tuar ar fad. Ó François Iú ⁸⁰ Louis XIV, lean cogaí reiligiúnacha a chéile. Agus ní mór dúinn a thabhairt faoi deara mar a nochtann Dia mallacht mhuintir na Fraince, tacaíocht armtha don phápacht ó Clovis céad rí na bhFrancach. Chun leithscéal a ghabháil leis an mallacht seo, chuir Dia an Louis XIV óg, "cúig" bliain d'aois, ar ríchathaoir na Fraince. Cuireann an véarsa seo ón mBíobla ó Ecc.10:16 a theachtaireacht in iúl: “ *Is mairg daoibh, a thír is leanbh ina rí, agus a n-itheann a prionsaí ar maidin!* » Rinne Louis XIV an Fhrainc a mhilleadh leis an gcaiteachas uafásach a rinne sé ar Phálás Versailles agus a chogaí costasacha. D’fhág sé ina dhiaidh Fhrainc a bhí ag titim i mbochtaineacht agus níor mhair a chomharba Louis XV ach amháin don liobrálachas a bhí roinnte lena chompánach doscartha i ndíbauchery, an Cairdinéal Dubois. Carachtar uaigneach, Louis Trí dhíriú ar fhear uasal agus síochánta mar sprioc na feirge seo, nocht Dia go raibh sé ar intinn aige an réimeas monarcúil oidhreachtuil a bhaint amach, as an muinín dall a chuir sé go héagórach i gcéill reiligiúnacha an Phápa ó Clovis.

Rann 19: “ *Is eol dom do oibreacha, do ghrá, do chreideamh, do sheirbhís dhílis, do sheasmhacht, agus do ghníomhartha deiridh níos mó ná an chéad cheann.* »

Na focail seo, adeir Dia ar a sheirbhísigh “ *dílis chun báis* ”, iad féin a ofráil a íobairt ar íomhá a Máistir; glacann Dia lena “ *hoibreacha* ” mar go dtugann siad fianaise dá “ *grá* ” barántúla dá Slánaitheoir. Beidh údar maith lena “ *chreideamh* ” ós rud é go bhfuil “ *seirbhís dhílis* ” ag gabháil leis. Gabhann tábhacht shuntasach stairiúil leis an bhfocal “ *seasmhacht* ”, a luadh anseo. Ba i “Túr na Constance” i mbaile Aigues-mortes a mhair Marie Durand ina mbraighdeanas ar feadh 40 bliain fhada dhian, mar mhúnla creidimh. Thug go leor Críostaithe eile an fhianaise chéanna, agus is minic nach mbíonn an stair ar eolas acu. Tá sé seo mar gheall ar tháinig méadú ar líon na martyrs le himeacht ama.

Baineann na saothair is déanaí le ham réimeas (1643 go 1715) an Rí Louis Tabhair faoi deara go soiléir ról nochtaithe an ainm “ *Dragon* ” a ainmníonn “an diabhal” agus gníomh ionsaitheach oscailte na Róimhe impiriúil agus na Róimhe Phápa in Ath.12:9-4-13-16. An té a thug “rí na gréine” air féin, thug sé go buaic an troid ar son an Chaitliceachas, cosantóir “lá na gréine” a fuair oidhreacht ó Chonstaintín ¹ Chun fianaise a thabhairt ina choinne, áfach, chuir Dia ré iomlán a réime fada isteach sa dorchadas, ag séanadh dó teas agus solas iomlán na gréine fíor le hiarmhairtí tromchúiseacha d'aiste bia mhuintir na Fraince.

Véarsa 20: “ *Ach is é an rud atá agam i do choinne ná go ligeann tú don bhean Jezebel, a ghlaonn í féin ina fáidh, mo shearbhóntaí a mhúineadh agus a mhealladh chun mímhórtacht ghnéis a dhéanamh agus feoil a íobraítear d'íol a ithe.* »

Sa bhliain 1170, d'aistrigh Pierre Vaudès an Bíobla go Provençal go teanga Provençal. Ba é an chéad Chríostaí é a d'athaimsigh an fhoirceadal maidir leis an bhfírinne dhílis aspalda, lena n-áirítear meas ar an bhfíor-Sabóid agus uchtú vegetarianism. Ar a dtugtar an t-ainm Pierre Valdo, tá sé de bhunadh na “Vaudois” a lonnigh in Alpach Piedmont na hIodáile. Chuir pápaireacht in aghaidh obair an Reifirméisean a léirigh siad agus d'imigh an teachtaireacht. An oiread sin gur thug Dia an Eoraip ar fad ar ionradh dúnmharaithe Mongol agus ina dhiaidh sin eipidéim uafásach de phlá ba chúis leis na Mongols a scrios, ó 1348, an tríú agus beagnach leath dá dhaonra. Is éard atá i dteachtairacht an véarsa seo, “ *fágann tú an bhean Jezebel...* ” ná magadh atá dírithe ar na leasaitheoirí nár thug saothar Pierre Valdo an tábhacht a bhí tuillte aici, toisc go raibh sé foirfe. Idir 1170 agus 1517, rinne siad neamhaird ar fhoirceadal foirfe fhírinne an tslánaithe Chríostaí agus tá an Athchóiriú a rinneadh ag deireadh na ré seo páirteach agus an-neamhiomlán.

Nóta : léiríonn an fhoirfeacht fhoirceadal a thuig agus a chuir Pierre Valdo i bhfeidhm gur chuir Dia clár iomlán an Reifirméise i láthair a bhí le déanamh. Go deimhin, bhí rudaí i gcrích i dhá chéim, an riachtanas an Sabbath gan tosú go dtí 1843-1844, i gcomhréir leis an am marcáilte ag na foraithe Dan.8:14.

Chun creideamh Caitliceach an Phápa a léiriú, cuireann Dia é i gcomparáid le bean chéile eachtrannach an Rí Acháb, an “ *Jezebel* ” uafásach a mharaigh fáithe Dé agus a chaill fuil neamhchiontach. Cloíonn an chóip leis an múnla agus tá an míbhuntáiste aige freisin go mairfidh sé i bhfad níos faide i bhfeidhm. Trí “ *fháidh* ” a ainmniú di, díríonn Dia ar ainm áit nua a “ríchathaoir”: Vatacáine, a chiallaíonn sa tSean-Fhraincis agus Laidin, “vaticinare”: tairngreacht a dhéanamh. Tá sonraí stairiúla faoin áit thar a bheith nochtach. Ar dtús, bhí an áit seo marcáilte ag láithreachte teampall Rómhánach tiomnaithe don “ *nathair* ” dia Aesculapius. Ainmneoidh an tsiombail seo an diabhal agus réimeas an Phápa in Ath.12:9-14-15. Chuir an tImpire Nero a chiorcaid rásaíochta carbaid ann, agus cuireadh “Simon an Draoidh” i reilig ann. Is é, is cosúil, a iarsmaí, a thabharfaí ómós dóibh siúd atá ag an Apostle Peadar a céasadh sa Róimh. Anseo arís, cheiliúir basilica a thairg Constantine an ghlóir Chríostaí. Bhí an ceantar bogtha ar dtús. Tabharfaidh an bréag a tógadh mar sin údar le hainm nua basilica na Vatacáine seo a bheidh, méadaithe agus maisithe sa 15ú ^{haois}, an t-ainm

míthreorach "Basilica Naomh Peadar na Róimhe". Tabharfaidh an onóir seo, a thugtar go hiarbhír do **dhraíodóir** agus don "*nathair*" Aesculapius, an t-ainm "**draíocht**" a chuireann an Spiorad i leith deasghnátha reiligiúnacha Caitliceacha Rómhánacha in Ath.18:23 mar a insíonn leagan Bhíobla Darby dúinn: "*Agus an solas ní bheidh an lampa ag taitneamh a thuilleadh ionat; agus ní chloisfear glór an phósda agus na mná céile ionat a thuilleadh; óir ba iad do cheannaithe na cinn mhóra an domhain; óir is **tré do dhraíocht** a cuireadh na náisiúin uile ar seachrán.* » Go beacht, nuair a chríochnófar an obair ar an basilica seo "Saint-Pierre de Rome", a raibh suimeanna ollmhóra airgid ag teastáil uaithi, beidh ar an prelate Tetzl a chuid "indulgences" a dhíol. Nuair a chonaic an múinteoir manach Martin Luther maithiúnas na bpeacaí díolta ar airgead, fuair sé amach nádúr fíor a eaglais Chaitlicigh Rómhánach. Cháin sé a nádúr diabolical mar sin agus roinnt de na hearráidí a rinne sé nuair a thaispeáin sé a 95 tráchtas cáiliúla i 1517 ar dhoras eaglais na Gearmáine in Augsburg. Mar sin rinne sé obair an Reifirméisean a mhol Dia do Pierre Valdo ó 1170 i leith.

Ag labhairt dó go díreach lena sheirbhísigh leasaithe na linne, na fíor-íospartaigh shíochánta a d'éirigh as, déanann an Spiorad magadh orthu as ligean do *Iehova a chuid seirbhíseach a mhúineadh agus a mhealladh*. Is féidir linn uile neamhfhoirfeacht fhoirceadal tosach an athchóirithe so do léigheamh san mhaslath so. Múineann sí *agus meallann sí* a "*seirbhísí*" sin Íosa, rud a fhágann gur eaglais Chríostaí í. Ach is é an teagasc atá aige ná an tréimhse *Pergamon* nuair a bhí an chúisimh ar "*gréiniú*" agus íomhá "*feoil*". *Íobairt do idols* " a séanadh cheana. In ainneoin láithrithe mealltach, sa véarsa seo ní hé an t-eintiteas tábhachtach "*an bhean Jezebel*" ach an Críostaí Protastúnach féin. Ón tús á rá leis "*fágann tú an bhean Jezebel...*" molann an Spiorad lochtanna a bhí ar na chéad Phrotastúnaigh. Nochtann sé ansin carachtar an locht seo: idolatry págánach. Agus é sin á dhéanamh aige, taispeánann sé nádúr an "*ualaigh*" nár chuir sé air go fóill, ag an am sin, ach a d'éiligh sé ó 1843. Agus sa teachtaireacht seo, díríonn Dia ar na Rómhánach "Dé Domhnaigh" ar an gCruthaitheoir Rómhánach a chleacht. saothar págánach idolatrúil ina shúile a thugann ómós do dhiagacht ghréine bhréagach den pháganacht is sine i stair an duine. Ó 1843 ar aghaidh, bheadh air "Dé Domhnaigh" nó a chaidreamh le hÍosa Críost, an t-aon Slánaitheoir peacach ar domhan, a thréigean.

Véarsa 21: "*Thug mé am di, chun aithrí a dhéanamh, agus ní dhéanfaidh sí aithrí dá striapachas.* »

Nochtaítear an t-am seo ó Dan.7:25 agus deimhnítear é i dtrí fhoirm san Apocalypse i gcaibidil 11, 12, agus 13. Seo iad na habairtí: "*aimsir na n-amanna agus leath ama; 1260 lá, nó 42 mí*" a ainmníonn go léir réimeas neamhfhulangach an Phápa i ngníomh idir 538 agus 1798. Thug iomadú na fírinne tríd an mBíobla agus seanmóireacht na bhfíor-leasaitheoirí an deis dheireanach don chreideamh Caitliceach aithrí a dhéanamh agus an duine a thréigean. peacaí. Ní dhearna sí faic, agus rinne sí géarleanúint agus céasadh, in ainm a cumhachta fíorach, teachtairí síochánta an Dé bheo. Mar sin, d'atáirgeadh sé saothar ceannairceach na nGiúdach ag tabhairt an dara comhall do pharabal Íosa: sin é parabal na saothróirí fíona a mharaíonn na chéad dream a chuir Dia chucu, agus a

mharáíonn ansin, nuair a thagann sé chucu, mac an Mháistir. den fhíonghoirt chun a oidhreacht a ghoid.

Véarsa 22: “ *Féach, cuirfidh mé ar leaba í, agus cuirfidh mé adhaltranas mór orthu siúd a dhéanann adhaltranas léi, mura ndéanann siad aithrí dá n-oibreacha.* »

Caithfidh Dia í mar “ *striapach* ” “ *a caitheadh ar leaba* ”, a ligeann dúinn “ *an bhean Izebel* ” den téama seo a nascadh le “ *striapach na Bablóine* ” de Ath.17:1. Tar éis theip ar fhorógra an Bhíobla, tiocfaidh an “ *gníomh mór* ” tuartha. Deimhneoidh an teachtaireacht chéanna seo go n-aithneofar an “ *aimhréiteach mór* ” seo leis “ *an beithíoch a ardaíonn as an domhain* ” in Ath.11:7. Éiríonn sé tar éis obair “ *beirt fhinnéithe* ” Dé, is iad sin scríbhinní na gconarthaí diaga, idir shean agus nua, an Bhíobla Naofa. Deimhnítear agus ainmnítear “ *adhaltranas* ” *spioradálta agus* is iad na monarcaí agus na monarcaí Francacha “ *iad siúd* ” a n-éilíonn Dia as é a dhéanamh le “ *Jezebel* ”. Mar aon leis na sagairt Chaitliceacha, beidh na monarchists mar phríomhspríocanna na feirge an aindiachaí réabhlóideach náisiúnta a raibh ach léiriú ar an wrath an uilechumhachtach Dé Íosa Críost. Ní dharna siad aithrí, mar sin bhuaíl an fhearg dhúbailte iad ag an am a bhí ceaptha ag Dia do dheireadh réimeas an phápa idir 1793 agus 1798.

an focal “ *aimhleas* ” iarmhairt na mallachta diaga de réir Rom.2:19: “ *Aimhreas agus anró ar gach anam duine a dhéanann olc , ar an nGiúdach ar dtús, agus ansin ar na Gréagaigh!*” “. Ach is é an “ *trácht* ” a ghearrann peacaí na monarcachta Caitlicí agus a comhghuaillí an Eaglais Chaitliceach Rómhánach a shiombail in Rev.17:5, faoin ainm “ *Babylon the mór* ”, is, go loighciúil, “ *aimhréidh mhór* ”.

Véarsa 23: “ *Maróidh mé a clann chun báis; agus beidh a fhios ag na heaglaisí go léir gur mise an té a chuardaíonn na hintinn agus na croíthe, agus tabharfaidh mé luach saothair do gach duine de réir bhur n-oibreacha.* »

“ *To die a death* ” an abairt a úsáideann an Spiorad chun an dá “sceimhlitheoireacht” de réimeas réabhlóideach 1793 agus 1794 a mhúscailt. Leis an abairt seo, ní dhéanann sé aon smaoinemh ar bhás spioradálta simplí a bhainfidh leis na Protastúnaigh. 1843 sa teachtaireacht a tugadh chuig aingeal an ama “ *Sardes* ” in Ath.3:1. Ní raibh a fhios ag an gcine daonna a leithéid d’obair fhuilteach a rinne meaisíní marú, a cheap an Dochtúir Louis, ach a bhfuil meas ag an Dochtúir Guillotin ar cuireadh a ainm i leith na hionstraime féin, ar a dtugtar ó shin i leith: an gilitín . D’fhógair breithiúnais achoimre ansin an iliomad orduithe báis, agus cuireadh prionsabal an bháis buailte ar bhreithiúna agus ar chúisitheoirí an lae roimhe sin. De réir an phrionsabail seo, ba chosúil go raibh ar an gcine daonna imeacht as agus is ar an ábhar sin a thug Dia “ *duimhneas* ” ar an réimeas réabhlóideach scriosach seo . I ndeireadh na dála, dhéanfadh sé an talamh, “ *an duibheagán* ” gan aon chineál beatha ó chéad lá an Chruthaithe, de réir Gen.1:2. Ach is ar neamh amháin, le linn an bhreithiúnais neamhaí a fheidhmíonn na daoine tofa comhchruinnithe go bhfeicfidh “ *na hEaglaisí (nó na Comhthionóil) go léir*”, toghtha na seacht ré, na fíorais stairiúla seo leis an gciall a thug Dia dóibh. Tá ceartas Dé foirfe; na daoine a bhreithnigh go bréagach, do bhuaíl a fhíríantacht iad, “ *de réir a n- oibreacha féin .* ” Chuir siad bás go héagórach ar

dhaoine agus ar a seal bhí siad buailte leis an mbás ag an gceartas diaga foirfe: “ agus aisíocfaidh mé gach duine agaibh de réir bhur n-oibreacha .”

Véarsa 24: “ *Chun féin agus an chuid eile de Thyatira go léir, nach bhfuil an teagasc seo faighte acu, agus nár chuir doimhneacht Sátan mar a thugtar orthu, deirim libh: Ní leagfaidh mé ualach eile oraibh; »*

leo siúd a shéanann an creideamh Caitliceach agus a thugann an t-ainm “ *doimhneacht Sátan* ” ar a dheasghnátha reiligiúnacha ach a bheith ina leasaitheoirí a tháinig chun solais ó thart ar 1200 go dtí réabhlóid na Fraince i 1789 . an Spiorad chun na haspail agus na deisceabail Íosa Críost. Ní thugann muid faoi deara ach trí rud dearfacha: creideamh in íobairt Íosa amháin, muinín a thugtar sa Bhíobla amháin, agus bronntanas a bpearsa agus a mbeatha; fuarthas gach pointe teagascach eile le hoidhreacht ón gCaitliceachas agus mar sin faoi réir ceistiúcháin. Mar sin, cé go raibh sé neamhfhoirfe ag leibhéal fhoirceadal fhírinne an chreidimh Chríostaí, bhí a fhios ag na leasaitheoirí tofa conas a saol a thairgtear do Dhia ina n-íobairtí beo a sheachadadh agus iad ag fanacht le 1844, dáta theacht i bhfeidhm na foraithe Dan. 8:14, tá a seirbhís ceadaithe go sealadach ag Dia. Cuireann sé seo in iúl go soiléir nuair a deir sé: “ *Ní leagaim ualach ar bith eile ort .* ” Tagann cás breithiúnais dhiaga eisceachtúil chun cinn go soiléir sna focail seo.

Véarsa 25: “ *Ach amháin a bhfuil agat, fan ort go dtiocfaidh mé.* ” »

Ní mór do na tofa na cúiseanna a ligeann do Dhia an creideamh Protastúnach neamhfhoirfe a bheannú go dtí go bhfillfidh Íosa Críost.

Véarsa 26: “ *Dé a sháraíonn, agus a choimeádann mo chuid oibre go dtí an deireadh, tabharfaidh mé údarás ar na náisiúin.* »

Léiríonn an rann seo cad is cúis le cailliúint an tslánaithe ó aimsir seo an Reifirméisín go dtí filladh Chríost. Ní mór do na tofa na hoibreacha a d'ullmhaigh agus a nocht Íosa Críost a choinneáil go deireadh go leanúnach go deireadh an domhain. An titim ar a dtugtar ag diúltú d'éilimh nua Dé. Níor chuir sé i bhfolach, áfach, a rún chun a sholas a mhéadú de réir a chéile go dtí tráth a theacht sa ghlóir. “ *Tá cosán na bhfíréan cosúil leis an solas ionraic, a mhéadaíonn a ghile go lár an lae* (Pro.4:18)”; cruthaíonn an véarsa Bíobla seo é. Agus tá sé mar sin laistigh de chreat a thionscadal, ó 1844, go mbeidh na ceanglais diaga le feiceáil ar na dátaí pleanáilte agus prophesied ag a focal prophetic uathúil Bhíobla. Is i gcáil bhreitheamh neamhaí amháin a gheobhaidh an té a roghnófar “údarás thar na náisiúin” ó Dhia.

Véarsa 27: “ *Rialóidh sé iad le slat iarainn, mar a bhriseann duine soithí cré, mar a fuair mé féin cumhacht ó m'Athair.* »

Tugann an abairt seo le fios an ceart chun pianbhreith chun báis. Ceart go roinnfidh na daoine tofa le hÍosa Críost ina mbreithiúnas ar na haingidh a bunaíodh don bhreithiúnas deiridh, le linn “ *míle bliain* ” na Sabóide Móire den seachtú mílaoise.

Véarsa 28: “ *Agus tabharfaidh mé réalta na maidine dó.* »

Tabharfaidh Dia a solas diaga iomlán dó arna shiombail ar ár domhan reatha ag solas na gréine. Ach dúirt Íosa, "Is mise an solas." Mar sin fógraíonn sé solas na beatha neamhaí, áit a bhfuil Dia féin mar fhoirse solais nach mbraitheann a thuilleadh ar réalta neamhaí cosúil lenár ngrian.

Véarsa 29: “ *An té a bhfuil cluas aige, éistfeadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí!* »

Tá tógáil an Apocalypse cosúil le tús déanta suas de sheacht n-urlár, beidh an seachtú tráth cruinnithe le Dia. Sa tógáil seo, is ionann caibidlí 2 agus 3 agus bunchreat na ré Críostaí iomlán idir 94 agus 2030. Aimsíonn na téamaí go léir a luaitear san Apocalypse a n-áit sa bhunchreat seo. Ach sa chreat seo ní imríonn na chéad urlár ach ról na staighrí as a dtagann an t-urlár uachtarach. Tá tábhacht an fhoilsithe le feiceáil ag leibhéal 3 ar a dtugtar *Pergamon* . Treisítear an tábhacht seo a thuilleadh ag leibhéal 4 ar a dtugtar *Thyatira* . Is sa ré seo a éiríonn an creideamh Críostaí mearbhall agus míthreorach. Beidh iarmhairtí ag breithiúnas Dé ar staid spioradálta na haoise seo go dtí deireadh an domhain. Sin an fáth, chun do thuiscint ar an mbreithiúnas seo a dhaingniú, go ndéanfaidh mé achoimre ar an teachtaireacht seo a sheol Dia chuig a Phrotastúnaigh tofa le linn réimeas Louis XIV.

Achoimre : Ag am an Reifirméisean, bhí iompar Críostaí iolra. Faighimid géarleanúint ar naoimh dhílis, ach síochánta i gcónaí, agus daoine a chuireann mearbhall ar reiligiún agus ar pholaitíocht, a arm iad féin agus a chuireann buille ar ais chuig na hairm ríoga Caitliceacha. I Daniel 11:34, ainmníonn an Spiorad iad mar “hypocrites.” Is beag duine reiligiúnach a thuig gur rud é bheith ina Chríostaí aithris a dhéanamh ar Íosa i ngach ní, déanamh de réir a orduithe agus géilleadh dá thoirmisc; Tá úsáid na n-arm ar cheann acu, agus ba é seo an ceacht deiridh a tugadh dó tráth a ghabhála. Tá údar maith le magadh Íosa toisc go gcuireann Protastúnaigh iad féin chun cinn, de réir a n-shampla, an teagasc agus an meabhlú a bhaineann leis an Ieizibeil Chaitliceach agus iad ag cleachtadh na hoidhreacht Caitliceach . Déanann a gcleachtas reiligiúnach neamhfhoirfe drochmheas orthu i mbreithiúnas Dé a dtugann siad easonóir os comhair a naimhde. Mar thoradh ar an gcéim seo ag tús an Reifirméisin rinneadh breithiúnais eisceachtúla; a leagann sé béim air ag rá: “ *Ní leagaim ualach ar bith eile ort, ach coinnigh a bhfuil agat go dtiocfaidh mé .*” Ach tá neamhfhoirfeacht fhoirceadal dlisteanach ag an tús seo agus glacann Dia seirbhís na ndaoine a ghlacann le géarleanúint agus bás ina ainm. Níorbh fhéidir leo níos mó a thabhairt, ag tabhairt an t-uasmhéid: a saol. Leagann Dia béim ar an spiorad íobairt seo a ainmníonn sé mar “ *oibreacha níos líonmháire ná an chéad cheann* (véarsa 19)”. Tá comparáid idir págánacht an Chaitliceachas Rómhánach agus *feoil a íobairt d’íol* . Cuireadh tús le séanadh mheabhlaireacht na Róimhe le saothair ilghnéitheacha Pierre Valdo (Vaudés) a scríobh, ó 1170 i leith, leagan den Bhíobla i dteanga seachas an Laidin, Provençal. Bhí a chuid eolais agus a thuiscint ar riachtanais diaga thar a bheith iomlán agus ina dhiaidh sin chuaigh an creideamh Protastúnach in olcas. Faoi inspioráid John Calvin, chruaigh an creideamh Protastúnach fiú, ag tógáil íomhá a naimhde Caitliceach. Agus tugann an abairt “Cogáil an Reiligiúin” fianaise do ghráin Dé, mar nach dtugann daoine tofa Íosa Críost, na fíor-dhaoine, na builleanna a déileáladh leo ar ais. Is ón Tiarna féin a thiocfaidh a ndíoghail. Agus iad féin á n-armáil, léirigh na Protastúnaigh, arbh é “sola scriptura” a mana, “an Scrioptúr amháin”, díspeagadh ar an mBíobla a chuir cosc ar a bhforéigean. Chuaigh Íosa i bhfad sa cheantar seo agus é ag múineadh dá dheisceabail gur cheart dóibh an leiceann eile a iompú chuig an té a bhuaileann iad.

Tá béim faoi thrí ar an tréimhse seo nuair a fuair géarleanúint Chaitliceach bás seirbhíseach dílis Íosa sa Apocalypse , anseo sa tréimhse seo *Thyatira* , ach freisin sa ^{5ú} séala caibidil 6 agus sa ^{3ú} trumpa de chaibidil 8. Anseo, i véarsa 22, spreagann Íosa a chuid seirbhíseach martyred, ag fógairt dóibh go bhfuil sé ar intinn aige a mbás nó an fhulaingt a rinne an Róimh agus a seirbhísigh ríoga a dhíoghail. Is léir go soiléir an príomhfhocal atá i bhfolach san ainm *Pergamum* , tá an creideamh Caitliceach ciontach in *adhaltranas* i gcoinne Dé, agus íocfaidh na daoine a dhéanann é leis, na monarcaí Caitliceacha, a léigeanna agus a n-uaisle bréagach, faoi ghuillotine na réabhlóidithe Francacha, doirteadh fola go héagórach. Ath.2:22-23: “ *Féuch, cuirfidh mé ar leaba í, agus cuirfidh mé adhaltranas mór orthu siúd a dhéanann adhaltranas léi* , mura ndéanann siad aithrí dá n-oibreacha. Cuirfidh mé chun báis a clann ; agus beidh a fhios ag na heaglaisí go léir gur mise an té a chuardaíonn na hintinn agus na croíthe, agus tabharfaidh mé luach saothair do gach duine agaibh de réir bhur n-oibreacha .” Ach beware! Toisc tar éis 1843 , “ *iad siúd a dhéanann adhaltranas léi* ” Beidh freisin **Protastúnaigh** , mar sin ullmhóidh Dia leis an núicléach "an tríú cogadh domhanda", pionós nua de adhaltranas Caitliceach, Orthodox, Anglacánach, Protastúnach agus eile. Mar an gcéanna, a deir an Spiorad sa ^{5ú} Séala : Ath 6:9 go 11: “ *Nuair a d’oscail sé an cúigiú séala, chonaic mé faoin altóir anamacha na ndaoine a maraíodh de bharr briathar Dé agus de bharr na fianaise a thug siad. Ghlaodh siad le glór ard, á rá: Cá fhad, a Mháistir naofa agus fíor, a dhéanann tú moille chun breith a thabhairt, agus ár gcuid fola a dhíoghail ar na daoine atá ina gcónaí ar an talamh? Tugadh gúna bán do gach duine acu; agus adubhradar riu fanúint ar a shuaimhneas i gcionn tamaill ní b’fhaide, go dtí go mbeadh líon a gcomh-sheirbhíseach agus a bráithre do cuireadh chun báis mar iad féin iomlán.* “

an radharc seo ón 5ú ^{séala} a bheith mearbhaill agus míthreorach d’intinn mhíshoiléir. Bíodh rudaí soiléir, taispeánann an íomhá seo dúinn rún smaoinimh Dé, óir de réir Ecc.9:5-6-10, *codlaíonn na mairbh i gCríost* i riocht ina ndéantar dearmad ar a gcuimhne, gan páirt a ghlacadh i ngach rud a thuilleadh. cad a dhéantar faoin ngrian . Tugann an Bíobla an chéad bhás an bhrí atá le díothú an duine ar fad; tá an duine marbh amhail is dá mbeadh sé ann riamh agus an difríocht a bhí ann, go bhfuil a shaol go léir greanta i smaoinimh Dé. Is dá sheirbhísigh bheo mar sin a thugann Dia aghaidh ar theachtaireacht an tsóláis seo chun iad a spreagadh. Meabhraíonn sé dóibh, de réir a gheallúintí, tar éis codlata an bháis, go bhfuil am ceaptha chun a ndúiseacht, nuair a bheidh siad, tríd, a aiséirí. Beidh deis acu ansin breithiúnas a thabhairt, faoi shúil agus faoi bhreithiúnas Dé in Íosa Críost, ar a gcéasadh a bhí go cothrom aiséirí, ach ag deireadh na *míle bliain* . I dteachtaireacht *Thyatira* , beidh comhlíonadh dúbailte ag an mbás a fógraíodh dóibh *siúd a dhéanann adhaltranas le Iezebel an Caitliceach*. Ar domhan, is é obair na réabhlóidithe an chéad chéim, ach ina dhiaidh sin a thiocfaidh, ina chuid ama agus sa dara céim, *an dara bás* an bhreithiúnais deiridh, uair an chloig nuair a " *gach Comhthionóil* " infidels Críostaí nó dílis de gach ré. Sa ré Críostaí feicfead breithiúnas cóir Dé á chur i bhfeidhm ar *adhaltranas spioradálta* .

Ina íomhá siombalach, an ^{4ú} Deimhníonn *trumpa* chaibidil 8 gníomh an “*aimhréidh mhóir*” atá cláraithe chun pionós a ghearradh ar *adhaltranas* an phápa agus ar na monarcaithe a thacaigh leis. *Tá an ghrian*, an solas diaga, *an ghealach*, an reiligiún dorcha Caitliceach, agus *na réaltaí*, na daoine reiligiúnacha, *buailte ina dtrian* nó, i bpáirt, ag géarleanúint aindiachas na réabhlóidithe Francacha i 1793 agus 1794.

Ag deireadh na teachtaireachta a díriodh chuig Protastúnaigh shíochánta, deimhníonn an Spiorad go gcáineann sé úsáid na n-arm trína mheabhrú gurb é an breithiúnas deireanach a ullmhaíodh le linn bhreithiúnas neamhaí an seachtú mílaoise a dhéanfar an té a roghnófar a dhíoghail. Dá bhrí sin níl sé údaraithe díoltas a ghlacadh air féin, roimh an mbreithiúnas neamhaí seo áit a dtabharfaidh sé breithiúnas ansin ar a lucht géarleanúna, in éineacht le Íosa Críost, agus páirt a ghlacadh i bhfiorasc a bpiantbhreith báis. “*Rialóidh sé iad le slat iarainn, mar a bhriseann duine soithí cré.*” Is é is cuspóir don bhreithiúnas seo tráth fulaingthe na ndaoine a daoradh go dtí an dara bás den bhreithiúnas deiridh a chinneadh. Luann véarsa 29: réalta *na maidine*. “*Agus tabharfaidh mé réalta na maidine dó.*” Ainmníonn an abairt seo an ghrian, íomhá an tsolais diaga. Rachaidh an buaiteoir isteach i bhfianaise dhiaga ar feadh na síoraíochta. Ach roimh an gcomhthéacs síoraí seo, ullmhaíonn an téarma seo an cúigiú litir a thagann. Luaitear *réalta na maidine* in 2 Peadar 1:19-20-21: “*Agus is cinnte go bhfuil an briathar fáidhiúil againn, rud a dhéanann tú go maith chun aird a thabhairt, maidir le lampa a lasann in áit dhorcha, go dtí an lá. beann an lae agus ardaíonn réalta na maidine i do chroí; Bíodh a fhios agaibh féin ar dtús nach féidir fáidh ar bith de'n Scrioptúr a bheith 'na híolrughadh ionnta, óir ní hí toil an duine do tugadh fáidh ariamh, acht is í an Spiorad Naomh do labhair fir ó Dhia.* Leagann an véarsa seo béim ar an tábhacht a bhaineann leis an bhfocal fáidhiúil mar go mbeidh comhthéacs na ré atá le teacht faoi riocht spioradálta ag cur i bhfeidhm na foraithe diaga a prophesied in Dan.8:14. “*Go dtí 2300 p.m. agus deimhneofar beannaitheacht.*” Ach ag an am, ní raibh an véarsa seo ar eolas ach san aistriúchán: “*Go dtí an 2300 tráthnóna agus ar maidin agus déanfar an tearmann a íonú.*” Fiú san aistriúchán seo, bhí teachtaireacht Dé mar an gcéanna, ach ní raibh sé chomh beacht, d’fhéadfaí é a léiriú san fhoirm seo mar fhógairt deireadh an domhain trí fhilleadh i nglóir ár dTiarna agus ár Slánaitheoir Íosa Críost. D’úsáid Dia an Protastúnach Meiriceánach William Miller chun an dá thriail chreidimh Adventist a dhéanamh in earrach na bliana 1843 agus titim 1844. Mar a mhúineann Daniel 12:11-12 dúinn, idir an dá dháta seo, i 1843, tarraingíonn foraithe diaga siar ó Phrotastúnaigh a thit. an ceartais shábháilte a thairg Íosa Críost; óir ní shásaíonn siad caighdeán na naomhaíochta nua a éilíonn Dia a thuilleadh. Tá ceartas Íosa síoraí, ach ní théann sé chun sochair ach do na fíorthofa a roghnaíonn Íosa é féin, agus seo, i ngach aimsir agus go deireadh an domhain.

Anseo, idir *Thyatira* agus *Sardis*, ar an gcéad lá den earrach 1843, tagann foraithe Dan.8:14 i bhfeidhm agus aimseoidimid a hiarmhairtí sna teachtaireachtaí a sheol an Spiorad chuig Críostaithe an dáta sin.

Nochtadh 3: An Tionól ó 1843 - an creideamh Críostaí aspalda athchóirithe

5ú^{ré}: Sardis

An breithiúnas a d'fhógair Íosa Críost tar éis trialacha Adventist an earraigh 1843 agus 22 Deireadh Fómhair, 1844

Véarsa 1: “ *Scríobh chuig aingeal chomhthionóil Shardis : Seo mar a deir an té a bhfuil seacht spioraid Dé aige agus na seacht réalta aige: Tá aithne agam ar do chuid saothair. Tá a fhios agam go gceaptar go bhfuil tú beo, agus go bhfuil tú marbh.* »

“ *Sardis* ”, téama na cúigiú litir, dhá iompraíocht Chríostaí Protastúnach amach, contrártha a thugtar: do na tite, dá ndearbhaíonn Íosa: “ *Meastar go bhfuil tú beo, agus tá tú marbh* ”; agus do na daoine tofa, i véarsa 4: “ *Siúlfaidh siad liom i mball éadaigh bána mar gur fiú iad.* ” Cosúil le hábhar a dhá theachtaireacht, tá brí dhúbailte leis an ainm “ *Sardis* ” agus tá a bríonna go hiomlán contrártha. Coimeádaim príomhsmaointe an fhréamh Ghréagaigh seo: cloch dhronnach agus luachmhar, bás agus beatha. Sainmhíníonn Grimacing and convulsive gáire sardónach; sa Ghréigis, is é an sardonion an téad uachtair de líon fiach; is iasc é an sairdín; agus sa chiall eile, is clocha lómhara an sardo agus an sardonix; sardonix a bheith ina chalcedony donn éagsúla. I dtús na litreach seo cuireann Íosa é féin i láthair mar “ *an té a bhfuil seacht spioraid Dé aige agus na seacht réalta aige* ” is é sin, naomhú an Spioraid agus an breithiúnas ar a sheirbhísigh sna seacht ré. Mar atá i Dan.12, seasann sé os cionn na habhann maraithe, tástáil an chreidimh Adventist, agus anseo seachadann sé a bhreithiúnas. Tabhair faoi deara an t-eolas a thugann le fios gur duine sa chiall chomhchoiteann é an t-idirghabhálaí. Baineann an norm Protastúnach ar fad. Cuireann Íosa deireadh leis an eisceacht Protastúnach a luaitear i dteachtaireacht *Thyatira* . Tá an “ *ualach* ” nua (do réir mar a thuigeann na creidimhigh reibiliúnaigh é) d'fhorchur agus d'éileamh anois. Ní mór cleachtas Dhomhnach na Róimhe a thréigean agus an Satharn Sabbath a chur ina ionad. Déanann foraithe Dan.8:14 an cás a bhunaigh an tImpire Constantine ¹ ó 7 Márta, 321 a aisiompú. Sa bhliain 1833, 11 bliana roimh 1844, trí chith leanúnach de réaltaí lámhaigh, a mhair ó mheán oíche go dtí 5 a.m., agus le feiceáil ar fud na Stát Aontaithe, léirigh Dia titim ollmhór na gCríostaithe Protastúnacha agus rinne sé prophesied air. Chun an léiriú seo a chur ina luí ort, thaispeáin Dia réaltaí na spéire d'Abrahám, á rá leis: “ *Is mar sin a bheidh do shliocht.* ” Mar sin rinne titim na réaltaí sa bhliain 1833 tuar titim ollmhór ar shliocht seo Abrahám. Luaitear an comhartha neamhaí seo i dtéama an *6ú séala* in Ath.6:13. Dúirt Íosa: “ *Deirtear go bhfuil tú beo agus go bhfuil tú marbh* ”. Mar sin tá cáil ar an té ar a bhfuil sé ag labhairt mar ionadaí do Dhia, agus comhfhreagraíonn an mionsonraí seo don Phrotastúnachas a cheapann, ag creidiúint ina Reifirméisean, go bhfuil sé réitithe le Dia. Titeann an fíoras diaga: “ *Tá a fhios agam do chuid saothair* ”, “ *agus tá tú marbh* ”. Is ó Dhia féin, an Breitheamh mór, a thagann an breithiúnas seo. Féadfaidh an Protastúnach neamhaird a dhéanamh den bhreithiúnas seo, ach ní féidir leis éalú óna iarmhairtí. Sa bhliain 1843, tháinig foraithe Dhainéil 8:14 i bhfeidhm agus níltear ag súil

nach mbeadh aon Chríostaí aineolach ar dhlí an Dé bheo. Tá an t-aineolas seo mar gheall ar dhíspeagadh ar an bhfocal fáidhiúil Bhíobla a bhfuil an t-Apostle Peadar ag iarraidh orainn ár n-aird iomlán a thabhairt air in 2 Peataí 1:19-20: “ *Agus is cinnte go bhfuil an focal fáidhiúil againn, rud a ndéanann sibh go maith dó. aird a thabhairt, maidir le lampa a lasann in áit dorcha, go dtí go n-éireoidh an lá agus go n-éireoidh réalta na maidine i do chroí; bíodh a fhios agaibh féin ar dtús nach féidir le tuar ar bith de chuid an Scrioptúr a bheith ina réad de léiriú príobháideach.* » Ag dul thar fóir i measc théacsanna uile an Bhíobla den chúnant nua, déanann na véarsaí seo, go háirithe ó 1843, an difríocht idir an bheatha agus an bás.

Véarsa 2: “ *Bí san airdeall, agus neartaigh an t-iarsma atá ar tí bás a fháil; óir ní bhfuair mé do oibreacha foirfe os comhair mo Dhé.* »

Mura gcomhlíonann siad caighdeán nua na beannaitheachta, gheobhaidh “ *an chuid eile* ” den Phrotastúnachas “ *bás* ”. Mar gheall ar, cáineann Dia é ar dhá chúis. Is é an chéad cheann ná cleachtas Dhomhnach na Róimhe a dhaoradh trí theacht i bhfeidhm fhoraithne Dan.8:14; is é an dara ceann easpa spéise sa fhocal fáidhiúil, toisc gan an ceacht a thug Dia tríd an taithí Adventist a chur san áireamh, iompróidh sliocht Protastúnach an chiontacht a fuair siad óna n-aithreacha. Ar an dá phointe, dúirt Íosa, “ *Ní bhfuair mé do oibreacha foirfe roimh mo Dhia.* ” Trí “ *roimh mo Dhia* ” a rá, meabhraíonn Íosa do Phrotastúnaigh norm na ndeich nAitheanta atá scríofa ar mhéar Dé, an tAthair a ndéanann siad a dhíspeagadh i bhfabhar an Mhic atá ceaptha chun iad a shábháil. Níl aon rud i gcoiteann ag a chreideamh breá géilliúil, a thug sé mar eiseamláir, leis an gcreideamh Protastúnach, oidhre ar iliomad peacaí Caitliceacha, lena n-áirítear, ar an gcéad dul síos, an chuid eile seachtainiúil ar an gcéad lá. Dúnann doras an tslánaithe go deo ar an norm reiligiúnach Protastúnach comhchoiteann, titeann “ *réaltaí* ” an “ *séú séala* ”.

Véarsa 3: “ *Cuimhnigh dá bhrí sin conas a fuair agus a chuala tú, agus coinnigh agus déan aithrí. Mura ndéanann tú faire, tiocfaidh mé ar nós gadaí, agus ní bheidh a fhios agat cén t-am a thiocfaidh mé ort.* »

an briathar seo, “ *cuimhnigh,* ” machnamh criticiúil ar shaothair an ama atá thart. Ach ní bhíonn ach na daoine fíor-roghnaithe sách umhal lena gcuid saothar féin a cháineadh. Ina theannta sin, taispeánann an t-ordú seo “ *cuimhnigh* ” an “ *cuimhnigh* ” i dtús na ceathrú haitheanta a ordáíonn an chuid eile de na naomhaithe den seachtú lá. Anseo arís, faoi dhó, tugtar cuireadh don Phrotastúnachas oifigiúil athmhachnamh a dhéanamh ar an bhfáiltiú a thug sé do na teachtaireachtaí fáidhiúla a sheol William Miller in earrach na bliana 1843 agus i titim na bliana 1844, ach freisin ar théacs an 4ú de 10 n-aithne Dé : go bhfuil sé ag sárú an pheaca marfach ó 1843. Tá an iarmhairt is tromchúisí dá bhriseadh le Íosa Críost le chéile: “ *Mura ndéanann tú faire, tiocfaidh mé ar nós gadaí, agus ní bheidh a fhios agat cén uair a thiocfaidh mé leat.* » Feicfidimid conas atá an teachtaireacht seo anois ina réaltacht bheo ó 2018 i leith. Gan airdeall, gan aithrí agus toradh an aithrí, tá an creideamh Protastúnach marbh go cinntitheach.

Véarsa 4: “ *Ach tá fir áirithe agat i Sardis nár thruaill a gcuid éadaí; beidh siad ag siúl liom i [éadaí] bána, mar go bhfuil siad fiú.* »

Tiocfaidh naofacht nua chun cinn. Sa teachtaireacht seo, tá Íosa sásta fianaise a thabhairt go bhfuil “ *cúpla fear* ” ann, de réir na sonraí a nochtadh d’Ellen.G.White a bhí ina measc, ní bhfuair ach 50 fear ceadú Dé. Ainmníonn an “ *beagán fear* ” seo fir agus mná atá ceadaithe agus beannaithe, ina n-aonar, mar fhianaise ar a gcreideamh de réir ionchas an Tiarna. Dúirt Íosa: “ *Mar sin féin tá fir áirithe agat sa tSairdís nár thruaill a gcuid éadaí; agus imeoidh siad liom i mball éadaigh bána, óir is fiú iad.* ” Cé atá in ann dínit atá aitheanta ag Íosa Críost féin a dhíospóid? Do bhuaiteoirí trialacha an chreidimh ó 1843 agus 1844, geallann Íosa beatha shíoraí agus aitheantas domhanda iomlán a bheidh i bhfoirm oifigiúil sa teachtaireacht atá le teacht ó *Philadelphia*. Cuirtear an salachar ar “ *éadaí* ” i leith iompar saor na ndaoine. An “ *éadaí* ” an fhiréantacht a chuir Íosa Críost i leith, sa chás seo “ *bán* ”, ainmníonn a thruailliú cailleadh na fhiréantachta seo don champa traidisiúnta Protastúnach. Anseo, a mhalairt ar fad, ainmníonn easpa truaillithe leanúint ar aghaidh le cur i leith “ *firéantacht shíoraí* ” Íosa Críost de réir Dan.9:24. Go gairid, tabharfaidh eolas agus cleachtadh na Sabóide fíor-naomhacht dóibh, toradh agus comhartha an cheartais imparted Íosa Críost. Déanfaidh an rogha stuama éirimiúil seo go síoraí iad go luath sa naomhú agus sa ghlóiriú neamhaí atá léirithe ag na “ *éadaí bána* ” de véarsa 5 a thagann. Dearbhóidh an Spiorad iad “ *gan locht* ”: “ *agus ní bhfuarthas bréag ina mbéal, mar tá siad gan locht* (Rev.14:5)”. Gheobhaidh siad, “ *síocháin le cách agus naomhú, gan feoil ar bith a fheiceáil an Tiarna* ”, dar le Pól, in Eabhraigh 12:14. Go nithiúil, beidh na “ *éadaí bána* ” seo i bhfoirm deireadh a chur le peaca arb ionann é agus cleachtadh Dhomhnach na Róimhe. Toisc gur fhan siad go dílis leis faoi dhó, ina áit, mar chomhartha a cheadaithe, tugtar séala Dé dóibh ag an tSabóid a thagann chun bánú a dhéanamh ar thoghadh an Tiarna a chaomhnaíonn a fhiréantacht. Mar sin baineadh amach “ *glanadh an tearmann,* ” an fhoirm inar aistríodh Daniel 8:14 ag an am. Faoin radharc seo, ó 23 Deireadh Fómhair, 1844, thug Íosa i bhfís neamhaí do na buaiteoirí tofa íomhá a sliocht ón áit naofa go dtí an áit is naofa den tearmann ar domhan. Chuimhnigh sé mar sin i léiriú, an tráth a bhfuair sé bás ar an gcrois, go ndearnadh íde ar pheaca a thogthóirí, agus mar sin ag comhlíonadh “ *lá na réitithe* ”, an Eabhrais “ *Yom kippur* ”. Tar éis an ócáid seo a bheith ar siúl cheana féin, ní raibh i gceist le hathnuachan na gníomhaíochta san fhís ach ceist a chur faoi chéad éacht an cheartais shíoraí a bhain bás Íosa amach. Rud a dhéantar go litriúil do mhuintir tite Sardis a bhfuil a gcreideamh léirithe míshásúil don chruthaitheoir Dia. Ar dhá chúis, is féidir le Dia iad a dhiúltú mar gheall ar easpa grá dá fhirinne fáidhiúla a fógraíodh, agus as sárú na Sabóide atá dlite ó 1843 le teacht i bhfeidhm fhoraithe Dhainéil 8:14.

Véarsa 5: “ *An té a sháraíonn, beidh éadaí bána air; Ní scriosfaidh mé a ainm as leabhar na beatha, ach admhóidh mé a ainm os comhair m’Athar agus os comhair a aingeal.* »

Duine géilliúil is ea na daoine tofa a d’fhuascail Íosa Críost, agus é feasach ar a bheatha agus a shíoraíocht a bheith mar gheall ar an gCruthaitheoir, Dia maith, ciallmhar, cóir. Is é seo an rún a bua. Ní féidir leis argóint a dhéanamh leis, mar tugann sé cead do gach rud a deir agus a dhéanann. Chomh maith leis sin is é féin áthas a Shlánaitheóra a aithníonn agus a ghlaonn faoina ainm é, ó bunaíodh an domhan áit ar chonaic sé é trína réamheolas. Léiríonn an véarsa seo an chaoi a

bhfuil éilimh bhréagacha na ndaoine reiligiúnacha bréagacha neamhghlan agus míthreorach fiú dóibh siúd a dhéanann iad. Is le hÍosa Críost a deir an focal deiridh: “ *Tá aithne agam ar bhur n-oibreacha* ”. Do réir na n-oibreacha so roinn sé a thréud, ag cur ar a dheis, *a chaoirigh* , agus ar a chlé, *na gabhair reibiliúnach* agus na *mac tíre fítheach* atá i ndán do *thine an dara bás den bhreithiúnas deiridh*

Véarsa 6: “ *An té a bhfuil cluas aige, éistfeadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí!* »

Más féidir le gach duine focail prophetic an Spioraid a chloisteáil go litriúil, ar a mhalairt, ní féidir ach a dhaoine tofa, a spreagann sé agus a gcuireann sé oideachas orthu, a gciall a thuiscint. Tagraíonn an Spiorad d'fhíricí beachta, curtha i gcrích in am stairiúil, ní mór go mbeadh suim ag an té a roghnófar mar sin i stair reiligiúnach agus tuata, agus sa Bhíobla ar fad comhdhéanta de scéalta teistiméireachtaí, moladh, agus tairngreachtaí.

Nóta : I véarsa 3, dúirt Íosa Críost leis na Protastúnach a thit: “ *Cuimhnigh dá bhrí sin conas a fuair agus a chuala tú, agus garda agus aithrí. Mura ndéanann tú faire, tiocfaidh mé ar nós gadaí, agus ní bheidh a fhios agat cén t-am a thiocfaidh mé ort.* ” Os a choinne sin, d'oidhrí na mbuaiteoirí , ó earrach na bliana 2018, tá an teachtaireacht seo athraithe go dtí: “Má fhéachann tú, ní thiocfaidh mé ar nós gadaí, agus beidh a fhios agat cén t-am a thiocfaidh mé **chugat** ”. Agus choinnigh an Tiarna a chuid geallúintí, ós rud é inniu in 2020, bhí eolas ag a toghaí ar dháta a fhillte fíor a nochtadh d'Earrach na bliana 2030. Ach, tá an creideamh Protastúnach cáinte neamhaird a dhéanamh den chruinneas seo, forchoimeáda, amháin, trí Íosa, dá toghtha. Toisc murab ionann agus a iompar i leith drochsheirbhísigh, “ *Ní dhéanann an Tiarna faic gan rabhadh a thabhairt dá sheirbhísigh na fáithe* ” Amo.3:7.

6ú ré: Philadelphia

Téann Adventism isteach i misean uilíoch

Idir 1843 agus 1873, rinneadh an tSabóid Dhiaga Dé Sathairn, an seachtú lá fíor a d'ordaigh Dia, a athchóiriú agus a ghlacadh ag ceannródaithe Adventism an Seachtú Lá a bhí i bhfoirm institiúid reiligiúnach Críostaí Mheiriceánach oifigiúil ar a dtugtar ó 1863: “an Seachtú - Eaglais Adventist lae. De réir an teagaisc a ullmhaíodh i Dan.12:12, dírtear teachtaireacht Íosa chuig a thofa arna naomhú ag scíth na Sabóide, ar dháta na bliana 1873. Ag an am céanna, baineann na toghaí seo leas as beatitúe Dan. :12: “ *Is beannaithe an té a fhanann go dtí 1335 lá!* “.

Tháinig na caighdeáin nua a bunaíodh ó 1843 chun cinn uilíoch i 1873

Véarsa 7: “ *Scríobh chuig aingeal an phobail i Philadelphia : Seo mar a deir an tAon Naofa, an Fíor, a bhfuil eochair Dháiví aige, a osclaíonn agus ní dhúnfaidh aon duine, a dhúnann agus ní dhúnann aon duine. oscailt : »*

Faoin ainm “ *Philadelphia* ”, taispeánann Íosa an Ceann Roghnaithe aige. Dúirt sé, “ *Faoi seo beidh a fhios ag gach duine gur deisceabail agamsa sibh, má tá grá agaibh dá chéile.* Eoin 13:35” Agus is é seo an cás i *Philadelphia* a bhfuil a fréamhacha Gréagacha i gceist: grá deartháiriúil. Roghnaigh sé na daoine tofa a

dhéanann é, trína gcreideamh a thástáil, agus do na buaiteoirí seo, tá a ghrá ag dul thar maoil. Cuireann sé é féin i láthair sa teachtaireacht seo, ag rá: “ *Is é seo a deir an Té Naofa, an Fíor .” An Naofa* , toisc go bhfuil sé ina am nuair a cheanglaítear sanctification an Sabbath agus sin na dtoghaí ag an foraithe Dan.8:14 a tháinig i bhfeidhm ó earrach na bliana 1843. *An Fíor* , mar gheall ar an uair an chloig prophetic, tá dlí na fírinne ar ais; Athfhionnaíonn Dia naofacht a 4ú ^{aithne} atá saite ag Críostaithe ó 7 Márta, 321. Deir sé arís: “ *an té a bhfuil eochair Dháiví aige* ”. Ní hiad seo eochracha Naomh Peadar a éilítear mar sheilbh ar an Róimh. Baineann “ *eochair Dháiví* ” le “ *mac Dháiví* ”, Íosa, é féin, go pearsanta. Ní féidir le haon duine ach é slánú síoraí a dheonú, mar fuair sé an eochair seo trína iompar “ *ar a ghualainn* ” i bhfoirm a chroise, de réir Isa.22:22: “ *Cuirfidh mé eochair an tí ar a ghualainn de David: nuair a osclóidh sé, ní bheidh aon duine dúnta; nuair a dhúnann sé, ní osclóidh éinne .”* An eochair seo ag ainmniú crois a chráite, i gcomhlíonadh na rann seo, léaghaimid anseo: “ *An té a osclaíonn, agus ní dhruidfidh éinne, an té a dhruideann, agus ní osclaíonn aon duine .”* Tá doras an tslánaithe oscailte do thearc-thógáil Aidhbhint an Seachtú Lá agus é dúnta do lucht leanúna reiligiúnach Dhomhnach na Róimhe ó earrach na bliana 1843. Toisc gur thoiligh siad géilleadh do na fírinne teagascacha a cuireadh i láthair agus gur onóir a gcreideamh a bhriathar fáidhiúil, an Dúirt Spiorad Íosa le naoimh ré *Philadelphia* : “ *Tá aithne agam ar do chuid saothair. Féuch, mar gur beag cumhachta atá agat, agus gur choinnigh tú m’fhocal, agus nár shéan tú m’ainm, chuir mé doras oscailte os do chomhair nach féidir le haon duine a dhúnadh.* ” Bhí an grúpa beag reiligiúnach seo, go hoifigiúil, ina Meiriceánach amháin ó 1863. Ach sa bhliain 1873, le linn comhdháil ghinearálta a bhí ar siúl i Battle Creek, d’oscail an Spiorad doras misinéireachta uilíoch dó a bhí le leanúint ar aghaidh go dtí go bhfillfeadh Íosa Críost. Ní choiscfidh éinne é agus féachfaidh Dia chuige. Ní mór dúinn a thabhairt faoi deara go sainmhíonann gach rud go maith a fheiceann Íosa i measc na naomh fíor freisin na cúiseanna ar thit an creideamh Protastúnach i 1843. Tá an teachtaireacht seo díreach os coinne na teachtaireachta a dtugann Íosa aghaidh ar an tite de Sardis i véarsa 3, mar gheall ar an déantar oibreacha spriocdhírithé iad féin a aisiompú.

Na 12 Treibh de Rev.7 Ag Fás

Véarsa 8: “ *Tá aithne agam ar do chuid saothair. Féuch, mar gur beag cumhachta atá agat, agus gur choinnigh tú mo bhriathar, agus nár shéan tú m’ainm, chuir mé doras oscailte os do chomhair nach féidir le haon duine a dhúnadh.* »

Tugtar breithiúnas fabhrach ar an té a roghnaíonn an t-am ar na saothair a thugann Íosa dó mar cheartas. Deimhníonn a “ *bheagán cumhachta* ” breith an ghrúpa bunaithe ar an “ *cúpla fear* ” de véarsa 4. Sa bhliain 1873, d’fhógair Íosa do na hAidhbhintigh an dul chun cinn a rinne siad i dtreo a fhilleadh trí shiombail an dorais neamhaí oscailte a osclófar in earrach na bliana. 2030, i.e. i 157 bliain. Sa teachtaireacht seo a leanas, an teachtaireacht atá seolta chuig Laodicea, seasfaidh Íosa os comhair an dorais seo, ag cur in iúl dá réir a chónagaraí atá sé ar ais: “ *Féach, seasaim ag an doras, agus buailim. Má chloiseann duine ar bith mo*

ghuth agus go n-osclaíonn sé an doras, tiocfaidh mé isteach chuige agus dine leis, agus sé féin liom. Ath.3:20 »

Rochtain ar an creideamh Críostaí ceadaithe do Giúdaigh

Véarsa 9: “ *Féuch, a deirim daoibh siúd de shionagóg Satan, a deir gur Giúdaigh iad agus nach bhfuil, ach bréag; féuch, déanfaidh mé iad a theacht, agus a adhradh ar do chosa, agus a fhios go bhfuil grá agam duit. »*

Trí iontráil na bhfíor-Ghiúdaigh de réir cine agus feola a lua sa ghrúpa Adventist, deimhníonn an véarsa seo athchóiriú na scíthe Sabbath; Níl an Domhnach ina chonstaic ar a gcomhshó a thuilleadh. Toisc ó 321 i leith, is é an toradh a bhí ar a thréigean freisin ná cosc a chur ar Ghiúdaigh dhílis an creideamh Críostaí a ghlacadh. Ní raibh a bhreithiúnas ar na Giúdaigh chiníocha ina thuairim phearsanta ag Pól, an finné dílis; ba é Íosa Críost a dhaingníonn é sa Revelation seo, cheana féin in Rev.2:9, sa teachtaireacht a sheoladh chuig a sheirbhísigh clúmhillleadh ag na Giúdaigh agus géarleanúint na Rómhánaigh an ré *Smyrna*. Tabhair faoi deara go gcaithfidh Giúdaigh ciníocha slánú Críostaí a aithint sa chaighdeán Adventist chun leas a bhaint as grásta Dé. Is é Adventism Uilíoch amháin a iompraíonn an solas diaga as a bhfuil sé ina **thaisclann oifigiúil eisiach** ó 1873. Ach bí cúramach! Is maoin eisiach Íosa Críost an solas seo, a fhoirceadal agus a theachtaireachtaí; ní féidir le haon fhear ná le haon institiúid a éabhlóid a dhiúltú gan a slánú a chur i mbaol. Ar deireadh sa véarsa seo, deir Íosa “ *go bhfuil grá agam duit* ”. An bhféadfadh sé seo a rá go mb’fhéidir nach mbeadh grá aige di a thuilleadh tar éis an ama bheannachta seo? Sea, agus is é sin brí na teachtaireachta a chuirtear i leith “ *Laodicea* ”.

Orduithe Dé agus creideamh Íosa

Véarsa 10: “ *De bhrí gur choinnigh tú focal na foighne ionam, coinneoidh mé thú freisin in uair na trialach atá le teacht ar an talamh aitheanta, chun iad siúd a chónaíonn ar an talamh a thástáil. »*

Deimhníonn an téarma foighne comhthéacs feithimh Adventist a luaitear i Daniel 12:12: “ *Is beannaithe an té a fhanann, agus a thagann go dtí míle trí chéad agus tríocha cúig lá!* “. Baineann an triail le creideamh “ *áitritheoirí an domhain* ”, iad siúd a chónaíonn ar an “ *domhain aitheanta* ”, is é sin, aitheanta ag Íosa Críost, an Cruthaitheoir Dia. Tagann sé chun toil an duine a thástáil agus chun spiorad reibiliúnach an champa “éacúiméineach” a cheilt a ainmníonn “oikomèné” na Gréige “ *talamh aitheanta* ” an véarsa seo.

Ní cheanglaíonn an gealltanas seo ach Íosa ar an gcoinníoll go gcaomhnaíonn an institiúid cáilíocht chreidimh an tús. Má tá an teachtaireacht Adventist le leanúint ar aghaidh go dtí an t-am a thástáil uilíoch deiridh an chreidimh prophesied sa véarsa seo, ní gá go mbeidh sé i bhfoirm institiúideach. Toisc go n-osclaíonn an bhagairt sa teachtaireacht seo i véarsa 11 a leanann, go dtí sin go hiomlán dearfach agus beannaithe ag Dia. Bainfidh gealltanas Íosa lena shliocht a d’fhan beo i 2030. Ag an am sin, beidh fíor-thofa 1873 tar éis titim ina gcodladh “ *sa Tiarna* ” de réir Ath. 14:13: “ *Agus chuala mé guth ó neamh ag rá: Scríobh : Is beannaithe as seo amach na mairbh a fhaigheann bás sa Tiarna! Seadh, adeir an Spiorad, chum go bhfuighid siad fois o'n saothar, óir leanaidh a*

n-oibreacha iad. » Dá bhrí sin, is é seo an dara bua a bhronn Íosa Críost ar an Toghtartha den scoth. Ach is é an rud a bheannaíonn Íosa ná iompar a léiríonn saothair. Déanfaidh oidhrí “ *Philadelphia* ” a atáirgeadh go dílis, i 2030, a oibreacha, a chreideamh, a ghlacadh leis na fírinní a thug Dia na bhflaitheas dóibh sna foirmeacha is déanaí a thug sé dóibh; mar beidh athruithe móra orthu go dtí an deireadh nuair a bheidh an tuiscint ar an bplean diaga foirfe.

Gealltanas Adventist Íosa Críost agus a Rabhadh

Véarsa 11: “ *Téim go tapa. Coinnigh a bhfuil agat, ionas nach nglacfaidh aon duine do choróin.* »

Is den chineál Adventist í an teachtaireacht “ *Tagann mé go tapa”*. Deimhníonn Íosa mar sin go bhfuil aon admháil reiligiúnach eile á thréigean. Fanfaidh an ionchas go bhfillfidh sé ina ghlóir go dtí deireadh an domhain, ceann de na príomhchritéir a shainaithníonn a fhíor-thofa. Ach is bagairt throm í an chuid eile den teachtaireacht: “ *Coinnigh siar a bhfuil agat, ionas nach dtógfaidh aon duine do choróin.* » Agus cé is féidir a choróin a ghlacadh ach a naimhde? Mar sin beidh ar a shliocht iad a aithint ar dtús, agus is toisc nach ndearna siad amhlaidh, go gcruthóidh íospartaigh a spioraid dhaonnach, comhaontas leo, ag tosú i 1966.

Véarsa 12: “ *An té a sháraíonn, déanfaidh mise colún de i dteampall mo Dhé, agus ní thiocfaidh sé amach choíche; Scríobhfaidh mé air ainm mo Dhé, agus ainm chathair mo Dhé, an Iarúsailéim nua a thagann anuas ó neamh ó mo Dhia, agus m'ainm nua.* »

Ina fhocail bheannachta deiridh atá tiomnaithe do na buaiteoirí, tugann Íosa le chéile íomhánna uile an tslánaithe a fuarthas. Ciallaíonn “ *colún i dteampall mo Dé* ” : tacaíocht dhaingean chun m'fhírinne a iompar i mo Thionól, na Toghaí. “ *...agus ní thiocfaidh sé amach níós mó* ”: beidh a shlánú síoraí. “ *...; Scríobhfaidh mé ainm mo Dhé air* ”: greantóidh mé íomhá pearsa Dé a cailleadh in Éidin. “ *...agus ainm cathair mo Dhé* ”: glacfaidh sé páirt i glóiriú na dToghtha ar a gcuirtear síos in Ath.21. “ *... an Iarúsailéim nua a thagann anuas ó neamh ó mo Dhia,* ”: An “ *Iarúsailéim nua* ” is ainm do chruinniú na ndaoine toghaí glóire atá tar éis éirí go hiomlán neamhaí cosúil le haingil neamhaí Dé. Déanann Ath. 21 cur síos air in íomhá shiombalach de chlocha lómhara agus de phéarlaí luachmhara a thugann fianaise do neart an ghrá a mhothaíonn Dia dá fhuascailt ón talamh. Téann sí síos go dtí an talamh athnuaite chun cónaí go síoraí i láthair Dé a shuíonn a ríchathaoir ann. “ *... agus m'ainm nua* ”: Comhcheanglaíonn Íosa an t-athrú ar a ainm lena sliocht ón nádúr talmhaí go dtí an nádúr neamhaí. An té a roghnófar a shábháil, a fhanfaidh beo nó a aiséirí, beidh an taithí chéanna aige agus gheobhaidh sé corp neamhaí, glóire, neamhthruaillithe agus síoraí.

Sa véarsa seo, tá údar maith le seasamh na comparáide le Dia toisc go bhfuil Íosa é féin le fáil ag na daoine tofa ina ghné dhiaga.

Véarsa 13: “ *An té a bhfuil cluas aige, éistfeadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí!* »

Thuig an té a roghnaíodh an ceacht, ach is é an t-aon duine atá in ann é a thuiscint. Is fíor nár ullmhaíodh an teachtaireacht seo ach dó. Deimhníonn an

teachtaireacht seo go mbraitheann léirmhíniú agus tuiscint na rúndiamhra nochta go hiomlán ar Dhia a dhéanann tástáil agus a roghnaíonn a sheirbhísigh.

Oifigiúla deireadh-am Adventism nach bhfuil an ceacht foghlamtha agus breithiúnas ag Íosa, tá sé urlacan amach as a dhiúltú ar an teachtaireacht an 3ú^{Adventist} ionchas

“*Tiocfaidh mé **go tapa**. Coinnigh a bhfuil agat, ionas nach nglacfaidh aon duine do choróin .*” Faraoir, le haghaidh Adventism oifigiúil an ama, tá an deireadh fós i bhfad ar shiúl, agus le caitheamh ama, 150 bliain ina dhiaidh sin, ní bheidh an creideamh mar an gcéanna a thuilleadh. Bhí údar maith le rabhadh Íosa ach níor tugadh faoi deara ná níor tuigeadh é. Agus i 1994, caillfidh an institiúid Adventist a " *choróin* " i ndáiríre, trí dhiúltú don "solas mór" deiridh a rinne Ellen G. White, teachtaire Íosa Críost ina leabhar "An Chéad Scríbhinní" sa chaibidil "Ma first vision" , ar leathanaigh 14 agus 15: Sliocht as na leathanaigh seo atá sa téacs seo a leanas. Sonraíonn mé mar gheall air freisin go ndéanann sé tairngreacht ar chinniúint shaothar na nAidiachtach **agus go dtugann sé achoimre ann féin ar an teagasc go léir a thug na trí Chomhthionóil de Ath. 3: 1843-44 Sardis , 1873 Philadelphia , 1994 Laodicea .**

Cinniúint na hAidbhinte nochta sa chéad fhís ag Ellen G. White

“Agus mé ag guí ag adhradh teaghlaigh, luigh an Spiorad Naomh orm, agus ba chosúil go raibh mé ag éirí níos mó agus níos mó os cionn an domhain dorchadais seo. Chas mé a fheiceáil mo dheartháireacha Adventist a d'fhan sa saol seo, ach ní raibh mé in ann teacht orthu. Dúirt guth liom ansin: "Féach arís, ach beagán níos airde." D'fhéach mé suas, agus chonaic mé cosán géar agus caol, i bhfad os cionn an domhain seo. Seo nuair a chuaigh na hAidbhinte chun cinn i dtreo na cathrach naofa. Taobh thiar dóibh, i dtús an chosáin, bhí solas geal, a dúirt an t-aingeal liom go raibh an caoin meán oíche. Shoiléirigh an solas seo fad iomlán an chosáin ionas nach dtitfeadh a gcosa. Shiúil Íosa ar a gceann chun iad a threorú; agus an fhaid a bhíodar ag féachaint air, bhí siad slán.

Ach ní luaithe tháinig tuirse ar chuid acu agus dúirt siad go raibh an chathair fós i bhfad i gcéin agus gur cheap siad ar theacht ann ní ba luaithe. Spreag Íosa iad ansin trína lámh dheas glórmhar a ardú as a d'eascair solas a scaipeadh thar na hAidbhinte. Ghlaodh siad amach: “Halelujah! » Ach dhiúltaigh cuid acu an solas seo go brach, á rá nárbh é Dia a bhí i gceannas orthu. Ar deireadh chuaigh an solas taobh thiar díobh amach, agus fuair siad iad féin i dorchadas domhain. Shiúil siad agus chaill siad radharc ar an sprioc agus ar Íosa, ansin thit siad as an gcosán agus go tóin poill isteach sa domhan olc thíos. “.

Is éard atá i scéal na chéad fhíse seo a thug Dia d'Elen Gould-Harmon óg ná tuar códaithe atá chomh luachmhar le cinn Dhainéil nó Revelation. Ach chun leas a bhaint as, ní mór dúinn é a léirmhíniú i gceart. Mar sin tabharfaidh mé an míniú.

Ainmníonn an abairt “caoineadh meán oíche” fógra theacht an phósda i “parabal na ndeich n-óg” ó Mhata.25:1 go dtí 13. Fómhar 1844 a bhí an chéad agus an dara éacht; le chéile, is ionann an dá ionchas seo agus “an chéad solas” den scéal a cuireadh “taobh thiar” den ghrúpa “Eadránaithe an Seachtú Lá” a bhí ag dul chun cinn in am, ar an gcosán nó ar an gcosán a bheannaigh Íosa Críost. Maidir le ceannródaithe Adventist, b’ionann 1844 agus dáta deireadh an domhain agus an dáta deireanach sa Bhíobla a d’fhéadfadh an focal fáidhiúil a mholadh do thoghadh na linne sin. Tar éis dóibh an dáta deiridh seo a rith, bhí siad ag fanacht le fillleadh Íosa ag ceapadh go raibh sé ar tí tarlú. Ach rith an t-am agus níor fhíll Íosa fós; cad a thaispeánann an fhís ag rá: “fuair siad go raibh an chathair i bhfad ar shiúl agus gur smaoinigh siad ar sroicheann ann níos luaithe”; is é sin, sa bhliain 1844 nó go gairid ina dhiaidh sin. Chomh maith leis sin, bhuaigh an díspreagadh astu go dtí timpeall na bliana 1980 nuair a tháinig mé ar an ardán, ag fáil an tsolais nua agus glórmhar seo a thógann **an tríú ionchas Adventist**. An uair seo tá an tuairisceán Íosa socráithe **do Fall 1994**. Cinnte, níor bhain forógra na teachtaireachta seo ach le microcosm de Adventism uilíoch atá lonnaithe sa Fhrainc ag Valence-sur-Rhône. Rogha Dé don bhaile bheag seo in Oir-Dheisceart na Fraince atá a míniú. Is ansin a fuair an Pápa Pius VI bás faoi choimeád i 1799, ag comhlíonadh an fhíorais a bhí á maíomh in Ath.13:3. Ina theannta sin, ba í Valencia an chathair inar bhunaigh Dia a chéad eaglais Adventist ar thalamh na Fraince. Is ann mar sin a thug sé a sholas deiridh glórmhar diaga agus ag deireadh na bliana 2020, deimhním go bhfuair sé na foilseacháin is déanaí agus is luachmhaire uaidh atá á gcur i láthair agam sa doiciméad seo i gcónaí agus go dílis. Bhí an microcosm Adventist Valentinian mar chéim uilíoch chun an chuid a bhaineann leis an solas glórmhar deiridh i bhfís ár ndeirfiúr Ellen a chur i gcrích. Nochtann an fhís seo dúinn an breithiúnas a dhéanann Íosa ar an taithí a bhí aige ar Dhairbhre, an tríú comhlíonadh de pharabal na ndeich n-óg. Aithníonn Íosa an fíor Adventist trína iompar i dtreo an tsolais a chuirtear i láthair. Cuireann an fíor Adventist a lúcháir in iúl le “Halelujah!” » ; beannaithe ag an Spiorad, líonadh sé a soitheach le hola. Os a choinne sin, diúltaíonn Adventists bréagacha “an solas seo go práinneach.” Tá an diúltú seo don solas diaga marfach dóibh, mar thug Dia rabhadh dóibh in aghaidh an fhrithghníomh diúltach seo i dteachtaireachtaí spreagtha, atá beartaithe dóibh, chuig a theachtaire; beidh siad ina soithí folmha gan an ola a tháirgeann “solas” an lampa. Fógraítear an iarmhairt dhosheachanta: “tá an solas a bhí taobh thiar díobh ag dul i léig”; shéanann siad bunús bunúsach na hAidbhinte. Cuireann Íosa a phrionsabail i bhfeidhm: “ *Oir don té ag a bhfuil, tabharfar, agus beidh flúirse aige, ach uaidh an té nach bhfuil aige, fiú an méid atá aige, tógfar uaidh é.* Matha. 25:29.” “... dar críoch siad ag cailleadh radharc ar an dá sprioc agus Íosa”, éiríonn siad neamhíogair do theachtaireachtaí Adventist a fhógairt ar ais Chríost nó, a dhiúltú ar an sprioc de ghluaiseacht Adventist atá cumhdaithe san ainm an-"Adventist"; "Thit ansin ón gcosán agus chuaigh go tóin poill isteach sa domhan olc a bhí suite thíos", i 1995 tiomanta siad iad féin go hoifigiúil don chomhghuaillíocht Protastúnach agus éacúiméineachas. Mar sin chaill siad Íosa, agus an bealach isteach chun na bhflaitheas a bhí mar sprioc ag an gcreideamh Adventist. Chuaigh siad le chéile de réir Dan.11:29, " *na*

hypocrites ", agus " *na meisce* ", mar a d'fhógair Íosa i Matt.24:50; rudaí a léiríodh ag tús na hoibre.

Sa lá atá inniu, comhlíontar na focail prophetic seo. Cuireadh i gcrích iad idir 1844, dáta an chéad solas “suite taobh thiar dóibh”, agus 1994, dáta an tsolais mhóir fháidh a dhiúltaigh an chéad eaglais Adventist a bunaíodh sa Fhrainc, i mbaile Valence-sur-Rhône, a thug Dia. a úsáidtear le haghaidh a léiriú. Sa lá atá inniu ann, tá Adventism oifigiúil i “dorchadas domhain” an éactúiméineachais le naimhde na fírinne, Protastúnaigh agus Caitlicigh.

7ú ré : Laodicea

Deireadh le hAidbhint institiúideach – diúltú don tríú ionchas Adventist.

Véarsa 14: “ *Scríobh chun aingeal chomhthionóil Laodicea : Mar seo a deir Amen, an finné dílis agus fíor, tús cruthú Dé: ”*

Laodicea is ainm don seachtú ré agus don ré deiridh; go bhfuil deireadh le beannacht an Adventism institiúideach. Tá dhá fhréamh Gréagacha ag an ainm seo “laos, dikéia” a chiallaíonn: “daoine a ndéantar breithiúnas orthu”. Roimh dom, d'aistrigh na hAidbhinte: "daoine breithiúnais", ach ní raibh a fhios ag an institiúid go gcuirfí tús leis an mbreithiúnas seo, mar a mhúineann 1 Peadar 4:17: "Is é seo an nóiméad a thosóidh an breithiúnas le teach **na Dia**. Anois, má thosaíonn sé linn, cén deireadh a bheidh acu siúd nach gcloíonn le soiscéal Dé? » Chuir Íosa é féin in aithne ag rá: “ *Seo a deir an tAmen, an finné dílis dílis, tús chruthú Dé: ”* Ciallaíonn an focal *Amen* san Eabhrais: i bhfírinne. De réir fhianaise an Apostle Eoin, d'úsáid Íosa é go minic (25 uair), á dhéanamh arís faoi dhó, ag an tús, roimh a ráitis. Ach i gcleachtas reiligiúnach traidisiúnta, is téarma poncaíochta anois é ag deireadh paidreacha nó ráiteas. Is minic a léirmhíneáir é ansin sa chiall “mar sin a bheith” a fuarthas le hoidhreacht ón gCaitliceachas. Agus úsáideann an Spiorad an coincheap seo “ *i bhfírinne* ” chun brí dhúbailte a bhfuil údar breá léi a thabhairt don fhocal *Amen* . *Is é Laodicea* an uair a thairgeann Íosa solas iontach chun na tairngreachtaí a ullmhaítear don am deiridh a shoilsiú go hiomlán. Is cruthúnas air seo an obair atá á léamh agat. Is é an rud a bheidh ina chúis leis an réabadh idir Íosa agus an institiúid oifigiúil Adventist ná diúltú dá sholas. I rogha loighciúil agus inchosanta, chuir Dia, idir 1980 agus 1994, an tAidbhint faoi réir tástála creidimh bunaithe ar an múnla a raibh, mar thoradh air sin, caillte na bProtastúnach agus beannacht na gceannródaithe Adventist. Bhí an tástáil bunaithe cheana féin ar chreideamh i dtuairisceán Íosa a fógraíodh don earrach 1843, ansin le haghaidh an titim de 1844. I mo sheal, ó 1983, thosaigh mé a roinnt fógra ar ais Íosa do 1994, tar éis úsáid a bhaint as an “ *cúig mhí* ” a luadh sa teachtaireacht “ *cúigiú trumpa* ” in Ath.9:5-10. Tríd an téama seo a chur i leith mallacht Protastúnachais 1844, ba é an tréimhse “ *cúig mhí* ” a luadh, i.e. 150 bliain fíor, ba chúis le 1994. Ní raibh le feiceáil ach fillleadh Íosa Críost chun deireadh na tréimhse seo a chomóradh, agus é dalláilte go páirteach ag Dia. ar mhionsonraí den téacs, chosain mé an fhírinne a mheas mé a bheith diaga. Tar éis rabhadh oifigiúil a thabhairt, d'fhógair an foras mo dhífhostú

i mí na Samhna 1991; seo, cé go raibh trí bliana fós fágtha chun mo fhógraí a chruthú agus a dhiúltú. Ní raibh sé ach ina dhiaidh sin, thart ar 1996, go raibh fíorbhrí an eispéiris seo soiléir dom. Bhí na focail a rinne Íosa ina litir chuig “*Laodicea*” díreach comhlíonta agus ghlac siad brí beacht anois. Faoi 1991, ní raibh grá ag Adventists lukewarm ar an fhírinne a thuilleadh agus a rinne siad i 1873. Tá an domhan nua-aimseartha tar éis iad a lagú freisin trí iad a mhealladh agus a gcoí a bhuachan. Mar a tharla sa ré “*Ephesus*”, tá a “*chéad ghrá*” caillte ag an Adventism Oifigiúil. Agus *tugann* Íosa “a coinnleoir agus a coróin uaidh,” óir ní fiú í féin é a thuilleadh. I bhfianaise na bhfíoras seo, éiríonn an teachtaireacht lonrúil le soiléireacht. Deimhníonn an focal “*Amen*” an t-éileamh ar an bhfírinne iomlán agus deireadh le caidreamh beannaithe. An “*finné dílis agus fíor*” diúltaíonn don duine atá mídhlisteanach agus atá suite. Tagann “*prionsabal chruthú Dé*”, mar sin an cruthaitheoir, chun intleacht an duine neamhfhiúntach a oscailt go haonarach do na fírinne atá agus atá i bhfolach i scéal Ghineasas. Ag an am céanna, trí “*phrionsabal chruthú Dé*” a mhúscailt. a chomhcheanglaíonn sé leis an bhfocal “*Amen*”, deimhníonn an Spiorad fillleadh deiridh an-dlúth ar Íosa Críost: “*go pras*”. Mar sin féin, beidh 36 bliain fós idir 1994 agus 2030, dáta deireadh na daonnachta ar domhan.

Lukewarmness marfach

Rann 15: “*Tá aithne agam ar do chuid saothair. Tá a fhios agam nach bhfuil tú fuar ná te. Go raibh tú fuar nó te!* »

Dírítear an seoladh neamhfhoirmiúil chuig an institiúid. Seo torthaí na reiligiúin a fuarthas le hoidhreacht ó athair go mac agus iníon, ina n-éiríonn creideamh traidisiúnta, foirmeálta, gnáthaimh agus eagla roimh aon rud nua; an staid nach féidir le hÍosa í a bheannú a thuilleadh nuair a bhíonn an oiread sin solais nua le roinnt aige léi.

Véarsa 16: “*Mar sin toisc go bhfuil tú lukewar, agus nach bhfuil tú fuar ná te, beidh mé tú a urlacan amach as mo bhéal.* »

Bhunaigh Íosa an breathnóireacht i mí na Samhna 1991, nuair a bhain an institiúid oifigiúil an fáidh a bhí i mbun a theachtairachta. In earrach na bliana 1994, déanfar é a urlacan, mar a d’fhógair Íosa. Sholáthair sí cruthúnas air seo í féin trí dhul isteach, i 1995, sa chomhghuaillíocht éacúiméineach a d’eagraigh an Eaglais Chaitliceach, áit a ndeachaigh sí leis na Protastúnaigh reibiliúnaigh, mar go bhfuil a mallacht á roinnt aici anois.

Illusions mealltach bunaithe ar oidhreacht spioradálta

Véarsa 17: “*Toisc go ndeir tú, Táim saibhir, tá mé saibhrithe, agus níl aon ghá agam, agus toisc nach bhfuil a fhios agat go bhfuil tú trua, olc, bocht, dall agus nocht.*”

“... saibhir”, a bhí an Adventist Toghaí sa bhliain 1873, agus an iliomad nochtadh a tugadh do Ellen G. White saibhríú níos spioradálta di. Ach ar leibhéal prophetic, bhí na léirmhínte ar an am as dáta go tapa, mar a cheap James White, fear céile theachtair an Tiarna, i gceart. Dhear Íosa Críost, an Dia beo, a chuid tairngreachtaí chun iad a chomhlíonadh foirfe agus gan locht. Sin é an fáth go dtugann imeacht ama, a thugann athruithe ollmhóra ar an domhan, údar le ceistiú buan a dhéanamh ar na léirmhínte a fuarthas agus a mhúintear. Tá beannacht an

Tiarna in áirithe; Dúirt Íosa: “ *Dó a choinneoidh m’oibreacha go dtí an deireadh* .” Mar sin féin, i 1991, an dáta a diúltaíodh an solas, bhí an deireadh fós i bhfad ar shiúl. Bhí uirthi mar sin a bheith aireach ar aon solas nua a mhol an Tiarna tríd an modh a roghnaigh sé féin. Cén codarsnacht idir seachmaill na hinstitiúide agus an stát ina bhfeiceann Íosa é agus ina dtugann sé breithiúnas air! As na téarmaí go léir a luadh, is é an focal “ *nocht* ” an focal is tromchúisí le haghaidh foras, óir ciallaíonn sé gur tharraing Íosa a cheartas síoraí uaidh, tá sé ina bhéal, pianbhreith bháis agus an dara bás den bhreithiúnas deiridh; de réir an méid atá scríofa in 2 Cor.5:3: “ *Mar sin, táimid ag osna sa phuball seo, ag iarraidh ár dteach neamhaí a chur ar ár dteach neamhaí, mura bhfaightear ach muid éadaí agus nach bhfuil nocht* . »

Comhairle an fhinné dhílis agus dhílis

Véarsa 18: “ *Comhairlim duit ór a cheannach uaim a tástáladh sa tine, chun go n-éireodh tú saibhir, agus gur baill éadaigh gheala thú, chun go gcuirfí éadaí ort, agus nach léireofaí náire do nocht, agus mar shalainn chun do chuid a unghadh. súile, go bhfeicfeá.* »

Tar éis thorthaí 1991, bhí trí bliana fós ag an institiúid a bealaí a dheisiú agus torthaí an aithrí nár tháinig. Agus a mhalairt ar fad, tá a naisc le Protastúnaigh tite neartaithe go dtí an pointe go ndearnadh comhghuaillíocht oifigiúil a foilsíodh i 1995. Cuireann Íosa é féin i láthair mar cheannaí eisiach an chreidimh dhílis, “ór a tástáladh le tine” na *gcrúachás* . Tá fianaise ar a cáineadh ar an eaglais le feiceáil in éagmais na “ *baill éadaigh bhána* ” a raibh a ceannródaithe “ *fíú* ” in Ath.3:4. Leis an gcomparáid seo, léiríonn Íosa an fhíríc gur chuir sé, roimh 1994, Adventists an “ *Laodicea* ” faoi bhráid ionchas Adventist comhionann leo siúd a chuaigh roimh na dátaí 1843 agus 1844; d’fhonn an creideamh sna trí thaithí a thástáil, mar a mhúintear sa teachtaireacht a díródh in 1844 chuig Adventists “ *Sardis* ”. I ndearcadh dúnta reibiliúnach, ní raibh an institiúid in ann a thuiscint cad a bhí Íosa ag déanamh maíodh air; bhí sí “ *dall* ,” cosúil leis na Fairisínigh i ministreacht thalmhaíochta Íosa. Ní fhéadfadh sí a thuiscint mar sin cuireadh Chríost chun “ *péarla mórphraghais* ” a cheannach ó pharabal Matt.13:45-46 a leagann amach pictiúr de chaighdeán na beatha síoraí a theastaíonn ó Dhia. .

An glaoch trócaireach

Véarsa 19: “ *An oiread agus is breá liom, déanaim achmhas agus pionós. Dá bhrí sin a bheith díograiseach agus aithrí.* »

Is é an pionós dóibh siúd a *bhfuil grá ag Íosa* go dtí go n-urlacann sé amach iad. Níor tugadh aird ar an nglao a rinneadh, cuireadh chun aithrí. Agus nach bhfuil grá le hoidhreach, tá sé tuillte trí dhínit. Tar éis don institiúid a bheith cruaithe, seolann Íosa achomharc aonair ag rá leis na hiarrthóirí don ghairm neamhaí:

An glaoch uilíoch

Véarsa 20: “ Féach, seasaim ag an doras agus buailim. Má chloiseann duine ar bith mo ghlór agus go n-osclaíonn sé an doras, tiocfaidh mé isteach chuige agus dine leis, agus sé féin liom .”

In Revelation, tá an focal “ *geata* ” le feiceáil in Rev.3:8, anseo in Rev.3:20, in Rev.4:1 agus in Rev.21:21. Cuireann Ath.3:8 i gcuimhne dúinn go n-osclaíonn *na doirse* agus go ndúnann siad rochtain. Mar sin déantar iad mar shiombail de thástálacha an chreidimh a osclaíonn nó a dhúnann rochtain ar Chríost, ar a cheartas agus ar a ghrásta.

glacann an focal “ *doras* ” *trí bhri éagsúla ach comhlántacha*. Díríonn sé ar Íosa é féin: “ *Is mise an doras* . Eoin 10:9”; *osclaíodh doras na bhflaitheas* in Ath 4:1: “ *Osclaíodh doras ar neamh* . » ; agus *doras* an croí daonna ar a dtagann Íosa chun cnag chun cuireadh a thabhairt don té a toghadh a croí a oscailt dó chun cruthúnas a thabhairt ar a ghrá.

Is leor dá chréatúr a chroidhe d'oscailt dá fhírinne foillsighthe le go bhféadfar comaoineach dlúth a dhéanamh idir é féin agus a chruthaitheoir diaga. Roinntear an suipéar sa tráthnóna , nuair a thagann an oíche chun deireadh a chur le hobair an lae . Is gearr go rachaidh an daonnacht isteach sa chineál seo oíche “ *nuair nach féidir le duine ar bith oibriú níos mó*. (Eoin 9:4).” Déanfaidh deireadh aimsir an ghrásta go deo na roghanna reiligiúnacha deiridh a bhíonn ag daoine, fir agus mná a bheith chomh freagrach agus go docht comhlántach ag leibhéal na feola.

I gcomparáid le teachtaireacht *Philadelphia*, tá an ceann a roghnaíodh sa ré *Laodiceach* , le teacht ar ais Íosa Críost. An “ *doras oscailte ar neamh* ” a osclófar mar leanúint den teachtaireacht seo i Rev.4:1.

An exhortation deiridh an Spioraid

Don bhuaiteoir aonair, dearbhaíonn Íosa:

Véarsa 21: “ *An té a sháraíonn, deonóidh mé suí liom ar mo ríchathaoir, díreach mar a sháraigh mé agus a shuigh síos le m’Athair ar a ríchathaoir*. »

Mar sin fógraíonn sé gníomhaíocht an bhreithiúnais neamhaí a leanann an teachtaireacht seo agus a bheidh mar théama ag Ath.4. Ach ní thugann an gealltanas seo ach é do bhuaiteoir fíor-thofa.

Véarsa 22: “ *An té a bhfuil cluas aige, éistfeadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí!* »

téama “ *litreacha* ” leis an teip institiúideach nua seo. An ceann deireanach, mar as seo amach, beidh an solas á iompar ag fear spreagtha, ansin ag grúpa beag. Tarchuirfear é ina aonar ó dhuine go duine agus tríd an Idirlíon a threoróidh Íosa é féin trína dhaoine tofa a threorú i dtreo fhoinsé idirleathadh a fhírinne is déanaí, chomh naofa lena phearsa dhiaga. Ar an mbealach seo, cibé áit ar domhan a bhfuil sé: “ *An té a bhfuil cluas aige, éistfidh sé cad a deir an Spiorad leis na comhthionóil!*” »

Beidh mar chomhthéacs ag an téama seo a leanas Mílaoise neamhaí bhreithiúnas na n-aingidh a rinne na naoimh. Tá an t-ábhar ar fad bunaithe ar theagasc atá scaipthe in Ath. 4, 11, agus 20. Ach deimhníonn Ath. 4 go soiléir

comhthéacs neamhaí na gníomhaíochta seo a leanann go croineolaíoch an tséasúir dheireanach den Roghnú domhanda.

Nochtadh 4: Breithiúnas Neamh

Véarsa 1: “ *Na dhiaidh seo d'fhéach mé, agus, féach, **osclaíodh doras ar neamh**. An chéad ghuth a chuala mé, mar fhuaim trumpa, a labhair liom, dúirt: **Tar aníos anseo**, agus taispeánfaidh mé duit cad a tharlóidh ina dhiaidh seo.* ”

Agus é á rá, “ *An chéad ghlór a chuala mé, cosúil le fuaim trumpa* ,” sainmhíonann an Spiorad teachtaireacht na ré “ *Laodicea* ” seo mar an teachtaireacht ar a d’iompair sé Eoin in Ath. 1:10: “ *Bhí mé sa spiorad lá an Tiarna, agus chuala mé taobh thiar dom guth ard, mar fhuaim trumpa.* ” Is é *Laodicéa* , mar sin, an ré a bhfuil “ *lá an Tiarna* ” marcáilte ar a deireadh, ré a fhillte mhór ghlórmhar.

Ina chuid focal, tacaíonn an Spiorad go láidir leis an smaoineamh ar chomhleanúnachas an téama seo le teachtaireacht *Laodicea* . Tá an soiléiriú seo tábhachtach, toisc nach raibh an institiúid riamh in ann a theagasc maidir le breithiúnas neamhaí a chruthú dá comhraic. Sa lá atá inniu ann, cuirim cruthúnas ar seo ar fáil, arna dhéanamh indéanta ag an sainmhíniú ceart ar na dátaí a ghabhann le teachtaireachtaí litreacha *Ath.2* agus *3*. Idir *Laodicea* agus *Rev.4*, leis an “ *seachtú trumpa* ” de *Rev.11*, Íosa do thóg ó’n diabhal agus ó dhaoineibh ceannairceacha a gcuid “ *tiarnas talmhaidh ar ríocht an domhain* .” Le “ *fómhar* ” na hAth. *14*, tá sé tar éis a dhaoine tofa a thógáil suas chun na bhflaitheas agus cuireann sé de chúram orthu breith a thabhairt air ar shaol thalmhaíochta na marbh san am atá thart. Is ansin a “ *rialóidh an té a sháraíonn na náisiúin le slat iarainn* ” mar a fógraíodh in *Ath.2:27*. Dá mbeadh na géarleantóirí, cosúil liomsa, áirithe faoin gcinniúint a cuireadh in áirithe dóibh, níl aon amhras ach go n-atródh siad a n-iompar. Ach is é an fonn fíochmhar atá orthu neamhaird a dhéanamh d’aon rabhadh a threoraíonn iad chuig na gníomhartha is measa agus tá siad ag ullmhú, mar sin, dóibh féin, an pionós is measa nach féidir a atáirgeadh i ndálaí na cruinne faoi láthair. Fillimid mar sin go dtí téacs na caibidle seo *4*. “ *An chéad ghuth a chuala mé, cosúil le fuaim trumpa, agus a labhair liom, dúirt: Tar aníos anseo, agus taispeánfaidh mé duit cad is gá a tharlóidh ina dhiaidh seo* ”. Tá Eoin ag tagairt do véarsa *10* de *Rev.1*: “ *Bhí mé sa Spiorad ar lá an Tiarna, agus chuala mé taobh thiar dom guth ard, cosúil le fuaim trumpa* .” Tá an téama seo de fhilleadh Chríost sa ghlóir luaite cheana i véarsa *7*, áit a bhfuil sé scríofa: “ *Féach, tagann sé leis na scamaill. Agus feicfidh gach súl é, fiú iad siúd a pollta é; agus déanfaidh treibheacha uile an domhain caoineadh mar gheall air. Tá. Amen!* » Deimhníonn nasc molta na dtrí théacs seo comhthéacs glórmhar deiridh an lae a d’fhill an Tiarna Íosa, ar a dtugtar *Micheál freisin* ag a thionscnaimh roghnaithe agus a chuid aingeal dílis. Má chuirtear glór Íosa i gcomparáid le *trumpa* , is é an fáth, cosúil leis an ionstraim fhuaimneach arm seo, ag ceann a chuid arm aingeal neamhaí, go gcloiseann Íosa a chuid trúpaí chun an troid a sheoladh. Thairis sin,

cosúil le *trumpa*, níor scoir a ghuth de rabhadh a thabhairt dá dhaoine tofa chun rabhadh a thabhairt dóibh chun iad a ullmhú chun conquered mar a thug sé féin an peaca agus an bás a ghabháil. Tríd an bhfocal seo “ *trumpa* ” a mhúscailt, taispeánann Íosa dúinn an téama is rúndiamhra agus is tábhachtaí dá chuid a nochtadh go léir. Agus is fíor gur chuir an téama seo triail dhíbirt i bhfolach dá sheirbhísigh dheireanacha. Anseo, in Rev.4:1, tá an radharc a bhfuil cur síos déanta air neamhiomlán toisc nach ndíríonn sé ach ar na cinn roghnaithe a thagann sé chun a shábháil ón mbás. Déanfar cur síos ar iompar na n-aingidh sa chomhthéacs céanna seo in Ath.6:16 sna téarmaí nochta seo: “ *Agus dúirt siad leis na sléibhte agus leis na carraigeacha: Titim orainn, agus folaigh sinn ó aghaidh an té atá ina shuí. an ríchathaoir, agus roimh an wrath an uan; óir tá lá mór a fheirge tagtha, agus cé is féidir seasamh?* » Ar an gceist seo ar crochadh, de réir dealraimh, gan freagra, cuirfidh Dia i láthair i gcaibidil 7 a leanann na daoine ar féidir leo cur ina gcoinne: an tofa séalaithe arna shiombail ag an uimhir 144,000, an iliomad 12 cearnach, nó 144. Ach ní hea ach na daoine tofa a d’fhan beo ag filleadh Chríost acht ann. Anois, sa chomhthéacs seo de Rev.4, baineann an rapture chun na bhflaitheas freisin leis na tofa a fuair bás ó Abel, a resurrects Íosa a thabhairt dóibh freisin ar an luach saothair geallta as a gcreideamh: an bheatha shíoraí. Chomh maith leis sin, nuair a dúirt Íosa le Eoin: “ *Téir suas anseo!* ”, ní dhéanann an Spiorad ach réamh-mheas, tríd an íomhá seo, ar ardú i dtreo ríocht neamhaí Dé na ndaoine tofa go léir a fhuascailt trí fhuil Íosa Críost. Is é an t-ardú seo chun na bhflaitheas ná deireadh an nádúir thalmhaí daonna, tá na tofa aiséirí cosúil le haingil dílis Dé, de réir theagasc Íosa i Matt.22:30. Tá deireadh leis an bhfeoil agus a mallacht, fágann siad ina ndiaidh gan aiféala iad. Tá an tráth seo i stair an duine chomh inmhianaithe go meabhraíonn Íosa go leanúnach é ina nochtadh ó Dhainéil. Cosúil leis an domhan, cursed mar gheall ar an duine, an fíor tofa fada as a gcuid saor in aisce. Is cosúil go bhfuil véarsa 2 cóipeáilte ó Rev.1:10; go deimhin, deimhníonn an Spiorad níos tréine ceangal na beirte a thagraíonn don imeacht céanna i stair thionscadal Dé, a fhilleadh ar a “ *lá mór* ” a rinne prophesied in Rev.16:16.

Véarsa 2: “ *Láithreach bhí mé sa spiorad. Agus, féach, bhí ríchathaoir ar neamh, agus ar an ríchathaoir shuigh duine .”*

Mar a tharla i dtaithí Eoin, cuireann ardú na ndaoine tofa go “ *neamh* ” “ *sult astu i spiorad* ” agus déantar iad a theilgean isteach sa diminsean neamhaí atá fós inrochtana ag fir, toisc go bhfuil Dia i gceannas ann agus tá sé infheicthe.

Véarsa 3: “ *An té a bhí ina shuí bhí cuma air mar chloch jasper agus sairdín; agus bhí bogha ceatha mar emerald timpeall ar an ríchathaoir .”*

Tagann siad ansin os comhair ríchathaoir Dé, ar a bhfuil an t-aon chruthaitheoir Dia ina shuí go glórmhar. Mar sin féin, cuirtear an ghlóir neamhaí do-thuairiscithe seo in iúl trí chlocha lómhara a bhfuil fir íogair dóibh. Glacann na “ *clocha jasper* ” le gnéithe agus dathanna an-difriúla, agus mar sin déanann siad íomhá ar iolrachas an dúlra diaga. Dath dearg, tá an “ *sardoine* ” cosúil leis. Is feiniméan nádúrtha é “ *an tuar ceatha* ” a chuir iontas ar fhir i gcónaí, ach fós caithfidh cuimhneamh ar a bhunús. Ba é comhartha an chonartha é inar gheall Dia don chine daonna nach scriosfadh sé arís é le huiscí na tuile, de réir Gen.9:9 go 17. Chomh maith leis sin, gach uair a bhuaileann an bháisteach an ghrian,

íomhá siombalach Dé, an tuar ceatha, is cosúil go tranquilize a créatúir earthly. Ach trí thuilte na n-uiscí a mhúscailt, meabhraíonn Peadar go bhfuil “ *tuile tine agus sulfair* ” sa phlean diaga (2Pet.3:7). Is go beacht, ag féachaint don “ *tuile tine* ” dhíbirt seo, a eagraíonn Dia, ar a neamh, breithiúnas ar na haingidh, agus beidh na breithiúna ina ndaoine tofa fuascailte agus Íosa, a Slánaitheoir.

Véarsa 4: “ *Timpeall na ríchathaoireach chonaic mé ceithre ríchathaoireacha is fiche , agus ar na ríchathaoireacha ceithre sheanóir is fiche ina suí, éadaí bána orthu, agus corónacha óir ar a gceann .* ”

Anseo ansin, siombailithe ag 24 fear d'aois , an fhuascailt an dá ré prophetic nochtadh de réir an prionsabal seo a leanas: idir 94 agus 1843, bunaíodh an 12 haspail; idir 1843 agus 2030, an “Adventist” spioradálta Iosrael de na “ 12 treibh ” séalaithe le “ *séala Dé* ”, ar an 7ú lá Sabbath in Apo.7. Deimhneofar an chumraíocht seo, san Ath.21, sa chur síos ar an “ *Iarúsailéim Nua a thagann anuas ó neamh* ” chun socrú síos ar an talamh athnuaite; déantar ionadaíocht ar na “ 12 threibh ” le “ 12 dhoras ” i bhfoirm 12 “ *péarla* ”. Tá téama an bhreithiúnais sainmhínithe in Ath. 20:4, áit a léimid: “ **Agus chonaic mé ríchathaoireacha; agus tugadh cumhacht breithiúnas dóibh siúd a bhí ina suí . Agus chonaic mé anamacha na ndaoine a dícheannaíodh mar gheall ar theistiméireacht Íosa agus de bharr briathar Dé, agus na ndaoine sin nach ndearna an ainm ná a íomhá adhradh, agus nach bhfuair an marc ar a chliabháin agus ar a gcuid lámha. Tháinig siad ar an saol, agus rítheadh le Críost míle bliain .** ” Is réimeas breithiúna é réimeas na dtogh. Ach cé a dhéanaimid breithiúnas? Tugann Rev.11:18 an freagra: “ *Bhí fearg ar na náisiúin; agus tá d'fhearg tagtha, agus tá an t-am tagtha chun breithiúnas a thabhairt ar na mairbh , luach saothair a thabhairt do do sheirbhísigh, na fáithe, na naoimh, agus na daoine a bhfuil eagla d'ainm orthu, idir bheag agus mhór, agus chun iad siúd a scriosann an talamh a mhilleadh .* ” Sa véarsa seo, meabhraíonn an Spiorad comharbas na dtrí théama a nochtáidh don aimsir dheiridh: “an séú trumpa ” in ionad “ *na náisiún feargach* ”, aimsir na “ *seacht bplá deiridh* ” in ionad “ *tá do fheirg tagtha* ”, agus an breithiúnas neamhaí “ *míle bliain* ” mar, “ *tá an t-am tagtha chun breithiúnas a thabhairt ar na mairbh* ”. Leagann deireadh na véarsa amach an clár deiridh a chuirfear i gcrích le breithiúnas deiridh an *loch tine agus ruibh* , a scriosfaidh na haingidh. Glacfaidh siad go léir páirt sa dara ceann *aiséirí molta* , ag deireadh na “ *míle bliain* ”, de réir Ath. 20:5: “ *Níor tháinig an chuid eile de na mairbh ar ais go dtí go raibh na mílte bliain críochnaithe* ”. Tugann an Spiorad dúinn a shainmhíniú ar na haingidh: “ *iad siúd a scriosann an talamh* ”. Taobh thiar den ghníomh seo tá “ *an peaca millteach nó millteach* ” a luadh in Dan.8:13; peaca is cúis le bás agus le scarúint an domhain ; a thug ar Dhia an Chríostaíocht a sheachadadh do réimeas cruálach na bPápa Rómhánach idir 538 agus 1798; a sheachadann an tríú cuid de na fir chun dóiteáin núicléach tar éis nó i 2021. Ní bheadh aon duine a shamhlú go, ó 7 Márta, 321, bheadh transgression na Sabbath naofa ar an seachtú lá fíor go mbeadh an oiread sin iarmhairtí uafásacha agus tragóideach. Is iad na 24 elders a idirdhealú ach ag leibhéal na foraithe Daniel 8:14, toisc go bhfuil siad i gcoiteann go bhfuil siad shábháil ag an fhuil chéanna Íosa Críost. Sin é an fáth, a fhaightear fiúntach, de réir Ath.3:5, go gcaitheann siad go léir na “ *baill éadaigh bhána* ”, agus “ *coróin na beatha* ” a gealladh do na

buaiteoirí i gcath an chreidimh, in Ath.2:10. Is ionann “ór” na *gcoróin* agus creideamh a íonghlanadh trí thriail de réir 1 Peit.1:7.

Sa chaibidil seo 4, feictear an téarma “*suí*” 3 huair. An uimhir 3 mar shiombail na foirfeachta, cuireann an Spiorad an téama seo de bhreithiúnas an seachtú mílaoise faoi chomhartha an chuid eile foirfe de na conquerors, mar atá sé scríofa: “Suigh ar mo lámh dheas go dtí go ndéanfaidh mé do naimhde mar stól do chos.” Salm 110:1 agus Matha.22:44. Tá sé féin agus na daoine a shuíonn ar **fos** agus de réir na híomhá seo, cuireann an Spiorad i láthair go maith, an seachtú mílaoise, mar a rinne an tSabóid mhóir nó an chuid eile a d’fháisceadh, ón gcruthú, trí chuid eile naofa den seachtú lá dár seachtainí.

Véarsa 5: “***Amach as an ríchathaoir tagann tintreach, guthanna agus toirneach. Roimh an ríchathaoir dódh seacht lampa tine, mar atá seacht spioraid Dé.***”

léiriúcháin a *thagann* “*amach ón ríchathaoir*” go díreach don chruthaitheoir Dia féin. De réir Eax.19:16, bhí na feiniméin seo marcáilte cheana féin, faoi uafás na ndaoine Eabhraise, láithreach Dé ar Shliabh Shíonáí. Meabhraíonn an moladh seo mar sin an ról a bheidh ag deich n-aitheanta Dé sa ghníomh breithiúnais seo ar na mairbh olca. Léiríonn an meabhrúchán seo freisin go bhfuil Dia dofheicthe i mbaol báis dosheachanta dá chréatúir san am atá caite, nach bhfuil aon athrú ar a nádúr feicthe gan chontúirt ag a toghaí fuascailte, aiséirí agus glóire. **Aird! Beidh an abairt ghearr seo, a léirmhíniú anois, ina sainchomhartha i struchtúr an leabhair Revelation. Gach uair a thagann sé chun solais, ní mór don léitheoir a thuiscint go léiríonn an tuar comhthéacs thús bhreithiúnas an seachtú mílaoise a bheidh marcáilte ag idirghabháil dhíreach agus infheicthe Dé i Micheál, Íosa Críost.** Ar an mbealach seo, cuirfidh struchtúr an leabhair ar fad forbhreathnú leanúnacha ar fáil dúinn ar an ré Chríostaí faoi théamaí éagsúla atá scartha ag an bpríomhléiriú seo: “bhí *tintreach, guthanna agus toirneach ann*”. Gheobhaidh muid é in Rev.8:5 áit a gcuirtear “*crith talún*” leis an *eochair*. Scarfaidh sé téama shíor-idirghuí neamhaí Íosa Críost ó théama na *trumpaí*. Ansin, in Ath.11:19, cuirfeadh “*cloch laidir*” leis an *eochair*. Léireofar an míniú in Rev.16:21 nuair a dhúnann an “*cloch mhór*” seo téama an *seachtú de sheacht bplá deiridh Dé*. Mar an gcéanna, déantar “*an crith talún*”, in Rev.16:18, “*ina crith talún mór*”. Tá an *eochair* seo bunúsach chun foghlaim conas teagasc an leabhair a bhainistiú Revelation agus tuiscint a fháil ar phrionsabal a struchtúr.

Ag filleadh ar ár véarsa 5, tugaimid faoi deara, nuair a chuirtear “*os comhair an ríchathaoir*” an uair seo, “*seacht lampa ar lasadh dóiteáin*”. Siombailíonn siad “*seacht biotáille Dé*”. An uimhir “***a seacht***” siombail é an naomhú, anseo, sin Spiorad Dé. Is trína Spiorad ina bhfuil an bheatha go léir; tá sé iontu, agus cuireann sé “*os comhair a ríchathaoir*” iad, toisc gur chruthaigh sé saor os a chomhair. Is siombail í íomhá na “*seacht lampa dhó*” do naomhú an tsolais diaga; cuireann a solas foirfe agus dian deireadh le gach féidearthacht an dorchadais. Óir níl aon spás don dorchadas i saol síoraí na bhfuascailte.

Véarsa 6: “ *Tá fós os comhair an ríchathaoir farraige gloine, cosúil le criostail. I lár an ríchathaoir agus timpeall ar an ríchathaoir, tá ceithre neach beo lán de shúile chun tosaigh agus ar chúl .* ”

Labhraíonn an Spiorad linn ina theanga siombalach. Cad é “ *roimh an ríchathaoir* ” ainmníonn sé a créatúir neamhaí a chuidíonn ach nach nglacann páirt sa bhreithiúnas. I líon mór, glacann siad seo cuma farraige a bhfuil íonacht a gcarachtar chomh íon sin go ndéanann sé é a chur i gcomparáid le *criostail* . Is é seo an buncharachtar na créatúir neamhaí agus talún a d’fhan dílis do Dhia cruthaitheoir. Ansan do ghlaoidh an Spiorad ar shiombail eile a bhaineann le Dia, i lár na *ríchathaoireach* , agus a chréatúir neamhaí ó shaoghal eile, agus ó thoisí eile, *timcheall na ríoghachta* ; *timpeall* ainmníonn créatúir scaipthe faoi radharc an Dia ina shuí ar an *ríchathaoir* . Tagraíonn an abairt “ *ceithre neach beo* ” do chaighdeán uilíoch na ndaoine. Tá údar maith ag an iliomad focal leis an iliomad *súl* , agus is ionann a suíomh “ *tosaigh agus cúl* ” do roinnt rudaí. Ar dtús, tugann sé cuma iltreoch, iltoiseach ar na *neacha beo seo*. Ach níos spioradálta, tagraíonn an abairt “ *roimh agus taobh thiar* ” don dlí diaga greanta le méar Dé ar Shliabh Shíonáí, ar cheithre aghaidh an dá tábla chloiche. Déanann an Spiorad an bheatha uilíoch a chur i gcomparáid leis an dlí uilíoch. Is obair Dé iad araon a ghreann ar chloch, ar fheoil, nó ar bhiotáille, caighdeán na beatha foirfe chun sonas a chréatúir a thuigeann agus a thugann grá dó. Féachann an t-uafás súl seo agus leanann siad le paisean agus le trua cad atá ag tarlú ar domhan. In 1 Cor.4:9, dearbhaíonn Pól: “ *Oir is cosúil liomsa go ndearna Dia sinn, na haspail, na daoine is ísle, daortha chun báis ar shlí, ós rud é gur léirscrios don domhan sinn, chun báis. na haingil agus do na fir .* ” Is é an focal “ *domhan* ” sa véarsa seo ná an “cosmos” Gréigise. Is é an cosmos seo a shainím mar shaol iltoiseach. Ar domhan tá na daoine tofa agus a gcuid cathanna á leanúint ag lucht féachana dofheicthe a thugann grá dóibh leis an ngrá diaga céanna a nocht Íosa Críost. Bíonn áthas orthu ina n-áthas agus ag caoineadh leo siúd a bhíonn ag caoineadh mar go bhfuil an troid chomh crua agus chomh cráite. Ach ainmníonn an cosmos seo freisin an domhan neamhchreidmheach cosúil le muintir na Róimhe, lucht féachana marú na Críostaithe dílis ina láithreacha.

Cuirfidh Revelation 5 na trí ghrúpa seo de lucht féachana neamhaí i láthair dúinn: *na ceithre neacha beo, na haingil, agus na sinsir* , iad go léir buaite, tá siad aontaithe faoi radharc grámhar an cruthaitheoir mór Dia go síoraí.

Tá an ceangal a cheanglaíonn “an *iliomad súl* ” leis an dlí diaga san ainm “ *fhianaise* ” a thugann Dia dá dhlí ar na deich nAitheanta. Cuimhnimid gur coinníodh an dlí seo san “áit is naofa” go heisiach do Dhia agus go bhfuil sé cosc ar fhir ach amháin le haghaidh “Lá an Réitigh”. D’fhan an dlí le Dia mar “ *fhianaise* ” agus tabharfaidh a “ *dhá tábla* ” an dara brí don “ *bheirt fhinnéithe* ” siombalacha a luadh in Ath. 11:3. » Sa cheacht seo, léiríonn “an *iliomad súl* ” go raibh an iliomad finnéithe dofheicthe ann a chonaic eachtraí domhanda. Sa smaoinemh diaga, tá an focal finné doscartha ón bhfocal dílseachta. Sainmhíníonn an focal Gréigise “*martus*” a aistrítear mar “*martyr*” é go foirfe, mar níl aon teorainn leis an ndílseacht a éilíonn Dia. Agus ar a laghad, ní mór d’fhinné Íosa onóir a thabhairt do dhlí diaga a dheich nAitheanta a ndéanann Dia é a chur i gcomparáid leo agus a thugann breithiúnas air.

DLÍ Dhiaga prophesies

Anseo, osclaíonn mé lúibín, chun an solas diaga a fuarthas in earrach 2018 a mhúscailt. Baineann sé le dlí na ndeich nAitheanta Dé. Is é an Spiorad a thug orm tábhacht an soiléirithe seo a leanas a thuiscint: “ *D’fhill Maois agus tháinig sé anuas ón sliabh agus dhá chlár na fianaise ina láimh; **Scríobhadh na táblaí ar an dá thaobh , scríobhadh iad ar thaobh amháin agus ar an taobh eile .** Obair Dé a bhí sna táblaí, agus ba í an scríbhneoireacht scríbhinn Dé, greanta ar na táblaí (Eacsamh.32:15-16). Bhí ionadh orm ar dtús nár thug aon duine an soiléiriú seo san áireamh dá réir a raibh buntáblaí an dlí scríofa ar a gceithre aghaidh, is é sin, “tosaigh agus cúl” cosúil le “súile na gceithre neacha *beo* ” *de* . an véarsa roimhe staidéar. Bhí cúis leis an soiléiriú seo a luadh go géar a thug an Spiorad deis dom a fháil amach. Dáileadh an téacs iomlán ar dtús go cothrom agus cothrom ar na ceithre thaobh den dá tábla cloiche. Léirigh tosach an chéad cheann an chéad ordú agus leath an dara ceann; bhí a dhroim an dara cuid den dara agus iomlán an tríú. Ar an dara tábla, thaispeáin an tosaigh an ceathrú ordú ina iomláine; bhí na sé aitheanta dheireanacha ar a chúl. Sa chumraíocht seo, cuireann an dá thaobh infheicthe i láthair dúinn an chéad aithne agus an dara ceann ina leath, agus an ceathrú a bhaineann leis an gcuid eile de na naomhaithe den seachtú lá. Léiríonn breathnú ar na nithe seo na trí aitheanta seo atá ina gcomharthaí beannaitheachta sa bhliain 1843, nuair a d'athchóiríodh an tSabóid agus nuair a d'éiligh Dia é. Ar an dáta seo, thit na Protastúnaigh ina n-íospartaigh ar Dhomhnach na Róimhe a fuarthas le hoidhreacht. Taispeánfar mar sin iarmhairtí rogha an Adventist agus an rogha Phrotastúnach ar chúl an dá tábla. Dealraíonn sé, gan meas ar an tSabóid, ó 1843, gur sáraíodh an tríú haitheanta freisin: “ Glactar *ainm* Dé go neamhbhalbh ”, go litriúil “ *go bréagach* ”, ag lucht a n-aíonna gan fíréantacht Chríost nó tar éis an tSabóid. 'caillte. Mar sin déanann siad athnuachan ar an locht a rinne na Giúdaigh a bhfuil a n-éileamh gur le Dia a nochtar mar bhréag ag Íosa Críost in Ath. 3:9: “ *iad siúd de shionagóg Satan, a thugann orthu féin Giúdaigh agus nach bhfuil amhlaidh, ach a bréag.* .” Sa bhliain 1843, ba é seo an cás do na Protastúnaigh, oidhrí na gCaitliceach. Ach roimh an treas aithne, foillsigheann an dara cuid den dara haithne an bhreitheamhnas do thabhairt do Dhia ar an dá champa fhreasúra. Le hoidhrí Protastúnacha na Caitliceachas Rómhánacha, a deir Dia: “ *Is Dia éad mé, a ghearrann pionós ar aingil na n-aithreacha ar na leanaí ar an tríú agus ar an gceathrú glúin díobh siúd a thugann fuath dom,* ”; ar an drochuair dó, beidh an Adventism oifigiúil “ *vomited* ” i 1994 ag roinnt a gcinniúint; ach deir sé freisin, os a choinne sin, leis na naoimh a choimeádfaidh a Sabbath naofa agus a solas fáidhiúil ó 1843 go dtí 2030: “ *agus a dhéanann trócaire go dtí míle glúin orthu siúd a bhfuil grá acu dom agus a choinníonn m'aitheanta* ”. Léiríonn an uimhir “ *míle* ” a luadh go mín “ *míle bliain* ” an seachtú mílaoise den Ath.20 a bheidh mar luach saothair do na buaiteoirí roghnaithe a chuaigh isteach sa tsíoraíocht. Tagann ceacht eile chun cinn. A bhaint de chúnamh an Spioraid Naoimh Íosa Críost, mar thoradh air sin, na Protastúnaigh agus Adventists ligean dul ó Dhia i ndiaidh a chéile i 1843 agus*

1994 a bheith in ann ómós a thabhairt do na sé Commandments deireanach scríofa ar chúl tábla 2, lena n-áirítear an tosaigh é. tiomanta don chuid eile dhiaga den seachtú lá. Ar an taobh eile de, gheobhaidh breathnóirí na coda seo cabhair ó Íosa Críost chun na haitheanta seo a bhaineann le dualgais an duine i leith a chomharsa daonna a chomhlíonadh. Glacann saothair Dé chomh fada siar le táblaí an dlí a thabhairt ar láimh do Mhaois brí, ról, agus úsáid atá chomh iontas agus nach bhfuil coinne leo in aimsir an deiridh, in 2018. Agus neartaítear agus deimhníonn an Dia Uilechumhachtach Íosa Críost an teachtaireacht maidir le hathchóiriú na Sabóide.

Seo anois an fhoirm ina bhfuil na deich n-aitheanta.

Tábla 1 – Tosaigh: oidis

Cuireann Dia é féin i láthair

“ *Is mise an Tiarna do Dhia, a thug amach as tír na hÉigipte thú as teach na ngéibheann .*” (Áirítear na daoine tofa go léir a tarrtháladh ón bpeaca agus a shábháiltear tríd an doirteadh fola atoning ag Íosa Críost; is é *teach na ngéibheann* an peaca; toradh bréige an diabhair).

1ú aithne: peaca Caitliceach ó 538 · Protastúnach ó 1843, agus Adventist ó 1994).

“ *Ná bíodh déithe ar bith eile romham .*”

2ú hAithne: ^{1ú cuid}: peaca Caitliceach ó 538 i leith.

“ *Ná déan duit féin aon íomhá snaidhte, ná aon léiriú, de na rudaí atá ar neamh thuas, agus atá ar an talamh thíos, agus atá sna huiscí faoi thalamh. Ná crom síos dóibh, agus ná déan seirbhís dóibh;* “.

Tábla 1 – Ar Ais: Na hiarmhairtí

2ú aithne: ^{2ú cuid} ·

“... *óir is Dia éad mise, a Iehova, do Dhia, a ghearrann pionós ar éagothroime na n- aithreacha ar na leanaí go dtí an tréú agus an ceathrú glúin díobh siúd ar fuath leo mé, (Caitlicigh ó 538; Protastúnaigh ó 1843; Adventists ó 1994) agus a thaispeánann trócaire do mhíle glúin dóibh siúd a thugann grá dom agus a choinníonn m'aitheanta . (Adventists Seachtú Lá, ó 1843; an ceann is déanaí, ó 1994).*

3ú hAithne: sáraithe ag Caitlicigh ó 538, Protastúnaigh ó 1843, agus Adventists ó 1994) ·

“ *Ná glac ainm an Tiarna do Dhia go bréagach; óir ní fhágfaidh Iehova an té a bheir a ainm go bréagach gan phíonós .* »

Tábla 2 – Tosaigh: oideas

4ú hAithne: is é “peaca millteach ” Dan.8:13 é mar gheall ar a *sárú* ag an gComhthionól Críostaí ó 321 · tá an creideamh Caitliceach sáraithe aige ó 538, agus an creideamh Protastúnach ó 1843. Ach tá sé ómós ag creideamh Adventist an Seachtú Lá ó 1843 agus 1873 i leith.

“ *Cuimhnigh an lá Sabbath, chun é a choinneáil naofa. Oibrigh sé lá, agus déan do chuid oibre go léir. Ach is é an seachtú lá sabóid an Tiarna do Dhia: ná déan aon obair, tú féin, ná do mhac, ná d'iníon, ná d'fhear, ná do bhanoglach, ná*

d'eallach, ná don choimhthíoch atá i do dhoras. óir i sé lá rinne an Tiarna na flaithis, an talamh, agus an fharraige, agus gach a bhfuil iontu, agus d'fhan sé ar an seachtú lá: dá bhrí sin bheannaigh an Tiarna lá na sabóide agus naomhaigh sé é . »

Tábla 2: Droim ar ais: na hiarmhairtí : Tá na sé ordú deiridh seo sáraithe ag an gcreideamh Críostaí ó 321; ag an gcreideamh Caitliceach ó 538; ag an gcreideamh Protastúnach, ó 1843, agus ag an creideamh Adventist “ *urlactha* ” i 1994. Ach tá meas orthu sa chreideamh Adventist Seachtú Lá beannaithe ag an Spiorad Naomh Íosa Críost, ó 1843 agus 1873; na “cinn deiridh” ó 1994 go dtí 2030.

5ú ordú -

“ Oir onóir do d'athair agus do do mháthair, chun go mbeidh do laethanta fada sa tír a thugann an Tiarna do Dhia duit. »

6ú ordú -

“ ~~Ní mharóidh tú~~. Ná déan dúnmharú .” (den chineál dúnmharaithe coire villainous nó in ainm reiligiún bréagach)

7ú ordú -

“ Ná déan adhaltranas. »

8ú ordú -

“ Ná goid. »

9ú ordú -

“ Ná tabhair fianaise bhréagach i gcoinne do chomharsan . »

10ú ordú -

“ Ná sanntuigh teach do chomharsan; ná sanntuigh bean do chomharsan, ná a bhanoglach, ná a bhanoglach, ná a dhamh, ná a asal, ná aon ní is le do chomharsa. »

Dún mé anseo an lúibín sublime agus ríthábhachtach seo.

Véarsa 7: *“ Tá an chéad chréatúr beo cosúil le leon, tá an dara créatúr beo cosúil le lao, tá aghaidh fíor ar an tríú créatúr beo, agus tá an ceathrú créatúr beo cosúil le hiolair ag eitilt. ”*

Ligean le rá ar an bpointe boise, níl iontu seo ach siombailí. Cuirtear an teachtaireacht chéanna i láthair in Ezek.1:6 le héagsúlachtaí sa chur síos. Tá ceithre ainmhí comhionann, gach ceann acu le ceithre aghaidh éagsúla. Anseo, tá ceithre ainmhí fós againn, ach níl ach aghaidh amháin ag gach ceann acu, difriúil sna ceithre ainmhí. Dá bhrí sin níl na arrachtaigh seo fíor, ach tá a dteachtaireacht siombalach sublime. Cuireann gach ceann acu caighdeán den bheatha shíoraí uilíoch i láthair a bhaineann, mar atá feicthe againn, le Dia é féin agus lena chréatúir uilíocha iltoiseacha. An té a d'ionchoiriú ina fhoirfeacht dhiaga, na ceithre chritéar seo den bheatha uilíoch, is é Íosa Críost, ina bhfaightear ríchíosa agus neart an *leon* de réir Iúd.14:18; spiorad na hÍobairt agus na seirbhíse don *lao* ; íomhá fear Dé; agus tiarnas ard-ingearchló neamhaí *an iolair eitilte* . Tá na ceithre chritéar seo le fáil ar fud na beatha neamhaí síoraí uilíoch. Comhdhéanann siad an norm a mhíníonn an rath a bhí ar an tionscadal diaga a throid biotáillí

reibiliúnach. Agus chuir Íosa an tsamhail fhoirfe i láthair dá haspail agus dá dheisceabail le linn a mhinistreacht thalmhaíochta leanúnach; ag dul chomh fada le cosa a dheisceabail a ní, sula dtabharfaidh sé a chorp do chéasadh na céasadh, chun íde a dhéanamh ina n-áit mar “lao ”, ar son peacaí a thoghtha uile. Chomh maith leis sin, lig do gach duine iad féin a scrúdú chun a fháil amach an bhfuil deireadh le norm seo na beatha síoraí de réir a nádúir, a mianta agus a mianta. Is é seo an caighdeán tairiscint an tslánaithe a thuiscint nó a dhiúltú.

Véarsa 8: “ *Tá sé sciathán ag na ceithre créatúir bheo, agus tá siad lán de shúile timpeall agus laistigh. Ní scoirfidh siad a rá de lá agus d’oíche: Naofa, naofa, is naofa an Tiarna Dia, an tUilechumhachtach, a bhí, agus atá, agus atá le teacht!* »

I gcomhthéacs an bhreithiúnais neamhaí, léiríonn an radharc seo prionsabail a chuirtear i bhfeidhm go buan ar neamh agus ar domhan ag daoine a fhanann dílis do Dhia.

Ní bhíonn gá ag coirp neamhaí créatúir ó shaol eile le sciatháin bogadh toisc nach bhfuil siad faoi réir dhlíthe na toise talmhaí. Ach glacann an Spiorad siombailí earthly gur féidir le fear a thuiscint. Trí “ *sé sciathán* ” a chur i leith dóibh, taispeánann sé dúinn luach siombalach na huimhreach 6 a thagann chun bheith ina uimhir an charachtair neamhaí agus uimhir na n-aingeal. Baineann sé leis na saolta atá fágtha gan pheaca agus na haingil arbh é Sátan, an t-aingeal reibiliúnach, an chéad duine díobh a cruthaíodh. Tar éis do Dhia an uimhir “seacht” a shannadh dó féin mar a “shéala” ríoga pearsanta, is féidir an uimhir 6 a mheas mar “róin”, nó i gcás an diabhail, “an marc”, dá phearsantacht, ach roinneann sé seo uimhir 6 agus na saolta fágtha glan agus na haingil go léir cruthaithe ag Dia, idir mhaith agus olc. Thíos faoin aingeal tagann an fear a mbeidh a uimhir “5”, a bhfuil údar leis óna 5 chiall, 5 mhéar a láimhe agus 5 mhéar a choise. Anseo thíos tá uimhir 4 den charachtar uilíoch arna ainmniú ag na 4 phointe príomhaird, Thuaidh, Theas, Thoir agus Thiar. Anseo thíos tagann uimhir 3 na foirfeachta, ansin uimhir 2 na neamhfhoirfeachta, agus uimhir 1 na haontachta, nó aontas foirfe. Tá súile na gceithre neach beo “ *timpeall agus laistigh* ,” agus ina theannta sin, “ *roimh agus taobh thiar* .” Ní féidir le haon rud éalú ó radharc na beatha uilíoch iltoiseach neamhaí seo a ndéanann an Spiorad Dhiaga a fhiosrú ina hiomláine toisc go bhfuil a bhunús ann. Tá an teagasc seo úsáideach mar, ar domhan an lae inniu, mar gheall ar pheaca agus aingíne na bpeacach, trína gcoimeád “ *laistigh* ” dó féin, is féidir le fear a chuid smaointe rúnda agus aingí a cheilt ar fhir eile. Sa saol neamhaí tá rudaí den sórt sin dodhéanta. Tá an bheatha neamhaí trédhearcach mar chrystal ó díbríodh aingí as, mar aon leis an diabhal agus a chuid aingeal olc, a chaitheamh síos go talamh, de réir Ath.12:9, tar éis bua Íosa ar pheaca agus marbh. Comhlíonann áitritheoirí na saolta glan seo forógra naomhthacht Dé ina fhoirfeacht (3 huair: *naofa*). Ach ní le focail a dhéantar an forógra seo; is í foirfeacht a naomhthachta indibhidiúil agus comhchoitianta a fhograíonn i mbuan-oibreacha foirfeacht naomhthacht an Dé a chruthaigh iad. Nochtann Dia a nádúr agus a ainm san fhoirm a luadh in Ath. 1:8: “ *Is mise an alfa agus an óimige, a deir an Tiarna Dia, atá, agus a bhí, agus atá le teacht, an Uilechumhachtach.* ” Déanann an abairt “ *cé hé, cé a bhí, agus cé atá le teacht* ” sainmhíniú foirfe ar nádúr síoraí Dé cruthaitheoir. Ag diúltú gaoch air

faoin ainm a thug sé air féin, “YaHWéH”, tugann fir “an Tiarna” air. Is fíor nach raibh ainm ag teastáil ó Dhia, ós rud é go bhfuil sé uathúil agus gan iomaitheoir diaga, níl ainm ag teastáil uaidh chun é a idirdhealú ó dhéithe eile nach bhfuil ann. D’aontaigh Dia mar sin féin freagra a thabhairt ar iarratas Mhaois a raibh grá aige dó agus a raibh grá aige dó. Mar sin thug sé an t-ainm “YaHWéH” air féin a aistríonn an briathar “to be”, comhchuingeach sa tríú pearsa uatha den Eabhrais neamhfhoirfe. Ainmníonn an t-am “neamhfhoirfe” seo éacht a leathnaíonn le himeacht ama, mar sin, am níos mó ná ár dtodhchaí, aistríonn an fhoirm “atá, a bhí, agus a bheidh” go foirfe brí na neamhfhoirfe Eabhraise seo. Mar sin is é an fhoirmle “*an té atá, a bhí, agus atá le teacht*” bealach Dé chun a ainm Eabhraise “YaHWéH” a aistriú, nuair a chaithfidh sé é a oiriúnú do theangacha an Iarthair, nó do theangacha ar bith eile seachas an Eabhrais. Ainmníonn an chuid “agus a thagann” an chéim Adventist deiridh den chreideamh Críostaí, a bunaíodh i bplean Dé ag an foraithe Dan.8:14 ó 1843. Tá sé mar sin i flesh na Adventists tofa go bhfuil an forógra na beannaitheacht faoi thrí. de Dhia i gcrích. Is minic a bhíonn conspóid ag baint le diagacht Íosa Críost, ach tá sé dothuigthe. Deir an Bíobla faoi seo in Eabhraigh 1:8: “*Ach dúirt sé leis an Mac, Tá do ríchathaoir, a Dhia, síoraí; is slat tomhais cothromais í sceptre do réime;*”. Agus do Philip a iarrann ar Íosa an tAthair a thaispeáint dó, d’fhreagair Íosa: “*Tá mé in éineacht leat le fada an lá, agus ní raibh aithne agat orm, Philip! An té a chonaic mise, chonaic sé an tAthair ; conas a deir tú: Taispeáin dúinn an tAthair?* (Eoin 14:9).”

Véarsaí 9-10-11: “*Nuair a thugann na beo glóir agus onóir agus buíochas don té atá ina shuí ar an ríchathaoir, dó a mhaireann de shíor, titeann na ceithre seanóirí is fiche os a chomhair a shuíonn ar an ríchathaoir agus déanann siad adhradh –agus chrom siad síos os a chomhair an té a mhaireann de shíor, agus chaith siad a gcoróin os comhair na ríchathaoireach, ag rá: Is fiú tú, a Thiarna agus ár nDia, chun glóir agus onóir agus cumhacht a fháil; óir is tusa a chruthaigh gach ní, agus is le do thoil a bhíonn siad ann agus a cruthaíodh iad .”*

Críochnaíonn Caibidil 4 le radharc ina dtugtar glóir don chruthaitheoir Dia. Léiríonn an radharc seo go raibh an riachtanas diaga, “*eagla Dé agus tabhair glóir dó ...*”, a cuireadh in iúl i dteachtaireacht an chéad aingeal Ath. 14:7, le cloisteáil agus le tuiscint mhaith ag na cinn dheireanacha a roghnaíodh ó 1843; ach thar aon rud eile, ag na toghaí a d’fhan beo ag an am an tuairisceán i ghlóir Íosa Críost; toisc go bhfuil sé ach amháin dóibh go raibh an Revelation Apocalypse ullmhaithe agus soilisithe go hiomlán ag an am a roghnaigh Dia, ó earrach na bliana 2018. Na fuascailte in iúl mar sin i adhradh agus moladh, a mbuíochas go léir i leith Íosa Críost, an fhoirm ina, an Thug Almighty cuairt orthu chun iad a shábháil ón bpeaca agus ón mbás, a thuarastal. Ní chreideann an daonnacht neamhchreidmheach ach an rud a fheiceann sé, cosúil leis an Apostle Thomas, agus toisc go bhfuil Dia dofheicthe, tá sé dhaoradh chun neamhaird a laige mhór a dhéanann sé ach bréagán a láimhseáil sé de réir a thoil Dhiaga. Tá an leithscéal aici ar a laghad, nach dtabharfaidh údar maith di, nach raibh aithne aige ar Dhia, leithscéal nach bhfuil ag Sátan, ó tharla go raibh aithne aige ar Dhia, roghnaigh sé dul i mbun streachailt ina choinne; Is ar éigean go bhfuil sé inchreidte, ach fíor, agus baineann sé freisin leis na haingil olc a lean é. Go paradacsúil, tugann torthaí iolracha éagsúla agus fiú codarsnacha na saorogha

fianaise ar an tsaoirse bharántúil agus iomlán a thug Dia dá chréatúir neamhaí agus talún.

Nochtadh 5: Mac an Duine

Nuair a chuir sé Íosa i láthair an tslua, dúirt Píoláit, “ *Féach an Duine* .” Bhí ar Dhia féin teacht agus foirm na feola a ghlacadh, ionas go bhfeicfeadh “ *Duine* ” *de réir a chroí agus a mhianta*. Bhí an bás tar éis an chéad phéire daonna a bhualadh, mar gheall ar pheaca an easaontais i gcoinne Dé. Mar chomhartha ar a staid náireach nua, chuir Dia in iúl dóibh a nudacht coirp a fháil amach nach raibh ann ach comhartha amach dá níochán spioradálta laistigh. Ón tús seo, rinneadh an chéad fhógra faoina fuascailt trí éadaí déanta as craicne ainmhithe a thabhairt dóibh. Maraíodh Dá bhrí sin an chéad ainmhí i stair an duine, is féidir linn smaoineamh go raibh sé ina reithe óg nó uan mar gheall ar an siombalachas. 4,000 bliain ina dhiaidh sin, tháinig Uan Dé, a thógann peacaí an domhain ar shiúl, chun a shaol foirfe go dlíthiúil a thairiscint chun daoine tofa a fhuascailt i measc na daonnachta. Mar sin luíonn an slánú seo a thairgeann Dia trí ghrásta íon go hiomlán ar bhás Íosa a ligeann dá thofa leas a bhaint as a cheartas foirfe; agus mar an gcéadna, a bhás d'atóin ar son a bpeacaí as a ndearna sé é féin ina shealbhóir deonach. Ó shin i leith, tá Íosa Críost a bheith ar an t-ainm amháin is féidir a shábháil peacach in ár domhain ar fad, agus tá feidhm ag a shlánú ó Ádhamh agus Éabha.

Ar na cúiseanna sin go léir, tá an chaibidil seo 5, a chuirtear faoi fhigiúr “ *Man* ”, dírithe air. Ní hamháin go sábhálann Íosa a dhaoine tofa trína bhás atoning, ach sábhálann sé iad trína gcosaint ar feadh a dturas saolta. Agus is chuige sin a thugann sé rabhadh dóibh faoi na contúirtí spioradálta a chuir an diabhal ina gcosán. Níor tháinig aon athrú ar a theicníc: mar in aimsir na n-aspal, labhraíonn Íosa leo i bparabail, ionas go gclóiseann an domhan ach nach dtuigeann; rud nach amhlaidh atá i gcás a chuid oifigeach tofa a fhaigheann, cosúil leis na haspail, a mínithe go díreach uaidh. Tá a nochtadh “Apocalypse” fós faoin ainm Gréigise neamhaistrithe seo, an parabal ollmhór seo nach mór don domhan a thuiscint. Ach dá rogha féin, is í an fháidh seo go deimhin a “ **Nochtadh** ”.

Véarsa 1: “ *Ansin chonaic mé ar dheis an té a bhí ina shuí ar an ríchathaoir leabhar scríofa laistigh agus lasmuigh, agus é séalaithe le seacht séala* .”

Ar an ríchathaoir tá Dia agus tá ina lámh dheas, mar sin faoina bheannacht, leabhar scríofa “ *laistigh agus lasmuigh* ”. Is é an rud atá scríofa “ *laistigh* ” an teachtaireacht dhearfa atá curtha in áirithe dá mhuintir roghnaithe atá fós dúnta agus míthuiscint ag muintir an domhain, naimhde Dé. Is é an rud atá scríofa “ *lasmuigh* ” an téacs criptithe, sofheicthe ach dothuigthe don iliomad daonna. Tá leabhar na Revelation séalaithe le “ *seacht séala* .” Sa soiléiriú seo, insíonn Dia dúinn nach gceadóidh ach oscailt an “ *seachtú séala* ” é a oscailt go hiomlán. Chomh fada agus a bheidh séala ann chun é a shéalú, ní féidir an leabhar a oscailt. Braithfidh oscailt iomlán an leabhair mar sin ar an am a leag Dia síos do théama an “ *seachtú séala* ”. Luafar é faoin teideal “ *séala an Dé bheo* ” in Rev.7, áit a n-ainmnítear an chuid eile den seachtú lá, a Sabbath naofa, cuirfear a athchóiriú i gceangal leis an dáta 1843 a bheidh mar am freisin. oscailt an “ *seachtú séala* ” a thugann, isteach in oideolaíocht an leabhair, téama na “ *seacht trumpa* ”, atá chomh tábhachtach dúinne, na cinn roghnaithe.

Véarsa 2: “ *Agus chonaic mé aingeal láidir ag caoineadh le guth ard, Cé is fiú an leabhar a oscailt, agus a shéalaí a bhriseadh?* »

Is lúbín é an radharc seo i montáis na tairngreachta. Níl sé ar neamh, i gcomhthéacs na caibidle 4 roimhe seo, gur chóir leabhar na Revelation a oscailt. Ní mór do na tofa é roimh fhilleadh Íosa Críost, agus iad faoi lé na ribe ar an diabhal. Tá an chumhacht i gcampa Dé, agus is é an t-aingeal cumhachtach aingeal YaHWÉH, Dia ina fhoirm angelic de Michael. Tá an leabhar séalaithe thar a bheith tábhachtach agus naofa mar go dteastaíonn dínit an-ard chun a róna a bhriseadh agus a oscailt.

Véarsa 3: “ *Agus ní fhéadfadh aon duine ar neamh, ná ar talamh, ná faoin talamh, an scrolla a oscailt, ná breathnú air.* »

Scríofa ag Dia féin, ní féidir leis an leabhar a oscailt ag aon cheann dá créatúir neamhaí nó talmhaithe.

Véarsa 4: “ *Agus goil mé go mór mar ní bhfuarthas aon duine fiú an leabhar a oscailt nó féachaint air.* »

Is créatúr talmhaí é Eoin, cosúil linne, agus cuireann a dheora díomá an chine daonna in éadan na gaistí atá leagtha síos ag an diabhal. Dealraíonn sé go bhfuil sé ag rá linn, "gan nochtadh, cé is féidir a shábháil?" “. Léiríonn sé mar sin an leibhéal tragóideach ard aineolais ar a ábhar, agus a iarmhairt marfach: bás dúbailte.

Véarsa 5: “ *Agus dúirt duine de na seanóirí liom, Ná goil; féuch, sháraigh an leon de threibh Iúdá, Fréamh Dháiví, an scrolla agus a sheacht séala a oscailt.* »

na “ *seandaoine* ” a d’fhuascail Íosa ón talamh ón talamh i riocht maith chun ainm Íosa Críost a ardú os cionn gach neach beo. Aithníonn siad ann an tiarnas a dhearbhaigh sé féin a bheith faighte ón Athair agus ó na neacha neamhaí i Matt.28:18: “ *Tháinig Íosa agus labhair leo mar seo: Tá gach údarás ar neamh tugtha domsa agus ar talamh . Is trí dhíriú ar a incarnation in Íosa a spreag Dia Iacób, agus é ag fáidheoireacht thar a chlann mhac, dúirt sé faoi Iúdá: “ *Is leon óg é Iúdá. Tá tú tar éis teacht ar ais ón gcarn, a mhic! Lúbfaidh sé a ghlúine, luíonn sé síos mar leon, Mar leon: cé a chuirfidh air éirí? Ní imeoidh an shliocht ó Iúdá, ná an tslat cheannasach idir a chosa, go dtiocfaidh Siloh, agus go ngéillfidh na**

pobail dó. Ceanglaíonn sé a asal leis an bhfíniúin, agus loth a asail don fhíniúin is fearr; Níonn sé a bhall éadaigh i bhfíon, agus a bhrat in fhuil na bhfíonchaor. Tá a shúile dearg le fíon, agus a fhiaccla bán le bainne (Gen.49:8 go 12). Beidh fuil na bhfíonchaor mar théama ag an “fómhar” a fógraíodh in Ath.14:17 go 20, a bhfuil fáidh freisin in Íseáia 63. Maidir le “Fréamh Dháiví”, léimid in Isa.11:1 go 5 : “ Ansin tiocfaidh brainse amach as stoc Iesse, agus beirfear peil as a fhréamhacha. Beidh Spiorad an Tiarna ina luí air: Spiorad an eagna agus na tuisceana, Spiorad na comhairle agus na cumhachta, Spiorad an eolais agus eagla an Tiarna. Análóidh sé eagla an Tiarna; Ní bhreithneoidh sé de réir dealraithe, Ní chinnefidh sé ar chlostrácht. Ach tabharfaidh sé breithiúnas ar na boicht i gceart, agus tabharfaidh sé breithiúnas i gceart ar bhochtáin an domhain; Buailfidh sé an talamh lena bhriathar mar le slaite, agus le h-anáil a bheola maróidh sé an drochdhuine. Beidh an fhíríantacht mar chríos dá thaobh, agus an fhíríantacht mar chríos a leasa .” Tugann bua Íosa ar an bpeaca agus ar an mbás, a thuarastal, an ceart dlíthiúil agus dlisteanach dó leabhar na Revelation a oscailt, ionas go dtabharfar foláireamh agus cosaint dá thoghtha i gcoinne na gaistí marbha reiligiúnacha a leagann sé, ag an diabhal, in ord. a mhealladh unbelievers. Osclófar an leabhar go hiomlán mar sin ag an am a dtiocfaidh foraithe Daniel 8:14 i bhfeidhm, eadhon, an chéad lá den earrach sa bhliain 1843; fiú amháin más gá a thuiscint neamhfhoirfe a athbhreithniú le himeacht ama, go dtí 2018.

Véarsa 6: “ Agus chonaic mé, i lár na ríchathaoireacha agus na gceithre chréatúr beo agus i measc na sinsir, uan a bhí ann mar a maraíodh. Bhí seacht n-adharc agus seacht súl aige, is iad sin seacht spioraid Dé a cuireadh tríd an talamh go léir. »

Ní mór dúinn láithreach an uan " i lár an ríchathaoir " a thabhairt faoi deara, toisc go bhfuil sé ina Dhia ina naomhú ilfhoirmeach, agus é go léir ag an am céanna, an cruthaitheoir uathúil Dia, an t-Archangel Michael, Íosa Críost Uan Dé, agus an Naofa. Spiorad nó “ seacht spioraid Dé a cuireadh amach ar an talamh go léir ”. Siombailíonn a “ seacht n-adharc ” naomhú a chumhachta agus a “ seacht súl ”, naomhú a radharc, a scrúdaíonn go domhain smaointe agus gníomhartha a chréatúr.

Véarsa 7: “ Tháinig sé agus thóg sé an scrolla ó dheis an té a bhí ina shuí ar an ríchathaoir. »

Léiríonn an radharc seo focail Ath. 1:1: “ Nochtadh Íosa Críost a thug Dia dó chun a thaispeáint dá sclábhaithe cad a chaithfidh tarlú go tapa, agus a chuir sé in iúl, trína aingeal a sheoladh, chuig a sclábhaí Eoin .” Tá sé mar aidhm ag an teachtaireacht seo a insint dúinn go mbeidh ábhar an Revelation gan teorainn ós rud é go dtugann Dia, an tAthair, é féin é; agus é seo trí a bheannacht go léir a chur uirthi arna léiriú ag a “ lámh dheas ”.

Véarsa 8: “ Nuair a ghlac sé an scrolla, thit na ceithre créatúir bheo agus na ceithre sheanóirí is fiche anuas os comhair an Uain, agus bhí cruite ag gach ceann acu agus vials órga na tuisce, is iad sin paidreacha na naomh. »

Coimeáidimid ón véarsa seo, an eochair siombalach seo: “ cupáin órga líonta le cumhrán, is iad sin paidreacha na naomh ”. Gach créatúr neamhaí agus talmhan a toghadh trína ndílseacht, striapann siad iad féin os comhair an “uain”

Íosa Críost chun é a adhradh. Siombailíonn na “ *cláirseacha* ” comhchuibheas uilíoch an chomhholadh agus an adhartha.

Véarsa 9: “ *Agus chan siad amhrán nua, ag rá, Is fiú duit an scrolla a ghlacadh, agus a séalaí a oscailt; óir do marbhadh thú, agus le d’fhuil d’fhuascail tú do Dhia fir as gach treibh, teanga, sluagh, agus náisiún;* »

an “ *amhrán nua* ” seo saoradh ón bpeaca agus, go sealadach, cealú thionscnóirí an éirí amach. Toisc nach mbeidh siad imithe ach go deo tar éis an bhreithiúnais deiridh. Tagann fuascailte Íosa Críost ó gach bunadh, gach dath agus cine daonna, “ *ó gach treibh, teanga, gach sluagh, agus náisiún* ”; a chruthaíonn nach bhfuil an tionscadal coigilte beartaithe ach in ainm Íosa Críost, de réir an méid a dhearbhaíonn Acht.4:11-12: “ *Is é Íosa an chloch a dhiúltaíonn tusa a thógann, agus a tháinig chun bheith mar phríomhcheann an chúinne . Níl slánú ar bith eile; óir níl ainm ar bith eile faoi neamh tugtha i measc na bhfear, trína gcaithfear sinn a shábháil.* “. Dá bhrí sin is bréaga mídhlisteanach diabolical iad **gach reiligiún eile**. Murab ionann agus reiligiúin bhréagacha, is é Dia a eagraíonn an fíorchreideamh Críostaí ar bhealach atá comhleanúnach go loighciúil. Tá sé scríofa nach bhfuil Dia aon choimhthíoch do dhuine ar bith; is ionann na héilimh a rinne sé dá chréatúir go léir, agus bhí praghas ar an slánú a thairg sé a tháinig sé féin le hÍoc. Tar éis dó fulaingt ar son na fuascailte seo, ní shábháil sé ach na daoine sin a bhreithníonn sé ar fiú tairbhe a bhaint as a mhairtíreacht.

Véarsa 10: “ *Rinne tú ríocht agus sagairt dár nDia dóibh, agus beidh siad i gceannas ar an talamh .* ”

Tá cruth ar ríocht na bhflaitheas a bhí á réamhrá ag Íosa. Ag fáil “ *an ceart chun breitheamh* ”, cuirtear na daoine tofa i gcomparáid le ríthe de réir Ath.20:4. Ina seanghníomhaíochtaí cúnant, thairg na “ *sagairt* ” íospartaigh ainmhithe siombalacha mar gheall ar pheaca. I rith na “ *míle bliain* ” den bhreithiúnas neamhaí, ullmhóidh na tofa freisin, trína mbreithiúnas, na híospartaigh deiridh d’íobairt uilíoch mhóir, a scriosfaidh, in aon turas, gach créatúr neamhaí agus talún a thit. Scriosfaidh tine “ *loch tine an dara bás* ” iad lá an bhreithiúnais. Is i ndiaidh an scriosta seo amháin a gheobhaidh an talamh athnuaite na daoine tofa fuascailte, arna ghiniúint ag Dia. Is ansin amháin a bheidh Íosa Críost, *Rí na ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* Ath. 19:16, “ *i gceannas ar an talamh* ”.

Véarsa 11: “ *D’fhéach mé, agus chuala mé glór na n-aingeal go leor timpeall na ríchathaoireacha agus na n-ainmhithe beo agus na seanóirí, agus ba é a líon na mílte agus na mílte mílte.* ”

Cuireann an véarsa seo i láthair dúinn, aontaithe, na trí ghrúpa de lucht féachana a finn é cathanna spioradálta ar domhan. Luann an Spiorad na haingil an uair seo go soiléir mar ghrúpa ar leith a bhfuil a líon an-ard: “ *na mílte agus na mílte mílte* ”. Is dlúthchomhraiceoirí iad aingil an Tiarna faoi láthair, curtha i seirbhís a fhuascailte, a thogthóirí ar domhan, a ndéanann siad garda, a chosnaíonn agus a threoraíonn siad ina ainm. Ar an líne tosaigh, taifeadann na chéad fhinnéithe seo do Dhia stair aonair agus chomhchoiteann na beatha ar domhan.

Véarsa 12: “ *Dúirt siad le guth ard, Is fiú an t-Uan a maraíodh chun cumhacht, agus saibhreas, agus eagna, agus neart, agus onóir, agus glóir, agus moladh a fháil.* »

Chuidigh na haingil ar domhan le ministreacht a gceannaire Michael a bhain amach a chumhachtaí diaga go léir le bheith ina Fhear foirfe a d'ofráil é féin ag deireadh a mhinistreachta, mar íobairt dheonach, chun ídiú ar son peacaí a rinne a thofa. oifigigh. Ag deireadh a thairiscint grásta, d'éirigh na tofa agus chuaigh siad isteach sa tsíoraíocht gheallta, d'aisigh na haingil go Críost diaga Dé, na tréithe go léir a bhí aige i Mícheál: “cumhacht, saibhreas, eagna, neart, onóir, glóir, agus moladh. »

Véarsa 13: “ *Agus gach créatúr atá ar neamh, agus ar talamh, agus faoin talamh, agus ar an bhfarraige, agus gach rud atá ann, chuala mé iad ag rá, Don té atá ina shuí ar an ríchathaoir, agus don Uan go raibh. moladh, onóir, glóir, agus neart, go brách!* »

Tá créatúir Dé d'aon toil. Ba mhór acu go léir léiriú a ghrá a léirigh bronntanas a phearsa in Íosa Críost. Tá rath glórmhar ar an tionscadal a dhear Dia. Tá a rogha de dhaoine grámhara i gcrích. Tá an véarsa i bhfoirm teachtaireacht an chéad aingeal ó Ath. 14:7: “ *Dúirt sé le guth ard: Bíodh eagla Dé ort, agus tabhair glóir dó, óir tá uair a bhreithiúnais tagtha; agus crom síos os a chomhair a rinne neamh, agus talamh, agus an fharraige, agus toibreacha uiscí.* ” Tá an rogha deireanach a rinneadh ó 1843 bunaithe ar thuiscint na rann seo. Agus d'éist agus d'fhreagair na daoine tofa trí chleachtadh an seachtú lá scíthe a bhí á chleachtadh ag na haspail agus ag deisceabail Íosa a athbhunú sa chreideamh Críostaí go dtí gur thréig sé é ó 7 Márta, 321. Tugadh onóir do Dhia don chruthaitheoir trí urraim don cheathrú haitheanta, .i. gar dá chroí. Is é an toradh ná radharc na glóire neamhaí, áit a ndeir a créatúir go léir, ag leanúint na litreach teachtaireacht an chéad aingeal Ath. 14:7: “*Dia a shuíonn ar an ríchathaoir, agus don Uain, go raibh moladh, onóir, glóir, agus neart, go brách!* “. Tabhair faoi deara go ndéanann na focail athrá, ina mhalairt, na focail a luadh na haingil sa véarsa 13 roimhe seo. Ó a aiséirí, tá a bheatha neamhaí faighte arís ag Íosa: a “chumhacht dhiaga, a shaibhreas agus a eagna”. Ar domhan dhiúltaigh a naimhde deiridh dó “*an moladh, an onóir, an ghlóir agus an neart*” a bhí dlite dó mar Dhia cruthaitheoir. Ag glaoch ar “*a neart,*” sa deireadh bhuaile sé iad go léir agus bhrúigh sé faoina chosa iad. Chomh maith leis sin, líonadh le grá agus buíochas, le chéile, a créatúir naofa agus íon a thabhairt ar ais go dlisteanach dó ábhar na glóire.

Véarsa 14: “ *Agus dúirt na ceithre créatúir bheo, Amen! Agus tháinig na seanóirí ar aghaidh agus chrom siad síos.* ”

Faomhann áitritheoirí an domhain ghlan an cúiteamh seo, ag rá: “Go deimhin! Tá sé fíor! » Agus déanann na daoine tofa ar domhan atá fuascaillte trí ghrá sublime iad féin a phósadh os comhair a nDia Uilechumhachtaigh a tháinig chun ionchollaithe in Íosa Críost.

Revelation 6: Aisteoirí, pionóis diaga **agus comharthaí ar aimsir na Críostaíochta**

Is cuimhin liom an ceacht a tugadh in Ath.5: ní féidir an leabhar a oscailt ach amháin nuair a bhaintear an “ *seachtú séala* ”. Chun an oscailt seo a dhéanamh, ní mór don duine roghnaithe Chríost cleachtadh an seachtú lá Sabbath a cheadú **go hiomlán** ; agus cháilíonn an rogha spioradálta seo é, chun a eagna agus a thuiscint spioradálta agus fáidheach a fháil ó Dhia a cheadaíonn é. Mar sin, gan é a shonrú sa téacs féin, aithneoidh an té a roghnófar “ *séala Dé* ” a luadh in Ath.7:2, leis an “ *seachtú séala* ”, a dhúnann fós leabhar na Revelation, agus déanfaidh sé ceangal leo seo. dhá “ *shéal* ”, an seachtú lá arna naomhú ag Dia. Déanann creideamh an difríocht idir solas agus dorchadas. Mar sin, do dhuine ar bith nach gceadaíonn an tSabóid naofa, fanfaidh an tuar ina leabhar dúnta, hermetic. B’fhéidir go n-aithneodh sé ábhair fhollasach áirithe, ach ní thuigfidh sé na foilseacháin ríthábhachtacha agus lárnacha a dhéanann an difríocht idir an saol agus an bás. Beidh tábhacht an “ *seachtú séala* ” le feiceáil in Ath. 8:1-2 áit a dtugann an Spiorad ról dó téama na “ *seacht trumpa* ” a oscailt. Anois is i dteachtaireachtaí na “ *seacht trumpa* ” seo a éireoidh tionscnamh Dé soiléir. Toisc go dtagann téama trumpaí Ath.8 agus 9, i gcomhthráth, chun na fírinní a bhfuiltear ag tuar i dtéamaí “ *litreacha* ” na nAth.2 agus 3 a chomhlánú; agus na “ *róna* ”, Ath.6 agus 7. Tá an straitéis diaga comhionann leis an straitéis a d’úsáid sé chun an foilsíú fáidheach a thug sé do Dhaniel a dhéanamh. Tar éis dom a bheith cáilithe chun na hoifige seo trí ghlacadh le cleachtadh na Sabóide naofa agus a rogha ceannasach, d’oscail an Spiorad leabhar a Revelations dom trí “an *seachtú séala* ” a scaoileadh. Lig dúinn a fháil amach anois céannacht a “ *róna* ”.

Véarsa 1: “ *D’fhéach mé, nuair a d’oscail an t-Uan ceann de na seacht róna, agus chuala mé duine de na ceithre créatúir bheo ag rá le guth toirneach, Tar. »*

an chéad “ *bheo* ” seo ríchiosa agus neart an “ *leon* ” de Ath.4:7, de réir Iúd.14:18. Is diaga an *guth toirneach* seo agus *tagann sé ó ríchathaoir* Dé in Ath.4:5. Is é an Dia Uilechumhachtach a labhraíonn. Is cuireadh ó Dhia é oscailt gach “ *róin* ” chugam chun teachtaireacht na fise a fheiceáil agus a thuiscint. Bhí sé ráite cheana féin ag Íosa le Pilib: “ *Tar agus féach* ” chun é a spreagadh chun é a leanúint.

Véarsa 2: “ *D’fhéach mé, agus féach, bhí capall bán le feiceáil. An té a mharcaigh sé bhí bogha aige; tugadh coróin dó, agus thug sé amach an bua agus an bua .*”

Bán a íonacht foirfe; is é an *capall* íomhá na ndaoine roghnaithe a threoraíonn sé agus a mhúineann de réir Shéamais 3:3: “ *Má chuirimid an beagán i mbéal na gcapall ionas go gcloífidh siad linn, déanaimid rialú freisin ar a gcorp ar fad*”; siombailíonn a “ *bhogha* ” saigheada a bhriathair diaga; is é a “ *choróin* ” “ *coróin na beatha* ” a fuair a mhairtíreachas glactha go toiliúil aige; bhí a bhua diongbháilte ó cruthaíodh an chéad vis-à-vis; gan amhras is cur síos é seo ar Dhia Uilechumhachtach Íosa Críost. Tá a bhua deiridh cinnte toisc go bhfuil sé, cheana féin ag Golgotha, defeated an diabhal, pheaca agus bás. Deimhníonn Zechariah 10:3-4 na híomhánna seo á rá: “ *Tá mo chuid feirge lasadh i gcoinne na n-aoirí, agus beidh mé pionós a ghearradh ar na gabhair; óir tugann Tiarna na slua cuairt ar a thréad, teach Iúdá, agus déanfaidh sé a chapall glóire dó i gcath; uaidh tiocfaidh an uillinn, uaidh an tairne, uaidh **an bogha cogaidh** ; uaidh a thiocfaidh na ceannairí go léir le chéile.* » Fógraíodh bua Chríost diaga trí “ **naomhú an seachtú lá** ” dár seachtainí, ó chruthú an domhain; an tSabóid, ag déanamh tairngreachta ar an gcuid eile den “ *seachtú* ” mílaoise, ar a dtugtar “ *míle bliain* ” in Ath.20:4-6-7, ina dtabharfaidh Íosa a chuid toghaí go síoraíocht trína bhua. Deimhníonn bunú na Sabóide ó bhunú an domhain thalmhaí an abairt seo: “ *tosaíodh mar bhuaiteoir* ”. Is í an tSabóid comhartha fáidhiúil an bhua diaga agus dhaonna seo in aghaidh an pheaca agus an diabhail agus mar sin de, is uirthi a bhunaíonn Dia a chlár iomlán “naomhaithe” ach an oiread, ar cad a bhaineann leis *agus* go sciob sé an diabhal.

Véarsa 3: “ *Nuair a d’oscail sé an dara séala, chuala mé an dara créatúr beo ag rá, Tar .*”

Tagraíonn an “ *dara créatúr beo* ” do “ *lao* ” íobairtí Ath.4:7. Chuir spiorad na hÍobairte beocht Íosa Críost agus a dheisceabail dhílis dá ndúirt sé: “ *Más mian le héinne mé a leanúint, séanfadh sé é féin agus tóg sé a chros agus tóg sé a chros .*”

Véarsa 4: “ *Agus tháinig capall eile amach, dearg. An té a mharcaigh air, fuair sé cumhacht síocháin a ghlacadh ón talamh, ionas go maródh daoine scornach a chéile; agus tugadh claíomh mór dó .*”

an “ *dearg* ”, nó “ *dearg fiery* ”, an peaca a spreag an Príomh-Scríostóir, is é sin Sátan, san íomhá “ *Abbadon Apollyon* ” de Ath.9:11; “ *tine* ” is modh agus siombail an scriosta. Tá sé i gceannas freisin ar a champa olc déanta suas de na haingil olc tite agus meabhlú agus ionramháil cumhachtaí earthly. Níl ann ach créatúr a “ *fhaigheann* ” ó Dhia “ *an chumhacht chun síocháin a thógáil ón talamh, ionas go maróidh daoine a chéile .*” Cuirfear an gníomh seo i leith na Róimhe, “ *an striapach Bhablóin Mhór* ” in Ath. 18:24: “ *agus toisc go*

bhfuarthas fuil na bhfáithe agus na naomh agus **gach duine a maraíodh** ar an talamh inti ”. Mar sin aithnítear “ *Scríostóir* ” na gCríostaithe dilis chomh maith lena íospartaigh. Ainmníonn “ *An claíomh* ” a fhaigheann sé an chéad cheann de na ceithre phionós uafásach diaga a luadh in Eze.14:21-22: “ *Sea, mar seo a deir an Tiarna, Iehova: Cé go gcuirim mo **cheithre phionós uafásach i gcoinne Iarúsailéim** , claíomh, gorta . , beithígh fhiáine agus loit, chun fir agus beithígh a mhilleadh, mar sin féin beidh iarsma a éalóidh, a thiocfaidh as, mic agus iníonacha...*’ .

Véarsa 5: “ *Nuair a d’oscail sé an tríú séala, chuala mé an tríú créatúr beo ag rá, Tar. D’fhéach mé, agus féach, bhí an chuma capall dubh. An té a mharcaigh é bhí scála ina láimh .*”

an “ *tríú créatúr beo* ” ná “ *duine* ” déanta ar íomhá Dé Ath.4:7. Is carachtar ficseanúil é seo, ach is é an dara pionós diaga don pheaca de réir Esec.14:20. Ag gníomhú dóibh i gcoinne an aiste bia na bhfear , an uair seo tá sé faoi *ghorta* . Le linn ár ré, déanfar é a fhorchur go litriúil agus go spioradálta. Sa dá fheidhm a iompraíonn sé iarmhairtí marfach, ach sa chiall spioradálta de dhíothacht an tsolais diaga, is é a iarmhairt dhíreach bás an “ *dara bás* ” forchoimeáda do na tite, ag an breithiúnas deiridh. Seo a leanas achoimre ar theachtaireacht an tríú marcach seo: ós rud é nach bhfuil an duine i n-íomhá Dé a thuilleadh, ach i n-ainmhithe, bainim dó an rud a chuireann beo air: a chothú collaí agus a chothú spioradálta. Is iad na scálaí siombail an chirt, anseo is ansiúd le Dia a thugann breithiúnas ar oibreacha creidimh na gCríostaithe.

Véarsa 6: “ *Agus chuala mé guth i measc na gceithre bheathach ag rá, Tomhas cruithneachta le haghaidh denarius, agus trí thomhas eorna le haghaidh denarius; ach ná déan aon dochar don ola agus don fhíon .*”

Is é an glór seo ná glór Chríost a bhfuil éadóchas agus frustrachas air mar gheall ar neamhchreidmheach na gcreidmheach bréagach. Ar an bpraghas céanna, feicimid cainníocht níos lú de chruithneacht ná mar atá i gcás eorna . Taobh thiar den tairiscint fhlaithiúil eorna seo tá teachtaireacht de leibhéal spioradálta an-ard i bhfolach. Go deimhin, in Uimh. 5:15, cuireann an dlí tairiscint “ *eorna* ” i láthair chun fadhb *éad* a bhraith fear céile i leith a mhná céile a réiteach. Mar sin léigh go mion, go hiomlán, an nós imeachta seo a thuairiscítear i véarsaí 12 go 31 más mian leat a thuiscint. Ina bhfianaise, thuig mé go bhfuil Dia é féin, *an Brideroom* in Íosa Críost an Tionóil, a *bhrídeog* , ag cur isteach anseo gearán faoi “ *amhras éad* ”; a dhaingneofar trí na “ *uisce searbha* ” a luadh sa “ *tríú trumpa* ” in Ath.8:11 a lua. I nós imeachta Uimhreacha 5, bhí ar an mbean uisce dusty a ól, gan iarmhairt, má neamhchiontach ach, ag éirí searbh má bhí sí ciontach, beidh sí buailte le mallacht. Cáineadh *adhalthranas* na Banchéile i Rev.2:12 (clúdaithe faoin ainm *Pergamum*: sárú ar phósadh) agus Rev.2:22, agus mar sin deimhneofar arís é trí nasc a bunaíodh idir ^{an} *3ú séala* agus an *3ú trumpa* . - Cheana féin, i Daniel, ba é an cur chuige céanna ba chúis le Daniel 8 “deimhniú” a dhéanamh ar fhéiniúlacht Rómhánach “adharc *bhig* ” Dan.7 curtha i láthair mar “hipitéis”. Ba é an comhthreomhaireacht seo le Daniel 2, 7 agus 8 an t-úrscéal a thug deis dom aitheantas na Róimhe a chruthú; seo don chéad uair ó bhí an Adventism ann. Anseo i Revelation, cuma rudaí ar an mbealach céanna. Léirim forbhreachán ar an ré chomhthreomhar Chríostaí ar na trí phríomhthéama, litreacha, séalaí agus

trumpaí. Agus sa Revelation, comhlíonann an téama “ *trumpaí* ” an ról céanna le Daniel 8 do leabhar Daniel. Soláthraíonn an dá eilimint seo fianaise nach dtairgfeadh an tairngreacht ach an “ *amhras* ” ar thug mé “hipitéis” air i staidéar Dhainéil. Mar sin, baineann na focail seo, “ *amhras faoi éad* ” a léirítear in Uimhir 5:14, le Dia agus leis an Tionól ó Ath.1 go hAth.6; ansin le hoscailt an leabhair is féidir tríd an “ *seachtú séala* ” a aithint leis an seachtú lá Sabbath, téama Ath.7, “ *amhras adhaltranais* ” an Tionóil a “dearbhu” sa téama “ *trumpaí* ” agus caibidlí 10 go 22 a leanann é. Tugann an Spiorad mar sin, i gcaibidil 7, ról post custaim, áit nach mór údarú dul isteach a fháil. I gcás an Revelation, is é an t-údarás sin Íosa Críost, an Dia Uilechumhachtach agus an Spiorad Naomh, é féin. Tá doras na rochtana oscailte dó, adeir sé, a “ *éistean mo ghlór* ” a *osclaíonn dom nuair a bhuaillim ar a dhoras* (doras an chroí), *agus a sheasann liom agus mé féin leis* ”, do réir Apo. 3:20. Is iad “ *ñon agus ola* ” na siombailí faoi seach den fhuil a dhoirteann Íosa Críost agus Spiorad Dé. Ina theannta sin, úsáidtear iad araon chun créachta a leigheas. Ciallaíonn an t-ordú a thugtar “ *gan dochar a dhéanamh dóibh* ” go ndéanann Dia pionós, ach fós déanann sé é sin le meascán dá thrócaire. Ní mar sin a bheidh na “ *seacht bplá deiridh* ” dá “ *fhearg* ” de laethanta deiridh na cruinne de réir Ath. 16:1 agus 14:10.

Véarsa 7: “ *Nuair a d’oscail sé an ceathrú séala, chuala mé guth an ceathrú créatúr beo ag rá, Tar.* »

an “ *ceathrú beo* ” an “ *iolar* ” den airde neamhaí uachtaracha. Fógraíonn sé an chuma atá ar cheathrú pionós Dé: básmhaireacht.

Véarsa 8: “ *D’fhéach mé, agus féach, bhí an chuma air capall bán. An Bás a tugadh ar an té a mharcaigh é, agus Hades in éineacht leis. Tugadh cumhacht dóibh ar an gceathrú cuid den domhan, chun daoine a mhilleadh leis an gclaíomh, leis an ngorta, leis an mbás, agus le hainmhithe fiáine an domhain.* ”

Deimhnítear an fógra, go deimhin gur “ *bás* ” é, ach ina chiall básmhaireachta a gearradh i bpionóis imthoisc. Téann an bás i bhfeidhm ar an gcine daonna go léir ón bpeaca bunaidh, ach ní bhuailltear anseo ach “ *an ceathrú cuid den domhan* ”, “ *an claíomh, gorta, básmhaireacht* ” de bharr galair eipidéime, agus “ *ainmhithe fiáine* ” idir ainmhí agus dhaonna. Díríonn an “ *cheathrú den domhan* ” seo ar an Eoraip Chríostaí go héagórach agus ar na náisiúin chumhachtacha a éireoidh as timpeall an 16ú^{haois} : an dá mhór-roinn Mheiriceá agus an Astráil.

Véarsa 9: “ *Nuair a d’oscail sé an cúigiú séala, chonaic mé faoin altóir anamacha na ndaoine a maraíodh ar son briathar Dé agus ar son na fianaise a thug siad.* ”

Is iad seo íospartaigh na ngníomhartha “bestial” a rinneadh in ainm an chreidimh Chríostaí bhréagaigh. Múintear é sa réimeas Caitliceach Pápach Rómhánach, atá mar shiombail cheana féin in Rev.2:20, ag *an mbean Izebel* a gcuireann an Spiorad an gníomh *chun* a seirbhísigh a theagasc nó go litriúil: “ *a sclábhaithe* ” di. Cuirtear “ *faoi an altóir* ”, mar sin faoi choimirce chos Chríost a ligeann dóibh leas a bhaint as a “ *cheartas síoraí* ” (féach Dan.9:24). Mar a léireoidh Ath. 13:10, is íospartaigh mairtíreach iad na daoine tofa agus ní maraithe daonna iad na daoine tofa. Rinne na daoine tofa atá i gceist sa véarsa seo, a d’aithin Íosa, aithris air fiú sa bhás mar mhairtíreach: “ *ar son briathar Dé agus na*

fianaise a thug siad”; toisc go bhfuil creideamh fíor gníomhach, ní lipéad simplí bréagach dearfach é. Ba é a “*fhinné*” go beacht a mbeatha a thabhairt suas chun glóire Dé.

Véarsa 10: “*Glaodh siad le glór ard, ag rá, Cá fhad, a Mháistir naofa agus fíor, a dhéanann tú moille ag breith agus ag díol ár gcuid fola orthu siúd atá ina gcónaí ar an talamh?* »

Ná mealladh an íomhá seo sibh, óir is é a ndoirt fola ar an talamh amháin a ghlaonn díoltas i gcluasa Dé, mar a rinne fuil Abel a mharaigh a dheartháir Cain de réir Gen.4:10: “Agus dúirt Dia : *Cad atá déanta agat? Glaonn guth fola do dhearthár orm ón talamh.* “. Léirítear fíor-staid na marbh in Ecc.9:5-6-10. Seachas Enoch, Maois, Éilias, agus na naoimh a aiséirí an tráth a fuair Íosa Críost bás, níl na daoine eile “ag roinnt a thuilleadh *i ngach rud a dhéantar faoin ngrian, toisc go bhfuil a gcuid smaointe agus a gcuimhne imithe i léig.*” “*Níl eagna ná tuiscint ná eolas in ifreann. óir déantar dearmad ar a gcuimhne.*” Seo iad na critéir a spreag Dia maidir le bás. Is íospartaigh bréagacha iad na creidmhigh bréagacha a fuarthas le hoidhreacht ó pháganacht an fhealsaimh Ghréagaigh Phlatón nach bhfuil áit ar bith ag a thuairim faoin mbás sa chreideamh Críostaí atá dílis do Dhia na fírinne. Tabhair ar ais do Phlatón cad a bhaineann leis agus le Dia cad a bhaineann leis: an fhírinne faoi gach rud, agus déanaimis a bheith loighciúil, mar is é an bás a mhalairt iomlán den saol, agus ní foirm nua de bheith ann.

Véarsa 11: “*Tugadh gúna bán do gach duine acu; agus adubhradar riu fanúint ar a shuaimhneas i gcionn tamaill ní b'fhaide, go dtí go mbeadh líon a gcomh-sheirbhíseach agus a bráithre do cuireadh chun báis mar iad féin iomlán.*”

an “*róba bhán*” siombail íonachta na martyrs a chaith Íosa ar dtús in Ath.1:13. Is é an “*róba bhán*” íomhá a cheartas barúlach in aimsir na géarleanúna reiligiúnaí. Téann aimsir na martyrs ó aimsir Íosa go dtí 1798. Ag deireadh na tréimhse seo, de réir Rev.11:7, “*an beithíoch a ardaíonn as an duibheagán*”, siombail Réabhlóid na Fraince agus a aindiachaí sceimhle de 1793 agus 1794, cuirfear deireadh leis na géarleanúintí a d’eagraigh an mhonarcacht agus an popaireacht Chaitliceach, iad féin ainmnithe mar “*beithíoch a ardaíonn ón bhfarraige*” in Apo.13:1. Tar éis an massacre réabhlóideach, bunófar síocháin reiligiúnach sa domhan Críostaí. Léigh muid arís: “*Agus dúradh leo fanacht ina gcónaí ar feadh tamaill níos faide, go dtí go mbeadh líon a gcomhsheirbhíseach agus a bráithre a cuireadh chun báis mar iad féin iomlán.*” Leanfaidh an chuid eile de na mairbh i gCríost go dtí go dtiocfaidh sé ar ais glórmhar deiridh. Ag glacadh leis go ndírítear teachtaireacht an “*chúigiú séala*” seo chuig na Protastúnaigh a bhfuil géarleanúint á déanamh orthu ag ionchoisne an phápa Chaitlicigh sa ré “*Thyatra*”, tiocfaidh deireadh le ham marú na dtoghchán mar gheall ar ghníomhaíocht réabhlóideach na Fraince a bheidh ann go luath, idir 1789 agus 1798, ag scriosadh cumhacht ionsaitheach comhrialtas na papacy agus monarcacht na Fraince. Bainfidh an “*séú séala*” a osclófar, mar sin, leis an réimeas réabhlóideach Francach seo a dtugann Ath. 2:22 agus 7:14 “*aimhréidh mhór*” air. Sa neamhfhoirfeacht fhoirceadal atá mar thréith aige, beidh an creideamh Protastúnach ina íospartach freisin ar éadulaingt réimeas réabhlóideach aindiachaí. Is trína ghníomh a sroicfear líon na ndaoine a cuireadh chun báis.

Véarsa 12: “ *D’fhéach mé nuair a d’oscail sé an séú séala; agus bhí crith talún mór ann, bhí an ghrian dubh mar shaicéad, rinneadh an ghealach iomlán mar fhuil* .

an “ *crith talún* ” a tugadh mar chomhartha aimsir an “ *6ú séala* ” dúinn an t-aicsean a chur ar siúl Dé Sathairn 1 Samhain, ¹⁷⁵⁵ timpeall 10 a.m. Ba é a lárionad geografach cathair an-Chaitliceach Liospóin ina raibh 120 eaglais Chaitliceach. Mar sin chuir Dia in iúl spriocanna a fheirge go ndearna an “ *crith talún* ” seo prophesied freisin san íomhá spioradálta. Cuirfear an gníomh fáidhte i gcrích i 1789 nuair a éireoidh muintir na Fraince in aghaidh a monarcachta; Tar éis do Dhia í féin agus a comhghuaillí Caitliceach Caitliceach a cháineadh, fuair siad araon bás i 1793 agus 1794; dátaí an “dhá Sceimhle réabhlóideach”. In Ath.11:13 cuirtear gníomh réabhlóideach na Fraince i gcomparáid le “ *crith talún* ”. Trí bheith in ann na gníomhartha a luadh a dháta, éiríonn an tuar níos cruinne. “... *d’éirigh an ghrian dubh mar mhála capaill* ”, an 19 Bealtaine, 1780, agus tugadh an t-ainm “lá dorcha” ar an bhfeiniméan seo i Meiriceá Thuaidh. Lá gan aon solas gréine a bhí ann a rinne prophesied freisin ar an ngníomh a rinne atheism réabhlóideach na Fraince i gcoinne an tsolais an focal scríofa Dé siombailithe anseo ag an “ghrian ” ; dódh an Bíobla Naofa in auto-da-fé. “ *D’éirigh an ghealach iomlán mar fhuil* ”, i ndeireadh an lae dhorcha seo, nocht na scamail tiubh an ghealach i ndath dearg soiléir. Tríd an íomhá seo, dheimhnigh Dia an chinniúint a bhí in áirithe do champa ríoga an dorchadais, idir 1793 agus 1794. Dhoirtear a gcuid fola go flúirseach le lann ghéar na gilitín réabhlóideach.

Nóta : In Rev.8:12, trí “ *trian den ghrian, trian den ghealach, agus trian de na réaltaí* ” a bhualadh, deimhneoidh teachtaireacht an “ *cheathrú trumpa* ” gur íospartaigh na réabhlóidithe beidh siad fíor tofa agus tite diúltaithe ag Dia in Íosa Críost. Deimhníonn sé seo freisin brí na teachtaireachta “ *cúigiú séala* ” atá feicthe againn díreach. Is trí ghníomh an aindiachais a dhéanfar an marú deireanach ar na daoine tofa dílis.

Véarsa 13: “ *Agus thit réaltaí na bhflaitheas ar an talamh, mar nuair a chaitheann crann fíge a chroith gaith láidir a figí glasa.* »

Comhlíonadh an tríú comhartha seo de na huaire, an tráth seo neamhaí, go litriúil ar 13 Samhain, 1833, le feiceáil ar fud na Stát Aontaithe idir meán oíche agus 5 a.m. Ach cosúil leis an gcomhartha roimhe seo, d’fhógair sé imeacht spioradálta de mhéid doshamhlaithe. Cé a d’fhéadfadh líon na réalta seo a thit i gcruth scáth fearthainne trasna na spéire ar fad a chomhaireamh ó mheán oíche go dtí 5 a.m.? Seo í an íomhá a thugann Dia dúinn de thitim na gcreidmheach Protastúnach in 1843, nuair a bhí siad ina n-íospartaigh ar fhoraithe Dan.8:14 a tháinig i bhfeidhm. Idir 1828 agus 1873, deimhnítear gníomh na habhann “Tíogair” (Dan.10:4), ainm an bheathach mharaithe, i Dan.12:5 go 12. Sa véarsa seo tá na híomhanna “crann fíge ” dílseacht phobal Dé, ach amháin go gcuirtear an dílseacht seo faoi cheist ag íomhá na “ *figí glasa* ” a chaitear ar an talamh. Mar an gcéanna, fuair Dia an creideamh Protastúnach le háirithintí agus le coinníollacha sealadacha, ach d’fhág díspeagadh ar theachtairachtaí fáidhiúla William Miller agus diúltú d’athchóiriú na Sabóide a thitim sa bhliain 1843. Is tríd an diúltú seo a d’fhan an “fig ” . “ *glas* ”, má dhiúltaíonn sé aibíocht trí ghlacadh le solas Dé, gheobhaidh sé bás. Fanfaidh sí sa stádas seo, tar éis titim ó ghrásta an

Tiarna go dtí tráth a tuairisceán glórmhar, i 2030. Ach a bheith cúramach, trína diúltú na soilse seo caite, ó 1994, tá Adventism oifigiúil anois, "sé freisin", "*fige glas*" le bás a fháil faoi dhó.

Véarsa 14: "*D'imigh neamh mar scrolla atá rollaithe suas; agus do ghluaiseadar na sléibhte agus na h-oileáin uile as a n-áit.* »

Tá an crith talún seo uilíoch an uair seo. Ar uair a chuma glórmhar, croithfidh Dia an talamh agus gach a bhfuil ann i bhfear agus in ainmhithe. Tarlóidh an gníomh seo tráth an "*seachtú de na seacht bplá deiridh de fheirg Dé*", de réir Ath.16:18. Beidh sé do na fíor-thofa uair a n-aiséirí, "*an chéad*", uair na "*beannaithe*", de réir Ath.20:6.

Véarsa 15: "*Chuir ríthe an domhain, na daoine móra, na ceannairí míleata, na saibhir, na cumhachtaí, na sclábhaithe agus na saora go léir, iad féin i bhfolach sna pluaiseanna agus i gcarraigeacha na sléibhte.* »

Nuair a bhíonn an Cruthaitheoir Dia le feiceáil ina ghlóir agus a chumhacht go léir, ní féidir aon chumhacht dhaonna seasamh, agus ní féidir aon foscadh a chosaint ar a chuid naimhde wrath righteous. Léiríonn an véarsa seo é: cuireann ceartas Dé sceimhle ar gach catagóir ciontach den chine daonna.

Véarsa 16: "*Agus dúirt siad leis na sléibhte agus leis na carraigeacha, Titim orainn, agus folaigh sinn ó aghaidh an té atá ina shuí ar an ríchathaoir, agus ó fheirg an Uain;* »

Is é an t-uan é féin a shuíonn ar an ríchathaoir Dhiaga, ach san uair seo ní hé an t-uan marbh a thabharfadh é féin dóibh a thuilleadh, is é "*Rí na ríthe agus Tiarna na dTiarnaí*" a thagann chun a naimhde sa lá deiridh.

Véarsa 17: "*Oir tá lá mór a fheirge tagtha, agus cé is féidir seasamh?* »

Is é an dúshlán go deimhin ná "*maireachtáil*", is é sin le rá, maireachtáil tar éis idirghabháil bhreithiúnach Dé.

na daoine ar féidir leo "*maireachtáil*" san uair uafásach seo ná iad siúd a fuair bás, de réir phlean fhoraithe an Domhnaigh a luaitear in Ath. 13:15, dá réir, bhí breathnóirí na Sabóide naofa diaga le díothú. ar an talamh. Mínítear sceimhle na ndaoine a bhí chun iad a mharú, a nochtadh sa véarsa roimhe seo. Agus mar sin beidh na daoine sin a bheidh in ann maireachtáil ar an lá ar ais i nglóir Íosa Críost mar théama Ath.7, ina nochtfaidh Dia dúinn cuid dá thionscadal a bhaineann leo.

Revelation 7: Seachtú-lá Adventism **séalaithe le séala Dé: an Sabbath**

Véarsa 1: “ *Na dhiaidh seo chonaic mé ceithre aingeal ina seasamh i gceithre choirnéal an domhain; Choinnigh siad siar ceithre ghaotha an domhain, ionas nár shéid gaoth ar bith ar an talamh, ná ar an bhfarraige, ná ar aon chrann.* »

na “ *ceithre aingeal* ” seo aingil neamhaí Dé atá ag gabháil do ghníomh uilíoch arna shiombail ag “ *ceithre choirnéal an domhain* ”. Siombailíonn na “ *ceithre ghaoth* ” cogaí uilíocha, coinbhleachtaí; mar sin tá siad “ *srianta* ”, coiscthe, bactha, rud a fhágann go mbíonn síocháin reiligiúnach uilíoch. Tá siombail “ *an fharraige* ” den Chaitliceachas agus siombail “ *an domhain* ” den chreideamh Leasaithe ar son na síochána lena chéile. Agus baineann an tsíocháin seo leis “ *an crann* ”, íomhá an duine mar dhuine aonair. Múineann an stair dúinn gur cuireadh an tsíocháin seo i bhfeidhm de bharr lagú chumhacht an Phápa a bhí brúite ag aindiachas náisiúnta na Fraince idir 1793 agus 1799, an dáta a bhfuair an Pápa Pius VI bás agus é faoi choinneáil i bpríosún Citadel i Valence-sur-Rhône, áit ar rugadh mé agus áit ar rugadh mé. Cuirtear an gníomh seo i leith “ *an beithíoch a ardaíonn as an domhain* ” in Ath.11:7. Tugtar an “ *4ú trumpa* ” air freisin in Ath.8:12. Tar éis di, sa Fhrainc, coimeádfaidh réimeas impiriúil Napoleon I ^{a shamhláítear} le “ *iolar* ” in Apo.8:13, a húdarás ar an reiligiún Caitliceach arna athshlánú ag an gConcordat.

Véarsa 2: “ *Agus chonaic mé aingeal eile ag dul suas i dtreo na gréine ag éirí, agus séala an Dé bheo aige; Do ghlaoidh sé le guth árd ar na ceithre haingil dár tugadh é chun dochar a dhéanamh don talamh agus don fharraige, agus dúirt sé :*

an “ *ghrian ag éirí* ” tagairt do Dhia ag tabhairt cuairte ar a thréad talmhaí in Íosa Críost i Lúcas 1:78. Tá “ *séala an Dé bheo* ” le feiceáil i gcampa neamhaí Íosa Críost. Le “ *glór ard* ” a dheimhníonn a údarás , eisióinn an t - aingeal ordú do na cumhachtaí angelic uile-chineálacha a fuair údarú ó Dhia “ *chun dochar a dhéanamh* ” , don “ *talamh* ” agus don “ *mhuir* ” , do na Protastúnaigh creideamh agus don chreideamh Caitliceach Rómhánach. Ní chuireann na léirmhínte spioradálta seo bac ar fheidhmiú litriúil a bhainfidh “ *an talamh, an fharraige agus na crainn* ” dár gcruithú; rud a bheadh deacair a sheachaint le húsáid na n-arm núicléach ag am an “ *séú trumpa* ” de Ath.9:13 go 21.

Véarsa 3: “ *Ná déan aon dochar don talamh, ná don fharraige, ná do na crainn, go dtí go mbeidh foreheads sheirbhísigh ár nDé séalaithe againn.* »

Ligeann an mionsonra seo dúinn tús na gníomhaíochta ina saothraítear róna na dtoghthóirí a chur ó earrach na bliana 1843 go dtí titim na bliana 1844. Ba tar éis 22 Deireadh Fómhair, 1844, a shéalaíodh an chéad Adventist, an Captaen Joseph Bates, trí ghlacadh, ina n-aonar, an chuid eile Sabbath seachtú lá. Bheadh sé aithris go luath, de réir a chéile, ag gach a dheartháireacha agus deirfiúracha Adventist na huair. Thosaigh an séalú tar éis 22 Deireadh Fómhair, 1844, agus leanfadh sé ar feadh na “ *cúig mhí* ” a ndearnadh tairngreacht air in Ath.9:5-10; “ *cúig mhí* ” nó 150 bliain réadúil de réir chód lae bliana Ezé.4:5-6. Bhí prophesied na 150 bliain ar son na síochána reiligiúnach. Bhí an tsíocháin bhunaithe i bhfabhar fhógairt agus forbairt uilíoch na teachtaireachta “Aidbhint an Seachtú Lá”, a léirítear inniu i ngach tír san Iarthar agus nuair is féidir. Tá misean an Adventist uilíoch, agus mar sin, braitheann sé go heisiach ar Dhia. Mar sin níl aon rud le fáil aige ó faoistiní Críostaí eile agus ní mór dó, le bheith beannaithe, brath go hiomlán ar an inspioráid a thug Íosa Críost, a Cheannaire neamhaí, a thugann tuiscint ar léamh an “Bhíobla Naofa”; an Bíobla, briathar scríofa Dé a sheasann dá “ *bheirt fhinnéithe* ” in Ath.11:3. Ar cuireadh tús leis i 1844, tiocfaidh deireadh le ham na síochána a ráthaíonn Dia i bhFómhar na bliana 1994 mar a léireoidh staidéar Rev.9.

Nóta tábhachtach maidir le “séala Dé”: Ní leor an tSabóid amháin chun a ról mar “ *róin Dé* ” a chosaint. Tugann an séalaithe le tuiscint go bhfuil na hoibreacha ullmhaithe ag Íosa dá naoimh ag gabháil leis: grá na fírinne **agus na fírinne fáidh**, agus fianaise na dtorthaí a chuirtear i láthair i 1 Cor.13. Tréigean go leor a choinníonn an Sabbath gan na critéir seo a chomhlíonadh nuair a bhíonn bagairt an bháis le feiceáil dá chleachtas. Níl an Sabbath oidhreacht, is é Dia a thugann don duine tofa é, mar chomhartha **go mbaineann sé leis**. De réir Eze.20:12-20: “ *Thug mé freisin mo sabóidí dóibh mar chomhartha idir mé féin agus iad, chun go mbeadh a fhios acu go bhfuil mé an Tiarna a naomhaíonn iad ... comhartha idir mise agus tusa, trína bhfios gur mise an Tiarna do Dhia* . “. Gan contrártha lena bhfuil ráite, ach chun é a dhaingniú, léimid in 2 Tim.2:19: “ *Mar sin féin, tá bunús láidir Dé fós ina seasamh, leis na focail seo a fheidhmíonn mar shéala : **Tá aithne ag an Tiarna orthu siúd a bhaineann leo . dó ; agus: An té a ghlaonn ainm an Tiarna, imigh sé ón aincheart.*** »

Véarsa 4: “ *Agus chuala mé líon na ndaoine a bhí séalaithe, céad agus daichead agus ceithre mhíle, as treibheacha chlann Iosrael go léir:* ”

Thaispeáin an t-Apostle Paul i Rom.11, trí íomhá, go bhfuil págánaigh iompaithe grafta ar fhréamh an patriarch Abrahám a bhfuil na Giúdaigh ag maíomh as. Slánaithe ag creideamh, cosúil leis, is leathnú spioradálta de na 12 treibheanna Iosrael iad na pagans tiontaithe. Thit Carnal Iosrael, arbh é an timpeallghearradh a chomhartha é, agus thug sé don diabhal é, chun an Meisias Íosa a dhiúltú. Tá an creideamh Críostaí a thit isteach i apostasy ó 7 Márta, 321 freisin Iosrael spioradálta atá tar éis titim ón dáta sin. Anseo, cuireann Dia Iosrael spioradálta barántúil i láthair dúinn a bheannaigh sé ó 1843. Tá sé ar cheann a iompraíonn misean uilíoch na Seachtú-Lá Adventism. Agus cheana féin, tá míniú tuillte ag an uimhir, “ *144,000* ”, a luadh. Ní féidir é a ghlacadh go litriúil, óir tar

éis do shliocht Abrahám a chur i gcomparáid le “ *réaltaí na bhflaitheas* ”, is cosúil go bhfuil an líon róbheag i bhfad. Maidir le Dia an Chruthaitheora, labhraíonn uimhreacha chomh mór le litreacha. Is ansin a chaithfidh muid a thuiscint nár cheart an téarma “ *uimhir* ” sa véarsa seo a léirmhíniú mar chainníocht uimhriúil, ach mar chód spioradálta a shainíonn iompar reiligiúnach a bheannaíonn Dia agus a chuireann as a chéile (a naomhaíonn sé). Mar seo mínítear “ 144,000 ” *mar seo a leanas: 144 = 12 x 12, agus 12 = 7, uimhir Dé + 5, líon an duine = comhghuaillíocht idir Dia agus fear*. Is é ciúb na huimhreach seo siombail na foirfeachta agus a cearnach, dromchla a dromchla. Beidh na comhréireanna sin na Iarúsailéim nua a thuiriscítear i Rev.21:16 i cód spioradálta. Is ionann an téarma “ *míle* ” a thagann ina dhiaidh sin agus an iliomad gan líon. Go deimhin ciallaíonn “ 144,000 ” an t-iliomad fear fuascailte foirfe a rinne cúnant le Dia. Níor cheart go gcuirfeadh an tagairt seo do threibheanna Iosrael iontas orainn mar níor thréig Dia a thionscadal in ainneoin teipeanna leanúnacha a chomhghuaillíochtaí le fir. Níor shín samhail na nGiúdach a cuireadh i láthair ó tháinig an t-éiteach as an Éigipt go Críost gan chúis. Agus trína fhírinne Críostaí agus a mheas ar a chuid aitheanta go léir, lena n-áirítear an tSabóid go háirithe, agus a ornáidí morálta, sláinte, agus eile athchóirithe, faigheann Dia amach, i Adventism easaontach dílis na laethanta deiridh, múnla Iosrael i gcomhréir lena idéalach. Cuirimis leis, i dtéacs an 4ú ^{haitheanta}, go ndeir Dia ar an tSabóid dá Roghnaithe: “ *Tá sé lá agat chun do chuid oibre go léir a dhéanamh ... ach* ^{is é an 7^ú} *lá IaHéH, do Dhia*”. Tarlaíonn sé go gcuireann 6 lá 24 uair an chloig suas le 144 uair an chloig. Is féidir linn a bhaint amach mar sin gur breathnóir dílis ar an ord diaga seo an 144,000 séalaithe. Tá an meas seo ag baint lena saolta ar feadh na sé lá atá údaraithe dá n-oibreacha tuata. Ach ar an seachtú ^{lá} tugann siad ómós don chuid eile den ordú seo. Léireofar carachtar spioradálta an “Adventist” Iosrael seo i véarsaí 5 go 8 ina dhiaidh seo. Ní hiad na hainmneacha patriarchaí Eabhraise a luadh ná na daoine sin a rinne carnal Iosrael. Níl siad siúd a roghnaigh Dia ach ann chun teachtaireacht fholaithe a iompar mar fhírinniú ar a mbunús. Mar is amhlaidh le hainmneacha na “ *seacht tionóil* ”, tá teachtaireacht dhúbailte ag baint le hainmneacha an “ *dá threibh déag* ”. Léirítear an ceann is simplí trína n-aistriúchán. Ach tá an ceann is saibhre agus is casta bunaithe ar na dearbhuithe a dhéanann gach máthair nuair a thugann sí údar maith le hainm a thabhairt dá leanbh.

Véarsa 5: “ *De threibh Iúdá, dhá mhíle dhéag séalaithe; de threibh Reúbaen, dhá mhíle dhéag; de threibh Ghad, dhá mhíle dhéag; »*

I gcás gach ainm, ciallaíonn an uimhir “ *dhá mhíle déag séalaithe* ”: an t-iliomad fear i gcomhghuaillíocht Dé agus iad séalaithe ag an tSabóid.

Iúdá : Moladh do IaHá; focail mháthar Gen.29:35: “ *Molaim YaHWéH* ”.

Ruben : Féach mac; focail mháthar ó Gen.29:32: “ *Tá mo náiriú feicthe ag YaHWéH* ”

Gad : Sonas; focail mháthar ó Gen.30:11: “ *Cén sonas!* »

Véarsa 6: “ *De threibh Áiséar, dhá mhíle dhéag; de threibh Naftáilí, dhá mhíle dhéag; de threibh Mhanaseh, dhá mhíle dhéag; »*

I gcás gach ainm, ciallaíonn an uimhir “ *dhá mhíle déag séalaithe* ”: an t-iliomad fear i gcomhghuaillíocht Dé agus iad séalaithe ag an tSabóid.

Asher : Sásta: focail mháthar ó Gen.30:13: “ Cé chomh sásta is atáim! »

Naphtali : Ag streachailt: focail mháthar ó Ghin.30:8: “ Rinne mé wrest go diaga i gcoinne mo dheirfiúr agus bhí mé i réim .”

Manasseh : Dearmad: focail athar ó Gen.41:51: “ Thug Dia orm dearmad a dhéanamh ar mo bhrón go léir ”.

Véarsa 7: “ De threibh Shimeon, dhá mhíle dhéag; de threibh Léiví, dhá mhíle dhéag; de threibh Isachair, dhá mhíle dhéag; » I gcás gach ainm, ciallaíonn an uimhir “ dhá mhíle déag séalaithe ”: an t-iliomad fear i gcomhghuaillíocht Dé agus iad séalaithe ag an tSabóid.

Simeon : Éist: focail mháthar ó Ghin.29:33: “ Chuala YaHWéH nach raibh grá agam ”.

Léiví : Ceangailte: focail mháthar ó Gen.29:34: “ De thuras na huair seo, beidh m’fhear céile ag gabháil dom .”

Issachar : Tuarastal: focail mháthar ó Ghin.30:18: “ Thug Dia mo thuarastal dom ”.

Véarsa 8: “ De threibh Zabúlun, dhá mhíle dhéag; de threibh Iósaef, dhá mhíle dhéag; de threibh Bhiniáimin, dhá mhíle dhéag séalaithe. »

I gcás gach ainm, ciallaíonn an uimhir “ dhá mhíle déag séalaithe ”: an t-iliomad fear i gcomhghuaillíocht Dé agus iad séalaithe ag an tSabóid.

Zebulon : Áit chónaithe: focail mháthar Gen.30:20: “ An uair seo beidh m’fhear céile ina chónaí liom ”.

Iósaef : Baineann sé (nó cuireann sé leis): focail mhátharacha ó Ghin.30:23-24: “ Chuir Dia deireadh le mo mhasladh... / (...go gcuire YaHWéH mac eile liom) ”

Beniamin : Mac an Chirt: focail mháthar agus athar ó Ghin.35:18: “ Agus nuair a bhí sí ar tí an taibhse a thabhairt suas de bharr go raibh sí ag fáil bháis, thug sí Ben-oni (Mac mo bhrón) mar ainm air Benjamin (Mac an Chirt) a thug a athair air.

Cuireann na 12 ainm seo, agus focail mháthar agus athar, in iúl an taithí a bhí ag an gcomhthionól deireanach de na hAidbhinte roghnaithe ag Dia; “ d’ullmhaigh an bhrídeog ” dá Briathar Críost in Ath.19:7. Faoin ainm deiridh a chuirtear i láthair, ainm “ Beniamin ”, déanann Dia tairngreacht ar staid dheiridh a Dhuine Roghnaithe, faoi bhagairt báis ag fir reibiliúnaigh. Déanann an t-athrú ainm a chuir an t-athair, Iosrael i bhfeidhm, tuar ar idirghabháil Dé i bhfabhar a thogh. Déanann a fhilleadh glórmhar an cás a aisiompú. Glóirítear iad siúd a bhí ag dul chun bás agus tógtar suas iad chun na bhflaitheas áit a cheanglaíonn siad Íosa Críost, an cruthaitheoir uilechumhachtach agus glórmhar Dia. Glacann an abairt “Clann na gCeart” a bhrí fháidh iomlán: ba é an ceart an Tofa, nó Iosrael spioradálta deiridh, agus a chlann mhac, na daoine tofa fuascailte a chum é. Chomh maith leis sin, is iad seo na caoirigh a chuirtear ar dheis an Tiarna (Matt.25:33).

Véarsa 9: “ Ina dhiaidh seo d’fhéach mé, agus, féach, bhí an iliomad mór, nach bhféadfadh aon duine a líon, as gach náisiún, agus treibh, agus daoine, agus teanga. Sheas siad os comhair an ríchathaoir agus os comhair an Uain, éadaí bána orthu, agus craobhacha pailme ina lámha. »

an “ *slua mór seo nach bhféadfadh aon duine a chomhaireamh* ” nádúr siombalach códaithe go spioradálta na “ *huimhreacha* ” “144,000” agus “12,000” a luadh sna véarsaí roimhe seo. Ina theannta sin, tá allusion a rinneadh leis an shliocht na Abraham ag an abairt: “ *D'fhéadfadh aon duine iad a uimhriú* ”; maidir le “ *réaltaí na bhflaitheas* ” a thaispeáin Dia dó ag rá: “ *Is iad sin do shliocht* ”. Tá a mbunús iolrach, *ó gach náisiún, ó gach treibh, ó gach sluagh, agus ó gach teanga*, agus ó gach ré. Mar sin féin, díríonn téama na caibidle seo go háirithe ar an teachtaireacht Adventist is déanaí maidir le uilíocht Dé. Caitheann siad “ *róbaí bána* ” mar go raibh siad réidh le bás a fháil mar mhairtírigh, á ndaoradh chun báis trí fhoraithe a d'fhógair na reibiliúnaithe deiridh de réir Ath.13:15. Léiríonn na “ *bosa* ” atá ina lámha a mbua in aghaidh champa na bpeacach.

Véarsa 10: “ *Agus ghlaoih siad le guth ard, ag rá, Is le ár nDia atá ina shuí ar an ríchathaoir, agus leis an Uain, an tslánaithe.* »

Léiríonn an t-aicsean comhthéacs an fhill i nglóir Íosa Críost, i gcomhthráth leis an gcur síos ar ghníomhartha an champa reibiliúnach a bhfuil cur síos air in Ath.6:15-16. Anseo, tá a mhalairt iomlán de na ráitis a rinne na hoifigigh thofa a shábháil agus na reibiliúnaithe. I bhfad ó eagla a chur orthu, cuireann filleadh Chríost lúcháir orthu, cuireann sé ar a suaimhneas iad, agus sábhálann sé iad. An cheist a chuir na reibiliúnaithe “ *Cé atá in ann maireachtáil?* ” » faigheann sé a fhreagra anseo: na hAidbhinte a d'fhan dílis don mhisean a chuir Dia ar a iontaoibh go dtí deireadh an domhain i mbaol a mbeatha, más gá. Tá an dílseacht seo bunaithe ar an gceangal atá acu le meas a bheith acu ar an tSabóid naofa a naomhaíodh ag Dia ó bhunú an domhain, agus a ngrá léirithe dá bhriathar fáidhiúil. Is mó go mór é seo ós rud é go bhfuil a fhios acu anois go ndéanann an tSabóid prophesy ar an gcuid eile den seachtú mílaoise ina mbeidh siad, tar éis Íosa Críost buaite, in ann dul isteach tríd an bheatha shíoraí a gealladh ina ainm a fháil.

Véarsa 11: “ *Agus na haingil go léir ina seasamh timpeall an ríchathaoir agus na sinsir agus na ceithre créatúir beo; agus chrom siad síos ar a n-aghaidh os comhair na ríchathaoirleach, os comhair Dé,*

Léiríonn an radharc a chuirtear os ár gcomhair iontráil i gcuid eile neamhaí Dé. Faighimid íomhánna ó chaibidil 4 agus 5 a phléann leis an téama seo.

Véarsa 12: “ *Ag rá: Amen! Moladh, glóir, eagna, buidheachas, onóir, cumhacht, agus neart dár nDia go síoraí. Amen!* »

Sásta leis an gcríoch álainn seo d'eispéireas an tslánaithe thalmhaí, cuireann na haingil a n-áthas agus a mbuíochas in iúl do Dhia na maitheasa arb é ár gCruthaitheoir é, is é siúd, is linne é, an té a ghlac as a stuaim féin chun peacaí na ndaoine tofa a fhuascailt ar domhan. , ag teacht chun incarnate i laige na feola daonna, chun báis uafásach a éilíonn a cheartas. Lean an iliomad súile dofheicthe seo gach céim den phlean slánaithe seo agus chuir siad iontas ar léiriú sublime grá Dé. Is é an chéad fhocal a deir siad ná “ *Amen!* ” Go deimhin! Tá sé fíor ! Óir is é Dia Dia na firinne, an Tí Fíor. Is é an dara focal “ *an moladh* ” ba é an chéad ainm freisin ar an 12 treibh: “ *Judah* ” = Moladh. Is é an tríú focal “ *an ghlóir* ” agus tá cúram ceart ag Dia ar a ghlóir mar go ndéanfaidh sé é a mheabhrú in Apo.14:7 chun é a éileamh, sa teideal Dia cruthaitheoir uathúil, uathu siúd a d'éiligh a

shlánú ó 1843. Is é an ceathrú focal ná " *eagna* ". Tá sé mar aidhm ag staidéar an doiciméid seo go bhfaighidh gach oifigeach tofa é. Tá an *eagna* diaga seo thar ár samhlaíocht. Subtlety, cluichí aigne, tá gach rud ann i bhformáid diaga. Tagann an cúigiú cuid " *thanksgiving* ". Is é an fhoirm reiligiúnach buíochais a chuirtear i gcrích i *bhfocail agus i n-oibreacha naofa*. Sa séú tagann " *onóir* ". Is é seo an rud is mó a chuir na reibiliúnaithe frustrachas ar *Dhia*. Chaith siad le díspeagadh é trí dhúshlán a thabhairt dá thoil a nochtar. Os a choinne sin, thug na hoifigigh tofa dó, chomh fada agus ab fhéidir leo, an onóir atá dlite dó go dlisteanach. Sa seachtú agus san ochtú teacht " *cumhacht agus neart* ". Ba ghá an dá cheangail seo chun tyrants an domhain a thabhairt anuas, chun na reibiliúnaithe sotalacha a threascart agus iad fós ag rialú an domhain. Gan an *chumhacht* agus an *neart* seo, bheadh na cinn dheireanacha roghnaithe tar éis bás a fháil cosúil le go leor martyrs eile le linn na ré Críostaí.

Véarsa 13: " *Agus d'fhreagair duine de na sinsir agus dúirt sé liom, Iad seo a bhfuil éadaí bána orthu, cé hiad iad, agus cad as a tháinig siad? »*

Tá sé mar aidhm ag an gceist sainiúlacht na siombaile " *róbaí bána* " maidir leis na baill éadaigh " *bhána* " de Rev.3:4 agus an " *línéadach mín* " a ainmníonn, in Ath.19:8, " *a léiriú dúinn.* " *oibreacha righteous na naomh* " an deireadh-am " *Bride ullmhaithe* " a bheith, dílis deireadh-am Adventism réidh le haghaidh a rapture chun na bhflaitheas.

Véarsa 14: " *Dúirt mé leis: A Thiarna, tá a fhios agat é. Agus dúirt sé liom: Seo iad a thagann ón mór-aimhréidh; nigh siad a róbaí, agus rinne siad bán iad in fhuil an uain. »*

Na " *róbaí bána* " á gcaitheamh ag seanfhir áirithe, is féidir le Jean, i ndáiríre, a bheith ag súil le freagra ó dhuine acu. Agus tagann an freagra a mbeifí ag súil leis: " *Siad na daoine a thagann ón gcrúachás mór* ", is é sin, na cinn roghnaithe, íospartaigh agus martyrs cogá reiligiúnacha agus aindiacha mar a nochtar dúinn ag an " *5ú séala* ", in Ath.6:9 go 11: " *Tugadh gúna bán do gach duine acu; agus adubhradar riu fanúint ar a shuaimhneas i gcionn tamaill ní b'fhaide, go dtí go mbeadh líon a gcomh-sheirbhíseach agus a bráithre do cuireadh chun báis mar iad féin iomlán.* » In Ath.2:22, ainmníonn an " *gníomh mór* " marú réimeas réabhlóideach aindiachaí na Fraince a cuireadh i gcrích idir 1793 agus 1794. Mar dheimhnithe, in Ath.11:13, léimid: "... *maráíodh seacht míle fear sa chás seo. crith talún* "; " *Seacht* " don chreideamh, agus " *míle* " don iliomad. Tá Réabhlóid na Fraince cosúil le crith talún a mharaíonn seirbhísigh Dé freisin. Ach ní raibh san " *aimhleas mór* " seo ach an chéad chineál den éacht seo. Bainfear an dara foirm amach leis an " *6ú trumpa* " de Rev.9, nochtfar an méid sin le foilsíú na heagarthóireachta in Ath.11. Cuirfear an iliomad Críostaithe mídhlisteanach chun báis le linn an Tríú Cogadh Domhanda a shiombail agus a dhaingníonn an " *6ú trumpa* ". Ach ó 1843 i leith, tá na daoine tofa a naomhaíonn sé roghnaithe ag Dia agus tá na cinn deiridh a scarann sé ró-luachmhar ina shuíle le scriosadh. Ullmhaíonn sé iad le haghaidh na fianaise deiridh ar stair an tslánaithe thalmhaí; fianaise dílseachta a thabharfaidh siad dó trí bheith dílis dá sheachtú lá Sabbath, fiú nuair a bheidh campa na reibiliúnach faoi bhagairt báis. Nochtar an triail dheireanach seo ar phlean Dé sa teachtaireacht a tugadh do " *Philadelphia* " in Rev.3:10 agus in Rev.13:15 (foraithne an bháis). Maidir le Dia,

is fiú beart a dhéanamh d'intinn, agus sa mhéid go nglacann siad, le triail, le riosca an bháis, déanann sé iad a chomhshamlú leis an ngrúpa mairtíreach agus dá bhrí sin cuirtear an “róba bhán” orthu mar fhíor- *mhairtírigh* . Beidh siad éalú bás ach amháin mar gheall ar an idirghabháil shábháil Íosa Críost. Sa triail dheiridh so, tar éis an dara “ *mór-aimhleas* ”, tré theisteas a ndílseacht, “ *nighfidh siad a n-éadain, agus gealfaidh siad iad i fuil an uain* ” fanfaidh dílis go dtí an deireadh. beidh siad faoi bhagairt. I ndeireadh na tástála deiridh seo ar an gcreideamh, beidh líon na ndaoine a fuair bás mar sin mar mhairtírigh iomlán agus críochnóidh an “ *chuid eile* ” de na naomh martyred an “ *cúigiú séala* ” lena n-aiséirí. Ó 1843 i leith agus go háirithe ó 1994, ní dhéanann obair an naomhathie a rinne Dia í gan úsáid, bás na bhfíor-thofa a d'fhan beo agus dílis go dtí uair a fhillithe agus deireadh ré an ghrásta a thagann roimhe, is mó fós é. gan úsáid.

Véarsa 15: “ *Ar an ábhar sin tá siad os comhair ríchathaoir Dé, agus déanann siad freastal air lá agus oíche ina theampall. An té a shuíonn ar an ríchathaoir, leagfaidh sé a phuball os a gcionn; »*

Tuigimid, do Dhia, gur mionlach thar a bheith ard é an cineál tofa seo. Bronnfaidh sé onóracha speisialta dó. Sa véarsa seo, úsáideann an Spiorad dhá aimsir chomhchuingeach, an aimsir láithreach agus an todhchaí. Léiríonn na briathra atá comhchuingeach san aimsir láithreach “ *siad* ” agus “ *déan freastal air* ” leanúnachas a n-iompraíochta ina gcorp feola, teampall Dé a chomhnaíonn iontu. Agus beidh an gníomh seo a leanúint ar neamh tar éis a rapture ag Íosa Críost. San am atá le teacht, tugann Dia freagra ar a ndílseacht: “ *An té atá ar an ríchathaoir leagfaidh sé a phuball os a gcionn* ” go síoraí.

Véarsa 16: “ *Ní bheidh ocras orthu níos mó, ná tart níos mó, agus ní bhuaifidh an ghrian iad, ná aon teas. »*

Ciallaíonn na focail seo do na hAidiachtaithe tofa sa deireadh go raibh “ *ocras* ” orthu tar éis dóibh bia a bhaint de agus “ *tart* ” mar gheall ar a gcuid céastóireachta agus a gcuid príosúnaigh uisce a bhaint de. “ *Tine na gréine* ,” a bhfuil a “ *teas* ” dianaithe sa cheathrú de sheacht bpláigh dheireanacha Dé, beidh sé tar éis iad a dhó agus a chur faoi fhulaingt. Ach is trí thine phiaraí ionchoisne an phápa freisin, an cineál eile “ *teasa* ” a d’ól nó a chéasadh mairtírigh an “ *chúigiú séala* ”. Baineann an focal “ *teas* ” freisin le tine na n-arm traidisiúnta agus na n-arm adamhach a úsáidtear i gcomhthéacs an *séú trumpa* . Beidh na daoine a tháinig slán as an gcoimhlint dheireanach seo tar éis dul tríd an tine. Ní tharlóidh na rudaí seo arís sa bheatha shíoraí, nach dtiocfaidh ach na daoine tofa isteach.

Véarsa 17: “ *Oir déanfaidh an t-Uan atá i lár an ríchathaoir iad a bheathú agus a threorú chuig fuaráin uiscí na beatha, agus scriosfaidh Dia gach deora óna súile. »*

“ *An tUan* ” go deimhin, freisin, an tAoire Maith a dhéanfaidh aoire a chaoirigh. Dearbhaítear a dhiagacht anseo arís trína shuíomh “ *i lár na ríchathaoireacha* ”. Treoraíonn a chumhacht dhiaga daoine tofa “ *go dtí spriongaí uiscí na beatha* ”, íomhá shiombalach den bheatha shíoraí. Agus ag díriú ar an gcomhthéacs deiridh ina mbeidh, nuair a fhilleann sé, an ceann deireanach a roghnófar i ndeoir, “ *scriosfaidh sé gach deora óna súile* ”. Ach is cuid de na deora

freisin na daoine roghnaithe go léir a ndearnadh drochíde orthu agus a ndearnadh géarleanúint orthu i rith stair na ré Críostaí, go minic go dtí a n-anáil dheireanach.

Nóta : D’ainneoin na láithrithe míthreoracha a breathnaíodh inár gcuid ama in 2020, inar cosúil go bhfuil an creideamh fíor imithe i léig, tairgeann Dia tiontú agus slánú na “slua” a thagann ó gach bunús ciníoch, eitneach agus teanga an domhain. Is mór an phribhléid a thugann sé dá oifigigh tofa go mbeadh a fhios aige, de réir Ath. 9:5-10, nach bhfuil am na tuisceana agus na síochána uilechoitinn cláraithe aige ach le “150” bliain (nó cúig cinn fáidhiúla) . mhí) idir 1844 agus 1994. Tá an critéar sainiúil seo de na fíor-thofa luaite ag an Spiorad ina theachtaireacht Rev.17:8: “ *An beithíoch a chonaic tú a bhí, agus nach bhfuil níos mó . Caithfidh sí ascend as an duibheagán, agus dul go perdition. Agus iad siúd a bhfuil cónaí orthu ar an talamh, **nach bhfuil a n-ainmneacha a bhí scríofa i leabhar na beatha ó bunaíodh an domhain, beidh iontas nuair a fheiceann siad an Beast , toisc go raibh sé, agus nach bhfuil níos mó , agus go mbeidh sé reappear .** » **Ní bheidh aon ionadh ar na fíor-thofa** nuair a fheiceann siad na rudaí a d’fhógair Dia dóibh trína bhriathar fáidh ag teacht chun críche.*

Revelation 8: Na chéad cheithre trumpaí **Na chéad cheithre phionós Dé**

Véarsa 1: “ *Nuair a d’oscail sé an seachtú séala, bhí ciúnas ar neamh ar feadh leathuaire.* »

oscailt an “ *seachtú séala* ” thar a bheith tábhachtach, toisc go n-údaraiónn sé oscailt iomlán an leabhair Revelation “ *séalaithe le seacht séala* ” de réir Ath.5:1. Tugann an ciúnas a thugann an oscailt seo sollúntas eisceachtúil don aicsean. Tá dhá chúis leis. Is é an chéad cheann an smaoineamh ar réabfaidh an chaidrimh idir neamh agus talamh, de bharr thréigean na Sabbath ar 7 Márta, 321. Mínítear an dara ceann mar seo a leanas: trí chreideamh, sainiúim an “seachtú séala” seo leis an “Seachtú séala” seo . *séala an Dé bheo* ” caibidil 7 a ainmníonn, dar liom, an tSabóid naofa arna naomhú ag Dia ó bhunú an domhain. Mheabhraigh sé a thábhachtaí agus é á dhéanamh mar ábhar don cheathrú cuid dá dheich n-aitheanta. Agus ansin, fuair mé amach fianaise a thaispeánann a thábhachtaí is atá sé do Dhia, ár gCruthaitheoir sublime. Ach cheana féin i gcuntas Genesis, thug mé faoi deara gur cuireadh an seachtú lá i láthair ar leithligh i gcaibidil 2. Déileáiltear leis na chéad sé lá i gcaibidil 1. Ina theannta sin, níl an seachtú lá dúnta, mar na cinn roimhe seo, ag an bhfoirmle “bhí ann . *tráthnóna agus maidin* ”. Tá údar leis an sainiúlacht seo mar gheall ar a ról fáidhiúil sa seachtú mílaoise de thionscadal tarrthála Dé. Arna chur faoi chomhartha shíorracht na dtoghchán arna fhuascailt le fuil Íosa Críost, tá an seachtú mílaoise féin mar lá gan chríoch. Mar dhaingniú ar na nithe seo, ina chur i láthair sa Bhíobla Eabhraise, an Torah, tá téacs an cheathrú haitheanta scartha óna chéile agus ina dhiaidh sin tá comhartha a éilíonn am ciúnais ómósach. Is é an comhartha seo an litir “Pé” ón Eabhrais agus dá bhrí sin scoite amach a mharcáil sos sa téacs, a thógann sé an t-ainm “pétuhot”. Dá bhrí sin tá gach bonn cirt le bheith marcáilte ag Dia ar bhealach ar leith ag an gcuid eile sabóideach den seachtú lá. Ó earrach na bliana 1843, cailleadh an creideamh traidisiúnta

Protastúnach, oidhre ar an “Domhnach” Caitliceach. Agus ón gcrúachás céanna, ach i bhFómhar na bliana 1844, tá sé anois ina chomhartha muintearas le Dia a thugann Ezé.20:12-20 dó: “ *Thug mé mo Shabóidí dóibh freisin mar chomhartha idir mé féin agus iad, chun sin a dhéanamh. b'fhéidir go mbeadh a fhios acu gur mise an Tiarna a naomhaíonn iad.../... a naomhaíonn mo Shabóid, agus go mbeidís ina gcomhartha idir mise agus sibhse trína n-aithneofar gur mise an Tiarna bhur nDia.* » Is trídian amháin a bheidh an té a roghnófar in ann dul isteach i rún Dé agus clár beacht a thionscadal nochta a fháil amach.

É sin ráite, i gcaibidil 8, taispeánann Dia seichimh teachtaireachtaí mallachta. Rud a thugann dom féachaint ar fhírinne na Sabóide faoi ghné na mallachtaí a d'eascair as a thréigean ag Críostaithe ó 7 Márta, 321 i slabhraí le linn na ré Críostaí. Is é seo freisin a dheimhneoidh an véarsa a thagann trí théama na Sabóide a nascadh leis na “ *seacht trumpa* ”, siombailí “seacht bpionós diaga” a bhainfidh an neamhchreideamh Críostaí ar 7 Márta, 321.

Véarsa 2: “ *Agus chonaic mé na seacht n-aingeal ina seasamh os comhair Dé, agus tugadh seacht trumpa dóibh.* »

Is é an chéad cheann de na pribhléidí a fhaightear trí naomhú an seachtú lá Sabbath, é féin beannaithe ag Dia, a thuiscint an bhrí a thugann sé do théama na “ *seacht trumpa* ”. De réir fhoirm an chur chuige a thugtar dó, osclaíonn an téama seo go hiomlán faisnéis an té roghnaithe. Toisc go soláthraíonn sé cruthúnas ar an gcúiseamh “ *peaca* ” a luadh i Dan.8:12 in aghaidh an Tionóil Chríostaí, ag Dia. Go deimhin, ní ghearrfadh Dia na “seacht bpionós” seo mura mbeadh an peaca seo ann. Ina theannta sin, i bhfianaise Leviticus 26, tá údar leis na pionóis seo trí fhuath dá chuid aitheanta. Sa sean-chúnant, bhí an prionsabal céanna glactha ag Dia cheana féin, chun pionós a ghearradh ar aincheart Iosrael feoilséantach agus truailithe. An cruthaitheoir Dé agus an reachtóir nach n-athraíonn, tugann sé cruthúnas álainn dúinn ar seo. Tá an dá chúnant faoi réir na gceanglas céanna um chách géilleadh agus dílseacht.

Le rochtain ar an téama “ *trumpaí* ” beifear in ann cáineadh leanúnach gach reiligiún Críostaí a léiriú: Caitliceach, Cheartchreidmheach, Protastúnach ó 1843, ach freisin Adventists ó 1994. Léiríonn sé freisin pionós uilíoch an “ *seú trumpa* ” a dhéanfaidh bualadh le chéile iad roimh dheireadh na tréimhse promhaidh. Is féidir linn mar sin a thábhacht a thomhas. Déileálfar leis an “ *seachtú trumpa* ” atá nasctha le filleadh Chríost, gníomh díreach Dé, ar leithligh, cosúil leis an tSabóid, i gcaibidil 11, ansin déanfar é a fhorbairt go forleathan i gcaibidilí 18 agus 19.

Thar na 17 haois anuas ó 321, nó níos cruinne 1709 bliain, tá 1522 bliain marcáilte ag na mallachtaí ba chúis leis an transgression na Sabbath go dtí a athchóiriú sceidealta don bhliain 1843 i foraithe Dan.8:14. Agus ón dáta sin ar a athchóiriú go dtí gur tháinig Íosa Críost ar ais i 2030, níor thairg an Sabbath a bheannacht ach ar feadh 187 bliain. Mar sin tá an tSabóid tar éis dochar a dhéanamh le tamall níos faide d'fhir mhídhlisteanach ná do na daoine dílis tofa. Tá an bua ag an mallacht agus mar sin tá áit ag an téama seo sa chaibidil seo 8 a chuireann mallachtaí diaga i láthair.

Véarsa 3: “ *Agus tháinig aingeal eile, agus sheas sé ar an altóir, agus tuisir óir aige; agus thugadar mórán tùise dó, chun é a ofráil, maille le paidreacha na naomh uile, ar an altóir óir atá os comhair na ríchathaoireach.* »

I nDaniel 8:13, tar éis “ *an peaca scanrúil* ” a lua, thaispeáin naoimh na físe an “ *shíoraí* ” a bhain le *sagartacht “ neamh-chumarsáideach ”* neamhaí Íosa Críost, de réir Eabh.7:23. Ar domhan, ó 538 i leith, tá réimeas an phápa tar éis é a bhaint de réir Dan.8:11. Sa bhliain 1843, b'éigean é a athmhuintearas le hÍosa Críost. Is é seo cuspóir an téama ar a dtugaimid aghaidh sa véarsa 3 seo a osclaíonn neamh agus a thaispeánann Íosa Críost dúinn ina ról siombalach mar idirghabhálaí neamhaí ar son peacaí a tofa, agus iad sin amháin. Coinnigh i gcuimhne, ar domhan, idir 538 agus 1843, go bhfuil an radharc seo agus an ról seo scoite amach agus á n-úsáid ag gníomhaíocht na bpápa Caitliceach Rómhánacha a thagann i gcomharbacht ar a chéile le himeacht ama, ag cur frustrachas leanúnach ar Dhia as a cheart ardcheannasach dlisteanach.

Toisc go gcuirtear i láthair é sa chaibidil seo 8 agus toisc gur scoir sé ag an am céanna le tréigean na Sabóide, cuirtear an téama seo de idirghuí Íosa Críost i láthair dúinn freisin faoi ghné na mallachta ar scor den idirghuí seo ar son an Chríostaí. an iliomad íospartaigh gan aithne ar “lá na gréine” págánacha na Róimhe; seo, fiú agus go háirithe, tar éis a ainm a athrú go mealltach agus mealltach: “Domhnach”: Lá an Tiarna. Sea, ach cén tiarna uaidh? Faraoir! An ceann thíos.

Véarsa 4: “ *D'éirigh deatach na tuisce suas le paidreacha na naomh ó láimh an aingil os comhair Dé.* »

na “ *cumhrán* ” a ghabhann le “ *paidreacha na naomh* ” boladh taitneamhach íobairt Íosa Críost. Is é a léiriú ar an ngrá agus ar a dhílseacht a fhágann go bhfuil paidreacha a thoghadh inghlactha dá bhreithiúnas diaga. Ní mór dúinn a thabhairt faoi deara sa véarsa seo an tábhacht a bhaineann le comhlachas na bhfocal “ *deatach* ” agus “ *paidreacha na naomh* ”. Bainfear úsáid as an mionsonraí seo in Ath.9:2 chun paidreacha na gCríostaithe bréagacha Protastúnacha a ainmniú, ó bunaíodh an staid nua i 1843.

Is é an rud a thaispeánann Dia sa véarsa seo ná an cás a bhí i réim idir an t-am aspalda agus an dáta fabhraithe 7 Márta, 321. Roimh thréigean na Sabóide, fuair Íosa paidreacha na dtoghchán agus rinne sé idirghabháil ina ainm ar a son. Is íomhá teagaisc í a thugann le fios go gcoimeádtar an gaol ingearach idir Dia agus a dhaoine tofa. Beidh sé chomh fada agus a thugann siad fianaise ar dhílseacht a phearsa agus a theagasc na fírinne, go dtí 321. I 1843, beidh an sagartacht Íosa atosú go léir a ghníomhaíochtaí beannaithe i bhfabhar na naomh Adventist tofa. Idir 321 agus 1843, áfach, bhain leasaitheoirí leas as a phardún, mar iad siúd a bhain le ré *Thyatira* .

Véarsa 5: “ *Agus thóg an t-aingeal an tuiscear, agus líon sé le tine ón altóir é, agus chaith ar an talamh é. Agus bhí guthanna, agus toirneach, agus tintreach, agus crith talún.* »

Is léir go bhfuil an gníomh a thuairiscítear foréigneach. Is é sin Íosa Críost ag deireadh a mhinistreacht idirghuí nuair a thagann an t-am do dheireadh aimsir na grásta. Críochnaíonn ról an “*altóra*”, agus “*an tine*”, íomhá de bhás atoning Íosa Críost, “*a chaitear ar an talamh*”, ag éileamh pionós orthu siúd a mheas

faoina luach, agus i gcás daoine áirithe, a bhí díspeagadh. Léirítear deireadh an domhain atá marcáilte ag idirghabháil dhíreach Dé anseo ag an bpríomhfhoirmle a léirítear in Ath.4:5 agus in Eax.19:16. Críochnaíonn an forbhreathnú ar an ré Chríostaí le teacht “Adventist” Íosa Críost.

Dála na Sabóide, cuirtear téama idirghéill neamhaí Íosa Críost i láthair faoi ghné de mhallacht a bhreithiúnais idir 321 agus 1843. Bhí cúiseanna maithe ag na naoimh a cheistíonn an Spiorad mar gheall air, i Dan.8:13 . ag iarraidh a fháil amach cén t-am a mbeadh an sagartacht “ *shíoraí* ” tógtha ar láimh ag Íosa Críost.

Nóta : Gan an léirmhíniú roimhe seo a chur faoi cheist, tá ciall leis an dara míniú. Sa dara léirmhíniú seo, is féidir deireadh an téama idirghuí Íosa Críost a nascadh le dáta an 7 Márta, 321, an nóiméad nuair a thréigean na Críostaithe an Sabbath thug Dia isteach i fearg a bheadh expiated ag an Iarthair. Chríostaíocht, trí na “ *seacht trumpa* ” a thagann ó véarsa 6 seo a leanas. Tá an míniú dúbailte seo níos géire fós ó tharla go bhfuil iarmhairtí ag thréigean na Sabóide go dtí deireadh an domhain, i 2030, an bhliain a mbainfidh Íosa Críost, trína fhilleadh infheicthe glórmhar, amach go deo ó réimeas an phápa Rómhánach agus a Mheiriceánach deireanach. Tacaíocht Protastúnach, a n-éileamh bréagach chun freastal air agus ionadaíocht a dhéanamh air. Athchromfaidh Íosa ansin ar a theideal “ *Ceann* ” na hEaglaise arna hathrú ag an bpápa. Go deimhin, murab ionann agus na daoine tofa dílis, déanfaidh Críostaithe míchreidmheacha neamhshuim d'fhoraithne Dan.8:14 agus dá hiarmhairtí go dtí deireadh an domhain; rud a thugann údar lena n-uafás nuair a fhilleann Íosa de réir theagasc Ath.6:15-16. Roimh 2030, déanfar na chéad sé “ *trumpa* ” a chur i gcrích idir 321 agus 2029. Leis an “ *séú trumpa* ”, an pionós rabhaidh deiridh roimh an díothú deiridh, cuireann Dia pionós an-dian ar na Críostaithe ceannairceacha. Tar éis an séú pionós seo, eagróidh sé na coinníollacha don tástáil uilíoch deiridh ar chreideamh agus sa chomhthéacs seo, déanfar an solas a nochtar a fhógairt agus a chur in iúl do gach marthanóir. Is in aghaidh na fírinne léirithe a rachaidh na daoine tofa agus na tite chun cinn ansin, trína saorrogha, i bhfianaise bagairt báis i dtreo a gcinniúint deiridh, is é sin: an bheatha shíoraí do na tofa, bás deifnídeach agus iomlán. le haghaidh an titim. .

Véarsa 6: “ *Agus na seacht n -aingeal a raibh na seacht trumpaí ullmhaithe acu chun fuaim.* »

Ón véarsa seo, cuireann an Spiorad forbhreathnú nua ar an ré Chríostaí ar fáil dúinn, ag glacadh mar théama na “ *seacht trumpaí* ” is é sin, “seacht bpionós as a chéile” a dáileadh ar feadh ré na Críostaíochta ó 7 Márta, 321, an bhliain ina raibh “ *peaca* ” ann. a bunaíodh go hoifigiúil agus **go sibhialta** . Is cuimhin liom go bhfuil “ *glór* ” *Chríost féin* i réamhrá Revelation 1 féin i gcomparáid le fuaim “ *trumpa* ”. Iompraíonn an ionstraim seo a úsáidtear chun rabhadh a thabhairt do dhaoine in Iosrael brí iomlán an fhoilsithe Apocalypse. Tugann an rabhadh rabhadh faoi ghaistí atá leagtha síos ag an namhaid.

Véarsa 7: “ *Ghlaoigh an chéad cheann. Agus bhí clochar agus tine measctha le fuil, a caitheadh ar an talamh; agus do loisceadh an treas cuid do'n talamh, agus an treas cuid do na crainn do loscadh suas, agus gach luibh ghlas do loscadh suas.* »

An chéad phionós : idir 321 agus 538, rinne daoine “barbacha” mar a thugtar orthu ionradh éagsúla ar an Impireacht Rómhánach. Cuimhním go háirithe

ar mhuintir na “Huns” a dúirt a gceannaire Attila gurbh é, mar is ceart, “sciúirse Dé”. Sciúr a chuir cuid den Eoraip ar lasadh; tuaisceart na Gaill, tuaisceart na hIodáile agus Pannonia (an Chróit agus iarthar na hUngáire). Ba é a mana, O cé chomh cáiliúil! “An áit a dtéann mo chapall ní fhásann an féar ar ais.” Tá achoimre bhreá ar a ghníomhartha sa rann seo 7; níl aon rud ar iarraidh, tá gach rud ann. Is é “ *Hail* ” an tsiombail de scrios na mbarr agus is é “ *tine* ” an tsiombail a bhaineann le scriosadh ábhar inchaite. Agus ar ndóigh, is é “ *doirteadh fola ar an domhan* ” siombail de shaol an duine a bheith á marú go foréigneach. Léiríonn an briathar “ *caite* ” fearg an chruthaitheora, an reachtóra, agus an tslánaitheora Dé a spreagann agus a stiúirann gníomh tar éis “ *tine a chaitheamh ón altóir* ” i véarsa 5.

Ag an am céanna, i Lev.26:14 go 17, táimid ag léamh: “ *Ach mura n-éisteanntú tú liom agus nach ndéanann tú na horduithe seo go léir, má dhéanann tú dímhéas ar mo reachtanna, agus má ghéilleann d’anam mo bhreithiúnais, ionas go ní dhéanann tú m’aitheanta go léir agus ní bhriseann tú mo chonradh, mar sin déanfaidh mé leatsa. Cuirfidh mé uafás ort, ídiú agus fiabhras, a fhágfaidh go mbeidh do shúile lag agus d’anam thíos; agus cuirfidh tú do shíol go neamhghlan: ithfidh do naimhde iad. Cuirfidh mé mo aghaidh i do choinne, agus buailfear thú roimh do naimhde; Iad siúd a bhfuil fuath acu ionat, beidh smacht ort, agus teichidh tú gan a bheith sa tóir. »*

Véarsa 8: “ *Ghlao an dara ceann. Agus caitheadh san fharraige rud éigin cosúil le **sliabh** mór ar lasadh le tine; agus rinneadh fuil trian den mhuir ,*

An Dara Pionós : Tá eochair na n-íomhánna seo in Ier.51:24-25: “ *Aistocfaidh mé an Bhablón agus áitritheoirí Chaldea go léir as an olc go léir a rinne siad ar Shíón roimh do shúile, a deir IaHá. Féuch, tá mise i do choinne, a shliabh na scriosa, a deir an Tiarna, tusa a scrios an domhan go léir! Sínefaidh mé mo lámh ort, rollfaidh mé anuas as na carraigeacha thú, **agus déanfaidh mé sliabh tine duit.** »* Is sa véarsa 8 seo a thaispeánann an Spiorad réimeas an phápa Rómhánach faoina ainm siombalach “ *An Bhablóin* ” a thaispeánfar san fhoirm “ *Babylon the iontach* ” in Ath.14:8, 17:5 agus 18:2. Cloíonn “an tine” lena pearsantacht, ag léiriú an oiread sin a ídeoidh í ar fhilleadh Chríost agus an bhreithiúnas deiridh, agus a úsáideann sí chun fuath a chur ar na daoine a fhaomhann agus a thacaíonn léi: na monarcaí Eorpacha agus a bpobal Caitliceach. .. Anseo mar atá i nDaniel, seasann “ *an fharraige* ” don chine daonna a bhaineann leis an gclúdach fáidheach; daonnacht na bpobal gan ainm a d’fhan go bunúsach mar pháganach in ainneoin tionuithe Críostaí dealraitheacha. Ba é an chéad iarmhairt de bhunú réimeas an Phápa sa bhliain 538 ná ionsaí a dhéanamh ar dhaoine chun iad a thiontú le fórsa míleata armtha. Ainmníonn an focal “ *sliabh* ” deacracht thíreolaíoch chumhachtach. Is é an ceann is cuí a shainiú ar an réimeas Phápa atá, namhaid Dé, aroused mar sin féin ag a thoil diaga; seo ar mhaithe le saol reiligiúnach na gCríostaithe neamhdhlisteanach a chruasú as a dtiocfaidh géarleanúint, fulaingt agus bás ina measc agus i bpobal lasmuigh de reiligiúin éagsúla. Is ábhar nuachta é an reiligiún éigeantach mar gheall ar shárú na Sabóide naofa Dé. Táimid faoi chomaoin aige as na mórshiúlta neamhriachtanacha a rinne Charlemagne agus as orduithe na gCrosáid a dhírigh ar

phobail Mhoslamacha, a sheol an Pápa Uirbeach II; gach ní a dheartar sa “ *dara trumpa* ” seo.

Véarsa 9: “ *Agus fuair an tríú cuid de na créatúir a bhí san fharraige a raibh beatha acu bás, agus cailleadh an tríú cuid de na longa .* ”

Tá na hiarmhairtí uilíoch agus mairfidh siad go dtí deireadh an domhain. Gheobhaidh na focail “ *farraige* ” agus “ *longa* ” an bhrí atá leo sna troideanna le Moslamaigh na Meánmhara, ach freisin le pobail na hAfraice agus Mheiriceá Theas áit a n-eascróidh an creideamh Caitliceach ceannasach a fhorchuirtear le massacraí uafásacha daonraí dúchasacha. .

Ag an am céanna léimid in Lev.26:18 go 20: “ *Más rud é, dá ainneoin sin, nach n-éistean tú liom, gearrfaidh mé seacht n-uaire níos mó ort as do chuid peacaí. Brisfidh mé bród do neirt, **déanfaidh mé do neamh mar iarann** , agus do thalamh mar chré-umha. Beidh do neart ídithe go neamhbhalbh, ní thabharfaidh do thalamh a toradh, **agus ní thabharfaidh crainn na talún a dtorthaí.** »* Sa véarsa seo, fógraíonn Dia cruachás reiligiúnach a dhéantar sa ré Chríostaí trí imeacht na Róimhe ón bpágánacht go dtí an popaireacht. Tabhair faoi deara an t-ús gur thréig forlámhas na Róimhe an "Capitol" tráth an athraithe seo chun an papacy a shuiteáil sa phálás Lateran atá suite go beacht ar an "Caelius", is é sin, an spéir. Deimhníonn réimeas crua an Phápa an hardú reiligiúnach a ndearnadh fáidh air. Athraítear toradh an chreidimh Chríostaí. Cuirtear ionsaitheacht agus cruálacht in ionad na caoine Chríost; agus claochlaítear dílseacht don fhírinne go héagcór agus díogras don bhréag reiligiúnach.

Véarsa 10: “ *Ghlaoigh an tríú. Agus thit ó neamh réalta mhór ar lasadh mar tóirse; agus thit sé ar an tríú cuid de na haibhneacha agus ar na toibreacha uisce.* »

An tríú pionós : Treisíonn an t-olc a ghintear agus sroicheann sé a bhuaic i dtreo dheireadh na Meánaoise. Bhí dul chun cinn sa phriontáil mheicniúil i bhfabhar foilsíú an Bhíobla Naofa. Trína léamh, faigheann oifigigh thofa na fírinne a mhúineann sé. Tugann sí údar maith mar sin do ról an “ *bheirt fhinnéithe* ” a thugann Dia di in Ath. 11:3: “ *Tabharfaidh mé cumhacht do mo bheirt fhinnéithe chun fáidheoireacht a dhéanamh, agus iad éadach i saicéadach, ar feadh míle dhá chéad seasca lá .* » Agus é i bhfabhar a dogmas reiligiúnach féin, ní bhraitheann an creideamh Caitliceach ach ar an mBíobla chun ainmneacha na naomh a bhfuil meas aige ar a dhaoine a chosaint. Toisc go gcáineann sé seilbh Bhíobla agus go nochtáítear an sealbhóir don chéastóireacht agus don bhás. Is é fionnachtain na fírinne Bhíobla a thugann údar don íomhá a thugtar sa véarsa seo: “ *Agus thit ó neamh réalta mhór ar lasadh mar tóirse .*” Cloíonn an tine fós le híomhá na Róimhe mar shiombail an ama seo le “ *réalta mór lasrach* ” cosúil leis an “ *sliabh mór ar lasadh* ”. Léiríonn an focal “ *réalta* ” a éileamh “ *an domhan a lasadh* ” go reiligiúnach de réir Gen.1:15; agus seo in ainm Íosa Críost, a ndeir sí gurb í íomhá an “ *tóirse* ” dhílis, iompróir an tsolais a gcuirtear i gcomparáid leis é in Apo.21:23. Tá sí fós chomh “ *mór* ” is a bhí nuair a thosaigh sí, ach tá a tine géarleanúnach méadaithe, ag dul ón staid “ *dhó* ” go dtí an staid “ *dhó* ”. Tá an míniú simplí, á shéanadh sa Bhíobla, is mó go mór a fearg mar go gcuirtear iallach uirthi cur i gcoinne na ndaoine atá roghnaithe ag Dia go hoscailte. A

chuireann iallach air, de réir Ath.12:15-16, bogadh ó straitéis an “ *nathair* ” cunning agus mhealltach go straitéis an “ *dragon* ” atá ag géarleanúint go hoscailte. Ní hamháin gur daoine tofa síochánta agus ceansa Dé iad a naimhde, tá Protastúnachas bréagach os a chomhair freisin agus thar aon rud eile, atá níos polaitiúla ná reiligiúnda, toisc go ndéanann sé neamhaird de na horduithe a thug Íosa Críost agus go dtógann sé airm, maraíonn sé agus massacres oiread agus an campa Caitliceach. D’fhulaing an “ *trian de na haibhneacha* ” is é sin, cuid de dhaonra na hEorpa Críostaí, ionsaí Caitliceach mar a rinne “ *foinsí na n-uiscí* ”. Is é múnla na bhfoinsí uisce seo ná Dia féin de réir Ier.2:13: “ *Oir rinne mo phobal peaca dúbailte: thréig siad mé, atá mar thobar uisce beo, chun sistéil, sistéil scoilte a thochailt dóibh féin, nach gcoimeádann uisce.* » San iolra, sa véarsa seo, ainmníonn an Spiorad trí “ *sruthanna na n-uiscí* ” na daoine tofa a foirmíodh ar íomhá Dé. Deimhníonn Eoin 7:38, ag rá, “ *An té a chreideann ionamsa, sreabhfaidh aibhneacha uisce beo amach as, mar a deir an Scrioptúr.* ” » Díríonn an slonn seo freisin ar chleachtas baisteadh leanaí a fhaigheann lipéad reiligiúnach ó rugadh iad, gan dul i gcomhairle leo, rud a fhágann go mbeidh siad ina n-ábhar do chúis reiligiúnach neamhroghnaithe. De réir mar a fhásann siad aníos, tógfaidh siad airm lá amháin agus maróidh siad comhraic mar go n-éilíonn a mbéasaíocht reiligiúnach uathu é. Cáineann an Bíobla an prionsabal seo toisc go ndeir sé: “ *An té a chreideann agus a bhaistfear, sábhálfar é, ach an té nach gcreideann, daorfar é* (Marcas 16:16).

Véarsa 11: “ *Wormwood ainm na réalta seo; agus athraíodh an tríú cuid de na huiscí go mormónta, agus fuair go leor fir bás ag na huiscí, mar go raibh siad searbh.* »

I gcoinne an uisce ghlan agus tart-mhúchadh a ainmníonn an Bíobla, focal scríofa Dé, cuirtear an teagasc Caitliceach i gcomparáid le “ *mormónta* ”, dí searbh, tocsaineach, fiú marfach; tá údar leis seo mar is é toradh deiridh an teagaisc seo ná tine “ *dara bás an bhreithiúnais deiridh* ”. Athraíonn an teagasc Caitliceach nó Protastúnach a fhaightear cuid, “ *an tríú* ” de na fir. Is iad “ *na huiscí* ” idir fhir agus theagasc an Bhíobla. Sa 16ú ^{haois}, bhain grúpaí armtha Protastúnacha mí-úsáid as an mBíobla agus as a theagasc, agus san íomhá den véarsa seo, maraíodh fir ag fir agus trí theagasc bréagach reiligiúnach. Tá sé seo toisc go bhfuil fir agus teagasc reiligiúnach éirithe searbh. Ag dearbhú go raibh na “ *huiscí searbh* ”, tugann Dia freagra ar líomhain “ *amhras faoi éad* ” atá fós gan réiteach ó Ath.6:6 sa 3ú séala. Deimhníonn sé, ag an am a dtagann a fhocal scríofa chuige sin, an líomhain adhaltranais a thugann sé i gcoinne an Tionóil ó 7 Márta, 321 a tháinig roimh aimsir an adhaltranais oifigiúil darb ainm Pergamum in Apo 2:12 le haghaidh 538.

Ag an am céanna, léimid i Lev.26:21-22: “ *Má chuireann tú i gcoinne mé agus mura n-éistfidh tú liom, buailfidh mé seacht n-uaire níos mó thú de réir do pheacaí. Cuirfidh mé in bhur n-aghaidh beithígh na machaire, a robálfaidh sibh de bhur gclann, a scriosfaidh bhur sprèidh, agus a laghdóidh go líon beag sibh; agus beidh do chosáin tréigthe.* » Léiríonn an staidéar comhthreomhar ar Léiv.26 agus an 3ú trumpa den Nochtadh an breithiúnas a thugann Dia i dtús aimsir an Reifirméisin. Fanann a bhfíor-thofa síochánta agus d'éirigh sé as, ag glacadh leis an mbás nó an mbraighdeanas mar fhíor-mhairtígh. Ach seachas a sampla

sublime, ní fheiceann sé ach “ *beithigh* ” cruálach a thugann aghaidh ar a chéile, go minic, as bród pearsanta, agus a mharaíonn fir le feallmharú na n-ainmhithe fiáine feola. Tiocfaidh an smaoineamh seo i gcruth in Ath.13:1 agus 11. Is é buaic na haimsire é nuair a **threoraítear** an Ceann Roghnaithe “ *go dtí an fásach* ” (= triail) in Ath.12:6 - i ngnáthchaint an aimhréidh. 14 leis an mbíobla scríofa “ *beirt fhinnéithe* ” Dé ó Ath.11:3. Tiocfaidh deireadh le réimeas éadulaingthe na papacy a bhí á maíomh le 1260 bliain.

Véarsa 12: “ *Ghlaoigh an ceathrú. Agus do bhuaileadh trian den ghrian, agus trian den ghealach, agus trian de na réaltaibh, ionnus gur dhorchaich an trian, agus gur chaill an lá trian dá shoillse, agus an oidhche mar an gcéadna.* »

Ceathrú pionós : Léiríonn an Spiorad anseo an “ *aimhréiteach mór* ” a fógraíodh in Ath.2:22. I siombailí, léiríonn sé a éifeachtaí dúinn: i bpáirt, “ *an ghrian* ”, siombail an tsolais Dé, buailte. Ina theannta sin, i bpáirt, buaileadh “ *an ghealach* ”, siombail de champa reiligiúnach an dorchadais a bhain, i 1793, le Caitlicigh agus Protastúnaigh hypocritical freisin. Faoin tsiombail “ *réaltaí* ”, buaileann cuid de na Críostaithe ar a dtugtar *chun an domhan a shaibhriú* ina n-aonar freisin. Cé atá in ann mar sin an solas reiligiúnach Críostaí atá fíor agus bréagach a bhualadh? Freagra: mheas idé-eolaíocht an aindiachais solas mór an ama. Déanann a solas eclipses go léir eile. Bíonn meas mór ar scríbhneoirí a scríobhann leabhair ar an ábhar seo agus tugtar “soilsiú” orthu féin, leithéidí Voltaire agus Montesquieu. Mar sin féin, scriosann an solas seo, ar dtús, saol an duine i slabhra, ag doirteadh sruthanna fola. Tar éis ceannaire an Rí Louis XVI agus ceann a bhanchéile Marie-Antoinette, thit na Caitlicigh agus na Protastúnaigh a bhí ag cleachtadh ina dhiaidh sin faoi ghuillotines na réabhlóidithe. Ní thugann an gníomh seo de cheartas diaga údar atheism; ach tugann an deireadh údar leis an acmhainn, agus ní féidir le Dia ach anfhlaith a threascart trí tiorántacht níos fearr, níos cumhachtaí agus níos láidre a chur ina gcoinne. Is leis an Tiarna é “ *Cumhacht agus neart* ” in Ath.7:12.

Ag an am céanna, léimid i Lev.26:23 go 25: “ *Mura gceartaíonn na pionóis seo tú agus má chuireann tú i gcoinne mé, cuirfidh mé in aghaidh tú freisin agus buailfidh mé seacht n-uaire níos mó thú ar son do pheacaí. Tabharfaidh mé an claíomh i do choinne, a dhéanfaidh mo chonradh a dhíoghail ; Nuair a chruinníonn sibh le chéile i bhur gcathracha, seolfaidh mé plá in bhur measc, agus tabharfar thairis sibh i lámha an namhad.* “. “ *An claíomh a dhéanfaidh mo dhíoghail ar mo chomhghuaillíocht* ” is é go deimhin an ról a thug Dia do réimeas náisiúnta aindiachaí na Fraince trí na cinn a bhí ciontach as adhaltranas spioradálta a rinneadh ina choinne a sheachadadh dó. Cosúil le plá na véarsaíochta, chuir an réimeas aindiachaí seo tús le prionsabal oll-fhorghníomhaithe ionas go ndéanfaí íospartaigh an lae amárach ar fhorghníomhaithe an lae inné. De réir an phrionsabail seo, ba chosúil go gcuirfeadh an réimeas ifreanda seo an cine daonna go léir chun báis. Sin é an fáth go dtabharfaidh Dia an t-ainm “ *dubh-dubh* ”, an “ *beithíoch a ardaíonn as an duibheagán* ” air, in Ath. 11:7 áit a bhforbróidh sé a théama. Seo mar go n-ainmníonn an t-ainm seo, i nGin.1:2, an domhan gan bheatha, gan fhoirm, gan aimhreas agus a dhéanfaidh an scrios córasach a rinne an réimeas aindiachaí a atáirgeadh san fhadtéarma. Mar shampla, feicimid cinniúint an Chaitlicigh agus an

mhonarcóra Vendée a athainmníodh mar “Venge” ag na réabhlóidithe a raibh a dtionscnamh chun talamh gan áitriú a dhéanamh di.

Véarsa 13: “ *Agus d'fhéach mé, agus chuala mé iolar ag eitilt i lár na bhflaitheas, ag rá le guth ard, Mairg, mairg, mairg dóibh siúd a chónaíonn ar an talamh, mar gheall ar fhuaimneanna eile trumpaí na dtrí aingeal. a bheidh ag glaoch!* »

Chuir Réabhlóid na Fraince a éifeachtaí dúnmharaithe amach ach bhain sé amach an sprioc a bhí ag teastáil ó Dhia. Chuir sé deireadh le tíorántacht reiligiúnach, agus ina dhiaidh sin bhí an chaoifhulaingt i réim. Seo é an tráth, de réir Rev.13:3, “*beast of the sea*” Caitliceach “*a créachtaithe chun báis ach leighis*” mar gheall ar údarás cumhachtach “*iolaire*” *Napoléon*, a chuirtear i láthair sa véarsa seo, a d’athshlánaigh é. trína Concordat. Is éard atá i gceist le “... *iolar ag eitilt i lár na spéire*” an t-apogee a bhaineann le forlámhas an Impire Napoleon¹ Leathnaigh sé a cheannas ar phobail uile na hEorpa agus theip ar an Rúis. Tugann an rogha seo cruinneas iontach dúinn maidir le dátú na n-imeachtaí, moltar an tréimhse 1800 go 1814 mar sin. Is ionann iarmhairtí ollmhóra an réimis seo agus tagarmharc soladach a thugann údar maith le teacht ar dháta ríthábhachtach Dhainéil 8:14, 1843. Is é an réimeas tábhachtach seo i stair thír na Fraince, do Dhia, a iompróidh fógra uafásach, ós rud é tar éis dó, rachaidh an creideamh Críostaí uilíoch isteach san am nuair a bhuailfidh triúr mór é ag Dia “*misfortune*”. Arís agus arís eile, tá sé mar gheall ar an foirfeachta de “*drúis*”; seo toisc, ag dul isteach sa bhliain 1843, mar a mhúineann Apo.3:2, éilíonn Dia ar Chríostaithe, a mhaíonn slánú Íosa Críost, go geríochnóidh siad ar deireadh an Reifirméisean a tionscnaíodh ó 1170, dáta nuair a d’athchóirigh Pierre Valdo fhírinne an Bhíobla go hiomlán, agus tháirg siad “*oibreacha foirfe*”; tá gá leis an foirfeacht seo in Ath.3:2 agus le foraithe Dhainéil 8:14. Tá iarmhairtí a theacht i bhfeidhm le feiceáil anseo i bhfoirm trí mhór-“*dí-ádh*” a ndéanfaimid staidéar ar leithligh orthu anois. Ba mhaith liom a chur in iúl arís gurb é an rud a fhágann go bhfuil an tréimhse síochána reiligiúnach seo, go paradacsach, ina “*aimhréidh*” iontach, ná oidhreacht aindiachais náisiúnta na Fraince a shíneann agus a bheidh, go dtí deireadh an domhain, trí mheon daonna an Iarthair. Ní chuideoidh sé seo leo na leasuithe a theastaíonn ó Dhia ón mbliain 1843 a chur i gcrích. Ach cheana féin, léirigh an “*séú séala*” de Rev.6:13 an chéad cheann de na “*aimhleasa*” seo le híomhá “*réaltaí ag titim*” i gcomparáid le “*figí glasa*”, mar sin gan glacadh leis an aibiú spioradálta iomlán a theastaíonn ó Dhia ó 1843. Agus tugadh comhartha neamhaí rabhadh Dé ar an 13 Samhain, 1833 comhthreomhar leis an am a mholtar d’fhógairt na dtrí mór. “*misfortunes*” den véarsa a ndearnadh staidéar air.

Ina nochtadh, taispeánann an Spiorad an abairt “*áitritheoirí an domhain*” chun na daoine a bhfuil an triúr mór dírithe orthu a ainmniú. *prophesied* “*misfortunes*”. Agus iad scoite amach ó Dhia agus scaradh óna míchreideamh agus lena bpeaca, ceanglaíonn an Spiorad iad leis an “*talamh*”. I gcodarsnacht leis sin, ainmníonn Íosa a fhíor-thofa dílis leis an abairt “*saoránaigh ríocht na bhflaitheas*”; ní “*talamh*” é a dtír dhúchais ach “*neamh*” mar a “d’ullmhaigh Íosa áit” dóibh de réir Eoin 14:2-3. Mar sin, gach uair a luaitear an abairt seo “*áitritheoirí*”

an domhain ” san Apocalypse, tá sé chun daonnacht reibiliúnach a ainmniú atá scartha ó Dhia in Íosa Críost.

Nochtadh 9: an ^{5ú} agus ^{an 6ú} trumpaí
An “ céad ” agus “ an dara mór-ádh ”

An 5ú trumpa : An “ ^{chéad} mhór an trua ”
do Phrotastúnaigh (1843) agus Adventists (1994)

Nóta : Ar an gcéad léamh, cuireann an téama seo den “ *5ú trumpa* ” i láthair in íomhánna siombalacha an breithiúnas a thugann Dia ar na reiligiúin Phrotastúnach a thit faoi náire ó earrach na bliana 1843. Ach tugann sé teagasc breise a dheimhníonn na fógraí fáidhiúla a tugadh do ^{ár} deirfiúr Adventist Seachtú Lá, Mrs Ellen Gould White, a roghnaigh Íosa mar a theachtair. Léirigh a shaothar fáidhiúil go háirithe an t-am a bhí an tástáil deiridh dheireanach ar chreidimh; deimhneofar a thuar sa teachtaireacht seo. Ach cad nach raibh a fhios ag ár n-deirfiúr ná go raibh an tríú ionchas Adventist beartaithe ag Dia chun an eaglais Adventist Seachtú Lá féin a thástáil. Cinnte, níor ghlac an tríú ionchas seo le forbairt phoiblí an dá cheann roimhe seo, ach déanann méid na bhfírinne nua nocht a ghabhann leis cúiteamh don laige dealraitheach seo. Sin é an fáth, tar éis dó a bheith á thástáil ag Íosa Críost idir 1983 agus 1991 i Valence-sur-Rhône, an

Fhrainc, agus ar Oileán Mhuirís, tar éis dó a chuid soilse fáidhiúla deiridh a dhiúltú, go raibh teagasc Adventism institiúideach oifigiúil " urlactha " ag Slánaitheoir na n- *anam* i 1994, dáta a tógadh trí úsáid na " *cúig mhí* " fáidhiúla de véarsaí 5 agus 10 den chaibidil seo 9. Sin é an fáth, ar an dara léamh, go mbaineann an breithiúnas pictiúrtha seo a thug an Tiarna i gcoinne gnéithe éagsúla an chreidimh Phrotastúnach maidir le Adventism institiúideach Seachtú Lá tar éis titim isteach i apostasy, ina dhiaidh sin, trí diúltú an tsolais prophetic diaga; seo, in ainneoin na rabhadh a thug Ellen G. White sa chaibidil "an solas a shéanadh" dá leabhar atá dírithe ar mhúinteoirí Adventist "An Aireacht Soiscéalach". Sa bhliain 1995, dheimhnigh comhaontas oifigiúil na hAidhinte leis an bProtastúnachas an breithiúnas ceart a rinne Dia. Tabhair faoi deara go bhfuil an chúis chéanna ag an dá thitim: an diúltú agus an díspeagadh don bhriathar fáidh a mhol Dia, ag seirbhíseach a roghnaigh sé don chúram seo.

" *drócaire* " uair an uilc arb é Sátan, namhaid Íosa agus a naoimh roghnaithe, a spreag agus a inspioráid. Nochtfaidh an Spiorad dúinn i n-íomhána cad a éiríonn mar dheisceabal d'Íosa Críost nuair a dhiúltaíonn sé é a sheachadadh don diabhal; rud atá ina " *drúis* " fíor-iontach ansin.

Véarsa 1: " *Ghlaoigh an cúigiú cuid. Agus chonaic mé réalta a bhí tar éis titim ó neamh go talamh. Tugadh eochair chlais an duibheagáin dó ,*

"An *cúigiú* ", ach tá foláireamh mór dírithe ar dhaoine tofa Chríost a cuireadh ar leataobh ó 1844. " Ní hí *an réalta a thit ó neamh* " *an réalta. Absinthe* " ón gcaibidil roimhe seo nach raibh " *titim* " , " *ar ann talamh* ", ach " *ar AN aibhneacha Agus AN foinsí na n-uiscí* ". Is é sin ré na " *Sardis* " nuair a mheabhraíonn Íosa go bhfuil " *na seacht réalta ina lámha aige* ". Mar gheall ar a " *oibreacha* " dearbhaithe " *neamhghoirfe* ", chaith Íosa " *réalta* " an teachtaire Protastúnach go talamh.

Marcáladh an gcruachás Adventist in earrach na bliana 1843 nuair a tháinig deireadh leis an gcéad ionchas go dtiocfaidh Íosa Críost ar ais. Tháinig deireadh leis an dara fanacht leis an bhfilleadh seo ar 22 Deireadh Fómhair, 1844. Ní raibh sé ach ag deireadh an dara tástála seo a thug Dia eolas agus cleachtadh a Sabbath naofa Dé Sathairn do na buaiteoirí. Ansin ghlac an Sabbath seo le ról " *séala Dé* " a luaitear i véarsa 4 den chaibidil seo 9. Mar sin, thosaigh séalú a sheirbhísigh tar éis dheireadh an dara triail, i titim na bliana 1844. Tá an smaoinreamh mar a bhí. seo a leanas: díríonn an abairt " *a thit* " ar dháta an earráigh 1843, ar théarma fhoraithe Dan.8:14 agus ar dheireadh na chéad thriail Adventist, i gcoinne an Fhómhair 1844 a chuireann tús le séalaithe an buaiteoirí tofa agus téama an " *5ú trumpa* " seo, a bhfuil sé mar sprioc aige do Dhia titim an chreidimh Phrotastúnach agus na hAidhinte, a dhéanfaidh comhghuaillíocht leis tar éis 1994, a nochtadh, deireadh na " *cúig mhí* " a prophesed . i véarsaí 5 agus 10. Mar sin, cé go dtosaíonn " *cúig mhí* " an téama seo i titim na bliana 1844, is é comhthéacs thús an tséalaithe, go príomha, an creideamh Protastúnach " *tite* " roimh an dáta seo , *ón* earrach na bliana 1843. Feicimid ansin an meas beacht a thugann an foilsíú diaga ar fhíorais stairiúla atá curtha i gcrích. Tá ról ar leith ag an dá dháta 1843 agus 1844 an ceann acu.

Tréigthe ag Íosa a thug ar an diabhal é, thit an creideamh Protastúnach isteach sa " *tobar* " Caitliceach nó " *doimhneacht Sátan* " a shéan na Leasaitheoirí

féin tráth an Reifirméisean in Ath. 2:24. Go follasach, trína rá go dtiteann sé “ *ar an talamh* ”, deimhníonn an Spiorad céannacht an chreidimh Phrotastúnach arna shiombail ag an bhfocal “ *talamh* ” a mheabhraíonn a imeacht ón gCaitliceachas ar a dtugtar “ *farraige* ” in Ath.13 agus 10:2 . Sa teachtaireacht “ *Philadelphia* ” , cuireann Íosa “ *doirse* ” i láthair atá oscailte nó dúnta. Anseo, osclaíonn eochair cosán an-difriúil dóibh ós rud é go dtugann sé rochtain dóibh ar an tsiombail “ *abyss* ” d'imeacht an tsaoil. Seo í an uair a n-éiríonn “ *dorchadas as an solas* ” dóibh, agus “ *déanann an dorchadas solas* ”. Agus prionsabail na smaointe fealsúnacha poblachtacha á nglacadh acu mar oidhreacht, cailleann siad radharc ar fhíor-naomhacht an chreidimh arna íonú ag fuil Íosa Críost. Tabhair faoi deara an beachtas “ *a tugadh dó* ”. An té a thugann mar sin do gach duine de réir a n-oibreacha, is é Íosa Críost an Breitheamh Dé. Mar tá sé ina choimeádaí ar na heochracha; “ *Eochair Dháiví* ” do na daoine tofa beannaithe i 1873 agus 1994, de réir Ath.3:7, agus “ *eochair an chlais gan íochtair* ” do na daoine a thit i 1843 agus 1994.

Véarsa 2: “ *Agus d'oscail sí poll an domhain. Agus tháinig aníos deatach as an tobar mar dheatach foirnéise mhóir; agus bhí an ghrian agus an t-aer dorcha ag deatach an tobair.* »

Athraíonn an creideamh Protastúnach máistir agus cinniúint, agus athraítear a chuid saothair freisin. Faigheann sí rochtain mar sin ar an gcinniúint dhoshanta a bhaineann le scriosadh an bhreithiúnais deiridh a fhulaingt trí “ *dóiteán* ” an “ *dara bás* ” a bheidh luaite in Ath. 19:20 agus 20:10. Ag tógáil an íomhá de “ *loch tine agus sulfair* ” beidh an “ *tine* ” seo den bhreithiúnas deiridh ina “ *foirnéis mhór* ” a bhagairt ar na daoine atá ciontach as orduithe Dé ó fôgraíodh iad ar Shliabh Shíonáí de réir Eax.19:18: “ *Bhí Sliabh Shinai go léir faoi dheatach, mar go raibh an Tiarna anuas ann i lár na tine; d'éirigh an deatach seo mar dheatach ó fhoirnéis , agus chroith an sliabh go léir go foréigneach.* » Úsáideann an Spiorad ansin an teicníocht cineamatagrafach ar a dtugtar “flashback”, an flashback, a thaispeánann na saothair a cruthaíodh agus iad fós beo, gur thug na tite seirbhís don diabhal. Tá brí dhúbailte leis an bhfocal “ *deatach* ” anseo: tine “ *an fhoirnéis mhóir* ” a léigh muid in Ath. 14:11: “ *Agus ardaíonn deatach a gcrá go brách; agus ní bhíonn aon scúthe acu de lá ná d'óiche, iad siúd a adhradh an beithíoch agus a íomhá, agus cibé duine a fhaigheann marc a ainm* ”, ach freisin go bhfuil “ *paidreacha na naomh* ” de réir Ath.5:8, anseo, iad siúd naoimh bhréige. Toisc go bhfuil gníomhaíocht reiligiúnach fhlúirseach léirithe ag paidreacha údar na focail seo a labhair Íosa chuige i *Sardis* , i 1843: “ *Meastar go bhfuil tú beo; agus tá tú marbh.* ” Bás, agus bás faoi dhó, ós é an bás molta “ *an dara bás* ” den “ *bhreithiúnas deiridh* ”. Meabhlaíonn an ghníomhaíocht reiligiúnach seo gach duine ach amháin Dia agus na daoine tofa a thugann sé chun solais. Is “hoax” an mheabhlaireacht fhorleathan seo mar a deir an saol nua-aimseartha. Agus go deimhin is é smaoineamh na meisce a mholann an Spiorad trí íomhá an “ *deatach* ” a leathnaíonn san “ *aer* ” go dtí an pointe “ *an ghrian* ” a cheilt. Más é an dara ceann siombail an tsolais dhiaga dhílis, ainmníonn “ *aer* ” fearann forchoimeáda an diabhal, ar a dtugtar “ *Prionsa chumhacht an aeir* ” in Eph.2:2, agus a dtugann Íosa “ *an prionsa air* ” . *an tsaoil seo* ” in Eoin 12:31 agus 16:11. Ar fud an domhain, is é an aidhm atá le

faisnéis mhícheart ná fírinne nach mór a bheith rúnda a cheilt. Ar leibhéal reiligiúnach, is é an rud céanna é: níl an fhírinne ach don duine roghnaithe. Go deimhin bhí an éifeachtúlacht ag iolrú na ngrúpaí Protastúnacha chun creideamh Adventist an Seachtú Lá a chumhdach; seo go dtí 1995 nuair a d'fháiltigh siad isteach ina gcéimeanna í as a “ *mí-ádh mór* ”. Sa staid spioradálta nua seo, beidh siad ina n-íospartaigh ar an *dara bás* a chlaohlú dromchla an domhain ina *foirnéis tine* . Tá an teachtaireacht scanrúil agus tuigimid cén fáth nár thairg Dia go soiléir é. Tá sé in áirithe do na cinn roghnaithe ionas go dtuigeann siad cén cinniúint a d'éalaigh siad.

Véarsa 3: “ *Tháinig lócais amach le deatach agus scaipeadar ar an talamh; agus tugadh cumhacht dóibh mar chumhacht scorpions an domhain.* »

na paidreacha a shamhlaítear le “ *deatach* ” ó bhéal agus ó mheon na bProtastúnach tite, agus mar sin shamhlaítear fir agus mná ag “ *locusts* ” mar gheall ar a líon mór. Go deimhin is iomaí créatúr daonna a thit i 1843 agus meabhraím daoibh, in 1833, deich mbliana roimhe sin, gur thug an Tiarna tuairim ar an iliomad seo trí “titim na réalta” a rinneadh oíche an 13 Samhain. , 1833 idir meán oíche agus 5 a.m., de réir fianaise stairiúil na bhfinnéithe súl. Arís eile, tá brí dhúbailte síneadh talún agus féiniúlacht Phrotastúnach ag an abairt “ *ar an talamh* ”. *Cé a thaitníonn le “ locusts ” millteach agus millteanach a dhéanamh ?* Nach bhfuil na feirmeoirí, agus tá Dia níos mó Fond na gcreidmheach a feall Eisean agus ag obair leis an adversary a scrios a barr na dtogh, mar sin tá an tsiombail i bhfeidhm orthu. Ansin, in Eseciel 2, sa chaibidil ghairid seo de 10 véarsa, luaitear an focal “ *reibiliúnach* ” 6 huairte chun na “ *reibiliúnaithe* ” Giúdacha a n-ainmníonn Dia mar “ *dhruidim, dealga agus dealga agus scorpions* ”. Anseo, baineann an téarma seo “ *scairp* ” le reibiliúnaithe Protastúnacha. I véarsa 3, ullmhaíonn an tagairt dá chumhacht úsáid siombail subtle is tábhachtaí. Is é an chumhacht atá ag “ *scairpion* ” ná a n-íospartaigh a ghrú go marfach le stinger a “ *eireaball* ”. Agus glacann an focal “ *eireaball* ” brí bhunúsach sa smaoineamh diaga atá léirithe in Isaiah 9:14: “ *Is é an fáidh a mhúineann bréaga an t-eireaball* ”. Úsáideann ainmhithe a “ *eireabaill* ” chun cuileoga fuip agus feithidí seadánacha eile a chuireann isteach orthu a ruaigeadh. Anseo aimsímid íomhá an “ *fháidh Izebel* ” bhréagach a chaitheann a chuid ama ag teilgin agus ag déanamh fulaingte do Dhia agus dá sheirbhísigh mhídhílseacha meallta. Cuid de theagasc an chreidimh Chaitlicigh chomh maith is ea an nósmaireacht dheonach a dhéanamh ar son an pheaca. In Ath.11:1 daingníonn an Spiorad an chomparáid seo trí úsáid a bhaint as an bhfocal “ *giolcach* ” a dtugann an eochair Isaiah 9:14 an bhrí céanna leis an bhfocal “ *eireaball* ”. Baineann an íomhá seo den eaglais phápa freisin, ó 1844 i leith, le creidmhigh Phrotastúnacha tite a rinneadh fáithe do Dhia a mhúin bréaga, nó fáithe bréige. Luafar go soiléir an focal molta “ *eireaball* ” i véarsa 10.

Tógáil an 3ú ionchas Adventist
(an uair seo, ón seachtú lá)

Véarsa 4: “ *Dúradh leo gan dochar a dhéanamh d’fhéar an domhain, ná d’aon rud glas, ná d’aon chrann, ach do na daoine sin amháin nach raibh séala Dé ar a n-éadan .* »

Ní itheann na “ *locusts* ” seo *glasra*, ach déanann siad dochar d’fhir nach bhfuil faoi chosaint “ *séala Dé* ”. Deimhníonn an tagairt seo do “ *shéala Dé* ” comhthéacs na n-amanna atá clúdaithe cheana féin in Ath.7. Tá na teachtaireachtaí comhthreomhar dá bhrí sin, caibidil 7 maidir leis na daoine tofa faoi shéala agus caibidil 9, na daoine a fágadh tréigean. Meabhraím daoibh, de réir Matt.24:24, nach féidir duine toghaí barántúil a mhealladh. Déanann fáithe bréagacha dá bhrí sin a chéile a mhealladh.

Léiríonn an beachtas, “ *séala Dé ar an mhullach* ”, tús shéalaithe sheirbhísigh thofa Adventist Dé, ar 23 Deireadh Fómhair, 1844. Luaitear na sonraí díreach roimh an luachan don tréimhse “*cúig mhí*” fáidhiúil *de* an rann seo a leanas; ré 150 bliain réadúil a bheidh bunaithe ar an dáta seo.

Véarsa 5: “ *Tugadh dóibh é, ní chun iad a mharú, ach chun iad a chéasadh ar feadh cúig mhí ; agus ba dhóigh leis an gcrá a rinne an scairp nuair a bhuaileann sé fear.* »

Tugann teachtaireacht Dé le chéile ina íomhá gníomhartha a cuireadh i gcrích in amanna éagsúla; a chuireann mearbhall ar agus a dhéanann deacair léirmhíniú pictiúrtha. Ach an teicníc seo á thuiscint agus á fháil, éiríonn an teachtaireacht an-soiléir. Bhí an véarsa 5 seo mar bhunús leis an bhfógra a rinne mé go raibh Íosa Críost ar ais do 1994. Faighimid ansin na “ *cúig mhí* ” lómhara fáidhiúla a fhágann gur féidir, ag tosú i 1844, an dáta 1994 a bhunú. Mar sin féin, an tionscadal a chur i gcrích A Dhia, bhí orm go hiomlán filleadh glórmhar Íosa Críost a nascadh go dtí an dáta seo. Seo an chaoi, agus mé dalláilte go páirteach ag beachtas sa téacs a chuirfeadh an dóchas seo dodhéanta, agus mé ag leanúint ar aghaidh sa treo a bhí ag teastáil ó mo Chruthaitheoir. Go deimhin, sonraíonn an téacs: “ *tugadh dóibh é, ní chun iad a mharú, ach chun iad a chéasadh ar feadh cúig mhí* ”. Níor cheadaigh an soiléiriú “ *ní chun iad a mharú* ” téama an “ *6ú trumpa* ”, cogadh marú monstrous, san am atá clúdaithe ag an “ *5ú trumpa* ”; an t-am de 150 bliain fíor. Ach ina chuid ama, bhí William Miller dalláilte go páirteach cheana féin chun gníomh a theastaigh ó Dhia a chur i gcrích; earráid a fháil amach a ligeann dúinn an dóchas go dtiocfaidh Críost ar ais do thitim na bliana 1844 a athbheochan; earráid bhréagach, ós rud é go ndeimhnítear inniu na ríomhanna tosaigh lena mbunaítear earrach na bliana 1843 inár ríomhanna is déanaí. Tá toil agus cumhacht Dé ceannasach agus go fortunately dá thoghtha, ní féidir le haon ní agus ní féidir le haon duine bac a chur ar a thionscadal. Is é fírinne an scéil gur thug an earráid fógra seo faoi deara an Adventism oifigiúil a léiriú, i 1991, dearcadh díspeagadh i leith dóchas go bhfillfeadh Íosa Críost a fógraíodh do 1994. Agus is é an rud is measa do Adventists ná gur baineadh an solas fáidhiúil deiridh amach. léiríonn sé, ina n-iomláine, na 34 caibidil de na leabhair Daniel agus Revelation, mar is féidir le gach duine cruthúnas a bheith acu inniu tríd an doiciméad seo a léamh. Agus é sin á dhéanamh acu, tá siad ag baint freisin as na soilse nua eile a thug Dia dom ó earrach na bliana 2018 faoina dhlí agus faoi fhilleadh Chríost a fhillfidh, tá a fhios againn anois, in earrach na bliana

2030; agus seo ar bhoinn nua scartha ó thógáil prophetic Daniel agus Revelation. Idir 1982 agus 1991, dar liomsa, bhí na *cúig mhí* nasctha le gníomhaíocht na bhfáithe bréagacha a bhí le leanúint ar aghaidh go dtí go dtiocfaidh Íosa Críost ar ais. Arna chur ina luí ar an réasúnaíocht seo, ach a bhfuil údar maith leis, ní fhaca mé an srian ama a chuir an toirmeasc ar *"mharú"*. Agus ag an am sin b'ionann an dáta 1994 agus an bhliain 2000 de bhreith fíor Íosa Críost. Cuirim leis nár aithin aon duine romham cúis na hearráide a bhí agam; a dhearbhaíonn éacht de réir thoil Dé. Díreimid ár n-aird anois ar an soiléiriú *"ach iad a chéasadh ar feadh cúig mhí"*. Tá an fhoirmle thar a bheith míthreorach mar ní fhulaingíonn na híospartaigh an *"crá"* atá i gceist le linn na *"cúig mhí"* a ndearnadh tairngreacht orthu. An *"crá"* dá luann an Spiorad déanfar é a agairt ar na daoine tite ag an mbreithiúnas deiridh, áit ar lasadh an *"loch na tine"*, pionós an *"dara bás"* is cúis leis. Fógraítear an *"crá"* seo i dteachtaireacht an triú aingeal de Rev.14:10-11 a léirigh an véarsa roimhe seo trí *"deatach"* *"a gcrá"* a lua; teachtaireacht atá ar eolas go maith ag Adventists ós rud é gur gné dá misean uilíoch é. Agus é ar eolas roimh ré ar thitim an Aidhbhinte oifigiúil seo, deir an Spiorad go soiléir sa teachtaireacht seo *"Ólfaidh sé féin freisin d'fhíon feirge Dé arna dhoirteadh i gcupán a fheirge, agus déanfar é a chéasadh le tine agus ruibh roimh na haingil naofa agus os comhair an Uain."* Díríonn an soiléiriú seo *"sé féin freisin"*, ar an greideamh Protastúnach, i ndiaidh a chéile, agus ansin ar an Adventism infidel oifigiúil a dhiúltaigh Íosa Críost féin i 1994. Ón dáta seo i leith, mar dhaingniú ar a mhallacht, tá an *"reibiliúnach"* nua seo tar éis dul isteach sa chomhghuaillíocht éacúiméineach a thugann le chéile Caitlicigh agus Protastúnaigh atá scoite ó Dhia cheana féin. Ach roimh thitim na hAidhbhinte oifigiúla, bhain an fhoirmle *"sé freisin"* le Protastúnaigh tite, toisc gur thit siad i 1844, bheadh cinniúint na gCaitliceach, na gCeartchreidmheach agus na nGiúdach bréagach acu anois. Go deimhin, baineann *"sé féin"* le gach neamh-Chaitliceach a thugann ómós d'Eaglais Chaitliceach na Róimhe, trí dhul isteach ina comhghuaillíocht éacúiméineach, agus trí onóir a thabhairt d'ordacháin Chonstantine I^o a Dhomhnach agus "lá breithe na gréine", (Nollaig i. 25 Nollaig). Trí fhoirm an uatha *"dó freisin"* a roghnú, seachas a *"iadsan freisin"* iolra, meabhraíonn an Spiorad dúinn gur rogha indibhidiúil é an rogha reiligiúnach a dhéanann duine freagrach, a thugann údar nó a bhraitheann ciontach i leith Dé, an duine aonair, agus ní, an pobal; cosúil le *"Nóái, Daniel agus Iób nach sábhálfadh clann mhac ná iníonacha"* de réir Esec.14:18.

Na pianta an dara bás den bhreithiúnas deiridh

Véarsa 6: *"Sna laethanta sin lorgóidh fir bás, agus ní bhfaighidh siad é; beidh fonn orthu bás a fháil, agus teichidh an bás uathu."*

Sreabhann na smaointe go han-loighciúil. Tar éis dó *"crá an dara bás"* a mhúscailt, déanann an Spiorad prophesies sa véarsa 6 seo, faoi laethanta a fheidhmithe, a thiocfaidh ag deireadh an 7ú^{mílaoise}, agus an abairt *"sna laethanta sin"* dírithe orthu. Nochtann sé dúinn ansin na tréithe a bhaineann leis an bpionós deiridh uafásach seo. *"Lorgóidh fir bás, ach ní bhfaighidh siad é; beidh fonn orthu bás a fháil, agus teichidh an bás uathu."* Is é an rud nach bhfuil a fhios ag an gcine daonna ná go mbeidh tréithe an-difriúla ag corp aiséirí na n-aingidh ó na

tréithe atá ag colainn fheoil an lae inniu. Chun a bpionós deiridh, déanfaidh an cruthaitheoir Dia a saol a athchruthú trína dhéanamh in ann leanúint ar aghaidh i staid chomhfhiosach go dtí go scriosfar a n-adamh deiridh. Ina theannta sin, déanfar fad na fulaingthe a oiriúnú ina n-aonar do gach duine, ag brath ar an bhfíorasc a fhuaimnítear ar a chiontacht aonair. Deimhníonn Marcas 9:47-48 leis na focail seo: “... *a chaitheamh in ifreann, áit nach bhfaigheann a bpéist bás, agus nach múchtar an tine.* » Ba chóir a thabhairt faoi deara freisin go roinneann an creideamh Protastúnach leis an Eaglais Chaitliceach dogmas reiligiúnacha bréagach go leor, chomh maith leis an Domhnach, an chéad lá a bheidh dírithe ar scíthe, tá an creideamh i neamhbhásmhaireachta an anam, a spreagann Protastúnaigh chun a chreidiúint sa. ifreann a bheith ann a mhúin Caitlicigh. Mar sin, bhí beagán fírinne ag bagairt Chaitliceach ifreann ina bhfuil, go síoraí, na damanta cráite i dtine, bagairt a chuir monarcaí na dtailte Críostaí ar fad faoina bráid, ach thar aon rud eile a lán bréige. Mar, ar dtús, ní bheidh cruth ar an ifreann a d'ullmhaigh Dia ach ag deireadh na “ *míle bliain* ” de bhreithiúnas neamhaí na n-aingidh ag na naoimh. Agus sa dara háit, ní bheidh an fhulaingt síoraí, cé go fada, i gcomparáid leis na coinníollacha domhanda atá ann faoi láthair. Ina measc siúd a fheicfidh an bás ag teitheadh uathu, beidh lucht leanúna agus cosantóirí díograiseacha dogma págánach na Gréige ar neamhbhásmhaireacht an anama. Mar sin tairgfídh Dia taithí dóibh ar shamhlú cad a bheadh i ndán dóibh dá mbeadh a n-anam fíor-bhásmhar. Ach thar aon ní eile, is iad lucht adhartha “lá na gréine neamhchoncraithe” a sháróidh a diagacht; an talamh féin a d'iompair iad, tar éis éirí ina “ghrian” trí magma tine agus sulfair a chomhleá.

An chuma deadly deceptive

Véarsa 7: “ *Bhí na locusts seo cosúil le capaill ullmhaithe don chath; Ar a gceann bhí coróin mar ór, agus a n-aghaidheanna mar aghaidheanna na bhfear.* »

Leis na siombailí, léiríonn véarsa 7 plean gníomhaíochta an champa Protastúnach a thit. Bailítear na grúpaí reiligiúnacha (*capaill*) *le haghaidh “ cath ”* spioradálta nach gcuirfear i gcrích ach ag deireadh am an ghrásta ach tá an sprioc deiridh ann. Faigheann an cath seo an t-ainm “ *Armageddon* ” in Ath. 16:16 . Ansin is cuí a thabhairt faoi deara go bhfuil an Spiorad ag iarraidh a chomparáid a dhéanamh le réaltacht rudaí; rud a dhéanann sé trí úsáid an téarma “ *cosúil le* ” a iolrú. Is é seo a bhealach chun éilimh bhréagacha na ndaoine reiligiúnacha lena mbaineann a dhiúltú. Níl ann gach ní ach cuma mhealltach: an “ *choróin* ” geallta do shealbhóir an chreidimh, agus an creideamh (*ór*) féin nach bhfuil ach “ *cosúlacht* ” leis an gcreideamh fíor. Tá “ *aghaidheanna* ” na gcreidmheach bréagach seo mealltach iad féin mar níl fágtha acu ach cuma dhaonna. An té a chuireann an breithiúnas seo in iúl cuardaíonn sé na himní agus na croíthe. Tá eolas aige ar smaointe rúnda an duine agus roinneann sé a fhís den réaltacht lena chuid daoine roghnaithe.

Véarsa 8: “ *Bhí gruaig orthu mar ghruaig na mban, agus a gcuid fiacla mar fiacla leoin.* »

De réir 1 Cor.11:15, feidhmíonn gruaig na mban mar veil. Agus is é an ról atá ag veil ná an duine a cheilt, céannacht an ábhair veiled. Séanann an véarsa 8

seo trína siombailí cuma mhíthreorach na ngrúpaí reiligiúnacha Críostaí. Tá siad mar sin an chuma amach (*gruaig*) na n-eaglaisí (*mná* , in Eph.5:23-32), ach tá a n-biotáillí beoite ag ferocity (*fiacra*) de " *leoin* " . Tuigimid níos fearr cén fáth nach bhfuil ach cuma dhaonna ar a n-aghaidheanna. Ní gan chúis a dhéanann Íosa iad a chur i gcomparáid le leoin. Meabhraíonn sé mar sin staid aigne na muintire Rómhánacha a raibh na chéad Chríostaithe ithte ag leoin ina láithreacha. Agus is cóir an chomparáid so do bhrígh gur mian leo arís i ndeireadh an domhain na fíorthogtha deiridh Íosa Críost do chur chun báis.

Véarsa 9: “ *Bhí plátaí cíche acu mar chóchphlátaí iarainn, agus bhí fuaim a sciatháin cosúil le fuaim na gcarbaid agus go leor capall ag rith chun catha.* »

Dírítear sa rann seo ar ghóchumadh panoply an fhíorshaighdiúra Íosa Críost a chaitheann “ *breastplate* ” an cheartais (Eph.6:14), ach anseo, tá an ceartas seo crua cosúil le “ *iarann* ” mar shiombail den Impireacht Rómhánach cheana féin i Daniel. Déanann “ *locusts* ” torann lena “ *sciatháin* ” nuair a bhíonn siad gníomhach. Baineann an chomparáid a thagann mar sin le gníomhaíocht. Deimhníonn an soiléiriú seo a leanas an nasc leis an Róimh a raibh an-áthas ar na Rómhánaigh ar a gcuard mar gheall ar a rásaí carbaid le “ *cúrsaí capall* ”. San íomhá seo, ciallaíonn “ *go leor capall* ”: bailíodh roinnt grúpaí reiligiúnacha chun an “ *chariot* ” Rómhánach a tharraingt, chun údarás na Róimhe a ghlóiriú; Bhí a fhios ag an Róimh conas ceannairí reiligiúnacha eile a ionramháil chun iad a rialú trína meabhlú. Seo mar a dhéanann an Spiorad achoimre ar ghníomhaíocht champa na reibiliúnach. Agus ullmhaíonn an teacht le chéile seo i bhfabhar na Róimhe iad le haghaidh “ *cath Armageddon* ” deiridh a dhírítear i gcoinne opponents an Domhnaigh, breathnóirí dflis na Sabbath naomhaithe ag Dia, agus go neamh-chomhfhiosach, i gcoinne Chríost, a gCosantóir Cosantóirí.

Véarsa 10: “ *Bhí eireabaill acu cosúil le scorpions agus gaing, agus ina n-eireabaill bhí an chumhacht chun dochar a dhéanamh do na fir ar feadh cúig mhí.* »

Ardaíonn an véarsa seo brat véarsa 3, áit ar moladh an focal “ *eireaball* ” faoin teideal “cumhacht na *scorpions* ”. Luaitear go soiléir é cé nach bhfuil a bhri soiléir don té nach lorgaíonn é in Íseáia 9:14. Ní hé seo mo chás, mar sin meabhraím an eochair thábhachtach seo: “ *is é an fáidh a mhúineann bréaga an t-eireaball* ”. Soiléirím an teachtaireacht chódaithe sna téarmaí seo: bhí fáithe bréaga (*eireabaill*) agus fáithe reibiliúnacha (*scorpions*) agus teangacha bréaga (ceathracha) ag na grúpaí seo, agus is sna fáithe bréige (*eireabaill*) seo a bhí an chumhacht chun dochar a dhéanamh do na fir ach an oiread. iad a mhealladh agus a chur ina luí orthu Domhnach na Róimhe a onóir ar feadh 150 bliain (*cúig mí*) de shíocháin reiligiúnda faoi ráthaíocht Dé; rud a thugann go doleigheasta iad do “ *chrá an dara bás* ” den bhreithiúnas deiridh i ndeireadh na seachtú ^{mílaoise}. Nuair a cheapann mé nach bhfuil an iliomad a fheiceáil ar an tábhacht a bhaineann le lá na scíthe! Dá greidfeadh siad sa teachtaireacht díchódaithe nochta seo, d’athróidís a n-intinn.

Véarsa 11: “ *Bhí aingeal an chlais gan íochtair, ainmnithe san Eabhrais Abaddon, agus Apolyon Gréagach mar rí acu.* »

Níos cruinne, sroicheann an chúiseamh diaga a airde: tá “ *aingeal an duibheagáin* ” ag na grúpaí reiligiúnacha seo mar rí, Satan. a bheidh faoi cheangal

sa talamh gan rath ar feadh “ *míle bliain* ” de réir Ath.20:3. Tagraíonn an focal “ *doimhneacht* ” in Gen.1:2 don domhan sula mbíonn comhartha na beatha is lú air. Ainmníonn an téarma seo mar sin an talamh a rinneadh ina fhásaigh, gach cineál beatha á scriosadh amach ag filleadh glórmhar Chríost. Beidh sí sa stát seo ar feadh “ *míle bliain* ”, agus is é an t-aon áitritheoir an t-aingeal a choinnigh Sátan ina phríosúnach uirthi. An t-aon adeir Dia in Ath. 12, an “ *dragon* ,” agus an *nathair* , an *diabhal agus Satan* ”, a fhaigheann anseo an t-ainm Destroyer, brí na bhfocal “ *Eabhrais agus Gréigis* , ***Abaddon agus Apollyon*** ”. Go foshuiteach, insíonn an Spiorad dúinn conas a théann an t-aingeal seo i mbun oibre Dé a bhfuil sé ag troid a scriosadh. “ *Eabhrais agus Gréigis* ” is iad teangacha bhunscríbhneoireachta an Bhíobla. Mar sin, ó thit an creideamh Protastúnach, sa bhliain 1844, tosach téama an “ ^{5ú seo.} *trumpa* ,” fuair an diabhal ar ais í lena spéis aitheanta sa Bhíobla Naofa. Ach i gcodarsnacht le tús glórmhar an Reifirméisean, tá sé á úsáid anois chun plean Dé a scrios. Baineann Sátan feidhm leis an gcreideamh leasaithe a thit, an uair seo go rathúil, an rud a rinne sé go neamhbhalbh a chur ar Chríost féin titim, ag uair a thástáil fhriotaíochta.

Véarsa 12: “ *Tá an chéad olc caite. Seo chugainn dhá mhí-ádh eile ina dhiaidh seo .* »

Anseo críochnaíonn, i véarsa 12, an téama an-ar leith seo den “ ^{5ú} *trumpa* .” Tugann an nóiméad seo le fios go bhfuil an daonnacht tar éis dul isteach sa bhliain 1994 dá ghnáthfhéilire. Go dtí sin, bhí síocháin reiligiúnach fós idir na reiligiúin aondiacha go léir. Níor maraíodh aon duine ar chúis spioradálta de thiomantas reiligiúnach. Dá bhrí sin bhí meas agus comhlíonadh ag an toirmeasc ar mharú i véarsa 5 mar a d’fhógair Dia.

Ach ar an 3 Lúnasa, 1994, mharaigh an chéad ionsaí reiligiúnach Moslamach ag an GIA cúigear oifigeach Francach in aice le hAmbasáid na Fraince san Algiers, agus ina dhiaidh sin ar an oíche roimh Nollaig Chríostaí an 24 Nollaig, 1994, ionsaí ar eitleán Francach, a mharaíonn. triúr san Algiers, lena n-áirítear Francach. An samhradh dár gcionn, sheol grúpaí armtha Ioslamacha GIA na hAilgéire ionsaithe marfacha ar RER Pháras, príomhchathair na Fraince. Agus i 1996, díbir 7 sagart Caitliceacha Francacha sa Tibhirine san Ailgéir. Soláthraíonn na teistiméireachtaí seo cruthúnas mar sin gur sáraíodh na “ *cúig mí* ” a cuireadh ar fán. Mar sin is féidir cogáil reiligiúnacha a atosú agus leanúint ar aghaidh go dtí deireadh an domhain marcáilte ag filleadh an Chríost glóire.

trumpa 6 : An dara mór “ *misfortune* ”

An Séú Pionós ar an Uile-Naomhaíocht Chríostaí Bréagach

An tríú cogadh domhanda

Véarsa 13: “ *Ghlao an séú. Agus chuala mé guth ó cheithre adharca na haltóra óir atá os comhair Dé ,*

Is ionann an séú pionós rabhaidh seo agus an “dara” mór “ *olc* ” a fógraíodh in Ath. 8:13. Téann sé roimh dheireadh aimsir an ghrásta chomhchoitinn agus aonair agus mar sin cuirfear i gcrích é idir 2021 agus 2029. Leis an véarsa 13 seo, cuirtear isteach i dtéama an “^{6ú} deimhneoidh *an trumpa go bhfuil an cogadh ar ais agus an t-údarú “ marú ”*. Baineann an téama nua seo leis na grúpaí reiligiúnacha céanna leo siúd sa “^{5ú} *trumpa* » roimhe seo. Is ionann na siombailí a úsáidtear. Freisin is féidir rudaí mar seo a mhíniú: muintir an “^{5ú} *trumpa* ” i dtaithí ar “ *ní marú* ” , ag dul chomh fada agus a thoirmeasc ar phionós an bháis , san Eoraip agus i stáit áirithe i Stáit Aontaithe Mheiriceá . Fuair siad bealach chun an trádáil idirnáisiúnta a oibriú go buntáisteach, rud a chuir saibhriú orthu. Mar sin ní lucht tacaíochta cogaidh iad a thuilleadh, ach cosantóirí na síochána ar gach costas. Mar sin dealraíonn sé go bhfuil cogadh idir Críostaithe eisiata, ach ar an drochuair níl an tríú reiligiún aondiachaíoch i bhfad níos lú síochánta, is é an tIoslam a shíneann ar dhá chos: ceann na sceimhlitheoirí a ghníomhaíonn agus ceann na leanúna eile a mholann a ngníomhartha dúnmharaithe. Mar sin déanann an t-idirghabhálaí seo an t-ionchas go mbeidh síocháin bhuan dodhéanta, agus is leor don Chruthaitheoir Dia a *údarú* chun coimhlint na sibhialtachtaí agus na reiligiún a tharlú le móréifeachtaí marfach. Ar an gcuid eile den domhan, beidh a namhaid traidisiúnta ag gach duine freisin, na deighiltí a d’ullmhaigh an diabhal agus a dheamhain maidir leis an bplainéad ar fad.

Ach anseo, díríonn an tuar ar chríoch ar leith, an Iarthar Críostaí mídhlisteanach.

an pionós deiridh, roimh na “ *seacht bplá deiridh* ” roimh filleadh Chríost, i n-ainm an “^{6ú} lá” *trumpa* .” Cheana féin, sula dtéann tú isteach i sonraí an téama, tá a fhios againn gurb é an téama seo go deimhin an dara ceann de na “ *trua móra* ” a d’fhógair “*iolar* ” Impireacht Napoléon in Apo.8:13. Mar sin féin, i montáis atá oiriúnaithe leis an rún seo, cuireann tuar Apo.11 an t-ainm seo “ *dara mairg* ” i leith Réabhlóid na Fraince ar a dtugtar “ *an beithíoch a ardaíonn as an duibheagán* ”. Is é téama an “^{4ú} *trumpa* ” den Ath.8. Molann an Spiorad dúinn mar sin go bhfuil gaol dlúth idir na himeachtaí lena mbaineann an “^{4ú} agus an ^{6ú} *trumpa* .” Gheobhaidh muid amach cad iad na caidrimh seo.

Nuair a bheidh an “^{6ú} fuaimeanna *trumpa* ”, *glór* Chríost, idirghuís os comhair *altóir* na tuise in iúl ord. (De réir íomhá an tabernacle talmhaí a rinne prophesied a ról neamhaí sa todhchaí mar idirghabhálaí do paidreacha na dtogh).

Iarthar na hEorpa spríoc an wrath Íosa Críost

Véarsa 14: “ *Agus á rá leis an séú aingeal a raibh an trumpa aige, Scaoil amach na ceithre aingeal atá i gceangal san abhainn mhór Euphrates.* »

Dearbhaíonn Íosa Críost: “ *Scaoil na ceithre aingeal atá ceangailte ar an abhainn mhór an Euphrates* ”: scaoileann sé na cumhachtaí demonic uilíoch atá dírithe ar an Eoraip mar shiombail faoin ainm Euphrates; Iarthar na hEorpa agus a síntí Meiriceánacha agus hAstráile áit a bhfuil siad coinnithe ó 1844, de réir Ath.7:2; Seo iad na *ceithre aingeal dár tugadh é chun dochar a dhéanamh don talamh agus don fharraige* . Tá na heochracha léirmhínte simplí agus loighciúil. Is é “An Euphrates” an abhainn a rinne uisciú ar shean Bhablóin Dhónaill. In

Ath.17, tá “ an striapach ” ar a dtugtar “ An Bhablóin Mhór ” ina shuí “ ar a lán uiscí , ” mar shiombail *de phobail, de náisiún agus de theangacha* . “ An Bhablóin ” a ainmníonn an Róimh, is iad na pobail lena mbaineann na pobail Eorpacha. Tríd an Eoraip a ainmniú mar phríomhspríoc a chuid feirge dúnmharaithe, tá sé ar intinn ag Críost Dé pionós a ghearradh orthu siúd a bhrath é agus aird chomh beag sin a thabhairt ar an fhulaingt a d'fhulaing sé ar a chros phianmhar, rud atá díreach tar éis cuimhneamh sa véarsa roimhe seo, agus an focal "altóir á lua . ", a rinne prophesied é i deasghnátha siombalach an cúnant d'aois.

Trí dhíriú ar an Eoraip, treoraíonn an Spiorad a dhíoghail in aghaidh dhá thír a dhíríonn a gciontacht ina leith. Is faoin gcreideamh Caitliceach, faoin máthaireaglais, agus faoin iníon is sine, mar a thugann sí ar an bhFrainc a thacaigh chomh mór sin leis thar na céadta bliain, ó cuireadh tús leis, ag Clovis, lú rí na bhFrancach

An chéad nasc leis an “ ^{4ú} trumpa ” dealraitheach, is í an Fhrainc í, daoine réabhlóideacha a chuir síol an mhíchreidimh i measc náisiúin Chríostaí uile an domhain, trí scríbhinní a fealsúna, saor-smaointeoirí aindiachaithe, a scaipeadh. Ach is í Róimh an Phápa freisin a bhí i gceist le Réabhlóid na Fraince a mhilleadh agus a chur ina tost. Tugann staidéar comparáideach ar na trumpaí agus na pionóis rabhaidh a cuireadh ar na hEabhraigh i Leviticus 26 ról “ *claiomh* ” diaga don cheathrú rud a dhéanann “ *díoghail ar a chúnant* ”. An uair seo, faoin “ ^{6ú} trumpa ”, déanfaidh Íosa a chomhghuaillíocht é féin a dhíoghail tríd an dá phobal ciontach agus a gcomhghuaillithe Eorpacha a bhualadh. Toisc, de réir Apo.11, go raibh “ *áthas* ” ar aindiachas na Fraince agus gur “ *áthas* ” ar na daoine máguaird : “ *cuirfidh siad bronntanais chuig a chéile* ” a léigh muid in Apo.11:10 . Ina dhiaidh sin, tabharfaidh an Críost diaga a chuid bronntanais dóibh: buamaí traidisiúnta agus buamaí adamhacha; go léir sular tháinig víreas tógálach marfach a tháinig chun solais ag deireadh 2019 san Eoraip. I measc na mbronntanas is suntasaí tá an dealbh de chuid na Fraince a thairiscint do chathair Nua-Eabhrac i SAM. Bhí an tsamhail chomh iontach sin tar éis an Fhrainc, tháinig tíortha Eorpacha eile ina bpoblacht. I 1917, déanfaidh an Rúis an tsamhail arís leis an marú céanna.

Cogadh núicléach domhanda

Véarsa 15: “ *Agus na ceithre aingeal, a bhí réidh le haghaidh na huaire, agus an lá, agus an mhí, agus an bhliain, a scaoileadh, go bhféadfadh siad a mharú an tríú cuid de na fir.* »

Réitithe chun “ *an talamh agus an fharraige a ghortú* ” de réir Ath.7:2, “ *tá na ceithre haingil scaoilte chun an tríú cuid de na fir a mharú* ” agus tá an beart pleanáilte agus táthar ag súil leis le fada, mar a léiríonn an mionsonraí seo: “ *cé bhí siad réidh don uair, don lá, don mhí agus don bhliain* ”. Anois, cén uair a bhí gá leis an bpionós seo? Ó 7 Márta, 321, an dáta ar a ghlacadh i gcrích an lá gréine a fhorchuirtear le Constantine ¹ Dar leis an Ath.17, arb é a théama “ *breithiúnas na striapánach Babylon the Great* ”, siombail an uimhir 17 breithiúnas diaga. Feidhmithe i roinnt céadta bliain ó 7 Márta, 321, tá an uimhir 17 toradh i 7 Márta, 2021; ón dáta seo amach, ceadóidh na 9 mbliana deiridh den mhallacht diaga an “ ^{6ú} trumpa ” Ath.9:13.

Tabhair faoi deara an tagairt do “ *an tríú fir* ” a chuireann i gcuimhne dúinn, chomh uafásach agus atá sé, go bhfuil gné rabhaidh i bpáirt (*tríú*) ag an gcoimhlint millteach seo den tríú domhan; tá sé úsáideach mar sin chun tiontuíte reiligiúnacha a dhéanamh agus chun oifigigh thofa a threorú chun iad féin a thiomnú go hiomlán don obair Adventist faoi threoir Íosa Críost. Tagann an scrios seo chun pionós a ghearradh agus cuireadh chun aithrí, daonnachta a bhain leas as “150 bliain fíor” de shíocháin reiligiúnach, prophesied ag na “ *cúig mhí* ” den “ *cúigiú trumpa* ”.

Chun brí an phionóis seo a thuiscint go hiomlán, an tríú ceann sna cogáí domhanda ó 1914 i leith, ní mór dúinn é a chomhthreomharú agus é a chur i gcomparáid le tríú díbirt na nGiúdach go dtí an Bhablóin. San idirghabháil chogaidh dheireanach seo, i – 586, scrios an Rí Nebúchadnesar ríocht Iúdá, an iarsma deiridh den náisiún Iosrael; Is fothracha Iarúsailéim agus a teampall naofa. Soláthróidh na fothracha a d'fhág an Tríú Cogadh Domhanda cruthúnas go bhfuil an chomhghuaillíocht Chríostaí tar éis apostatized an oiread agus an chomhghuaillíocht Giúdach de na daoine Eabhraigh. Mar sin, tar éis an taispeántais seo, cuirfead na daoine gan chreidiúint nó marthanóirí reiligiúnacha faoi thástáil uilíoch deiridh an chreidimh a thugann seans deiridh an tslánaithe do chreidmhigh na reiligiúin aondiacha go léir; ach ní mhúineann Dia an Chruthaitheora ach aon fhírinne amháin a bhaineann le hÍosa Críost agus lena Sabóid naofa Dé Sathairn, an t-aon seachtú lá fíor.

Is ionann an marú a fógraíodh don chogadh uilíoch seo agus gné eile den “ *dara áiféis* ” a nascann é le atheism réabhlóideach na Fraince ar an “ *cheathrú trumpa* ”. Tá an Fhrainc agus go háirithe a príomhchathair, Páras, i ngreimeanna Dé Uilechumhachtaigh. In Ath.11:8, cuireann sé na hainmneacha “ *Sodom agus an Éigipt* ” i leith na sean-naimhde, mar shampla scriosta ar bhealach do-dhearmadta ag Dia, ceann acu trí thine ó neamh, an ceann eile ag a chumhacht dallála. Ligeann sé seo dúinn a thuiscint go ngníomhóidh sé ina choinne ar an mbealach céanna uafásach agus cinntitheach. Ní mór dúinn ár bhfreagracht ollmhór a bhaint amach agus an fíorchreideamh ar iarraidh. Tar éis fuath a bheith aige don chreideamh, thit an réimeas poblachtach i lámha despotic Napoleon I^{nach} raibh sa chreideamh ach scragall úsáideach dá ghlóir phearsanta. Is dá mhórtas agus dá dheise atá an creideamh Caitliceach faoi chomaoin aige trí bhunú an Choncordat a scrios prionsabal na fírinne diaga.

Cruinneas déimeagrafach: dhá chéad milliún trodaithe

Véarsa 16: “ *Ba é líon marcach an airm ná dhá mhíle mílte: chuala mé a líon.* »

Tugann véarsa 16 soiléiriú tábhachtach dúinn ar líon na gcomhraiceoirí a ghlacann páirt sa choinbhleacht: “ *dhá mhíle mílte* ” nó dhá chéad milliún saighdiúir. Go dtí 2021 agus an doiciméad seo á scríobh agam, níor shroich cogadh ar bith an uimhir seo ina achrann. Sa lá atá inniu ann, áfach, le daonra domhanda de seacht go leith billiún duine, is féidir an tuar a chomhlíonadh. **Cáineann an beachtas a sholáthraíonn an véarsa seo gach léirmhíniú a chuir an choimhlint seo i leith gníomhartha san am atá caite**.

Cogadh idé-eolaíoch

Véarsa 17: “ *Agus mar sin chonaic mé na capaill sa bhfís, agus iad siúd a shuigh orthu, a bhfuil plátaí uchd ar dhath na tine, hiacynth, agus ruibh. Bhí cinn na gcapall mar chinn na leoin; agus as a mbéal tháinig tine, agus deatach, agus ruibh.* »

Sa véarsa 17, líon na breithiúnas diaga, feicimid na siombailí an " trumpa 5 " : na grúpaí (*capaill*) agus iad siúd a gceannas orthu (*na marcach*). Is é an ceartas amháin (*breastplate*) an gníomh a dhó le tine , agus cad tine ! Dóiteán núicléach atá inchomparáide le tine magma talún faoi thalamh. Cuireann an Spiorad tréithe an *tSeacainte* a fhreagraíonn dóibh in athrá na habairte ag deireadh na véarsa le *caitheamh tobac* . Seo cheana symbolize na paidreacha na naomh sa téama roimhe seo, is é an carachtar a chumhrán nach mór dúinn cuimhneamh, agus ansin, tuigimid cad a chiallaíonn a lua. Tá an gléasra seo tocsaineach, greannach don chraiceann, agus tugann a bholadh tinneas cinn. Sainmhíníonn an tacar critéar seo paidreacha na gcomhraiceoirí atá i gceist. Ní fhaigheann an cruthaitheoir Dia aon cheann de na paidreacha seo; cuireann siad nauseous air agus spreagann siad é le disgust an domhain. Ní mór a thuiscint nach bhfuil sa choinbhleacht reiligiúnach agus idé-eolaíoch seo ach reiligiúin atá i gceist, go hiomlán scoite uaidh, ach mar sin féin go príomha aondiachas: an Giúdachas, an Caitliceachas, an Protastúnachas, an Ortadocsa, an tIoslamachas. Luaitear eochairshimbail nua ó Isaiah 9:14 anseo: " *is é an ceann an giúistís nó an elder* ." Mar sin, tá giúistísí ar a dtugtar "uachtarán" sna poblachtacha inniu ag ceann na ngrúpaí a bhíonn os comhair a chéile. Agus tá neart an " *leon* ", rí na n-ainmhithe agus rí na Jungle, ag na huachtaráin seo. Tugtar brí na nirt dó i mBreithiún 14:18. Ina theachtaireacht, tairgeann an Spiorad gealltanais cogaidh atá á phíolótú go cianda ag ceannairí stáit an-chumhachtacha, údarásacha agus reiligiúnacha, ós rud é gur as a " *béal* " é. lig amach a gcuid paidreacha léirithe ag an bhfocal " *deatach* ". Ón " *béal* " céanna tagann ordúithe scriosta le " *tine* ", paidreacha trí " *deatach* ", agus díothú an iliomad, trí úsáid a bhaint as buamaí núicléacha arna n-íomhá le " *sulfair* " a ordú. Ar ndóigh, ba mhaith leis an Spiorad aird a tharraingt ar an tábhacht a bhaineann leis an bhfórsa núicléach seo atá ar fáil d'fhear singil. Ní raibh cumhacht millteach den sórt sin riamh i stair an domhain ag brath ar chinneadh an duine singil. Is iontach an rud go deimhin agus is fiú béim a chur air. Ach, dúinne a bhfuil cónaí orthu san eagraíocht pholaitiúil seo, ní chuireann na ollmhóra seo isteach orainn a thuilleadh. Táimid go léir íospartaigh de chineál ar madness comhchoiteann.

Véarsa 18: “ *Maraíodh an tríú cuid de na fir leis na trí phlá seo, trí thine, trí dheatach, agus trí ruibh, a tháinig as a mbéal.* »

Leagann véarsa 18 béim ar an bhfíric seo ón véarsa roimhe seo ag sonrú go bhfuil " *tine* , *deatach* agus *sulfar* " ina bpláigí a thoilíonn Dia; a dheimhnigh an véarsa ag cur i leith an venging Críost an t-ordú a mharú an tríú cuid de na fir.

Cumhacht núicléach ceannairí na náisiún

Véarsa 19: “ *Oir bhí cumhacht na gcapall ina mbéal agus ina n-eireabail; bhí a n-eireabail cosúil le nathraichean a raibh cinn orthu, agus rinne siad an t-olc leo.* »

Deimhníonn véarsa 19 carachtar idé-eolaíoch reiligiúnach na coimhlinte trí a rá: Toisc go raibh cumhacht na ngrúpaí troda (na *capaill*) ina bhfocal (ina *mbéal*) agus ina bhfáithe bréige (na *heireabaill*) a bhí i gcuma mheabhlaireachta (*sáirsintí*) tionchar ar na ceannairí stáit, na giúistísí (na *cinnirí*) trína ndearna siad (na comhraiceoirí) dochar. Freagraíonn an prionsabal a shainmhínítear mar sin go beacht don eagraíocht daoine atá i réim inniu in aimsir an deiridh.

An Tríú Cogadh Domhanda seo atá ag teacht **tá sé chomh tábhachtach sin** téama na “ *trumpaí* ” a dhúnadh nó pionóis rabhaidh gur fhógair Dia é ar dtús do Ghiúdaigh an tseanchúnant, i ndiaidh a chéile i Dan.11:40-45 agus in Ezekiel 38 agus 39, agus ansin, do Chríostaithe an nua. cúnant, sa leabhar so Re nochtadh mar an “ *séú trompaid* ”, mar an rabhadh diaga deiridh roimh dheireadh aimsir na ngrásta. Mar sin déanaimis na ceachtanna saibhir comhlántacha seo a fháil anseo.

Daniel 11:40-45

an abairt, “ *am an deireadh* ”, dúinn staidéar a dhéanamh ar an gcoimhlint dheireanach seo de chuid na náisiún, a nochtar agus a forbraíodh i dtuar Dan.11:40 go 45. Faighimid amach ann na príomhchéimeanna dá eagraíocht. Ar dtús, suite den chuid is mó ar chríoch Iarthar na hEorpa, bhí an tIoslam ionsaitheach ar a dtugtar “ *rí an deiscirt* ” in aghaidh na hEorpa Caitliceach den chuid is mó; is é an creideamh Caitliceach Rómhánach Pápach an t-ábhar a dhíríonn an tuar ó Dan.11:36. Cuirtear an ceannaire Pápach Rómhánach dá dtagraítear go dtí seo i láthair faoin téarma “ *é* ”; sa teideal “ *rí* ”, tá sé faoi ionsaí ag an “ *rí an deiscirt* ”, Ioslam a “ *cruinneas ina choinne* ”. Tá rogha an bhriathair “ *imbhualadh* ” beacht agus tuisceanach, mar ní i gcoinne a chéile amháin *iad* siúd atá ar an gcríoch chéanna . Is ansin a bhainfidh leas as an gcabhair a thairgtear, agus an scéal tar éis Iarthar na hEorpa a bheith curtha in aimhréidh agus scaoll iomlán, go rachaidh “ *rí an tuaiscirt* ” (nó thuaidh) “ *ar nós stoirme* ” ar an gcreach seo i gcruachás, chun é a urghabháil. agus áitiú é. Úsáideann sé “ *go leor long* ”, “ *umair* ” agus trodaithe nach bhfuil níos mó ná “ *marcach* ” agus a chónaíonn sa tuaisceart, agus ní i dtuaisceart Iarthar na hEorpa, ach i dtuaisceart na mór-roinne Eora-Áise. Agus níos cruinne ó thuaidh d’Iosrael a thugann véarsa 41 le fios trí “ *na tíortha is áille* ” a ghlaoch air. Is pobal “ *marcach* ” (na Cossacks), póraitheoirí agus soláthraithe capall do naimhde stairiúla Iosrael í an Rúis lena mbaineann. An uair seo, bunaithe ar na sonraí seo go léir, éiríonn sé éasca an “ *rí ó thuaidh* ” seo a aithint leis an Rúis Cheartchreidmheach chumhachtach, an namhaid reiligiúnach thoir ar Rómánsachas Pápach an Iarthair ó bhí scoilt reiligiúnach oifigiúil Chríostaí na bliana 1054 ann.

Táimid díreach tar éis teacht ar chuid de na gníomhaithe troda sa Tríú Cogadh Domhanda. Ach tá comhghuaillithe cumhachtacha ag an Eoraip a rinne faillí áirithe inti mar gheall ar iomaíocht eacnamaíoch atá tar éis éirí tubaisteach ó tháinig an víreas, an coronavirus covid-19. Gan fhuil, tá geilleagair ag troid le maireachtáil, gach duine ag casadh isteach níos mó agus níos mó. Mar sin féin, nuair a thosaíonn an choimhlint san Eoraip, beidh an comhghuaillíocht Mheiriceá ag tairiscint a chuid ama chun gníomhú.

San Eoraip, is beag cur i gcoinne trúpaí na Rúise. I ndiaidh a chéile, bhí na pobail Eorpacha ó thuaidh áitithe. Chuir an Fhrainc ina haonar suas friotaíocht

míleata lag agus coinníodh arm na Rúise ar ais i dtuaisceart na tíre. Tá an chuid theas ag fulaingt fadhbanna tromchúiseacha leis an Ioslam atá bunaithe cheana féin i líon mór sa réimse seo. Nascann comhaontú leasa choitinn na trodaithe Moslamach agus na Rúisigh. Tá an dá greedy le haghaidh loot agus is tír shaibhir í an Fhrainc, fiú scriosta go heacnamaíoch. Is creachairí na hoidhreachta traidisiúnta iad na hArabaigh.

Ar thaobh Iosrael tá an scéal tubaisteach, tá an tír áitithe. Na daoine Arabacha Moslamacha atá thart timpeall air, tá siad spártha: Eadóm, Móáb, clann Ammon: an Iordáin sa lá atá inniu ann.

Rud nárbh fhéidir a bhaint amach roimh 1979 nuair a d'fhág an Éigipt an campa Arabach chun comhghuaillíocht a bhunú le hIosrael, d'iompaigh an rogha a rinneadh ag an am, le tacaíocht chumhachtach SAM, faoi mhíbhuntáiste; tá sé áitithe ag na Rúiseach. Agus trí " ní éalóidh sí " a shonrú, nochtann an Spiorad nádúr faille na rogha a rinneadh i 1979. Trí bheith ag taobhú leis na cinn is láidre san am, chreid sí go n-éalódh sí ón mí-ádh a rug uirthi. Agus is mór an t-ádh a bhíonn uirthi, baineann na Rúisigh áitithe as a saibhreas í. Agus amhail is dá mba nár leor sin, tá na Libyans agus na hAetóipe ag looting freisin i ndiaidh na Rúiseach.

Céim núicléach na coimhlinte domhanda

Is mór an t-athrú ar chúrsaí rudaí i véarsa 44. Agus iad ag áitiú Iarthar na hEorpa, Iosrael agus an Éigipt, tá trúpaí na Rúise scanraithe ag " nuacht " a bhaineann lena gcéim Rúise féin. Luann an Spiorad " an oirthear " mar thagairt do shlí bheatha Iarthar na hEorpa ach freisin "an tuaisceart " i tagairt do shlí bheatha Iosrael; An Rúis a bheith ar an "soir " den chéad cheann agus "ó thuaidh " den dara ceann. Tá an nuacht chomh tromchúiseach go spreagann sé buile dúnmharaithe. Is anseo a théann na Stáit Aontaithe Mheiriceá isteach sa chath, ag roghnú críoch na Rúise a dhíbirt le tine núicléach. Thosaigh céim núicléach na coimbhleachta ansin. Éiríonn muisiriúin marfacha i go leor áiteanna, le díothú agus " díothú an iliomad " de shaol an duine agus ainmhithe. Is sa chaingean seo " maraítear trian de na fir " de réir fhógairt an " bú trumpa ". Arna bhrú ar ais go dtí "sléibhte " Iosrael, díothaíodh trúpaí Rúiseacha " rí an tuaiscirt " gan an cúnamh ba lú a fháil: " gan éinne ag teacht i gcabhair air ".

Ezekiel 38 agus 39

Spreagann Eseciel 38 agus 39 an choimhlint dheireanach seo sa stair ar a mbealach féin. Tá sonraí suimiúla ar nós an bheachtais seo a thaispeánann rún Dé " búcla a chur i ngéibheann " rí na Rúise chun é a tharraingt isteach sa choinbhleacht agus gabháil leis. Léiríonn an íomhá seo deis iontach a bheith saibhir lena mhuintir, rud nach mbeidh sé in ann cur ina aghaidh.

Sa tuar fada seo, tugann an Spiorad ainmneacha dúinn mar phointí tagartha: *Gog, Magog, Rosch* (Rúisis), *Meshech* (Moscó), *Tubal* (Tobolsk). Daingnítear comhthéacs na laethanta deiridh le mionsonra a bhaineann leis na pobail a d'ionsaíodh: " Déarfaidh tú: Rachaidh mé suas ar thalamh oscailte, **tiocfaidh mé ar dhaoine atá ciúin, slán ina n-áitreabh, go léir i dtithe gan ballaí, agus gan bolta ná doirse** (Esec.38:11). Tá cathracha nua-aimseartha oscailte go

hiomlán . Agus tá na fórsaí freasúra míchothrom go tragóideach. Cuireann an Spiorad anseo i mbéal “ *rí an tuaiscirt* ” Dhainéil, an uair seo beidh an briathar “ *Tiocfaidh mé* ” a thabharfadh le tuiscint ionsaí ollmhór, gasta agus ón aer de réir an bhriathair agus na híomhá “ *go suaitheadh mar stoirm* ” de Dan .11:40, ó áit i bhfad i gcéin. Níl aon rúndiamhair i dtuar seo Ezekiel faoi na tíortha atá i gceist; Tá an Rúis agus Iosrael aitheanta go soiléir. Ní raibh an rúndiamhair ach in Dan.11:36 go 45 nuair a bhain sé le papacy na Róimhe agus lena chríoch Eorpach. Agus an t-ainm “ *rí an tuaiscirt* ” a thabhairt don Rúis atá ag ionsaí an Eoraip Chaitliceach Phápa, tá Dia ag tagairt don nochtadh a thug sé d’Eizicéil. Mar go gcuirim i gcuimhne duit, is i dtaca le suíomh geografach Iosrael go príomha atá an Rúis suite sa “ *thuaisceart* ”. Go deimhin, tá sé ar an “ *oirthear* ” ó sheasamh an Phápa Caitliceach Rómhánach Iarthar na hEorpa . Is chun a dheimhniú mar sin go bhfuil trúpaí na Rúise san Eoraip phápa seo a bhfuil áitiú agus ceannasach acu air, go n-aimsíonn an Spiorad teacht isteach na drochscéala ón “ *oirthear* ”. “ *Béarfaidh mé tine agus ruibh air féin agus ar a chuid saighdiúirí* (Esec.38:22)”; “ *Cuirfidh mé tine isteach i Magog* ,” léigh muid in Eze.39:6. Seo mar sin cúis an drochscéala a chuireann fearg ar “ *rí an tuaiscirt* ” Dan.11:44. Amhail Daniel, déanfar an t-ionsaitheoir Rúiseach a chúinne agus a scriosadh ar shléibhte Iosrael: “ *Titfidh tú féin agus do chuid trúpaí go léir ar shléibhte Iosrael* (Esec.39:4)”. Ach clúdaíonn an rúndiamhair céannacht SAM ag bunús an ghnímh seo. Faighim mionsonraí an-suimiúil in Eze.39:9. Léiríonn an téacs go bhféadfaí tine a dhéanamh ar feadh “ *seacht mbliana* ” trí na hairm a úsáidtear sa choinbhleacht uafásach dhomhanda seo a dhó. Ní hé adhmaid an t-amhábhar d’arm nua-aimseartha a thuilleadh, ach léiríonn na “ *seacht mbliana* ” a luadh déine an chogaidh seo agus líon na n-arm. Amhail an 7 Márta, 2021, níl ach naoi mbliana go dtí an tuairisceán Chríost; na 9 mbliana deiridh de mhallacht Dé ar lena linn a bheidh an choimhlint idirnáisiúnta dheireanach ar siúl; cogadh atá millteach ar fad ar shaolta agus ar mhaoin. De réir véarsa 12, cuirfear corp na Rúise faoi thalamh ar feadh “ *seacht mí* .”

Ceartas diaga uafásach agus dochreidte

Beidh go leor corp ann agus tugann Dia smaoinemh dúinn in Ezekiel 9 ar an ollmhargadh a eagróidh sé. Toisc gurb é an tríú cogadh domhanda a bhfuiltear ag súil leis don tréimhse idir 2021 agus 2029 frithchineál an 3ú ^{cogadh} faoi cheannas Nebuchadnezzar i gcoinne Iosrael ársa i – 586. Seo mar a d’ordaigh an cruthaitheoir mór Dia, a raibh frustrachas air agus a rinne a dhíspeagadh in Ezek.9: 1 go 11:

“Eze.9:1 Ansin ghlaigh sé le guth ard i mo chluasa: Tar in aice, sibhse a chaithfidh pionós a ghearradh ar an gcathair, gach duine a uirlis scriosta ina láimh!

Eze.9:2 Agus, féuch, tháinig seisear fear ar an mbealach an gheata uachtair ar an taobh thuaidh, gach duine a uirlis scriosta ina láimh. Ina measc bhí fear gléasta le línéadach, agus cás scríbhneoireachta ina chríos air. Tháinig siad agus sheas siad in aice leis an altóir brazen.

Esec.9:3 *D'éirigh glóir Dé Iosrael aníos ón cherub ar a raibh sí, agus chuaigh sé go tairseach an tí; agus ghlaigh sé ar an bhfear a raibh línéadach air, agus cás scríbhneoireachta ina chríos air.*

Eze.9:4 *Dúirt an Tiarna leis: "Imigh trí lár na cathrach, trí mheán na Iarúsailéim, agus déan marc ar an foreheads na fir a osna agus osna mar gheall ar na abominations go léir a rinneadh ann.*

Esec.9:5 *Agus ar m'éisteacht a dubhairt sé ris an gcuid eile, Imthigh ina dhiaidh go dtí an chathair, agus buail; bíodh do shúil gan trua, agus gan trócaire!*

Esec.9:6 *Maraigh agus scrios na seanfhir, na fir óga, na hóglaigh, na leanaí agus na mná; ach ná cuir chuige aon duine a bhfuil an marc air; agus tús a chur le mo tearmann! Thosaigh siad leis na sinsir a bhí os comhair an tí.*

Eseciel 9:7 *Agus a dubhairt sé rú, Truagh an tigh, agus líona na cúirteanna le marbhadh; Tar amach!... Chuaigh siad amach agus bhuaill siad sa chathair.*

Eze.9:8 *Mar a bhuaill siad, agus mé fós, thit mé ar mo aghaidh, agus cried amach, Ah! A Thiarna Dia, an scriosfaidh tú a bhfuil fágtha d'Iosrael trí do chorraíl a dhoirteadh ar Iarúsailéim?*

Eze.9:9 *Agus a dubhairt sé liom, Is mór an aingidheachd ar theach Israel agus Iúdá, is mór; Tá an tír lán dúnmharaithe, tá an chathair lán d'éagóra, óir deir siad, "Thréig an Tiarna an tír; ní fheiceann an Tiarna rud ar bith."*

Eze.9:10 *Ní bheidh mé freisin trua, agus ní bheidh aon trócaire; Tabharfaidh mé a n-oibreacha ar a gceann.*

Eze.9:11 *Agus, féuch, an fear éadaigh éadaigh air, agus a raibh cás-scríbhneoireachta ina chríos, thug sé an freagra seo: Rinne mé mar a d'ordaigh tú dom. »*

Níl gach duine a mharaítear ar chúiseanna creidimh ina mhairtíreach don chreideamh. Tá go leor fanatics sa chatagóir seo réidh chun a saol a thabhairt, b'fhéidir, as a reiligiún, ach freisin le haghaidh aon idé-eolaíocht pholaitiúil nó eile. Tá fíor-mhairtíreach an chreidimh, ar dtús, agus go heisiatach, in Íosa Críost. Mar sin, is gá gur duine tofa é nach bhfuil a bheatha a ofráiltear ina íobairt ach taitneamhach don chruthaitheoir, dá mba rud é roimh a bhás beatha do réir a riachtanais fhoilsithe dá chuid ama.

Faighimis anois, i dtéama an “^{6ú} trumpa” léiriú ar chomhthéacs morálta na n-amanna i ndiaidh an chogaidh.

An aithrí na marthanóirí

Murab ionann agus a cheapann agus a bhíonn eagla ar fhorhmór na ndaoine, chomh millteach is atá siad, ní scriosfaidh airm núicléacha an chine daonna; mar go bhfanfaidh “*marthanóirí*” tar éis dheireadh na coinbhleachta. Maidir le cogaí, dúirt Íosa i Matt. 24:6: “*Cluinfidh tú cogaí agus ráflaí faoi chogaí: bí cúramach ná bíodh inní ort, mar ní mór na rudaí seo a theacht chun críche. Ach ní mar sin a bheidh an deireadh go fóill.* » Beidh díothú na daonnachta mar gheall ar ghníomhú an chruthaitheora tar éis dó filleadh glórmhar i bpearsa Íosa Críost. Toisc go gcaithfidh na marthanóirí a bheith faoi réir tástála deiridh an chreidimh. Ó 1945, an dáta ar baineadh úsáid as airm adamhach den

chéad uair, rinneadh níos mó ná dhá mhíle pléascadh a rinneadh le haghaidh tástálacha ag na cumhachtaí domhanda a bhfuil siad ina seilbh; tá sé fíor, i ndiaidh a chéile, thar thréimhse ama 75 bliain agus tá an domhan ollmhór, cé go bhfuil sé teoranta, maireann sé agus tacaíonn sé leis na builleanna a chuireann an daonnacht air. Sa chogadh núicléach atá le teacht, ar a mhalairt, tarlóidh an iliomad pléascanna i dtréimhse ghearr agus mar gheall ar scaipeadh na radaighníomhaíochta beidh sé dodhéanta leanúint den saol ar domhan. Trí fhilleadh dó, cuirfidh an Críost diaga deireadh le fulaingt na daonnachta reibiliúnach atá ag fáil bháis.

Véarsa 20: “ *Ní dhearna an chuid eile de na fir nár maraíodh leis na pláigh seo aithrí d'oibreacha a lámh, ionas nach n-adhradh deamhain, agus íola óir, airgid, cré-umha, cloiche agus adhmaid, nach féidir leo a fheiceáil, ná éist, ná siúil; »*

I véarsa 20, tairgeann an Spiorad cruadú na bpobal a mhaireann. “ *Fir eile nár maraíodh leis na pláigh seo ní dhearna siad aithreachas d'oibreacha a lámh .*” Is “ plá ” diaga go deimhin an “ *dara maírg* ” a fógraíodh tráth na himpireachta, ach téann sé roimh na “ *seacht gcinn dheireanacha* ” a thitfidh ar pheacaigh chiontacha, tar éis deireadh tréimhse cairde na hAth. 15 . Is gá fós a mheabhrú dúinn anseo gur chuir na “ *plaigí* ” seo go léir pionós ar ionsaí na Róimhe in aghaidh an ord ama a chruthaigh Dia Uilechumhachtach Cruthaitheoir.

“ *... níor scoir siad d'adhradh deamhain, agus d'íollai óir, airgid, cré-umha, cloiche agus adhmaid, nach féidir a fheiceáil, ná a chloisteáil, ná a shiúil.* ”

San áireamh seo, díríonn an Spiorad ar na híomhánna cultacha den chreideamh Caitliceach atá ina n-ábhar adhradh ag lucht leanúna an reiligiúin idolatrous seo. Léiríonn na híomhánna seo, ar dtús, an “Mhaighdean Mhuire”, agus taobh thiar di, den chuid is mó, naoimh anaithnide, níos mó nó níos lú, toisc go bhfágann sé go leor saoirse ag gach duine an naomh is fearr leo a roghnú. Tá an margadh mór oscailte 24 uair sa lá. Cuirimid pads ar fáil do gach underarms, i ngach stíl agus méid. Agus cuireann an cineál seo cleachta go mór irrit ar an té a d'fhulaing ar chros Golgotha; freisin, beidh a díoltas uafásach. Agus cheana féin, tar éis dó a thuairisceán cumhachtach agus glórmhar don bhliain 2030, ó 2019, a chur in iúl dá oifigeach tofa in 2018, bhuail sé peacaigh an domhain le víreas tógálach marfach. Níl anseo ach comhartha an-bheag ar a chuid feirge atá le teacht, ach tá an éifeachtacht ar a thaobh cheana féin, ós rud é go bhfuil muid cheana féin i gcomaoin fothrach eacnamaíoch gan fasach i stair an Iarthair bunaidh. Agus nuair a bheidh siad scriosta, náisiúin quarrel, ansin troid agus troid.

Is mó go mór an t-údar náire leis an mhaslath a thug Dia air, óir ar chuma Íosa Críost tháinig an fíor-Dhia san fheoil, i measc na bhfear agus ann mar cheann acu, “fheiceadh, chuala, agus margáíodh”, murab ionann agus íol snoite nó *mhúnlaithe* . nach bhfuil in ann é sin a dhéanamh.

Véarsa 21: “ *Agus ní dhearna siad aithrí dá ndúnmharuithe, ná dá draíocht, ná dá striapachas, ná dá ngoideacha. »*

Le véarsa 21, dúnann an téama. Trí “ *a ndúnmharuithe* ” a mhúscailt, léiríonn an Spiorad an dlí marfach Dé Domhnaigh a éileoidh ar deireadh go bás breathnóirí dílis na Sabóide naofa naomhaithe ag Dia. Trí “ *a ndraíocht* ” a lua,

díríonn sé ar na maiseanna Caitliceacha a dtugann siad údar dá “Domhnach”, lá bréagach an Tiarna agus “lá na gréine” págánacha barántúla. Trí “ *a n-impiriúlacht* ” a thabhairt chun cuimhne, cuireann an Spiorad in iúl an creideamh Protastúnach mar oidhre ar “ *striapachas* ” Caitliceach an “ *fháidh Jezebel* ” bhréagach in Ath. 2:20. Agus trí “ *a ngoid* ” a chur ina leith, molann sé na gadaithe spioradálta a rinneadh, ar dtús, i gcoinne Íosa Críost, é féin, ónar thug, de réir Dan.8:11, “an suthain” sagartacht agus a teideal dlisteanach uaidh. údar maith ó “ *Ceann an Tionóil* ,” ó Eph.5:23; ach freisin, a ord “ *am agus a dhlí* ”, de réir Dan.7:25. Ní dhéanann na léirmhínte an-spioradálta seo gnáthfheidhmchláir liteartha a eisiamh, ach téann siad i bhfad níos faide ná iad i mbreithiúnas Dé agus a iarmhairtí do na húdair ciontach.

Nochtadh 10: an leabhar beag oscailte

Fill ar ais Chríost agus pionós ar na reibiliúnaithe

An leabhar beag oscailte agus a iarmhairtí

Fill ar ais Chríost ag deireadh an ceathrú fanacht Adventist

Véarsa 1: “ *Chonaic mé aingeal cumhachtach eile ag teacht anuas ó neamh agus é clúdaithe i scamall; os a cheann bhí an tuar ceatha, agus a aghaidh mar an ghrian, agus a chosa mar piléir tine. »*

Deimhníonn Caibidil 10 go simplí an staid spioradálta a bunaíodh suas go dtí an pointe sin. Tá Críost le feiceáil faoi ghné Dé den chomhghuaillíocht naofa diaga, faoi íomhá an “*bhogha ceatha*” a tugadh tar éis na tuile do Noah agus dá shliocht. Comhartha de ghealltanais Dé a bhí ann nach scriosfaí go deo arís an bheatha ar domhan le huiscí troma. Coinneoidh Dia a gheallúint, ach trí bhéal Pheadair d’fhógair sé go bhfuil an domhan anois “*curtha do thine*”; tuilte tine. Ní dhéanfar an rud a chur i gcrích ach amháin don bhreithiúnas deireanach den seachtú mílaoise. Níor chríochnaigh tine saolta a mhilleadh, áfach, toisc gur arm é a d’úsáid Dia cheana féin i gcoinne chathracha ghleann Sodom agus Ghomorrah. Sa chaibidil reatha seo, léiríonn an Spiorad go hachomair na himeachtaí tar éis an “*6ú trumpa*.” Osclaíonn an chaibidil le híomhá an ais glórmhar an venging Chríost.

An Tairngreacht Gan Séala go hiomlán

Véarsa 2: “*Bhí leabhar beag oscailte ina lámh aige . Chuir sé a chos dheas ar an bhfarraige, agus a chos chlé ar an talamh; »*

Ó thús an leabhair, de réir Ath. 1:16, tagann Íosa chun troda le lucht adhartha na “*gréine*” deifíed . Éiríonn ról na siombailí níos soiléire: “*bhí a aghaidh cosúil leis an ngrian*” agus cad a tharlóidh dá naimhde, lucht adhartha na “*gréine*”? Freagra: a chéimeanna, agus mairg dóibh! Toisc go bhfuil “*a chosa cosúil le piléir tine*”. Comhlíonfar, mar sin, an rann seo den Bhíobla: “*Suigh ar mo lámh dheis go ndéanaim do naimhde ina stóil do chos* (Psa.110:1; Matha.22:44)”. Mhéadaigh a gciontacht nuair a d’*oscail* Íosa “*leabhar beag*” na hAithrí roimh dó fillleadh trí dhíshéalú, ó 1844, an “*seachtú séala*” a bhí fós dúnta in Ath.5:1 go 7. Idir 1844 agus 2030, na bliana ar an gcomhthéacs a pléadh sa chaibidil seo 10, tá an tuiscint agus brí na Sabbath athraigh i bhfianaise iomlán. Chomh maith leis sin, tá fir na ré seo gan leithscéal nuair a roghnaíonn siad gan onóir a thabhairt dó. Ansin “*osclaíodh*” an “*leabhar beag*” ag Spiorad Naomh Chríost agus ní raibh baint ar bith ag lucht adhartha na *gréine* leis. I véarsa 2, léirítear a gcinníúint. Chun brí na siombailí “*farraige agus talamh*” a fhaightear sa véarsa seo a thuiscint, ní mór dúinn staidéar a dhéanamh ar Rev. 13 ina nascann Dia iad le dhá “*bheithí*” spioradálta a bheidh le feiceáil sna 2000 bliain den ré Chríostaí. Is é an chéad “*beithíoch, a ardaíonn ón bhfarraige*”, siombail de réimeas mídhaonna, dá bhrí sin is fearr, de chomhghuaillíocht na gcumhachtaí sibhialta agus reiligiúnacha, ina gcéad fhoirm stairiúil monarcachtaí agus popaireacht Chaitliceach Rómhánach. Tá na monarcachtaí seo mar shiombail ag na “*deich n-adharc*” a bhaineann leis an tsiombail lena n-ainmnítear an Róimh i nDan.7 ag “*an adharc bheag*” agus ag Rev.12, 13 agus 17 ag “*na seacht gcinn*”. Léiríonn an “*beithíoch*”, de réir bhreithiúnas na luachanna diaga, na siombailí a luadh i Daniel 7: impireachtaí réamhtheachtaí Impireacht na Róimhe, in ord droim ar ais ó Dan.7: liopard, béal, *leon* . Is é “*an Beast*” mar sin féin ollphéist Rómhánach Dan.7:7. Ach anseo, san Ath. 13, cuirtear siombail na “*seacht gcinn*” d’fhéiniúlacht na Róimhe in ionad shiombail “*adharc bhig*” an Phápa, a thagann i gcomharbacht ar na “*deich n-adharc*”. Agus cuireann an Spiorad “*blasphemy*” air, is é sin, bréaga creidimh. Léiríonn láithreach “*corónacha*” ar na “*deich n-adharc*” an t-am ar tháinig “*deich n-adharc*” Dan.7:24 i réim. Mar

sin is é an t-am freisin a bhíonn an “ *adharc beag* ” nó an “ *rí eile* ” gníomhach ann féin. “ *An Beast* ” aitheanta, fógraíonn an seicheamh a thodhchaí. Gníomhóidh sí faoi shaoirse ar feadh “ *am, uair (2 huair) agus leath ama* ”. Ainmníonn an abairt seo 3 bliana go leith fáidh, nó 1260 bliain fíor, i Dan.7:25 agus Rev.12:14; faighimid é i bhfoirm “ *1260 lá* ” -blianta nó fáidh “ *42 mí* ” in Ath.11:2-3, 12:6 agus Ath.13:5. Ach i véarsa 3 den chaibidil seo 13, fógraíonn an Spiorad go mbeidh sí buailte agus “ *amhail is dá lucht créachtaithe chun báis* ”, go beacht ag atheism na Fraince idir 1789 agus 1798. Agus a bhuíochas leis an Concordat de Napoleon I “ *Beidh a créacht marfach a bheith leigheasadh* .” Mar sin, beidh na daoine nach bhfuil grá acu ar fhírinne dhiaga in ann leanúint ar aghaidh ag tabhairt ómós do na bréaga a mharáíonn an t-anam agus an corp.

I ndeireadh na laethanta, beidh íomhá den chéad “ *ainmhí a tháinig aníos ón bhfarráige* ” le feiceáil. Tá idirdhealú idir an beithíoch nua seo ag an bhfíric go n-ardóidh sé **ón domhan an uair seo** . Ag brath ar íomhá Gheineasas, áit a dtagann “ *an talamh* ” amach as an “ *mhuir* ”, go follúnta, insíonn an Spiorad dúinn gur tháinig an dara “ *beast* ” seo amach as an gcéad cheann, agus mar sin ainmnítear an Eaglais Chaitliceach leasaithe mar a thugtar air; sainmhíniú beacht ar an gcreideamh Protastúnach Leasaithe. In 2021, seasann sé cheana féin don chumhacht mhíleata is mó ar domhan phláinéid agus tá sé ina údarás ó bhuaigh an tSeapáin agus an Ghearmáin Naitsíoch i 1944-45. Is é seo ar ndóigh SAM, Protastúnach den chuid is mó ar dtús, ach Caitliceach den chuid is mó sa lá atá inniu ann, mar gheall ar an eisimirce láidir Hispanic a gcuirtear fáilte roimhe. Agus é á chúiseamh as “an chéad adhradh beithíoch a dhéanamh *ina láthair* ,” séanann an Spiorad a oidhreacht Domhnach na Róimhe. Léiríonn sé seo go bhfuil lipéid reiligiúnacha míthreorach. Tá an creideamh Protastúnach nua-aimseartha ceangailte chomh mór sin leis an oidhreacht Rómhánach seo go rachaidh sé chomh fada le dlí ceangailteach a fhógairt, rud a fhágfaidh go mbeidh scíth Dé Domhnaigh éigeantach faoi phionós na smachtbhannaí: baghcat tráchtála ar dtús, agus pianbhreith báis, sa deireadh. Ainmnítear an Domhnach mar “ *marc* ” údarás an “*Beast*” Rómhánach , an chéad “ *Beast* .” Agus is í an uimhir “ *666* ” an tsuim a gheofar leis na leitreacha den teideal “VICARIVS FILII DEI”, an rud a thugann an Spiorad “ *uimhir an beithíoch* ”. Déan an mata, tá an uimhir ann:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Soiléiriú tábhachtach : Ní fhaightear an marc ach “ *ar an lámh* ” nó “ *ar an forehead* ” sa mhéid is go bhfuil “ *an lámh* ” mar shiombail don obair, don aicsean, agus ainmníonn “ *an forehead* ” toil phearsanta gach créatúr saor óna roghanna mar a insíonn Ezé.3:8 dúinn: “ *Cruachóidh mé do chliabhán ionas go gcuirfidh tú ina choinne* ”.

Aithnítear go soiléir anseo “ *stóil chos* ” Íosa Críost, an Breitheamh Díreach Dé. Agus go foirleathan, tríd an tosaíocht “ *chos dheas* ” nó an “ *chos chlé* ” a chur in iúl, cuireann an Spiorad in iúl cé a mheasann sé a bheith níos ciontach. Baineann an “ *chos dheas* ” dhó le creideamh Caitliceach an Phápa Rómhánach dá dtugann Dia doirteadh fola “ *gach duine a maraíodh ar domhan* ,”

de réir Ath.18:24. Tá a thosaíocht feirge tuillte mar sin. Ansin, chomh ciontach céanna, as é a aithris ina sheal, trí “*íomhá*” den chéad “*bheist*” Chaitliceach a chruthú, faigheann an creideamh Protastúnach, ar a dtugtar “*an talamh*”, an tine ó “*chos chlé*” Íosa Críost. mar sin déanann sé a dhíoghail ar fhuil na naomh tofa deiridh a bhí le doirteadh gan a idirghabháil shábháil.

Véarsa 3: “*Agus ghlaoigh sé le guth ard, mar leon roars. Nuair a ghlaoigh sé amach, labhair na seacht toirneach a nguth.* »

Nochtar anois an rún atá ceilte nó séalaithe i véarsaí 4 go 7, a fógraíodh le “*guth na seacht toirneach*”. Cuirtear “*guth*” Dé i gcomparáid mar sin le fuaim “*toirneach*” a bhaineann leis an uimhir “*seacht*” atá mar shiombail dá naomhú. Fógraíonn an guth seo teachtaireacht atá ceilte ar feadh i bhfad agus nach dtugann fíri neamhaird di. Is í seo an bhliain ar fhilleadh i nglóir ár dTiarna Dhiaga agus sublime Íosa Críost. Nochtadh an dáta dá oifigeach tofa in 2018; Is é seo earrach na bliana 2030, ina bhfuil, ó bhás atoning Íosa ar 3 Aibreán, 30, an tríú trian de 2000 bliain de na 6000 bliain cláraithe ag Dia le haghaidh a roghnú na dtoghaí deireadh.

Véarsa 4: “*Agus nuair a chuir na seacht toirneach a nguthanna in iúl, chuaigh mé a scríobh; agus do chuala mé guth ó neamh ag rádh, Séimhigh an ní a labhras na seacht dtoirneach, agus ná scríobh é.* »

Sa radharc seo, tá dhá sprioc ag Dia. Is é an chéad cheann ná go gcaithfidh a fhios a bheith ag a thoghtha go bhfuil go deimhin ag Dia am a cheapadh do dheireadh an domhain; níl sé i bhfolach go fírinneach, mar braitheann sé ar ár gcreideamh i gclár na 6000 bliain tairngrítear leis na sé lá olc dár seachtainí. Is é an dara sprioc ná cuardach a dhéanamh ar an dáta seo a dhíspreagadh go dtí an t-am a osclaíonn sé féin an bealach chun tuisceana. Baineadh é seo amach, i gcás gach ceann de na trí thriail Adventist a bhí úsáideach le scagadh agus roghnú na ndaoine tofa a fuarthas ar fiú leas a bhaint as an gceartas síoraí a thairg Íosa Críost, i 1843, 1844 agus 1994.

Véarsa 5: “*Agus an t-aingeal, a chonaic mé ina sheasamh ar an bhfarraige agus ar an talamh, d'ardaigh sé a lámh dheas i dtreo na bhflaitheas.*”

I ndearcadh seo an Bhreithimh mhóir buaiteach, a chosa curtha ar a naimhde, foirmeoidh Íosa Críost mionn sollúnta a cheanglaíonn go diaga é.

Véarsa 6: “*Agus mhionnaigh an té atá beo go brách, a chruthaigh na neamh agus na nithe atá ann, an talamh agus na nithe atá ann, agus an fharraige agus na nithe atá ann, go mbeadh níos mó ama ann.* , ’

Déantar mionn Íosa Críost in ainm Dé cruthaitheoir agus díritear é chun a thofa a thugann ómós d’ord an chéad aingeal Ath.14:7; seo, trína “*eagla*” roimh Dhia a léiriú trína n-umhlaíocht, trína cheathrú aithne a thugann glóir dá ghníomh cruthaitheach a urramú. Deimhníonn an ráiteas “*nach mbeadh níos mó ama*” ann go raibh na trí ionchais Adventist vain de 1843, 1844, agus 1994 beartaithe ag Dia ina chlár. Mar a chuir mé in iúl cheana féin, bhí na hionchais vain seo úsáideach chun creidmhigh Críostaí a scagadh. Mar le linn dóibh a bheith neamhghlan bhí a n-iarmhairtí dóibh siúd a raibh taithí acu, drámatúil agus bás go spioradálta nó, do na tofa, cúiseanna a mbeannacht agus a naomhú ag Dia.

Fógraíodh an 3ú^{mór} -aimhleas a prophesied in Rev.8:13.

Véarsa 7: “ Ach in aimsir ghlór an seachtú aingeal, nuair a sheinneann sé (an trumpa), bheadh rúndiamhair Dé i gcrích, mar a d'fhógair sé dá sheirbhísigh na fáithe. »

Tá an t-am le dátaí fáidhiúla a thógáil thart. Tá a ról bainte amach acu siúd a bhunaigh na sonraí fáidhte, chun creideamh na bProtastúnach i 1843-44 a thástáil, agus creideamh na n-Adventists i 1994, as seo amach. ; beidh an nuacht, a tionscnaíodh ó 2018, go maith, agus cloisfidh na daoine tofa, chun a slánaithe, fuaim an “ seachtú trumpa ” a dhéanfaidh idirghabháil Chríost an Cheartais Dhiaga a mharcáil; an t-am nuair a de réir Rev.11:15: “ Tá an ríocht an domhain ar lámh dár dTiarna agus a Chríost ”, agus mar sin a tógadh ón diabhal.

Na hiarmhairtí agus amanna an aireacht prophetic

Rann 8: “ Agus an guth a chuala mé ó neamh labhair liom arís, agus dúirt sé, Imigh, tóg an leabhar beag ar oscailt i lámh an aingeal atá ina sheasamh ar an bhfarraige agus ar an talamh. »

Léiríonn véarsaí 8 go 11 an taithí ar mhisean an seirbhíseach a bhfuil sé de chúram air an tairngreacht chódaithe a chur i láthair i dteanga shimplí.

Véarsa 9: “ Agus chuaigh mé go dtí an aingeal, á rá leis an leabhar beag a thabhairt dom. Agus dubhairt sé liom: Tóg é, agus swallow é; beidh sé searbh do do bhroinn, ach i do bhéal beidh sé milis mar mil. “.

Ag teacht ar dtús, léiríonn “ *pianta na bputóg* ” go han-mhaith an fhulaingt agus an aimhreas a tharla de bharr diúltú don solas atá beartaithe ó thaobh na gCríostaithe ceannairceach. Sroichfidh na fulaingtí seo a n-airde le haghaidh tástála deiridh an chreidimh, tráth dhlí an Domhnaigh, áit a mbeidh beatha na ndaoine tofa i mbaol báis. Toisc go dtí an deireadh, beidh an solas agus a thaisclanna ag troid ag an diabhal agus a deamhain neamhaí agus talún, comhghuaillithe feasach nó neamhchomhfiosach an "Scriostóir", "an Abaddon nó Apollyon " de Rev.9:11. “ Tá binneas Is breá leis mil ” freisin an sonas a bhaineann le rúndiamhra Dé a thuiscint a roinneann sé lena fhíorthofa atá tart ar an bhfírinne. Ní dhíríonn aon táirge eile ar domhan a mhilse nádúrtha cosúil leis. De ghnáth, bíonn meas ag daoine ar an mblas milis seo atá taitneamhach dóibh agus iad a lorg. Chomh maith leis sin, féachann an té atá roghnaithe ag Críost le Dia binneas caidreamh grámhar síochánta chomh maith lena threoracha.

Trína foilsíú “Apocalypse” (= Revelation) “ *milis na meala* ” a thabhairt, déanann Spiorad Dé é a chur i gcomparáid leis an “*manna neamhaí* ” a raibh “ *blas na meala* ” air agus a chothaigh na hEabhraigh, san fhásach, le linn an 40 bliain sular tháinig siad isteach sa talamh geallta a tógadh ó na Canaanites. Díreach mar nach bhféadfadh Eabhrais maireachtáil gan an “ *manna* ” seo a ithe, ó 1994 i leith, go deireadh na “ *cúig mhí* ” a bhfuiltear ag tuar in Ath.9:5-10, ní mhaireann an creideamh Adventist ach trí é féin a chothú ón spioradálta prophetic dheireanach seo “ *bia* ” (Mat.24:45) “ *ullmhaithe le haghaidh am cuí theacht glórmhar*” Íosa Críost. Bheadh an teagasc seo a thugann Dia na fírinne dom a bhaint amach ach amháin ar maidin Sabbath seo ag an 4ú^{uair} an 16 Eanáir, 2021 (ach 2026 do Dhia) úsáideach chun freagra a thabhairt ar an té a d'iarr orm lá amháin faoi staidéar na tairngreachtaí " Cad atá ann domsa?" » Tá freagra Íosa

gearr simplí: an bheatha spioradálta chun éalú ón mbás spioradálta. Mura dtógann an Spiorad an íomhá de “ *chiste* ”, ach “ *milis na meala* ” amháin, is é an fáth go raibh baint ag beatha coirp na hEabhraise leis an mbia “ *manna* ” seo. Maidir leis an Revelation, níl bia ach le haghaidh spiorad na ndaoine tofa. Ach, sa chomparáid seo, dealraíonn sé go bhfuil sé riachtanach, fíor-riachtanach agus éilitheach ag an Dia beo mar choinníoll chun an bheatha spioradálta a chothabháil. Agus tá ciall leis an riachtanas seo, óir níor ullmhaigh Dia an bia seo chun a shearbhóntaí sna laethanta deiridh a neamhaird agus a dhíspeagadh. Is ionann é agus an eilimint is naofa ó íobairt Íosa Críost agus foirm dheireanach agus comhlíonadh deiridh an tSuipéir Naofa”; Íosa ag tabhairt a chuid tofa mar bhia, a chorp agus a theagasc fáidhiúil.

Véarsa 10: “ *Thóg mé an scrolla beag ó láimh an aingeal, agus shlog mé é; bhí sé milis le mil i mo bhéal, ach nuair a bhí sé slugtha agam, líonadh mo bhroinn le searbhas.* »

Sa eispéireas beo, fuair an seirbhíseach amach i uaigneas, an solas gealgháireach a d’airigh Íosa agus go deimhin, ar dtús, fuair sé “ *milis na meala* ”, pléisiúr taitneamhach inchomparáide le binneas na meala. Ach mar gheall ar an slaghdán a léirigh baill Adventist agus na múinteoirí a raibh mé ag iarraidh é a chur i láthair, tháinig i mo chorp pianta barántúla bhoilg ar a dtugtar colitis. Mar sin déanaim fianaise ar chomhlíonadh spioradálta agus litriúil na nithe seo.

Baineann míniú eile, áfach, leis an ré deiridh ina bhfuil an solas fáidhiúil soilsithe. Tosaíonn sé in aimsir na síochána, ach críochnóidh sé le linn cogaidh agus sceimhle dúnmharaithe. Rinne Dan.12:1 prophesied é mar “ *aimsir trioblóide, mar nach bhfuil ann ó thosaigh na náisiúin go dtí seo* ”; is leor é seo chun “ *pian sa bhroinn* ” a chur faoi deara. Go háirithe ó léigh muid in Lam.1:20: “ *A Thiarna, féach ar mo bhuairt! Tá mo bhroinn ar fiuchadh, tá mo chroí trína chéile istigh ionam, mar bhí mé ceannairceach. Lasmuigh tá an claíomh wreaked a havoc, laistigh den bhás.* » Freisin i Jer.4:19: “ *Mo bhroinn ! Mo bhroinn : táim ag fulaingt istigh i mo chroí, Buailleann mo chroí, ní féidir liom a bheith i mo thost; óir éistean tú, a mh'anam, fuaim an trumpa, an chaoin chogaidh.* » Déanann searbhas na “ *na hInnirt* ” comparáid idir misean deiridh na hAidbhinte agus an misean a cuireadh ar iontaoibh Iremiah fáidh. Sa dá thaithí, oibríonn na hoifigigh tofa i naimhdeas comhthimpeallach na rialóirí reibiliúnach a gcuid ama. Cháin Jeremiah agus na hAidbhintigh dheireanacha na bpeacaí a rinne ceannairí sibhialta agus reiligiúnacha a gcuid ama agus á dhéanamh sin, déantar wrath an chiontach a iompú ina gcoinne, go dtí deireadh an domhain marcáilte ag an tuairisceán i ghlóir Íosa Críost, “ *Rí na Ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* ” de Rev.19:16.

Deireadh an chéad chuid den Revelation

Sa chéad chuid seo, fuairamar an réamhrá agus na trí théama comhthreomhara, na Litreacha seolta chuig aingil na seacht n-Eaglais, na seacht séalaí nó comhartha na n-amanna, agus na sé trumpa nó pionós rabhaidh arna dúiseacht ag fearg Dé.

Véarsa 11: “ *Agus dúirt siad liom, Ní mór duit prophesy arís i leith daoine go leor, agus náisiúin, agus teangacha, agus ríthe.* »

Deimhníonn véarsa 11 clúdach iomlán na bliana 2000 deiridh de na 6000 bliain de chlár ullmhaithe Dé. Ag teacht ar ais go glórmhar Íosa Críost, athchromfar ar chuimhsiú na tairngreachta an forbhreathnú ar an ré Chríostaí i gcaibidil 11 faoi théama eile: “Ní mór duit tairngreacht a dhéanamh arís ***faoi*** go leor daoine, náisiúin, teangacha agus ríthe .”

Oscailt an dara cuid den Revelation

Sa dara cuid seo, in forbhreathnú comhthreomhar ar an ré Chríostaí, díreoidh an Spiorad ar imeachtaí tábhachtacha a luadh cheana sa chéad chuid den leabhar, ach anseo, sa dara cuid, nochtfaidh sé a bhreithiúnas dúinn ar bhealach níos forbartha ar gach ceann de na téamaí seo. Anseo arís, úsáidfidh gach caibidil siombailí agus íomhánna éagsúla ach comhlántach i gcónaí. Is trí ghrúpáil na dteagasc seo go léir a shainaitníonn an tuar na sprioc-ábhair. Ós rud é leabhar Daniel, tá an prionsabal seo de comhthreomhar leis na caibidlí de na tuar curtha i bhfeidhm ag an Spiorad Nochtadh, mar is féidir leat a fheiceáil.

Nochtadh 11, 12 agus 13

Clúdaíonn na trí chaibidil seo aimsir na ré Críostaí ag an am céanna, ag tabhairt solais ar imeachtaí éagsúla, ach a fhanann an-chomhlántach i gcónaí. Déanfaidh mé achoimre, ansin mionsonrú ar na téamaí.

Nochtadh 11

An réimeas Pápach – atheism náisiúnta – An seachtú trumpa

Véarsaí 1 go 2: An réimeas 1260-bliain den fáidh bréagach Phápa Caitliceach: An géarleanúint.

Véarsaí 3 go 6: le linn an réimeas éadulaingthe agus ghéarleanúnach seo "beidh " *an dá fhinnéithe* " Dé, scríoptúr naofa an dá chúnant, faoi bhrón agus faoi ghéarleanúint, ag " *an Beast* ", comhrialtas reiligiúnach na Róimhe i gcomhar le monarcachtaí na hEorpa Thiar. .

Is éard atá i véarsaí 7 go 13 ná “ *an beithíoch a ardaíonn as an duibheagán* ” nó, “Réabhlóid na Fraince” agus a atheism náisiúnta atá le feiceáil den chéad uair i stair na daonnachta.

Beidh forbairt pháirteach ar an “ *seachtú trumpa* ” mar théama ag véarsaí 15 go 19 .

Ról réimeas an Phápa

Véarsa 1: “ *Agus thug siad dom giolcach mar shlat, ag rá, Eirigh, agus tomhais teampall Dé, an altóir, agus iad siúd a adhradh ann.* »

Is am pionóis é an t-am spriocdhírithé a nochtar leis an bhfocal “ *slat* ”. Tá údar maith leis an bpionós “ *mar gheall ar an bpeaca* ” a athchóiríodh go sibhialta ó 321 agus go reiligiúnach ó 538. Ón dara dáta seo, tá an peaca forchurtha ag réimeas an Phápa ar a dtugtar “ *an giolcach* ” anseo a ainmníonn “ *an fáidh bréagach a mhúineann bréaga* ” in Isa .9:13-14. Léiríonn an teachtaireacht seo teachtaireacht Dan.8:12: “ *Tugadh an t-arm ar láimh leis an síoraí mar gheall ar an bpeaca* ”, ina n-ainmníonn “ *an t-arm* ” an Comhthionól Críostaí, “ *an suthain* ”, sagartacht Íosa tógtha ar shiúl ag na daoine. réimeas an Phápa, agus “ *peaca* ”, tréigean na Sabóide ó 321. Níl anseo ach athrá ar theachtairacht arís agus arís eile i ngnéithe agus i siombailí éagsúla. Deimhníonn sé an ról pionósach a thug Dia do bhunú réimeas an phápa Rómhánach. Ciallaíonn an briathar “ *beart* ” “breitheamh”. Is toradh é pionós mar sin ar bhreithiúnas Dé in aghaidh “ *an teampall Dé* ”, Comhthionól Chríost, siombail “ *altóir* ” chros a íobairt, agus “ *iad siúd a adhradh ann* ” eadhon, na Críostaithe a éilíonn a shlánú.

Véarsa 2: “ *Ach cúirt sheachtrach an teampaill, fág é amuigh, agus ná déan é a thomhas; óir tá sé tugtha do na náisiúin, agus déanfaidh siad an chathair naofa a shatailt faoi chois ar feadh dhá mhí is daichead.* »

Is é an focal tábhachtach sa véarsa seo ná " *lasmuigh* ." Ainmníonn sé creideamh superficial an Chaitliceach Rómhánach lena mbaineann san íomhá dá réimeas 1260 lá de bhlianta a chuirtear i láthair anseo mar " 42 mí ". Beidh " *an chathair naofa* " íomhá na bhfíor-thofa " *á satailt faoina cos ag na náisiúin* " mar aon le réimeas iosta na Phápa nó le ríthe ríochtaí na hEorpa " *a dhéanann adhaltranas leis* " an Chaitliceach " *Iezebel* " le linn a réime fada neamhfhulangach sa bhliain 1260. blianta fíor idir 538 agus 1798. Sa véarsa seo, marcanna Dia an difríocht idir creideamh fíor agus bréagach trí bheith ag brath ar an siombalachas an tearmann Eabhrais: an tabernacle Mhaois agus an teampall tógtha ag Solamh. Faighimid sa dá chás, "ar *an gcúirt, lasmuigh den teampall* ", deasghnátha reiligiúnacha collaí: altóir na n-íobairtí agus imchuach na n-íobartach. Tá fíor-naomhacht spioradálta le fáil taobh istigh den teampall: san ionad naofa ina bhfuil: an coinnleoir ar a bhfuil seacht lampa, bord an 12 arán taispeána, agus altóir na tuisce curtha os comhair an bhrait a fholaíonn an áit is naofa, íomhá na bhflaitheas, áit a bhfuil Suíonn Dia ar a ríchathaoir ríoga. Is ag Dia amháin a bhíonn fírinneacht na n-iarrthóirí ar shlánú Críostaí ar eolas, agus ar an talamh, tá an daonnacht meallta ag an reiligiún aghaidhe " *seachtrach* " arb é an creideamh Caitliceach Rómhánach a sheasann don chéad uair i stair reiligiún Críostaí ár ré.

An Bíobla Naofa, an focal Dé, géarleanúint

Véarsa 3: " *Tabharfaidh mé cumhacht do mo bheirt fhinnéithe chun fáidheoireacht a dhéanamh, agus iad éadach i saicéadaí, míle dhá chéad seasca lá.* »

Le linn an réimis fhada seo a dhaingnítear anseo san fhoirm " 1260 lá ", déanfar neamhshuim i bpáirt den Bhíobla a bhfuil an " *bheirt fhinnéithe* " mar shiombail air go dtí aimsir an Reifirméisín nuair a bheidh sé géarleanúint fiú ag na léigeanna Caitliceacha atá fabhrach do na pápaí a dtugann siad tacaíocht dóibh le claimhte. . Ainmníonn an íomhá " *clúdaithe i saicéadach* " staid aimhréidh a mhairfidh an Bíobla go dtí 1798. Toisc ag deireadh na tréimhse seo, déanfaidh atheism réabhlóideach na Fraince é a dhó in áiteanna poiblí, ag iarraidh é a scriosadh freisin.

Véarsa 4: " *Seo iad an dá chrann olóige agus an dá choinnleoir a sheasann os comhair Tiarna an domhain.* »

iad an " *dá chrann olóige agus an dá choinnleoir* " seo den dá chomhghuaillíocht as a chéile a d'eagraigh Dia ina phlean slánaithe. Dhá lamháltas reiligiúnach as a chéile a iompraíonn a Spiorad arb é an Bíobla a oidhreacht agus a théacsanna den dá chomhghuaillíocht. Rinneadh prophesied ar thionscadal an dá chomhghuaillíocht i Zec.4:11 go 14, trí " *dhá chrann olóige a cuireadh ar dheis agus ar chlé an choinnleora* ". Agus cheana féin, roimh " *an dá fhinnéithe* " de véarsa 3, dúirt Dia fúthu i bhfianaise Zechariah: " *Seo iad an dá mhac ola a sheasann os comhair Tiarna an domhain go léir.* » Sa siombalachas seo ainmníonn " *ola* " an Spiorad Dhiaga. Déanann " *an coinnleoir* " fáidheoireacht ar Íosa Críost an té a thabharfaidh solas an Spioraid i gcorp daonna ina naomhú (= 7) agus a scaipfidh an t-eolas air i measc na bhfear, díreach mar a

scaipeann an coinnleoir siombalach an solas tríd an ola atá inti a dhó. *seacht* ” vása.

Nóta : Tá “ *an coinnleoir* ” ar a bhfuil “ *seacht lampa*” dírithe ar an vása lár; so, amhail lár na seachtaine dá ndeineann, an 4adh^{lá} de Sheachtain na Cáisc, an lá ar a ndearna Íosa Críost, tré a bhás, “ *an íobairt agus an ofráil*” *an íobairt agus an ofráil* , an 4adh lá de Sheachtain na Cáisc, do sgur de ghnás creidimh na hEabhraise plean diaga prophesied i Dan.9:27. Mar sin bhí teachtaireacht fáidhiúil ag baint leis an “ *choinnleoir* ” *seacht-lampa*.

Véarsa 5: “ *Más mian le héinne díobháil a dhéanamh dóibh, tagann tine amach as a bhéal agus caitheann a naimhde; agus más mian le héinne dochar a dhéanamh dóibh, ní foláir é a mharú ar an mbealach seo.* »

Anseo, mar atá in Ath. 13:10, deimhníonn Dia dá fhíorthofa a thoirmeasc ar iad féin a phionósú as dochar a dhéantar don Bhíobla agus dá chúis. Is gníomh é a fhorchoimeádann sé go heisiach dó féin. Beidh olc teacht amach as an béal an cruthaitheoir Dia. Aithníonn Dia é féin leis an mBíobla ar a dtugaimid “ *briathar Dé*”, ionas go n-ionsaíonn an té a dhéanann díobháil dó go díreach é.

Véarsa 6: “ *Tá sé de chumhacht acu an spéir a dhúnadh, ionas nach dtiteann báisteach i laethanta a gcuid tairngreachta; agus tá sé de chumhacht acu na huiscí a iompú ina fhuil, agus an talamh a bhualadh le gach cineál plá, aon uair is toil leo.* »

Luann an Spiorad fíricí a thuairiscítear sa Bhíobla. Ina aimsir, fuair an fáidh Éilias ó Dhia nach dtitfeadh aon bháisteach ach amháin ar a bhriathar; os a chomhair fuair Maois ó Dhia an chumhacht na huiscí a athrú go fuil agus an talamh a bhualadh le 10 bplá. Tá na teistiméireachtaí bíobalta seo níos tábhachtaí fós mar go ngearrfar pionós ar an díspeagadh ar bhriathar scríofa agus inspreagtha Dé le plagaigh den chineál céanna, de réir Ath.16.

An aindiachas náisiúnta de chuid Réabhlóid na Fraince

Na soilse dorcha

Véarsa 7: “ *Nuair a bheidh a gcuid fianaise críochnaithe acu, déanfaidh an beithíoch a thagann aníos as an domhain cogadh ina gcoinne, agus sáróidh sé iad, agus maróidh sé iad.* »

Nochtann an Spiorad dúinn anseo, rud tábhachtach le tabhairt faoi deara; is é an dáta 1793 críoch an teistiméireachta Bhíobla, ach cé dó? Ar son a naimhde na linne a rinne géarleanúint ar an mBíobla ag diúltú dá údarás diaga i gcúrsaí tacaíochta an chreidimh; is é sin, na monarcaí, na huaisle monarcacha, an réimeas Pápach Caitliceach Rómhánach agus a chlérir go léir. Ar an dáta seo, cáineann Dia freisin na creidimhgh bréagacha Protastúnacha nach gcuireann a theagasc san áireamh cheana féin. I Dan.11:34, ina bhreithiúnas, cuireann Dia “ *hiochrócaire* ” i leith orthu: “ *San am a dtiteann siad, tabharfar cúnamh beag dóibh, agus glacfaidh go leor leo i **hypocrisy**.* » Níl ann ach an chéad chuid de theistiméireacht an Bhíobla atá críochnaithe, mar i 1843, beidh tábhacht an-tábhachtach arís ag a ról trí cuireadh a thabhairt do na tofa tuar na nAidbhinte a fháil amach. Díreoidh bunú an aindiachais náisiúnta sa Fhrainc ar an mBíobla agus déanfaidh sé iarracht é a dhéanamh imithe. Mar gheall ar an úsáid fhuinniúil fhuilteach a bhaintear as “a ghiolítín” is “ *beithíoch* ” nua é a bhí, an uair seo, le “

ardú as an duibheagán ”. Faoin téarma seo a fuarthas ar iasacht ó scéal an chruthaithe i Geineasas 1:2, cuireann an Spiorad i gcuimhne dúinn mura mbeadh Dia, a Chruthaitheoir, ann, nach mbeadh aon fhorbairt ar an saol ar domhan. Is é “ *an duibheagán* ” siombail an domhain a bhfuil áitritheoir á bhaint de, nuair atá sé “ *gan fhoirm agus folamh* ”. Bhí sé mar sin “ *ar dtús* ”, de réir Gen.1:2, agus beidh sé amhlaidh arís ar feadh “ *míle bliain* ”, i ndeireadh an domhain, tar éis fillleadh glórmhar Íosa Críost, a bhfuil an téama a Leanann sé seo sa chaibidil seo 11. Tá an chomparáid seo leis an gcaos bunaidh tuillte go maith do réimeas poblachtach a rugadh sa chaos polaitiúil agus an mí-ord is mó. Toisc go bhfuil a fhios ag fir reibiliúnach conas a aontú le scríos ach tá siad an-roinnte ar na foirmeacha ba chóir a thabhairt don atógáil. Tugann an fhianaise seo léiriú ansin ar na torthaí is féidir leis an gcine daonna a iompar nuair a scoitetar go hiomlán ó Dhia í; bhaint dá ghníomhaíocht thairbheach.

Ach trína n-ainmiú mar “ *dhubh-dhubh* ” molann Spiorad an chruthaitheora comhthéacs agus staid bhunchruthú ár domhain freisin. Mar sin, agus é ag díriú ar an gcéad lá den chruthú seo, taispeánann sé dúinn domhan atá tumtha i “ *dorchadas* ” absalóideach mar ag an nóiméad sin, níor thug Dia solas aon réalta don domhan fós. Agus ceanglaíonn an smaoineamh seo go spioradálta an “ *beast a ardaíonn as an duibheagán* ” leis an “ *ceathrú séala* ” de Rev.6:12 a gcuirtear síos air mar “ *ghrian dubh mar saicéad* ”. Déantar an nasc freisin leis an “ *4ú trumpa* ” de Rev. 8:12 a bhfuil cur síos déanta air ag “ *stailc an tríú, na gréine, trian na gealaí, agus an tríú cuid de na réaltaí* ”. Trí na híomhanna seo, cuireann an Spiorad carachtar “ **dorcha** ” ar leith dó . Mar sin féin, is sa ghné seo agus sa stát “ **dorcha** ” seo a thabharfaidh an Fhrainc glóir dá saorsmaointeoirí tríd an teideal “ **soilsiú** ” a thabhairt dóibh. Cuimhnimid ansin ar fhocail Íosa Críost a luadh i Matt.6:23: “ *Ach má tá do shúil go holc, beidh do chorp ar fad sa dorchadas. Mar sin más dorchadas an solas atá ionaibh, nach mór an dorchadas sin!* » Mar sin téann saorsmaoineamh dorcha chun cogaidh in aghaidh an spioraid reiligiúnaigh agus leathnóidh an spiorad nua **liobrálach seo le himeacht ama agus leathnóidh sé thar shaol an Iarthair... ar a dtugtar Christian agus coimeádfaidh sé a dhrochthionchar go dtí deireadh an domhain** . Le Réabhlóid na Fraince, shocraigh an “dorchadas” go buan leis an bpeaca. Toisc, leis, feictear na leabhair a scríobh fealsúna na saorsmaointe; a nascann é leis an “peaca” atá mar thréith ag an nGréig in tairngreachtaí Dhainéil 2-7-8. Beidh na leabhair nua seo in iomaíocht leis an mBíobla agus éiríonn leo é a sleamhnú, go mór. Dá bhrí sin tá an “ *cogadh* ” a shéantar idé-eolaíoch. Tar éis na Réabhlóide agus tar éis an Dara Cogadh Domhanda, glacfaidh an dorchadas seo an ghné den dhaonnachas is airde i gcodarsnacht agus mar sin ag briseadh leis an éadulaingt bhunaidh, ach leanann an “ *cogadh* ” idé-eolaíoch ar aghaidh. Beidh daoine ón Iarthar réidh le gach rud a íobairt ar son na “saoirse”. Go deimhin, déanfaidh siad a náisiúin, a slándáil, a íobairt, agus ní éalóidh siad ón mbás atá beartaithe ag Dia.

Véarsa 8: “ *Agus beidh a gcorp marbh i gcearnóg na cathrach mór, dá ngairtear, sa chiall spioradálta, Sodom agus an Éigipt, fiú an áit ar céasadh a dTiarna.* »

na “ *coirp* ” a luadh iad siúd den “ *bheirt fhinnéithe* ” ar cuireadh chun báis a gcéad ionsaitheoirí freisin i “ *chearnóg* ” na “ *cathrach* ” céanna. Is é an “ *cathair* ” seo Páras, agus tugadh “áit Louis XIV”, “áit Louis XV”, “place de la Révolution” ar an “áit” a luadh, agus ainmníonn sé an “place de la Concorde” reatha . Ní dhéanann Atheism aon fhoirm reiligiúnach aon fhabhar. Buailtear na híospartaigh guillotined go beacht as a gcleamhnas reiligiúnach. Agus mar a mhúineann teachtaireacht an “ *4ú Trumpa* ”, is iad na spriocanna an solas fíor (an ghrian), an chomhbhailiú bréagach (gealach), agus aon teachtaire reiligiúnach aonair (réalta). Ina theannta sin, glactar le foirmeacha truailithe áirithe reiligiúnacha ar an gcoinníoll go gcloíonn siad le noirm an aindiachais cheannasach. Mar sin faigheann sagairt áirithe an t-ainm “defrocked” ina magadh. Déanann an Spiorad comparáid idir Páras, príomhchathair na Fraince, agus “ *Sódom* ” agus “ *an Éigipt* ”. Ba iad céadorthaí na saoirse ná farasbairr gnéis in éineacht le briseadh coinbhinsiúin traidisiúnta sóisialta agus teaghlaigh. Beidh iarmhairtí tragóideacha ag an gcomparáid seo le himeacht ama. Deireann an Spiorad linn go bhfulaingeoidh an chathair seo cinniúint “ *Sódom* ” agus cinniúint na “ *hÉigipte* ” a tháinig chun bheith ina siombail chaighdeánach don pheaca agus don éirí amach ina choinne do Dhia. Deimhnítear anseo an nasc a bunaíodh thuas leis an “ *peaca* ” fealsúnach “ *Gréagach* ” a séantar in *Daniel 2-7-8*. Chun an stiogma diaga seo ar pheaca na Gréige a thuiscint go hiomlán, déanaimis a chur san áireamh gur theip ar an Apostle Paul agus ar ruaigeadh as an áit, agus iarracht á déanamh againn focail fhealsúnacha a úsáid chun an Soiscéal a chur i láthair áitritheoirí na hAithne. Sin é an fáth go bhfanfaidh smaoinemh fealsúnach go deo mar namhaid do Dhia an chruthaitheora. Le himeacht ama agus go dtí deireadh, coimeádfaidh an chathair seo ar a dtugtar “Páras”, agus beidh finné trí na gníomhartha seo, le cruinneas a comparáide leis an dá ainm, siombailí de pheaca gnéasach agus reiligiúnach. Taobh thiar dá ainm “Páras”, tá oidhreacht an “Parisii”, focal a bhfuil a bhunús Ceilteach a chiallaíonn “iad siúd an choir”, ainm iontach fáidhiúil. In aimsir na Róimhe bhí an áit ina dhaingean ag lucht adhartha págánach Isis, bandia na nÉigipteach, go beacht, ach freisin, íomhá stáitse agus ciniciúil Pháras, mac rí na Traí, sean-Priam. Údar adhaltranais leis an Helena álainn, bean chéile an rí Gréagach Menelaus, beidh sé freagrach as cogadh leis an nGréig. Tar éis léigear nár éirigh leis, tharraing na Gréagaigh siar, ag fágáil capall adhmaid ollmhór ar an trá. Ag ceapadh gur dia Gréagach a bhí ann, thug na Traígh an capall isteach sa chathair. Agus i lár na hoíche, nuair a bhí an fíon agus an fhéile thart, tháinig saighdiúirí Gréagacha amach as na capaill agus d’oscail siad na geataí do na trúpaí Gréagacha a bhí ag filleadh go ciúin; agus do marbhadh uile áitritheoirí na cathrach, ón rí go dtí an té is ísle. Caillfidh Páras le gníomh na Traí seo le cúpla lá anuas toisc, gan aird a thabhairt ar an gceacht, go ndéanfaidh sé a chuid earráidí arís trí na naimhde a rinne sé a choilíniú ar a chríoch a shuiteáil. Sular ghlac an t-ainm Páras, tugadh “Lutèce” ar an gcathair, rud a chiallaíonn “scuasán sracadh”; clár iomlán a chinniúint bhrónach. Tá údar maith leis an gcomparáid leis an “ *Éigipt* ” toisc gur í an Fhrainc an chéad réimeas peacach go hoifigiúil ar domhan an Iarthair trí ghlacadh leis an réimeas poblachtach. Deimhneofar an léiriú seo in Ath.17:3 le dath “ *scarlet* ” an “ *bheist* ”, íomhá de chomhghuaillíochtaí monarcúla agus poblachtacha na laethanta

deiridh, bunaithe ar mhúnla na Fraince. Trína rá: " *fiú nuair a céasadh a dTiarna* ", tarraingíonn an Spiorad an chomparáid idir diúltú an chreidimh Chríostaí d'aindiachas na Fraince agus diúltú náisiúnach na nGiúdach don Meisias Íosa Críost; toisc go bhfuil an dá chás combhionann agus iompróidh siad na hiarmhairtí céanna agus na torthaí céanna impiety agus iniquity. Leanfaidh an chomparáid seo sna véarsaí a leanann.

Trí " *an Éigipt* " a ghlaoch ar a phríomhchathair, déanann Dia comparáid idir an Fhrainc agus an Pharaoh, samhail tipiciúil d'fhriotaíocht an duine seachas a thoil. Coimeádfaidh sé an seasamh ceannairceach seo go dtí go scriosfar é. Ní bheidh aon aithrí ar a thaobh go deo. Ag glaoch " *olc maith agus maith olc* ", déanfaidh sí na peacaí is measa a rinne Dia; seo trí "soilse" a ghlaoch, na smaointeoírí "dorcha" a bhunaigh "a chearta daonna", atá i gcoinne chearta Dé. Agus ag go leor daoine, beidh a samhail aithrise, fiú, i 1917, ag an Rúis chumhachtach a scriosfaidh sé le soinneáin adamhach tráth an " *séú trumpa* ", mar a bhfuil a ainm "Parisii" prophesied sa Cheilteach. teanga, a chiallaíonn "iad siúd sa choire". Fanfaidh sí mar sin go dtí a deireadh éagumasach ar Dhia a fheiceáil sna trialacha a scriosfaidh í go dtí go scriosfar í. Toisc gur dhírigh sé uirthi agus ní ligfidh sé isteach í go dtí nach mbeidh sí níos mó.

Véarsa 9: " *Trí lá go leith feicfidh fir as measc na bpobal, na treibheanna, na dteangacha agus na náisiún a gcorp marbh, agus ní cheadóidh siad a gcorp marbh a chur in uaigh.* »

Sa Fhrainc, chuaigh na daoine isteach sa Réabhlóid sa bhliain 1789, agus sa bhliain 1793, chuir siad chun báis a rí agus a banríon, an bheirt acu dícheannaithe go poiblí i gcearnóg mhór lárnach na cathrach ar a dtugtar "Place Louis XV", "Place de la Révolution" i ndiaidh a chéile, agus faoi láthair, "place de la Concorde". Trí " *trí lá go leith* " a chur i leith aimsir na gníomhaíochta millteach, is cosúil go n-áirítear leis an Spiorad Cath Valmy áit ar thug na réabhlóidithe aghaidh i 1792 ar airm ríoga na ríochtaí Eorpacha a rinne ionsaí ar an bhFrainc Phoblachtánach agus an Ostair san áireamh, agus gur bhuail siad iad. de theaghlach tionscnaimh na Banríona Marie Antoinette. Chun bunús an fhuath seo a thuiscint, ní mór dúinn a choinneáil i gcuimhne gur chuir 1,260 bliain de mhí-úsáid de gach cineál ag an gcomhrialtas Phápa-ríoga irritation ar na Francaigh a ndearnadh dúshaothrú orthu, a ndearnadh drochúsáid orthu, a ndearnadh géarleanúint orthu agus a scriosadh go hiomlán. An dá réimeas deiridh de Louis Aird! Níl an Phoblacht agus ní bheidh sí ina beannacht don Fhrainc. Beidh mallachtaí Dé uirthi go dtí deireadh a cúigiú foirm, agus déanfaidh sí féin na hearráidí a chuirfeadh síos uirthi. Beidh an réimeas fuilteach seo, óna bhunús, ina tír "cearta daonna" agus daonnachais a chosnóidh na ciontach ar deireadh agus a chuirfidh bac ar an íospartach, trína éagóir. Cuirfidh sé fáilte roimh a chuid naimhde fiú agus déanfaidh sé iad a shuiteáil ar a chríoch, ag aithris, chun an ceann is measa, an sampla cáiliúil de chathair na Traí a bhfuil cáil air as tabhairt isteach an chapaill adhmaid a d'fhág na Gréagaigh, mar a chonacthas roimhe seo.

Véarsa 10: " *Agus mar gheall orthu sin beidh áitritheoirí an domhain lúcháir agus áthas orthu, agus seolfaidh siad bronntanais dá chéile, mar gur chráigh an dá fháidh seo áitritheoirí an domhain.* »

Sa véarsa seo, díríonn an Spiorad ar an am, cosúil le gangrene nó ailse, a bheidh an t-olc fealsúnach Francach a il agus a scaipeadh mar plague i náisiúin eile an Iarthair. Marcálann ^{sé} “comhartha na n-amanna” leis an “ *bú séala* ”; an ceann ina *n-éiríonn an ghrian dubh mar mhála capaill* ”: imíonn solas an Bhíobla, á smál ag leabhair fhealsúnacha na saorsmaointeoirí.

Sa léitheoireacht spioradálta, murab ionann agus “ *saoránaigh ríocht na bhflaitheas* ” a shainmhíneann daoine tofa Íosa, ainmníonn “ *áitritheoirí an domhain* ” Protastúnaigh Mheiriceá agus níos ginearálta, daoine atá reibíneach i dtreo Dé agus a fhírinne. Féachann muintir ríochtaí Eorpacha agus fiú níos mó Meiriceánach i dtreo na Fraince. Ansiúd, brúnn daoine a mhonarcacht agus an creideamh Caitliceach Críostaí atá ag bagairt ar na daoine a léann an Bíobla, an “ *beirt fhinnéithe* ”, “torments ” a “ifreann”; “ *crá* ” réadúil nach bhfuil in áirithe ach amháin don bhreithiúnas deiridh, áfach, chun na daoine bréagacha reiligiúnacha a úsáideann bagairt den chineál seo go mealltach a dhíothú, de réir Ath. 14:10-11. Eachtrannaigh, freisin, íospartaigh na mí-úsáidí céanna lasmuigh den Fhrainc, ag súil le leas a bhaint as an tionscnamh seo. Seo, níos mó ná riamh, ós rud é le tacaíocht na Fraince a bhronn Louis XVI, ar fud an domhain, cúpla bliain roimhe sin, fuair na Stáit Aontaithe Mheiriceá Thuaidh a neamhspleáchas, ag saoradh iad féin ó fhorlámhas Shasana. Tá an tsaoirse ag gluaiseacht agus is gearr go mbeidh an bua aici ar go leor daoine. Mar chomhartha den chairdeas seo, “ *seolfaidh siad bronntanais dá chéile* ”. Ar cheann de na bronntanais sin bhí bronntanas na Fraince do na Meiriceánaigh den “Dealbh Saoirse” a tógadh i 1886 ar oileán os comhair Nua-Eabhrac. Chuir na Meiriceánaigh an comhartha ar ais trí mhacasamhail a thairiscint dó, a cuireadh in airde sa bhliain 1889, atá suite i bPáras ar oileán i lár na Seine in aice leis an Túr Eiffel. Díríonn Dia ar an gcineál seo bronntanais a thaispeánann an comhroinnt agus an malartú arb ionann é agus mallacht na **sairse iomarcach** a bhfuil sé mar aidhm aige neamhaird a dhéanamh ar a dhlíthe spioradálta.

Véarsa 11: “ *Agus tar éis na dtrí lá go leith chuaigh spiorad na beatha ó Dhia isteach iontu, agus sheas siad ar a gcosa; agus tháinig eagla mhór ar na daoine a chonaic iad.* »

Ar an 20 Aibreán 1792, bhí an Fhrainc faoi bhagairt ag an Ostair agus an Phrúis agus threascair sí a rí, Louis XVI, ar an 10 Lúnasa 1792. Bhí an bua ag na Réabhlóidithe ag Valmy ar 20 Meán Fómhair 1792. Gilitín an Rí Louis XVI ar 21 Eanáir 1793. Rinneadh gilitín ar an deachtóir Robespierre agus a chairde ar a seal ar an 28 Iúil, 1794. Tháinig an “Directoire” in ionad an “Choinbhinsiúin” ar 25 Deireadh Fómhair, 1795. Níor mhair an dá “Sceimhle” de 1793 agus 1794 le chéile ach bliain amháin. Idir an 20 Aibreán, 1792 agus an 25 Deireadh Fómhair, 1795, fuair mé amach go beacht go raibh an tréimhse seo de “ *trí lá go leith* ” ina tairngreacht nó “trí go leith” de bhlianta fíor. Ach is dóigh liom go bhfuil teachtaireacht spioradálta ag baint leis an ré freisin. Is ionann an tréimhse seo agus leath seachtaine, rud a d’fhéadfadh tagairt a dhéanamh d’aireacht thalmhaíochta Íosa Críost a mhair go beacht “trí lá go leith fáidhiúla” agus a chríochnaigh le bás an Meisias Íosa Críost. Déanann an Spiorad a ghníomhaíocht i gcomparáid le gníomh an Bhíobla, a “ *bheirt fhinnéithe* ”, a ghníomhaigh agus a theagasc freisin sular dódh é ar an Place de la Révolution i bPáras. De réir na comparáide seo, is é

an Bíobla, an creideamh seo, a aithnítear le hÍosa Críost atá, ann, a céasadh arís agus “*pollta*” mar a léirítear in Ath. 1:7. Chuir an tuilte doirteadh fola eagla ar mhuintir na Fraince. Chomh maith leis sin, tar éis dó a cheannaire ar an gCoinbhinsiún Bloodthirsty, Maximilien Robespierre, agus a chairde Couthon agus Saint-Just a fhorghníomhú, stop na forghníomhuithe achoimre agus córasacha. Mhúscaíl Spiorad Dé tart spioradálta na bhfear agus tháinig cleachtadh an chreidimh arís dleathach, agus thar aon ní eile, saor. Tá “eagla Dé” sallúnta tagtha chun solais arís agus tá spéis sa Bhíobla le sonrú arís ach go dtí deireadh an domhain beidh leabhair fealsúnachta scríofa ag saor-smaointeoirí a bhfuil a múnla Gréagach chun tosaigh ag dul i ngleic leis agus in iomaíocht leis. a foirmeacha éagsúla.

Véarsa 12: “*Agus chuala siad glór ó neamh á rá leo, Imigh aníos anseo; Agus chuaigh siad suas ar neamh sa scamall; agus chonaic a naimhde iad.* »

Baineann an ráiteas diaga seo leis an “*beirt fhinnéithe*” bhíobla tar éis 1798.

Leanann an chomparáid le hÍosa, toisc gurbh é an té a chonaic a dhaoine tofa (tar éis an fáidh Éilias) dul suas chun na bhflaitheas roimh a radharc. Ach, ina dhiaidh sin, gníomhóidh a chuid roghnaithe den am deiridh ar an mbealach céanna. Feicfidh a gcuid naimhde iad freisin ag dul suas chun na bhflaitheas sa scamall áit a dtarraingeoidh Íosa chuige féin iad. Is ionann an tacaíocht a thugann Dia dá chúis, d’Íosa Críost, a thofa, agus sa chomhthéacs seo de Réabhlóid na Fraince, an Bíobla i ndiaidh 1798. Chun deireadh ré na tairngreachta de “1260 lá” a dheimhniú -blianta, i 1799, fuair an Pápa Pius VI bás i bpríosún i Valence-sur-Rhône, rud a d’fhéadfadh, idir 1843-44 agus 1994, tréimhse fhada síochána de 150 bliain prophesied i bhfoirm “cúig mhí” in Apo.9 : 5 -10 . Tugann bás Louis XVI, scor den mhonarcacht, agus bás pápa príosúnaigh buille marfach don éadulaingt reiligiúnach ar “*an beithíoch a ardaíonn ón bhfarraige*” in Ath.13:1-3. Cneasaíonn Concordat an Eolaire a créacht ach ní bhaineann sí leas a thuilleadh as an tacaíocht ríoga scriosta, ní dhéanfaidh sí géarleanúint a thuilleadh go dtí an deireadh nuair a léireofar éadulaingt Phrotastúnach faoin ainm "an beithíoch a ardaíonn ón domhan" in Apo . .13:11.

Rann 13: “*An uair sin bhí crith talún mór, agus thit an deichiú cuid den chathair; Maraíodh seacht míle fear sa chrith talún seo, agus bhí eagla ar an gcuid eile agus thug siad glóir do Dhia na bhflaitheas.* »

San aga seo (*an uair seo*) a cuireadh i gcrích, i bhfoirm spioradálta, an “*crith talún*” a bhí á maíomh cheana féin trí bhaint amach Liospóin i 1755, a bhain le téama an “*séú séala*” de Apó 6:12. De réir Spiorad Dé, chaill cathair Pháras “*an deichiú*” dá daonra. Ach d’fhéadfadh brí eile a bheith bainteach de réir Dan.7:24 agus Rev.13:1, an deichiú cuid de na “*deich n-adharc*” nó ríochtaí Críostaí an iarthair faoi réir Caitliceachas an Phápa Rómhánach. Thit an Fhrainc, a mheas an Róimh mar "an iníon is sine" den Eaglais Chaitliceach Rómhánach, san aindiachas, bhain sí a tacaíocht amach, agus chuaigh sí chomh fada lena húdarás a mhilleadh. Nocht an 4ú ^{trumpa} é, “*Buailtear an tríú cuid den ghrian*”; Deimhníonn an teachtaireacht “*maraíodh seacht míle fear sa chrith talún seo*” an rud trí a rá: maraíodh an iliomad (*míle*) de “*fhir*” reiligiúnacha (*seacht* : sanctú reiligiúnach na huaire), sa chrith talún sochaíoch polaitiúil seo.

Véarsa 14: “ *Tá an dara mairg caite. Féuch, tagann an tríú léan go tapa* “.

Mar sin, d’athbheoigh an doirteadh fola dian eagla Dé, agus tháinig deireadh leis an “Sceimhle” agus tháinig Impireacht Napoléon I ina áit, ^{an} “ *iolar* ” a d’fhógair na trí “ *trumpaí* ” deiridh, trí “ *thrupán mór* ” . » do na háitritheoirí. an domhain. Ós rud é go leanann an fógra Réabhlóid na Fraince ó 1789 go 1798, ní féidir leis an “*dara áiféis* ” a thugtar dó i véarsa 14 a bheith bainteach go díreach leis. Ach maidir leis an Spiorad, is é an bealach a insint dúinn go mbeidh foirm nua de Réabhlóid na Fraince le feiceáil díreach roimh an tuairisceán i ghlóir Íosa Críost. Mar sin féin, de réir Ath.8:13, baineann an “ *dara mairg* ” le téama an ^{6ú} *trumpa* Rev.9:13 a dhéanfaidh, go beacht, “ *an tríú cuid de na fir a mharú* ” sula bhfillfidh Íosa Críost chun cáineadh éagórach a sheirbhísigh dhílis naofa a dhíoghail trí a gcuid naimhde básmhara, na reibiliúnaithe deireanacha, a dhíbirt. Is féidir linn a thuiscint, cosúil leis an marú a rinne Réabhlóidithe na Fraince, go n-eagraíonn Dia marú an Tríú Cogadh Domhanda, an uair seo núicléach, a laghdóidh go mór líon áitritheoirí an domhain, sula gcuirfear i gcrích é, rud a chuirfidh ar ais go dtí a chuid é. cuma bhunaídh “ *abyss* ”, tar éis idirghabháil millteach deiridh Íosa Críost.

Ceanglaíonn brí dúbailte an “ *dara mairg* ” an ceathrú *trumpa* leis an séú ar chúis spioradálta. Scarann struchtúr na Revelation aimsir na ré Críostaí ina dhá chuid. Ar an gcéad dul síos, cuireann “ *an t-ádh* ” pionós ar na daoine a gearradh pionós orthu roimh 1844 agus sa dara ceann, iad siúd ar gearradh pionós orthu tar éis 1844, díreach roimh dheireadh an domhain. Anois, tá an bhrí a thugann Dia dá cheathrú pionós i Léivíticus 26:25 ag an dá ghníomh pionósacha: “ *Seolfaidh mé an clatómh a dhéanfaidh mo dhíoghail .* ” Thit an chéad phionós ar dhaoine nach bhfuair teachtaireacht an Reifirméisean, ar an obair a d’ullmhaigh Íosa dá tofa, agus an dara ceann, orthu siúd nár fhreagair éileamh Dé an Reifirméisean seo a chur i gcrích ó 1843 ar aghaidh. a thógfaidh Dia beidh an bhuan-Athchóiriú seo i láthair go dtí an uair a chríochnaíonn am na grásta.

Trí dhul i mbun na nithe agus na ngníomhartha a chuir Dia i leith fir Réabhlóid na Fraince ó 1789 go 1795, faighimid na cinn is féidir leis a chur i leith fir Iarthar na laethanta deiridh. Faighimid an díspeagadh céanna, an t-aindeachas agus an fhuath chéanna do na deasghnátha reiligiúnacha agus na ndaoine a mhúineann iad; iompar a eascraíonn an uair seo as forbairt urghnách na heolaíochta agus na teicneolaíochta. Le linn blianta na síochána, ghlac aindiachas agus reiligiún bréagach ceannas ar domhan an Iarthair. Tá cúis mhaith ag Dia mar sin le léamh dúbailte a thairiscint dúinn don téama seo; iompar na “ *marthanóirí* ” a dhéanann an difríocht is mó idir an ré réabhlóideach agus an t-am eolaíoch de laethanta deiridh na daonnachta. Chun a bheith níos soiléire, de réir Ath. 11:11 go 13, “ rinne ” na *marthanóirí* ” den chéad léamh a bhaineann leis an “ *ceathrú trumpa* ” “ *aithrí* ”, agus rinne “ *marthanóirí* ” an dara ceann a bhaineann leis an “ *séú trumpa* ” “ *aithrí . ní* ,” de réir Ath.9:20-21.

An treas “ *mór an truaighe* ” (do na peacaigh): Filleadh glórmhar Chríost an Iustís

Véarsa 15: “ *Tháinig an seachtú aingeal. Agus do bhádar guthanna arda ar neamh, ag rádh, Tá ríoghacht an domhain tiomanta dár dTiarna agus dá Chríost; agus beidh sé i réim go deo na ndeor.* »

Is é téama deiridh na caibidle ná an “ *seachtú trumpa* ” a ainmníonn, meabhraím duit, an tráth a ndéanann Dia an cruthaitheoir dofheicthe é féin a fheiceáil i súile a naimhde ag daingniú Apo.1:7: “ *Féuch, tagann sé leis. feicfidh na scamail agus gach súl é; fiú iad siúd a pollta é.* ” “ *Iad siúd a polladh é* ”, a polladh Íosa, is naimhde iad ó gach tréimhse den ré Chríostaí lena n-áirítear na cinn deiridh. Thriall siad é, ag déanamh géarleanúint ar a dheisceabail dhílis, ar dhearbhaigh sé ina leith: “ *A mhéid is go ndearna sibh na nithe seo ar dhuine de na bráithre is lú agamsa, rinne sibh domsa iad* (Matha 25:40). Ón spéir, ardaítear guthanna arda chun an ócáid a cheiliúradh. Seo iad siúd áitritheoirí na bhflaitheas a chuir iad féin in iúl cheana féin chun ceiliúradh a dhéanamh ar dhíbirt an diabhair ó neamh agus a chuid deamhain ag an gCríost buaiteach, ar a dtugtar “ *Michael* ” in Ath. 12:7 go 12. Glacann siad páirt in áthas an Deiscirt. tofa, ina dhiaidh sin saortha agus bua ag Íosa Críost. Scoirfidh stair pheaca na cruinne mar gheall ar easpa peacaigh scriosta ag béal an Chríost diaga. An diabhal, “ *prionnsa an tsaoil seo* ” de réir Íosa, cailleann sé a sheilbh ar an domhan peacach scriosta ag Dia. Fanfaidh sé míle bliain eile ar an talamh uaigneach gan dochar a dhéanamh d’aon duine, agus é ag fanacht lena dhíbirt iomlán ag an mbreithiúnas deiridh leis na peacaigh eile go léir a aiséirí Dia chun na críche sin.

Sonas Mór neamh na ndaoine toghtha d'fhuasgail tré fhuil Íosa Críost

Véarsa 16: “ *Agus thit na ceithre seanóirí fichead, a bhí ina suí os comhair Dé ar a ríchathaoireacha, síos ar a n-aghaidh, agus rinne siad adhradh do Dhia* ”

Tá na toghaí tar éis dul isteach i ríocht neamhaí Dé, ina suí ar ríchathaoireacha i láthair Dé, beidh siad i gceannas ar na haingidh nó breithneoidh siad na haingidh de réir Ath.20:4. Léiríonn an véarsa seo comhthéacs thús neamhaí na bhfuascailte in Ath.4. Cuireann an véarsa seo i láthair an fhoirm ba chóir a bheith fíor-adhradh Dé. Is é striapachas, glúine, aghaidh síos, an fhoirm atá légitimithe ag Dia.

Véarsa 17: “ *Ag rá: Gabhaimid buíochas leat, a Thiarna Dia Uilechumhachtach, atá agus a bhí, mar gur ghlac tú seilbh ar do mhórchumhacht agus go raibh do ríocht i seilbh agat.* »

Athnuachan na fuascailte a mbuíochas agus déanann siad iad féin a bhrón os comhair Íosa Críost, “ an Dia Uilechumhachtach atá agus a bhí ” “ **agus atá tagtha**”, mar a d’fhógair Ath.1:4. “ *Ghlac tú do mhórchumhacht* ” a thréig tú do dhaoine tofa a shábháil agus trí do bhás a dhéanamh de phraghas a bpeacaí i do mhinistreach “ *uan* ”; “ *Uan Dé a thógann peacaí an domhain* .” Tá “ *sealbhú agat ar do ríocht* ”; is é an comhthéacs molta go deimhin ná an áit a d’iompair an Spiorad Eoin in Ath.1:10; tá stair Thionól Chríost ar domhan san am atá caite. Ag an bpointe seo, tá na “ *seacht gcomhthionól* ” taobh thiar de na hoifigigh tofa. Tá réimeas Íosa, réad dóchais chreidimh na ndaoine tofa, tagtha chun críche.

Véarsa 18: “ *Bhí fearg ar na náisiúin; agus tá d’fhearg tagtha, agus tá an t-am tagtha chun breithiúnas a thabhairt ar na mairbh, luach saothair a thabhairt*

do do shearbhóntaí na fáithe, na naoimh, agus na ndaoine a bhfuil eagla d'ainm orthu, idir bheag agus mhór, agus chun iad siúd a scriosann an talamh a mhilleadh. »

Faighimid sa véarsa 18 seo eolas an-úsáideach faoi sheicheamh na n-imeachtaí prophesied. An ^{6ú} trumpa maraithe _ is é an tríú cuid de na fir ná, “ Bhí na náisiúin irritated ”, agus os comhair ár súl, i 2020-2021, táimid ag fínné cúiseanna an greannú seo: Covid-19 agus an scrios eacnamaíoch ba chúis leis, ionsaí Ioslamach, agus go pras, ionsaí na Rúise lena chomhghuaillithe. Tar éis na coimhlinte millteach millteach so, tar éis dlighe an Domhnaigh d'fhógartha le “ bheathach an domhain ” .i. an comhrialtas Protastúnach agus Caitliceach de mharthanóirí Meiriceánacha agus Eorpacha, do dhoirt Dia ortha “ seacht bpláigh dheiridh a fheirge ” cur síos air in Rev.16. Ag am an seachtú, bhí an chuma Íosa a shábháil ar a tofa agus scrios an tite. Ansin tagann an clár a ullmhaíodh do na “ míle bliain ” den seachtú mílaoise. Ar neamh, de réir Ath.4:1, tarlóidh breithiúnas na n-aingidh: “ agus tá an t-am tagtha chun breithiúnas a thabhairt ar na mairbh .” Faigheann na naoimh a luach saothair: an bheatha shíoraí a gheall Íosa Críost dá thoghtha. Ar deireadh faigheann siad réalta na maidine agus an choróin a gealladh do na tofa a fuair an bua i gcath an chreidimh: “ mar luach saothair a thabhairt do do sheirbhísigh na fáithe ”. Meabhraíonn Dia anseo an tábhacht a bhaineann leis an tairngreacht do gach aois (De réir 2 Pet.1:19) agus go háirithe sna laethanta deiridh. “Na naoimh agus iad siúd a bhfuil eagla d'ainm orthu ” is iad na daoine a d'fhreagair go dearfach do theachtaireachtaí na dtrí aingeal in Ath.14:7 go 13; mar a gcuimhníonn an chéad cheann ar an eagna arb é atá ann eagla a bheith air, géilleadh dó agus gan cur in aghaidh a chuid aitheanta, ag rá: “Beag eaglasta Dé ort agus tabhair glóir dó ”, ina ghné de Dhia cruthaitheoir, “ óir tá uair a bhreithiúnais tagtha, agus déan adhradh don té a rinne neamh, agus muir, agus talamh, agus toibreacha uisce .”

Véarsa 19: “ Agus osclaíodh teampall Dé ar neamh, agus bhí áirc a chonradh le feiceáil ina theampall. Agus bhí tintreach, agus guthanna, agus toirneach, agus crith talún, agus clocha sneachta mhór. »

Tagann na téamaí go léir a léirítear sa leabhar Revelation seo le chéile i dtreo na huair stáiriúla seo de fhilleadh iontach glórmhar ár dTiarna Dhiaga Íosa Críost. Díríonn an rann seo ar an gcomhthéacs ina gcomhlíontar agus ina gcuirtear i gcrích na téamaí seo a leanas:

Rev.1: Adventism:

Véarsa 4: “ Eoin go dtí na seacht n-eaglaisí atá san Áise: Grásta chugaibh, agus síocháin ón té atá, agus a bhí, **agus atá le teacht**, agus ó na seacht spioraid atá os comhair a ríchathaoir, »

Véarsa 7: “ **Féach, tagann sé leis na scamail**. Agus feicfidh gach súl é, fiú iad siúd a pollta é; agus déanfaidh treibheacha uile an domhain caoineadh mar gheall air. Tá. Amen! »

Véarsa 8: “ Is mise an alfa agus an óimige, a deir an Tiarna Dia, an té atá, agus a bhí, **agus atá le teacht**, an tUilechumhachtach. »

Véarsa 10: “ **Bhí mé sa Spiorad ar lá an Tiarna**, agus chuala mé taobh thiar dom guth ard, mar fhuaim trumpa, ”

Apo.3: An seachtú comhthionól: deireadh ré na “ Laodicea ” (= daoine faoi bhreithiúnas).

Ath.6:17: Lá mór feirge Dé in aghaidh daoine ceannairceacha “ **mar tá lá mór a fheirge tagtha** , agus cé is féidir seasamh? »

Apo.13: “ *an beithíoch a éiríonn as an talamh* ” (comhrialtas Protastúnach agus Caitliceach) agus a dhlí Dé Domhnaigh; véarsa 15: “ *Agus tugadh dó é a dhéanamh ar an íomhá ar an Beast teacht beo, go mbeadh an íomhá ar an Beast labhairt, **agus an oiread agus nach mbeadh adhradh íomhá an Beast a maraíodh.*** »

Apo.14: An dá théama “ *an fómhar* ” (deireadh an domhain agus éigniú na dtoghaí) agus “ *an seanré* ” (murt na n-aoirí bréagacha ag a lucht leanúna meallta agus meallta).

Ath.16: Véarsa 16: “ **Lá mór cath Armageddon** ”

Sa véarsa 19 seo, feicimid an phríomhfhoirmle d’ idirghabháil dhíreach agus infheicthe Dé, “ *agus bhí tintreach, guthanna, toirneach, crith talún* ”, a luadh cheana in Rev.4:5 agus 8:5. Ach cuireann an Spiorad “ *agus clocha sneachta trom* ” anseo; “ *clocha sneachta* ” lena gcuirtear deireadh le téama an **seachtú** de na “ *seacht bplá deiridh* ” in Rev.16:21.

Tá comhthéacs ais Íosa Críost marcáilte mar sin ag an téama Adventist deireanach a thugann an uair seo , in earrach na bliana 2030, an slánú fíor a thairgtear do na toghaí, a fhaightear trí dhoirteadh fola Íosa Críost. Is é seo an uair a achrann leis na reibiliúnaithe atá ag ullmhú a mharú a dhaoine roghnaithe a dhiúltóidh an Domhnach Rómhánach agus a choimeád a ndílseacht don Sabbath naomhaithe ag Dia ón gcéad seachtain de chruthú an domhain. Léiríonn an “ *séú séala* ” den Ath. 6 iompar agus anachain na reibiliúnaithe seo a ghlac an Tiarna i ngníomh cinédhióthú d'aon ghnó a thogtha bheannaithe agus ionúin. Ardaítear ábhar an easaontais sa véarsa seo 19. Baineann sé leis an dlí diaga atá caomhnaithe i “*áirc na Fianaise*” san áit is naofa den tabernacle agus sa “*theampall*” Eabhraise . Ní mór don áirc a gradam agus a naomhthacht an-ard ach amháin toisc go bhfuil táblaí an dlí inti greanta ar mhéar Dé féin, go pearsanta, i láthair Mhaois, a sheirbhíseach dílis. Ceadaíonn an Bíobla dúinn a thuiscint cad is cúis leis an sceimhle na reibiliúnaithe ag an am ar ais Íosa Críost. Mar seo a dhearbhaíonn véarsaí 1 go 6 de Salm 50:

“ *Salm Asaph. Labhraíonn Dia, Dia, YaHWéH, agus gairmíonn sé an talamh, ó éirí na gréine go luí na gréine. A Shíón, áilleacht fhoirfe, a shoilsíonn Dia. Tagann sé, ár nDia, ní fhanann sé ina thost; os a chomhair é tine devouring , timpeall air stoirme foréigneach . Glaonn sé ar na flaithis thuas, agus ar an talamh, chun breithiúnas a thabhairt ar a phobal : Cruinnigh chugam mo mhuintir dílis, a rinne cúnant liom trí íobairt! -Agus **fógróidh na flaithis a fhíréantacht**, óir is é Dia atá ina bhreitheamh.* »

I gcomhthéacs sceimhle, feicfidh na reibiliúnaigh téacs an cheathrú de dheich n-aitheantas Dé ar taispeáint sa spéir i litreacha tine. Agus tríd an ngníomh

diaga seo, beidh a fhios acu go gcáineann Dia iad go dtí an chéad agus an “ *dara bás* ”.

Nochtann agus deimhníonn an véarsa deireanach seo den téama “ *seachtú trumpa* ” an *tábhacht a thugann Dia dá dhlí a dtugann an Chríostaíocht bhréagach reibiliúnach agóid dó*. Tá an dlí Dhiaga curtha i gcéill faoi leithscéal freasúra líomhnaithe dlí agus cairde. Eascraíonn an earráid seo as míléamh na bhfocal a rinne an t-aspal Pól ina litreacha. Mar sin, anseo gheobhaidh mé deireadh leis an amhras trí mhíniúcháin shoiléire shimplí a sholáthar. I Rom.6, ní dhéanann Pól codarsnacht idir iad siúd atá “ *faoin dlí* ” agus na cinn “ *faoi ghrásta* ” ach amháin mar gheall ar chomhthéacs a chuid ama nuair a thosaíonn an cúnant nua. De réir na foirmle “ *faoin dlí* ”, ainmníonn sé Giúdaigh an tseanchúnant a dhiúltaíonn don chúnant nua atá bunaithe ar cheartas foirfe Íosa Críost. Agus ainmníonn sé na hoifigigh tofa a théann isteach sa chomhghuaillíocht nua seo leis an bhfoirmle “ *leis an dlí* ”. Óir is é seo an sochar a thugann grásta, ina n-ainm a chuidíonn Íosa Críost, sa Spiorad Naomh, lena Dhuine tofa agus a mhúineann dó grá agus géilleadh don dlí diaga naofa. Trí ghéilleadh dó, tá sé ansin “ *leis an dlí* ” agus a bheith “ *faoi ghrásta* ”, *níl sé “ faoin dlí ”* ach an oiread . Cuimhním arís go ndeir Pól faoin dlí diaga go bhfuil sé “ *naofa agus go bhfuil an aithne ceart agus maith* ”; an méid a roinnim leis in Íosa Críost. Cé go ndéanann Pól an peaca a threascairt, ag iarraidh a chur ina luí ar a léitheoirí nach mór dóibh peaca a dhéanamh a thuilleadh agus iad i gCríost, úsáideann reibiliúnaithe nua-aimseartha a théacsanna chun é a bhréagnú trí Íosa Críost, a mhaíonn siad a bheith, ina “aire peacaí” bunaithe ag an Róimh . 7 Márta, 321. Cé gur dhearbhaigh Pól i Gal.2:17: “ *Ach cé go bhféachaimid le bheith fírinnithe trí Chríost, dá bhfaighimis sinn féin inár bpeacaigh freisin, an mbeadh Críost ina aire peacaí? I bhfad uaidh !* » Tabhair faoi deara an *tábhacht a bhaineann le beachtas, “ i bhfad uaidh ”*, a cháineann an coincheap reiligiúnach an chreidimh reibiliúnach Críostaí nua-aimseartha bréagach, agus tá sé seo ó 7 Márta, 321, an dáta a Rómhánach “ *pheaca* ” isteach an creideamh Críostaí an Iarthair agus an Oirthir le húdarás impire Rómhánach págánach, Constantine ¹ _

Sa chomhthéacs seo den “ *seachtú trumpa* ” tagann deireadh leis na chéad sé mhíle bliain atá curtha ar leataobh ag Dia dá rogha daoine tofa ar domhan, ina thionscadal iomlán de sheacht míle bliain. Osclaítear ansin an seachtú mílaoise, nó “ *míle bliain* ” d’Ath.20, atá tiomnaithe do bhreithiúnas neamhaí na reibiliúnach ag na daoine tofa a d’fhuascail Íosa Críost, téama Ath.4.

Nochtadh 12: An Plean Mór Lárnach

**An bhean – An t-ionsaitheoir Rómhánach – An bhean sa bhfásach –
Parenthesis: troid ar neamh – An bhean sa bhfásach – An Reifirméisean –
An Aindiachas-
Iarsma an Adventist**

An bhean bhuaiteach, Bride Chríost, Uan Dé

Véarsa 1: “ *Bhí comhartha mór le feiceáil ar neamh: bean clúdaithe sa ghrian, an ghealach faoina cosa, agus coróin de dhá réalta déag ar a ceann.* »

Anseo arís, leanann roinnt téamaí a chéile i roinnt pictiúr nó radharc. Léiríonn an chéad tábla an Tionól Roghnaithe a bhainfidh leas as bua Íosa Críost, a Cheann Aonair, de réir Eph.5:23. Faoi shiombail “ *bean* ,” tá “*Bride*” Chríost clúdaithe i “ *ghrian na bhfíréantachta* ” a ndéantar fáidh i Mal.4:2. Agus é á chur i bhfeidhm faoi dhó, tá siombail “ *an ghealach* ” den dorchadas “ *faoina chosa* ”. Is iad na naimhde seo go stairiúil agus in ord croineolaíoch, Giúdaigh an tseanchúnant, agus na Críostaithe tite, Caitlicigh, Cheartchreidmheach, Protastúnaigh, agus Adventists, as an nua. Ar a cheann, samhlaíonn “ *coróin dhá réalta dhéag* ” a bhua sa chomhghuaillíocht le Dia, an 7, le fear, an 5, rud a chiallaíonn uimhir 12.

An bhean géarleanúint roimh an bua deiridh

véarsa 2: “ *Bhí sí torrach, agus ghlaoi sí amach, agus í i mbun saothair agus i bpianta saothair.* »

spreagann na “ *pianta breithe* ” an *ghéarleanúint thalmhaíochta a tháinig roimh aimsir na glóire neamhaí*. D’úsáid Íosa an íomhá seo in Eoin 16:21-22: “ *Tá brón ar bhean nuair a thugann sí breith, mar tá a huair tagtha; ach nuair a thug sí breith ar an leanbh, ní cuimhin léi an fhulaingt a thuilleadh, mar gheall ar an lúcháir atá uirthi gur rugadh fear isteach sa domhan. Tá sibhse mar sin faoi bhrón anois freisin; ach feicfidh mé arís thú, agus beidh áthas ar do chroí, agus ní bhainfidh aon duine d’áthas uait.* »

An géarleanúint págánach ar mhná: an Róimh, an chathair mhór impiriúil

Véarsa 3: “ Agus fós bhí comhartha eile le feiceáil ar neamh; agus, féuch, dragún mór dearg a bhí ann, agus seacht gcloigne agus deich n-adharc air, agus seacht n-adharc ar a cheann. »

Aithníonn véarsa 3 a ghéarleanúint: an diabhal, ar ndóigh, ach gníomhaíonn sé trí chumhachtaí talmhaí feola a dhéanann géarleanúint ar na toghaí, de réir a thoile. Ina ghníomh, úsáideann sé dhá straitéis as a chéile; sin an “ dragon ” agus an “ nathair ”. Is é an chéad cheann, ionsaí an “ Dragon ”, an t-ionsaí oscailte a d’úsáid an Róimh impiriúil págánach. Faighimid mar sin na siombailí atá le feiceáil cheana féin i Dan.7:7 áit a raibh an Róimh le feiceáil i gcuma ceathrú ainmhí monstrous le “ deich n-adharc ”. Deimhnítear an comhthéacs págánach trí láithreach na “ diadems ” atá curtha anseo ar na “ seacht gcinn ”, siombail na cathrach Rómhánach de réir Apo.17. Tá ár n-aird iomlán tuillte ag an beachtas seo, toisc go dtugann sé le fios dúinn, gach uair a chuirtear an íomhá seo i láthair, trí shuíomh an “ tiaras ”, an comhthéacs stairiúil fáidhte.

An géarleanúint reiligiúnach na mban: An Róimh Caitliceach Pápach

Véarsa 4: “ Tharraing a eireaball an tríú cuid de réaltaí na spéire uaidh, agus chaith chun an domhain iad. Sheas an dragan os comhair na mná a bhí ar tí breith a thabhairt, chun a leanbh a ithe nuair a thug sí breith. »

Tógann an véarsa seo suas, faoi shiombail nua, an teachtaireacht ó Ath. 11:1 go 3 áit a bhfuil an Róimh an Phápa údaraithe ag Dia, faoin teideal “ slat ”, “ satailt ar an gcathair naofa ar feadh 42 mí ”.

In Daniel, bhí “adharc beag” an Phápa le teacht i gcomharbacht ar “ deich n-adharc ” Impireacht na Róimhe (ó 538 go 1798). Deimhnítear an comharbas seo anseo in Ath.12, i véarsa 4.

An téarma “ eireaball ” a dhíríonn ar an mbréagach fáidh Léiríonn Jezebel ” de Rev.2:20, an comharbas seo den Róimh reiligiúnach Pápach atá bréagach Críostaí. Déantar athnuachan anseo ar an gcúiseamh a luadh in Dan.8:10. Satailtear íospartaigh a chleasanna agus a mhealltaí, ar fiú “ nathair ” Geineasas iad, faoi chos faoin tsiombail de “ réaltaí na bhflaitheas ” nó, faoin teideal “ saoránaigh de ríocht na bhflaitheas ” a chuireann Íosa i leith a dheisceabail. . “ Tá an tríú páirtí tarraingthe isteach ina thitim .” Ní luaitear an tríú cuid mar gheall ar a bhrí litriúil ach, mar atá i ngach áit sa tuar, mar chuid thábhachtach de líon iomlán na gCríostaithe a ndearnadh tástáil orthu. Is féidir le híospartaigh fiú an céatadán seo a shárú faoi thrian litriúil.

Véarsa 5: “ Rugadh sí mac, ar cheart dó na náisiúin uile a rialú le slat iarainn. Agus do rug a leanbh suas chun Dé agus chun a ríchathaoir. »

In iarratas dúbailte, meabhraíonn an tuar mar a throid an diabhal cúis an Meisias óna bhreith go dtí a bhás buacach. Ach is é an bua seo ná bua an chéadghin a n-éireoidh leis na cinn roghnaithe go léir ina dhiaidh, leanúint den troid chéanna go dtí go bhfaighfear an bua deiridh. Ag an tráth sin, ag fáil corp neamhaí, roinnfidh siad leis, a bhreithiúnas ar na haingidh, agus tá sé ann, le chéile, “ aoire na náisiúin le slat iarainn ” a thabharfaidh breithiúnas ar *phianta* “ an dara bás ” den bhreithiúnas deiridh. Ceanglaíonn taithí Chríost agus taithí a thofa ina n-eispéireas coiteann amháin, agus is í íomhá an “leanbh a tógadh suas chun Dé agus a ríchathaoir ”, mar sin chun na bhflaitheas, íomhá “shaoradh” na

ndaoinne tofa ar domhan. a chur i gcrích i 2030, ar fhilleadh an venging Chríost. Seachadfar iad ó “ *phianta breith clainne* ”. Is é an *leanbh* an siombail de chomhshó Críostaí barántúla rathúil agus bua.

Véarsa 6: “ *Agus theith an bhean isteach san fhásach, mar a raibh áit ullmhaithe ag Dia aici, chun í a chothú ann ar feadh míle dhá chéad seasca lá.* »

Tá an Tionól géarleanúint síochánta agus dí-armtha, an t-aon arm atá aige ná an Bíobla, briathar Dé, claíomh an Spioraid, ní féidir leis teitheadh ach roimh a chuid ionsaitheoirí. Meabhraíonn véarsa 6 an t-am a raibh géarleanúint á déanamh ag réimeas an Phápa ar “ *1260 lá* ” fáidh , nó 1260 de bhlianta réadúla de réir chód Ezé.4:5-6. Is tréimhse trialach pianmhar é an t-am seo don chreideamh Críostaí a mholann tagairt don fhocal “ *fásach* ” áit a bhfuil sé “faoi stiúir Dé”. Mar sin roinneann sí aimhleas an “ *bheirt fhinnéithe* ” Ath. 11:3. In Dan.8:12, cumadh an abairt dhiaga seo mar seo: “ *seachadadh an t-arm leis an síoraí mar gheall ar pheaca* ”; an peaca a rinneadh trí urraim a thréigean do lá scíthe sabóideach ó 7 Márta, 321.

Oscailt an lúibíní: troid sa spéir

Véarsa 7: “ *Agus bhí cogadh ar neamh. Throid Michael agus a chuid aingeal i gcoinne an dragan. Agus throid an dragún agus a aingil ,*

Tá míniú tuillte ag rapture fógartha na naomh a chuireann an Spiorad i láthair dúinn i lúibíní de shaghas éigin. Beidh sé seo indéanta mar gheall ar an bua Íosa Chríost thar pheaca agus bás. Deimhníodh an bua seo tar éis a aiséirí, ach nochtann an Spiorad dúinn anseo na hiarmhairtí a bhí aige d’áitritheoirí na bhflaitheas a chuimil guailí le deamhain agus le Sátan féin go dtí an nóiméad seo.

An-tábhachtach : tugann an choimhlint neamhaí seo, a d’fhan dofheicthe ag súile an duine, solas ar bhrí na bhfocal enigmatic a labhair Íosa nuair a bhí sé ar domhan. In Eoin 14:1-3, dúirt Íosa, “ *Ná bíodh do chroí buartha. Creid i nDia, agus creid ionam. Tá a lán manaí i dteach m’Athar. Más rud é nach raibh, ba mhaith liom a dúirt tú. Ullmhóidh mé áit duit . Agus nuair a théim agus a ullmhaím áit daoibh , tiocfaidh mé arís agus glacfaidh mé chugam féin sibh, ionas go mbeidh an áit a bhfuilim féin sibhse freisin.* » Beidh an bhrí a thugtar d’ullmhú “ *na háite* ” seo le feiceáil sa véarsa seo a leanas.

Véarsa 8: “ *Ach ní raibh siad láidir, agus ní bhfuarthas a n-áit ar neamh a thuilleadh.* »

Níl aon rud i gcoiteann ag an gcogadh neamhaí seo lenár gcogaí domhanda; ní chuireann sé bás láithreach, agus ní comhionann an dá champa freasúra. Is é an Dia cruthaitheoir mór a chuireann é féin i láthair sa ghné humhal agus bráithreach den archangel “ *Michael* ” mar an gcéanna ar fad an Dia uilechumhachtach ar chóir dá chréatúir go léir iad féin a striapachas agus a ghéilleadh os a chomhair. Is iad Sátan agus a dheamhain na créatúir reibiliúnaigh sin, nach gclóíonn ach faoi éigeantas, agus ar deireadh, ní féidir leo cur ina gcoinne agus a gcuirtear iallach orthu géilleadh, nuair a thiomáineann an Dia mór as neamh iad trína uilechumhachtach. Le linn a mhinistreachth thalmhaí, bhí eagla ar Íosa roimh na haingil olca a ghéill dó agus a d’fhiafraigh gurbh é go deimhin “Mac Dé” an tionscadail diaga, rud a d’ainmnigh é.

Sa véarsa seo sonraíonn an Spiorad: “ *Ní bhfuarthas a n-áit a thuilleadh ar neamh* ”. B’éigean an “ *áit* ” seo a bhí á áitiú ag na reibiliúnaigh neamhaí i ríocht Dé a shaoradh ionas go bhféadfaí an ríocht neamhaí seo a “ *ghlanadh* ” agus a “ *ullamh* ” chun toghtha Chríost a ghlacadh ar lá a chatha deiridh in aghaidh na reibiliúnach ar an talamh le linn a theacht. i nglóir. Is ansin, ag cur a dhaoine tofa leis, “ beidh siad i gcónaí leis, cibé áit a bhfuil sé ” nó, sa spéir ghlan “ *ullmhaithe* ” chun iad a ghlacadh. Beidh an chuid den domhan ansin ina léirscrios den chineál a prophesied ag an bhfocal “ *domhain* ” ó Gen.1:2. I bhfianaise na troda seo, tá an tionscadal coigilte diaga soilsithe agus léiríonn gach eochairfhocal dá phlean a bhrí. Is mar seo atá an scéal leis na véarsaí seo a luadh in Eabh.9:23: “ *Ba ghá, mar sin, ó tharla na híomhánna na neithe atá sna flaithis do ghlanadh ar an modh so, bíodh na neithe neamhdha féin tré n-íobairtí ní ba mhó ná so.* » Mar sin, ba é an “ íobairt níos fearr ” a bhí riachtanach ná bás deonach an Meisias darbh ainm Íosa, a ofráladh chun íde ar son peacaí a thofa, ach thar aon rud eile, chun an ceart dlíthiúil dleathach chun cáineadh a fháil dá chréatúir agus dó féin. chun báis na reibiliúnaithe neamhaí agus talún. Is mar seo a “ *ionadh* ” “ *tearmann neamhaí Dé* ”, ar dtús agus ansin, ar fhilleadh an Chríost buaite, is í seal an domhain a ainmníonn sé mar “ *stól coise* ” dó ach ní mar a “ *chois* ” a bheidh ann. termann” in Isa.66:1-2: “ *Mar seo a deir an Tiarna: Is é an neamh mo ríchathaoir, agus is é an talamh stól mo chos. Cén teach a d’fhéadfá a thógáil dom, agus cén áit a thabharfá dom chun cónaí ann? Na nithe seo go léir a rinne mo lámh, agus tháinig siad go léir ar an saol, a deir an Tiarna. Is é seo an té ar a mbreathnóidh mé: ar an té atá ag fulaingt agus atá lag ina spiorad, ar an té ar a bhfuil eagla mo bhriathair.* » ; nó, de réir Ezek.9:4, ar “ *na daoine a bhíonn ag osna agus ag osna de bharr na n-aithrí* ” a dhéantar.

Véarsa 9: “ *Agus caitheadh amach an dragan mór, an nathair sin ó shin, ar a dtugtar an diabhal, agus Satan, a mheallann an talamh uile: caitheadh amach chun na talún é, agus caitheadh a aingil amach in éineacht leis.* »

Ba iad na neacha neamhaí na daoine is túisce a bhain leas as an nglanadh spioradálta a rinne an Críost buaiteach. Theilg sé amach ó neamh an diabhal agus na deamhain aingil a “caitheadh ” ar domhan ar feadh dhá mhíle bliain. Is eol don diabhal mar sin “ *an t-am* ” atá fágtha dó go pearsanta agus dá dheamhain chun gníomhú i gcoinne na naomh tofa agus na fírinne diaga.

Nóta : Ní hamháin gur nocht Íosa pearsa Dé don chine daonna, chuir sé i láthair freisin an tréith uafásach seo, is é sin an diabhal ar bheagán a dúirt an seanchúnant, rud a d’fhág nach raibh mórán neamhairde air. Ó bua Íosa in aghaidh an diabhal, tá méadú tagtha ar an gcomhrac idir an dá champa mar gheall ar ghéilleadh na deamhain a mhaireann anois ar bhealach dofheicthe i measc na bhfear ar domhan agus ar fud ár ngné dhomhanda a chuimsíonn pláinéid agus réaltaí na spéire. Is iad seo na tailte seach-thírí amháin atá inár ngné thalmhaí.

Ní mór dom a mheabhrú duit anseo gur pribhléid eisiach atá in áirithe dá tofa é an tuiscint cheart ar thionscadal coigiltis iomlán an chláir atá deartha ag Dia. Toisc go n-aithnítear creideamh bréagach sa mhéid is go mbíonn sé mícheart i gcónaí ina léirmhínte ar a thionscadal. Tá sé seo léirithe ó na Giúdaigh a thug an Meisias prophesied sna Scrioptúr Naofa an ról a thabhairt slánú collaí, cé go raibh pleanáilte ag Dia ach le seachadadh spioradálta; sin an pheaca. Mar an

gcéanna, inniu, tá an creideamh Críostaí bréagach ag fanacht le fillleadh Íosa Críost, bunú a ríochta agus a chumhacht ar an talamh; rudaí nach bhfuil curtha ag Dia ina chláir mar a mhúineann a Revelation prophetic dúinn. Os a choinne sin, marcálfaidh a theacht glórmhar deireadh a saoil, a fhanann mar iompróir a bpeacaí agus a gciontacht go léir ina leith.

Tá a fhios ag an té a toghadh Críost gur ar neamh a thosaigh an bheatha in aisce agus, tar éis na lúibíní talmhaí a bhí riachtanach chun a ghrá agus a cheartas a léiriú go foirfe, go síneoidh Dia cruthaitheoir saol a chréatúr atá dílis ar neamh agus ar talamh, go síoraí ina fhoirm neamhaí. Ansin déanfar na reibiliúnaithe neamhaí agus talmhaí a mheas, a scriosadh agus a scriosadh.

Tá ríocht na bhflaitheas saor

Véarsa 10: “ *Agus chuala mé guth ard ar neamh ag rá, Anois tá slánú, agus cumhacht, agus ríocht ár nDé, agus údarás a Chríost; óir do cuireadh síos cúisí ár bráithre, a chúisí iad os comhair ár nDé de ló agus d'oíche.* »

an “ *Anois* ” seo ar an dáta 7 Aibreán, 30, an chéad lá den tseachtain tar éis Dé Céadaoin, 3 Aibreán, nuair a ghlac Íosa leis an gcros, bhuaigh Íosa an diabhal, an peaca agus an bás. Ar an gcéad lá sin den tseachtain, dúirt sé le Muire: “ *Ná déan teagmháil liom; Ní dheachaigh mé suas go dtí m’Athair go fóill.* ” B’éigean a bhua a dhéanamh oifigiúil fós ar neamh agus as sin amach, ina chumhacht dhiaga uile, faoina ainm angólach “ *Michael* ” athfhionnachtain, ruaig sé an diabhal agus a dheamhain ó neamh. Ní mór dúinn a thabhairt faoi deara an sliocht “ *cúisitheoir ár ndeartháireacha, an té a cúisigh iad os comhair ár nDé lá agus oíche* ”. Nochtann sé dúinn bráithreachas ollmhór uilíoch champa Dé a roinneann an diúltú don champa reibiliúnach le daoine tofa an domhain. Cé hiad na “ *deartháireacha* ” seo? Iad siúd ar neamh agus ar talamh, mar Iób a sheachadtar go páirteach don diabhal chun a chruthú dó nach bhfuil aon bhunús lena “ *líomhaintí* ”

Véarsa 11: “ *Thug siad an lámh in uachtar air mar gheall ar fhuil an Uain agus mar gheall ar bhriathar a gcuid fianaise, agus níor thug siad grá dá saol chomh mór sin le eagla an bháis.* »

Tá an patrún a phléitear sa véarsa seo le fáil i dteachtairacht ré “ *Smyrna* ”, agus léiríonn an teachtaireacht seo an caighdeán creidimh a theastaíonn ó Íosa Críost do gach aois a ndéantar fáidh air go dtí go bhfillfidh sé glórmhar.

Tugann bua “ *Michíl* ”, ainm diaga neamhaí ár Slánaitheora Íosa Críost, údar leis na dearbhuithe sollúnta a rinne sé i Matt.28:18 go 20: “ *Tháinig Íosa agus labhair leo mar seo: **Tá gach údarás tugtha domsa ar neamh agus ar domhan**. Imigh dá bhrí sin agus déan deisceabail de na náisiúin go léir, á baisteadh in ainm an Athar agus an Mhic agus an Spioraid Naoimh, agus ag teagasc dóibh gach a d’ordaigh mé duit a urramú. Agus féach, tá mé leat i gcónaí, fiú go deireadh an domhain.* »

Mar sin, ag bunú a chéad chúnant, nocht Dia do Mhaois stair bhunús ár dtoise talmhaí, ach is dúinne amháin atá ag maireachtáil i laethanta deiridh na daonnachta a nochtann sé an tuiscint ar a thionscadal coigiltis iomlán, trí dúnadh lúibíní taithí an pheaca ar domhan a mhair sé mhíle bliain. Tá súil againn mar sin le Dia le teacht le chéile síoraí dá thogthóirí neamhaí agus talmhaí go léir. Mar

sin is pribhléid tofa é ár n-aird a dhíriú ar an spéir agus ar a áitritheoirí. Ar a son féin, níor scoir siad de bheith ag cur suime i gcinniúint na ndaoine tofa agus ár stair thalmhaí, ón gCruthú go deireadh an domhain, mar atá scríofa in 1Cor.4:9: “Ar son Dé, feictear domsa é . , *rinne sinne, na haspail, an duine deiridh, sinn a dhaoradh chun báis ar bhealach, ós rud é gur seómra don domhan, d'aingeal agus d'fhir sinn.* »

Tá staid an domhain in olcas

Véarsa 12: “ *Déanaigí dá bhrí sin lúcháir, sibhse a spéartha, agus sibhse a chónaíonn ar neamh. Mairg don talamh agus don fharraige! Óir tá an diabhal tagtha anuas chugaibh faoi fheirg mhóir, ar a fhios a bheith aige nach bhfuil mórán ama aige.* »

na “ *cónaitheoirí ar neamh* ” na daoine is túisce a rinne “ *áthas* ” i mbua Chríost. Ach is é comhghleacaí an lúcháir seo ná an “ *trua* ” do “*áitritheoirí an domhain* ” a dhianú. Toisc go bhfuil a fhios ag an diabhal go gcuirtear pianbhreith báis air ar parúl, agus nach bhfuil “ *beagán ama* ” aige chun gníomhú in aghaidh a phlean slánaithe. Na gníomhartha atá déanta ar feadh 2000 bliain ag an gcampa demonic teoranta ar an domhan a nochtar go léir ag Íosa Críost ina Revelation nó Apocalypse. Is é seo ábhar an tsaothair seo atá á scríobh agam duit. Agus ó 2018, tá an t-eolas seo ag daoine tofa Íosa Críost i ndeireadh na haimsire atá curtha in áirithe don diabhal lena shaothar meabhlaithe; críochnóidh sé in earrach na bliana 2030 le filleadh glórmhar a Máistir diaga. Dúnann lúibíní an téama seo le véarsa 12.

Dúnadh lúibíní an troid sa spéir

Atosú ar an téama an bhean ag tiomáint san fhásach

Véarsa 13: “ *Nuair a chonaic an dragan gur caitheadh go dtí an talamh é, chuaigh sé sa tóir ar an mbean a rug an leanbh fireann.* »

Ligeann an lúibín seo don Spiorad téama réimeas an Phápa a ghlacadh ó véarsa 6. Ainmníonn an téarma “ *dragon* ” sa véarsa seo fós an diabhal, *Satan*, é féin. Ach tarlaíonn a throid i gcoinne “ *bean* ” trí ghníomh na Róimhe, i ndiaidh a chéile, *impiúil, agus an pápach ansin.*

Véarsa 14: “ *Agus tugadh dhá sciathán an iolair mhóir don mhnaoi, chun go n-eitiltfeadh sí san fhásach, go dtí a hionad, áit a gcothaítear í ar feadh tamaill, agus amanna, agus leathuaire, i bhfad ar shiúl ón bhfásach. aghaidh an nathair.* »

Sa véarsa 14 seo, athchromann sé ar an teachtaireacht trí ré réimeas an phápa a chur in iúl i bhfoirm “trí bliana go leith”, “ *am, amanna go leith* ”, a úsáideadh cheana i Dan.7:25. San atosú seo, nochtfar sonraí nua i seicheamh cróineolaíoch imeachtaí. Ní mór sonraí amháin a thabhairt faoi deara: cuirtear an “*nathair* ” in ionad “*an dragan* ” de véarsa 4 ar an mbealach céanna a chuirtear an “*eireaball* ” in ionad an “*dragon* ” de véarsa 3. Léiríonn na téarmaí “*nathair agus eireaball* ” dúinn athrú ar bheartaíocht ghníomhach a spreagann Dia, an “*iolar mór*”, sa diabhal agus ina dheamhain. Tar éis ionsaí oscailte an “*Dragon* ” seo a leanas an ruaille buaille agus bréag reiligiúnach an “*nathair* ” a

chomhlíontar le réimeas an Phápa de 1260 bliain prophesied. Ligeann tagairt don “ *nathair* ” do Dhia comparáid a mholadh dúinn le cúinsí an pheaca bunaidh. Díreach mar a bhí “ *an nathair* ” á mealladh ag Éabha trínar labhair an diabhal; Tá “ *an bhean* ”, “ *bríde* ” Chríost, faoi réir tástála na bhfocal bréaga a thugann an diabhal di trí “ *bhéal* ” a ghníomhairí Caitliceachas Rómhánach an phápa.

Véarsa 15: “ *Agus chuir an nathair uisce amach as a béal mar abhainn i ndiaidh na mná, chun í a tharraingt amach ag an abhainn.* »

Léiríonn véarsa 15 an ghéarleanúint Chaitliceach a bhfuil an creideamh Críostaí neamhchreidmheach faoina réir; cosúil le “ *uisce abhann* ” a “ *iompraíonn* ” gach rud laistigh di. Sheol “ *béal* ” an Phápa Chaitlicigh Rómhánach a leagain chaitliceacha fanatical agus éadrócaireach i gcoinne a gcéilí comhraic reiligiúnacha. Is éacht foirfe an ghnímh seo ná cruthú an chór “dragons” le Louis XIV arna chomhairle ag an Easpag Le Tellier. Bhí sé d’aidhm ag an gcomhlacht míleata seo, a cruthaíodh le dul sa tóir ar fhriotaíocht Phrotastúnach shíochánta, “ *traenáil* ” a dhéanamh ar na toghaí laga meabhracha Chríost go léir ina dogmas, trí iallach a chur orthu rogha a dhéanamh idir tiontú go Caitliceachas nó a bheith tugtha i mbraighdeanas nó bás tar éis drochíde uafásach. agus céasadh.

Véarsa 16: “ *Agus chabhraigh an talamh leis an mbean, agus d’oscail an talamh a béal agus shlog sé suas an abhainn a chaith an dragan as a bhéal.* »

Tugann an Spiorad dhá léiriú forshuite dúinn ar an véarsa aonair seo. Tabhair faoi deara go bhfuil “ *an bhean* ” agus “ *an domhain* ” anseo dhá aonán ar leith, agus gur féidir “ *an domhain* ” siombail an creideamh Protastúnach nó an domhain litriúil, ithir ár bplainéad. Tabharfaidh sé seo dhá léirmhíniú ar an véarsa seo a leanann a chéile go croineolaíoch san Nochtadh diaga.

An 1ú teachtaireacht: Protastúnachas bréagach bréige : In ord croineolaíoch, ar dtús, freagraíonn “ *an bhean* ” don chur síos pictiúrtha ar Phrotastúnaigh shíochánta an Reifirméisín a ndearna a “ *béal* ” oifigiúil (béal Martin Luther i 1517) peacaí na gCaitliceach a shéanadh; a thug údar lena n-ainm: “Protastúnach” iad siúd a dhéanann agóid in aghaidh éagóra reiligiúnach Chaitliceach a pheacaíonn in aghaidh Dé agus a mharaíonn a sheirbhísigh dhílis. D’oscail comhpháirt hypocritical eile den Phrotastúnachas a shamhlaítear leis an bhfocal “ *talamh* ” a “ *béal* ” freisin chun an creideamh Caitliceach a shéanadh, ach chuaigh sé i ngleic le hairm agus “shlogtha ” a *bhuille foréigneacha* cuid shuntasach de throdaithe na léig Chaitliceach. Is siombail é an focal “talamh” anseo na “Huguenots” cáiliúla, trodaithe Protastúnacha na Cévennes, agus iad siúd de dhaingneáin mhíleata ar nós La Rochelle le linn “cogaí na reiligiún” nach raibh an dá ghrúpa daoine ag freastal orthu ná ina onóir ag Dia . comhraiceoirí.

2ú teachtaireacht : an claíomh dhíoghail aindiachais náisiúnta na Fraince .

Ar an dara léamh, agus in ord croineolaíoch, taispeánann an véarsa 16 seo conas a shlogfaidh Réabhlóid na Fraince go hiomlán ionsaí na bPápa ar na monarcachtaí Caitliceacha. Seo í príomhtheachttaireacht an rann seo. Agus is é an ceann a thugann Dia do ról an “^{4ú} *trumpa* ” de Rev.8:12, agus “ *Beast a ardaíonn as an duibheagán* ” de Rev.11:7, mar analaí le Lev.26:25, tagann sé, a deir Dia, cosúil le “ *claíomh, a dhíoghail no chomhghuaillíocht* ” feall ar pheacaigh Chaitliceacha reibiliúnach. Tá an íomhá seo bunaithe ar phionós an reibiliúnach “ *Corah* ” in Uimh. 16:32: “ ***D’oscail an talamh a bhéal*** , agus shlog sé suas iad, agus a dtithe,

le muintir Chora go léir agus lena n-earraí go léir.” Ar aon dul go foirfe leis an Nochtadh Dhiaga agus le héacht stairiúil, meabhraíonn an íomhá chomparáideach seo an diúltú don dlí diaga ag na reibiliúnaigh sa dá chás.

Namhaid Deiridh Dragon : Iarsma Adventist na mBan

Véarsa 17: “ *Agus bhí fearg ar an dragan leis an mbean, agus chuaigh sé chun cogaidh i gcoinne iarsma a sliocht, a choinníonn orduithe Dé agus a bhfuil fianaise Íosa acu.* »

Ag dul thar nais ina dtost ar na 150 bliain de ghníomhaíocht na bProtastúnach buailte ag an mallacht dhiaga, téama an “ *5ú trumpa* ”, taispeánann an Spiorad troid dheireanach dhomhanda an diabhair agus a sheanmóirí neamhaí agus talmhaí, agus taispeánann sé spriocanna an diabhair dúinn. a bhfuath coitianta. Is iad na spriocanna deireanacha seo ná na Tofa, sliocht deiridh agus oidhrí na gceannródaithe Adventist de 1873 ar fógraíodh an tástáil dheireanach seo dóibh de réir Ath.3:10. Ceannródaithe a gcuirfidh siad a misean i gcrích, ag iompar a mbeannacht dhiaga chéanna. Beidh orthu tacú go daingean agus go dílis leis an obair a chuir Íosa ar a n-iontaobh: diúltú d’onóir ar bhealach ar bith “ *marc an beithíoch* ” ar Dhomhnach na Róimhe, trí chleachtadh na scíthe sabóideach a choinneáil go dílis, is cuma cén costas, le linn an tSathairn, an seachtú lá fíor den tseachtain, am arna eagrú agus arna bhunú ag Dia mór agus uilechumhachtach cruthaitheoir. Is í an fhírinne seo atá le feiceáil sa tuairisc seo ar an “ *iarsma de shíol na mná* ” sa rann seo: “ *an dream a choinníonn aitheanta Dé* ”, na deich agus ní na naoi; “ *agus a choinníonn fianaise Íosa* ”, mar ní ligean siad d’aon duine í a thógáil uathu; ná “ *na dragain* ”, ná “ *na sáirsintí* ”. Agus is í an “ *fhianaise seo ó Íosa* ” an rud is luachmhaire, mar, de réir Ath. 19:10, “ *is í fianaise Íosa spiorad na tairngreachta* ”. Is í an fhianaise prophetic seo a fhágann go bhfuil sé “ *dodhéanta don diabhal na fíor-thofa a mhealladh* ” de Chríost, Dia na fírinne, mar a mhúineann Matt.24:24: “ *Oir éireoidh Críostanna bréige agus fáithe bréige; déanfaidh siad iontais agus míorúiltí móra , go dtí an pointe meabhlú , más féidir , fiú na daoine tofa .* ”.

Bua beagnach iomlán do Satan

Véarsa 18: “ *Agus sheas sé ar ghaineamh na farráige.* ”

na forais reiligiúnacha Chríostaí ar fad atá i gceannas air agus atá faoina údarás aige a thabhairt leis ina thitim agus ina dhaoradh básmhar. In Isa.10:22, deir Dia: “ *Cé go bhfuil do phobal, O Iosrael, cosúil le gaineamh na farráige, ní bheidh ach iarsma ar ais; Tá an scrios a réiteach, beidh sé ina chúis le ceartas cur thar maoil.* » Mar sin, de réir na tairngreachta seo, i ndeireadh an domhain, ní éalaíonn ach Aidbhintigh easaontacha, arb ionann iad agus “ *iarsma na mná* ”, “ *Roghnaithe, Bride Chríost* ”, agus “ *Iosrael* ” spioradálta Dé chuige seo. forlámhas satanach. Is cuimhin liom, faoin ainm “Adventist”, go sainmhíneann an Spiorad caighdeán an chreidimh le haghaidh slánú na ndaoine deiridh a roghnaíodh ó 1843; in 2020, is iompar reiligiúnach é, ach ní institiúid í a thuilleadh a bhreithnigh Dia, a dhaoradh agus a dhiúltaigh (“ *urlacan* ”) i 1994.

Nochtadh 13: Bráithre bréagacha an chreidimh Chríostaí

Beast na farraige – Beast an domhain

Léiríonn an uimhir 13 do dhaoine idolatrous superstitious charm ádh nó droch-ádh charm ag brath ar gach duine tuairimí agus tíortha. Anseo, ina Nochtadh glórmhar, nocht Dia dúinn a chód uimhreach féin, bunaithe ar na huimhreacha 1 go 7 agus a gcomhcheangail éagsúla. Faightear an uimhir 13 tríd an uimhir “6”, uimhir an aingeal Sátan, agus an uimhir “7”, uimhir Dé agus mar sin an reiligiún dlisteanach a thugtar don chruthaitheoir Dia in Íosa Críost a chur leis. Gheobhaidh muid mar sin sa chaibidil seo “deartháireacha bréagacha an chreidimh Chríostaí” ach fíor-naimhde marfacha na ndaoine fíor-thofa. Tá an “*tarsh*” seo i bhfolach i lár an “*gráin mhaith*” faoi láithrithe míthreoracha reiligiúnacha a nochtar sa chaibidil seo.

An chéad *Beast* : a ardaíonn ón bhfarraige

an *Dragon nathair*

Véarsa 1: “*Ansin chonaic mé beithíoch ag teacht aníos as an bhfarraige, a raibh deich n-adharc agus seacht gcinn air , agus ar a adharca deich gcrann , agus ar a chinn ainmneacha diamhasla .*

Mar a chonaiceamar i staidéar Ath. 10, faighimid sa chaibidil seo an dá “*bheithí*” Chríostaí mar a thugtar orthu dár ré. Baineann an chéad cheann, “*a ardaíonn ón bhfarraige*”, mar atá i Dan.7:2, leis an gcreideamh Caitliceach agus a réimeas géarleanúnach de “*42 mí*”, nó 1260 fíor-bhliain. Ag tógáil suas siombailí na n-impireachtaí atá roimhe i nDan.7, faighimid réimeas an “*adharc bhig*” a bhí le feiceáil tar éis do na “*deich n-adharc*” a ríochtaí a fháil de réir Dan.7:24. Léiríonn na “*tiaras*” a chuirtear ar na “*deich n-adharc*” gurb é an comhthéacs stairiúil seo a ndírítear air. Anseo, tá an Pápa Róimh siombailithe ag “*seacht cloigeann*” a thréith go háirithe sa chiall dúbailte. Is é an ceann is liteartha ná “*seacht gcnoc*” ar a bhfuil an Róimh tógtha de réir Ath.17:9. Tá tosaíocht ag an gceann eile, níos spioradálta; seasann an abairt “*seacht gcinn*” naomhú na giúistís : “*seacht*” mar líon na naomhaithe, agus “*cinn*” ag ainmniú an giúistís

nó an elder in Isa.9:14. Tá an ardchiúnas seo inchurtha i leith na Róimhe Phápa toisc gur stát neamhspleách í, idir shibhialta agus reiligiúnach, a bhfuil an Pápa ina cheannaire uirthi. Sonraíonn an Spiorad: “ agus ar a chinn ainmneacha blasphemy ”. Tá an focal “ blasphemy ” san uatha agus ní mór dúinn aistriú mar seo a leanas: “ ainmneacha bréaga ”, de réir bhrí an fhocail “ blasphemy ”. Cuireann Íosa Críost an “ bréag ” i leith réimeas an phápa Rómhánach. Dá bhrí sin tugann sé an teideal “ athair bréaga ” dó mar a d’ainmnigh sé an diabhal, Sátan é féin in Eoin 8:44: “ **Is ionat d’athair an diabhal** , agus is mian leat mianta d’athar a dhéanamh. Bhí sé ina dhúnmharfóir ó thús, agus ní sheasann sé san fhírinne, mar níl aon fhírinne ann. Nuair a chuireann sé bréag in iúl, labhrann sé óna chroí féin; **toisc go bhfuil sé ina liar agus athair na bréaga.** ”

Véarsa 2: “ *Bhí an beithíoch a chonaic mé cosúil le liopard ; bhí a chosa mar chosaibh béar , agus a bhéal mar bhéal leó . Thug an dragan a chumhacht, agus a ríchathaoir, agus údarás mór dó. »*

Tugtar cur síos níos cruinne anseo ar an gceathrú beithíoch de Dan.7:7 a dúirt “ uafásach, uafásach, agus thar a bheith láidir ”. Go deimhin cuireann sé i láthair amháin critéir na dtrí impireacht a tháinig roimhe ó Impireacht Chaldean. Tá aclaíocht an “ liopard ” aige, cumhacht ró-mhór an “bhéar ” agus neart cruálach carnabhach an “ leon ”. In Ath.12:3, rinne “ an dragan ” de véarsa 3, áit a raibh “ na diadems ” ar na “ seacht gcinn ” ionadaíocht don Róimh ina céim impiriúil pháganach ag déanamh géarleanúint ar na luath-Chríostaithe. Mar sin, díreach mar a éiríonn le “ adharc beag ” Dan.7:8-24 le Dan.8:9, anseo faigheann an papacy a chumhacht ó Impireacht na Róimhe; a dhearbhaíonn an stair leis an bhforaithne impiriúil a bhí dlite do Justinian I ⁱ 533 (scríbhneoireacht) agus 538 (iarratas). Ach beware! Tagraíonn an “ dragon ” freisin do “ an diabhal ” in Ath. 12:9, rud a chiallaíonn go bhfaigheann an papacy a chumhacht, “ a neart, a ríchathaoir agus a údarás mór ” ón diabhal féin. Tuigimid cad chuige a ndéanann Dia “ aithreacha bréaga ” ar an dá eintiteas sa véarsa roimhe seo.

Nóta : Ar an leibhéal míleata, coimeádann an Róimh an Phápa neart agus cumhacht a foirme impiriúil, toisc go bhfreastalaíonn airm ríoga na hEorpa uirthi agus go gcomhlíonann siad a cinntí. Mar a mhúineann Dan.8:23 go 25, luíonn a láidreacht ar “ rath a réasúin ” arb é atá ann éileamh a dhéanamh ionadaíocht a dhéanamh do Dhia ar an talamh, agus mar sin, a bheith in ann rochtain a oscailt nó a dhúnadh ar an mbeatha shíoraí atá beartaithe. Soiscéal Chríost: “ *I ndeireadh a ríachtana, nuair a chaitear peacaigh, tiocfaidh rí stuama agus ealadhanta . Méadóidh a chumhacht, ach ní trína neart féin ; wreak sé havoc dochreidte , éireoidh sé ina ghnóthais , scriosfaidh sé na cumhachtaí agus na daoine na naomh . Mar gheall ar a shaibhreas agus ar rath a chleasa , beidh arrogacht ina chroí, scriosfaidh sé go leor fir a mhair go sámh, agus ardóidh sé i gcoinne an chinnirí; ach beidh sé briste, gan iarracht lámh ar bith. »*

Ag deireadh na 1260idí, chuir aindiachas Réabhlóid na Fraince deireadh lena chumhacht despotic a bunaíodh ó 538 .

Véarsa 3: “ Agus chonaic mé ceann dá chinn amhail is dá mba lucht créachtaithe chun báis é; ach bhí a chréacht marfach healed. Agus bhí an talamh go léir faoi ghruaim taobh thiar den ainmhí. »

Nár aithrí riamh ina stair iomlán, is trí shrian a bheidh ar ghiúistís an phápa a cumhacht géarleanúna a thréigean. Bainfear é seo amach ó 1792 nuair a scriosfar an mhonarcacht, a tacaíocht armtha, agus scriosfar í ag aindiachas na Fraince. Mar a fógraíodh in Rev.2:22, tá an t-aindiachai seo “ *anróiteacht mhór* ” ag iarraidh cumhacht reiligiúnach na Róimhe “ *an bhean Jezebel* ” a scrios agus is iad na spriocanna atá aige ná “ *iad siúd a dhéanann adhaltranas léi* ”; monarchs, monarchists agus sagairt Chaitliceacha. Seo mar a chaithfidh sí a bheith “ *amhail is dá mbeadh sí créachtaithe chun báis* ”. Ach ar chúiseanna faille, ^{d'athbhunaigh an tImpire Napoleon I} é in 1801 in ainm a Choncordat. Ní dhéanfaidh sí géarleanúint dhíreach choíche arís. Ach leanfaidh a chumhacht seductive ar aghaidh don iliomad creidmheach Caitliceach a chreideann go léir ina bréaga agus a pretensions go dtí an tuairisceán i ghlóir Íosa Críost: “Agus bhí an domhan ar fad in admiration *taobh thiar de na Beast* ”. “ *Lean an domhan uile an beithíoch* ”, agus baineann an focal *cré seo*, sa chiall dhúbailte, leis an bpláinéad, ach freisin leis an gcreideamh Protastúnach Leasaithe a tháinig uaidh. Deimhníonn an chomhghuaillíocht éacúiméineach (= earthly, sa Ghréigis) a rinneadh ó shin i leith an fógra seo. Dá mba mhian leis an Spiorad an teachtaireacht seo a chur in iúl i dteanga shoiléir, léimid: “ lean *an creideamh Protastúnach ar fad an teachtaireacht seo creideamh Caitliceach dofhulaingthe*. Deimhneofar an ráiteas seo trí staidéar a dhéanamh ar an dara “ *beithíoch* ” a thagann an uair seo “ *aníos ón talamh* ” i véarsa 11 den chaibidil seo 13.

Véarsa 4: “ Agus rinne siad adhradh don dragan, toisc go raibh údarás tugtha aige don beithíoch; adhradh siad an beithíoch, ag rá, Cé atá cosúil leis an Beast, agus a fhéadfaidh troid ina aghaidh? »

Ag ainmniú an Róimh impiriúil agus Sátan araon, de réir Ath. 12:9, tá *an dragan*, mar sin *an diabhal* é féin, á *adhradh* acu siúd a thugann ómós do réimeas an Phápa; mar thoradh air seo agus i aineolas iomlán, toisc go bhfuil sé “*a thug a chumhacht don beithíoch*”. Mar sin, deimhnítear leis an stair “ *rath an fhiontair* ” *Phápa a rinne tairngreacht i Dan.8:24*. Rialaíonn sí os cionn na ríthe trína cumhacht reiligiúnach, ar bhealach iomlán, gan chonspóid le fada. Leithdháileann sí tailte agus onóracha le teidil dóibh siúd a fhreastalaíonn uirthi chun luach saothair a thabhairt dóibh, mar is féidir linn a léamh in Dan.11:39: “*Is leis an dia eachtrannach a ghníomhóidh sé in aghaidh na n-áiteanna daingne; agus líonfaidh sé le honóir iad siúd a aithníonn é, cuirfidh sé i gceannas orthu ar mhórán, agus roinnfidh sé orthu na tailte mar luach saothair*.” Cuireadh an rud i gcrích go litriúil ar bhealach aithnidiúil nuair a rinne an Pápa Alexander VI Borgia (feallmharfóir clúiteach) an talamh a roinnt sa bhliain 1494 agus é a leithdháileadh ar an bPortaingéil, ardpoinnte oirthear na Brasaíle agus na hIndia, agus chuig an Spáinn, an chuid eile go léir de na cinn nua-aimsithe. tailte. Áitíonn an Spiorad. **Ní mór don té a roghnaíonn Íosa Críost a bheith lánchinnte go bhfuil an creideamh Caitliceach diabolach, agus go bhfuil a ghníomhartha ionsaitheacha nó daonnúla go léir faoi stiúir Satan, namhaid Dé agus na daoine tofa.** Tá údar leis an mbéim seo ós rud é go ndéanann sé tairngreacht in

Dan.8:25, “ *rath a chuid fiontair agus rath a chuid toil* ”. Tugann a údarás reiligiúnach aitheanta ag na ríthe, na cumhachtaí, agus na Críostaithe, gradam atá bunaithe ar iontaoibh dó, mar sin i ndáiríre an-leochaileach. Ach nuair a théann Dia agus an diabhal le chéile le haghaidh beart pionósach, leanann na sluaite, mais dhaonna na ndaoine go géilliúil an cosán bréagach a rianaítear agus thar aon rud eile, a fhorchuirtear. Ar domhan, éilíonn an chumhacht cumhacht, mar is maith le daoine a bheith ag mothú cumhachtach, agus sa réimse seo, tá réimeas an phápa, a mhaíonn go ndéanann sé ionadaíocht ar Dhia, ina mháistir ar an seánra. Mar atá in Ath.6, cuireann an téama ceist: “ *Cé atá cosúil leis an beithíoch, agus cé atá in ann troid ina aghaidh?* ” “. Thug caibidlí 11 agus 12 an freagra: Dia i gCríost a éireoidh i 1793 le aindiachas réabhlóideach na Fraince a engulf i fola. Ach go dtí gur tháinig an “ *cláíomh díoltais* ” seo (ról a chuirtear i leith an 4ú ^{pionós} i Lev.26:25) amach, bhí Protastúnaigh armtha ag troid cheana féin, gan a bheith in ann é a ruaigeadh. Beidh fir, Protastúnaigh, Francaigh agus Gearmánaigh, agus Anglacánaigh, atá chomh dian céanna léi, ag troid léi ón 16ú ^{haois}, ag filleadh a buille marfach, toisc go bhfuil a gcreideamh thar aon rud eile, polaitiúil.

Rann 5: “ *Agus tugadh dó béal ag labhairt focail sotalach agus blasphemies; agus tugadh cumhacht dó gníomhú ar feadh dhá mhí is daichead.* »

Is ionann na focail seo agus iad siúd a léigh muid i Dan.7:8 a bhaineann leis an “ *adharca beag* ” Pápa Rómhánach a ardaíonn tar éis “ *deich n-adharc* ” ríochtaí na hEorpa. Anseo feicimid a “ *arrogance* ” ach anseo cuireann an Spiorad “ *blasphemies* ” nó pretensions bréagach agus bréaga reiligiúnacha ar ar tógadh “ *a rath* ”. Deimhníonn Dia a réimeas de “ *1260* ” blianta iarbhir curtha i láthair i bhfoirm prophetic Bhíobla “ *daichead a dó mhí* ”, de réir an chóid “ *lá ar feadh bliana* ” de Eze.4:5-6.

Véarsa 6: “ *Agus d’oscail sí a béal chun blasphemies a labhairt i gcoinne Dé, chun blaspheme a ainm, agus a tabernacle, agus iad siúd a bhfuil cónaí orthu ar neamh.* »

Ní mór dom aird a tharraingt anseo ar an gciall choiteann a thugann an chine daonna don fhocal “ *blasphemy* ” nó masla. Tá an coincheap seo míthreorach mar ní ghlacann bréaga, “ *blasphemies* ” ar chor ar bith le gné na masla, agus maidir leo siúd a chuireann Dia i leith na Róimhe Phápa, tá cuma na naomhaíochta bréagach meallta orthu.

béal an Phápa “ *blasphemies in aghaidh Dé* ”; a dheimhníonn a chéannacht i Dan.11:36 nuair a léimid: “ *Déanfaidh an rí mar is mian leis; ardóidh sé é féin, déanfaidh sé glóir ós cionn na ndéithe go léir, agus déarfaidh sé nithe dochreidte i gcoinne Dhia na ndéithe; beidh rath air go dtí go gcríochnófar an fhearg, mar sin a chinnfear a chur i gcrích.* » Cuireann an Spiorad bréaga, nó “ *blasphemies* ” ar réimeas an Phápa, arb iad is sainairíonna dá chuid teagasc reiligiúnach uile; “ *A n-aghaidh Dé, a ainm a dhalladh,* ” glacann sí ainm Dé go neamhghlan, déanann sí a phearsa a shaobhadh, agus a ghníomhartha diabolacha dúnmharfacha á chur ina leith; “ *a tabernacle* ”, is é sin, a thearmann spioradálta is é sin a Thionól, a Toghaí; “ *agus iad siúd a chónaíonn ar neamh* ”, toisc go gcuireann sé neamh agus a áitritheoirí i láthair ina bhealach mealltach, ag léiriú ina dogmas, na hifreann neamhaí, oidhreacht na nGréagach a lonnú faoin talamh, Paradise agus Purgadóir. Tá “ *áitritheoirí na bhflaitheas* ”, ion

agus naofa, ag fulaingt agus ag déanamh aiféala ar an bhfíoras go bhfuil samhail na hingé agus na cruálachta a spreag an campa demonic ar an talamh i leith fir go héagórach.

Véarsa 7: “ *Agus tugadh dó cogadh a dhéanamh in aghaidh na naomh, agus iad a shárú. Agus tugadh údarás dó ar gach treibh, daoine, teanga, agus náisiúin.* »

Deimhníonn an véarsa seo teachtaireacht Dan.7:21: “ *Chonaic mé an adharc seo ag cogadh in aghaidh na naomh, agus i réim os a gcionn.* ” Is í an Chríostaíocht Eorpach agus dhomhanda an sprioc go deimhin, ó cuireadh an creideamh Caitliceach Rómhánach i bhfeidhm ar gach pobal Eorpach comhdhéanta, i ndáiríre, de “ *treibheacha, pobail, teangacha agus náisiúin* ” a bhí neamhspleách go sibhialta. Deimhníonn a húdarás “ *ar gach treibh, daoine, teanga, agus náisiúin* ” a híomhá mar “ *an striapach Babylon Mhór* ”, ó Ath. 17:1 a chuireann i láthair í “ *ina suí ar go leor uisci* ”; “ *uisci* ” a shamhlaíonn “ *pobail, scata, náisiúin agus teangacha* ” de réir Ath.17:15. Is féidir linn a thabhairt faoi deara, le spéis, nach bhfuil an focal “ *treibh* ” in easnamh sa chaibidil seo 17. Is é an chúis atá leis an gcomhthéacs deiridh den ré spriocdhírthe a bhaineann leis an Eoraip agus leis an gCríostaíocht Thiar inar cuireadh na foirmeacha náisiúnta éagsúla in ionad na treibhe.

Ar an taobh eile den scéal, i gcomhthéacs thús réimeas an phápa, bhí daonraí na hEorpa eagraithe go bunúsach ina “ *treibheacha* ” *cosúil le Gaul Rómhánach, easaontaithe agus roinnte ag “ teangacha ”* agus canúintí éagsúla . Go croineolaíoch, bhí daonra na hEorpa ag “ *treibh* ”, ansin ag “ *daoine* ” faoi réir ríthe, agus ar deireadh, leis an 18ú ^{haois} ag “ *náisiúin* ” poblachtacha , amhail Stáit Aontaithe Mheiriceá Thuaidh, arb ionann iad agus a bhfás tábhachtach. Tá bunreacht na “daoine” le haighneacht do réimeas an phápa Rómhánach, mar is é an té a aithníonn agus a bhunaíonn údarás ríthe na hEorpa Críostaí, ó Clovis 1ú rí na ^{bhFrancach} .

Véarsa 8: “ *Agus déanfaidh gach duine a chónaíonn ar an talamh adhradh dó, nach bhfuil a ainm scríofa ó bhunú an domhain i leabhar beatha an Uain a maraíodh.* ” »

San am deiridh, nuair a ainmníonn an tsiombail “ *talamh* ” an creideamh Protastúnach, glacann an teachtaireacht seo le brí bheacht: adhradh gach Protastúnach an creideamh Caitliceach; go léir, ach amháin na daoine tofa dá dtugann an Spiorad an míniú seo go foirneach: “ *Iad siúd nár seriobhadh a n-ainm ó bhunú an domhain i leabhar beatha an Uain a maraíodh.* » Agus meabhraím anseo daoibh, gur “ *saoránaigh ríocht na bhflaitheas* ” iad a ionadaithe tofa seachas na reibiliúnaithe ar “ *áitritheoirí an domhain* ” iad. Is fianaise iad na fíricí d’fhírinne an fhógra fáidhiúil seo arna fhoirmiú ag Spiorad Dé. Toisc ó thús an Reifirméisean, ach amháin i gcás Pierre Valdo i 1170, tá Protastúnaigh adored an creideamh Caitliceach trí onóir a "Dé Domhnaigh" oidhreacht ón impire págánach Constantine 1 ó 7 Márta, 321. Ullmhaíonn an cúiseamh seo ^{téama} an an dara “ *beithíoch* ” curtha i láthair i véarsa 11.

Véarsa 9: “ *Má tá cluasa ag éinne, éist sé!* ” »

An té a bhfuil “ *cluas* ” na haitheanta aige arna oscailt ag Dia, tuigfidh sé an teachtaireacht atá molta ag an Spiorad.

Fógraíodh an pionós a cuireadh chun báis ag claíomh dhíoghail aindiachais náisiúnta na Fraince

Véarsa 10: “ *Má théann aon duine i mbraighdeanas, rachaidh sé i mbraighdeanas; má mharaíonn éinne leis an gclaíomh, ní foláir é a mharú leis an gclaíomh. Is é seo buanseasmhacht agus creideamh na naomh.* »

Meabhraíonn Íosa Críost an ceansa síochánta a éilíonn sé ar a thoghthaibh i gcónaí. Cosúil leis na chéad martyrs, ní mór d'oifigigh tofa an réimeas éadrócaireach Pápach glacadh leis an chinniúint a d'ullmhaigh Dia dóibh. Ach fógraíonn sé céard a bheidh ina bhreitheamh agus a ghearrfaidh pionós air in am trátha, beachtas reiligiúnda na ríthe agus na bpápa chomh maith lena chléir. Tar éis dóibh na hoifigigh tofa a “ *threorú* ” i mbraighdeanas, rachaidh siad féin go príosúin na réabhlóidithe Francacha. Agus tar éis “ *maráíodh leis an gclaíomh* ” na daoine roghnaithe a raibh grá ag Íosa orthu, marófar iad féin le “ *claíomh* ” dhíograiseach Dé a mbeidh a ról i gcrích ag guillotine na réabhlóidithe Francacha céanna. Is trí Réabhlóid na Fraince a fhreagróidh Dia don mhian le **díoltas** a léirigh fuil na martyrs in Ath. 6:10: “ *Glaodh siad le guth ard, ag rá: Cá fhad, naofa agus fíor, a Mháistir, moill tú. breith a thabhairt, agus díoltas a dhéanamh ar son ár gcuid fola orthu siúd atá ina gcónaí ar an talamh?* “. Agus “ *buailfidh an gilitín réabhlóideach leanaí Caitliceacha leis an mbás* ” den mhonarcacht agus den chléir Rómhánach Phápa mar a fógraíodh in Ath.2:22. Ach i measc na n-íospartach a gheobhaidh muid freisin Protastúnaigh hypocritical a mheascadh an creideamh le tuairimí polaitiúla sibhialta agus a chosain, “ *claíomh* ” ar láimh, a gcuid tuairimí pearsanta agus a n-oidhreacht reiligiúnach agus ábhartha. B'é John Calvin agus a chomhoibritheoirí fuilteacha sa Ghinéiv an t-iompar seo. Agus na gníomhartha a rinneadh i 1793 agus 1794 á dtaispeáint aici, tugann an tairngreacht sinn isteach i gcomhthéacs na síochána fada reiligiúnda a bunaíodh do na blianta “150” a rinne “cúig mhí” fáidhiúil Ath.9 :5-10. Ach tar éis 1994, ag deireadh na tréimhse seo, ó 1995, athbhunaíodh an ceart *chun “marú” ar chúiseanna creidimh*. Is léir gurb é an namhaid féideartha an reiligiún Ioslamach ansin go dtí go gcuirfear síneadh cogaidh leis as a dtiocfaidh an “Tríú Cogadh Domhanda” idir 2021 agus 2029. Go gairid roimh fhilleadh Chríost a bhfuiltear ag súil leis in earrach na bliana 2030, beidh an dara “beast” le *feiceáil* . sa chaibidil seo 13 .

An dara Beast: a ardaíonn as an domhain

An Seastán Deiridh den Dragon-Uain

Véarsa 11: “ *Ansin chonaic mé beithíoch eile ag teacht aníos as an domhain, a raibh dhá adharc ar nós uan, agus a labhair cosúil le dragan.* »

Tá an eochair chun an focal “ *talamh* ” a aithint le fáil i nGin.1:9-10: “ *Dúirt Dia, Bailíodh na huiscí atá faoin spéir le chéile in aon áit amháin, agus léiríodh talamh tirim. Agus mar sin a bhí. Thug Dia an talamh tirim mar thalamh, agus an mhais uisce a thug sé ar muir. Chonaic Dia go raibh sé go maith.* »

Mar sin, díreach mar a tháinig an “domhain” tirim amach as “ *an fharraige* ” ar an dara lá de chruthú na cruinne, tháinig an dara “ *beithíoch* ” seo amach as an gcéad cheann. Baineann an chéad “ *bheathach* ” seo lena n-ainmnítear an reiligiún Caitliceach, an dara ceann, ag teacht amach as, baineann

sé leis an reiligiún Protastúnach, is é sin, an eaglais Leasaithe. Níor cheart, áfach, go gcuirfeadh an foilsíú iontais seo iontas orainn a thuilleadh, ó léirigh staidéir na gcaibidlí roimhe seo dúinn, ar mhodh comhlántach, an stádas spioradálta a thugann Dia ina bhreithiúnas diaga don reiligiún Protastúnach seo, tar éis na tréimhse ar a dtugtar ". Thyatira", *níor* aontaigh an t-Athchóiriú ar tugadh faoi a thabhairt chun críche. Ach bhí an críochnú seo ag teastáil de réir fhóraithe Dan.8:14, a bhfuil teachtaireacht Dé d'Ath.3:1 dlite di: “ *Deirtear go bhfuil tú beo; agus tá tú marbh .* ” Caitheann an bás spioradálta seo isteach i lámha an diabhairl í a ullmhaíonn í trína inspioráid dá “ *cath Armageddon* ”, Ath. 16:16, uair dheireanach an pheaca ar domhan. Is in uair an tástála deiridh seo ar chreidimh, a prophesied sa teachtaireacht a seoladh chuig a seirbhísigh Adventist ag an am i *Philadelphia* , go nglacfaidh sí tionscnaimh neamhfhulaingt a dhéanamh di, an “ *beithíoch a éiríonn as an domhain* ”. Tá “ *dhá adharc* ” aici a údaróidh agus a aithneoidh véarsa 12 a leanas. Chun a bheith aontaithe sa chomhghuaillíocht éacúiméineach, tá na reiligiúin Phrotastúnacha agus Chaitliceacha aontaithe ina gcomhrac in aghaidh an lae sosa arna naomhú ag Dia ar an seachtú lá barántúla den tseachtain; Dé Sathairn nó Sabbath na nGiúdach, ach freisin de Adam, Noah, Moses, agus Íosa Críost nár cheistigh é le linn a mhinistreachta agus a theagasc ar an talamh toisc go raibh na líomhaintí de transgression an Sabbath a tugadh i gcoinne Íosa ag na Giúdaigh rebellious. agus gan údar. Trí mhíorúiltí a dhéanamh d’aon ghnó ar an tSabóid, ba é an spreagadh a bhí aige ná fíor-choincheap Dé ar scíthe Sabbath a ath-shainmhíniú. Tá an dá reiligiún seo, a mhaíonn slánú a fhaigheann “ *an t-uan a thógann peacaí an domhain* ”, tuillte go maith, as a gcritéir thuairisciúla, íomhá “ *uan a labhraíonn cosúil leis an dragan* ”. Toisc éadulaingt a mholadh i leith breathnóirí Sabbath a rachaidh siad chomh fada lena gcáineadh chun báis, is cogadh oscailte é go deimhin, straitéis an “ *dragon* ”, a thagann chun solais arís.

Véarsa 12: “ *D’fheidhmigh sí údarás uile an chéad ainmhí ina láthair, agus thug sí ar an talamh agus ar a áitritheoirí an chéad ainmhí a adhradh, a raibh a chréachta marfach leigheasta.* »

Tá cineál sealaíochta feicthe againn, níl an creideamh Caitliceach i gceannas níos mó, ach tugtar an t-iar-údarás a bhí aige ar an reiligiún Protastúnach. Seo, toisc go bhfuil an reiligiún Protastúnach seo go hoifigiúil ag an tír is cumhachtaí ar domhan: Stáit Aontaithe Mheiriceá Thuaidh nó SAM Tá comhleá na reiligiún Protastúnach Eorpacha agus Mheiriceá bainte amach cheana féin, fiú an institiúid Adventist san áireamh, ar an seachtú lá, i.e. ó 1995. Cuirtear iallach ar “ *Babel* ” nua an domhain meascadh reiligiúnach ós rud é go bhfuil siad tógtha ag fáilte a chur roimh inimircigh ó admháil reiligiúnacha éagsúla. Má fhaigheann fir na nithe seo gnáth, mar gheall ar a n-aighe superficial agus a n-neamhshuim reiligiúnach, as a chuid, an cruthaitheoir Dia nach n-athraíonn, ní athraíonn a intinn ach an oiread, agus pionósaíonn sé an disobedience seo a neamhaird a ceachtanna stairiúla fianaise sa Bhíobla. . Trí chosaint ar a sheal, Domhnach Rómhánach an chéad lá, an lá scíthe a bhunaigh Constantine I ^{rinne} an dara “ *beithíoch* ” Protastúnach “ *an chéad beithíoch Caitliceach*”, adhradh, a d’aithin é mar stádas oifigiúil reiligiúnach agus a thug a ainm air. “Dé Domhnaigh” míthreorach. Meabhraíonn an Spiorad dúinn go raibh an

chomhghuaillíocht is déanaí seo idir Protastúnaigh agus Caitlicigh indéanta toisc go raibh “ *an chréachta básmhaireachta* ” a rinne an “ *beast a ardaíonn as an duibheagán* ” “ *le leigheas* ”. Glaonn sé ar ais air mar ní bheidh an seans seo ag an dara beithíoch é a leigheas. Beidh sé a bheith scriosta ag an teacht glórmhar Íosa Críost.

Véarsa 13: “ *Rinne sí iontais mhóra, fiú ag cur tine anuas ó neamh go talamh i radharc na bhfear.* »

Ó bhuaigh an tSeapáin i 1945, tá Meiriceá Protastúnach ar an gcéad chumhacht núicléach ar domhan. Déantar aithris i gcónaí ar a ardteicneolaíocht ach ní dhéantar é a chomhionann; tá sé i gcónaí céim amháin chun tosaigh ar a iomaitheoirí nó a naimhde. Deimhneofar an phríomhacht seo i gcomhthéacs an “Tríú Cogadh Domhanda” áit, de réir Dan.11:44, scriosfaidh sé a namhaid, an Rúis, tír “rí an tuaiscirt” sa tairngreacht seo. Beidh an gradam ollmhór aige ansin, agus beidh marthanóirí na coimhlinte, sáite agus measúil, a mbeatha a chur de chúram air agus aithneoidh siad a údarás ar shaol an duine go léir. Bhain “ *an tine ó neamh* ” le Dia amháin, ach ó 1945, tá seilbh agus rialú ag Meiriceá air. Tá an bua aici agus an gradam atá aici faoi láthair ag dul dó, rud a fhásfaidh níos mó nuair a bheidh an bua aici sa chogadh núicléach atá le teacht.

Véarsa 14: “ *Agus mheall sí iad siúd a chónaíonn ar an talamh trí na comharthaí a tugadh di a dhéanamh i láthair an ainmhí, ag rá leo siúd a chónaíonn ar an talamh íomhá a dhéanamh don ainmhí ar a raibh créacht an chlaíomh. agus a mhair.* »

na “ *prodigies* ” teicniúla a dhéantar gan líon. Tá “ *áitritheoirí an domhain* ” ag brath ar a chuid aireagán go léir a ionsúnn a saolta agus a gcuid smaointe. A fhad is nach n-iarrann Meiriceá orthu na giuirléidí seo atá ina n-anamacha a bhaint díobh féin, cosúil le andúiligh drugaí, tá “ *daoine an domhain* ” réidh chun éadulaingt reiligiúnach a dhlisteanú i leith “grúpa an-bheag”, *iarsmaí na mná.* ” ar Ath.12:17. Is éard atá i gceist le “... *íomhá a dhéanamh den beithíoch* ” gníomhartha an chreidimh Chaitlicigh a chóipeáil agus iad a atáirgeadh faoi údarás Protastúnach. Beidh an fillleadh seo ar ghruaim intinne bunaithe ar dhá ghníomh. Beidh na “ *marthanóirí* ” tar éis teacht slán ó ghníomhartha uafásacha cogaidh, agus buailfidh Dia iad de shíor agus de réir a chéile leis na “ *seacht bplá deiridh dá fheirge* ”, a gcuirtear síos orthu in Ath.16.

Foraithne báis an Domhnaigh

Véarsa 15: “ *Agus tugadh dó é a dhéanamh ar an íomhá ar an Beast teacht beo, go mbeadh an íomhá ar an Beast labhairt, agus an oiread agus nach mbeadh adhradh íomhá an Beast a maraíodh.* »

Glacfaidh plean an diabhair, arna spreagadh ag Dia, cruth agus cuirfear i gcrích é. Foilsíonn an Spiorad foirm an mhórbhearta a dhéanfar sa séú cuid de na “seacht bplá deiridh.” Le foraithne oifigiúil ar ghlac na reibiliúnaithe go léir ar domhan léi, cinnfear, ar dháta idir go luath san earrach agus 3 Aibreán, 2030, go marófar na hAdventists coimeáda Sabóide an Seachtú Lá deireanach atá fágtha. Go loighciúil, is é an dáta seo ná bliain an tuairisceáin i nglóir Íosa Críost. Is gá gurb é earrach na bliana seo 2030 an tráth a ndéanann sé idirghabháil chun cosc a chur ar phlean tubaisteach na reibiliúnach a chur i gcrích i gcoinne a dhaoine tofa

a dtiocfaidh sé chun a shábháil trí “laethanta a “giorraithe” a ghiorrú (Mat.24) . :22).

Véarsa 16: “ *Agus thug sí ar gach duine, idir bheag agus mhór, saibhir agus bocht, saor agus daor, marc a fháil ar a láimh dheis nó ar a mhullach.* ”

Roinntear marthanóirí na ré ina dhá champa leis an mbeart a glacadh. Aithnítear ceann na reibiliúnach le “ *marc* ” údaráis dhaonna a ainmníonn “Domhnach” Caitliceach, “lá na gréine neamhchoncraithe” ársa arna fhorchur ag duine dá lucht adhartha, an t-impire Rómhánach Constantine I, ón 7 Márta, ³²¹ . Faightear an “ *marc* ” “ *ar an láimh* ,” toisc gur “obair” dhaonna é a bhreithníonn agus a cháineann Íosa. Faightear é freisin “ *ar an mhullach* ” a shamhlaíonn toil phearsanta gach créatúr daonna a bhfuil an fhreagracht iomlán aige mar sin faoi bhreithiúnas cóir Dé cruthaitheoir. Chun an léirmhíniú seo ar shiombalachas na “ *láimhe* ” agus an “ *éadan* ” a fhíordheimhniú ón mBíobla, tá an véarsa seo ó Deut.6:8, mar a deir Dia faoina orduithe: “ *Ceanglóidh tú iad mar chomhartha ar do lámha , agus beidh siad mar éadain idir do shúile.* »

Díoltais roimhe seo

Rann 17: “ *agus nach bhféadfadh aon duine ceannach ná díol gan an marc, ainm an ainmhí, nó uimhir a ainm.* »

Taobh thiar den fhocal seo “ *duine* ” tá campa na naomh Adventist a d’fhan dílis don Sabbath beannaithe ag Dia. Toisc go ndiúltaítear “ *an marc* ” a urramú , ar an Domhnach, den chuid eile den chéad lá págánach, cuirtear ar leataobh iad. Ar dtús, bhí siad ina n-íospartaigh ar “baghcat” a raibh aithne mhór air i mbearta Mheiriceá i gcoinne comhraic a chuir ina gcoinne. Chun an ceart chun trádála a bheith agat, ní mór “ *an marc* ” a urramú, ar an Domhnach, a bhaineann le Protastúnaigh, “ *ainm an beithíoch* ”, “bíocair Mhic Dé”, a bhaineann le Caitlicigh, nó “ *uimhir a chuid. ainm* ”, nó an uimhir 666.

Véarsa 18: “ *Is eagna í seo. Lig dó a bhfuil tuiscint aige uimhir an beithíoch a ríomh. óir is í uimhir an fhir, agus sé chéad seasca a sé a líon.* »

Ní leor eagna an duine chun teachtaireacht Spiorad Dé a thuiscint. Ní foláir é a fháil le hoidhreacht uaidh, cosúil le cás Sholaimh ar sháraigh a eagna eagna gach fir agus a rinne a cháil ar fud an domhain aitheanta. Sular glacadh le huimhreacha Araibise, i measc na n-Eabhraigh, na Gréagaigh, agus na Rómhánaigh, bhí luach na n-aibítire ag litreacha a n-aibítire freisin, ionas go gcinnfidh suimiú luachanna na litreacha a chomhdhéanann focal a líon. Faighimid é trí “ríomh” mar a shonraíonn an véarsa. Is é “... *uimhir a ainm* ” ná “ *666* ”, is é sin, an *uimhir* a fhaightear trí luach uimhriúil na litreacha Rómhánacha atá ina ainm Laidine “VICARIVS FILII DEI” a shuimiú; rud a léirítear sa staidéar ar chaibidil 10. Is é an t-ainm seo ann féin an “ *blasphemy* ” nó an “ *bréag* ” is mó dá chuid éileamh, mar níor thug Íosa “ionadú” dó féin ar bhealach ar bith, rud a chiallaíonn an focal “vicéir”.

Nochtadh 14: Am na hAidbhinte Seachtú Lá

Teachtaireachtaí na dtrí aingeal – an fómhar – an seanré

Is caibidil í seo a dhíríonn ar an am idir 1843 agus 2030.

Sa bhliain 1843, mar gheall ar úsáid ar leith na tairngreachta Dan.8:14 bhí na “Adventists” ag fanacht le fillleadh Íosa Críost a bhí socraithe don earrach ar an dáta sin. Seo tús le comharbas de thástálacha an chreidimh ina léireofar spéis i spiorad na tairngreachta, eadhon, “*fianaise Íosa*” de réir Ath. 19:10, ina n-aonar ag Críostaithe a mhaíonn gur de shlánú Íosa iad. Críost faoi lipéid reiligiúnacha iolra. Ceadáíonn na “**oibreacha**” a léirítear leo féin an roghnú nó ní cheadaítear. Is féidir na saothair seo a achoimriú in dhá rogha fhéideartha: glacadh leis nó diúltú don solas a fuarthas agus a riachtanais diaga.

Sa bhliain 1844, tar éis ionchas nua a leagadh síos do thitim na bliana 1844, stiúrfaidh Íosa a chuid tofa roghnaithe i dtreo misean chun obair an Reifirméisean a thabhairt chun críche a thosaíonn le cleachtadh na Sabóide a naomhaíodh ag Dia ó cruthaíodh an domhan a athchóiriú. . Is é seo an t-ábhar is tábhachtaí den “*naomhthacht*” atá “*cosanta*” ó 1844, nuair a cuireadh an peaca seo i láthair a sheirbhísigh. Is mar seo a leanas a d’aistrigh an t-aistriúchán seo ar Dan.8:14 go dtí mo mhinistreach: “*dhá mhíle trí chéad maidin thráthnóna agus glantar an tearmann*”, is fíor, de réir an bhuntéacs Eabhraise: “*dhá mhíle trí chéad maidin tráthnóna agus beidh údar maith le beannaitheacht* . Is féidir le gach duine a fháil amach go bhfuil sárú na Sabbath diaga ó 321 i leith ag gabháil leis an iliomad tréigean eile ar fhírinní teagascacha a bhunaigh Dia in aimsir na n-aspal. Tar éis 1260 bliain de réimeas bréaga, comharbaí millteach an chreidimh,

fágadh popaireacht i dteagasc Protastúnach go leor bréaga dofhulaingthe do Dhia na fírinne. Sin é an fáth, sa chaibidil seo 14, go gcuireann an Spiorad trí phríomhthéama i láthair, is iad sin, i ndiaidh a chéile: misean nó teachtaireacht Adventist na “ *trí aingeal* ”; “ *an fómhar* ” deireadh an domhain, sórtáil agus éigniú na dtogh; “ *Fómhar fíonchaor* ” fíonchaora na feirge, pionós deiridh na n-aoirí bréagacha, múinteoirí bréagacha reiligiúnacha na Críostaíochta.

Múintear ó 1844 chun na toghaí a chosaint ó fheirg Dhiaga, tá an tástáil dheireanach in áirithe don deireadh foircneach den am a thugtar don chine daonna chun é féin a shuíomh idir an toil dhiaga a nochtar agus an t-éileamh reibiliúnach daonna a thit isteach i apostasy an ceann is iomláine. Ach, tá iarmhairtí ag an rogha a dhéantar dóibh siúd go léir a fuair bás ó 1844. Ní fhaigheann ach na daoine tofa soléite agus dílis “ *bás sa Tiarna* ” de réir theagasc véarsa 13, áit a ndearbhaítear iad “ *beannaithe* ”, is é sin, tairbhithhe ghrásta an Tiarna. Críost, lena bheannacht go léir atá deimhnithe cheana féin sa teachtaireacht a sheoltar chuig aingeal “ *Philadelphia* ” a bhaineann leo, mar ní leor é a bheith baiste mar “Adventist” chun go mbreathnódh Dia air mar dhuine tofa.

Más rud é go bhfuil sonraí na dtréigean le fáil fós, ar an taobh eile, tá na bunphointí leagtha amach agus achoimre ag an Spiorad i bhfoirm “teachtaireachtaí na dtrí aingeal” de véarsaí 7 go 11. Leanann na teachtaireachtaí seo a chéile i véarsaí 7 go 11. comharbas iarmhairtí.

Is cuimhin liom é anseo, tar éis an nóta ar an gclúdach ar leathanach 2 den obair seo, leagann na trí theachttaireacht seo béim ar thrí theachttaireacht a nochtadh cheana féin in íomhánna siombalacha i leabhar Daniel i Dan.7 agus 8. A meabhrúchán, sa chaibidil seo 14 de Revelation , leagann sé béim agus deimhníonn sé an fíorthábhacht a thugann Dia dóibh.

Na Adventists fuascailte a bhuaigh

Véarsa 1: “ *D’fhéach mé, agus féach, bhí an t-Uan ina sheasamh ar Shliabh Shión, agus céad agus ceithre mhíle is daichead [daoine] leis, a raibh a ainm agus ainm a Athar scríofa ar a n-éadan.* »

“ *Sliabh Zion* ” don áit in Iosrael inar tógadh Iarúsailéim. Siombail é dóchas an tslánaithe agus an fhoirm a ghlacfaidh an slánú seo ag deireadh thrialacha an chreidimh thalmhaí agus neamhaí. Cuirfear an tionscadal seo i gcrích go hiomlán ag athnuachan gach ní, a bhaineann leis *an talamh agus leis an spéir* de réir Ath.21:1. Is siombail iad na “ *144,000 [daoine]* ” toghaí Chríost a roghnaíodh idir 1843 agus 2030, is iad sin Críostaithe Adventist arna dtástáil, cruthaithe agus ceadaithe ag Íosa Críost a mbaineann a bhreithiúnas le chéile agus ina n-aonar. Tugann an breithiúnas comhchoiteann breithiúnas ar an institiúid agus baineann an breithiúnas aonair le gach créatúr. Léiríonn an “ *144,000 [daoine]* ” na daoine tofa a roghnaigh Íosa Críost as measc lucht leanúna an chreidimh Adventist. Tá an uimhir seo siombalach go docht agus is rún atá ar eolas agus cosanta ag Dia fíorlíon na ndaoine a roghnaíodh. Is féidir linn an chúis atá lena roghnú a thuiscint ón sainmhíniú ar an íomhá atá beartaithe. Tá “ *Ar a n-éadan* ”, siombail a dtola agus a gcuid smaointe, “ *ainm an uain* ”, Íosa, agus “ *Athar a Athar* ”, an Dia a foilsíodh sa tsean-chomhghuaillíocht, inscríofa. Cialláíonn sé seo go bhfuair siad agus d’atáirgeadh íomhá Dé a thug an cruthaitheoir Dia don chéad fhear roimh an bpeaca, nuair a chruthaigh sé é agus a

thug beatha dó; agus is é an íomhá seo a charachtar. Is ionann iad agus na torthaí a theastaigh ó Dhia a fháil trí pheacaí a thofa dílis amháin a fhuascailt in Íosa Críost. Dealraíonn sé go bhfaightear ar mhullach na dtoghthóirí roghnaithe, ina n-spiorad, a gcuid machnaimh agus a dtola, séala Dé Ath.7:3 nó, Sabóide an ceathrú aithne den Decalogue agus an carachtar doscartha. den uan Íosa Críost agus sin a fhoilsithe sa seanchúnant mar Athair, Dia cruthaitheoir. Mar sin ní chuireann an fíorchreideamh Críostaí i gcoinne na noirm reiligiúnacha a ghabhann leis an Mac agus leis an Athair mar a éilíonn lucht leanúna Dhomhnach na Róimhe, murab é sin i bhfocail, ar a laghad i ngníomh.

Véarsa 2: “ *Agus chuala mé guth ó neamh, mar fhuaim na n-uiscí go leor, mar fhuaim toirneach mhóir; agus ba é glór na gcrúitirí a bhí ag seinm ar a gcláirseach an guth a chuala mé.* »

Tá na carachtair chontrártha a luaitear sa véarsa seo comhlántach i ndáiríre. Is ionann na “ *uiscí móra* ” agus an iliomad créatúir bheo a ghlacann cuma “ *toirneach mhór* ” orthu agus iad á gcur féin in iúl. A mhalairt ar fad, trí íomhá na “ *cláirseach* ”, nochtann Dia an comhchuibheas foirfe a cheanglaíonn a chréatúir bhuaiteacha.

Véarsa 3: “ *Agus chan siad amhrán nua os comhair na ríchathaoireacha, agus os comhair na gceithre ainmhithe beo agus na seanóirí. Agus ní fhéadfadh aon duine an t-amhrán a fhoghlaim, ach amháin an chéad daichead agus ceithre mhíle, a fuascailt ón talamh.* »

Deimhníonn agus leagann Dia anseo an naomhú an-ard ar chreideamh an “Adventist” a bunaíodh ó 1843-44. Déantar a ionadaithe tofa a idirdhealú ó ghrúpaí siombalaithe eile; “ *an ríchathaoir, na ceithre créatúr beo agus na seanóirí* ”; an dara ceann ag ainmniú na fuascailte go léir ón taithí a chónaigh ar domhan. Ach ní dhíríonn an Revelation Dhiaga ar a dtugtar Revelation ach ar an dá mhíle bliain den chreideamh Críostaí a scarann foraithe Dan.8:14 ina dhá chéim as a chéile. Go dtí 1843-44, bhí na daoine tofa mar shiombail ag 12 “ *seanóir* ” as na “ *24* ” a luadh in Ath.4:4. Is iad na 12 “ *sinsir* ” eile an Adventist “ *12 treibh* ” “ *séalaithe* ” in Rev.7:3-8 ó 1843-44.

Véarsa 4: “ *Seo iad siúd nár thruaill iad féin le mná, óir is uaisle iad; leanann siad an t-uan pé áit a dtéann sé. Fuasclaíodh iad as measc na bhfear, mar chéadtorthaí do Dhia agus don Uain;* »

Ní bhaineann focail na rann seo ach sa chiall spioradálta; an focal “ *mná* ” ag ainmniú eaglaisí Críostaí a thit isteach i apostasy ó tháinig siad, mar an creideamh Caitliceach Rómhánach, nó ó 1843-44, don chreideamh Protastúnach, agus ó 1994, don chreideamh institiúideach Adventist. Díríonn an “ *truailliú* ” a luaitear ar an bpeaca a eascraíonn as sárú an dlí diaga agus arb é a “ *thuarastal bás* ”, de réir Rom.6:23. Is chun iad a tharrtháil ó chleachtadh an pheaca a naomhaigh Íosa Críost, seachas, an siombalach “ *144,000 [daoine]* ”. Tá a “ *maighdeanas* ” spioradálta freisin agus ainmníonn sé iad mar dhaoine “íona” a bhfuil a gceartas bánaithe ag an doirteadh fola ag Íosa Críost ar a son. Oidhrí an pheaca agus a thruaillithe, cosúil le sliocht Ádhaimh agus Éabha go léir, a greideamh aitheanta ag Íosa Críost “íonaithe” go foirfe iad. Ach chun an creideamh seo a aithint go héifeachtach ag Íosa Críost, ní mór an íonú seo a bheith fíor agus coincreítithe ina “ *oibreacha* ”. Tugann sé seo le tuiscint mar sin go

dtréigtear peacaí a fuarthas le hoidhreacht ó reiligiúin bhréagacha Chríostaí nó Ghiúdacha nó, níos leithne, aondiachas. Agus ina fhoilseachán fáidhiúil, díríonn Dia go háirithe ar an teip meas a bheith aige ar an ord ama a bhunaigh sé ón gcéad seachtain de chruthú an domhain agus a chóras neamhaí.

Taobh thiar den íomhá de “ *amhrán nua a chanadh* ” tá taithí ar leith nach bhfuil ach taithí ag na “ *144,000 [daoine]* ” séalaithe air. Tar éis “ *amhrán Mhaois* ” a rinne ceiliúradh ar an slí amach glórmhar ón Éigipt, siombail an pheaca, ceiliúran “ *amhrán* ” an “ *144,000* ” *toghaí a saoirse ón bpeaca toisc gur chloígh siad le foraithe Dan.8:14 agus gur chomhoibrigh siad ina gcuid* naomhú atá inmhianaithe, agus fiú á éileamh, ag Dia ó 1843-44. Ar an dáta seo, thug fíis neamhaí chun cuimhne íonú na bpeacaí a rinneadh ar chros Golgotha le bás Íosa Críost. B’ionann an teachtaireacht seo agus magadh agus teagasc a thug Dia do chineál creidmheach Protastúnach a bhí ina oidhre ar Dhomhnach na Róimhe agus ar chuid dá bpeacaí bréaga eile. I dtréith deasghnátha na hEabhráise, ba fhéile reiligiúnda í an “íonú peacaí” seo san fhómhar inar tugadh fuil an ghabhair mharaítear go dtí an áit is naofa ar an suíochán trócaire a cuireadh san áit dorochtana seo agus a bhí toirmiscthe don chuid eile den teaghlach . bhliain.am den bhliain. Rinne fuil an ghabhair seo, íomhá siombalach an pheaca, fáidh ar fhuil Íosa Críost a rinne é féin mar iompróir peacaí a thoghadh chun an pionós atá tuillte acu a dhíbirt ina n-áit; Rinneadh peaca Íosa é féin. Sa searmanas seo, seasann an gabhar don pheaca agus ní don Chríost a iompraíonn é. Is é gluaiseacht fhisiciúil an ardsagart ón áit naofa údaraithe go dtí an áit is naofa toirmiscthe don chuid eile den bhliain a luann an rann seo nuair a deir sé: "leanann siad an t-uan cibé áit a dtéann sé . " Trí an radharc seo a thabhairt chun cuimhne i bhfíis an 23 Deireadh Fómhair, 1844, mheabhraigh Spiorad Chríost dá oidhrí tofa gan aithne ar bhréagacha foirceadala, toirmeasc an pheaca. Mar sin, ó 1844, déanann an peaca de bhunadh deonach a chleachtaítear, mar atá Domhnach na Róimhe é, an caidreamh le Dia dodhéanta, agus ceadaíonn an peaca tréigthe síneadh a chur leis an ngaol seo a threoraíonn an té atá roghnaithe lena mbaineann chun iomláine a naomhaithe trí bhíthin an pheaca. an fhírinne diaga nochta a ghlacadh, a thuiscint agus a chur i ngníomh.

Agus iad á mbreithniú mar “ *céadtorthaí do Dhia agus don Uain* ”, is ionann iad agus na cinn is fearr a fuair Dia ina rogha daoine tofa ar domhan. I deasghnátha Eabhráise, dearbhaíodh “ *na céadtorthaí* ” “ *naofa* ”. Forchoimeádadh do Dhia na céadtorthaí ainmhithe nó glasraí seo chun ómós a thabhairt dó agus chun buíochas an duine as a mhaitheas agus a fhlaithiúlacht a chomóradh. Fáth eile, go deimhin do na “ *céadtorthaí naomhtha* ”, is é an glacadh leis an tsolus dhiaga a nochtar dóibh go h-iomlán, óir maireann siad in aimsir na críche go sroicheann an solas foillsithe a apogee, a bhuaic spioradálta.

Véarsa 5: “ *agus ní bhfuarthas bréag ar bith ina mbéal, mar tá siad gan locht.* »

Ní féidir leis an bhfíor-thofa, an té a rugadh ón bhfírinne ón nua-bhreith, ach fuath a thabhairt don “ *bhréag* ” nach bhfaigheann sé aon sásamh ann. Is dobhraite bréag a dhéanamh mar ní thugann sé ach iarmhairtí díobhálacha agus cuireann sé daoine maithe ag fulaingt. An té a chreideann sa “ *bhréag* ” bíonn pian an díomá air ansin, an searbhas a bhaineann le bheith meallta. Ní féidir le haon

duine a roghnaíonn Críost a bheith sásta a chomhdhaoine a mhealladh agus a mhealladh. Ar an láimh eile, cuireann an fhírinne ar a suaimhneas, cothaíonn sé caidreamh dearfach le bráithre fíor, ach thar aon rud eile ar dtús, le Dia cruthaitheoir agus Slánaitheoir ár slánaithe a éilíonn agus a ardaíonn a ainm mar “Dhia na fírinne”. Mar sin, gan an peaca dochloíte a chleachtadh a thuilleadh, trí ghéilleadh don fhírinne fhoilsithe, is é Dia na fírinne é féin a bhreithníonn na daoine tofa “*dothuigthe*”.

Teachtaireacht ón gcéad aingeal

Véarsa 6: “*Chonaic mé aingeal eile ag eitilt trí lár na bhflaitheas, a raibh soiscéal síoraí aige, chun é a shearmonú dóibh siúd atá ina gcónaí ar an talamh, do gach náisiún, do gach treibh, do gach teanga, agus do gach uile mhuintir.* »

“*aingeal eile*” nó teachtaire eile solas diaga iomlán arna shiombail ag “*lár na spéire*” nó buaicphointe na gréine. Baineann an solas seo le “*an Soiscéal*” nó “*dea-scéal*” an tslánaithe arna thabhairt ag Íosa Críost. Tugtar “*síoraí*” air mar tá a theachtaireacht barántúil agus ní athraíonn sé le himeacht ama. Ar an mbealach seo, deimhníonn Dia go bhfuil sé i gcomhréir leis an méid a múineadh do na haspail Íosa Críost. Tháinig an filleadh seo ar an bhfírinne ó 1843 tar éis an iliomad saobhadh a fuarthas le hoidhreacht ón gcreideamh Caitliceach Rómhánach. Tá an forógra uilíoch mar analaí leis an teachtaireacht a chuirtear i láthair i Daniel 12:12 a nochtann beannacht diaga obair Adventist. Tá “*an soiscéal síoraí*” luaite anseo faoi ghné fíorthorthaí an chreidimh, de réir an cheanglais dhiaga a nochtar le foraithe Dhainéil 8:14. Is toradh dlisteanach é an t-ús sa bhriathar fáidhiúil de ghnáth “*an soiscéal síoraí*”.

Véarsa 7: “*Dúirt sé le guth ard, Eagla Dé, agus tabhair glóir dó, mar tá uair a bhreithiúnais tagtha; agus déan adhradh dó a rinne neamh, agus talamh, agus an fharraige, agus toibreacha uiscí.* »

I véarsa 7, séanann an chéad aingeal sárú na Sabóide a thugann glóir, sa decalogue diaga, do ghlóir Dé cruthaitheoir. D’éiligh sé mar sin go ndéanfaí é a athbhunú ó Dheireadh Fómhair 1844, ach chuir sé an milleán ar an gciontacht a rinne sé ar na Protastúnaigh ó earrach na bliana 1843 i leith.

Teachtaireacht ón dara aingeal

Véarsa 8: “*Agus aingeal eile ina dhiaidh sin, ag rá, Tá Babylon mhór tar éis titim, thug sí ar na náisiúin go léir a ól le fíon an wrath a striapachas.* »

I véarsa 8, taispeánann an dara aingeal ciontacht ollmhór na hEaglaise Caitlicí Pápa Rómhánach a mheall agus a mheall fir trí “lá na gréine” págánach de Constantine I a athainmniú tar éis aistriúchán “lá an Tiarna” ar an Laidin ^{montage} a is é bunús a “Dé Domhnaigh”: dies dominica. Arís agus arís eile, an abairt, “*Tá Babylon Mhór tite, tite,*” deimhníonn go bhfuil di féin agus dóibh siúd a fhaigheann í, tá deireadh go cinntitheach le ham na foighne diaga. Ina n-aonar, tá tiontú fós indéanta, ach ar chostas táirgthe torthaí, nó “**oibreacha**” aithrí, amháin.

Meabhrúchán: ciallaíonn “*tit*”: glactar agus buaileann Dia na **Fírinne** í de réir mar a thiteann cathair isteach i lámha a namhaid. Ardaíonn sé agus soilsíonn sé tar éis 1843, idir 1844 agus 1873, dá sheirbhísigh Adventist dílis don Seachtú

Lá, an “ *mistéir* ” atá mar thréith aige in Ath.17:5. Cailleann meabhlú a **chuid bréaga** a éifeachtacht.

I véarsa 8, deimhnítear an breithiúnas a rinneadh sna teachtaireachtaí roimhe seo, le fíor-rabhadh. Mar gheall ar rogha comhfhiosach agus **deonach** an lae scíthe a bhunaigh Constantine I ^{sa} bhliain 321, ó 1844, na reibiliúnaithe a dhlisteanaíonn é, éighníomhach do dhaoradh diaga na *gcráite ón dara bás* den bhreithiúnas deiridh. Chun a chúiseamh in aghaidh an Domhnaigh a cheilt, folaíonn Dia é faoin ainm “ *marc* ” *míchlúiteach a chuireann i gcoinne a “ shéala ”* diaga féin . Is fearg ollmhór é comhartha an údaráis dhaonna seo, a chuireann a ord ama in amhras, ar fiú go gcuirfí pionós air. Agus beidh an pionós a fógraíodh, go deimhin, uafásach: “ *cráfar é le tine agus ruibh* ” a scriosfaidh na reibiliúnaithe, ach amháin ag nóiméad an bhreithiúnais deiridh.

Teachttaireacht ón tríú aingeal

Véarsa 9: “ *Agus duine eile, lean an tríú aingeal iad, ag rá le guth ard, Má dhéanann aon duine adhradh (bogann síos go dtí) an ainmhí agus a íomhá, agus faigheann marc ar a mhullach nó ar a lámh,* »

Sonraítear nádúr comhlántach agus comhleanúnach an tríú teachtaireacht seo leis an dá teachtaireacht roimhe seo leis an bhfoirmle “ *iad a leanúint* ”. Deimhníonn an “ *glór ard* ” údarás diaga an-ard an té a fhógraíonn é.

Dírítear an bhagairt ar reibiliúnaithe daonna a thacaíonn agus a fhorhmeasann riail an “ *beast a éiríonn as an talamh* ” agus a ghlacann agus a thugann onóir, trína n-umhlaíocht, ar an Domhnach, “ *marc* ” a údaráis, a luadh in Ath. 13 : 16 atá, faoi láthair, an daonra iomlán Críostaí.

Deimhnítear freasúra díreach an “ *mhairc* ” seo do “ *séala Dé* ” is é sin, ó Dhomhnach an chéad lá go dtí an tSabóid ar an seachtú lá, go bhfaightear an dá cheann “ **ar an tosach** ”, suíomh an Beidh, de réir Ath.7:3 agus 13:16. Tabhair faoi deara go ndéantar “ *séala Dé* ” Ath.7:3 in Ath.14:1: “ *ainm an Uain agus ainm a Athar* ”. Tá an fáiltiú “ **ar an lámh** ” soiléirithe sna véarsaí seo ó Deut.6:4 go 9:

“ *Éist, a Iosrael! Is é YaHWéH, ár nDia, an t-aon YaHWéH . Beidh grá agat don Tiarna do Dhia le do chroí agus le d'uile anam agus le do uile neart . Agus beidh na haitheanta seo, a thugaim duit inniu, i do chroí . Cuirfidh tú isteach i do leanaí iad, agus labhróidh tú fúthu nuair a bheidh tú i do theach, nuair a théann tú ar thuras, nuair a luíonn tú síos agus nuair a éireoidh tú. Ceanglóidh tú iad **mar chomhartha ar do lámha** , agus beidh siad **mar éadain idir do shúile** . Scríobhfaidh tú iad ar chuailí do thí agus ar do dhoirse. »* Ainmníonn an “ *lámh* ” gníomh, cleachtadh, agus an “ *tosach* ”, toil an mhachnaimh. Sa rann seo, deir an Spiorad: “ ***Gráóidh tú an Tiarna do Dhia le do chroí go léir agus le d'anam go léir agus le do neart go léir*** ”; an méid a luann Íosa i Matt.22:37 agus a chuireann sé i láthair mar “*an chéad aithne agus is mó* ”. Mar sin ní mór do na hoifigigh tofa ar a bhfuil “ *séala Dé* ” na trí chritéar seo a chomhlíonadh: “ *Gráigh do Dhia lena n-uile chroí* ”; chun ómós a chleachtadh dó an chuid eile den Sabbath naofa seachtú lá; agus “ *Ainm an Uain* ” Íosa Críost “

agus ainm a Athar ” Iehova ina aigne. Trí “ *agus ainm a Athar* ” a shonrú, deimhníonn an Spiorad an gá atá le déanamh de réir deich n-aitheanta Dé agus na n-orduithe agus na deasghnátha a chothaíonn beannaitheacht na ndaoine tofa sa seanchúnant. Fiú amháin ina lá féin, dheimhnigh an t-aspal Eoin na rudaí seo trí 1 Eoin 5:3-4 a rá:

“ *Oir is é seo grá Dé, chun a aitheanta a choimeád. Agus ní gránna iad a óráidí, óir gach ní a bheirtear ó Dhia, sáraíonn sé an domhan; agus is é ár gcreideamh an bua a thugann bua ar an domhan.* »

Véarsa 10: “ *Ólfaidh sé freisin d'fhíon wrath Dé, a dhoirteadh gan mheascán isteach i gcupán a fheirge, agus beidh sé cráite le tine agus ruibh os comhair na n-aingeal naofa agus os comhair an Uain.* »

Beidh údar maith le fearg Dé toisc go dtugann na daoine a fhaigheann “ *marc an beithíoch* ” urraim do pheaca an duine agus iad ag éileamh fíréantachta Íosa Críost. In Ath.6:15-17, léirigh an Spiorad iarmhairtí a n-achrann deiridh le feirge millteach ceart Íosa Críost.

Nóta thar a bheith tábhachtach: Chun an fhearg dhiaga seo a thuiscint níos fearr, ní mór dúinn a thuiscint cén fáth a spreagann neamhaird don tSabóid naofa fearg Dé chomh mór sin. Tá peacaí venial ann, ach tugann an Bíobla foláireamh dúinn i gcoinne pheaca a rinneadh i gcoinne an Spioraid Naoimh, ag insint dúinn nach bhfuil aon íobairt ann a thuilleadh chun maithiúnas diaga a fháil. In aimsir na n-aspal, ba é an t-aon sampla amháin a tugadh dúinn den chineál seo peacaí diúltú do Chríostaí ag Chríostaí tiontaithe. Ach tá sé seo ach sampla, mar i ndáiríre blasphemy i gcoinne an Spioraid Naoimh comhdhéanta de shéanadh agus diúltú fianaise a thug an Spiorad Dé. Chun daoine a chur ina luí agus a mhúineadh, spreag an Spiorad scríoptúir naofa an Bhíobla. Mar sin, an té a dhéanann díospóid faoin bhfianaise a thugann an Spiorad sa Bhíobla, déanann sé blasphemy cheana féin i gcoinne Spiorad Dé. An féidir le Dia a dhéanamh níos fearr chun a thoil a chur in iúl ná iad siúd a dtugtar gloch orthu chun an Bhíobla agus a chuid scríbhinní a threorú? An féidir leis a thoil, a smaointe agus a bhreithiúnas ceannasach a chur in iúl ar bhealach níos soiléire? Sa 16ú^{haois}, ba é an díspeagadh seo ar an mBíobla a ndearna sé cogadh ina choinne ná críoch chinniúnach foighne Dé don reiligiún Caitliceach Rómhánach; deireadh a fhoighne ar fhoirceadal nár aithin sé riamh. Ansin, sa bhliain 1843, ba é an díspeagadh ar an bhfocal fáidhiúil ná deireadh le fáil an chreidimh Phrotastúnach ina ilfhoirmeacha uile, oidhrí Dhomhnach na Róimhe, is é sin, “*marc an beithíoch* .” Agus ar deireadh, ar a seal, rinne an Adventism blasphemy i gcoinne an Spioraid Naoimh trí dhiúltú don fhoilseachán fáidhiúil deiridh a chuir Íosa i láthair é trína sheirbhíseach humhal a bhfuilim incarnate; blasphemy atá daingnithe agus méadaithe ag a gcomhghuaillíocht le breathnóirí an Domhnaigh ó 1995. Faigheann Blasphemy in aghaidh an Spioraid gach uair ó Dhia an freagra cóir atá tuillte aige; pianbhreith cóir dhaoradh ar an gcéad agus ar an “ *dara bás* ” a deimhnítear sa véarsa 10 seo.

Véarsa 11: “ *Agus ardaíonn deatach a gcrá go brách; agus níl aon scíthe acu de lá nó d'óiche, a dhéanann adhradh don beithíoch agus a íomhá, agus cibé duine a fhaigheann marc a ainm.* »

an “ *deatach* ” ach ag am an bhreithiúnais dheireanaigh, an uair a mbeidh an t-uafásach tite “ *cráiteach sa tine agus sa ruibh* ” den “ *loch tine* ” in Ath. 19:20 agus 20:14; seo, ag deireadh an seachtú mílaoise. Ach cheana féin roimh an nóiméad uafásach seo, deimhneoidh uair an fhíll glórmhar Íosa Críost a gcinniúint deiridh. Baineann teachtaireacht an véarsa seo leis an ábhar “ *scíthe* ”. Ón taobh sin de, bíonn na toghaí aireach ar an aimsir scíthe atá naomhaithe ag Dia, ach ní bhíonn an inní chéanna ag na tite, ar an taobh eile, toisc nach dtugann siad dearbhuithe diaga an tábhacht agus an tromchúis atá tuillte acu. Mar sin, mar fhreagra ar a ndíspeagadh, in uair a bpionós deiridh, ní dheonóidh Dia aon scíthe dóibh chun a gcuid fulaingthe a mhaolú.

Véarsa 12: “ *Is é seo buanseasmhacht na naomh, a choimeádann aitheanta Dé agus creideamh Íosa.* »

na focail “ *buanseasmhacht nó foighne* ” tréithe fíor-naomh an Meisias diaga Íosa ó 1843-44 go dtí gur fhíll sé ina ghlóir. Sa véarsa seo, déantar “ *ainm an Athar* ” ó véarsa 1 chun bheith ina “ *aitheanta Dé* ,” agus cuirtear “ *creideamh Íosa* ” in ionad “ *ainm an Uain* ”. Athraítear ord na dtosaíochtaí freisin. Sa rann seo, luann an Spiorad ar dtús “ *orduithe Dé* ”, agus sa dara háit, “ *creideamh Íosa* ”; atá go stairiúil agus ar leibhéal luacha an t-ordú ceadaithe ag Dia ina thionscadal an tslánaithe. Thug véarsa 1 tús áite do “ *ainm an t-Uain* ” chun na daoine tofa “ *144,000* ” a nascadh leis an gcreideamh Críostaí.

Véarsa 13: “ *Agus chuala mé guth ó neamh á rá, Scríobh: Is beannaithe as seo amach na mairbh a fhaigheann bás sa Tiarna! Seadh, adeir an Spiorad, chum go bhfuighid siad fois o'n saothar, óir leanaidh a n-oibreacha iad.* »

an nath “ *as seo amach* ” mar go bhfuil sé chomh tábhachtach. Mar a dhíríonn sé ar dháta an earraigh 1843 agus ar an titim de 1844 ina, faoi seach, a thagann foraithe Daniel 8:14 i bhfeidhm, agus an dá thriail Adventist eagraithe ag William Miller thagann chun críche.

Le himeacht ama , tá Adventism institiúideach oifigiúil radharc na himpleachtaí an frása “ *anois* .” Ba iad na ceannródaithe bunaidh an chreidimh Adventist amháin a thug na hiarmhairtí a bhí ag teastáil ó Dhia ar an tSabóid ó 1843. Chun an cleachtas seachtú lá seo a ghlacadh, tugadh faoi deara go raibh an Domhnach a bhí á chleachtadh go dtí sin mallaithe ag Dia. Tar éis dóibh, tháinig an Adventism le hoidhreacht chun bheith traidisiúnta agus foirmiúil, agus d'fhormhór mór na leanúna agus na múinteoirí, cuireadh an Domhnach agus an tSabóid go héagórach ar leibhéal comhionannais. Mar thoradh ar an gcailliúint seo ar bhraistint naofa agus na fíor-naomhachta bhí neamhshuim sa fhocal fáidhiúil agus sa tríú teachtaireacht Adventist a thug mé idir 1983 agus 1994. Ó tharla an díspeagadh seo a léirigh an Adventism sa Fhrainc, chuaigh an institiúid Adventist world i gcomhghuaillíocht le an clan éacúiméineach i 1995, mar gheall ar a mallacht is mó. Baineann bagairt na “ *crá* ” i véarsa 10 léi ar a seal, tríd an abairt “ *ólfaidh sé freisin* ” a mholadh; ó 1994 i leith, ó 1843 i leith, rinneadh an Adventism institiúideach, tar éis an chreidimh Phrotastúnach, a mheas agus a dhaoradh.

Mar a thugann an véarsa seo le fios, déanann foraithe Daniel 8:14 na Críostaithe Protastúnacha de 1843 a dheighilt ina dhá champa lena n-áirítear an grúpa Adventist, tairbhíthe an fhuaimnithe béasaíochta: “Is beannaithe as seo

amach na mairbh a fhaigheann bás sa Tiarna! ” “. Ní gá a rá go raibh Íosa ag fógart i " *Laodicea* " go raibh sé chun é a " *urlacan* " , an institiúid Adventist , teachtaire oifigiúil Chríost i 1991 , dáta an diúltaithe oifigiúil don solas , ar a dtugtar " *nocht* " ní féidir leas a bhaint as a thuilleadh. ón aoibhneas seo.

Am fómhar

Véarsa 14: “ *D'fhéach mé, agus, féach, bhí scamall bán, agus ar an scamall shuigh duine cosúil le mac an duine, a bhfuil ar a cheann coróin óir, agus ina lámh corrán géar.* »

Léiríonn an cur síos seo Íosa Críost tráth a fhill glórmhar. Meabhraíonn an “ *scamall bán* ” coinníollacha a imeachta agus a ardú chun na bhflaitheas dhá mhíle bliain roimhe sin. Ainmníonn an “ *scamall bán* ” a íonachta, siombailíonn a “ *choróin órga* ” a chreideamh buaiteach, agus cuireann “ *an corrán géar* ” “ *focal gearr* ” Dé air ó Eabh.4:12, arna chur i bhfeidhm trína “ *lámh* ”.

Véarsa 15: “ *Agus tháinig aingeal eile amach as an teampall, ag caoineadh le guth ard ris an duine a bhí ina shuí ar an scamall, Swing amach do corran, agus bain; óir tá uair an bhuaite tagtha, óir tá fómhar an domhain aibí.* »

Faoi ghné “ *an bhuaite* ”, mar atá ina pharabal, meabhraíonn Íosa go dtiocfadh an t-am chuige seo chun “ *an chruithneacht a scaradh ón moll* ” go cinntitheach. Trína Revelation, cuireann sé orainn an t-ábhar seo a aimsiú a scarann an dá champa: Sabbath na dtoghth agus Domhnach na ndaoine tite, mar go bhfolaíonn sé taobh thiar den ainm reiligiúnach seo adhradh agus údarás na diagachta págánach gréine. Agus in ainneoin na n-éabhlóidí in am an duine, leanann Dia air ag féachaint air chun a bhfuil i ndáiríre dó. Ní bhíonn tionchar ag tuairimí éagsúla na bhfear ar a bhreithiúnas; ina ord ama, tá an chéad lá olc, ní féidir leis ar bhealach ar bith a ghlacadh ar bheannaíocht diaga. Tá sé seo nasctha go heisiach leis an seachtú lá naofa de réir a ord ama greanta ó thús na síor-aimsire trastíre; seo ar feadh 6000 bliain gréine.

Véarsa 16: “ *Agus an té a bhí ina shuí ar an scamall chaith sé a chorrán síos ar an talamh. Agus do bhuaite an talamh.* »

Deimhníonn an Spiorad comhlíonadh na todhchaí de “ *fómhar an domhain* ”. Beidh Críost an Slánaitheoir agus an Avenger ag faire air agus é a chur i gcrích de réir an fhógra a rinne sé i parabal, dá haspail, i Matt.13:30 go 43. Baineann an “ *fómhar* ” go príomha le rapture chun na bhflaitheas de na naoimh tofa a d'fhan. dílis do Dhia Cruthaitheoir.

Am buainte (agus díoltas)

Véarsa 17: “ *Agus tháinig aingeal eile amach as an teampall atá ar neamh, agus corrán géar aige freisin.* »

Más rud é go raibh misean ag an “ *aingeal* ” roimhe seo a bhí fabhrach do na daoine tofa, a mhalairt ar fad, tá misean pionósach ag an “ *aingeal eile* ” seo atá dírithe ar na reibiliúnaithe a thit amach. Is ionann an dara “ *corrán* ” seo freisin do “ *bhriathar géar Dé* ” a cuireadh i ngníomh trína thoil, ach ní trína lámh ó, murab ionann agus an fómhar, don bhuaite fionchaor, tá an abairt “ *ina lámh* ” as láthair. Cuirfear gníomh pionósach mar sin de chúram ar ghníomhairí a fhorghníomhaíonn an toil diaga; i ndáiríre, an íospartaigh a seductions.

Véarsa 18: “ *Agus d'imigh aingeal eile, a raibh údarás aige ar an tine, amach ón altóir, agus labhair sé le guth ard ris an té a raibh an corran géar air, ag rá, Caith amach do chorrán géar, agus cruinnigh na fíonchaora. fíniúna an domhain; óir tá fíonchaora an domhain aibí. »*

Ansin tagann, tar éis éigniú na dtoghaí chun na bhflaitheas, tráth “ *an fómhar fíonchaor* ”. In Isa.63:1 go 6, forbraíonn an Spiorad an gníomh atá dírithe ar an téarma siombalach seo. Sa Bhíobla, cuirtear sú fíonchaor dearg i gcomparáid le fuil an duine. Deimhníonn úsáid Íosa sa Suipéar Naofa an smaoineamh seo. Ach tá “ *an seanré* ” ceangailte le “ *fearr Dé* ” agus bainfidh sé leo siúd a d'oibrigh go neamhfhiúntach i gcruth a sheirbhíseach, mar ní raibh a líon mór geallta tuillte ag an fhuil a dhoirteadh go deonach ag Críost. Toisc gur féidir le Íosa a bhraitheann feall orthu siúd a shaobhadh a thionscadal shábháil go dtí an pointe a chosaint ar an bpeaca ar thug sé a shaol agus a fhulaing sé fulaingt ionas go mbeadh deireadh lena chleachtadh. Dá bhrí sin ní foláir do lucht sáraithe toiliúil a dhlí freagra a thabhairt air. Ina n-aimhleas dall, rachaidh siad chomh fada le bheith ag iarraidh a bhfíor-thofa a chur chun báis, chun cleachtadh an seachtú lá Sabbath a naomháodh agus a d'éiligh Dia ó 1843-44 a scríosadh as an talamh. Ní raibh údarás Dé ag na toghtha forneart a úsáid i gcoinne a naimhde creidimh; Bhí an gníomh seo forchoimeáda ag Dia dó féin amháin. “ *Is liom féin an bhfeice, is liomsa an cháineadh,* ” adubhairt sé dá oifigeach toghtha, agus tá an t-am tagtha chun an díoltas sin do chur i gcrích.

Sa chaibidil seo 14, léiríonn véarsaí 17 go 20 an téama seo den “ *fómhar* ”. Dearbhaítear na fíonchaora peacach a bheith aibí toisc go bhfuil a nádúr fíor léirithe go hiomlán ag a gcuid saothair. Sreabhfaidh a gcuid fola mar shú na bhfíonchaor isteach i gcabhsán nuair a sháraíonn cosa na mbailteoirí fíonchaor iad.

Rann 19: “ *Agus chaith an t-aingeal a chorrán síos ar an talamh. Agus chruinnigh sé fíniúin an domhain, agus theilg sé an seanré i bhfíon-phreas mór feirge Dé. »*

Tá an gníomh deimhnithe ag an bhfógra seo a nocht an radharc seo. Dia prophesies le cinnteacht an pionós na Caitliceach arrogance agus Protastúnach. Fulaingeoidh siad iarmhairtí feirge Dé, arna léiriú ag an dornán ina mbrúitear na fíonchaora bainte ag cosa na mbrúite.

Véarsa 20: “ *Agus bhí an fíonghort samhaltaithe amach as an gcathair; agus tháinig fuil amach as an dabhach, fiú go sreinge na gcapall, ar feadh míle agus sé chéad stadia. »*

Sonraíonn Isa.63:3: “ *Bhí mé i m'aonar chun brú a chur ar an bpór; ní raibh aon fhear liom...* ”. Comhlíonann an seanré pionós na Bablóine Mór i Rev.16:19. Tá an cupán líonta aici le feirge Dhiaga a chaithfidh sí a ól anois do na dreoilíní. “ *Do chuaidh an fíonphór ar seachrán lasmuigh den chathair* ” is é sin, gan na daoine toghtha a bheith i láthair cheana féin tógtha suas chun na bhflaitheas. In Iarúsailéim, rinneadh na daoine a daoradh chun báis a fhorghníomhú lasmuigh de bhallaí na cathrach naofa ionas nach ndéanfaí í a thruailliú. Ba é seo an cás maidir le céasadh Íosa Críost a mheabhraíonn, tríd an teachtaireacht seo, an praghas atá le híoc dóibh siúd nach raibh meas faoina bhás féin. Tá an t-am tagtha chun a chuid naimhde a gcuid fola a dhoirteadh ar a seal

chun íde a dhéanamh as a bpeacaí iomadúla. " *Agus tháinig fuil amach as an dabhach go dtí giotaí na gcapall .*" Is iad spriocanna na feirge ná múinteoirí reiligiúnacha Críostaí, agus tagraíonn Dia dóibh trí íomhá an " *ghiotán* " a chuir marcaigh " *i mbéal na gcapall ,*" chun iad a threorú. Tá an íomhá seo molta i Séamas 3:3, a bhfuil go beacht téama: múinteoirí reiligiúnacha. Sonraíonn Séamas i dtús na caibidle 3: " *A bhráithre, ná tosódh mórán in bhur measc ar theagasc, mar tá a fhios agaibh go dtabharfar breith níos déine orainne .*" Tugann gníomh an " *fhómhair* " údar don rabhadh ciallmhar seo. Trí " *go dtí giota na gcapall* " a shonrú, molann an Spiorad go mbaineann an dabhach, ar dtús, le cléirigh Chaitliceacha Rómhánacha " *Babylon Mhór* ", ach go leathnaíonn sé *go dtí* na múinteoirí Protastúnacha a bhaineann úsáid "millteach" as, ó 1843 i leith. an Bíobla Naofa de réir an chúisimh a rinne an Spiorad in Ath.9:11. Anseo feicimid feidhmiú an rabhaidh a thugtar in Rev. 14:10: " *ólfaidh sé **freisin** d'fhíon wrath Dé a dhoirteadh gan mheascán isteach i gcupán a fheirge...* ".

Maidir leis an teachtaireacht " *níos mó ná míle sé chéad staid* ", i leanúnachas leis an teachtaireacht roimhe seo, leathnaíonn an pionós go dtí an creideamh Leasaithe ón 16ú ^{haois} a bhfuil an uimhir 1600 tagairtí dó. Seo é an t-am ar chuir Martin Luther an líomhain in aghaidh an chreidimh Chaitlicigh ar bhonn foirmiúil sa bhliain 1517. Ach ba sa 16ú ^{haois} ^{freisin} a foirmíodh na teagascacha Protastúnacha ar " *Chríostaithe bréagacha* " agus ar *Chríostaithe bréagacha* a d'fhág an foréigean agus an claíomh toirmiscthe ag Íosa Críost a dhlisteanú. . Cuireann an Apocalypse a chuid eochracha féin le léirmhíniú ar fáil agus tá an 16ú ^{haois} ainmnithe in Ath. 2:18 go 29 faoin ainm siombalach den ré " *Thyatira* ". Léiríonn an focal " *staidiam* " a ngníomhaíocht reiligiúnach, a rannpháirtíocht sa rás a bhfuil an duais i gceist mar choróin na bua atá geallta don bhuaiteoir. Is é seo teagasc Phóil i 1 Cor.9:24: " *Nach bhfuil a fhios agat go ritheann na daoine a ritheann sa staidiam, ach go bhfaigheann duine amháin an duais? Rith ionas go mbuafaidh tú é .*" Dá bhrí sin ní ar aon slí amháin a ghnóthaítear duais na gairm neamhaí; is í dílseacht agus buanseasmhacht san chách géilleadh an t-aon bhealach le buachan i gcath an chreidimh. Deimhníonn sé i bhFi.3:14 ag rá, " *Téim i dtreo an chuspóra le haghaidh duais gairm aníos Dé i gCríost Íosa .*" Tráth an " *fómhair* " fíorófar na focail seo de chuid Íosa: " *I gcás go leor a dtugtar, ach is beag a roghnaíodh (Mat.22:14)*".

Nochtadh 15: Deireadh an phromhaidh

Sula gcuirtear an “ *fómhar agus an seanré* ” i gcrích tagann an nóiméad uaigneach, deireadh am an ghrásta. Ceann ina bhfuil roghanna daonna greanta i gcloch ama, gan aon fhéidearthacht na roghanna sin a aisiompú. Ag an bpointe sin, cuirtear deireadh le tairiscint an tslánaithe i gCríost. Is é seo an téama seo an-ghéarr chaibidil 15 de Apocalypse Íosa Críost. Tarlaíonn deireadh aimsir na grásta tar éis na chéad sé “ *trumpáí* ” de chaibidil 8 agus 9, agus roimh “ *seacht bplá deiridh Dé* ” de chaibidil 16. Ní gá a rá go leanann sé an rogha dheireanach den chosán a thug Dia. tugann fear a dhéanamh. Faoi choimirce údarásach “ *an beithíoch a ardaíonn ón domhan* ” de Ath. 13:11 go dtí 18, leanann an dá chosán deiridh, ceann amháin, go Satharn beannaithe nó Sabbath Dé, an ceann eile, go dtí an Domhnach, de chuid údarás an Phápa Rómhánach. . Ní raibh na roghanna idir an bheatha agus an mhaith, an bás agus an t-olc, chomh soiléir sin riamh. Cé air a bhfuil an eagla is mó ar an bhfear? Dia, nó fear? Seo mar a thugtar ar an gcás. Ach is féidir liom a rá freisin: Cé leis a bhfuil grá ag an duine is mó? Dia nó fear? Freagróidh na daoine tofa sa dá chás: Dia, ar an eolas trína nochtadh prophetic na sonraí faoi dheireadh a thionscadal. Beidh an saol síoraí an-dlúth ansin, laistigh dá rochtain.

Véarsa 1: “ *Ansin chonaic mé comhartha eile ar neamh, mór agus iontach: seacht n-aingeal ag a raibh na seacht bplá deiridh, mar go raibh fearg Dé comhlíonta acu.* »

Cuireann an véarsa seo i láthair na “ *seacht bplá deiridh* ” a bhuafaidh creidimhgh bhréagacha as a rogha Lá Domhnaigh na Róimhe. Osclaíonn téama na caibidle seo, deireadh aimsir an phromhaidh, aimsir na “ *seacht bplá deiridh de fheirg Dé* ”.

Véarsa 2: “ *Agus chonaic mé mar a bhí farraige ghloine, measctha le tine, agus iad siúd a sháraigh an beithíoch, agus a íomhá, agus líon a ainm, ina seasamh ar an fharraige ghloine, a bhfuil cláirsí Dé.* »

Chun a sheirbhísigh, a sheirbhísigh roghnaithe a spreagadh, cuireann an Tiarna radharc i láthair ansin a thaispeánann an bua atá acu le teacht trí íomhánna éagsúla a tógadh as sleachta eile den tairngreacht. “ *Ar an bhfarraige ghloine , measctha le tine , seasann siad ,* ” toisc go ndeachaigh siad trí thriail chreidimh ina ndearnadh géarleanúint orthu (*measctha le tine*) agus tháinig an bua orthu. Tagraíonn an “ *mhuir ghloine* ” d’ionacht na ndaoine roghnaithe, mar atá in Ath.4:1.

Véarsa 3: “ *Agus chan siad amhrán Mhaois seirbhíseach Dé, agus amhrán an Uain, ag rá: Is iontach agus is iontach do oibreacha, a Thiarna Dia Uilechumhachtach; Is cearta agus fíor do shlite, a Rí na Náisiún!* »

“ *Amhrán Mhaois* ” ceiliúradh ar imeacht glórmhar Iosrael ón Éigipt, an talamh agus gnáthshiomhail an pheaca. Mar gheall ar theacht isteach Chanán na cruinne a lean 40 bliain ina dhiaidh sin, tháinig na daoine tofa deiridh isteach i gCanán neamhaí. Ina dhiaidh sin, tar éis dó a shaol a thabhairt chun íde ar son

peacaí na ndaoine tofa, chuaigh Íosa, “ *an t-uan* ”, suas chun na bhflaitheas, ina ghlóir agus ina chumhacht neamhaí diaga. Na finnétithe dílis deiridh Íosa, gach Adventists de réir creidimh agus oibre, taithí acu ar an dul suas chun na bhflaitheas nuair a fhilleann Íosa chun iad a shábháil. Agus a “ *hoibreacha iontacha inmholta* ” á n-ardú, tugann na daoine tofa glóir don chruthaitheoir Dia a d'ioncóirigh a luachanna in Íosa Críost: a “ *cheartas* ” foirfe agus a “ *fhírinne* ”. Ceanglaíonn léiriú an fhocail “ *fíor* ” comhthéacs an ghnímh le deireadh ré na “ *Laodiceae* ” inar chuir sé é féin i láthair mar “ *Amen agus an Fíor* ”. Is í an uair sin an “ *slánú* ” a chuireann deireadh le tréimhse “ *an bhean ag tabhairt breithe* ” Ath.12:2. Tugtar “ *an leanbh* ” isteach sa domhan i bhfoirm íonachta na pearsana neamhaí a nochtar in Íosa Críost agus trí bhíthin. Is féidir leis na daoine tofa moladh a thabhairt do Dhia as a staid “ *uilechumhachtach* ” mar is de bharr na cumhachta diaga seo atá an slánú agus an slánú dlite dóibh. Tar éis dó a chuid fuascailte a bhailiú agus a roghnú as measc na náisiún uile an domhain, is é Íosa Críost go deimhin “ *Rí na náisiún* ”. Ní mó an dream a chuir ina choinne ná a chuid oifigeach tofa.

Véarsa 4: “ *Cé nach mbeidh eagla air, a Thiarna, agus nach dtabharfaidh glóir d’ainm? Oir is tusa amháin atá naofa. Agus tiocfaidh na náisiúin go léir agus déanfaidh siad adhradh duit, toisc go bhfuil do bhreithiúnais foilsithe.* »

Go simplí, ciallaíonn sé seo: Cé a dhiúltódh eagla a chur ort, a Dhia an Chruthaitheora, agus a bheadh leomh calaois a dhéanamh ort maidir le do ghlóir cheart trí dhiúltú ómós a thabhairt do do sheachtú lá Sabbath naofa? Óir **is sibhse amháin atá naofa**, agus is sibhse amháin atá naofa, agus naomhaigh sibh bhur seachtú lá agus iad siúd dár thug tú é, mar chomhartha ar a gceadú agus ar a muintearas de do bheannacht. Go deimhin, trí “ *a eagla* ” a chur in iúl, déanann an Spiorad tagairt do theachtaireacht an chéad “ *aingeal* ” de Ath. 14:7: “ *Bíodh eagla ort ar Dhia agus tabhair glóir dó mar tá uair a bhreithiúnais tagtha; agus déan adhradh don té a rinne neamh agus talamh agus an fharraige agus toibreacha uisce.* ” I bplean Dé, déanfar na náisiúin reibiliúnach scriosta a aiséirí le haghaidh cuspóir dúbailte: sin iad féin a uiríliú os comhair Dé agus glóir a thabhairt dó, agus a phionós díreach deiridh a fhulaingt a scriosfaidh go cinntitheach iad, sa “ *loch tine* ” agus *sulfar* ” den bhreithiúnas deiridh, a fógraíodh i dteachtaireacht an “ *tríú aingeal* ” Ath.14:10. Sula geríochnófar na nithe seo, beidh ar na daoine tofa dul trí aimsir na mbreithiúnas diaga a léireofar trí ghníomh na “ *seacht bplá* ” a fógraíodh sa chéad véarsa.

Véarsa 5: “ *Ina dhiaidh seo d’fhéach mé, agus osclaíodh teampall phailléid na Fianaise ar neamh.* »

Is comhartha é oscailt an “ *teampaill* ” neamhaí go bhfuil deireadh le hidirghuí Íosa Críost, toisc go bhfuil deireadh le haimsir ghlao an tslánaithe. Tagraíonn “ *an fhianaise* ” do na deich nAitheanta Dé a cuireadh san áirc naofa. Mar sin, ón nóiméad seo ar aghaidh, tá an deighilt idir an duine a roghnaíodh agus an duine caillte críochnaitheach. Ar domhan, tá na reibiliúnaithe díreach tar éis a chinneadh, le foraithe dlí, an oibleagáid maidir leis an gcuid eile seachtainiúil den chéad lá a urramú arna bhunú go sibhialta agus go reiligiúnach, i ndiaidh a chéile, ag na himpirí Rómhánacha, Constantine I, agus Justinian I a rinne Vigilius I ^{an} an chéad Phápa, ceann ama an chreidimh Chríostaí uilíoch, eadhon,

Caitliceach, i 538. Rinneadh tairngreacht ar fhoraithe deiridh an bháis in Ath. 13:15 go 17 agus cuireadh faoi ghníomh ceannasach an chreidimh Phrotastúnach Mheiriceánaigh le tacaíocht ón gcreideamh Caitliceach Eorpach. .

Véarsa 6: “*Agus chuaigh na seacht n-aingeal a raibh na seacht bplá acu amach as an teampall, agus iad éadaigh de línéadach glan geal, agus criosanna óir timpeall a gcíoch.* »

I siombalachas na tairngreachta, is ionann na “ *seacht n-aingeal* ” agus Íosa Críost amháin nó “ *seacht n-aingeal* ” dílis dá champa cosúil leis. “ *An línéadach mín, glan, geal* ” íomhána “ *Oibreacha cearta na naomh* ” in Ath.19:8. Léiríonn an “ *crios órga timpeall an chófra* ”, mar sin ag airde an chroí, grá na fírinne a luadh cheana in íomhá Chríost a chuirtear i láthair in Ath.1:13. Tá Dia na fírinne ag ullmhú chun campa na mbréag a phionósú. Leis an meabhrúchán seo, molann an Spiorad “ *an mór-thubaiste* ” ar nocht a aghaidh a foirm i gcomparáid leis “*an ghrian nuair a lasann sí ina neart*”. Tá uair an chloig an achrann deiridh idir Íosa Críost agus na reibiliúnaithe págánacha adhradh gréine tagtha.

Véarsa 7: “ *Agus thug duine de na ceithre créatúir bheo do na seacht n-aingeal seacht mbabhla órga, a bhí lán d'fhearg Dé a mhaireann de shíor.* »

Ba é Íosa é féin an eiseamláir a d'íomháigh na “ *ceithre neach beo* ” in Ath.4. Tá sé freisin, “ *an Dia atá beo go brách* ” “ *feargach* ”. Dá bhrí sin cuireann a dhiagacht na róil go léir i leith dó: Cruthaitheoir, Slánaitheoir, Idirghabhálaí, agus go buan, Breitheamh, ansin ag cur deireadh lena idirghuí, bíonn sé ar an gceartas Dia a bhuaileann agus a ghearrann pionós ar a chéile comhraic ceannairceach, toisc go bhfuil “ *an cupán* ” dá fhiréan “ *fhearg* ”. Tá “ *an cupán* ” lán anois, agus beidh an fhearg seo i bhfoirm na “ *seacht bpionós deiridh* ” nach mbeidh áit ag trócaire diaga a thuilleadh.

Véarsa 8: “ *Agus líonadh an teampall le deatach mar gheall ar ghlóir Dé agus a chumhacht; agus ní fhéadfadh aon duine dul isteach sa teampall go dtí go raibh na seacht bpláigh na seacht n-aingeal comhlíonta.* »

Chun an téama seo de scor an ghrásta a léiriú, cuireann an Spiorad i láthair sa véarsa seo íomhá de “ *theampall atá lán de dheatach mar gheall ar* ” láithreach “ *Dé* ” agus sonraíonn sé: “ *agus ní fhéadfadh duine ar bith dul isteach sa teampall, go dtí go mbeadh seacht bpláigh na seacht n-aingeal comhlíonta* ”. Mar sin tugann Dia foláireamh dá dhaoine tofa go bhfanfaidh siad ar an talamh le linn “ *seacht bplá deiridh* ” a fheirge. Déanfaidh na daoine deireanacha a roghnófar taithí na nEabhraeach a athbheoú tráth na “ *deich bplá* ” a bhuaíl an Éigipt reibiliúnach. Níl na *plagues* dóibh, ach do na reibiliúnaithe, spriocanna wrath diaga. Ach deimhnítear mar sin a theacht isteach sa “ *teampall* ” a theacht isteach go luath, tabharfar an fhéidearthacht, ó dheireadh na “ *seacht bplá deiridh* ”.

Nochtadh 16: Na Seacht bPlá Deiridh de fheirg Dé

Cuireann Caibidil 16 i láthair doirteadh na “ *seacht bplá deiridh* ” seo trína gcuirtear “ *fearr Dé* ” in iúl.

Deimhneoidh staidéar na caibidle ar fad é seo, ach ní mór a thabhairt faoi deara go mbeidh spriocanna “ *fearr Dé* ” mar a chéile leo siúd a bhuaile pionóis na chéad sé “ *trumpaí* ”. Foilsíonn an Spiorad mar sin go ndéanann pionóis na “ *seacht bplá deiridh* ” agus na “ *seacht trumpa* ” an pionós céanna ar an bpeaca céanna: sárú na coda sabóideach den “ *seachtú lá naomhaithe* ” ag Dia ó bhunú an domhain.

Tá lúibín á oscailt agam anseo, le déanaí. Tabhair faoi deara an difríocht atá mar thréith ag na “ *trumpaí* ” diaga agus “ *plaigí nó plá* ”. *Is maruithé daonna iad* na “ *trumpaí* ” go léir a dhéanann fir ach a ordaítear ag Dia, an cúigiú duine de nádúr spioradálta. Is gníomhartha míthaitneamhacha iad “ *Plóga* ” a fhorchuirtear go díreach ag Dia trí mhodhanna nádúrtha a chruthaithe maireachtála. Cuireann Nochtadh 16 i láthair dúinn na “ *seacht bplá deiridh* ” a thugann le fios dúinn, go suaimhneach, go raibh “ *plaigí* ” eile rompu a d’fhulaing fir roimh dheireadh aimsir na ngrásta a scarann, go spioradálta, ina dhá chuid, “ *an t-am. den deireadh* ” a luadh in Dan.11:40. Ar an gcéad dul síos, is é an chríoch seo ná aimsir na náisiún, agus sa dara ceann, ré an rialtais domhanda uilechoitinn a eagraítear faoi mhaoirseacht agus tionscnamh SAM. Sa nuashonrú seo, a rinneadh ar an Sabbath 18 Nollaig, 2021, is féidir liom an míniú seo a dhearbhu, ós rud é ó thús na bliana 2020, tá an daonnacht ar fad buailte ag scrios eacnamaíoch mar gheall ar víreas tógálach, an Covid-Coronavirus. sa tSín. I gcomhthéacs malartuithe agus eolas globalist, ag méadú meabhrach ar a éifeachtaí fíor, i scaoll, tá ceannairí na ndaoine tar éis stop a chur le forbairt agus fás leanúnach gheilleagar Iarthar na hEorpa agus Mheiriceá ar fad. Arna bhreithniú, go héagórach, mar phaindéim, tá an tIarthar, a cheap go bhfaigheadh sé lá amháin bás, díomách agus suaite. I scaoll, tá an corp agus anam tugtha suas ag na Gan Dia don reiligiún nua a thagann ina áit: an eolaíocht leighis uilechumhachtach. Agus bhain tír na gcrooks, an tír is saibhre ar domhan, leas as an deis chun fir a dhéanamh faoi chuing agus ina sclábhaithe dá ndiagnóisí, dá vacsaíní, dá leigheasanna, agus dá gcinntí corparáideacha. Ag an am céanna, cloisimid teoracha sa Fhrainc, paradoxical a rá a laghad, a achoimrím mar seo a leanas: “tá sé inmholta na n-árasán a aeráil agus an masc cosanta a chaitheamh ar feadh uaireanta, a suffocates an duine féin taobh thiar de.” Cuir béim ar an “chiall choiteann” atá ag ceannairí óga na Fraince agus na dtíortha aithrise eile. Tugaimid faoi deara go spéisiúil gurbh í Iosrael an tír a bhí i gceannas ar an iompar millteach seo; an chéad tír atá mallaithe ag Dia, sa stair reiligiúnach. Rinneadh éigeantach ansin masc a chaitheamh, a toirmiscear ar dtús nuair nach raibh sé ar fáil, chun cosaint a dhéanamh ar thinneas a chuireann isteach ar an gcóras riospráide. Tá torthaí gan choinne, ach an-éifeachtach go

millteach, ar mhallacht Dé. Táim lánchinnte, idir 2021 agus tús an “*séú trumpa*”, an *Dara Cogadh Domhanda*, “*plaigí Dé*” eile go mbuailfidh siad daonnacht chiontach in áiteanna éagsúla ar domhan, agus go háirithe san Iarthar. “plagai” mar “*ghorta*” agus fíorphaindeimí uilíocha eile, ar a dtugtar an phlá agus an calar cheana féin. Éilíonn Dia pionós den chineál seo in Eze.14:21: “*Sea, mar seo a deir an Tiarna, Iehova: Cé go gcuirim i gcoinne Iarúsailéim mo cheithre phionós uafásach, an claíomh, an gorta, na hainmhithe fiáine agus an lot, chun fir a dhíbirt agus beithigh*”. Tabhair faoi deara nach bhfuil an liosta seo uileghabhálach, mar go bhfuil cineálacha éagsúla pionóis i gceist sna saolta nua-aimseartha: Ailse, SEIF, Chikungunya, Alzheimer ... etc... Tugaim faoi deara freisin an chuma ar eagla mar gheall ar an téamh domhanda. Bíonn faitíos agus scaoll ar na maiseanna daonna nuair a smaoinítear ar an oighear leá agus na tuilte a d’fhéadfadh teacht as. Arís, toradh ar an mhallacht diaga a bhuaileann intinn an duine agus a thógann ballaí idirscartha agus fuatha. Dúnaim an lúibíní seo chun an staidéar a dhéanamh arís sa chomhthéacs seo ar iar-chríoch an ghrásta arb é is sainairíonna ann “*seacht bplá deiridh feirge Dé*”.

Tá údar le rogha na spriocanna mar chúis eile. Cuireann na “*seacht bplá deiridh*” scríos na cruthaitheachta i gcích ag deireadh an domhain. A Dhia, an Cruthaitheoir, tá an t-am tagtha chun a shaothar a scríos. Mar sin leanann sé an próiseas cruthaithe, ach in ionad a chruthú, scríosann sé. Leis “*an seachtú plá deiridh*”, ar an talamh, múchfar beatha an duine, ag fágáil taobh thiar de, an domhan arís ag éirí ina “*dhubhog*” i staid chaotic, leis an áitritheoir aonair, Satan, údar an pheaca; beidh an talamh tréigthe ina phríosún aige ar feadh “*míle bliain*” go dtí an breithiúnas deiridh áit a scríosfar é féin agus na reibiliúnaigh go léir de réir Ath.20.

Véarsa 1: “*Agus chuala mé guth ard ag teacht ón teampall, ag rá leis na seacht n-aingeal, Imigh agus doirt amach na seacht babhla na feirge Dé ar an talamh.*»

an “*glór ard seo a tháinig ón teampall*” ná glór an chruthaitheora ar chuir Dia bac air ina cheart is dlisteanáí. Mar an Cruthaitheoir Dia, tá ard-charachtar ag a údarás agus níl sé ceart ná ciallmhar cur in aghaidh a mhian le hadhradh agus glóir a fháil trí bhreathnú ar an lá sosa a “naomhaigh” sé *chun* na críche sin. Ina eagna mhór agus dhiaga, chinntigh Dia go ndéanfaidh aon duine a thugann dúshlán a chearta agus a údarás neamhshuim dá rúin is tábhachtaí sula n-éagfaidh sé sa “*dara bás*” praghas a chuid feirge in aghaidh Dé Uilechumhachtach.

Véarsa 2: “*D’imigh an chéad duine agus dhoirt sé a bhabhla ar an talamh. Agus bhuail ulcer urchóideach agus pianmhar na fir a raibh marc an beithíoch orthu agus a thug adhradh dá íomhá.*»

Toisc gurb é ceannasacht agus údarás ceannasach an éirí amach deiridh é, is é an sprioc tosaíochta sa chomhthéacs seo ná siombail “*an domhain*” den chreideamh Protastúnach a thit.

Is é an chéad sciúirse ná “*ulcer urchóideach*” a chuireann fulaingt fhisiciúil ar chomhlachtaí na reibiliúnaithe a roghnaigh géilleadh don lá scíthe a chuireann fir i bhfeidhm. Is iad na spriocanna ná Caitlicigh agus Protastúnaigh marthanóirí na coimhlinte núicléach a bhfuil, leis an rogha seo den chéad lá, Domhnach Rómhánach, “*an marc an beithíoch*.”

Véarsa 3: “ *Doirt an dara duine amach a bhabhla san fharraige, agus rinneadh fuil de, amhail fuil duine mhairbh; agus fuair gach ní beo bás, gach ní a bhí san fharraige.* ”

an “ *dara* ” “ *an fharraige* ” agus athraíonn sí ina “ *fhuil* ”, mar a rinne sé do na Níle hÉigipte in aimsir Mhaois; “ *an fharraige* ”, siombail den Chaitliceachas Rómhánach, a dhíríonn ar an Meánmhuir. Ag an nóiméad sin, scríosann Dia gach ainmhí “ *san fharraige* ”. Gabhann sé droim ar ais le próiseas na cruthaitheachta, sa deireadh thiar, éireoidh “ *an domhan* ” arís “ *neamhfhoirmiúil agus folamh* ”; fillfidh sé ar a staid bhunaidh “ *abhraithe* ”.

Véarsa 4: “ *Doirt an tríú duine a bhabhla amach sna haibhneacha agus sna toibreacha uisce. Agus tháinig siad fola.* »

Buaileann an “ *tríú* ” “ *uisce* ” úr na “ *aibhneacha agus na spriongaí* ” a thagann chun bheith ina “ *fhuil* ” go tobann. Tuilleadh uisce chun tart a scor. Tá an pionós crua agus tuillte mar go raibh siad ag ullmhú chun “ *fola* ” na dtoghthóirí a dhoirteadh. Ba é an pionós seo an chéad phionós a ghearr Dia trí shlat Mhaoise ar na hÉigiptigh, “ *óltóirí na fola* ” de na hEabhraigh ar caitheadh leo mar ainmhithe sa sclábháíocht chrua, áit a bhfuair go leor bás.

Véarsa 5: “ *Agus chuala mé aingeal na n-uiscí ag rá, Tá tú ceart, atá, agus cé a bhí; tá tú naofa, mar gur fheidhmigh tú an breithiúnas seo.* »

Tabhair faoi deara cheana féin, sa véarsa seo, na téarmaí “ *righteous* ” agus “ *naofa* ” a dheimhníonn m'aistriúchán ceart ar théacs fhoraithe Dan.8:14: “ *Beidh údar 2300 maidin tráthnóna agus beannaitheacht* ”; “ *naomhacht* ” a chuimsíonn gach ní atá naofa ag Dia. Sa chomhthéacs deiridh seo, tá breithiúnas Dé tuillte go ceart ag an ionsaí ar a Shádach “ *naofa* ” a dhéanann an “ *uisce* ” a bheith ar meisce ina “ *fhuil* ”. Ainmníonn an focal “ *uiscí* ” mais dhaonna agus teagasc reiligiúnach go siombalach agus faoi dhó. Arna shaobhadh ag Róimh an Phápa, in Ath.8:11 athraíodh an dá cheann go “ *mormóna* ”. Ag rá “ *tá tú ceart... toisc go ndearna tú an breithiúnas seo* ” tugann an t-aingeal údar don bheart a éilíonn an fíorchearnas foirfe nach féidir ach le Dia a chur i gcrích. Go foil, agus go ro-chruinn, imthigheann an Spiorad an fhoirm “ *agus an té a thig* ” as ainm Dé, do bhrígh gur tháinig sé; agus osclaíonn a chuma bronntanas buan dó agus dá fhuascailt gan dearmad a dhéanamh ar na saolta a d’fhan glan agus na haingil naofa a d’fhan dílis dó.

Véarsa 6: “ *Oir chaill siad fuil na naomh agus na bhfáithe, agus thug tú fuil le hól dóibh: is fiú iad.* »

Agus na reibiliúnaithe ullamh chun na toghthaí a mharú nach bhfuil de ghlanmheabhair acu ach idirghabháil Íosa, cuireann Dia i leith na gcoireanna a raibh siad chun a dhéanamh orthu freisin. Ar na cúiseanna céanna, déantar iad a chóireáil mar na hÉigiptigh ón Eaxodus. Seo an dara huair a deir Dia, “ *Is fiú iad.* ” Sa chéim dheireanach seo, feicimid mar ionsaitheoir an Adventist tofa, an teachtaire ó Sardis a dúirt Íosa leo: “ *Ceaptar go bhfuil tú beo, agus go bhfuil tú marbh* ”. Ach ag an am céanna, dúirt sé faoi oifigigh thofa 1843-1844: “ *siúlfaidh siad liom, in éadaí geala, mar is fiú iad* ”. Mar sin, tá an dínit ag gach duine a

thagann chucu de réir oibreacha a chreidimh: “ *éadaí bána* ” do na daoine dílis tofa, “ *fuil* ” le hól do na reibiliúnaithe neamhdhílse a thit.

Véarsa 7: “ *Agus chuala mé aingeal eile ón altóir ag rá, Sea, a Thiarna Dia Uilechumhachtach, is fíor agus is cóir do bhreithiúnais.* »

An guth seo a thagann ón “ *altóir* ”, siombail na croise, is é sin an guth atá ag Críost céasaithe a bhfuil cúis ar leith aige an breithiúnas seo a cheadú. Ar a son siúd a ghearrann sé an tráth seo, bhí siad ag iarraidh a shlánú a éileamh, agus iad ag údar maith le peaca uafásach, trí rogha a dhéanamh d'ordú duine a chomhlíonadh; seo in ainneoin rabhadh na Scrioptúr Naofa: in Isa.29:13 “ *Dúirt an Tiarna: Nuair a thagann an pobal seo in aice liom, tugann siad onóir dom lena mbéal agus lena liopaí; ach tá a chroí i bhfad uaim, agus níl san eagla atá air ionam ach **precept an traidisiúin dhaonna**.* Mat. 15:19: “ *Is go neamhbhalbh a thugann siad onóir domsa, ag teagasc **na n-orduithe atá aitheanta ag fir.*** »

Véarsa 8: “ *Doirt an ceathrú cuid a vial ar an ghrian. Agus tugadh dó fir a loscadh le tine;* »

Feidhmíonn an ceathrú “ *ar an ghrian* ” agus cuireann sé teas suas níos mó ná mar is gnách. Tá feoil na reibiliúnaithe “ *dóite* ” ag an teas dian seo. Tar éis pionós a ghearradh ar an gcion ar “ *naomhaíocht* ”, déanfaidh Dia pionós a ghearradh anois ar idolatracht “ *lá na gréine* ” a fuair oidhreacht ó Constantine ^{1ú}. Tosaíonn “ *an ghrian* ” an onóir sin go leor i ngan fhios dóibh faoi láthair craiceann na reibiliúnaithe a “ *dhó* ”. Déanann Dia an t-idol a iompú i gcoinne na n-iodhaltóirí. Seo buaic na “ *mór-thubaiste* ” a fógraíodh in Ath.1. An nóiméad a úsáideann an té a ordaíonn an “ *ghrian* ” é chun pionós a ghearradh ar a chuid adhartha.

Véarsa 9: “ *Agus dódh na fir le teas mór, agus blasphemed siad ainm an Dé a bhfuil údarás ar na plagues, agus ní raibh aithrí a thabhairt dó.* »

Sa leibhéal cruais atá sroichte acu, ní dhéanann na reibiliúnaithe aithrí dá locht agus ní dhéanann siad náiriú orthu féin os comhair Dé, ach déanann siad magadh air trí “ *blaspheming* ” a “ *ainm* ”. Bhí sé cheana féin ina nádúr iompar gnáth, atá le fáil i measc believers superficial; ní fhéachann siad le heolas a fháil ar a fhírinne agus léirmhíonann siad a thost díspeagúil chun a leasa. Agus nuair a thagann deacrachtaí chun cinn, cuireann siad mallacht ar a “ *ainm* ”. Deimhníonn an neamhábaltacht chun “ *aithrí a dhéanamh* ” comhthéacs “ *marthanóirí* ” an “ *séú trumpa* ” de Ath.9:20-21. Is daoine reiligiúnacha iad na neamhchreidmhigh reibiliúnacha nach greideann i nDia Uilechumhachtach. Ba gaiste báis a súile dóibh.

Véarsa 10: “ *Doirt an cúigiú cuid a vial ar ríchathaoir an ainmhí. Agus bhí a ríocht folaithe le dorchadas; agus gort fir a dteanga i bpian,*

an “ *cúigiú* ” mar a shainsprioc, “ *ríchathaoir an beithíoch* ” is é sin, an réigiún den Róimh ina bhfuil an Vatacáin suite, stát beag pápaireachta reiligiúnach ina bhfuil Basilica Naomh Peadar ina sheasamh. Mar atá feicthe againn, áfach, tá fíor “ *ríchathaoir* ” an Phápa suite sa tSean-Róimh, ar Shliabh Caelius i máthair-eaglais gach eaglaise ar domhan, Basilica San Eoin Lateran. Teann Dia isteach sa “ *dorchadas* ” dúigh é a chuireann gach duine radharcach i

staid an duine dall. Tá an éifeacht thar a bheith pianmhar, ach don phointe tosaigh seo den bhréag reiligiúnach a chuirtear i láthair faoin teideal solas an aon Dé agus in ainm Íosa Críost, tá sé tuillte go hiomlán agus inchosanta. Ní féidir “ aithrí ” a dhéanamh a thuilleadh, ach leagann Dia béim ar chruasú intinn a spriocanna maireachtála.

Véarsa 11: “ *Agus blasphemed siad an Dia na bhflaitheas mar gheall ar a bpanta agus a n-boile, agus ní raibh siad aithrí dá n-oibreacha.* »

Ligeann an véarsa seo dúinn a thuiscint go gcuirtear na plagues agus nach stopann. Ach trí áiteamh ar “ aithrí ” d’ *éagmais* agus ar leanúnachas “ *blasphemies* ”, tugann an Spiorad dúinn a thuiscint nach méadaíonn ach fearg agus aingil na reibiliúnaithe. Is é an sprioc atá á lorg ag Dia a bhrú chun an teorainn iad, ionas go n-ordóidh siad bás na dtogh.

Véarsa 12: “ *Doirt an séú duine amach a bhabhla ar an abhainn mhór Euphrates. Agus thiormaigh a chuid uisce suas, ionas go n-ullmhaigh bealach na ríthe ag teacht ón Oirthear.* »

an “ séú ” ar an Eoraip, arna hainmniú faoin ainm siombalach “ *Abhainn Euphrates* ” a ainmníonn mar sin, i bhfianaise íomhá Ath. 17:1-15, na pobail ag adhradh “ *an striapach Babylon Mhór* ”, Caitliceach an Phápa. Róimh. D’fhéadfadh “ *triomú a uisce* ” a thabharfadh le fios go bhfuil an daonra á ndíothú, rud atá ar tí tarlú, ach tá sé ró-luath fós mar sin a bheith. Go deimhin, is meabhrúchán stairiúil é an rud, toisc gur trí pháirt-thriomú an “ *Abhainn Euphrates* ” a ghabh an rí Méideach Darius an Chaldean “ *Babylon* ”. Is í teachtaireacht an Spioraid, mar sin, ná fógairt go bhfuil an “ *Babylon* ” Caitliceach Rómhánach ar an bhfód go hiomlán, a choinníonn tacaí agus cosantóirí fós, ach ar feadh tamaill bhig. “ *An Bhablóin Mhór* ” an uair seo a “ *thitfidh* ” go fírinneach, arna bua ag Dia Uilechumhachtach Íosa Críost.

Comhairliúchán na dtrí biotáille impure

Véarsa 13: “ *Agus chonaic mé ag teacht amach as béal an dragan, agus as béal an beithíoch, agus amach as an béal an fáidh bréige, trí biotáille neamhghlan, cosúil le froganna.* »

Léiríonn véarsaí 13 go 16 na hullmhúcháin do “ *chath Armageddon* ” a shamhlaíonn an cinneadh coimeádaithe na Sabóide míshásta a chur chun báis atá dílis gan sárú do Dhia an chruthaitheora. Ar dtús, trí spioradáltacht, bhí an chuma ar an diabhal, ag ionsamhladh an phearsa Íosa Críost, a chur ina luí ar na reibiliúnaithe go raibh údar lena rogha Dé Domhnaigh. Spreagann sé iad mar sin chun saol na trodaithe frithsheasmhachta dílis a thugann onóir don tSabóid a ghlacadh. Mar sin tugann an triúr diabolical le chéile sa troid chéanna, an diabhal, an creideamh Caitliceach, agus an creideamh Protastúnach, eadhon, “ *an dragan, an beithíoch agus an fáidh bréagach* ”. Anseo tá an “ *cath* ” atá luaite in Ath.9:7-9 i gcrích. Deimhníonn lua na “ *béil* ” malairtí béil na gcomhchomhairlí as a dtáinig bás na bhfíor-thofa a fhorordú; rud a dhéanann siad neamhaird nó iomlán a chonspóid. Gan dabht, is ainmhithe eisiónacha iad “ *frogaí* ”, dar le Dia, ach sa teachtaireacht seo, tagraíonn an Spiorad do na léimeanna móra atá an t-ainmhí seo in ann a dhéanamh. Idir an “ *beithíoch* ” Eorpach agus an “ *fáidh bréagach* ”

Meiriceánach tá an tAigéan Atlantach leathan agus is éard atá i gceist le cruinniú na beirte léimeanna móra a dhéanamh. I measc na Sasanach agus na Meiriceánaigh, tá na Francaigh caricatured mar “frogaí” agus “frog-eaters”. Is speisialtacht de chuid na Fraince é an t-eisíontas, a bhfuil a luachanna morálta tar éis titim i léig le himeacht ama, ó Réabhlóid 1789 ina raibh an tsaoirse suite thar aon rud eile. Is é an spiorad neamhíon a bheochan an triúr ná an tsaoirse atá ag iarraidh “nach bhfuil Dia ná Máistir”. Chuir siad go léir in aghaidh toil agus údarás Dé, agus mar sin tá siad aontaithe ar an gceist seo. Tagann siad le chéile mar tá siad cosúil.

Véarsa 14: “ *Oir is spioraid na ndeamhan iad, a dhéanann iontais, agus a thagann go ríthe an domhain go léir chun iad a bhailiú le chéile do chath lá mór an Dé Uilechumhachtaigh.* »

Ón mallacht ar fhoraithe Dan.8:14, tá an-rath ar spiorad na ndeamhan i Sasana agus i SAM. Bhí spioradáltacht faiseanta ag an am, agus chuaigh fir i dtáithí ar an gcineál seo caidrimh le biotáillí dofheicthe, ach gníomhach. Sa chreideamh Protastúnach, coinníonn go leor grúpaí reiligiúnacha caidreamh le deamhain, ag creidiúint go bhfuil gaol acu le hÍosa agus lena chuid aingeal. Bíonn sé an-éasca ag na deamhain Críostaithe ar dhiúltaigh Dia dóibh a mhealladh, agus beidh siad fós in ann a chur ina luí orthu go héasca bailiú le chéile chun Críostaithe práifeacha agus Giúdaigh a bhreathnaíonn an tSabóid a mharú, síos go dtí an ceann deireanach. Déanfaidh an beart ollmhór seo atá ina bhgairt ar bhás don dá ghrúpa iad a aontú i mbeannacht Íosa Críost. Ar son Dé, tá an teacht le chéile seo ceaptha na reibiliúnaigh a *thabhairt le chéile “ do chath lá mór Dé Uilechumhachtaigh .”* Tá sé mar aidhm ag an gcruinniú seo rún marú a thabhairt do na reibiliúnaigh a fhágfaidh go mbeidh siad fiúntach bás a fhulaingt ó lámha na ndaoine a bhí meallta agus meallta ag a gcuid bréaga reiligiúnacha. Ba í an phríomhchúis leis an gcath a bhí i gceist, go beacht, an lá sosa a roghnú, agus go foighneach, tugann an Spiorad le fios nach bhfuil na laethanta atá beartaithe cothrom. Óir ní lugha an méid a bhaineann leis an tSabóid naomhtha do réir a nádúir ná “ *lá mór Dé Uilechumhachtaigh .*” Níl na laethanta cothrom agus níl na fórsaí freasúracha ach an oiread. Mar a dhéir sé an diabhal agus a dheamhain ó neamh, cuirfidh Íosa Críost, i “ *Michael* ” cumhachtach, a bhua ar a naimhde.

Véarsa 15: “ *Féach, tagann mé mar gadaí. Is beannaithe an té a bhreathnaíonn agus a choinníonn a chuid éadaigh air, ionas nach siúlann sé nocht agus nach bhfeicfear a náire!* »

Is é an campa a throidéann i gcoinne breathnóirí na Sabóide diaga ná campa na gCríostaithe bréagacha mídhlisteanach lena n-áirítear iad siúd de Phrotastúnachas a dúirt Íosa leo, in Ath. 3:3: “Cuimhnigh dá bhrí sin conas a fuair agus a chuala tú, agus garda agus aithrí . Mura ndéanann tú faire, tiocfaidh mé ar nós gadaí, agus ní bheidh a fhios agat cén t-am a thiocfaidh mé ort .” I gcodarsnacht leis sin, dearbhaíonn an Spiorad do na daoine tofa Adventist a bhaineann leas as a solas prophetic iomlán sa ré deiridh de “ *Laodicea* ”: “ *Is beannaithe an té a faire, agus a choimeádann a chuid éadaigh* ”, agus tagairt don institiúid Adventist urlacan ó 1994, sé. deir freisin: “ *I dtreo is nach siúlfadh sé nocht agus nach bhfeicimid a náire!*” “. Arna dhearbhu agus ar fhágáil “naked”, ar fhilleadh Chríost, beidh sí i gcampa na náire agus na ndiúltaíthe, de réir 2

Cor.5:2-3: “Mar sin déanaimid ag caoineadh sa phuball seo, ag iarraidh ár neamhaí a chur orainn . *abhaile, má fhaightear ar a laghad sinn éadach agus gan sinn nocht .”*

Véarsa 16: “ *Bhailigh siad le chéile iad go dtí an áit ar a dtugtar Armageddon san Eabhrais. »*

Ní bhaineann an “cruinniú” atá i gceist le suíomh geografach, toisc gur “cruinniú spioradálta” é a thugann campa naimhde Dé le chéile ina thionscadal marfach. Ina theannta sin, ciallaíonn an focal “gior” sliabh agus tharla sé go bhfuil go deimhin gleann Mhegido in Iosrael ach níl aon sliabh den ainm sin.

an t-ainm “ *Armageddon* ”: “sliabh lómhar”, ainm a shainíonn, do Íosa Críost, a Thionól, a Thionól a thugann a chuid tofa go léir le chéile. Agus léirigh véarsa 14 dúinn go soiléir cad é atá i gceist leis an gcath “ *Armageddon* ”; do na reibiliúnaithe, is é an sprioc an Sabbath diaga agus a breathnóirí; ach do Dhia, is é an sprioc ná naimhde a thofa dhílis.

Ainmníonn an “sliabh lómhar” seo, ag an am céanna, “sliabh Shíonáí” ónar fhógair Dia a dhlí d’Iosrael don chéad uair tar éis an éithigh ón Éigipt. Toisc gurb é sprioc na reibiliúnaithe an seachtú lá Sabbath beannaithe ag an gceathrú aithne agus ag a breathnóirí dílis. Maidir le Dia, tá carachtar “lómhara” an “sléibhe” seo gan aighneas, mar níl aon chothrom aige i stair an duine ar fad. Chun é a chosaint ar idolatracht dhaonna, cheadaigh Dia d’fhir neamhaird a dhéanamh ar a shuíomh fíor. Suite go bréagach i ndeisceart leithinis na hÉigipte sa traidisiún, tá sé i bhfírinne, soir ó thuaidh de “Midian ”, mar a raibh “ *Jethro* ” athair “ *Zephorah* ”, bean chéile Mhaois, ina chónaí, is é sin le rá i Tuaisceart an Araib Shádach an lae inniu. Tugann a áitritheoirí an t-ainm “al Lawz” ar an bhfíor-Sliabh Sinai, rud a chiallaíonn “an Dlí”; ainm inchosanta a thugann fianaise i bhfabhar an chuntais Bhíobla a scríobh Maois. Ach ní ar an “ *áit* ” thíreolaíoch seo a thabharfaidh na reibiliúnaigh aghaidh ar Chríost glórmhar diaga an buaiteoir. Toisc go bhfuil an focal “ *áit* ” seo míthreorach agus i ndáiríre glacann sé gné uilíoch, ós rud é go bhfuil na daoine tofa, ag an am seo, fós scaipthe ar fud an domhain. Beidh na daoine tofa beo agus iad siúd a aiséirí “bailithe” ag dea-aingil Íosa Críost le bheith in éineacht le hÍosa ar scamail na bhflaitheas.

Rann 17: “ *Doirt an seachtú a vial amach san aer. Agus tháinig amach as an teampull, ón ríchathaoir, guth ard á rá: Tá sé críochnaithe! »*

Faoi chomhartha an “ *seachtú plá arna dhoirteadh san aer* ”, sula ndéanann na reibiliúnaithe a ndearadh coiriúil a chur i gcrích, is cosúil go bhfuil Íosa Críost, an fíor-chumhachtach, uilechumhachtach agus glórmhar, i nglóir neamhaí dochosanta, mar aon leis an iliomad aingeal. **Faighimid tráth an “seachtú trumpa”** áit, de réir Ath.11:15, Íosa Críost, an Dia Uilechumhachtach, a thógann ríocht an domhain ón diabhal. In Eph.2:2, tagraíonn Pól do Shátan mar “Prionsa *chumhacht an aeir* .” Is é “ *Aer* ” an eilimint roinnte den daonnacht thalmhaí go léir a bhfuil ceannas air go dtí go dtiocfaidh Íosa ar ais i nglóir Íosa Críost. Is é tráth a theacht ghlórmhar ná nuair a chosnaíonn a chumhacht dhiaga an tiarnas agus an chumhacht seo ar dhaoine ón diabhal agus cuireann sé deireadh léi.

Tuig foighne Dé atá ag fanacht le 6000 bliain don nóiméad a déarfadh sé: “ *Déantar é!* » agus ansin tuig an luach a thugann sé ar an “seachtú lá naofa” a

dhéanann tairngreacht ar theacht na huair seo nuair a bheidh deireadh leis an tsaoirse a fágadh ag a chréatúir neamhchreidmheacha. Scoirfidh na créatúir reibiliúnach de bheith ag cur fríde air, ag greannú air, ag déanamh measa air, agus ag tabhairt easaontais dó toisc go scriosfar iad. In Dan.12:1 rinne an Spiorad fáidh ar an teacht glórmhar seo a chuireann sé i leith “ **Michíl** ”, an t-ainm aingeal neamhaí Íosa Críost: “ An tráth sin ardóidh **Micheál** , an ceannaire mór, cosantóir chlann do phobail; agus beidh sé ina aimsir trioblóide, mar nach bhfuil ann ó bhí náisiúin ann go dtí an tráth sin. San am sin sábhálfar iad siúd de do mhuintir atá scríofa sa leabhar .” Ní éascaíonn Dia tuiscint a fháil ar a thionscadal tarrthála mar ní luann an Bíobla an t-ainm “Íosa” chun an Meisias a ainmniú agus tugann sé ainmneacha siombalacha dó a thaispeánann a dhiagacht fholaithe: “Emanuel” (Dia linn) Isa.7 : 14 : “ *Uime sin do bhéarfaidh an Tighearna féin comhartha dhaoibh, féuch, ginidh an cailín agus beirfidh sí mac, agus tabharfaidh sí Emanuel mar ainm air* ” ; “ **Athair Shíoraí** ” in Isa.9:5: “ *Oir beirtear dúinne leanbh, tugtar mac dúinn, agus beidh an tiarnas ar a ghualainn; gairfear é Iontach, Comhairleoir, A Dhia chumhachtach, **Athair Síoraí** , Prionsa na Síochána .*”

Véarsa 18: “ *Agus bhí tintreach, agus guthanna, agus toirneach, agus crith talún mór, mar nach raibh riamh ó bhí an duine ar an talamh, crith chomh mór. »*

Faighimid anseo an frása ón eochair-véarsa tagartha Ath.4:5 athnuaithe in Rev.8:5. Dia tar éis teacht amach as a dofheictheacht, believers unfaithful agus unbelievers, ach freisin, Adventists dílis tofa, is féidir a fheiceáil ar an cruthaitheoir Dia Íosa Críost sa ghlóir a thuirisceán. Léirigh Ath. 6 agus 7 dúinn iompar freasúrach an dá champa sa chomhthéacs uafásach agus glórmhar seo.

Agus crith talún cumhachtach acu, finnóinn siad faoi uafás an chéad aiséirí atá in áirithe do dhaoine tofa Chríost, de réir Ath. 20:5, agus a n-éigniú ar neamh nuair a cheanglaíonn siad Íosa. Tá rudaí ag tarlú mar a dúradh in 1 Tes.4:15-17: “ *Seo é a fhógraímid daoibh de réir briathar an Tiarna : Sinne atá beo agus a fhanann ar feadh theacht an Tiarna, ní rachaimid ar aghaidh. chun tosaigh orthu siúd atá marbh. Oir tiocfaidh an Tiarna féin ó neamh le hordú, le guth an ardaingil, agus le trumpa Dé, agus ardóidh na mairbh i gCríost ar dtús. Ansin sinne atá beo agus atá fanta beimid gafa le chéile sna scamaill chun bualadh leis an Tiarna san aer , agus mar sin beidh muid i gcónaí leis an Tiarna .*” Bainim leas as an rann seo chun aird a tharraingt ar an gcoincheap aspalda ar staid na “ marbh ”: “ *sinne an bheo, fanúint do theacht an Tiarna, **ní rachaimid ar aghaidh iad siúd a fuair bás** .*” Níor cheap Pól ná a chomhaoisigh cosúil le Críostaithe bréagacha inniu go raibh na “ marbh ” tofa i láthair Chríost, mar go léiríonn a mhachnamh, ar a mhalairt, gur shíl gach duine go rachadh na “ beo ” toghaí isteach ar neamh roimh na “ marbh ”.

Véarsa 19: “ *Agus roinneadh an chathair mhór ina trí chuid, agus thit cathracha na náisiúin, agus chuimhnigh Dia ar an mBabylon Mhór, chun cupán fíona a fheirge a thabhairt di. »*

na “ *trí chuid* ” le “ *an dragan, an beithíoch, agus an fáidh bréagach* ” a bhailítear i véarsa 13 den chaibidil seo. Tá an dara léirmhíniú bunaithe ar an téacs seo ó Zac.11:8: “ *Scriosfaidh mé an triúr sagart i gceann míosa; bhí m'anam mífhoighneach ina dtaobh, agus bhí a n-anam náire liom freisin .*” Sa chás seo, is

ionann na “ *trí thaoisigh* ” agus na trí chomhpháirt de mhuintir Iosrael: an rí, an chléir agus na fáithe. Ag cur san áireamh an comhthéacs deiridh, ina bhfuil an creideamh Protastúnach agus an creideamh Caitliceach comhghaolmhar agus aontaithe, “ *na trí chuid* ” a shaináithnítear le: “ *an dragan* ” = an diabhal; “ *an beithíoch* ” = na pobail mheallta Caitliceacha agus Phrotastúnacha; “ *an fáidh bréagach* ” = an chléir Chaitliceach agus Phrotastúnach.

Sa champa cailte, scoirfidh an tuiscint mhaith, “ *rinneadh an chathair mhór ina thrí chuid* ”; i measc na n-íospartach *deceived* agus *seduced*, na campaí an Beast agus an prophet bréagach, fuath agus resentment spreagadh bhfeice i gcoinne na *seducers* *deceptive* atá freagrach as a gcailliúint an tslánaithe. Is ansin a chomhlíonfar téama an “ *fhómhair* ” trí shocrú fuilteach scóir arb iad na múinteoirí reiligiúnacha na príomhspricanna, i ngach loighic agus ceart. Ansin glacann an rabhadh seo ó Shéamus 3:1 lánbhí leis: “ *A bhráithre, ná tosaígí ag múineadh do mhórán in bhur measc, mar tá a fhios agaibh go dtabharfar breith níos déine orainn* ”. In aimsir seo na “ *pláigí* ”, tá an gníomh seo á léiriú ag an sliocht seo: “ *Agus chuimhnigh Dia ar an mBabylon Mhór cupán fíona a fheirge a thabhairt di* ”. Beidh Apo.18 tiomnaithe go hiomlán do léiriú an phionós seo ar dhaoine impiriúlacha reiligiúnacha.

Rann 20: “ *Agus theith na hoileáin go léir, agus ní bhfuarthas na sléibhte.*

»

Déanann an véarsa seo achoimre ar an athrú ar an domhan a ghlacann, faoi réir tremors ollmhór, gné de chaos uilíoch, cheana féin “ *formed* ” agus go luath “ *folamh* ” nó “ *desolate* ”. Is é an toradh, an iarmhairt, “ *peaca desolator* ” séanadh i Daniel 8:13 agus a bhfuil a phionós deiridh prophesied i Dan.9:27.

Véarsa 21: “ *Agus thit clocha sneachta mór, a raibh a clocha clocha de réir meáchain ann, ar dhaoine; agus thug fir blasphem do Dhia mar gheall ar sciúirse na cloiche, mar ba mhór an sciúirse .* »

A n-tasc doiléir a chur i gcrích, beidh áitritheoirí an domhain, ina dhiaidh sin, scriosta amach ag sciúirse as nach mbeidh sé dodhéanta dóibh éalú: beidh clocha “clocha” ag titim *orthu* . Leagann an Spiorad meáchan “ *tallann amháin* ” orthu, i.e., 44.8 kg. Ach is freagra spioradálta níos mó é an focal seo “ *tallann* ” bunaithe ar “pharbal na *mbuanna* ”. Ar an mbealach seo, cuireann sé i leith na ndaoine tite ról na ndaoine sin nár thug i gcrích an “ *tallann* ” is é sin, na bronntanais, a thug Dia dóibh sa pharabal. Agus is é an droch-iompar seo a chosnaíonn a saol dóibh, an chéad cheann, agus an dara ceann nach raibh inrochtana ach ag na fíor-thofa. Go dtí anáil dheireanach an tsaoil, leanann siad orthu ag “ *blamhas* ” (masla) “ *Dia* ” na bhflaitheas a ghearrann pionós orthu.

“parabal na *mbuanna* ” comhlíonta go litriúil ansin. Tabharfaidh Dia do gach duine, do réir fianaise oibreacha a chreidimh; a Chríostaithe neamhchreidmheacha, tabharfaidh sé bás agus taispeánfaidh sé é féin chomh crua agus chomh cruálach is a cheap siad agus a mheas siad é. Agus do na creidmhigh toghtha do bheir sé an bheatha shíorruidhe do réir an chreidimh do chuireadar ina fhoirfe ghrádh agus a dhílseacht arna n-árdughadh in Íosa Críost ar a son; seo go léir de réir an phrionsabail a luaigh Íosa i Mat.8:13: “ *de réir do chreidimh go ndéanfaí leat* ”.

Tar éis an sciúirse dheireanaigh seo, éiríonn an domhan ina fhásach, agus é á bhaint de gach cineál beatha daonna. Mar sin aimsíonn sé an tréith “ *dubhach* ” de Gen.1:2.

Caibidil 17: Tá an striapach gan chumhdach agus aitheanta

Véarsa 1: “ *Ansin tháinig duine de na seacht n-aingeal a bhí i seilbh na seacht mbabhla agus labhair sé liom, ag rá, Tar, taispeánfaidh mé duit breithiúnas an striapaigh mhóir atá ina shuí ar go leor uiscí. »*

Ón gcéad véarsa seo, léiríonn an Spiorad spríoc na caibidle seo 17: “ ***breithiúnas*** ” an “ ***striapachais mhóir*** ” atá “ ***ina suí ar go leor uiscí*** ” nó, a bhfuil forlámhas aige, de réir véarsa 15, “ *pobail, sluaite, náisiúin agus teangacha* ” a d’ainmnigh, faoin tsiombail “ *Eophrates* ”, an Eoraip cheana féin agus a síntí pláinéadacha den reiligiún Críostaí sa “ *an séú trumpa* ” de Rev.9:14: na Stáit Aontaithe Mheiriceá, Meiriceá Theas, an Afraic agus an Astráil. Tá obair an bhreithiúnais nasctha le comhthéacs na “ *seacht bplá deiridh* ”, nó “ *na seacht vials* ” a dhoirtheadh amach ag na “ *seacht n-aingeal* ” sa chaibidil 16 roimhe seo .

an “ *breithiúnas* ” atá i gceist an bhreith a thug an Dia Uilechumhachtach a bhfuil agus a mbeidh gach créatúr ar neamh agus ar talamh cuntasach dó; Léiríonn sé seo má tá an chaibidil seo tábhachtach. Chonaic muid i dteachtaireacht an 3ú ^{aingeal} de chaibidil 14 go mbíonn beatha nó bás síoraí mar thoradh ar an sainaitheint seo. Dá bhrí sin is é comhthéacs an “ *bhreithiúnais* ” seo comhthéacs an “ *bheathaigh a éiríonn as an talamh* ” i gCaibidil 13.

In ainneoin rabhaidh stairiúla agus fáidhiúla, ar a seal, thit an creideamh Protastúnach i 1843, agus an creideamh Adventist oifigiúil i 1994, faoi bhreithiúnas Dé nach fiú an slánú a thairg Íosa Críost. Agus an breithiúnas seo á dhaingniú, chuaigh siad araon isteach sa chomhghuaillíocht éacúiméineach a mhol an creideamh Caitliceach Rómhánach, agus cháin ceannródaithe an dá ghrúpa a nádúr diabolical. Chun an botún seo a sheachaint, ní mór an té a roghnófar a chur ina luí go hiomlán ar chéannacht phríomh-namhaid Íosa Críost: an Róimh, ina stair pháigánach agus phápa go léir. Is mó ar fad ciontacht na reiligiún Protastúnach agus Adventist toisc gur cháin agus gur mhúin ceannródaithe an diabolical seo den Chaitliceachas Rómhánach. Is ionann an t-athrú croí seo ag an dá cheann agus gníomh feall ar Íosa Críost, an t-aon Slánaitheoir agus an Breitheamh mór. Cén chaoi a raibh sé seo indéanta? Níor thug an dá reiligiún ach tábhacht do shíocháin thalmhaí agus tuiscint mhaith idir fir; Chomh maith leis sin a luaithe nach ndéanann an creideamh Caitliceach géarleanúint a thuilleadh, éiríonn sé dóibh, go minic nó níos fearr fós, comhaontaithe agus comhaontas a

dhéanamh leis. Dá bhrí sin déantar an tuairim fhoilsithe agus breithiúnas ceart Dé a dhíspeagadh agus a shatailt faoi chois. Ba é an earráid a chreidiúint go bhfuil Dia ag lorg na síochána go bunúsach i measc na bhfear, mar go deimhin, cáineann sé na héagóra a dhéantar ar a phearsa, ar a dhlí, agus ar phrionsabail an mhaith a nochtar ina chuid deasghnátha. Is tromchúisí an scéal mar gur chuir Íosa é féin in iúl go han-soiléir ar an ábhar trí a rá i Mata.10:34 go 36: “Ná *smaoinigh go bhfuilim tagtha chun síocháin a thabhairt ar domhan; Níor tháinig mé chun síocháin a thabhairt, ach an claíomh. Óir táim tar éis teacht chun deighilt a chur idir fear agus athair, idir iníon agus a máthair, agus idir iníon-chéile agus a máthair chéile; agus naimhde an duine sin a theaghlach féin .” Maidir lena thaobh, níor chuala an Adventism oifigiúil Spiorad Dé a léirigh, trína athchóiriú ar an seachtú lá Sabbath idir 1843 agus 1873, an Domhnach Rómhánach ar a bhfuil sé ar a dtugtar "marc an Beast" ó bunaíodh é ar an *Mhárta* . 7, 321. Theip ar mhisean na hAidbhinté institiúideacha mar, de réir mar a chuaigh an t-am ar aghaidh, d'éirigh lena bhreithiúnas ar Dhomhnach na Róimhe a bheith cairdiúil agus bráithreach, murab ionann agus breithiúnas Dé a fhanann mar a chéile i gcónaí, gurb é an Domhnach Críostaí a fuair oidhreacht ón bpágánachas gréine príomhchúis a **fhearg** . . Is é an t-aon bhreithiúnas atá tábhachtach ná breithiúnas Dé agus tá sé mar aidhm ag a Revelation prophetic sinn a cheangal lena bhreithiúnas. Mar thoradh air sin, ní féidir leis an tsíocháin greannú dlisteanach an Dé bheo a cheilt. Agus ní mór dúinn breithiúnas a thabhairt agus réimeanna sibhialta nó reiligiúnacha a aithint de réir a amhairc dhiaga. Mar thoradh ar an gcur chuige seo, feicimid " *an beithíoch* " agus a ghníomhartha, fiú in aimsir na síochána mealltach.*

Véarsa 2: “ *Lei a rinne ríthe an domhain striapachas, agus le fíon a striapachais tá áitritheoirí an domhain ólta.* »

Sa véarsa seo, bunaítear nasc le gníomhartha na “ *bean Iezebel* ” atá cúisithe ag Íosa Críost as “ *fíon striapachais (nó debauchery)* ” spioradálta a ól dá sheirbhísigh in Rev.2:20; nithe a deimhníodh in Ath.18:3. Ceanglaíonn na gníomhartha seo freisin “ *an striapach* ” le “ *réalta Wormwood* ” Ath.8:10-11; mormónta a fíon nimhiúil a dhéanann an Spiorad a theagasc reiligiúnach Caitliceach i gcomparáid leis.

Sa véarsa seo, tá údar maith leis an mhaslú a dhéanann Dia in aghaidh an chreidimh Chaitlicigh fiú in aimsir na síochána mar go n-ionsaíonn an locht a mhaslaíonn sé a údarás diaga. Tugann scríbhinní an Bhíobla Naofa, arb ionann iad agus a “ *bheirt fhinnéithe* ”, fianaise i gcoinne theagasc bréagach reiligiúnach an reiligiúin Rómhánach seo. Ach is fíor go mbeidh na hiarmhairtí is measa ag a theagasc bréagach dá íospartaigh mheallta: bás síoraí; rud a thabharfadh údar maith lena ngníomh dhíograiseach “ *fómhar* ” Ath.14:18 go 20.

Véarsa 3: “ *Thug sé ar shiúl mé sa spiorad isteach i bhfásach. Agus chonaic mé bean ina suí ar beithíoch scarlet, lán de ainmneacha blasphemy, a bhfuil seacht cloigeann agus deich n-adharc.* »

“ *... i bhfásach* ”, siombail de thástáil an chreidimh ach freisin den aeráid spioradálta “arid” i gcomhthéacs “*ár n-am deiridh* (Dan.11:40)”, an uair seo, tástáil dheireanach chreidimh an domhain stair, samhlaíonn an Spiorad an staid spioradálta atá i réim sa chomhthéacs deiridh seo. “ *Tá beithíoch scarlaid i*

gceannas ar an mbean ”. San íomhá seo, tá an Róimh i gceannas ar an “ *beast a ardaíonn ón domhan* ” a ainmníonn na Stáit Aontaithe Mheiriceá Protastúnach faoi láthair nuair a thugann siad ar an gCaitliceach “ *marc an beithíoch* ” a adhradh trí lá a scíthe a fhorchur mar oidhreacht ón Impire Constantine ¹. Sa chomhthéacs deiridh seo, níl aon diadems níos mó, ná ar “ *seacht gcinn* ” na Róimhe reiligiúnach, ná ar na siombailí “ *deich n-adharc* ”, sa chás seo, ceannasaithe sibhialta na bpobal Críostaí Eorpacha agus domhanda a láimhseálann sí. Ach baineann an ceangal iomlán seo le dath an pheaca: “ *scarlet* ”.

In Ath.13:3 léaghaimid: “ *Agus chonaic mé ceann dá chinn amhail is dá mba wounded chun báis; ach bhí a chréacht marfach healed. Agus bhí an talamh go léir faoi bhrón taobh thiar den fhiadhúlra.* ” Tá a fhios againn go bhfuil an leigheas seo mar gheall ar Choncordat Napoleon ¹. Ón nóiméad seo ar aghaidh, ní dhéanann popaireacht Chaitliceach Rómhánach géarleanúint a thuilleadh, áfach, tugaimid faoi deara i dtábhacht, go leanann Dia air ag tabhairt “ *an beithíoch* ” air: “ *Agus bhí an talamh go léir in admiration taobh thiar den beithíoch* ”. Deimhníonn sé seo an míniú atá tugtha thuas. Fanann namhaid Dé ina namhaid mar ní thagann deireadh lena peacaí in aghaidh a dhlí, in aimsir na síochána agus in aimsir chogaidh. Agus mar sin is é namhaid Dé freisin namhaid a thogtha dílis in aimsir na síochána nó an chogaidh.

Véarsa 4: “ *Bhí an bhean éadaigh de chorcra agus de scarlaid, agus í maisithe le hór agus le clocha lómhara agus le péarlaí. Bhí cupán órga ina láimh aici, é lán de ghràineanna agus de neamhíonachtaí a striapachais.* »

Anseo arís, díritear sa chur síos a chuirtear i láthair ar earráidí spioradáltachta. Cáineann Dia a dheasghnátha creidimh; a mais agus a hEocairist ghránna agus ar an gcéad dul síos, a blas só agus rachmais a threoraíonn í chuig na comhréitigh atá ag teastáil ó ríthe, uaisle agus saibhir uile an domhain. Caithfidh an “ *striapach* ” a “ *cliaint* ” nó a leannáin a shásamh.

an dath “ *scarlet* ” seo sa “ *striapach* ” í féin: “ *corcra agus scarlet* ”. An téarma “ *bean* ” ag ainmniú “ *eaglais* ”, comhthionól reiligiúnach, de réir Eph.5:23 ach freisin, “ *an chathair mhór ag a bhfuil ríchíosa ar ríthe an domhain* ”, mar a mhúineann véarsa 18 den chaibidil seo 17. In go hachomair, is féidir linn dathanna na n-éide “ *cairdinéil agus easpaig* ” na Vatacáine Rómhánach a aithint. Léiríonn Dia mais Chaitliceacha, agus úsáid á baint as an gcailis “ *órga* ” ina bhfuil fíon alcólach ceaptha chun fuil Íosa Críost a léiriú. Ach cad a cheapann an Tiarna air? Insíonn sé dúinn: in ionad a chuid fola fuascailte, ní fheiceann sé ach “ *gríochaine agus neamhíonachtaí a striapachais* ”. In Dan.11:38, luaitear “ *ór* ” mar mhaisiúchán a eaglaisí a chuireann an Spiorad i leith “ *Dia na ndúnfort* ”.

Véarsa 5: “ *Ar a héadan scríobhadh ainm, rúndiamhair: An Bhablóin Mhór, máthair striapachais agus ghràiníocha an domhain.* »

“ *rúndiamhair* ” iad an “ *rúndiamhair* ” a luadh sa rann seo dóibh siúd amháin nach dtugann Spiorad Íosa Críost solas dóibh; is iad freisin, ar an drochuair, na cinn is líonmhaire. Mar, “ *rath agus rath na n-uafásach* ” de réimeas an phápa a fógraíodh ó Dan.8:24-25 deimhneofar é go dtí uair a bhreithiúnais, ag deireadh an domhain. Maidir le Dia, is é “ *rúndiamhair na héagóra* ” a d’fhógair agus a chuir an diabhal i bhfeidhm cheana féin é in aimsir na n-aspal, de réir 2

Thess.2:7: “ Oir tá rúndiamhair na héagóra ag oibriú cheana féin; ní gá ach go bhfuil an té a choinníonn siar fós é imithe .” Tá an “ *mistéir* ” ceangailte leis an ainm “ *Babylon* ” féin, rud a dhéanann ciall, ós rud é nach bhfuil an chathair ársa den ainm sin níos mó. Ach thug Peadar an t-ainm seo go spioradálta ar an Róimh cheana féin, i 1 Peadar 5:13 agus ar an drochuair do na sluaite meallta, is iad na daoine tofa amháin a thugann aird ar an gcrúinneas seo a thairgeann an Bíobla. Bí cúramach le brí dhúbailte an fhocail “ *talamh* ” a ainmníonn anseo freisin, an chách géilleadh Protastúnach, mar a oiread agus is an creideamh Caitliceach aontaithe, is é an creideamh Protastúnach iolra, a bheith ainmnithe mar “striapaigh”, iníonacha a gCaitliceach “ *mháthair* ”. Roinneann na cailíní “ *gríochaine* ” a “ *máthar* ”. Agus is é an Domhnach is mó de na “ *gríochaine* ” seo, “ *marc* ” an údarais reiligiúnaigh a ghabhann leis.

údar le brí litriúil an fhocail “ *talamh* ” freisin toisc gurb é an éadulaingt reiligiúnach Caitliceach a thionscnaíonn mórionsaithe reiligiúnacha idirnáisiúnta. Thréig sí agus rinne fuath don chreideamh Críostaí trí ríthe a ghríosú chun pobail an domhain a thiontú ina n-umhlaíocht. Ach tar éis dó a chumhacht a chailleadh, lean a “ *ghreimeanna* ” ar aghaidh ag beannú na ndaoine a mhallaíonn Dia agus ag mallacht na ndaoine a bheannaíonn sé. Nochtar a nádúr págánach nuair a thugann sí “deartháir” ar Mhoslamaigh a gcuireann a reiligiún Íosa Críost i láthair mar cheann de na fáithe is lú.

Véarsa 6: “ *Agus chonaic mé an bhean ar meisce le fuil na naomh agus le fuil finnétithe Íosa. Agus, ar í a fheiceáil, bhí ionadh mór orm.* »

Cuimsíonn an véarsa seo sliocht ó Dan.7:21, ag sonrú anseo gur “ *finnétithe Íosa* ” iad na “ *naomh* ” a mbíonn sí i gceannas orthu agus a mbíonn sí i gceannas orthu. Cuireann sé seo go mór le solas ar an rúndiamhair “ *Babylon Mhór* ”. Ólann an reiligiún Rómhánach “ *fuil* ” na dtoghthóirí go pointe ar meisce. Cé a bheadh in amhras ar eaglais Chríostaí, cosúil le Róimh an Phápa sa lá atá inniu ann, gurb í an “ *striapach* ” seo í “ *ar meisce leis an fuil a dhoirteann finnétithe Íosa* ”? Na hoifigigh tofa, ach amháin iad. óir, trí fháidh, chuir an Spiorad in iúl dóibh dearaí dúnmharfacha a namhad. Beidh an fillleadh seo ar a nádúr éadrócaireach agus éadrócaireach mar iarmhairt infheicthe deireadh aimsir an ghrásta. Ach beidh an aingidheachd seo thar aon ní eile, ar bhealach níos iontaí fós, nádúr an chreidimh Phrotastúnach cheannasaigh na haimsire seo de dheireadh an domhain. Luann an Spiorad “ *na naoimh* ” agus “ *finnétithe Íosa* ” ar leithligh. D’fhulaing na chéad “ *naomh* ” géarleanúint phágánach poblachtánach agus impiriúil; Buaileann “ *finnétithe Íosa* ” an Róimh phágánach impiriúil agus págánach. óir is cathair don striapach: An Róimh; “ *an chathair mhór ag a bhfuil ríchiosa ar ríthe an domhain* ” ó tháinig sí go hIosrael, in Iúdá i – 63, de réir Dan.8:9: “ *na tíortha is áille* ”. Críochnóidh stair an tslánaithe le tástáil chreidimh ina dtaispeánfar “ *finnétithe Íosa* ” agus ina ngníomhóidh siad chun an léiriú seo a chosaint; mar sin tabharfaidh siad cúis mhaith do Dhia le hidirghabháil a dhéanamh chun iad a shábháil ón mbás pleanáilte. Ina chuid ama, bhí cúis mhaith ag Eoin a bheith ionadh leis an “ *mistéir* ” a bhain le cathair na Róimhe. Ní raibh aithne aige uirthi ach í ina ghné impiriúil phágánach chrua gan thrócaire a chuir chun coinneála ar oileán Patmos é. Dá bhrí sin d’fhéadfadh siombailí

reiligiúnacha cosúil leis an “ *cupán órga* ” a bhí i seilbh an “ *striapaigh* ” ionadh a chur air.

Véarsa 7: “ *Agus dúirt an t-aingeal liom: Cén fáth a bhfuil ionadh ort? Inseoidh mé duit rúndiamhair na mná agus an ainmhí a iompraíonn í, a bhfuil seacht gcinn agus deich n-adharc air.* »

an “ *mistéir* ” go deo, agus ó véarsa 7, tabharfaidh an Spiorad sonraí a ligfidh d’Eoin agus dúinn féin an “ *mistéir* ” a ardú agus cathair na Róimhe, agus a ról in íomhá na Róimhe, a aithint go soiléir. véarsa 3 a bhfuil a siombailí luaite arís.

“ *An bhean* ” nádúr reiligiúnach na Róimhe Phápa, a éileamh a bheith ina “ *bean chéile an Uain* ”, Íosa Críost. Ach séanann Dia an t-éileamh seo trí “ *striapach* ” a ghlaoch uirthi.

“ *an beithíoch a iompraíonn é* ” na réimis agus na pobail a aithníonn agus a dhlisteanáíonn a n-éilimh reiligiúnacha. Tá a mbunús stairiúil acu i “ *deich n-adharc* ” na ríochtaí a foirmíodh san Eoraip tar éis dóibh a bheith saor ó cheannas na Róimhe impiriúil de réir an phictiúir a thugtar in Dan.7:24. Tagann siad i gcomharbacht ar an Róimh impiriúil an *ceathrú ainmhí* . Agus fanann na críocha lena mbaineann mar a chéile go dtí an deireadh. Bogann teorainneacha, athraíonn réimis, ag bogadh ón monarcacht go poblacht, ach aontaíonn norm na Críostaíochta Phápa Rómhánach bréagach iad chun níos measa. Le linn an 20ú haois , rinne an tAontas Eorpach a bunaíodh i “Conarthaí na Róimhe” an 25 Márta, 1957 agus 2004 an aontas seo faoi choimirce na Róimhe a choincréitiú.

Véarsa 8: “ *An beithíoch a chonaic tú bhí, agus níl sé níos mó. **Caithfidh sí ascend as an duibheagán** , agus téigh go dtí perdition . Agus iad siúd a chomhnóidh ar an talamh, nach bhfuil a n-ainmneacha scríofa i leabhar na beatha ó bunaíodh an domhain, beidh iontas nuair a fheiceann siad an Beast, toisc go raibh sé, agus nach bhfuil níos mó, agus go mbeidh sé reappear.* »

“ *An beithíoch a chonaic tú bhí agus níl sé níos mó .*” Aistriúchán: Bhí éadulaingt reiligiúnach Críostaí ann ó 538, agus níl sé níos mó, ó 1798. Molann an Spiorad an ré prophesied i bhfoirmeacha éagsúla do riail éadulaingt an Phápa ó Dan.7:25: “am, amanna, agus leath bhuille ; 42 mí; 1260 lá ”. Cé gur cuireadh deireadh lena éadulaingt le gníomh “ *an beithíoch a ardaíonn as an domhain* ”, a thagraíonn do Réabhlóid na Fraince agus a atheism náisiúnta in Ath. 11:7, anseo cuirtear an téarma “ *doimhne* ” i láthair mar ghníomhaíocht atá nasctha leis an diabhal, an “ *Scríostóir* ”, a mhilleann saolta agus a dhídhaonnaíonn an domhan phláinéid, agus a dtugann Rev.9:11 “ *aingeal an duibheagáin* ” air. Tabharfaidh Ath.20:1 an míniú: beidh an “ *diabhal* ” faoi cheangal ar feadh “ *míle bliain* ” ar an talamh dídhaonnaithe ar a dtugtar “ *an duibheagán* ”. Trí a mbunús a chur i leith “ *an duibheagáin* ,” taispeánann Dia nach raibh gaol ag an gcathair seo leis **riamh** ; cibé acu, le linn a fhorlámhas págánach, rud atá an-loighciúil, ach freisin, i rith a ghníomhaíochta reiligiúnach pápach, contrártha leis an méid a chreideann an iliomad daoine meabhlaireachta as a n-titim, ós rud é go roinnfidh siad leis, **a** “ *perdition* ” deiridh le fios anseo. Tar éis dóibh an briathar fáidhiúil a dhíspeagadh, beidh ionadh ar íospartaigh mheabhlaireachta na Róimhe mar go n-éireoidh le héadulaingt reiligiúnach arís ***sa*** chomhthéacs deiridh seo a fógraíodh agus a nochtfar. Cuireann Dia i gcúimhne dúinn mar sin go bhfuil ainmneacha na

ndaoinne tofa ar eolas aige ó “ *bunú an domhain* ”. Scríobhadh a n- *ainmneacha* i “ *leabhar beatha an Uain* ” Íosa Críost. Agus chun iad a shábháil, d'oscail sé a n-intinn chun an rúndiamhra a tuar Bhíobla.

Molaim anseo an dara hanailís ar an véarsa seo maidir leis an bhfocal “ *abyss* ”. Sa mhachnamh seo, cuirim san áireamh an comhthéacs deiridh atá dírithe ar an Spiorad de réir a thuairisce ar an “ *beithíoch scarlet* ” de véarsa 3. Tá sé feicthe againn, easpa na “ *diadems* ” ar na “ *deich n-adharc* ” agus an “ *seacht gceann* ” cuireann sé in “ *am an deireadh* ” é; sin ár gcuid ama. Mheas mé le fada nach bhféadfadh baint a bheith ag an nóisean “ *dúr* ” ach le gníomh éadulaingthe agus despotic, agus nach bhféadfaí dá bharr sin a chur i leith réimeas éadulaingt na laethanta deiridh a bhí marcáilte ag tástáil dheireanach an chreidimh uilíoch. Ach i ndáiríre, ag deireadh gheimhreadh 2020 in am diaga, tá smaoinemh eile spreagtha ionam. Is é an “ *beithíoch* ” i ndáiríre a mharaíonn anamacha daonna i gcónaí, agus is líonmhaire íospartaigh a theagasc daonnachta áibhéalacha agus fealltach ná iad siúd a éadulaingt. Cad as a dtagann an t-iompar daonnachtach mealltach nua seo? Is toradh é ar oidhreacht na saorsmaointe a thagann ó na fealsúna réabhlóideacha a dhíríonn Dia orthu in Ath. 11:7 faoin ainm “ *an beithíoch a éiríonn as an duibheagán* ”. Séanann an dath “ *scarlet* ” a ghabhann le “ *beast* ” ár linne, ó véarsa 3 den chaibidil seo, an peaca a ghin barraíocht na saoirse a bhronn an duine air féin. Cé a dhéanann sí ionadaíocht? Na ceannasacha san Iarthar de bhunadh Críostaí a bhfuil a mbunáití reiligiúnacha faighte le hoidhreacht ón gCaitliceachas Eorpach: SAM agus an Eoraip meáite ar fad ag an reiligiún Caitliceach. Is é an “ *beithíoch* ” a thaispeánann Dia dúinn an toradh deiridh ar na gníomhartha a prophesied sa teachtaireacht “ *cúigiú trumpa* ”. Tugann an creideamh Protastúnach, arna mhealladh ag an gcreideamh Caitliceach a rinneadh síochánta, Protastúnachas agus Caitliceachas mallaithe ag Dia le chéile, le chéile ag Adventism institiúideach oifigiúil i 1994, le haghaidh “ *ullmhúchán cath* ” Ath.9 :7-9, “ *Armageddon* ”, de réir Rev.16:16, a théann siad le chéile, tar éis an “ *séú trumpa* ”, a threorú i gcoinne na seirbhíseach deireanach dílis Dé, a choinneáil agus a chleachtadh a Sabbath; fusa an seachtú lá d'ordaigh an ceathrú dá dheich n-aitheanta. In aimsir na síochána, ardaíonn a n-óráidí grá deartháiriúil agus saoirse coinsiasa. Ach is é an tsaoirse bhréagach chealgach seo a rinneadh liobrálach as a dtagann an “ *dara bás* ” don iliomad daoine ar fud an domhain Thiar; arb iad is sainairíonna, go páirteach, ag atheism, go páirteach, ag neamhshuim, agus i gcuid níos lú, ag gealltanais reiligiúnacha a rinneadh worthless, toisc go bhfuil siad dhaoradh ag Dia, mar gheall ar a theagasc reiligiúnach bréagach . Ar an mbealach seo, tá bunús leis an “ *beast* ” *daonnúil seo sa “abyss* ” mar a thaispeánann an Spiorad sa véarsa seo, sa chiall go bhfuil an reiligiún Críostaí tagtha chun bheith ina íomhá agus ina chur i bhfeidhm don smaointeoireacht dhaonnach. . **Cosúil le póg Iúdá do Íosa, mharaíonn grá mealltach bréagach daonnach aimsir na síochána níos mó ná an claiómh** . Faigheann “ *beithíoch* ” ár n-aimsire síocháin mar oidhreacht freisin an carachtar “ *dorchadas* ” a thugann an focal “ *doimhneacht* ” dó i Gen.1:2: “ *Bhí an talamh neamhfhoirmiúil agus folamh: bhí dorchadas ar aghaidh na doimhne* , agus an Spiorad do ghluais Dia os cionn na n-uiscí . Agus tá an carachtar “ *dorchadas* ”

seo de chuid sochaithe de bhunús Críostaí le hoidhreacht go paradacsach ón “**soilsíú**”, an t-ainm a thugtar ar shaor-smaointeoirí réabhlóideacha na Fraince.

Tríd an tsintéis seo a mholadh, sroicheadh an Spiorad a sprioc, arb é atá ann a bhreithiúnas ar ár ndomhan Thiar a nochtadh dá sheirbhísigh dhílis agus na masla a thugann sé dó. Séanann sé mar sin a chuid peacaí iomadúla agus a chuid feall ar Íosa Críost, an t-aon Slánaitheoir amháin a dtugann a ghníomhartha olc.

Véarsa 9: “ *Seo an tuiscint a bhfuil eagna aici: is seacht sléibhte iad na seacht gcinn, ar a bhfuil an bhean ina suí.* »

Deimhníonn an rann seo an abairt a ainmníodh an Róimh le fada: “ An Róimh, cathair na seacht genoc ”. Fuair mé an t-ainm seo a luadh in atlas geografach d'aois scoile ó 1958. Ach ní féidir an rud a phlé; an “ *seacht tá sléibhte* ” ar a dtugtar “cnoic” fós inniu agus na hainmneacha orthu: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline, agus Quirinal. Ina chéim pháigánach, thacaigh na cnoic seo “áiteanna arda” go léir le teampaill a bhí tiomnaithe d’íol deified a dhaoradh ag Dia. Agus chun ómós a thabhairt do “ *Dhia na ndúnfort* ”, ar a seal d’ardaigh an creideamh Caitliceach a basilica, ar an Caelius ag ainmniú “neamh” de réir na Róimhe. Ar an Capitol, ardaíonn an “ceann”, Pálás Halla an Bhaile, gné shibhialta na breithiúna. Cuirimis in iúl go bhfuil comhghuaillíocht na laethanta deiridh, Meiriceá, chun tosaigh freisin ó “Capitol” atá lonnaithe i Washington. Anseo arís, tá an tsiombail “ceann” inchosanta ag an ardchleachtadh seo a thiocthaidh in áit na Róimhe, agus a bheidh i gceannas, ar a seal, ar áitritheoirí an domhain, “ina láithreacht” de réir Ath.13:12.

Véarsa 10: “ *Tá seacht rí ann freisin: tá cúigear tar éis titim, tá ceann amháin, níor tháinig an ceann eile fós, agus nuair a thiocthaidh sé fanfaidh sé ar feadh tamaill ghearr.* »

Sa véarsa seo, leis an abairt “ *seacht rí* ”, cuireann an Spiorad “ *seacht* ” réimeas rialtais i leith na Róimhe atá as a chéile, don chéad sé: an mhonarcacht ó – 753 go – 510; an Phoblacht, an Chonsalacht, an deachtóireacht, an Triumvirate, an Impireacht ó Octavian, Caesar Augustus faoinar rugadh Íosa, agus an Tetrarchy (4 emperors bhainteacha) sa seachtú suíomh idir 284 agus 324, a dhearbhaíonn an beachtas “ní mór dó go deireanach a *gearr-ama*”; i ndáiríre 30 bliain. Fágfaidh an t-impire nua Constantine ^{I an Róimh go tapa agus socróidh sé san Oirthear i Byzantium (Constantinople a d’athainmnigh na Turcaigh Iostanbúl).} Ach ó 476, bhris impireacht iarthar na Róimhe suas agus bhain “ *deich n-adharc* ” Dhónaill agus an Apocalypse neamhspleáchas amach trí ríochtaí Iarthar na hEorpa a fhoirmiú. Ó 476 i leith, d’fhan an Róimh faoi fhorghabháil na mbarbarach Ostrogoth, ónar seachadadh í sa bhliain 538, ag an nginearál Belisarius a chuir an t-impire Iústinian a raibh cónaí air san Oirthear i gConstantinople lena arm lena arm.

Véarsa 11: “ *Agus an beithíoch a bhí, agus nach bhfuil níos mó, is é féin an t-ochtú rí, agus tá sé de líon na seacht, agus ag dul chun scriosta.* »

sa bhliain 538 le foraithe fabhrach impiriúil an Impire Justinian ^I Mar sin d’fhreagair sé iarratas óna bhean chéile Théodora, iar-“striapach”, a rinne idirghabháil ar son Vigile, duine dá cairde. Mar a shonraítear i véarsa 11, tá réimeas an phápa le feiceáil tráth na “seacht rialachas” a luadh agus foirm nua nach bhfacthas riamh roimhe a chuir Daniel in iúl mar rí “ *difriúil* ”. Is é an rud a thagann roimh aimsir na “seacht ríthe” roimhe seo teideal an cheannaire

reiligiúnaigh Rómhánach atá curtha i leith a emperors cheana féin agus ós rud é a bhunús: “Pontifex Maximus”, slonn Laidine a aistrítear mar “Sovereign Pontiff”, atá freisin, ó shin. 538, teideal oifigiúil an Phápa Chaitlicigh Rómhánach. Is é an réimeas Rómhánach atá ann ag an am a fhaigheann Eoin an fhís ná an Impireacht, an séú rialachas Rómhánach; agus ina aimsir féin, is é an t-impire féin a chaith an teideal “sovereign pontiff”.

Tá filleadh na Róimhe ar an ardán stairiúil mar gheall ar an rí Francach, Clovis I ‘“tiontaithe” go dtí creideamh bréagach Críostaí an ama, i 496; is é sin le rádh, don Chaitliceachas Rómhánach do ghéill do Chonstantin I ^{agus} do bhí cheana buailte ag mallacht Dé ó Mhárta 7, 321. Tar éis forlámhas impiriúil do ionradh agus do bheith i gceannas na Róimhe ar choigríche ag teacht ar imirce ollmhór. Tá an mhíthuiscint ar theangacha agus ar chultúir éagsúla mar bhunús leis an corraíl agus na streachailtí inmheánacha a scrios aontacht agus neart na Róimhe. Cuireann Dia an gníomh seo i bhfeidhm inniu san Eoraip chun é a lagú agus é a sheachadadh dá naimhde. Mar sin, coinníonn mallacht eispéiris “Túr Babel” a éifeachtaí go léir agus a éifeachtúlacht chun an chine daonna a threorú isteach i gcruachás. Maidir leis an Róimh, ar deireadh, tháinig sí faoi cheannas na nOstrogoths Airi go doctrinally i gcoinne an chreidimh Chaitliceach Rómhánach le tacaíocht ó na emperors Byzantine. B’éigean é a shaoradh, mar sin, ón smacht seo ionas go bhféadfaí bunú réimeas an phápa Rómhánach a bhunú ar an ithir sa bhliain 538. Chun é seo a bhaint amach de réir Dan.7:8-20, " trí *adharca tugadh go híseal* roimh popery (*an adharca bheag*); daoine atá i gceist naimhdeach do Chaitliceachas Rómhánach Easpag na Róimhe, i ndiaidh a chéile, i 476, na Heruli, i 534, na Vandals, agus ar 10 Iúil, 538, "le stoirm sneachta", saortha ó áitiú na Ostrogoths ag an ginearál D'fhéadfadh Belisarius, a chuir Justinian I ' an Róimh isteach ina réimeas Pápach eisiach, ceannasach agus neamhfhulangach, a bhunaigh an t-impire seo, ar iarratas an intriguer Vigilius, an chéad Pápa i dteideal. Ón nóiméad seo, tá an Róimh tar éis éirí mar " *an chathair mhór ag a bhfuil ríchíosa ar ríthe an domhain "*, ó véarsa 18, a théann go " *perdition "*, mar a shonraíonn an Spiorad, anseo, an dara huair, i ndiaidh véarsa 8.

Mar sin ní théann an Phápa siar go Naomh Peadar mar a mhaíonn sé ach go dtí foraithe Justinian I, ^{an} t-impire Byzantine a thug a theideal agus a údarás reiligiúnach dó. Mar sin, d'ordaigh an t-impire Rómhánach Constantine I an Domhnach ^{ar} 7 Márta, 321 agus chuir an t-impire Byzantine Justinian I isteach ^{sa} bhliain 538 an pápaireacht a thugann údar dó; dhá dháta leis na hiarmhairtí is uafásach don chine daonna ar fad. Ba sa bhliain 538 freisin a ghlac Easpag na Róimhe an teideal Pápa den chéad uair.

Véarsa 12: “ *Na deich n-adharc a chonaic tú, is deich rí iad, nach bhfuil ríocht faighte fós acu, ach a fhaigheann údarás mar ríthe ar feadh uaire leis an ainmhí.* »

Anseo, murab ionann agus Dan.7:24, díríonn an teachtaireacht ar achar an-gherr atá suite ag deireadh “ *am deiridh* ”.

Mar a tharla in aimsir Dhónaill, in aimsir Eoin, ní raibh “ *deich n-adharc* ” impireacht na Róimhe gnóthaithe ná a neamhspleáchas athuair. Ach, is é an comhthéacs a ndírítear air sa chaibidil seo 17 ná deireadh an domhain, is é an ról a imríonn na “ *deich n-adharc* ” sa chomhthéacs beacht seo a thaispeánann an

Spiorad, mar a dhaingneoidh na véarsaí a leanann é. Tagraíonn an “ *uair an chloig* ” fáithe d’am na tástála deiridh creidimh a fógraíodh, in Rev. 3:10, do cheannródaithe dílis Adventism an Seachtú Lá i 1873. Ba é an teachtaireacht dúinne, a n-oidhrí, dílis an Adventist solas a thug Íosa Críost dá toghaí sa bhliain 2020.

De réir an chóid fáidhiúil a tugadh don fháidh Eizicéil (Esec.4:5-6), is fiú “ *bliain* ” réadúil “ *lá* ” fáidhte , agus mar sin is fiú 15 lá réadúla “ *uair* ” fáidhiúla. Mar gheall ar an áiteamh mór ar theachtairacht an Spioraid, a luafaidh trí huair an abairt “ *in aon uair an chloig* ” i gcaibidil 18, is é mo thoradh a bhaint amach go ndíríonn an “ *uair* ” seo an t-am idir tús an 6ú^{de} “ *seacht bplá deiridh* ” agus filleadh i nglóir ár dTiarna Dhiaga Íosa a fhilleann i nglóir an Ardaingéal “ *Michíl* ” chun a dhaoine tofa a tharrtháil ón mbás cláraithe. Mar sin is í an “ *uair* ” seo an uair a mhaireann “ *cath Armageddon* ” lena linn.

Véarsa 13: “ *Tá cuspóir amháin acu, agus tugann siad a gcumhacht agus a n-údarás don beithíoch.* »

Ag díriú ar am na trialach deiridh seo, deir an Spiorad ar na “ *deich n-adharc* ”: “ *Tá cuspóir amháin acu, agus tugann siad a gcumhacht agus a n-údarás don beithíoch.* ” Is éard atá sa sprioc seo a roinneann siad ná a chinntiú go bhfuil meas ag gach duine a tháinig slán as an Tríú Cogadh Domhanda Núicléach ar scíthe an Domhnaigh. Laghdaigh ruin go mór cumhacht mhíleata na náisiúin Eorpacha ársa. Ach, ar bhuaiteoirí na coimhlinte, fuair na Protastúnaigh Mheiriceánaigh ó na marthanóirí, tréigean iomlán ar a bhflaitheas. Tá an rún diabolical, ach tá an tite aineolach air, agus a n-biotáillí a thugtar do Satan in ann ach a thoil a chur i gcrích.

Is ó chomhrialtas an “ *dragon* ”, an “ *beast* ” agus an “ *fháidh bréige* ” amháin a ghéilleann na “ *deich n-adharc* ” a n-údarás don “ *bhiast* ”. Agus is é is cúis leis an tréigean seo ná déine na fulaingthe a dhéanann sciúirsí Dé orthu. Idir foraithe an bháis a fhógairt agus a chur i bhfeidhm, tugtar tréimhse 15 lá do bhreathnóirí na Sabóide chun “ *marc an beithíoch* ” a ghlacadh, a “Domhnach” Rómhánach arna thruailliú ag adhradh págánach gréine. Tá tuairisceán Íosa Críost á phleanáil don earrach roimh an 3 Aibreán, 2030, mura rud é go bhfuil earráid i léiriú an téarma “ *uair* ”, ba cheart foraithe an bháis a fhógairt don dáta seo nó don dáta atá suite idir é agus an lá. den earrach 2030 dár ngnáthfhéilire reatha.

Chun a thuiscint go hiomlán cad a bheidh i ndán don am deiridh, smaoinigh ar na fíricí seo a leanas. Ní féidir deireadh aimsir ghrásta a aithint ach ag na hoifigigh tofa a nascann é le fógairt dhlí an Domhnaigh; níos cruinne, tar éis di. Do chnuasach na n-ainchreidmheach agus na reibiliúnach fós beo, ní fheictear d’fhoilsiú dhlí an Domhnaigh ach mar bheart leasa ghinearálta gan iarmhairtí dóibh. Agus is tar éis na chéad chúig phlá a fhulaingt a n-eascaíonn a bhfearg dhíograiseach dóibh an cinneadh a “ *mharú* ” go hiomlán na daoine a bhronntar orthu mar dhaoine atá freagrach as a bpionós neamhaí.

Véarsa 14: “ *Beidh siad ag troid i gcoinne an Uain, agus beidh an Uain shárú iad, toisc go bhfuil sé Tiarna na dTiarnaí agus Rí na ríthe, agus iad siúd atá ar a dtugtar agus tofa agus dílis atá in éineacht leis beidh siad a shárú freisin.*

»

“ *Troidfidh siad in aghaidh an Uain, agus sáróidh an tUan iad ...*”, mar is é an Dia Uilechumhachtach é nach féidir le haon chumhacht a sheasamh. Cuirfidh “ *Rí na Ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* ” a fhórsa diaga ar na ríthe agus na tiarnaí is cumhachtaí ar domhan. Agus sáróidh na cinn roghnaithe a thuigeann é seo leis. Meabhraíonn an Spiorad anseo na trí chritéar atá ag teastáil ó Dhia uathu siúd a shábhálann sé agus a thug é féin do chonair an tslánaithe a thosaíonn dóibh leis an stádas spioradálta "ar a dtugtar" agus a chlaochlú ansin, nuair is amhlaidh an cás, i. Stádas “ *tofa* ”, trí “ *dhúlseacht* ” léirithe i dtreo Dhia an chruthaitheora agus a sholas bíobalta go léir. Is é an cath dá dtagraítear cath “ *Armageddon* ”, Ath.16:16; “ *an uair* ” nuair a chuirtear “ *dílís* ” na ndaoine *toghtha* “ *ar a dtugtar* ” faoi thástáil. In Ath.9:7-9, nocht an Spiorad ullmhúchán an chreidimh Phrotastúnach don “ *chogadh spioradálta* ” seo. Cáinteas bás a fháil, mar gheall ar a ndúlseacht don tSabóid, tugann na daoine tofa fianaise don mhuinín a cuireadh sna gealltanais a rinne Dia agus tugann an fhianaise seo a thugtar dó an “ghlóir” dó a éilíonn sé i dteachtaireacht an chéad aingeal . de ‘Ath.14:7. Gheobhaidh cosantóirí agus lucht tacaíochta an Domhnaigh a rinneadh éigeantach, sa taithí seo, an bás a ullmhóidh siad le tabhairt do dhaoine tofa Íosa Críost. Meabhraím anseo, dóibh siúd atá amhrasach agus amhrasach go dtugann Dia an oiread sin tábhachta do laethanta sosa, gur chaill ár ndaonnacht a shíoraíocht mar gheall ar an tábhacht a thug sé do “dhá chrann” an ghairdín thalmhaí. Tá “ *Armageddon* ” bunaithe ar an bprionsabal céanna in ionad an “dhá chrann” inniu ní mór dúinn “lá eolais an mhaith agus an uilc”, an Domhnach, agus “lá na beatha beannaithe”, an tSabóid nó an Satharn .

Véarsa 15: “ *Agus dúirt sé liom, Na huiscí atá feicthe agat, ar a bhfuil an striapach ina suí, is daoine, agus iliomad, agus náisiúin, agus teangacha.* »

Tugann véarsa 15 an eochair dúinn a ligeann dúinn a chur i leith na “ *huiscí* ” ar a “ *suíonn an striapach* ”, céannacht na bpobal Eorpach ar a dtugtar “Críostaithe”, ach thar aon rud eile, go bréagach agus go mealltach “Críostaithe”. Tá sé mar shaintréith ag an Eoraip daoine a labhraíonn “ *teangacha* ” éagsúla a thabhairt le chéile; rud a lagaíonn na ceardchumainn agus na comhghuaillíochtaí a dhéantar. Ach le tamall anuas, feidhmíonn an Béarla mar dhroichead agus cuireann sé malartuithe idirnáisiúnta chun cinn; laghdaítear éifeachtúlacht arm na mallacht diaga le hoideachas forleathan na ndaoine daonna agus cuireann sé i gcoinne dearadh a Chruthaitheora. Dá bhrí sin beidh a fhreagairt níos uafásach: bás le cogadh agus sa deireadh, ag splendour a teacht glórmhar.

Véarsa 16: “ *Na deich n-adharc a chonaic tú, agus an beithíoch, beidh fuath acu don striapach, agus déanfaidh siad í a bhaint de agus a nocht, agus a feoil a ithe, agus í a ithe le tine.* »

Fógraíonn véarsa 16 clár na caibidle 18 atá le teacht. Deimhníonn sé aisiompú na “ *deich n-adharc agus an beithíoch* ” a scriosann “ *an striapach* ” í, tar éis tacú léi agus a cheadú. Is cuimhin liom anseo gurb é “ *an beithíoch* ” réimeas comhlachais na gcumhachtaí sibhialta agus reiligiúnacha agus go n-ainmníonn sé sa chomhthéacs seo, cumhacht mhuintir Mheiriceánach Phrotastúnach go hoifigiúil agus na bpobal Caitliceach agus Protastúnach Eorpach, agus go n-ainmníonn “*an striapach* » an chléir, is é sin, údarais teagaise na cumhachta reiligiúnda Caitliceach: manaigh, sagairt, easpaig, cairdinéil agus an

Pápa. Mar sin, sa chúlú, seasann na pobail Chaitliceacha Eorpacha agus na Meiriceánaigh Phrotastúnacha, an dá íospartaigh den bhréag Rómhánach, i gcoinne chléir Chaitliceachas an Phápa Rómhánach. Agus “ *ídeoidh siad le tine í* ” nuair a scriosfaidh Íosa a masc mealltach diabolical mealltach trína idirghabháil ghlórmhar. Stróicfidh na “ *deich n-adharc* ” í agus leagfaidh sí íad ” ar son gur mhair sí i sógh, bainfear í, agus de bhrígh gur éadaigh sí í féin le cuma na naomhthachta, feicfear “ *nocht* ” di, fé náire spioradálta, gan aon. fíréantacht neamhaí chun é a éadaí. Cuireann an beachtas, “ *go n-íosfaidh siad a fheoil* ”, feallacht fuilteach a phionóis in iúl. Deimhníonn an véarsa seo an “ *seanré* ” téama Ath. 14:18 go 20: Mairg do na fíonchaora na feirge!

Véarsa 17: “ *Oir chuir Dia ina gcroí é a chuspóir a chur i gcrích agus cuspóir amháin a chur i gcrích, agus a ríocht a thabhairt don beithíoch, go dtí go gcomhlíonfar focail Dé.* »

Nochtann véarsa 17, faoi uimhir an bhreithiúnais, dúinn smaoineamh tábhachtach ar an Dia neamhaí go bhfuil sé mícheart ag fir gríosú nó caitheamh le neamhshuim. Áitíonn Dia anseo, ionas go mbeidh a dhaoine roghnaithe cinnte, gurb é an t-aon Mháistir ar an “gcluiche uafásach” a chuirfear i bhfeidhm ag an am a mbeifí ag súil leis. Ní ag an diabhal a dhear an clár, ach ag Dia féin. Tá gach rud a d’fhógair sé ina nochtadh mór agus sublime a bhaineann le Daniel agus a nochtadh curtha i gcrích cheana féin, nó fós le cur i gcrích. Agus toisc “ *gur fearr deireadh ruda ná a thús* ” de réir Ecc.7:8, a dhíríonn Dia orainn, an triail dheireanach dhílseachta seo a scarfaidh ó Chríostaithe bréagacha sinn agus a dhéanfaidh sinn fiúntach chun dul isteach ina shíoraíocht neamhaí ina dhiaidh. scrios núicléach an Dara Cogadh Domhanda. Mar sin ní gá dúinn fanacht go muiníneach mar is “ *dearadh* ” é gach rud a eagrófar ar domhan a dhear Dia féin. Agus má tá Dia linn, cé a bheidh inár n-aghaidh, mura n- iompóidh na daoine a bhfuil a ndúnmharfóirí ina n-aghaidh ?

brí le “ *go dtí go gcomhlíontar focail Dé* ” ? Tagraíonn an Spiorad don chinniúint deiridh atá curtha in áirithe don “ *adharc bheag* ” Phápa mar a prophesied cheana, i Dan.7:11: “ *D’fhéach mé ansin, mar gheall ar na focail sotalach a labhair an adharc; agus nuair a d’fhéach mé, maraíodh an t-ainmhí, agus scriosadh a chorp, a sheachadadh chuig an tine a dóite* ”; i Dan.7:26: “ *Ansin tiocfaidh breithiúnas, agus bainfear a tiarnas uaidh, agus scriosfar agus scriosfar go deo é* ”; agus Dan.8:25: “ *Mar gheall ar a rathúnas agus an rath a wiles, beidh sé arrogance ina chroí, agus scriosfaidh sé go leor a mhair go síochánta, agus beidh sé ardú suas i gcoinne an Ceannasaí; ach brisfear é, gan iarracht láimhe ar bith.* ” Tíolacfar an chuid eile de “ *bhriathra Dé* ” maidir le críoch na Róimhe in Ath. 18, 19 agus 20.

Véarsa 18: “ *Agus an bhean a chonaic tú, is í an chathair mhór í a bhfuil tiarnas aici ar ríthe an domhain.* »

Tugann véarsa 18 an cruthúnas is diongbháilte dúinn gurb í “ *an chathair mhór* ” an Róimh go deimhin. Tuigimid é, tá an t-aingeal ag labhairt le Seán go pearsanta. Ina theannta sin, á rá leis: “ *Agus is í an bhean a chonaic tú an chathair mhór ag a bhfuil ríchíosa ar ríthe an domhain* ”, tuigtear do Eoin go bhfuil an t-aingeal ag labhairt na Róimhe, “cathair na seacht gcnoc”, a bhí, ina chuid ama, i gceannas impiriúil ar na ríochtaí éagsúla a Impireacht coilíneachta ollmhór ar fad.

Ina ghné impiriúil, tá “ *ríchíos ar ríthe an domhain* ” aige cheana féin agus coimeádfaidh sé faoi cheannas a Phápa é.

striapach ”, a namhaid do “tragóid na gcéadta bliain” a aithint go cinnte . Mar sin tugann sé tuiscint bharántúil ar a bhreithiúnas don uimhir 17. Is é an tuairim seo a thug orm luach a chur ar chomóradh an 17ú ^{céad bliain} de bhunú an pheaca is ionann é agus uchtú lá gréine an 7 Márta, 321 (dáta oifigiúil ach 320 do Dhia) a chonaiceamar sa bhliain seo 2020. atá caite anois. Is féidir linn a fheiceáil go bhfuil Dia tar éis é a mharcáil le mallacht gan fasach i stair na ré Críostaí (Covid-19) a d’fhág go raibh titim eacnamaíoch domhanda níos tubaisteach ná an Dara Cogadh Domhanda. Na mallachtaí eile de bhreithiúnas rítheous diaga teacht chugainn, beidh muid amach iad, ó lá go lá.

Nochtadh 18: faigheann an striapach pionós di

Tar éis na sonraí a nochtadh lena gceadaítear an striapach a aithint, tabharfaidh caibidil 18 muid isteach i gcomhthéacs an-sonrach deireadh “*cath Armageddon*”. Léiríonn focail a bhfuil iontu: “ *uair an phionóis ar an mBabylon Mhór, máthair striapaigh an domhain* ”; am an “ *fómhair* ” fuilteach.

Véarsa 1: “ *Na dhiaidh seo chonaic mé aingeal eile ag teacht anuas ó neamh, a raibh údarás mór aige; agus lasadh an talamh lena ghlóir.* »

Tá an t-aingeal ag iompar údarás mór ar thaobh Dé, i ndáiríre, Dia é féin. Is é Michael, ceann feadhna na n-aingeal, ainm eile a thug Íosa Críost ar neamh roimh a mhinistreacht ar an talamh. Is faoin ainm seo, agus faoin údarás a d’aithin na haingil naofa dó, a dhíbir sé an diabhal agus a dheamhain ó neamh, tar éis a bhua ar an gcrois. Is faoin dá ainm sin a fhilleann sé ar an talamh, i nglóir an Athar, chun a thoghtha luachmhara a tharraingt siar uaidh; luachmhar mar go bhfuil siad dílis agus tá an dílseacht tástáladh seo léirithe. Is sa chomhthéacs seo a thagann sé chun ómós a thabhairt lena dhílseacht dóibh siúd a ghéill go críonna tríd an “ *ghlóir* ” a d’éiligh sé ó 1844 a thabhairt dó de réir Ath.14:7. Tríd an tSabóid a choinneáil, thug a thofa glóir dó mar an Dia cruthaitheoir atá ina sheilbh go dlisteanach aige ó chruthaigh sé saolta neamhaí agus talún.

Véarsa 2: “ *Glaodh sé le guth ard, ag rá, Tá an Bhablón mór tite, tá sí tite! D’éirigh sé ina áit chónaithe ag na deamhain, ina ghara do gach spioraid neamhghlan, ina ghara do gach éan neamhghlan agus fuathach.* ”

“ *sí tar éis titim, tá sé tar éis titim, Babylon mhór!* ”. Faighimid an athfhriotal ó Ath. 14:8 sa véarsa 2 seo, ach an uair seo, ní labhraítear go fáidhiúil é, is toisc go dtugtar cruthúnais a thitim do na daoine a mhaireann ón nóiméad

deiridh seo dá gníomhaíocht mhealltach mhealltach. Titeann masc beannaitheacht na Bablóine Phápa Rómhánach freisin. Go deimhin is “*áit chónaithe deamhain é, áit chónaithe gach spioraid neamhghlan, áit chónaithe gach éin neamhghlan agus fuath* .” Meabhraíonn an lua “*an t-éan* ” dúinn go bhfuil inspioráid neamhaí na n-aingeal olc ó champa Satan, a gceannaire, agus an chéad reibiliúnach ón gcruthú diaga, taobh thiar de ghníomhaíochtaí an domhain.

Véarsa 3: “*Toisc gur ól na náisiúin go léir fíon wrath a striapachais, agus go ndearna ríthe an domhain striapachas léi, agus gur saibhríodh ceannaithe an domhain le cumhacht a sóise.* »

“... *toisc gur ól na náisiúin go léir fíon na feirge a striapachais,...* ” Tháinig ionsaí reiligiúnach ar thionscnamh chumhacht an phápa Chaitlicigh Rómhánach a léirigh, ag maíomh go raibh sé i seirbhís Íosa Críost, díspeagadh iomlán ar na ceachtanna iompraíochta a rinne sé. mhúin a dheisceabail agus a haspail ar an talamh. A Íosa lán de chine, na pápaí lán d’fhearg; Íosa, eiseamláir na humhlaíochta, na pápaí, eiseamláirí de dhíomhaoineas agus de mhórtas, Íosa ag maireachtáil i mbochtaineacht ábhartha, na pápaí ag maireachtáil faoi shó agus faoi shaibhreas. Shábháil Íosa beatha, chuir na Pápa go héagórach agus gan ghá an iliomad saolta daonna chun báis. Mar sin ní raibh aon chosúlacht idir an Chríostaíocht Chaitliceach Rómhánach seo agus an creideamh a thug Íosa mar mhúnla. In Daniel , rinne Dia tairngreacht ar “*rath a ghaisce* ,” ach cén fáth ar baineadh an rath seo amach? Is é an freagra simplí: mar gheall ar thug Dia dó. Mar ní mór dúinn cuimhneamh go bhfuil sé faoin teideal pionós “*an dara trumpa* ” de Rev. 8:8, dúisigh sé an réimeas éadrócaireach agus harsh chun pionós a ghearradh ar an transgression na Sabbath tréigthe ó 7 Márta, 321. I comparáideach staidéar leis na plagues a bheadh buail Iosrael as a n-unfaithfulness chun orduithe Dé, i Lev.26:19, dúirt Dia: “*Beidh mé ag briseadh an bród do neart, beidh mé ar ais do neamh . mar iarann , agus do thalamh cosúil le práis* .” Sa chúnant nua, ardaíodh réimeas an phápa chun na mallachtaí céanna sin a chomhlíonadh. Ina thionscadal, tá Dia ag an am céanna ina Íospartach, ina Bhreitheamh agus ina Fhorghníomhaí chun ceanglais dhlí a ghrá agus a cheartas foirfe a shásamh. Ó 321 i leith, tá costas mór ar an gcine daonna mar gheall ar shárú na Sabóide, rud a d’íoc a phraghas i gcogaí agus i massacres gan ghá, agus in eipidéimí marfacha scriosacha cruthaithe ag Dia. Sa véarsa seo, tá “*striapachas* ” (nó “*debauchery*”) spioradálta, agus cuireann sé síos ar iompar neamhfhiúntach reiligiúnach. Is siombail é an “*fíon* ” a teagasc a dhriogann, in ainm Chríost, “*fury* ” agus fuath diabolach i measc na ndaoine go léir a d’éirigh, mar gheall uirthi, ina n-íospartaigh ionsaithe nó ionsaitheoirí.

Níor cheart do chiontacht an teagaisc Chaitlicigh ciontacht an chine dhaonna ar fad a cheilt, nach bhfuil beagnach gach ceann acu ag roinnt leis na luachanna a ardaíonn Íosa Críost. Má d’ól ríthe an domhain “*fíon an striapachais* ” (*debauchery*) de “*Babylon* ” , is mar gheall ar “*striapach* ” a bhí an t-aon imní a bhí uirthi ná na cliaint a shásamh; sin an riail, caithfidh an custaiméir a bheith sásta nó ní thiochfaidh siad ar ais. Agus d’ardaíodh an Caitliceachas go dtí an saint leibhéal is airde, go pointe na coireachta, agus grá an saibhris agus an tsaoil mhóir. Mar a mhúin Íosa, cosúil le tréad le chéile. Bheadh fir olc agus bródúil caillte ar aon nós léi nó gan léi. Meabhrúchán: chuaigh aingí isteach i saol an

duine trí Cain, dúnmharfóir a dhearthár Abel ó thús stair an domhain. " *Tá ceannaithe an domhain saibhrithe ag cumhacht a só* ." Míníonn sé seo an rath a bhí ar réimeas an Phápa Chaitlicigh Rómhánach. Ní chreideann ceannaithe an domhain ach in airgead, ní fanatics reiligiúnacha iad ach má shaibhríonn reiligiún iad, bíonn sé ina chomhpháirtí inghlactha, fiúntach fiú. Tugann comhthéacs deiridh an téama dom go príomha ceannaithe Protastúnacha Meiriceánacha a aithint ós rud é go n-ainmníonn an talamh an creideamh Protastúnach go spioradálta. Ón 16ú^{haois} i leith, tá Meiriceá Thuaidh, Protastúnach go bunúsach ina bhunús, tar éis fáilte a chur roimh Chaitlicigh Hispanic agus ó shin i leith, tá an creideamh Caitliceach chomh hionadaíoch agus atá an creideamh Protastúnach. Don tír seo, áit nach bhfuil ach "gnó" i gceist, ní bhaineann éagsúlachtaí reiligiúnacha a thuilleadh. Tuillte ag an sásamh a fháil saibhir a spreag leasaithe na Ginéive, John Calvin,, fuair ceannaithe Protastúnacha sa chreideamh Caitliceach an modh chun saibhreas a fháil nach raibh ar fáil ag an norm Protastúnach bunaidh. Tá teampaill Protastúnacha folamh le ballaí lom, agus tá eaglaisí Caitliceacha ró-ualaithe le iarsmaí déanta as ábhair luachmhara, ór, airgead, Eabhair, na hábhair go léir a liostaítear sa téama seo i véarsa 12. Dá bhrí sin tá saibhreas adhartha Caitliceach, don Tiarna Dia, an míniú ar lagú an chreidimh Phrotastúnach Mheiriceá. Tá an Dollar, an Mammon nua, tar éis teacht in ionad Dé ina gcroí, agus tá gach spéis caillte ag ábhar na dteagasc. Tá an freasúra ann ach i bhfoirm pholaitiúil amháin.

Véarsa 4: " *Agus chuala mé guth eile ó neamh ag rá, Imigh amach as a measc, a mhuintir, ionas nach mbeidh sibh rannpháirteach ina peacaí, agus nach mbeidh sibh rannpháirteach ina plagues.* »

Léiríonn véarsa 4 nóiméad na deighilte deiridh: " *Imigh amach as a measc, a mhuintire* "; is é an uair a bheidh na toghaí a bheith gafa suas chun na bhflaitheas, chun bualadh le Íosa. Is é an rud a léiríonn an véarsa seo ná am an " *fómhair* ", téama Ath. 14:14 go 16. Tógtar suas iad, mar mar a shonraíonn an véarsa, níl siad le "páirt a bheith acu" sna "fómhar". " a bhuailfidh an Pápa Róimh agus a chlér. Ach, sonraíonn an téacs nach mór nach mbeadh " *páirteach ina pheacaí* " i measc na ndaoine a roghnaíodh . Agus ós rud é gurb é an príomhpheaca ná sosa Dé Domhnaigh, " *marc an beithíoch* " a dtugann Caitlicigh agus Protastúnaigh onóir dó i dtástáil deiridh an chreidimh, ní féidir le creidmhigh sa dá mhórghrúpa reiligiúnach seo páirt a ghlacadh i rapture na dtogh. **Tá an gá atá le "Teacht amach as an mBabylon" leanúnach** , ach sa véarsa seo díríonn an Spiorad ar an nóiméad nuair a thagann an deis dheireanach chun géilleadh d'ordú Dé toisc go gcuireann forógra dhlí an Domhnaigh deireadh le ham an ghrásta. Cothaíonn an forógra seo feacht i measc na marthanóirí go léir ar an " *séú trumpa* " (Cogadh Domhanda III), a thugann cumhacht dá rogha féin faoi shúil ghéar Dé an chruthaitheora.

Véarsa 5: " *Óir tá a peacaí carntha chun na bhflaitheas, agus chuimhnigh Dia ar a héigiontaí.* »

Ina chuid focal, molann an Spiorad an íomhá de "túr Babel" a bhfuil a ainm le fáil ag bun an "Babylon". Ó 321 agus 538, tá an Róimh, " *an chathair mhór* " mar a bhfuil "a *ríchathaoir* " ag an " *striapach* ", cathair "naofa" an Phápa ó 538 i leith, tar éis a peacaí iolrú i gcoinne Dé. Ó neamh choinnigh sé a

chomhaireamh agus thaifead sé a chuid peacaí carntha ar feadh 1709 bliain (ó 321). Trína fhilleadh glórmhar, scaoil Íosa réimeas an phápa amach agus ar son na Róimhe agus a beannaitheacht bhréagach, tá sé in am íoc as a gcuid coireanna.

Véarsa 6: “ *Aisíoc léi mar a d’íoc sí, agus aisíoc dúbailte di de réir a saothair. Isteach sa chupán áit a poured sí, Doirt dúbailte di.* »

Tar éis dul chun cinn ar théamaí Ath.14, tar éis *an fhómhair* tagann *an seanré*. Agus is do na híospartaigh Caitliceacha agus Protastúnacha is measa de bhréaga an Chaitliceachas a thugann Dia a bhriathra: “ *Íoc mar a d’íoc sí, agus tabhair ar ais faoi dhó í de réir a saothair* ”. Cuimhnimid ón stair go raibh a shaothar ina ngeallta agus ina chéasadh ar a chúirteanna fiosrúcháin. Is é an cineál seo cinniúint mar sin a fhulaingeoidh múinteoirí reiligiúnacha Caitliceacha a dhá oiread, más féidir. Cuirtear an teachtaireacht chéanna arís san fhoirm: “ *Isteach sa chupán inar dhoirt sí, doirt dúbailte di.* ” D’úsáid Íosa íomhá an chupáin óil chun an chéasadh a bhí ar a chorp le déanamh a shonrú, go dtí go mbeidh an agony deiridh ar chros, a bhí tógtha cheana féin ag an Róimh, ag bun Shliabh Golgotha. Ar an mbealach seo, meabhraíonn Íosa gur léirigh an creideamh Caitliceach díspeagadh gáirsiúil ar na fulaingtí a d’aontaigh sé a fhulaingt, agus mar sin is é a sheal é taithí a fháil orthu. Glacfaidh seanfhocal a luach iomlán ag an bpointe seo: ná déan do dhaoine eile an rud nár mhaith leat go ndéanfadh daoine eile leat. Sa ghníomh seo, comhlíonann Dia dlí na retaliation: súil le haghaidh súl, fiacail le haghaidh fiacail; dlí breá cóir a d’fhorchoimeád sé úsáid aonair. Ach ag an leibhéal comhchoiteann, údaraíodh é a chur i bhfeidhm do dhaoine, a cháin mar sin féin é, ag smaoineamh go bhféadfadh siad a bheith níos córa agus níos fearr ná Dia. Tá an iarmhairt tubaisteach, olc agus tá a spiorad reibiliúnach imithe in olcas agus chun tosaigh ar phobail an Iarthair de bhunadh Críostaí.

In Ath. 17:5, “ *Bhí an Bhablón Mhór,* ” “ *an striapach,* ” “ *cupán órga lán dá gràiniúlachtaí.* ” Díríonn an soiléiriú seo ar a ghníomhaíocht reiligiúnach agus an úsáid faoi leith a bhain sé as cupán na hEocairiste. Mar gheall ar a easpa measa ar an ghnás naofa seo a mhúin agus a naomhaíodh ag Íosa Críost, thuill sé pionós chomh speisialta céanna. Tugann Dia an ghrá slí do Dhia an chirt agus nochtar go soiléir smaoineamh a bhreithiúnais do na fir.

Véarsa 7: “ *A mhéid a ghlóirigh sí í féin agus a thumadh í féin i só, mar sin tabhair di crá agus caoineadh. Mar a deir sí ina croí: Táim i mo shuí mar bhanríon, ní baintreach mé, agus ní fheicim caoineadh!* »

I véarsa 7, leagann an Spiorad béim ar fhreasúra na beatha agus an bháis. Tá an saol nach bhfuil baint ag ainnise an bháis suairc, aireach, suaibhreasach, sa tóir ar phléisiúir nua. D’iarr an Pápa Rómhánach “Babylon” ar an saibhreas a cheannaíonn maireachtáil só. Agus chun é a fháil ó na cumhachtaí agus na ríthe, d’úsáid sí agus fós úsáideann sí an t-ainm Íosa Críost a dhíol maithiúnas na bpeacaí mar "indulgences". Mionsonra é seo a bhfuil meáchan an-mhór aige ar scálaí bhreithiúnas Dé agus ní mór di anois éirí as go síceolaíoch agus go fisiceach. Luíonn an t-uafás don saibhreas agus don sócúlacht seo gur mhair Íosa agus a haspail go dona, agus iad sásta leis an méid a bhí riachtanach. Dá bhrí sin cuirtear “ *torment* ” agus “ *caoineadh* ” in ionad “ *saibhreas agus sólas* ” chléir Chaitliceach an Phápa.

Le linn a gníomhaíochta mealltach, dúirt an Bhablóin ina croí, “ *Suí mé mar bhanríon* ”; a dheimhníonn “ *a ríogacht ar ríthe an domhain* ” de Rev.17:18. Agus de réir Ath.2:7 agus 20, tá a “ *chathaoir* ” sa Vatacáin (vaticinate = tuar), sa Róimh. “ *Ní baintreach mé* ”; tá a fear céile, Críost, a mhaíonn sí a bheith, beo. “ *Agus ní fheicim caoineadh ar bith.* ” Níl slánú taobh amuigh den Eaglais, a dúirt sí lena comhraic uile. Rinne sí arís é chomh mór sin gur chreid sí é. Agus tá sí cinnte dearfa de go mairfidh a réimeas go deo. Ó bhí cónaí uirthi ansin, nár tugadh an t-ainm “cathair shíoraí” don Róimh? Ina theannta sin, le tacaíocht ó chumhachtaí an Iarthair an domhain, bhí cúis mhaith aici chun a chreidiúint go raibh sí neamh-inúsáidte go daonna agus dosháraithe. Ní raibh eagla uirthi roimh chumhacht Dé ach oiread ó d’éiligh sí seirbhís a thabhairt dó agus ionadaíocht a dhéanamh dó ar domhan.

Véarsa 8: “ *Mar gheall air seo, in aon lá amháin tiocfaidh a plá, bás, caoineadh agus gorta, agus déanfar í a chaitheamh le tine. Óir is cumhachtaí an Tiarna Dia a thug breithiúnas uirthi.* »

Cuireann an rann seo deireadh lena seachmaill go léir: “ *mar gheall air seo, in aon lá amháin* ”; an ceann a bhfillleann Íosa ina ghlóir, “ *sroichfidh a phláigh* ” nó, tiocfaidh pionós Dé; “ *bás, caoineadh, agus gorta* ” go deimhin, is a mhalairt d’ord a dhéantar rudaí. Ní bhfaighimid bás den ocras in aon lá amháin, mar sin, ar dtús, is é an “ *ocras* ” spioradálta an cailleadh arán na beatha atá mar bhunús leis an gcreideamh Críostaí. Ansin caitear “ *caoineadh* ” chun bás na ndaoine gar dúinn, a roinnimid mothúcháin an teaghlaigh leo. Agus ar deireadh, buaileann “ *bás* ” an peacach ciontach, mar “ *is é tuarastal an pheaca an bás,* ” de réir Rom.6:23. “ *Agus déanfar é a chaitheamh trí thine,* ” de réir na bhfógraí fáidhiúla arís agus arís eile i nDainéil agus sa Revelation. **Ba í í féin ba chúis leis an oiread sin créatúir a dhó ar a pioraí, go héagórach, gur i gceartas foirfe diaga ba cheart di í féin a chailleadh sa tine.** “ *Oir is cumhachtaí an Tiarna a thug breithiúnas uirthi* ”; le linn a ghníomhaíochta mealltach, rinne an creideamh Caitliceach adhradh do Mhuire, máthair Íosa nach raibh le feiceáil ach i bhfoirm an linbh bhig a choinnigh sí ina cuid arm. Thaitin an ghné seo le meon an duine a bhí seans maith go sentimentality. A bhean, níos fearr fós, a mháthair, chomh suaimhneach a tháinig an creideamh! Ach is í uair na fírinne é, agus tá an Críost a bhreithnigh sé díreach tar éis láithriú i nglóir Dé Uilechumhachtaigh; agus an chumhacht dhiaga so Íosa Críosa, a nocht í, do sgriosann í, agus í do thabhairt d’fhearg dhíoghaltach na n-íospartach meabhartha.

Véarsa 9: “ *Agus golfaidh agus golfaidh ríthe uile an domhain, a rinne mímhóráltacht ghnéis agus sócúlacht léi, mar gheall uirthi, nuair a fheiceann siad deatach a dó.* »

Léiríonn an rann seo iompar “ *rí an domhain a thug iad féin anonn do striapachas agus sólás.* ” San áireamh tá ríthe, uachtaráin, deachtóirí, ceannairí uile na náisiún a chuir rath agus gníomhaíocht an chreidimh Chaitlicigh chun cinn, agus a d’fhorghéas, sa gcruachás deireanach, an cinneadh coimeádaithe na Sabóide a mharú. “ *Beidh siad ag gol agus ag caoineadh mar gheall uirthi, nuair a fheiceann siad an deatach ar lasadh.* ” Ar ndóigh, feiceann ríthe an domhain an cás ag sleamhnú uathu. Ní bhíonn siad i gceannas ar aon duine a thuilleadh agus ní thugann siad faoi deara ach tine na Róimhe a lasadh ag na híospartaigh

deceived, ionstraimí forghníomhaithe na bhfeice diaga. Tá údar maith lena gcuid deora agus cumha toisc go bhfuil luachanna an domhain, a thug orthu an chumhacht is airde, ag titim go tobann.

Véarsa 10: “ *Agus iad ina seasamh, ar eagla a chráite, déarfaidh siad: Mairg! Mí-ádh! An chathair mhór, Babylon, an chathair chumhachtach! I gceann uair an chloig tá do bhreithiúnas tagtha!* »

Faigheann an “chathair shíoraí” bás, dóitear í agus fanann ríthe an domhain amach ón Róimh. Tá eagla orthu anois go mbeidh orthu a chinniúint a roinnt. Is éard atá ag tarlú , **dóibh , an áiféis** ollmhór : “ *Misfortune ! Mí-ádh! An chathair mhór, an Bhablóin* , “ is mairg arís agus arís eile, “ *tá sí tite, tá sí tar éis titim, an Bhablóin mhór .* ” “ *An chathair mhór!* ” » ; chomh cumhachtach sin gur rialaigh sí an domhan trína tionchar ar cheannairí na náisiún Críostaí; tá sé go beacht mar gheall ar an nasc seo a dhaoradh ag Dia, go bhfuil an Rí Louis XVI agus a bhean chéile Ostarach Marie-Antoinette suite ar an scafall an gilitín, chomh maith lena lucht tacaíochta, íospartaigh an "aimhréidh mhór", mar a d'fhógair an Spiorad é . , in Ath.2:22-23. “ *I gceann uair a chloig tá do bhreithiúnas tagtha!* ” » ; is ionann filleadh Íosa agus tráth dheireadh an domhain. Ba “*uair an chloig*” *siombalach* a bhí sa tástáil dheireanach a rinne prophesied in Rev.3:10, ach is leor do Íosa Críost a bheith i láthair chun an staid reatha iomlán a aisiompú, agus an uair seo, beidh “ *uair an chloig* ” *sa chiall litriúil*. leor chun an t-athrú iontach seo a fháil.

Véarsa 11: “ *Agus bíonn ceannaithe an domhain ag caoineadh agus ag caoineadh mar gheall uirthi, mar ní cheannaíonn aon duine a lasta a thuilleadh.* ”

Díríonn an Spiorad an uair seo ar “ *cheannaithe an domhain* ” agus é ag díriú go háirithe ar an spiorad mharsantach Meiriceánach atá glactha ag marthanóirí ar fud an domhain mar a luadh i staidéar na caibidle 17 roimhe seo. Bíonn siadsan freisin *ag gol agus ag caoineadh mar gheall uirthi, mar ní cheannaíonn aon duine a lasta a thuilleadh ; ...*”. Leagann an véarsa seo béim ar chiontacht na bProtastúnach i leith an chreidimh Chaitlicigh dá bhfuil sé ag caoineadh , ag tabhairt fianaise dá gceangal pearsanta leis *as leas* na heacnamaíochta. Ansin, go hiomlán contrártha, gur ardaigh Dia obair an leasaithe chun ciontacht Caitliceach Rómhánach a shéanadh agus chun fírinne intuigthe a athbhunú; cad a rinne leasaitheoirí fíor ina gcuid ama ar nós Pierre Valdo, John Wicleff agus Martin Luther. Feiceann na ceannaithe freisin le brón na luachanna is breá leo a bheith ag mionú os comhair a súl, ós rud é nach bhfuil cónaí orthu ach amháin chun iad féin a shaibhriú trína ngníomhaíochtaí tráchtála; is ionann gnó a dhéanamh agus an t-áthas a bhaineann leo.

Véarsa 12: “ *lasta óir , airgid , clocha lómhara , péarlaí , línéadach mín , corcra , síoda , scarlaid , de gach sórt adhmaid mhilis , de gach cineál réad de rudaí eabhair , de gach cineál rudaí eabhair . rudaí déanta as adhmaid an-luachmhar, práis, iarann agus marmair ,*

Sula liostaítear na hábhair éagsúla atá mar bhunús leis an reiligiún iodhalaíoch Caitliceach Rómhánach, meabhraím anseo an pointe áirithe seo den fhíorchreideamh a mhúin Íosa Críost. Dúirt sé leis an mbean Samárach: “ *A bhean,* ” *a dúirt Íosa léi, “creid mé, tá an uair ag teacht nuair nach mbeidh sé ar an sliabh seo ná in Iarúsailéim a dhéanfaidh tú adhradh don Athair. Is breá leat*

an rud nach bhfuil a fhios agat; déanaimid adhradh a bhfuil ar eolas againn, **mar is ó na Giúdaigh a thagann slánú** . Ach tá an uair ag teacht, agus tá sé tagtha cheana féin, nuair a dhéanfaidh na fíor-adhrathoirí adhradh don Athair i spiorad agus i bhfírinne; óir is iad so na h-adharthaibh a éilíonn an tAthair. Is Spiorad é Dia, agus **ní mór dóibh siúd a adhradh dó** é a adhradh i spiorad **agus i bhfírinne** , (Eoin 4:21-23).” Mar sin, níl aon ábhar nó ábhar ag teastáil ó fhíorchreideamh, toisc go bhfuil sé bunaithe ar staid intinne amháin. Agus dá réir sin, is beag suime ag an bhfíreán-chreideamh so ag an saoghal sanntach agus gadaidheach, óir ní saibhríonn sé éinne acht, go spioradálta, na toghtha. Déanann na tofa adhradh Dé i spiorad, mar sin ina gcuid smaointe, ach freisin, i bhfírinne , rud a chiallaíonn nach mór a gcuid smaointe a thógáil ar an gcaighdeán atá léirithe ag Dia. Rud ar bith lasmuigh den chaighdeán seo is foirm de pháigánacht idéalach é ina bhfreastalaítear ar an bhfíor-Dhia mar idol. Le linn a conquests, ghlac Poblachtach Róimh reiligiúin na dtíortha defeated. Agus ba de bhunadh na Gréige cuid mhór dá dogmas reiligiúnacha, an chéad sibhialtacht mhór ársa. Inár ré, i bhfoirm an Phápa, feicimid go bhfuil an oidhreacht seo go léir ceangailte leis na “naomh” “Críostaí” nua, ag tosú le 12 aspal an Tiarna. Ach, tar éis dul chomh fada le dara haitheanta Dé do chur faoi chois, a cháineann an cleachtas iodhal-adhradhach seo, buannuigheann an creideamh Caitliceach adhradh na n-íomhánna snoite, péinteáilte, nó a thaispeánann i bhfíseanna deamhain. Is i deasghnátha a chultais mar sin a aimsimid na híola snoite seo a dteastaíonn ábhair uathu chun cruth a chur orthu; ábhair a gcuireann Dia é féin an liosta i láthair: “...; ... *lasta óir, airgid, clocha lómhara, péarlaí, línéadach mín, corcra, síoda, scarlaid, gach sórt adhmaid milse, gach cineál eabhair, gach sórt rudaí déanta d’adhmaid an-luachmhar, práis, iarann agus marmair,...*” . “*Ór, airgead, clocha lómhara, agus rudaí costasacha*” “*tabhair ómós do dhia na ndúnfort*” an rí Phápa Dan.11:38. Ansin, cuireann “*corcra agus scarlaid*” éadaí ar *an striapach Babylon Mhór* in Ath.17:4; Is iad “*ór, clocha lómhara agus péarlaí*” a *maisiúcháin* ; Ainmníonn “*línéadach mín*” a éileamh ar bheannacht, de réir Ath. 19:8: “*Mar línéadach mín is iad oibreacha cearta na naomh* .” Is iad na hábhair eile a luadh ná na cinn as a ndearna sí a híomhánna snoite. Léiríonn na hábhair só seo ardléibhéal deabhóid an adhartha Caitlicigh idéalach.

Véarsa 13: “*Cinneamóm, spíosraí, cumhrán, miotas, túis, fíon, ola, plúr mín, cruithneacht, daimh, caoirigh, capaill, carbaid, coirp agus anamacha na bhfear.* »

Na cumhrán “ , *mirr, túis, fíona, agus ola,* ” a luadh le fios a deasghnátha reiligiúnacha. Is iad na rudaí eile ná cothaithe agus earraí a luíonn le réimeas Sholaimh, mac Dháiví, tógálaí an chéad teampall a tógadh do Dhia, de réir 1 Ríthe 4:20 go 28. Ar an mbealach seo, séanann an Spiorad a iarracht neamhdhlisteanach chun atáirgeadh tógáil “*theampall Dé*” a “*blamhasann sé*”, in Ath.13:6, agus a “*thréigeann*”, i Dan.8:11. Cáineann beachtas deiridh an véarsa, a bhaineann le “*coirp agus anamacha na bhfear*”, a comhoibriú leis na monarcaí a roinneann sí, go neamhdhleathach, cumhacht ama leo. I n-ainm Críosa do thug sí fírinneacht go creidimh ar ghníomhartha uathbhásacha, mar sclábhaíocht, céasadh, agus marú créatúir Dé; rud a choimeádann Dia dó féin sa bhfearann creidimh; seo go dtí an pointe go ndéanann sé achoimre ar a ghníomhartha sna téarmaí seo: “*fuairadh fuil*

na ndaoine go léir a maraíodh ar domhan inti ", i véarsa 18 den chaibidil seo 18. Ag lua " *anamacha na bhfear* », tréithe Dia dó cailleadh " *anam* " a tugadh don diabhal trína ghníomh agus trína dhearthaí bréagacha reiligiúnacha.

Meabhrúchán : Sa Bhíobla agus sa mhachnamh diaga, ainmníonn an focal " *anam* " duine ina ghnéithe uile, ina chorp fisiciúil agus a smaointeoireacht mheabhrach nó shíceach, a intleacht agus a mhothúcháin. Is de bhunadh págánach Gréagach amháin í an teoiric a chuireann an " *anam* " i láthair mar ghné den saol, a scarann ón gcorp tráth báis agus a mhaireann ann. Sa seanchúnant, aithníonn Dia "an t-anam le fuil" a chréatúir dhaonna nó ainmhíoch: Lev.17:14: " **Oir is é anam an uile fheoil a fhuil atá ann. Uime sin a dúirt mé le clann Iosrael, Ní itheann sibh fuil feoil ar bith; oir is é anam an uile fheoil a fhuil : an té a itheann é, gearrfar as é.** ". Mar sin glacann sé a mhalairt de thuairim maidir le teoiricí na Gréige amach anseo agus ullmhaíonn sé paráid Bhíobla i gcoinne na smaointe fealsúnacha a bheathófar i measc na bpágánach. Braitheann saol an duine agus an bheatha ainmhithe ar fheidhmiú na fola. Agus í doirte nó salach ag plúchadh, ní sholáthraíonn an fhuil ocsaigin a thuilleadh d'eilimintí an choirp, lena n-áirítear an inchinn, mar thaca le haghaidh machnaimh. Agus mura bhfuil an dara ceann ocsaiginithe, stopann prionsabal an smaoinimh agus ní fhanann aon rud beo tar éis na céime deiridh seo; mura bhfuil an chuimhne ar chomhdhéanamh an " *anam* " marbh i smaoinimh shíoraí Dé d'fhonn a "aiséirí" sa todhchaí, cathain a "athbheochan" é nó, nuair a "ardóidh sé suas arís é", de réir. an cás, chun na beatha síoraí nó chun scrios cinntitheach an " *dara bás* ".

Véarsa 14: " *Tá na torthaí a theastaigh ó d'anam imithe i bhfad uait; agus tá gach ní mín agus áille caillte agat, agus ní bhfaighidh tú go deo arís iad.* »

Mar dheimhniú ar an méid a míníodh sa véarsa roimhe seo, cuireann an Spiorad " *mian* " na Róimhe Phápa ar a " *anam* ," a pearsantacht mhealltach mhealltach. Oidhre ar fhealsúnacht na Gréige, ba é an creideamh Caitliceach an chéad duine a chuir an cheist faoi shannadh an anama d'ainmhithe agus d'fhir a aimsíodh ar thailte nua. Go deimhin tá freagra na ceiste; tá sé bunaithe ar rogha an bhriathair chúnta cheart: níl anam **ag an duine, mar is** anam é.

Déanann an Spiorad achoimre ar iarmhairtí an bháis dhílis a bhunaigh sé agus a nocht sé in Ecc.9:5-6-10. Ní dhéanfar na sonraí seo a athnuachan i scríbhinní na Comhghuaillíochta nua. Feicimid mar sin an tábhacht a bhaineann le staidéar a dhéanamh ar an mBíobla ar fad. Scriosta, beidh " *an Bhablóin* " " *caillte* " go brách " *na torthaí a theastaigh óna hanam* " agus " *na nithe míne agus maorga go léir* " a raibh meas aici orthu agus a d'iarr sí. Ach sonraíonn an Spiorad freisin: " *ar do shon* "; oir beidh na daoine tofa, murab ionann agus í, in ann an meas a bheidh acu ar na hiontais a roinnfidh Dia leo a leathnú go síoraí.

Véarsa 15: " *Coimeádfaidh ceannaithe na nithe seo, atá saibhrithe aige, iad féin i bhfad ar shiúl, ar eagla a gcrá; beidh siad ag caoineadh agus ag caoineadh,* "

I véarsaí 15 go 19, díríonn an Spiorad " *ar na ceannaithe a saibhríodh uaidh.* " Léiríonn athrá go bhfuil béim ar an nath " *in uair an chloig amháin* ", a deirtear trí huair sa chaibidil seo, chomh maith leis an caoineadh " *Och! Mí-ádh!* ". Siombailíonn an uimhir 3 foirfeacht. Áitíonn Dia, dá bhrí sin, carachtar neamh-inchúlghairthe an fhógra fáidh a dhearbhu; cuirfear an pionós seo i gcrích ina

foirfeacht dhiaga go léir. An chaoineadh, “ *Mairg! Mí-ádh!* ”, a sheol na ceannaithe, macallaí ar an caoineadh rabhaidh a sheol na daoine roghnaithe in Ath. 14:8: “ *Tá sí tar éis titim! Thit sí! Babylon Mhór.* ” Féachann na ceannaithe seo i gcéin ar a scrios, “ *ar eagla a chráite* ”. Agus is cóir eagla a bheith aca ar an dtoradh so ó fheirg chóir an Dé bheo, óir tré aiféala do chur ar a scrios, cuirid siad iad féin 'na champa, agus scriosfar iad dá réir le fearg dhaonna dhúnmharfach na n-íospartach do-chonsamhail de mhealadh an chreidimh. Cuireann an rann seo in iúl dúinn an fhreagracht ollmhór atá ar leasanna tráchtála as rathúlacht na hEaglaise Caitlicí Rómhánacha. Thacaigh na “ *ceannaithe* ” leis an striapach agus na cinní éadrócaireacha agus despotic ba mheasa a rinne sí, go hiomlán as an dúil i leith saibhriú airgeadais agus ábhair. D’iompaigh siad súil dall ar a chuid drochíde an-ghrinn agus tá sé tuillte acu a chinniúint deiridh a roinnt. Baineann sampla stairiúil leis na bPáras a ghlac taobh an chreidimh Chaitlicigh in aghaidh an chreidimh Leasaithe ó thús an Reifirméisean in aimsir Rí Proinsias I ^{agus} ina dhiaidh.

Véarsa 16: “ *Agus déarfaidh: Mairg! Mí-ádh! An chathair mhór, a bhí éadaigh de línéadach mín, corcra agus scarlaid, agus í maisithe le hór agus le clocha lómhara agus le péarlaí! In uair an chloig amháin bhí an oiread sin saibhris scriosta!* »

Deimhníonn an rann seo an sprioc; “ *An Bhablóin mhór, agus í éadach mín, corcra agus scarlaid* ”; dathanna clóca na ríthe, óir is chuige sin a chlúdaigh na saighdiúirí Rómhánacha magaidh guaillí Íosa le clóca “ *corcra* ”. Níorbh fhéidir leo an bhrí a thug Dia dá ngníomh a shamhlú: mar íospartach as feidhm, d’éirigh Íosa ina iompróir ar pheacaí a thofa arna ainmniú de réir na ndathanna seo, *corcairdhearg nó corcra*, .i. de réir Isa.1:18. Is leor “uair an chloig” chun an Róimh, a Pápa, agus a chléir a mhilleadh, tar éis filleadh i nglóir Íosa Críost a thagann chun bás a thogtha a chosc. Sa triail deiridh seo, déanfaidh a ndúlseacht an difríocht go léir, ionas go dtuigfimid cén fáth go n-áitíonn Dia go háirithe a greideamh a neartú agus an muinín iomlán a chaithfidh siad dul i dtaithe air a chur ann. Ar feadh i bhfad ní fhéadfaí a chur ina luí ar an duine gur míorúilt a bhí sa scrios sin “ *in aon uair an chloig* ” agus mar sin gur idirghabháil dhíreach Dé é, amhail le Sodom agus Gomorrah. In ár gcuid ama nuair a bhíonn máistreacht ag fear tine núicléach, is lú an t-iontas é seo.

Véarsa 17: “ *Agus sheas na píolótaí go léir, gach duine a sheolann go dtí an áit seo, na mairnéalaigh, agus gach duine a oibríonn ar an bhfarraige, i bhfad uaidh.* ”

Díríonn an rann seo go háirithe ar “ *iad siúd a shaothraíonn an fharraige, na píolótaí, na mairnéalaigh a sheolann go dtí an áit seo, iad go léir i bhfad ar shiúl* ”. Is trí leas a bhaint as fonn na ríthe iad féin a shaibhriú a saibhríodh eaglais an phápa féin. Thacaigh sí agus thug sí údar le conquest na dtailte nach raibh ar eolas ag fir go dtí an t-am ar aimsíodh iad nuair a rinne a seirbhísigh Chaitliceacha ollphlódú uafásach daonra in ainm Íosa Críost. Ba é seo go príomha Mheiriceá Theas agus na turais fuilteacha faoi stiúir an Ghinearáil Cortés. D’fhill an t-ór a bhaintear as na críocha seo go dtí an Eoraip chun na ríthe Caitliceacha agus an papacy a shaibhriú. Ina theannta sin, cuireann an áiteamh ar ghné na mara i

gcuimhne dúinn gur mar réimeas den “ *bhiast a éiríonn as an bhfarraige* ” a neartaíodh a nasc leis na “ *mairnéalaigh* ” as a gcomhshaibhriú.

Véarsa 18: “ *Agus ghlaoigh siad amach nuair a chonaic siad an deatach a bhí ar lasadh, Cén chathair a bhí cosúil leis an gcathair mhór?* »

“ *Cén chathair a bhí cosúil leis an gcathair mhór?* » cuir scairt ar na mairnéalaigh nuair a fheiceann siad “ *deatach a choinbhleachta* ”. Is é an freagra tapa agus simplí: none. Toisc nach bhfuil aon chathair comhchruinnithe an oiread sin cumhachta, sibhialta mar chathair impiriúil, ansin reiligiúnach ó 538. Tá Caitliceachas easpórtáilte chuig gach tailte ar an phláinéid ach amháin sa Rúis nuair a dhiúltaigh an creideamh Cheartchreidmheach an Oirthir é. Tar éis fáilte a chur roimhe, throid an tSín freisin agus géarleanúint air. Ach lá atá inniu ann tá sé fós i gceannas ar an Iarthar ar fad agus a excrescences Mheiriceá, an Afraic, agus an Astráil. Is é an chéad suíomh turasóireachta reiligiúnach ar domhan a mheallann cuairteoirí ó gach cearn den domhan. Tagann cuid acu chun “fothracha ársa” a fheiceáil, téann cuid eile ann chun an áit ina gcónaíonn an Pápa agus a chairde.

Véarsa 19: “ *Agus chaith siad deannach ar a gceann, agus ghuil siad, agus caoineadh, agus ghlaoigh amach, agus dúirt siad, Mo thrua! Mí-ádh! Scriosadh an chathair mhór, áit a raibh gach duine a raibh longa acu ar an bhfarraige saibhrithe ag a opulence, in aon uair an chloig!* »

Is é seo an tríú athrá ina dtugtar na habairtí go léir roimhe seo le chéile, chomh maith leis an soiléiriú “ *i uair an chloig amháin, scriosadh é* ”. “ *An chathair mhór ina bhfuil gach duine a bhfuil longa acu ar an bhfarraige éirithe saibhir trína opulence.* ” Éiríonn an chúiseamh an-soiléir, ba trí éirim an réimis phápa a d'éirigh na húnéirí long muirí saibhir trí shaibhreas an domhain a thabhairt go dtí an Róimh. Tagann saibhriú na Róimhe as a cuid maoin comhraic a mharaítear ag a comhghuaillí suthain, an chumhacht mhonarcúil sibhialta, a sciathán armtha. Mar shampla stairiúil, tá bás na “Templars” againn, ar roinneadh a maoin idir coróin Philippe Le Bel agus an chléir Chaitliceach Rómhánach. Níos déanaí bheadh sé seo amhlaidh do na “Protastúnaigh”.

Véarsa 20: “ *A Fhlaitheas, bíodh lúcháir uirthi! Agus sibhse freisin, a naoimh, aspail, agus fáithe, déanaigí lúcháir! óir rinne Dia an ceartas oraibh le breith a thabhairt uirthi.* »

Iarrann an Spiorad ar áitritheoirí na bhflaitheas agus ar na fíor-naomh, ar na haspail, agus ar fháithe an domhain, lúcháir a dhéanamh i scrios na Bablóine Rómhánach. Beidh lúcháir mar sin ar cóimhéid leis na pianta agus na fulaingtí a rinne sí nó a theastaigh uaithe go mairfidh seirbhíseach Dé na fírinne, maidir leis na cinn dheireanacha a toghadh dílis don tSabóid naofa.

Véarsa 21: “ *Ansín ghlac aingeal tréan cloch mar chloch mhuilinn mhór, agus chaith sé san fharraige í, ag rá: Mar sin leagfar síos an chathair mhór Babylon le foréigean, agus ní bheidh sí le fáil níos mó.* »

Tugann comparáid idir an Róimh agus “ *cloch* ” trí smaoineamh. Ar an gcéad dul síos, tá popaireacht in iomaíocht le hÍosa Críost a shamhlaítear é féin le “ *cloch* ” i Dan.2:34: “ *Bhí tú ag féachaint, nuair a scaoileadh cloch gan lámh ar bith, agus a bhuaíl cosa iarainn agus cré na tíre. íomhá, agus bhris ina phíosaí iad.* » Tugann véarsaí eile den Bhíobla an tsiombail “ *cloch* ” seo dó i Zac.4:7; “

príomhchúinne ” i Salm 118:22; Matha.21:42; agus Gníomh. 4:11: “ **Is é Íosa an chloch a dhiúltaíonn sibhse a thógann** , agus a tháinig chun bheith ina cheann feadhna ar an gcúinne ”. Is é an dara smaoineamh an claonadh chun éileamh an Phápa go n-éireoidh an Apostle " Peadar "; an phríomhchúis le “ *rath a fhiontair agus rath a chuid wiles* ”, rudaí atá cáinte ag Dia i Dan.8:25. Tá sé seo níos mó ná riamh ó bhí an t-Aspal Peadar ina cheann ar an Eaglais Chríostaí riamh mar go dtéann an teideal seo chuig Íosa Críost féin. Dá bhrí sin is “ *bréag* ” é an “ *rúis* ” Phápa. Baineann an tríú moladh le hainm dhaingean reiligiúnach an phápa, a basilica mór le rá ar a dtugtar “Naomh Peadar na Róimhe”, ar díoladh “indulgences” as a dtógáil an-chostasach, rud a d’fhág go raibh sé i súile an mhanach athchóirithe Martin Luther. Tá dlúthbhaint fós ag an míniú seo leis an dara smaoineamh. Bhí suíomh na Vatacáine ina reilig ach i ndáiríre ba é tuama tuama Pheadair Apostle an Tiarna, “Simon Peadar an Draíochta”, adhradh agus sagart an dia nathair darb ainm Aesculapius.

Ag teacht ar ais go dtí ár lá, prophesies an Spiorad i gcoinne Rómhánach " *Babylon* ." Déanann sé a scrios amach anseo a chur i gcomparáid leis an íomhá de “ *chloch mhuilinn mhór* ” de “ *cloch* ” a chaitheann “*aingeal isteach san fharraige* .” Leis an léiriú seo, tugann sé cúisí i gcoinne na Róimhe a aithníodh i Matha. 18:6: “ *Ach má dhéanann éinne scandal do dhuine de na daoine beaga seo a chreideann ionamsa, b’fhearr dó dá mbeadh cloch mhuilinn ar crochadh thart ar a mhuiníl , agus chaith go bun na farraige é* . Agus ina chás féin, níor scannal sí ach duine amháin de na daoine beaga seo a chreideann ann, ach an t-iliomad. Tá rud amháin cinnte, is é sin “ *go scriosta, ní bhfaighfear arís é* ”. Ní ghortóidh sí aon duine go deo arís.

Véarsa 22: “ *Agus ní chluinfear fuaimanna cruitirí, ceoltóirí, seinnteoirí fheadóg mhór, agus seinnteoirí trumpa in bhur measc a thuilleadh, agus ní bheidh ceardaí d'aon cheird le fáil in bhur measc, 'Ní chloisfidh sibh fuaim na cloiche muilinn i do chuid a thuilleadh. abhaile,* ’

Léiríonn an Spiorad ansin na fuaimanna ceoil a chuir in iúl an t-aireachas agus an-áthas ar áitritheoirí na Róimhe. Nuair a bheidh siad scriosta, ní chloisfidh ann a thuilleadh iad. Sa chiall spioradálta déanann sé tagairt do theachtairí Dé ar chualathas a bhfocal leis an éifeacht chéanna le fuaimanna ceoil na " *seinnteoirí fheadóg mhór nó trumpa* "; íomhá a thugtar sa pharabal i Matt.11:17. Luann sé freisin na “ *torann* ” a rinne ceardaithe ró-uallaithe le horduithe oibre, mar níor tháinig ach “ *torainn* ” gníomhaíochtaí gairmiúla amach as cathair ársa , lena n-áirítear “ *torann na cloiche muileann* ” a d’iompaign chun gránaigh a mheilt nó a ghéarú. uirlisí gearrtha cosúil le corran agus speal, sceana agus claimhte; seo, cheana féin i mBabylon Chaldean ársa, de réir Jer.25:10.

Véarsa 23: “ *Ní lonróidh solas an lampa in bhur measc níos mó, agus ní chloisfear glór an fhir phósda agus na mná céile níos mó in bhur measc, mar gurbh iad bhur gceannaithe daoine móra an domhain, mar go raibh na náisiúin go léir ann. meallta ag do dhraíocht ,*

“ *Ní lonróidh solas an lampa i do theach a thuilleadh.* » I dteanga spioradálta, tugann an Spiorad foláireamh don Róimh nach dtiocfaidh solas an Bhíobla a thuilleadh chun deis a thabhairt di a bheith soiléirithe chun an fhírinne a

thuiscint de réir Dé. Déantar na híomhánna ó Jer.25:10 a athrá ach déantar “*amhráin an fhir agus an bhrídeog*” a bheith anseo “*guth an fhir nua-phósta agus na Bride nach gcloisfear i do theach a thuilleadh*”. Go spioradálta, is iad guthanna na nglaoanna a rinne Críost agus a Thionól Roghnaithe chun anamacha caillte a thiontú agus a shábháil. Beidh an fhéidearthacht seo imithe go deo, tar éis a scriosta. “*Oir b'iad bhur gceannaithe daoine móra an domhain*.” Ba trína meabhlú ar mhórshluagh an domhain a bhí an Róimh in ann a reiligiún Caitliceach a leathnú chuig go leor pobail an domhain. D’úsáid sí iad mar ionadaithe dá gnó reiligiúnach. Agus is é an toradh atá air ná “*gur mheall bhur ndraíocht na náisiúin uile*.” Anseo, cuireann Dia síos ar na maiseanna Caitliceacha mar “*dhraíocht*” a shainíonn cultas págánacha na n-olc draoi agus na cailleach. Is fíor, trí úsáid a bhaint as foirmlí foirmiúlach athchleachtach, athrá neamhfhónta, go bhfágann an reiligiún Caitliceach spás beag ag Dia cruthaitheoir é féin a chur in iúl. Ní dhéanann sé iarracht é sin a dhéanamh fiú, mar cuireann sé “*dia eachtrannach*” uirthi in Dan.11:39 agus níor aithin sé mar sheirbhíseach í; mar sin ní hí “bhiocair Mhic Dé”, teideal an Phápa, a bhíocáir. Tabharfaidh an rann seo a leanas an chúis.

Véarsa 24: “*Agus toisc go bhfuarthas fuil na bhfáithe agus na naomh agus na ndaoine go léir a maraíodh ar an talamh inti.*»

“... agus toisc go bhfuarthas fuil na bhfáithe, na naomh inti”: Dolúbtha, dolúbtha, neamhíogair agus éadrócaireach ar feadh a staire, rinne an Róimh a bealach trí fhuil a cuid íospartach. Bhí sé seo fíor i gcás na Róimhe págánacha ach freisin le haghaidh na Róimhe Phápa a raibh na ríthe a mharú a chéile comhraic, na seirbhísigh soilsithe ag Dia a bhí leomh a shéanadh a nádúr diabolical. Bhí cuid acu faoi chosaint Dé ar nós Valdo, Wyclif agus Luther, ní raibh cuid eile acu agus chuir siad deireadh lena saol mar mhairtírigh an chreidimh, ar gheallta, ar bhlocanna, ar phiolairí nó ar chroich. Ní féidir leis an ionchas fáidhiúil go dtiocfaidh deireadh go deo lena ghníomhaíocht a fheiceáil ach áthas a chur ar áitritheoirí na bhflaitheas agus ar fhíor-naomh an domhain. “... agus iad siúd go léir a maraíodh ar domhan”: An té a thugann an breithiúnas seo, tá a fhios aige cad atá á rá aige, toisc go bhfuil sé ag leanúint gníomhartha na Róimhe ó bunaíodh í sa bhliain 747 BCE. Is é staid dhomhanda na laethanta deiridh na torthaí deiridh a iompraíonn Iarthar ceannasach agus ceannasach phobail eile an domhain. Mhair an Róimh monarcúil a bhí ag an bPoblachtánach ag an am sin pobail an domhain a bhí faoi réim aici. D’fhan samhail na sochaí seo ná 2000 bliain den Chríostaíocht fhíor agus bhréagach. Ina dhiaidh sin, scrios an Róimh phápánach, an Róimh Phápa íomhá na síochána Chríost agus bhain sé as an gcine daonna an tsamhail a thabharfadh sonas do dhaoine. Trí marú fíordheisceabail uan Íosa Críost a chosaint, d’oscail sé an bealach do na troideanna reiligiúnacha atá ag treorú an chine daonna chuig tríú cogadh domhanda cinedhíothaithe scanrúil. Ní gan chúis a thaispeánann grúpaí armtha Ioslamacha gnás slitting scornach go poiblí. Freagra déanach ar chogaí na gCrosáidí a sheol Urban II ó Clermont-Ferrand ar an 27 Samhain 1095 is ea an fuath seo don Ioslam.

Nochtadh 19: An Cath Armageddon Íosa Críost

Véarsa 1: “ *Na dhiaidh seo chuala mé mar ghuth ard an tslua mhóir ar neamh, ag rá, Alleluia! Is lenár nDia atá slánú, glóir, agus cumhacht.* ”

Ag leanúint ar aghaidh ón gcaibidil 18 roimhe seo, aimsíonn na toghthóirí fuascailte agus slánaithe iad féin ar neamh, iompróirí an “ *ainm nua* ” a ainmníonn a nádúr neamhaí nua. Ardaíonn lúcháir agus sólás agus aingil neamhaí dílis an Slánaitheoir Dia. An “ *slua seo Tá difríocht idir "iliomad" agus an slua "nach bhféadfadh aon duine a áireamh"* ” a luadh in Ath.7:9. Is ionann é agus cnuasach d’aingil naofa neamhaí Dé a ardaíonn a “ *ghlóir* ” mar i véarsa 4, freagróidh na daoine tofa ar an domhan atá mar shiombail ag na “ *24 elder* ” orthu agus deimhneoidh siad go gcloíonn siad leis na ráitis a rinneadh, ag rá: “ *Amen!* » Rud a chiallaíonn: Go deimhin!

hord na dtéarmaí “ *slánú, glóir, cumhacht* ”. Tugadh “ *slánú* ” do na haingil tofa agus naofa ar domhan a thug “ *glóir* ” don chruthaitheoir Dia a d'iarr, chun iad a shábháil, a “ *chumhacht* ” dhiaga chun naimhde coitianta a scriosadh.

Véarsa 2: “ *Toisc go bhfuil a bhreithiúnais fíor agus righeous; óir thug sé breithiúnas ar an bpruitíneach mhór a thruaill an talamh trína striapachas, agus rinne sé díoltas ar fhuil a seirbhíseach trína cheangal as a láimh féin é.* »

Na hoifigigh thogtha a raibh tart ar an bhfírinne agus ar an gceartas i gcoiteann acu, tá siad lán-sásta agus comhlíonta anois. Ina dall mheabhair, cheap an chine daonna ó Dhia go bhféadfadh sé sonas a thabhairt do na pobail dheireanacha trí chaighdeán a cheartais a mhaolú; níor bhain ach an t-olc leas as an rogha seo agus ar nós gangrene, rinne sé ionradh ar chorp iomlán na daonnachta. Léiríonn an Dia maith agus trócaireach ina bhreithiúnas ar “ *An*

Bhablóin Mhór ” go gcaithfidh an té a thugann bás bás a fhulaingt. Ní gníomh mailís é seo, ach gníomh cirt. Mar sin, nuair nach mbíonn a fhios aige conas an ciontach a phionósú a thuilleadh, déantar éagóir as an gceartas.

Véarsa 3: “ *Agus dúirt siad an dara huair, Hallelujah! ...agus ardaíonn a deatach go brách.* »

Tá an íomhá míthreorach, mar beidh “ *an deatach* ” ón tine a scrios an Róimh imithe i ndiaidh a scriosta. Ainmníonn “ *eoin na n-aois* ” prionsabal na síoraíochta nach mbaineann ach le buaiteoirí na dtrialacha uile-neamhaí agus talún. San abairt seo, molann an focal “ *deatach* ” scrios agus tugann an abairt “ *céadta na gcéadta bliain* ” éifeacht shíoraí dó, is é sin, díothú cinnte; ní éireoidh sí go deo arís. Go deimhin, mar is measa, féadfaidh “ *deatach* ” éirí in aigne na mbeo mar chuimhne ar ghníomh glórmhar diaga a rinne Dia i gcoinne na Róimhe, an namhaid fuilteach.

Véarsa 4: “ *Agus thit na ceithre seanóirí is fiche agus na ceithre créatúir bheo anuas agus rinne siad adhradh do Dhia a bhí ina shuí ar an ríchathaoir, ag rá, Amen! Hallelujah!* »

Go deimhin! Moladh do YaHWÉH! ...abair le chéile fuascailte an domhain agus na saolta a d’fhan glan. Tá striapachas marcáilte ar Adhradh Dé; foirm dhlisteanach a fhorchoimeádtar go heisiach dó.

Véarsa 5: “ *Agus tháinig guth ón ríchathaoir ag rá, Mol ár nDia, sibhse a sheirbhísigh go léir, a bhfuil eagla air, idir bheag agus mhór!* »

Is é an guth seo “ *Michael* ”, Íosa Críost, an dá shloinneadh neamhaí agus talmhaí faoina bhfoilsíonn Dia é féin dá chréatúir. Deir Íosa: “ *Sibh a raibh eagla air* ”, meabhraíonn sé mar sin an “ *eagla* ” a d’éiligh Dia i dteachtaireacht an chéad aingeal Ath.14:7. Ní dhéanann “ *eagla Dé* ” ach dearcadh cliste créatúr i leith a Chruthaitheora a bhfuil cumhacht na beatha agus an bháis aige thairis air. Mar a mhúineann an Bíobla in 1 Eoin 4:17-18: “ *Cailleann grá foirfe eagla* ”: “ *Mar atá sé, mar sin táimidne freisin sa saol seo: is é seo an grá atá foirfe ionainn, chun go mbeadh muinín againn as an lá. de bhreithiúnas. Ní bhíonn eagla i ngrá, ach caitheann grá foirfe eagla; óir baineann eagla le pionós, agus an té a mbíonn eagla air ní bhíonn sé foirfe i ngrá.* ” Mar sin, dá mhéad grá a bhíonn ag an té a toghadh do Dhia, is ea is mó a ghéilleann sé dó, agus is ea is lú cúis atá aige lena eagla a chur air. Roghnaíonn Dia na daoine tofa as measc na ndaoine beaga, cosúil leis na haspail agus na deisceabail humhal, ach freisin ó na daoine móra cosúil leis an rí mór Nebúcadnesar. Is sampla foirfe é rí na ríthe seo dá ré, is cuma cé chomh mór agus atá sé i measc na bhfear, nach bhfuil san rí ach créatúr lag roimh Dhia Cruthaitheoir an Uilechumhachtaigh.

Véarsa 6: “ *Agus chuala mé cosúil le guth an tslua mhóir, mar fhuaim go leor uiscí, agus mar fhuaim na toirneach arda, ag rá, Alleluia! Chun go ndeachaigh an Tiarna ár nDia Uilechumhachtach isteach ina ríocht.* »

Tugann an rann seo na nathanna atá feicthe cheana féin le chéile. Léirítear an “ *slua iomadúla* ” i gcomparáid le “ *fhuaim an iliomad uiscí* ” ag a Chruthaitheoir in Ath.1:15. Tá na “ *guthanna* ” a chuireann in iúl iad féin chomh “ *líonmhar* ” nach féidir iad a chur i gcomparáid ach leis na rumblings, “ *torann an toirneach* .” “ *Hallelujah! Chun go ndeachaigh an Tiarna ár nDia Uilechumhachtach isteach ina ríocht.* » Léirigh an teachtaireacht seo gníomh an “

seachtú trumpa ” in Ath. 11:17: “ ag rá: Gabhaimid buíochas leat, a Thiarna Dia Uilechumhachtach, atá agus a bhí, mar gur ghlac tú do chumhacht mhór agus ghlac tú seilbh ar do ríocht. ”

Véarsa 7: “ Déanaimis lúcháir agus áthas orainn, agus tugaimid glóir dó; óir tá pósadh an Uain tagtha, agus d’ullmhaigh a bhrídeog í féin ,

an “ áthas ” agus an “ áthas ” inchosanta go hiomlán, mar tá an t-am le haghaidh “ comhraic ” imithe thart. Sa “ ghlóir ” neamhaí, an “ Bhrídeog ”, tá Comhthionól Toghaí fuascailte an domhain tar éis dul isteach i “ Brideroom ”, Críost, an Dia beo “ Michael ”, YaHWÉH. I láthair a gcairde neamhaí go léir, déanfaidh na fuascailte agus Íosa Críost ceiliúradh ar an bhféile “ bainise ” a aontaíonn leo. “ D’ullmhaigh an bhrídeog í féin ” trí na fírinní diaga go léir a d’imigh an creideamh Caitliceach imithe ina leagan den chreideamh Críostaí a athbhunú. Tá an “ ullmhú ” tógtha le fada thar 17 gcéadta bliain de stair reiligiúnach, ach go háirithe ó 1843, an dáta ar cuireadh tús leis an éileamh diaga ar na hathchóirithe éagsúla atá riachtanach, i.e. na fírinní go léir nár athchóirigh na leasaitheoirí Protastúnacha géarleanúna. . Ba iad na hAidbhintí easaontacha deireanacha Seachtú Lá a d’fhan i gceadú Dé agus an solas a thug Íosa dó go dtí an deireadh agus cheana féin go dtí tús 2021 agus mé ag scríobh an leagan seo dá shoilse a bhain an t-ullmhúchán seo amach.

Véarsa 8: “ Agus tugadh dó é féin a éadaí de línéadach mín, geal agus glan. óir is í an línéadach mín oibreacha cearta na naomh. »

“ línéadach mín ” “ oibreacha cearta na naomh ” deireadh ”. Is toradh iad na “ oibreacha ” seo a dtugann Dia “ cóir ” orthu ar na foilseacháin diaga a tugadh go leanúnach ó 1843 agus 1994. Is é an saothar seo an toradh is déanaí a nochtann na hionspioráidí diaga a tugadh ó 2018 dóibh siúd a bhfuil grá aige agus a bheannaíonn sé agus a ullmhaíonn » don “ bainis ” a luaitear sa rann seo. Má bheannaíonn Dia “ oibreacha díreacha ” a “ naomh ” fíor, thairis sin, rinne sé mallacht agus troid, go dtí gur scrios sé é, campa na naomh bréagach a raibh a “ oibreacha ” éagórach.

Véarsa 9: “ Agus dúirt an t-aingeal liom, Scríobh: Is beannaithe iad siúd a dtugtar chun suipéar pósta an Uain! Agus dúirt sé liom: Is iad seo na focail fíor Dé. ”

Bronntar an beannú seo ar na naoimh a fhuascailt ag fuil Íosa Críost a raibh imní ar a gceannródaithe faoi cheann Dan.12:12 (Is beannaithe iad siúd a fhanann go dtí 1335 lá) ar na ceannródaithe a bheidh mar shiombail go beacht ag na " 144,000 " nó 12 X 12 X 1000 de Apo.7. Is cúis le sonas mór é dul isteach ar neamh go síoraíocht a dhéanfaidh “ sásta ” diaga dóibh siúd a bhfuil an deis seo acu. Ní hé an t-ádh an t-aon toisc amháin a bhaineann leas as an bpríhléid seo, ach cuireann Dia tairiscint an tslánaithe ar fáil dúinn mar “dara seans” tar éis oidhreacht agus cáineadh an pheaca bunaidh. Tá gealltanais an tslánaithe agus sólas na bhflaitheas sa todhchaí deimhnithe mar ghealltanais béil Dé ar fiú ár gcreideamh é toisc go gcoimeádann sé a ghealltanais go buan. Teastóidh cinnteacht le trialacha na laethanta deiridh nach mbeidh áit in amhras a thuilleadh. Beidh ar na daoine tofa brath ar chreideamh atá bunaithe ar ghealltanais nochta Dé mar go bhfuil an méid atá scríofa ráite roimhe seo. Sin an fáth a dtugtar an Bíobla, an Scriptúr Naofa : Briathar Dé.

Véarsa 10: “ *Agus thit mé ar a chosa chun é a adhradh; ach dúirt sé liom: Bí cúramach gan é a dhéanamh! Is mise do chomhsheirbhíseach, agus do dheartháireacha a bhfuil fianaise Íosa acu. Dia a adhradh. Is é fianaise Íosa spiorad na tairngreachta.* »

Baineann Dia leas as earráid Eoin chun a cáineadh ar an gcreideamh Caitliceach a chur in iúl dúinn a mhúineann dá chomhaltaí an cineál seo adhradh don chréatúr. Ach díríonn sé freisin ar an gcreideamh Protastúnach a dhéanann an locht seo freisin trí onóir a thabhairt do “lá na gréine” págánach a fuarthas ón Róimh. Is é an t-aingeal a labhraíonn leis gan dabht ná “Gabriel” an ceannaire misin diaga gar do Dhia agus a bhí le feiceáil cheana féin ag Daniel agus Muire, máthair “ionadaí” Íosa. Chomh hard agus atá sé, léiríonn “Gabriel” an umhlaíocht chéanna agus atá ag Íosa. Ní éilíonn sé ach an teideal “ *companach i seirbhís* ” do Sheán go dtí na hAidbhinte easaontacha deireanacha tofa den am deiridh. Ó 1843 i leith, tá “ *fianaise Íosa* ” ag na daoine tofa, a ainmníonn, de réir an véarsa seo, “spiorad na tairngreachta”. Chuir na hAidiachtaí, chun a gcaillteanas féin, an “ *spiorad tairngreachta* ” seo teoranta don obair a rinne Ellen G. White, teachtaire an Tiarna idir 1843 agus 1915. Tá teorainn socraithe acu féin mar sin don solas a thug Íosa. Mar sin féin, is bronntanas buan é “ *spiorad na tairngreachta* ” a eascraíonn as caidreamh barántúil idir Íosa agus a dheisceabail agus atá bunaithe thar aon rud eile ar a chinneadh misean a chur ar sheirbhíseach a roghnaíonn sé le húdarás uile a dhiagachta. Is fianaise é seo san obair seo: tá “ *spiorad na tairngreachta* ” fós an-ghníomhach agus is féidir leis leanúint ar aghaidh go dtí deireadh an domhain.

Véarsa 11: “ *Ansin chonaic mé neamh oscailte, agus féach, bhí capall bán le feiceáil. An té a mharcaigh air, tugtar Dílis agus Fíor air, agus déanann sé breithiúnas agus troideann sé i bhfíréantaclad.* »

Sa radharc seo, tógann an Spiorad ar ais go dtí an talamh sinn roimh an bua agus an scrios deiridh ar “ *Babylon Mhór* .” Léiríonn an Spiorad an t-am a thugann an Críost glórmhar aghaidh ar na reibiliúnaithe ar an talamh ar fhilleadh dó. In Íosa Críost glóirithe, éiríonn Dia as a dhofheictheacht: “ *Tá neamh oscailte* ”. Tá sé le feiceáil san íomhá den “ *chéad shéala* ” de Rev. 6:2, mar rothaí, Leader, ag leagan amach “ *mar bhuaiteoir agus chun “ceannas” a chur ar íomhá “capall bán* ” dá champa marcáilte ag íonacht agus beannaitheacht. Cuireann an t-ainm “ *Dílis agus Fíor* ” a thugann sé air féin sa radharc seo an gníomh i síneadh na huairde deireanaí a ndearna an t-ainm “ *Laodicea* ” in Ath.3:14. Ciallaíonn an t-ainm seo “daoine a ndearnadh breithiúnas orthu” a dheimhnítear anseo ag an beachtas: “ *Breithiúnaigh sé* ”. Agus é á shonrú go “ *troideann sé leis an gceartas* ”, taispeánann an Spiorad tráth “ *cath Armageddon* ” de Ath. 16:16, ina throideann sé i gcoinne champa na héagóra atá faoi cheannas an diabhair agus aontaithe ag an onóir a thugtar don phobal. “lá na gréine” a fuarthas le hoidhreacht ó Chonstantin I agus ó na Pápa Caitliceacha Rómhánacha.

Véarsa 12: “ *Bhí a shúile mar lasair tine; ar a ceann bhí diadems éagsúla; bhí ainm scríofa aige, nach bhfuil a fhios ag aon duine ach é féin;* »

Agus comhthéacs an radhairc ar eolas againn, is féidir linn a thuiscint go bhféachann “ *a shúile* ” i gcomparáid le “ *lasair na tine* ” ar spriocanna a chuid feirge, na reibiliúnaithe aontaithe “ *ullmhaithe don chath* ” ó Ath.9:7-9 i.e., ós rud

é 1843. Tabharfar brí “ *iomad diadems* ” ar “ *a cheann* ” i rann 16 den chaibidil seo: is é “ *Rí na Ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* ” é. Ainmníonn a “ *ainm scríofa nach eol d’aon duine ach é féin* ” a nádúr diaga síoraí.

Véarsa 13: “ *Agus bhí sé éadaigh i mball éadaigh daite le fuil. Briathar Dé is ainm dó.* »

an “ *éadach fola-dhaite* ” seo dhá rud. Is é an chéad cheann a cheartas a fuair sé trína “ *fhuil* ” féin a dhoirteadh chun a dhaoine toghtha a fhuascailt. Ach éilíonn an íobairt seo a rinne sé go deonach chun a dhaoine tofa a shábháil bás a n-ionsaitheoirí agus a lucht géarleanúna. Clúdófar “ *fhuil* ” a *chuid éadaigh arís* , ach an uair seo is é a naimhde a bheidh “ *sáite i bhfíonchaora fhíonchaora wrath Dé* ” de réir Isaiah 63 agus Ath. 14:17 go 20. Léiríonn an t-ainm seo “ *Briathar Dé* ” an ríthábhacht a bhaineann le ministreacht thalmhaíochta Íosa agus lena fhoilsithe a tugadh go leanúnach ar talamh agus ó neamh tar éis a aiséirí. Bhí ár Slánaitheoir Dia é féin i bhfolach i gcuma talmhaí. Déanfaidh a bhuanmhúinteoireacht a gheobhaidh a oifigigh tofa an difríocht ar fad idir an campa a shábháiltear agus an campa cailte.

Véarsa 14: “ *Lean na hairm atá ar neamh é ar chapail bhána, iad éadaigh i línéadach mín, bán, íon.* »

Tá an íomhá glórmhar, is saintréith “ *bán* ” na hionachta beannaitheacht champa Dé agus an iliomad aingeal a d’fhan dílis. Léiríonn an “ *línéadach mín* ” a n -oibreacha “ *cearta* ” agus íonachta .

Véarsa 15: “ *As a bhéal tháinig claíomh géar chun na náisiúin a bhualadh; beidh sé aoire iad le slat iarainn; agus saoirfidh sé an fíon-bhrú ar fheirg dhian an Dé Uilechumhachtaigh .*”

“ *briathar Dé* ” an Bíobla, a “ *bhriathar* ” naofa a thug le chéile a theagasc a threoraigh an té a roghnaíodh ina fhírinne dhiaga. An lá a fhilleann sé, tagann “ *Briathar Dé* ” ar nós “ *claíomh géar* ” chun a naimhde ceannairceacha, agóide, ag crith le heagla a mharú, réidh le fuil a mhuintire dheireanaigh roghnaithe a dhoirteadh. Léiríonn scrios a naimhde an abairt “ *rialóidh sé iad le slat iarainn* ” a ainmníonn freisin an obair bhreithiúnais a dhéanann na daoine tofa a sháróidh de réir Ath.2:27. Tá plean na bhfeice diaga ar a dtugtar “ *seanré* ” in Ath. 14:17 go 20 deimhnithe anseo arís. Forbraítear an téama seo in Isa.63 mar a shonraíonn an Spiorad go ngníomhaíonn Dia ina aonar gan aon fhear leis. Is é an chúis nach bhfeiceann na hoifigigh tofa a tugadh chun na bhflaitheas cheana féin an dráma a bhuaileann na reibiliúnaithe.

Véarsa 16: “ *Bhí ainm scríofa ar a bhall éadaigh agus ar a shliasaid: Rí na ríthe agus Tiarna na dTiarnaí.* »

an “ *éadaí* ” saothair neacha beo agus tugann “ *a thigh* ” a neart agus a chumhacht le fios, mar gheall ar mhionsonra tábhachtach, feictear é mar mharcach, agus chun seasamh ar chapall, matáin na “ *mbealaí* ”, an an chuid is mó de dhéantús an duine, cuirtear faoi thástáil iad agus déanann siad beart is féidir nó nach féidir. Bhí a íomhá mar mharcach suntasach san am atá caite mar ba é seo an chuma a ghlac trodaithe laochra. Sa lá atá inniu fágtar muid le siombalachas na híomhá seo a insíonn dúinn gur múinteoir é an marcach atá i gceannas ar ghrúpa de dhaoine a bhfuil an “ *capall* ” gléasta mar shiombail orthu. Baineann an ceann a ardaíonn Íosa leis na cinn roghnaithe atá scaipthe ar fud an domhain faoi láthair.

Tá a ainm “ *Rí na Ríthe agus Tiarna na dTiarnaí* ” ina ábhar fíor-sóláis dá thogtha ionúin faoi réir ordú éagórach ríthe agus tiarnaí an domhain. Tá soiléiriú tuillte ag an ábhar seo. Níor dearadh múnla na rítheachta domhanda ar phrionsabail arna gceadú ag Dia. Go deimhin dheonaigh Dia d'Iosrael, **de réir a iarratas** , a bheith faoi rialú ar talamh ag rí, a deirim, “cosúil leis na náisiúin pháigánacha eile” a bhí ann an tráth sin. Níor thug Dia freagra ach ar iarratas a gcríoithe aingidh. Toisc ar domhan, níl sa chuid is fearr de na ríthe ach duine “grámhara” a “ *bhaineann san áit nár chuir sé* ” agus an té a bhfuil aithne aige ar Dhia ní fhanann sé le bheith scriosta ag a phobal roimh é féin a leasú. Cáineann an múnla a chuir Íosa i láthair an tsamhail a tharchuirtear ar domhan ó ghlúin go glúin ag daoine dúr, aineolach agus aingidh. I saol neamhaí Dé, is seirbhíseach dá phobal an ceannaire, agus baineann sé a ghlóir go léir uathu. Tá an eochair do sonas foirfe ann, toisc nach bhfuil aon duine beo ag fulaingt mar gheall ar a chomhfhear. Ina thuairisceán glórmhar, tagann Íosa chun ríthe agus tiarnaí olc a scrios, agus a n-uilc, rud a chuireann siad ina leith ag éileamh gur ceart diaga é a bhflaitheas. Múinfidh Íosa dóibh nach mar sin atá an scéal; dóibh, ach freisin do na maiseanna daonna a thugann údar lena n-éagóir. Is é seo an míniú ar “parabal na mbuanna” a chomhlíontar agus a chuirtear i bhfeidhm ansin.

Tar éis an achrann

Véarsa 17: “ *Agus chonaic mé aingeal ina sheasamh sa ghrian. Agus do ghlaoidh sé le guth árd, ag rádh ris na héanlaithibh go léir a bhí ag eitilt i lár na spéire, Taraigí, cruinnigh le chéile le haghaidh suipéar mór Dé ,*

Íosa Críost " *Michael* " in íomhá siombail na gréine den solas diaga chun dul i ngleic leis na Críostaithe bréagacha adhraitheoirí an dia gréine a thugann údar le hathrú an lae scíthe a rinne an Impire Constantine ^{1ú} . Ina n-achrann le Críost Dia, gheobhaidh siad amach go bhfuil an Dia beo níos treise ná an dia gréine. Le guth ard, tugann Íosa Críost cruinniú d'éin chreiche.

Nóta : Ní mór dom a shonrú arís anseo nach mian leis na reibiliúnaigh an diagacht gréine a adhradh go comhfhiosach agus go deonach, ach is beag an meas atá acu ar an bhfíric gur do Dhia, an chéad lá a dtugann siad ómós dóibh as a gcuid scíthe seachtainiúla, go gcoimeádann sé truailligh a pháigánach. úsáid na haimsire chaite. Mar an gcéanna, nochtann a rogha féin díspeagadh mór ar an ord ama a bhunaigh sé ó thús a chruthú ar an talamh. Déanann Dia na laethanta marcáilte ag rothlú an domhain ar a ais a chomhaireamh. Le linn a chuid idirghabhálacha ar son a phobail Iosrael, mheabhraigh sé ord na seachtaine trína shonrú, trína ainmniú, an seachtú lá ar a dtugtar “sabóid”. Creideann go leor gur féidir iad a chosaint ó Dhia mar gheall ar a sincerity. Ní fiú an t-ionracas ná an díongbháilteacht dóibh siúd a thugann dúshlán don fhírinne a chuireann Dia in iúl go soiléir. Is í an fhírinne an t-aon chaighdeán a cheadaíonn athmhuintearas trí chreideamh in íobairt dheonach Íosa Críost. Ní chloistear nó ní aithníonn Dia an cruthaitheoir tuairimí pearsanta, daingníonn an Bíobla an prionsabal seo leis an véarsa seo ó Isaiah 8:20: “ *Chun an dlí agus chun na fianaise! Mura labhraímid mar seo, ní bheidh breacadh an lae ann do na daoine .* ”

dhá “ *fhéile* ” ullmhaithe ag Dia: “ *suipéar bainise an Uain* ” arb iad na haíonna iad féin ina n-aonar, ós rud é, le chéile, gur ionann iad agus “ *an Bhríde* ”.

Tá an dara “ *féile* ” den chineál macabre agus níl ina tairbhithe ach “ *éin* ” chreiche, vultures, coiscíní, eitleoige, agus speicis eile den seánra.

Véarsa 18: “ *Feoil na ríthe, feoil na gceannasaithe míleata, feoil na n-chumhachtaí, feoil na gcapall agus na ndaoine a mharcálann orthu, feoil gach duine, saor agus faoi cheangal, idir bheag agus mhór.* ” »

Tar éis scrios an chine dhaonna go léir, ní bheidh aon duine fágtha chun na coirp a chur faoin talamh agus de réir Jer.16:4, “ *leathfar iad mar aoileach ar an domhan.* ” Faighimid an véarsa iomlán a mhúineann dúinn an chinniúint a fhorchoimeádann Dia dóibh siúd a mallaíonn sé: “ *Beidh siad bás arna gcaitheamh ag tinneas; ní thabharfar deora ná adhlacadh dóibh; beidh siad mar aoileach ar an talamh; beidh siad bás ag an claíomh agus gorta; agus beidh a gconablaigh ina mbia d’éanlaith an aeir agus d’ainmhithe an domhain.* ” De réir na háirimh a chuireann an Spiorad i láthair sa véarsa 18 seo, ní éalaíonn aon fhear bás. Is cuimhin liom go samhlaíonn na “ *capaill* ” na daoine faoi stiúir a gceannairí sibhialta agus reiligiúnacha de réir Shéamais 3:3: “ *Má chuirimid an beagán i mbéal na gcapall ionas go gcloífidh siad linn, dírimid freisin a gcorp ar fad.* ” »

Véarsa 19: “ *Agus chonaic mé an beithíoch, agus na ríthe an domhain, agus a n-arm bailithe le chéile chun cogadh a dhéanamh in aghaidh an duine a shuigh ar an capall agus in aghaidh a arm.* ” »

Tá feicthe againn go raibh “ *cath Armageddon* ” spioradálta agus gurb é a ghné ar domhan ná bás na sclábhaithe deireanacha deiridh Íosa Críost a fhorordú. Rinneadh an cinneadh seo roimh fhilleadh Íosa Críost agus bhí na reibiliúnaithe cinnte dá rogha féin. Ach nuair a tháinig sé i bhfeidhm, d’oscail an spéir ag nochtadh an diaga venging Críost agus a chuid arm angelic. Mar sin ní féidir troid ar bith a thuilleadh. Ní féidir le haon duine troid i gcoinne Dé nuair a thaispeánfar é agus is é an toradh a léirigh Ath.6:15-17 dúinn: “ *Ríthe an domhain, na cinn mhóra, na ceannasaithe míleata, na saibhir, na cumhachtaí, na sclábhaithe go léir agus chuaigh na fir saora i bhfolach sna pluaiseanna agus i gcarraigeacha na sléibhte. Agus a dubhairt siad ris na sléibhte agus na carraigeacha, Titim orainn, agus i bhfolach ó aghaidh an té atá ina shuí ar an ríchathaoir, agus ó fheirg an Uain; óir tá lá mór a fheirge tagtha, agus cé is féidir seasamh?* ” » Ar an gceist dheireanach, is é an freagra: na hoifigigh tofa a bhí le marú ag na reibiliúnaithe; toghaí beannaithe ag a ndílseacht don tSabóid naofa a rinne tairngreacht ar bhua Íosa ar a naimhde go léir agus ar a chuid naimhde.

Véarsa 20: “ *Agus tógadh an beithíoch, agus leis an fáidh bréagach, a rinne comharthaí os a chomhair, trína raibh sé ag mealladh iad siúd a ghlac an marc an beithíoch agus adhartha a íomhá. Caitheadh beo iad araon isteach sa loch ar lasadh le tine agus ruibh.* ” »

Aird! Nochtann an Spiorad dúinn cinniúint deiridh an bhreithiúnais dheireanaigh agus Dia ag ullmhú don “ *bheith agus don fháidh bréagach* ” .i. an creideamh Caitliceach agus an creideamh Protastúnach a chuaigh na hAidhbhinte bréagacha isteach ó 1994 i leith . *sulfair* ” ní chlúdóidh sé an domhan ach ag deireadh na seachtú mílaoise chun peacaigh a mhilleadh agus a dhíbirt, go cinntitheach, tar éis an bhreithiúnais deiridh. Nochtann an véarsa seo dúinn an tuiscint iontach ar cheartas foirfe ár nDé cruthaitheoir. Socraíonn sé an difríocht

idir na fíordhéantóirí agus na híospartaigh a mhealltar ach atá ciontach toisc go bhfuil siad freagrach as a rogha féin. Cuirtear rialóirí reiligiúnacha “ *beo isteach sa loch tine* ” mar de réir Ath. 14:9, ghríosaigh siad fir agus mná an domhain chun ómós a thabhairt do “ *mharc an beithíoch* ” ar fógraíodh a bpionós.

Véarsa 21: “ *Agus maraíodh an chuid eile leis an gclaíomh a tháinig amach as béal an té a bhí ina shuí ar an gcapall; agus bhí na héin go léir sásta lena bhfeoil* ”

na “ *eile* ” seo le daoine neamh-Chríostaí nó daoine neamhchreidmheacha a lean an ghluaiseacht idirnáisiúnta agus a chloígh leis an ord ginearálta gan baint phearsanta leis an ngníomh a rinne na reibiliúnaithe Críostaí Críostaí. Gan a bheith clúdaithe ag an bhfíréantaclad an doirteadh fola ag Íosa Críost, ní mhaireann siad ar ais Chríost ach mar sin féin maraítear iad ag a bhriathar symbolized ag “ *an claíomh a tháinig as a bhéal* ”. Na daoine tite seo atá ina bhfinnéithe súl ar chuma an fhíor-Dhia, tiocfaidh siad chun an bhreithiúnais deiridh ach ní fhulaingt siad bás fada an “loch na tine” atá curtha in áirithe *do* na heasláin chreidimh mhóra atá gníomhach san éirí amach. Tar éis a bheith os comhair na glóire an cruthaitheoir mór Dé, an Breitheamh Mór, beidh siad a chur ar ceal go tobann.

Nochtadh 20: **míle bliadhan an seachtmhadh mílaoise** **agus an breithiúnas deireanach**

Pionós an Diabhail

Véarsa 1: “ *Ansin chonaic mé aingeal ag teacht anuas ó neamh, eochair an chlais gan íochtair agus slabhra mór ina láimh aige.* »

“ *aingeal* ” nó teachtaire Dé “ *anuas ó neamh* ” go dtí an talamh atá díothach de gach cineál beatha talún, daonna agus ainmhíoch agus anseo a thógann an t-ainm “ *duibheagán* ” a shonraíonn é in Gen.1:2. Osclaíonn nó dúnann “ *an eochair* ” rochtain ar an talamh uaigneach seo. Agus tuigeann “ *an slabhra mór* ” atá ina “ *láimh* ” dúinn go mbeidh duine beo slabhráithe ar an talamh uaigneach a bheidh ina phríosún aige.

Véarsa 2: “ *Ghlac sé greim ar an dragan, an nathair ársa, an diabhal agus Sátan, agus cheangail sé é ar feadh míle bliain.* »

Luaitear anseo arís na habairtí a ainmníonn “ *Sátan* ”, *an t-aingeal reibiliúnach*, in Ath. 12:9. Cuireann siad i gcuimhne dúinn an fhreagracht an-ard atá air as an fhulaingt a dhéanann a charachtar ceannairceach; fulaingt choirp agus mhorálta agus pian a fhorchuirtear ar dhaoine ag na ceannasaithe faoi réir a chuid spreagthaí agus tionchair mar go raibh siad chomh dona agus a bhí sé. Mar “ *dragan* ” bhí sé i gceannas ar an Róimh impiriúil pháigánach, agus mar “ *nathair* ”, an Róimh Chríostaí páigánach ach gan é a mharcáil in aimsir an Reifirméisean, d’iompair sé arís mar “ *dhragon* ” ar fhreastal na léigeanna armtha Caitliceach agus Protastúnach agus na “dragonnáidí” air.” Louis XIV. Ó champa na n-aingeal deamhanta, is é “ *Sátan* ” an t-aon mharthanóir, agus é ag fanacht lena bhás atonach ar an mbreithiúnas deiridh, fanfaidh sé beo ar feadh “ *míle bliain* ” eile

scoite, gan aon teagmháil le créatúr ar bith, ar an talamh a bhfuil. a bheith ina phríosún gan cruth agus fásach, folamh, le daonra ag lobhadh coirp agus cnámha fear agus ainmhithe amháin.

Aingeal an abyss ar an domhain desolate: an Destroyer na Rev.9:11 .

Véarsa 3: “ *Thilg sé isteach sa chlais gan íochtair é agus dhún sé agus shéalaigh sé an bealach isteach os a chionn, ionas nach meallfadh sé na náisiúin a thuilleadh go dtí go mbeadh an míle bliain comhlíonta. Tar éis sin, caithfidh sé a bheith gan cheangal ar feadh tamaill beag. »*

Is beacht an íomhá a thugtar, cuirtear Sátan ar an talamh uaigneach faoi chlúdach a choisceann air teacht ar neamh; ionas go bhfaighidh sé é féin faoi réir theorainneacha an noirm dhaonna arbh é an caillteanas ba chúis leis nó a spreag sé. Tá na daoine beo eile, na haingil neamhaí agus na fir a rinneadh ina n-aingeal ina n-uain os a chionn, ar neamh nach bhfuil rochtain aige air a thuilleadh ó bhua Íosa Críost ar an bpeaca agus ar an mbás. Ach tá a chás in olcas mar níl aon chuideachta aige a thuilleadh, gan aingeal, gan fear. Ar neamh tá “ *na náisiúin* ” a luann an véarsa seo gan trácht ar “an domhain”. Tá sé seo amhlaidh toisc go bhfuil fuascailte na náisiúin seo go léir ar neamh i ríocht Dé. Léirítear mar sin ról an “ *slabhra* ”; cuireann sé iallach air fanacht ina aonar agus ina aonar ar domhan. Sa chlár diaga, fanfaidh an diabhal ina phríosúnach ar feadh “ *míle bliain* ” ag deireadh a scaoilfear saor é, le rochtain agus teagmháil leis na mairbh ghránna a aiséirí sa dara aiséirí, le haghaidh “ *dara bás* ” an deiridh breithiúnas, ar an domhan a bheidh, ansin, faoi láthair, daonra arís. Déanfaidh sé na náisiúin reibiliúnaigh dhaoradh arís a chur faoi chois in iarrachtaí díomhain troid i gcoinne na n-aingeal naofa fuascailte agus Íosa Críost an Breitheamh mór.

An breitheamh fuascailte an t-aingidh

Véarsa 4: “ *Agus chonaic mé ríchathaoireacha; agus tugadh cumhacht breithiúnas dóibh siúd a bhí ina suí. Agus chonaic mé anamacha na ndaoine a dícheannaíodh mar gheall ar theistiméireacht Íosa agus de bharr briathar Dé, agus na ndaoine sin nach ndearna an ainmhí ná a íomhá adhradh, agus nach bhfuair an marc ar a chliabháin agus ar a gcuid lámha. Tháinig siad ar an saol, agus rítheadh le Críost míle bliain .”*

Tá “ *cumhacht* ” ríoga ag “ *iadsan a shuíonn ar ríchathaoireacha* ” chun breithiúnas a dhéanamh . Is eochair thábhachtach é seo chun an bhrí a thugann Dia don fhocal “ *rí* ” a thuiscint. Anois, ina ríocht, in Íosa Críost “ *Michíl* ”, roinneann Dia a bhreithiúnas lena chréatúir dhaonna go léir arna fhuascailt ón talamh. Beidh breithiúnas na n-aingidh talmhaithe agus neamhaí i dteannta a chéile agus roinnte le Dia. Is é seo an t-aon ghné de rítheaghlach na dtogh fuascailte. Níl forlámhas in áirithe do chatagóir tofa, ach do chách, agus meabhraíonn an Spiorad dúinn gur tharla géarleanúintí uafásacha dúnmharfacha san aimsir a chuaigh thart ar domhan a luann sé: “anamacha na ndaoine a dícheannaíodh mar gheall ar *ar fhianaise Íosa agus mar gheall ar bhriathar Dé* ”; Bhí Pól ar dhuine acu. Mar sin taispeánann an Spiorad íospartaigh Chríostaí na paganachais Rómhánacha agus an chreidimh phápa Rómhánaigh neamhfhulaingt a bhí gníomhach idir an bhliain 30 agus 1843. Ansin díríonn sé ar na cinn

dheireanacha roghnaithe atá faoi bhagairt báis ag an "Beast a ardaíonn ón talamh" de Apo .13 : 11 -15, san uair dheireanach d'am talún; i rith na bliana 2029 go dtí an chéad lá den earrach roimh Cháisc na nGiúdach sa bhliain 2030.

De réir fhógairt an " *seachtú trumpa* " in Rev. 11:18 , " *tá an t-am tagtha chun breithiúnas a thabhairt ar na mairbh* " agus is é seo an úsáidí a bhaineann le ham na " *míle bliain* " a luadh sa véarsa seo 4. Déanfaidh sé seo bíodh gairm na fuascailte a chuaigh isteach i síoraíocht neamhaí Dé. Beidh orthu " *breithiúnas* " a dhéanamh ar fhir achranacha agus ar aingil na bhflaitheas a thit. Deir Pól in 1 Cor.6:3: " *Nach bhfuil a fhios agaibh go dtabharfaimid breith ar na haingil? Agus nach mó ná sin a dhéanfaimis breith ar nithe na beatha seo?* »

An dara aiséirí do na reibiliúnaithe tite

Véarsa 5: " *Níor mhair an chuid eile de na mairbh beo arís go dtí go raibh an míle bliain críochnaithe. Is é seo an chéad aiséirí.* »

Bígí ag faire amach don gaiste! Is éard atá i gceist leis an abairt " *Níor tháinig na mairbh eile ar ais ar an saol go dtí go raibh na mílte bliain críochnaithe* " lúibíní agus baineann an abairt a leanann é " *Is é an chéad aiséirí* " é, leis na chéad mhairbh i Críost aiséirí. *míle bliain* " a luadh. Léiríonn an lúibín gan é a ainmniú an dara " *aiséirí* " a fhógairt atá curtha in áirithe do na mairbh olca a bheidh aiséirí ag deireadh na " *míle bliain* " don bhreithiúnas deiridh agus don phionós marfach ar " *an loch tine agus sulfair* "; a chuireann an " *dara bás* " i gcrích.

Véarsa 6: " *Is beannaithe agus naofa iad siúd atá páirteach sa chéad aiséirí! Níl aon chumhacht ag an dara bás os a gcionn; ach beidh siad ina sagairt ar Dhia agus ar Chríost, agus beidh siad i gceannas leis míle bliain.* »

Déanann an véarsa seo achoimre an-simplí ar bhreithiúnas ceart nochta Dé. Dírítear Beannacht chuig na fíor-thofa a ghlacann páirt ag tús na " *míle bliain* " in " *aiséirí na marbh i gCríost* ". Ní thiocfaidh siad chun breithiúnais ach beidh siad féin ina mbreithiúna sa bhreithiúnas a d'eagraigh Dia, ar neamh, ar feadh " *míle bliain* ". Níl san " *fhlaitheas* " de " *mhíle bliain* " a fôgraíodh ach " *ríocht* " de ghníomhaíocht breithiúna agus tá sé teoranta do na " *míle bliain* " seo. Tar éis dul isteach sa tsíoraíocht, ní gá d'eagla ná " *an dara bás* " d'eagla ar na toghtha, mar thairis sin, is iadsan a dhéanfas na mairbh a bhreithnítear d'fhulang. Agus is eol dúinn gurab iad so na héagcóra creidimh is mó agus is truime, is cruálach, agus is dúnmharbhtha. Beidh ar na breithiúna tofa a chinneadh cé chomh fada agus a bheidh an fhulaingt a chaithfidh gach duine a bhreithneofar, ina aonar, taithí a fháil ar an " *dara bás* " a scriosadh, nach bhfuil aon rud i gcoiteann aige leis an gcéad bhás ar an talamh faoi láthair . . Mar is é an Cruthaitheoir Dia a thugann tine i bhfoirm a ghníomh millteach. Níl aon éifeacht ag tine i gcoinne comhlachtaí neamhaí agus comhlachtaí earthly atá faoi chosaint Dé mar a chruthaíonn taithí na dtrí chompánach Daniel i Daniel 3. Maidir leis an mbreithiúnas deireanach, imoibríonn comhlacht an aiséirí go difriúil ón gcorp earthly atá ann faoi láthair. I Marcas 9:48, léiríonn Íosa a shainiúlacht dúinn ag rá: " *áit nach bhfaigheann a bpéist bás, agus nach múchtar an tine* ". Díreach mar a fhanann fáinní de chorp péist talún beo ina n-aonar, beidh an saol ag corp an damanta síos go dtí a adamh

deiridh. Braithfidh luas a dtomhaltais dá bhrí sin ar fhad na fulaingthe a chinnfidh na breithiúna naofa agus Íosa Críost.

An achrann deiridh

Véarsa 7: “ *Nuair a bheidh na mílte bliain críochnaithe, scaoilfear Satan óna phríosún.* »

Ag deireadh na "míle bliain", ar feadh tamaill bhig, gheobhaidh sé cuideachta arís. Seo é tráth an dara “ *aiséirí* ” atá curtha in áirithe do reibiliúnaithe na cruinne.

Véarsa 8: “ *Agus rachaidh sé amach chun na náisiúin atá i **gceithre choirnéal** an domhain, Gog agus Magog, a mhealladh chun iad a bhailiú le chéile chun cogaidh; tá a líon mar ghaineamh na farraige.* ”

Is í an chuideachta seo cuideachta na “ *náisiún* ” a d’aiséirí ar fud an domhain mar atá léirithe ag foirmle na “ **ceithre choirnéal** ”. *an domhain* ” nó ceithre phointe lárnaacha a thugann carachtar uilíoch don aicsean. Níl aon rud le déanamh ag teacht le chéile den sórt sin, ach amháin ag leibhéal na straitéise cogaidh cosúil le coinbhleacht an “ *séu trumpa* ” de Ath.9:13 sa Dara Cogadh Domhanda. Is í an chomparáid seo a threoraíonn Dia na hainmneacha "Gog agus Magog" a luadh ar dtús in Ezek.38:2 a thabhairt do na daoine a bailíodh ag an mbreithiúnas deiridh, agus roimhe sin i nGin.10:2 áit arb é "Magog" an dara mac le Iafet. ; ach ní nochtann mionsonra beag ach an ghné chomparáideach den léiriú seo, mar is é Magog tír Gog in Ezekiel, agus ainmníonn sé an Rúis a chuirfidh i ngníomh, le linn an Tríú Cogadh Domhanda, an líon saighdiúirí is mó de gach ré daonna. stair chogaidh; rud a thugann údar lena leathnú ollmhór agus le gabháil tapa ar thailte mhór-roinn Iarthar na hEorpa.

Déanann an Spiorad iad a chur i gcomparáid le “ *gaineamh na farraige* ” agus mar sin leagann sé béim ar an tábhacht a bhaineann le líon íospartach an bhreithiúnais deiridh. Tá sé freisin ina allusion chun a n-aighneacht chuig an diabhal agus a ghníomhairí daonna le fios i Rev. 12:18 nó 13:1 (ag brath ar an leagan Bhíobla): ag labhairt ar an “ *Dragon* ” léamh againn: “ *Agus sheas sé ar an gaineamh na farraige.* ”

Is reibiliúnach dochúlaithe é, agus tosaíonn Sátan ag súil arís go mbeidh sé in ann arm Dé a ruaigeadh agus meallann sé na daoine eile atá daortha trína chur ina luí orthu dul i mbun comhraic in aghaidh Dé agus a mhuintire tofa.

Véarsa 9: “ *Agus chuaigh siad suas ar aghaidh an domhain, agus timpeallaithe siad campa na naomh agus an chathair beloved. Ach tháinig tine anuas ón spéir agus chaith sé iad.* » Ach ní chiallaíonn conquest talún rud ar bith a thuilleadh nuair nach féidir linn an namhaid a ghabháil toisc nach féidir teagmháil a dhéanamh leis; cosúil le compánaigh Daniel, ní féidir le tine ná aon rud eile dochar a dhéanamh dóibh. Agus a mhalairt, buaileann “ *an tine ó neamh* ” iad fiú i “ *gcampa na naomh* ” ar a bhfuil aon éifeacht. Ach “ *imíonn* ” an tine seo naimhde Dé agus a dhaoine tofa. I Zechariah 14, an Spiorad prophesies an dá chogadh scartha ag na “ *míle bliain* .” Cuirtear an rud a thagann roimh agus a chuirtear i gcrích ag an “ *séu trumpa* ” i véarsaí 1 go 3, baineann an chuid eile leis an dara cogadh a rinneadh ag uair an bhreithiúnais deiridh, agus ina dhiaidh sin, an t-ord uilíoch a bunaíodh ar an domhan nua . I véarsa 4, taispeánann an tuar an

shliocht Chríost agus a toghaí ar an talamh sna téarmaí seo: “ *Seasfaidh a chosa an lá sin ar shliabh na n-ológ, atá os comhair Iarúsailéim, ar thaobh an oirthear; Roinnfear sliabh na n-ológ sa lár, soir agus siar, agus cruthófar gleann an-mhór: imeoidh leath an tsléibhe i dtreo an tuaiscirt, agus leath an taobh theas.* » Aithnítear agus suitear campa na naomh den bhreithiúnas deiridh. Tabhair faoi deara nach bhfuil ach ag deireadh na “ *míle bliain* ” neamhaí a “ *chuirfidh* ” “ *cos* ” Íosa ar an talamh, “ *ar shliabh na n-ológ atá os comhair Iarúsailéim, ar an taobh thoir* ” . . Ar mhíthuiscint, ba é an véarsa seo a d’eascair an creideamh mícheart i réimeas an domhain Íosa Críost le linn na “mílaoise.”

Véarsa 10: “ *Agus caitheadh an diabhal, a mheall iad, isteach sa loch tine agus ruibh, mar a bhfuil an beithíoch agus an fáidh bréagach. Agus beidh siad cráite de lá agus d’oíche go deo.* »

Tá an t-am tagtha chun breithiúnas na reibiliúnaithe reiligiúnacha a nochtadh in Rev.19:20 a chur i bhfeidhm. Do réir fógra an rann so, tá “ *an diabhal, an beithíoch, agus an fáidh bréige* ” le chéile, “ *arna gcaitheamh beo sa loch teine agus sulfair* ” a leanann de ghníomh an “ *tine ó neamh* ” lena bhfuil Added. chuige seo is é an magma leáite faoi thalamh a scaoiltear trí bristeacha i screamh screamh an Domhain thar dhromchla iomlán an phláinéid. Ansin glacann an domhan cuma na “gréine” a gcaitheann a “dóiteán” feoil na reibiliúnach, iad féin ina n-adhraitheoirí (gan aithne ach ciontach) den ghrian a chruthaigh Dia. Is sa ghníomh seo a fhulaingíonn na culairí talmhaí agus neamhaí “ *crá* ” an “ *dara bás* ” a bhfuiltear ag tuar ó Ath.9:5-6. An tacaíocht éagórach a tugadh don lá bréagach sosa ba chúis leis an deireadh uafásach seo. Mar go n-éirí an t-ádh leis na daoine daortha, cibé fad a bheidh sé, tá deireadh freisin leis an “ *dara bás* ”. Agus ní bhaineann an abairt “ *go brách* ” leis na “ *crá* ” iad féin ach le hiarmhairtí millteach na “ *tine* ” is cúis leo, mar is iad seo na hiarmhairtí a bheidh cinntitheach agus síoraí.

Prionsabail an bhreithiúnais deiridh

Véarsa 11: “ *Ansin chonaic mé ríchathaoir mhór bhán, agus an té a bhí ina shuí uirthi. Theith an talamh agus an spéir óna aghaidh, agus ní bhfuarthas áit dóibh.* ”

“ *Bán* ” den íonacht fhoirfe, is é “ *a ríchathaoir mhór* ” an íomhá de phearsa íonghlan agus naofa Dé cruthaitheoir na mbeatha agus na nithe go léir. Ní féidir lena foirfeacht láithreach “ *an domhain* ” a fhulaingt ina ghné scriosta agus ídithe a thug an breithiúnas deiridh dó. Ina theannta sin, tá na villains de gach bunús scriosta, tá am na siombailí thart agus na cruinne neamhaí agus a billiúin réalta nach bhfuil aon chúis a bheith ann a thuilleadh; Dá bhrí sin déantar “ *an spéir* ” dár toise talún agus gach rud atá ann, imithe i neamhní. Tá sé in am don bheatha shíoraí i lá síoraí.

Véarsa 12: “ *Agus chonaic mé na mairbh, idir bheag agus mhór, ina seasamh os comhair an ríchathaoir. Osclaíodh leabhair. Agus osclaíodh leabhar eile, is é sin leabhar na beatha. Agus tugadh breith ar na mairbh de réir a n-oibreacha, de réir mar a bhí scríofa sna leabhair seo.* »

na “ *marbh* ” seo a fuarthas ciontach a aiséirí don bhreithiúnas deiridh. Ní dhéanfaidh Dia aon eisceacht d’aon duine, téann a bhreithiúnas cóir i bhfeidhm ar

na “ *mór* ” agus ar na “ *beaga* ”, na saibhir agus na boicht agus cuireann sé an chinniúint chéanna orthu, an bás, den chéad uair ina saol, cothrom.

Tugann na véarsaí seo a leanas sonraí ar ghníomhaíocht an bhreithiúnais deiridh. Agus é á maíomh cheana féin i Dan.7:10, tá “ *leabhair* ” theistiméireachtaí na n-aingeal “ *oscailte* ” agus thug na finnétithe dofheicthe seo faoi deara na lochtanna agus na coireanna a rinne na daoine a dhaoradh agus tar éis breithiúnas gach cás ag na tofa agus Íosa Críost , glacadh le fíoras deiridh neamh-inchúlghairthe d'aon toil. Ag am an bhreithiúnais deiridh déanfar an fíoras a fhorghníomhófar.

Véarsa 13: “ *Thug an fharraige suas na mairbh a bhí inti; thug bás agus ifreann suas na mairbh a bhí iontu; agus tugadh breith ar gach duine de réir a n-oibreacha.* »

Baineann an prionsabal atá sainmhínithe sa véarsa seo leis an dá aiséirí. Imíonn na “ *marbh* ” isteach san “ *mhuir* ” nó ar an “talamh”; Is iad an dá fhéidearthacht atá ainmnithe sa véarsa seo. Tabhair faoi deara an fhoirm “ *Bhí* ” trína gcuirtear an t-eintiteas “talamh” chun cinn. Mar go deimhin, tá an t-ainm seo inchosanta, tar éis do Dhia a dhearbhu don pheacach: “ *Is deannach thú agus chun deannach fillfidh tú* ” in Gen.3:19. Dá bhrí sin is “ *deannach* ” an “domhain” é an “ *had* ” . Uaireanta ith an bás daoine trí thine agus mar sin ní “ *fhilltear ar an deannach* ” orthu de réir an ghnáthghnáth adhlactha. Sin é an fáth, gan an cás seo a áireamh, go sonraíonn an Spiorad go dtabharfaidh “ *bás* ”, é féin, ar ais iad siúd a bhuaíl sé i cibé foirmeacha; trí thuiscint a fháil ar an díscáoileadh is cúis le dóiteán núicléach nach bhfágann aon rian de chorp daonna atá go hiomlán dí-chomhtháthaithe.

Véarsa 14: “ *Agus caitheadh bás agus ifreann isteach sa loch tine. Is é seo an dara bás, an loch na tine.* »

Prionsabal a bhí go hiomlán i gcoinne prionsabal na beatha ba ea an “ *bás* ” agus ba é an aidhm a bhí leis deireadh a chur le créatúir a ndearna Dia breithiúnas agus cáineadh ar a n-eispéireas saoil. Is é an t-aon chuspóir atá leis an saol ná iarrthóir nua a thíolacadh do Dhia chun cairde síoraí a roghnú. Tar éis an roghnúcháin seo do dhéanamh, agus na h-aingidh scriosta, ní raibh aon chúis ag “ *bás* ” agus “an talamh” “ *na mairbh* ” le bheith ann a thuilleadh. Tá prionsabail millteach an dá rud seo scriosta ag Dia iad féin. Tar éis an “*loch tine*”, déantar seomra don bheatha agus an solas diaga a shoilsíonn a créatúir.

Véarsa 15: “ *An té nach bhfuarthas scríofa i leabhar na beatha, caitheadh sé isteach sa loch tine é.* ” »

Deimhníonn an véarsa seo é, níor chuir Dia go fírinneach os comhair an duine ach dhá chosán, dhá rogha, dhá chinniúint, dhá chinniúint (Deu.30:19). Bhí ainmneacha na ndaoine tofa ar eolas ag Dia ó bhunú an domhain nó níos faide fós, ó chláraigrú a thionscadal atá dírithe ar chréatúir shaora neamhspleácha a sholáthar don chuideachta. Chosnódh an rogha seo fulaingt uafásach dó i gcorp feola ach ba mhó a mhian le grá ná an eagla a bhí air, sheol sé a thionscadal agus bhí a fhios aige roimh ré ar mhionchomhlíonadh ár scéal faoin saol neamhaí agus faoin saol domhanda. Bhí a fhios aige go mbeadh a chéad chréatúr lá amháin a bheith ina namhaid mortal. Ach thug sé dó, in ainneoin an eolais seo, gach seans a thionscadal a thréigean. Bhí a fhios aige go raibh sé dodhéanta ach lig sé tarlú.

Bhí a fhios aige mar sin ainmneacha na ndaoine tofa, a ngníomhartha, teistiméireacht a saoil ar fad agus threoraigh agus threoraigh sé chuige gach duine ina ré agus ina ré. Níl ach rud amháin dodhéanta do Dhia: iontas.

Bhí a fhios aige freisin ainmneacha na n-iliomad créatúir indifferent, rebellious, idolatrous daonna a chruthaigh an próiseas atáirgeadh daonna. Baineann an difríocht i mbreithiúnas Dé a nochtar in Ath.19:19-20 lena chréatúir go léir. Marófar cuid acu nach bhfuil chomh ciontach le “ *briathar Dé* ” gan “ *crá thine an dara bás* ” a fhulaingt, atá beartaithe go heisiach do lucht cultúir reiligiúnda Críostaí agus Giúdach. Ach baineann an dara “ *aiséirí* ” lena chréatúir dhaonna uile a rugadh ar an talamh agus a chruthaigh an t-aingéal ar neamh, mar a d’fhógair Dia i Rom.14:11: “ *Oir tá sé scríofa, Mar is beo mise, a deir an Tiarna, cromfaidh gach glúin romham. , agus tabharfaidh gach teanga glóir do Dhia .* ”

Nochtadh 21: shiombail an *Iarúsailéim Nua* ghlóirithe

Véarsa 1: “ *Ansin chonaic mé neamh nua agus talamh nua; óir do ritheadh an chéad neamh agus an chéad talamh, agus ní raibh an fharraige níos mó. »*

Roinneann an Spiorad linn na mothúcháin a spreag bunú an oird iltoiseach nua tar éis dheireadh an 7ú ^{mílaoise}. Ón nóiméad seo, ní dhéanfar am a chomhaireamh a thuilleadh, téann gach rud a mhaireann isteach sa tsíoraíocht gan teorainn. Tá gach rud nua nó níos cruinne a athnuachan. Tá “ *neamh agus talamh* ” de ré an pheaca imithe, agus níl siombail an “ *bháis* ”, an “ *farraige* ” níos mó. Mar Chruthaitheoir, d'athraigh Dia an chuma ar an Domhan phláinéid, rud a fhágann go n-imíonn gach rud a léirigh riosca nó contúirt dá áitritheoirí; mar sin níl aon aigéin níos mó, ná sléibhte níos mó le beanna creagach géara. Tá sé tar éis éirí ina ghairdín mór cosúil leis an gcéad “ *Eden* ” áit a bhfuil gach rud ina ghlóir agus ina shíocháin; a dhaingneofar in Ath.22.

Véarsa 2: “ *Agus chonaic mé an chathair naofa, Iarúsailéim nua, ag teacht anuas ó neamh ó Dhia, ullmhaithe mar bhréideog maisithe dá fear céile. »*

Cuirfidh an caitheamh aimsire nua seo fáilte roimh thionól na naomh fuascailte tofa ón talamh atá ainmnithe sa véarsa seo “ *Cathair naofa* ”, mar atá in Rev.11:2, “ *Iarúsailéim Nua* ”, “ *Bride* ” Íosa Críost a “ *fear céile* ”. Tagann sí “ *anuas ó neamh* ”, ó ríocht Dé, áit a ndeachaigh sí isteach ag fillleadh i nglóir a Slánaitheora. Shín sí ansin go talamh don chéad uair ag deireadh na “ *míle bliain* ”

den bhreithiúnas neamhaí don bhreithiúnas deiridh. Ina dhiaidh sin, ag dul ar ais chun na bhflaitheas, d'fhan sí go dtí go raibh an “ *neamh nua agus an talamh nua* ” réidh lena glacadh. Tabhair faoi deara go bhfuil an focal “ *neamh* ” san uatha, mar taispeánann sé aontacht foirfe, i gcoinne an iolra, “ *Spéartha* ”, a mhol i Gen.1:1, na neacha neamhaí a roinnt ina dhá champa fhreasúracha.

Véarsa 3: “ *Agus chuala mé guth ard ón ríchathaoir ag rá, Féach ar an tabernacle Dé le fir! Cónóidh sé leo, agus beidh siad ina phobal aige, agus beidh Dia féin leo.* »

an “ *talamh nua* ” roimh aoi oirirce, ós rud é go dtagann “ *Dia é féin* ”, agus é ag tréigean a ríchathaoir ársa neamhaí, chun a ríchathaoir nua a shuiteáil ar an talamh áit ar bhain sé an diabhal, an peaca agus an bás. Ainmníonn “ *Pabernacle Dé* ” corp neamhaí Dé Íosa Críost “ *Michael* ” (= atá cosúil le Dia). Ach is siombail é freisin do Thionól na dtoghthaí a bhfuil Spiorad Íosa Críost i gceannas air. “ *Tabernacle, teampall, sionagóg, séipéal* ”, is siombail iad na téarmaí seo go léir de mhuintir na naomh fuascailte sular thóg an duine iad; marcálann gach ceann acu céim i ndul chun cinn an tionscadail diaga. Agus ar dtús, ainmníonn “ *an tabernacle* ” an bealach amach as an Éigipt do na hEabhraigh faoi threoir agus faoi stiúir go dtí an fásach ag Dia go feiceálach ag an scamall a shíolraigh cosúil le colún os cionn an phuball naofa. Bhí sé an uair sin “ *le fir* ” cheana; a thugann údar le húsáid an téarma seo sa véarsa seo. Ansin marcálann an “ *teampall* ” tógáil dhaingean an “ *tabernacle* ”; obair a ordáiodh agus a rinneadh faoi Rí Solamh. San Eabhrais amháin, ciallaíonn an focal “ *sionagóg* ”: tionól. In Ath.2:9 agus 3:9, tagraíonn Spiorad Chríost don náisiún reibiliúnach Giúdach mar “ *sionagóg Satan* .” Ainmníonn an focal deireanach “ *eaglais* ” an tionól sa Ghréigis (ecclesia); teanga scaipeadh theagasc Críostaí an Bhíobla. Rinne Íosa “ *a chuid chorp* ” sa “ *teampall* ” de “ *Iarúsailéim* ”, agus de réir Eph.5:23, an Tionól, a “ *Eaglais* ”, “ *a chorp* ”: “ *mar is é an fear céile ceann na mná céile, mar is é Críost an ceann na hEaglaise, arb é a chorp é, agus arb é an Slánaitheoir é* . Cuimhnímid ar an mbrón a bhí ar na haspail Íosa nuair a d’fhág sé iad chun dul suas chun na bhflaitheas. An uair seo, “ *beidh m’fhear céile ina chónaí liom* ” is féidir an Ceann Roghnaithe a rá ina suiteáil ar an “ *domhain nua* ”. Is sa chomhthéacs seo is féidir le teachtaireachtaí dhá ainm dhéag an “ *dhá threibh dhéag* ” de Rev.7 an-áthas agus an sonas gan athrú a bhain lena mbua a chur in iúl.

Véarsa 4: “ *Cuimfidh sé gach deora óna súile, agus ní bheidh an bás ann níos mó, agus ní bheidh caoineadh, ná caoineadh, ná pian ann níos mó, mar tá na nithe a bhí ann roimhe sin imithe.* ” »

Deimhnítear an nasc le hAth.7:17 nuair a aimsítear anseo an gealltanais diaga lena gcríochnaíonn Ath.7: “ *Cuimfidh sé gach deora óna súile* ”. Is é an leigheas le haghaidh caoineadh áthas agus áthas. Labhraímid faoin uair a choimeádfar gealltanais Dé agus a gcomhlíonfar iad. Féach go cúramach ar an todhchaí iontach seo, mar os ár gcomhair tá an t-am sceidealta le haghaidh “ *bás, caoineadh, caoineadh, pian* ” nach mbeidh, ach amháin, ina athnuachan ar gach ní ag ár nDia cruthaitheoir uaibhreach agus iontach. Sonraigh mé nach n-imeoidh na rudaí uafásacha seo go dtí go n-imeoidh an breithiúnas deiridh a dhéanfar ag deireadh na “míle bliain”. Do na daoine tofa, ach iad sin amháin, tiocfaidh

deireadh le héifeachtaí an uilc ar fhilleadh i nglóir don Tiarna Dia Uilechumhachtach.

Véarsa 5: “ *Agus dúirt an té a bhí ina shuí ar an ríchathaoir, Féuch, déanaim gach ní nua. Agus dubhairt sé: Scríobh; óir atáid na briathra so cinnte agus fíor.* »

Geallann an Cruthaitheoir Dia é féin go pearsanta le gealltanais, agus tugann sé fianaise don bhriathar fáidh seo: “ *Féach, déanaim gach ní nua* ”. Ní miste íomhá a lorg inár nuacht thalmhaí chun iarracht a dhéanamh tuairim a fháil ar a bhfuil á ullmhú ag Dia, mar ní féidir cur síos a dhéanamh ar a bhfuil nua. Agus go dtí sin, níor mheabhraigh Dia dúinn ach rudaí pianmhara ár gcuid ama trína chur in iúl dúinn nach mbeidh siad sa “ *domhain nua agus sa spéir nua* ” a thuilleadh, rud a choinníonn a rúndiamhair agus a n-iontas go léir. Cuireann an t-aingeal leis an ráiteas seo: “ *óir tá na focail seo cinnte agus fíor.* ” Éilíonn glao ghrásta Dé in Íosa Críost creideamh gan staonadh chun luach saothair gealltanais Dé a fháil. Is cosán deacair é a théann i gcoinne noirm an domhain. Éilíonn sé mór-spiorad íobairt, féin-shéanadh, i n-umhlaíocht sclábhaí a cuireadh faoi bhráid a Mháistir. Tá údar maith mar sin le hiarrachtaí Dé ár muinín a neartú: is é “cinnteacht san fhírinne a nochtar agus a chuirtear in iúl” caighdeán an chreidimh fhíor.

Véarsa 6: “ *Agus dúirt sé liom: Tá sé déanta! Is mise an alfa agus an óimige, an tús agus an deireadh. Don té ar a bhfuil tart tabharfaidh mé faoi shaoirse ó thobar uisce na beatha.* ”

Cruthaíonn an cruthaitheoir Dia Íosa Críost “ *gach rud nua* ”. “ *Tá sé déanta!* ” » ; Psa.33:9: “ *Oir a dúirt sé, agus tharla an rud; ordaíonn sé, agus tá sé ann.* ” Cuirtear a focal cruthaitheach i gcrích chomh luath agus a thagann na focail amach as a bhéal. Ón mbliain 30, taobh thiar dúinn, tá clár na ré Críostaí a nochtadh i Daniel agus Revelation comhlíonta síos go dtí na sonraí is lú. Tugann Dia cuireadh dúinn breathnú arís ar an todhchaí a d’ullmhaigh sé dá mhuintir tofa; cuirfear na rudaí a fógraíodh i gcrích ar an mbealach céanna, le cinnteacht iomlán. Insíonn Íosa dúinn mar atá in Ath.1:8: “ *Is mise an alfa agus an óimige, an tús agus an deireadh* ”. Ní dhéanann an smaoineamh “ *tús agus deireadh* ” ciall ach amháin inár dtaithí ar pheaca na cruinne a chríochnóidh go hiomlán ag “ *deireadh* ” na seachtú mílaoise tar éis scrios na bpeacach agus an bháis. Do chlann mhac Dé atá scaipthe ar fud na tíre marsantach, tairgeann Íosa, “ *go saor,* ” “ *ó earrach uisce na beatha.* ” Is é féin, “ *foinse* ” an “ *uisce beatha* ” seo a shamhlaíonn an bheatha shíoraí. Tá bronntanas Dé saor in aisce, cáineann an soiléiriú seo díolachán na “indulgences” Caitliceach Rómhánach a d’ainmnigh pardún a fuarthas ar phraghas ón bpápa.

Véarsa 7: “ *An té a sháraíonn, gheobhaidh sé na nithe seo mar oidhreacht; Beidh mise i m’ Dhia aige, agus beidh sé ina mhac agamsa.* ”

Is comhoidhrí iad toghaí Dé le hÍosa Críost. Ar dtús, trína “ *bhua* ” féin, fuair Íosa “ *le hoidhreacht* ” glóir ríoga atá aitheanta ag a chréatúir neamhaí go léir. Ina dhiaidh, gheobhaidh a thofa, agus “ *bua* ” freisin, ach trína “ *bua* ”, “ *na rudaí nua seo mar oidhreacht* ” a chruthaigh Dia dóibh go speisialta. Dhearbhaigh Íosa a dhiagacht don Apostle Philip, in Eoin 14:9: “ *Dúirt Íosa leis: Tá mé in éineacht leat chomh fada sin, agus ní raibh aithne agat orm, Philip! An té a*

chonaic mise, chonaic sé an tAthair; conas a deir tú: Taispeáin dúinn an tAthair?
» Chuir an fear Meisias é féin i láthair mar an “Athair Síoraí”, ag dearbhú mar sin an fógra a bhí ag fán in Isa.9:6 (nó 5) a bhain leis. Dá bhrí sin tá Íosa Críost ar a son féin, dá dheartháir agus dá nAthair. Agus is iad féin a bhráithre agus a chlann mhac. Ach is glaoch aonair é, mar sin deir an Spiorad, mar atá i ndeireadh na 7 ré den téama “Litreacha”: “*don té a sháraíonn*”, “*beidh sé ina mhac agamsa*”. Teastaíonn bua thar an bpeaca chun leas a bhaint as stádas “*mac*” an Dé bheo.

Véarsa 8: “*Ach na daoine borrrtha, anachreidmheacha, an ghráinigh, na dúnmharfóirí, an lucht mímhóralta, na draíochtaí, na hiodhaltóirí, agus na bréaga go léir, beidh a gcuid sa loch a lasann le tine agus ruaimneach, is é sin an dara bás. .*»

Tá na critéir seo de charachtair dhaonna le fáil ar fud na daonnachta págánacha, áfach, díríonn an Spiorad anseo ar thorthaí an chreidimh Chríostaí bhréige; cáineadh an reiligiúin Ghiúdaigh á chur in iúl go soiléir agus á nochtadh ag Íosa in Ath.2:9 agus 3:9.

De réir Ath.19:20, “*... an loch ar lasadh le tine agus ruibh*” a bheidh, ag an mbreithiúnas deiridh, an chuid a bheidh forchoimeáda don “*bheathach agus don fháidh bréagach*”: an creideamh Caitliceach agus an creideamh Protastúnach. Níl aon difríocht idir an reiligiún bréagach Chríostaí agus an reiligiún bréagach Giúdach. A mhalairt de luachanna tosaíochta iad siúd atá ag Dia. Mar sin, cé go ndearna na Fairisínigh Giúdacha magadh ar dheisceabail Íosa mar nár nigh siad a lámha roimh ithe (Mat.15:2), ní dhearna Íosa an t-uafás sin riamh dóibh agus dúirt sé ansin, i Mata.15:17 go 20: “*Déan nach dtuigeann tú go dtéann rud ar bith a théann isteach sa bhéal isteach sa bhroinn, agus ansin go gcaitear isteach sna háiteanna rúnda é? Ach an rud a thagann as an mbéal a thagann ón gcroí, agus is é seo an rud a thruaillíonn an duine. Óir is as an gcroí a thagann drochsmaointe, dúnmharú, adhaltranas, striapachas, gadaíocht, fianaise bhréige, clúmhilleadh. Seo iad na nithe a thruaillíonn an duine; **ach ag ithe gan níochán do lámha ní dhéanann sé salach ar fear**”. Mar an gcéanna, foláíonn an reiligiún bréagach Chríostaí a chuid peacaí in aghaidh an Spioraid trí peacaí na feola a chaitheamh go príomha. Thug Íosa a thuairim uaidh trí insint do na Giúdaigh i Math.21:3: “*Rachaidh na bailitheoirí cánach agus na striapacha romhat isteach i ríocht na bhflaitheas*”; ar ndóigh, ar an gcoinníoll go ndéanfaidh gach duine aithrí agus tiontú chun Dé agus a íonachta. Is é an creideamh bréagach a chaitheann Íosa le “*teoraithe dalla*” a ndéanann sé magadh faoi i Mata.23:24, as “*an gnat a scagadh amach agus an camall a shlogadh*”, nó eile, “*an tuí a fheiceáil i súil an chomharsa gan fheiceáil léas atá ann féin*” de réir Lúcas 6:42 agus Mat.7:3 go 5.*

Is beag dóchas atá ann d’aon duine a aithníonn leis na critéir phearsantachta seo go léir atá liostaithe ag Íosa. Mura n-oireann ach ceann amháin do do nádúr, beidh ort troid ina choinne agus do locht a shárú. Is ina choinne féin atá céad cath an chreidimh; agus is í an aimhreas is deacra le sárú.

San áireamh seo, agus é i bhfabhar a gciall spioradálta, luann Íosa Críost, an breitheamh mór diaga, na lochtanna atá cúisithe sa chreideamh Chríostaí bréagach de chineál Caitliceachas Rómhánach an Phápa. Trí dhírú ar “na bórdáí,”

ainmníonn sé iad siúd a dhiúltaíonn bua i gcath an chreidimh, mar go bhfuil a ghealltanais go léir in áirithe “ *don té a sháraíonn* ”. Mar sin féin, níl aon bua ann dóibh siúd a dhiúltaíonn troid. Ní mór don “ *fhinné dílis* ” a bheith misniúil; scoir an coward. “ *Gan creideamh ní féidir Dia a shásamh* ” (Eabhraigh 11:6); scoir, “ *the unbeliever* ”. Agus creideamh nach gclóíonn le creideamh Íosa a tugadh mar eiseamláir chun aithris a dhéanamh, níl ann ach míchreideamh. Is fuath le Dia iad na “ *gríochaine* ” agus is torthaí na bpágánach iad ; scoir , “ *the abominable* ”. Is sceith é a chuirtear i leith “ *An Bhablóin Mhór, máthair phianta agus ghràiníocha an domhain* ” de réir Ath.17:4-5. Sáraíonn “ *dúnmharfóirí* ” an séu haitheanta; scoir, “ *an dúnmharfóir* ”. Tá an dúnmharú curtha i leith an chreidimh Chaitlicigh agus creideamh Protastúnach na “ *hypocrites* ” de réir Dan.11:34. Is féidir leis na daoine “ *móchumtha* ” a n-iompar a athrú agus a n-olc a shárú, ar shlí eile; fág “ *an duine gan náire* ”. Ach *dúnann an “spioradáltacht”* spioradálta a thugtar don chreideamh Caitliceach i gcomparáid le “ *striapach* ” doras na bhflaitheas dó go hiomlán . Ina theannta sin, cáineann Dia ina “ *neamhchasta* ” as a dtagann “ *adhaltranas* ” spioradálta: tráchtáil leis an diabhal. Is sagairt Chaitliceacha iad “ *Magaidh* ” agus lucht leanúna Protastúnach an spioradáltachta demonic; scoir, “ *an magician* ”; cuirtear an gníomh seo i leith “ *An Bhablóin Mhór* ” in Ath.18:23. Ainmníonn “ *Na hiodhaltóirí* ” freisin an creideamh Caitliceach, a n-íol snoite mar chuspóirí adhradh agus urnaí; scoir, “ *the idolater* ”. Agus ar deireadh, luann Íosa “ *na liars* ” a bhfuil mar athair spioradálta acu “ *an diabhal, bréagadóir agus dúnmharfóir ó thús agus athair bréaga* ” de réir Eoin 8:44; scoir “ *an liar* ”.

Véarsa 9: “ *Ansin tháinig duine de na seacht n-aingeal a bhí i seilbh na seacht vials de na seacht plagues deiridh agus labhair liom, ag rá, Tar, beidh mé a thaispeáint duit an Bride, bean chéile an Uain.* »

Sa véarsa seo, seolann an Spiorad teachtaireacht spreagtha chuig na toghaí a rachaidh trí am tragóideach agus uafásach na “ *seacht bplá deiridh* ” dhiaga. Is é a luach saothair a fheiceáil (“ *taispeánfaidh mé duit* ”) an ghlóir atá in áirithe do na daoine tofa buaiteacha atá comhdhéanta agus a dhéanann ionadaíocht, sa chéim dheireanach stairiúil seo de thír an pheaca, “ *an bhrídeog, bean chéile an Uain* ”, Íosa Críost. ..

Dhírigh na “ *seacht n-aingeal a shealbhaigh na seacht vials a líonadh leis na seacht bplá deiridh* ” ar dhaoine a chomhlíon critéir an chreidimh bhréige Chríostaí a luadh sa véarsa roimhe seo. Ba iad na “ *seacht bplá deiridh* ” seo an chuid a thabharfadh Dia go luath don champa tite. Taispeánfaidh sé dúinn anois, in íomhánna siombalacha, an chuid a rachaidh chuig na tofa fuascailte buaiteach. I siombalachas a nochtfaidh na mothúcháin atá ag Dia dóibh, taispeánfaidh an t-aingeal na daoine tofa arb é a chomhthionól, i dteannta a chéile, “ *Bride an uain* ”. Trí “ *bean chéile an Uain* ” a shonrú, daingníonn an Spiorad an teagasc a thugtar in Eifisigh 5:22 go 32. Déanann an t-Aspal Pól cur síos ar chaidreamh idéalach fear céile agus bean chéile nach bhfaighidh, ar an drochuair, a chomhlíonadh ach i gcaidreamh na dTofa le Críost . Agus ní mór dúinn foghlaim conas scéal Ghineasas a athléamh, i bhfianaise an cheachta seo a thug Spiorad an Dé bheo, cruthaitheoir na beatha go léir, agus aireagóir iontach a luachanna foirfe. Ceanglaíonn an focal “ *bean* ” “ *an bhrídeog* ”, “ *an Tí Roghnaithe* ” de Chríost agus íomhá na “ *mná* ” a chuirtear i láthair i nochtadh 12.

Cur síos ginearálta ar an Glorified Roghnaithe....

Rann 10: “ Agus d'iompair sé mé sa spiorad go sliabh mór ard. Agus thaispeáin sé dom an chathair naofa Iarúsailéim, a tháinig anuas ó neamh ó Dhia, a bhfuil an ghlóir Dé. »

I spiorad, iompraítear Eoin go dtí an nóiméad a thagann Íosa Críost agus a dhaoine tofa ó neamh tar éis breithiúnas neamhaí “ míle bliain ” an seachtú mílaoise. In Ath.14:1, taispeánadh an “ Séalaithe ” Adventist “ 144,000 ” den “ dá threibh dhéag ” spioradálta Chríostaí ar “ Sliabh Shión. ” Tar éis na “ míle bliain ” comhlíontar an rud a ndéantar fáidh air i bhfírinne an “ domhain nua ”. Ó tháinig Íosa Críost ar ais, tá corp neamhaí glóraithe síoraí faighte ag na tofa ó Dhia. Léiríonn siad mar sin “ glóir Dé ”. Tá an claochlú seo fógartha ag an Apostle Paul i 1 Cor. 15:40 go 44: “ Tá coirp neamhaí agus coirp talmhaí ann freisin; ach tá gile na gcomhlachtaí neamhaí difriúil, tá gile na gcomhlachtaí talún difriúil. Is é ceann amháin gile na gréine, ceann eile gile na gealaí, agus ceann eile gile na réalta; tá difríocht idir réalta fiú agus réalta eile ó thaobh gile de. Mar sin is le haiséirí na marbh. Tá an corp curtha éillithe; ardaíonn sé incorruptible; tá sé curtha díspeagúil, ardaíonn sé glórmhar; tá sé curtha tinn, ardaíonn sé lán de neart; cuireadh mar chorp ainmhí é, aiséirí sé mar chorp spioradálta. Má tá corp ainmhí ann, tá corp spioradálta ann freisin. ”

Véarsa 11: “ Bhí a ghile cosúil le cloch an-luachmhar, cloch jasper atá trédhearcach mar chriostal. »

Arna lua sa véarsa roimhe seo, tá “ glóir Dé ” mar thréith leis deimhnithe ós rud é go n-ainmníonn an “ Jasper stone ” an ghné de “ An té a shuíonn ar an ríchathaoir ” in Ath.4:3. Idir an dá véarsa, tugaimid faoi deara difríocht ó san Ath.4, maidir le comhthéacs an bhreithiúnais, tá an chuma chomh maith ar an “ cloch jasper ” seo atá mar shiombail do Dhia ar “ sardonyx ”. Anseo, tar éis fadhb an pheaca a réiteach, cuireann an tAonad Roghnaithe í féin i láthair i ngné den íonacht fhoirfe “ trédhearcach mar chriostal ”.

Véarsa 12: “ Bhí balla mór ard ann. Dhá dhoras dhéag a bhí ann, agus dhá aingeal déag ar na doirse, agus ainmneacha scríofa orthu siúd de dhá threibh déag chlann Iosrael: “

Tá an íomhá atá molta ag Spiorad Íosa Críost bunaithe ar shiombalachas an “ **teampaill naofa** ” spioradálta a luaitear in Eph.2:20 go 22.: “ Tá tú tógtha ar bhunús na n-aspail agus na bhfáithe, Íosa Críost é féin mar bhunchloch. I sé ardaítear an foirgneamh ar fad, dea-chomhordaithe, chun bheith ina **theampall naofa** sa Tiarna. Ina theannta san tá sibhse á dtógáil i dteach cónaithe Dé sa Spiorad. “. Ach níor bhain an sainmhíniú seo ach le Toghthóirí an ama aspaila. Léiríonn an “ balla ard ” éabhlóid an chreidimh Chríostaí ón mbliain 30 go dtí an bhliain 1843; tugaimid faoi deara, go dtí an dáta seo, nach bhfuil aon athrú ar chaighdeán na fírinne a thuig agus a mhúineann na haspail. Sin é an fáth a **bhriseann** an t-athrú ar an lá scíthe a bunaíodh i 321 an cúnant naofa a rinneadh le Dia ag fuil Íosa Críost. Maidir le fíorfhaighteoirí Léiriú na tairngreachta seo, tá na siombailí a shamhlaíonn an creideamh Adventist, atá leagtha amach ag Dia ó 1843, íomháiithe ag “dhá dhoras dhéag”, “oscailte” os comhair oifigigh thofa “ Philadelphia ” (Rev.3 : 7) agus “ dúnta ” roimh an “ marbh beo ” de “ Sardis ” a

thit (Ath.3:1). “ Tá ainmneacha na 12 threibh atá séalaithe le séala Dé orthu ” in Ath.7.

Véarsa 13: “ Ar an taobh thoir trí gheata, ar an taobh thuaidh trí gheata, ar an taobh theas trí gheata, agus ar an taobh thiar trí gheataí. »

an treoshuíomh seo de na “ doirse ” go dtí na ceithre pointe tosaigh a charachtar uilíoch; a cháineann agus a dhéanann neamhdhlisteanach an reiligiún a mhaíonn an uilíochas a aistrítear leis an bhfréamh Gréagach “katholikos” nó “Catholic”. Mar sin, ó 1843, do Dhia, is é an Adventism an t-aon reiligiún Críostaí ar thug sé a “ Soiscéal síoraí ” (Ath. 14:6) air mar mhisean uilíoch chun pobail an domhain a theagasc. Seachas an fhírinne a nochtann sé dá Spioradálta Roghnaithe go dtí deireadh an domhain, níl aon slánú . Rugadh Adventism i bhfoirm gluaiseachta athbheochan reiligiúnach spreagtha ag an bhfógra ar ais Íosa Críost ag súil leis, an chéad uair, le haghaidh an earraigh 1843; agus caithfidh sé an carachtar seo a choinneáil go dtí go mbeidh fíorfhilladh deiridh Íosa Críost sceidealta don earrach 2030. Toisc gur gníomhaíocht in éabhlóid shíoraí í “gluaiseacht”, murach “gluaiseacht” atá inti a thuilleadh, ach foras “blocáilte” marbh, atá i bhfabhar traidisiún agus foirmiúlacht reiligiúnach; nó, gach rud go fuath Dia agus Cáineann; agus tá sé cáinte cheana féin i measc na Giúdaigh rebellious, na chéad unbelievers.

Cur síos mionsonraithe in ord croineolaíoch

Bunúsacha an chreidimh Chríostaí

Véarsa 14: “ Bhí dhá bhonn déag ar bhalla na cathrach, agus orthu dhá ainm déag ar dhá cheann déag de haspail an Uain. »

Léiríonn an véarsa seo an creideamh Críostaí aspalda a chlúdaíonn, mar atá feicthe againn, an tréimhse ama idir 30 agus 1843, agus a ndearna an Róimh a theagasc i 321 agus 538 a shaobhadh . de “ **chlocha beo** ” de réir 1 Pie.2:4-5: “ *Tarraing in aice leis, **cloch bheo** , atá diúltaithe ag fir, ach atá roghnaithe agus luachmhar roimh Dhia; agus sibh féin, **mar chlocha beo**tha , bhur dtógáil féin suas chun tigh spioradálta , **sagartacht naomhtha** , d'ofráil do íospartaighibh spioradálta, ion-ghlactha do Dhia tré Íosa Críost .*

Véarsa 15: “ An té a labhair liom bhí giolcach órga mar thomhas aige chun an chathair, a geataí, agus a balla a thomhas. »

Anseo, mar atá i Rev. 11:1, tá sé ina cheist ar " a thomhas " nó breithiúnas a thabhairt ar luach na Toghaí glorified, ar an ré Adventist (na 12 geataí), agus ar an creideamh aspalda (an bunús agus an balla). Más rud é go raibh " giolcach " Rev. 11:1 " *cosúil le slat* ", ionstraim phionóis, a mhalairt iomlán, is " giolcach órga " é an véarsa seo; “ Ór ” mar shiombail de “ *creideamh arna íonghlanadh trí thriail* ”, de réir 1 Pet.1:7: “ *Ionnas go mbeidh moladh mar thoradh ar thástáil do chreidimh, atá níos luachmhaire ná ór meatacha (a thástáiltear le tine), ghlóir agus onóir, nuair is cosúil Íosa Críost .* Mar sin is é creideamh caighdeán bhreithiúnas Dé.

Véarsa 16: “ Bhí an chathair i gcruth cearnóige, agus bhí a fad comhionann lena leithead. Thomhais sé an chathair leis an giolcach, agus fuair sé dhá mhíle déag stadia; bhí an fad, an leithead agus an airde cothrom. »

Is cruth idéalach foirfe í an “ *chearnóg* ” *san achar dromchla*. Tá sé le fáil ar dtús sa ghné “naofa naofa” nó “áit is naofa” den tabernacle a tógadh in aimsir Mhaois. Cruthúnas é cruth na “ *cearnóg* ” ar rannpháirtíocht chliste, ní thugann an dúlra “ *cearnóg* ” foirfe i láthair. Tá faisnéis Dé le feiceáil i dtoisí an tearmainn Eabhraigh a foirmíodh trí ailíniú trí “ *chearnóg* ”. Baineadh úsáid as dhá cheann le haghaidh an “ *áit naofa* ” agus an tríú, le haghaidh “ *naofa na naomh* ” nó “ *áit is naofa* ”, a bhí in áirithe go heisiach do láithreach Dé agus dá bhrí sin, scartha le “ *veil* ”, íomhá an pheaca Beidh Íosa atonone ina uair an chloig. Ba iad na comhréireanna seo de thrí thrian íomhá na 6000 nó trí huair 2000 bliain a bhí dírithe ar roghnú na dtoghthóirí sa tionscadal coigiltis deartha ag Dia. Ag deireadh an roghnúcháin seo, samhlaítear na cinn roghnaithe mar sin le “ *cearnóg* ” an “ *áit is naofa* ” a rinne tairngreacht ar thoradh an tionscadail slánaithe; d'éirigh an áit spioradálta seo inrochtana mar gheall ar an athmhuintearas a tharla de bharr an chúnant i gCríost. Agus fuair “ *cearnóg* ” spioradálta an teampaill a thuairiscítear mar sin a bhunú ar 3 Aibreán, 30, nuair a thosaigh an slánú le bás atoning deonach ár Slánaitheoir Íosa Críost. Ní leor íomhá na “ *cearnóg* ” *chun an sainmhíniú seo ar fhíorfoirfeacht a chomhlánú, agus is é an uimhir shiombalach “trí”*. Chomh maith leis sin, is “ciúb” é a chuirtear os ár gcomhair. Agus an tomhas céanna againn, “ *fad, leithead, agus airde* ”, atá againn an uair seo, an tsiombail “trí” den fhoirfeacht “chiúbach” fhoirfe, de chomhthionól na ndaoine tofa arna fhuascailt ag Íosa Críost. In 2030, críochnófar tógáil “ *an chathair chearnógach* (agus fiú ciúbach: “ *a hairde* ”), *a bunsraith agus a dhá gheata déag* ”. Trí fhoirm chiúbach a thabhairt dó, cuireann an Spiorad cosc ar léirmhíniú litriúil ar “chathair” a thugann an iliomad daoine di.

leis an uimhir a thomhaistear, “ *12,000 staidiam* ,” agus atá ag “ *12,000 séala* ” Ath.7. Mar mheabhrúchán: $5 + 7 \times 1000$, is é sin, fear (5) + Dia (7) x san iliomad (1000). Molann an focal “ *stadiums* ” a rannpháirtíocht sa rás arb é a sprioc “ *duais na neamhaí ag glaoch* ” a bhuachan de réir theagasc Phóil, i Phi.3:14: “ *Rithim i dtreo na sprice, chun duais na bhflaitheas a bhuachan. gairm neamhaí Dé in Íosa Críost.* » ; agus i 1 Cor.9:24: “ *Nach bhfuil a fhios agat go ritheann na daoine a ritheann sa **staidiam** , ach go bhfaigheann duine an duais? Rith ionas go mbuafaidh tú é.* » Rith an buaiteoir buaiteach agus bhuaigh sé an duais a bhronn Dia in Íosa Críost.

Véarsa 17: “ *Agus thomhais sé an balla, agus fuair sé céad daichead a ceathair cubhad, beart fear, ba é sin an aingeal.* »

Taobh thiar de na “ *cubhad* ”, tomhais mhíthreoracha, nocht Dia a bhreithiúnas dúinn agus nochtann sé dúinn nach bhfuil ach fir siombailithe ag an uimhir “5” san áireamh i gcomhdhéanamh an Duine Roghnaithe, a rinne comhaontas le Dia a bhfuil a uimhir. “7”. Tugann iomlán an dá uimhir seo “12”, a thugann an uimhir “144” nuair a bhíonn “cearnógach” uirthi. Deimhníonn beachtas “ *beart an duine* ” breithiúnas na “ *fír* ” tofa arna fhuascailt ag an doirteadh fola ag Íosa Críost. Tá an uimhir “12” i láthair mar sin i ngach céim den tionscadal den chomhghuaillíocht naofa a tugadh chun críche le Dia: 12 patriarch Eabhrais, 12 aspal Íosa Críost, agus 12 treibh chun íomhá an chreidimh Adventist a bunaíodh ó 1843-1844.

Véarsa 18: “ *Déanadh an balla de iasper, agus bhí an chathair ór íon, cosúil le gloine íon.* »

Trí na siombailí seo, taispeánann Dia a mheas ar an gcreideamh a léirigh a toghaí tofa go dtí 1843. Is minic nach raibh mórán solais acu, ach rinne a gcuid fianaise ar Dhia cúiteamh dó agus líonadh le grá é. Léiríonn “ *ór íon agus gloine íon* ” an rann seo íonacht a n-anam. Is minic a thug siad suas a mbeatha ar mhaithe le muinín a bheith acu as gealltanais Dé a nochtar trí Íosa Críost. Ní bheidh aon díomá ar an iontaoibh a chuirtear ann, cuirfidh sé féin fáilte rompu go dtí an “*chéad aiséirí*”, go dtí an fíor “*marbh i gCríost*”, in earrach na bliana 2030.

An dúshraith aspalda

Véarsa 19: “ *Bhí bunsraitheanna bhalla na cathrach maisithe le clocha lómhara de gach sórt: bhí an chéad bhunsraith de jasper, an dara sapphéir, an tríú cuid de chalcedony, an ceathrú de emerald,* ”

Véarsa 20: “ *An cúigiú cuid den tsardonyx, an séú sardonyx, an seachtú de chrysolite, an t-ochtú de beiril, an naoú topaz, an deichiú de chrysoprase, an t-aonú déag de hiacynth, an dóú cuid déag d'aimitis.* »

Tá a fhios ag Dia smaointe an duine agus cad a mhothaíonn siad agus iad ag meas áilleacht na gcloch lómhara agus iad gearrtha nó snasta. Chun na nithe seo a fháil, caitheann cuid acu an t-ádh go dtí go scriosann siad iad féin, is é sin an gean dóibh. Sa phróiseas céanna, bainfidh Dia úsáid as an mothúchán daonna seo chun na mothúcháin a mhothaíonn sé dá thoghtha ionúin agus bheannaithe a chur in iúl.

na “ *clocha lómhara* ” éagsúla seo dúinn nach Cluain Eois comhionann iad na cinn roghnaithe, toisc go bhfuil a phearsantacht féin ag gach duine, ar an leibhéal fisiceach, ar ndóigh, ach go háirithe ar an leibhéal spioradálta, ag leibhéal a gcarachtar. Deimhníonn an sampla a thug “*dá aspal déag*” Íosa an smaoineamh seo. Idir Jean agus Pierre, cén difríocht! Mar sin féin, thug Íosa grá dóibh araon leis na difríochtaí agus mar gheall orthu. Tá fíor-shaibhreas na beatha cruthaithe ag Dia sna héagsúlachtaí pearsantachtaí seo a bhí in ann an chéad áit a thabhairt dó ina gcroí agus ina n-anam go léir.

Adventism

Véarsa 21: “ *Dhá phéarla dhéag a bhí sa dá gheata déag; d'aon phéarla amháin a bhí gach doras. Ór íon a bhí i gcearnóg an bhaile, cosúil le gloine thrédhearcach.* »

Ó 1843 i leith, níor léirigh na toghthóirí roghnaithe creideamh níos mó ná creideamh na ndaoine a chuaigh rompu i mbreithiúnas an Bhreithimh Shlánaithe. Tá an tsiombail “ *aon phéarla* ” mar gheall ar rochtain bheannaithe an Adventism ar an tuiscint iomlán ar phlean slánaithe Dé. Ar son Dé, ó 1843 i leith, léirigh na daoine tofa Adventist roghnaithe iad féin ar fiú a solas go léir a fháil. Ach é seo á sheachadadh i bhfás leanúnach, ní fhaigheann ach na hAidbhinte easaontacha deireanacha an fhoirm dheireanach foirfe de mhínithe fáidhiúla. Is éard atá i gceist agam ná nach mbeidh luach níos mó ag an Adventist deireanach a roghnaíodh ná na cinn eile a fhuascailt ó aimsir na nAspal. Comharthaíonn an “ *péarla* ” buaic an

tionscadail shábháil a chuir Dia ar bun. Léiríonn sé taithí ar leith a chuimsigh na fírinní teagaisc **go léir a shaobhadh agus a d'ionsaigh an creideamh Caitliceach Rómhánach agus an creideamh Protastúnach a bhí tar éis titim i apostasy a athbhunú.** Agus ar deireadh, léiríonn sé dúinn an tábhacht ollmhór a thugann Dia do theacht i bhfeidhm fhoraithe Daniel 8:14 in earrach na bliana 1843: “Go dtí dhá mhíle trí chéad sa tráthnóna agus beidh údar beannaitheacht”. Is é “ an péarla ” íomhá na “ naomhachta inchosanta ” seo nach mór, murab ionann agus clocha lómhara eile, a ghearradh chun a áilleacht a nochtadh. Sa chomhthéacs deiridh seo tá cuma chomhchuí ar thionól na ndaoine beannaithe tofa, “ dothuigthe ” de réir Ath. 14:5, ag tabhairt na glóire go léir atá tuillte aige do Dhia. Tagann an tSabóid fáidhiúil agus an seachtú mílaoise a rinne sé le chéile agus cuirtear i gcrích iad i foirfeachta uile an tionscadail shábháil a chruthaigh Dia an cruthaitheoir mór. Cuireann a “ phéarla mórphraghais ” de Matt. 13:45-46 in iúl an áilleacht go léir a theastaigh uaidh a thabhairt dó.

Na hathruithe móra ar an Iarúsailéim nua

Sonraíonn an Spiorad: “ *Bhí cearnóg an bhaile déanta d’ór ion, cosúil le gloine thrédhearcach.* » Trí “ *ionad óir ion* ” nó creideamh glan a lua, molann sé comparáid a dhéanamh leis an bPáras a bhfuil íomhá an pheaca air trí na hainmneacha “ *Sódom agus an Éigipt* ” a fháil in Ath.11:8.

Véarsa 22: “ *Ní fhaca mé teampall sa chathair; óir is é an Tiarna Dia Uilechumhachtach a theampall, mar atá an t-Uan.* »

Tá an t-am le haghaidh siombailí imithe thart, tá na toghaí tar éis dul isteach i bhfíor-éacht an tionscadail shábháil diaga. De réir mar a thuigimid é inniu ar domhan, ní bheidh aon úsáid ag “ *teampall* ” an chruinnithe a thuilleadh. Ní dhéanfaidh dul isteach sa tsíoraíocht agus sa réaltacht “ *na scáileanna* ” a rinne tairngreacht de réir Col.2:16-17: “ *Mar sin ná déanadh aon duine breith oraibh maidir le hithe nó le hól, nó le féasta na gealaí nua, nó leis na sabóidí. : ba scáth na nithe a bhí le teacht, ach tá an corp i gCríost.* ” Aird! Sa véarsa seo, baineann an fhoirmle “ *na Sabóidigh* ” le “ *na Sabóidí* ” a dhéanann féilte reiligiúnacha agus ní “ *an tSabóid sheachtainiúil* ” a bhunaigh agus a naomhaigh Dia ar an seachtú lá ó cruthaíodh an domhan. Díreach mar a rinne an chéad teacht Chríost gan úsáid na deasghnátha Fhéile a rinne prophesy mar gheall air sa seanchúnant, beidh an iontráil sa tsíoraíocht a dhéanamh siombailí an domhain imithe i léig agus ligfidh sé do na toghaí a fheiceáil, a chloisteáil agus a leanúint 'Uan, Íosa Críost, an “ *teampall* ” diaga fíor-naofa a bheidh, go síoraí, ina léiriú sofheicthe den Spiorad Cruthaitheach.

Véarsa 23: “ *Níl an ghrian ná an ghealach ag teastáil ón gcathair chun í a lasadh; óir soilsíonn glóir Dé é, agus is é an t-Uan a tóirse.* »

Sa tsíoraíocht dhiaga, maireann na daoine tofa i solas buan gan foinse solais mar ár ngrian reatha nach bhfuil údar leis a bheith ann ach trí mhalairt “ *lá agus oíche* ”; “ *Oíche nó dorchadas* ” údar mar gheall ar an bpeaca. Agus an peaca réitithe agus imithe, níl fágtha ach spás don “ *solas* ” a d’fhógair Dia “ *go maith* ” in Gen.1:4.

Fanann Spiorad Dé dofheicthe agus is é Íosa Críost an ghné inar féidir lena chréatúir é a fheiceáil. Is chuige sin a chuirtear i láthair é mar “ *tóirse* ” an Dé dofheicthe.

Ach léiríonn léirmhíniú spioradálta athrú mór. Ag dul isteach ar neamh, beidh na daoine tofa a theagasc go díreach ag Íosa, ansin beidh siad a thuilleadh gá an “ *ghrian* ”, siombail an chomhghuaillíocht nua, ná an “ *ghealach* ”, siombail an chomhghuaillíocht Giúdach d'aois; an dá rud a bheith, de réir Ath. 11:3, sa Scrioptúr, an Bhíobla “ *beirt fhinnéithe* ” Dé, úsáideach chun daoine a shaibhriú ina bhfionnachtain agus ina dtuiscint ar a thionscadal coigilte. Go hachomair, ní bheidh an Bíobla Naofa ag teastáil ó na tofa a thuilleadh.

Véarsa 24: “ *Siúlfaidh na náisiúin ina solas, agus tabharfaidh ríthe na cruinne a nglóir isteach ann.* »

“ *na náisiúin* ” lena mbaineann na “ *náisiúin* ” atá neamhaí nó a d'éirigh neamhaí. Tar éis don “ *domhain nua* ” ríocht nua Dé a dhéanamh freisin, is ann a bheidh gach créatúr beo in ann Dia cruthaitheoir a fháil. “Beirfidh “ *ríthe na cruinne* ” a chomhdhéanann na daoine tofa “ *glóir* ” ionachta a n-anama sa bheatha shíoraí seo atá suite ar an “ *domhain nua* ”. Ainmníonn an abairt seo “ *ríthe an domhain* ” a dhíríonn, go maslach go minic, ar na húdaráis reibiliúnaigh thalmhaíochta, ar bhealach caolchúiseach, na daoine tofa in Ath. 4:4 agus 20:4 áit a gcuirtear “ina sui” ar “ *na ríchathaoireacha* ” iad. . Mar an gcéanna, táimid ag léamh in Ath.5:10: “ *Rinne tú iad ina ríocht agus ina sagairt dár nDia, agus beidh siad i gceannas ar an talamh.* ”

Véarsa 25: “ *Ní dhúnfar a geataí sa lá, mar ní bheidh oíche ar bith ann.* »

Leagann an teachtaireacht béim ar an easpa slándála reatha. Beidh síocháin agus slándáil foirfe i bhfianaise lá síoraí gan deireadh. I stair na beatha, cruthaíodh íomhá an dorchadais ar domhan amháin mar gheall ar an gcath idir “ *solas* ” diaga agus “ *dorchadas* ” champa an diabhair.

Véarsa 26: “ *Tabharfar glóir agus onóir na náisiúin ann.* »

Le 6000 bliain d'eagraigh fir iad féin i dtreibheanna, i bpobail agus i náisiúin. Le linn na ré Críostaí, san Iarthar, d'athraigh daoine a ríochtaí ina náisiúin agus roghnaíodh na Críostaithe tofa as a measc mar gheall ar an “ *ghlóir agus an onóir* ” a thug siad do Dhia in Íosa Críost.

Véarsa 27: “ *Ní rachaidh aon ní neamhghlan isteach inti, ná aon duine a chleachtann aindiachas nó bréaga; ní rachaidh isteach ach iad siúd atá scríofa i leabhar beatha an Uain.* ”

Deimhníonn Dia é, tá an tslánaithe ina ábhar d'éileamh mór ar a thaobh. Ní féidir ach anamacha breá íon, a léiríonn grá don fhírinne diaga, a roghnú don bheatha shíoraí. Arís eile, déanann an Spiorad a dhiúltú don “ *thruaillithe* ” a ainmníonn an creideamh Protastúnach tite i dtachtairacht “ *Sardes* ” in Ath.3:4, agus an creideamh Caitliceach a thugann a leantóir “ *é féin do ghráin agus do bhréaga reiligiúnacha agus sibhialta.* . Toisc go gceadaíonn siad siúd nach mbaineann le Dia iad féin a ionramháil ag an diabhal agus a deamhain.

Arís eile, cuireann an Spiorad i gcuimhne dúinn, cuirtear iontas in áirithe do na fir toisc go raibh aithne ag Dia ó bhunú an domhain ar ainmneacha a toghaí toisc go bhfuil siad “scríofa ina leabhar beatha ” . Agus trí “ *i leabhar beatha an uain* ” a shonrú, fágann Dia aon chreideamh neamh-Chríostaí óna phlean

slánaithe. Tar éis dó eisiámh reiligiún bréagach Críostaí a nochtadh ina Apocalypse, feictear go bhfuil cosán an tslánaithe mar “ *chúng agus caol* ” mar a dhearbhaigh Íosa é i Mata.7:13-14: “ *Isteach tríd an ngeata cúng. Óir is leathan an geata, agus is leathan an bealach a théann chun scriosta, agus tá go leor a théann isteach ann. Ach is **cúng** an geata agus is **cúng** an bealach chun beatha, agus is beag duine a fhaigheann é.* ”

Nochtadh 22: Lá Gan deireadh na Eternity

Chríochnaigh foirfeachta am domhain an roghnú diaga le hApo.21: 7 x 3. Léiríonn an uimhir 22 go paradacsach tús na staire cé gurb ionann í, sa leabhar seo, a epilogue. Tá an t-athnuachan seo, a bhaineann le “ *gach rud* ” de réir Dé, ceangailte leis an “ *talamh nua agus an neamh nua* ”, atá an dá cheann síoraí.

Rann 1: “ *Agus thaispeáin sé dom abhainn d'uisce na beatha, soiléir mar chriostal, ag imeacht ó ríchathaoir Dé agus an Uain.* »

San íomhá sublime, bríomhar seo den úire, cuireann an Spiorad i gcuimhne dúinn gur cruthú é comhthionól na ndaoine tofa a tháinig chun bheith síoraí, arna n-íomháú ag “aibhne *uisce na beatha*”, saothar Dé arna athchruthú go spioradálta i gCríost a bhfuil a láithreachta infheicthe molta ag a “ *chathaoir* ”; agus seo, trí íobairt an “ *uain* ”, Íosa Críost; an tsíoraíocht mar thoradh ar an nua-bhreith a thug an íobairt seo ar na toghtha.

Is sreabhadh ard-toirte fíoruisce é “ *an abhainn* ”. Léiríonn sé an saol atá, cosúil leis, i mbun gníomhaíochta de shíor. Is ionann fíoruisce agus 75% dár gcorp daonna talún; ciallaíonn sé seo go bhfuil fíoruisce riachtanach dó, agus seo é an fáth go ndéanann Dia comparáid idir a bhriathar, díreach mar atá riachtanach chun beatha shíoraí a fháil, agus “ *foinse d'uisce na beatha* ” de réir Apo.7:17, mar é féin “ *foinse uisce beo* ” de réir Ier.2:13. Ina Nochtadh, chonaic muid in Rev.17:15 go bhfuil na “ *uisce* ” mar shiombail do “ *phobail* ”; anseo, is siombail í an “ *abhainn* ” den togh fuascailte a bheith síoraí.

Véarsa 2: “ *I lár cearnach na cathrach agus ar dhá bhruach na habhann bhí crann na beatha, ag iompar torthaí dhá uair déag, ag tabhairt a thorthaí gach mí, agus a raibh a dhuilleoga chun leighis na náisiún .* »

Sa dara híomhá seo, Íosa Críost, faightear “ *crann na beatha* ” i lár “ a chomhthionóil tofa agus iad bailithe timpeall air in “ *áit* ” an chomhchruinnithe. Tá sé “ *ina lár* ” acu ach freisin ar a taobhanna, arna léiriú ag “ *dhá bhruach na habhann* ”. Óir tá Spiorad Dé Íosa Críost uile-láthair; i láthair i ngach áit agus i ngach duine. Is é toradh an “ *chrainn* ” seo “ *an bheatha* ” atá athnuaithe de shíor, ós rud é go bhfaightear “ *a thoradh* ” i ngach “ *12 mhí* ” dár mbliain thalmhaíochta. Seo pictiúr álainn eile den bheatha shíoraí agus meabhrúchán go bhfuil sé coinnithe síoraí ag toil Dé.

crainn ” torthaí a “ *bhreithnímid de réir a dtorthaí* ”. Chuir sé i leith féin, ón tús in Gen.2:9, íomhá shiombalach “ *crann na beatha* ”. Ach is “ *éadaí* ” maisiúchán a “ *duilleoga* ” ar chrainn. I gcás Íosa, is siombail é a “ *éadaigh* ” a oibreacha cearta agus dá bhrí sin a fhuascailt ó pheacaí a toghaí a bhfuil dlite a slánú dó. Mar sin díreach mar a dhéanann “ *duilleoga* ” “ *crann* ” tinnis a leigheas, déanann na hoibreacha cearta a rinne Íosa Críost “ *leigheas* ” breoiteacht marfach an pheaca bunaidh a fuair na toghaí le hoidhreacht ó Ádhamh agus Éabha a d'úsáid “ *duilleoga* ” crann chun a gcorp a chlúdach. agus nudacht spioradálta a aimsíonn taithí an pheaca.

Véarsa 3: “ *Ní bheidh acursedness níos mó. Beidh ríchathaoir Dé agus an Uain sa chathair; déanfaidh a sheirbhísigh seirbhís dó agus feicfidh siad a aghaidh.* ”

Ón véarsa seo, cuireann an Spiorad é féin in iúl san aimsir fháistineach, ag tabhairt a theachtaireacht brí spreagtha do na toghthaí a mbeidh orthu fós an t-olc a chomhrac agus a iarmhairtí go dtí go bhfillfidh Críost agus go n-aistrítear ón talamh iad den pheaca.

Is é “ *anathema* ”, mallacht an pheaca a rinne Éabha agus Ádhamh, a rinne Dia dofheicthe do shúile an duine. Ní raibh aon athrú ar chruthú Iosrael an tseanchúnant, toisc go ndearna an peaca Dia dofheicthe fós. B'éigean dó dul i bhfolach fós faoi chuma scamall sa lá ag éirí lasrach san oíche. Bhí an áit is naofa den sanctóir in áirithe dó go heisiach, faoi phionós an bháis do chiontóir. Ach níl na coinníollacha domhanda seo níos mó. Ar an talamh nua, tá Dia infheicthe ag a sheirbhísigh go léir, is rúndiamhair fós an tseirbhís a bheidh acu, ach beidh teagmháil acu leis de réir mar a chuimil na haspail guailí le hÍosa Críost agus ag comhrá leis; aghaidh ar aghaidh.

Rann 4: “ *Agus beidh a ainm ar a gcuid foreheads.* »

Is ionann ainm Dé agus fíor “ *séala an Dé bheo* ”. Níl i gcuid eile na Sabóide ach an “comhartha” seachtrach de seo. Toisc go n-ainmníonn “ *ainm* ” Dé a charachtar a shamhlaíonn sé trí aghaidheanna na “ *gceithre ainmhí* ”: “ *an leon, an lao, an fear, agus an t-iolar* ” a léiríonn go foirfe codarsnachtaí comhchuí charachtar Dé : ríoga agus láidir, ach réidh le haghaidh íobairt, cuma dhaonna, ach nádúr neamhaí. Tá focail Íosa comhlíonta; iad siúd atá mar a chéile tréad le chéile. Chomh maith leis sin, tá na daoine a roinneann luachanna diaga roghnaithe ag Dia don bheatha shíoraí agus bailítear chuige iad. Tá inchinn an fhir, lárionad mótair a smaointeoireachta agus a phearsantacht mar chuid den “ *mholaire* ”. Agus déanann an inchinn bheoite seo staidéar, léiriú agus formheas nó diúltaíonn sé do chaighdeán na fírinne a thugann Dia di chun é a shábháil. Bhí grá ag brains na ndaoine tofa ar léiriú an ghrá a d’eagraigh Dia in Íosa Críost agus throid siad, de réir na rialacha bunaithe, chun an t-olc a shárú lena chabhair, d’fhonn an ceart chun cónaí leis a fháil.

I ndeireadh na dála, bíonn gach duine a roinneann carachtar Dé arna nochtadh ag Íosa Críost in éineacht leis chun freastal air go síoraí. Míniú láithreach “ *ainm* ” Dé “ *scríofa ar a n-éadan* ” a mbua; agus seo, go háirithe, sa triail dheireanach ar chreideamh na hAidhinte ina raibh sé de rogha ag fir “ *a n-éadan* ”, “ *ainm Dé* ” nó ainm an “ *bheist reibiliúnaigh* ” a inscríobh.

Rann 5: “ *Ní bheidh oíche níos mó; agus ní bheidh gá acu le lampa ná le solas, mar go dtabharfaidh an Tiarna Dia solas dóibh. Agus beidh siad reign go deo agus go deo.* »

De réir Gen.1:5, taobh thiar den fhocal “ *oíche* ” tá an focal “ *dorchadas* ”, siombail den pheaca agus den olc. Ainmníonn an “ *lampa* ” an Bíobla, briathar scríofa naofa Dé a thaispeánann caighdeán “ *a shoilse* ”, sin an mhaith agus an mhaith. Ní bheidh sé úsáideach a thuilleadh, beidh rochtain dhíreach ag na toghaí ar a inspioráid dhiaga, ach coimeádann sé faoi láthair, ar thalamh an pheaca, a ról “ *soilsitheach* ” riachtanach as a dtagann an bheatha shíoraí amháin.

Véarsa 6: “ *Agus dúirt sé liom, Tá na focail seo cinnte agus fíor; agus chuir an Tiarna, Dia spiorad na bhfáithe, a aingeal chun a thaispeáint dá sheirbhísigh cad atá le tarlú go tapa* “.

Faighimid an dearbhú diaga seo don dara huair: “ *Tá na focail seo cinnte agus fíor.* ” Déanann Dia a dhícheall a chur ina luí ar an léitheoir an tairngreacht, toisc go bhfuil a bheatha shíoraí i gceist ina roghanna. Agus é ag tabhairt aghaidh ar a dhearbhuithe diaga, tá an duine coinníollaithe ag na cúig chiall a thug a Chruthaitheoir dó. Tá na temptations iolra agus éifeachtach chun é a iompú ón spioradáltacht. Dá bhrí sin tá údar iomlán ag áitiú Dé. Tá an chontúirt do anamacha fíor agus i gcónaí.

Is cuí ár léamh ar an véarsa seo a chuireann carachtar liteartha annamh i láthair sa tairngreacht seo a nuashonrú. Níl siombail ar bith sa véarsa seo, ach an dearbhú gurb é Dia inspioráid na bhfáithe a scríobh leabhair an Bhíobla agus gur mar nochtadh deiridh, gur sheol sé "Gabriel" chuig Eoin, ionas go nochtfaidh sé dó in íomhánna cad é? , in 2020, a tharlóidh “ go pras ”, nó atá curtha i gcrích cheana féin, a bheag nó a mhór. Ach idir 2020 agus 2030, beidh orainn dul trasna ar an ré is uafásach; amanna uafásacha marcáilte ag bás, scrios núicléach, agus na

“ *seacht bplá deireanach de wrath Dé* ” uafásach; beidh fear agus nádúr ag fulaingt go uafásach go dtí go imíonn siad.

Véarsa 7: “ *Agus féach, tagann mé go tapa. Is sona an té a choinníonn focail fháistine an leabhair seo!* »

Fógraítear filleadh Íosa d’Earrach na bliana 2030. Is linne an bheannacht, a mhéid a “choinneoimid ”, go dtí an deireadh, “ *focail tuar an leabhair seo* ” Revelation.

an réamhfhocal “ *go pras* ” cuma tobann Chríost nuair a fhilleann sé, mar go n-imíonn am go rialta gan luasghéarú nó moilliú. Ó Daniel 8:19, meabhraíonn Dia dúinn: “ *tá am ceaptha don chríoch* ”: “ *Ansin dúirt sé liom: Múinfidh mé duit cad a tharlóidh i ndeireadh na feirge, mar tá am marcáilte don deireadh.* .” Ní fhéadfaidh sé idirghabháil a dhéanamh ach ag deireadh na 6000 bliain atá cláraithe ag Dia chun a thoghanna a roghnú, is é sin, an chéad lá den earrach roimh an 3 Aibreán, 2030.

Véarsa 8: “ *Is mise Eoin, a chuala agus a chonaic na rudaí seo. Agus nuair a chuala agus a chonaic mé, thit mé ag cosa an aingeal a thaispeáin dom iad, chun ~~adhradh~~ do agus mé féin a striapachas os a chomhair.* »

Don dara huair, tagann an Spiorad chun a rabhadh a chur chugainn. Sna buntéacsanna Gréigise aistrítear an briathar “proskuneo” mar “to prostrate before”. Is oidhreacht den leagan Laidine ar a dtugtar “Vulgate” é an briathar “adore”. De réir dealraimh, d’ullmhaigh an drochaistriúchán seo an bealach chun striapachas fisiciúil a thréigean i gcleachtas reiligiúnach na Críostaíochta apostate go dtí an pointe ag guí “seasamh”, mar gheall ar aistriúchán bréagach eile ar an briathar Gréigise “istemi,” i Marcas 11:25. Sa téacs, tá an bhrí atá leis an bhfoirm “stékété” “fanacht daingean nó buanseasmhach”, ach d’aistrigh an t-aistriúchán Oltramare a úsáideadh sa leagan L.Segond go “stasis” é a chiallaíonn “seasamh” sa chiall litriúil. Dá bhrí sin dlisteanáíonn aistriúchán bréagach ar an mBíobla, go mealltach, dearcadh neamhfhiúntach, sotalach agus uaigheach i leith an Chruthaitheora iontach, an Dia Uilechumhachtach, ar thaobh na ndaoine a chailleann braistint an fhíornaofa. Agus ní hé seo an t-aon cheann... Sin é an fáth go gcaithfidh ár ndearcadh ar aistriúcháin Bhíobla a bheith amhrasach agus aireach, go háirithe ós rud é in Rev.9:11, go nochtann Dia úsáid “millteach” (Abaddon- *Apollyon*), den Bhíobla scríofa. “ *i Eabhrais agus Gréigis* ”. Níl an fhírinne le fáil ach amháin sna buntéacsanna, caomhnaithe san Eabhrais ach imithe agus scríbhinní Gréagacha an chúnant nua ina n-áit. Agus ansin, ní mór a aithint, bhí urnaí “seasamh” le feiceáil i measc na gcreidmheach Protastúnach, dírithe ar fhocail dhiaga *an 5ú trumpa* .” Toisc, go paradacsa, gur lean an urnaí ar an nglúine níos faide i measc na gCaitliceach, ach níor cheart aon ionadh a bheith orainn, óir is sa chreideamh Caitliceach seo a threoraíonn an diabhal a lucht leanúna agus a íospartaigh chun iad féin a striapachas roimh íomhánna uaighe atá toirmisceithe ag an dara ceann de dheich nAitheanta Dé; aithne a dhéanann Caitlicigh neamhaird, ós rud é sa leagan Rómhánach, tá sé scriosta agus ionad.

Véarsa 9: “ *Ach dúirt sé liom, Bí cúramach gan é seo a dhéanamh! Is mise do chomhsheirbhíseach, agus do dheartháireacha na fáithe, agus dóibh siúd a choinníonn focail an leabhair seo. ~~Adhradh~~-Roimh Dhia prostrate tú féin.* »

Tá an locht a rinne Eoin á mholadh ag Dia mar rabhadh do na daoine tofa: “bí cúramach nach dtitfidh tú i n-iodhaltacht!” arb ionann é agus an locht is mó ar na reiligiúin Chríostaí ar dhiúltaigh Dia dóibh in Íosa Críost. Eagraíonn sé an radharc seo ar an mbealach céanna is a d'eagraigh sé a cheacht deiridh ag ordú dá haspail dul i mbun a n-arm le haghaidh uair a ghabhála. Nuair a tháinig an t-am, chuir sé cosc orthu é a úsáid. Tugadh an ceacht agus dúirt sí: “ *Bí cúramach gan é a dhéanamh .*” Sa véarsa seo, faigheann Eoin an míniú: “ *Is mise do chomhsheirbhíseach .*” Na “ *aingeal* ”, lena n-áirítear “ *Gabriel* ”, is créatúir iad, cosúil le fir, de chuid an Chruthaitheora Dia do thoirmeasc sa dara ceann dá dheich nAitheanta iad féin a striapachas os comhair a chréatúir, roimh íomhánna greanta, nó íomhánna péinteáilte; gach foirm is féidir leis an idol a ghlacadh. Is féidir linn foghlaim mar sin ón véarsa seo trí iompraíochtaí contrártha na n-aingeal a thabhairt faoi deara. Anseo cuireann Gabriel, an créatúr neamhaí is fiúntaí i ndiaidh Mhichíl, cosc ar striapachas os a chomhair. Ar an láimh eile, iarrann Sátan, ina chuma mhealltach, i gcruth na “maighdean”, go gcuirfí suas séadchomharthaí agus ionaid adhartha chun adhradh a dhéanamh di agus freastal uirthi... titeann maise lonrúil an dorchadais.

Sonraíonn an t-aingeal freisin “ *agus sin do bhráithre, na fáithe agus na daoine a choimeádann focail an leabhair seo* ”. Idir an abairt seo agus abairt Ath. 1:3 tugaimid faoi deara an difríocht mar gheall ar an am a chuaigh thart idir tús aimsir an díchriptithe, 1980, agus an leagan reatha de 2020. Idir an dá dháta seo, "an té a léann » rinne leanaí eile Dé an solas dícheallach a roinnt agus chuaigh siad ina dhiaidh sin isteach in obair na “ *fáithe* ”. Ligeann an t-iolrú seo do líon níos mó daoine eile ar a dtugtar rochtain a fháil ar an toghchán tríd an bhfírinne a nochtar a chloisteáil, agus trína chur i gcleachtas nithiúil.

Véarsa 10: “ *Agus dúirt sé liom, Ná séalaigh focail na tuar an leabhair seo. Toisc go bhfuil an t-am in aice. »*

Tá an teachtaireacht míthreorach toisc go bhfuil sé dírithe chuig Eoin, a d'iompair Dia go dtí ár aois dheireanach ó thús an leabhair, de réir Ath.1:10. Chomh maith leis sin, ní mór dúinn a thuiscint go dtugtar an t-ordú gan focail an leabhair a shéaladh go díreach chugam ag an am a bhfuil an leabhar neamhshéalaithe go hiomlán; bíonn sé ina “ *leabhar beag oscailte* ” de Rev.10:5. Agus nuair a “ *osclaítear* ” é le cúnaimh agus údarú Dé, níl aon cheist ann a thuilleadh é a dhúnadh le “róna”. Agus seo, “ *tá an t-am in aice* ”; in earrach 2021, tá 9 mbliana fágtha, roimh fhilleadh glórmhar an Tiarna Dia Íosa Críost.

Mar sin féin, thosaigh an chéad oscailt den “ *leabhar beag* ” tar éis fhoraithne Dan.8:14, i.e., tar éis 1843 agus 1844; óir tá an tuiscint thábhachtach ar ábhar na tástála creidimh Adventist is déanaí mar gheall ar an nochtadh a thug Íosa Críost é féin, nó a aingeal, go díreach dár deirfiúr Ellen.G.White, le linn a ministreacht.

Véarsa 11: “ *An té atá éagórach beidh sé éagórach arís, déanadh an té atá neamhghlan neamhghlan arís; agus fós an fíréanta cleachtadh, agus an té atá naofa fós naomhaigh sé é féin. »*

Ar an gcéad léamh, deimhníonn an véarsa seo gur cuireadh forraithne Dan.8:14 i bhfeidhm. Deimhníonn deighilt na n-Adventists a roghnaigh Dia idir 1843 agus 1844 an teachtaireacht ó " *Sardis* " áit a bhfaighimid na Protastúnaigh "

beo " ach " marbh " agus " truaillithe " go spioradálta, agus na ceannródaithe Adventist " ar fiú gealtacht " a thugtar orthu sa véarsa seo " fíréantacht agus santachán ". Ach tá oscailt an leabhair bhig forásach cosúil le " cosán na bhfíréan a théann ar aghaidh ag fás mar sholas an lae, ó mhaidin go buaic ". Agus ní raibh a fhios ag na ceannródaí Adventists go raibh ^{tástáil} chreidimh chun iad a scagadh idir 1991 agus 1994 de réir mar a nocht an staidéar ar an " 5ú trumpa " dúinn. Mar thoradh air sin, éiríonn léamha eile den véarsa seo indéanta.

Tá am an tséalaithe ar tí críochnú mar a léigh muid in Ath.7:3: " *Ná déan aon dochar don talamh, ná don fharraige, ná do na crainn, go dtí go mbeidh séala againn ar éadain sheirbhísigh ár nDé.* » Cá háit ar cheart dúinn an t-údarú a thabhairt chun dochar a dhéanamh don talamh, don fharraige agus do na crainn? Tá dhá fhéidearthacht ann. Roimh an " *séú trumpa* " nó roimh na " *seacht bplá deiridh* "? An " *séú trumpa* " arb é an séú pionós rabhaidh é a thug Dia do pheacaigh na cruinne, tá sé loighciúil domsa sa chás seo an dara féidearthacht a choinneáil. Toisc go bhfuil an " *domhain* " agus an " *mhuir* " Chaitliceach mar sprioc ag na " *seacht bplá deiridh de fheirg Dé* " mar sprioc dóibh. Tugaigí fé ndeara nach coisceann an scrios a dhéantar leis an " *séú trumpa* ", ach go gcuireann siad chun cinn tiontú na ndaoine toghtha a d'fhuascailtear trí fhuil Íosa Críost.

Mar sin, tar éis an " *séú trumpa* " agus díreach roimh na " *seacht bplá deiridh* ", agus tráth stoptha an tséalaithe is é sin críoch aimsir an ghrásta chomhchoitinn agus aonair is féidir linn fós na focail ó véarsa seo: " *Bíodh an té atá éagórach éagórach arís, déanadh an té atá truaillithe a thruailliú arís; agus fós an fíréanta cleachtadh, agus an té atá naofa fós naomhaigh sé é féin.* » Beidh gach duine in ann a fheiceáil anseo an bealach a dhaingníonn an Spiorad sa véarsa seo an t-aistriúchán maith a chuir mé i láthair don bhunrann "Aidbhinte" atá ag Daniel 8:14: "... beidh údar maith le beannaitheacht ". Tugann Dia tacaíocht láidir do na focail " *fíréantacht agus naofa* " agus mar sin deimhníonn Dia iad. Mar sin réamh-mheasann an teachtaireacht seo am deireadh na tréimhse cairde, ach seo a leanas míniú eile. Agus deireadh an leabhair á bhaint amach aige, díríonn an Spiorad ar an am a n-éiríonn an leabhar iomlán dímheasta ina " *leabhar beag oscailte* " agus ón nóiméad seo, déanfaidh a ghlacadh nó a dhiúltú an difríocht idir " *an té atá cóir agus an té a thruaillíonn é féin.* " agus tugann ár dTiarna cuireadh " *don naomh é féin a naomhú tuilleadh* ". Is cuimhin liom arís go raibh an " *truailliú* " curtha i leith Protastúnachas sa teachtaireacht " *Sardes* ". Díríonn an Spiorad lena bhriathra ar an bProtastúnachas agus an Aidbhint institiúideach seo a bhfuil a mhallacht roinnte aige ó 1994, nuair a chuaigh sé isteach sa chomhghuaillíocht éacúiméineach. Dá bhrí sin, má ghlactar le teachtaireacht mhícheartaithe an leabhair seo, déanfaidh sé " *arís eile* ", ach an duine deiridh, *an difríocht idir an té a dhéanann freastal ar Dhia agus an té nach ndéanann freastal air* " de réir Mal.3:18.

Mar sin déanaim achoimre ar cheachtanna an véarsa seo. Ar an gcéad dul síos, deimhníonn sé scaradh an Adventist ón bProtastúnachas idir 1843 agus 1844. Sa dara léamh, tá feidhm aige in aghaidh na hAidbhinte oifigiúla a d'fhill ar an gcomhghuaillíocht Phrotastúnach agus éacúiméineach tar éis 1994. Agus molaim an tríú léamh a bheidh i bhfeidhm ag deireadh an ama. grásta in 2029 roimh

fhilleadh Íosa Críost socraithe do thús an earraigh a thagann roimh 3 Aibreán de Cháisc na nGiúdach 2030.

Is fúinn i ndiaidh na mínithe seo a thuiscint gur lú an diúltú a chreideann ina thuairisceán do 1994 mar chúis le titim na hAidbhinte institiúideacha, a thug “ *urlacan* ” dó ina theachtaireacht chuig Laodicea, go an diúltú a chur san áireamh an méid a chuireann an tsolais a tháinig chun illuminate fíor-aistriúchán Daniel 8:14; solas atá léirithe ar bhealach dochomórtais ag buntéacs an Bhíobla Eabhraise féin. Ní fhéadfadh an peaca seo a dhaoradh ach ag Dia an chirt nach measann an ciontach neamhchiontach.

Véarsa 12: “ *Féach, tagann mé go tapa, agus tá mo luach saothair liom, chun íoc do gach duine de réir a oibre.* ”

I gceann 9 mbliana, beidh Íosa ar ais i ghlóir dhiaga do-thuairiscithe. In Ath. 16 go 20, nocht Dia dúinn nádúr na coda dá reiligiúin atá curtha in áirithe do pheacaigh Chaitliceacha, Phrotastúnacha agus Adventistacha atá éagórach agus neamhfhluingthe. Chuir sé i láthair dúinn freisin an chuid atá in áirithe dá Adventists tofa a d’fhan dílis agus a thugann ómós dá bhriathar fáidhiúil agus dá Sabbath naofa seachtú lá, in Ath. 7, 14, 21 agus 22. “Fillfidh “retribution” ar gach duine de réir a *chéile*. cad é “a chuid oibre”, rud a fhágann nach bhfuil mórán spáis ag na ciontach iad féin a chosaint i súile Chríost. Éiríonn focail fhéinchosanta gan úsáid mar go mbeidh sé ró-dhéanach ansin earráidí roghanna san am atá caite a athrú.

Véarsa 13: “ *Is mise an alfa agus an óimige, an chéad cheann agus an ceann deireanach, an tús agus an deireadh.* »

Tá deireadh leis an rud a bhfuil tús leis freisin. Baineann an prionsabal seo leis an bhfad ama ar domhan a sholáthraíonn Dia dá rogha daoine tofa. Idir alfa agus óimige, beidh 6000 bliain caite. Sa bhliain 30 ar 3 Aibreán, beidh bás atoning deonach Íosa Críost marcáilte freisin an t-am alfa an chomhghuaillíocht Críostaí de 2000 bliain; marcálfaidh earrach 2030 a chuid ama óimige i bhfeidhm go hiomlán.

Ach tá an alfa freisin 1844 lena óimige 1994. Agus ar deireadh, tá an alfa dom agus na hoifigigh tofa deireanach, 1995 lena óimige, 2030.

Véarsa 14: “ *Is beannaithe iad siúd a choimeádann a chuid orduithe (agus nach bhfuil ~~nigh a geuid róbaí~~), ionas go mbeidh an ceart chun crann na beatha, agus chun dul isteach trí na geataí isteach sa chathair!* »

an dara foirm den “ *trácht mhór* ” os ár gcomhair lena hatoradh d’iliomad básanna. Mar sin, bíonn sé práinneach cosaint agus cabhair a fháil ó Dhia trí Íosa Críost. Mar adeir an íomhá, ní foláir don pheacach “ *a aitheanta do chimeád* » ; **iad siúd Dé agus Íosa, “ *Uan Dé* ” a chiallaíonn go gcaithfidh sé gach foirm is féidir leis an bpeacaí a ghlacadh a thréigean.** Is é an Caitliceachas Rómhánach faoi stiúir na Vatacáine is cúis leis an aistriúchán veiled den véarsa seo atá caomhnaithe inár mBíoblaí reatha. Molann na lámhscríbhinní eile, na lámhscríbhinní is sine, agus dá bhrí sin is dílis: “ *Is beannaithe iad siúd a choinníonn a aitheanta* ”. Agus toisc gurb é an peaca sárú an dlí, déantar an teachtaireacht a shaobhadh agus a chur in ionad na héilimh riachtanacha agus ríthábhachtacha le héileamh simplí na muinteartha Críostaí. Cé a bhaineann leas as an gcoir? Dóibh siúd a bheidh ag troid ar an Sabbath go dtí an tuairisceán

glórmhar Íosa Críost. Seo a leanas achoimre ar an bhfíor-theachtaireacht: “Is beannaithe an té a ghéilleann dá Chruthaitheoir”. Ní dhéanann an teachtaireacht seo ach an teachtaireacht atá luaite in Apacailipsis 12:17 agus 14:12, eadhon: “*iad siúd a choimeádann aitheanta Dé agus creideamh Íosa*”. Seo iad na faighteoirí an teachtaireacht dheireanach a sheol Íosa. Is é an té a thugann breithiúnas ar an toradh a fhaightear ná Íosa Críost é féin, agus tá a riachtanas comhionann leis an fhulaingt a fhulaingíodh ina mhairtíreacht. Beidh an luach saothair dóibh siúd a roghnófar an-mhór; gheobhaidh siad neamhbhásmhaireacht, agus rachaidh siad isteach sa bheatha shíoraí tríd an gcosán Adventist atá mar shiombail ag an “*dhá gheata dhéag*” den “*Iarúsailéim nua*” siombalach.

Rann 15: “*Amach le madraí, magicians, whoremongers, dúnmharfóirí, idolaters, agus gach duine a loves agus a chleachtann bréaga!* »

Cé hiad na daoine a ainmníonn Íosa mar sin? Baineann an cúiseamh folaithe seo leis an gcreideamh Críostaí iomlán atá tar éis éirí as; an creideamh Caitliceach, an creideamh ilfhoirmeach Protastúnach lena n-áirítear an creideamh Adventist a tháinig isteach ina chomhghuaillíocht ó 1994; an creideamh Adventist chomh saibhir sin beannaithe aige ag tús a bheith ann, agus níos mó fós ná sin maidir lena ionadaithe deiridh iachall ar easaontas. Is iad na “*madraí*” na págánaigh ach freisin, agus thar aon rud eile, iad siúd a mhaíonn gur deartháireacha iad **agus a bhrathann é**. Tá an téarma “*madraí*” seo paradoxically do dhaoine comhaimseartha an Iarthair go bhfuil an t-ainmhí a choinnítear mar shiombail na dílseachta, ach do na Oirthir an íomhá féin de execration. Agus anseo, tugann Íosa dúshlán fiú dá nádúr daonna agus measann sé gur ainmhithe neamhiontaofa iad. Deimhníonn na téarmaí eile an breithiúnas seo. Deimhníonn Íosa na focail a rinneadh in Ath.21:8 agus anseo cuireann an téarma “*madraí*” a bhreithiúnas pearsanta in iúl. Tar éis léiriú sublime an ghrá a thug sé do na fir, níl aon rud níos uafásach ná a bheith feall orthu siúd a mhaíonn a bhaineann leis agus a íobairt.

Ansin, glaonn Íosa “*magairí*” orthu mar gheall ar a dtráchtáil le droch-aingeal, spioradáltacht, rud a mheall an creideamh Caitliceach ar dtús le haislingí na “maighdean Muire”, rud a bhí dodhéanta ón mBíobla. Ach tá na míorúiltí a rinne na deamhain cosúil leis an méid a rinne “*magairí*” Pharaoh roimh Mhaois agus Árón.

Trí “*unchaste*” a ghlaoch orthu, cáineann Íosa saoirse na moráltachta ach go háirithe na comhghuaillíochtaí mínádúrtha reiligiúnacha a dhéanann na heaglaisí Protastúnacha leis an gcreideamh Caitliceach atá séanta ag fáithe Dé mar sheirbhíseach don diabhal. Atáirgeann siad, “mar iníonacha,” “*striapach*” a “*mathar striapach Babylon Mhór,*” a séantar in Ath. 17:5.

Is “*dúnmharfóirí*” iad na haspail freisin a ullmhóidh daoine tofa Íosa a mharú mura ndéanann sé idirghabháil chun iad a chosc trína theacht ghlórmhar.

Is “*iodholtóirí*” iad mar cuireann sé níos mó suime sa bheatha ábhartha ná sa bheatha spioradálta. Fanann siad neamhshuimiúil nuair a thairgeann Dia a sholas dóibh a dhiúltaíonn siad go práinneach trína fhíortheachtairí a dheamhan.

Agus chun an rann seo a chríochnú, sonraíonn sé: “*Agus an té a thugann grá agus a chleachtann bréaga!* » Agus é sin á dhéanamh aige, séanann sé iad siúd a bhfuil a nádúr ceangailte le bréaga, sa mhéid go bhfuil siad go hiomlán

neamhíogair don fhírinne. Tá sé ráite faoi bhlasanna agus dathanna nach féidir iad a phlé; mar an gcéanna le grá na fírinne nó bréaga. Ach ar feadh a shíoraíochta, roghnaíonn Dia, go heisiach, i measc a chuid créatúir as a dtagann atáirgeadh daonna, iad siúd a bhfuil grá seo na fírinne acu.

Is uafásach an toradh deiridh ar phlean slánaithe Dé. Caitear amach, i ndiaidh a chéile, na peacaigh gan aithrí cruaithe antediluvian, an chomhghuaillíocht ársa Giúdach unbelieving, an creideamh Caitliceach Rómhánach abominable, an creideamh Cheartchreidmheach idolatrous, an creideamh Calvinist Protastúnach, agus ar deireadh, an creideamh Adventist institiúideach, an t-íospartach deireanach de spiorad na traidisiun go bhfuil na cinn roimhe seo ar fad ar chomhbhair.

Bhí iarmhairtí marfacha ag teachtaireacht an “Adventist”, ar dtús, do na Giúdaigh, a thit toisc gur dhiúltaigh siad a chreidiúint i gcéad **theacht** an Meisias a fógraíodh i Dan.9:24 go 27. Sa dara háit, na Críostaithe a chaith Íosa amach ar fad. an chiontacht as easpa suime a léiriú sa teachtaireacht “Adventist” is déanaí a fhógraíonn **a dhara teacht**. Tá a n-easpa grá dá fhírinne marfach dóibh. In 2020, roinneann na mór-reiligiúin oifigiúla seo go léir an teachtaireacht uafásach seo a dhírigh Íosa sa bhliain 1843 ar Phrotastúnachas na ré “*Sardis*” in Ath. 3:1: “*Deirtear go bhfuil tú beo, agus go bhfuil tú marbh*”.

Véarsa 16: “*Chuir mise, Íosa, m’aingeal chun na nithe seo a chur in iúl daoibh sna heaglaisí. Is mise fréamh agus síol Dháiví, réalta geal na maidine.*»

Chuir Íosa a aingeal Gabriel chuig Eoin, agus trí Eoin chugainn, a sheirbhísigh dílis de na laethanta deiridh. Toisc gur sa lá atá inniu ann a cheadaíonn an teachtaireacht iomlán seo dúinn tuiscint a fháil ar na teachtaireachtaí a sheolann sé chuig a sheirbhísigh agus a dheisceabail sna seacht ré nó sna seacht dTionóil. Cuireann Íosa deireadh leis an amhras faoina ghníomhú siombalach ar Apo.5: “*fréamh agus sliocht Dháiví*”. Deir sé leis: “*réalt geal na maidine*”. Is í an réalta seo an ghrian ach ní aithníonn sé léi ach mar shiombail. Toisc, gan aithne, go dtugann neacha dílis a thugann grá do Íosa Críost dá íobairt onóir dár ngrian, an réalta seo arna deonú ag na págánaigh. Mura bhfuil a lán daoine ar an eolas faoi, níl an t-iliomad, fiú a bhfuil léargas tugtha dóibh ar an ábhar, réidh, ná ábalta tuiscint a fháil ar thromchúis an ghnímh iodhaltaigh págánach seo. Ní mór Fear dearmad a dhéanamh air féin, chun é féin a chur in áit Dé a bhraitheann rudaí an-difriúil mar gheall ar an bhfíric go bhfuil a intinn cheana féin tar éis gníomhartha na bhfear le beagnach 6000 bliain. Aithníonn sé gach gníomh dá seasann sé i ndáiríre; nach bhfuil an cás d’fhir a bhfuil a saol gearr ag baint go príomha le sásamh a gcuid mianta, go príomha collaí agus earthly, ach tá sé an cás freisin dóibh siúd atá spioradálta agus an-creidimh agus a fhanann bac as traidisiúin meas na n-aithreacha.

Ag deireadh theachttaireacht *Thyatira*, dúirt an Spiorad leis “*an té a sháraíonn*”: “*Agus tabharfaidh mé réalta na maidine dó.*” Anseo cuireann Íosa é féin i láthair mar “*réalta na maidine*”. Gheobhaidh an buaiteoir mar sin Íosa agus leis an solas na beatha go léir a bhfuil foinse ann. Molann meabhrúchán an téarma seo aird iomlán a thabhairt ar na fíor “Aidiachtaithe” deiridh ar na véarsaí seo de 1 Peadar.2:19-20-21: “*Agus is cinnte go bhfuil an focal fáidhiúil againn, agus is cinnte go n-íocann tú leis. aird, maidir le lampa a lasann in áit dorcha, go n-*

éireoidh an lá agus go n-éireoidh réalta na maidine i do chroí; Bíodh a fhios agaibh féin ar dtús nach féidir fáidh ar bith de'n Scrioptúr a bheith 'na oibiacht ar léirmhíniú príobháideach, óir ní hí toil an duine do tugadh fáidh ariamh, acht is í an Spiorad Naomh do labhair daoine ó Dhia. » Níorbh fhéidir linn é a rá níos fearr. Tar éis dó na focail seo a chloisteáil, déanann an duine roghnaithe iad a thiontú ina n-oibreacha a chuireann Íosa Críost san áireamh.

Véarsa 17: “ *Agus dúirt an Spiorad agus an Bride, Tar. Agus adubhairt an té chloiseann sé: Tar. Agus tháinig an té a bhfuil tart air; cibé duine is mian leis, féadfaidh sé uisce na beatha a ghlacadh faoi shaoirse .”*

Ó thús a mhinistreacht thalmhaí, tá an glao seo seolta ag Íosa: “ *Tar* ”. Ach trí íomhá “ *tart* ” a ghlacadh, tá a fhios aige nach dtiocfaidh an té nach bhfuil “ *tart air* ” chun óil. Is iad na daoine sin a bhfuil “ *tart* ” orthu chun na beatha síoraí seo a thairgeann a cheartas foirfe dúinn, amháin, a éistfear lena ghla, mar dhara seans. Íosa amháin a d’íoc an praghas; mar sin cuireann sé “ *saor in aisce* ” air. Ní cheadaíonn aon “dhúil” Caitliceach nó Dhiaga é a fháil ar airgead. Ullmhaítear leis an nglao uilíoch seo cruinniú d’oifigigh thofa as gach náisiún agus as gach bunús. Is é an glao “ *Tar* ” an eochair don ghrúpa tofa seo a chruthóidh tástáil chreidimh na laethanta deiridh. Ach, beidh siad taithí ar an tástáil scaipthe ar an domhan agus beidh siad le chéile arís ach amháin nuair a fhilleann Íosa Críost ina ghlóir chun iad a bhaint as an talamh an pheaca.

Véarsa 18: “ *Dearbhaím do gach duine a chloiseann focail fháistine an leabhair seo: Má chuireann éinne rud ar bith leis, buailfidh Dia é leis na pláigh a bhfuil tuairisc orthu sa leabhar seo; »*

Ní gnáthleabhar bíobla é an nochtadh. Is saothar litríochta é atá códaithe go diaga i dteanga Bhíobla ar féidir leo siúd a chuardaíonn an Bíobla iomlán ó thús deireadh a aithint. Éiríonn na habairtí ar an eolas trí léamh arís agus arís eile. Agus de bharr “comhordanáidí an Bhíobla” is féidir nathanna comhchosúla a aimsiú. Ach go beacht toisc go bhfuil a chód an-chruinn, tugtar foláireamh d’aistritheoirí agus d’aistritheoirí: “ *Má chuireann éinne rud ar bith leis, buailfidh Dia é leis na pláigh a bhfuil cur síos orthu sa leabhar seo* ”.

Véarsa 19: “ *Agus má thógann duine rud ar bith ó bhriathra leabhar na tuar seo, bainfidh Dia a chuid de chrann na beatha agus ón gcathair naofa, a bhfuil cur síos air sa leabhar seo. »*

Ar na cúiseanna céanna, tá Dia ag bagairt ar aon duine “ *a bhainfidh rud ar bith as focail leabhar na tuar seo* .” An té a ghlacann an baol seo tugtar rabhadh dó freisin: “ *Gearrfaidh Dia a chuid de chrann na beatha agus ón gcathair naofa, a bhfuil cur síos air sa leabhar seo* .” Dá bhrí sin beidh iarmhairtí uafásacha ag na hathruithe a tugadh faoi deara dóibh siúd a rinne iad.

Dírím d’aird ar an gceacht seo. Má dhéantar modhnú an leabhair chódaithe dhothuigthe seo a phionósú ag Íosa Críost ar an dá dhianbhealach seo, cad a bheidh ann dóibh siúd a dhiúltóidh dá theachtaireacht dhíchódaithe atá intuigthe go foirfe ?

Tá fáthanna maithe ag Dia leis an rabhadh seo a chur i láthair go soiléir, mar tá an luach céanna ag an Revelation seo, a bhfuil a bhriathra roghnaithe aige, agus atá ag téacs a “dheichniúr aitheanta” “greanta lena mhéar ar thaibléad cloiche”. Anois, i Dan.7:25, rinne sé fáidh go ndéanfaí “ *athrú* ” ar a “ *dhlí* ”

ríoga chomh maith leis na “ *amanna* ”. Do rinneadh an gníomh, mar atá feicthe againn, tré ughdarás na Róimhe, impiriúil i ndiaidh a chéile sa bhliain 321, an uair sin Pápa, sa bhliain 538. Gearrfar pionós báis ar an ngníomh seo a mheas sé a bheith “sotalach”, agus iarrann Dia orainn gan a atáirgeadh, i dtreo na tairngreachta, an cineál seo locht a cháineann sé go daingean.

Fanann obair Dé ina shaothar beag beann ar an am ina gcuirtear i gcrích é. Tá sé dodhéanta a chuid tuar a dhéanamh amach gan a threoir. Ciallaíonn sé seo go bhfuil an luach céanna ag an obair dhíchríptithe agus atá criptithe. Tuigeann mar sin go bhfuil “ *naomhacht* ” an-ard ag baint leis an obair seo ina nochtar smaoineamh Dé go soiléir . Is ionann é agus “ *fianaise Íosa* ” deiridh a chuireann Dia faoina sheirbhísigh Adventist easaontacha deireanacha ar an Seachtú Lá; agus ag an am céanna, le cleachtadh na fíor-Sabóide Dé Sathairn, tá sé in 2021, an “ *naomhaíocht inchosanta* ” deiridh sceidealta ó tháinig foraithe Dan.8:14 i bhfeidhm in 1843.

Rann 20: “ *An té a thugann fianaise ar na rudaí seo deir sé: Sea, tagann mé go tapa. Amen! Tar, a Thiarna Íosa!* »

Toisc go bhfuil na focail dheireanacha ann a dhírigh Íosa Críost ar a dheisceabail, tá beannaíocht an-ard i leabhar na Revelation seo. Faighimid coibhéis táblaí an dlí dó, greanta le méar Dé agus a thugtar do Mhaois. Íosa fianaise; cé a leomhfaidh an fianú diaga seo a chonspóid? Deirtear gach rud, nochtar gach ní, níl aon rud eile le rá aige ach: “ *Tá, táim ag teacht go tapa.* ” Ciallaíonn “ *Tá* ” simplí a bhaineann lena phearsa dhiaga ar fad, go bhfuil a theacht gar cinnte toisc go n-athnuachann sé a gheallúint: “ *Téim go tapa* ”; a “ *go pras* » dar dáta a ghlacann a bhrí iomlán: in earrach na bliana 2030. Agus deimhníonn sé a dhearbhu trí “ *Amen* ” a rá; a chiallaíonn: “In truth”.

Cé a deir ansin: “ *Tar, a Thiarna Íosa* ”? De réir véarsa 17 den chaibidil seo, is iad “ *an Spiorad agus an Bride* .”

Véarsa 21: “ *Grásta an Tiarna Íosa go raibh leis na naoimh go léir!* »

Dúnann an véarsa deireanach seo den Revelation an leabhar trí “ *grásta an Tiarna Íosa* ” a thabhairt chun solais. Is téama é seo a bhí go minic i gcoinne an dlí ag tús an Tionóil Chríostaí. Ag an am sin, bhí grásta infheidhmithe in aghaidh an dlí acu siúd a dhiúltaigh tairiscint Chríost. Chiallaigh oidhreacht na nGiúdach ar an dlí nach bhfaca siad ach ceartas diaga tríd. Ní raibh Íosa ag iarraidh iad a bhaint de chách géilleadh don dlí ach tháinig sé chun “ *a chomhlíonadh* ” a rinne na hÍobairtí ainmhíthe a rinne tairngreacht dó. Is é seo an fáth a dúirt sé i Mat.5:17: “ *Ná smaoinigh go bhfuil mé tagtha chun scrios an dlí nó na fáithe; Ní chun díothú a tháinig mé, ach chun comhlíonadh.* ”

Is é an rud is iontaí ná Críostaithe a chloisteáil ag cur in aghaidh an dlí agus an ghrásta. Mar, mar a mhíníonn an Apostle Paul, tá grásta ceaptha chun cabhrú le duine an dlí a chomhlíonadh go dtí an pointe a dhearbhaíonn Íosa in Eoin 15:5: “Is mise an *fhíniúin*, is sibhse na craobhacha. An té a fhanann ionam agus a bhfanaim ann, iompaíonn sé go leor toraidh, mar gan mise ní féidir leat aon ní a dhéanamh .” Cad iad na rudaí le “ *déanamh* ” a bhfuil sé ag caint fúthu agus cad iad na “ *torthaí* ” atá ann? Ómóis don dlí a dhéanann a ghrásta a bhfuíochas dá chabhair sa Spiorad Naomh.

Bheadh sé inmhianaithe agus tairbheach dá mbeadh “grásta an Tiarna Íosa” agus d’fhéadfadh sé gníomhú “i ngach ceann”; ach ní léiríonn an véarsa as riocht seo ach mian neamhréadaithe. Bíodh súil againn go léir cheana go mbeidh an-chuid díobh ann; oiread agus is féidir; tá sé tuillte ag ár nDia, Cruthaitheoir agus Slánaitheoir inmholta; tá sé thar a bheith fiú é. Trí “leis na naoimh go léir” a shonrú, baintear aon athbhrí leis an mbuntéacs; grásta an Tiarna a bheith in ann tairbhe a bhaint astu go heisiach, iad siúd “a naomhaíonn sé trína fhírinne” (Eoin 17:17). Agus dóibh siúd a cheapann an bheatha shíoraí a bhaint amach tríd an gcosán a d’éiligh Íosa Críost a ghlacadh, meabhraím daoibh go bhfuil an “fhírinne” riachtanach idir “cosán” agus “beatha”, de réir Eoin 14:6. Ní haon chion ar na reibiliúnaithe a mhaíonn beannacht an véarsa seo, ó 1843 i leith, níor tháinig grásta an Tiarna chun sochair dóibh siúd a naomhaíonn sé ach trí shuaimhneas na Sabóide a athchóiriú ar an Satharn. Is é an gníomh seo a bhaineann le fianaise an ghrá dá “fhírinne” a dhéanann na naoimh tofa fiú an grásta atá i gceist. Mar sin ní féidir grásta a thiomnú do “gach duine”. Mar sin, bí ar an airdeall ar aistriúcháin mhíthreoracha olca ar an mBíobla, rud a fhágann go mbíonn mí-ádh mór orthu siúd a bhíonn ag brath orthu as ucht a gcruachás!

Dheimhnigh an Revelation Dhiaga a chuirtear i láthair sa saothar seo na ceachtanna a ndearnadh tairngreacht orthu i scéal Geineasas, arbh fhéidir linn a thábhachtaí atá sé a thabhairt faoi deara. Ag deireadh na hoibre seo, tá sé úsáideach na príomhcheachtanna seo a thabhairt chun cuimhne. Tá údar leis seo agus ba mhaith liom a chur in iúl freisin go gcuirtear an creideamh Críostaí i láthair go mór i bhfoirm shaobhtha inár saol comhaimseartha mar gheall ar oidhreacht chult an Chaitliceachas Rómhánach. D’fhan an fhírinne a bhí ag teastáil ó Dhia sa staid shimplí loighciúil a thuig na céad haspail Íosa Críost ach is minic a éiríonn an tsimplíocht seo nach dtugtar aird uirthi, mar mhionlach, casta do na neamhthionscanta. Go deimhin, tá foraithe Dhainéil 8:14 fíor-riachtanach chun na Naoimh Íosa Críost níos déanaí sa Lae Déanach agus struchtúr spioradálta an Revelation a aithint. Ach chun an fhoraithe seo a aithint, tá sé riachtanach freisin staidéar a dhéanamh ar leabhar iomlán Dhainéil agus a chuid tairngreachtaí a mhíniú. Na rudaí seo a thuiscint, nochtann an Apocalypse a rúin dúinn. Míníonn na staidéir riachtanacha seo an deacracht a bhíonn againn nuair a dhéanaimid iarracht a chur ina luí ar an bhfear neamhchreidmheach ár gcuid ama san Iarthar, agus go háirithe sa Fhrainc.

Dúirt Íosa nach féidir le duine ar bith teacht chuige ach an tAthair a stiúran é agus dúirt sé freisin, maidir lena dhaoine tofa, go gcaithfí iad a bhreith ón uisce agus ón Spiorad. Ciallaíonn an dá theagasc seo go comhlántach go bhfuil a fhios ag Dia nádúr spioradálta a tofa i measc a chuid créatúir go léir. Dá bhrí sin, imoibríonn gach duine acu de réir a nádúir féin; chomh maith leo siúd a bhfuil claontachtaí fabhracha acu faoin Sabbath atá á gcleachtadh ag na Giúdaigh cheana féin, glacfaidh siad gan ró-deacracht leis na foilseacháin fáidhiúla a thaispeánann go bhfuil sé ag teastáil ó Dhia ó 1843. Os a choinne sin, diúltóidh siad siúd a bhfuil claontachtaí neamhfhabhracha acu faoi gach argóint a chuirtear i láthair sa Bhíobla agus gheobhaidh sé cúiseanna maithe lena dhiúltú. Cosnaíonn tuiscint an phrionsabail seo sinn ó bheith míshuaimhneasach leo siúd dá gcuirimid fírinne Chríost i láthair. Trí fhírinne an smaointeoireacht dhiaga a nochtadh, tugann an

tairngreacht a cumhacht go léir don “*Soiscéal shíoraí*” nach mór do dheisceabail Íosa “*na náisiúin a mhúineadh go deireadh an domhain*”.

“Beithigh” an Apocalypse

Go croineolaíoch agus i ndiaidh a chéile bhí naimhde Dé agus a mhuintir tofa le feiceáil san íomhá “*beithigh*”.

Ainmníonn an chéad Róimh impiriúil arna híomháú ag an “*dragon le deich n-adharc agus seacht gcinn ag caitheamh diadems*”, in Ath. 12:3; “*Na Nicolaitans*” in Ath.2:6; “*an diabhal*” in Ath.2:10.

Baineann an dara ceann leis an bPápa Caitliceach Róimh íomháithe ag “*an Beast a ardaíonn ón bhfarraige, le deich n-adharc ag caitheamh diadems agus seacht cloigeann*” de Ath. 13:1; “*ríchathaoir Sátan*” in Ath.2:13; “*an bhean Izebel*” in Ath.2:20; “*an ghealach daite le fuil*” in Ath.6:12; “*an tríú gealach buailte*” den “*cheathrú trumpa*” in Ath.8:12; “*an fharraige*” in Ath.10:2; “*an giolcach mar shlat*” in Ath.11:1; “*eireaball*” an “*dragon*” in Ath.12:4; “*an nathair*” in Rev.12:14; agus “*dragon*” de véarsaí 13, 16 agus 17; “*An Bhablóin Mhór*” in Ath.14:8 agus 17:5.

Díríonn an tríú cuid ar atheism réabhlóideach na Fraince, íomháithe ag an “*beast a ardaíonn as an duibheagán*” in Ath.11:7; an “*aimhréidh mhór*” in Ath.2:22; an “*ceathrú trumpa*” in Ath.8:12; “*an béal a shlogtar suas an abhainn*” a shamhlaíonn na daoine Caitliceacha, in Ath.12:16. Baineann sé seo leis an gcéad fhoirm den “*dara mairg*” a luadh in Ath.11:14. Déanfar a dhara foirm a bhaint amach leis an “*séú trumpa*” de Apo.9:13, de réir Apo.8:13 faoin teideal “*dara mairg*”, idir 7 Márta, 2021 agus 2029, faoin bhfíorghné de Dhomhan. Cuireadh deireadh le Cogadh III sa chogadh núicléach. Is é an cinédhíothú daonna a dhídhaonraíonn an domhan (*an duibheagán*) an nasc a bhunaítear idir “*an ceathrú agus an séú trumpa*”. Nochtar sonraí ar fhorbairt an chogaidh seo in Dan.11:40 go 45.

an ceathrú “*beithíoch*” an creideamh Protastúnach agus an creideamh Caitliceach, a chomhghuaillí, i dtástáil dheireanach an chreidimh i stair na cruinne. Tagann sí “*aníos ón talamh*,” in Rev.13:11; rud a chiallaíonn go bhfuil sí í féin, ag teacht amach as an creideamh Caitliceach siombail “*an fharraige*”. Go suntasach, bhunaigh ré an Reifirméisean reiligiún Protastúnach, le gnéithe iomadúla, marcáilte ag apostasy, ag fianaise i saothair John Calvin, do charachtar cogaidh, cruá, éadrócaireach, agus géarleanúint. Cháin teacht i bhfeidhm fhoraithe Dan.8:14 é go domhanda ó earrach na bliana 1843 ar aghaidh.

Tá an creideamh Adventist institiúideach, a tháinig chun cinn beo ó thástáil chreidimh Protastúnach 1843-1844, tar éis titim siar agus filleadh ar stádas an chreidimh Phrotastúnach agus a mhallacht diaga ó thitim na bliana 1994; seo mar gheall ar dhiúltú oifigiúil an tsolais fháidh diaga a nochtar sa saothar seo ó 1991. Tá fán ar bhás spioradálta na foirme institiúide seo in Ath.3:16: “*Ulaifaidh mé as mo bhéal thú*”.

Tá comhlíonta deiridh na tuar os ár gcomhair, agus déanfar creideamh gach duine a thástáil. Aithneoidh an Tiarna Íosa Críost, i measc gach cine daonna, iad siúd a bhaineann leis, iad siúd a chuireann fáilte roimh a fhíor-fhoilsithe, torthaí an ghrá diaga, le lúcháir agus le dílseacht buíoch.

Ag uair an rogha dheireanach, beidh na toghaí a idirdhealú ag an bhfíric go mbeidh a fhios acu cén fáth an titim tar éis titim, beidh Revelation Dhiaga mar sin a dhéanamh ar an difríocht idir an shábháil agus cailte go bhfuil ón ré Aspalda "Ephesus", i Apo . 2:5, dúirt Dia, “ *Cuimhnigh dá bhrí sin ónar thit tú* ”; agus in 1843, i ré “ *Sardis* ”, dúirt sé freisin leis na Protastúnaigh, in Ath.3:3: “ *cuimhnigh ar mar a fuair agus a chuala tú; agus coinnigh agus déan aithrí* ”; leathnaíonn sé seo go dtí na hAidbhinte tite ó 1994, cé gur bhreathnóirí na Sabóide iad, faigheann siad an teachtaireacht seo ó Ath. 3:19 ó Íosa: “ *Déanaim aithrí agus pionós a ghearradh orthu siúd go léir is breá liom; dá bhrí sin bí díograiseach agus déan aithrí.* ”

Agus an Nochtadh fáidhiúil seo á ullmhú aige, leag an cruthaitheoir Dia, ar casadh air i bpearsa Íosa Críost, an sprioc dó féin ligean dá dhaoine roghnaithe a naimhde a aithint go soiléir; déantar an rud agus baintear cuspóir Dé amach. Dá bhrí sin saibhrithe spioradálta, déantar a Roghnaithe mar “ *an Bride ullmhaithe do Shuipéar Pósta an Uain* ”. “ *Chuir sé línéadach mín bán uirthi, is iad sin oibreacha cearta na naomh* ” in Ath.19:7. Sibhse a léigh ábhar na hoibre seo, má tá an deis agus an bheannacht agat a bheith ina measc, “ *ullmhaigh tú féin chun bualadh le do Dhia* ” (Amos 4:12), ina fhírinne!

Cé go bhfuil léirsiú tairngreachtaí mistéireach Dhónaill agus na hAithrí curtha i gcách go hiomlán agus go bhfuil aimsir fhíre Chríost ar eolas againn anois, fágann an cheist seo ó Íosa Críost atá luaite i Lúcas 18:8 amhras anacair: “Deirim libh, adeir sé . *tabharfaidh sé ceartas dóibh go tapa. Ach nuair a thiocfaidh Mac an Duine, an bhfaighidh sé creideamh ar thalamh?* “. Óir ní féidir le flúirse eolais intleachta na fírinne cúiteamh a dhéanamh ar laige cháilíocht an chreidimh seo. D'fhorbair an chine daonna a bheidh os comhair Íosa Críost ar ais in aeráid atá fabhrach do gach cineál féiniúlachta a spreagtar go láidir. Tá rathúlacht aonair anois ina sprioc le baint amach ar aon chostas, fiú amháin trí chomharsa a bhrú, agus seo le linn tréimhse fada de shíocháin dhomhanda thar níos mó ná 70 bliain. Nuair a bhíonn a fhios againn go bhfuil luachanna na bhflaitheas atá molta ag Íosa Críost i gcoinne an norm seo dár gcuid ama, is cosúil go bhfuil údar tragóideach ag baint lena cheist, mar is féidir go mbaineann sé le daoine a chreid iad féin "tofa", ach ní fhanfaidh siad ach amháin dá n-aimsí. den “ar a dtugtar”; mar ní bheidh cáilíocht an chreidimh le fáil ag Íosa iontu chun gur fiú a ghrásta.

Maraíonn an litir ach tugann an Spiorad beatha

Críochnaíonn an chaibidil dheireanach seo an nochtadh ar an Revelation Apocalypse. Go deimhin, tá mé díreach tar éis na cóid Bhíobla a thíolacadh a fhágann gur féidir na siombailí a úsáideann Dia ina chuid tairngreachtaí a aithint, ach cé go bhfuil sé mar aidhm acu a riachtanas maidir le filleadh na Sabóide ó 1843-1844 a nochtadh, níl an focal sabóide le feiceáil. ach uair amháin sna téacsanna prophetic Daniel nó Revelation. Moltar i gcónaí é ach ní luaitear go soiléir é. Is é an fáth nach n-ainmnítear é go soiléir ná gur normáltacht bhunúsach den chreideamh Críostaí aspaldá é cleachtas na Sabóide, óir is féidir le gach duine a fheiceáil nach raibh ábhar na Sabóide riamh ina ábhar conspóide idir na Giúdaigh agus na chéad haspail, deisceabail de. Íosa Críost. Mar sin féin, níor stop an diabhal d'ionsaí a dhéanamh air, ar dtús ghríosaigh na Giúdaigh é a "thruailliú", ansin na Críostaithe sa dara háit, trí "neamhaird" a dhéanamh air. Chun an toradh seo a bhaint amach, spreag sé aistriúcháin bhréagacha ar na buntéacsanna a luaigh é. Chomh maith leis sin, ní bheadh an cur i láthair seo ar an bhfrinne diaga iomlán gan séanadh na míghníomhartha fuatha seo, arb é a n-íospartaigh, ar dtús, Dia in Íosa Críost, ansin iad siúd dá bhféadfadh a bhás a thóin a bheith tar éis beatha shíoraí a thairiscint dóibh.

Dearbhaím, os comhair Dé, go bhfuil i scríbhinní na gconarthaí sean agus nua, is é sin, an Bíobla ar fad, **aon** véarsa a mhúineann athrú ar stádas na Sabbath ón gceathrú cuid dá deich nAitheanta; ina theannta sin, naomhaithe ag Dia, ó thús a chruthú ar ár saol ar domhan.

Ós rud é an apostasy Protastúnach mar gheall ar theacht i bhfeidhm na foraithe Daniel 8:14, in earrach na bliana 1843 go dtí an lá atá inniu ann, léamh an Bhíobla mharaíonn. Ba mhaith liom a chur in iúl nach é an Bíobla a mharaíonn d'aon ghnó, is é an úsáid a bhaintear as bunaithe ar earráidí aistriúcháin atá le feiceáil sna leaganacha aistrithe de na buntéacsanna "Eabhrais agus Gréigise"; ach thar aon rud eile tá sé ina fhadhb freisin mar gheall ar léirmhínte don. Deimhníonn Dia é féin an rud, in íomhánna, in Ath.9:11: " *Bhí aingeal an duibheagáin mar rí acu os a gcionn, darbh ainm san Eabhrais Abaddon, agus sa Ghréigis Apollyon* ". Is cuimhin liom anseo an teachtaireacht i bhfolach sa véarsa seo: " *Abaddon agus Apollyon* " ciallóidh, " *san Eabhrais agus Gréigis* ": Destroyer. Scriosann " *aingeal an duibheagáin* " creideamh trí úsáid a bhaint as an " *beirt fhinnéithe* " Bhíobla de Rev.11:3.

Chomh maith leis sin, ó 1843 i leith, tá dhá earráid déanta ag creidmhigh bhréagacha agus iad ag léamh fianaise stairiúil an Bhíobla. Is mó tábhacht a thug an chéad cheann do bhreith Íosa Críost ná dá bhás agus treisíonn an dara ceann an earráid seo, trí níos mó tábhachta a thabhairt dá aiséirí ná dá bhás. Is fianaise iad an earráid dhúbailte seo ina n-aghaidh, mar go luíonn léiriú grá Dé dá chréatúir, go bunúsach, ar a chinneadh deonach a bheatha a thabhairt, i gCríost, chun fuascailt a thogtha. Is éard atá i gceist le tús áite a thabhairt d'aiséirí Íosa ná

tionscadal sábháil Dé a shaobhadh, agus iompraíonn sé seo don chiontach an iarmhairt a bhainfeadh leis iad féin a ghearradh uaidh agus a chomhghuaillíocht naofa, cóir agus maith a bhriseadh. Luíonn bua Chríost ar ghlacadh leis an mbás, níl ina aiséirí ach iarmhairt sona agus cóir a foirfeachta diaga.

Colosaigh 2:16-17: “ *Mar sin ná déanadh duine ar bith breith oraibh maidir le hithe nó le hól, nó maidir le féile, nó gealach nua, nó sabóidí: ba iad seo scáth na nithe atá le teacht, ach tá an corp i gCríost.* »

Is minic a úsáidtear an rann seo chun stop a chur le cleachtadh na “ *Sabóide* ” seachtainiúla. Cáineann dhá chúis an rogha seo. Is é an chéad cheann go n-ainmníonn an abairt “ *sabóidí* ” “ *na sabóidí* ” de bharr na “ *féilte* ” reiligiúnacha bliantúla a d’ordaigh Dia i Léivític 23 . ”. Léirítear iad leis an abairt “ *ní dhéanfaidh tú aon obair thorthúil an lá sin* ”. Níl gaol ar bith acu leis an “ *Sabóid* ” sheachtainiúil seachas a n-ainm “ *Sabóid* ” a chiallaíonn “stopadh, scíth a ligean” agus a fheictear don chéad uair in Gen.2:2: “Thug *Dia scíthe* ”. Ba cheart a thabhairt faoi deara freisin nach bhfuil an focal “ *sabóid* ” a luadh i dtéacs Eabhráise na ceathrú haitheanta le feiceáil san aistriúchán L.Segond a ainmníonn é, amháin, faoin ainm “ *lá sosa* ” nó “ *seachtú lá* ”. Mar sin féin, tógann sé a fhréamh ón bhriathar a luadh in Gen.2:2: “ *scíth* ” nó “ *an tSabóid* ” atá ainmnithe go soiléir sa leagan JNDarby den Bhíobla.

Is é seo an dara cúis: Dúirt Pól faoi “ *fhéilte agus sabóidí* ” gur “ *scáileanna ar na rudaí atá le teacht* ” iad, is é sin, rudaí a dhéanann tairngreacht ar réaltacht a bhí nó a bheidh. Ag glacadh leis go bhfuil an “ *seachtú lá Sabbath* ” i gceist sa véarsa seo, tá “ *scáth ag teacht* ” go dtí teacht na Mílaoise seachtú a prophesies sé. Nocht bás Íosa Críost an bhri atá leis an “ *Seachtú lá Sabbath* ” a prophesies, mar gheall ar a bua ar an bpeaca agus bás, neamhaí “ *míle bliain* ” ar lena linn a bheidh a thoghta breithiúnas ar na mairbh talmhaí agus neamhaí tite.

Sa véarsa seo, bhí “ *na féastaí, na gealaí nua* ” agus a “ *Sabóidí* ” ceangailte le foirm náisiúnta an tseanchonradh Iosrael a bheith ann. Trína bhunú, trína bhás, an cúnant nua, rinne Íosa Críost na nithe fáidhiúla seo gan úsáid; b'éigean dóibh éirí as agus imeacht mar “ *scáth* ” a théann i léig roimh réadúlacht a mhinistreacht thalmhaíochta éirithe. Cé go bhfuil an tSabóid seachtainiúil ag fanacht le teacht an seachtú mílaoise chun freastal ar a réadúlacht prophesied agus a úsáidí a chailleadh.

Luann Pól freisin “ *ag ithe agus ag ól.* ” Mar sheirbhíseach dílis, tá a fhios aige gur labhair Dia ar na nithe seo i Léivític 11 agus i Deotranaimí 14 áit a fhorordaíonn sé na bianna íona a cheadáitear agus na bianna eisiónacha atá toirmisce. Níl sé mar aidhm ag ráitis Phóil dúshlán a thabhairt do na deasghnátha diaga seo ach tuairimí daonna amháin (*nach bhfuil aon duine...*) in iúl ar an ábhar seo a fhorbróidh sé i Rómhánaigh 14 agus 1 Cor.8 áit a bhfuil a smaointe le feiceáil níos soiléire. Baineann an t-ábhar le bianna a íobairt d'idols agus déithe bréagacha. Meabhraíonn sé do na daoine tofa atá mar Iosrael spioradálta Dé, a ndualgais ina leith, ag rá i 1 Cor.10:31: “ *Pé acu a itheann, nó a ólann, nó a dhéanann aon ní eile, déan gach rud chun glóire Dé.* ” An bhfuil Dia ag tabhairt glóire dóibh siúd a dhéanann neamhaird de agus a dhéanann uail ar a chuid deasghnátha nochtaithe ar na hábhair seo?

Is é Séamas, deartháir Íosa a labhraíonn ar son na n-aspal **ar ábhar an timpeallghearrtha** , in Achtanna 15:19-20-21: “ *Mar sin táim den tuairim nár cheart dúinn a bheith buartha faoi na náisiúin a iompaíonn orthu. A Dhia, ach a scríobh chucu go staonann siad ó filtheacht na n-íol, agus ó striapachas, agus ó nithe stríoc, agus ó fhuil; óir tá i ngach cathair ag Maois, ó na glúnta ársa, iad siúd a shearmónaíonn sé, á léamh sna sinagóga **gach Sabbath** .”*

Is minic a úsáidtear chun saoirse na n-iompairthe págánacha i dtreo na Sabbath a chosaint, is ionann na véarsaí seo, ar a mhalairt, an cruthúnas is fearr ar a chleachtas a spreagann agus a mhúineann na haspail. Go deimhin, measann Jacques nach bhfuil sé úsáideach an timpeallghearradh a fhorchur orthu agus déanann sé achoimre ar na bunphrionsabail mar go gcuirfear teagasc reiligiúnach domhain i láthair dóibh nuair a théann siad “gach Sabóid” chuig sionagóga na nGiúdach ina **gceantair** .

Leithscéal eile a úsáidtear chun stop a chur le haicmiú glan agus neamhíonachta bianna: an fhís a thugtar do Pheadar in Achtanna 10. Forbraítear a mhíniú in Achtanna 11 nuair a shainaithníonn sé “ainmhithe neamhghlan” na fise leis na “fír” págánacha a tháinig sé chun guí chun dul go dtí an centurion Rómhánach "Cornelius". Sa fhís seo, léiríonn Dia nádúr eisíonta na bpágánach nach bhfreastalaíonn air agus a fhreastalaíonn ar dhéithe bréagacha. Mar sin féin, tugann bás agus aiséirí Íosa Críost athrú mór dóibh, óir osclaítear doras an ghrásta dóibh trí chreideamh in íobairt an atoning Íosa Críost. Is tríd an bhfís seo a mhúineann Dia an rud nua seo do Pheadar. Dá bhrí sin, fanann an t-aicmiú glan agus eisíon a bhunaigh Dia i Leviticus 11 go dtí deireadh an domhain. Ach amháin ó 1843 i leith, le foraithe Dan.8:14, tá réim bia an duine tar éis dul i ngleic leis an ngnáth “naomhadh ” a bunaíodh agus a ordaíodh in Gen.1:29: “ *Agus dúirt Dia: Féach, I. Thug mé gach planda síol atá ar aghaidh na talún go léir, agus gach crann ina bhfuil toradh crainn, ag iompar síl; beidh sé seo ina bhia duit .”*

Thug Íosa a shaol i gcéasadh coirp agus meabhrach chun a dhaoine tofa a shábháil. Ná bíodh amhras ort faoin leibhéal an-ard beannaitheachta a éilíonn an bás paiseanta seo mar chúiteamh ar an gceann a shábhálann sé. Go deimhin!

Am talmhaidh Íosa Críost

Péarla na Sabóide an 20 Márta, 2021

Ó thús mo mhinistreachta, bhí mé cinnte, agus chan mé é, "Rugadh Íosa san earrach." Ar an Sabbath seo an 20 Márta, 2021, bhí equinox an earraigh suite ag 10:37 r.n. ag tús cruinnithe spioradálta. Thug an Spiorad ansin mé ag lorg cruthúnais ar rud nach raibh ann go dtí sin ach ciontú simplí an chreidimh. Cheadaigh féilire Giúdach dúinn am an mheánchiorcail earraigh den bhliain – 6 bliana d’aois a chur roimh dháta oifigiúil Chríostaí bhreith ár Slánaitheora, ar an “Sabóid” an 21 Márta.

Cén fáth bliain – 6?

Toisc gur tógadh ár ndátú oifigiúil ar bhreith Íosa Críost ar dhá earráid. Is sa 6ú^{haois} AD amháin a chuir an manach Caitliceach Dionysius Beag amach féilire a bhunú. In éagmais sonraí Bíobla nó stairiúla, chuir sé an bhreith seo ar dháta báis an Rí Herod, a chuir sé i 753 de bhunú na Róimhe. Ó shin i leith, dheimhnigh staraithe earráid 4 bliana ina ríomh; a chuireann bás Herod sa bhliain 749 ó bhunú na Róimhe. Ach, rugadh Íosa roimh bhás Héróid agus tugann Matt.2:16 beachtas dúinn a chuireann “*dhá bhliain*” d’aois Íosa in am “murt na neamhchiontach” a d’ordaigh an Rí feargach Héróid, mar gheall air. d’fhulaing agus bhraith an bás ag teacht a scriosfadh sé as taitneamhachtaí na cumhachta. Tá tábhacht ag baint leis na mionsonraí, mar go sonraítear sa téacs, “*dhá bhliain, do réir an dáta a d’fhiosraigh sé go cúramach leis na ciallmhar*.” I dteannta na gceithre bliana den earráid roimhe sin, bunaítear an bhliain – 6, nó 747 de bhunú na Róimhe, sa Bhíobla.

Meánchiorcal earraigh na bliana - 6

Ag titim ar an tSabóid, sa bhliain seo – 6, cuireann an Bíobla in iúl dúinn gur chuir aingeal é féin i láthair “*na haoirí a bhí ag faire ar a dtréada*”. Cuireann an tSabóid cosc ar thrádáil ach ní chuireann sé cosc ar ainmhithe a choimeád agus cúram a thabhairt dóibh; Dhearbhaigh Íosa é seo á rá: “*Cén duine agaibh a bhfuil caora aige a thiteann i gcloch agus nach dtagann chun í a sheachadadh, fiú ar lá na Shábóide? ?*”. Mar sin ag aingeal, fógraíodh breith an “*Aoire Mhaith*”, *slánaitheoir agus treoraí caorach daonna, ar dtús, d’aoirí daonna, do chaomhnóirí agus do chosantóirí caorach ainmhithe*. Shoiléirigh an t-aingeal: “*...mar inniu i gcathair Dháiví rugadh Slánaitheoir duit, arb é Críost an Tiarna é*.” Dá bhrí sin ba é an “*lá atá inniu ann*” lá na Sabóide agus an fógra á dhéanamh san oíche, rugadh Íosa idir 6 p.m., tús na Sabbath, agus uair oíche an fhógra a rinne an t-aingeal do na haoirí. Ní mór dúinn anois an t-am beacht a shuíomh nuair a comhlíonadh, le linn diail ama Iosrael, meánchiorcal earraigh na bliana – 6. Ach níl sé seo indéanta fós toisc nach bhfuil aon eolas againn faoin tréimhse seo.

Mar gheall ar bhreith Íosa ar an tSabóid plean coigilte Dé geal agus breá loighciúil. Dhearbhaigh Íosa é féin mar “*Mac an Duine*”, “*Máistir na Sabóide*”. Toisc go bhfuil an Sabbath sealadach agus leanann a úsáideacht go dtí an lá a dhara teacht, an uair seo chumhachtach agus glórmhar. Tugann Íosa brí iomlán

don tSabóid ós rud é go ndéanann sé tairngreacht ar an gcuid eile den seachtú mílaoise a bhuaigh sé dá thogh amháin trí bhua an pheaca agus an bháis.

Chun a theacht isteach ina dhuine fásta a chomóradh, “dhá bhliain déag” d’aois, déanann Íosa idirghabháil spioradálta leis na daoine reiligiúnacha a cheistíonn sé faoin Meisias a fógraíodh sna Scrioptúir Naofa. Scar sé óna thuismitheoirí a chuardaigh air ar feadh trí lá, thug sé fianaise dá neamhspleáchas diaga agus a fheasacht ar a mhisean i bhfabhar na ndaoine ar domhan.

Ansin tagann an t-am dá aireacht thalmhaíochta ghníomhach agus oifigiúil. Cuireann teagasc Daniel 9:27 i láthair é i bhfoirm “ *cúnant* ” de “ *a seachtain* ” atá mar shiombail do sheacht mbliana idir an 26ú Fómhar agus an 33ú Fómhar. Idir an dá fhómhar seo tá, i suíomh lárnach, earrach agus féasta Cháisc na bliana 30, áit a bhfuil, ag 3 p.m., "i lár sheachtain na Cásca, Dé Céadaoin 3 Aibreán, 30 Ba é Íosa Críost ba chúis le “*íobairt agus ofráil* ” ainmhní an ghnáis Eabhraise a scor, trína bheatha a thairiscint chun íde ar son peacaí a thoghadh amháin. Ar lá a bháis, bhí Íosa 35 bliain agus 13 lá d'aois. Agus é ag fáil bháis le bua an pheaca agus an bháis, d’fhéadfadh Íosa a spiorad a thiomnú do Dhia, ag rá, “ *Tá sé críochnaithe .* ” Deimhníodh a bhua ar bhás níos déanaí ag a aiséirí. Mar sin chuaigh sé in éineacht lena haspail agus lena dheisceabail agus thug sé treoir dó go dtí, agus iad ag féachaint orthu, go ndeachaigh sé suas ar neamh roimh fhéile na Cincíse, de réir na fianaise a thugtar in Achtanna 1:1 go 11. Ach d’ullmhaigh na haingil san ócáid seo fógra a chuid fillleadh glórmhar, á rá: “ *A Fhir na Gaililí, cén fáth a bhfuil tú i do sheasamh anseo ag breathnú i dtreo na bhflaitheas? An Íosa seo , a tógadh suas uait chun na bhflaitheas, tiocfaidh sé ar an mbealach céanna agus a chonaic tú ag dul chun na bhflaitheas é. ”. Ag an gCincís, thosaigh sé ar a mhinistreacht neamhaí den “Spiorad Naomh” a ligeann dó gníomhú go deireadh an domhain, ag an am céanna, i spiorad gach duine dá toghaí atá scaipthe ar an domhan. Is ansin a rinne a ainm prophesied in Isa.7:14, 8:8 agus Matt.1:23, “ *Emanuel* ” a chiollaíonn, “Dia linn”, a ghlacann, níos mó fós, a bhrí fíor.*

Is ionann na sonraí a thugtar sa doiciméad seo agus luach saothair a thugann Íosa dá tofa mar chomhartha buíochais as a greideamh a léiriú. Seo mar a ligeann dáta a bháis dúinn eolas a fháil ar an bhfillleadh glórmhar deiridh a bhí beartaithe aige don chéad lá den earrach sa bhliain 2030 agus é a roinnt leis; is é sin, 2000 bliain tar éis an earraigh a chrosadh ar 3 Aibreán, 30.

Naofa agus na naomhthachta

naomhthacht agus naomhú doscartha agus coinníollacha an tslánaithe á dtairiscint ag Dia in Íosa Críost. Meabhraíonn Pól é seo in Eabhraigh 12:14: “*Lean an tsíocháin do chách, agus na beannaitheachta, gan aon duine a fheiceáil an Tiarna .*”

Ní mór an coincheap diaga seo de “ **naomhú** ” a thuiscint go foirfe mar go mbaineann sé le “**gach rud a bhaineann le Dia**” agus cosúil le gach úinéir, ní féidir é a dhiúscairt gan iarmhairtí dóibh siúd ar mhaith leo é sin a **dhéanamh**. Anois, ní gá liosta a aithint agus a bhunú de na rudaí a bhaineann leis; Cruthaitheoir na beatha agus gach rud atá ann, baineann gach rud leis. Mar sin tá ceart na beatha agus an bháis aige ar gach duine dá bheo. Mar sin féin, ag fágáil an ceart ag gach duine maireachtáil leis nó bás a fháil gan é, téann a dhaoine tofa i dteannta leis trí rogha shaor dheonach a bheith ina bhall de go síoraí. Déanann an t-athmhuintearas seo leis a chuid daoine tofa. Téann na daoine a bhfáiltíonn sé roimh agus a aithníonn sé isteach ina choincheap de **naomhú** a bhain cheana féin leis na dlíthe go léir a bhfuil an saol ar domhan faoina réir. Mar sin is éard atá i naomhú ná aontú géilleadh do na dlíthe fisiceacha agus morálta arna mbunú, agus dá bhrí sin ceadaithe, ag Dia. Is ar an gcúis dhúbailte seo a chuireann an tSabóid agus na Deich nAitheanta an naomhú diaga seo in iúl go nithiúil, agus beidh gá le bás an Meisias Íosa chun é a dhéanamh.

Tá coincheap an naomhaithe chomh bunúsach sin go raibh sé oiriúnach do Dhia é a shainiú ó thús an Bhíobla in Gen.2:3, tríd an seachtú lá a naomhú. Ní haon ionadh mar sin go bhfuil uimhir a seacht ina “róin ríoga” ar fud an Bhíobla agus go háirithe in Ath.7:2: “*Agus chonaic mé aingeal eile, a bhí ag dul suas i dtreo na gréine ag éirí , agus a bhí ag coinneáil an tséala . an Dé bheo ; Do ghlaoidh sé le guth árd ar na ceithre haingil dár tugadh é chun dochar a dhéanamh don talamh agus don fharraige, agus dúirt sé : Iad siúd a bhfuil cluasa acu chun moladh Spiorad subtile Dé a chloisteáil, tabharfaidh siad faoi deara go bhfuil “ **séala an Dé bheo** ” seo luaite sa chaibidil seo “7” den Revelation.*

Ar an gCáisc seo agus lá Sabbath seo de 3 Aibreán, 2021, cothrom le bás ár Slánaitheoir Íosa Críost, dhírigh Spiorad Dé mo smaointe chuig an sanctóir Eabhraigh Maoise agus an Teampall tógtha ag an Rí Solamh in Iarúsailéim. Thug mé faoi deara mionsonra ann a dhearbhaíonn go láidir an léiriú a thug mé ar an tearmann seo; is é sin, ról fáidhiúil ag an mórhionscnamh coigilte a ullmhaíodh do na daoine tofa arna fhuascailt ag Dia.

Ó 1948 i leith, agus iad fós ag iompar mallacht dhiaga mar gheall ar a ndiúltú Íosa Críost a aithint mar an “Meisias” a sheol Dia, tá a dtír náisiúnta faighte ag na Giúdaigh ar ais. Ó shin i leith, tá smaoinreamh amháin, smaoinreamh amháin tar éis dul i léig orthu: an Teampall in Iarúsailéim a atógáil. Faraor dóibh, ní tharlóidh an rud seo go deo, mar go bhfuil cúis mhaith ag Dia chun é a chosc; chríochnaigh a ról le bás agus aiséirí Íosa Críost. Bhí beannaitheacht an teampail comhlionta go hiomlán in anam an “Mheisia”, ina fheoil agus ina spiorad, foirfe agus gan smál ar bith. Nocht Íosa an ceacht seo nuair a dúirt sé in Eoin 2:14, ag

labhairt ar a chorp, “ *Scríos an teampall seo, agus i gceann trí lá ardóidh mé suas é.*”

Dheimhnigh Dia deireadh úsáideacht an teampaill ar bhealaí éagsúla. Ar dtús, scríos sé sa bhliain 70 AD ag trúpaí Rómhánacha Títeas, mar a tuar i Daniel 9:26. Ansin, tar éis dó na Giúdaigh a dhíbirt, thug sé ar láimh suíomh an teampaill do chreideamh Ioslaim, a thóg dhá mhosc ann; an "Al-Aqsa" is sine agus an cruinneachán na Carraige. Mar sin níl an fhéidearthacht ná an t-údarás ag Iosrael a theampall a atógáil ó Dhia. Toisc go ndéanfadh an t-athfhoirgníú seo a thionscadal slánaithe fáidh a shaobhadh.

Greanadh am bailíochta teampall Iarúsailéim i bhfoirm a thógáil. Ach chun a fheiceáil níos soiléire, ní mór dúinn scrúdú a dhéanamh cheana féin ar na sonraí a nochtar den fhoirgneamh reiligiúnach seo a iompraíonn beannaitheacht. Tabhair faoi deara go raibh an teampall le tógáil ag an Rí Dáiví a léirigh an dúil agus a roghnaigh Iarúsailéim chun fáilte a chur roimhe; D’aontaigh Dia. Chun é seo a dhéanamh, rinne sé an chathair ársa seo ar a dtugtar “Iebus” a mhaisiú agus a neartú ó aimsir Abrahám. Mar sin, idir Dháiví agus “mac Dháiví”, chuaigh an “Messiah”, “míle bliain” thart. Ach níor cheadaigh Dia dó é sin a dhéanamh, agus chuir sé an fáth in iúl dó; d’éirigh sé ina fhear fola nuair a maraíodh a sheirbhíseach dílis “Uiría an Hiteach” chun a bhean chéile, “Bathseba”, a bhí ina máthair ag Rí Solamh ina dhiaidh sin. Mar sin rug Dáiví luach a lochta, agus é á phionósú ag bás a chéad mhic, a rugadh ó Bathseba, ansin, tar éis dó a phobal a chomhaireamh gan ordú Dé, gearradh pionós air agus thairg Dia dó a phionós a roghnú idir trí rogha. De réir 2 Sam.24:15, roghnaigh sé básmhaireacht na plá eipidéim a mharaigh 70,000 íospartach i dtrí lá.

I 1 Ríthe 6 feicimid an cur síos ar an teampall a thóg Solamh. Tugann sé an t-ainm, “teach YaHWéH”. Tugann an téarma seo “teach” áit le chéile do theaghlai. Déanann an teach tógtha tairngreacht ar theaghlach an chruthaitheora fhuascailte, Dia. Tá sé déanta suas de dhá eilimint chomhtheagmhálacha: an tearmann agus an teampall.

Ar domhan, déantar deasghnátha reiligiúnacha a chleachtaítear sa chrios atá údaraithe don duine. Glaonn Solamh air: teampall. Mar shíneadh ar an áit is naofa, ar a dtugtar tearmann dó, agus nach bhfuil scartha uaidh ach le brat, tá seomra an teampaill daichead cubhad ar fhad, nó dhá uair chomh mór leis an sanctóir. Clúdaíonn an teampall mar sin 2/3 den teach ar fad.

Cé gur tógadh níos déanaí é in aimsir Mhaois, tá cúnant na nGiúdach go hiomlán faoi scáth an chonartha a rinneadh idir Dia agus Abrahám ag tús an tríú mílaoise ó Ádhamh. “Cuirfidh an Meisias é féin i láthair na nGiúdach ag tús na cúigiú mílaoise, 2000 bliain ina dhiaidh sin. Mar sin féin, is é 6000 bliain an t-am a leithdháil Dia ar an domhan dá rogha tofa. Faighimid mar sin le haghaidh ama, an cion $\frac{2}{3} + \frac{1}{3}$ de theach YaHWéH. Agus sa chomparáid seo, comhfhreagraíonn $\frac{2}{3}$ de chúnant Abrahám do $\frac{2}{3}$ de theach IaHWéH a chríochnaíonn ar an leithle scaradh. Tá príomhról ag an veil seo toisc go léiríonn sé an t-aistriú ón talamh go dtí an neamhaí; fios a bheith agat gurb é an t-athrú seo ná críochnú ról fáidhiúil an teampaill thalmhaí. Tugann na tuairimí seo brí an pheaca don bhrat deighilte a scarann an Dia foirfe neamhaí ón duine neamhfhoirfe agus peacach ar domhan ó Ádhamh agus Éabha. Tá décharachtar ag an veil

deighilte, toisc go gcaithfidh sé cloí le foirfeacht neamhaí agus neamhfhoirfeacht thalmhaí an dá phíosa nasctha. Is ansin a fheictear ról an Meisias toisc go gcuimsíonn sé an tréith seo go foirfe. Ina foirfeachta diaga, rinneadh peaca Íosa Críost trí na daoine tofa a iompar ina n-áit chun cúiteamh a dhéanamh dóibh agus an praghas marfach a íoc.

Tugann an anailís seo sinn a fheiceáil sa tearmann an íomhá de comharbas fáidhiúil de na céimeanna spioradálta mór marcáilte gach 2000 bliain: 1ú ^{íobairt} a ofráil Adam - Íobairt a ofráil Abraham ag Mount Moriah, Golgotha sa todhcháil - Íobairt Chríost ag bun an Sliabh Golgotha - Íobairt an toghaí deiridh a chosc ag fillleadh glórmhar an Slánaitheoir Íosa Críost i Michael.

Ar son Dé, dá bhfuil de réir 2 Peadar 3:8, “ *lá mar mhíle bliain, agus míle bliain cosúil le lá amháin* ”, (féach freisin Salm 90:4), tá an clár talmhaí tógtha ar íomhá an tseanchaisleáin. seachtain i ndiaidh a chéile amháin de: 2 lá + 2 lá + 2 lá. Agus taobh thiar den chomharbas seo osclaíonn “ *seachtú lá* ” síoraí .

Tá ábhar an dá sheomra sa teach naofa thar a bheith nochtach.

An tearmann nó an áit is naofa

An dá cherubim le sciatháin sínte amach

Tomhaiseann an sanctóir ar a dtugtar an áit is naofa 20 cubhad ar fad agus 20 laoithe ar leithead. Is cearnóg foirfe é. Agus is é a airde freisin 20 cubhad; a dhéanann ciúb é; íomhá thriarach na foirfeachta (= 3 : L = l = H); seo mar chur síos ar an “ *Iarúsailéim nua a thagann anuas ó neamh ó Dhia* ” in Ath.20. Tá an áit is naofa toirmiscthe ag Dia don duine faoi phionós an bháis. Is é an chúis simplí agus loighciúil; ní féidir leis an áit seo ach fáilte a chur roimh Dhia toisc go samhlaíonn sé neamh agus go n-íomhánaíonn sé carachtar neamhaí Dé. Ina chuid smaointe tá a phlean slánaithe ina n-imríonn na heilimintí siombalacha go léir atá suite sa tearmann seo a ról. Tá an réaltacht i nDia sa ghné neamhaí, agus ar domhan tugann sé léiriú na réaltachta seo trí shiombailí. Mar sin d’éirigh liom aghaidh a thabhairt ar ábhar na fionnachtana saineúla seo ar Cháisc na nGiúdach 2021 seo. Léimid in 1 Ríthe 6:23 go 27: “*Rinne sé sa tearmann dhá cherubim d’adhmaid olóige fiáine, deich lámha ar airde. Bhí cúig bhanlámh ar gach aon dá sgiath de cheann de na cherubim, deich lámha a bhí ó bharr a sciatháin go barr an chinn eile. Deich lámha a bhí sa dara cherub freisin. Bhí an tomhas agus an cruth mar an gcéanna don dá cherubim. Ba é airde gach ceann den dá cherubim deich lámha. Chuir Solamh na ceruban i lár an tí, istigh. Leathnaíodh a sciatháin: bhain sciathán an chéad cheann de na ballaí, agus bhain sciathán an dara ceann leis an mballa eile; agus bhuaíl a sgiatháin eile le chéile ag an deireadh i lár an tí* ”

Ní raibh na ceruban seo ann i dtionól Mhaois, ach trína chur i dteampall Sholaimh, soilsíonn Dia brí na háite is naofa seo. I dtreo a leithead, trasnaíonn dhá phéire sciatháin an dá cherubim an píosa, rud a thugann caighdeán neamhaí dó, nach bhfuil inrochtana go héifeachtach don duine nach bhfuil ach ina chónaí ar domhan. Glacaim an deis seo anseo chun fírinne a shéanadh agus a athbhunú maidir leis na ceruban seo a bhfuil, i delirium mistéireach págánach, péintéirí chomh clúiteach le "Michelangelo" tar éis cuma leanaí sciathánacha ag seinm

uirilísí nó ag lámhach saigheada. Níl aon leanáí ar neamh. Agus ar son Dé, de réir Psa.51:5 nó 7: “ Féuch, rugadh mé i n-éiciúlacht, agus do ghin mo mháthair mé sa pheaca ”, agus Rom.3:23: “ Oir pheacaigh gach éinne agus baineadh den ghlóir mé. Dé ”, níl a leithéid de rud ann agus leanbh neamhchiontach nó glan, mar ó rugadh Ádhamh, peacach, trí oidhreacht. Cruthaíodh na haingil neamhaí go léir mar fhir óga, mar a bhí Ádhamh ar an talamh. Ní théann siad in aois agus fanann siad mar a chéile go deo. Is saintréith uathúil an domhain í an tseanaois, iarmhairt an pheaca agus an bháis, a thuarastal deiridh, de réir Rom.6:23.

Áirc na Comhghuaillíochta Naofa

1 Ríthe 8:9: “ *Ní raibh san áirc ach an dá bhord cloiche a chuir Maois ann i Horeb, nuair a rinne an Tiarna cúnant le clann Iosrael, agus iad ag teacht amach as tír na hÉigipte .* ”

Sa tearmann nó san áit is naofa mar sin tá dhá cheiribín ollmhór le sciatháin sínte amach, siombailí den charachtar gníomhach neamhaí, ach freisin agus thar aon rud eile, **áirc an chonartha** atá suite **i lár** an tseomra idir an dá cherubim mhóra. Toisc gur chun foscadh a dhéantar é a thógtar an teach. San ord ina dtugann Dia na nithe creidimh a bheidh le déanamh aige, faightear ar dtús, áirc an chonartha. Ach is lú luachmhaire an coimeádán seo ná a bhfuil ann: an dá bhord chloiche ar a bhfuil a mhéar greanta ag Dia a dhlí sár-naofa de na deich nAitheanta. Is léiriú é ar a chuid smaointeoireachta, a norm, a charachtar do-athraithe. I staidéar ar leith (2018-2030, an ionchas Adventist deiridh), léirigh mé cheana féin a charachtar prophetic don ré Críostaí. Sa sanctóir léimid smaointe rúnda Dé. Faighimid ansin na gnéithe a thugann tacaíocht dó agus a fhágann gur féidir comaoineach a dhéanamh leis. Is leor a rádh go meallfadh an peacach a fhanann ina chiontóir toiliúil ar a dheich nAitheanta é féin má chreideann sé gur féidir leis a shlánú d'éileamh. Luíonn an gaol go hiomlán ar an gcreideamh a chuirtear ar na réaltachtaí siombaile a fhaightear san áit is naofa seo. I ndeich n-aitheanta, déanann Dia achoimre ar a chaighdeán maireachtála atá leagtha síos don duine a foirmíodh ina íomhá; rud a chiallaíonn go dtugann Dia é féin ómós agus go ndéanann sé a chuid orduithe. Tá an bheatha a thugtar don duine bunaithe ar mheas ar na haitheanta seo. Agus deineann a n-easaontas éirghe do'n pheacadh is féidir a phionósú le bás an pháirtí chiontach. Agus ós rud é Ádhamh agus Éabha, chuir an easumhlaíocht an daonnacht go léir faoin riocht básmhaireachta seo. Mar sin thit bás ar dhaoine mar ghalar gan aon leigheas.

An chathair trócaire

Sa tearmann, os cionn na trócaire, íomhá siombalach na haltóra ar a gcaithfear Uan Dé a ghleacadh, féachann beirt aingeal eile níos lú ar an altóir agus a sciatháin le chéile sa lár. San íomhá seo, taispeánann Dia an tsuim a thugann aingil dílis i bplean an tslánaithe a luíonn ar bhás an tslánaithe Íosa Críost. Le haghaidh tháinig Íosa anuas ó neamh chun glacadh leis an chuma ar leanbh daonna. Ba é an té a thug a shaol ar chros Golgotha ar dtús a gcara neamhaí “Michael”, ceannaire na n-aingeal agus léiriú neamhaí sofheicthe Spiorad Dé agus measann na haingil iad féin mar “chomhsheirbhísigh” dá *tofa* .

San áit is naofa, cuirtear an áirc atá clúdaithe ag an gcathaoir trócaire faoi sciatháin na beirte móra agus na ceruban is lú. San íomhá seo, feicimid an léiriú ar an véarsa seo ó Mal.4:2: “ Ach daoibhse a bhfuil eagla m’ainm, *ardóidh grián na bhfíréantaclad* , agus *beidh leighis faoina sciatháin* ; Rachaidh tú amach agus léimfidh tú mar laonna i stábla .” Tabharfaidh an chathair trócaire, siombail a réamhchumadh ar an gcrois ar a céasadh Íosa, leigheas ar ghalar marfach an pheaca. Fuair Íosa bás chun slánú ón bpeaca agus d’ardaigh sé arís chun a chuid tofa a sheachadadh ó lámha na bpeacaí gan aithrí agus reibiliúnach. Mar gheall ar shárú an dlí atá san áirc, fuair gach créatúr daonna ar domhan bás. Agus ar son na ndaoine toghtha a thogh Dé i gCríost, ar a son féin amháin, thug an trócaire atá curtha os cionn na h-áirce ina bhfuil an dlí sáraithe bua na beatha síoraí ina rachaidh siad isteach ar uair an chéad aiséirí; sin na naomh a d’fhuascail leis an fhuil a dhoirteadh Íosa Críost ar an trócaire seo. Beidh a leigheas ón mbás críochnaithe ansin. De réir Mal.4:2, is iad na ceruban íomhá an Spioraid Naomh, a ainmníonn Ath.4 trí shiombail na “ *ceithre chréatúr beo* ”. Toisc go bhfuil an leighis a ghabhann leis an suíochán trócaire suite go maith faoi dhá sciathán lárnach an dá cherubim mhóra.

Díreach mar a bhí i rite bliantúil Eabhrais ar "lá an atonement", bhí an fhuil ainmhíoch an gabhar sprinkled ar an tosaigh agus ar an suíochán trócaire, i dtreo an Oirthir, bhí sé riachtanach chun an fhuil Íosa Críost a shreabhadh iarbhrí sé freisin. ar an trócaire chéanna seo. Chun na críche sin, níor ghlaigh Dia ar sheirbhís sagairt daonna. Bhí gach rud pleanáilte agus eagraithe aige roimh ré, tríd an áirc agus na nithe naofa a iompar ón áit is naofa agus ón áit naofa in aimsir an fháidh Iremiah go dtí uaimh atá suite san íoslach ag bun Shliabh Golgotha, faoi charraig. talamh, sé mhéadar ar doimhneacht, díreach faoi bhun an chuas ciúbach 50 cm, arna thochailt ar an dromchla sa charraig, inar chuir na saighdiúirí Rómhánacha suas an chros ar céasadh Íosa. Trí locht fada agus domhain cruthaithe ag an crith talún atá luaite sa Bhíobla, a chuid fola flowed literally ar an taobh clé den suíochán trócaire, is é sin, ar an taobh deas an Chríost céasadh. Mar sin, ní gan chúis a thugann Matt.27:51 fianaise ar na nithe seo: “ *Agus féach, bhí brat an teampaill ar cíos ina dhá, ó bhun go barr, chroith an talamh, **bhí na carraigeacha ar cíos as a chéile**, ...*”. I 1982, léirigh scrúdú eolaíoch go raibh an fhuil triomaithe a bhailigh Ron Wyatt comhdhéanta go neamhghnách de 23 crómasóim X agus crómasóim amháin Y. Bhí an cruthaitheoir diaga ag iarraidh a fhágáil taobh thiar dó, cruthúnas ar a nádúr diaga a chuirtear lena shroud naofa ar. a bhfuil an íomhá ar a aghaidh agus a chorp le feiceáil i diúltach. Mar sin fuair an dlí do sháraíodh san áirc a shlánú iomlán tré fhuil fíor-ghlan d’fháil ar a altóir ó uile pheacaí ár Slánuightheora Íosa Críost. Le linn dó na nithe seo a nochtadh do Ron Wyatt, níor fhéach Dia le fiosracht an duine a shásamh, ach bhí sé ag iarraidh teagasc naomhaithe a dhiagachta in Íosa Críost a threisiú. Toisc go bhfuil fuil éagsúil aige ó dhaoine eile, tugann sé cúis chun a chreidiúint ina nádúr foirfe agus íon, saor ó gach cineál peacaí. Deimhníonn sé mar sin gur tháinig sé chun Adam nua nó “ *Adhamh deiridh* ” a chorprú mar a deir Pól i 1 Cor.15:45, mar cé go bhfacthas dó, go gcluintear é agus gur cuireadh chun báis é i gcorp feola cosúil lenár gceann féin, bhí sé gan aon nasc géiniteach. leis an speiceas daonna. Léiríonn aird dá leithéid ar mhionsonraí i gcur i gcrích a thionscadal coigilte an

tábhacht a thugann Dia do shiombailí a theagaisc. Agus tuigimid níos fearr cén fáth ar gearradh pionós ar Mhaois mar gheall ar an tionscnamh diaga shábháil seo a shaobhadh trí charraig Horeb a bhualadh faoi dhó. An dara huair, de réir an ordaithe a thug Dia, níor ghéad d'ach labhairt leis chun an t-uisce a fháil.

Slat Mhaois, an manna, scrolla Mhaois

Uimhir. 17:10: “ *Dúirt an Tiarna le Maois: Tabhair ar ais slat Áróin os comhair na fianaise , le coinneáil mar chomhartha do chlann an éirí amach, ionas go gcuirfidh tú deireadh lena n-gráin i mo chomhair, agus go gcuirfidis ní bás tréimhse .*”

Ecs. 16:33-34: “ *Agus dúirt Maois le hÁróin: Tóg soitheach, agus cuir ann óiméar lán de mhanna, agus cuir os comhair an Tiarna é chun é a chaomhnú do do shliocht. De réir an ordaithe a thug an Tiarna do Mhaois chuir Áróin os comhair na fianaise é , chun é a chaomhnú .*”

Deut.31:26: “ *Glac leat leabhar an dlí seo, agus cuir in aice áirc chonradh an Tiarna do Dhia é, agus beidh sé ann mar fhinné in d’ aghaidh .*”

Bunaithe ar na véarsaí seo, maithimis don Apostle Paul an earráid a thug air na gnéithe seo a chur san áirc agus ní in aice léi ná os a chomhair, in Eabhraigh 9:3-4: “*Taobh thiar den dara leathán bhí an chuid an tabernacle ar a dtugtar Naofa na naomh , ina bhfuil altóir órga na tuise, agus áirc an chonartha, go hiomlán clúdaithe le hór. Os comhair na háiree bhí soitheach órga ina raibh manna, slat Áróin a bhí ag fáscadh, agus boird an chonartha .* Mar an gcéanna, ní raibh altóir na tuise sa sanctóir ach ar thaobh an teampaill os comhair an bhrat. Ach bhí na heilimintí a cuireadh in aice leis an áirc ann le fianaise a thabhairt ar na míorúiltí a rinne Dia dá mhuintir Eabhraise a rinneadh Iosrael, náisiún saor freagrach.

In aice leis an áirc, éilíonn slat Mhaois agus Áróin, muinín i bhfíorfháithe Dé. De réir Deu.8:3, cuireann an manna i gcuimhne do na daoine tofa roimh Íosa “ *nach arán agus ar uisce amháin a mhairfidh an duine, ach le gach uile fhocal a thagann ó bhéal IaHáh .*” Agus tá an focal seo léirithe ann freisin i bhfoirm an scrolla scríofa ag Maois, faoi dheachtú Dé. Os cionn na háirc, múineann altóir na suíochán trócaire go bhfuil sé dodhéanta nasc a dhéanamh le Dia d’uireasa creideamh in íobairt thoiliúil bheatha Íosa Críost. Is éard atá sa tacar rudaí seo ná bunús diagachta an chúnant nua a bunaíodh ar dhoirteadh fola an duine ag Íosa Críost. Agus go han-loighciúil, an lá ar baineadh amach agus ar cuireadh tionscadal Dé i gcrích ann, tháinig ról na siombailí agus féile “Yom Kippur” nó “lá an réitithe” a rinne prophesied air imithe as feidhm agus gan úsáid. I bhfianaise na réaltachta, tá scáthanna céimnithe. Sin é an fáth go raibh ar an teampall, ina raibh na deasghnátha prophetic chleachtadh, imithe agus gan a bheith le feiceáil arís. Mar a mhúin Íosa, caithfidh an t-adhradóir Dé é a adhradh “ *i spiorad agus i bhfírinne* ,” agus “ *saor-rochtain* ” aige ar a Spiorad neamhaí trí idirghabháil Íosa Críost. Agus ní bhaineann an adhradh seo le haon áit thalmhaíochta, ná sa tSamáir, ná in Iarúsailéim, agus níos lú fós sa Róimh, Santiago de Compostela, Lourdes nó Mecca.

Cé nach bhfuil baint aige le háit thalmhaíochta, léirítear creideamh trí oibreacha a d’ullmhaigh Dia roimh ré dá dtoghaí fad a mhaireann siad ar domhan.

Tháinig deireadh le siombalachas tearmainn ag tús na cúigiú mílaoise tar éis 4,000 bliain den pheaca. Agus dá mbeadh tionscadal Dé tógtha níos mó ná 4000 bliain, bheadh na daoine tofa tar éis dul isteach sa chuid eile de Dhia a raibh an tSabóid sheachtainiúil á rá aige. Ach ní raibh sé seo amhlaidh, mar ó Zechariah, tá Dia prophesied dhá chomhghuaillíocht. Míníonn sé ar an dara ceann, ag rá i Zec.2:11: “ *Ceanglófar go leor náisiúin leis an Tiarna an lá sin, agus beidh siad ina bpobal agamsa; Cónóidh mé in bhur measc, agus beidh a fhios agaibh gur sheol Tiarna na Slua chugat mé.* » Tá an dá chomhghuaillíocht léirithe ag “ *dhá chrann olóige* ” i Zac.4:11 go 14: “ *D’fhreagair mé agus dúirt mé leis: Cad is brí leis an dá chrann olóige seo, ar thaobh na láimhe deise den choinneal agus ar chlé? **Labhair mé an dara huair**, agus dúirt mé leis: Cad is brí leis an dá bhraínse olóige, atá in aice leis an dá seoladán órga as a sreabhadh óir? D’fhreagair sé mé: Nach bhfuil a fhios agat cad is brí leo? Deirim: **Ní hea, a thiarna**. Agus dúirt sé, *Seo iad an dá ungradh a sheasann os comhair Tiarna an domhain go léir* .” Agus na véarsaí seo á léamh agam cuireann sé orm subtlety sublimy den chruthaitheoir Dia, Spiorad Naomh a spreagann an focal Bhíobla. Cuirtear iallach ar Zechariah fiafraí **faoi dhó** cad is brí leis an “ *dá chrann olóige* ” chun go bhfreagródh Dia é. Tá sé seo amhlaidh toisc go mbeidh **dhá chéim i ndiaidh** a chéile ag tionscadal na comhghuaillíochta diaga ach múintear an dara céim trí cheachtanna na chéad chéim. Tá dhá cheann acu, ach i ndáiríre níl iontu ach ceann amháin, toisc nach bhfuil sa dara ceann ach buaic an chéad cheann. Go deimhin, cad is fiú an seanchúnant gan bás atoning an Meisias Íosa? Ní dhéanfaidh aon ní, ní fiú eireaball piorra, mar a dúirt an manach Martin Luther. Agus is é seo is cúis leis an tragóid a théann i bhfeidhm go fóill Giúdaigh náisiúnta sa lá atá inniu ann. Sna véarsaí seo déanann Dia fáidh freisin go ndiúltóidh siad don chonradh nua tríd an bhfreagra a thugann Zechariah ar an gceist “ *Nach bhfuil a fhios agat cad is brí leo?* ” Deirim: **Ní hea, a thiarna**. Toisc go deimhin, déanfaidh na Giúdaigh náisiúnta neamhaird den bhrí seo go dtí nóiméad na tástála deiridh roimh fhilleadh Íosa Críost áit a ndéanfaidh siad a dhiúltú nó a thiontú ar chostas a bheith ann.*

Ar ndóigh, tá sé cruthaithe ag tiontú Críostaí na bpágánach go raibh an plean diaga i gcrích go deimhin i bpearsa Íosa Críost agus is é seo an t-aon chomhartha a thairgeann Dia fós do Ghiúdaigh náisiúnta fanacht ina chomhghuaillíocht naofa. Deimhnithe mar sin, bhí an dara cúnant nó an cúnant nua seo le síneadh thar an tríú deireanach de na 6000 bliain d'am an pheaca ar domhan. Agus is trína fhilleadh glórmhar deiridh amháin a mharcálfaidh Íosa Críost tráth críochnaithe an dara cúnant; mar go dtí an tuairisceán seo, tá an teagasc prophesied ag na siombailí fós úsáideach chun tuiscint a fháil ar an tionscadal iomlán ullmhaithe ag Dia ó tá sé faoi chomaoin againn dó an t-eolas ar an am a fhilleann glórmhar: tús an earraigh 2030. Mar sin, i 1844, trí thabhairt ar an Sabbath dá thoghtha tofa, tarraingíonn Dia ar na ceachtanna atá inscríofa i siombalachas an sanctóir Eabhraise agus teampall Sholaimh. Séanann sé an peaca Dé Domhnaigh Caitliceach oidhreacht ón Impire Constantine ó 7 Márta, 321, le tuiscint go bhfuil gá le "íonú an tearmann" nua a bhí fíor i gcrích uair amháin agus do gach duine in Íosa Críost céasadh agus resurrected. D’fhan Dia i ndáiríre go dtí 1844 chun a dhaoradh ar “Domhnach na Róimhe” a shéanadh ar bhealach níos soiléire. Toisc gur chuir a ghlacadh an creideamh Críostaí glan ar dtús faoi

mhallacht an pheaca a bhriseann an caidreamh le Dia de réir an fhógra a tugadh i Dan.8:12.

Mar sin is gá go gciallódh sancation meas ar an tSabóid naofa, é féin beannaithe ag Dia ó dheireadh na chéad seachtain dá chruthú ar an gcóras talún. Go háirithe ós rud é go ndéanann sé tairngreacht ar iontráil na dtoghchán isteach sa chuid eile a fuarthas trí bhua Íosa agus go bhfuil sé i láthair sa cheathrú de dheich nAitheanta Dé atá in áirc na Fianaise san áit is naofa, an sanctóir, siombail an Spiorad an Dé neamhaí trí naomhtha, naofa i bhfoirfeacht a thrí ról i ndiaidh a chéile, an tAthair, an Mac agus an Spiorad Naomh. Tá na rudaí go léir a fhaightear ann daor do chroí Dé agus ní mór dóibh a bheith chomh ionraic i smaointe agus i gcroí a mhuintire, a leanaí, a mhuintire. Socraítear agus sainaitheann, mar sin, an rogha de bheannaíocht bharántúil na dtogh.

Murab ionann agus dlí Mhaois a dhéanann oiriúnuithe ar chur chun cinn thionscadal Dé, glacann an méid atá greanta ar chlocha luach suthain go dtí deireadh an domhain. Agus is mar seo atá an cás lena dheich n-aitheanta, nách féidir aon cheann díobh d'atharú agus ní lugha fós do bhaint díobh, mar do chuir an Phápa rómhat an dara ceann de'n deich n-aitheanta so do dhéanamh. Léirítear an rún diabolach chun na hiarrthóirí a mhealladh go síoraí i dteannta ordú d'fhonn an uimhir a deich a choinneáil. Ach tá deireadh curtha go deimhin leis an toirmeasc diaga ar chréatúir, íomhánna gaibhnithe nó léiriúcháin a chromadh. Is féidir linn aiféala a chur ar an gcineál seo ruda ach mar sin féin ligeann sé dúinn creideamh bréagach a dhíshealbhú. An té nach bhfuil ag iarraidh a thuiscint agus a fhanann dromchlach go loighciúil, fulaingíonn sé iarmhairt a iompair; déanann sé neamhaird de théarmaí a bhreithiúnais go dtí go gcáineann Dia é.

An teampall nó an áit naofa

Fágfaimid an ghné reiligiúnach neamhaí atá le feiceáil ó neamh chun breathnú air faoi sin a thugann naomhthacht reiligiúnach ar thalamh. Faighimid é sna heilimintí a chuirtear sa chuid “teampall” de “teach YaHWéH”. I dtaibhreamh aimsir Mhaois, ba é an seomra seo puball an chruinnithe. Tá trí cinn de na gnéithe seo agus baineann siad leis an mbord arán taispeáin, an coinnleoir ar a bhfuil seacht bhfeadán agus seacht lampa agus altóir na túise suite díreach os comhair an chailleach i lár an tseomra. Ag teacht ón taobh amuigh, tá an bord arán ar thaobh na láimhe clé, ó thuaidh agus an coinnleoir ar dheis, ó dheas. Is siombail iad na siombailí seo a thagann chun cinn i saol na ndaoine tofa a d'fhuascail an doirteadh fola ag Íosa Críost. Tá siad breá comhlántach agus doscartha.

An coinnleoir órga ar a bhfuil seacht lampa

Ecs. 26:35: “ *Cuirfidh tú an bord lasmuigh den bhrat, agus an coinnleoir os comhair an bhoird, ar an taobh theas den taibearnacal; agus socróidh tú an bord ar an taobh thuaidh .”*

Sa teampall, tá sé curtha ar an taobh clé, ar an taobh Theas. Léitear na siombailí le himeacht ama, ó Dheas go Tuaisceart. Léiríonn an coinnleoir Spiorad agus solas Dé ó thús an tseanchúnant. Tá an chomhghuaillíocht naofa bunaithe cheana féin ar íobairt “uan Dé” na paise, ar a bhfuil uain nó reithí óga a ofráiltear mar íobairt ó Ádhamh mar shiombail agus roimhe. In Ath.5:6 tá siombailí an

choinnleora ceangailte leis: “ *Seacht súl arb iad seacht spioraid Dé a cuireadh tríd an talamh go léir* ” agus “ *seacht n-adharc* ” a chuireann santachú na cumhachta leis.

Tá an coinnleoir ann chun freastal ar an ngá atá le solas na ndaoine tofa. Faigheann siad é in ainm Íosa Críost mar a bhfuil naomhú (= 7) an tsolais diaga. Tá an naomhú seo mar shiombail ag an uimhir “seacht” atá i láthair i bhfoilsíú an Bhíobla ó cruthaíodh seachtain na seacht lá ó thús. I Zechariah, cuireann an Spiorad “ *seacht súl* ” i leith na príomhchlocha ar a ndéanfaidh Soiarbhíb teampall Sholaimh scriosta ag na Bablónaigh a atógáil. Agus deir sé faoi na “ *seacht súl* ” seo: “ *Is iad seo na seacht súile an Tiarna, a ritheann ar fud an domhain go léir.* » In Ath.5:6, tá an teachtaireacht seo curtha i leith Íosa Críost, “ *Uan Dé* ”: “ *Agus chonaic mé, i lár na ríchathaoireacha agus na gceithre bheathach agus i measc na seanóirí, uan. a bhí ann amhail is dá immolated. **Bhí seacht n-adharc agus seacht súl aige, is iad sin seacht spioraid Dé a cuireadh tríd an talamh go léir.** ”*

Deimhníonn an véarsa seo go láidir an naomhú ar dhiagacht an Meisias Íosa. Chuir Dia an cruthaitheoir mór é féin go talamh chun a íobairt róna dheonaigh in Íosa a chomhlíonadh. Is ar ghníomh an Spioraid Dhiaga seo atá na mínithe a chuirtear i láthair i mo chuid oibre faoi chomaoin agam. Tá solas forásach agus fásann eolas le himeacht ama. Tá ár dtuiscint ar fad ar a chuid focal fáidh faoi chomaoin againn.

Altóir na gcumhrán

Trína chorp fisiciúil a thairiscint chun báis, i norm foirfe a spioraid agus a anama iomláin, tugann Íosa Críost boladh taitneamhach os comhair Dé a shiombailíonn rite Eabhraise trí chumhrán. Tá ionadaíocht ag Críost sna cumhrán seo ach freisin i ról an oifigigh a thairgeann iad.

Díreach os comhair an leatháin, agus os comhair áirc na fianaise agus a cathair thrócaire, tá altóir na tuise a thugann don ghníomhaí, an t-ardsagart, a ról mar idirghabhálaí do na lochtanna a rinne a thofa amháin. Óir níor ghlac Íosa air féin peacaí an domhain go léir, ach na daoine tofa sin amháin ar thug sé comhartha buíochais dóibh. Ar domhan, níl ach luach siombalach fáidhiúil ag an ardsagart, toisc go mbaineann an ceart idirghuí le Críost an Slánaitheoir amháin. Is í an idirghuí a ceart eisiach agus tá carachtar “ *suthain* ” aici de réir oird Melchizedek mar a soiléirítear é seo tuilleadh in Dan.8:11-12 : “ *D’ ardaigh sí suas go ceannaire an airm , bhain sí an ~~stóiríobairt ó air~~, agus thréig sé áit a naomhtha. Bhí an t-arm a sheachadadh suas leis an ~~íobairt suthain~~, mar gheall ar pheaca; chaith an adharc an fhírinne chun na talún, agus d’éirigh lena gealltanais* ”; agus in Eabh.7:23. Níl na focail “ ~~íobairt~~ ” crosáilte amach luaite sa bhuntéacs Eabhraise. Sa véarsa seo, séanann Dia iarmhairtí riail an phápa Rómhánach. Atreoraítear caidreamh díreach an Chríostaí le hÍosa ar mhaithe le ceannaire an phápa; Go gcailleann Dia a sheirbhísigh a chailleann a n-anam. Ina foirfeachta diaga, ní féidir ach le Dia i gCríost a idirghuí a dhlísteánú, mar go dtugann sé, mar airgead fuascailte dóibh siúd a ngéillfidh sé dóibh, a íobairt thrócaireach dheonach a iompraíonn boladh taitneamhach don bhreitheamh Dia an Grá agus an Ceartas a seasann sé dó mar an gcéanna. am . Níl a idirghuí uathoibríoch; déanann sé é nó nach ea, ag brath ar cibé an bhfuil sé tuillte ag an

iarrthóir nó nach bhfuil. Tá idirghuí Íosa Críost á spreagadh ag a thrócaire ar laigí nádúrtha collaí a thoghtha, ach ní féidir le duine ar bith é a mhealladh, déanann sé breithiúnas agus troideann sé le ceartas agus fíréantacht agus aithníonn sé a fhíor-adharthóirí agus a sclábhaithe; cad iad a dheisceabail fíor. Sa dóiteán, samhlaíonn cumhrán boladh taitneamhach Íosa ar féidir leis mar sin paidreacha a naoimh dhílis a thairiscint lena chumhrán pearsanta taitneamhach do Dhia. Tá an prionsabal cosúil le blastán a chur ar mhias atá le hithe. Íomhá fáidhiúil den Chríost buaiteach, éiríonn an tArd-shagart ar domhan imithe i léig agus ní mór dó imeacht in éineacht leis an teampall ina gcleachtann sé a dheasghnátha reiligiúnacha. Fanann prionsabal na hidirghuí ina dhiaidh seo, mar go gcuirtear na paidreacha atá seolta chun Dé ag na naoimh i láthair in ainm agus trí thuillteanais Íosa Críost an t-idirghabhálaí neamhaí agus Dé i n-iomláine an tráth céanna.

An bord aráin

Sa teampall, tá sé curtha ar dheis, ar an taobh thuaidh. Seasann an t-arán taispeána don chothú spioradálta arb ionann é agus beatha Íosa Críost, an fíormhanna neamhaí a thugtar do na daoine tofa. Tá dhá bhuilín déag ann mar go bhfuil dhá threibh déag sa chomhghuaillíocht dhiaga agus dhaonna a cuireadh i gcrích in Íosa Críost go hiomlán Dia (= 7) agus go hiomlán Man (= 5); is é an uimhir a dó dhéag uimhir an chomhaontais seo idir Dia agus fear, is é Íosa Críost an t-iarratas agus an múnla foirfe. Is air go dtógann Dia a chomhghuaillíochtaí ar an 12 patriarch, 12 aspal Íosa, na 12 threibh atá séalaithe in Ath.7. Agus a threoshuíomh ó thuaidh den “teampall” á léamh, tá an tábla seo ar thaobh an chúnant nua agus ar thaobh na Cherub mór atá suite ar thaobh na láimhe clé sa sanctóir.

An chearnóg

Altóir na n-íobairtí

In Apacailipsis 11:2, cuireann an Spiorad cinniúint ar leith i leith “ *chúirt* ” an tearmainn: “ *Ach cúirt sheachtrach an teampaill, fág isteach é. amuigh, agus ná déan é a thomas; óir tá sé tugtha do na náisiúin, agus déanfaidh siad an chathair naofa a shatailt faoina gcos ar feadh daichead agus dhá mhí .” Ainmníonn an “ *chúirt* ” an clós seachtrach atá suite roimh an mbealach isteach chuig an áit naofa nó an teampall clúdaithe. Faighimid ansin gnéithe de dheasghnátha reiligiúnach a bhaineann le gné fhisiciúil dhaoine. Ar dtús, tá altóir na n-íobairtí ar a ndóitear na hainmhithe íobairt. Ó theacht Íosa Críost a tháinig chun an íobairt fhoirfe a dhéanamh, chuaigh an dóiteán seo i léig agus chríochnaigh sé de réir tuar Dan.9:27: “Déanfaidh sé cúnant láidir le go leor ar feadh seachtaine, agus ar feadh leath na seachtaine. **cuirfidh sé faoi deara an íobairt agus an ofráil a scor**; Déanfaidh an scriostóir na nithe is uafáis, go dtí go dtitfidh scrios agus an méid a réitíodh ar an scriostóir .” In Eabhraigh 10:6 go 9, daingnítear an rud: “ ***Níor ghlac sibh le híobairtí dóite ná le híobairtí ar son an pheaca . Dúirt mé ansin: Féach, tagann mé (I scrolla an leabhair a labhraíonn sé dom) Chun do thoil a dhéanamh, a Dhia. Tar éis dó a rá ar dtús: **Iobairtí agus ofrálacha níor theastaigh uait agus níor ghlac tú, Ní íobairt dhóite ná íobairt pheaca (a ofráiltear de réir an dlí), dúirt sé ansin: Féach, táim ag teacht chun do******

thoil a dhéanamh. Mar sin cuireann sé deireadh leis an gcéad rud chun an dara rud a bhunú. Is de bhua na huachta seo a naomhaítear sinn, trí chorp Íosa Críost a thairiscint, uair amháin agus go brách .” Dealraíonn sé gur faoi dheachtú Íosa Críost a scríobh Pól, údar measta na heipistéil seo, atá seolta chun na “Eabhraigh” é; a thugann údar lena solas ollmhór agus a chruinneas dochomparáide. Go deimhin, ní fhéadfadh ach Íosa Críost go pearsanta a rá leis: “(I scrolla an leabhair is fúmsa atá sé) ” . Ach deir véarsa 8 de théacs na Salm 40, “ le scrolla an leabhair atá scríofa domsa .” Mar sin is féidir an modhnú seo a chosaint le gníomh pearsanta seo Chríost le Pól, a d’fhan scoite amach ar feadh trí bliana san Araib, arna ullmhú agus arna theagasc go díreach ag an Spiorad. Agus meabhraím daoibh gur mar sin a bhí an scéal cheana féin leis an scrolla a scríobh Maoise faoi dheachtú Dé.

An fharraige, umar na n-ablutions

Is é an dara eilimint den chearnóg an umar ablution, réamhshocrú ar an dóiteán baiste. Tugann Dia an focal “fharraige” mar ainm air. I dtaithí an duine tá an fharraige comhchiallach le “bás”. Shlog sí suas na hantileabháin lena tuile agus báthadh marcra Pharaoh go léir a bhí ar thóir Mhaois agus a mhuintir Eabhraigh. Sa bhaisteadh, go bhfuil gá leis ina thumadh iomlán, tá an seandúine peacach ceaptha bás a fháil chun éirí as an uisce mar chréatúr nua arna fhuascailt agus arna ghiniúint ag Íosa Críost a chuireann a cheartas foirfe ina leith. Ach níl anseo ach prionsabal teoiriciúil a mbeidh a chur i bhfeidhm ag brath ar nádúr an iarrthóra a chuireann é féin i láthair. An dtagann sé, mar Íosa, ag baisteadh, chun toil Dé a dhéanamh? Freagra aonair atá ann agus cuireann Íosa i leith nó ní chuireann sé a fhíríantacht i leith ag brath ar an gcás. Is follas go n-urramóidh an té ar mian leis a thoil a dhéanamh, le lúcháir agus le buíochas, an dlí naomhtha diaga, arb ionann é agus peaca. Má chaithfidh sé bás a fháil in uisce an bhaiste, níl aon cheist ann go n-athbhreithneofaí é i seirbhís Chríost, ach amháin de thaisme mar gheall ar laige collaí an duine.

Dá bhrí sin, glan ar a bpeacaí agus a chur ar an bhfíríantacht barúlach Íosa Críost, cosúil le sagart an cúnant d’aois, is féidir leis an tofa Críostaí dul isteach san ionad naofa nó teampall chun freastal ar Dhia in Íosa Críost. Nochtann an tógáil phictiúrtha seo cosán an fhíor-reiligiúin dhiaga mar sin toisc nach bhfuil iontu seo ach siombailí, beidh an réaltacht le feiceáil sna hoibreacha a thabharfaidh na daoine tofa inchosanta os comhair fir, aingeal, agus Dia cruthaitheoir.

Plean Dé prophesied in íomhána

Ina phlean, chuir Dia deireadh le peaca na dtoghaí trí fhuil Íosa Críost a tugadh go cathair na trócaire san sanctóir nó san áit is naofa. Deonaíodh cead do thochailtí eisceachtúla ar shuíomh Mount Golgotha in Iarúsailéim go dtí 1982, léirigh altra seandálaí Adventist Ron Wyatt go raibh fuil Íosa ag sileadh i ndáiríre síos an taobh clé den suíochán trócaire suite i bpluais faoi thalamh ag sé méadar faoi bhun na croise. de chrosadh Chríost; an rud a tharla ag bun Sliabh Golgotha. Sa ghnás sagartúil, tugann an sagart a chuirtear san áit naofa aghaidh ar an suíochán trócaire agus na rudaí neamhaí atá suiteáilte san áit is naofa, an

tearmann. Dá bhrí sin, tá an méid atá ar thaobh na láimhe clé de dhéantús an duine ar dheis Dé. Mar an gcéanna, déantar an Eabhrais a scríobh ón taobh deas go clé an duine, ag dul ar an treo Thuaidh-Theas, mar sin, ó chlé go deas Dé. Mar sin, tá plean an dá chúnant scríofa i léamh na háite is naofa seo, ó dheis an duine go dtí a chlé; nó a mhalairt do Dhia. Rinne Giúdaigh an tSeanchúnant freastal ar Dhia faoi íomhá siombalach an cherub atá suite sa tearmann ar a dheis. Le linn a gcomhghuaillíochta, doirteadh fuil an ghabhair a maraíodh ar “lá an réitithe” ar an tosach agus ar an suíochán trócaire. Rinne an t-ardsagart an sprinkling seacht nuair lena mhéar i dtreo an Oirthir. Is fíor gurb é an sean-chomhghuaillíocht an chéim thoir dá thionscadal coigiltis. Na peacaigh a bhí le maitheamh, bhíodar féin san Oirthear, in Iarúsailéim. An lá a chaill Íosa a chuid fola, thit sé ar an suíochán trócaire chéanna seo, agus thosaigh an cúnant nua a bunaíodh ar a fhuil agus a cheartas faoi chomhartha an dara cherub atá suite ar an taobh clé, ar an taobh theas. Mar sin, le feiceáil ag Dia, tharla an dul chun cinn seo óna chlé go dtí **a** “dheis”, taobh a bheannachta, mar atá scríofa i Salm 110:1: “*Ó Dháiví. Salm. Briathar an Tiarna do mo Thiarna: Suí ar mo láimh dheis, go dtí go ndéanfaidh mé do naimhde ina stóil do chos* . Agus ag daingniú Eabhraigh 7:17, sonraíonn véarsaí 4 go 7: “*Mhionnaigh an Tiarna, agus ní dhéanfaidh sé aithrí: Is sagart thú go deo, ar mhodh Melchisedeic. Briseann an Tiarna ar do dheis ríthe i lá a fheirge. Déanann sé ceartas i measc na náisiún: tá gach rud lán de chorpáin; briseann sé cinn ar fud na tíre. Ólann sé as an sruthán agus é ag siúl: is é sin an fáth a ardaíonn sé a cheann* .” Mar sin, déanann Íosa Críost macanta ach amháin magadh agus reibiliúnaithe an praghas a íoc as a ndíspeagadh as fianaise uaibhreach a ghrá trócaireach dá toghaí fuascailte.

Mar sin, agus iad ag dul isteach sa chúirt nó sa teampall, go dtugann na hEabhraigh a ndroim don “ghrian ag éirí” a raibh meas ag na págánaigh air i gcaitheamh an ama in áiteanna éagsúla ar domhan, gur theastaigh ó Dhia go dtógfaí an sanctóir, ar a fhad, san Oirthear- Ais Thiar. Ina leithead, bhí balla ar dheis na háite is naofa suite ar an “Thuaidh” agus bhí an balla clé ar an taobh “Theas”.

I Matt.23:37, thug Íosa dó féin an íomhá de “*chearc a chosnaíonn a sicíní faoina sciatháin*”: “*Iarúsailéim, a Iarúsailéim, a mharaíonn na fáithe agus a chloíonn na daoine a chuirtear chugat, Cé mhéad uair a theastaigh uaim cruinnigh le chéile do leanaí, mar a chruinníonn cearc a sicíní faoina sciatháin, agus ní raibh tú sásta!* “. Is é seo a mhúineann sciatháin sínte an dá cheiribín, do gach ceann den dá chomhghuaillíocht as a chéile. De réir Eax.19:4, cuireann Dia é féin i gcomparáid le “*iolar*”: “*Tá an méid a rinne mé go dtí an Éigipt feicthe agat, agus conas a d’iompair mé ar sciatháin iolair thú agus a thug chugam thú*”. In Ath.12:14, sonraíonn sé “*iolar mór*”: “*Agus tugadh dhá sciathán an iolair mhóir don bhean, ionas go n-eitiltfeadh sí isteach sa bhfásach, go dtí a hionad, áit a gcothaítear í ar feadh tamaill, , agus leath ama, i bhfad ó aghaidh na nathair* .” Léiríonn na híomhanna seo an réaltacht chéanna: Cosnaíonn Dia iad siúd a bhfuil grá aige dó toisc go dtugann siad grá dó, sa dá chomhghuaillíocht as a chéile, roimh Íosa Críost agus ina dhiaidh.

Mar fhocal scoir, go siombalach, b’ionann teampall na hEabhraise agus corp Chríost, corp na ndaoine tofa agus le chéile, Bride Chríost, a Thoghaí,

comhthionól na ndaoine tofa. Ar na cúiseanna seo go léir, tá rialacha cothaithe sláintíochta bunaithe ag Dia ionas go naomhófar na cineálacha éagsúla seo den teampall agus go dtabharfar urraim dóibh; 1Cor.6:19: “ *Nach bhfuil a fhios agat gur teampall an Spioraid Naoimh atá ionat do chorp, atá agat ó Dhia, agus nach leatsa tú? »*

Óir, rud ar bith ach óir

Ní mór dúinn freisin an tábhacht a bhaineann leis an gcrítéar seo a thabhairt faoi deara: tá an troscán agus na huirlisí go léir, na cherubim agus na ballaí istigh féin déanta as óir nó clúdaithe le hór buailte. Is é an tréith óir a charachtar unalterable; seo an t-aon luach a thugann Dia air. Ní haon ionadh é go ndearna sé óir siombail an chreidimh foirfe, arbh é Íosa Críost an tsamhail uathúil agus foirfe de. An taobh istigh den teampall agus an íomhá sanctóir an ghné taobh istigh de spiorad Íosa Críost inhabited ag sanctification, an íonacht an Spiorad Naomh Dé; ní raibh aon athrú ar a charachtar agus ba é sin ba chúis leis an mbua a bhí aige ar pheaca agus ar bhás. Tá an sampla a thug Íosa á chur i láthair ag Dia mar mhúnla chun aithris a dhéanamh ar a chuid tofa go léir; is é seo a riachtanas, an t-aon choinníoll chun a bheith ag luí go haonarach agus le chéile leis an saol neamhaí síoraí, tuarastal agus luach saothair na mbuaiteoirí. Na luachanna a bhí aige a bheith againne, ní mór dúinn a bheith cosúil leis mar Chluain Eois, mar atá scríofa i 1 Eoin 2:6: “ *An té a deir go gcloíonn sé ann, caithfidh sé siúl freisin mar a shiúil sé -céanna* ”. Tugtar brí an óir dúinn in 1 Peadar 1:7: “ *Go bhféadfadh moladh, glóir agus onóir a bheith mar thoradh ar thástáil do chreidimh, atá níos luachmhaire ná an t-ór a chailltear (atá, áfach, trí thine). , nuair a fheictear Íosa Críost . Déanann Dia tástáil ar chreideamh a dhaoine tofa. Cé nach féidir a athrú, is féidir le hór rianta d'ábhair eisíonta a bheith ann, agus chun é a bhaint, ní mór é a théamh agus a leá. Éiríonn an slaig nó na neamhíonachtaí ansin chuig a dhromchla agus is féidir iad a bhaint. Is íomhá í de thaithí shaol thalmhaí na ndeisceabal fuascailte ina ndéanann Críost an t-olc a dhíspreagadh agus a ghlanann iad, á chur faoi thrialacha éagsúla. Agus is faoi choinníoll a mbua san ordeal amháin a chinneann an Breitheamh mór Íosa Críost i ndeireadh a saoil, a gcinniúint shíoraí. Ní féidir an bua seo a fháil ach lena thacaíocht agus lena chabhair, mar a dhearbhaigh sé in Eoin 15:5-6 agus 10 go 14: “*Is mise an fhíniúin, is sibhse na craobhacha. An té a fhanann ionam agus a bhfanaim ann, iompaíonn sé go leor toraidh, mar gan mise ní féidir leat aon ní a dhéanamh. Mura bhfanann duine ionam, caitear amach é mar chraobh agus í; ansin cruinnimid na craobhacha, cuirimid isteach sa tine iad, agus dóitear iad .”* Teastaíonn géilleadh d’aitheanta diaga: “ *Má choinníonn sibh m’aitheanta, fanfaidh sibh i mo ghrá, díreach mar a choinnigh mé aitheanta m’Athar, agus fanaigí ina ghrá. “ . Éiríonn le fáil bháis ar son cairde an bhuaic foirfe de ghnáth-ghrá an duine: " *Seo m’ordú: Grá dá chéile, mar a thug mé grá duit." Níl grá níos mó ann ná saol duine a leagan síos do chairde .”* Ach tá an t-aitheantas seo ó Íosa coinníollach: “ *Is sibhse mo chairde, má dhéanann sibh mar a ordáim daoibh .”***

Maidir lena chuid féin, rinneadh an coinneoir ar a raibh seacht lampa d’ór soladach. Ní fhéadfadh sé a shiombail ansin ach foirfeacht Íosa Críost. Léiríonn an t-ór a fuarthas ina dhiaidh sin i séipéil an Chaitliceachas Rómhánach éileamh a chreidimh bhréige. Sin é an fáth, i gcodarsnacht leis sin, gur baineadh de na

teampaill Protastúnacha go léir ornáidí, humhal agus déine. I siombalachas an tearmann agus an teampall, cruthaíonn láithreach an óir nach féidir leis an tearmann ach ionadaíocht a dhéanamh ar Dhiaga Íosa Críost. Ach mar shíneadh, tá sé scríofa gurb é an Ceann é, ceann na hEaglaise atá ina chorp in Eph.5:23-24: “ *Oir is é an fear céile ceann na mná céile, mar is é Críost ceann na hEaglaise , arb é a chorp é , agus arb é an Slánaitheoir é. Anois, díreach mar atá an Eaglais faoi réir Chríost, mar sin freisin ní mór do mhná céile a bheith faoi réir a gcuid fear céile i ngach ní. »* Ach mar sin a shonraíonn an Spiorad: “ *A fhir chéile, gráigí bhur mná céile, mar a thug Críost grá don Eaglais, agus thug sé é féin ar a son, chun í a naomhú leis an bhfocal , tar éis í a íonghlánadh le baisteadh uisce, chun an Eaglais seo a dhéanamh. le feiceáil os a chomhair glórmhar, gan spota ná roic ná aon ní dá shórt, ach naofa gan mhilleán. “. Seo mar sin, arna chur in iúl go soiléir, cad é atá sa chreideamh Críostaí fíor. Ní hamháin go bhfuil a chaighdeán teoiriciúil toisc gur cleachtas é a chuirtear i bhfeidhm ina réaltacht go léir. Is gá aontú le caighdeán a “ focal ” nochtaithe ; is éard atá i gceist leis ná aitheanta agus deasghnátha Dé a choinneáil agus na rúndiamhra a nochtar ina chuid tairngreachtaí sa Bhíobla a chur ar an eolas. Meabhraítear agus deimhnítear an critéar seo, “ *dothuigthe nó dothuigthe* ” na dtogh, in Rev. 14:5 áit a gcuirtear i leith na naomh “Adventist” é ar fhilleadh deiridh Chríost. Ainmnítear iad le siombail an “ *144,000* ” atá séalaithe le “ séala Dé ” in Ath.7. Is é an taithí atá acu ar an iomlán naomhú . Léiríonn an staidéar seo go ndearna an tabernacle, an tearmann, an teampall agus a siombailí go léir prophesied an tionscadal mór shábháil Dé. Fuair siad a n-aidhm agus a gcomhlíonadh i léiriú na ministreacht thalmhaí Íosa Críost a nochtadh don chine daonna. Mar sin, tá an gaol a choimeádann an duine roghnaithe leis de chineál agus de charachtar prophetic; cuireann an duine aineolach é féin ar iontaoibh an chruthaitheora Dia a bhfuil gach rud ar eolas aige; a thógann a thodhchaí agus a nochtann dó é.*

Tá sé léirithe ag staidéar an teampaill a thóg an Rí Solamh dúinn nach mór dúinn an chuid “teampaill” atá inrochtana d’fhir a chur amú leis an “tearmann” atá in áirithe go heisiach don Dia neamhaí. Mar thoradh air seo, cailteann an focal “tearmann” a úsáidtear in ionad an fhocail “naofa” i Dan.8:14 an uair seo gach dlisteanacht, toisc go mbaineann sé le háit neamhaí nach bhfuil gá le íonú i 1843. Agus a mhalairt ar fad, baineann an focal “naomhthacht” leis na naoimh nach mór dóibh briseadh ó chleachtadh an pheaca ar domhan chun go mbeidís naomhaithe nó go roghnófar iad le bheith tofa ag Dia.

Ag bás Íosa Críost, bhí an brat a scar an “teampall” ón “tearmann” stróicthe ag Dia, ach ní bhfaigheadh ach paidreacha na naomh rochtain spioradálta ar an sanctóir neamhaí mar a ndéanfadh Íosa idirghabháil ar a son. Bhí an teampall le leanúint dá ról mar theach cruinnithe do na toghthóirí ar domhan. Bhí sé mar an gcéanna i 1843, rinneadh athnuachan ar an bprionsabal. Fanann “teampall” na naomh ar domhan agus sa “tearmann”, gan ach neamhaí, athchromann idirghuí Chríost go hoifigiúil i bhfabhar an Adventist tofa amháin a roghnaíodh. Mar sin níl “tearmann” ar domhan a thuilleadh sa chomhghuaillíocht nua ina n-imíonn a siombail. Níl fágtha ach “teampall” spioradálta na ndaoine tofa fuascailte.

Ba é an t-aon truaillíocht ba ghá glanadh ná peacaí na ndaoine ar domhan, óir níor tháinig aon cheann dá bpeacaí chun neamh a thruailliú. Ní fhéadfadh ach láithreach an diabhail agus a dheamhain reibiliúnach é seo a dhéanamh, agus sin an fáth, le bua, i Mícheál, Íosa Críost a dhíbirt ó neamh agus iad a chaitheamh ar thalamh an pheaca áit a gcaithfidh siad fanacht go dtí a mbás.

Tá rud amháin eile le tuiscint tar éis siombalachas na beannaitheachta a phlé. Chomh naofa is atá na siombailí seo, níl iontu ach rudaí ábhartha. Tá fíor-naomhacht 'san mbeathaidh, agus sin an fáth gur mhó do Íosa Críost 'na theampall do bhí ann féin d'aontoisc chun dlí Dé, íomháigh a phearsa agus a chirt do chiontaigh an peacach talmhaidh. Is mar thaca le teagasc a thogtha amháin a chuir Dia na rudaí seo i gcrích ag Maois agus ag a chuid oibrithe. Is ar mhaithe le hiompar idolatrúil a sheachaint a d'údaraigh Dia do fhear, dá sheirbhíseach, Ron Wyatt, áirc a fhianaise a aimsiú agus teagmháil a dhéanamh leis i 1982. Toisc go bhfuil “fianaise Íosa” ar “spiorad na tairngreachta é” i bhfad *níos fearr* . dó agus níos úsáidí ó tháinig sé go pearsanta chun brí an tionscadail choigilt a ullmhaíodh dá chuid roghnaithe ar domhan a nochtadh. Bhí cead ag Ron Wyatt scannán a dhéanamh ar na Deich nAitheanta a thóg aingeal amach as an áirc, ach dhiúltaigh sé an scannán a choinneáil. Cruthaíonn na fíricí seo go raibh a fhios ag Dia roimh ré a dhiúltú, ach cosnaíonn an rogha seo sinn ón idolatracht a d'fhéadfadh a leithéid de thairfead a dhéanamh i gcuid dá toghthaí is leochailí. Nochtadh an réaltacht seo dúinn, ionas go gcoimeádfaimid i smaointe ár gcroí mar phribhléid mhilis a thugann ár nDia an Ghrá.

Scaradh Genesis

Cé gur nocht staidéar na hoibre seo dúinn na rúin atá i bhfolach in tairngreachtaí Dhónaill agus na hAithrí, ní mór dom cabhrú leat anois na tairngreachtaí a nochtadh i leabhar Geineasas a aimsiú, focal a chiallaíonn “tús”.

Aird!!! Tháinig an fhianaise a thabharfaimid faoi deara sa staidéar seo ar leabhar Geineasas go díreach ó bhéal Dé a d’ordaigh dá sheirbhíseach Maois é. Is é gan a chreidiúint sa scéal seo ná an feall is mó is féidir a dhéanamh go díreach do Dhia, fearg a dhúnann go cinntitheach an doras chun na bhflaitheas toisc go nochtann sé neamhláithreacht iomlán "creidimh, gan é dodhéanta a bheith taitneamhach do Dhia," de réir . Eabhraigh 11:6.

Sa réamhrá dá Apocalypse, d’áitigh Íosa go láidir ar an abairt seo: “ *Is mise an alfa agus an óimige, an tús agus an deireadh* ” a luann sé arís ag deireadh a Revelation in Rev.22:13 . Thugamar faoi deara cheana féin carachtar fáidhiúil leabhar Genesis, go háirithe maidir leis an tseachtain seacht lá a dhéanann tuar seacht míle bliain. Anseo, tugaim faoi leabhar Genesis seo ón ngné den téama “ **scaradh** ” atá mar thréith go háirithe dó mar a fheicfimid.

Geineasas 1

An 1ú lá

Geineasas 1:1: “ *Sa tús chruthaigh Dia na flaithis agus an talamh* ”

Mar a thugann an focal “ *tús* ” le fios, chruthaigh Dia go deimhin an “ *talamh* ” mar chroílár agus mar bhonn toise nua, comhthreomhar leis na foirmeacha den bheatha neamhaí a tháinig roimhe. Chun íomhá péintéir a úsáid, dó tá sé faoi chruthú péintéireachta nua a chruthú agus a chur i bhfeidhm. Ach tugaimid faoi deara cheana féin, go bhfuil “ *na neamh agus an talamh* ” **scartha óna mbunús** . Ainmníonn na “ *spéartha* ” an cosmos idir-réaltach folamh, dorcha agus gan teorainn; agus feictear an “ *talamh* ” ansin i bhfoirm liathróide atá clúdaithe le huisce. Ní raibh an “ *talamh* ” ann roimh sheachtain na cruthaitheachta ó cruthaíodh é ag tús nó ag “ *tús* ” chruthú na saintoise talmhaí seo. Tagann sé as rud ar bith agus glacann sé cruth ar ordú Dé chun ról a chomhlíonadh a bhí riachtanach mar gheall ar an tsaoirse atá ag bunús an pheaca a rinne a chéad chréatúr ar neamh; an té a ainmníonn Íseáia 14:12 agus na hainmneacha “ *réalta na maidine* ” agus “ *mac breacadh an lae* ” tar éis éirí mar Shatán ó thug sé aghaidh ar údarás Dé. Tá sé ina cheannaire ó shin ar an gcampa reibiliúnach neamhaí atá ann faoi láthair agus ar an gcampa domhanda amach anseo.

Gen.1:2: “ *Bhí an talamh gan cruth agus folamh: bhí dorchadas ar aghaidh na doimhne, agus Spiorad Dé ag gluaiseacht thar na huiscí .* ”

De réir mar a thosaíonn péintéir tríd an gciseal cúlra a chur i bhfeidhm ar an chanbhás, cuireann Dia an cás atá i réim sa bheatha neamhaí cruthaithe cheana féin agus an saol talmhaí a chruthóidh sé i láthair. Mar sin ainmníonn sé tríd an bhfocal “ *dorchadas* ” gach ní nách bhfuil ina fhaomhadh agus go n-ainmneoidh

sé “ *solas* ” mar fhreasúra iomlán. Tabhair faoi deara an nasc a bhunaíonn an véarsa seo idir an focal “ *dorchadas* ”, i gcónaí san iolra mar is iolraí a ghnéithe, agus an focal “ *duimhne* ” a ainmníonn an domhan nach bhfuil aon chineál beatha aige. D’úsáid Dia an tsiombail seo chun a chuid naimhde a ainmniú: na réabhlóidithe “neamhdhiacha” agus na saor smaointeoirí in Ath.11:7 agus reibiliúnaithe Caitliceachas an Phápa in Ath.17:8. Ach tháinig na Protastúnaigh reibiliúnaigh isteach leo i 1843, ag dul faoi cheannas Sátán, “*aingeal an duibheagáin*” de Ath. 9:11; a tháinig le hAidbhinteachas mídhlisteanach i 1995.

San íomhá a thairgtear sa véarsa seo, feicimid go scarann an “**dorchadas**” “ *spiorad Dé* ” ó “ *na huiscí* ” a dhéanfaidh tairngreacht go siombalach, i nDaniel agus san Revelation, ar mhaiseanna “ *pobail, náisiúin agus teangacha* ” faoi na siombailí. “ *farraige* ” in Dan.7:2-3 agus Rev.13:1, agus faoi sin “ *aibhneacha* ” in Ath.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Cuirfear an **scaradh go luath i leith an “pheaca”** bunaidh a dhéanfaidh Éabha agus Ádhamh. Mar atá san íomhá a thugtar, cuimsíonn Dia guailí saol an dorchadais ceangailte leis na haingil reibiliúnaigh a leanann Sátán ina rogha chun dúshlán a thabhairt d’údarás Dé.

Gen.1:3: “ *Dúirt Dia: Bíodh solas ann! Agus bhí an solas* ”

Socraíonn Dia a chaighdeán “ *maith* ” de réir a bhreithiúnais féin agus ceannasach. Tá an rogha “ *maith* ” seo ceangailte leis an bhfocal “ *solas* ” mar gheall ar a ghné ghlórmhar, sofheicthe ag cách agus ag cách, mar ní ghineann an mhaith “náire” a thugann ar an duine dul i bhfolach chun a chuid uilc a chur i gcrích. Mothóidh Ádhamh an “náire” seo tar éis an pheaca de réir Gen.3, i gcomparáid le Gen.2:25.

Gen.1:4: “ *Chonaic Dia go raibh an solas go maith; agus scar Dia an solas ón dorchadas.* ”

Is é seo **an chéad bhreithiúnas** a léirigh Dia. Nochtann sé a rogha den **mhaith** a thaispeánann an focal “ *solas* ” agus a dhaoradh ar an **olc** a ainmnítear leis an bhfocal “ *dorchadas* ”.

Nochtann Dia dúinn cuspóir a chruthaithe talmhaí agus mar sin an toradh deiridh a bhainfidh a thionscadal amach: scaradh **cinntitheach** na ndaoine a bhfuil grá acu dá “ *sholas* ” uathu siúd ar fearr leo an “ *dorchadas* ”. Is iad “ *Solas agus dorchadas* ” an dá rogha atá déanta ag prionsabal na saoirse a theastaigh ó Dhia a thabhairt dá chréatúir neamhaí agus talún go léir. Tá beirt cheannairí ag an dá champa fhreasúracha seo ar deireadh; Íosa Críost don “ *solas* ” agus Satan don “ *dorchadas* ”. Agus beidh dhá chríoch dhifriúla freisin ag an dá champa fhreasúracha seo, mar dhá phol an domhain; beidh na daoine tofa beo go deo i bhfianaise Dé de réir Ath.21:23; agus scriosta ag filleadh Chríost, beidh na reibiliúnaithe suas go deireadh mar “ *deannaigh* ” ar an domhan uaigneach a thiocfaidh chun bheith arís *mar an duibheagán* de Gen.1:2. Aiséirí chun breithiúnais, déanfar iad a dhíbirt go cinntitheach agus iad á gcaitheamh i “ *loch tine* ” an “ *dara bás* ” de réir Ath.20:15.

Gen.1:5: “ *D'iarr Dia an solas lá, agus an dorchadas ghlaigh sé oíche. Mar sin bhí tráthnóna, agus bhí maidin: sin an chéad lá.* ”

an “ *chéad lá* ” seo den Chruthú tiomnaithe do scaradh cinntitheach an dá champa déanta ag na roghanna “ *solas agus dorchadas* ” a thabharfaidh aghaidh

ar a chéile ar domhan go dtí bua deiridh Íosa Críost agus athnuachan na cruthaitheachta ar domhan. Tá an “*céad lá*” “*marcáilte*” mar sin ag an údarú a thugann Dia do na reibiliúnaigh troid ina choinne i rith na “seacht míle” bliain a ndearnadar tairngrecht orthu ar feadh na seachtaine ar fad. Tá sé oiriúnach mar sin a bheith ina chomhartha, nó ina “*marc*” den adhradh bréagach diaga a fuarthas i gcaitheamh na sé mhílaoise i measc na bPágánach nó na nGiúdach neamhchreidmheach, ach go háirithe sa ré Chríostaí, ó glacadh “lá an Neamhchonclúithe”. Sun" mar lá seachtainiúil scíthe a fhorchuirtear le húdarás impiriúil Constantine I 7 Márta, 321. Seo é an chaoi ón dáta seo, tá an Domhnach "Críostaí" reatha ina "*marc an Beast*" ar aghaidh leis an tacaíocht reiligiúnach a tugadh. dó ag creideamh Caitliceach an Phápa ó 538. Ar ndóigh, bhí go leor le tairiscint ag “*alfa*” Geineasas do sheirbhísigh dhílseacha Íosa Críost an “*óimige*”. Agus níl deireadh leis.

An 2ú lá

Gen.1:6: “*Dúirt Dia, Bíodh fairsinge idir na huiscí, agus scarfadh sé na huiscí ó na huiscí.*”

Anseo arís, is ceist **scaradh í** : “*uiscí ó uiscí*”. Déanann an gníomh prophesies **scaradh** créatúir Dé siombailithe ag na “*uiscí*”. Deimhníonn an rann seo **deighilt nádúrtha** na beatha neamhaí ón saol talmhaí agus, mar sin féin, **scaradh** “mic Dé” ó “chlann an diabhal” ar a dtugtar chun comhchónaí le chéile go dtí an breithiúnas marcáilte, trí bhás Íosa Críost do na haingil rebellious olc, agus go dtí an tuairisceán i ghlóir Íosa Críost do na Earthlings. Tabharfaidh an **scaradh** seo údar don fhíríc go gcruthófar fear beagán níos lú ná na haingil neamhaí ós rud é go mbeidh an ghné neamhaí dorochtana dó. Sórtáil fada a bheidh i stair an domhain go dtí deireadh. Bhunaigh an peaca neamhord agus eagraíonn Dia an neamhord seo trí shórtáil roghnaíoch.

Gen.1:7: “*Agus rinne Dia an Fairsinge, agus scar sé na huiscí atá faoin Fairsinge ó na huiscí atá os cionn an Fairsinge. Agus mar sin a bhí.*”

Scarann an íomhá a thugtar an bheatha thalmhaí atá á fán ag na “*huiscí atá thíos*” ón saol neamhaí atá “*os cionn an fairsinge*”.

Gen.1:8: “*D'iarr Dia na spéire fairsinge. Mar sin bhí tráthnóna, agus bhí maidin: ba é seo an dara lá.*”

Ainmníonn an spéir seo an ciseal atmaisféarach a fhoirmítear ón dá ghás (hidrigine agus ocsaigin) a dhéanann suas uisce, timpeall ar dhromchla iomlán an domhain agus nach bhfuil rochtain nádúrtha ag an duine air. Ceanglaíonn Dia é le láithreach na beatha neamhaí dofheicthe mar atá an scéal ó gheobhaidh an diabhal féin an t-ainm “*Prionsa cumhachta an aeir*” in Eph.2:2: “*... inar shiúil tú uair amháin, de réir Slí an tsaoghail so, do réir **phrionsa cumhachta an aeir**, an spioraid atá anois ag feidhmiú i gclann an éirí amach*”; dearcadh a bhí aige cheana féin ar an domhan neamhaí.

An 3ú lá

Gen.1:9: “ *Dúirt Dia, Bailíodh na huiscí atá faoin spéir le chéile in aon áit amháin, agus léiríodh talamh tirim. Agus mar sin a bhí .*”

Go dtí an t-am seo, chlédaigh " *na huiscí* " an domhan ar fad ach ní raibh aon chineál beatha ainmhithe muirí iontu go fóill a chruthófar ar an 5ú ^{lá} . Tabharfaidh an cruinneas seo a barántúlacht go léir do ghníomhaíocht na tuile de Genesis 6 a bheidh in ann foirm na beatha mara ainmhíoch a scaipeadh ar an domhan báite; rud a thabharfaidh údar ansin le hiontaisí agus sliogáin mhara a aimsiú ann.

Gen.1:10: “ *D’iarr Dia talamh tirim ar an talamh tirim, agus thug sé farraigí ar mhais na n-uiscí. Chonaic Dia go raibh sé go maith .*”

Dia go bhfuil **an deighilt** nua seo “ *go maith* ” *toisc go dtugann sé* ról dhá shiombail don dá théarma seo, taobh amuigh de na haigéin agus na mór-roinne, a ainmneoidh an Eaglais Chaitliceach Chríostaí faoi seach agus d’fhág an Protastúnach Chríostaí an chéad cheann faoin *ainm* na hEaglaise Leasaithe. Dá bhrí sin is “ *maith* ” é an **scaradh** a rinne siad idir 1170 agus 1843 . Agus nochtadh a spreagadh dá sheirbhísigh dhílis in aimsir an Reifirméisean in Ath. 2:18 go 29. Sna véarsaí seo, feicimid an soiléiriú tábhachtach seo ar véarsaí 24 agus 25 a thugann fianaise ar chás eisceachtúil sealadach: “Chun tú , *do gach duine eile i Thyatira, nach bhfuil a fháil fhoirceadal seo, agus nach bhfuil a fhios ag an doimhneacht de Satan, mar a thugann siad orthu, a deirim ribh: Leag mé aon ualach eile ar tú ; ach fan ar a bhfuil agat go dtiocfaidh mé .*” Arís eile, tríd an athghrúpáil seo, tugann Dia ord don neamhord a chruthaíonn biotáille angéineach agus daonna reibiliúnach. Tabhair faoi deara an teagasc eile seo, tabharfaidh an “ *talamh* ” a ainm don phláinéid ar fad mar go bhfuil an “ *tirim* ” ullmhaithe le bheith ina thimpeallacht nádúrtha do shaol an duine dá ndearna Dia an cruthú seo. Toisc go bhfuil dromchla na mara ceithre huair níos mó ná dromchla an domhain thirim, d’fhéadfadh go mbeadh an t-ainm “ *farraige* ” tuillte níos fearr ag an bpláinéad ach nach bhfuil údar maith leis sa tionscadal diaga. Faightear na focail “*nathanna*” seo: “éanann éanlaith le chéile agus éanlaith chleite le chéile”, sna grúpaí seo. Mar sin, idir 1170 agus 1843, sábháladh Protastúnaigh dhílis agus shíochánta trí bhreitheamh Chríost a cuireadh i leith iad go heisceachtúil gan géilleadh don chuid eile sabóideach den seachtú lá fíor: Satharn. Agus is é riachtanas na coda seo a dhéanann an “ *talamh* ” mar shiombail de chreideamh Chríostaí bréagach ó 1843, de réir Dan.8:14. Tá cruthúnas an bhreithiúnais diaga seo le feiceáil in Ath. 10:5 ós rud é go gcuireann Íosa “ *a chosa* ” ar “*an fharraige agus ar an talamh* ” chun iad a bhrú lena fhearg.

Gen.1:11: “ *Ansin dúirt Dia, Go dtuga an talamh amach glasra, féar a ghinfidh síol, agus crainn torthaí ag tabhairt torthaí de réir a gcineáil, agus a síol iontu ar an talamh. Agus mar sin a bhí .* »

Deimhnítear an tosaíocht atá tugtha ag Dia don talamh tirim: ar dtús, faigheann sé an chumhacht chun “ *glasraí , féar a iompraíonn síl, crainn torthaí a thugann torthaí de réir a gcineáil* ” a “tháirgeadh”; gach rud a tháirgtear ar dtús do riachtanais an duine, agus sa dara háit le haghaidh na n-ainmhithe talún agus neamhaí a bheidh mórthimpeall air. Úsáidfí Dia na léirithe seo den domhan mar íomhánna siombalacha chun a chuid ceachtanna a nochtadh dá sheirbhísigh. Fear, cosúil leis an “*crann* ”, iompróidh torthaí, maith nó olc.

Gen.1:12: “ *Thug an talamh amach glasra, féar ag cur síolta de réir a cineáil, agus crainn ag tabhairt torthaí agus a bhfuil a gcuid síolta iontu de réir a gcineáil. Chonaic Dia go raibh sé go maith.* »

Sa 3ú ^{lá seo}, ní dhéanann aon locht salach ar an obair a chruthaigh Dia, tá an dúlra foirfe, meastar “ *go maith* ”. In íonacht atmaisféarach agus talún foirfe, iolraíonn an domhan a léirithe. Tá na torthaí ceaptha do na neacha a chónaíonn ar an talamh: fir agus ainmhithe a tháirgeann torthaí de réir a bpearsantacht.

Gen.1:13: “ *Mar sin bhí tráthnóna, agus bhí maidin: an tréú lá a bhí ann.* ”

An 4ú lá

Gen.1:14: “ *Dúirt Dia, Bíodh soilse i bhfirmimint na spéire, chun an lá a scaradh ón oíche; bíodh siad ina gcomharthaí chun na hamanna, na laethanta agus na blianta a chomóradh.* ”

deighilt nua le feiceáil: “ *lá ó oíche* ”. Go dtí an ceathrú lá seo, ní raibh solas an lae faighte ag comhlacht neamhaí. Bhí scaradh lá agus oíche ann cheana féin i bhfoirm fhíorúil a chruthaigh Dia. Chun a chruthú a dhéanamh neamhspleách ar a láithreach, cruthóidh Dia ar an gceathrú lá réaltaí neamhaí a ligfidh do na fir féilirí a bhunú bunaithe ar shuíomh na réaltaí seo sa chosmos idir-réaltach. Mar sin beidh comharthaí an Stoidiaca le feiceáil, réalteolaíocht roimh a ré ach gan an divination reatha a ghabhann leis, .i. réalteolaíocht.

Gen.1:15: “ *Agus go mbeadh siad ina soilse i fairsinge na bhflaitheas, chun solas a thabhairt ar an talamh. Agus mar sin a bhí.* ”

an “ *talamh* ” a shoilsiú le “ *lá* ” chomh maith le “ *oíche* ”, ach caithfidh “ *solas* ” “ *lá* ” dul thar solas “ *oíche* ” mar is íomhá shiombalach é de Dhia na fírinne, cruthaitheoir an uile ní a mhaireann. Agus déanann an comharbas san ord “ *lá oíche* ” tairngreacht a bhua deiridh i gcoinne a naimhde go léir atá freisin ina ndaoine toghtha ionúin agus beannaithe. Tabharfaidh an ról seo, arb é atá ann “ *an domhan a soilsíú* ” brí shiombalach do na réaltaí seo as gníomh reiligiúnach ag múineadh fírinne nó bréaga a chuirtear i láthair in ainm Dé cruthaitheoir.

Gen.1:16: “ *Rinne Dia an dá shoilse mhóra, an solas is mó chun rialú ar an lá, agus an solas is lú chun rialú ar an oíche; rinne sé na réaltaí freisin.* ”

Tabhair faoi deara an mionsonra seo go cúramach: trí “ *an ghrian* ” agus “ *an ghealach* ”, “ *an dá shoilse mhóra* ” a mhúscailt, ainmníonn Dia an ghrian tríd an abairt “ *is mó* ” agus na héiclipísí á chruthú, feictear dúinn an dá dhiosca gréine agus gealaí. faoin méid céanna, ceann amháin ag clúdach an ceann eile go cómhálartach. Ach tá a fhios ag Dia a chruthaigh é roimh an duine go bhfuil a chuma beag mar gheall ar a fad ón domhan, an ghrian 400 uair níos mó ach 400 uair níos faide ná an ghealach. Leis an cruinneas seo deimhníonn agus deimhníonn sé a theideal uachtarach, Dia cruthaitheoir. Ina theannta sin, ar leibhéal spioradálta, taispeánann sé a “móra” dochomparáide i gcomparáid le beagmhaireacht na gealaí, siombail na hoíche agus an dorchadais. Bainfidh cur i bhfeidhm na ról shiombalacha seo le hÍosa Críost darb ainm “ *solas* ” in Eoin 1:9: “ *Ba é an solas seo an solas fíor, a shoilsiú gach duine ag teacht isteach sa*

domhan é ". Tabhair faoi deara dúinn gur cuireadh comhghuaillíocht ársa na nGiúdach carnach a tógadh ar fhéilire gealaí faoi chomhartha ré "dorcha"; seo go dtí an chéad agus an dara teacht Chríost. Díreach mar a rinne ceiliúradh ar "fhéilte na gealaí nua", tráth a n-éiríonn an ghealach imithe dofheicthe, ag déanamh tairngreachta ar theacht ré gréine Chríost, rud a chuireann Mal.4:2 i gcomparáid le "ghrian na bhfíréantachta": "*Ach chun tú a eagla m'ainm, beidh an ghrian na bhfíréanta clá ardaigh, agus beidh leighis a bheith faoina sciatháin; rachaidh tú amach, agus léimfidh tú mar laonna as stábla, ...*". Tar éis na sean-chomhghuaillíochta Giúdach, tháinig "*an ghealach*" chun bheith ina siombail den chreideamh Críostaí bréagach, Caitliceach as a chéile ó 321 agus 538, ansin Protastúnach ó 1843, agus... Adventist institiúideach ó 1994 i leith.

Luann an véarsa freisin "*na réaltaí*". Tá a solas lag ach tá siad chomh líonmhar sin go lasann siad spéir na n-oícheanta talún mar sin féin. Mar sin déantar "*an réalta*" mar shiombail de theachtairí reiligiúnacha a fhanann ina seasamh nó a thiteann mar chomhartha an "*bú séala*" de Rev.6:13 inar tháinig titim na réaltaí le tairngreacht a dhéanamh ar an 13 Samhain, 1833 do na toghaí. ' titim ollmhór an Phrotastúnachais sa bhliain 1843. Bhain an titim seo freisin le teachtairí Chríost, faighteoirí na teachtaireachta ó "*Sardis*" ar dhearbhaigh Íosa dóibh: "*meastar go bhfuil tú beo agus go bhfuil tú marbh*". Meabhraítear an titim seo in Ath.9:1: "*Sheinn an cúigiú aingeal a trumpa. Agus chonaic mé réalta a bhí tar éis titim ó neamh go talamh. Tugadh eochair chlais an duibheagáin dó.*" Roimh thitim na bProtastúnach, taispeánann Ath. 8:10 agus 11 an Caitliceachas a dhaoradh go cinntitheach ag Dia: "*Sheinn an tríú aingeal an trumpa. Agus do thuit ó neamh réalt mhór ar lasadh mar lór; agus thit sé ar an tríú cuid de na haibhneacha agus ar na toibreacha uisce.*" » Tugann véarsa 11 an t-ainm "*Wormwood*" air: "*Wormwood an t-ainm atá ar an réalta seo; agus athraíodh an tríú cuid de na huiscí go mormóna, agus fuair go leor fir bás ag na huiscí, toisc go raibh siad searbh.*" Deimhnítear an rud in Ath. 12:4: "*Tharraing a eireaball an tríú cuid de réaltaí na spéire uaidh, agus chaith sé go dtí an talamh iad. Sheas an dragan os comhair na mná a bhí ar tí breith a thabhairt, chun a leanbh a ithe nuair a rugadh í.*" Beidh na teachtairí reiligiúnacha ina n-íospartaigh ansin ar fhorghníomhú na réabhlóidithe Francacha in Ath. 8:12: "*Sheinn an ceathrú aingeal an trumpa. Agus do bhuaileadh trian den ghrian, agus trian den ghealach, agus trian de na réaltaibh, ionnus gur dhorchaich an treas cuid, agus do chaill an lá trian dá shoillse, agus an oidhche mar an gcéadna.*" Is iad spriocanna na saorsmaointeoireachta réabhlóidithe naimhdeach do gach cineál reiligiúin freisin, i bpáirt i gcónaí (*an tríú*), "*an ghrian*" agus an "*ghealach*".

samhlaíonn na "*réaltaí*" an "*síol*" a gealladh d'Abrahám: "*Agus nuair a thug sé amach é, dúirt sé, Féach i dtreo na bhflaitheas, agus comhairig na réaltaí, más féidir leat iad a uimhriú. Agus dubhairt sé leis: Sin é do shíolsa.*" Aird! Tugann an teachtaireacht méid iomadúla le fios ach ní deirtear aon rud faoi cháilíocht chreidimh an tslua seo ina bhfaighidh Dia "*mórán ar a dtugtar ach is beag duine atá roghnaithe*" de réir Matt.22:14. Is siombail iad na "*réaltaí*" arís do na toghaí i Dan.12:3: "*Beidh na daoine cliste ag taitneamh ar nós splendour na spéire, agus iad siúd a mhúineann fíréantacht do mhórán, lonróidh siad mar na réaltaí go deo na ndeor*".

Gen.1:17: “ *Chuir Dia i bhfairsinge na spéire iad chun solas a thabhairt don talamh.* ”

Feicimid anseo ar chúis spioradálta áitiú Dé ar ról seo na réaltaí: “ *an domhan a shoilsiú* ”.

Gen.1:18: “ *An lá agus an oíche a rialú, agus an solas a scaradh ón dorchadas. Chonaic Dia go raibh sé go maith .* ”

Anseo dearbhaíonn Dia ról spioradálta siombalach na réaltaí seo trí “ *lá agus solas* ” a nascadh le chéile ar thaobh amháin, agus “ *oíche agus dorchadas* ” ar an taobh eile.

Gen.1:19: “ *Mar sin bhí tráthnóna, agus bhí maidin: an ceathrú lá a bhí ann .* ”

Is féidir leis an domhan leas a bhaint as solas agus teas na gréine anois chun a thorthúlacht agus a tháirgeadh bianna plandaí a chinntiú. Ach ní bheidh ról na gréine tábhachtach ach amháin tar éis an pheaca a dhéanfaidh Éabha agus Ádhamh. Luíonn an saol go dtí an nóiméad tragóideach seo ar chumhacht mhíorúilteach chumhacht chruthaitheach Dé. Tá an bheatha thalmhaí eagraithe ag Dia don tréimhse seo nuair a bhuaifidh an peaca an domhan lena mhallacht go léir.

An 5ú lá

Gen.1:20: “ *Dúirt Dia, Go dtuga na huiscí amach nithe beo go flúirseach, agus ligigí d’éin eitilt ar an talamh go dtí fairsinge na spéire .* ”

Ar an 5ú ^{lá seo}, tugann Dia an chumhacht do na “ *huiscí* ” “ *ainmhithe beo a tháirgeadh go flúirseach* ” chomh líonmhar agus chomh héagsúil sin go mbíonn deacracht ag eolaíocht nua-aimseartha iad go léir a liostú. Ag bun an duibheagáin sa dorchadas iomlán, aimsímid saolré anaithnid d’ainmhithe beaga bídeacha fluaraiseacha a splancaíonn, a chaochann agus a athraíonn déine solais agus fiú dath. Mar an gcéanna, gheobhaidh fairsinge na spéire beochan eitilt “ *éin* ”. Is cosúil anseo an tsiombail “ *sciatháin* ” a ligeann d’ainmhithe carnacha sciathánacha bogadh tríd an aer. Beidh an tsiombail ceangailte le biotáillí neamhaí nach bhfuil de dhíth orthu toisc nach bhfuil siad faoi réir dlíthe fisiceacha talún agus neamhaí. Agus i speicis sciathánacha an domhain, tabharfaidh Dia íomhá an “ *iolaire* ” dó féin a ardaíonn an airde is airde i measc gach speiceas éan agus ainmhithe eitilte. Tagann “ *an t-iolar* ” freisin mar shiombail na himpireachta, an Rí Nebuchadnesar i Dan.7:4 agus Napoleon 1ⁱⁿ Rev.8:13: “ *D’fhéach mé, agus chuala mé iolar ag eitilt sa lár ó neamh , ag rá le guth ard: Is mairg, mairg, mairg dóibh siúd atá ina gcónaí ar an talamh, mar gheall ar fhuaimeanna eile trumpaí na dtrí aingeal atá ar tí fuaim! » Rinne an chuma ar an réimeas impiriúil seo tairngreacht ar na trí “ *thruailliú* ” mhóra a bhuaifidh áitritheoirí thíortha an Iarthair faoi shiombail na dtrí “ *trumpa* ” deiridh de chuid Apo. 9 agus 11, ó 1843, nuair a tháinig an foraithe Dan.8:14 i bhfeidhm.*

Seachas an “ *iolar* ”, beidh “ *éin na spéire* ” eile ina siombail do na haingil neamhaí, idir mhaith agus olc.

Gen.1:21: “ Chruthaigh Dia iasc mór agus gach créatúr beo a ghluaiseann, a tháirg na huiscí go flúirseach de réir a gcineál; chruthaigh sé freisin gach éan sciathán de réir a chineáil. Chonaic Dia go raibh sé go maith .”

Ullmhaíonn Dia an bheatha mhuirí do riocht an pheaca, an t-am a dhéanfaidh na “ *hiasc is mó* ” a gcuid bia is lú, is é seo an cinniúint atá beartaithe agus a n-úsáidí i ngach speiceas. Ní éalóidh na “ *éin sciathánacha* ” ón bprionsabal seo mar go maróidh siad a chéile freisin le haghaidh bia. Ach roimh an bpeaca, ní dhéanann aon ainmhí mara ná éan dochar do dhuine eile, beocht an saol iad go léir agus maireann siad le chéile go foirfe. Sin é an fáth go dtugann Dia breithiúnas ar an gcás “ *go maith* ”. Beidh ról siombalach ag “ *ainmhithe* ” agus “ *éin* ” na mara tar éis an pheaca. Tabharfaidh na comhraiceanna básmhaireachta idir speicis ansin don “ *farraige* ” an bhrí atá le “bás” a thugann Dia dó i deasghnátha ablutions na sagairt Eabhraise. Tabharfar an t-ainm “ *farraige* ” ar an gcloch a úsáidtear chun na críche seo i gcuimhne ar thrasnú na “farraige rua”, agus an dá rud ina réamhléiriú ar an mbaiste Críostaí. Mar sin, tríd an ainm “ *beithíoch a ardaíonn ón bhfarraige* ” a thabhairt dó in Ath. 13:1, aithníonn Dia an creideamh Caitliceach Rómhánach agus an mhonarcacht a thacaíonn leis le comhthionól “marbh” a mharaíonn agus a itheann a gcomharsana mar an t-iasc. ón “ *mhuir* ”. Mar an gcéanna déanfaidh na hiolair, na seabhac agus na seabhac na colúir agus na colúir a ithe, mar gheall ar pheaca Éabha agus Ádhaimh agus go leor eile dá sliocht daonna go dtí an filleadh i nglóir Chríost.

Gen.1:22: “ *Bheannaigh Dia iad, ag rá, Bí torthúil agus iolraigh, agus líon uiscí na bhfarraigí; agus déanadh na héin iolrú ar an talamh .*

Is é an t-iolrú, sa chomhthéacs seo, ar ainmhithe mara agus ar éin, ach go luath freisin, ar an gcine daonna is ábhar do bheannacht Dé. Iarrtar ar Eaglais Chríost freisin líon a leanúna a iolrú, ach ansin, ní leor beannacht Dé, toisc go nglaoonn Dia, ach ní chuireann sé iallach ar aon duine freagairt dá thairiscint slánaithe.

Gen.1:23: “ *Mar sin bhí tráthnóna, agus bhí maidin: ba é an cúigiú lá .”*

Tabhair faoi deara go bhfuil an saol muirí a cruthaíodh ar an gcúigiú lá, mar sin **scartha** ó chruthú na beatha trastíre, mar gheall ar a siombalachas spioradálta a bhaineann leis an chéad fhoirm cursed agus apostate Críostaíochta; cad a dhéanfaidh reiligiún Caitliceach na Róimhe ionadaíocht ó 7 Márta, 321, an dáta a nglacfar leis an lá bréagach págánach de chuid eile, an chéad lá agus "lá na gréine", a athainmníodh ina dhiaidh sin: Dé Domhnaigh, lá an Tiarna. Deimhnítear an míniú seo leis an gcuma a bhí ar an gCaitliceachas Rómhánach sa 5ú ^{mflaoise} agus ar an bProtastúnachas a tháinig chun solais sa 6ú ^{mflaoise} .

An 6ú lá

Gen.1:24: “ *Dúirt Dia, Déanaigí ar an talamh ainmhithe beo a tháirgeadh de réir a gcineálacha, eallach, sreafa, agus ainmhithe na talún de réir a gcineálacha. Agus mar sin a bhí .”*

an 6ú ^{lá} marcáilte ag cruthú na beatha talún a, ina dhiaidh sin, tar éis na farraige, “ *a tháirgeann ainmhithe beo de réir a gcineáil, eallaigh, sreafa, agus*

ainmhithe talún de réir a gcineáil . ” Cuireann Dia tús le próiseas atáirgeadh de na créatúir bheo seo go léir . Scaipfidh siad thar dhromchla na talún.

Gen.1:25: “ *Rinne Dia beithígh an domhain de réir a gcineáil, an t-eallach de réir a gcineál, agus gach sníomhachán ar an talamh de réir a gcineáil. Chonaic Dia go raibh sé go maith .”*

Deimhníonn an rann seo an gníomh a ordaíodh sa cheann roimhe seo. Tabhair faoi deara an uair seo gurb é Dia cruthaitheoir agus stiúrthóir na beatha ainmhí talmhaí seo a tháirgtear ar domhan. Cosúil le hainmhithe na farraige, beidh ainmhithe talún ag maireachtáil le chéile go dtí aimsir pheaca an duine. Creideann Dia go bhfuil an cruthú ainmhí seo “ *go maith* ” ina gcruthaítear róil siombalacha agus úsáidfidh sé iad ina theachtaireachtaí fáidhiúla tar éis bhunú an pheaca. I measc na reiptílí, beidh príomhról ag “ *an nathair* ” mar mheán chun peaca a spreagadh a úsáideann an diabhal. Tar éis an pheaca, scriosfaidh ainmhithe an domhain gach speiceas eile i gcoinne speiceas. Agus tabharfaidh an ionsaitheacht seo údar, in Ath. 13:11, an t-ainm “ *beithíoch a ardaíonn as an talamh* ” a ainmníonn an reiligiún Protastúnach ina stádas deiridh mallaithe ag Dia i gcomhthéacs thástáil deiridh an chreidimh Adventist a bhfuil údar leis an bhfíorfhilleadh. Íosa Críost sceidealta le haghaidh earrach 2030. Tabhair faoi deara, áfach, go n-iompraíonn an Protastúnachas an mallacht seo neamhaird ag an iliomad ó 1843 i leith.

Gen.1:26: “ *Ansin dúirt Dia, Déanaimis duine inár n-íomhá, de réir ár gcosúlachta, agus go mbeadh ceannas aige ar iasc na farraige, agus ar éanlaith an aeir, agus ar an eallach, agus ar an taobh eile. an talamh go léir, agus ar na huile neithe a shnaigeas ar an talamh .”*

Trí “ *Déanaimis* ” a rá, déanann Dia an domhan dílis angelic a chomhcheangal lena chuid oibre cruthaitheacha a fheiceann a ghníomh agus a thimpeallaíonn go hiomlán díograiseach. Faoi théama an **deighilte** , tabhair faoi deara anseo , grúpáilte ar an séú^{lá} , cruthú ainmhí talmhaí agus cruthú an duine a luaitear sa véarsa seo 26, uimhir ainm Dé, uimhir a fuarthas trí na ceithre litir Eabhraise “Yod” a chur leis. = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26”; litreacha a chomhdhéanann a ainm traslitrithé “YaHWéH”. Tá údar maith leis an rogha seo mar, “ *déanta ar íomhá Dé* ”, “ *duine* ” tagann Ádhamh chun é a léiriú go siombalach i gcruthú na cruinne mar íomhá de Chríost. Tugann Dia a ghné fhisiciúil agus mheabhrach dó, is é sin le rá an cumas breithiúnas a dhéanamh ar an mhaith agus ar an olc a dhéanfaidh freagrach é. Cruthaithe an lá céanna leis na hainmhithe, gheobhaidh “ *duine* ” rogha a “ *chosúlachta* ”: Dia nó an t-ainmhí, “ *an beithíoch* ”. Mar sin féin, is trí ligean dóibh féin a bheith meallta ag “ainmhí”, “ *an nathair* ”, a ghearrfaidh Éabha agus Ádhamh iad féin ó Dhia agus cailfidh siad a “ *cosúlacht* ”. Trí tiarnas a thabhairt don duine ar “ *na reiptílí a shníonn ar an talamh* ,” tugann Dia cuireadh don duine tiarnas a bheith aige ar “an nathair” agus mar sin gan ligean dó féin a bheith múinte aige. Faraor don chine daonna, déanfar Éabha a leithlisiú agus a scaradh ó Ádhamh nuair a mheallfar í agus nuair a dhéanfar í ciontach i bpeaca na heasumhlaíocht.

Cuireann Dia na beathaí atá ann agus a tháirgeann sna farraigí, ar domhan agus sa spéir ar a iontaoibh don duine.

Gen.1:27: “ *Chruthaigh Dia an duine ar a íomhá féin, ar íomhá Dé chruthaigh sé é, fireann agus bainneann a chruthaigh sé .”*

an 6ú^{lá} cosúil leis na cinn eile, 24 uair an chloig agus is cosúil go ndéantar bunú an fhir agus na mná a ghrúpáil anseo chun críche oideachais achoimre a dhéanamh ar a gcruthú. Go deimhin, cuireann Gen.2 suas an cruthú seo de dhéantús an duine trí go leor gníomhartha a nochtadh is dócha a cuireadh i gcrích thar roinnt laethanta. Mar sin glacann scéal na caibidle seo 1 le carachtar normatach ag nochtadh na luachanna siombalacha a bhí Dia ag iarraidh a thabhairt don chéad sé lá den tseachtain.

Tá luach níos siombalach ag baint leis an tseachtain seo agus é ag déanamh íomhá ar thionscadal sábháil Dé. Déanann “an fear” siombail agus tairgeann sé Críost agus “an bhean,” an “Eaglais Roghnaithe” a ardófar uaidh. Ina theannta sin, roimh pheaca, ní hionann fíor-ama mar gheall ar staid na foirfeachta, níl am uimhrithe agus cuirfear tús le comhaireamh síos "6000 bliain" sa chéad earrach marcáilte ag an gcéad pheaca daonna. Go rialtacht foirfe, leanann oícheanta 12 uair an chloig agus laethanta 12 uair a chéile go leanúnach. Sa véarsa seo, leagann Dia béim ar chosúlacht an duine a cruthaíodh de réir a íomhá féin. Níl Ádhamh lag, tá sé lán de neart agus cruthaíodh é in ann seasamh in aghaidh temptations an diabhail.

Gen.1:28: “ *Agus bheannaigh Dia iad, agus dúirt Dia leo, Bí torthúil, agus iomadaigh, agus athlón an talamh, agus ceannaigh é; agus beidh tiarnas agat ar iasc na farraige, agus ar éanlaith an aeir, agus ar gach créatúr beo a ghluaiseann ar an talamh .”*

Díríonn Dia an teachtaireacht don chine daonna go léir agus is iad Ádhamh agus Éabha na múnlaí bunaidh di. Cosúil le hainmhithe, beannaítear iad ar a seal agus spreagtar iad le procreatú chun daoine a iolrú. Faigheann an duine tiarnas ó Dhia ar chréatúir ainmhithe, rud a chiallaíonn nach mór dó ligean dó féin a bheith i gceannas orthu, as sentimentality agus laige sentimental. Caithfidh sé gan dochar a dhéanamh dóibh ach maireachtáil ar aon dul leo. Seo, sa chomhthéacs a thagann roimh mhallacht an pheaca.

Gen. 1:29: " *Agus dúirt Dia, Féuch, a thabhairt dom daoibh gach luibh a iompraíonn síol, atá ar aghaidh na talún go léir, agus gach crann a bhfuil toradh ann, a ghineann síol: beidh sé do bia .”*

Ina chruthú plandaí, nochtann Dia a mhaitheas agus a fhlaithiúlacht go léir trí líon na síolta de gach speiceas plandaí, crann torthaí, gránach, luibheanna agus glasraí a iolrú. Tairgeann Dia samhail an chothaithe foirfe don duine a chothaíonn dea-shláinte fhisiciúil agus mheabhrach atá fabhrach don orgánach iomlán agus d’anam an duine, fiú inniu mar a bhí in aimsir Ádhaimh. Tá an t-ábhar seo curtha i láthair ag Dia ó 1843 mar riachtanas dá dhaoine roghnaithe agus tá tábhacht níos mó fós ag baint leis inár laethanta deiridh nuair a bhíonn bia ina íospartaigh de cheimiceáin, leasacháin, lotnaidicídí agus eile a scriosann an bheatha seachas é a chur chun cinn.

Gen.1:30: “ *Agus do uile bheathaí na talún, agus do uile éanlaith an aeir, agus do gach ní a ghluaiseann ar an talamh, a bhfuil anáil na beatha aige ann, tugaim gach luibh ghlas mar bhiadh. Agus mar sin a bhí .”*

Cuireann an véarsa seo i láthair an eochair a thugann údar maith don saol comhchuí seo. Tá gach rud beo vegan, mar sin níl aon chúis acu dochar a dhéanamh dóibh féin. Tar éis an pheaca, is minic a ionsaíonn ainmhithe a chéile le haghaidh bia, agus ansin buailfidh an bás iad go léir ar bhealach amháin nó ar bhealach eile.

Gen.1:31: “ *Chonaic Dia gach a rinne sé, agus féach, bhí sé an-mhaith. Mar sin bhí tráthnóna ann, agus bhí maidin ann: an séú lá a bhí ann.* ”

I ndeireadh an séú ^{lá}, tá Dia sásta lena chruthú, agus mar gheall ar láithreach an duine ar thalamh, meastar an uair seo “ **an-mhaith** ”, cé nach raibh ann ach “ *go maith* ” i ndeireadh an 5ú ^{lá}.

rún Dé na chéad 6 lá den tseachtain a **scaradh** ón 7ú lá ^{nuair} a chuirtear le chéile iad sa chaibidil seo 1 de Gheineasas. Ar an mbealach seo ullmhaíonn sé struchtúr an 4ú ^{aithne} dá dhlí diaga a chuirfidh sé i láthair na n-Eabhraigh ina gcuid ama a sheachadadh ó sclábhaíocht na hÉigipte. Ó Ádhamh, tá 6 lá sa tseachtain ag an gcine daonna, gach seachtain, chun a slite beatha ar domhan a dhéanamh. I gcás Ádhaimh, thosaigh rudaí go maith, ach tar éis í a chruthú uaidh, tabharfaidh an bhean, a “ *chúntóir* ,” a thug Dia an peaca isteach sa chruthú talmhaí mar a nochtfaidh Gen.3. As an ngrá dá bhean chéile, íosfaidh Ádhamh na torthaí toirmisce agus beidh an lánúin ar fad buailte ag mallacht an pheaca. Sa chainean seo, déanann Ádhamh fáidh ar Chríost a thiochfaidh chun an locht ar a Eaglais roghnaithe a roinnt agus a íoc ina áit. Déanfaidh a bhás ar an gcrois, ag bun an tSléibhe Golgotha, réiteodh as an bpeaca a rinneadh agus conqueror an pheaca agus an bháis, gheobhaidh Íosa Críost an ceart chun leas a bhaint as a cheartas foirfe. Is féidir leis mar sin an bheatha shíoraí a cailleadh ó Ádhamh agus Éabha a thairiscint dóibh. Rachaidh na tofa isteach le chéile ag an am céanna sa bheatha shíoraí seo ag tús an 7ú ^{Mílaoise}, is ansin a chomhlíonfar ról fáidhiúil an tSabóid. Is féidir leat a thuiscint mar sin cén fáth a gcuirtear an téama sosa seo ar an 7ú ^{lá} i láthair i gcaibidil 2 de Genesis, **scartha** ón gcéad 6 lá atá grúpáilte le chéile i gcaibidil 1.

Geineasas 2

An seachtú lá

Gen.2:1: “ *Is mar sin a críochnaíodh na flaithis agus an talamh, agus a slua go léir.* ”

Tá na chéad sé lá scartha ón “ **seachtú** ” mar go dtagann deireadh le hobair chruthaitheach Dé ar an talamh agus ar neamh. Bhí sé seo fíor, maidir le bunú na bunsraitheanna den saol cruthaithe sa chéad seachtain, ach níos mó ná sin fós, le haghaidh na 7000 bliain a prophesied sé freisin. Fógraíonn an chéad sé lá go n-oibreoidh Dia i achrann os comhair champa an diabhair agus a ghníomhartha millteach ar feadh 6000 bliain. Is éard a bheidh ina chuid oibre ná na daoine roghnaithe a mhealladh chuige chun iad a roghnú as measc gach duine. Tabharfaidh sé cruthúnais éagsúla ar a ghrá dóibh agus coinneoidh sé iad siúd a thugann grá dó agus a thugann faomhadh dó ina ghnéithe uile agus ina réimsí uile. Toisc go rachaidh na daoine nach ndéanann seo isteach i gcampa mallaithe an

diabhail. Ainmníonn “ *an t-arm* ” a luadh fórsaí beo an dá champa a chuirfidh in aghaidh agus a throidfidh a chéile ar “ *an domhain* ” agus ar “ *na flaithis* ” mar a léiríonn “ *réaltaí na spéire* ” iad. Agus mairfidh an troid seo le haghaidh roghnúcháin 6000 bliain.

Gen.2:2: “ *Ar an seachtú lá chríochnaigh Dia a chuid oibre a rinne sé: agus d’fhan sé ar an seachtú lá óna chuid oibre go léir a rinne sé.* ”

Ag deireadh na chéad seachtain de stair na cruinne, múineann scíth Dé an chéad cheacht: níor pheacaigh Ádhamh agus Éabha fós; a mhíníonn an fhéidearthacht do Dhia taithí a fháil ar scíthe fíor. Tá scíth Dé mar sin coinníollaithe ag an easpa peaca ina créatúir.

Tá an dara ceacht níos caolchúisí agus tá sé i bhfolach sa ghné fáidhiúil den “ *seachtú lá* ” seo atá ina íomhá den “ *seachtú* ” mílaoise den tionscadal mór coigiltis atá cláraithe ag Dia.

Leis an iontráil isteach sa “ *seachtú* ” mílaoise, ar a dtugtar “ *míle bliain* ” in Rev.20:4-6-7, marcálfar le críochnú roghnú na dtoghthóirí. Agus do Dhia agus dá thoghtha a shábháil beo nó a aiséirí, ach iad go léir a ghlóiriú, beidh an chuid eile a fhaightear mar iarmhairt ar bhua Dé in Íosa Críost ar a naimhde go léir. Sa téacs Eabhraise, is é an briathar “ *quieuit* ” ná “shavat” ón bhfréamh chéanna leis an bhfocal “ *sabóid* ”.

Gen.2:3: “ *Bheannaigh Dia an seachtú lá, agus naomhaigh sé é, mar gur fhan sé ann óna chuid oibre go léir a chruthaigh sé chun é a dhéanamh.* ”

Ní luaitear an focal sabóide ach tá a íomhá le fáil cheana féin i **naomhú** an *seachtú lá* . Mar sin tuig go maith an chúis atá leis **an naomhú** seo ó Dhia. Tairníonn sí an tráth a gheobhaidh a híobairt in Íosa Críost a luach saothair deiridh: an sonas a bheith timpeallaithe ag na daoine tofa go léir a rinne fianaise ina n-am ar a ndílseacht i mairtíreacht, fulaingt, díothacht, go minic, go dtí 'go bás. Agus ag tús na mílaoise “ *seachtú* ”, beidh siad go léir beo agus ní bheidh orthu eagla an bháis a thuilleadh. Ar son Dé agus a champa dflis, an féidir cúis níos mó “ *sosa* ” ná seo a shamhlú? Ní fheicfidh Dia iad siúd a bhfuil grá aige dó ag fulaingt a thuilleadh, ní bheidh air a fhulaingt a roinnt a thuilleadh, is é an “ *scíth* ” seo a cheiliúran sé gach “ *seachtú lá Sabbath* ” dár seachtainí suthain. Beidh toradh seo a bhua deiridh faighte trí bhua Íosa Críost ar pheaca agus ar bhás. Ann féin, ar talamh agus i measc daoine eile, rinne sé obair ar éigean dochreidte: ghlac sé bás air féin chun a dhaoine tofa a chruthú agus d’fhógair an tSabóid ó Ádhamh don chine daonna go ndéanfadh sé an peaca a shárú chun a fhíríantacht agus a bheatha shíoraí a thairiscint dóibh siúd. a thugann grá dó agus a fhreastalaíonn go dílis air; rud a fhógraíonn agus a dhearbhaíonn Ath.6:2: “ *D’fhéach mé, agus féach, bhí capall bán le feiceáil. An té a mharcaigh sé bhí bogha aige; tugadh coróin dó, agus thug sé amach an bua agus an bua.* ”

Marcálann an iontráil isteach sa seachtú mílaoise iontráil na dtoghchán i síoraíocht Dé, agus sin an fáth, sa scéal diaga seo, nach bhfuil an seachtú lá dúnta leis an abairt “bhí tráthnóna ann, bhí maidin ann, bhí sé annlá .” Ina Apocalypse a tugadh d’Eoin, déanfaidh Críost an seachtú mílaoise seo a mhúscailt agus nochtfaidh sé go mbeidh sé comhdhéanta freisin de “ *mhíle bliain* ” de réir Ath. 20:2-4, cosúil leis na chéad sé cinn a tháinig roimhe. Tráth bhreithiúnais neamhaí a bheidh ann ina mbeidh ar na tofa breith a thabhairt ar mhairbh an

champa mallaithe. Coimeádfar mar sin cuimhne an pheaca sna “ *míle bliain* ” deiridh seo den tSabóid mhóir a ndéantar tuar gach deireadh seachtaine. Ní chuirfidh ach an breithiúnas deiridh deireadh le smaoinemh an pheaca nuair a bheidh, ag deireadh na seachtú mílaoise, na daoine tite go léir scriosta i “*loch tine an dara bás*”.

Tugann Dia mínithe ar a chruthú domhanda

Rabhadh: Cuireann daoine míthreoracha amhras tríd an gcuid seo de Geineasas 2 a chur i láthair mar dhara fianaise a bheadh contrártha le scéal Geineasas 1. Níor thuig na daoine seo an modh insinte a d’úsáid Dia. Cuireann sé i láthair in Genesis 1, na chéad sé lá ar fad dá chruthú. Ansin, ó Gen.2:4, filleann sé chun sonraí breise a sholáthar ar ábhair áirithe nach bhfuil mínithe in Genesis 1.

Gen.2:4: “ *Is iad seo bunús na neamh agus na talún, nuair a cruthaíodh iad* ”

Tá na mínithe breise seo fíor-riachtanach mar go gcaithfidh téama an pheaca a mínithe féin a fháil. Agus mar atá feicthe againn, tá téama seo an pheaca uileláithreacha sna foirmeacha a thug Dia dá éachtaí neamhaí agus talmhaithe. Tá go leor rúndiamhra ag baint le tógáil na seachtaine seacht lá féin nach nochtfaidh ach am do dhaoine tofa Chríost.

Gen.2:5: “ *Nuair a rinne an Tiarna Dia an talamh agus na flaithis, ní raibh tor na páirce fós ar an talamh, ná aon féar den pháirc fós ag fás: óir níor chuir an Tiarna Dia báisteach ar an talamh , agus ní raibh aon fhear a shaothróidh an talamh .* ”

Tabhair faoi deara an chuma atá ar an ainm “ *YahWéH* ” a d’ainmnigh Dia é féin ar iarratas ó Mhaois de réir Eaxodus 3:14-15. Scríobhann Maois an foilsíú seo faoi dheachtú Dé ar a dtugann sé “ *YahWéH* ”. Tógann an nochtadh diaga anseo a thagairt stairiúil ón sliocht ón Éigipt agus cruthú an náisiúin Iosrael.

Taobh thiar de na sonraí seo atá an-loighciúil de réir dealraimh tá smaointe fáidhiúla. Léiríonn Dia fás na plandaí, “ *torthaí agus luibheanna na bpáirceanna* ”, lena gcuireann sé “ *báisteach* ” agus láithreach “ *duine* ” a “ *shaothróidh an ithir* ”. Sa bhliain 1656, tar éis pheaca Ádhaimh, i nGin.7:11, “ *scriosfaidh báisteach* ” na “ *tuile* ” beatha na bplandaí, “ *toir agus luibheanna na páirce* ” chomh maith le “ *fear* ” agus a “ *bharra* ” mar chúis le diansaothrú an pheaca.

Gen.2:6: “ *Ach d’éirigh gal aníos ón talamh, agus d’uiscigh sé dromchla iomlán na talún .* ”

Sula scriosann sé rud ar bith, roimh an bpeaca, déanann Dia “ *an domhan a uisce thar a dhromchla iomlán le gal* ”. Tá an gníomh milis agus éifeachtach agus oiriúnach don saol gan pheaca, glórmhar agus foirfe íon. Tar éis an pheaca, seolfaidh neamh stoirmeacha millteach agus báisteach trom mar chomhartha dá mallacht.

Foirmiú fear

Gen.2:7: “ *Chruthaigh an Tiarna Dia an duine as deannach an domhain, agus anáil na beatha ina shrianta, agus rinneadh créatúr beo ar an duine .* ”

Tá cruthú an duine bunaithe ar **dheighilt nua** : sin “ *deannach an domhain* ” a nglactar cuid de chun beatha déanta ar íomhá Dé. Sa ghníomh seo, nochtfaidh Dia a phlean chun daoine tofa de bhunadh na cruinne a fháil agus a roghnú ar deireadh thiar a dhéanfaidh sé síoraí.

Nuair a chruthaíonn Dia é, bíonn aird ar leith ag an duine óna Chruthaitheoir. Tabhair faoi deara go “ *déanann* ” é ó “ *dheannach an domhain* ” agus go ndéanann an t-aon bhunús seo tairngreacht ar a pheaca, ar a bhás, agus ar fhilleadh ar staid an “ *dheannaigh* ”. Tá an gníomh diaga seo inchomparáide le gníomh “ *critéir* ” a mhúnlaíonn “ *soitheach cré* ”; íomhá a mhaíonn Dia i Jer.18:6 agus Rom.9:21. Ina theannta sin, beidh saol an “ *duine* ” ag brath ar a “ *anáil* ” a anáilfaidh Dia isteach ina “ **chuinne** ”. Is í an “ *anáil* ” scamhógach, mar sin, agus ní an t-anáil bhíotáilleach a smaoiníonn a lán daoine uirthi. Nochtar na sonraí seo go léir chun a mheabhrú dúinn cé chomh sobhrise is atá an bheatha dhaonna, ag brath ar Dhia chun é a fhadú. Tá sé fós ina thoradh ar bhuan-mhíorúilt mar níl an bheatha le fáil ach i nDia agus ann féin amháin. Is trína thoil Dhiaga a *tháinig “duine duine beo .”* Má shíntear saol duine maith nó olc, níl ann ach toisc go gceadaíonn Dia é. Agus nuair a bhuaileann an bás é, is é a chinneadh atá i gceist fós.

Roimh an bpeaca, cruthaíodh Ádhamh foirfe neamhchiontach, bhí beogacht chumhachtach aige, agus chuaigh sé isteach sa bheatha shíoraí, timpeallaithe ag rudaí síoraí. Is é foirm a chruthaithe amháin a dhéanann a chinniúint uafásach a fháil.

Gen.2:8: “ *Ansin chuir an Tiarna Dia gairdín in Éidín ar an taobh thoir, agus chuir sé ann an fear a chruthaigh sé .”* ”

Is íomhá é gairdín den áit iontach don fhear a aimsíonn a chuid gnéithe cothaitheacha agus amhairc uile a bailíodh ann; bláthanna iontacha nach bhfuil céimnithe agus nach gcaillfidh a gcuid cumhrán de bholadh taitneamhach iolraithe go héigríoch. Ní thógann an bia seo a thairgtear sa ghairdín beatha an duine nach bhfuil, roimh pheaca, ag brath ar bhia. Dá bhrí sin, itheann an duine bia dá phléisiúr amháin. Léiríonn an beachtas “ *phlandáil Dia gairdín* ” dá ghrá dá chréatúr. Éiríonn sé ina gharraíodóir leis an áit iontach seo le cónaí ann a thairiscint d’fhear.

Ciallaíonn an focal Eden "gairdín aoibhnis" agus ag glacadh le hIosrael mar phointe lárnach tagartha, lonnú Dia an Éidín seo soir ó Iosrael. Ar mhaithe lena “thoil”, cuireann Dia, a Chruthaitheoir, an duine sa ghairdín sobhlasta seo.

Gen.2:9: “ *A Thiarna Rinne Dia crainn de gach sórt fás as an talamh, taitneamhach don radharc agus maith mar bhia, agus crann na beatha i lár an gháirdín , agus crann eolais an mhaith agus an uilc .”* ”

Is é carachtar gairdín ná láithreach crann torthaí a thairgeann an “réidh le hithe” arb ionann iad agus a gcuid torthaí le blasanna iomadúla bog agus milis. Tá siad go léir ann ar mhaithe le Ádhamh amháin, fós ina n-aonar.

Tá dhá chrann sa ghairdín freisin a bhfuil carachtair thrasmhéadracha acu: an “ *crann na beatha* ” atá san áit lárnach, “ *i lár an ghairdín* ”. Ar an mbealach seo tá an gairdín agus a shó-thairiscint ceangailte go hiomlán leis. In aice leis tá “*crann eolais an mhaith agus an uilc*”. Cheana féin, ina ainmniú, tá an focal “ *olc* ” prophesies rochtain ar pheaca. Is féidir linn a thuiscint ansin gurb iad an dá

chrann seo na híomhánna den dá champa a thabharfaidh aghaidh ar a chéile ar thalamh an pheaca: campa Íosa Críost íomháiithe ag “crann na beatha” i gcoinne champa an diabhair atá, cosúil leis an ainm den “chrann” léiríonn, go bhfuil eolas nó taithí aige, i ndiaidh a chéile, “maith” óna chruthú go dtí an lá a ndearna “olc” éirí amach i gcoinne a Chruthaitheora; rud ar a dtugann Dia “peaca ina choinne”. Meabhraím duit gurb iad na prionsabail seo “maith agus olc” an dá rogha nó an dá thoradh thar a bheith contrártha a d’fhéadfadh a bheith i gceist le saoirse iomlán “bheo”. Mura ndearna an chéad aingeal amhlaidh, bheadh aingil eile fós imithe in éirí amach, mar atá cruthaithe cheana féin ag taithí na cruinne ar iompar daonna.

In ofráil fhlaithiúil uile an gháirdín a d’ullmhaigh Dia d’Ádhamh is é an crann seo “eolas an mhaith agus an uilc” atá ann chun dílseacht an duine a thástáil. Ní mór an téarma “eolas” a thuiscint go maith mar do Dhia glacann an briathar “fios” air féin brí mhór “maith nó olc” a bheidh bunaithe ar ghníomhartha um chách géilleadh nó easumhlaíocht. Níl sa chrann sa gháirdín ach an tacaíocht ábhartha don tástáil um chách géilleadh agus ní tharchuireann a thorthaí ach olc toisc gur thug Dia an ról seo dó trína chur i láthair mar chosc. Ní sa toradh atá an peaca ach é a ithe, fios a bheith agat gur thoirmisc Dia é.

Gen.2:10: “Tháinig abhainn amach as Éidin chun uisce a chur ar an ngáirdín, agus as sin roinneadh ina cheithre chraobh í.”

teachtaireacht nua **deighilte** i láthair, díreach mar a roinntear an abhainn a thagann as Éidin ina “ceithre lámh”, tairgeann an íomhá seo breith an chine daonna a scaipfidh a sliocht go huilíoch go dtí na ceithre phríomhphointe, nó ceithre ghaoth ó neamh ar fud an tsaol. an domhain. Is é an “abhainn” siombail an phobail, uisce mar shiombail de shaol an duine. Tríd an deighilt seo “ina ceithre ghéag”, scaipfidh an abhainn a bheidh ag teacht amach as Éidin a cuid uisce beatha ar fud an domhain go léir agus tairgeann an smaoinemh seo mian Dé a chuid eolais a scaipeadh thar a dhromchla iomlán. Déanfar a thionscadal a chur i gcrích de réir Gen.10 trí scaradh Noah agus a thriúr mac tar éis deireadh na tuile uiscí. Tarchuirfidh finnétithe na tuile seo ó ghlúin go glúin cuimhne an phionóis uafásach diaga.

Níl a fhios againn an cuma amhairc a bhí ar an domhan roimh an tuile, ach roimh scaradh na bpobal, ní mór go raibh an domhan áitrithe le feiceáil mar mhór-roinn amháin a raibh an fhoinsé uisce seo á uisciú ag sruthlú ó gháirdín Éidin. Ní raibh na farraigí intíre reatha ann agus is iarmhairt iad ar an tuile a chlúdaigh an domhan ar fad ar feadh bliana. Go dtí an tuile, bhí an mhór-roinn ar fad uiscithe ag na ceithre abhainn seo agus dáileadh a gcuid craobh-aibhneacha uisce úr ar dhromchla iomlán an domhain thirim. Le linn na tuile, thit Caolas Ghiobrálta agus an Mhuir Rua, ag ullmhú bunú na Meánmhara agus an Mhuir Rua ionradh ag uisce salanda ó na haigéin. Bíodh a fhios agat nach mbeidh farraige ar an domhan nua ina mbunóidh Dia a ríocht, de réir Ath.21:1 díreach mar nach mbeidh bás ann níos mó. Iarmhairt an pheaca atá i gceist le roinnt agus gearrfar pionós ar an bhfoirm is déine de ag uiscí millteach na tuile. Ag léamh na teachtaireachta seo, faoina gné fháidh amháin, ainmníonn “ceithre ghéim” na habhann ceithre phobal arb iad is sainairíonna an chine daonna.

Gen.2:11: “ *Is é ainm an chéad duine Pison; is é sin atá thart timpeall ar thír Havilah uile, mar a bhfuil an t-ór le fáil .* ”

Ciallaíonn ainm na chéad abhainn darb ainm Pishon nó Phison: raidhse uisce. Caithfidh gurb é an limistéar ina raibh an Éidin a chuir Dia suite mar a bhfuil foinsé na reatha Tigris agus Euphrates; don Euphrates go Sliabh Ararat agus don Tigris go Tarbh. Ar an taobh thoir agus i lár na Tuirce tá fós an Loch Van ollmhór atá ina chúlchiste ollmhór fíoruiscé. Agus a bheannacht dhiaga, chothaigh an t-uisce flúirseach fíor-thorthúlacht ghairdín Dé. Bhí tír Havila, a bhfuil cáil uirthi as a cuid óir, de réir roinnt atá suite in oirthuaisceart na Tuirce sa lá atá inniu ann. Shín sé go cósta na Seoirsia an lae inniu. Ach cruthaíonn an léirmhíniú seo fadhb mar de réir Gen.10:7, is “ *mac Chuis* ” é “ *Havila* ”, é féin . “ *mac Ham* ”, agus ainmníonn sé an Aetóip atá suite ó dheas den Éigipt. Tugann sé seo dom an tír seo de “*Havila*” a lonnú san Aetóip, nó in Éimin, áit a raibh na mianaigh óir a thairg Banríon Sheba don Rí Solamh.

Gen.2:12: “ *Tá ór na tíre seo glan; Faightear cloch bdellium agus onyx ann freisin .* ”

“ *Ór* ” siombail an chreidimh agus tairgeann Dia don Aetóip, creideamh glan. Beidh sí ar an t-aon tír ar domhan cheana féin a chaomhnaigh oidhreacht reiligiúnach Bhanríon Sheba tar éis di fanacht leis an Rí Sholamón. Cuirimis leis freisin ar mhaithe leis, gur choinnigh na hAetóipe an creideamh Críostaí ina neamhspleáchas a chaomhnaíodh le linn na gcéadta bliain de dhorchadas reiligiúnach arb iad is sainairíonna iad na pobail “Críostaí” Iarthar na hEorpa agus gur chleacht siad an fíor-Sabóid a fuair siad le teagmháil Sholaimh. Bhaist an Apostle Philip an chéad Chríostaí Aetópach mar a léiríodh in Achtanna 8:27-39 Bhí sé ina mhinistir eunuch don Bhanríon Candace agus fuair an pobal ar fad a theagasc reiligiúnach. Léiríonn sonraí eile beannacht na ndaoine seo, gur chosain Dia iad i gcoinne a gcuid naimhde ag an ngníomh cogaidh a rinne an seoltóir cáiliúil Vasco da Gama agus a chinn go deonach.

Agus dath dubh chraiceann na hAetóipe á dhearbhu, tá dath “dubh” ar “ *cloch onyx* ” agus tá sé comhdhéanta de dhé-ocsaíd sileacain; saibhreas breise don tír seo; toisc go bhfuil meas ar leith air sa lá atá inniu ann mar gheall ar a úsáid chun trasraitheoirí a mhonarú.

Gen.2:13: “ *Gihon ainm an dara habhann; is é sin atá thart ar thír Chuis go léir .* ”

Déanaimis dearmad ar na "aibhneacha" agus cuirimis na daoine a siombailíonn siad ina n-áit. Tá an dara pobal seo “ *ag timpeallú tír Chuis* ”, is é sin, an Aetóip. Forbróidh sliocht Sheim i dtír na hAraibe agus chomh fada leis an bPersia. Timpeallaíonn sé críoch na hAetóipe i ndáiríre, agus mar sin is féidir é a shiombail agus tagairt a dhéanamh dó leis an ainm “ *abhann* ” “ *Gihon* ”. Inár laethanta deiridh, is é an lucht coimhdeachta seo reiligiún "Moslamach" na hAraibe agus na Peirse. Mar sin déantar cumraíocht thús an chruthaithe a atáirgeadh ag deireadh an ama.

Gen.2:14: “ *Is é ainm an tríú Hidecel; is é sin a ritheann soir ón Asiria. Is í an Euphrates an ceathrú abhainn .* ”

“ *Hiddekel* ” “Abhainn an Tíogair”, agus is iad na daoine a ainmníodh ná an India mar shiombail ag “tíogair Bhengal”; Tá an Áise agus an tsibhialtacht

oirtheair ainmnithe go bréagach mar "an cine buí" mar tairngreacht agus imníoch agus i ndáiríre tá sé suite " *ar an taobh thoir den Assyria* ". In Dan.12, d'úsáid Dia siombail an " *abhainn* " " *Tlogair* " seo a d'ithe an duine chun an gcrúachás Adventist a tharla idir 1828 agus 1873 a léiriú, mar gheall ar an iliomad bás spioradálta ba chúis leis.

an t-ainm " *Euphrates* ": bláthach, torthúil. Sa tairngreacht Revelation, siombailíonn " *an Euphrates* " Iarthar na hEorpa agus a fás amach, Meiriceá agus an Astráil, a chuireann Dia i láthair faoi cheannas réimeas reiligiúnach an Phápa Rómhánach a ainmníonn sé lena chathair, " *Babylon Mhór* ". Beidh an sliocht seo ag Noah mar shliocht Iafet a shíneann san iarthar i dtreo na Gréige agus na hEorpa, agus ó thuaidh i dtreo na Rúise. Ba í an Eoraip an ithir inar tharla gach forbairt mhaith agus olc ar an gcreideamh Críostaí tar éis titim náisiúnta Iosrael; tá na haidiachtaí "bláthach, torthúil" inchosanta agus de réir an chomhartha, beidh clann mhac Leá, an bhean gan ghrá, níos líonmhaire ná iad siúd atá ag Rachael, an bhean a raibh grá ag Iacób uirthi.

Is maith an meabhrúchán a fháil sa teachtaireacht seo, in ainneoin a gcuid ranna reiligiúnacha deiridh go léir, go raibh an cruthaitheoir céanna ag Dia agus a Athair ag na ceithre chineál sibhialtachtaí seo, chun a bhfírinne a bheith ann.

Gen.2:15: " *Ghlac an Tiarna Dia an fear agus chuir sé i ngairdín Éidin é chun é a shaothrú agus chun é a choinneáil.* "

Cuireann Dia gairm bheatha ar fáil d'Adhamh ina bhfuil " *cothú agus cúram* " an ghairdín. Ní fios dúinn foirm an tsaothraithe seo ach rinneadh é gan aon tuirse roimh an bpeaca. Mar an gcéanna, gan aon chineál ionsaí sa chruthú go léir, simplíodh a chumhdach go dtí an t-imeall. Mar sin féin, thug ról an gharda seo le tuiscint go raibh contúirt ann a ghlacfaidh go luath le gné fíor agus beacht: meabhlú diabolical smaoinimh an duine sa ghairdín céanna.

Gen.2:16: " *Thug an Tiarna Dia an t-ordú seo don duine: Is féidir leat ithe de chrainn uile an ghairdín;* »

Cuirtear an iliomad crann torthaí ar fáil go héasca do Adam. Comhlíonann Dia é thar a riachtanais a chuimsíonn mianta bia a shásamh trí bhlasanna agus aromas éagsúla. Is deas an tairiscint atá ag Dia, ach níl ann ach an chéad chuid den " *ordú* " a thugann Sé d'Ádhamh. Tagann an dara cuid den " *ordú* " seo chugainn.

Gen.2:17: " *Ach ní íosfaidh tú de chrainn eolais an mhaith agus an uilc: óir sa lá a itheann tú de gheobhaidh tú bás.* "

ordú " Dé , tá an chuid seo an-tromchúiseach, mar go gcuirfeadh an bhagairt a chuirtear i láthair i bhfeidhm go do-chlaoite a luaithe a dhéanfar easumhlaíocht, toradh an pheaca, a chaitheamh agus a chur i gcrích. Agus ná déan dearmad, chun an tionscadal de shocrú uilíoch an pheaca a chur i gcrích, beidh Ádhamh titim. Chun tuiscint níos fearr a fháil ar cad a tharlóidh, cuimhnigh go bhfuil Ádhamh fós ina aonar nuair a thugann Dia rabhadh dó trína " *ordú* " a chur i láthair gan ithe de " *chrann eolais an mhaith agus an uilc* " nó, gan a bheith cothaithe ag smaointe an diabhair. Ina theannta sin, i gcomhthéacs na beatha síoraí, bhí ar Dhia a mhíniú dó cad is brí le "bás". Toisc go bhfuil an bhagairt ann, sa " *gheobhaidh tú bás* ". Go hachomair, tairgeann Dia foraois do Adam ach cuireann sé cosc ar chrann amháin. Agus do dhaoine áirithe tá an toirmeasc seo dofhulaingthe

amháin, sin nuair a cheiltíonn an crann an fhoraois, mar a mhúineann an focal. Is éard is brí le hithe as *“crann eolais an mhaith agus an uile”*: beathú ar theagasc an diabhair atá beo cheana féin ag spiorad éirí amach i gcoinne Dé agus a cheartas. Toisc gur íomhá dá phearsa an *“crann”* toirmiscthe a chuirtear sa ghairdín, díreach mar is íomhá de phearsa Íosa Críost é *“crann na beatha”*.

Gen.2:18: *“Dúirt an Tiarna Dia: Ní maith an duine a bheith ina aonar; Cabhróidh mé leis cosúil leis.”*

Chruthaigh Dia an talamh agus an duine chun a mhaitheas agus aingne an diabhair a nochtadh. Nochtar a thionscadal coigiltis dúinn sna rudaí a leanann. A thuiscint, bíodh a fhios go n-imríonn an duine ról Dé go pearsanta a chuireann air smaoineamh, gníomhú agus labhairt mar a cheapann sé, a ghníomhaíonn agus a labhraíonn é féin. Is íomhá fáidhiúil de Chríost é an chéad Ádhamh seo a chuirfidh Pól i láthair mar Ádhamh nua.

Chun aingidheachd an diabhair agus maitheas Dé a nochtadh, ní foláir d'Ádhamh peaca a dhéanamh ionas go mbeidh an talamh i gceannas ar an diabhal agus go bhfoilseofar go huilíoch a dhrochoibreacha. Níl coincheap na lánúine ann ach ar domhan a cruthaíodh don pheaca, toisc go bhfuil an duo a fhoirmítear mar sin ar chúis spioradálta a dhéanann tairngreacht ar ghaol Chríost diaga lena Chéile a ainmníonn a dhaoine tofa. Ní mór go mbeadh a fhios ag an Duine Roghnaithe gurb í íospartach agus tairbhí an phlean coigilte atá beartaithe ag Dia; tá sí ina íospartach peaca déanta riachtanach do Dhia ionas go gcáineann sé ar deireadh thiar an diabhal, agus tairbhí dá ghrásta shábháil mar, feasach ar an bhfreagracht atá air as an bpeaca a bheith ann, íocfaidh sé féin praghas an pheaca. peaca in Íosa Críost. Mar sin, ar dtús, fuair Dia nach raibh an t-uaigneas go maith agus bhí a ghá le grá chomh mór sin go raibh sé sásta an praghas a íoc go daor chun é a fháil. Glaonn Dia *“cúnamh”* ar an gcuideachta seo, an chuideachta seo duine le duine, a cheadaíonn roinnt, agus bainfidh fear úsáid as an téarma agus a mhacasamhail dhaonna baineann á léiriú aige. I dtéarmaí cabhrach, cuirfidh sí faoi deara é a titim agus a threorú isteach i bpeacaí as grá. Ach tá an grá seo de Ádhamh d'Éabha ar an íomhá de ghrá Chríost dá pheacaigh aimsithe tofa, ar fiú an bás síoraí iad.

Gen.2:19: *“Chruthaigh an Tiarna Dia as an talamh gach ainmhithe na páirce agus gach éanlaith an aeir, agus thug sé go dtí an duine iad, féachaint cad a thabharfadh sé orthu, agus go mbeadh an t-ainm sin ar gach créatúr beo thabharfadh fear é.”*

Is é an duine uachtarach a thugann ainm ar an rud is ísle dó. Thug Dia a ainm dó féin agus tríd an gceart seo a thabhairt d'Ádhamh, daingníonn sé mar sin forlámhas an duine ar gach a bhfuil ar domhan. Sa chéad fhoirm seo de chruthú talmhaí, laghdaítear speicis ainmhithe na páirce agus éin an aeir agus tugann Dia go Ádhamh iad, díreach mar a threoraigh sé iad roimh an tuile ina mbeirteanna go Noah.

Gen.2:20: *“Agus thug an duine ainmneacha ar an eallach go léir, agus ar éanlaith an aeir, agus d'ainmhithe na páirce go léir; ach ní bhfuair sé aon chabhair cosúil leis an duine.”* Cruthaíodh na arrachtaigh réamhstairiúla, mar a thugtar orthu tar éis an pheaca, chun iarmhairtí an mhallacht diaga a bhuaifidh an domhan ar fad lena n-áirítear an fharrage a *threisiú . na spéire* ” agus *“ainmhithe*

na páirce ” níos neamhspleáiche. Ach sa chur i láthair seo, níor aimsigh sé comhghleacaí daonna toisc nach bhfuil sé ann fós.

Gen.2:21: “ *Ansin thug an Tiarna Dia codladh domhain ar an duine, agus chodail sé; ghlac sé ceann dá easnacha, agus dhún sé an fheoil ina áit .* ”

Nochtann an fhoirm a thugtar don oibríocht máinliachta seo an tionscadal coigilte a thuilleadh. I Míchéal, cuireann Dia é féin as na flaithis, fágann sé é féin agus scarann sé óna chuid aingeal maith atá mar ghnáthchaint an “ *dhomhain chodlata* ” ina bhfuil Ádhamh ag titim amach. In Íosa Críost a rugadh san fheoil, tógtar an rib diaga agus tar éis a bháis agus a aiséirí, ar a dháréag aspal, cruthaíonn sé a “ *chabhair* ”, as ar ghlac sé an ghné fheoil agus a chuid peacaí agus dá dtugann sé a “Naofa”. Spiorad”. Is mór an tábhacht spioradálta a bhaineann leis an bhfocal “ *cúnamh* ” seo mar go dtugann sé dá Eaglais, dá Theaghlaiigh, ról an “ *chúnaimh* ” i réadú plean an tslánaithe agus socrú domhanda uilíoch an pheaca agus cinniúint na bpeacach.

Gen.2:22: “ *Chruthaigh an Tiarna Dia bean as an rib a thóg sé ón bhfear, agus thug sé go dtí an fear í .* ”

Mar sin, déanann bunú na mná prophesy ar an Toghaí Chríost. Óir is trí theacht san fheoil a dheineann Dia a eaglais dhílis, íospartach a nádúir fheoil. Chun na toghaí a shábháil ón bhfeoil, bhí ar Dhia foirm san fheoil. Agus freisin, agus an bheatha shíoraí aige ann féin, tháinig sé chun í a roinnt lena mhuintir tofa.

Gen.2:23: “ *Agus dúirt an fear: Féach an uair seo sí cnámh de mo chnámha agus feoil de mo flesh! Bean a thabharfar uirthi, mar gur ón bhfear a tógadh í .* ”

Tháinig Dia go talamh chun glacadh leis an noirm thalmhaíochta le go mbeadh sé in ann a rá faoina Rogha Dhuine cad a deir Ádhamh faoina chontrapháirtí baineann a dtugann sé an t-ainm “ *bean* ” uirthi. Tá an rud níos soiléire san Eabhrais mar is é an focal firinscneach, “ish” a thiocfaidh chun bheith ina “isha” don bhean focal baininscneach. Sa chaingean seo, deimhníonn sé an forlámhas atá aige uirthi. Ach tar éis di a bheith tógtha uaidh, beidh an “ *bhean* ” seo fíor-riachtanach dó amhail is dá mba mhian leis an “ *rib* ” a tógadh óna chorp filleadh air agus a háit a ghlacadh. San eispéireas uathúil seo, mothóidh Adam dá bhean chéile na mothúcháin a bhraithfidh an mháthair don leanbh a bheireann sí dó tar éis dó é a iompar ina broinn. Agus tá cónaí ar an taithí seo ag Dia freisin mar go bhfuil na créatúir bheo a chruthaíonn sé timpeall air leanaí a thagann amach as; a dhéanann oiread Máthair agus Athair dó.

Gen.2:24: “ *Fágfaidh fear, dá bhrí sin, a athair agus a mháthair, agus déileálfaidh sé lena bhean chéile, agus beidh siad ina aon fheoil .* ”

Sa véarsa seo cuireann Dia a phlean in iúl dá dhaoine tofa a mbeidh orthu go minic caidreamh teaghlaiigh collaí a bhriseadh chun ceangal a dhéanamh leis na Toghaí atá beannaithe ag Dia. Agus ná déan dearmad, ar dtús, in Íosa Críost, d’fhág Micheál a stádas mar Athair ar neamh chun teacht agus grá a dheisceabail tofa a bhuachan ar an talamh; seo sa mhéid gur thréig sé a chumhacht dhiaga a úsáid chun troid i gcoinne an pheaca agus an diabhair. Anseo tuigimid go bhfuil téamaí **na scaradh** agus **an chomaoineach** doscartha. Ar domhan, ní mór na daoine tofa a **dheighilt** go collaí uathu siúd ar breá leis dul isteach i **gcomaoin**

spioradálta agus a bheith ina “dhuine” le Críost agus lena dhaoine tofa go léir, agus lena chuid aingeal dílis.

mian an “ *rib* ” filleadh ar a áit tosaigh a bhfuil brí leis i gcúpláil ghnéasach an duine, gníomh feola agus biotáille ina ndéanann fear agus bean feoil amháin go fisiciúil.

Gen.2:25: “ *Bhí an fear agus a bhean araon nocht, agus ní raibh náire orthu .*”

Ní chuireann nudity fisiciúil isteach ar gach duine. Tá lucht leanúna de nádúrachas. Agus ag tús stair an duine, ní raibh nudity fisiciúil ina chúis le “ *náire* .” Beidh an chuma ar “ *náire* ” mar thoradh ar an *bpeaca*, amhail is dá bhféadfadh ithe ó “*crann an eolais maith agus olc* ” aigne an duine a oscailt chun éifeachtaí anaithnid go dtí seo agus neamhaird. I ndáiríre, ní bheidh torthaí an chrainn toirmisceithe údar an athraithe seo, ní bheidh ann ach na modhanna, mar is é an té a athraíonn luachanna rudaí agus coinsiasa ná Dia agus sé féin amháin. Is é an té a dúiseoidh mothú na “ *náire* ” a bhraithfidh an lánúin pheacach ina n-intinn faoina nudacht coirp nach mbeidh freagrach; mar beidh an locht morálta agus ní bhainfidh sé ach leis an easaontas a cuireadh i bhfeidhm, faoi deara ag Dia.

Agus achoimre á dhéanamh aige ar theagasc Geineasas 2, thíolaic Dia dúinn ar dtús naomhú na coda eile nó na sabóide den seachtú lá a dhéanann tairngreacht ar an gcuid eile a thabharfar sa seachtú mílaoise do Dhia agus dá dhílsí tofa. Ach b'éigean an chuid eile so do bhuanughadh leis an gcath talmhaidh a n-íocfaidh Dia i n-aghaidh an pheacaidh agus an diabhair, tré bheith incarnate in Íosa Críost. Léirigh taithí domhain Adam an plean coigilte seo a dhear Dia. I gCríost, rinneadh feoil de chun a fheoil roghnaithe a chruthú a gheobhaidh corp neamhaí ar deireadh cosúil le corp na n-aingeal.

Geineasas 3

scaradh ón bpeaca

Gen.3:1: “ *Ba í an nathair an nathair ba ghreannmhar d’ainmhithe na páirce go léir a rinne an Tiarna Dia. Agus a dubhairt seision ris an mnaoi, Ar ndubhairt Dia go fírinneach, Ní íosfaidh sibh de gach crann sa gháirdín? »*

ádh ar an “ *nathair* ” bhocht a bheith á úsáid mar mheán ag na haingil is “ *cunning* ” de na haingil a chruthaigh Dia. Ainmhithe nár labhair reiptílí mar an “ *nathair* ” *díobh*; ba shainiúlacht í teanga na híomhá Dé a tugadh don duine. Cuir in iúl an mhaith, cuireann an diabhal air labhairt leis an mbean ag am a bhfuil sí scartha óna fear céile. Beidh an t-aonrú seo marfach dó mar i láthair Ádhaimh, bheadh níos mó deacrachta ag an diabhal an cine daonna a chur in aghaidh ord Dé.

Thaispeáin Íosa Críost go bhfuil an diabhal ann a ainmníonn sé trína rá in Eoin 8:44 gur “ *athair bréaga agus dúnmharfóir é ón tús* ”. Tá sé mar aidhm ag a chuid focal cinnteacht an duine a chroitheadh agus leis an “Tá nó Ní hea” a

éilíonn Dia, cuireann sé an “ach” nó an “b’fhéidir” a chuireann deireadh leis na cinnteachtaí a thugann a neart don fhírinne. Fuair Ádhamh an t-ordú a thug Dia agus d'aistrigh sé ansin chuig a bhean, ach níor chuala sí glór Dé a thug an t-ordú. Ina theannta sin, luíonn a hamhras ar a fear céile, mar: “ar thuig sé cad a dúirt Dia leis? »

Gen.3:2: “ *D’fhreagair an bhean an nathair: Ithimid de thoradh chrainn an ghairdín .”*

Is cosúil go dtacaíonn an fhianaise le focail an diabhair; réasúnaíonn sé agus labhraíonn sé go cliste. Déanann an “ *bhean* ” a céad botún trí fhreagra a thabhairt don “ *nathair* ” labhartha ; nach bhfuil gnáth. Ar dtús, tugann sé údar maith do Dhia a thug caoi dóibh ithe as na crainn go léir, ach amháin an crann atá toirmiscthe.

Gen.3:3: “ *Ach maidir le toradh an chrainn atá i lár an gháirdín, dúirt Dia, Ní íosfaidh sibh de, agus ní bhainfidh sibh leis, ar eagla go bhfaighidh sibh bás. ”*

Tá tarchur teachtaireachta na hordaithe diaga ag Ádhamh le feiceáil san abairt “ *ar eagla go bhfaighidh tú bás .”* Ní hiad seo na focail chruinne a dúirt Dia toisc go ndúirt sé le hÁdhamh: “ *an lá a itheann tú de, gheobhaidh tú bás ”*. Spreagfaidh lagú na bhfocal diaga tomhaltas an pheaca. Trí a h-umhlaíocht do Dhia a chosaint ar chúis “*eagla*” tairgeann an “*bhean*” deis don diabhal an “*eagla*” seo a dhearbhu nach bhfuil údar dá réir aige.

Gen.3:4: “ *Ansín dúirt an nathair leis an mbean, Ní bhfaighidh tú bás ; »*

Agus foilsítear an Bréagadóir sa ráiteas seo a thagann salach ar fhocail Dé: “ *ní bhfaighidh tú bás .”*

Gen.3:5: “ *Ach tá a fhios ag Dia go n-osclófar do shúile an lá a itheann tú de, agus go mbeidh tú cosúil le déithe, eolach ar mhaith agus ar olc .”*

Ní foláir dó anois an t-ord a thugann Dia a dhlisteanú a chuireann sé i leith smaoinemh uilc agus féiniúch: ba mhaith le Dia tú a choinneáil i mbonn agus inferiority. Teastaíonn uaidh go féinmhar gan tú a bheith cosúil leis. Cuireann sé eolas ar mhaith agus ar olc i láthair mar bhuntáiste gur mian le Dia a choinneáil dó féin amháin. Ach má tá buntáiste le heolas a fháil ar an mhaith, cá bhfuil an buntáiste le heolas a chur ar an olc? Is codarsnacha iomlána iad an mhaith agus an t-olc mar lá agus oíche, solas agus dorchadas agus do Dhia is éard atá in eolas ná taithí a fháil nó gníomh a dhéanamh. I ndáiríre, bhí eolas **intleachtúil** maith agus olc tugtha ag Dia don duine cheana féin trí chrainn an ghairdín **a cheadú agus trí thoirmeasc a chur ar** an gceann a léiríonn “maith agus olc”; óir is íomhá siombalach é den diabhal a raibh taithí nithiúil air, “*maith*” ansin “*olc*” trí éirí amach i gcoinne a Chruthaitheora.

Gen.3:6: “ *Chonaic an bhean go raibh an crann maith mar bhia agus taitneamhach don radharc, agus go raibh sé luachmhar chun an intinn a oscailt; thóg sí a thorthaí, agus ith; thug sí freisin roinnt dá fear a bhí in éineacht léi, agus d’ith sé é .”*

Bíonn a n-éifeacht ag na focail a thagann ón nathair, imíonn an t-amhras agus tá an bhean níos mó agus níos mó cinnte gur inis an nathair an fhírinne di. Is cosúil go bhfuil na torthaí go maith agus taitneamhach ó thaobh amhairc di, ach thar aon rud eile, measann sí go bhfuil sé “*luachmhar chun an fhaisnéis a oscailt*

”. Faigheann an diabhal an toradh inmhianaithe, tá sé díreach tar éis leantóir a earcú dá dhearcadh reibiliúnach. Agus trí na torthaí toirmisce a ithe, déantar í féin mar chrann eolais an uilc. Agus é lán de ghrá dá bhean chéile nach bhfuil sé réidh le glacadh leis go bhfuil sé **scartha**, is fearr le hAdhamh a chinniúint thubaisteach a roinnt mar go bhfuil a fhios aige go gcuirfidh Dia a smachtbhanna marfach i bhfeidhm. Agus na torthaí toirmisce á n-ithe ar a seal, is iad an lánúin iomlán a fhulaingeoidh forlámhas tíoránta an diabhail. Mar sin féin, go paradacsa, tá an grá paiseanta seo san íomhá a gheobhaidh Críost dá cheann roghnaithe, sé ag aontú freisin bás a fháil ar a son. Chomh maith leis sin, is féidir le Dia Adam a thuiscint.

Gen.3:7: “ *Osclaíodh súile na beirte, agus bhí a fhios acu go raibh siad nocht, agus ag fuála duilleoga fige le chéile, rinne siad criosanna dóibh féin.* ”

Ag an nóiméad seo, nuair a bhí an peaca ídithe ag an lánúin dhaonna, thosaigh an comhaireamh síos de 6000 bliain atá beartaithe ag Dia. Gcéad dul síos, tá a Chonaic chlaochlú ag Dia. Tá na súile a bhí freagrach as an dúil don toradh “ *taitneamhach don radharc* ” ina n-íospartaigh ar bhreithiúnas nua ar rudaí. Agus is míbhuntáiste é an buntáiste a bhfuiltear ag súil leis agus atá á lorg, mar go mothaíonn siad “náire” faoina ndoimhneacht nach raibh aon fhadhb acu go dtí sin, ná ina leith, ná i leith Dé. Ní raibh sa nudity fisiciúil a thángthas ach ar an ngné fhealsúnach den nudity spioradálta ina bhfuair an lánúin easumhal iad féin. Do bhain an nochtacht spioradálta so ceartais dhiadha dhóibh, agus do chuaidh smachtughadh an bháis orra, ionnus gur bh'é fionnachtain a n-nochtaidh céad-éifeacht an bháis tug Dia. Mar sin, bhí an bás mar thoradh ar eolas taithí ar olc; an méid a mhúineann Pól á rá i Rom.6:23: “ *Mar is é pá an pheaca an bás* ”. Chun a nudity a chlúdach, bhain na céilí reibiliúnaigh leas as tionscnamh daonna a bhí comhdhéanta de “*duilleoga fige a fhuáil*” chun “*criosanna*” a dhéanamh. Léiríonn an gníomh seo go spioradálta iarracht an duine féinchosaint. In Eph.6:14, déanfar an “*crios*” mar shiombail den “*fhírinne*”. Mar sin tá an “*crios*” atá déanta de “*dhuileoga fige*” ag Ádhamh ina fhreasúra, ina shiombail den **bhréag** a dtugann an peacach fothain taobh thiar dó chun é féin a chur ar a suaimhneas.

Gen.3:8 *Ansin chuala siad glór an Tiarna Dé ag dul tríd an ghairdín tráthnóna, agus d'fholaigh an fear agus a bhean iad féin ó láthair an Tiarna Dé, i measc chrainn an ghairdín.* ”

An té a chuardaíonn na duáin agus na croíthe tá a fhios aige cad atá díreach tar éis tarlú agus a thagann lena thionscadal coigilte. Níl anseo ach an chéad chéim a sholáthróidh limistéar don diabhal chun a chuid smaointe agus a dhroch-nádúr a nochtadh. Ach caithfidh sé bualadh leis an bhfear mar tá go leor rudaí le rá aige leis. Anois níl aon deifir ar an duine bualadh le Dia, a Athair, a Chruthaitheoir, nach bhfuil sé ag iarraidh anois ach a theitheadh, is é sin is eagla air go gcloisfidh sé a mhaslaí. Agus cá háit le dul i bhfolach sa ghairdín seo ó radharc Dé? Arís, má chreideann sé gur féidir le “*crainn an gháirdín*” é a cheilt óna aghaidh, fianaise ar an staid mheabhrach inar thit Ádhamh ó rinneadh peacach de.

Gen.3:9: “ *Ach ghlaoigh an Tiarna Dia ar an duine, agus dúirt leis: Cá bhfuil tú?* »

Tá a fhios ag Dia go maith cá bhfuil Adam i bhfolach ach cuireann sé an cheist air, “ *cá bhfuil tú?* ” » lámh chúnta a shíneadh agus é a tharraingt i dtreo a locht a admháil.

Gen.3:10 *Agus dúirt sé, Chuala mé do ghuth sa ghairdín, agus bhí eagla orm, mar go raibh mé nocht, agus i bhfolach mé féin .*

Admháil ar a easumhlaíocht is ea an freagra a thug Ádhamh agus bainfidh Dia leas as a chuid focal chun a bhealach a fháil chun taithí an pheaca a chur i láthair.

Gen.3:11: “ *Agus dúirt an Tiarna Dia: Cé a dúirt leat go bhfuil tú nocht? Ar ith tú den chrann a choisic mé duit a ithe?* ” »

Tá Dia ag iarraidh admháil a locht a bhaint as Ádhamh. Idir an asbhaint agus an asbhaint cuireann sé an cheist go soiléir uirthi: “ *Ar ith tú ón gcrann a raibh cosc agam ort ithe uaidh?* ” “.

Gen.3:12: “ *Dúirt an fear, An bhean a chuir tú in éineacht liom thug dom as an gcrann, agus d'ith mé .* ”

Cé gur fíor, níl freagra Adam glórmhar. Tá marc an diabhair air féin agus níl a fhios aige a thuilleadh conas tá nó níl a fhreagairt, ach cosúil le Satan, freagraíonn sé ar bhealach timpeallán ionas nach admháíonn sé a chiontach ollmhór féin. Téann sé chomh fada le meabhrú do Dhia ar an bpáirt a bhí aige san eispéreas, ó thug sé dó a bhean, an chéad culprit, a cheapann sé roimhe féin. Is é an chuid is fearr den scéal ná go bhfuil gach rud fíor agus nach bhfuil Dia aineolach air ó bhí an peaca riachtanach ina thionscadal. Ach is é an áit a bhfuil sé mícheart, trí shampla na mná a leanúint, gur thaispeáin sé a rogha í chun aimhleasa Dé, agus ba é seo an locht ba mhó a bhí air. Mar ó thús, ba é riachtanas Dé go mbeadh grá aige thar aon ní agus gach duine.

Gen.3:13: “ *Agus dúirt an Tiarna Dia leis an mbean, Cén fáth a ndearna tú é seo? D'fhreagair an bhean: Mheall an nathair mé, agus d'ith mé é .* ”

Tiontaíonn an Breitheamh iontach ansin chuig an mbean cúisithe ag an bhfear agus ansin arís tá freagra na mná ag teacht le fírinne na bhfíoras: “ *Mheall an nathair mé, agus d'ith mé é* ”. Mar sin lig sí di féin a mhealladh agus sin é an locht marfach a bhí uirthi.

Gen.3:14: “ *Agus dúirt an Tiarna Dia leis an nathair, Mar gheall ar seo déanta agat, beidh tú mallaithe os cionn gach eallach, agus thar aon ainmhithe na páirce; laethanta de do shaol.* ”

An uair seo, ní chuireann Dia ceist ar an “ *nathair* ” cén fáth a ndearna sé é seo, mar tá a fhios ag Dia gur úsáid Satan, an diabhal é mar mheán. Baineann an chinniúint a thugann Dia don “ *nathair* ” leis an diabhal féin. Maidir leis an “ *nathair* ” ba láithreach a fheidhmíodh, ach don diabhal ní raibh inti ach tuar a chomhlíonfaí tar éis bua Íosa Críost ar an bpeaca agus ar an mbás. De réir Ath.12:9, ba é an chéad fhoirm den fheidhm seo é a dhíbirt as ríocht na bhflaitheas chomh maith leis na haingil olca as a champa. Caitheadh ar an talamh iad nach bhfágfaidh go deo go dtí a mbás iad agus ar feadh míle bliain, scoite amach ar an talamh uaigneach, beidh Sátan ag sní sa deannach a chuir fáilte roimh na daoine a fuair bás mar gheall air agus an tsaoirse a bhain sé mí-úsáid as. Ar an domhan cursed ag Dia, beidh siad iad féin a iompar cosúil le nathracha, idir eagla agus aireach mar gheall ar defeated ag Íosa Críost agus teitheadh an fear a tháinig

chun bheith ina namhaid. Déanfaidh siad dochar do na fir atá i bhfolach i dofheictheacht a gcorp neamhaí trí iad a chur in aghaidh a chéile.

Gen.3:15: " *Cuirfidh mé naimhdeas idir tú féin agus an bhean, agus idir do shíol agus a síol: brúise sí do cheann, agus bruthóidh tú a sáil .* "

Cuirtear i bhfeidhm ar an "nathair", deimhníonn an abairt seo an réaltacht a tharla agus a breathnaíodh. Tá sé níos caolchúisí a chur i bhfeidhm ar an diabhal. Deimhnítear agus admhaítear an naimhdeas idir a thaobh agus an daonnacht. " *Síol na mná a bhrúnn a cheann* " síol Chríost agus a dhílse toghtha. Sa deireadh déanfaidh sí é a dhíbirt, ach roimhe sin, beidh an fhéidearthacht suthain ag na deamhain " *sála* " " *an bhean* " a fhoirceannadh, an Togh Chríost féin a íomháigh, ar dtús, leis an " *sÚil* " seo. Mar is é " *an tsáil* " fulcrum an cholainn dhaonna díreach mar is é " *an bhunchloch* " an chloch ar a bhfuil teampall spioradálta Dé tógtha.

Gen.3:16: " *Dúirt sé leis an mbean, Méadóidh mé pian do leanaí, iompróidh tú leanaí le pian, agus beidh do mhian i do fhear céile, ach beidh tiarnas aige ort.* "

Sular rugadh í trína bás, beidh ar an mbean " *fulaingt le linn a toirchis* "; beirfidh sí *le pian* , " gach rud curtha i gcrích go litriúil agus faoi deara. Ach anseo arís, ba chóir brí prophetic an íomhá a thabhairt faoi deara. In Eoin 16:21 agus Ath. 12:2 " *an bhean i bpéinteanna na breithe* " is siombal é Eaglais Chríost san impiriúil Rómhánach agus ansin géarleanúintí pápacha na ré Críostaí.

Gen.3:17: " *Agus dúirt sé leis an fear, Mar gheall ar ghéill tú an guth do mhná céile, agus d'ith tú den chrann a d'ordaigh mé duit, Ní bheidh tú ag ithe de. ! Beidh an talamh cursed mar gheall ort. Is le saothar a gheobhaidh tú do bheatha uaidh i gcaitheamh do shaoil.* "

Ag filleadh ar an duine, cuireann Dia i láthair dó an cur síos ceart ar a chás a bhí sé ag iarraidh a cheilt go náireach. Tá a chiontacht iomlán agus gheobhaidh Ádhamh amach freisin go mbeidh sraith mallachtaí roimh a bhás roimh a bhás, rud a fhágfaidh gur fearr le daoine bás ná beatha. Is uafásach an rud mallacht na talún agus foghlaiméoidh Ádhamh é ar an mbealach crua.

Gen.3:18: " *Déanfaidh sé dealga agus dealga daoibh, agus íosfaidh sibh féar na páirce.* "

Tá saothrú éasca Gairdín Éidin imithe, agus cuirtear an comhrac gan staonadh in aghaidh cuachfhéar, " *briers, dealga* " agus fiailí a mhéadaíonn in ithir an domhain ina ionad. Níos mó ná sin, ós rud é go gcuirfidh mallacht na hithreach seo bás an chine dhaonna ar luasghéarú mar, le "dul chun cinn" eolaíoch, déanfaidh fear sna laethanta deiridh é féin a nimhiú trí nimh cheimiceach a chur in ithir a chuid barra, chun fiailí agus lotnaidí feithidí a dhíchur. Ní bheidh bia flúirseach atá inrochtana go héasca ar fáil a thuilleadh lasmuigh den ghairdín óna ruaigfear é chomh maith lena bhean chéile Dé is fearr leat.

Gen.3:19: " *I allas d'aghaidh íosfaidh tú arán, go dtí go bhfillfidh tú ar an talamh as ar tógadh thú; óir is deannach thú, agus go dusta fillfidh tú.* "

Tugann an chinniúint seo a thiteann ar an duine údar don fhoirm inar nocht Dia a chruthú agus a fhoirmiú go beacht, ó " *dheannach an domhain* ". Foghlaimíonn Ádhamh faoina chostas agus faoinár gcostas féin cad é atá sa bhás a

léirigh Dia. Tabhair faoi deara nach bhfuil sa duine marbh ach “ *deannach* ” agus nach bhfanann taobh amuigh den “ *deannach* ” spiorad beo ag éirí as an gcorp marbh seo. Deimhníonn Eccl.9 agus luanna eile an stádas básmhaireachta seo.

Gen.3:20: “ *D’ainmnigh Ádhamh Éabha a bhean: óir ba í máthair gach uile bheo í.* ”

Anseo arís, marcálann Ádhamh a cheannas ar “ *an bhean* ” trína hainm “ *Oíche* ” nó “Beatha” a thabhairt di; ainm a bhfuil údar leis mar bhunréaltacht de stair an duine. Is sliocht i bhfad i gcéin sinn go léir, a rugadh ó Éabha, bean chéile mhealltach Ádhaimh trínar aistríodh mallacht an bháis agus a bheidh ann go dtí go bhfillfear i nglóir Íosa Críost go luath san earrach 2030.

Gen.3:21: “ *TIGHEARNA Rinne Dia éadaí de chroicne d’Ádhamh agus dá bhean, agus d’éadaigh sé iad.* ”

Ní dhéanann Dia dearmad go raibh peaca na gcéilí talúnda mar chuid dá thionscadal coigiltis a bheidh i bhfoirm léirithe anois. Tar éis an pheaca, éiríonn maithiúnas diaga ar fáil in ainm Chríost a íobairt agus a céasadh ag saighdiúirí Rómhánacha. Sa ghníomh seo, aontóidh duine neamhchiontach, saor ó gach peaca, bás a fháil, ina n-áit, ar son peacaí a aontoghaí dílis. Ón tús, maraíodh ainmhithe neamhchiontacha ag Dia ionas go gclúdódh a “ *craicne* ” nocth Ádhaimh agus Éabha. Sa ghníomh seo, cuireann sé an ceann a chuireann plean an tslánaithe i leith an duine trí chreideamh in ionad “ *an cheartais* ” a shamhlaíonn an duine. Ní raibh sa “ *cheartas* ” a shamhlaigh an duine ach bréag mheabhlach agus ina áit, cuireann Dia “ *éadaí* ” i leith “ *a cheartas dílse* ”, “ *crios a fhírinne* ” atá bunaithe ar íobairt dheonach Chríost agus na hEaglaise dóibh. ofráil a bheatha chun fuascailte na ndaoine a thugann grá dílis dó.

Gen.3:22: “ *TIGHEARNA Dubhairt Dia: Féuch, tá an duine mar aon dinn, mar eolas ar mhaith agus ar olc. Déanaimis anois é a chosc óna lámh a shíneadh amach agus crann na beatha a thógáil, agus ithe, agus maireachtáil go deo.* ”

I Mícheál, tugann Dia aghaidh ar a chuid aingeal maith atá ag féachaint ar an dráma atá díreach tar éis tarlú ar domhan. Dúirt sé leo, “ *Féach, tá an duine mar aon duine againn, mar eolas ar an maith agus olc.* ” An lá roimh a bhás, úsáidfidh Íosa Críost an focal céanna maidir le Iúdás, an fealltóir a bhí chun é a sheachadadh do na Giúdaigh reiligiúnacha agus na Rómhánaigh chun a chéasadh, seo i Eoin 6:70: “D’fhreagair Íosa iad: An raibh nach mise a roghnaigh thú, an dá réag? Agus is deamhan duine agaibh! “. Éiríonn “ *sinn* ” sa véarsa seo mar “ *thusa* ” mar gheall ar an gcomhthéacs éagsúil, ach is mar a chéile cur chuige Dé. Tagraíonn an frása “ *duine againn* ” do Shatan a bhfuil rochtain agus saorghluaiseacht aige fós i ríocht neamhaí Dé i measc na n-aingeal go léir a cruthaíodh ag tús chruthú na cruinne.

“ *crann na beatha* ” a ithe mar cheanglas ar an bhfírinne a tháinig Íosa chun fianaise a thabhairt ina chuid focal agus é dírithe chuig an reachtaire Rómhánach Pontius Píoláit. Ba é “ *crann na beatha* ” íomhá Chríost an Slánaitheoir agus dá n-ithe bhí sé i gceist é féin a chothú lena theagasc agus lena phearsantacht spioradálta go léir, é a ghlacadh mar ionadach agus slánaitheoir pearsanta. Ba é seo an t-aon choinníoll a d’fhéadfadh údar a thabhairt le caitheamh an “ *chraobh na beatha* ” seo. Ní raibh cumhacht na beatha sa chrann ach sa chrann a shamhlaigh an crann: Críost. Ina theannta sin, oiriúnaigh an crann

seo an bheatha shíoraí agus tar éis an pheaca bunaidh cailleadh an bheatha shíoraí seo go deo go dtí go bhfillfeadh Dé ar deireadh thiar i gCríost agus in Mhichíl. Dá bhrí sin d'fhéadfadh “ *crann na beatha* ” agus na crainn eile imithe chomh maith le gairdín Dé.

Gen.3:23: “ *Agus thiomáin an Tiarna Dia amach as gairdín Éidin é, chun go saothródh sé an talamh as ar tógadh é.* ”

Níl fágtha ag an gCruthaitheoir ach an lánúin dhaonna a chruthaigh ón gcéad Ádhamh (focal a ainmníonn an speiceas daonna: an dearg = an sanguine) a dhíbirt as an ngáirdín iontach, a léirigh iad féin neamhfhiúntach trína neasumhlaíocht. Agus lasmuigh den ghairdín, cuirfear tús leis an saol pianmhar, i gcomhlacht atá lagaithe go fisiciúil agus go meabhrach dó. Nuair a fhilleann siad ar thír atá éirithe crua agus reibiliúnach meabhrófar an “ *deannach* ” do dhaoine.

Gen.3:24: “ *Mar sin thiomáin sé amach Ádhamh; agus chuir sé ar an taobh thoir de ghairdín Éidin na ceruban a chuir claíomh lasrach chun cinn, chun bealach chrainn na beatha a chosaint.* ”

Ní hé Ádhamh a chaomhnaíonn an ghairdín a thuilleadh ach is iad na haingil a chuireann cosc air dul isteach ann. Imeoidh an gairdín ar ball beag roimh na tuile a tharla i 1656 ó pheaca Eve agus Adam.

Sa véarsa seo tá soiléiriú úsáideach againn maidir le suíomh Ghairdín Éidin a aimsiú. Cuirtear na haingil caomhnóireachta “ *ar an taobh thoir den ghairdín* ” atá é féin mar sin siar ón áit a dtéann Ádhamh agus Éabha ar scor. Cloíonn an limistéar ceaptha a chuirtear i láthair ag tús na caibidle seo leis an soiléiriú seo: cúláíonn Ádhamh agus Éabha go dtí an talamh ó dheas de Shliabh Ararat agus tá an gairdín toirmisce suite i limistéar "uisce flúirseach" na Tuirce in aice le loch Van, be. siar óna seasamh.

Geineasas 4

Scaradh ag bás

Tabharfaidh an chaibidil 4 seo deis dúinn tuiscint níos fearr a fháil ar an bhfáth go raibh sé riachtanach do Dhia saotharlann taispeána a thairiscint do Satan agus a dheamhain reibiliúnach a thaispeánann méid a n-aingidhe.

Ar neamh, bhí teorainneacha ag wickedness toisc nach raibh an chumhacht ag neacha neamhaí a chéile a mharú; óir do bhíodar go léir imthighthe go hobann. Mar sin níor cheadaigh an cás seo do Dhia an t-ardleibhéal trua agus cruálachta a raibh a chuid naimhde in ann a nochtadh. Cruthaíodh an domhan mar sin agus é mar aidhm aige bás a údarú sna foirmeacha is cruálachta is féidir le haigne duine cosúil le Sátan a shamhlú.

Leis an gcaibidil seo 4, a chuirtear faoi bhrí shiombalach na huimhreach seo 4, is í an uile- huilíoch, léireofar mar sin imthosca chéad bhásanna na daonnachta talún; bás a bheith ina charachtar uilíoch ar leith agus uathúil i measc gach bunú a rinne Dia. Tar éis pheaca Ádhaimh agus Éabha, bhí an bheatha

thalmhaí ina “ *spéaclaí don domhan agus do na haingil* ” mar a deirtear i 1 Cor.4:9, an finné spreagtha dílis Pól, iar-Saul Tarsus, an chéad ghéarleanúint a coimisiúnaíodh ar an saol. eaglais Chríost.

Gen.4:1: “ ***Bhí aithne ag Ádhamh ar a bhean chéile Éabha; do ghin sí agus rug sí Cain agus adubhairt: Le cabhair ó Iehova do chruthuigh mé duine .*** ”

Sa véarsa seo, nochtann Dia dúinn an bhrí a thugann sé don bhriathar “ *fios a bheith agat* ” agus tá an pointe seo ríthábhachtach i bprionsabal an fhírinnithe trí chreideamh mar atá sé scríofa in Eoin 17:3: “ *Anois is í an bheatha shíoraí go bhfuil **aithne acu** ort . , an t-aon Dia fíor, agus an té a sheol tú, Íosa Críost . Is éard atá i gceist le haithne a chur ar Dhia ná caidreamh grámhar a bheith agat leis, rud spioradálta sa chás seo, ach gránach i gcás Ádhaimh agus Éabha. Arís i ndiaidh an mhúnla seo den chéad lánúin, rugadh “leanbh” ón ngrá collaí seo; mar sin ní mór “leanbh” a bhreith arís inár gcaidreamh grámhar spioradálta le Dia. Nochtar an bhreith nua seo mar gheall ar fhíor “ *eolas* ” Dé in Ath.12:2-5: “ *Agus bhí sí torrach, agus ghlaoih sí amach le linn saothair agus i bpéinteanna breithe. ... rug sí mac, a rialóidh gach náisiún le slat iarainn. Agus do rug a leanbh suas chun Dé agus chun a ríchathaoir .* ” Ní mór don leanbh a rugadh le Dia carachtar a Athar a atáirgeadh ach ní mar sin a bhí an scéal leis an gcéad mhac a rugadh ó fhir.*

Ciallaíonn an t-ainm Cain éadáil. Tuarann an t-ainm seo cinniúint collaí agus talmhaí dó, a mhalairt ar fad ón bhfear spioradálta a bheidh ar a dheartháir óg Abel.

Tabhair faoi deara, ag an tús seo de stair na daonnachta, go ndéanann an mháthair a thugann breith ceangal do Dhia leis an bhreith seo toisc go bhfuil a fhios aici go bhfuil cruthú na beatha nua seo mar thoradh ar mhíorúilt a rinne an cruthaitheoir mór Dia YaHWéH. Sna laethanta deiridh atá againn ní bhíonn sé seo amhlaidh a thuilleadh nó go hannamh.

Gen.4:2: “ *Rugadh sí arís dá deartháir Abel. Bhí Abel ina aoire, agus bhí Cain ina threabhadóir .* ”

Ciallaíonn Abel anáil. Níos mó ná Cain, cuirtear an leanbh Abel i láthair mar chóip de Adam, an chéad duine a fuair anáil na scamhóg ó Dhia. Go deimhin, trína bhás, agus é dúnmharú ag a dheartháir, is ionann é agus íomhá Íosa Críost, fíor-Mhac Dé, Slánaitheoir na ndaoine tofa a fhuasclóidh sé lena fhuil.

Deimhníonn gairmeacha an dá dheartháir a nádúr os coinne. Cosúil le Críost, “ *ba aoire ba ea Abel* ” agus cosúil leis an neamhchreidmheach ábharaíoch ar an talamh, “ *treabhaí a bhí i gCain* ”. Fógraíonn na chéad leanaí seo de stair an duine an cinniúint a rinne Dia fán. Agus tagann siad chun sonraí a sholáthar ar a thionscadal coigiltis.

Gen.4:3: “ *Tar éis tamaill, rinne Cain ofráil don Tiarna de thorthaí an domhain; »* ”

Tá a fhios ag Cain go bhfuil Dia ann agus chun a thaispeáint dó gur mian leis ómós a thabhairt dó, déanann sé “ *tairiscint de thorthaí an domhain* ” dó, is é sin, rudaí a rinne a ghníomhaíocht. Sa ról seo, glacann sé íomhá an iliomad daoine reiligiúnacha Giúdacha, Críostaí nó Moslamach a aibhsíonn a ndea-oibreacha gan a bheith buartha faoi a bheith ag iarraidh a fhios agus a thuiscint cad a bhfuil grá

ag Dia dóibh agus a bhfuil súil aige uathu. Ní bhíonn brí le bronntanais ach amháin má tá meas ag an duine a fhaigheann iad orthu.

Gen.4:4: “ *Agus Abel, as a chuid féin, rinne sí ar cheann de na chéadghin a thréada agus a saill. D’fhéach YaHWéH go fabharach ar Abel agus ar a ofráil;* »

Déanann Abel aithris ar a dheartháir, agus mar gheall ar a ghairm bheatha mar aoire, déanann sé ofráil do Dhia “ *ó chéadghin a thréada agus a geire* ”. Taitníonn sé seo le Dia mar go bhfeiceann sé in íobairt na “ *céadghin* ” seo an íomhá dá íobairt féin in Íosa Críost a bhfuiltear ag súil leis agus a bhfuiltear ag tuar air. In Ath.1:5 léimid: “ *... agus ó Íosa Críost, an finné dílis, céadghin na marbh* , agus prionsa ríthe an domhain! Dósan a thugann grá dúinn, a shaor sinn ónár bpeacaí trína fhuil, ... ”. Feiceann Dia a thionscadal coigilte i dtairiscint Abel agus ní féidir leis ach é a bheith taitneamhach.

Gen.4:5: “ *Ach níor fhéach sé go fabhrach ar Cháin agus ar a ofráil. Bhí fearg an-mhór ar Cain, agus thit a aghaidh.* »

I gcomparáid le tairiscint Abel, tá sé loighciúil gur beag suime a chuir Dia i dtairiscint Cháin nach féidir ach díomá agus brón a chur air go loighciúil. “ *Tá a aghaidh gan staonadh* ”, ach tugaimid faoi deara go n- *éiríonn an-ghreannmhar air de bharr na cráifeachta* agus ní gnách é seo toisc gur toradh díomá é an imoibriú seo. Is gearr go dtiocfaidh toradh níos tromchúisí ar ghreannú agus ar mhórtas: dúnmharú a dheartháir Abel, ábhar a éad.

Gen.4:6: “ *Agus dúirt an Tiarna le Cáin: Cén fáth a bhfuil fearg ort, agus cad chuige a bhfuil d’aghaidh leagtha síos?* »

Is é Dia amháin a thuigeann an chúis atá le tairiscint Abel. Ní féidir le Cain ach freagairt Dé a fháil éagórach, ach in ionad a bheith feargach, ba chóir dó impigh ar Dhia ligean dó an chúis atá leis an rogha éagórach seo a thuiscint. Tá eolas iomlán ag Dia ar nádúr Cháin a imríonn ról an droch-sheirbhíseach Matha. 24:48-49 dó go neamhfhiosrach: “ *Ach más drochsheirbhíseach é, a deir ann féin: Tá moill ar mo mháistir teacht, má tosaíonn sé ar a chompánaigh a bhualadh* , má itheann agus má ólann sé le daoine ar meisce,... ”. Cuireann Dia ceist air a bhfuil an freagra ar eolas aige go foirfe, ach arís, trína dhéanamh tugann sé deis do Cháin cúis a fhulaingt a roinnt leis. Fanfaidh Cain gan freagra ar na ceisteanna seo, mar sin tugann Dia foláireamh dó in aghaidh an uilc a ghabhfaidh air.

Gen.4:7: “ *Go deimhin, má dhéanann tú go maith, ardóidh tú do aghaidh; agus má dhéanann tú an t-olc, luíonn an peaca ag an doras, agus tá a mhianta agat : ach tá tiarnas agat air .* »

Tar éis do Éabha agus Ádhamh ithe agus glacadh le stádas an diabhair trí “ *aitheanta maith agus olc* ” a bheith acu, tagann sé i láthair arís chun Cain a bhrú chun a dheartháir Abel a mharú. Tá an dá rogha, “ *maith agus olc* ,” os a chomhair; Tabharfaidh “ *an mhaith* ” air éirí as é féin agus glacadh le rogha Dé fiú mura dtuigeann sé í. Ach de rogha an “ *olc* ” déanfaidh sé peaca air in aghaidh Dé, trí a shéú aithne a dhéanamh air: “ *Ní dhéanfaidh tú dúnmharú* ”; agus ní hea, “ *ní maróidh tú* ” mar a chuir na haistritheoirí i láthair é. Cáineann ordú Dé an choireacht, ní marú coirpeach ciontach a rinne sé dleathach trína ordú agus sa chás seo, níor athraigh teacht Íosa Críost aon rud sa bhreithiúnas cóir seo Dé.

Tabhair faoi deara an fhoirm ina dtaispeánann Dia “ *peaca* ” amhail is dá mbeadh sé ag labhairt ar bhean, dá réir a dúirt sé le hÉabha i nGin.3:16: “ ***Beidh do mhianta i leith d’fhear céile, ach beidh ceannas aige ort*** “. Ar son Dé tá cathú an *pheacaidh* cosúil le cathú mná atá ag iarraidh a fear céile a mhealladh agus gan ligean dó féin a bheith “ ***faoi cheannas*** ” aici nó aige. Ar an mbealach seo, thug Dia an t-ordú don duine gan ligean dó féin a mhealladh leis an “ *peaca* ” ionadaíocht ag bean.

Gen.4:8: “ *Mar sin féin, labhair Cáin lena dheartháir Abel; ach nuair a bhí siad sa pháirc, thit Cáin ar a dheartháir Abel agus mharaigh é.* »

In ainneoin an rabhadh diaga seo, déanfaidh nádúr Cain a thorthaí. Tar éis malartú focal le h-Abel, chaith Cain, dúnmharfóir ina spiorad ó thús mar a athair spioradálta, an diabhal, “ *é féin ar a bhráthair Abel, agus mharbh sé é.* ” Tairníonn an taithí seo cinniúint na daonnachta áit a maróidh deartháir deartháir, go minic as éad tuata nó reiligiúnach go dtí deireadh an domhain.

Gen.4:9: “ *Dúirt an Tiarna le Cain: Cá bhfuil do dheartháir Abel? D’fhreagair sé: Níl a fhios agam; an mise coimeádaí mo dhearthár?* »

Mar a dúirt sé le hÁdhamh a bhí i bhfolach uaidh, “ *Cá bhfuil tú?* ”, a dúirt Dia le Cain “ *Cá bhfuil do dheartháir Abel?* », deis a thabhairt dó i gcónaí a locht a admháil. Ach go dúr, toisc nach féidir leis neamhaird a dhéanamh go bhfuil a fhios ag Dia gur mharaigh sé é, freagraíonn sé “ *Níl a fhios agam* ” go práinneach, agus le arrogance dochreidte, cuireann sé ceist ar Dhia: “ *An mise caomhnóir mo dheartháir?* »

Gen.4:10: “ *Agus dúirt Dia, Cad atá déanta agat? Glaonn guth fola do dhearthár orm ón domhan* ”

Tugann Dia a fhreagra dó, rud a chiallaíonn: ní tusa a choimeádaí mar is tú a dúnmharfóir. Tá a fhios ag Dia go maith cad atá déanta aige agus cuireann sé i láthair é i bpictiúr é: “ *glaonn guth fola do dhearthár orm ón talamh* ”. Bainfear leas in Apo.6 an fhoirmle phictiúrtha seo a thugann glór fola do dhoirteadh a ghlaonn amach ar Dhia chun ^{caoineadh} na martyrs a cuireadh chun báis de bharr géarleanúint phápa an chreidimh Chaitlicigh a chur chun báis: Apo. 6:9-10: “ *Nuair a d’oscail sé an cúigiú séala, chonaic mé faoin altóir anamacha na ndaoine a maraíodh de bharr briathar Dé agus de bharr na fianaise a thug siad. Ghlaodh siad le glór ard, á rá: Cá fhad, a Mháistir naofa agus fíor, a dhéanann tú moille ag breith a thabhairt, agus ag díol ár gcuid fola orthu siúd atá ina gcónaí ar an talamh?* “. Dá bhrí sin, éilíonn fola a chaillfidh go héagórach bhfeice ar na ciontach. Tiocfaidh an díoltas dlisteanach seo ach is rud é a fhorchoimeádann Dia dó féin amháin. Deir sé in Deu.32:35: “ *Is liomsa díoltas agus retribution, nuair a thuislíonn a gcos! Óir tá lá a bréige gar, agus ní bheidh aon mhoill ar an rud a bheidh ag fanacht leo.* ” In Isa.61:2, mar aon le “ *bliain an ghrásta* ”, tá “ *lá an dhíoghail* ” i gclár an Mheisias Íosa Críost: “... *chuir sé chugam... chun bliain ghrásta a fhógairt IaHéH, agus lá díoltais ó'n nDia; a chompond a chur ar gach afflicted; ...*”. Ní fhéadfadh duine ar bith a thuiscint go gcaithfí “ *foilseachán* ” na “ *bliana cairde* ” seo a scaradh ó “ *lá an bhfeice* ” faoi 2000 bliain.

Mar sin, ní féidir leis na mairbh caoineadh ach i gcuimhne Dé a bhfuil a chuimhne gan teorainn.

Níl ach pionós tuillte ag an gcoir a rinne Cain.

Gen.4:11: “ Anois beidh tú mallaithe ag an talamh a d'oscail a bhéal chun fuil do dhearthár a ghlacadh ó do lámh . »

Mallófar Cain ón talamh agus ní maraítear é. Chun an trócaire diaga seo a chosaint, ní mór dúinn a admháil nach raibh aon fasach ag an gcéad choir seo. Ní raibh a fhios ag Cain cad a bhí i gceist leis a mharú, agus ba í an fhearg a chuir dall ar gach réasúnaíocht a thug chun brúidiúlacht mharfach é. Anois go bhfuil a dheartháir marbh, ní bheidh an chine daonna in ann a rá a thuilleadh nach raibh a fhios aige cad is bás ann. Tiocfaidh an dlí a bhunaigh Dia in Eax. 21:12 i bhfeidhm ansin: “ An té a bhuaileann fear go bás, gearrfar pionós báis air .”

Cuireann an rann seo an nath seo i láthair freisin: “ an talamh a d'oscail a bhéal chun fuil do dhearthár a fháil ó do lámh ”. Déanann Dia pearsanú ar an domhan trí bhéal a thabhairt dó a ionsúnn an doirteadh fola air. Ansin labhraíonn an béal seo léi agus cuireann sé i gcuimhne di an gníomh básmhaireachta a rinne í a thruailliú. Tógfar an íomhá seo in Deu.26:10: “ **D’oscail an talamh a bhéal agus shluig sé suas iad le Corah, nuair a d’éag na daoine a bhí bailithe le chéile, agus ídigh an tine an dá chéad caoga fear: rinne siad seirbhís rabhadh don phobal .**” Ansin beidh sé in Rev.12:16: “ Agus chabhraigh an talamh leis an mbean, **agus d’oscail an talamh a béal agus shlog sé suas an abhainn a chaith an dragan as a bhéal .**” Is ionann an “ abhainn ” agus na léigeanna monarcúla Caitliceacha Francacha a ndearna a gcór míleata “dragons” a cruthaíodh go speisialta géarleanúint ar Phrotastúnaigh dhílis agus a ruaig isteach i sléibhte na tíre. Tá brí dúbailte leis an véarsa seo: an fhriotaíocht armtha Protastúnach, ansin Réabhlóid fhuilteach na Fraince. Sa dá chás léiríonn an abairt “ d’oscail an domhan a bhéal ” é mar rud a chuireann fáilte roimh fhuil an iliomad daoine.

Gen.4:12: “ Nuair a shaothraíonn tú an talamh, ní thabharfaidh sé a shaibhreas duit a thuilleadh. Beidh tú i do wanderer agus wanderer ar an talamh. »

Tá pionós Cain teoranta don domhan arbh é an chéad duine a thruailligh trí fhuil dhaonna a dhoirteadh air; sin an duine a cruthaíodh ar dtús ar íomhá Dé. Ós rud é an peaca, coinníonn sé a saintréithe ó Dhia ach níl a íonachta foirfe aige a thuilleadh. Is éard a bhí i ngníomhaíocht an duine go príomha bia a tháirgeadh trí oibriú na talún. Mar sin beidh ar Cain bealaí eile a aimsiú chun a chothú.

Gen.4:13: “ *Dúirt Cáin leis an Tiarna: Is ró-mhór mo phionós le hiompar .*”

Rud a chiallaíonn: sna coinníollacha seo, tá sé níos fearr go ndéanaim féinmharú.

Gen.4:14: “ Féach, a réitigh tú mé as an talamh an lá seo; Beidh mé i bhfolach ó do aghaidh, beidh mé i mo wanderer agus wanderer ar an talamh, agus cibé duine a fhaigheann mé marú mé .”

Anseo tá sé an-chainteach anois agus déanann sé achoimre ar a chás mar phianbhreith bháis.

Gen.4:15: “ *Dúirt an Tiarna leis: Dá n-éireodh le Cain aon duine a mharú, dhéanfaí Cain a dhíoghail seacht n-uaire. Agus chuir an Tiarna comhartha ar Cháin ionas nach gcuirfeadh an té a fuair é chun báis é .*”

Chinneadh saol Cain a spáráil ar na cúiseanna a chonacthas cheana féin, d’inis Dia dó go n-íocfaí as a bhás, “ dhíoghail ”, “ seacht n-uaire ”. Ansin luann

sé “ *comhartha* ” a thabharfaidh cosaint dó. Sa mhéid seo, tairgeann Dia luach siombalach na huimhreach “seacht” a ainmneoidh an tSabóid agus naomhú scíthe a gheobhaidh, a rinne tuar ag deireadh na seachtaine, a chomhlíonadh go hiomlán sa seachtú mílaoise dá thionscadal coigilte. Beidh an Sabbath mar chomhartha muintearas leis an cruthaitheoir Dia in Ezek.20:14-20. Agus in Esec.9 cuirtear “ *comhartha* ” *orthu siúd a bhaineann le Dia ionas nach marófar iad in uair an phionóis Dé.* Mar fhocal scoir, chun prionsabal na **hidirscartha cosanta a dhaingniú**, in Ath.7, tagann “ *comhartha* ”, “ *séala an Dé bheo* ”, chun “ *séala an mhaide* ” do sheirbhísigh Dé, agus is é an “ *séala agus an comhartha* ” seo. a Sabbath den seachtú lá.

Gen.4:16: “ *Ansin d’imigh Cáin ó aghaidh an Tiarna, agus chomhnuigh sé i dtír Nod, ar an taobh thoir d’Éidin .* ”

Is ar an taobh thoir d’Éidin cheana féin a tharraing Ádhamh agus Éabha siar tar éis iad a dhíbirt as gairdín Dé. Faigheann an talamh seo anseo an t-ainm Nod a chiallaíonn: fulaingt. Beidh saol Cain marcáilte mar sin ag fulaingt meabhrach agus fisiceach mar gheall ar a bheith diúltaithe i bhfad ó aghaidh Dé fágtar rianta fiú i gcoílár cruca Cain a dúirt i véarsa 13, eagla air: "Beidh mé i bhfolach i bhfad ó do láithreach. " *aghaidh* ”.

Gen.4:17: “ *Bhí aithne ag Cáin ar a bhean chéile; ghin sí agus rug sí Enoch. Thóg sé cathair ansin agus thug sé an chathair ar a mhac Enoch .* ”

Beidh Cain ina phatriarch ar dhaonra cathrach dá dtugann sé ainm a chéad mhac: Enoch a chiallaíonn: rud a thionscnamh, a theagasc, a fheidhmiú, agus tosú ar rud a úsáid. Déanann an t-ainm seo achoimriú ar gach rud a léiríonn na briathra seo agus tá sé oiriúnach mar go n-ionsaíonn Cain agus a shliocht cineál sochaí gan Dia a leanfaidh go deireadh an domhain.

Gen.4:18: “ *Ghin Enoch Irad, ghin Irad Mehujael, ghin Mehujael Metuschael, agus ghin Metuschael Lamech .* »

Stopann an ginealas gairid seo d’aon ghnó ar an gcarachtar darb ainm Lamech, nach eol a bhrí bheacht ach baineann an focal ón bhfréamh seo le teagasc cosúil leis an ainm Enoch, agus le coincheap na cumhachta freisin.

Gen.4:19: “ *Ghabh Lamech beirt bhan: Adah ab ainm do dhuine acu, agus Sillah mar ainm ar an gceann eile .* »

Faighimid sa Lamech seo an chéad chomhartha den bhriseadh le Dia “ *fágfaidh fear a athair agus a mháthair chun cloí lena mhnaoi, agus déanfaidh an bheirt aon fheoil* ” (féach Gen.2:24). Ach i Lamech ceanglaíonn an fear é féin le beirt bhan agus beidh an triúr ina feoil amháin. Is léir go bhfuil an scaradh ó Dhia iomlán.

Gen.4:20: “ *Guineadh Adah Iabal: ba é athair na ndaoine a bhí ina gcónaí i bpubaill agus in aice leis na tréada .* ”

Is é Iabal patriarch na n-aoirí fánacha mar atá daoine Arabacha áirithe fós sa lá atá inniu ann.

Gen.4:21: “ *Ba é ainm a dhearthár Iúbal: ba é athair na ndaoine go léir a sheinneann an chruit agus an píobaire .* »

Ba é Iúbal patriarch na gceoltóirí go léir a bhfuil áit thábhachtach acu i sibhialtachtaí gan Dia, fiú sa lá atá inniu ann áit a bhfuil an cultúr, an t-eolas agus an t-ealaíontóir mar bhunsraith dár sochaithe nua-aimseartha.

Gen.4:22: “ *Rug Zilla, as a cuid féin, Tubal Cain, a rinne gach uirlis práis agus iarainn a chruthú. Ba í Naama deirfiúr Tubal Cain .* »

Tagann an rann seo salach ar theagasc oifigiúil na staraithe a ghlacann leis an gCré-Umhaois roimh an Iarannaois. Go deimhin, do réir Dé, bhí fhios ag na céad-fhir conas iarann a bhrionnú, agus b'fhéidir ó Ádhamh féin do bhrígh nach n-abrann an téacs ar Thubal Cain gurab é athair na n-iarann do bhrionnú. Ach tugtar na sonraí nochta seo dúinn ionas go dtuigimid go bhfuil an tsibhialtacht ann ó na chéad fhir. Ní raibh a gcultúr diaga ní ba lú scagtha ná ár gcultúir inniu.

Gen.4:23: “ *Dúirt Lamech lena mhná céile: Adah agus Sillah, éist le mo ghlór! A Mhná Lamech, éist mo bhriathar! Mharbh mé fear do mo chréachta, agus ógfhear do mo bhrón.* »

Is mór ag Lamech lena bheirt bhanchéile fear a mharú, rud a dhéanann dochar dó i mbreithiúnas Dé. Ach le hargóint agus magadh, deir sé gur mharaigh sé fear óg freisin, rud a mhéadaíonn a chás i mbreithiúnas Dé agus a fhágann gur “dúnmharfóir” barántúil é atá ina athchiontóir.

Gen.4:24: “ *Déanfar Cain a dhíoghail seacht n-uaire, agus Lamech seachtó seacht n-uaire.* »

Déanann sé magadh ansin ar an trócaire a léirigh Dia do Cháin. Ós rud é tar éis marú fear, bás Cain a bhí le bheith dhíoghail "seacht n-uaire," tar éis marú fear agus óg, beidh Lamech a dhíoghail ag Dia "seachtó seacht n-uaire." Ní féidir linn tuairimí uafásacha den sórt sin a shamhlú. Agus bhí Dia ag iarraidh a chur in iúl don chine daonna go raibh an leibhéal is airde impiachta sroichte ag a chéad ionadaithe den dara glúin, ionadaithe Cháin go dtí an seachtú, ceann Lamech. Agus is é seo a léiriú ar an iarmhairt a bheith scartha uaidh.

Gen.4:25: “ *Bhí aithne fós ag Ádhamh ar a bhean chéile; agus rug sí mac, agus thug sí Set mar ainm air: óir, a dúirt sí, thug Dia dom síol eile i n-ionad Abel, a mharbh Cain .*”

Ainmníonn an t-ainm Seth ar a dtugtar “cheth” san Eabhrais bunús an cholainn dhaonna. Aistríonn roinnt daoine é mar “coibhéis nó cúiteamh” ach ní raibh mé in ann fírinneú a fháil don tairiscint seo san Eabhrais. Coimeádaim mar sin "bunús an choirp" mar go mbeidh Seth ina bhun nó ina bhunsraith den tsliocht dhílis a ainmneoidh Gen.6 leis an abairt " *clann Dé* ", ag fágáil do na "mná" sliocht ceannairceach de shliocht na. Cain a mheallann iad, mar fhreasúra, an t-ainm “ *iníonacha fear*”.

síol ” nua ina dtugtar an seachtú sliocht, Enoch eile, mar shampla in Gen.5:21 go 24. Bhí sé de phribhléid aige dul isteach ar neamh beo, gan dul tríd an mbás, ina dhiaidh sin. Mhair 365 bliain de shaol an domhain i ndílseacht don chruthaitheoir Dia. Bhí a ainm go maith ag an Enoch seo mar go raibh a “oideachas” chun glóire Dé murab ionann agus a mhac, mac Lamech, mac Cháin. Agus iad araon, Lamech an reibiliúnach agus Enoch an fíréanta an "seachtú" sliocht a sliocht.

Gen.4:26: “ *Bhí mac ag Seth freisin, agus thug sé Enos mar ainm air. Is ansin a thosaigh daoine ag glaoch ar an ainm YaHWéH .* »

Ciallaíonn Enosch: an fear, an marfach, an droch-. Tá an t-ainm seo nasctha leis an nóiméad a thosaigh daoine ag glaoch ar an ainm YaHWéH. Is é an rud is mian le Dia a insint dúinn tríd an dá rud seo a cheangal, go bhfuil feasach

ag fear na sloinnte dílis ar aingí a nádúir, atá fós marfach. Agus thug an fheasacht seo air lorg a Chruthaitheora chun onóir a thabhairt dó agus adhradh a bhí taitneamhach leis a thabhairt dó go dílis.

Geineasas 5

Scaradh trí naomhú

Sa chaibidil seo 5, thug Dia le chéile an lineage a d'fhan dílis dó. Cuirim i láthair daoibh an mionstaidéar ar na chéad véarsaí amháin a thugann deis dúinn an chúis atá leis an áireamh seo a chlúdaíonn an t-am idir Ádhamh agus Noah cáiliúil a thuiscint.

Gen.5:1: “ *Is é seo leabhar shíol Ádhaimh. Nuair a chruthaigh Dia an duine, rinne sé é i gcosúlacht Dé .* ”

Leagann an véarsa seo síos an caighdeán do liosta ainmneacha na bhfear a luadh. Tá gach rud bunaithe ar an meabhrúchán seo: “ *Nuair a chruthaigh Dia an duine, rinne sé ar chosúlacht Dé é* ”. Ní mór dúinn a thuiscint mar sin go gcaithfidh an fear a “ *chosúlacht le Dia* ” a chaomhnú chun dul isteach ar an liosta seo. Is féidir linn a thuiscint mar sin cén fáth nach gcuireann ainmneacha chomh tábhachtach le Cain isteach ar an liosta seo. Toisc nach ceist chosúlachta fhisiciúil í ach cosúlacht na gcarachtar, agus léirigh caibidil 4 ceist Cháin agus a shliocht díreach dúinn.

Gen.5:2: “ *Chruthaigh sé fear agus bean, agus bheannaigh sé iad, agus ghlaoigh sé orthu ar an ainm fear nuair a cruthaíodh iad .* ”

Anseo arís, ciallaíonn an meabhrúchán ar bheannacht Dé ar an bhfear agus ar an mbean go bhfuil na hainmneacha a bheidh á lua beannaithe ag Dia. Léiríonn an áiteamh ar a gcruthú ag Dia an tábhacht a thugann sé do bheith aitheanta mar an cruthaitheoir Dia a scarann ó chéile, sanctaíonn a sheirbhísigh, trí chomhartha na Sabbath, an chuid eile a breathnaíodh i rith an seachtú lá óna seachtainí go léir. Beannacht Dé a choimeád le naomhú na Sabóide agus cosúlacht a charachtair is iad na coinníollacha a éilíonn Dia le go bhfanadh an duine ar fiú a bheith ar a dtugtar “ *duine* .” Seachas na torthaí seo, éiríonn an duine ina “ainmhí” níos forbartha agus níos oilte ná speicis eile ina bhreithiúnas.

Gen.5:3: “ *Agus é céad agus tríochad bliain d’aois, ghin Ádhamh mac ina chosúlacht, de réir a dheilbhe, agus thug sé Seth mar ainm air .* ”

Infheicthe idir Ádhamh agus Seth, tá dhá ainm in easnamh: iad siúd Cain (nach bhfuil de shliocht dílis) agus Abel (a fuair bás gan sliocht). Léirítear mar sin caighdeán an roghnúcháin bheannaithe. Bainfidh an rud céanna leis na hainmneacha eile go léir a luaitear.

Gen.5:4: “ *B'iad laethanta Ádhaimh tar éis bhreith Shéth ocht gcéad bliain; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”

Isé an ní is gá dhúinn a thuiscint, gur *ghin Ádhamh “mic agus iníonacha”*, roimh bhreith “ *Seth* ” agus ina dhiaidh, acht níor léir dóibh sin creideamh an athar

ná creideamh “Seth”. Chuaigh siad isteach leis na “fir ainmhíoch” a bhí mídhílis agus dímhéasúil don Dia beo. Mar sin, ina measc siúd go léir a rugadh dó, tar éis bás Abel, ba é “ *Seth* ” an chéad duine a rinne idirdhealú idir é féin agus a chreideamh agus a dhílseacht don Dia Iehova a chruthaigh agus a bhunaigh a athair talmhaí. Seans gur lean daoine eile ina dhiaidh, gan ainm, a shampla, ach fanann siad anaithnid toisc go bhfuil an liosta a roghnaigh Dia bunaithe ar chomharbas na gcéad fhir dílis de gach sliocht a cuireadh i láthair. Is intuigthe ón míniú seo an aois ard cheana féin, “130 bliain” d’Ádhamh nuair a rugadh a mhac “Seth”. Agus baineann an prionsabal seo le gach duine de na tofa a luaitear sa liosta fada a stopann ar Noah, toisc nach mbeidh a thriúr mac: Shem, Ham agus Japheth tofa, gan a bheith ar a chosúlacht spioradálta.

Gen.5:5: “ *Ba iad na laethanta go léir a mhair Ádhamh ná naoi gcéad agus tríocha bliain; ansin fuair sé bás .* ”

Téim díreach go dtí an seachtú duine roghnaithe a bhfuil a ainm Enoch; Enoch a bhfuil a phearsa a mhalairt iomlán d'Eochach mac Cáin.

Gen.5:21: “*Ag Enoch, agus é cúig bliana is seasca d’aois, ina athair do Methuselah .*”

Gen.5:22: “ *Tar éis bhreith Mhethuselah do shiúil Enoch le Dia trí chéad bliain; agus ghin sé mic agus iníonacha .*”

Gen.5:23: “ *B'iad laethanta Enoch go léir trí chéad seasca a cúig bliana .*”

Gen.5:24: “ *Shiúil Enoch le Dia; ansin ní raibh sé níos mó, mar gheall ar ghlac Dia é “.*

Is leis an léiriú sainiúil seo ó chás Enoch a nochtann Dia dúinn é: tugadh “Eilias” do na hantailéibhigh chun na bhflaitheas gan dul tríd an mbás. Go deimhin, tá difríocht idir foirmle an véarsa seo agus na cinn eile a chríochnaíonn ar shaol Ádhaimh, leis na focail “ *ansin fuair sé bás* ”.

Ansin tagann Metushelah, an fear a mhair an duine is faide ar domhan, 969 bliain; ansin Lamech eile den líne seo beannaithe ag Dia.

Gen: 5:28: “ *Agus Lamech céad ochtó a dó bliain d’aois, ghin mac .*”

Gen: 5:29: “ *Thug sé Noah mar ainm air, ag rá: Cuirfidh an duine seo sólas orainn mar gheall ar ár tuirse agus cruaoibre ár lámha, ag teacht ón tír seo a ndearna an Tiarna mallacht air .*”

Chun brí an véarsa seo a thuiscint, ní mór duit a fhios go gciallaíonn an t-ainm Noah: scíthe. Is cinnte nár shamhlóinn Lamech cá mhéid a thiofadh a bhriathra fíor, óir ní fhaca sé ach “ *an talamh mallaithe* ” ó uillinn “ *ár tuirse agus saothar pianmhar ár lámh,* ” ar sé. Ach i n-aimsir Noah, scriosfaidh Dia é mar gheall ar wickedness na bhfear a iompraíonn sé, mar a ligfidh Genesis 6 dúinn a thuiscint. Mar sin féin, bhí Lamech, athair Noah, ina dhuine roghnaithe, cosúil leis an mbeagán daoine a roghnaíodh dá chuid ama, ní mór go raibh brón air a fheiceáil ag dul in olcas do na fir timpeall orthu.

Gen.5:30: “ *Mhair Lamech, tar éis bhreith Noe, cúig chéad nócha cúig bliana; agus ghin sé clann mhac agus iníonacha .*”

Gen.5:31: “ *B'iad laethanta Lameich go léir seacht gcéad seachtó agus seacht mbliana; fuair sé bás ansin »*

Gen.5:32: “ *Ghin Noah, cúig chéad bliain d’aois, Síim, Ham agus Iaphet .*”

Geineasas 6

Teipeann ar an scaradh

Gen.6:1: “ Nuair a thosaigh fir ag méadú ar aghaidh an domhain, agus a rugadh iníonacha dóibh, ”

De réir na gceachtanna a foghlaimíodh roimhe seo, is é an t-iliomad daonna seo an norm ainmhíoch a dhéanann uireasa ar Dhia a bhfuil cúiseanna maithe aige chun iad a dhiúltú freisin. Atáirgtear mealladh Ádhaimh óna bhean Éabha ar fud na daonnachta go léir agus is gnách é de réir na feola: meabhlaíonn cailíní fir agus faigheann siad uathu an rud is mian leo.

Gen.6:2: “ Chonaic clann mhac Dé go raibh iníonacha na bhfear go hálainn, agus ghlac siad ina mná céile as measc gach duine a roghnaigh siad ”

Seo nuair a éiríonn rudaí casta. Imíonn **an deighilt** idir na neamhchreidmhigh agus na neamhchreidmhigh ar deireadh thiar. Titeann na beannaithe anseo ar a dtugtar “ mic Dé ” go loighciúil faoi mheabhlú “ iníonacha na bhfear ” nó, an ghrúpa daonna “ainmhithe”. Mar sin déantar comhghuaillíochtaí trí phósadh mar chúis le titim na **hidirscartha** atá ag teastáil agus á lorg ag Dia. Ba í an taithí dhosháraithe seo a chuirfeadh air ina dhiaidh sin cosc a chur ar chlann mhac Iosrael mná iasachta a ghlacadh mar mhná céile. Léiríonn an tuile a bheidh mar thoradh air cé mhéad ba chóir cloí leis an toirmeasc seo. Chun gach riail, tá eisceachtaí, mar gheall ar ghlac roinnt mná an Dia fíor leis an fear céile Giúdach cosúil le Ruth. Ní hé an chontúirt gur eachtrannach í an bhean ach go dtreoraíonn sí “ mac Dé ” chuig apostasy págánach trí iarraidh air an reiligiún traidisiúnta págánach a ghlacadh dá bhunús. Ina theannta sin, tá a mhalairt toirmiscthe freisin toisc go gcuireann bean “iníon Dé” í féin i mbaol marfach trí “mac fir” “ainmhithe” agus reiligiún bréagach a phósadh, rud atá níos contúirtí fós di. I gcás gach “bean” nó “cailín” is “bean” amháin le linn a saoil ar domhan, agus gheobhaidh na daoine tofa ina measc corp neamhghnéasach neamhghnéasach cosúil le haingil Dé. Tá an tsíoraíocht unisex agus íomhá de charachtar Íosa Críost, an múnla foirfe diaga.

Tá fadhb an phósta fós i láthair. Óir an té a phósann duine nach bhfuil dá chreideamh, déanann sé fianaise i gcoinne a chreidimh féin, cibé acu atá sé ceart nó mícheart. Ina theannta sin, léiríonn an gníomh seo neamhshuim i leith an chreidimh agus mar sin i leith Dé féin. Ní mór do na daoine tofa grá a thabhairt do Dhia thar aon rud eile ionas gur fiú iad a thoghadh. Mar sin féin, tá an chomhghuaillíocht leis an eachtrannach míshásta leis, éiríonn an t-oifigeach tofa a chonarthaíonn é neamhfhiúntach chun é a thoghadh agus éiríonn a chreideamh toimhdeach, seachmall a chríochnóidh le míshuaimhneas uafásach. Tá sé fós chun asbhaint deiridh a tharraingt. Má chruthaíonn pósadh an fhadhb seo fós, is é an fáth go bhfuil an tsochaí dhaonna nua-aimseartha sa riocht mímhóráltachta céanna agus a bhí tráth Noah. Is í an teachtaireacht seo, mar sin, ár n-am deiridh ina bhfuil bréaga chun tosaigh in aigne an duine a bhíonn dúnta go hiomlán don “fhírinne” diaga.

Mar gheall ar a thábhachtaí atá sé dár “n-amanna deiridh,” threoraigh Dia mé ar deireadh an teachtaireacht seo a nochtadh sa chuntas Genesis seo a fhorbairt. Toisc go bhfuil “ *tús* ” *sona agus “ deireadh ”* tragóideach in apostasy agus abomination mar achoimre ar thaithí na ndaoine tofa antediluvian . Mar sin féin, tugann an taithí seo achoimre freisin ar an eaglais dheireanach ina foirm institiúideach “Adventist an Seachtú Lá”, a bheannaigh go hoifigiúil agus go stairiúil i 1863 ach go spioradálta i 1873, in “Philadelphia”, in Rev.3:7, dá “ *tús* ” , agus “ *vomited* ” ag Íosa Críost in Rev.3:14, i “ *Laodicea* ” i 1994, ar a “ *deireadh* ”, mar gheall ar a lukewarmness foirmiúil agus mar gheall ar a chomhghuaillíocht leis an campa namhaid éacúiméineach i 1995. An t-am ar Socraítear faomhadh Dé don institiúid reiligiúnach Chríostaí seo le “ *tús agus deireadh* .” Ach díreach mar a lean an dáréag aspal a roghnaigh Íosa an cúnant Giúdach, mar sin leanann an obair Adventist uaimse agus ag gach duine a fhaigheann an finné fáidh seo agus a atáirgeann saothair an chreidimh a bheannaigh Dia ar dtús i gceannródaithe na hAidbhinte sa bhliain 1843 agus 1844. Sonraigh mé gur bheannaigh Dia spreagthaí a gcreidimh agus ní caighdeán a léirmhínte fáidhiúla a cuireadh faoi cheist níos déanaí. Cleachtadh na Sabóide, b'fhéidir, chun bheith foirmeálta agus traidisiúnta, ní bheannaigh criathar bhreithiúnas Dé aon ní a thuilleadh seachas grá na fírinne a luaitear ina dhaoine tofa, “ ó thús go deireadh ” nó, go dtí fíor-fhilleadh glórmhar Chríost , socraithe don uair dheireanach san earrach 2030.

Trí é féin a chur i láthair in Rev.1:8 mar “ *an alfa agus an óimige* ”, nochtar Íosa Críost dúinn eochair chun an struchtúr agus an ghné ina nochtann sé dúinn ar fud an Bhíobla a “ *bhreithiúnas* ” a thuiscint, bunaithe i gcónaí ar bhreathnú ar staid an “ *tosaigh* ” agus ar an rud a fheictear ag an “ *deireadh* ”, de shaol, de chomhghuaillíocht, nó de eaglais. Tá an prionsabal seo le feiceáil i Dan.5 áit a léiríonn na focail atá scríofa ar an mballa ag Dia, “ *uimhrithe, uimhrithe* ”, agus “ *a mheá agus a roinnt* ” ina dhiaidh sin “ *tús* ” shaol an Rí Belsassar agus am a “ *chríoch* ” . Ar an mbealach seo, deimhníonn Dia go bhfuil a bhreithiúnas bunaithe ar bhuanrialú an ábhair atá á bhreithiúnas. Bhí sé faoina bhreathnú óna “ *thús* ,” nó “ *alfa* ,” go dtí a “ *deireadh* ,” a “ *omega* .”

I leabhar na Revelation agus i dtéama na litreacha atá dírithe chuig na “ *seacht n-Eaglais* ”, socraíonn an prionsabal céanna “ *tús agus deireadh* ” na “ *Eaglaisí* ” go léir lena mbaineann. Ar dtús, feicimid an Eaglais Aspalda, a bhfuil a “ *tús* ” glórmhar á mheabhrú sa teachtaireacht a thugtar do “ *Ephesus* ” agus ina gcuireann a “ *deireadh* ” faoi bhagairt Spiorad Dé a tharraingt siar mar gheall ar a easpa díograis. Ar ámharaí an tsaol, tugann an teachtaireacht a tugadh i “ *Smyrna* ” roimh 303 fianaise go mbeidh glao Chríost chun aithrí le cloisteáil chun glóire Dé. Ansin, tosaíonn an Eaglais Chaitliceach Rómhánach Rómhánach i “ *Pergamum* ”, sa bhliain 538, agus críochnaíonn sí i “ *Thyatira* ”, tráth an Reifirméisín Phrotastúnach ach go háirithe go hoifigiúil bás an Phápa Pius 6 a bhí i bpríosún i nDairbhre, i mo chathair. , sa Fhrainc, sa bhliain 1799. Ansin tagann cás an chreidimh Phrotastúnach, a bhfuil a fhaomhadh ó Dhia teoranta ó thaobh ama freisin. Luaitear a “ *tús* ” i “ *Thyatira* ” agus nochtar a “ *deireadh* ” i “ *Sardes* ” sa bhliain 1843 mar gheall ar a chleachtadh ar an Domhnach a fuarthas le hoidhreacht ón reiligiún Rómhánach. Ní fhéadfadh Íosa a bheith níos soiléire, ní thagann mearbhall ar a theachtairacht, “ *tá tú marbh* ”. Agus sa tríú háit faoi “

Philadelphia agus Laodicea ” dúnann cás na hAidbhinte institiúideacha a chonaic muid roimhe seo téama na dteachtaireachtaí a dhírítear chuig na “ *seacht n-eaglaisí* ” agus am na réanna a shamhlaíonn siad.

Trí léiriú a thabhairt dúinn inniu ar an dóigh a ndearna sé breithiúnas ar rudaí a cuireadh i gcrích cheana féin, agus ón “ *tús* ” cosúil le Geineasas, tugann Dia na heochracha dúinn chun tuiscint a fháil ar an gcaoi a dtugann sé breithiúnas ar na fíricí agus ar na heaglaisí inár gcuid ama. Mar sin tá “ *Séala* ” *Spiorad* na diadhachta ar an “breithiúnas” a eascraíonn as ár staidéar .

Gen.6:3 *Dúirt an Tiarna ansin: Ní fhanfaidh mo spiorad sa duine go deo, mar is feoil an duine, agus beidh a laethanta céad agus fiche bliain . »*

Níos lú ná 10 mbliana roimh fhilleadh Chríost, glacann an teachtaireacht seo inniu le tráthúlacht iontach. An spiorad beatha a thug Dia “ *Ní fhanfaidh an duine go deo, mar is feoil an duine, agus beidh a laethanta céad agus a ~~naoi~~ mbliana fichead* .” Go deimhin, níorbh é seo an bhrí a thug Dia dá chuid focal. Tuig mise, agus tuig Eisean: ní thréigeann Dia a thionscadal sé mhíle bliain chun daoine tofa a ghlaoch agus a roghnú. Luíonn an fhadhb atá aige san fhad saoil ollmhór a thug sé do na frithbheathaigh ó fuair Adam bás ag 930 bliain d'aois, tar éis dó, beidh Methuschela eile beo go mbeidh sé 969 bliain d'aois. Más 930 bliain d'fhíríantacht é, atá so-iompaithe agus fiú taitneamhach le Dia, ach más Lamech sotalach agus uafásach é, measann Dia gur mó ná go leor a mhairfidh sé ar feadh 120 bliain ar an meán. Deimhnítear an léirmhíniú seo le stair, ós rud é ó dheireadh na tuile, laghdaíodh fad shaol an duine go dtí 80 bliain ar an meán inár gcuid ama.

Gen.6:4: “ *Bhí na fathaigh ar an talamh sna laethanta sin, agus freisin tar éis do chlann mhac Dé teacht go dtí iníonacha na bhfear, agus rug siad clann dóibh: seo iad na laochra a raibh cáil orthu san ársaíocht .*

Bhí orm an beachtas “ *agus freisin* ” ón téacs Eabhraise a chur leis, toisc go n-athraítear brí na teachtaireachta. Nochtann Dia dúinn go raibh a chéad chruthú antediluvian ar chaighdeán ollmhór, ní mór Ádhamh é féin a bheith thart ar 4 nó 5 méadar ar airde. Athraítear agus laghdaítear bainistiú dromchla an domhain. B'fhiú cúig dhúinn céim amháin de na “ *fathachaibh* ” seo, agus b'éigean dó cúig uaire níos mó bia d'fháil ón talamh ná a bhí ag fear inniu. Dá bhrí sin bhí an talamh bunaidh daonra go tapa agus daoine ina gcónaí thar a dhromchla iomlán. Múineann an beachtas “ *agus freisin* ” dúinn nach bhfuil an caighdeán seo de “ *fathach* ” athraithe ag comhghuaillíochtaí na naomhaithe agus na ndaoine diúltaithe, “ *mac Dé* ” agus “ *iníonacha na bhfear* ”. Dá bhrí sin bhí Noah é féin ina fathach de 4 go 5 méadar chomh maith lena leanaí agus a mná céile. In aimsir Mhaois, bhí na noirm fhrithalúvacha seo fós le fáil i dtír Chanán, agus ba iad na fathaigh seo, na “Anacimigh,” a chuir eagla ar na spiairí Eabhraise a cuireadh isteach sa tír.

Gen.6:5: “ *Chonaic an Tiarna go raibh aingíne daoine mór ar an talamh, agus go raibh gach smaointe a gcroí laethúil amháin i dtreo an uilc .”*

Déanann breathnóireacht den sórt sin a chinneadh intuigthe. Meabhraím daoibh gur chruthaigh sé an talamh agus an duine chun an aingí seo a nochtadh i bhfolach i smaointe a chréatúir neamhaí agus thalmhaíochta. Fuarthas an léiriú inmhianaithe mar sin ó “ *díríodh smaointe a gcroíthe gach lá i dtreo an uilc amháin* ”.

Gen.6:6: “ *Rinne an Tiarna aithrí go ndearna sé an duine ar an talamh, agus bhí brón ina chroí air .* ”

Is rud amháin é fios a bheith agat roimh ré cad atá le tarlú, ach is rud eile é taithí a fháil ar é a chomhlíonadh. Agus ag tabhairt aghaidh ar fhíor-cheannas an uilc, tig smuain an aithrí, nó níos cruinne ar an aiféala, go h-obann i n-aighe Dé, gur mór a fhulaingt i n-aghaidh na tubaiste morálta so.

Gen.6:7: “ *Agus dúirt an Tiarna, Scriosfaidh mé ó aghaidh an domhain a chruthaigh mé, ó dhuine go eallach, agus go sreafa, agus go héanlaith an aeir; óir is aithrím go ndearna mé iad .* ”

Díreach roimh an tuile, tugann Dia faoi deara bua Satan agus a chuid deamhain ar an domhan agus a áitritheoirí. Dó, ba uafásach an rud é ach fuair sé an léiriú a bhí sé ag iarraidh a fháil. Níl fágtha ach an chéad chineál seo den saol a scrios ina maireann fir rófhada agus atá róchumhachtach i méideanna ollmhóra. Beidh ar ainmhithe talún atá gar do dhaoine cosúil le beostoc, reiptílí agus éin an aeir imeacht go deo leo.

Gen.6:8: “ *Ach fuair Noah grásta i súile an Tiarna .* ”

Agus do réir Ezé.14 ba é an t-aon duine a fuair grásta ós comhair Dé, gan a chlann ná a mhnáibh do shábháil.

Gen.6:9: “ *Seo iad síol Noah. Fear cóir agus ionraic ab ea Noah ina chuid ama; Shiúil Noah le Dia .* ”

Cosúil le Iób, déanann Dia breithiúnas ar Noah “ *cóir agus díreach* ”. Agus ar nós an fhírén Enoch os a chomhair, impíonn Dia air “ *siúl* ” leis.

Gen.6:10: “ *Thug Noah triúr mac: Sím, Ham, agus Iaphet .* ”

Agus é 500 bliain d’aois de réir Gen.5:22, “ *ghin Noah triúr mac: Sím, Ham agus Iapheth* ”. Fásfaidh na mic seo suas, beidh siad ina bhfear agus glacfaidh siad mná céile. Mar sin gheobhaidh Noah cúnamh agus cúnamh óna chlann mhac nuair a bheidh air an áirc a thógáil. Idir am a mbreitheanna agus an tuile, beidh 100 bliain caite. Cruthaíonn sé seo nach mbaineann an “120 bliain” de véarsa 3 leis an am a thugtar dó chun a thógáil a chríochnú.

Gen.6:11: “ *Bhí an talamh truailithe roimh Dhia, bhí an talamh lán d’fhoréigean .* ”

Ní gá go bhfuil an chaimiléireacht foréigeanach, ach nuair a bhíonn foréigean mar thréith ag an bhforéigean, éiríonn fulaingt an Dé ghrámhar dian agus do-fhulaing. Is é an foréigean seo, a shroich a bhuaic, an cineál a rinne Lamech bród as in Gen.4:23: “ *Mharbh mé fear do mo chréacht, agus ógfhear do mo bhrón .* ”

Gen.6:12: “ *Agus d’fhéach Dia ar an talamh, agus féach, bhí sé truailithe; óir thruaill an uile fheoil a slighe ar an talamh .* ”

I níos lú ná 10 mbliana, breathnóidh Dia ar an domhan arís agus gheobhaidh sé sa riocht céanna é agus a bhí tráth na tuile , “ *beidh an uile fheoil truailithe a bealach .* ” Ach ní mór duit a thuiscint cad a chiallaíonn Dia nuair a labhraíonn sé ar éilliú. Mar má tá tagairt an fhocail seo daonna, tá na freagraí chomh líonmhar leis na tuairimí ar an ábhar. Le Dia an Chruthaitheora, tá an freagra simplí agus beacht. Glaonn sé ar chaimiléireacht ar gach seachrán a thugann fear agus bean ar an ord agus ar na rialacha a bhunaigh sé: Sa chaimiléireacht, ní ghlacann fear a ról mar fhear a thuilleadh, ná bean a ról mar

baineannach. Is sampla é cás Lamech, bigamist, de shliocht Cain, toisc go n-insíonn an norm diaga dó: “ *fágfaidh fear a athair agus a mháthair chun cloí lena bhean chéile* ”. Léiríonn cuma struchtúr a gcorp róil na bhfear agus na mban. Ach chun tuiscint níos fearr a fháil ar an ról a thugtar mar “ *chabhair* ” d’Ádhamh, tugann a íomhá shiombalach d’Eaglais Chríost an freagra dúinn. Cén “ *cúnamh* ” is féidir leis an Eaglais a thabhairt do Chríost? Is éard atá sa ról aige ná líon na ndaoine a roghnaítear a shábháil a mhéadú agus a aontaíonn fulaingt ar a shon. Is mar an gcéanna don bhean a tugadh do Ádhamh. Gan cumhacht mhatánach Ádhaimh, is é an ról atá aici breith a thabhairt agus a clann a thógáil go dtí go n-aimsíonn siad teaghlach ina dhiaidh sin agus mar sin beidh an domhan á daonra, de réir an oird a d’ordaigh Dia i nGin.1:28: “ *Agus bheannaigh Dia iad , agus a dubhairt Dia riu , **Bígí torrach , agus iomadaigh , agus athlón an talamh , agus ceannaigh é ; agus beidh tiarnas agat ar iasc na farraige, agus ar éanlaith an aeir, agus ar gach créatúr beo a ghluaiseann ar an talamh .*** ” Ina shaobhadh, tá an saol nua-aimseartha tar éis cúl a thabhairt ar an norm seo. Chruthaigh maireachtáil uirbeach tiubhaithe agus fostaíocht thionsclaíoch le chéile an gá atá ag méadú i gcónaí ar airgead. Mar thoradh air seo tá mná tar éis éirí as a ról mar mháithreacha chun oibriú i monarchana nó i siopaí. Nuair a tógadh go dona na leanaí, tá na leanaí éirithe capricious agus éilitheach agus ag táirgeadh toradh an fhoréigin in 2021 agus tá siad ag teacht go hiomlán leis an gcur síos a thug Pól do Thiomóid in 2 Tim.3:1 go 9. Molaim duit am a ghlacadh chun léamh , agus an aird ar fad atá tuillte acu, ina iomláine, an dá litir a sheolann sé chuig Tiomóid, d’fhonn a fháil sna litreacha seo na caighdeáin atá leagtha síos ag Dia, ón tús, a fhios aige nach n-athraíonn agus nach n-athróidh sé go dtí go bhfillfidh sé ar ghlóir san earrach 2030.

Gen.6:13: “ *Ansin dúirt Dia le Noah, Tá deireadh an uile fheoil a chinneadh mé; óir líon siad an talamh le foréigean; féach, scriosfaidh mé iad leis an talamh .* ”

Agus olc bunaithe go dochúlaithe, is é scrios áitritheoirí an domhain an t-aon rud is féidir le Dia a dhéanamh. Cuireann Dia a thionscadal uafásach in iúl dá chara domhanda amháin toisc go bhfuil a chinneadh déanta agus go cinntitheach. Ní mór dúinn a thabhairt faoi deara an chinniúint ar leith a thugann Dia d’Enoch, an t-aon duine a théann isteach sa tsíoraíocht gan dul tríd an mbás, agus Noah, an t-aon fhear a fuarthas ar fiú maireachtáil sa tuile scriosach. Mar ina fhocail deir Dia “ *tá ...* ” agus “ *scriosfaidh mé iad* ”. Toisc gur fhan sé dílis, ní raibh tionchar ag cinneadh Dé ar Noah.

Gen.6:14: “ *Déan duit féin áirc bogadhmaid; Déanfaidh tú an áirc seo a shocrú ina cealla, agus clúdóidh tú í le tuinairde laistigh agus amuigh .* ”

Caithfidh Noah maireachtáil agus ní é féin amháin mar tá Dia ag iarraidh go leanfadh saol a chruthaithe ar aghaidh go dtí deireadh na 6000 bliain de roghnú a thionscadal. Chun saol roghnaithe a chaomhnú le linn tuile na n-uiscí, ní mór áirc ar snámh a thógáil. Tugann Dia a threoracha do Noah. Bainfidh sé úsáid as bogadh-adhmaid uisce-dhíonach agus déanfar an áirse uiscédhíonach le sciath pitch, an roisín a tógadh as péine nó giúis. Tógfaidh sé cealla ionas go mbeidh gach speiceas ina chónaí ar leithligh chun achrann struis a sheachaint do na

hainmhithe ar bord. Mairfidh an fanacht san áirc ar feadh bliana ar fad, ach tá an obair dírithe ag Dia, nach bhfuil aon rud dodhéanta.

Gen.6:15: “ *Seo mar a dhéanfaidh tú í: beidh an áirc trí chéad cuach ar fad, caoga lámh ar leithead, agus tríocha cúinne ar airde .* ”

Dá mba é “ *cubhad* ” fathach, d’fhéadfadh sé a bheith cúig huaire níos mó ná mar a bhí ag na hEabhraigh a bhí timpeall 55 cm. D’fhoilsigh Dia na toisí seo sa chaighdeán a d’aithin na hEabhraigh agus Maoise a fuair an cuntas seo ó Dhia. Mar sin bhí an áirse tógtha 165 m ar fad faoi 27.5 m ar leithead agus 16.5 m ar airde. Mar sin bhí an áirse i gcruth bosca dronuilleogach mór mór ach ba iad fir a raibh a mhéid gaolmhar leis a thóg é. Mar gheall ar a airde a fháil againn, trí urlár de thart ar cúig mhéadar do na fir a thomhas iad féin idir 4 agus 5 m ar airde.

Gen.6:16: “ *Déanfaidh tú **fuinneog** don áirc , a laghdóidh tú go **cubhad** ar a barr; socróidh tú **doras** ar thaobh na háirce; agus tógfaidh tú scéal níos ísle, an dara agus an tríú .* »

De réir na tuairisce seo, cuireadh an t-aon “ *doras* ” den áirc ag leibhéal an chéad urláir “ *ar thaobh na háirc* ” . Dúnadh an áirc go hiomlán, agus faoi dhíon an tríú leibhéal, bhí fuinneog amháin 55 cm ar airde agus ar leithead le coinneáil dúnta go dtí deireadh na tuile, de réir Gen.8:6. Bhí áititheoirí na háirc ina gcónaí sa dorchadas agus faoi sholas saorga lampaí ola ar fud na tuile.

Gen.6:17: “ *Agus tabharfaidh mé tuile uiscí ar an talamh, a scrios an uile fheoil a bhfuil anáil na beatha faoi neamh; beidh gach rud ar domhan caillte .* ”

Teastaíonn ó Dhia teachtaireacht rabhaidh a fhágáil leis an scrios seo d’fhir a athdhaonróidh an domhan tar éis na tuile agus go dtí go bhfillfidh Íosa Críost i nglóir ag deireadh na 6000 bliain den tionscadal diaga. Beidh an saol ar fad imithe lena norm antediluvian. Toisc tar éis na tuile, laghdóidh Dia de réir a chéile méid na ndaoine beo, na bhfear agus na n-ainmhithe, go dtí méid Pygmies na hAfraice.

Gen.6:18: “ *Ach daingneoidh mé mo chonradh libh; rachaidh tú isteach san áirc, tú féin agus do chlann mhac, do bhean agus mná céile do mhac in éineacht leat .* »

Tá ochtar marthanóirí ón tuile atá le teacht, ach baineann seachtar acu tairbhe eisceachtúil as beannacht ar leith agus aonair Noah. Tá an cruthúnas le feiceáil in Eze.14:19-20 mar a deir Dia: “ *Nó má chuirim plá isteach sa tír seo, agus go doirtim mo chorráí ina choinne trí bhásmhaireacht, chun fear agus ainmhí a scriosadh as, agus bhí Noa ina measc . , Daniel agus Iób, tá cónaí orm! deir an Tiarna Iehova, **ní shábháilfidís clann mhac ná iníonacha, ach de bharr a bhfíréantachta sábhálaidís a n-anamacha féin .*** ” Beidh siad úsáideach le haghaidh athdhaonra an domhain, ach gan a bheith ar an leibhéal spioradálta Noah, tugann siad isteach sa domhan nua a n-imperfection nach mbeidh a ghlacadh fada a iompróidh a chuid droch-torthaí.

Gen.6:19: “ *De gach ní beo, de gach feoil, tabharfaidh tú isteach san áirc dhá cheann de gach cineál, chun iad a choinneáil beo leat: fireannach amháin agus baineannach a bheidh ann.* ”

Tá lánúin amháin in aghaidh an speicis “ *de gach rud a mhaireann* ” díreach mar an norm is gá chun atáirgeadh, is iad seo na daoine a mhairfidh ach amháin i measc ghéineas na n-ainmhithe talún.

Gen.6:20: “ *De na héanlaith de réir a gcineáil, agus den eallach de réir a gcineáil, agus de gach sníomhachán ar an talamh de réir a gcineáil, tiocfaidh beirt de gach cineál chugat chun go gcaomhnóidh tú iad. a saol.* ”

Sa véarsa seo, ina áireamh, ní luann Dia ainmhithe fiáine, ach luafar iad mar dhaoine a thógtar ar bord an áirc in Gen.7:14.

Gen.6:21: “ *Agus sibhse, glacaigí den bhia go léir a itear, agus stóraigí libh é, ionas go mbeidh sé ina bhia daoibh féin agus dóibh siúd .* ”

An bia a bhí ag teastáil chun ochtar a bheathú agus b'éigean do na hainmhithe go léir a tógadh ar bord ar feadh bliana a bheith in áit mhór san áirc.

Gen.6:22: “ *Seo a rinne Noe: rinne sé gach ní a d'ordaigh Dia dó .* ”

Go dflis agus le tacaíocht ó Dhia, rinne Noah agus a chlann mhac an tasc a thug Dia dó. Agus anseo, ní mór dúinn cuimhneamh go bhfuil an domhan mór-roinn amháin uiscithe ach amháin ag aibhneacha agus aibhneacha. I gceantar Shliabh Ararat mar a bhfuil cónaí ar Noah agus a chlann mhac, níl ann ach plain agus gan farraige. Féach ar a lucht comhaimsire mar sin Noah ag tógáil tógáil ar snámh i lár ilchríoch gan farraige. Is féidir linn a shamhlú ansin, an magadh, an searphas agus maslaí lena raibh orthu cith a chur ar an ngrúpa beag beannaithe ag Dia. Ach ní fada go stopfaidh na magadh ag magadh faoin gceann roghnaithe agus báthfar iad in uiscí na tuile nár theastaigh uathu a chreidiúint.

Geineasas 7

An scaradh deiridh na tuile

Gen.7:1: “ *Dúirt an Tiarna le Noah: Tar isteach san áirc, tú féin agus do theaghlach go léir; óir chonaic mé thú **díreach** romham i measc na glúine seo .* »

Tagann nóiméad na fírinne agus déantar **deighilt deiridh na cruthaitheachta**. Trí “ *dul isteach san áirc* ,” déanfar saol Noah agus a theaghlach a shábháil. Tá ceangal idir an focal “ *áirc* ” agus an “ *fíríantacht* ” a chuireann Dia i leith Noah. Téann an nasc seo trí “ *áirc na fianaise* ” sa todhchaí a bheidh ina cófra naofa ina mbeidh “ *ceartas* ” Dé, léirithe i bhfoirm an dá tábla ar a mbeidh a mhéar greanta ar a “ ***deich nAitheanta*** ”. Sa chomparáid seo, taispeántar Noah agus a chompánaigh comhionann sa mhéid is go mbaineann siad go léir leas as tarrtháil nuair a théann siad isteach san áirc, fiú más é Noah an t-aon duine ar fiú é a aithint leis an dlí diaga seo mar atá léirithe ag an beachtas diaga: “ ***Chonaic mé ceart agat*** . ” Mar sin bhí Noah i gcomhréir foirfe leis an dlí diaga a bhí múinte cheana féin ina phrionsabail dá sheirbhísigh antediluvian.

Gen.7:2: “ *Glacfaidh tú chugat seacht bpéire de na hainmhithe glana go léir, fireannach agus baineannach; péire ainmhithe nach bhfuil glan, an fireannach agus a baineann;* »

Táimid i gcomhthéacs antediluvian agus taispeánann Dia an t-idirdhealú idir an t-ainmhí aicmithe “ *íon nó neamhíon* ”. Mar sin tá an caighdeán seo chomh sean le cruthú an domhain agus i Leviticus 11, níor mheabhraigh Dia ach na caighdeáin seo a bhunaigh sé ón tús. Dá bhrí sin tá fáthanna maithe ag Dia, amhail

“ *an tSabóid* ”, chun meas a éileamh óna dhaoine tofa inár lá féin ar na nithe sin a thugann glóir dá ord bunaithe don duine. Trí “ *seacht lánúin íona* ” a roghnú le *haghaidh* “ *eisión* ” singil, taispeánann Dia a rogha don íonacht a mharcálann sé lena “róin”, an uimhir “7” de sanctification am a thionscadail thalmhaíochta.

Gen.7:3: “ *Seacht bpéire freisin d'éanlaith an aeir, fireann agus baineann, chun a gcine a choinneáil beo ar aghaidh an domhain uile .* ”

Mar gheall ar a n-íomhá den bheatha neamhaí angelic, “ *seacht bpéire* ” de na “ *éin na spéire* ” a shábháil freisin.

Gen.7:4: “ *Ar feadh seacht lá eile, agus cuirfidh mé báisteach ar an talamh daichead lá agus daichead oíche, agus scriosfaidh mé ó aghaidh an domhain gach créatúr atá déanta agam.* ”

Luaitear fós an uimhir “ *seacht* ” (7) ag ainmniú “ *seacht lá* ” a **scarann** an tráth a n-iontrálfar ainmhithe agus fear isteach san áirc ón gcéad uisce a thiteann. Cuirfidh Dia báisteach gan staonadh ar feadh “ *40 lá agus 40 oíche* ”. Is í an uimhir seo “40” uimhir na tástála. Bainfidh sé leis an “ *40 lá* ” de sheoladh na spiairí Eabhraise go tír Chanán agus na “ *40 bliain* ” den saol agus den bhás san fhásach de bharr gur dhiúltaigh siad dul isteach sa tír ina raibh fathaigh ina gcónaí. Agus ar dhul isteach ina mhinistreacht thalmhaí, déanfar Íosa a sheachadadh i gcathú an diabhaíl tar éis “ *40 lá agus 40 oíche* ” troscadh. Beidh “ *40 lá* ” ann freisin idir aiséirí Chríost agus racht an Spioraid Naoimh ar an gCincís.

Ar son Dé, is é is cuspóir leis an mbáisteach trom seo ná na “ *beithí a rinne sé* ” a scrios. Meabhraíonn sé mar sin gur leis, mar an Cruthaitheoir Dia, beatha a chuid créatúir go léir, chun iad a shábháil nó a scriosadh. Tá sé ag iarraidh ceacht searbh a thabhairt do na glúnta atá le teacht nach ndéanfaidh siad dearmad air.

Gen.7:5: “ *Rinne Noe gach ní a d'ordaigh an Tiarna dó .* ”

Dílis agus géilliúil, níor chuir Noah díomá ar Dhia agus rinne sé gach rud a d'ordaigh sé dó a dhéanamh.

Gen.7:6: “ *Bhí Noah sé chéad bliain d'aois nuair a tháinig na tuile uiscí ar an talamh .* »

Tabharfar sonraí eile faoin am ach cheana féin cuireann an véarsa seo an tuile sa 600ú ^{bliain} de shaol Noah. Ó rugadh a chéad mhac ina 500ú ^{bliain}, tá 100 bliain caite.

Gen.7:7: “ *Agus chuaigh Noe isteach san áirc lena chlann mhac agus lena bhean chéile agus le mná céile a mhac chun éalú ó uiscí na tuile .* ”

Ní éalóidh ach ochtar ón tuile.

Gen.7:8: “ *Idir na hainmhithe glana agus na hainmhithe nach bhfuil glan, na héin agus gach rud a ghluaiseann ar an talamh,* ”

Tá Dia dearfach. Cuir isteach san áirc, cúpla “ *gach rud a ghluaiseann ar an talamh* ” le slánú. Ach cé acu “ *domhain* ”, antileathach nó iarduilleach de? Tugann aimsir láithreach an bhriathair “ *bogann* ” le fios an domhain iarchailíneach aimsir Mhaois a dtugann Dia aghaidh air ina scéal. D'fhéadfadh an subtlety seo údar a thréigean agus díothú iomlán de speicis monstrous áirithe, nach dteastaíonn ar an domhan athdhaoir, má bhí siad ann roimh an tuile.

Gen.7:9: “ *Chuaigh sé isteach san áirc le Noah, beirt ar bheirt, fireannach agus baineannach, mar a d'ordaigh Dia do Noah* ”

Baineann an prionsabal le hainmhithe ach freisin leis na trí lánúin dhaonna a chruthaigh a thriúr mac agus a mná céile agus a chuid féin a bhaineann leis féin agus lena bhean chéile. Léiríonn rogha Dé gan ach lánúineacha a roghnú an ról a thabharfaidh Dia dóibh: atáirgeadh agus iolrú.

Gen.7:10: “ *Seacht lá ina dhiaidh sin bhí uiscí na tuile ar an talamh .* ”

De réir an tsoiléirithe seo, tharla an iontráil isteach san áirc ar an deichiú lá den dara mí den 600ú bliain de ^{shaol} Noah, i.e., 7 lá roimh an 17ú ^{atá léirithe} i véarsa 11 a leanas. Is ar an deichiú lá so dhún Dia féin “ *doras* ” na h-áirce ar a áititheoirí go léir, do réir an bheacht a luadh i rann 16 den chaibidil seo 7.

Gen.7:11: “ *Sa sé chéadú bliain de shaol Noah, sa dara mí, ar an seachtú lá déag den mhí, an lá sin pléasctha go léir thoibreacha na doimhne móire amach, agus doirteadh amach geataí na bhflaitheas. . oscail* »

Roghnaigh Dia an “ *seachtú lá déag den dara mí* ” den 600ú ^{bliain} de Noah chun “ *fuinneoga na bhflaitheas a oscailt* ”. Siombail an uimhir **17 breithiúnas** ina cód uimhriúil den Bhíobla agus a tairngreachtaí.

Cuireann an t-áireamh a bunúodh le comharbaibh toghtha Gen.6 an tuile sa bhliain 1656, ó pheacadh Éabha agus Ádhaimh, .i. 4345 bliadhán roimh earrach na bliana 6001 de dheire an domhain, a bheidh i gcrích san ár ngnáthfhéilire in earrach na bliana 2030, agus 2345 bliain roimh bhás atoning Íosa Críost a tharla ar 3 Aibreán, 30 dár bhféilire daonna bréagach agus míthreorach.

Déanfar an míniú seo a leanas a athnuachan in Gen.8:2. Trí ról comhlántach “ *foinsí an domhain* ” a chur in iúl, sa véarsa seo, taispeánann Dia dúinn nach báistí ón spéir amháin ba chúis leis an tuile. Ós eol go n-ainmníonn “ *an duibheagán* ” an domhan atá clúdaithe go hiomlán ag uisce ó chéad lá an chruthaithe, tugann a “ *fhoinsí* ” le fios go bhfuil ardú ar leibhéal an uisce de bharr na farraige féin. Faightear an feiniméan seo trí leibhéal ghrinneall na farraige a mhionathrú, rud a ardaíonn, ag dul suas, leibhéal an uisce go dtí go sroicheann sé an leibhéal a chlúdaigh an domhan ar fad ar an gcéad lá. Ba trí dhul faoi uisce na n-aigéan a d’eascair an talamh tirim as an uisce ar an 3ú ^{lá} agus is trí ghníomh droim ar ais a bhí an talamh tirim clúdaithe ag uiscí na tuile. Ní raibh an bháisteach ar a dtugtar “ *tuile gheataí na bhflaitheas* ” úsáideach ach chun a chur in iúl gur ó neamh, ó Dhia na bhflaitheas, a tháinig an pionós. Níos déanaí glacfaidh an íomhá seo “ *glas na bhflaitheas* ” os coinne na beannachtaí a thagann ón Dia neamhaí céanna.

Gen.7:12: “ *Thit an bháisteach ar an talamh daichead lá agus daichead oíche .* ”

Caithfidh gur chuir an feiniméan seo ionadh ar pheacaigh neamhchreidmheacha. Go háirithe ós rud é nach raibh báisteach ann roimh an tuile seo. Bhí an talamh antediluvian uiscithe agus watered ag a sruthanna agus sruthanna; dá bhrí sin ní raibh gá le báisteach, tháinig drúcht na maidine ina áit. Agus míníonn sé seo cén fáth go raibh deacracht ag na neamhchreidmhigh a chreidiúint sa tuile uiscí a d’fhógair Noah, i bhfocail agus i ghníomhas ó thóg sé an áirc ar thalamh tirim.

an t-am “ *40 lá agus 40 oíche* ” ar am trialach. Ina dhiaidh sin, déanfar Iosrael collaí díreach amach as an Éigipt a thástáil le linn an easpa Maoise a choimeád Dia leis le linn na tréimhse seo. Is é an toradh a bheidh air ná “an lao

órga” a leáigh le comhaontú Áróin, deartháir collaí Mhaois. Beidh ansin “ 40 lá agus 40 oíche ” d’iniúchadh thír Chanán agus, dá bharr sin, diúltóidh na daoine dul isteach inti mar gheall ar na fathaigh a chónaíonn inti. Ina dhiaidh sin, déanfar Íosa a thástáil ar feadh “ 40 lá agus 40 oíche ”, ach an uair seo, cé go bhfuil sé lagaithe ag an troscadh fada seo, rachaidh sé i gcoinne an diabhal a chaithfidh é agus fágfaidh sé sa deireadh é gan a bhua a fháil. Do Íosa, ba é an rud a rinne a mhinistreacht thalmhaí indéanta agus dlisteanach.

Gen.7:13: “ *An lá céanna tháinig Noe, Síim, Ham, agus Iaphet, mic Néah, agus bean chéile Noah, agus triúr mná céile a mhac leo, isteach san áirc:* ”

Leagann an véarsa seo béim ar roghnú an dá ghnéas de chréatúir dhomhanda daonna. Bíonn “ *a chúntóir* ”, a bhean ar a dtugtar “ *bean* ” ag gabháil le gach fireannach daonna . Ar an mbealach seo, cuireann gach lánúin iad féin i láthair in íomhá Chríost agus a Eaglais, “a chabhair”, a Duine Roghnaithe a shábhálfaidh sé. Toisc gurb é foscadh na “áirc” an chéad íomhá den tslánaithe a nochtfaidh sé don chine daonna.

Gen.7:14: “ *Siad féin, agus gach ainmhí de réir a chineáil, gach eallach de réir a chineáil, gach sníomh a shníonn ar an talamh de réir a chineáil, gach éan de réir a chineáil, gach éan beag, gach a bhfuil sciatháin aige .* ”

Trí bhéim a chur ar an bhfocal “ *speicis* ”, meabhraíonn Dia ar dhlíthe a nádúir a chuireann áthas ar an gcine daonna inár gcuid ama deiridh a bheith ag comórtas, ag sárú agus ag cur faoi cheist ainmhithe agus fiú an chine daonna. Ní féidir aon chosantóir níos mó a bheith ann ar íonacht an speicis ná é. Agus éilíonn sé ar a chuid tofa go roinnfeadh siad a thuairim dhiaga ar an ábhar toisc go raibh foirfeacht a bhunchruthaithe san íonacht seo agus sa **scaradh iomlán** speiceas seo.

Trí bhéim láidir a chur ar an speiceas sciathánach, molann Dia talamh agus aer an pheaca mar ríocht faoi réir an Diabhal, ar a dtugtar “ *Prionsa chumhacht an aeir* ” air féin in Eph. 2:2.

Gen.7:15: “ *Chuaigh siad isteach san áirc go dtí Noah, dhá cheann ar dhó, de gach feoil a raibh anáil na beatha aige .* ”

Scarann gach lánúin a roghnaíonn Dia uathu siúd dá leithéid ionas go leanfaidh a saol ar aghaidh tar éis na tuile. Sa **scaradh cinntitheach seo** , cuireann Dia i ngníomh prionsabal an dá chosán a chuireann sé roimh shaor-rogha an duine: toradh an mhaith chun na beatha ach is é an t-olc a leanann bás.

Gen.7:16: “ *Tháinig isteach, fireann agus baineann, de gach feoil, mar a d’ordaigh Dia do Noah. Ansin dhún IaHáH an doras air .* »

Deimhnítear anseo an cuspóir atá le “ *speicis* ” a atáirgeadh tríd an lua “ *fireann agus baineann* ”.

Seo é an gníomh a thugann an tábhacht ar fad don taithí seo agus a charachtar fáidhiúil ó dheireadh aimsir an ghrásta dhiaga: “ *Ansin dhún IaHá an doras air* ”. Seo é an tráth a scarann cinniúint na beatha agus cinniúint an bháis **gan** athrú féideartha. Beidh sé mar an gcéanna i 2029, nuair a bheidh an rogha déanta ag marthanóirí an ama chun ómós a thabhairt do Dhia agus a seachtú lá Sabbath, eadhon, Dé Sathairn, nó chun ómós a thabhairt don Róimh agus a céad lá Dé Domhnaigh, de réir an Ultimatum. i bhfoirm foraithe ón daonnacht

reibiliúnach. Anseo arís dúnfar “ *doras an ghrásta* ” ag Dia, “ *an té a osclaíonn, agus an té a dhruideann* ” de réir Ath.3:7.

Gen.7:17: “ *Bhí an tuile daichead lá ar an talamh. Mhéadaigh na huiscí agus thóg sé suas an áirc, agus d'éirigh sé os cionn an domhain .* ”

Ardaítear an áirse.

Gen.7:18: “ *Mhéadaigh agus mhéadaigh na huiscí go mór ar an talamh, agus shnámh an áirc ar dhromchla na n-uiscí .* ”

Snámhann an áirc.

Gen.7:19: “ *Mhéadaigh na huiscí níos mó agus níos mó, agus clúdaíodh na sléibhte arda go léir faoin spéir go léir .* ”

Imíonn ithir thirim go huilíoch faoi uisce.

Gen.7:20: “ *D'ardaigh na huiscí cúig lá breithe déag os cionn na sléibhte, agus folaíodh iad .* ”

Tá thart ar 8 m uisce clúdaithe ag an sliabh is airde den am.

Gen.7:21: “ *Bhuath gach a ghluais ar an talamh, idir éanlaith agus eallach, agus ainmhithe, gach rud a crawled ar an talamh, agus gach fir.* ”

Báthadh gach ainmhí a análaíonn aer. Is suimiúla fós an beachtas a bhaineann leis na héin ós rud é gur íomhá fáidhiúil é an tuile den bhreithiúnas deiridh, ina scriosfar neacha neamhaí, cosúil le Sátan, chomh maith le neacha talún.

Gen.7:22: “ *Gach rud a raibh anáil ann, anáil na beatha ina nostranna, agus a bhí ar an talamh tirim, fuair sé bás .* ”

Faigheann gach neach beo a chruthaítear cosúil le fear a bhfuil a shaol ag brath ar a anáil bás báite. Is é seo an t-aon scáth ar phionós na tuile, toisc go bhfuil an chiontacht go docht ar an duine agus áit éigin, tá bás ainmhithe neamhchiontach éagórach. Ach chun an chine daonna reibiliúnach a bháthadh go hiomlán, tá iallach ar Dhia na hainmhithe sin ar mhaith leo a anáil aer atmaisféar an domhain a scrios leo. Mar fhocal scoir, chun an cinneadh seo a thuiscint, cuir san áireamh gur chruthaigh Dia an domhan don duine a rinneadh ina íomhá agus ní don ainmhí a cruthaíodh chun timpeall air, gabháil leis agus, i gcás beostoic, chun freastal air.

Gen.7:23: “ *Gach créatúr a bhí ar aghaidh na talún, gearradh amach é ó dhuine agus ó eallach, agus ó shneapóg agus ó éanlaith an aeir: gearradh as an talamh iad. Ní raibh fágtha ach Noe, agus iad siúd a bhí in éineacht leis san áirc .* ”

Deimhníonn an véarsa seo an difríocht a dhéanann Dia idir Noah agus a chompánaigh daonna a bhíonn i ngrúpaí leis na hainmhithe, iad go léir léirithe agus buartha faoi “ cad a bhí leis san áirc . ”

Gen.7:24: “ *Bhí na huiscí mór ar an talamh ar feadh céad caoga lá .* ”

an “ *céad caoga lá* ” tar éis na 40 lá agus 40 oíche de bháisteach gan staonadh a chruthaigh an tuile. Tar éis an t-uasairde “ *15 cubhad* ” a bhaint amach nó timpeall 8 m os cionn “ *na sléibhte is airde* ” ag an am, d'fhan leibhéal an uisce seasmhach ar feadh “ *150 lá* ”. Ansin laghdóidh sé de réir a chéile go dtí an triomú atá ag teastáil ó Dhia.

Nóta: Chruthaigh Dia an bheatha i gcaighdeán ollmhór a bhain le fir agus ainmhithe antilébhe. Ach tar éis na tuile, tá sé mar aidhm ag a thionscadal méid a chuid créatúir go léir a laghdú go comhréireach, dá bhrí sin, rugadh beatha sa norm postdiluvian. Ar dhul isteach i gCanán dóibh, tugann na spairí Eabhraise le fios go bhfaca siad lena súile féin braonacha fíonchaor chomh mór sin gur thóg sé ar bheirt fhear iad a iompar. Mar sin, baineann an laghdú ar mhéid le crainn, torthaí agus glasraí freisin. Mar sin, ní stopann an Cruthaitheoir a chruthú, mar le himeacht ama, déanann sé a chruthú domhanda a mhodhnú agus a oiriúnú do na coinníollacha maireachtála nua a thagann chun cinn. Chruthaigh sé, an lí dubh ar chraiceann na ndaoine a bhfuil cónaí orthu faoi lé radaíochta gréine láidir i réigiúin trópaiceacha agus Mheánchriosach an domhain áit a mbuaileann gathanna gréine an domhain ag 90 céim. Tá dathanna craiceann eile níos mó nó níos lú bán nó pale agus níos mó nó níos lú copary ag brath ar an méid solas na gréine. Ach tá an dearg bunúsach Adam (Dearg) mar gheall ar fhuil le fáil i ngach cine daonna.

Ní shonraítear sa Bhíobla ainmneacha mionsonraithe na speiceas ainmhithe antilúiveacha beo. Dia ag fágáil an ábhair seo mistéireach, gan aon nochtadh ar leith, tá gach duine saor ina bhealach chun rudaí a shamhlú. Mar sin féin, chuir mé chun tosaigh an hipitéis gur theastaigh ó Dhia carachtar foirfe a thabhairt don chéad chineál seo den saol trastúire, nár chruthaigh Dia, ag an am sin, na arrachtaigh réamhstairiúla a bhfuil a gcnámha le fáil inniu, ag na taighdeoirí eolaíocha, in ithir an Domhain talamh. Chomh maith leis sin, chuir mé chun cinn an fhéidearthacht seo gur chruthaigh Dia iad tar éis na tuile, chun curse an domhain a threisiú do dhaoine a iompóidh, go tapa, uaidh arís. Trí iad féin a ghearradh uaidh, caillfidh siad a n-intleacht agus an t-eolas mór a thug Dia ó Ádhamh go Noah. Seo, go dtí an pointe go bhfuil in áiteanna áirithe ar domhan, beidh fear a aimsiú é féin i stát díghrádaithe an "fear uaimh" ionsaí agus faoi bhagairt ag ainmhithe ferocious, atá i ngrúpaí, beidh sé mar sin féin in ann a mhilleadh le cabhair luachmhar ó nádúrtha. droch aimsir agus dea-thoil truacánta Dé.

Geineasas 8

An scaradh momentary na n-áititheoirí an áirc

Gen.8:1: “ *Chuimhnigh Dia ar Noe, agus ar na hainmhithe go léir agus ar an eallach go léir a bhí in éineacht leis san áirc; agus thug Dia do ghaoth dul thar an talamh, agus bhí na huiscí fós .”*

Bígí cinnte, níor dhearmad sé riamh é, ach is fíor go dtugann an cnuasach uathúil seo de shaolta atá faoi iamh sa áirc ar snámh an chuma chomh laghdaithe sin ar an gcine daonna agus ar speicis ainmhithe go ndealraíonn sé go bhfuil siad tréigthe ag Dia. Déanta na fírinne, tá na saolta seo slán sábháilte mar go mbreathnaíonn Dia orthu mar thaisce. Tá siad an rud is luachmhaire: na chéad torthaí a repopulate an domhain agus scaipthe thar a dhromchla.

Gen.8:2: “ *Dúnadh tobair na doimhne agus fuinneoga na bhflaitheas, agus níor thit báisteach níos mó ó neamh* ”

Cruthaíonn Dia uiscí na tuile de réir a riachtanas. Cad as a dtagann siad? Ó neamh, ach thar aon rud eile ó chumhacht chruthaitheach Dé. Ag tógáil íomhá coimeádaí loic, d'oscail sé na tuilte siombalacha neamhaí agus tagann an t-am nuair a dhúnann sé arís iad.

Trí ról comhlántach “ *foinsí an domhain* ” a chur in iúl, sa véarsa seo, taispeánann Dia dúinn nach báistí ón spéir amháin ba chúis leis an tuile. Ós eol go n-ainmníonn “ *an duibheagán* ” an domhan atá clúdaithe go hiomlán ag uisce ó chéad lá an chruthaithe, tugann a “ *fhoinsí* ” le fios go bhfuil ardú ar leibhéil an uisce de bharr na farraige féin. Faightear an feiniméan seo trí leibhéal ghrinneall na farraige a mhionathrú, rud a ardaíonn, ag dul suas, leibhéal an uisce go dtí go sroicheann sé an leibhéal a chlúdaigh an domhan ar fad ar an gcéad lá. Ba trí dhul faoi uisce na n-aigéan a d'eascair an talamh tirim as an uisce ar an 3ú^{lá} agus is trí ghníomh droim ar ais a bhí an talamh tirim clúdaithe ag uiscí na tuile. Ní raibh an bháisteach ar a dtugtar “ *tuile gheataí na bhflaitheas* ” úsáideach ach chun a chur in iúl gur ó neamh, ó Dhia na bhflaitheas, a tháinig an pionós. Níos déanaí glacfaidh an íomhá seo “ *glas na bhflaitheas* ” *oscoinne na beannachtaí a thagann ón Dia neamhaí céanna.*

Toisc gur cruthaitheoir é, d'fhéadfadh Dia an tuile a chruthú i bhfaiteadh na súl, de réir toil. Mar sin féin b'fhearr leis gníomhú de réir a chéile ar a chruthaíocht a bhí cruthaithe cheana féin. Léiríonn sé mar sin don chine daonna gur arm cumhachtach é an dúlra ina lámha, modh cumhachtach a ionramháilann sé chun a bheannacht nó a mhallacht a thairiscint ag brath ar cibé an siúlann sé i maith nó olc.

Gen.8:3: “ *D'imigh na huiscí amach ón talamh, ag imeacht agus ag imeacht, agus tháinig laghdú ar na huiscí i ndeireadh céad agus caoga lá .*”

Tar éis 40 lá agus 40 oíche de bháisteach gan staonadh agus 150 lá de chobhsaíocht ag an leibhéal uisce is airde, tosaíonn an cúlú. Go mall, íslíonn leibhéal an duibheagáin mhuirí ach ní íslíonn sé chomh domhain agus a bhí roimh an tuile.

Gen.8:4: “ *Sa seachtú mí, ar an seachtú lá déag den mhí, bhí an áirc ina luí ar shléibhte Ararat .*”

I gceann cúig mhí, go dtí an lá, “ *an seachtú lá déag den seachtú mí* ,” scoirfidh an áirc de bheith ar snámh; luíonn sé ar an sliabh is airde de Ararat. Deimhníonn an uimhir seo “seacht déag” deireadh ghníomh an bhreithiúnais diaga. Dealraíonn sé ón soiléiriú seo, le linn na tuile, nár bhog an áirc i bhfad ón gceantar inar thóg Noah agus a chlann mhac í. Agus theastaigh ó Dhia go bhfanfadh an cruthúnas seo ar an tuile le feiceáil go deireadh an domhain, ar an gcruinniú mullaigh céanna seo de Shliabh Ararat a raibh agus a raibh cosc ar rochtain air ag údaráis na Rúise agus na Tuirce. Ach ag an am a roghnaigh Sé, bhí Dia i bhfabhar grianghraif ón aer a thógáil a dheimhnigh go raibh píosa den áirc gafa san oighear agus san sneachta. Sa lá atá inniu ann, d'fhéadfadh breathnóireacht satailíte an láithreach seo a dhearbhu go cumhachtach. Ach ní údaráis na cruinne go beacht ag iarraidh an Cruthaitheoir a ghlóiriú; iompraíonn

siad mar naimhde ina leith, agus i ngach ceartas, déanann Dia iad a aisíoc, trí epidéim agus ionsaithe sceimhlitheoireachta a bhualadh orthu.

Gen.8:5: “ *Lean na huiscí ag laghdú go dtí an deichiú mí. Sa deichiú mí, ar an gcéad lá den mhí, bhí beanna na sléibhte le feiceáil.* ”

Tá an laghdú ar uisce teoranta mar tar éis na tuile beidh an leibhéal uisce níos airde ná leibhéal an domhain antediluvian. Fanfaidh gleannta ársa faoi uisce agus glacfaidh siad cuma na bhfarraigí intíre reatha amhail an Mheánmhuir, an Chaisp, an Mhuir Rua, an Mhuir Dhubh, etc.

Gen.8:6: “ *I ndeireadh an daichead lá, d’oscail Noah an fhuinneog a rinne sé don áirc.* ”

Tar éis 150 lá de chobhsaíocht agus 40 lá feithimh, den chéad uair, osclaíonn Noah an fhuinneog bheag. Bhí údar leis a mhéid beag, cubhadh amháin nó 55 cm, toisc gurbh é an t-aon úsáid a baineadh as chun éin a scaoileadh a d’fhéadfadh éalú ó áirc na beatha dá réir.

Gen.8:7: “ *Chuir sé an fítheach amach, agus d’imigh sé amach agus d’fhill sé, go dtriomaigh na huiscí ar an talamh.* ”

Léirítear fionnachtain an domhain thirim de réir oird an “ *dorchadas agus an tsolais* ” nó “ *oíche agus lá* ” i dtús na cruthaitheachta. Chomh maith leis sin, is é an chéad fhionnachtain a sheoltar ná an “ *fítheach* ” **eisíonach** , le plumaí “ **dubh** ” cosúil le “ *oíche* ”. Gníomhaíonn sé go saor neamhspleách i dtreo Noah, an té a roghnaigh Dia. Mar sin is siombail é ar reiligiúin dorcha a ghníomhóidh gan aon ghaol le Dia.

Ar bhealach níos cruinne is siombail é d’Iosrael carnabhail an tseanchúnant ar sheol Dia a chuid fáithe chucu go minic, cosúil le teacht agus imeacht an fhithigh, chun iarracht a dhéanamh a mhuintir a tharrtháil ó chleachtais an pheaca. Cosúil leis an “ *fítheach* ”, lean an tIosrael seo ar dhiúltaigh Dia dó faoi dheireadh a stair **scartha** uaidh.

Gen.8:8: “ *Chuir sé amach freisin an colman, féachaint ar tháinig laghdú ar na huiscí ó aghaidh an domhain.* ”

San ord céanna, seoltar an “ *colm* ” **íon** , le plumaí “ **bán** ” **cosúil le sneachta, le haghaidh taiscéalaíochta**. Cuirtear faoi chomhartha “ *lá agus solas* ” é. Mar sin, tairgeann sí an cúnant nua bunaithe ar an doirteadh fola ag Íosa Críost.

Gen.8:9: “ *Ach ní bhfuair an colman áit chun bonn a choise a chur, agus d’fhill sé air san áirc, mar bhí uiscí ar aghaidh an domhain go léir. Chuir sé amach a lámh agus thóg é, agus thug isteach san áirc leis.* ”

Murab ionann agus an “ *fítheach* ” dubh neamhspleách, tá an “ *holm* ” bán i ndlúthchaidreamh le Noah a thairgeann “ *a lámh chun í a ghlacadh agus í a thabhairt isteach san áirc* ” leis. Is íomhá í den nasc a cheanglaíonn an duine tofa le Dia na bhflaitheas. Tiocfaidh an “ *colm* ” i dtír lá amháin ar Íosa Críost nuair a thaispeánfar é os comhair Eoin Baiste lena bhaisteadh aige.

Molaim duit an dá shleachta Bhíobla seo a chur i gcomparáid; sin an véarsa seo: “ *Ach ní bhfuair an colman aon áit chun bonn a choise a chur faoi* ” leis an véarsa seo ó Mhat.8:20: “ *D’fhreagair Íosa é: Tá gara ag sionnaigh, agus neadacha ag éanlaith an aeir; ach níl áit ag Mac an Duine lena cheann a leagan* ”; agus na véarsaí seo ó Eoin 1:5 agus 11, áit a bhfuil sé ag labhairt ar Chríost,

ionchorprú “ *solas* ” diaga *na beatha* , a deir sé: “ *Tá an solas ag lonnú sa dorchadas, agus ní bhfuair an dorchadas é ... / ...Tháinig sí. chun a muintire féin, agus ní bhfuair a muintir féin í.* ” Díreach mar a d'fhill an “ *chol* ” ar Noah trí ligan dó é féin a ghlacadh, ina “ *lámh* ”, a aiséirí, chuaigh an Slánaitheoir Íosa Críost suas chun na bhflaitheas i dtreo a dhiagachta mar Athair ar neamh, tar éis an teachtaireacht a fhágáil ina dhiaidh ar domhan maidir le fuascailt a thogtha, a dheas-scéal ar a dtugtar “ *Soiscéal Shíoraí* ” in Ath.14:6. Agus in Ath.1:20: coimeádfaidh sé “ *na láimh* ” iad sna “ *seacht ré* ” a rinne na “ *seacht n-Eaglais* ” fán áit a gcuireann sé orthu páirt a ghlacadh sa naomhú diaga a “ *solas* ” arna íomháú ag na “ *seacht gcoinnleoir* ”.

Gen.8:10: “ *Agus d'fhan sé seacht lá eile, agus arís scaoileadh sé an colman as an áirc.* ”

an meabhrúchán dúbailte seo ar na “ *seacht lá* ” dúinn gur bhunaigh agus d'ordaigh Dia an bheatha do Noah, mar atá againn inniu, ar aontacht na seachtaine “ *seacht lá* ”, chomh maith le haontacht shiombalach na “ *seacht míle* ” bliain. dá thionscadal coigiltis iontach. Ligeann an áiteamh seo ar an uimhir “ *seacht* ” seo a lua dúinn an tábhacht a thugann Dia di a thuiscint; rud a thabharfadh údar dó a bheith faoi ionsaí ag an diabhal go háirithe go dtí go dtiocfaidh sé ar ais i nglóir Chríost a chuirfidh deireadh lena fhorlámhas domhanda.

Gen.8:11: “ *D'fhill an colman chuige um thráthnóna; agus, féach, duilleog olóige stróicthe ina ghob. Mar sin bhí a fhios ag Noah go raibh laghdú tagtha ar na huiscí ón talamh.* ”

Tar éis tréimhsí fada “ *dorchadas* ” a d'fhógair an focal “ *tráthnóna* ”, beidh dóchas an tslánaithe agus áthas an tslánaithe ón bpeaca ag teacht faoi íomhá an “ *chrainn olóige* ”, as a chéile an sean agus an chomhghuaillíocht nua. Díreach mar a bhí a fhios ag Noe trí “ *dhuilleog olóige* ” go mbeadh an talamh a rabhthas ag súil leis agus an talamh a rabhthas ag súil leis ullamh chun fáilte a chur roimhe, foghlaimeoidh agus tuigfidh “ *clann Dé* ” gur osclaíodh ríocht na bhflaitheas dóibh ag **toscaire mhuintir na hÉireann. neamh** Íosa Críost.

an “ *duilleog olóige* ” seo fianaise do Noah go raibh péacadh agus fás crann ag éirí indéanta arís.

Gen.8:12: “ *Agus d'fhan sé seacht lá eile; agus scaoil sé an colm. Ach níor tháinig sí ar ais chuige riamh.* ”

Bhí an comhartha seo cinntitheach, mar gur chruthaigh sé gur roghnaigh “ *an chol* ” fanacht sa dúlra agus thairg sé bia dó arís.

Díreach mar a imíonn an “ *colum* ” tar éis dó a theachtairacht dhóchais a sheachadadh, tar éis dó a shaol a thabhairt ar an talamh chun a dhaoine tofa a fuascailt, fágfaidh Íosa Críost, “ *Prionsa na síochána* ”, *an talamh agus a dheisceabail, á bhfágáil saor agus neamhspleách.* chun a saol a threorú go dtí go dtiocfaidh sé ar ais glórmhar deiridh.

Gen.8:13: “ *Sa sé chéad agus a haon bhliain, sa chéad mhí, ar an gcéad lá den mhí, thiorraigh na huiscí suas ar an talamh. Bhain Noah an clúdach den áirc agus d'fhéach sé, agus féach, bhí dromchla an domhain triomaithe suas.* ”

Tá triomú an domhain fós páirteach ach gealtach, agus mar sin tosaíonn Noah ar dhíon na háirce a oscailt chun breathnú ar an taobh amuigh den áirc agus a fhios aige go bhfuil sé sáinnithe ag cruinniú mullaigh Shliabh Ararat, leathnaigh

a fhís i bhfad agus i bhfad. go forleathan thar na spéire. Sa tuile, glacann an áirc íomhá ubh goir. Nuair a ghoir sé, briseann an sicín féin an bhlaosc ina raibh sé faoi iamh. Déanann Noah an rud céanna; " *baineann sé an clúdach as an áirc* " rud nach mbeidh úsáideach a thuilleadh chun é a chosaint ar an bháisteach torrentach. Tabhair faoi deara nach dtagann Dia chun doras na áirc a bhí dúnta aige féin a oscailt; ciallaíonn sé seo nach ceistíonn sé ná nach n-athraíonn sé caighdeán a bhreithiúnais i leith reibiliúnaithe na cruinne a ndúnfar doras an tslánaithe agus na bhflaitheas dóibh i gcónaí.

Gen.8:14: " *Sa dara mí, ar an seachtú lá fichead den mhí, bhí an talamh tirim .* "

Éiríonn an talamh ináitrithe arís tar éis luí seoil iomlán san áirc ar feadh 377 lá ó lá bordála agus dúnta an dorais ag Dia.

Gen.8:15: " *Ansin labhair Dia le Noah, ag rá:* "

Gen.8:16: " *Tar amach as an áirc, tú féin agus do bhean chéile, do chlann mhac agus mná céile do mhac in éineacht leat .* "

Is é Dia arís a thugann an comhartha le haghaidh imeacht na " *áirc* ", an té a dhún an t-aon " *doras* " dá áititheoirí roimh an tuile.

Gen.8:17: " *Tabhair amach leat gach créatúr beo den uile fheoil atá in éineacht leat, idir éanlaith agus eallach, agus gach sníomhachán a shníonn ar an talamh; bí torthúil agus méadaigh ar an talamh .* "

Tá an radharc cosúil leis an gcúigiú lá den tseachtain cruthaithe, ach níl sé ina cheist maidir le cruthú nua, mar tar éis na tuile, is céim den tionscadal é athdhaoonrú an domhain a bhfuiltear ag tuar don chéad 6000 bliain de stair na cruinne. . Theastaigh ó Dhia go mbeadh an chéim seo uafásach agus athchomhairleach. Thug sé cruthúnas marfach don chine daonna ar éifeachtaí a bhreithiúnais diaga. Cruthúnas a mheabhrófar in 2 Peadar 3:5 go 8: " *Is mian leo neamhaird a dhéanamh, go deimhin, go raibh na flaithis ann tráth de réir briathar Dé, díreach mar thalamh a tógadh as uisce agus a foirmíodh le huisce, agus tré na neithe so do cailleadh an saoghal na haimsire sin, fá uisge báite, agus leis an bhfocal céadna coinnítear agus coinnítear na flaithis agus an talamh do thine, do lá bhreithiúnais agus scriosa na n-aindiadhach. Ach tá rud amháin, a stór, nach mór daoibh a bheith aineolach air, go bhfuil lá amháin mar mhíle bliain ag an Tiarna, agus míle bliain cosúil le lá amháin.* " Déanfar an tuilte tine tuartha a bhaint amach ag deireadh an seachtú mílaoise ar ócáid an bhreithiúnais deiridh, trí fhoinsí lasracha magma faoi thalamh a oscailt a chlúdóidh dromchla iomlán an domhain. Déanfaidh an " *loch tine* " seo a luadh in Rev.20:14-15, dromchla an domhain a ithe lena áitritheoirí ceannairceacha mídhílseacha chomh maith lena gcuid saothair ar theastaigh uathu a phribhléid trí ghrá léirithe Dé a ghráin. Agus bhí an seachtú mílaoise seo prophesied ag an seachtú lá den tseachtain, seo de réir an mhínithe " *Tá lá amháin cosúil le míle bliain agus míle bliain mar lá amháin* " .

Gen.8:18: " *Agus d'imigh Noa amach, agus a chlann mhac agus a bhean agus mná a mhac .* "

Nuair a scaoiltear na hainmhithe, tagann ionadaithe na daonnachta nua as an áirc. Aimsíonn siad solas na gréine agus an spás mór agus beagnach gan

teorainn a chuireann an dúlra ar fáil dóibh, tar éis 377 lá agus oíche luí seoil i spás cúng agus dorcha iata.

Gen.8:19: “ *Tháinig amach as an áirc gach ainmhí, gach sníomh, gach éan, gach rud a ghluaiseann ar an talamh de réir a gcineál .* ”

Déanann imeacht na háirc teacht isteach na ndaoine tofa i ríocht na bhflaitheas ach ní rachaidh ach na daoine a mheastar a bheith glan ag Dia isteach. I n-aimsir Noe, ní mar sin atá an scéal fós, óir beidh íonghlan agus neamhghlan beo le chéile, ar an talamh chéanna, ag troid i gcoinne a chéile go deireadh an domhain.

Gen.8:20: “ *Thóg Noah altóir don Tiarna; ghlac sé de na hainmhithe glana go léir agus de na héin ghlana go léir, agus d'ofráil sé íobairtí dóite ar an altóir .* ”

Is gníomh é an ofráil dóite trína dtaispeánann an Noa tofa a bhuíochas do Dhia. Cuireann bás íospartaigh neamhchiontach, ainmhí sa chás seo, i gcuimhne don chruthaitheoir Dia na modhanna trína dtiocfaidh sé, in Íosa Críost, chun anamacha a thofa a fhuascailt. Is fiú ainmhithe glana íomhá a dhéanamh ar íobairt Chríost a áireoidh íonacht fhoirfe ina anam, ina chorp agus ina spiorad iomlán.

Gen.8:21: “ *Chuir an Tiarna boladh taitneamhach air, agus dúirt an Tiarna ina chroí: Ní mhallachtóidh mé an talamh a thuilleadh ar son an duine, mar is olc smaointe chroí an duine ó thús na hóige; agus ní bhuailfidh mé níos mó gach ní beo, mar a rinne mé .* ”

Is gníomh barántúil creidimh, agus creidimh umhal, an ofráil dhóite a thairg Noe. Mar, má ofráilann sé íobairt do Dhia, is mar fhreagra ar ghnás íobairt a d'ordaigh sé dó, i bhfad sular theagasc sé do na hEabhraigh a tháinig amach as an Éigipt. Ní bhaineann an abairt “boladh taitneamhach” leis an mboladh diaga ach lena Spiorad diaga a thugann meas ar chách géilleadh dá dhílsí tofa agus ar an bhfís fáidhiúil a thugann an ghnás seo dá íobairt atruach amach anseo, in Íosa Críost .

Go dtí an breithiúnas deireanach, ní bheidh tuile níos millteach ann. Tá sé léirithe go díreach ag an taithí go bhfuil an duine go nádúrtha agus go hoidhreachtúil “ **olc** ” san fheoil, mar a dúirt Íosa faoina haspail i Matt.7:11: “ *Más amhlaidh mar atá, a bheith olc mar atá tú, tá a fhios agat conas bronntanais mhaithe a thabhairt do do leanaí. , is mó is mó a thabharfaidh bhur nAthair atá ar neamh bronntanais mhaithe dóibh siúd a iarrann air .* ” Beidh ar Dhia, mar sin, an t-ainmhí “ **olc** ” seo a mhaslú, tuairim a roinn Pól in 1 Cor.2:14, agus trí chumhacht a ghrá dóibh a léiriú in Íosa Críost, tiocfaidh cuid díobh siúd *ar a dtugtar* “ **olc** ” **chun bheith** na daoine tofa, dílis agus géilliúil.

Gen.8:22: “ *An fhad a mhairfidh an talamh, ní scoirfidh cur agus fómhar, fuacht agus teas, samhradh agus geimhreadh, lá agus oíche.* ”

Críochnaíonn an t-ochtú caibidil seo le meabhrúchán ar na malartaithe iomlána codarsnacha a rialaíonn coinníollacha na beatha talmhaí ó chéad lá na cruthaitheachta inar nocht Dia, trína bhunreacht “oíche agus lá ”, an comhraic thalmhaíochta idir “ *an dorchadas* ” agus “ *an solas* ” a sháraíonn sa deireadh trí Íosa Críost. Sa véarsa seo déanann sé liosta de na malartaithe móra sin atá de bharr an pheaca féin a bheith mar iarmhairt na saorogha a tugadh do na créatúir neamhaí agus talún seo atá saor mar sin chun grá agus seirbhís a thabhairt dó nó

chun é a dhiúltú go dtí an pointe fuath a bheith acu dó. Ach is í iarmhairt na saoirse seo beatha do phairtí an mhaith agus bás agus díothú do lucht an uilc, mar a léirigh an tuile díreach.

Tá teachtaireacht spioradálta ag na hábhair go léir a luadh:

“ *An cur agus an fómhar* ”: mol tús na Soiscéalaíochta agus deireadh an domhain; íomhánna a thóg Íosa Críost ina pharabail, go háirithe i Matt.13:37 go 39: “ *D’fhreagair sé: An té a chuireann síol maith is é Mac an Duine é; Is é an réimse an domhain; is iad an síol maith clann mhac na ríochta; is iad na cora clann an uilc; is é an diabhal an namhaid a chuir é; is é an fómhar deireadh an domhain ; is iad na buainteoirí na haingil .”*

Luaitear “ *fuair agus teas* ”: “ **teas** ” in *Ath.7:16*: “ *Ní bheidh ocras orthu níos mó, ná tart níos mó, ní bhuaifidh an ghrian iad, ná teas ar bith.* “. Ach a mhalairt ar fad, is iarmhairt ar mhallacht an pheaca freisin an “ *fuair* ”.

“ *An samhradh agus an geimhreadh* ”: is iad seo an dá shéasúr foircneacha, an dá cheann chomh míthaitneamhach leis an gceann eile ina bhfarasbarr.

“ *An lá agus an oíche* ”: Luann Dia iad san ord a thugann an duine dó, mar is i gCríost a thagann an t-am den lá, tráth an ghlaio chun dul isteach ina ghrásta, ach tar éis an ama seo tagann “ *an oíche nuair nach féidir le haon duine oibriú* ” de réir Eoin 9:4, is é sin, cinniúint an duine a athrú toisc go bhfuil sé socraithe go cinntitheach don bheatha nó don bhás ó dheireadh aimsir an ghrásta.

Geineasas 9

Scaradh ó norm na beatha

Gen.9:1: “ *Agus bheannaigh Dia Noah agus a chlann mhac, agus dúirt sé ríu, Bí torrach, agus iomadaigh, agus athlín an talamh.* »

Is é seo an chéad ról a thabharfaidh Dia do na daoine beo a roghnaíonn agus a shábháil an áire a thóg fir: Noah agus a thriúr mac.

Gen.9:2: “ *Beidh tú ina n-eagla agus ina n-aimhleas ar gach ainmhí ar an talamh, agus ar gach éanlaith an aeir, agus ar gach créatúr a ghluaiseann ar an talamh, agus ar uile iasc na farraige: seachadtar iad. isteach i do lámha .”*

Is é an duine atá i ndán do shaol na n-ainmhithe, agus is é sin an fáth, fiú níos mó ná mar a tharla roimh an tuile, go mbeidh fear in ann tionchar an-mhór a bheith aige ar na hainmhithe. Ach amháin nuair a chailleann ainmhí a smacht trí eagla nó greannú, mar riail ghinearálta, bíonn eagla an duine ar gach ainmhí agus déanann siad iarracht teitheadh uaidh nuair a bhuaileann siad leis.

Gen.9:3: “ ***Gach rud a ghluaiseann agus a bhfuil an bheatha aige, beidh sé ina bhia duit : seo go léir tabharfaidh mé mar fhéar glas duit .”***

Tá roinnt údar maith leis an athrú seo ar aiste bia. Gan an iomarca tábhachta a thabhairt don ordú a chuirtear i láthair, ar dtús, luann mé nach bhfuil bia plandaí ídithe le linn na tuile láithreach agus go n-éireoidh an talamh atá clúdaithe le huisce salann go páirteach steiriúil ach de réir a chéile a thorthúlacht

iomlán agus iomlán agus a tháirgiúlacht a fháil ar ais de réir a chéile. Ina theannta sin, chun deasghnátha íobartacha na hEabhraise a bhunú, beidh gá, le linn an ama sin, feoil an íospartaigh a íobairt i bhfís fáidhiúil den Suipéar Naofa a ithe, áit a n-íosfar an t-arán mar shiombail de chorp Íosa Críost, agus na fíonchaora sú ólta mar shiombail dá chuid fola. An treas adhbhar, ní lugha ionghlactha, acht ní lúgha fíor, is é mian Dia ré beatha an duine do ghiorrughadh; agus beidh tomhaltas na feola a éillíonn é féin agus a thugann isteach i gcorp an duine gnéithe millteach den saol mar bhunús le rath an duine mian agus cinneadh. Ní sholáthraíonn ach taithí le haiste bia vegetarian nó vegan deimhniú pearsanta. Chun an smaoineamh seo a threisiú, tabhair faoi deara nach gcuireann Dia cosc ar dhuine ainmhithe **eisíonacha a ithe**, cé go bhfuil siad díobhálach dá shláinte.

Gen.9:4: “ *Ach ní itheann sibh feoil lena anam, lena fhuil .* ”

Fanfaidh an toirmeasc seo bailí sa seanchúnant de réir Léiv. 17:10-11: “ *Má itheann fear de theaghlach Iosrael nó strainséirí a bhíonn ar cuairt ina measc fuil d’aon chineál, casfaidh mé m’aghaidh i gcoinne an té a itheann fola, agus gearrfaidh mé amach é as measc a mhuintire .* ” agus sa nuacht, de réir Achtanna 15:19 go 21: “ *Dá bhrí sin tá mé den tuairim nach bhfuil muid ag cruthú deacrachtaí dóibh siúd de na Gentiles a thiontú go Dia, ach go scríobh againn chucu de Staon ó na filthiness na n-idols. , ó striapachas, **ó rudaí stríoctha, agus ó fhuil** . Óir, leis na glúine fada, bhí daoine i ngach cathair ag Maois ag seanmóir air, **mar go léitear é gach lá Sabbath sna sinagóga** . ”*

Glaonn Dia “ *anam* ” ar an gcréatúr iomlán atá déanta suas de chorp feola agus de spiorad a bhraitheann go hiomlán ar an bhfeoil. San fheoil seo, is é an mótar-orgán an inchinn a sholáthraíonn an fhuil féin a íonaítear le gach anáil ag an ocsaigin a shúlann na scamhóga isteach. Sa staid bheo, cruthaíonn an inchinn na comharthaí leictreacha a ghineann smaoineamh agus cuimhne agus bainistíonn sí feidhmiú na n-orgán feola eile atá sa chorp fisiciúil. Ní mór ról na "fola" atá ina theannta sin, ag an genome, uathúil do gach anam beo, a chaitheamh ar chúiseanna sláinte, toisc go n-iompraíonn sé dramaíl agus neamhíonachtaí a cruthaíodh ar fud an chomhlachta, agus ar chúis spioradálta. D'fhorchoimeád Dia ar bhealach iomlán eisiach, dá theagasc reiligiúnach, an prionsabal a bhaineann le fuil Chríost a ól, ach amháin i bhfoirm shiombail sú na bhfíonchaor. Má bhíonn an bheatha san fhuil, an té a ólann fuil Chríost ath-thógtar é ina nádúr naofa agus foirfe, do réir an fhíorphrionsabail a deir go bhfuil an corp déanta den rud a chothaíonn sé.

Gen.9:5: “ *Bíodh a fhios seo agat freisin, éileoidh mé fuil bhur n-anamacha, teastóidh mé ó gach ainmhithe; agus éileoidh mé anam an duine ón duine, ón duine ar deartháir é .* ”

Is é an saol an rud is tábhachtaí don Chruthaitheoir Dia a chruthaigh é. Ní mór dúinn éisteacht leis chun an outrage atá sa choir ina leith, fíor-úinéir an tsaoil a glacadh. Mar sin, is é an t-aon duine atá in ann an t-ordú chun beatha a ghlacadh a dhlisteanú. Sa véarsa roimhe seo, d'údaraigh Dia don duine beatha ainmhithe a ghlacadh chun é a dhéanamh mar bhia dó, ach anseo, is ceist na coireachta í, an dúnmharú a chuireann deireadh le saol an duine go cinntitheach. Ní bheidh deis a thuilleadh ag an saol seo tarraingt níos gaire do Dhia, ná athrú iompair a fheiceáil mura raibh sé i gcomhréir le caighdeán a shlánaithe go dtí sin. Seo a leagann Dia

bunsraitheanna dlí na frithbheartaíochta, “súil le haghaidh súl, fiacail le haghaidh fiacail, agus beatha don bheatha.” Íocfaidh an t-ainmhí as dúnmharú fear lena bhás féin agus marófar an fear ar nós Cain má mharaíonn sé a “ *dheartháir* ” fola féin den chineál Abel.

Gen.9:6: “ *Má dhoirteann aon duine fuil an duine, doirtfear a fhuil ó dhuine; óir rinne Dia an duine ar a íomhá féin .* ”

Ní fhéachann Dia le líon na mbásanna a mhéadú mar, ar a mhalairt, trí údarú a thabhairt do dhúnmharfóir a chur chun báis, tá sé ag comhaireamh éifeacht choisctheach agus, mar gheall ar an mbaol a thabhaítear, go bhfoghlaímíonn an líon is mó daoine conas a rialú a n-iompar, aggressiveness, ionas nach a bheith i assassin, ina dhiaidh sin, fiú bás.

Is é an té atá beothaithe ag creideamh fíor agus barántúil a thuigeann cad is brí le “ *Dia a rinne an duine ina íomhá* ”. Go háirithe nuair a éiríonn an chine daonna monstrous agus abominable mar atá sa lá atá inniu ann ar fud an domhain Thiar agus i ngach áit ar domhan meabhlú ag eolas eolaíoch.

Gen.9:7: “ *Agus bígí torthúil agus iolraigh, leathnaigh ar an talamh agus déan iolrú air .* ”

Is mian le Dia an t-iolrú seo go fírinneach, agus ar chúis mhaith, tá líon na ndaoine tofa chomh beag sin, fiú amháin i ndáil leis na daoine a dtugtar orthu a thiteann ar an mbealach, gur mó an líon dá créatúir is ea is mó a bheidh sé in ann. a aimsiú agus a roghnú; mar de réir an bheachtais atá luaite in Dan.7:9, is é an comhréir ná aon mhilliún amháin a roghnaítear as deich mbilliún ar a dtugtar, nó 1 as 10,000.

Gen.9:8: “ *Labhair Dia arís le Noah agus lena chlann mhac leis, ag rá:* ”

Tugann Dia aghaidh ar an gceathrar fear mar go dtugann sé forlámhas d’ionadaí fireann an speicis dhaonna, beidh siad freagrach as an méid atá ceadaithe acu a dhéanamh ag na mná agus na leanaí a chuirtear faoina n-údarás. Is comhartha muiníne é forlámhas a thairgeann Dia d’fhir ach cuireann sé freagracht iomlán orthu roimh a aghaidh agus a bhreithiúnas.

Gen.9:9: “ *Féach, déanaim mo chonradh leat agus le do shliocht i do dhiaidh; »*

Tá sé tábhachtach dúinn inniu a thuiscint gur sinne an “ *síol* ” sin ar bhunaigh Dia a “ *chúnant* ” leo. Ní athraíonn an saol nua-aimseartha agus a chuid aireagán tarraingteach aon rud faoinár mbunús daonna. Tá muid mar oidhrí ar an tús nua a thug Dia don chine daonna tar éis na tuile uafásach. Tá an cúnant a bunaíodh le Noah agus a thriúr mac sonrath. Geallann sé Dia gan an daonnacht ar fad a scrios a thuilleadh le huiscí na tuile. Tar éis a thiocfaidh sé an chomhghuaillíocht a bhunóidh Dia le hAbrahám, a chomhlíonfar ina dhá ghné as a chéile dírithe, literally in am agus go spioradálta, ar an Aireacht fuascailte Íosa Críost. Beidh an chomhghuaillíocht seo aonair go bunúsach cosúil le stádas an tslánaithe atá i gceist. Le linn na 16 haois roimh a chéad teacht, nochtfaidh Dia a phlean slánaithe trí na deasghnátha reiligiúnacha a ordaítear do mhuintir na hEabhráise. Ansin, tar éis chur i gcrích an phlean seo in Íosa Críost nocht ina sholas go léir, ar feadh thart ar 16 céad bliain eile éireoidh le héagraíteas dílseacht agus ar feadh 1260 bliain, beidh an dorchadas is dorcha i gceannas faoi choimirce popaireacht na Róimhe. Ón mbliain 1170, nuair a bhí Peter Valdo in ann an

creideamh Críostaí íon agus dílis a chleachtadh arís le breathnú ar an bhfíor-Sabóid san áireamh, roghnaíodh oifigigh tofa nach raibh an oiread sin léargais, ina dhiaidh, in obair an Reifirméisean ag gabháil ach níor críochnaíodh iad. Chomh maith leis sin, ní raibh sé ach ó 1843 go raibh Dia in ann, trí thástáil chreidimh dhúbailte, a aimsiú i measc cheannródaithe na hAidbhinte, daoine tofa dílis. Ach bhí sé ró-luath fós dóibh na rúndiamhra a nochtadh ina chuid tairngreachtaí a thuiscint go hiomlán. Is é comhartha na comhghuaillíochta le Dia i gcónaí a shoilsiú a thabhairt agus a ghlacadh, agus sin an fáth go bhfuil an obair atá á scríobh agam ina ainm, chun a dhaoine tofa a shaibhriú, mar “fhianaise Íosa”, a fhoirm *dheireanach*, an comhartha go bhfuil a chomhghuaillíocht an-dáiríre agus deimhnithe.

Gen.9:10: “ *Le gach créatúr beo atá in éineacht leat, idir éanlaith agus eallach, agus gach ainmhí ar an talamh, cibé acu le gach a tháinig amach as an áirc, nó le hainmhithe go léir an domhain.* ”

Baineann an chomhghuaillíocht a chuireann Dia i láthair freisin le hainmhithe, gach rud a mhaireann agus a mhéadóidh ar domhan.

Gen.9:11: “ *Bunaim mo chonradh libh: ní scriosfar feoil níos mó ag uiscí na tuile, agus ní bheidh tuile ann níos mó chun an talamh a mhilleadh.* ”

Caithfidh an ceacht a thugann an tuile fanacht uathúil. Rachaidh Dia isteach i ndlúthchomhrac anois mar is é an sprioc atá aige ná croíthe na ndaoine tofa a sháru.

Gen.9:12: “ *Agus dúirt Dia, Seo é comhartha an chonartha a dhaingnímid idir mé féin agus tusa, agus gach créatúr beo atá in éineacht leat, ar feadh na glúinte.* ”

Baineann an comhartha seo a thugann Dia le gach rud beo, íon agus eisíon. Níl sé fós ina chomhartha muintearas lena phearsa, a bheidh an seachtú lá Sabbath. Meabhraíonn an comhartha seo do dhaoine beo an tiomantas a rinne sé gan iad a scriosadh arís le huiscí na tuile; is é sin a teorainn.

Gen.9:13: “ *Chuir mé mo bhogha sna scamail, agus beidh sé ina chomhartha ar an gconradh idir mé agus an talamh* ”

Míneoidh an eolaíocht an chúis fhisiciúil atá leis an tuar ceatha a bheith ann. Is miondealú é ar speictream solais solas na gréine a thiteann ar shraitheanna tanaí uisce nó ard-taise. Tá sé tugtha faoi deara ag gach duine go bhfuil an tuar ceatha le feiceáil nuair a bhíonn sé ag cur báistí agus go gcailleann an ghrian a gathanna solais. Is é fírinne an scéil fós go bhfuil an bháisteach i gcuimhne ar an tuile agus is é an solas na gréine íomhá de solas suntasach, tairbheach agus soothing Dé.

Gen.9:14: “ *Nuair a chruinnímid scamail os cionn an domhain, beidh an bogha le feiceáil sna scamail;* »

Dá bhrí sin bhí scamail invented ag Dia a chruthú báisteach ach amháin tar éis na tuile agus ag an am céanna le prionsabal an tuar ceatha. Mar sin féin, inár n-amanna scanrúla, rinne fir agus mná ungodúla an t-ábhar seo den bhogha ceatha a shaobhadh agus a thruailliú trí shiombail seo na comhghuaillíochta diaga a ghlacadh chun é a dhéanamh mar acrainm agus mar shuaitheantas do bhailiú na saobhadh gnéasach. Ní mór go bhfaighidh Dia cúis mhaith leis seo chun an daonnacht fhuafar easurramach seo a bhualadh air féin agus ar an speiceas

daonna. Beidh comharthaí deireanacha a feirge le feiceáil go luath, ar lasadh mar thine agus millteach mar bhás.

Gen.9:15: " *Agus beidh mé ag cuimhneamh ar mo chonradh idir mé agus tú, agus gach créatúr beo den uile fheoil, agus ní bheidh na huiscí a bheith ina tuile níos mó a scrios an uile fheoil .* "

Agus mé ag léamh na bhfocal cineálta seo ag teacht ó bhéal Dé, déanaim an paradaca a thomhas ag smaoinreamh ar na focail is féidir leis a rá inniu mar gheall ar shaobhadh an duine atá tar éis leibhéal na n-antiluvians a bhaint amach.

Coinneoidh Dia a bhriathar, ní bheidh tuile uisce níos mó, ach do na reibiliúnaithe go léir, tá tuile tine in áirithe do lá an bhreithiúnais; rud a mheabhraigh an t-Aspal Peadar dúinn in 2 Peadar 3:7. Ach roimh an mbreithiúnas deiridh seo, agus roimh fhilleadh Chríost, tiocfaidh tine núicléach an Tríú Cogadh Domhanda nó an "6ú ^{trumpa}" de Rev.9:13 go 21, i bhfoirm "beacáin" mharfacha iomadúla agus sinister. , bain amach na tearmainn éagothroime a tháinig chun bheith ina gcathracha móra, nó ina bpríomhchathracha nó nach bhfuil, ar phláinéid an Domhain.

Gen.9:16: " *Beidh an bogha sa scamall; agus breathnóidh mé air, chun cuimhneamh ar an gconradh síoraí idir Dia agus gach créatúr beo, lena n-áirítear gach feoil atá ar an talamh. "*

Tá an t-am sin i bhfad uainn agus d'fhéadfadh sé go bhfágfadh sé ionadaithe nua na daonnachta leis an dóchas mór go seachnófar na hearráidí a rinne na frith-theililuvigh. Ach ní cheadaítear dóchas sa lá atá inniu ann a thuilleadh toisc go bhfuil torthaí na n-antiluvians le feiceáil i ngach áit inár measc.

Gen.9:17: " *Agus dúirt Dia le Noah: Seo comhartha an chonartha a dhaingním idir mé féin agus gach feoil atá ar an talamh .* "

Leagann Dia béim ar charachtar an chonartha seo atá bunaithe le "gach feoil". Comhghuaillíocht é seo a bhainfidh i gcónaí leis an gcine daonna sa chiall chomhchoiteann.

Gen.9:18: " *Ba iad clann mhac Noah, a tháinig amach as an áirc, Sím, Ham agus Iaphet. Ba é Ham athair Chanán .* "

Tugtar soiléiriú dúinn: " *Ba é Ham athair Chanán* ". Cuimhnigh, is fathaigh iad Noah agus a chlann mhac a d'fhan ar mhéid na bhfrithalúvach. Mar sin, leanfaidh na fathaigh ar aghaidh ag méadú, go háirithe i dtír na "Canaan", ar a mbeidh na Eabhraigh ag fágáil na hÉigipte iad a fháil amach chun a n-aimhréidh, ós rud é an eagla ba chúis leis an méid Cáineann iad a wander ar feadh 40 bliain sa bhfásach. agus bás ann.

Gen.9:19: " *Is iad seo triúr mac Noah, agus chuir a sliocht an domhan uile ina gcónaí .* "

Tabhair faoi deara, ar dtús, go raibh fear amháin ag na frithbheathaigh ar fad dá mbunús: Ádhamh. Tá an saol iar-diliúvach nua tógtha ar thriúr, Shem, Cham agus Japhet. Dá bhrí sin **scarfar agus roinntear** na daoine dá sliocht . Beidh gach breith nua nasctha lena patriarch, Shem, Ham nó Japheth. Beidh spiorad na deighilte ag brath ar an mbunús éagsúil seo chun fir a bhfuil baint acu le traidisiúin a sinsear a chur in aghaidh a chéile.

Gen.9:20: " *Thosaigh Noa ag saothrú na talún, agus ag cur fíniúnacha .* "

Mar sin féin, beidh iarmhairtí tromchúiseacha ag an ngníomhaíocht seo, ar an iomlán, laistigh den normáltacht. Mar gheall ar deireadh a shaothrú, fómhair Noah na fíonchaora agus an sú brúite tar éis ocsaídiú, d'ól sé alcól.

Gen.9:21: “ *D'ól sé fíon agus d'éirigh sé ar meisce, agus nocht sé é féin i lár a phuball.* »

Trí smacht a bheith aige ar a ghníomhartha, creideann Noé go bhfuil sé féin ina aonar, nochtaíonn sé é féin agus cuireann sé é féin go hiomlán.

Gen.9:22: “ *Chonaic Ham, athair Chanán, nocht a athar, agus thug sé tuairisc taobh amuigh dá bheirt dheartháireacha.* »

Ag an am, bhí an aigne dhaonna fós an-íogair don nudity seo a fuair an t-Adhamh peacach amach. Agus tá an droch-smaoineamh ag Cham, amú agus cinnte beagán magadh, a thaithí amhairc a thuairisciú dá bheirt deartháireacha.

Gen.9:23: “ *Ansin ghabh Sem agus Iaphet an maintlín, agus chuir siad ar a ngualainn é, agus shiúil siad ar gcúl, agus chumhdaigh siad nocht a n-athar; mar do chuaidh a n-aghaidh uatha, ní fhacadar nocht a n-athar.* ”

Le gach réamhchúram riachtanach, chlúdaigh an bheirt dheartháir corp nocht a n-athar.

Gen.9:24: “ *Nuair a dhúisigh Noa óna fhíon, chuala sé a raibh déanta ag a mhac is óige air.* ”

Mar sin bhí ar an mbeirt dheartháir é a mhúineadh. Agus spreagfaidh an séanadh seo Noah a bhraitheann go bhfuil a onóir mar Athair sáraithe aige. Níor ól sé alcól go deonach agus d'fhulaing sé imoibriú nádúrtha ó shú fíonchaor a ocsaídíonn le himeacht ama agus a athraíonn a shiúcra ina alcól.

Gen.9:25: “ *Agus dúirt sé, Mallaichte go raibh Canaan! Bíodh sé ina sclábhaí ag sclábhaithe a bhráithre!* »

Déanta na fírinne, ní fheidhmíonn an taithí seo ach mar leithscéal don chruthaitheoir Dia fáidheoireacht a dhéanamh faoi shliocht chlann mhac Noah. óir ní raibh baint ar bith ag Canán féin le gníomh Ham a athar; bhí sé mar sin neamhchiontach as a locht. Agus chuir Néah mallacht air, nach raibh faic déanta aige. Tosaíonn an scéal bunaithe ar phrionsabal de bhreithiúnas Dé a nochtadh dúinn atá le feiceáil sa dara ceann dá dheich nAitheanta atá léite in Eax.20:5: “Ní chrom tú síos dóibh, ná ní dhéanfaidh tú freastal orthu ; *óir is Dia éad mise, an Tiarna do Dhia , ag tabhairt cuairte ar aingidheachd na n- aithreacha ar na leanaí ar an tríú agus ar an gceathrú glúin díobh siúd ar fuath leo mé.* ” San éagóir dealraitheach seo luíonn eagna Dé go léir. Mar, smaoinigh air, tá an ceangal idir mac agus athair nádúrtha agus glacfaidh an mac taobh a athar i gcónaí nuair a ionsáitear é; le heisceachtaí annamh. Má bhuaileann Dia an t-athair, is fuath leis an mac é agus cosnóidh sé a athair. Trí mhallacht a chur ar an mac, Canán, cuireann Noah pionós ar Ham, an t-athair atá buartha faoi rath a shliocht. Agus iompróidh Canán, as a chuid féin, na hiarmhairtí a bhaineann le bheith ina mhac do Ham. Mar sin beidh doicheall buan air in aghaidh Néah agus an bheirt mhac a bheannóidh sé: Síim agus Iáfta. Tá a fhios againn cheana féin go scriosfar sliocht Chanán ag Dia le hIosrael a thairiscint, a mhuintir a shaoradh ó sclábhaíocht na hÉigipte (mac eile Ham: Mizraim), a gcríoch náisiúnta.

Gen.9:26: “ *Agus dúirt sé arís: Beannaithe an Tiarna, Dia Sheim, agus go raibh Canaan a sclábhaí!* »

Tairníonn Noah thar a chlann mhac an plean atá ag Dia do gach duine acu. Mar sin beidh sliocht Chanán ina sclábhaithe ag sliocht Sheim. Leathnóidh Cham i dtreo an deiscirt agus líonfaidh sé mór-roinn na hAfraice suas go dtí tír Iosrael faoi láthair. Leathnóidh Sem i dtreo an oirthir agus an oirdheiscirt, ag daonra na dtíortha Arabacha Moslamach faoi láthair. Ó Chaldea, Iaráic an lae inniu, tiocfaidh Abrahám ina Sheimít íon. Deimhníonn an stair é, go raibh Afraic Chanán ina sclábhaí ag na hArabaigh de shliocht Sheam.

Gen.9:27: “ *Go sínfeadh Dia sealúchais Iaphet, agus go n-imeodh sé i bpubaill Sheim, agus go mbeadh Canán ina sclábhaí acu!* »

Leathnóidh *Japheth* thuaidh, thoir agus thiar. Ar feadh i bhfad, beidh tionchar an-mhór ag an tuaisceart ar an taobh ó dheas. Gheobhaidh na tíortha Críostaithe ó thuaidh taithí ar fhorbairt theicniúil agus eolaíoch a ligfidh dóibh leas a bhaint as tíortha Arabacha an deiscirt agus pobail na hAfraice, sliocht Chanán, a chur faoi smacht.

Gen.9:28: “ *Mhair Noah tar éis na tuile trí chéad caoga bliain .*”

Ar feadh 350 bliain, bhí Noah in ann fianaise a thabhairt ar an tuile dá chomhghleacaithe agus rabhadh a thabhairt dóibh i gcoinne bhotúin na n-antiluvians.

Gen.9:29: “ *B'iad laethanta Noe go léir naoi gcéad caoga bliain; ansin fuair sé bás .*”

Sa bhliain 1656, bliain na tuile ó Ádhamh, bhí Noah 600 bliain d'aois, mar sin fuair sé bás i 2006 ó pheaca Adam, agus é 950 bliain d'aois. De réir Gen.10:25, nuair a rugadh " *Peleg* ", i 1757, " *roinneadh an domhain* ", ag Dia mar gheall ar an taithí a bhí ar éirí amach an Rí Nimrod agus a Thúr Babel. Ba é an deighilt, nó **an deighilt**, an toradh a bhí ar na teangacha éagsúla a thug Dia do na pobail ionas go scarfaidís **agus** nach gcruthóidís bloc aontaithe a thuilleadh roimh a aghaidh agus a thoil. Mar sin bhí taithí ag Noah ar an imeacht agus bhí sé 757 bliain d'aois ag an am sin.

Nuair a fuair bás Noah, rugadh Abram cheana féin (i 1948, 2052 bliain roimh bhás Íosa Críost atá suite sa bhliain 30 dár bhféilire bréagach coitianta), ach bhí sé i Ur, i Chaldea, ar shiúl ó Noah a bhí ina gcónaí ó thuaidh i dtreo. Sliabh Ararat.

Rugadh é i 1948, nuair a bhí a athair Térach 70 bliain d'aois, d'fhág Abram Haran, chun freagra a thabhairt ar ordú Dé, ag aois 75 bliain i 2023, i.e., 17 mbliana tar éis bhás Noah i 2006. Is é an sealaíocht spioradálta an chomhghuaillíocht mar sin cinnte agus curtha i gcrích.

Agus é 100 bliain d'aois, in 2048, rinneadh athair Isaac do Abram. Fuair sé bás in aois 175 i 2123.

Agus é 60 bliain d'aois, sa bhliain 2108, rinneadh Isaac mar athair do chúplaí Esau agus Iacób, de réir Gen.25:26.

Geineasas 10

Scaradh na bpobal

Tugann an chaibidil seo eolas dúinn ar shliocht triúr mac Noah. Beidh an nochtadh seo úsáideach mar go ndéanfaidh Dia tagairt i gcónaí d'ainmneacha bunaidh na geríoch lena mbaineann ina chuid tairngreachtaí. Is furasta cuid de na hainmneacha seo a aithint mar ainmneacha reatha toisc go bhfuil na príomhfhréamhacha caomhnaithe acu, samplaí: “*Madai*” do Mede, “*Tubal*” do Tobolsk, “*Meshech*” do Moscó.

Gen.10:1: “*Seo iad sliocht chlann mhac Noah, Sheim, Ham agus Iafet. Rugadh clann mhac dóibh tar éis na tuile.* »

Clann mhac Iaphet

Gen.10:2: “*Ba iad clann mhac Iáfata: Gomer, Magog, Madai, Iábán, Tubal, Mesech agus Tiras.* »

“*Madai*” is Media; “*Iáván*”, an Ghréig; “*Tubal*”, Tobolsk, “*Meshech*”, Moscó.

Gen.10:3: “*Clann mhac Ghomer: Ashcenaz, Riphath agus Togarma.* »

Gen.10:4: “*Clann mhac Iábáb: Éilis, Tarsis, Citítim agus Dúnán.* »

“*Tarsis*” Tarsus; “*Kittim*”, an Chipir.

Gen.10:5: “*Daoineadh oileáin na náisiúin leo de réir a dtailte, **de réir a dteanga**, de réir a dteaghlaigh, de réir a náisiúin.* »

an abairt “*oileáin na náisiúin*” do náisiúin iarthar na hEorpa sa lá atá inniu ann agus a leathnú mór ar nós Mheiriceá agus an Astráil.

an beachtas “*de réir teanga gach duine*” a míniú i dtaithí Thúr Babel a nochtar in Gen.11.

clann mhac Ham

Gen.10:6: “*Ba iad clann mhac Ham: Cuas, Misraim, Put agus Canán.* » ainmníonn Cush an Aetóip; “*Mitzraim*”, an Éigipt; “*Puth*”, Libia; agus “*Canaan*”, Iosrael an lae inniu nó an tSean-Phalaistín.

Gen.10:7: “*Clann mhac Chuis: Seaba, Havilah, Sabta, Raema agus Sabteca. Clann mhac Raema: Seba agus Díodán.* »

Gen.10:8: “*Ghin Cus freisin Nimrod; ba é an té a thosaigh a bheith cumhachtach ar domhan.* »

Beidh an rí seo “*Nimrod*” ina thógálaí ar “*Thúr Babel*”, cúis **scaradh** teangacha ag Dia a **scarann** agus a leithlisíonn daoine ina bpobal agus ina náisiúin de réir Gen.11.

Gen.10:9: “*Seilgeoir cróga ba ea é roimh an Tiarna; uime sin adeirthear: Amhail Nimrod, sealgair cróga roimh Iósa.* »

Gen.10:10: “*Bhí sé i gceannas ar Bhaibil, Erech, Accad, agus Calneh ar dtús i dtír Shionair.* »

“*Babel*” Babylon ársa; “*Accad*”, an tsean-Aiccadia agus an chathair reatha Bagdad; “*Shinear*”, an Iaráic.

Gen.10:11: “*Amach as an tír sin tháinig Ásur; thóg sé Ninebhe, Rehobot Hir, Calach,*”

Tagraíonn “*Assur*” don Assyria. Rinneadh “*Ninebhe*” mar a bhfuil Mosul anois ann.

Gen.10:12: “ agus Resen idir Ninebhe agus Calah; is í an chathair mhór í. »

Bhí na trí chathair seo suite san Iaráic sa lá atá inniu ann sa tuaisceart agus feadh Abhainn an Tíogair.

Gen.10:13: “ Ghin Mitzraim na Lúidim, na hAnamaím, na Lehabim, na Naftúim, ”

Gen.10:14: “ An Patrusim, an Casluhim, ónar tháinig na Filistínigh, agus na Captorim. »

na “ Filistínigh ” na Palaistínigh atá ann faoi láthair, atá fós ag cogadh in aghaidh Iosrael mar a bhí sa sean-chomhghuaillíocht. Is iad clann mhac na hÉigipte, namhaid stairiúil eile d’Iosrael go dtí 1979 nuair a rinne an Éigipt comhghuaillíocht le hIosrael.

Gen.10:15: “ Ghin Canán Sidon a chéadghin, agus Het; »

Gen.10:16: “ agus na Iebusaigh, agus na hAmóraigh, agus na Girgasaigh, »

“ Iebus ” Iarúsailéim; ba iad na “ Amóraigh ” na chéad áitritheoirí sa chríoch a thug Dia d’Iosrael. Cé gur fhan siad sa ghnáthdhuine ollmhór, chuir Dia chun báis iad agus chaith sé amach iad le adharca nimhiúla os comhair a mhuintire chun an áit a shaoradh.

Gen.10:17: “ Na Hivítigh, na hÁircigh, na Sinítigh, ”

“ peaca ” don tSín.

Gen.10:18: “ Na hArvadiaigh, na Seamaraigh, na Hamaitigh. Ansin scaipeadh clanna na gCanánach. »

Gen.10:19: “ Ba iad teorainn na gCanánach ó Shíodón, ar thaobh Ghéarár, go Gaza, agus ar thaobh Shódom, Ghomorrah, Admah agus Zeboim, chomh fada le Léise. »

Léiríonn na hainmneacha ársa seo talamh Iosrael ar an taobh thiar den taobh ó thuaidh mar a bhfuil Sidon ar an taobh theas mar a bhfuil Gaza an lae inniu suite go fóill, agus ar an taobh thoir ó dheas, de réir bhunú Shódóm agus Ghomorrah ar an suíomh. den “mhuir mhairbh”, ar an taobh thuaidh mar a bhfuil Zeboim suite.

Gen.10:20 Seo iad clann mhac Ham, de réir a dteaghlaigh, de réir a dteangacha, de réir a dtíortha, de réir a náisiúin. »

Clann mhac Sheim

Gen.10:21: “ Rugadh mic freisin do Sheam, athair chlann mhac Hebeir go léir, agus deartháir Iaphet an té ba shine. »

Gen.10:22: “ Ba iad clann mhac Sheim: Elam, Assur, Arpacád, Lúd agus Arám. »

“ Elam ” muintir na Peirse ársa na hIaráine mar atá inniu ann, chomh maith le hAirgigh thuaisceart na hIndia; “ Assur ”, Assyria ársa na hIaráice sa lá atá inniu ann; “ Lud ”, b’fhéidir Lod in Iosrael; “ Aram ”, Arameans na Siria.

Gen.10:23: “ Clann mhac Arám: Úis, Hul, Geatar agus Mash. »

Gen.10:24: “ Ghin Arpacshad Sílach; agus do ghin Sílach Heber. »

Gen.10:25: “ *Do Heber rugadh beirt mhac: Peleg ab ainm do dhuine acu, mar gur roinneadh an talamh ina laethanta , agus Ioctan mar ainm ar a dheartháir. »*

Faighimid sa véarsa seo an beachtas: “ *mar ina chuid ama a bhí an domhan roinnte* ”. Táimid faoi chomaoin aige ar an bhféidearthacht, sa bhliain 1757 de pheaca Ádhaimh, **scaradh** na dteangacha de bharr na hiarrachta ar aontú ceannairceach trí ardú Thúr Babel. Is é mar sin tráth réimeas an Rí Nimrod.

Gen.10:26: “ *Ghin Ioctan Almodad, Síle, Hazarmabéth, Ieráh,* ”

Gen.10:27: “ *Hadoram, Uzal, Diklah,* ”

Gen.10:28: “ *Obal, Abimael, Seaba,* ”

Gen.10:29: “ *Ophir, Havilah agus Ióbáb. Ba iad seo go léir clann mhac Iótán. »*

Gen.10:30: “ *Chonnaigh siad ó Mhesha, ar thaobh Shephar, go dtí an sliabh soir. »*

Gen.10:31 *Seo iad clann mhac Sheim, de réir a dteaghlaigh, de réir a dteangacha, de réir a dtíortha, de réir a náisiúin. »*

Gen.10:32: “ *Is iad seo teaghlaigh chlann mhac Noah, de réir a nglúin, de réir a náisiúin. Agus uathu a tháinig na náisiúin a scaipeadh ar an talamh tar éis na tuile . »*

Geineasas 11

Scaradh de réir Teangacha

Gen.11:1: “ *Bhí teanga amháin agus na focail chéanna ag an domhan go léir. »*

Meabhraíonn Dia anseo iarmhairt loighciúil an fhíric go dtagann an daonnacht go léir ó lánúin amháin: Ádhamh agus Éabha. Mar sin aistríodh an teanga labhartha chuig gach sliocht.

Gen.11:2: “ *Agus iad ag imeacht ón oirthear, fuair siad machaire i dtír Shionair, agus chomhnuigh siad ann . »*

Ar an “oirthear” de thír “Shinear” san Iaráic mar atá inniu ann bhí an Iaráin mar atá inniu ann. Ag fágáil limistéir níos airde, bailíonn na fir i machaire, faoi uisce go maith ag an dá abhainn mhór, "an Euphrates agus an Tigris" (Eabhrais: Phrat agus Hiddekel) agus torthúil. Ina chuid ama, roghnaigh Lot, nia Abrahám, an áit seo freisin chun cur fúthu ann, nuair a scar sé óna uncail. Beidh an machaire mór i bhfabhar tógáil cathair mhór, “ *Babel* ”, a mbeidh cáil uirthi go dtí deireadh an domhain.

Gen.11:3: “ *Dúirt siad lena chéile, Tar! Déanaimis brící, agus bÁCáil sa tine iad. Agus rinne an bríce mar chloch iad, agus rinne na biotúman iad a sheirbheáil mar stroighne .*

Ní chónaíonn na fir a bailíodh i bpubaill a thuilleadh, aimsíonn siad déantús brící fired a fhágann gur féidir tógálacha buana tithíochta a chur suas. Is de bhunadh na gcathracha go léir an fionnachtain seo. Le linn dóibh a bheith ag

sclábhaíocht san Éigipt, beidh déantús na brící seo, chun Ramses a thógáil don Pharaó, ina chúis le fulaingt na n-Eabhraeach. Leis an difríocht nach mbeidh a gcuid brící a bhácáilte i tine, ach déanta as cré agus tuí, beidh siad a thriomú i ghrian dhó na hÉigipte.

Gen.11:4: “ *Agus dúirt siad arís, Lig dúinn dul! Déanaimis cathair agus túr a thógáil dúinn féin a sroicheann a bharr go neamh , agus déanaimis ainm dúinn féin, ionas nach scaipfid ar aghaidh an domhain go léir .* ”

Bhí clann mhac Noah agus a shliocht ina gcónaí scaipthe ar fud an domhain, mar nomads, agus i gcónaí i bpubaill curtha in oiriúint dá taisteal. Díríonn Dia sa nochtadh seo ar an nóiméad nuair a chinneann fir, don chéad uair i stair an duine, socrú síos in áit agus in áitribh buana, agus mar sin is iad na chéad daoine suaite. Agus cuireann an chéad chruinniú seo le chéile iad chun iarracht a dhéanamh éalú ón **scaradh** as a dtagann argóintí, troideanna agus básanna. D'fhoghlaim siad ó Noah aingí agus foréigean na n-antiluvians; go dtí an pointe go raibh ar Dhia iad a scrios. Agus chun rialú níos fearr a dhéanamh ar an mbaol go ndéanfaí na botúin chéanna arís, ceapann siad, trí chruinniú go dlúth in aon áit amháin, go n-éireoidh leo an foréigean seo a sheachaint. Téann an rá: tá neart i líon. Ó aimsir Babel i leith, tá a neart bunaithe ar aontas agus ar chruinniú ag na rialóirí móra go léir agus na tiarnaisí móra. Sa chaibidil roimhe seo luadh an Rí Nimrod a bhí, de réir dealraimh, ar an gcéad cheannaire aontaithe ar dhaonnacht a ré, go beacht, trí Babel agus a thúr a thógáil.

Sonraíonn an téacs: “ *túr a mbaineann a bharr leis an spéir* ”. Léiríonn an smaoineamh seo ar “theagmháil leis na flaitheis” an rún atá le Dia a cheangail ar neamh chun a thaispeáint dó gur féidir le fir a dhéanamh gan é agus go bhfuil smaointe acu chun a gcuid fadhbanna a sheachaint agus a réiteach iad féin. Níl sé ach rud ar bith níos mó agus rud ar bith níos lú ná dúshlán don chruthaitheoir Dia.

Gen.11:5: “ *Tháinig an Tiarna anuas chun an chathair agus an túr a bhí á tógáil ag clann mhac a fheiceáil .* ”

Níl inti ach íomhá a thaispeánann dúinn go bhfuil a fhios ag Dia tionscadal na daonnachta arna bheothú arís ag smaointe ceannairceacha.

Gen. 11:6 *Agus dúirt Iehova: Féach, is aon phobal iad, agus aon teanga amháin acu go léir, agus seo mar a thug siad fúthu; anois ní chuirfeadh aon rud stad orthu ó gach rud a bhí beartaithe acu a dhéanamh .* ”

Tá éad ar chás Babel ag lucht uilíoch comhaimseartha a shamhlaíonn an idéal seo: daoine aonair a fhoirmiú agus teanga amháin a labhairt. Agus is cuma lenár n-uilitheoirí, cosúil leis na cinn a bhí bailithe ag Nimrod, cad a cheapann Dia ar an ábhar seo. Mar sin féin, i 1747 ó pheaca Adam, labhair Dia agus léirigh a thuairim. Mar a léiríonn a chuid focal, ní shásaíonn smaoineamh an tionscadail dhaonna é agus cuireann sé as dó. Mar sin féin, níl aon cheist ann iad a dhíbirt arís. Ach tugaimid faoi deara nach ndéanann Dia díospóid faoi éifeachtacht chur chuige na daonnachta reibiliúnach. Níl ach míbhuntáiste amháin aici agus is dó é: dá mhéad a chruinníonn siad le chéile, is ea is mó a dhiúltaíonn siad dó, nach ndéanann siad freastal air a thuilleadh, nó níos measa ná sin, déanann siad freastal ar dhéithe bréige os a chomhair.

Gen.11:7: “ *Imigh leat! Rachaimid síos, agus ansin cuirimis mearbhall ar a dteanga, ionas nach gcloisfidh siad teanga a chéile a thuilleadh .* ”

Tá a réiteach ag Dia: “ *cuirimis mearbhall ar a dteanga, ionas nach gcloisfidh siad teanga a chéile a thuilleadh.* ” Tá sé mar aidhm ag an ngníomh seo miracle diaga a thabhairt i gcrích. Ar an toirt, cuireann na fir iad féin in iúl i dteangacha éagsúla agus ní thuigeann siad a chéile a thuilleadh, cuirtear iallach orthu bogadh óna chéile. Tá an t-aonad atá ag teastáil **briste** . Tá **scaradh** na bhfear, téama an staidéir seo, fós ann, curtha i gcrích go maith.

Gen.11:8: “ *Agus scaip an Tiarna as sin iad ar aghaidh an domhain go léir; agus stop siad ag tógáil na cathrach .* ”

Grúpaíonn na daoine a labhraíonn an teanga chéanna le chéile agus bogann siad ó dhaoine eile. Is i ndiaidh na taithí seo *ar theangacha* mar sin a lonnóidh na daoine in áiteanna éagsúla ina bhfaighidh siad cathracha déanta as clocha agus brící. Déanfar náisiúin a fhoirmiú agus chun a gcuid lochtanna a phionósú, beidh Dia in ann iad a chur i gcoinne a chéile. Theip ar iarracht “ *Babel* ” síocháin uilíoch a bhunú.

Gen.11:9: “ *Dá bhrí sin tugadh Babel mar ainm orthu, mar go ndearna an Tiarna mearbhall ar theanga an domhain uile ansin, agus as sin scaip an Tiarna iad ar aghaidh an domhain go léir* ” .

Ní mór an t-ainm “Babel” a chiallaíonn “mearbhall” a bheith ar eolas mar tugann sé fianaise d’fhir mar a d’fhreagair Dia lena n-iarracht ar aontas uilíoch: “ *mearbhall na dteangacha* ”. Bhí sé mar aidhm ag an gceacht rabhadh a thabhairt don chine daonna, go dtí deireadh an domhain, ós rud é go raibh Dia ag iarraidh an t-eispéireas seo a nochtadh ina fhianaise, de réir Mhaois a scríobh mar sin na chéad leabhair dá Bhíobla naofa atá á léamh againn fós sa lá atá inniu ann. Mar sin níor ghá do Dhia foréigean a úsáid i gcoinne reibiliúnaithe na linne sin. Ach ní bheidh sé mar an gcéanna, ag deireadh an domhain nuair a atáirgeadh seo a bhailiú uilíoch dhaoradh ag Dia, beidh na reibiliúnaithe deireanach a mhaireann tar éis an Tríú Cogadh Domhanda scriosta ag an tuairisceán glórmhar Íosa Críost. Beidh orthu ansin déileáil lena “fhearg” tar éis dóibh, ina theannta sin, an cinneadh a dhéanamh a chuid deiridh roghnaithe a mharú mar go mbeidh siad tar éis fanacht dílis dá Shabóid naofa ó cruthaíodh an domhan. Níor breathnaíodh an ceacht a thug Dia riamh ag an gcine daonna agus de shíor ar fud an domhain cruthaíodh cathracha móra go dtí gur chuir Dia faoi deara iad a scrios ag daoine eile nó ag eipidéimí marfacha ar scála mór.

Sliocht Sheim

I dTreo Abrahám athair na gcreidmheach agus na reiligiúin aondiacha reatha

Gen.11:10: “ *Seo iad síol Sheim. Shem, céad bliadhan d’aois, do ghin Arpacchad, dhá bhliadhain i ndiaidh na tuile .* ”

Rugadh mac Sheim, Arpacshad sa bhliain 1658 (1656 + 2)

Gen.11:11: “ *Mhair Sem tar éis bhreith Arpacchad cúig chéad bliain; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”

Fuair Shem bás sa bhliain 2158 in aois a 600 (100+500)

Gen.11:12: “ *Arpacchad, cúig bliana is tríocha d’aois, a rugadh do Shelach .* ”

Rugadh mac le Arpacshad, Schéalach sa bhliain 1693 (1658 + 35).
 Gen.11:13: “ *Mhair Arpacshad tar éis bhreith Shíle ceithre chéad agus trí bliana; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”
 Fuair Arpacshad bás sa bhliain 2096 in aois a 438 (35+403)
 Gen.11:14: “ *Selach, tríocha bliain d’aois, a ghin Heber .* ”
 Rugadh Héber sa bhliain 1723 (1693 + 30)
 Gen.11:15: “ *Mhair Sílach ceithre chéad agus trí bliana tar éis bhreith Eabhra; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”
 Fuair Schéalach bás sa bhliain 2126 (1723+403) in aois a 433 (30+403)
 Gen.11:16: “ *Ghin Heber, ceithre bliana is tríocha d’aois, Peleg .* ”
 Rugadh Péleg sa bhliain 1757 (1723 + 34). **Tráth a bhreithe, de réir Gen.10:25, “ roinneadh an talamh ” de réir na dteangacha labhartha a chruthaigh Dia chun na fir a bailíodh i Babel a scaradh agus a scaradh.**
 Gen.11:17: “ *Tar éis bhreith Pheiligh, mhair Heber ceithre chéad agus tríocha bliain; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”
 Fuair Héber bás sa bhliain 2187 (1757+430) in aois a 464 (34+430)
 Gen.11:18: “ *Thug Peleg, tríocha bliain d’aois, Rehu .* ”
 Rugadh Rehu sa bhliain 1787 (1757 + 30)
 Gen.11:19: “ *Mhair Peleg tar éis bhreith Rehu dhá chéad agus a naoi mbliana; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”
 Fuair Péleg bás i 1996 (1787+209) in aois a 239 (30+209). Tugann sé faoi deara an giorrú brúidiúil ar an saol is dócha mar gheall ar éirí amach Thúr Babel a rinneadh ina chuid ama.
 Gen.11:20: “ *Thug Rehu, tríocha dó bliain d’aois, Serug .* ”
 Rugadh Serug sa bhliain 1819 (1787 + 32)
 Gen.11:21: “ *Mhair Rehu tar éis bhreith Shéarú dhá chéad agus seacht mbliana; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”
 Fuair Rehu bás sa bhliain 2096 (1819+207) in aois a 239 (32+207)
 Gen.11:22: “ *Thug Serug, tríocha bliain d’aois, Náhor .* ”
 Rugadh Nachor sa bhliain 1849 (1819 + 30)
 Gen.11:23: “ *Mhair Serug tar éis bhreith Náchor dhá chéad bliain; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”
 Fuair Serug bás sa bhliain 2049 (1849+200) in aois a 230 (30+200)
 : 24: “ *Gin .* ”
 Rugadh Térach sa bhliain 1878 (1849 + 29)
 Gen.11:25: “ *Tar éis bhreith Thearah, mhair Náchor céad agus naoi mbliana déag; agus ghin sé mic agus iníonacha .* ”
 Fuair Nachor bás i 1968 (1849+119) in aois a 148 (29+119)
 Gen.11:26: “ *Théra, seachtó bliain d’aois, a ghin Abram, Náchor agus Haran* ” .
Rugadh Abram i 1948 (1878 + 70)
Beidh a chéad mhac dlisteanach ag Abram, Isaac, nuair a bheidh sé 100 bliain d’aois, i 2048 , de réir Gen.21:5: “ *Bhí Abrahám céad bliain d’aois nuair a rugadh a mhac Isaac .* ”
Gheobhaidh Abram bás i 2123 in aois 175 , de réir Gen.25:7: “ *Is iad seo laethanta bhlianta shaol Abrahám: mhair sé céad seachtó agus cúig bliana* » .

Gen.11:27: “ *Seo iad sliocht Terah. Ghin Térah Abram, Náchór agus Hárán. Ghin Haran Lot .* ”

Tabhair faoi deara gurb é Abram an duine is sine de thriúr mac Thérah. Mar sin is é an té a rugadh nuair a bhí a athair Terah 70 bliain d’aois, mar atá sonraithe i véarsa 26 thuas.

Gen.11:28: “ *Agus fuair Hárán bás i láthair Thérah a athar, i dtír a bhreithe, in Ur na gCaildeach .* ”

Míníonn an bás seo cén fáth a rachaidh Lot in éineacht le hAbram ar a thuras. Thóg Abram faoina chosaint é.

I nUr i gCaldeá a rugadh Abram agus is sa Bhablóin i gCaldeá a tugadh Iosrael ceannairceach i mbraighdeanas tráth an fháidh Iremiah agus an fáidh Daniel.

Gen.11:29: “ *Ghabh Abram agus Náchór mná céile: Sarai ab ainm do bhean Abram , agus ba é ainm bhanchéile Náhor Milcah, iníon Harán, athair Mhílca agus athair Iiscah .* ”

Tá comhghuaillíochtaí na haimsire seo an-chomhaontaithe: phós Nachor Milcah, iníon a dhearthár Haran. Ba ghnách agus géilleadh do dhualgas a bhí ceaptha íonacht chine an tsliocht a chaomhnú. Ina dhiaidh sin, seolfaidh Íosác a sheirbhíseach chun bean chéile a fháil dá mhac Isaac i ndlúth-theaghlach Laban an Aramaic.

Gen.11:30: “ *Bhí Sáirí neamhthorthúil: ní raibh aon chlann aici .* ”

Tabharfaidh an steiriúlacht seo deis don chruthaitheoir Dia a chumhacht chruthaitheach a nochtadh; seo trína dhéanamh go mbeidh sí in ann leanbh a bhreith nuair a bheidh sí beagnach céad bliain d’aois cosúil lena fear céile Abram. Bhí gá leis an steiriúlacht seo ar leibhéal fáidhiúil, toisc go gcuirtear Isaac i láthair mar an cineál Ádhaimh nua a incarnate Íosa Críost ina chuid ama; Bhí an bheirt fhear ina gcuid ama ina “ *chlann le gealltanais diaga*”. Mar sin, i gcónaí mar gheall ar a ról fáidhiúil mar “mhac Dé” nach roghnóidh sé a bhean chéile é féin, mar in Íosa feoil, is é Dia a roghnaíonn a haspail agus a dheisceabail, eadhon, an tAthair Spiorad atá ann. agus a bheochan é.

Gen.11:31: “ *Ghabh Térah Abram a mhac, agus Lot mac Harán mac a mhic, agus Sarai a iníon-chéile, bean Abram a mhac. Chuaigh siad le chéile ó Ur na gCaldees go tír Chanán. Tháinig siad go Haran, agus chomhnuigh siad ann .* ”

Chuir an teaghlach ar fad, Abram san áireamh, fúthu i dtuaisceart na tíre, i gCarán. Fágann an chéad ghluaiseacht seo go dtiocfaidh siad níos gaire don áit inar rugadh an daonnacht. **Scarann** siad iad féin ó na cathracha móra, an-daonra agus an-reibiliúnach cheana féin, ón machaire torthúil agus saibhre.

Gen.11:32: “ *B'iad laethanta Thearah dhá chéad agus cúig bliana; agus fuair Térah bás i n-Árainn .* ”

Rugadh é sa bhliain 1878, fuair Térah bás in aois 205 i 2083.

Ag deireadh staidéar na caibidle seo, tugaimid faoi deara go bhfuil an tionscadal chun ionchas saoil a laghdú go 120 bliain ar an mbealach go rathúil. Idir “600 bliain” Shem agus “148 bliain” Nachor nó “175 bliain” Abrahám, is léir giorrú na beatha. Timpeall ceithre chéad bliain ina dhiaidh sin, beidh Maois beo

go díreach 120 bliain. Gheobhaidh an uimhir a luaigh Dia mar mhúnla críochnaithe.

Sa taithí a bhí ag Abrahám, taispeánann Dia an méid atá sé féin réidh le déanamh chun beatha a thogtha a roghnaíonn sé as measc a chréatúir dhaonna go léir a fhuascailt de réir cibé an gcaomhnaíonn siad a íomhá de. Sa radharc stairiúil seo, is é Abrahám Dia san Athair, Íosác, Dia sa Mhac agus déanfar é a chomhlíonadh in Íosa Críost agus ar a íobairt dheonach seolfar an cúnant nua.

Geineasas 12

Scaradh ó Theaghlach na Cruinne

Gen.12:1 *Dúirt an Tiarna le hAbram: Imigh ó do thír féin, ó do thír féin, agus ó theach d’athar, go dtí an tír a thaispeánfaidh mé duit .”*

Ar ordú Dé, tá Abram chun a chlann thalmhaíochta, teach a athar, a fhágáil, agus ní mór dúinn a fheiceáil san ord seo an bhrí spioradálta a thug Dia i nGin.2:24, dá bhriathra a dúirt: “C 'Dá bhrí sin déanfaidh duine fágfaidh sé a athair agus a mháthair, agus dúnfaidh sé ris a mhnaoi, agus beidh siad ina aon fheoil .’ Ní mór do Abram “ a athair agus a mháthair a fhágáil ” chun dul isteach i ról spioradálta prophetic Chríost nach n-áireofar ach an “Bride ,” a chomhthionól tofa. Constaicí ar dhul chun cinn spioradálta is ea bannaí carnacha nach mór do na daoine tofa a sheachaint, ionas go n-éireoidh leo “ aon fheoil ” a dhéanamh in íomhá shiombalach, le Íosa Críost an cruthaitheoir, Dia YaHWÉH.

Gen.12:2: “ Déanfaidh mé náisiún mór thú, agus beannóidh mé thú; Déanfaidh mé d’ainm iontach, agus beidh tú i do fhoinse beannachta .”

Beidh Abram ar an gcéad Patriarchs an Bhíobla, aitheanta ag aondiachaigh mar "athair na gcreidmheach". Tá sé sa Bhíobla freisin, an chéad seirbhíseach le Dia a leanfar agus a nochtfar sonraí a shaoil go fada.

Gen.12:3: “ Beannóidh mé iad siúd a bheannóidh tú, agus mallachtóidh mé iad siúd a mhallóidh tú; agus beannófar clanna uile an domhain ionat .”

Soláthróidh taisteal agus teagmháil Abram cruthúnas air seo agus cheana féin san Éigipt nuair a bhí Pharaoh ag iarraidh codladh le Sáraí, ag creidiúint gurbh í a dheirfiúr í de réir an méid a dúirt Abram chun a shaol a chosaint. I bhfís, chuir Dia in iúl dó gurbh í Sátan bean fáidh agus gur bheag a fuair sé bás.

An dara cuid den véarsa seo, “ Go mbeannófar ionaibh clanna uile an domhain ”, gheobhaidh siad a comhlíonadh in Íosa Críost, mac Dháiví de threibh Iúdá, mhic Iosrael, mhic Isaaic, mhic Abraim. Is ar Abram a thógfaidh Dia a dhá chomhghuaillíocht as a chéile a chuirfidh caighdeáin a shlánaithe i láthair. Toisc go raibh ar na caighdeáin seo éabhlóidiú chun bogadh ón gcineál siombalach go dtí an cineál réadúil; de réir an bhfuil an peacach beo roimh Chríost nó ina dhiaidh.

Gen.12:4: “ D’imigh Abram, mar a dúirt an Tiarna leis, agus chuaigh Lot in éineacht leis. Cúig bliana is seachtó d’aois a bhí Abram nuair a tháinig sé amach as Haran .

Ag 75 bliain d'aois, tá taithí fhada ag Abram ar an saol cheana féin. Ní mór dúinn an taithí seo a fháil chun éisteacht le Dia agus é a lorg; a dhéantar tar éis a fháil amach na mallachtaí na daonnachta scartha uaidh. Má ghlaigh Dia air, is toisc go raibh Abram á lorg, mar sin nuair a nochtann Dia é féin dó, déanann sé deifir chun géilleadh dó. Agus déanfar an chách géilleadh salutary seo a dhaingniú agus a mheabhrú dá mhac Isaac sa véarsa seo a luadh i Gen.26:5: "**Mar gheall ar chloígh Abrahám mo ghlór, agus choinnigh mo orduithe, mo commandments, mo reachtanna agus mo dhlúthe** ." Ní fhéadfadh Abram na nithe seo a choinneáil ach dá dtabharfadh Dia dó iad. Léiríonn an fhianaise seo ó Dhia dúinn go bhfuil go leor rudaí nach bhfuil luaite sa Bhíobla curtha i gcrích. Ní thugann an Bíobla ach achoimre dúinn ar shaolta fada an duine. Agus saol fear 175 bliain, ní féidir ach le Dia a rá cad a mhair sí nóiméad ar nóiméid, soicind ar soicind, ach dúinne, is leor achoimre ar na bunriachtanacha.

Mar sin, luíonn beannacht Dé a thugtar do Abram ar a chách géilleadh, agus bheadh ár staidéar go léir ar an mBíobla agus a chuid tairngreachtaí in vain mura dtuigfimis tábhacht an chách géilleadh mar gur thug Íosa Críost dúinn mar shampla ag rá in Eoin. 8:29: "*An té a sheol mé tá sé liom; níor fhág sé liom féin mé, mar déanaim an rud a thaitníonn leis i gcónaí* ." Tá sé mar an gcéanna le duine ar bith; baintear amach aon dea-chaidreamh trí "*an rud atá taitneamhach* " a dhéanamh leis an gceann is mian leat a shásamh. Mar sin, bíodh creideamh ann, ní rud casta é an creideamh fíor, ach cineál simplí caidrimh a thaitníonn le Dia agus leis an duine féin.

Inár n-amanna deiridh, is é an comhartha atá ag teacht chun cinn ná easaontas leanaí i leith a dtuismitheoirí agus i dtreo údaráis náisiúnta. Eagraíonn Dia na rudaí seo chun daoine fásta atá reibiliúnach, míthaitneamhach nó neamhshuimiúil ina leith a dhéanamh amach cad a bhíonn aige féin mar gheall ar a n-aingidheacht . Dá bhrí sin, screadaíl na gníomhartha a chruthaigh Dia i bhfad níos airde ná béicíl agus óráidí, chun a fearg cheart agus a mhaslú díreach a chur in iúl.

Gen.12:5: "*Ghabh Abram Sáirí a bhean chéile agus Lot mac a dhearthár, mar aon leis na hearraí go léir a bhí acu agus na seirbhísigh a fuair siad in Háran. D'imigh siad le dul go tír Chanán, agus tháinig siad go tír Chanán* ."

Tá Charan suite soir ó thuaidh ó Chanán. Téann Abram dá bhrí sin ó Haran ar an taobh thiar ansin ó dheas, agus téann sé isteach i Canán.

Gen.12:6: "*Thaistil Abram tríd an tír go dtí áit ar a dtugtar Síceim, go dtí darach Mhóra. Bhí na Canánaigh sa tír an uair sin* ."

Ar cheart dúinn cuimhneamh air? Is fathaigh iad na "*Canaanites* ", ach ansin cad faoi Abram féin? Óir bhí an tuile fós an-ghar agus b'fhéidir go raibh Abram ar chomhmhéid le fathach. Ar dhul isteach i gCanán dó, ní thuairiscíonn sé láithreach na bhfathach seo, rud atá loighciúil má tá sé féin fós sa norm seo. Ag dul ó dheas, trasnaíonn Abram an Ghailíl mar atá inniu ann agus sroicheann sé Samaria an lae inniu, ag Sechem. Áit soiscéalaithe a bheidh sa tír seo sa tSamáir a bhfuil Íosa Críost ag iarraidh uirthi. Gheobhaidh sé creideamh sa "bhean Samáir" agus ina teaghlach, ar ligeadh Giúdach isteach don chéad uair, rud a chuir iontas mór orthu.

Gen. 12:7: “ *Thaispeáin an Tiarna do Abram agus dúirt: Do do shliocht a thabharfaidh mé an tír seo. Agus thóg Abram ann altóir don Tiarna, a bhí ar taispeáint dó .*”

Roghnaigh Dia Samaria an lae inniu ar dtús chun é féin a thaispeáint d'Abram a naomhóidh an cruinniú seo trí altóir a thógáil ann, siombail fáidhiúil de chros chéasadh Chríost. Molann an rogha seo nasc le soiscéalaíocht na tíre amach anseo ag Íosa Chríost agus a haspail. Is ón áit seo a fhógraíonn Dia dó go dtabharfaidh sé an tír seo dá shliocht. Ach cé acu ceann, an Giúdach nó an Críostaí? In ainneoin na bhfíoras staire i bhfabhar na nGiúdach, is cosúil go mbaineann an gealltanais seo le daoine tofa Chríost le comhlíonadh sa domhan nua; óir is iad toghtha Chríost freisin, do réir phrionsabal an fhírinnithe tre chreidimh, an síol a gheall Abram.

Gen.12:8: “ *Ghluais sé as sin go dtí an sliabh ar an taobh thoir de Béitéil, agus shuigh sé a phubaill, agus Béitéil aige ar an taobh thiar agus Ái ar an taobh thoir. Thóg sé freisin altóir ansin do Iehova, agus ghlaigh sé ar ainm an Iáivé .*”

Ag dul anuas ó dheas, champaigh Abram sna sléibhte idir Béitéil agus Ái. Sonraíonn Dia treoshuíomh an dá chathair. Ciallaíonn Béitéil “teach Dé” agus cuireann Abram ar an taobh thiar é, sa treoshuíomh a thabharfar don tabernacle agus do theampall Iarúsailéim, ionas go n-iompóidh na hoifigigh a dhroim le beannaitheacht Dé ina theach agus iad ag dul isteach. an ghrian ag éirí a ardaíonn san oirthear, san oirthear. San oirthear tá an chathair Aí arb éard a chiallaíonn fréamh: carn cloiche, fothrach nó cnoc agus séadchomhartha. Foilsíonn Dia a bhreithiúnas dúinn: os coinne bealach isteach na ndaoine tofa go teach Dé ar an taobh thoir amháin níl ach fothracha agus carnanna cloch. San íomhá seo, d’oscail Abram an dá bhealach chun saoirse os a chomhair: ar an taobh thiar, Béitéil agus an bheatha nó, ar an taobh thoir, Aí agus bás. Ar ámharaí an tsaoil, bhí saol roghnaithe aige le YaHWéH cheana féin.

Gen.12:9: “ *Lean Abram dá thuais, ag dul ar aghaidh ó dheas .*”

Tabhair faoi deara nach dtéann Abram chuig “Iebus” sa chéad trasnú seo ar Chanán, ainm chathair Dháiví amach anseo: Iarúsailéim, a bhfuil neamhaird iomlán á déanamh air dá réir.

Gen.12:10: “ *Bhí gorta sa tír; agus chuaigh Abram síos go dtí an Éigipt chun fanacht ann, mar ba mhór an ghorta sa tír .*”

Mar a bheadh an cás, an tráth ar tháinig Iósaef mac Iacób, Iosrael, ar an gcéad bhall den Éigipt, ba é an gorta a thug Abram go dtí an Éigipt. Tá na heispéiris a fuair sé ansin le léamh sa chuid eile de véarsaí na caibidle seo.

Is fear síochánta agus eaglach é Abram. Ar eagla go maraíodh é go nglacfadh sé a bhean chéile Saraí a bhí an-álainn, réitigh sé í a chur i láthair mar dheirfiúr, leathfhírinne. De réir an strataim seo, chuir Pharaoh áthas air agus chlúdaigh sé é le hearraí a thabharfaidh saibhreas agus cumhacht dó. Mar thoradh air seo, buaileann Dia Pharaoh le plá agus faigheann sé amach gurb í Sára a bhean chéile. Téann sé sa tóir ar Abram ansin a fhágann an Éigipt saibhir agus cumhachtach. Tairníonn an taithí seo fanacht na n-Eabhraigh, agus tar éis dóibh a bheith ina sclábhaithe don Éigipt, fágfaidh sé ag tógáil a óir agus a saibhreas. Agus beidh an chumhacht seo a bheith an-úsáideach dó go luath.

Geineasas 13

scaradh Abram ó Lot

Ag filleadh ón Éigipt, d'fhill Abram, a chlann agus Lot, a nia, go Béitéil go dtí an áit a raibh altóir curtha suas aige chun Dia a agairt. Agus iad go léir san áit seo idir Béitéil agus Ai bí, idir “teach Dé” agus “fothrach”. Tar éis aighnis idir a sheirbhísigh, scarann Abram ó Lot agus tugann sé an rogha dó maidir leis an treo is mian leis a ghlacadh. Agus thapaigh Lot an deis an plain a roghnú agus a thorthúlacht ag gealladh rathúnas. Deir véarsa 10: “ *Thóg Lot suas a shúile agus chonaic sé machaire iomlán na hIordáine, a bhí faoi uisce go hiomlán. Sular scrios an Tiarna Sodom agus Gomorrah, bhí gairdín an Tiarna chomh fada le Soar mar thír na hÉigipte . Agus é sin á dhéanamh aige, roghnaíonn sé “fothrach” agus gheobhaidh sé amach é nuair a bhuaileann Dia le tine agus sulfar cathracha an ghleanna seo inniu atá clúdaithe go páirteach ag an “Mhuir Mharbh”; pionós as a n-éalóidh sé lena bheirt iníon, a bhuí le trócaire Dé a sheolfaidh beirt aingeal chun rabhadh a thabhairt dó agus a chuirfidh air Sodom a fhágáil mar a mbeidh sé ina chónaí. Léimid i véarsa 13: “ *Bhí muintir Shódóm olc, agus peacaigh mhóra i gcoinne an Tiarna .*”*

Fanann Abram mar sin, in aice le Béitéil, “teach Dé” sa sliabh.

Gen.13:14 go 18: “ *Dúirt an Tiarna le hAbram, tar éis do Lot scaradh uaidh: Tóg suas do shúile, agus ón áit a bhfuil tú, féach i dtreo thuaidh agus theas, soir agus thiar; ar son na talún go léir a fheiceann tú, tabharfaidh mé duit agus do do shliocht go deo. Déanfaidh mé do shíol mar dheannach an domhain , ionas gur féidir le duine ar bith deannaigh an domhain a uimhriú , déanfar do shíol a uimhriú freisin. Éirigh, siubhail fad agus fairsinge na tíre; óir tabharfaidh mé daoibh é . Shuigh Abram a phubail, agus tháinig chun cónaithe i measc darach Mhamre, atá in aice le Hebron. Agus thóg sé ann altóir don Tiarna .*”

Tar éis dó an rogha a fhágáil ag Lot, faigheann Abram an chuid is mian le Dia a thabhairt dó agus ansin arís, déanann sé a bheannachtaí agus a ghealltanais a athnuachan. Deimhneofar comparáid a “ *shíol* ” le “ *deannach an domhain* ”, bunús agus críoch anama an duine, an choirp agus an spioraid, de réir Gen.2:7, le “*réaltaí na bhflaitheas* ” in Gen. .15:5 .

Geineasas 14

Scaradh le cumhacht

Tagann ceithre rí ón taobh thoir chun cogaidh a dhéanamh in aghaidh na gcúig rí den ghleann ina bhfuil Sodom suite, ina bhfuil Lót ina chónaí. Buailtear na cúig rí agus gabhtar príosúnach orthu chomh maith le Lot. Ar a rabhadh, tagann Abram i gcabhair air agus saorann sé na gialla go léir. Tabhair faoi deara spéis an véarsa ina dhiaidh.

Gen.14:16: “ *Thug sé ar ais an saibhreas go léir; thug sé ar ais freisin Lot, a dheartháir, agus a chuid earraí, chomh maith leis na mná agus na daoine .* ”

Déanta na fírinne, is do Lot amháin a rinne Abram idirghabháil. Ach trí na fíricí a insint, folaíonn Dia an réaltacht seo chun a mhaslú i leith Lot a rinne an droch-rogha cónaí i gcathair na n-aingidh a mhúscailt.

Gen.14:17: “ *Tar éis do Abram bua a fháil ó Chedorlaomer agus ó na ríthe a bhí in éineacht leis, chuaigh rí Shódóm amach ina choinne i ngleann Seahá, gleann an rí. ”* ”

Caithfear buíochas a ghabháil leis an mbuaiteoir. Ciallaíonn an focal “Shavéh”: plain; go beacht, cad a mheall Lot agus a raibh tionchar aige ar a rogha.

Gen.14:18: “ *Thug Melchisedec, rí Shalem, arán agus fíon leis: bhí sé ina shagart ar an Dia is Airde ”.* ”

“Sagart don Dia is Airde ” ba ea an rí seo ar Shaleim. Ciallaíonn a ainm: “Is é mo Rí Ceartas”. Soláthraíonn a láithreach agus a idirghabháil cruthúnas ar leanúnachas adhartha an fhíor-Dhia ar domhan ó dheireadh na tuile atá fós an-láthair i smaointe fir aimsir Abram. Ach níl a fhios ag lucht adhartha an fhíor-Dhia ar an tionscadal coigilte a nochtfaidh Dia trí na heispéiris fáidhiúla a mhair Abram agus a shliocht.

Gen.14:19: “ *Agus bheannaigh sé Abram, agus dúirt: Beannaithe Abram ag an Dia is Airde, Tiarna neamh agus talamh! »* ”

Deimhníonn beannacht an ionadaí oifigiúil seo Dé tuilleadh an bheannacht a thug Dia go díreach d'Abram go pearsanta.

Gen.14:20: “ *Is beannaithe an Dia is Airde, a thug do naimhde isteach i do láimh! Agus thug Abram deachú de gach ní dó .”* ”

Beannaíonn Melchisedec do Abram ach bíonn sé cúramach gan a bhua a thabhairt dó; cuireann sé i leith “ *an Dia is Airde a sheachadadh a naimhde isteach ina lámha .* Agus, tá sampla nithiúil againn de ghéilliúlacht Abram do dhlíthe Dé ó “ *thug sé deachúna de gach rud ”* do Melchisedec a bhfuil a ainm ciallaíonn: “Is é mo Rí Ceartas”. Mar sin bhí an dlí tithing seo ann cheana féin ó dheireadh na tuile ar domhan agus is dócha fiú roimh an "tuile".

Gen.14:21: “ *Dúirt rí Shódóm le hAbram: Tabhair dom daoine, agus tóg duit féin an saibhreas .”* ”

Tá rí Shodom faoi chomaoín ag Abram a shaor a mhuintir. Mar sin ba mhaith leis íoc go ríoga as a sheirbhís.

Gen.14:22: “ *D’fhreagair Abram rí Shódóm: Tógaim mo lámh chun Iehova, an Dia is Airde, Tiarna neamh agus talamh: ”* ”

Baineann Abram leas as an gcás chun a mheabhrú don rí claon go bhfuil “ *YahWéH, an Dia is Airde ”*, an “ *Máistir neamh agus talamh ”* uathúil ; rud a fhágann gurb é an t-aon úinéir é ar an saibhreas go léir a fhaigheann an rí trína aingiúlacht.

Gen.14:23: “ *Ní ghlacfaidh mé rud ar bith is leatsa, ná snáithe fiú, ná stiall coise, ionas nach ndéarfaidh tú: Rinne mé Abram saibhir. Ní dhéanfaidh aon ní dom! »* ”

Sa dearcadh seo, tugann Abram fianaise do rí Shodom nár tháinig sé ach go dtí an cogadh seo chun a nia Lot a shábháil. Cáineann Abram, cosúil le Dia, an

rí seo atá ina chónaí san olc, sa ghéarleanúint agus san fhoréigean. Agus déanann sé é sin soiléir dó trí dhiúltú a shaibhreas nach bhfuair sé.

Gen.14:24: “ *Ach an méid a d’ith na fir óga, agus an chuid de na fir a shiúil liom, Aner, Escol, agus Mamre: glacfaidh siad a gcion .* ”

Ach ní bhaineann an rogha seo d’Abram ach leis féin, fear seirbhíseach Dé, agus is féidir lena sheirbhísigh a sciar den saibhreas a ofráiltear a ghlacadh.

Geineasas 15

Scaradh ag Cúnant

Gen.15:1: “ *Tar éis na n-imeachtaí seo tháinig briathar an Tiarna go hAbram i bhfís, agus dúirt sé: A Abram, ná bíodh eagla ort; Is mise do sciath, agus is mór an luach saothair a bheidh agat .* ”

Is fear síochánta é Abram a chónaíonn i ndomhan brúidiúil, agus i bhfís freisin tagann Dia, a chara YaHWéH, chun a chur ar a suaimhneas: “*Is mise do sciath, agus beidh do luach saothair an-mhór*”.

Gen.15:2: “ *D’fhreagair Abram: A Thiarna, cad a thabharfaidh tú dom? Tá mé ag dul gan leanaí; agus is é Eliezer na Damaisc oighre mo thí .* ”

Le fada an lá, tá Abram ag fulaingt de bharr nach raibh sé in ann a bheith ina athair mar gheall ar steiriúlacht Sarai, a bhean chéile dlisteanach. Agus tá a fhios aige, nuair a fhaigheann sé bás, go bhfaighidh garghaol a mhaoin mar oidhreacht: “ *Eliezer na Damaisc* ”. Tugaimis faoi deara agus muid ag dul thart cé chomh sean agus atá an chathair seo “ *Damascus* ” sa tSiria.

Gen. 15:3: “ *Agus dúirt Abram, Féuch, ní thug tú dom aon síol, agus beidh an duine a bheirtear i mo theach ina oighre agam .* ”

Ní thuigeann Abram na gealltanais a tugadh dá shliocht mar níl aon duine aige, agus é gan chlann.

Gen.15:4: “ *Ansin tháinig briathar an Tiarna chuige: Ní bheidh sé ina oidhre ort, ach beidh an té a thagann ó do chorp ina oidhre ort .* ”

Insíonn Dia dó go mbeidh sé ina athair linbh go fírinneach.

Gen.15:5: “ *Agus nuair a thug sé amach é, dúirt sé, Féach i dtreo na bhflaitheas, agus líon na réaltaí, más féidir leat iad a líon. Agus dubhairt sé leis: Sin é do shíolsa .* ”

Ar ócáid na fise seo a tugadh d’Abram, nocht Dia dúinn eochair shiombalach don bhrí a thugann sé go spioradálta don fhocal “ *réalta* ”. Luadh ar dtús i Gen.1:15, tá ról ag “ *an réalta* ” “ *an domhan a lasadh* ” agus is é an ról seo cheana féin ná ról Abram ar ghlaoigh Dia air agus a chuir sé as a chéile chun na críche sin, ach is é ról na gcreidmheach uile a bheidh ann freisin. éileamh a chreideamh agus a sheirbhís do Dhia. Tabhair do d’aire, de réir Dan.12:3, go dtabharfar stádas “ *réaltaí* ” do na toghthóirí ar theacht isteach sa tsíoraíocht: “ *Soilseoidh na daoine cliste ar nós splendour na bhflaitheas, agus iad siúd a mhúineann fíríantacht don iliomad beidh sé ag taitneamh ar nós na réaltaí, go deo na ndeor .* ” Cuirtear íomhá na “ *réalta* ” i leith go simplí mar gheall ar a roghnú ag Dia.

Gen.15:6: “ ***Bhí muinín ag Abram as an Tiarna, a mheas dó mar fhíréantacht.*** ”

Is é an cúrsa véarsaíochta seo an ghné oifigiúil de shainmhíniú an chreidimh agus prionsabal an fhírinnithe de réir an chreidimh. Toisc nach rud ar bith é creideamh seachas iontaoibh soléite, inchosanta agus dínit. Níl iontaoibh i nDia dlísteanach ach in eolas sothuigthe ar a thoil agus ar gach a dtaitníonn leis, gan a bheith neamhdhlísteanach. Creidim i nDia nach bhfuil sé ag beannú ach iad siúd a ghéilleann dó, ag leanúint sampla Abram agus sampla foirfe Íosa Críost.

Déanann an breithiúnas seo ó Dhia ar Abram fáidh ar an gceann a thabharfaidh sé dóibh siúd go léir a dhéanfaidh a leithéid, mar an gcéanna umhal don fhírinne dhiaga atá beartaithe agus á éileamh ina n-am.

Gen.15:7: “ ***Dúirt an Tiarna leis arís: Is mise an Tiarna, a thug amach as Ur na gCaildeach thú chun an tír seo a thabhairt duit le bheith ina sheilbh aige.*** ”

Mar bhrollach ar thíolacadh a chúnant le hAbram, meabhraíonn Dia d’Abram gur thug sé amach as Ur na gCaildeach é. Tá an fhoirmle seo bunaithe ar chur i láthair an chéad cheann de “deich nAitheanta” Dé a luadh in Eax.20:2: “***Is mise an Tiarna do Dhia, a thug amach as tír na hÉigipte thú as teach na ngéibheann*** ” .

Gen.15:8: “ ***D’fhreagair Abram: A Thiarna Iehova, cad a bheidh a fhios agam go sealbhóidh mé é?*** »

Iarrann Abram comhartha ar YaHWéH.

Gen. 15:9: “ ***Agus dúirt Iehova leis: Tóg bodach trí bliana d’aois, gabhar trí bliana d’aois, reithe trí bliana d’aois, turtar agus colm óg.*** ”

Gen.15:10: “ ***Ghlac Abram na hainmhithe seo go léir, ghearr sa lár iad, agus chuir sé gach píosa os comhair a chéile; ach níor roinn sé na héin.*** ”

Teastaíonn míniú ar fhreagra Dé agus ar ghníomh Abram. Tá an searmanas íobartach seo bunaithe ar an smaoineamh comhroinnte a bhaineann leis an dá pháirtí a théann i mbun comhghuaillíochta, is é sin: déanaimis roinnt le chéile. Siombailíonn na hainmhithe a ghearrtar sa lár corp Chríost a roinnfear go spioradálta idir Dia agus a mhuintir tofa. Is íomhá de dhuine agus de Chríost na caoirigh ach níl an íomhá seo ag na héin den fhear a bheidh mar Chríost seolta ag Dia. Sin é an fáth, mar shiombail neamhaí, go bhfuil siad le feiceáil sa chúnant ach nach bhfuil siad scoite. Is do na daoine tofa ar domhan amháin a bheidh réiteáil Íosa don pheaca, ní do na haingil neamhaí.

Gen 15:11: “ ***Thit na héin chreiche ar na conablaigh; agus thiomáin Abram amach iad.*** ”

Sa tionscadal prophesied ag Dia, ach an corps na n-aingidh agus na reibiliúnaithe a sheachadadh mar bhia do na héin chreiche ag filleadh i nglóir Chríost an Slánaitheoir. Sa deireadh, ní bhainfidh an chinniúint seo leo siúd a dhéanann cúnant le Dia i gCríost agus trína dhlíthe. Toisc go bhfuil corpáin na n-ainmhithe a nochtar amhlaidh an-mhór na naomhaíochta do Dhia agus do Abram. Tá údar maith le comhartha Abram mar ní mór nach dtagann na fíricí salach ar an tairngreacht a bhaineann leis an todhchaí agus cinniúint deiridh na naomhaíochta Chríost.

Gen.15:12: “ ***Ar luí na gréine thit codladh domhain ar Abram; agus, féuch, tháinig eagla agus dorchadas mór air.*** ”

Ní gnáthchodladh é seo. “ *Codladh domhain* ” atá ann , cosúil leis an gceann inar bhrúigh Dia Ádhamh isteach chun bean a “ *chabhair* ”, as ceann dá easnacha. Mar chuid den chomhghuaillíocht a dhéanann sé le hAbram, nochtfaidh Dia dó an bhrí fáidhiúil a thugtar don “ *chúnamh* ” seo a bheidh mar ábhar grá Dé i gCríost. Go deimhin, ach amháin i gcuma, cuireann Dia bás air chun dul isteach ina láithreach sioraí, mar sin ag súil lena theacht isteach sa bheatha shíoraí, is é sin, isteach sa saol fíor, de réir an phrionsabail nach féidir le duine ar bith Dia a fheiceáil agus a bheith beo.

an “ *dorchadas mór* ” go ndéanann Dia dall é ar an saol talmhaí chun íomhánna fíorúla de chineál fáidhiúil a thógáil ina intinn, lena n-áirítear cuma agus láithreach Dé féin. Dá bhrí sin plunged isteach sa dorchadas, mothaíonn Abram “ *eagla* ” dlisteanach . Ina theannta sin, cuireann sé béim ar charachtar iontach an chruthaitheora Dia a labhraíonn leis.

Gen.15:13: “ *Agus dúirt an Tiarna le hAbram: Bíodh a fhios agat go mbeidh do shliocht ina strainséirí i dtír nach leo; beidh siad ina sclábhaithe ansin, agus beidh siad faoi chois ar feadh ceithre chéad bliain .* ”

Fógraíonn Dia an todhchaí d’Abram, an cinniúint atá in áirithe dá shliocht.

“... *beidh do shliocht ina strainséirí i dtír nach leo féin* ”: is í seo an Éigipt.

“... *beidh siad faoi sclábhaíocht ansin* ”: nuair a athraíodh Pharaoh nua nach raibh aithne aige ar Iósaef, an Eabhrais a tháinig chun bheith ina mhórmharcóir ar a réamhtheachtaí. Déanfar an tsclábhaíocht seo a chur i gcrích in aimsir Mhaois.

“... *agus beidh siad faoi chois ar feadh ceithre chéad bliain* ”: Ní bhaineann sé seo le leatrom na hÉigipte amháin, ach go ginearálta faoin leatrom a rachaidh i bhfeidhm ar shliocht Abraim go dtí go mbeidh sealúchais acu i gCána , a dtír náisiúnta a gheall Dia.

Gen.15:14: “ *Ach tabharfaidh mé breithiúnas ar an náisiún dá bhfónann siad, agus ansin tiocfaidh siad amach le saibhreas mór .* ”

Is é an sprioc-náisiún an uair seo ach an Éigipt, a fhágfaidh siad, go héifeachtach ag tabhairt leo a saibhreas go léir. Tabhair faoi deara sa véarsa seo, nach bhfuil Dia i leith na hÉigipte an “chos ar bolg” a luadh sa véarsa roimhe seo. Deimhníonn sé seo nach mbaineann na “ *ceithre chéad bliain* ” atá luaite leis an Éigipt amháin.

Gen.15:15: “ *Rachaidh sibh i síocháin chuig bhur n-aithreacha, adhlacfar sibh tar éis seanaoise sona .* ”

Tarlóidh gach rud mar a dúirt Dia leis. Cuirfear é i Hebron in uaimh Mhachpelah ar thalamh a cheannaigh Abram ó Hiteach le linn a shaoil.

Gen.15:16: “ *Sa cheathrú glúin fillfidh siad anseo; óir níl aingidheachd na nAmorach fós in airde .* ”

I measc na n-Amorach seo, tá dea-chaidreamh ag na Hiteach le hAbram a mheasann siad a bheith ina ionadaí don Dia Mór. Aontaíonn siad mar sin an talamh a dhíol leis dá thuama. Ach i “ *gceithre ghlúin* ” nó “ *ceithre chéad bliain* ”, beidh an scéal difriúil agus beidh na Canánaigh tar éis tairseach an éirí amach a bhaint amach nach dtacaíonn Dia leo agus scriosfar iad go léir chun a dtalamh a fhágáil do na hEabhraigh a dhéanfaidh é. a gcuid talún náisiúnta. .

Chun tuiscint níos fearr a fháil ar an tionscadal tubaisteach seo do na Canánaigh, ní mór dúinn cuimhneamh go ndearna Noah mallacht ar Chanán, arbh é an chéad mhac dá mhac Ham. Mar sin, bhí an talamh geallta daonra ag sliocht seo Ham, mallaithe ag Noah agus ag Dia. Ní raibh sa scrios ach ceist ama a cheap Dia chun a chuspóirí ar domhan a chur i gcrích.

Gen.15:17: “ *Nuair a bhí an ghrian suite, bhí dorchadas domhain; agus féuch, foirnéis tobac a bhí ann, agus lasracha ag dul idir na hainmhithe roinnte .”*

Sa searmanas seo, tá cosc ar thine a lasann fear. Le go mbeadh fonn orthu an prionsabal seo a shárú, déanfaidh Dia beirt mhac Árón a chaitheamh lá amháin. D'iarr Abram comhartha ar Dhia agus tháinig sé i bhfoirm tine neamhaí a chuaigh idir na hainmhithe a gearradh ina dhá cheann. Seo mar a thugann Dia fianaise dá sheirbhísigh ar nós an fháidh Éilias roimh fháithe na mBalál le tacaíocht ón bhanríon eachtrannach agus bean chéile an Rí Acháb, darbh ainm Iezebel. Báthadh a altóir in uisce, ídeoidh an tine a sheol Dia an altóir agus an t-uisce a d'ullmhaigh Éilias, ach déanfar neamhaird ar altóir na bhfáithe bréige lena tine.

Gen.15:18: “ *An lá sin rinne an Tiarna cúnant le hAbram, agus dúirt sé, Do do shliocht tugaim an tír seo, ó abhainn na hÉigipte go dtí an abhainn mhór, an abhainn Euphrates, ”*

Ag deireadh na caibidle seo 15, deimhníonn an véarsa seo, is é a phríomhábhar go deimhin ná **an chomhghuaillíocht a scarann na daoine tofa ó fhir eile** ionas go roinneann siad an chomhghuaillíocht seo le Dia agus go ndéanann siad freastal air.

teorainneacha na talún a gealladh do na hEabhraigh na teorainneacha a shealbhóidh an náisiún tar éis concas Chanán. Ach folaíonn Dia ina o fráil fásaigh ollmhóra na Siria agus na hAraibe a cheanglaíonn na “*Euphrates*” ar an taobh thoir chomh maith le fásach Shur a scarann an “*Éigipt*” ó Iosrael. Idir na fásaigh seo, glacann an talamh geallta cuma gairdín Dé.

Sa léamh spioradálta fáidhiúil, samhlaíonn na “aibhneacha” daoine, agus mar sin is féidir le Dia tairngreacht a dhéanamh faoi shliocht Abram a bheith, faoi Chríost a bhfaighidh a lucht adhartha agus a chuid daoine tofa taobh amuigh d'Iosrael agus den Éigipt, san iarthar san “Eoraip” mar shiombail i nochtadh 9 : 14 faoin ainm “*abhainn mhór Euphrates*”.

Gen.15:19: “ *Tír na gCéineach, na gCéiniteach, na gCadmonach, ”*

Gen.15:20: “ *Na Hiteach, na Perizzites, na Rephaim, ”*

Gen.15:21: “ *na hAmóraigh, agus na Canaanites, agus na Girgasaigh, agus na Iebusaigh .”*

In aimsir Abraim ainmníonn na hainmneacha seo na teaghlaigh a bhí bailithe sna cathracha a chomhdhéanann agus a dhéanann pobal Chanán. Ina measc, tá na Rephaim a chaomhnóidh níos mó ná a chéile caighdeán ollmhór na n-antilúvians nuair a ghlac Iósua an chríoch “*ceithre ghlúin*” nó “*ceithre chéad bliain*” ina dhiaidh sin.

Is é Abram patriarch an dá chúnant de phlean Dé. Ginfidh a shliocht tríd an bhfeoil sliocht iomadúla a bheirfear isteach sna daoine a roghnóidh Dia, ach nach dtoghfaidh sé. Mar thoradh air sin, déanann an chéad chomhghuaillíocht seo atá bunaithe ar an bhfeoil a thionscadal coigilte a shaobhadh agus a thuiscint a mhearbhall, mar ní bheidh slánú ag brath ach ar ghníomh an chreidimh sa dá

chomhghuaillíocht. Níor shábháil circumsíon na feola an Eabhrais cé go raibh sé ag teastáil ó Dhia. Ba é an rud a chuir ar a chumas é a shábháil ná a oibreacha géilliúla a léirigh agus a dhaingnigh a chreideamh agus a mhuinín i nDia. Agus is é an ní céadna a dhúnann slánughadh sa chúnant nuaidh, ina ndéantar creideamh i gCríost beo tré oibreacha na n-umhlachd do na haitheanta, do na deasghnáibh, agus do na prionsabail dhiadha foillsigh Dia, ar fud an Bhíobla. I gcuidreamh comhlíonta le Dia, tá teagasc na litreach soilsithe ag intleacht an spioraid; Sin é an fáth a dúirt Íosa: “ *maraíonn an litir, ach tugann an Spiorad beatha* ”.

Geineasas 16

Scaradh de réir dlisteanachta

Gen.16:1: “ *Ní rug Sárái, bean chéile Abraim, aon chlann dó. Bhí seirbhíseach Éigipteach aici darbh ainm Hagar .* ”

Gen. 16:2: “ *Agus dúirt Sárái le hAbram, Féuch, rinne an Tiarna gan mé; tar, guím ort, a sheirbhíseach; b'fhéidir go mbeidh leanaí agam trína. d'éist Abram le glór Shárai .* ”

Gen.16:3: “ *Mar sin ghabh Sárái, bean chéile Abram, Hagar an Éigipteach, a banóglach, agus thug sí mar bhean chéile d'Abram a fear céile, tar éis do Abram cónaí deich mbliana i dtír Chanán* ” .

Is furasta dúinn an rogha mhí-ámharach seo a cháineadh mar gheall ar thionscnamh Saraí ach breathnú ar an gcás agus é á chur i láthair an lánúin bheannaithe.

Dúirt Dia le hAbram go ndéanfaí leanbh as **a bhroinn** . Ach níor inis sé dó faoi Shárai a bhean chéile a bhí neamhthorthach. Ina theannta sin, níor ghlaigh Abram ar a Chruthaitheoir sonraí a chuid fógraí a fháil. Bhí sé ag feitheamh le Dia labhairt leis de réir a thoil ríoga. Agus ansin, ní mór dúinn a thuiscint go raibh an easpa míniúcháin seo ceaptha go beacht chun an tionscnamh daonna seo a spreagadh trína gcruthaíonn Dia comhghleacaí neamhdhlisteanach i dtéarmaí gealltanais na beannachta, ach úsáideach, a chur os comhair Iosrael sa todhchaí tógtha ar Isaac, comórtas cogaidh agus agóide, namhaid agus fiú namhaid. Thuig Dia, chomh maith leis an dá chosán, idir mhaith agus olc a cuireadh roimh roghanna an duine, go raibh "an cairéad agus an bata" chomh riachtanach lena chéile, chun an "asal" a chur ar aghaidh. Cuirfidh breith Ishmael, mac Abram freisin, bunú na foirne Arabacha chun cinn go dtí an fhoirm dheireanach sa stair, reiligiúnach, Ioslam (aighneacht; airde do na daoine reibiliúnach seo go nádúrtha agus go hoidhrechtúil).

Gen.16:4: “ *Chuaigh sé go Hágar, agus d'éirigh sí torrach. Nuair a chonaic sí í féin ag iompar clainne, d'fhéach sí ar a máistreás le díspeagadh .* ”

Tá dearcadh díspeagúil Hagar, an Éigipteach i leith a máistreás, fós mar thréith ag na pobail Arabacha Moslamach inniu. Agus é sin á dhéanamh, níl siad go hiomlán mícheart toisc go ndearna an domhan Thiar neamhaird ar an bpríbhleáid ollmhór a bhí le soiscéaladh in ainm Íosa Críost diaga. Ionas go

leanann an reiligiún Arabach bréagach seo ag fógairt go bhfuil Dia iontach nuair a dhéanann an tIarthar é a scriosadh as cláir a chuid smaointe.

Léiríonn an íomhá a thugtar sa véarsa seo staid bheacht ár n-am deiridh, toisc nach bhfuil an Chríostaíocht san Iarthar, fiú as a riocht, cosúil le Sarai ag iompar clainne a thuilleadh agus téann sé isteach i steiriúlacht spioradálta an dorchadais. Agus adeir an rá: i dtír na daill, tá an aon-eyed ríthe.

Gen.16:5: “ *Agus dúirt Sarai le hAbram: Tá an masla a rinneadh ormsa ort. chuir mé mo sheirbhíseach i do bhroinn; agus nuair a chonaic sí go raibh sí ag iompar clainne, d'fhéach sí orm le díspeagadh. Bíodh an Tiarna ina bhreitheamh idir mise agus tusa!* »

Gen.16:6: “ *Dúirt Abram le Sarai, Féuch, tá do bhanoglach i do chumhacht; buail léi mar is cuí leat. Ansin rinne Sarai drochmheas uirthi; agus theith Hagar uaithi .* ”

Glacann Abram a fhreagracht air féin, agus ní chuireann sé an milleán ar Sarai as a bheith ina inspioráid don bhreith neamhdhlisteanach seo. Mar sin, ó thús, cuireann an dlisteanacht a dlí i bhfeidhm ar neamhdhlisteanacht agus ag leanúint an cheachta seo, as seo amach ní dhéanfaidh póstaí aontú ach daoine ón neasteaghlach céanna go dtí Iosrael na todhchaí agus a fhoirm náisiúnta a fhaightear tar éis imeacht ó Iosrael Sclábhaí na hÉigipte.

Gen.16:7: “ *Fuair aingeal Iehova í taobh le tobar uisce sa bhfásach, in aice leis an tobar atá ar an mbealach go Shur .* ”

Ní féidir an malartú díreach seo idir Dia agus Hagar a dhéanamh ach de bhua stádas beannaithe Abram. Faigheann Dia é i bhfásach Shchur a bheidh ina bhaile d'Arabaigh fánacha a chónaíonn i bpubaill agus iad ar thóir bia dá gcuid caoirigh agus camaill. Ba é an fhoinsé uisce acmhainn marthanais Hagar agus tagann sí ar "earrach uiscí na beatha", a thagann chun í a spreagadh chun glacadh lena stádas mar sheirbhíseach agus a cinniúint torthúil.

Gen.16:8: “ *Dúirt sé, A Hagar, banóglach Shárai, cad as a tháinig tú, agus cá bhfuil tú ag dul? D'fhreagair sí: Táim ag teitheadh ó Shári, a mháighistir .*

Freagraíonn Hagar an dá cheist: cá bhfuil tú ag dul? Freagra: Tá mé ag rith ar shiúl. Cad ás tú ? Freagra: ó Shárai, mo mháistreás.

Gen.16:9: “ *Dúirt aingeal an Tiarna léi: Fill ar do mháighistir, agus ísligh tú féin faoina láimh .* ”

Ní fhágann an breitheamh mór aon rogha leis, ordaíonn sé filleadh agus uirísle, mar ba chúis leis an bhfforfhadhb go deimhin ná an díspeagadh a léiríodh ar a máistreás atá, seachas a steiriúlacht, fós ina máistreás dlisteanach agus ní mór freastal uirthi agus meas a bheith uirthi.

Gen.16:10: “ *Dúirt aingeal an Tiarna leis: Méadóidh mé do shliocht, agus beidh siad chomh líonmhar sin nach féidir iad a uimhriú .* ”

YaHWéH é trí “cairéad” a thairiscint dó. Geallann sé don todhchaí “ *chomh líonmhar sin nach féidir linn iad a chomhaireamh* ”. Déan aon botún, beidh an iliomad a bheith carnal agus ní spioradálta. Mar beidh oracles Dé a iompar go dtí bunú an cúnant nua, ach amháin ag an sliocht Eabhraigh. Ach ar ndóigh, is féidir le haon Arabach ó chroí dul isteach i cúnant Dé trí ghlacadh leis na caighdeáin atá scríofa ag na hEabhraigh sa Bhíobla. Agus ó tharla an chuma air, níor chomhlíon

an Koran Moslamach an critéar seo. Cuireann sé cúisí, cáineadh agus saobhadh ar fhírinne an Bhíobla atá fíordheimhnithe ag Íosa Críost.

Trí úsáid a bhaint as an slonn a d'úsáid Abram cheana féin le haghaidh Ishmael, “ *chomh líonmhar nach féidir iad a chomhaireamh* ”, tuigimid nach ceist í ach iomadú daonna agus ní ceist na dtoghthóirí a roghnaíodh don bheatha shíoraí. Bíonn na comparáidí atá molta ag Dia faoi réir coinníollacha nach mór a chomhlíonadh i gcónaí. Sampla: baineann “ *réaltaí na spéire* ” le haon ghníomhaíocht reiligiúnach arb é atá ann “ *an domhan a soilsiú* ”. Ach cén solas? Is é solas na fírinne arna dhlisteanú ag Dia a dhéanann “ *réalta* ” ar fiú “ *soiléiriú go deo* ” a dhéanamh ar na flaithis, de réir Dan.12:3, mar go mbeidh siad **fíor** “ *Chliste* ” agus go mbeidh “ *fíréantacht* ” **múinte acu go fírinneach** de réir a chéile. Dia.

Gen.16:11: “ *Dúirt aingeal an Tiarna leis: Féach, tá tú torrach, agus beirfidh tú mac, agus tabharfaidh tú Ismael mar ainm air; óir chuala Iehova thú i d'ámhghar.* ”

Gen.16:12: “ *Beidh sé cosúil le asal fiáin; beidh a lámh in aghaidh gach duine, agus beidh lámh gach duine ina choinne; agus beidh sé ina chónaí os comhair a bhráithre go léir.* ”

Déanann Dia Ismael, agus a shliocht Arabach, a chur i gcomparáid le “ *asal fiáin* ”, an t-ainmhí a bhfuil cáil air mar gheall ar a charachtar dothuigthe agus doiléir; agus ina theannta sin, brúidiúil ó shin ar a dtugtar “ *Savage* ”. Mar sin ní cheadaíonn sé é féin a mhaslú, a ceansú nó a bhréagnú. I mbeagán focal, ní dhéanann sé grá agus ní ligeann sé é féin a ghrá, agus iompraíonn sé ina ghéinte oidhreacht ionsaitheach i dtreo a dheartháireacha agus a strainséirí féin. Tá antábhacht ag baint leis an mbreithiúnas seo a bhunaigh agus a nocht Dia, san aimsir seo den deireadh, chun an ról pionósach, do Dhia, atá ag reiligiún an Ioslaim a throid an Chríostaíocht bhréagach in amanna nuair nach raibh ann ach “solas” an *Chríostaí . dorchadas* ”. Ó d'fhill sé ar ithir a sinsear, tá Iosrael ina sprioc arís, mar atá an tIarthar Críostaí faoi chosaint ag cumhacht Mheiriceá, a dtugann siad, gan a bheith ró-dhearmadta, “an Sátan mór”. Is fíor gur féidir le “Satan” beag “an ceann mór” a aithint.

Trí bhreith a thabhairt do Ishmael, ainm a chiollaíonn "Dia a chuala", leanbh an aighnis, cruthaíonn Dia **scaradh breise** laistigh de theaghlach Abram. Cuireann sé le mallacht na dteangacha a cruthaíodh in eispéireas Babel. Ach má ullmhaíonn sé na modhanna chun pionós a ghearradh, is é an fáth go bhfuil a fhios aige roimh ré ar iompar ceannairceach daoine ina dhá chomhghuaillíocht as a chéile go dtí deireadh an domhain.

Gen.16:13: “ *Thug sí Atta El roi mar ainm ar an Tiarna a labhair léi; óir a dubhairt sise: An bhfaca mé aon ní anseo, tar éis dó mé a fheiceáil?* »

Ciallaíonn an t-ainm Atta El Roi: Is tusa an Dia a fheiceann. Ach cheana féin, tá an tionscnamh seo chun ainm a thabhairt do Dhia ina fhearg i gcoinne a shármhaitheasa. Baineann an chuid eile den véarsa seo a aistríodh ar go leor bealaí éagsúla leis an smaoineamh seo. Ní féidir le Hagar é a chreidiúint. Bhí sí, an seirbhíseach beag, mar ábhar aird an cruthaitheoir mór Dia a fheiceann cinniúint agus a nochtann é. Tar éis an taithí seo, cad is féidir léi eagla?

Gen 16:14 “ *Dá bhrí sin tugadh tobar Láchai rí ar an tobar seo; idir Cadés agus Bared atá sé .*”

Is mór an gradam iad na háiteanna ar domhan inar léirigh Dia é féin, ach is minic a bhíonn na onóracha a íocann fir leo de bharr a n-spiorad idéalach, rud nach ndéanann aon réiteach idir iad agus Eisean.

Gen 16:15 “ *Rug Hagar mac do Abram; agus thug Abram Ismael mar ainm ar an mac a rug Hagar dó .*”

Is fíor-mhac Abram é Ishmael, agus go háirithe a chéad leanbh a mbeidh sé ceangailte go nádúrtha leis. Ach ní hé mac an ghealltanais é a d’fhógair Dia roimhe seo. Fós féin tofa ag Dia, tá an t-ainm “ *Ishmael* ” a thugtar air nó “ *Dia a chuala* ” bunaithe ar aimhreas Hagar thar aon rud eile, íospartach na gcinntí a rinne a mháighistir agus a mháistir. Ach sa dara chiall, tá sé bunaithe freisin ar earráid Abram agus Sarai gur chreid sé faoi láthair gurbh é an mac seo a cheap Hagar, an t-Éigipteach, an deimhniú, an "freagra", agus comhlíonadh fhógra Dé. Beidh iarmhairtí fuilteacha ag an earráid go dtí deireadh an domhain.

Chuaigh Dia isteach i gcluiche smaoinimh an duine agus dó tá an bunriachtanach i gcrích: tá leanbh na haighnis agus na hidirscartha **coinbhleachta** beo.

Gen.16:16: “ *Bhí Abram ochtó is sé bliana d’aois nuair a rug Hagar Abram Ismael .*”

Rugadh “Ishmael” mar sin sa bhliain 2034 (1948 + 86) nuair a bhí Abram 86 bliain d’aois.

Geineasas 17

Scaradh trí timpeallghearradh: comhartha san fheoil

Gen.17:1: “ *Nuair a bhí Abram nócha a naoi mbliana d’aois, thaispeáin an Tiarna do Abram, agus dúirt leis: Is mise Dia Uilechumhachtach. Siúil os mo chomhair, agus bí gan locht .*”

In 2047, agus é 99 bliain d’aois agus Ishmael 13 bliana d’aois, tugann Dia cuairt ar Abram de mheon ag Dia a chuireann é féin i láthair don chéad uair mar “ *Dia Uilechumhachtach* ”. Tá gníomh á ullmhú ag Dia a nochtfaidh an carachtar “uilechumhachtach” seo. Is den ord briathartha agus cloiste den chuid is mó atá cuma Dé mar go bhfanann a ghlóir dofheicthe ach is féidir íomhá cosúil lena phearsa a fheiceáil gan bás a fháil.

Gen.17:2: “ *Deimhneoidh mé mo chúnant idir mé féin agus tusa, agus méadóidh mé thú gan deireadh .*”

Athnuann Dia gealltanais a iolraithe, an uair seo ag sonrú “ *go héigríoch* ”, mar “ *deannach an domhain* ” agus “ *réaltaí na spéire* ” nach féidir “ *aon duine a áireamh* ”.

Gen.17:3: “ *Thit Abram ar a aghaidh; agus do labhair Dia ris, ag rádh :*

Nuair a thuigeann sé gur “Dia Uilechumhachtach é an té a labhraíonn leis,” titeann Abram ar a aghaidh ionas nach mbreathnódh sé ar Dhia, ach éistean sé lena bhriathra a thaitníonn lena anam go léir.

Gen.17:4: “ *Seo é mo chonradh a dhéanaim leat. Beidh tú i do athair ar an iliomad náisiúin .* »

Daingníodh an cúnant a rinneadh idir Dia agus Abram an lá sin: “ *Beidh tú i do athair ar an iliomad náisiúin .* ”

Gen.17:5: “ *Ní thabharfar Abram ort a thuilleadh; ach beidh do ainm Abrahám, mar a rinne mé tú a athair na náisiúin go leor .* »

Is cinntitheach é an t-ainm a athrú ó Abram go hAbrahám agus ina chuid ama déanfaidh Íosa an rud céanna trí ainmneacha a chuid aspal a athrú.

Gen.17:6: “ *Déanfaidh mé tú go flúirseach torthúil, déanfaidh mé náisiúin díot; agus tiocfaidh ríthe amach uait .* »

Is é Abram an chéad athair de na náisiúin Arabacha i Ismael, i Isaac, beidh sé mar athair na Eabhraigh, clann mhac Iosrael; agus i Midian beidh sé ina athair ar shliocht Mhidián; áit a bhfaighidh Maois a bhean Siporah, iníon Ietro.

Gen.17:7: “ *Deimhneoidh mé mo chonradh idir mé féin agus tusa, agus do shliocht i do dhiaidh, ar feadh a nglún: beidh sé ina chonradh suthain, go mbeidh mé i mo Dhia duit féin agus do do shliocht i do dhiaidh .* ”

Roghnaíonn Dia go foirneach focail a chúnant a bheidh “síoraí” ach nach mbeidh síoraí. Ciallaíonn sé seo go mbeidh tréimhse teoranta ag an gcomhghuaillíocht a tugadh chun críche lena sliocht collaí. Agus sroichfear an teorainn seo nuair a bhunóidh an Críost diaga ar a bhás atoning dheonach, ina chéad theacht agus ina incarnation daonna, bonn na comhghuaillíochta nua a mbeidh iarmhairtí síoraí aige.

Ag an bpointe seo, ní mór a thuiscint, go gcaillfidh na daoine céadghin go léir a ndírítear orthu agus a ainmníodh ón tús a ndlisteanacht. Ba é seo an cás ag Cain, céadghin Ádhamh, Ismael, céadghin ach mac neamhdhlisteanach d'Abram, agus ina dhiaidh sin is amhlaidh a bheidh cás Esau céadghin Isaic. Is éard atá i gceist leis an bprionsabal seo maidir le cliseadh na gcéadghinte ná teip an chomhaontaithe fheoiligh Ghiúdaigh. Beidh an dara cúnant spioradálta agus ní rachaidh sé chun sochair ach do phagánaigh atá ffor-thiontaithe, in ainneoin na láithrithe mealltacha a tharla mar gheall ar bhréagnú daonna.

Gen.17:8: “ *Tabharfaidh mé duit, agus do do shliocht i do dhiaidh, an tír ina gcónaíonn tú mar eachtrannach, an tír Chanán go léir, mar sheilbh shíoraí, agus beidh mé i mo Dhia acu.* ”

Mar an gcéanna, tabharfar “ *i seilbh shíoraí* ” do thír Chanán chomh fada agus a bheidh Dia faoi cheangal a chúnant. Agus má dhiúltaítear don Meisias Íosa cuirfidh sé ar neamhni é, freisin, 40 bliain tar éis an fheallsa seo, scriosfar an náisiúin agus a phríomhchathair Iarúsailéim ag saighdiúirí Rómhánacha, agus scaipfear na Giúdaigh a mhaireann i dtíortha éagsúla an domhain. Toisc go sonraíonn Dia coinníoll den chonradh: “ *Beidh mise i mo Dhia acu* ”. Chomh maith leis sin, nuair a dhiúltaíonn an náisiúin go hoifigiúil d'Íosa mar a chuir Dia é, beidh Dia in ann a chomhghuaillíocht a bhriseadh le dlisteanacht iomlán.

Gen.17:9: “ *Dúirt Dia le hAbrahám: Coinneoidh tú mo chonradh, tú féin agus do shliocht i do dhiaidh, ar feadh a nglúine .* ”

Casann an véarsa seo muineál na gcéilí reiligiúnacha seo go léir a fhágann gurb é Dia na reiligiúin aondiacha atá le chéile sa chomhghuaillíocht éacúiméineach in ainneoin a dteagasc neamh-chomhoiriúnach agus codarsnach. Níl Dia faoi cheangal ach ag a bhriathra féin a leagann amach bunús a chúnant, cineál conartha a rinneadh leo siúd a ghéilleann dó go heisiach. Má choinníonn duine a chúnant, bailíonn sé agus síneann sé é. Ach ní mór don duine Dia a leanúint ina thionscadal tógtha ar dhá chéim as a chéile; an chéad duine collaí, an dara ceann spioradálta. Agus déanann an sliocht seo ón gcéad go dtí an dara triail creideamh aonair na ndaoine, agus ar dtús, creideamh na nGiúdach. Trí Chríost a dhiúltú, briseann an náisiún Giúdach a chúnant le Dia a osclaíonn an doras do na págánaigh, agus ina measc siúd a athraíonn go Críost uchtaítear é agus a chuirtear i leith Abrahám mar chlann mhac spioradálta. Mar sin, is mic nó iníonacha d'Abrahám iad gach duine a choinníonn a chúnant go feitheach nó go spioradálta.

Sa véarsa seo, feicimid go bhfuil a fhoinsé ag Iosrael, an náisiún den ainm sin amach anseo, in Abrahám. Socraíonn Dia a shliocht a dhéanamh mar phobal “leithsneach” le haghaidh léirsiú domhanda. Ní ceist maidir le daoine slánaithe í, ach bunreacht an chomhthionóil dhaonna a sheasann do na hiarrthóirí domhanda do roghnú na ndaoine tofa a shábháiltear le grásta Dé amach anseo a gheobhaidh Íosa Críost.

Gen.17:10: “ *Seo é mo chonradh, a choimeádfaidh tú idir mise agus tusa, agus do shliocht i do dhiaidh: timpeallghearrfar gach fireannach in bhur measc .* ”

Is comhartha é an timpeallghearradh ar an gconradh a rinneadh idir Dia, Abrahám agus a shliocht, a shliocht fheoil. Is í an laige a fhoirm chomhchoiteann a bhaineann lena sliocht go léir, beo de réir creideamh nó neamhbheo, géilliúil nó gan a bheith. Ar an láimh eile, sa chomhghuaillíocht nua, beidh taithí ag na toghaí ina n-aonar ar an roghnú de réir creideamh a chuirfear faoi bhráid na dtogthóirí agus ansin gheobhaidh siad an bheatha shíoraí atá i gceist sa chomhghuaillíocht seo. Ní mór dúinn cur leis an timpeallghearradh, iarmhairt mhí-ámharach: rinneadh na Moslamaigh a timpeallghearradh freisin ó bhí a bpatriarch Ishmael agus tugann siad luach spioradálta don timpeallghearradh seo a thugann orthu ceart chun an tsíoraíocht a éileamh. Mar sin féin, níl ach éifeachtaí suthain, ní síoraí, collaí ag an timpeallghearradh.

Gen.17:11: “ *Déanfaidh tú circumcise tú féin; agus beidh sé ina chomhartha comhghuaillíochta idir mise agus tusa .* ”

Is comhartha comhghuaillíochta é go deimhin le Dia ach níl a éifeachtúlacht ach feoiliteach agus véarsaí 7, 8, agus véarsa 13 seo a leanas a dhearbhu a chur i bhfeidhm " **shíor** " amháin.

Gen.17:12: “ *Nuair a bheidh gach fireannach ocht lá d'aois, de réir do ghlúine, déanfar gach fireannach i measc tú a thimcheallghearradh, cibé acu sa teach a rugadh é, nó ar airgead ó mhac ar bith de chuid eachtrannach é, gan a bhaineann le do chine ' .* ”

Rud an-iontas go fóill, ach in ainneoin a nádúir shíoraí, is éard atá ann mar sin féin ná tuar a nochtann tionscadal Dé don 8ú ^{Mílaoise}. Is é seo an chúis atá leis an rogha "ocht lá", mar siombail an chéad seacht lá an t-am earthly de roghnú na toghaí sé mhíle bliain agus an breithiúnas na Mílaoise seachtú. Trí

chomhghuaillíocht dhlúth a eagrú ar domhan leis an náisiún Giúdach agus a suth tosaigh, Abram, nochtann Dia íomhá na síoraíochta sa todhchaí de na daoine tofa saor ó laige collaí collaí dírithe ar an foreskin gearrtha amach ó fhir. Ansin, díreach mar a thiocfaidh na daoine tofa ó gach bunús de phobail na talún, ach amháin i gCríost, sa seanchúnant, ní mór an timpeallghearradh a chur i bhfeidhm fiú ar eachtrannaigh nuair is mian leo maireachtáil leis an taobh atá roghnaithe ag Dia.

Is é príomh-smaoineamh an timpeallghearrtha a mhúineadh nach ndéanfaidh fir i ríocht shíoraí Dé atáirgeadh a thuilleadh agus nach mbeidh mianta collaí indéanta a thuilleadh. Ina theannta sin, déanann an t-Apostle Paul comparáid idir timpeallghearradh na feola sa seanchúnant agus timpeallghearradh croí na ndaoine tofa sa chonradh nua. Sa pheirspictíocht seo, molann sé íonacht na feola agus íonacht an chroí a thugann é féin do Chríost.

Is éard is brí le timpeallghearradh **ná gearradh thart** agus léiríonn an smaoineamh seo gur mian le Dia caidreamh uathúil a bhunú lena chréatúr. I nDia “éadúil”, éilíonn sé eisiachais agus tosaíocht ghrá a thogthóirí a chaithfidh, más gá, caidreamh daonna timpeall orthu a ghearradh amach a dhéanann dochar dá slánú agus naisc a bhriseadh leis na rudaí agus na daoine a dhéanann dochar dá gcaidreamh leo. dó. Mar íomhá fáidhiúil oideolaíoch, baineann an prionsabal seo lena Iosrael collaí, ar dtús, agus lena Iosrael spioradálta de gach am a nochtar in Íosa Críost ina fhoirfeacht.

Gen.17:13: “ *An té a bheirtear sa teach agus an té a cheannaítear le hairgead, ní foláir é a thimcheallghearradh; agus beidh mo chonradh i bhur feoil ina chonradh síoraí* » .

Áitíonn Dia ar an smaoineamh seo: is féidir an leanbh dlisteanach agus an leanbh neamhdhlisteanach a cheangal leis toisc go ndéanann sé tairngreacht dá réir ar an dá chomhghuaillíocht dá thionscadal coigilte... Ansin, tá an áiteamh marcáilte ag filleadh na habairte "faighte a ghlac airgead" *prophesies* Íosa an Críost a mheasfaidh na Giúdaigh reibiliúnaigh reiligiúnacha ag 30 denarii. Agus mar sin, ar feadh 30 denarii, ofráilfidh Dia a bheatha dhaonna mar fhuascailt na nGiúdach agus na págánacha tofa in ainm a chomhghuaillíochta naofa. *Ach* meabhraítear nádúr “ **síoraí** ” **chomhartha an timpeallghearrtha agus deimhníonn an beachtas** “ *i d'fheoil* ” a shainghné momentary. Óir críochnóidh an cúnant seo a thosaíonn anseo nuair a fheictear don Meisias “ *deireadh a chur leis an bpeaca* ,” de réir Dan.7:24.

Gen.17:14: “ *Gearrfar fear gan timpeallghearradh, nach bhfuil timpeallghearrtha san fheoil, as measc a phobail: sháraigh sé mo chonradh.* ”

Tá meas ar na rialacha atá leagtha síos ag Dia an-dian agus admhaíonn sé nach bhfuil aon eisceachtaí ann mar go ndéanann a gcionta a thionscadal fáidheach a shaobhadh, agus léireoidh sé trí chosc a chur ar Mhaois dul isteach i gCanán go bhfuil an locht seo an-mhór. Níl sé níos dlisteanáí don neamhthimtheorannaithe san fheoil maireachtáil sna Giúdaigh ar domhan ná mar a bheadh ag an neamhthimpeallta sa chroí i ríocht neamhaí shíoraí Dé amach anseo.

Gen.17:15: “ *Dúirt Dia le hAbrahám: Ní ghairfidh tú Sárá do bhean chéile Sáráí a thuilleadh; ach Sarah an t-ainm a bheidh uirthi.* ”

Ciallaíonn Abram athair an phobail ach ciallaíonn Abrahám athair an tsluaigh. Mar an gcéanna, ciallaíonn Sarai uasal ach ciallaíonn Sarah banphrionsa.

Is é Abram athair Ismael cheana féin, ach tá údar maith leis an athrú ar a ainm Abrahám ar iolrú a shliocht in Íosác an mac a bhfógróidh Dia dó, ní ar Ismael. Ar an gcúis chéanna, ginfidh an tSáraí neamhbheirthe agus beirfidh sí an t-iliomad trí Íosác agus is é Sára a hainm.

Gen.17:16: “ *Beannóidh mé í, agus tabharfaidh mé mac duit léi; beannóidh mé é, agus beidh sé ina náisiúin; tiocfaidh ríthe na ndaoine uaithi .”*

Siúlann Abram le Dia, ach tá a shaol laethúil ar domhan agus bunaithe ar choinníollacha nádúrtha an domhain, ní ar mhíorúiltí diaga. Ina mhachnamh freisin tugann sé d’fhocail Dé braistint bheannachta tríd an mbealach a fuair Sarai mac trí Hagar a hóglaigh.

Gen.17:17: “ *Thit Abraham ar a aghaidh; do rinne sé gáire, agus a dubhairt sé 'na chroidhe, An beirfear mac do dhuine céad bliadhan d'aois? agus an dtabharfaidh Sátan, nócha bliain d'aois, breith? »*

Nuair a thug sé go mb’fhéidir go gciallóidh Dia go n-éireodh Sarai in ann leanaí a iompar, cé go bhfuil sí gan stad agus 99 bliain d’aois cheana féin, rinne sé gáire ina chroí. Tá an scéal chomh doshamhlaithe ar leibhéal an duine ar domhan go bhfuil cuma nádúrtha ar an athfhleasc seo dá smaointí. Agus tugann sé brí dá chuid smaointe.

Gen.17:18: “ *Agus dúirt Abraham le Dia: Ó! go maire Ishmael roimh d'aghaidh! »*

Tá sé soiléir go ndéanann Abrahám cúiseanna carnally agus nach dtuigeann sé ach a iolrú trí Ishmael, an mac a rugadh cheana féin agus 13 bliana d’aois.

Gen.17:19: “ *Dúirt Dia, Is cinnte go n-iompróidh Sarah do bhean mac duit; agus tabharfaidh tú Isaac mar ainm air. Daingneoidh mé mo chonradh leis mar chúnant síoraí dá shliocht ina dhiaidh .”*

Agus smaointe Abrahám ar an eolas aige, déanann Dia é a chromadh agus a athnuachan ar an bhfógra gan an seans is lú a fhágáil le hearráid léirmhíneithe.

Léiríonn an t-amhras a léirigh Abrahám faoi bhreith mhíorúilteach Isaac an t-amhras agus an mhíchreideamh a léireoidh an chine daonna i dtreo Íosa Críost. Agus beidh an t-amhras i bhfoirm diúltú oifigiúil ó shliocht collaí Abrahám.

Gen 17:20 *Maidir le Ismael, tá mé cloiste agat. Féuch, beannóidh mé é, agus déanfaidh mé torthúil é, agus méadóidh mé go mór é; ghin sé dáréag prionsa, agus déanfaidh mé náisiún mór de .”*

Ciallaíonn Ishmael gur chuala Dia, freisin, san idirghabháil seo, go dtugann Dia údar fós don ainm a thug sé dó. Déanfaidh Dia torthúil é, méadófar é agus cruthóidh sé an náisiún Arabach mór comhdhéanta de “dhá phrionsa dhéag”. Tá an uimhir 12 seo cosúil le 12 mac Iacób dá chomhghuaillíocht naofa a thiocfaidh i gcomharbacht ar 12 aspal Íosa Críost, ach ní hionann a mhacasamhail toisc go ndeimhníonn sé cúnaimh diaga ach ní comhaontas coigilte a bhaineann lena thionscadal den bheatha síoraí. Ina theannta sin, beidh Ismael agus a shliocht naimhdeach dóibh siúd go léir a théann isteach i gcomhghuaillíocht naofa Dé, Giúdaigh i ndiaidh a chéile agus Críostaithe. Déanfaidh an ról díobhálach seo breith neamhdhlisteanach a cheadú trí phróisis chomh neamhdhlisteanacha a

shamhlaíonn an mháthair steiriúil agus an t-athair ró-bhog. Sin é an fáth go n-iompróidh clann mhac collaí Abrahám an mallacht chéanna agus ar deireadh thiar go mbainfidh siad an diúltú céanna ó Dhia.

Agus Dia agus a luachanna ar eolas acu, is féidir le sliocht Ishmael maireachtáil de réir a rialacha go dtí go dtiocfaidh siad isteach sa chomhghuaillíocht Ghiúdach, ach fanfaidh an rogha seo indibhidiúil mar an slánú síoraí a thairgfear do na tofa. Mar an gcéanna, mar atá le fir eile de gach bunadh, déanfar slánú i gCríost a ofráil dóibh agus beidh an cosán chun na síoraíochta oscailte dóibh, ach amháin ar chaighdeán géilliúil Chríost an Slánaitheoir, a céasadh, marbh agus aiséirí.

Gen.17:21: “ *Bunóidh mé mo chúnant le hÍosác, a iompróidh Sátan leat an tráth seo an bhliain seo chugainn .* ”

Agus é 13 bliana d’aois ag Ishmael tráth na físe seo de réir véarsa 27, beidh sé 14 bliana d’aois mar sin nuair a bheirtear Isaac. Ach áitíonn Dia ar an bpointe seo: déanfar a chúnant a bhunú le hÍosác, ní le hIshmael. Agus beidh sé a rugadh ag Sarah.

Gen.17:22: “ *Nuair a chríochnaigh sé ag labhairt leis, d’ardaíomar é féin os cionn Abrahám .* ”

Is neamhchoitianta agus eisceachtúil iad láithrithe Dé, agus míníonn sé seo cén fáth nach n-éiríonn daoine cleachta le míorúiltí diaga agus cén fáth, cosúil le hAbrahám, go bhfuil a réasúnaíocht fós faoi choinníoll ag dlíthe nádúrtha na beatha talmhaí. A theachtaireacht seachadta, tarraingíonn Dia siar.

Gen.17:23: “ *Ghlac Abrahám Ismael a mhac, agus iad siúd go léir a rugadh ina theach, agus iad siúd go léir a cheannaigh sé le hairgead, gach fir de mhuintir Abrahám; agus do thimcheallghearradh sé iad an lá sin féin, do réir an orduithe do thug Dia dó .* ”

Déantar an t-ordú a thugann Dia a fhorghníomhú láithreach. Tugann a chách géilleadh údar a chúnant le Dia. Cheannaigh an máistir cumhachtach seo seaniarsmaí seirbhísigh agus bhí stádas sclábhaithe ann agus níor cuireadh in aghaidh é. Go deimhin, is é an rud a chuirfidh amhras ar an ábhar ná úsáid an fhoréigin agus droch-chóireáil seirbhíseach. **Is é an stádas mar sclábhaí an stádas atá ag gach duine a d’fhuascail Íosa Críost, fiú sa lá atá inniu ann .**

Gen.17:24: “ *Naoi mbliana is nócha d’aois a bhí Abraham nuair a timpeallghearradh é .* ”

Meabhraíonn an soiléiriú seo dúinn go bhfuil gá ag Dia umhlaíocht ó fhir, is cuma cén aois atá acu; ón duine is óige go dtí an duine is sine.

Gen.17:25: “ *Bhí Ismael a mhac trí bliana déag d’aois nuair a timpeallghearradh é .* ”

Mar sin beidh sé 14 bliana níos sine ná a dheartháir Isaac, rud a chinnteoidh go mbeidh sé in ann fíordhíobháil a dhéanamh dá dheartháir níos óige, mac an bhean chéile dhlisteanach.

Gen.17:26: “ *An lá céanna sin timpeallghearradh Abrahám, agus Ismael a mhac .* ”

Meabhraíonn Dia dlisteanacht Ismael d’Abrahám arb é a athair é. Tá an timpeallghearradh coitianta chomh míthreorach le héilimh a sliochta a mhaíonn gur ón Dia céanna iad. Mar gheall ar Dhia a éileamh, ní leor an t-athair collaí

sinsear céanna a bheith agat. Agus nuair a éilíonn na Giúdaigh neamhchreidmheacha an ceangal seo le Dia mar gheall ar a n-athair Abrahám, diúltóidh Íosa don argóint seo agus cuirfidh sé an diabhal, Sátan, athair bréaga agus dúnmharfóir orthu ó thús deireadh. Baineann an méid a dúirt Íosa le Giúdaigh reibiliúnacha a linne an oiread céanna le himní Arabacha agus Moslamach ár linne.

Gen.17:27: “ *Agus rinneadh timpeallghearradh in éineacht leis fir a thí go léir, cibé acu a rugadh é ina theach, nó a fuarthas le hairgead ó strainséirí .* ”

Tar éis an tsamhail seo um chách géilleadh, fheicimid go dtiocfaidh an t-ádhbhar a bhí ar na h-Eabhraidhigh ag fágáil na h-Éigipte go deo as a n-eas-mheas ar an n-umhlachd so a éilíonn Dia go hiomlán, i ngach aimsir agus go deireadh an domhain.

Geineasas 18

Scaradh deartháireacha namhaid

Gen.18:1 : “ *Chonaic an Tiarna dó i measc dharach Mhamre, agus é ina shuí ag bealach isteach a phuball i dteas an lae .* ”

Gen. 18:2: “ *Agus thóg sé suas a shúile, agus d'fhéach sé: agus, féach, bhí triúr fear ina seasamh láimh leis. Nuair a chonaic sé iad, rith sé chun bualadh leo ó dhoras a phuball agus chrom sé go talamh .* ”

Fear céad bliain d’aois é Abrahám, tá a fhios aige go bhfuil sé sean anois ach tá dea-chruth fisiciúil air, mar go n- imíonn sé “ *chun bualadh* ” lena chuairteoirí. Ar aithin sé iad mar theachtairí neamhaí? Is féidir linn glacadh leis sin ós rud é go ndéanann sé é féin a “ *striapachas ar an talamh* ” os a gcomhair. Ach is é an rud a fheiceann sé ná "triúr fear" agus is féidir linn a fheiceáil ina fhreagairt ansin, a mhothú ar an bhfáilteachas spontáineach atá mar thoradh ar a charachtar nádúrtha grámhar.

Gen.18:3: “ *Agus dúirt sé, A Thiarna, má fuair mé dea-ghean i do radharc, guím ort, ná téigh ó do sheirbhíseach .* ”

Ba é an toradh a bhí ar uirisle mhór Abrahám ná “tiarna” cuairteora agus arís níl aon fhianaise ann gur shíl sé go raibh sé ag labhairt le Dia. Mar gheall ar, tá cuairt seo Dé i gcuma iomlán daonna eisceachtúil mar ní bheidh fiú Maois údaraithe chun “ *glóir* ” aghaidh Dé a fheiceáil de réir Eax.33:20 go 23: “ *Deir YaHWéH: Ní bheidh tú in ann chun m'aghaidh a fheiceáil, óir ní féidir le duine mé a fheiceáil agus maireachtáil. Dúirt an Tiarna: Seo áit in aice liom; seasfaidh tú ar an gcarraig. Nuair a rachaidh mo ghlóir i léig, cuirfidh mé i gcuas na carraige thú, agus clúdóidh mé le mo lámh thú go dtí go rachaidh mé thar bráid. Agus nuair a chasfaidh mé mo lámh, feicfidh tú taobh thiar mé, ach ní bheidh mo aghaidh le feiceáil .* ” Má tá fis “ *ghlóir* ” Dé toirmisce, ní chuireann sé cosc air féin cuma dhaonna a ghlacadh chun druidim lena chréatúir. Déanann Dia é chun cuairt a thabhairt ar Abrahám, a chara, agus déanfaidh sé arís é i bhfoirm Íosa Críost óna ghiniúint shuthach agus go dtí a bhás atoning.

Gen.18:4: “ *Tabhair le duine beagán uisce chun do chosa a ní; agus scíth a ligean faoin gcrann seo .*”

Rinne véarsa 1 soiléir, go bhfuil sé te, agus sweating na gcos clúdaithe le deannach earthy údar cosa cuairteoirí a ní. Is tairiscint thaitneamhach a dhéantar dóibh. Agus tá an aird seo chun creidiúna Abraham.

Gen.18:5: “ *Rachaidh mé agus tógfaidh mé píosa aráin chun do chroí a neartú; ina dhiaidh sin, leanfaidh tú ar aghaidh le do thuras; óir is chuige sin a théann tú thar do shearbhónta. D'fhreagair siad: Déan mar a dúirt tú .*

Anseo feicimid nár shainaithe Abraham na cuairteoirí seo mar neacha neamhaí. Mar sin is fianaise ar a cháilíochtaí daonna nádúrtha é an aird a thaispeánann sé orthu. Tá sé umhal, grámhar, uasal, flaithiúil, cabhrach agus fáilteach; rudaí a thugann grá Dé dó. Sa ghné dhaonna seo, formheasann agus glacann Dia a chuid moltaí go léir.

Gen.18:6: “ *Chuaigh Abraham go tapa isteach ina phuball chuig Sarah, agus dúirt: Go gasta, trí thomhais de phlúr mín, gluin é agus déan cácaí .*”

Tá bia úsáideach don chorp fleshly agus trí chorp feola a fheiceáil os a chomhair, bhí bia ullmhaithe ag Abraham chun neart fisiceach a chuairteoirí a athnuachan.

Gen. 18:7: “ *Agus rith Abraham chuig a thréad, agus ghlac sé laogh maol maith, agus thug do shearbhónta é, a rinne deifir chun é a ullmhú .*”

Léiríonn rogha lao tairisceana a fhlaithiúlacht agus a chaoiniúlacht nádúrtha; an sásamh a bhain sé as a chomharsa. Chun an toradh seo a bhaint amach cuireann sé an chuid is fearr dá chuairteoirí.

Gen. 18:8: “ *Agus ghlac sé níos mó uachtar agus bainne, mar aon leis an lao a bhí ullmhaithe, agus chuir sé os a gcomhair iad. Sheas sé é féin in aice leo, faoin gcrann. Agus d'ith siad .*”

Cuirtear na bianna blasta seo i láthair strainséirí atá ag dul thart, daoine nach bhfuil aithne aige orthu ach a gcaitheann sé leo mar bhaill dá theaghlach féin. Tá incarnation na gcuariteoirí an-dáiríre ó itheann siad bia a dhéantar don duine.

Gen.18:9: “ *Ansin dúirt siad leis, Cá bhfuil Sarah do bhean? D'fhreagair sé: Tá sí ann, sa phuball .*

Agus éacht ag an óstaigh ar ghlóir Dé agus ar a ghlóir féin, nochtann na cuairteoirí a bhfiordhúlra trí ainm a mhná céile, “Sarah” a ainmniú, rud a bhronn Dia air ina fhís roimhe seo.

Gen.18:10: “ *Dúirt duine acu, Beidh mé ar ais chugat ag an am céanna; agus féuch, beidh mac ag Sarah do bhean. Bhí Sátan ag éisteacht ag bealach isteach an phubail a bhí taobh thiar de .*”

Tabhair faoi deara, i gcuma na dtrí chuairteoirí, nach bhfuil aon rud le YaHWéh a aithint ón dá aingeal atá in éineacht leis. Léirítear an bheatha neamhaí anseo agus nochtann sé an bhrí chothromúil atá i réim ansin.

Cé go bhfógraíonn duine den triúr cuairteoirí go bhfuil Sarah ar tí breith, éisteann sí ón mbealach isteach go dtí an puball go dtí an méid atá á rá agus sonraíonn an téacs cé “a bhí taobh thiar dó ”; rud a chiallaíonn nach bhfaca sé í agus nach bhféadfadh daonnacht a bheith ar an eolas faoina láithreach. Ach ní fir a bhí iontu.

Gen.18:11: “ *Bhí Abrahám agus Sára seán agus tar éis dul chun cinn i mblianta: agus ní raibh súil ag Sátán clann a bheith aici a thuilleadh .*”

Sainmhíonann an véarsa gnáthchoinníollacha daonna a bhaineann leis an gcine daonna go léir.

Gen.18:12: “ *Agus rinne sí gáire inti féin , ag rá , Anois agus mé seán , beidh mé fós ag iarraidh? Tá mo thiarna seán freisin .*”

Tabhair faoi deara arís an beachtas: “ *Gáire sí laistigh di féin* ”; ionas nach gcloisfidh aon duine gáire air ach amháin an Dia beo a chuardaíonn smaointe agus croíthe.

Gen.18:13: “ *Dúirt an Tiarna le hAbrahám: Cén fáth, mar sin, a rinne Sátán gáire, á rá: An mbeidh leanbh agam i ndáiríre, cé go bhfuil mé seán? »*

Glacann Dia an deis chun a chéannacht dhiaga a nochtadh, rud a thugann údar le lua an YaHWÉH toisc gurb é an té a labhraíonn le hAbrahám ar an gcuma dhaonna seo. Is é Dia amháin atá in ann smaointe folaithe Shára a fhios agus anois tá a fhios ag Abrahám go bhfuil Dia ag labhairt leis.

Gen.18:14: “ *An bhfuil rud ar bith iontach ag YaHWÉH? San am ceaptha fillfidh mé chugaibh, san am chéanna seo; agus beidh mac ag Sára .*”

Éiríonn Dia údarásach agus déanann sé a thuar a athnuachan go soiléir in ainm YaHWÉH dá dhiagacht.

Gen.18:15: “ *Rinne Sátán bréag, ag rádh, ní raibh mé ag gáire. Toisc go raibh eagla uirthi. Ach dúirt sé: Os a choinne sin, rinne tú gáire .*

“ *Sára bréag* ” adeir an téacs óir chuala Dia a rún rún, ach níor tháinig aon gáire as a béal; mar sin ní raibh ann ach bréag beag do Dhia ach ní don duine. Agus má ghéilleann Dia di, is é an fáth nach admhaíonn sí go bhfuil smacht ag Dia ar a smaointe. Tugann sí cruthúnas, ag dul chomh fada agus a bréag dó. Sin é an fáth a áitíonn sé ag rá: “ *Os a choinne sin (tá sé bréagach), gáire tú .*” Ná déanaimis dearmad gurb é an duine beannaithe ag Dia ná Abrahám agus ní Sátán, a bhean chéile dlisteanach, nach mbaineann ach tairbhe as beannacht a fir chéile. Mar thoradh ar a chuid smaointe cheana féin tá mallacht bhreith Ishmael, namhaid oidhreachtúil agus iomaitheoir Iosrael amach anseo; tá sé fíor a chur i gcrích tionscadal diaga.

Gen. 18:16: “ *Agus d'éirigh na fir seo suas chun imeacht, agus d'fhéach siad i dtreo Sodom. Chuaigh Abrahám in éineacht leo chun iad a thionlacan .*

Múchadh, chothú agus athnuachan do Abraham agus Sára ar bhreith an mhic dhliteanaigh Isaac amach anseo, taispeánann na cuairteoirí neamhaí d'Abrahám go bhfuil misean eile ag cuimhneamh ar a gcuairt ar an talamh: baineann sé le Sodom.

Gen.18:17: “ *Ansin dúirt Iehova: An gceilfidh mé ar Abrahám cad atá mé chun a dhéanamh?...* ”

Anseo tá cur i bhfeidhm beacht na véarsa seo ó Amos 3:7 againn: “ *Oir ní dhéanann an Tiarna, IaH, rud ar bith gan a rún a nochtadh dá sheirbhísigh na fáithe* ”.

Gen.18:18: “ *Is cinnte go n-éireoidh Abraham ina náisiún mór agus cumhachtach, agus beannófar náisiúin uile an domhain ann .*”

Mar gheall ar an gcailliúint is gnách ar an gciall a chuirtear ar an bhfocal “ *cinnte* ”, meabhraím go gciallaíonn sé: ar bhealach cinnte agus iomlán. Sula nochtfaidh sé a thionscadal millteach, déanann Dia deifir le hathdhearbhú ar Abrahám faoina stádas féin os a chomhair agus déanann sé athnuachan ar na beannachtaí a bhronnfaidh sé air. Tosaíonn Dia ar Abrahám a labhairt sa tríú pearsa chun é a ardú go céim mhórcharachtar stairiúil na daonnachta. Ag gníomhú mar sin dó, taispeánann sé dá shliocht fheólach agus spioradálta an tsamhail a bheannuigheann sé agus a mheabhraídh sé agus a mhíníonn sé san rann atá le teacht.

Gen.18:19: " *Oir roghnaigh mé é, chun go n-ordóidh sé dá chlann mhac agus dá theach ina dhiaidh, slí an Tiarna a choinneáil, i bhfíréantacht agus i bhfíréantacht; i bhfabhar Abrahám na gealltanais a thug sé dó...* "

Déanann an méid a chuireann Dia síos sa véarsa seo an difríocht go léir le Sodom a scriosfaidh sé. Go dtí deireadh an domhain, beidh na cinn a roghnófar cosúil leis an gcur síos seo: is éard atá i mbealach YaHWÉH ná fíréantacht agus ceartas a chleachtadh; an fhíréantacht agus an fíorcheartas a thógfaidh Dia ar théacsanna dlí chun a phobal Iosrael a mhúineadh. Beidh meas ar na nithe seo mar choinníoll go n-urramóidh Dia a gheallúintí beannachtaí.

Gen. 18:20: “ *Agus dúirt Iehova: Tá an caoineadh in aghaidh Shódóm agus Ghomorrah méadaithe, agus is mór a bpeacaí.* ”

Tugann Dia an breithiúnas seo ar Shódóm agus ar Ghomorrah, cathracha na ríthe ar tháinig Abrahám ina gcabhair orthu nuair a ionsaíodh iad. Ach ba i Sodom freisin a roghnaigh a nia Lot le cur fúthu, lena chlann agus lena sheirbhísigh. Agus fios aige ar an gceangal atá ag Abrahám dá nia, déanann Dia na cineálacha aire a iolrú i dtreo an tseandúine chun a rún a fhógairt dó. Agus chun é seo a dhéanamh, íslíonn sé é féin go leibhéal an duine chun é féin a dhaonnaú oiread agus is féidir chun é féin a chur ar leibhéal réasúnaíocht dhaonna Abrahám a sheirbhíseach.

Gen.18:21: “ *Dá bhrí sin rachaidh mé síos, agus féachfaidh mé ar ghníomhaigh siad go hiomlán de réir na tuairisce a tháinig chugam; agus mura bhfuil, beidh a fhios agam.* ”

Tá codarsnacht idir na focail seo agus an t-eolas ar smaointe Shorcha, óir ní féidir le Dia neamhaird a dhéanamh den leibhéal mímhórtachta atá bainte amach sa dá chathair seo den mhachaire agus dá rathúnas flúirseach. Léiríonn an freagra seo an cúram a ghlacann sé lena sheirbhíseach dílis glacadh le pianbhreith chóir a bhreithiúnais.

Gen. 18:22: “ *Agus d'imigh na fir, agus chuaigh siad go Sodom. Ach sheas Abraham fós i láthair an Tiarna.* ”

Anseo, cuireann scaradh na gcuairteoirí ar chumas Abrahám an Dia beo, YaHWÉH, a chur i láthair in éineacht leis ar chuma dhaonna shimplí a spreagann malartú focal. Beidh Abraham emboldened go dtí an pointe dul i dteagmháil le Dia i margadh de chineál a fháil slánú an dá chathair, ceann acu ina gcónaí ag a nia daor Lot.

Gen.18:23: “ *Tháinig Abrahám i ngar dó agus dúirt sé, An scriosfaidh tú freisin an fíreán agus na haingidh? »*

Tá údar maith leis an gceist a d'iarr Abraham, toisc go bhfuil an daonnacht ina ghníomhartha comhchoiteanna ceartais ina chúis le bás íospartaigh neamhchiontach ar a dtugtar damáiste comhthaobhachta. Ach murar féidir leis an gcine daonna an difríocht a insint, is féidir le Dia. Agus tabharfaidh sé cruthúnas air seo d'Abrahám agus dúinne a léann a fhianaise Bhíobla.

Gen.18:24: “ *B'fhéidir go bhfuil caoga fíréan i lár na cathrach: an scriosfaidh tú iad freisin, agus nach maithfidh tú an chathair mar gheall ar an gcaoga fíréan atá ina lár?* ” ar sí? »

Ina anam uasal agus grámhar, tá Abrahám lán le míchaoithiúlacht agus samhlaíonn sé gur féidir ar a laghad 50 duine ionraic a fháil sa dá chathair seo agus iarrann sé ar an 50 duine ceart a d'fhéadfadh a bheith ann chun grásta an dá chathair sa dá chathair a fháil ó Dhia. ainm a cheartas foirfe nach féidir leis an neamhchiontach a bhualadh leis an ciontach.

Gen.18:25: “ *Chun an fíréan a chur chun báis in éineacht leis na haingidh, ionas go mbeidh sé leis an bhfíréan mar atá leis na haingidh, i bhfad uait! I bhfad uait! Nach ndéanfaidh an té a bhreithníonn an talamh uile an ceartas?* »

Smaoiníonn Abrahám mar sin an fhadhb a réiteach trí mheabhrúchán a dhéanamh do Dhia ar na rudaí nach féidir leis a dhéanamh gan a phearsantacht a shéanadh, rud a bhaineann chomh mór sin leis an gceartas foirfe.

Gen. 18:26: “ *Agus dúirt Iehova: Má fhaighim caoga ionraic i Sodom i lár na cathrach, maithfidh mé an chathair uile ar a son .* ”

Le foighne agus le cineáltas, lig Iehova d'Abrahám labhairt agus ina fhreagra chruthaigh sé ceart é: mar 50 daoine ionraic ní scriosfar na cathracha.

Gen.18:27: “ *D'fhreagair Abrahám agus dúirt sé, Féuch, tá fonn orm labhairt leis an Tiarna, mise deannaigh agus luaithreach .* ”

An smaoinítear ar “ *deannach agus luaithreach* ” go bhfágfar daoine mídhóthanacha tar éis scrios an dá chathair sa ghleann? Fós féin, admhaíonn Abrahám nach bhfuil ann féin ach “ *deannach agus luaithreach* ”.

Gen.18:28: “ *B'fhéidir go mbeidh cúigear den chaoga fíréan in easnamh: óir cúigear an scriosfaidh sibh an chathair ar fad? Agus dúirt an Tiarna: Ní scriosfaidh mé é, má fhaigheann mé daichead a cúig daoine ionraic ann .* ”

Mar gheall ar dhána Abrahám leanfaidh sé ar aghaidh lena mhargáil trí líon na ndaoine tofa a aimsítear a ísliú gach uair agus stopfaidh sé i véarsa 32 ar líon na ndeichniúr fíréan. Agus deonóidh Dia a ghrásta gach uair mar gheall ar an líon a mhol Abraham.

Gen.18:29: “ *Lean Abrahám ag labhairt leis, agus dúirt sé, B'fhéidir go mbeidh daichead fíréan ann. Dúirt an Tiarna: Ní dhéanfaidh mé rud ar bith ar mhaithe leis an daichead seo .* ”

Gen.18:30: “ *Dúirt Abrahám, Ná bíodh fearg ar an Tiarna, agus labhróidh mise. B'fhéidir go mbeidh tríocha duine ionraic ann. Agus dúirt an Tiarna: Ní dhéanfaidh mé aon ní má fhaighim tríocha duine ionraic ann .* ”

Gen.18:31: “ *Dúirt Abrahám, Féuch, bhí sé de mheon agam labhairt leis an Tiarna. B'fhéidir go mbeidh fiche duine ionraic ann. Agus dúirt an Tiarna: Ní scriosfaidh mé é ar son an fiche seo .* ”

Gen.18:32: “ *Dúirt Abrahám, Ná bíodh fearg ar an Tiarna, agus ní labhróidh mé níos mó ná an uair seo. B’fhéidir go mbeidh deichniúr righteous ann. Dúirt an Tiarna: Ní scriosfaidh mé é ar son na ndeichniúr fíréan seo .* ”

Seo a chríochnaíonn margáil Abrahám a thuigeann go bhfuil teorainn le socrú a mbeadh a áiteamh míréasúnta níos faide ná sin. Stopann sé ag líon na ndeichniúr righteous. Creideann sé go dóchasach nach mór an líon daoine cearta seo a fháil sa dá chathair truaillithe seo, mura ndéantar ach Lot agus a ghaolta a chomhaireamh.

Gen.18:33: “ *D’imigh an Tiarna nuair a chríochnaigh sé ag labhairt le hAbrahám. Agus d’fhill Abrahám ar a theach cónaithe .”* ”

Críochnaíonn cruinniú talmhaí beirt chairde, duine amháin neamhaí agus Dia Uilechumhachtach agus an ceann eile, fear, deannach an domhain, agus filleann gach duine ar a slite beatha. Abrahám i dtreo a theach cónaithe agus IaHéH i dtreo Shódóm agus Ghomorrah ar a dtitfidh a bhreithiúnas millteach.

Agus é ag malartú le Dia, nocht Abrahám a charachtar atá in íomhá Dé, ag iarraidh fíorcheartas a bhaint amach agus a luach láidir luachmhar á thabhairt don bheatha. Sin é an fáth nach bhféadfadh margáil a sheirbhíseach ach croí Dé a roinneann a mhothúcháin a thaitneamh agus a áthas.

Geineasas 19

Scaradh i gcás éigeandála

Gen.19:1: “ *Tháinig an dá aingeal go Sodom um thráthnóna; agus shuigh Lot ag geata Shódóm. Nuair a chonaic Lot iad, d’éirigh sé suas chun bualadh leo, agus thit sé ar a aghaidh go talamh .”* ”

Aithnímid san iompar seo an dea-thionchar a bhí ag Abrahám ar a nia Lot ós rud é go léiríonn sé an mhachnamh céanna i leith cuairteoirí a chuaigh thart. Agus is mór an aird a thugann sé air, mar is eol dó droch-mhoráltacht mhuintir na cathrach Shódaim inar shocraigh sé a chónaí.

Gen.19:2 *Dúirt sé ansin, "Féach, mo thiarna, téigh isteach, guí mé tú, isteach i dteach do seirbhíseach, agus caith an oíche ann; nigh do chosa; éireoidh tú go moch ar maidin, agus leanfaidh tú do thuras. Ní hea, d’fhreagair siad, caithfimid an oíche ar an tsráid .”* ”

Tá sé de dhualgas ar Lot fáilte a chur roimh dhaoine a théann tríd a theach chun iad a chosaint ó ghníomhartha gan náire agus mailíseach na n-áitritheoirí truaillithe. Faighimid na focail fáilteacha chéanna a chuir Abram i leith a thriúr cuairteoirí. Fear ionraic is ea Lot nár lig dó é féin a thruailliú trína chomhchónaí le neacha claon na cathrach seo. Tá an dá aingeal tagtha chun an chathair a scriosadh, ach sular scrios siad í, ba mhaith leo aingí na n-áitritheoirí a chur amú trína ghabháil sa ghníomh, i léiriú gníomhach ar a n-olc. Agus chun an toradh seo a fháil, is leor dóibh an oíche a chaitheamh sa tsráid chun a bheith faoi ionsaí ag na Sodomites.

Gen 19:3: “ Ach spreag Lot iad go mór gur tháinig siad chuige agus isteach ina teach. Thug sé féasta dóibh, agus bhácáil sé arán gan ghorta. Agus d’ith siad .”

Mar sin éiríonn le Lot iad a chur ina luí, agus glacann siad lena fhlaithiúlacht; a thugann deis dó fós a fhlaithiúlacht a léiriú mar a rinne Abrahám roimhe. Múineann an taithí dóibh anam álainn Lot a fháil amach, fear ceart i measc na n-éagórach.

Gen.19:4: “ Ní raibh siad imithe a chodladh go fóill nuair a thimpeallaigh muintir na cathrach, muintir Shódóm, an teach, ó na leanaí go dtí na seanóirí; tháinig an daonra ar fad ag rith .”

Téann léiriú aingne na n-áitritheoirí thar ionchais an dá aingeal, ós rud é go dtagann siad chun iad a chuardach fiú sa teach inar chuir Lot fáilte rompu. Tabhair faoi deara leibhéal gabhála an aingeachta seo: “ ó leanaí go daoine scothaosta ”. Mar sin tá údar iomlán le breithiúnas YaHWéH.

Gen. 19:5: “ Agus ghlaoigh siad ar Lot, agus dúirt siad leis, Cá bhfuil na fir a tháinig isteach chugat an oíche seo? Tabhair amach chugainn iad, chun go mbeadh aithne againn orthu .”

Is féidir le daoine naíve a bheith meallta ag intinn na Sodomites, toisc nach iarratas ar aithne é ach ar eolas sa chiall Bhíobla de théarma an tsampla "Bhí aithne ag Adam ar a bhean chéile agus rug sí mac." Dá bhrí sin tá truailliúlacht na ndaoine seo iomlán agus gan leigheas.

Gen.19:6: “ Chuaigh Lot amach chucu ag doras an tí, agus dhún sé an doras ina dhiaidh .”

Misneach Lot a dhéanann deifir air féin dul chun bualadh leis na daoine gránna agus a dhéanann cúram doras a bhaile a dhúnadh ina dhiaidh chun a chuairteoirí a chosaint.

Gen.19:7: “ Agus dúirt sé: A bhráithre, guím oraibh, ná déanaigí olc; »

Spreagann an dea-dhuine an t-olc gan an t-olc a dhéanamh. Glaonn sé “deartháireacha” orthu mar gur fir cosúil leis iad agus choinnigh sé ann féin an dóchas go sábhálfaí cuid acu ón mbás a bhfuil a n-iompar á threorú chuige.

Gen.19:8: “ Féuch, tá beirt iníon agam nach raibh aithne acu ar an bhfear; Tabharfaidh mé amach chugat iad, agus is féidir leat a dhéanamh leo mar is toil leat. Ná déan faic ach leis na fir seo ó tháinig siad go scáth mo dhíon .”

Do Lot, shroich iompar na Sodomites airde nár baineadh amach riamh roimhe seo san eispéireas seo. Agus chun a bheirt chuairteoirí a chosaint, tagann sé chun a bheirt iníonacha atá fós ina n-óg a thairiscint ina n-áit.

Gen.19:9: “ Dúirt siad, Imigh! Dúirt siad arís: Tá an ceann seo tagtha mar choimhthíoch, agus ba mhaith leis gníomhú mar bhreitheamh! Bhuel, déanfaimid tú níos measa ná iad. Agus ag brú go foréigneach ar Lot, tháinig siad ar aghaidh chun an doras a bhriseadh síos .”

Ní shocraíonn focail Lot an paca comhchruinnithe, agus tá na neacha ionraice seo, a deir siad, ag ullmhú le déanamh níos measa dó ná dóibh. Déanann siad iarracht ansin an doras a bhriseadh síos.

Gen.19:10: “ Agus shín na fir amach a lámha, agus thug siad Lot isteach sa teach chucu, agus dhún siad an doras .”

Agus Lot misniúil i mbaol, déanann na haingil idirghabháil agus tugann siad Lot isteach sa teach.

Gen.19:11: “ *Agus bhuaíl siad dall orthu siúd a bhí ag doras an tí, ón duine ba lú go dtí an duine ba mhó, ionas go ndearna siad pianta go neamhbhalbh an doras a fháil* ”.

Lasmuigh de, buailtear dall ar na daoine corraithe is gaire; dá bhrí sin tá áitritheoirí an tí cosanta.

Gen.19:12: “ *Dúirt na fir le Lot, Cé tá tú anseo fós? A chleamhnas, a chlann mhac agus a iníonacha, agus gach a mbaineann leatsa sa chathair, tabhair amach as an áit seo iad* .”

Fuair Lot fabhar i súile na n-aingeal agus Dé a sheol iad. Chun a shaol shábháil, ní mór dó “ **dul amach** » na cathrach agus gleann an mhachaire mar go scriosfaidh na haingil áitritheoirí an ghleanna seo a bheidh ina chrios fothracha ar nós na cathrach Aí. Síneann ofráil na n-aingeal chuig gach a bhaineann leis i gcréatúir bheo an duine.

I dtéama seo na **hidirscartha tá** an ordú diaga “ **teacht amach** ” buan. Toisc go molann sé a chréatúir **iad féin a scaradh** ón olc i ngach foirm, mar eaglaisí bréagacha Críostaí. In Ath.18:4 ordaíonn sé dá rogha féin “ **dul amach** » “ *An Bhablóin Mhór* ”, a bhaineann ar dtús leis an reiligiún Caitliceach agus sa dara háit leis an reiligiún ilfhoirmeach Protastúnach, ar fhan siad faoina thionchar go dtí an nóiméad seo. Agus mar atá i gcás Lot, ní shábhálfar a mbeatha ach trí ghéilleadh láithreach d'ordú Dé. Toisc, a luaithe a fhógraítear an dlí a fhágfaidh go mbeidh sé d'oibleagáid ar shuaimhneas an Domhnaigh ar an gcéad lá, tiocfaidh deireadh le ham na grásta. Agus ansin beidh sé ró-dhéanach do thuairim agus do sheasamh a athrú i dtreo na faidhbe seo.

Dírím anseo d'aird ar an mbaol a léirítear tríd an gcinnteoireacht riachtanach a chur siar go dtí níos déanaí. Tá ár saol leochaileach, is féidir linn bás a fháil trí bhreiteacht, trí thimpiste, nó trí ionsaí, rudaí a d'fhéadfadh tarlú mura bhfuil meas ag Dia ar ár moille chun freagairt, agus sa chás seo, cailleann deireadh ré an ghrásta chomhchoitinn a thábhachtaí ar fad. , mar an té a fhaigheann bás os a comhair, faigheann sé bás ina éagóir agus ina dhaoradh ag Dia. Ar an eolas faoin bhfadhb seo, deir Pól in Eabhraigh 3:7-8: “ *Inniu, má chloiseann tú a ghuth, ná cruaiigh do chroí mar atá san éirí amach...* ”. Mar sin bíonn práinn i gcónaí freagra a thabhairt ar an tairiscint a rinne Dia, agus tá Pól den tuairim seo de réir Eabhraigh 4:1: “*Bíodh eagla orainn dá bhrí sin, agus an gealltanas dul isteach ina shuaimhneas fós ann, go bhfuil aon duine agaibhse. is cosúil nach bhfuil sé tagtha ró-dhéanach* .”

Gen.19:13: “ *Oir scriosfaimid an áit seo, mar is mór an caoineadh i gcoinne a áitritheoirí roimh an Tiarna. Chuir IaHéH chun é a scrios* .”

An uair seo, tá an t-am ag rith amach, chuir na haingil in iúl do Lot an fáth a raibh siad i láthair ina bhaile. Ní mór an chathair a scrios go tapa le cinneadh YaHWéH.

Gen.19:14: “ *Chuaigh Lot amach agus dúirt sé lena chlann chleamhnaithe a rug a iníonacha: Éirigh, a dúirt sé, imigh amach as an áit seo; óir scriosfaidh IaHá an chathair. Ach, i súile a chlann mhac, bhí an chuma air go raibh sé ag magadh* .”

Is cinnte nach raibh clann mhac Lot ag leibhéal aingne na Sodomites eile, ach ar mhaithe le slánú ní áirítear ach creideamh. Agus go soiléir, ní raibh sé acu. Níor chuir creideamh a n-athar céile suim iontu, agus bhí an smaoinemh tobann go raibh an Dia YaHWéH réidh chun an chathair a scrios dochreidte.

Gen.19:15: “ *Ó thosach an lae adubhairt na haingil Lot, ag rádh, Eirigh, tóg do bhean agus do bheirt inghean atá anso, ar eagla go gcaillfí thú i bhfothrach na cathrach* ”.

Cruthaíonn scrios Sodom **deighiltí briseadh croí** a nochtann creideamh agus easpa creidimh. Caithfidh iníonacha Lot rogha a dhéanamh idir a n-athair a leanúint nó a fear céile a leanúint.

Gen.19:16: “ *Agus de réir mar a bhí moill air, rug na fir ar láimh é féin agus a bhean agus a bheirt iníon, mar go ndéanfadh an Tiarna é a shábháil; Thug siad leo é agus d'fhág siad lasmuigh den chathair é .*

Sa ghníomh seo, taispeánann Dia dúinn “ *branda a tógadh ón tine* ”. Arís eile is ar an Lótar ceart a shábhálann Dia, leis, a bheirt iníon agus a bhean chéile. Mar sin, stróicthe ón gcathair, aimsíonn siad iad féin lasmuigh, saor agus beo.

Gen.19:17: “ *Nuair a thug sé amach iad, dúirt duine acu, “Sábháil ar do shaol; ná breathnaigh i do dhiaidh, ná stad sa mhachaire go léir; teich chun an tsléibhe, ar eagla go gclisfidh tú .”*

Beidh an tslánaithe sa sliabh, d'fhág an rogha ag Abraham. Is féidir le Lot mar sin a thuiscint agus aiféala a dhéanamh ar an earráid a rinne sé nuair a roghnaigh sé an plain agus a rathúnas. Tá a shaol i mbaol, agus beidh air deifir más mian leis a bheith sábháilte nuair a bhuaileann tine Dé an gleann. Ordaítear dó gan breathnú siar. Tá an t-ordú le glacadh go litriúil agus go figiúrtha. Tá an todhchaí agus an saol chun tosaigh ar mharthanóirí Sodom, mar taobh thiar díobh, ní fada go mbeidh ach fothracha gealbhruthacha adhaint ag clocha sulfair a chaitear ón spéir.

Gen.19:18: “ *Dúirt Lot leo: Ó! níl, a Thiarna! »*

Cuireann an t-ordú a thug an t-aingeal uafás ar Lot.

Gen.19:19: “ *Féach, fuair mé grásta i do radharc, agus léirigh tú móráltacht do thrócaire dom, ag caomhnú mo shaol; ach ní féidir liom éalú go dtí an sliabh sula ngabhfaidh an tubaiste orm, agus go gclisfear orm .”*

Tá a fhios ag Lot an réigiún seo ina bhfuil cónaí air agus tá a fhios aige go dtógfaidh sé go leor ama air chun an sliabh a shroicheadh. Sin é an fáth a impíonn sé ar an aingeal agus cuireann sé réiteach eile dó.

Gen.19:20: “ *Féach, tá an chathair seo cóngarach dom chun mo dhídean a ghlacadh inti, agus í beag. Ó! gur féidir liom éalú ann... nach beag é?... agus go mairfeadh m'anam! »*

Ag deireadh an ghleann tá Tsoar, focal a chiallaíonn beag. Tháinig sí slán ó thragóid an ghleanna chun fónamh mar dhídean do Lot agus dá theaghlach.

Gen. 19:21: " *Agus dúirt sé leis, Féuch, mé a dheonú freisin an grásta seo, agus ní scriosfaidh mé an chathair a bhfuil tú ag labhairt .”*

Léiríonn láithreach na cathrach seo fós an eachtra dhrámatúil seo a chuaigh i bhfeidhm ar chathracha ghleann an mhachaire mar a raibh an dá chathair Sodom agus Gomorrah suite.

Gen.19:22: “ *Déan deifir agus déan do dhídean ansin, mar ní féidir liom aon rud a dhéanamh go dtiocfaidh tú ann. Sin é an fáth ar tugadh an t-ainm Zoar ar an gcathair seo .* ”

Tá an t-aingeal ag brath anois ar a chomhaontú agus fanfaidh sé go dtiocfaidh Lot isteach i Zoar chun an gleann a bhualadh.

Gen.19:23: “ *Bhí an ghrian ag éirí ar an talamh nuair a chuaigh Lot isteach i Zoar .* ”

Do na Sodomites bhí an chuma ar an lá nua a fhógairt faoi éirí gréine álainn; lá cosúil le haon cheann eile...

Gen. 19:24: “ *Ansin chuir an Tiarna báisteach ar ruibh agus tine ó neamh ar Shódom agus ar Ghomorrah ó Iehova .* ”

Fuair an gníomh diaga míorúilteach seo fianaise chumhachtach trí fhionnachtana an tseandálaí Adventist Ron Wyatt. D’aithin sé suíomh chathair Ghomorrah ar chlaon a háitreabh in aghaidh a chéile in aghaidh fhána thiar an tsléibhe atá ar an teorainn leis an ngleann seo. Tá talamh na háite seo déanta de chlocha sulfair a lasann fós sa lá atá inniu ann nuair a nochtar dóiteán iad. Tá an mhíorúilt Dhiaga daingnithe go hiomlán mar sin agus is fiú creideamh na ndaoine tofa.

Murab ionann agus an méid a shíl agus a dúirt go minic, níor ghlaoigh Dia ar chumhacht núicléach an gleann seo a mhilleadh, ach ar chlocha sulfair agus íon sulfair, measta ag íonacht 90%, atá eisceachtúil de réir na speisialtóirí. Ní iompraíonn an spéir scamail sulfair, mar sin is féidir liom a rá gurb é an scrios seo obair Dé cruthaitheoir. Is féidir leis aon ábhar a chruthú de réir a riachtanas ó chruthaigh sé an domhan, an spéir agus gach rud atá iontu.

Gen.19:25: “ *Scrios sé na cathracha sin, agus an machaire go léir, agus áitritheoirí uile na gcathracha, agus plandaí na talún .* ”

Cad is féidir maireachtáil in áit atá faoi bháisteach clocha de sulfair lasrach? Ní dhéanfaidh aon ní, ach amháin carraigeacha agus clocha sulfair fós i láthair.

Gen.19:26: “ *D’fhéach bean chéile Lot siar, agus rinneadh piléar salainn di .* ”

Léiríonn an t-amharc seo ar bhean Lot aiféala agus spéis i gcónaí san áit mhallaithe seo. Ní shásaíonn an staid aigne seo Dia agus cuireann sé in iúl é trína chorp a chlaochlú ina cholún salainn, íomhá na steiriúlacht spioradálta iomlán.

Gen.19:27: “ *D’éirigh Abrahám go moch ar maidin chun dul go dtí an áit ina raibh sé ina sheasamh i láthair an Tiarna .* ”

Aineolach ar an dráma a tharla, tagann Abrahám go dtí darach Mamre áit ar chuir sé fáilte roimh a thriúr cuairteoirí.

Gen.19:28: “ *Agus d’fhéach sé i dtreo Shódom agus Gomorrah, agus ar chríoch uile an mhachaire; agus, féach, chonaic sé deatach ag éirí as an talamh, mar dheatach foirnéise .* ”

Is réadlann den scoth é an sliabh. Óna airde, tá Abrahám i gceannas ar an réigiún agus tá a fhios aige cá bhfuil gleann Shodom agus Ghomorrah. Má tá talamh na háite fós ina brazier gealbhruthach, ardaítear thuas deatach acrid de bharr sulfair agus tomhaltas na n-ábhar go léir a bhailíonn daoine i gcathair. Tá an áit dhaoradh chun steiriúlacht go dtí deireadh an domhain. Ní bhfaighidh muid

ach carraigeacha, clocha, clocha sulfair, agus salann, go leor salainn a chuireann steiriúlacht na hithreach chun cinn.

Gen.19:29: “ *Nuair a scrios Dia cathracha an mhachaire, chuimhnigh sé ar Abrahám; agus thug sé faoi deara do Lot éalú ó lár na tubaiste, trínar threascair sé na cathracha ina raibh Lot ina áit chónaithe .*”

Tá an soiléiriú seo tábhachtach mar go léiríonn sé dúinn nár shábháil Dia Lot ach amháin chun Abrahám, a sheirbhíseach dílis a shásamh. Níor stop sé, mar sin, dá mhaslú a dhéanamh dá rogha don ghleann rachmasach agus dá chathracha truaillithe. Agus deimhníonn sé seo go raibh sé shábháil go deimhin as an chinniúint ar a dtugtar ag Sodom mar "branda sciob as an tine" nó, thar a bheith cruinn.

Gen.19:30: “ *D'fhág Lot Zoar chun na hairde, agus shuigh sé ar an sliabh, lena bheirt iníon, mar go raibh eagla air fanacht i Zoar. Chónaigh sé i bpluais, é féin agus a bheirt iníon .*”

Is léir do Lot anois go bhfuil gá le **scaradh** . Agus is é an té a chinneann gan fanacht i Zoar a bhí, cé go raibh “beag” ann freisin ag daoine a bhí truaillithe agus peacach os comhair Dé. Ina sheal, téann sé go dtí an sliabh agus, i bhfad ó aon chompord, ina chónaí lena bheirt iníon i bpluais, foscadh sábháilte nádúrtha ar fáil ag cruthú Dé.

Gen.19:31: “ *Dúirt an duine ba shine leis an duine ab óige, Tá ár n-athair sean; agus níl aon duine sa tír le teacht chugainn, do réir nós na dtíortha uile .*”

Níl aon rud scannalach sna tionscnaimh a rinne beirt iníon Lot. Tá a n-inspreagadh údar agus ceadaithe ag Dia toisc go ngníomhaíonn siad d'fhonn an tsliocht a thabhairt dá n-athair. Gan an spreagadh seo bheadh an tionscnamh ciotach.

Gen.19:32: “ *Tar, tugaimid ar ár n-athair fíon a ól, agus luighfidimid leis, chun go gcaomhnaimid cine ár n-athar .*”

Gen.19:33: “ *Mar sin thug siad ar a n-athair fíon a ól an oíche sin; agus chuaigh an té ba shine a chodladh lena hathair: níor thug sé faoi deara nuair a luigh sí síos ná nuair a d'éirigh sí .*”

Gen.19:34: “ *An lá arna mhárach dúirt an duine ba shine leis an duine ab óige, Féuch, chodail mé aréir le m'athair; Déanaimis fíon a ól arís an oíche seo, agus rachaimid agus codail in éineacht leis, chun go gcaomhnaimid cine ár n-athar .*”

Gen.19:35: “ *Thug siad ar a n-athair fíon a ól arís an oíche sin; agus chuaigh an té ab óige a chodladh leis: níor thug sé faoi deara nuair a luigh sí síos ná nuair a d'éirigh sí .*”

Tugann neamhfhios iomlán Lot sa ghníomhaíocht seo íomhá an inseamhnaithe shaorga a chuirtear i bhfeidhm ar ainmhithe agus ar dhaoine inár gcuid ama deiridh. Níl an cuardach is lú le haghaidh pléisiúir agus níl an rud níos suaite ná cúpláil deartháireacha agus deirfiúracha ag tús na daonnachta.

Gen.19:36: “ *D'éirigh beirt iníon Lot torrach ag a n-athair .*”

Tugaimid faoi deara sa bheirt iníon seo de Lot cáilíochtaí eisceachtúla féin-íobairt ar mhaithe le onóir a n-athar. Mar mháithreacha neamhphósta, tógfaidh siad a leanbh ina n-aonar, go hoifigiúil gan athair, agus mar sin diúltaíonn siad fear céile, céile, compánach a ghlacadh.

Gen. 19:37: “ *Rug an chéadghin mac, agus thug sé Moab mar ainm air: is é athair na Móáb é go dtí an lá atá inniu ann .*”

Gen. 19:38: “ *Rugadh an té ab óige mac freisin, agus thug sé Ben Ammi mar ainm air: is é athair na nAmónach é go dtí an lá inniu .*”

Faighimid, i tairngreacht Dhainéil 11:41, tagairt do shliocht an bheirt mhac: “ *Rachaidh sé isteach sa tír is áille, agus titfidh go leor; ach déanfar Eadóm, **Móáb** , agus taoiseach chlann **Amoin** a shaoradh as a láimh .*” Dá bhri sin aontóidh banna spioradálta agus spioradálta an sliocht seo le hIosrael bunaithe ar Abrahám, an fhréamh tar éis Eabhra na ndaoine Eabhraigh. Ach spreagfaidh na fréamhacha coitianta seo quarrels agus cuirfidh siad na sliocht seo i gcoinne náisiún Iosrael. I Zephaniah 2:8 agus 9, tá Dia ag tairngreacht faoi thubaiste do Mhóáb agus do chlann Amón: “ *Chuala mé maslaí Mhóáb agus maslaí chlann Amón, nuair a rinne siad magadh ar mo phobal agus iad sotalach in aghaidh a theorainneacha. Sin é an fáth go bhfuil mé beo! a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael, beidh Móáb cosúil le Sodom, agus clann Ammon cosúil le Gomorrah, áit atá clúdaithe le dealga, mianach salainn, fásach go deo; creachfaidh an chuid eile de mo mhuintir iad, agus sealbhóidh an chuid eile de mo náisiún iad .*”

Cruthaíonn sé seo go raibh beannacht Dé ar Abraham amháin agus nach raibh sé roinnte ag a dheartháireacha a rugadh ón athair céanna, Terah. Má bhí Lot in ann leas a bhaint as sampla Abrahám, ní mar sin a bheidh an scéal dá shliocht a rugadh óna bheirt iníon.

Geineasas 20

Scaradh ag stádas fáidh Dé

Ag athnuachan an eispéiris le Pharaoh a tuairiscíodh i Geineasas 12, cuireann Abraham a bhean chéile Sarah mar dheirfiúr ar Abimelech, rí Gerar (an Phalaistín inniu in aice le Gaza). Arís eile, cuireann freagairt Dé, a chuireann pionós air, air fáil amach gurb é fear céile Shorcha a fáidh. Mar sin scaipeadh cumhacht agus eagla Abrahám ar fud an réigiúin.

Geineasas 21

Scaradh an dlisteanach agus an neamhdhlisteanach

Scaradh tríd an **íobairt** a bhfuil grá againn dó

Gen.21:1: “ *Thug an Tiarna cuairt ar Shára mar a labhair sé, agus rinne an Tiarna do Shára mar a labhair sé. »*

Sa chuairt seo, cuireann Dia deireadh le barrenacht fada Sarah.

Gen.21:2: “ *Agus do ghin Sára agus rug sé mac do Abrahám ina sheanaois, ar labhair Dia leis san am ceaptha. »*

Deimhníonn Isa.55:11 é seo: “ *Mar sin is le mo bhriathar a théann amach as mo bhéal: ní fhilleann sé chugam ar neamhní, gan mo thoil a bheith déanta agus mo phleananna a chur i gcrích* ”; coinnítear an gealltanais a tugadh d'Abrahám, tá údar maith leis an rann dá bhrí sin. Tagann an mac seo isteach sa domhan tar éis do Dhia a bhreith a fhógairt. Cuireann an Bíobla i láthair é mar “mhac an ghealltanais”, rud a fhágann gur cineál fáidh de “Mhac Dé” meisianach é Isaac: Íosa.

Gen.21:3: “ *Agus thug Abrahám Íosác mar ainm ar a mhac a rugadh dó, a rugadh dó.* »

Ciallaíonn an t-ainm Isaac: gáire sé. Rinne Abrahám agus Sárach araon gáire nuair a chuala siad Dia ag fógairt a mac amach anseo. Má tá gáire an-áthas dearfach, ní hé seo an cás le gáire magadh. Go deimhin, bhí an fhreagairt chéanna ag an mbeirt chéile agus iad ina n-íospartaigh ar chlaontacht dhaonna. Mar gheall ar gáire siad ag an smaoinreamh ar an imoibrithe daonna na timpeall orthu. Ó tharla an tuile, tá an saolré giorraithe go mór agus do dhaoine, tháinig aois 100 marc chun cinn seanaoise; an ceann nach mbeimid ag súil mórán ón saol. Ach ní chiallaíonn aois rud ar bith i gcomhthéacs caidrimh leis an cruthaitheoir Dia a leagann teorainneacha gach ruda. Agus tuigeann Abrahám é seo ina thaithí agus faigheann sé, trí Dhia, rachmas, onóir, agus athairiúlacht, an uair seo, dlisteanach.

Gen.21:4: “ *Agus timpeallghearradh Abrahám a mhac Íosác nuair a bhí sé ocht lá d'aois, mar a d'ordaigh Dia dó.* »

Ina dhiaidh sin, tá an mac dlisteanach circumcised. Cloítear le hordú Dé.

Gen.21:5: “ *Agus bhí Abrahám céad bliain d'aois nuair a rugadh Íosác a mhac dó.* »

Is é an rud iontach, ach ní de réir caighdeáin antediluvian.

Gen.21:6: “ *Agus dúirt Sárach, Thug Dia cúis gáire dom; an té a chloiseann é, déanfaidh sé gáire liom.* »

Bíonn gáire ag baint le Sarah toisc gur duine daonna í agus gur íospartach í de bharr réamhchlaonadh daonna. Ach léiríonn an fonn gáire seo freisin áthas gan choinne. Cosúil lena fear céile Abraham, faigheann sí an fhéidearthacht breith a thabhairt ag aois nuair nach féidir é seo a shamhlú a thuilleadh i dtéarmaí normáltachta daonna.

Gen.21:7: “ *Agus dúirt sí: Cé a déarfadh le hAbrahám: Déanfaidh Sárón clann ar chlann? óir rug mé mac dó ina sheanaois.* »

Tá an rud fíor-eisceachtúil agus go hiomlán míorúilteach. Ag breathnú ar na focail seo de Sarah ar leibhéal prophetic, is féidir linn a fheiceáil i Isaac an mac a prophesies an cúnant nua i gCríost, agus Ishmael prophesies mac an chéad cúnant. Trína dhiúltú do Íosa Críost, an mac nádúrtha seo a rugadh de réir na feola trí chomhartha an timpeallghearrtha diúltóidh Dia é i bhfabhar an mhic Chríostaí a roghnófar trí chreideamh. Cosúil le hÍosác, beirfear Críost bunaitheoir an chúnant nua go míorúilteach chun Dia a nochtadh agus a léiriú i gcuma daonna. I gcodarsnacht leis sin, is ar bhonn collaí amháin agus ar thuiscintí daonna amháin a cheaptar Ishmael.

Gen.21:8: “ *Agus d'fhás an leanbh aníos, agus baineadh den chíoch é; agus rinne Abrahám féasta mór an lá a baineadh Íosác den chíoch.* »

Éiríonn an leanbh cíche ina ógánach, agus don Athair Abrahám, osclaíonn todhchaí atá lán de ghealltanús agus sonas a cheiliúránn sé go lúcháireach.

Gen.21:9: “ *Agus chonaic Sárach mac Hagair na hÉigipte, a rug sí d'Abrahám, ag gáire; agus dúirt sí le hAbrahám: ”*

Is léir go bhfuil áit mhór ag gáire i saol an lánúin bheannaithe. Mar gheall ar aimhleas agus éad Ishmael i leith Isaac, an mac dlisteanach, déanann sé gáire agus é ag magadh faoi. Do Shára, tá teorainn an ní is féidir a shlánú sroichte: tar éis magadh na máthar tagann magadh an mhic; tá sé seo i bhfad ró.

Gen.21:10: “ *Tilg amach an bhanoglach seo agus a mac; óir ní bheidh mac na banríona seo mar oidhreacht le mo mhac, le hÍosác. »*

Is féidir linn exasperation Sarah a thuiscint ach breathnú liom thuas. Tairníonn Sátan mí-oiriúnacht an chéad chomhghuaillíochta nach bhfaighidh mar oidhreacht leis na daoine tofa an nua, bunaithe ar chreideamh i gceartas Íosa Críost.

Gen.21:11: “ *Agus bhí sé an-olc i radharc Abraham, mar gheall ar a mhac. »*

Ní imoibríonn Abrahám cosúil le Sátan mar go bhfuil a mhothúcháin roinnte idir a bheirt mhac. Ní chuireann breith Íosác deireadh leis na 14 bliana gean a cheanglaíonn Ishmael air.

Gen.21:12: “ *Agus dúirt Dia le hAbrahám, Ná bíodh olc i do radharc mar gheall ar an leanbh, agus mar gheall ar do bhanoglach. Ansin a ndubhairt Sárach ríu, éist lena glór: óir is i n-Isaac goithear síol díot. »*

Sa teachtaireacht seo, ullmhaíonn Dia Abrahám chun glacadh le coimhthíos Ishmael, a mhac is sine. Tá **an scaradh** seo i dtionscadal fáidhiúil Dé; ós rud é go ndéanann sé fáidh ar theip na sean-chomhghuaillíochta Mósáic. Mar chonspóid, in Isaac, Méadóidh sé a shliocht. Agus comhlíonfar an focal diaga seo trí bhunú an chúnant nua mar a “ *glaoch* ” ar na “ *tofa* ” trí theachttaireacht Shoiscéal Shíoraí Dé in Íosa Críost.

Mar sin, go paradacsach, beidh Íosác ina phatriarch ar an seanchúnant agus tá sé thar aon rud eile i Iacób, a mhac, de réir na feola agus comhartha an timpeallghearrtha, go socrófar Iosrael Dé ar a bhunsraith. Ach is é an paradacs nach ndéanann an t-Íosác céanna seo tairngreacht ach ar cheachtanna maidir leis an gconradh nua i gCríost.

Gen.21:13: “ *Agus déanfaidh mé mac na seirbhíseach freisin ina náisiún, mar is é do shíol é. »*

Is é Ishmael patriarch go leor daoine sa Mheánoirthear. Go dtí gur thángthas ar Chríost dá mhinistreacht shábháilte thalmhaíochta, bhain an dlisteanacht spioradálta le sliocht an bheirt mhac seo de Abraham amháin. Mhair domhan an Iarthair i bhfoirmeacha iolracha págánacha, ag déanamh neamhairde ar Dhia an chruthaitheora mhóir.

Gen.21:14: “ *Agus d'ardaigh Abraham suas go moch ar maidin, agus ghlac arán agus craiceann uisce, agus thug do Hagar iad, iad a chur ar a ghualainn, agus thug sé di an leanbh, agus chuir sé ar shiúl í. Agus chuaigh sí agus chuaigh sí ar seachrán i bhfásach Bheerseba. »*

Chuir idirghabháil Dé suaimhneas ar Abrahám. Tá a fhios aige go mbeidh Dia féin ag faire ar Hagar agus Ishmael agus aontaíonn sé **scaradh** uathu, mar go

bhfuil muinín aige as Dia chun iad a chosaint agus a threorú. Óir tá sé féin á chosaint agus á threorú aige go dtí seo.

Gen.21:15: “ *Agus nuair a bhí an t-uisce sa chraiceann ídithe, chaith sí an leanbh faoi cheann de na toir,* ”

I bhfásach Beersheba, ídítear an t-uisce a iompraítear ar shiúl go tapa agus gan uisce, ní fheiceann Hagar ach bás mar an toradh deiridh ar a cás trua.

Gen.21:16: “ *Chuaigh agus shuigh os a chomhair, laistigh de bhogha; óir adubhairt seision: Ná feicim an leanbh bás. Agus shuigh sí os coinne, agus d'ardaigh sí suas a guth agus ghuil.* »

Sa chás an-mhór seo, den dara huair, caitheann Hagar a deora roimh aghaidh Dé.

Gen.21:17: “ *Agus chuala Dia guth an linbh, agus aingeal Dé ghlaoiigh Hagar ó neamh, agus dúirt sé léi, Cad é an ní atá agat, a Hagar? Ná bíodh eagla ort, óir chuala Dia guth an linbh san áit a bhfuil sé.* »

Agus don dara huair, déanann Dia idirghabháil agus labhraíonn sé léi chun a suaimhneas a thabhairt di.

Gen.21:18: “ *Éirigh, tóg suas an leanbh agus tóg i do láimh é; óir déanfaidh mé náisiún mór é.* »

Cuirim i gcuimhne duit, go bhfuil an leanbh Ishmael ina dhéagóir idir 15 agus 17 mbliana d'aois, ach mar sin féin is leanbh é faoi réir a mháthair Hagar agus níl uisce le n-ól ag an mbeirt a thuilleadh. Tá Dia ag iarraidh uirthi tacaíocht a thabhairt dá mac mar tá cinniúint chumhachtach ann dó.

Gen.21:19: “ *Agus d'oscail Dia a súile, agus chonaic sí tobar uisce; agus d'imthigh sí agus líon sí an croiceann d'uisge, agus thug sí ar an leanbh ól.* »

Mar thoradh ar mhíorúilt nó nach ea, tá an tobar uisce seo le feiceáil ag an nóiméad riachtanach chun blas na beatha a thabhairt do Hagar agus dá mac. Agus tá siad faoi chomaoin ag an gCruthaitheoir cumhachtach a osclaíonn nó a dhúnann fíis agus faisnéis rudaí.

Gen.21:20: “ *Agus bhí Dia leis an leanbh, agus d'fhás sé suas, agus chomhnuigh san fhásach, agus rinneadh saighdeoir.* »

Mar sin ní raibh an fásach folamh ó sheilg Ismael ainmhithe a mharaigh sé lena bhogha le n-ithe.

Gen.21:21: “ *Agus chomhnuigh sé i bhfásach Pharain; agus rug a mháthair bean dó ó thír na hÉigipte.* »

Neartóidh an nasc idir na hIsmailítigh agus na hÉigiptigh mar sin agus le himeacht ama méadóidh iomaíocht Ishmael le hÍosác go dtí go ndéanfaidh siad buannaimhde nádúrtha dóibh.

Gen. 21:22: “ *Agus an tráth sin labhair Abimelech, agus Picol an captaen a airm, ri Abraham, ag rá; Tá Dia leat i ngach rud a dhéanann tú.* »

Na heispéiris ba chúis leis an mbronnadh ar Shará mar dheirfíúr dó, rudaí a taifeadadh in Gen.20, mhúin do Abimelech gurbh é Abrahám fáidh Dé. Tá eagla agus faitíos air anois.

Gen.21:23: “ *Agus anois mionnaigh dom anseo ar Dhia nach ndéileálfaidh tú go bréagach liomsa, ná le mo chlann, ná le mo chlann clainne, de réir an chiníochais a thaispeáin mé duit, gníomhóidh tú i mo leith agus i dtreo na tíre inar fhan tú.* »

Ní theastaíonn ó Abimelech a bheith thíos le cleasa Abrahám a thuilleadh agus ba mhaith leis gealltanais dhaingne diongbháilte a fháil uaidh maidir le comhghuaillíocht shíochánta.

Gen.21:24: “ *Agus dúirt Abraham, Beidh mé swear.* »

Níl aon droch-rún ag Abrahám i leith Abimelech agus is féidir leis aontú leis an gcomhaontú seo mar sin.

Gen.21:25: “ *Agus rinne Abrahám achmhas ar Abimelech mar gheall ar an tobar uisce a thóg seirbhísigh Abimelech le héigean.* »

Gen.21:26: “ *Agus dúirt Abimelech, Ní fheadar cé a rinne an ní seo, agus níor thug tú foláireamh dom faoi, agus níor chuala mé ach inniu ann.* »

Gen.21:27: “ *Ghlac Abrahám tréada agus tréada, agus thug do Abimelech iad, agus rinne siad beirt conradh.* »

Gen.21:28: “ *Agus scar Abrahám seacht gcaora óga ón tréad;* »

Léiríonn an rogha a rinne Abrahám ar “seacht gcaora” an nasc atá aige leis an Dia cruthaitheoir a bhfuil sé ag iarraidh a chomhlachú dá réir lena chuid oibre. Tá Abrahám tar éis socrú i dtír iasachta ach tá sé ag iarraidh go bhfanfadh toradh a shaothair ina mhaoin.

Gen.21:29: “ *Agus dúirt Abimelech le hAbrahám, Cad iad na seacht gcaora óga seo atá curtha ar leataobh agat?* »

Gen. 21:30: “ *Agus dúirt sé, Tógfaidh tú na seacht gcaora óga seo as mo láimh, mar fhianaise dom gur thochail mé an tobar seo.* »

Gen.21:31: “ *Dá bhrí sin thug siad Beerseba ar an áit sin, mar gur mhionnaigh siad araon ann.* »

Ainmníodh an tobar a bhí faoi dhíospóid tar éis an fhocail “sheba” arb é is bun leis an uimhir “seacht” san Eabhrais, agus atá le fáil againn san fhocal “shabbat” a ainmníonn an seachtú lá, ár Satharn naomhaithe ag an gcuid eile seachtainiúil ag Dia. ó thús a chruthaithe talmhaí. Chun cuimhne an chomhghuaillíochta seo a chaomhnú, tugadh “tobar na seacht gcinn” ar an tobar mar sin.

Gen.21:32: “ *Agus rinne siad cúnant i mBeirseba. Agus d'éirigh Abimelech, agus Picol ceannaire a shliocht, agus d'fhilleadar go tír na bhFilistíneach.* »

Gen.21:33: “ *Agus chuir Abrahám crann tamarisg i mBeirseába; agus ghlaoigh sé ansin ar ainm an Tiarna, an Dia síoraí.* »

Gen.21:34: “ *Agus bhí Abraham ar shiubhal tamall fada i dtír na bhFilistíneach.* »

D'eagraigh Dia coinníollacha síochána agus suaimhneas dá sheirbhíseach.

Geineasas 22

Scaradh an t-athair agus an t-aon mhac a íobairt

Cuireann an chaibidil seo 22 téama fáidhiúil Chríost i láthair mar íobairt ag Dia mar an tAthair. Léiríonn sé prionsabal an tslánaithe a d'ullmhaigh Dia faoi rún ó thús a chinnidh comhghleacaithe saor, éirimiúla agus uathrialacha a chruthú ina choinne. Beidh an íobairt seo ar an bpraghas le híoc chun grá a fháil ar ais óna créatúir. Is iad na daoine tofa iad siúd a d'fhreagair ionchais Dé le saoirse iomlán rogha.

Gen.22:1: “ *Tar éis na nithe seo thriail Dia Abrahám, agus dúirt leis, A Abrahám! Agus d'fhreagair sé: Seo mé!* »

Tá Abrahám an-umhail do Dhia, ach cé chomh fada agus is féidir leis an chách géilleadh? Tá a fhios ag Dia cheana féin an freagra, ach ní foláir d'Abrahám é a fhágáil ina dhiaidh, mar theist ar na daoine tofa go léir, fianaise nithiúil ar a ghéilliúlacht eiseamláireach a fhágann go bhfuil sé chomh fiúntach sin ar ghrá a Dhé is é a dhéanfadh an pátrúch é a mbeidh a shliocht faoi cheannas breith Íosa Críost.

Gen.22:2: “ *Dúirt Dia: Tóg do mhac, do mhac amháin, an duine a bhfuil grá agat, Isaac; imigh go tír Mhoriah, agus ofráil ansin é mar íobairt dhóite ar cheann de na sléibhte a déarfaidh mé leat.* »

Cuireann Dia brú d'aon ghnó ar an rud a ghortaíonn, chomh fada agus is féidir leis an seanfhear seo le breis agus céad bliain. Thug Dia go míorúilteach an t-áthas dó mac a rugadh dó agus Sátan, a bhean chéile dleathach. Chomh maith leis sin, ceilteoidh sé uathu siúd timpeall air iarratas dochreidte Dé: “ *Oirig d'aon mhac mar íobairt* ”. Agus beidh iarmhairtí síoraí ag freagairt dhearfach Abrahám don chine daonna go léir. Mar, tar éis do Abrahám toiliú lena mhac a ofráil, ní bheidh Dia féin in ann tréigean a thuilleadh dá thionscadal coigiltis; dá bhféadfadh sé smaoineamh ar é a thabhairt suas.

Tabhair faoi deara suim na beachtas: “ *ar cheann de na sléibhte a déarfaidh mé leat* ”. Tá an áit chruinn seo cláraithe chun fuil Chríost a fháil.

Gen.22:3: “ *D'éirigh Abrahám go moch ar maidin, chuir sé diallait ar a asal, agus thug leis beirt sheirbhíseach agus a mhac Íosác. Scoilt sé adhmaid don íobairt dhóite, agus chuaigh sé go dtí an áit a dúirt Dia leis.* »

Shocraigh Abrahám géilleadh don bhreis seo agus le bás ina anam, d'eagraigh sé ullmhú don searmanas fuilteach a d'ordaigh Dia.

Gen.22:4: “ *Ar an tríú lá thóg Abrahám suas a shúile agus chonaic sé an áit i bhfad uaidh.* »

Tá tír Moriya trí lá siúil ón áit a bhfuil cónaí air.

Gen.22:5: “ *Agus dúirt Abraham lena sheirbhísigh, Fan anseo leis an asal; Rachaidh mé féin agus an fear óg chomh fada sin chun adhradh, agus tiocfaimid ar ais chugat.* »

Níl aon fhinnéithe ag teastáil don ghníomh uafásach atá sé ar tí a dhéanamh. sé _ mar sin **scarann** sé óna bheirt sheirbhíseach a mbeidh orthu fanacht lena fhilleadh.

Gen.22:6: “ *Ghlac Abrahám an t-adhmaid don íobairt dhóite, agus luchtigh sé ar a mhac Íosác é, agus d'iompair an tine agus an scian ina láimh. Agus shiúil siad araon le chéile .* »

Sa radharc fáidhiúil seo, díreach mar a chaithfidh Críost an “patibulum” trom a mbeidh a chaol na tairní curtha air a iompar, tá Íosác lódáilte leis an adhmad a íosfaidh a chorp íobairt, arna lasadh aige.

Gen.22:7: “ *Ansin labhair Íosác lena athair Abrahám, ag rádh, A athair! Agus d'fhreagair sé: Seo mise, a mhic! D'fhreagair Isaac: Seo é an tine agus an t-adhmad; ach cá bhfuil an t-uan don íobairt dhóite? »*

Is iomaí íobairtí reiligiúnacha a chonaic Isaac agus tá sé ceart go mbeadh ionadh air faoi easpa an ainmhí atá le híobairt.

Gen.22:8: “ *Dúirt Abrahám, “A mhic, soláthróidh Dia dó féin uan don íobairt dhóite. Agus shiúil siad araon le chéile. »*

Bhí an freagra seo ó Abrahám inspioráideach go díreach ó Dhia toisc go ndéanann sé tairngreacht iontach ar an íobairt ollmhór a dhéanfaidh Dia trí é féin a thairiscint don chrosadh san fheoil dhaonna, ag soláthar dá réir do riachtanas na bpeacach tofa le Slánaitheoir éifeachtach agus cóir i foirfeacht dhiaga. Ach ní fheiceann Abrahám an todhchaí shábháilte seo, an ról seo atá ag Críost an Slánaitheoir a rinne an t-ainmhí a d'íobairt an t-ainmhí a íobairt do YaHWÉH, Dia cruthaitheoir uilechumhachtach. Dó, ní ligeann an freagra seo dó ach am a fháil, agus é ag breathnú le huafás ar an gcoir a chaithfidh sé a dhéanamh.

Gen.22:9: “ *Nuair a tháinig siad go dtí an áit a labhair Dia leis, thóg Abrahám altóir ann, agus shocraigh an t-adhmad. Cheangail sé a mhac Isaac, agus chuir sé ar an altóir ar muin an adhmaid é. »*

Ar an drochuair d'Abrahám os comhair na haltóra, níl aon bhealach ann a thuilleadh chun a cheilt ar Íosác gurb é an té a bheidh ina chaoirigh ag an íobairt. Dá dtaispeánfadh an tAthair Abrahám é féin a bheith uaibhreach sa ghlacadh urghnách seo, is léiriú é iompar ceansa Isaac ar a mbeadh Íosa Críost ina aimsir: uaibhreach ina chách géilleadh agus ina fhéiniobairt.

Gen.22:10: “ *Ansin shín Abrahám amach a lámh agus thóg sé an scian chun a mhac a mharú. »*

Tabhair faoi deara go bhfanann Dia go dtí deireadh deiridh na trialach le freagairt dó, chun fianaise a thabhairt ar a fhíor-luach agus ar a bharántúlacht. An “ *scian ar láimh* ”; níl fágtha ach Íosác a mharú mar an iliomad caoirigh a ofráladh cheana.

Gen.22:11: “ *Ansin ghlaoigh aingeal an Tiarna air ó neamh, agus dúirt: A Abrahám! Abraham! Agus d'fhreagair sé: Seo mé! »*

Léirítear creideamh géilliúil Abrahám agus cuirtear i gcrích go foirfe é. Cuireann Dia deireadh le cearrbhachas an tsean-duine agus sin a mhic chomh fiúntach sin agus a ghrá.

Tabhair faoi deara, aon uair a ghlaonn Dia nó a mhac air, freagraíonn Abrahám i gcónaí ag rá, “ *Seo mé* .” Léiríonn an freagra spontáineach seo a eascraíonn uaidh dá nádúr flaithiúil oscailte i leith a chomharsa. Ina theannta sin, tá sé i gcodarsnacht le dearcadh Ádhaimh a bhí gafa i staid pheaca a chuaigh i bhfolach ó Dhia, go dtí an pointe go raibh sé de dhualgas ar Dhia a rá leis: “ *Cá bhfuil tú?* “.

Gen.22:12: “ *Agus dúirt an t-aingeal, Sínn do lámh ar an leanbh, agus aon rud a dhéanamh ris; óir tá a fhios agam anois go bhfuil eagla Dé oraibh, agus nár choinnigh tú d'aon mhac uaim. »*

Le léiriú a chreidimh dhílis agus umhal, is féidir le hAbrahám a bheith i súile na ndaoine go léir, agus go dtí deireadh an domhain, a thaispeáint mar shamhail den chreideamh fíor, ag Dia, go dtí teacht Chríost a incarnate é. cas i foirfeachta diaga. Is sa mhúnla seo den chách géilleadh go n-éireoidh Abrahám mar athair spioradálta na bhfíorchreidmheach a shábháiltear le fuil Íosa Críost. Sa taithí seo, tá ról Dé ag Abrahám díreach tar éis an tAthair a ofráil mar íobairt fhíor-mharfach, a mhac amháin darb ainm Íosa Nazarat.

Gen.22:13: “ *Thóg Abrahám suas a shúile, agus chonaic sé reithe ina dhiaidh i bpluais ag adharca; agus chuaigh Abrahám agus thóg sé an reithe, agus d’ofráil sé mar íobairt dhóite in ionad a mhic.* »

Ag an bpointe seo, is féidir le hAbrahám a thuiscint go raibh a fhreagra ar Íosac, “ *mo mhac, soláthróidh Dia dó féin an t-uan don íobairt dhóite* ”, spreagtha ag Dia, mar go raibh *an t-uan* , go deimhin, “*an reithe óg* ” ann. , go deimhin “ *soláthraítear* ” é ag Dia agus a ofráilann sé. Tabhair faoi deara gur fir iad na hainmhithe a íobraítear do YaHWÉH i gcónaí mar gheall ar an bhfreagracht agus an tiarnas a thugtar don fhear, an fear Adam. Beidh Críost an Slánaitheoir fireann freisin.

Gen.22:14: “ *D’ainmnigh Abrahám an áit seo Iááh Ireh. Is mar seo a deirtear inniu: I sliabh YaHWÉH feicfead é.* »

an t-ainm “ *YaHWÉH Jireh* ”: Beidh YaHWÉH le feiceáil. Tairngreacht dhílis is ea glacadh an ainm seo a fhógraíonn go bhfeicfead i dtír Mhoireá, an Dia mór dofheicthe a spreagann eagla agus uafás, ar chuma dhaonna nach bhfuil chomh mór sin, chun slánú na dtoghchán a thabhairt agus a fháil. Agus deimhníonn bunús an cheapacháin seo, ofráil Isaac mar íobairt, ministreacht thalmhaíochta “ *Uan Dé a thógann peacaí an domhain.* ” Ós eol dúinn spéis Dé ina mheas ar na cineálacha agus na múnlaí a atáirgeadh agus a dhéantar arís agus arís eile, is dócha agus beagnach cinnte gur thairg Abrahám a íobairt ar an áit chéanna ina raibh Íosa chun a chéasadh, 19 céad bliain ina dhiaidh sin, ag bun Shliabh Golgotha. , taobh amuigh de Iarúsailéim, an chathair, ar feadh tamaill amháin, naofa.

Gen.22:15: “ *Ghlaoigh aingeal an Tiarna ar Abrahám an dara huair ó neamh.* ”

Is é an t-uafás uafásach seo an ceann deireanach a chaithfidh Abrahám a dhéanamh. Fuair Dia an samhail patriarc fiúntach den chreideamh umhail, agus chuir sé in iúl dó é.

Gen.22:16: “ *Agus dúirt: Orm féin a mhionnóidh mé, briathar Iehova! Toisc é seo a bheith déanta agat, agus nár choinnigh tú do mhac, d’aon mhac, siar.* ”

Leagann Dia béim ar na focail seo “ *do mhac amháin* ”, mar go ndéanann siad a íobairt amach anseo in Íosa Críost de réir Eoin 3:16 : “ *Is amhlaidh a ghráigh Dia an domhan, gur thug sé a aon-ghin Mhic, chun nach gcreidfidh gach duine a chreideann ann. bás, ach bíodh an bheatha shíoraí agat.* ”

Gen.22:17: “ *Beannóidh mé thú agus méadóidh mé do shliocht, mar réaltaí na spéire agus mar an gaineamh atá ar chladach; agus sealbhóidh do shliocht geata a naimhde.* »

Aird! Níl beannacht Abrahám le hoidhreacht, dósan amháin atá sé agus caithfidh gach fear nó bean dá shliocht, ina dhiaidh sin, beannacht Dé a thuilleann sé. Mar gheallann Dia do shliocht líonmhar dó, ach i measc an tsliocht seo ní bheidh beannaithe ag Dia ach na daoine tofa a ghníomhóidh leis an dílseacht chéanna agus an chách géilleadh céanna. Is féidir leat ansin aineolas spioradálta uile na nGiúdach a mhaígh go bródúil a bheith ina gclann d'Abrahám agus mar sin clann mhac a raibh oidhreacht a bheannachtaí tuillte acu. Dhiúltaigh Íosa iad trí chlocha a thaispeáint dóibh agus a rá gur féidir le Dia sliocht Abrahám a thabhairt ó na clocha seo. Agus do chreid sé iad mar athair, ní Abraham, ach an diabhal.

Agus é ag gabháil thar tír Chanán, sealbhóidh Íosua geata a naimhde, agus ba é an chéad cheann díobh cathair Iericho. Ar deireadh, le Dia, beidh an doras chuig an namhaid deiridh ag na naoimh roghnaithe: “ *An Bhablóin Mhór* ” de réir na dteagasc éagsúla a nochtadh in Apocalypse Íosa Críost.

Gen.22:18: “ **Beidh** náisiúin uile an domhain beannaithe i do shliocht, mar gur ghéill tú do mo ghlór. »

Go deimhin is “ *náisiúin uile an domhain* ” iad, óir ofráiltear tairiscint an tslánaithe i gCríost do gach cine daonna, de gach bunadh agus de gach pobal. Ach tá dlite ar na náisiúin seo freisin d'Abrahám a bheith in ann na horacail dhiaga a nochtadh do na hEabhraigh ag teacht amach as tír na hÉigipte a fháil amach. Faightear an tslánaithe i gCríost trí bheannacht dhúbailte Abrahám agus a shliocht a léiríonn na daoine Eabhrais agus Íosa Nazarat, Íosa Críost.

Is inmianaithe a thabhairt faoi deara go soiléir, sa rann seo, an bheannacht agus an chúis atá leis: géilleadh ceadaithe ag Dia.

Gen.22:19: “ *Nuair a d'fhill Abrahám ar a sheirbhísigh, d'éirigh siad agus chuaigh siad le chéile go Beerséba; óir do chomhnuigh Abrahám i mBer-seba.* »

Gen.22:20: “ *Tar éis na nithe seo a thuairisciú d'Abrahám, á rá, Féuch, rug Milcah freisin clann mhac do Náhor do dheartháir:* ”

Tá sé mar aidhm ag na véarsaí seo a leanas an nasc a ullmhú le “ *Rébecah* ” a bheidh mar an bhean chéile idéalach a roghnóidh Dia don Isaac dílis agus ceansa. Tógfar de theaghlach Abrahám í i sliocht a dhearthár Nachor.

Gen.22:21: “ *Uz a chéadghin, Buz a dheartháir Cemuel athair Arám,* ”

Gen.22:22: “ *Cesed, Hazo, Pildas, Iidlaph agus Béitéil.* »

Gen.22:23: “ *Ghin Béitéil **Rebecah** . Seo iad an t-ocht ar mac a rug Milcah do Nachor, deartháir Abrahám .* »

Gen.22:24: “ *A choileabaí, darbh ainm Reuma, rug sé freisin Tebach, Gaham, Tahas agus Maachah.* “

Comhlíonadh na ngeallúintí a tugadh d’Abrahám

Baineann Geineasas 23 le bás agus adhlacadh Sarah a mhná céile i Hebron, in uaimh Mhachpelah. Ghlac Abrahám seilbh ar láthair adhlactha ar ithir Chanán agus é ag fanacht le Dia an talamh ar fad a thabhairt dá shliocht 400 bliain ina dhiaidh sin.

Ansin, i Gen.24, tá ról Dé fós ag Abrahám. Chun fanacht **ar leithligh** ó na pobail phágánacha áitiúla, seolfaidh sé a sheirbhíseach go dtí áit i bhfad i gcéin, chuig a neasteaghlach, chun bean chéile a fháil dá mhac Isaac agus ligfidh siad do Dhia a roghnú dóibh. Ar an mbealach céanna, roghnóidh Dia na daoine tofa a chomhdhéanfaidh Bride Chríost, Mac Dé. Sa rogha seo, níl baint ar bith ag an duine leis mar gur le Dia an tionscnamh agus an breithiúnas. Tá rogha Dé foirfe, dothuigthe agus éifeachtach, cosúil le Rebekah an bhean chéile roghnaithe, grámhar, éirimiúil agus álainn ina cuma, agus thar aon rud eile, spioradálta agus dílis; an péarla gur chóir do gach fear spioradálta ar mian leis bean a ghlacadh a lorg.

Iacób agus Esau

Níos déanaí, de réir Gen.25, tá Rebekah ar dtús neamhghlan cosúil le Sarai bean Abraim roimhe. Is é is cúis leis an steiriúlacht chomhroinnte seo ná go n-íompróidh an bheirt bhan an shliocht bheannaithe go Críost a chruthófar é féin ag Dia i mbroinn cailín óig darbh ainm Muire. Ar an mbealach seo, tá lineage an tionscadail shábháil Dé marcáilte ag a ghníomh míorúilteach. Ag fulaingt ón steiriúlacht nádúrtha seo, déanann Rebekah achomharc ar YaHWéH agus faigheann sí beirt chúpla uaidh a throidéann ina broinn. Agus í buartha, cuireann sí ceist ar Dhia faoin rud seo: “ *Agus dúirt IaHá léi : Dhá náisiún atá i do bhroinn, agus scarfaidh dhá phobal ó do bhroinn; beidh duine de na daoine seo níos láidre ná an ceann eile, agus beidh an níos mó faoi réir an lú .* » Bheireann sí beirt chúpla. Mar gheall ar a dhian-ghruaigeacht, agus é go hiomlán "dearg", mar sin an t-ainm "Edom" a tugadh ar a shliocht, tugtar "Esau" ar an duine ba shine, ainm a chiallaíonn "gruaig". Tugtar "Jacob" ar an duine is óige, ainm a chiallaíonn: "Deceiver". Cheana féin tá an dá ainm ag tuar a gcinniúint. Díolfaidh "Velu" a cheart breithe leis an duine is óige ar mhias succulent de "roux" nó lintilí dearga. Díolann sé an bhreithcheart seo toisc nach ndéanann sé a luach cóir

a mheas faoina luach. A mhalairt ar fad, cuireann an “Mealltóir” spioradálta na teideal seo chun cinn, ní hamháin gur oinigh é, toisc go bhfuil beannacht Dé ceangailte leis. Is éard atá i gceist le “mealltóir” na daoine foréigneacha sin atá ag iarraidh ar gach costas iallach a chur ar ríocht na bhflaitheas seilbh a ghlacadh air agus ba é a mheabhrú dó gur labhair Íosa ar an ábhar seo. Agus an dúthracht fiú seo á fheiceáil, tá lúcháir mhór ar chroí Dé. Chomh maith leis sin, ró-olc do “Hairy” agus an oiread sin is fearr do “Deceiver”, mar is é an té a dhéanfar “Iosrael”, de réir chinneadh Dé. Ná déan dearmad, ní gnáth-mheabhlóir é Iacób agus is iontach an duine é, mar níl aon sampla eile sa Bhíobla dá diongbháilteacht chun beannacht Dé a fháil, agus is chun an sprioc seo a bhaint amach amháin a mheallann sé”. Mar sin is féidir linn go léir aithris a dhéanamh air agus beidh áthas ar an bhflaitheas dílis. Óna thaobh féin, beidh muintir Eadóm mar shliocht Esau, ainm a chiallaíonn “ *dearg* ”, leis an bhfréamh agus an bhrí chéanna le hAdhamh, beidh an pobal seo ina naimhdí ar Iosrael mar a d’fhógair an tuar diaga.

Sonraigh mé go n-ainmníonn an dath “dearg” peaca, amháin, sna híomhánna fáidhiúla den tionscadal coigilte a nocht Dia agus baineann an critéar seo, amháin, le haisteoirí a léiriúcháin, mar “Esau”. In aimsir dorcha na Meánaoise, maraíodh leanaí rua a measadh go raibh siad olc. Sin é an fáth, adeirim, nach ndéanann an dath dearg an gnáth-dhuine níos peacaí ná an brunette nó an fionn, mar is trí dhroch-oibreacha a chreidimh a aithnítear an peacach. Is mar sin amháin, i luach siombalach, go bhfuil “dearg”, dath na fola daonna, ina shiombail den pheaca, de réir Isa.1:18: “ *Taraigí agus déanaimis pléadáil! arsa YaHWéH. Má bhíonn do pheacaí mar scarlaid, beidh siad bán mar shneachta; má tá siad **dearg** cosúil le corcra, beidh siad cosúil le olann .* » Ar an gcaoi chéanna, ina Apocalypse, ina Apacailipsis, nascann Íosa an dath dearg le huirlisí daonna a fhreastalaíonn, gan aithne nó gan aithne, ar an diabhal, Sátan, an chéad pheacach den saol a chruthaigh Dia; samplaí: an “ *capall dearg* ” de Rev.6:4, an “ *dragon dearg nó fiery dearg* ” Ath.12:3, agus an “ *Beast scarlet* ” Ath.17:3.

Anois go bhfuil an ceart breithe seo aige, beidh Iacób, ar a seal, ag maireachtáil eispéiris saoil a dhéanann tairngreacht ar phleananna Dé, mar chomharba Abrahám.

D’fhág sé a theaghlach ar eagla fearg a dhearthár Esau, le cúis mhaith, de réir Gen.27:24, toisc go raibh rún aige é a mharú, tar éis beannacht a athar a bhí ag fáil bháis a atreorú, "meallta" ag a ruaig as aigne Rebeca a bhean. Sa fhuadach seo, léiríonn dhá ainm na gcúplaí a dtábhacht. Toisc gur úsáid an “Tempeur” craiceann fionnach chun Isaac, a d’éirigh dall, a mhealladh, rud a d’fhág go raibh a dheartháir níos sine “Gruagach” go nádúrtha. Tacaíonn daoine spioradálta lena chéile agus bhí Rebeca níos cosúla le Iacób ná le hEasau. Sa chaingean seo, tagann Dia salach ar rogha dhaonna agus fheoil Isaac arbh fhéarr leis Esau an sealgair a thug leis cluiche a raibh meas aige air. Agus deonaíonn Dia an bhreithchirt don té is dóichí air: Iacób an mealltóir.

Ag teacht go Laban, a uncail Aramaic, deartháir Rebekah, chun obair dó, titeann Jacob i ngrá le Rachel, an iníon is óige ach is áille de Laban. Is é an rud nach bhfuil a fhios aige ná go dtugann Dia air ina fhíorshaol, go dtugann sé ról fáidhiúil dó a chaithfidh a thionscadal sábháil a dhéanamh. Chomh maith leis sin, tar éis “seacht mbliana” d’obair chun a ionúin Rachel a fháil, cuireann Laban a

iníon is sine “Leah” air agus tugann sé dó mar bhean chéile í. Chun Rachel a fháil agus a phósadh, beidh air “seacht mbliana eile” a oibriú dá uncail. San eispéiris seo, déanann “Iacób” prophesy ar cad a chaithfidh Dia a dhéanamh ina thionscadal coigiltis. Óir déanfaidh sé féin freisin an chéad chomhghuaillíocht nach mbeidh ag teacht le mian a chroí, mar ní léireofar taithí Iosrael feilséantach agus náisiúnach leis an rath agus an ghlóir atá tuillte ag a mhaitheas. Tagann deireadh go dona le comharbas na “Breithiúna” agus na “ríthe” i gcónaí, in ainneoin roinnt eisceachtaí neamhchoitianta. Agus an bhean inmhianaithe is fiú a ghrá, ní bhfaighidh sé ach sa dara comhghuaillíocht tar éis a ghrá a thaispeáint agus a phlean slánaithe a nochtadh i ministreacht Íosa Críost; a theagasc, a bhás, agus a aiséirí. Tabhair faoi deara go bhfuil roghanna daonna agus diaga ar ais go hiomlán. Is é grása Iacób an Rachel neamhghlan, ach is é Dia an Leah bisiúil. Trí Iacób a thabhairt, ar dtús, Leah ina bhean chéile, cuireann Dia ar a fháidh an díomá a bheidh orthu beirt ina gcéad chomhghuaillíocht a bhrath. Sa taithí seo, fógraíonn Dia go mbeidh a chéad chomhghuaillíocht teip uafásach. Agus dheimhnigh diúltú an Meisias Íosa ag a shliocht an teachtaireacht prophetic seo. Is íomhá í Leah, nárbh í an ionúin a roghnaigh an fear pósta, í a dhéanann tairngreacht ar dhaoine tofa na comhghuaillíochta nua a mhair ar feadh i bhfad, de bhunadh págánach, gan aineolas faoi Dhia cruthaitheoir uathúil a bheith ann. Mar sin féin, rinne nádúr torthúil Leah prophesied cúnant a iompróidh go leor toradh chun glóire Dé. Agus deimhníonn Íseáia 54:1, ag rá, “ *Bíodh lúcháir ort, a ghasúir, sibhse nach iompraíonn níos mó! Bíodh bhur n-áthas agus bhur n-áthas ar lasadh, sibhse nach bhfuil pian orthu a thuilleadh! Óir is líonmhaire clann na tréigthe ná clann mhac an duine atá pósta, a deir an Tiarna .*” Anseo déanann na tréigthe tairngreacht, trí Leah, an cúnant nua, agus an ceann pósta, trí Rálál, an seanchúnant Eabhraigh.

Éiríonn Iacób Iosrael

Tar éis dó Laban saibhir agus rathúla a fhágáil, filleann Iacób agus na daoine ar leis é go dtí a dheartháir Esau, a bhfuil a fhearg chóir agus dhíoghail air. Oíche amháin, feictear Dia dó agus troideann siad i gcoinne a chéile go breacadh an lae. Dia wounds ar deireadh é sa cromáin agus insíonn dó go mbeidh sé as seo amach a dtugtar "Iosrael", mar gheall ar tháinig sé chun cinn bua troid Dia agus fir. San taithí seo, bhí Dia ag iarraidh íomhá an anam troda Iacób a léiriú agus é ag troid le creideamh. Arna bheith ainmnithe ag Dia Iosrael, faigheann sé an méid a bhí ag teastáil uaidh agus a bhí á lorg aige: a bheannacht ó Dhia. Tháinig beannacht Abrahám in Íosác mar sin trí bhunreacht Iosrael carnal a bheadh, bunaithe ar Iacób a tháinig chun bheith ina Iosrael, ina náisiún a raibh faitíos air go luath, tar éis imeacht ón Éigipt ón sclábhaíocht. Grásta Dé tar éis Esau a ullmhú, bíonn síocháin agus áthas ar an mbeirt dheartháir.

Agus a bheirt bhanchéile agus a mbeirt sheirbhíseach, fuair Iacób athair 12 buachaill agus gan ach cailín amháin. Steirile ar dtús cosúil le Sarai agus Rebecah, ach idéalach, faigheann Rachel beirt leanaí ó Dhia, Iósaef is sine agus Benjamin an duine is óige. Fuair sí bás ag breith a dara leanbh. Tairníonn sí mar sin deireadh an tseanchúnant a scoirfidh le bunú an chinn nua bunaithe ar fhuil atoning Íosa Críost. Ach sa dara hiarratas, déanann na himthosca básmhaireachta seo

tairngreacht ar chinniúint deiridh a dtoghaí a shábhálfar trína idirghabháil sona nuair a fhilleann sé ina ghné dhiaga glórmhar i Michael Íosa Críost. Tairnítear an aisiompú seo ar chás na ndaoine deiridh a roghnaíodh trí athrú ainm an linbh ar a dtugtar " *Ben-Oni* " nó "mac mo bhrón", ag an máthair atá ag fáil bháis, a athainmnítear ag Jacob, an t-athair, ". » *Benjamin* , "mac ceart" (taobh deas) nó, mac beannaithe. Mar dheimhniú, i Matt.25:33, cuirfidh Íosa Críost " *a chaoirigh ar a dheis agus na gabhair ar a chlé* ". Is é Dia a roghnaigh an t-ainm seo " *Biniáimin* ", chun a ghníomh fáidheachta amháin, agus chuige sin dúinne, óir is beag brí a bhí leis do Iacób; agus do Dhia, ní raibh an cáilitheoir " *ceart* " tuille ag Rachel idéalach. Forbraítear na nithe seo a bhaineann le deireadh an domhain i mínithe Ath.7:8.

An Joseph ionmholta

I stair Iosrael, beidh an ról a thugann Dia do Iósaef mar thoradh air chun ceannas a ghlacadh ar a bhráithre a dhíolann le ceannaithe Arabacha é, agus iad corraithe ag a cheannas spioradálta. San Éigipt, rinne a macántacht agus a dhílseacht meas air, ach bhí bean a mháistir ag iarraidh mí-úsáid a bhaint as, tar éis dó cur ina choinne, fuair Joseph é féin sa phríosún. Ann, ag míniú aisling, beidh imeachtaí mar thoradh air go dtí an chéim is airde faoi bhun an pharaoh: an chéad Vizier. Tá an t-ingearchlóg seo bunaithe ar a bhronntanas fáidhiúil mar a bhí ag Daniel ina dhiaidh. Chuir an bronntanas seo meas ar an bParóach a thug an Éigipt ar iontaoibh dó. Le linn gorta, rachaidh deartháireacha Iacób go dtí an Éigipt agus ansin déanfar Iósaef a réiteach lena bhráithre olc. Rachaidh Iacób agus Benjamin in éineacht leo agus seo mar a lonnaíonn na hEabhraigh san Éigipt i gceantar Ghosein.

An Exodus agus an Maoise dílis

Sclábhaithe, gheobhaidh na hEabhraigh i Maois, an leanbh Eabhrais a bhfuil a ainm a chiallaíonn "shábháil ó uiscí" na Níle, a d'ardaigh agus a ghlac iníon Pharaoh, an liberator ullmhaithe ag Dia.

Cé go cruaióinn agus go méadaíonn coinníollacha a sclábhaíochta, chun Eabhrais a chosaint, maraíonn Maois Éigipteach, agus teitheadh sé as an Éigipt. Tugann a thuras é go Midian, san Araib Shádach, áit a bhfuil cónaí ar shliocht Abrahám agus phós Cetura, a dhara bean, tar éis bhás Sára. Ag pósadh Zipporah, an iníon is sine dá athair chéile Ietro, 40 bliain níos déanaí, bhuail Maois le Dia agus é ag aoire a thréada i dtreo shliabh Horeb. Feictear an cruthaitheoir dó i bhfoirm tor gealbhruthach a dhóinn ach nach gcaitear. Nochtann sé a phlean d'Iosrael dó agus cuireann sé go dtí an Éigipt é chun imeacht a mhuintire a threorú.

Beidh deich bplá ag teastáil chun iachall a chur ar Pharaoh ligean dá sclábhaithe luachmhara imeacht gan bhac. Ach is é an deichiú cuid a ghlacfaidh tábhacht mhór fáidhiúil. Óir chuir Dia céadghin na hÉigipte chun báis, idir fhir agus ainmhithe. Agus an lá céanna, rinne na hEabhraigh ceiliúradh ar an gcéad

Cháisc na nGiúdach ina stair. Rinne Cháisc na nGiúdach tairngreacht ar bhás an Meisias Íosa, an “*céadghin*” agus “*Uan Dé*” glan agus gan smál a ofráladh in íobairt ar nós an “*uain*” a maraíodh ar lá an éithigh ón Éigipt. Tar éis íobairt Íosác a d’iarr Dia ar Abrahám, is é Cáisc an Eaxodus ón Éigipt an dara fógra fáidh ar bhás an Mheisias (Aontaithe) Íosa, nó, i dtéarmaí na Gréige, Íosa Críost. Baineadh an sliocht ón Éigipt i gcóir ar an 14ú^{lá} den chéad mhí den bhliain, timpeall an 15ú^{haois} R.Ch., timpeall 2500 bliain tar éis pheaca Éabha agus Ádhaimh. Deimhníonn na figiúirí seo am “400 bliain” de na “*ceithre ghlúin*” a thug Dia do na hAmóraigh, áitritheoirí thír Chanán.

Imeoidh bród agus spiorad ceannairceach Pharaoh lena arm in uiscí na “farrage rua” a aimsíonn a bhrí dá bhrí sin, toisc go dúnann sé orthu tar éis oscailt chun ligean do na hEabhraigh dul isteach ar thalamh na hAraibe Sádaí, ag an ceann theas leithinis na hÉigipte. Ag seachaint Midian, treoraíonn Dia a mhuintir tríd an bhfásach i dtreo Shliabh Shíonáí áit a dtabharfaidh sé a dhlí de na “deich nAitheanta” os a gcomhair. Roimh an fíor-Dhia amháin, is náisiún foghlamtha é Iosrael anois nach mór a thástáil. Chuige sin glaotar Maois chuige, ar shliabh Shinai agus coimeádann Dia é ann ar feadh 40 lá agus oíche. Tugann sé dhá tábla an dlí dó greanta lena mhéar diaga. I gcampa mhuintir na hEabhraise, tá neamhláithreachacht fhada Mhaois i bhfabhar na spioraid reibiliúnaigh a chuir brú ar Áron agus a chuir air glacadh le “lao órga” a chaitheamh agus a mhúnlú. Is é an t-eispéireas seo amháin a thugann achoimre ar iompar daoine reibiliúnaigh i dtreo Dé i gcónaí. Mar gheall ar a ndiúltú géilleadh dá údarás is fearr leo a bheith in amhras faoina bhfuil ann. Agus ní athraíonn pionóis iolracha Dé rud ar bith. Tar éis na 40 lá agus oíche na trialach seo, cáinfidh faitíos na bhfathach Chanán an pobal dul ar seachrán sa bhfásach ar feadh 40 bliain agus, gan ach an ghlúin atá faoi thástáil seo, beidh Iósua agus Caleb in ann dul isteach sa talamh a gheall Dia. timpeall na bliana 2540 ó pheaca Adam.

Is iad na príomhcharachtair sa scéal Genesis na haisteoirí i léiriúchán a d’eagraigh Dia cruthaitheoir. Tarchuireann gach duine acu ceacht, chun críche fáidhiúla nó nach ea, agus dheimhnigh an t-aspal Pól a dúirt in 1 Cor.4:9: “Ar son Dé, feictear domsa, a rinne muidne . . . *na haspail, an ceann deireanach de na fir, daortha chun báis ar bhealach, ós rud é gur seónna don domhan sinn, d’aingeal agus d’fhir* . » Ó shin i leith, scríobh teachtaire an Tiarna, Ellen G. White, a leabhar cáiliúil dar teideal “The Tragedy of the Ages”. Deimhnítear, dá bhrí sin, smaoineamh an “spéaclóra”, ach tar éis “réaltaí, na réaltaí” an leabhair naofa, is é seal gach duine againn ár ról féin a imirt, agus a fhios againn go bhfuil treoir óna dtaithí féin againn . curtha de dhualgas orthu aithris a dhéanamh ar a ndea-oibreacha, gan a gcuid earráidí a atáirgeadh. Maidir linne, agus Daniel (Is é mo Bhreitheamh Dia), fanann Dia “ár mBreitheamh”, atruacha, cinnte, ach “An Breitheamh” nach ndéanann aon eisceacht do dhuine ar bith.

Is tubaisteach an taithí atá ag náisiúnach Giúdach Iosrael, ach ní hé go bhfuil sé níos mó ná an creideamh Críostaí inár ré a chríochnaíonn le apostasy forleathan. Níor cheart go mbeadh ionadh orainn leis an chosúlacht seo, mar ní raibh in Iosrael an tseanchúnant ach micreacosc, sampla, de na daoine daonna a bhfuil an domhan ar fad ina gcónaí. Sin é an fáth go raibh fíorchreideamh chomh

tearc ann agus a bhí sa chúnant nua a tógadh ar an Slánaitheoir agus ar an “*Fhinné DÍlis*” Íosa Críost.

Ón Bíobla i gcoitinne

Déanann an Bíobla iomlán, dheachtú agus ansin spreagtha ag Dia dá sheirbhísigh daonna, ceachtanna prophetic; ó Gheineasas go dtí an Nochtadh. Cuirtear na gníomhaithe atá roghnaithe ag Dia i láthair dúinn mar atá siad i ndáiríre ina nádúr fíor. Ach chun teachtaireachtaí fáidhiúla a chur le chéile sa seómra suthain seo, is é Dia cruthaitheoir Eagraí na n-imeachtaí. Tar éis dó imeacht ón Éigipt, tugann Dia an ghné shaor dá dhlí neamhaí d’Iosrael ar feadh 300 bliain, aimsir na “breithiúna” a chríochnaíonn timpeall 2840. Agus sa tsaoirse seo, an filleadh ar an bpeaca, cuireann sé iallach ar Dhia pionós a ghearradh ar a mhuintir “seacht. amanna” a sheachadann sé ar deireadh do na Filistínigh, a gcuid naimhde oidhrechtúil. Agus “seacht n-uaire” ardaíonn sé “saoirseoirí”. Deir an Bíobla go *ndearna gach duine a raibh ag teastáil uaidh* sna laethanta sin . Agus bhí tráth na saoirse iomlán seo riachtanach chun an toradh a iompraíonn gach duine a nochtadh. Tá sé mar an gcéanna inár “*amanna deiridh*”. Na trí chéad bliain seo de shaoirse marcáilte ag filleadh leanúnach na n-Eabhraidheach ar an bpeaca, tugann Dia cuireadh dúinn iad a chur i gcomparáid leis na trí chéad bliain de shaol an fhíréin Enoch a chuireann sé i láthair dúinn mar eiseamláir dá thoghadh, ag rá: “*Shiúil Enoch le Dia trí chéad bliain, ansin ní raibh sé níos mó toisc gur ghlac Dia é*”; leis, ag déanamh air dul isteach ar dtús ina eternity cosúil le, tar éis dó, Moses agus Elijah, agus na naoimh resurrected ag bás Íosa, roimh gach tofa eile, lena n-áirítear na haspail Íosa Críost; déanfar iad go léir a aistriú nó a aiséirí ar an lá deiridh.

Tar éis sin na “breithiúna”, tháinig aimsir na ríthe agus ansin arís, tugann Dia ról fáidh dá chéad dá ghníomhaithe a dheimhníonn teachtaireacht dhul chun cinn an uilc i dtreo an mhaith dheiridh, is é sin, ón oíche, nó ón dorchadas , i dtreo an tsolais. Seo mar a rinne an bheirt fhear seo, Sól agus Dáiví, fáidh ar thionscadal iomlán phlean an tslánaithe a ullmhaíodh do na daoine tofa ar domhan, is é sin, an dá chéim nó an dá chomhghuaillíocht naofa as a chéile. Tóg liom é, ní bheidh Dáiví ina rí ach ar bhás Rí Sól, díreach mar a cheadaíonn bás an tseanchúnant suthain do Chríost a chúnant nua, a réimeas agus a thiarnas síoraí a bhunú.

Luaigh mé an t-ábhar seo cheana féin, ach ba mhaith liom a mheabhrú duit nach bhfuil dlisteanacht diaga ag monarcaí an domhain mar gur iarr na hEabhraigh ar Dhia rí a bheith acu “cosúil le náisiúin *eile* an domhain”, siad, “págánach”. Rud a chiallaíonn go bhfuil samhail na ríthe seo den chineál luachanna satanic agus ní diaga. Mar an gcéadna, ar son Dé, tá an rí mín, umhail croidhe, lán d’fhéiníobairt agus de thrócaire, ag déanamh seirbhíseach do chách, an oiread sin go bhfuil an diabhal cruadhach, uaibhreach, uaibhreach agus díspeagadh, agus iarrann sé. le freastal ar chách. Gortaítear go héagórach dá dhiúltú ag a mhuintir, ghéill Dia dá iarratas agus as a mhí-ádh, thug sé rí dó de réir caighdeáin an diabhail agus a chuid éagóra go léir. As sin amach , dá phobal Iosrael , **ach é féin amháin** , ríchíosa a fuarthas a dlisteanacht diaga .

Is éard atá i gcaint labhartha nó scríofa ná an modh malartaithe idir beirt daoine aonair. Is é an Bíobla an focal Dé sa chiall go bhfuil a chuid ceachtanna a tharchur chuig a créatúir earthly, tá Dia a bailíodh teistiméireachtaí dheachtú nó spreagtha dá sheirbhísigh; teistiméireachtaí a shórtáil, a roghnaigh agus a ghrúpáil aige le himeacht ama. Níor cheart go mbeadh ionadh orainn nuair a thugaimid faoi deara neamhfhoirfeacht an cheartais a bunaíodh ar domhan, mar gheall ar scoite amach ó Dhia, ní féidir le fir a gceartas a bhunú ach ar litir an dlí. Anois, insíonn Dia dúinn trí Íosa go “ *maraíonn an litir ach tugann an spiorad beatha* ”, an litir seo. Mar sin, ní féidir le scríoptúr naofa an Bhíobla a bheith ach ina “ *fhinnéithe* ” mar a léirítear in Ath. 11:3 ach ní “breithiúna” i gcás ar bith. Trí aithint nach bhfuil litir an dlí in ann breithiúnas cóir a thabhairt, nochtfaidh Dia fírinne a luíonn go hiomlán ar nádúr diaga a phearsa. Is é féin amháin atá in ann breithiúnas cóir a thabhairt, mar cuireann a chumas anailís a dhéanamh ar smaointe rúnda intinne a chuid créatúir ar a chumas fios a bheith aige ar spreagthaí na ndaoine a bhreithníonn sé, rudaí atá folaithe agus neamhaird ag créatúir eile. Ní sholáthraíonn an Bíobla mar sin ach an bonn do na teistiméireachtaí a úsáidtear le haghaidh breithiúnais. Le linn na “ *míle bliain* ” de bhreithiúnas neamhaí, gheobhaidh na naoimh roghnaithe rochtain ar inspreagadh na n-anam a bheidh á mbreithniú. In éineacht le hÍosa Críost, beidh siad in ann mar sin breithiúnas foirfe a thabhairt a bheidh riachtanach ós rud é go socraíonn an fíoras deiridh fad na fulaingthe a fulaingíodh sa dara bás. Ligeann an t-eolas seo ar fhíorspreagadh an chiontach dúinn tuiscint níos fearr a fháil ar thrócaire Dé i leith Cain, an chéad dúnmarfóir domhanda. Do réir an t-aon teisteas atá curtha i scríbhinn sa Bhíobla, do cuireadh Cain i dtreo éad tré rogha Dé chun ofráil Abel do bheannú agus d'easaontacht Cháin, gan fhios ag an dara ceann fáth na héagsúlachta so a bhí spioradálta agus fós gan neamhaird. Seo mar atá rudaí, tá an saol comhdhéanta de pharaiméadair agus de choinníollacha gan líon nach féidir ach le Dia a aithint agus a bhreith le heolas iomlán ar na fíricí. É sin ráite, fanann an Bíobla do na fir, an t-aon leabhar a chuireann i láthair i litreacha bunanna an dlí a thugann breithiúnas ar a ngníomhartha, agus iad ag fanacht lena smaointe rúnda a nochtadh do na naoimh roghnaithe ar neamh. Mar sin féin, is é ról na litreach ná an gníomh a cháineadh nó a bhreitheamh. Sin é an fáth, ina Revelation, go meabhraíonn Íosa d'fhir an tábhacht a bhaineann lena “ *hoibreacha* ” agus is annamh a labhraíonn sé faoina greideamh. I Séamas 2:17, mheabhraigh an t-aspal Séamas go bhfuil “ *creideamh gan oibreacha marbh* ”, ag dearbhú na tuairime seo freisin, nach labhraíonn Íosa ach ar na “ *oibreacha* ” maithe nó olca ginte ag creideamh. Agus le bheith ginte ag creideamh, is iad na saothair seo amháin a mhúineann an Bíobla faoi dhlíthe diaga. Ní chuirtear dea-ghníomhais a bhfuil meas ag an Eaglais Chaitliceach orthu san áireamh, toisc gur saothair dhaonnachtúla iad agus gur inspioráid iad.

In aimsir an deiridh, tá an Bíobla go hiomlán i léig agus cuireann an tsochaí dhaonna gné dhomhanda mistéireach agus bréag i láthair. Is ansin a thógann an focal “ *fírinne* ” atá mar thréith ag an mBíobla Naofa, briathar an Dé bheo, agus níos leithne, a thionscadal uilíoch domhanda, a thábhacht iomlán. Toisc go gcuireann díspeagadh ar an “ *fhírinne* ” uathúil seo ar an gcine daonna

tógáil ar luíonn i ngach réimse caidreamhach, tuata, reiligiúnach, polaitiúil nó eacnamaíoch.

An t-alt seo á scríobh ar an Sabbath an 14 Lúnasa, 2021, amárach, 15 Lúnasa, i gcruinnithe móra, tabharfaidh na híospartaigh a mhealltar de bharr reiligiún bréagach ómós don rúndiamhair satanach is rathúla dá ghairm bheatha, ó d'úsáid sé an "nathair" mar meán in "Eden": a cuma faoi íomhá na "Maighdean Muire". Ní raibh an fíor-bhean ina hóg a thuilleadh, mar tar éis Íosa, rug sí mic agus iníonacha; deartháireacha agus deirfiúracha Íosa. Ach faigheann bréaga bás go dian agus cuireann siad in aghaidh fiú na hargóintí is fearr sa Bhíobla. Is cuma, tar éis an 15 Lúnasa seo, ní bheidh fágtha ach don fheirg seo, ar a mhéad, ocht gceiliúradh chun Dia a ghreannú agus a fhearg chóir a mhúscailt a thitfidh ar chinn na ndaoine ciontach. Tabhair faoi deara gur roghnaíodh leanaí sa apparition seo chun fíis na "maighdeana" a fhíordheimhniú. An bhfuil siad chomh neamhchiontach agus a deir daoine agus a ligean orthu? A peacaigh a rugadh, cuirtear an neamhchiontacht i leith go héagórach, ach ní féidir linn, dá bhrí sin, iad a chur i leith na hintleachta. Bhí an fhís a fuair na leanaí seo an-dáiríre, ach is spiorad fíor-reibiliúnach é an diabhal freisin agus thiomnaigh Íosa Críost go leor dá fhocail dó chun rabhadh a thabhairt dá sheirbhísigh mar gheall air. Léiríonn an stair a chumhacht mhealltach mhealltach a thugann a íospartaigh mheallta agus mheallta chuig an "*dara bás*". Tá adhradh an diabhail ar fud na hEaglaise Pápaí agus Caitlicí Rómhánacha séanta ag Dia, sa véarsa seo ó Ath. 13:4: "**Agus adhradh siad an dragan, mar gheall ar thug sé údarás don Beast ; adhradh siad an beithíoch, ag rá, Cé atá cosúil leis an Beast, agus a fhéadfaidh troid ina aghaidh?**". Déanta na fírinne, is tar éis deireadh a chur leis an "*adhradh*" seo ar "*bheith*" shrianadh agus ghéarleanúint na bhfíor-naomh tofa Íosa Críost, in aimsir na caoinfhulaingthe a chuir cúinsí isteach air, a thosaíonn an t-adhradh seo. trí mheáin mhealltacha thaispeántais na "maighdeana" diabolical; "*bean*" in ionad an "*nathair*" tar éis don "*nathair*" an "*bhean*" a mhealladh a fear céile. Fanann an prionsabal mar a chéile agus tá sé chomh héifeachtach fós.

Am rogha dheireanach

Críochnaíonn an staidéar seo ar fhoilsithe diaga leis an anailís ar leabhar Geineasas a léirigh dúinn cé hé Dia i ngach gné dá phearsa. Tá sé díreach feicthe againn go bhfuil sé diongbháilte ina éileamh ar chách géilleadh óna chréatúir trí thástáil neamhghnách chreidimh a chur ar Abram nuair a bhí sé beagnach céad bliain d'aois; mar sin ní gá an riachtanas diaga seo a léiriú a thuilleadh.

Tráth na rogha deiridh atá molta ag Dia ó earrach na bliana 1843, agus níos cruinne ag teastáil ó 22 Deireadh Fómhair, 1844, tá breathnóireacht na Sabóide ag teastáil ó Dhia mar chruthúnas ar an ngrá a thug a naoimh tofa dó. Cuirtear an staid spioradálta uilíoch i láthair mar sin i bhfoirm ceist aonair a dhírítear ar gach ball d'eagraíochtaí reiligiúnacha, Críostaí, go heisiach.

An cheist a mharaíonn nó a chuireann tú beo go deo

An bhfuil impire, rí, nó pápa cumhachtaithe agus údaraithe chun na focail a labhair agus a scríobh Dia a athrú, nó faoina dheachtú mar a rinne Maois?

Tar éis dó gach rud a thuar, fiú an cheist seo, thug Íosa a fhreagra roimh ré, ag rá i Math. 5:17-18: “Ná smaoinigh go bhfuilim tagtha chun an dlí nó na fáithe a dhíothú; Níor tháinig mé chun deireadh a chur, ach chun comhlíonadh. Óir a deirim ribh go fírinneach, go dtí go n-imtheochaidh neamh agus talamh, **ní raghaidh aon bhreac nó aon teideal amháin ón dlighe go gcríochnuighthear gach ní** . » D’fhógair an t-Íosa céanna freisin go dtabharfaidh na focail a labhair sé breithiúnas orainne, in Eoin 12:47 go 49: “ *Má chloiseann duine ar bith mo chuid focal agus nach gcoimeádann sé iad, ní mise a thugann breithiúnas air; óir ní chun an domhan a bhreitheamh a tháinig mé, ach chun an domhan a shábháil. An té a dhiúltóidh domsa agus nach nglacann mo bhriathra, tá breitheamh aige; **tabharfaidh an briathar a labhair mé breith air sa lá deiridh** . óir níor labhair mé uaim féin; ach an tAthair a chuir uaidh mé, d’ordaigh sé é féin dom a bhfuil le rá agam agus a fhógairt. »*

Is é seo coincheap Dé ar a dhlí. Ach léirigh Dan.7:25 go raibh sé ar **intinn** “ **athrú** ” a dhéanamh air sa ré Chríostaí, ag rá faoi popaireacht Chaitliceach Rómhánach: “ *Labhróidh sé focail i gcoinne an Ard-Tháirde, déanfaidh sé cos ar bolg ar naoimh an Té is Airde.* ” -Ard, **agus beidh sé ag súil a athrú ar an aimsir agus an dlí** ; agus beidh na naoimh a sheachadadh isteach ina lámha ar feadh tamaill, agus uaireanta, agus leath ama. » Feirg a scoirfidh agus a mbeidh a fhios aige conas pionós ceart a ghearradh de réir véarsa 26 mar seo a leanas: “ *Tiocfaidh breithiúnas ansin, agus bainfead a tiarnas uaidh, a scriosfar agus a scriosfar go deo.* » Fógraíonn na “ *amanna* ” nó na blianta fáidhiúla seo a réimeas géarleanúna curtha i gcrích ar feadh 1260 bliain, ó 538 go 1798.

Cuirtear an “ **breithiúnas** ” seo i gcrích i roinnt céimeanna.

Is é an chéad chéim ullmhúcháin; is é obair **dheighilt** agus naomhú an chreidimh “Adventist” a bhunaigh Dia ó earrach na bliana 1843. Tá an Adventism **scartha** ó na reiligiúin Chaitliceacha agus Phrotastúnach. In Revelation, baineann an chéim seo leis na réanna “ *Sardis, Philadelphia agus Laodicea* ” in Ath.3:1-7-14.

Is féidir an dara céim a fhorghníomhú: “ *bainfimid a cheannas* ”. Is é an tuairisceán glórmhar Íosa Críost ag súil leis in earrach na bliana 2030. Na Adventists tofa isteach eternity **scartha** ó na unworthy Caitliceach, Protastúnacha agus reibiliúnaithe Adventist atá ag fáil bháis ar domhan. Cuirtear an gníomh i gcrích ag deireadh ré na “ *Laodiceae* ” de Rev.3:14.

Is é an tríú céim ná breithiúnas na marbh a thit, arna chur i ngníomh ag na daoine tofa a chuaigh isteach i ríocht neamhaí Dé. Tá na híospartaigh ina mbreithiúna agus ina n-aonar , déantar saol gach ceann de na reibiliúnaithe a mheas agus déantar pianbhreith deiridh i gcomhréir lena gciontacht a fhuaimniú. Socraíonn na habairtí seo fad na tréimhse “ *crá* ” is cúis le gníomh a “ *dara bás* ”. In Revelation, is é an téama seo ábhar Rev.4; 11:18 agus 20:4; seo ó Dan.7:9-10.

Ar an gceathrú dul síos, ag deireadh na seachtú mílaoise, an tSabóid mhór do Dhia agus do na daoine tofa i gCríost, tagann céim feidhmiúcháin na bpianbhreitheanna a thug Críost tofa agus a dhaoine tofa. I dtír an pheaca ina n-aiséirítear iad, scriostar na reibiliúnaithe daortha, “ *go deo* ”, trí *thine dara bás* . In Revelation, is é an breithiúnas feidhmiúcháin seo nó an “breithiúnas deiridh” téama Ath.20:11-15.

Ag tráth na rogha deiridh, **scarann dhá choincheap reiligiúnach do-réitithe** go cinntitheach, toisc go bhfuil siad thar a bheith i gcoinne a chéile. Cloiseann toghthaí Chríost a ghuth agus cuireann sé in oiriúint dá chuid éileamh an tráth a labhraíonn sé leo agus a ghlaonn sé orthu. Sa phost eile tá Críostaithe a leanann traidisiúin reiligiúnacha na gcéadta bliain d’aois amhail is gur ceist ama í an fhírinne agus ní hintleachta, réasúnaíocht agus fianaise. Níor thuig na daoine seo cad é an “*cúnant nua*” a léirigh an fáidh Ieremiah i Jer.31:31 go 34: “*Féuch, tá na laethanta ag teacht, a deir Iehova, nuair a dhéanfaidh mé le teach Iosrael agus le teach Iúdá. cúnant nua, ní cosúil leis an gconradh a rinne mé lena n-aithreacha, an lá a ghlac mé de lámh iad chun iad a thabhairt amach as tír na hÉigipte, cúnant a sháraigh siad, cé go raibh mé i mo mháistir orthu, a deir Iehova. Ach seo é an conradh a dhéanfaidh mé le teach Iosrael tar éis na laethanta sin, a deir an Tiarna: **Cuirfidh mé mo dhlí laistigh díobh, scríobhfaidh mé ar a gcroí é** ; agus beidh mise i m’ Dhia acu, agus beidh siadsan ina bpobal agamsa. Ní mhúinfidh an duine seo dá chomharsa, ná dá dheartháir a thuilleadh, ag rá: Bíodh a fhios agat YHWH! Óir beidh aithne ag cách orm, ón duine is lú go dtí an duine is mó, a deir an Tiarna; **Óir maithfidh mé a n-aingidheacht, agus ní chuimhneoidh mé a bpeaca níos mó** . » Cén chaoi a n-éireoidh le Dia “*scríobh sa chroí*» grá an duine dá dhlí naofa, rud nár éirigh le gnás an tseanchúnant a fháil? Tagann freagra na ceiste seo, agus an t-aon difríocht idir an dá chomhghuaillíocht, sa ghné de léiriú an ghrá dhiaga a cuireadh i gcrích trí bhás atonach an ionaid Íosa Críost inar corpraíodh é agus inar nochtadh é. Níor tháinig bás Íosa, áfach, chun deireadh a chur leis an chách géilleadh ach a mhalairt ar fad, thug sé na cúiseanna tofa le bheith níos géilliúla fós don Dia a bhí in ann grá a dhéanamh chomh láidir sin. Agus nuair a bhuan sé croí an duine, baintear amach an sprioc atá á lorg ag Dia; faigheann sé togha aclaí agus fiúntach a shíoraíocht a roinnt.*

Is ábhar deighilte í an teachtaireacht dheireanach a chuir Dia os bhur gcomhair san obair **seo** . Is é seo an pointe ríthábhachtach a dhéanann an difríocht ar fad idir an duine a roghnaítear agus an duine a thugtar air. Ina ghnáth-nádúr, ní maith le fear a bheith suaite ina nósanna agus ina choincheapa ar rudaí. Gidheadh, is gádh an suaitheadh so ó bheith i dtaithí na bréaga bunaithe, chun bheith ina cheann toghtha, ní foláir an duine do spréachadh agus d’iomchur chum oiriúnú don fhírinne a thaisbeánann Dia dó. Is ansin a **éilítear scaradh uathu siúd nach gceadaíonn Dia dóibh** . Ní mór don té a roghnófar a chumas a léiriú chun dúshlán a thabhairt go nithiúil a chuid smaointe, a nósanna, agus a naisc fhealsúnacha le daoine nach mbeidh an bheatha shíoraí i ndán dóibh go deo.

Maidir le hoifigigh tofa, tá tosaíocht reiligiúnach ingearach; Is é an sprioc ná nasc daingean a chruthú le Dia an chruthaitheora, fiú má tá sé chun aimhleasa an chaidrimh dhaonna. Do na tite, tá creideamh cothrománach; tugann siad tús áite don nasc atá bunaithe le daoine eile, fiú má tá sé chun aimhleasa Dé.

Adventism Seachtú Lá: Scaradh, ainm, stair

Bailítear na daoine tofa deiridh den chreideamh Críostaí le chéile go spioradálta chun Iosrael a dhéanamh de na “*12 threibh*” den Ath.7. Baineadh a

roghnú amach trí shraith tástálacha creidimh a bhí bunaithe ar an spéis a léiríodh sa bhfocal fáidhiúil a fhógraítear in Dan.8:14 an dáta 1843. Bhí sé chun ath-thosú Dé na Críostaíochta a chomóradh, go dtí gur léirigh an creideamh Caitliceach é. ó 538 agus de réir an chreidimh Phrotastúnach a tháinig ó aimsir an Reifirméisean ó 1170. Léirmhíniúidh véarsa Dan.8:14 mar a d'fhógair filleadh glórmhar Chríost, a theacht ba chúis lena “fhanacht”, sa Laidin “adventus” mar sin. an t-ainm Adventist a tugadh ar an taithí agus a leanúna idir 1843 agus 1844. De réir dealraimh, níor labhair an teachtaireacht seo ar an Sabbath, ach amháin i gcuma, toisc go marcálfaidh filleadh Chríost an iontráil isteach sa seachtú mílaoise, an Sabbath mór. prophesied, gach seachtain, ag an Sabbath an seachtú lá: an Satharn na nGiúdach. Aineolach ar an gceangal seo, ní raibh Adventists luath amach an tábhacht a thugann Dia do na Sabbath go dtí tar éis an am seo na trialach. Agus nuair a thuig siad seo, mhúin na ceannródaithe go daingean an fhírinne Sabbath cuimhne in ainm na heaglaise a foirmíodh, "ar an seachtú lá." Ach le himeacht ama, níor thug oidhrí na hoibre an tábhacht a thugann Dia don tSabóid a thuilleadh, trína incháilitheacht a cheangal le ham filleadh Íosa Chríost in ionad é a cheangal leis an dáta 1843 a léirigh tuar Daniel. Ba locht é an bunriachtanas diaga seo a chur ar athló agus ba é a iarmhairt, i 1994, diúltú Dé don eagraíocht agus dá baill a thug sé chuig an gcampa reibiliúnach a cháin sé cheana féin ó 1843 i leith. is fianaise é foras an chreidimh Chríostaí don éagumas seo atá ag an gCríostaíocht bhréagach glacadh leis **an scaradh de bhannaí daonna** . Easpa grá don fhírinne Dhiaga agus dá bhrí sin do Dhia féin atá i gceist, agus is é seo an ceacht deiridh i stair an chreidimh Chríostaí is féidir liom a mhíniú duit, chun tú a mhúineadh agus chun rabhadh a thabhairt duit, in ainm an Dé Uilechumhachtaigh. , YaHWéH-Michael-Íosa Críost.

Mar fhocal scoir, fós sa téama céanna seo, toisc gur chosain sé an praghas a bhain le scaradh spioradálta pianmhar dom, meabhraím an véarsa seo duit ó Matt.10:37 agus, toisc go ndéanann na véarsaí roimhe seo achoimre shoiléir ar charachtar deighilte an fhíorchreidimh Chríostaí. , luaim iad go léir ó véarsa 34 go véarsa 38:

*“ Ná ceap gur tháinig mé chun síocháin a thabhairt ar domhan; Níor tháinig mé chun síocháin a thabhairt, ach an claíomh. Óir táim tar éis teacht chun deighilt a chur idir fear agus athair, idir iníon agus a máthair, agus idir iníon-chéile agus a máthair chéile; agus naimhde fir a bheidh ina naimhde dá theaghlach féin. **An té a thugann grá dá athair nó dá mháthair níos mó ná mise, ní fiú dom é** , agus **an té a thugann grá dá mhac nó dá iníon níos mó ná mise** ; an té nach dtógann a chros agus nach leanann mise, ní fiú dom é. »* Tugann an véarsa 37 seo údar le beannacht Abrahám; thug sé fianaise go raibh grá aige do Dhia níos mó ná a mhac collaí. Agus ag meabhrú do dheartháir Adventist a dhualgas, ag lua an véarsa seo dó, scaradh ár cosáin agus fuair mé beannacht speisialta ó Dhia. Ansin thug an “deartháir” seo fanatic orm agus ón taithí seo, lean sé cosán traidisiúnta Adventist. An té a thug aithne dhom ar Aidbhint agus ar thairbhí an veigeatórais níos déanaí, fuair sé bás den ghalar Alseimer, agus mé fós i ndea-shláinte, beo agus gníomhach i seirbhís mo Dhé, 77 bliain d’aois, agus gan dul i muinín na ndochtúirí ná na gcógas. Téann an ghlóir go léir chuig Dia an chruthaitheora agus a chomhairle luachmhar. Go deimhin!

Chun achoimre a dhéanamh ar **stair an Adventism** ní mór dúinn cuimhneamh ar na fíricí seo a leanas. Faoin ainm “Adventist” seo, déanann Dia a naoimh dheireanacha a ghrúpáil le chéile tar éis forlámhas fada an chreidimh Chaitlicigh a dhlísteánú, **go reiligiúnach**, an Domhnach a bhunaigh Constantine I faoina ainm págánach “lá na gréine neamhchoncraithe” ar 7 Márta, 321. Ach Protastúnaigh nó Caitlicigh ab ea na hAidbhinte Luatha a thug ómós do Dhomhnach Críostaí a fuair bás le hoidhreacht. Roghnaíodh iad mar sin ag Dia mar gheall ar a n-iompar a bheith lúcháireach le filleadh Íosa Críost a fógraíodh dóibh i ndiaidh a chéile le haghaidh earrach na bliana 1843 agus 22 Deireadh Fómhair, 1844. Is i ndiaidh an roghnúcháin seo amháin a thug solas na Sabóide dóibh. i láthair. Chomh maith leis sin, bhí earráidí ollmhóra ina gcuid léirmhínte ar na tairngreachtaí le Daniel agus an Revelation a cheartaíonn mé sa saothar seo. Gan eolas ar an tSabóid, thóg na ceannródaithe teoiric an bhreithiúnais “imscrúdaitheach” mar a thugtar air nach raibh siad in ann riamh a cheistiú; fiú tar éis solas ar an Sabbath tugadh dóibh. Dóibh siúd nach bhfuil a fhios acu, meabhraím daoibh, de réir na teoirice seo, ó 1843, agus ansin ó 1844, ar neamh go scrúdaíonn Íosa leabhair na teistiméireachtaí chun a chuid tofa deiridh a roghnú nach mór a shábháil. Ach thug sainaitheint shoiléir pheaca an Domhnaigh brí bheacht do theachtairacht Dan.8:14, fiú san fhoirm droch-aistrithe de "**glanadh an sanctóir** ." Agus chruthaigh an droch-aistriúchán seo conspóidí dothuaslágha, mar gur bhain an abairt seo go príomha le comhlíonadh trí bhás atonála Íosa Críost de réir Eabhraigh 9:23: “Ba ghá mar sin, *ó bhí na híomhánna de na rudaí atá ar neamh le bheith. íonadh ar an modh so, an raibh na neithe neimhe féin d’íonghlanadh tré íobairtí ba mhó ná iad so . Óir ní dheachaigh Críost isteach i tearmann déanta leis na lámha, mar aithris ar an bhfírinne, ach ar neamh féin, chun go dtaispeánfaidh sé anois é os comhair gnás Dé ar ár son .”* Mar sin, íonaíodh gach ní a bhí le íonghlanadh ar neamh trí bhás Íosa Críost: mar sin níl aon bhrí loighciúil ag an mbreithiúnas imscrúdaitheach a thuilleadh. Tar éis bhás agus aiséirí Íosa, ní thagann aon pheaca nó peacach isteach ar neamh chun é a thruailliú arís, mar gheall ar ghlan Íosa a cheantar neamhaí trí Satan agus a lucht leanúna angelic a thiomáint go talamh, de réir Ath.12:7 ag 12 agus go háirithe i véarsa 9: “*Agus caitheadh amach an dragan mór, an nathair ársa, ar a dtugtar an diabhal agus Satan, a mheallann an domhain uile, caitheadh amach chun na talún é , agus caitheadh a aingil amach leis. »*

Tháinig an dara hearráid san Adventism oifigiúil freisin ón aineolas bunaidh ar ról na Sabóide agus bhain tábhacht mhór leis i bhfad níos déanaí. Dhírigh Adventists a n-aird go héagórach ar aimsir na tástála deiridh, an tástáil deiridh chreidimh, nach mbainfidh i ndáiríre ach leo siúd a bheidh fós beo ag an am a bhfillfidh Íosa Críost. Shíleadar go héagórach go h-éagórach go n-éireodh an Domhnach “*mar mharc an bheist*” ach amháin ag tráth na tástála deiridh seo, agus míníonn sé seo an lorg atá ar chairdeas le cleachtóirí an Domhnaigh mallaithe ag Dia, i ndáiríre, as a bhunadh. Is é an cruthúnas a thugaim ná go bhfuil “seacht trumpa” na hAth. 8, 9 agus 11 ann, agus tugann an chéad sé cinn acu foláireamh tar éis 321, ar feadh na ré Críostaí, do na daoine faoina gcleachtadh ar pheaca an Domhnaigh daortha trí Dia. Rud a léirigh Dan.8:12 cheana féin ag rá: “*Thug an t-arm suas leis an ~~stóiríobairt~~, mar gheall ar pheaca ; chaith an adharc*

an fhírinne chun na talún, agus d'éirigh leis a chuid gealltanais. » Bhí an “ **peaca** ” seo cheana féin, cleachtas an Domhnaigh mar oidhreacht shíbhialta ó Chonstaintín I ó 321 agus údar creidimh ag an bPápa Róimh ó 538, “ **marc an beithíoch** ” a luadh in Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. I 1995, tar éis dom diúltú don solas fáidhiúil a mhol mé idir 1982 agus 1991, rinne Adventism oifigiúil an earráid thromchúiseach a bhain le comhaontas a dhéanamh le naimhde fógartha agus nochta Dé. Sa ghníomh seo, déantar neamhaird iomlán ar shampla na n-uafás mór millteach a thug Dia ar Iosrael ársa mar gheall ar a chomhghuaillíochtaí leis an Éigipt, íomhá siombalach den pheaca tipiciúil; rud a fhágann gur mó fós an peaca Adventist.

Go deimhin, tar éis dóibh a bheith feasach ar ról na Sabóide agus ar an tábhacht a thugann sé don teideal Dia Cruthaitheoir, ba cheart go mbeadh a gcuid naimhde reiligiúnacha aitheanta go soiléir ag na daoine Adventist agus go seachnóidís aon chomhghuaillíocht fraternal leo. Toisc, toisc gurb é an **Satharn Sabbath** “ *séala an Dé bheo* ” ag Ath.7:2, ní fhéadfadh marc ríoga Dé cruthaitheoir, a namhaid, Dé Domhnaigh, a bheith ach “ *marc an beithíoch* ” de Rev.13:15.

Is cuimhin liom anseo go bhfuil cúiseanna an titim ar Adventism institiúideach oifigiúil iolrach, ach baineann an príomh agus is tromchúisí le diúltú an chaillfidh solais ar an aistriúchán fíor Daniel 8:14 agus an díspeagadh a léirítear i dtreo an míniú branda nua Daniel 12, arb é an ceacht atá aige ná dlisteanacht dhiaga na hAidbhinte ar an 7ú ^{lá a aibhsiú}. Is ansin a thagann an locht nach bhfuil a ndóchas curtha sa tuairisceán Íosa Críost a fógraíodh do 1994; mar a bhí déanta ag ceannródaíthe na hoibre in 1843 agus 1844.

Na príomhbhreitheanna Dé

Chríochnaigh cruthú an domhain agus na bhflaitheas, ar an séú lá insealbhaíonn Dia an duine ar an talamh. Agus is mar gheall ar iompar mí-umhail an chine daonna, agus dá bhrí sin an pheaca, a chuirfidh Dia faoi réir a bhreithiúnais iomadúla, as a chéile, i rith seacht míle bliain, é. Le gach ceann de na breithiúnais seo, déantar athruithe agus braitear iad ar bhealach nithiúil sofheicthe. Éilíonn na farasbairr a leanann an chine daonna na hidirghabhálacha diaga seo a bhfuil sé mar aidhm acu é a chur ar ais ar chonair na fírinne arna fhormheas ag a breithiúnas ceannasach.

Breithiúnais an tSeanchúnant .

1ú breithiúnas: Tugann Dia breithiúnas ar an bpeaca a rinne Éabha agus Ádhamh, atá mallaithe agus tiomáinte amach as “ ^{Gairdín} *Éidin* ”.

2ú breithiúnas: scriosann Dia an daonnacht reibiliúnach ag uiscí na “ *tuile* ” *domhanda* .

3ú breithiúnas: **Scarann** Dia fir le teangacha éagsúla tar éis a n-ingearchló ó “ ^{Thúr} *Babel* ”.

4ú breithiúnas : Déanann Dia comhghuaillíocht le hAbram a thagann chun bheith ina Abrahám ansin. San am seo, scriosann Dia **Sodom** agus Gomorrah, na cathracha ina gcleachtaítear peaca mór; an “ *eolas* ” fuathmhar agus mhaslach .

5ú breithiúnas: Tugann Dia Iosrael ó sclábhaíocht na hÉigipte, éiríonn Iosrael ina náisiún saor agus neamhspleách a gcuireann Dia a dhlíthe i láthair .

6ú breithiúnas: Ar feadh 300 bliain, faoina stiúir agus trí ghníomh 7 mbreithiúna ^{fuascailte}, seachadann Dia Iosrael ionradh ag a naimhde mar gheall ar pheaca.

7 breithiúnas: Ar iarratas ó na daoine, agus as a n-mhallacht, tá Dia in ionad na ríthe earthly agus a n-dinimicí fada (Ríthe Judah agus ríthe Iosrael) .

8ú breithiúnas : Díbrítear Iosrael go dtí an Bhablóin.

9 breithiúnas : Iosrael diúltaíonn an Dhiaga “Mesias” Íosa - Deireadh an cúnant d'aois. Tosaíonn an cúnant nua ar fhondúireachtaí fhoirceadal foirfe.

10ú breithiúnas: ^{Tá stát náisiúnta Iosrael} scriosta ag na Rómhánaigh i 70 .

Breithiúnais an Chúnaint Nua .

Tá siad luaite san Revelation ag na “ *seacht trumpaí* ”.

1ú breithiúnas : Ionraí Barbarian tar éis 321 idir 395 agus 538.

2ú breithiúnas: Bunú réimeas reiligiúnach an Phápa ¹538.

3ú breithiúnas: Cogaí na Reiligiúin: cuireann siad i gcoinne na gCaitliceach i gcoinne na leasaitheoirí Protastúnacha atá easaontaithe ag Dia: “ *na hypocrites* ” Dan.11:34.

4ú breithiúnas: scriosann aindiachas réabhlóideach na Fraince an mhonarcacht agus cuireann sé deireadh le díspeagadh Caitliceach Rómhánach .

5ú breithiúnas : 1843-1844 agus 1994.

– An tús: Tagann foraithe Dan.8:14 i bhfeidhm – éilíonn sé go gcríochnófar an obair a thionscain an Reifirméisean ó Peter Valdo, an sampla foirfe, ó 1170. Titeann an creideamh Protastúnach agus rugadh an Adventism go buacach : An reiligiúnach cáineadh cleachtas Dhomhnach na Róimhe agus tá údar agus éileamh ag Dia in Íosa Críost ó 1843 ar an Satharn Sabbath. Tá obair an athchóirithe críochnaithe agus críochnaithe mar sin.

– An deireadh: “ *urlactha* ” ag Íosa, fuair sí bás go hinstitiúideach i 1994, de réir na teachtaireachta a seoladh chuig “ *Laodicea* ”. Thosaigh breithiúnas Dé agus a theach ag dul faoi thástáil marfach ar chreideamh fáidh. Dícheadaithe, chuaigh an t-iaroifigeach tofa isteach i gcampa na reibiliúnaithe Caitliceacha agus Protastúnacha.

6ú breithiúnas: Déantar an “6ú trumpa” i bhfoirm an Tríú Cogadh Domhanda, an uair seo núicléach, a gcuirtear síos air in Dan.11:40 go 45. Eagraíonn na marthanóirí an rialtas uilíoch deiridh agus déanann siad an chuid eile den chéad lá éigeantach a *athchóiriú trí* foraithe. Mar thoradh air sin, cuireadh cosc ar scíthe ar an seachtú lá Sabbath, Dé Sathairn, toirmiscthe faoi phionós na smachtbhannaí sóisialta ar dtús, ansin, ar deireadh, a phionósú báis le foraithe nua.

7ú breithiúnas: roimh am na seacht bplá deireanach a thuairiscítear in Rev. 16, in earrach na bliana 2030, cuireann tuairisceán glórmhar Chríost deireadh le láithreach na sibhialtacha domhanda daonna . Tá an chine daonna díothaithe. Ní

ghanfaidh ach Sátan ina phríosúnach ar an domhan uaigneach, “abyss” Rev. 20, ar feadh “*míle bliain*”.

8ú breithiúnas: Tógtha suas chun na bhflaitheas ag Íosa Críost, a thogtha dul ar aghaidh chun breithiúnas a thabhairt ar na mairbh olc. Seo é an breithiúnas a luadh in Rev.11:18.

9^{breithiúnas} : an breithiúnas deiridh; aiséirítear na mairbh olca chun caighdeán an “*dara bás*” a fhulaingt mar gheall ar an “*loch tine*” a chlúdaíonn an talamh agus a itheann leo gach rian de na hoibreacha de bharr an pheaca.

10ú^{breithiúnas} : Déantar an talamh agus na flaithe thruaillithe a athnuachan agus a ghlóiriú. Fáilte roimh na toghaí go ríocht nua shíoraí Dé!

Dhiaga ó A go Z, ó Aleph go Tav, ó alfa go óimige

Níl aon rud i gcoiteann ag an mBíobla le leabhair eile atá scríofa ag daoine ach amháin a chuma amhairc ar an dromchla. Toisc i ndáiríre, ní fheicimid ach a dhromchla a léimid de réir coinbhinsiúin scríbhneoireachta a bhaineann go sonrach le teangacha na hEabhraise agus na Gréigise, inar cuireadh na buntéacsanna ar aghaidh chugainn. Ach sa Bhíobla á scríobh aige, d’úsáid Maois Eabhrais ársa a raibh litreacha na haibítire éagsúil leis na litreacha reatha, cuireadh litir chun litreach ina n-áit le linn na deoraíochta sa Bhablóin, gan fadhbanna a chruthú. Ach bhí na litreacha greamaithe dá chéile gan spás a chur ar na focail, rud nach raibh éasca le léamh orthu. Ach taobh thiar den mhíbhuntáiste seo tá an buntáiste a bhaineann le focail éagsúla a fhoirmiú ag brath ar an rogha litreach a roghnaítear chun tús a chur leis. Tá sé seo indéanta agus tá sé léirithe, rud a chruthaíonn go bhfuil an Bíobla i ndáiríre i bhfad níos faide ná na féidearthachtaí a bhaineann le samhlaíocht agus gnóthachtáil an duine. Ní féidir ach le smaoineamh agus cuimhne an chruthaitheora neamhtheoranta Dia a cheapadh dá leithéid de shaothar. Toisc go léiríonn an bhreathnóireacht seo ar illéamhanna an Bhíobla gur roghnaigh agus gur spreag Dia gach focal a fheictear ann do na scríbhneoirí éagsúla ina leabhar le himeacht ama go dtí an ceann deireanach, a Revelation nó Apocalypse.

Timpeall 1890, léirigh an matamaiticeoir Rúiseach Yvan Panin go raibh figiúirí uimhriúla ann i ngnéithe éagsúla de thógáil téacsanna bíobalta. Toisc go bhfuil i gcoiteann ag an Eabhrais agus an Ghréigis go n-úsáidtear litreacha a n-aibítirí mar uimhreacha agus mar uimhreacha freisin. Chuir na léirithe a rinne Yvan Panin go mór le ciontacht na bhfear nach nglacann go dáiríre le Bíobla Dé. Toisc mura mbíonn aon tionchar ag na fionnachtana seo ar dhaoine a dhéanamh cumasach do ghrá a thabhairt do Dhia, mar sin féin baineann siad dlisteanú ar bith as gan a chreidiúint ina shaol. Léirigh Yvan Panin mar a bhí an uimhir “seacht” uileláithreach le linn thógáil an Bhíobla, go háirithe sa chéad véarsa de, in Gen.1:1. Tar éis dom a léiriú gurb é an seachtú lá Sabbath “*séala an Dé bheo*” ag Ath.7:2, ní dheimhníonn an saothar seo ach an fhianaise a d’aimsigh an matamaiticeoir iontach seo a thairg eolaithe dúshlánacha, dá chuid ama agus dár gcuid féin, cruthúnas eolaíoch do-chonspóideach. .

Ó rinne Yvan Panin, tá anailís déanta ag an ríomhaireacht nua-aimseartha ar 304,805 comhartha na litreacha atá sa Scrioptúr an t-aon chomhghuaillíocht ársa agus cuireann bogearraí léamha éagsúla ar fáil trí gach litir a chur ar

sheicchlár ollmhór a dtosaíonn a bhféidearthachtaí ailínithe le líne chothrománach amháin den 304805 litir go dtí go bhfaightear líne ingearach shingil de na 304805 litir seo; agus idir an dá ailíniú mhór seo na comhcheangail idirmheánacha gan líon. Faighimid teachtaireachtaí a bhaineann leis an domhan talún, a imeachtaí idirnáisiúnta agus ainmneacha na ndaoine ársa agus nua-aimseartha agus tá na féidearthachtaí ollmhór mar is é an t-aon riachtanas atá ann spás comhionann a choinneáil (ó 1 go n...) idir gach litir de na focail a fhoirmítear. Chomh maith le hailínithe cothrománacha agus ingearacha, tá an iliomad ailíniú fiar, ó bhun go barr agus ó bhun go barr, ó dheas ar chlé agus ó chlé go deas.

Dá bhrí sin, ag tógáil íomhá na farraige, deimhním go bhfuil ár n-eolas ar an mBíobla ag leibhéal a dhromchla. Nochtfar do na daoine tofa an méid a bhí ceilte le linn na síoraíochta ina rachaidh siad isteach. Agus cuirfidh Dia iontas fós ar a mhuintir ionúin lena chumhacht ollmhór gan teorainn.

Ar an drochuair ní féidir leis na taispeántais aoibhne seo croíthe an duine a athrú ionas go dtiocfaidh siad chun grá a thabhairt do Dhia “ *lena n-uile chroí, lena n-anam go léir, lena n-uile neart, lena n-intinn go léir* ” (Deu.6:5; Mat . 22:37); de réir a iarrata cóir. Beidh sé cruthaithe ag taithí na cruinne, ní athraíonn daoine náire, iomardú, agus pionóis, agus is é sin an fáth go bhfuil tionscadal coigilte Dé bunaithe ó thús na beatha saor in aisce ar an véarsa seo: “Cailleann grá foirfe eagla” (1 Eoin 4:18). Tá roghnú na ndaoine tofa bunaithe ar a léiriú ar ghrá foirfe do Dhia, a nAthair neamhaí. Sa “ *grá foirfe* ” seo, níl aon ghá le dlí ná le haitheanta a thuilleadh, agus ba é an chéad duine a thuig é seo an sean-Enoch a thaispeáin Dia a ghrá trí “ *shiúl leis* ”, cúramach gan aon rud a dhéanamh chun míshásamh a dhéanamh air. Mar gheall ar géilleadh is éard atá i gceist le grá agus le grá ná géilleadh d'fhonn pléisiúir agus áthas a thabhairt don duine is fearr leat. Ina foirfeachta diaga, tháinig Íosa ar a sheal chun an ceacht seo de ghrá “ *fíor* ” a dhearbhu tar éis na gcéad mhúnlaí daonna, Abraham, Maois, Éilias, Daniel, Iób agus go leor eile nach bhfuil a n-ainmneacha ach ag Dia ar eolas.

Deformations mar gheall ar am

Níl aon teanga amháin ar domhan nach bhfuil éabhlóidí agus claochluithe déanta aici de bharr spiorad claon na daonnachta. Agus san ábhar seo, níor éalaigh an Eabhrais an tslua dhaonna seo i dtreo nach bhfuil sa téacs Eabhraise, dar linne bunaidh, cheana féin níos mó ná an bunchóip de scríbhinní Mhaois i riocht cuid de shaobhadh. Tá an fhionnachtain seo faoi chomaoin agam as saothar Ivan Panin agus an fhíric gur digitigh sé an focal Dia leis an téarma Eabhraise “*elohim*” sa leagan den téacs Eabhraise a d’úsáid sé in 1890, in Gen.1:1. San Eabhrais, is é “*elohim*” an t-iolra de “*eloha*” a chiallaíonn dia san uimhir uatha. Tá tríú foirm ann: “*Él*”. Úsáidtear é chun an focal Dé a cheangal le hainmneacha: Daniel; Samúéil; Beitol; srl... Faigheann na téarmaí seo a shonraíonn an Dia fíor príomhlitir inár n-aistriúcháin chun an difríocht idir an Dia fíor agus déithe bréagacha págánacha na ndaoine a mharcaíl.

Leagann an Bíobla béim go ceart agus go dian ar an bhfíric gur “amháin” é Dia a fhágann gur “*Eloha*” é, an t-aon “*eile*” atá fíor. Sin é an fáth, tríd an bhfocal iolra “*elohim*” a chur i leith é féin i nGeineas 1 agus in áiteanna eile, go seolann

Dia teachtaireacht chugainn trína ndeir sé go ceart go bhfuil sé ina Athair ar iliomad saolta atá ann cheana féin do chruthú ár gcóras trastíre. nó toise, agus na saolta go léir a bheidh le feiceáil ar domhan. Bhí na saolta neamhaí seo cruthaithe cheana féin roinnte ar an bpeaca a bhí le feiceáil ina chéad chréatúr saor. Trí é féin a ainmniú leis an bhfocal “elohim”, dearbhaíonn an cruthaitheoir a údarás thar gach a bhfuil ina chónaí agus a rugadh uaidh. Is sa cháil seo a bheidh sé in ann níos déanaí, in Íosa Críost, peacaí an iliomad daoine tofa a iompar agus a shábháil, trí bhás atonach amháin, an iliomad saolta daonna. Mar sin ainmníonn an focal “elohim”, iolra, Dia ina chumhacht chruthaitheach ar gach saol. Propheses an téarma seo freisin na róil iolracha a bheidh aige ina thionscadal an tslánaithe ina bhfuil sé cheana féin den chuid is mó agus i ndiaidh a chéile, " *Athair, Mac agus Spiorad Naomh* " a ghníomhóidh tar éis baisteadh a íonú agus sanctify shaol a tofa. Baineann an t-iolra seo freisin leis na hainmneacha éagsúla a iompróidh Dia: Mícheál dá aingil; Íosa Críost ar son a dhaoine tofa ceannaithe trína fhuil.

Mar shampla de na saobhadh de bharr claonta daonna tugaim ainm an bhriathair “beannaigh”, arna shloinneadh san Eabhrais leis an bhfréamh “brq” agus aistrefar a rogha gutaí a úsáidtear mar “beannaigh” nó “mallacht”. Déanann an saobhadh claon seo brí na teachtaireachta maidir le Iób a shaobhadh, dá ndeir a bhean chéile “ *beannaigh Dia agus faigh bás* ”, agus ní “ *mallach-Dia agus faigh bás* ”, mar a mholann na haistritheoirí. Sampla eile d’athrú claon insidious, sa Fhraincis tá an abairt “cinnte” a chiallaíonn ar dtús áirithe agus iomlán tar éis glacadh leis i smaoinimh an duine an bhrí “b’fhéidir”, go hiomlán os coinne. Agus is fiú an sampla deireanach seo a lua mar beidh tábhacht leis agus beidh iarmhairtí tromchúiseacha aige. San fhoclóir “petit Larousse” thug mé faoi deara athrú maidir le sainmhíniú an fhocail “Domhnach”. Tugadh isteach é mar an chéad lá den tseachtain i leagan 1980, agus rinneadh an seachtú lá de i leagan na bliana dár gcionn. Ní mór do pháistí Dé na fírinne, dá bhrí sin, a bheith fainiciúil faoi na coinbhinsiúin éabhlóideacha a bhunaigh fir mar as a chuid féin, murab ionann agus iad, ní athraíonn Dia an cruthaitheoir mór agus ní athraíonn a luachanna, díreach cosúil le hord rudaí agus rudaí. an t-am a bhunaigh sé ó bhunú an domhain.

Tá saothar claon na daonnachta marcáilte fiú téacs Eabhraise an Bhíobla, áit a sanntar gutaí go héagórach gan iarmhairtí do shlánú, ach chun a leagan oifigiúil a chosaint, d’ullmhaigh Dia tríd an modh uimhriúil, modhanna chun an fíor-théacs a aithint ón bréige. . Ligeann sé seo dúinn a fhíorú agus a thabhairt faoi deara go bhfuil figiúirí uimhriúla iomadúla ann a shainíonn go huathúil an leagan barántúil bíobla, san Eabhrais mar atá sa Ghréigis, nár athraíodh a chomharthaí ón 2ú haois ^{R.Ch.} .

Athchóiríonn an Spiorad an fhírinne faoi fhírinniú trí chreideamh (trí chreideamh an duine)

Tá saobhadh an téacs bíobla díreach luaite agam; rudaí mar gheall ar aistritheoirí iolracha na scríbhinní bunaidh. Chun a mhuintir chríoch-ama a shaibhriú, athchóiríonn Spiorad na Fírinne a bhfírinne, ag díriú aigne a dtoghaí i

dtreo téacsanna ina bhfuil saobhadh suntasach fós. Is é seo atá díreach curtha i gcrích ar an Sabbath seo an 4 Meán Fómhair, 2021, go dtí an pointe gur thug mé an t-ainm “criostail sabóid”. D'fhág mé rogha an téama le staidéar a dhéanamh ar dheirfiúr Ruanda a roinnimid dul chun cinn ár Sabóide ar líne léi. Mhol sí “firinníú trí chreideamh.” Thug an staidéar fíor-fhionnachtana tábhachtacha dúinn a dhéanann ár dtuiscint ar an ábhar seo an-soiléir.

Sa Bhíobla, in 1 Peit.1:7, samhlaíonn an Spiorad creideamh trí ór íonaithe: “ *go mbíonn moladh, glóir agus onóir mar thoradh ar thástáil do chreidimh, atá níos luachmhaire ná an t-ór a chailltear, cé go dtrialtar le tine é, moladh, glóir agus onóir. Íosa Críost le feiceáil.* ” Tuigimid cheana ó'n chomparáid sin gur fíor-neamhghnáthach é creideamh, fíor-chreideamh: faighimid púróga agus clocha i ngach áit, ní h-amhlaidh atá an t-ór.

Ansín, ó véarsa go véarsa, choinnigh muid ar dtús: “ *gan chreideamh nach féidir Dia a shásamh* ”, de réir Eabh.11:6: “ *Agus gan chreideamh nach féidir é a shásamh; óir ní foláir don té a thagann chun Dé a chreidiúint go bhfuil Dia ann, agus gurb é luach saothair na ndaoine a iarrann é.* » Tá dhá theagasc ceangailte le creideamh: creideamh ann, ach freisin, an chinnteacht go dtugann sé beannacht do “ *dhóibh siúd a lorgaíonn é* ”, le fírinne, mionsonra tábhachtach nach féidir é a mhealladh. Agus ós é sprioc an chreidimh bheith taitneamhach leis, freagróidh an té toghtha do ghrádh Dé tré ghéilleadh d'á orduighthe agus dá aitheantaibh go léir a thaisbeánann Sé i n-ainm a ghráidh dá chréatúir. Cuirtear toradh an cheangail seo de ghrá, a cheanglaíonn ar nós maighnéad leo siúd a thugann grá dá chéile agus a thugann grá do Dhia i gCríost, i láthair dúinn sa teagasc cáiliúil a luadh i 1 Cor.13 a chuireann síos ar fhíorghrá atá taitneamhach le Dia. Tar éis an léite seo, smaoinigh mé ar an teachtaireacht nach lú chomh mór le rá a tugadh in HabaKuk 2:4: “ *... beidh an fíréan beo de réir a chreidimh* ”. Ach, sa véarsa seo deir an t-aistriúchán a mhol Louis Segond dúinn: “ *Féuch, tá a anam sáite, níl sé ina seasamh ann; ach beidh an righteous beo trína chreideamh.* » Le fada an lá, chruthaigh an véarsa seo fadhb dom nach raibh iarracht déanta agam í a réiteach. Conas is féidir le Dia breith a thabhairt ar dhuine “ *críochnaithe* ” le bród? An té, de réir Pro.3:34, Séamas 4:6 agus 1 Peadar 5:5, “ *a chuireann in aghaidh na n-uaibhreach, ach a thugann grásta do na daoine baoghal* ”? Tháinig an réiteach le fáil sa téacs Eabhraise an focal “ *unbelieving* ” in ionad an fhocail “ *ata* ” a luadh i Segond agus le iontas fuairéamar, i leagan “Caitliceach” Vigouroux, an t-aistriúchán maith agus chomh loighciúil a dhéanann an t-aistriúchán breá soiléir. teachtaireacht ón Spiorad. Mar, go deimhin, spreagann an Spiorad i Habacuc teachtaireacht i stíl atá spreagtha cheana féin ag an Rí Solamh i bhfoirm a sheanfhocail ina gcuireann sé paraiméadair fhreasúra na gcodarsnachtaí iomlána i bhfeidhm; anseo i Habacuc, “ *neamhchreideamh* ” agus “ *creideamh* ”. Agus do réir Vigouroux agus bonn na Laidine Vulgate dá aistriú, léaghtar sa rann: “ *Féuch, an té nach gcreideann, níl a anam ceart ann; ach mairfidh an fíréan **de réir a chreidimh*** . » Tríd an dá chuid den véarsa a chur i leith an ábhair chéanna, déanann Louis Segond teachtaireacht an Spioraid a shaobhadh agus cuirtear cosc ar a léitheoirí an teachtaireacht dhílis a thugann Dia a thuiscint. Agus an rud deisithe, gheobhaidh muid amach anois conas a dhéanann Habacuc cur síos beacht ar thrialacha an “Adventist” 1843-1844, 1994, agus an dáta deiridh a bhaineann le

fíorfhillleadh deiridh Chríost, earrach na bliana 2030. Go deimhin, tá an solas nua seo le déanaí a shocraíonn fillleadh Chríost do 2030 ligeann dúinn tuiscint níos fearr agus fíordheimhnithe a dhéanamh ar na heispéiris Adventist comhleanúnacha a deimhníodh cheana, in Ath. 10:6-7, leis an abairt: “ní bheidh aon mhoill níos mó ... ach beidh *rúndiamhair Dé ann. bainte amach.*” Don léiriú seo, glacaim téacs Habacuc 2 ón tús, ag cur isteach na tuairimí míniúcháin.

Leagan L.Segond arna mhodhnú agam

Véarsa 1: “ *Beidh mé ag mo phost, agus seasfaidh mé ar an túr; Féachfaidh mé féachaint cad a déarfaidh IaHá liom, agus cad a thabharfaidh mé freagra i m'argóint.* »

Tabhair faoi deara dearcadh “fanacht” an fháidh a bheidh mar thréith ag triail an Adventist, an Spiorad ag insint dúinn i dteachtaireacht Dan.12:12: “Is beannaithe **an té a fhanann go dtí 1335 lá**”. Chun a thuiscint go soiléir, tá brí na “ *argóinte* ” seo tugtha dúinn sa chaibidil roimhe seo mar is í an fhadhb a d’ardaigh Habacuc síneadh a chur le rathúnas na n-aingidh ar an talamh: “An *folmhóidh sé a líon chuige seo, agus marú- an ndéanann sé náisiúin i gcónaí, gan spáráil?* » (Hab 1:17). Sa mhachnamh seo agus sa cheistiú seo, samhlaíonn Habacuc iompar gach fir a dhéanann an breathnóireacht chéanna go dtí deireadh an domhain. Chomh maith leis sin, cuirfidh Dia a fhreagra i láthair trí ábhar an fhíll Íosa Críost a mholadh go propheticall, a chuirfidh deireadh, go cinntitheach, le ceannas na n-aingidh, díspeagúil, unbelieving, unfaithful agus rebellious.

Rann 2: “ *Labhair an Tiarna liom, agus dúirt sé: Scríobh an tuar: grean ar táibléad í, ionas go léifear go coitianta í.* »

Idir 1831 agus 1844, chuir William Miller táblaí i láthair ag achoimre ar a chuid fógraí a rinne prophesied ar ais Íosa Críost ar dtús in earrach na bliana 1843, ansin i titim na 1844. Idir 1982 agus 1994, mhol mé freisin agus fós a mholadh do Adventists agus do dhaoine eile. , ar cheithre thábla, achoimre ar na soilse fáidhiúla nua a spreag Tiarna na Fírinne dár “ *n-am deiridh* ”. Mura dtuigfí na fíor-iarmhairtí a bhain leis an gcruachás seo de 1994 ach amháin tar éis an ama marcáilte, mar a bhí i 1844, tá an dáta agus a ríomh fíordheimhnithe go dtí an lá inniu ag Spiorad an Dé bheo.

Véarsa 3: “ *Oir is tuar í a bhfuil a cuid ama ceaptha cheana féin,* ”

Nochtadh an t-am seo atá ceaptha ag Dia ó 2018. Ag díriú ar dháta fillleadh Íosa Críost, is é earrach 2030 an t-am ceaptha seo.

“ *Tá sí ag siúl i dtreo a deiridh, agus ní bheidh sí bréag;* »

Déanfar fillleadh Chríost buaiteach a chur i gcrích ina am cuí, agus an tuar a fhógraíonn é “ *ní bréag* ”. Is cinnte go bhfillfidh Íosa Críost in earrach na bliana 2030.

“ *Má chuirtear moill air, fan leis, mar tarlóidh sé, is cinnte go dtarlóidh sé.* »

Má shocraigh Dia an dáta, dó, déanfar fíorfhillleadh Chríost a bhaint amach ag an am socráithe seo nach raibh a fhios aige ach go dtí 2018. Dá bhrí sin ní bhaineann an mhoill mholta, “má chuireann sé moill”, ach le *fír* , toisc go gcoimeádann Dia an ceart úsáid a bhaint as fógraí bréagacha ar ais Íosa Críost a ligfidh dó a thástáil, i ndiaidh a chéile, i 1843, 1844, 1994 agus go dtí ár n-am deiridh, creideamh na Críostaithe a mhaíonn a bheith ina shlánú, a ligeann dó a

roghnú a toghaí. . Úsáideann Dia na fógraí bréagacha réamh-mheasta seo maidir le fillleadh Íosa Críost, chun scaradh go dtí deireadh an domhain, " an chruithneacht ón moll, na caoirigh ó na gabhair ", na dílis ó na heasláin, " na creidmhigh ó na creidmhigh. », an roghnaithe de na tite.

Deimhníonn an véarsa paraiméadar “ *ionchas* ” na hAidbhinte atá fós ina ghné thuairisciúil de na naoimh dheireanacha atá curtha ar leataobh agus séalaithe ag cleachtadh an fhíor-seachtú lá Sabbath ó thitim na bliana 1844, deireadh an dara triail Adventist. Sa véarsa seo, leagann an Spiorad béim ar an nóisean de **chinnteacht** atá mar thréith ag fillleadh Chríost an bua, an fuascailteoir agus an díotálaí.

Leagan vigouroux

Véarsa 4: “ *Féach, an té atá anachreidmheach, níl anam ceart aige; ach mairfidh an fírén **de réir a chreidimh**.* . »

Nochtann an teachtaireacht seo an breithiúnas a dhéanann Dia ar dhaoine faoi réir na gceithre thriail Adventist atá nasctha leis na dátaí 1843, 1844, 1994 agus 2030. Tá fíoras Dé géar i ngach ceann de na réanna. Tríd an bhfógra fáidhiúil déanann Dia na Críostaithe “ *fochraiceacha* ” a nochtadh a nochtann a nádúr “ *neamhchreidmheach* ”, trí fhógraí fáidhiúla a theachtairí roghnaithe nó a chuid fáithe a scanrú. I gcodarsnacht lom, tugann na daoine tofa glóir do Dhia trína theachtairí fáidhiúla a fháil agus cloí leis na treoracha nua a nochtann siad. Meastar san am gcéanna an chách géilleadh seo, dar le Dia a bheith “ *taitneamhach* ”, an fhírénantacht a chuirtear i leith ainm Íosa Críost a chaomhnú.

Is é an creideamh umhail seo “as grá” do Dhia amháin a mheastar gur fiú dul isteach sa tsíoraíocht atá le teacht. Is é an té a ghlanann fuil Chríost óna bpeacaí amháin, is “ *trína chreideamh atá sé slán* “. Toisc gur freagra pearsanta é freagra an chreidimh, is é seo an fáth a dtugann Íosa aghaidh ar a chuid teachtaireachtaí, ina aonar, chuig na cinn roghnaithe, mar shampla: Matha.24:13: “ *Ach an té a bhuannaíonn go dtí an deireadh beidh sé shábháil.* ” Is féidir creideamh a bheith comhchoiteann má chomhlíonann sé caighdeán amháin. Ach beware! Tá éilimh an duine míthreorach, mar is é Íosa amháin a chinneann cé a shábháilfear nó a chaillfear de réir a bhreithiúnais ar an gcreideamh a léirigh iarrthóirí ar mian leo dul isteach ar neamh.

Go hachomair, sna véarsaí seo de Habacuc, nochtann agus deimhníonn an Spiorad an ceangal dlúth agus **doscartha** atá ag “ *creideamh* ” agus “ *na hoibreacha* ” a ghineann sé; rud a d’ardaigh an t-aspal Séamas cheana (Jac.2:17: “ *Mar sin is le creideamh é: mura bhfuil oibreacha aige, tá sé marbh ann féin.* ”); rud a thugann le tuiscint go ndearnadh míthuiscint agus míthuiscint ar ábhar an chreidimh ó thús an tsoiscéil. Níor cheangail cuid acu, cosúil leis an lá atá inniu ann, ach gné an chreidimh leis, gan aird a thabhairt ar fhianaise na n-oibreacha a thugann a luach agus a shaol dó. Nochtann iompar na bhfear, dá dtugann Dia a fhógraí faoi fhilleadh Íosa Críost, fíor-nádúr a gcreidimh. Agus ag am nuair a bhíonn Dia ag doirteadh an tsolais mhóir ar a sheirbhísigh dheireanacha, níl aon leithscéal ann a thuilleadh d’aon duine nach dtuigeann na ceanglais nua a bhunaigh Dia ó 1843. Leanann an slánú trí ghrásta, ach ón dáta seo, níl ann ach a théann chun sochair na dtoghaí arna roghnú ag Íosa Críost, trí fhianaise fíorléirithe ar an ngrá a thugann siad dó. Ar dtús ba é an Sabbath comhartha na

beannachta diaga seo, ach ó 1844 ní raibh sé riamh leordhóthanach ann féin, toisc go raibh grá a fhírinne fáidhiúil, a nochtaíodh idir 1843 agus 2030, ag teastáil ó Dhia i gcónaí. Go deimhin, tá dlúthbhaint ag na soilse nua a fuarthas ó 2018 leis an seachtú lá Sabbath a tháinig chun bheith ina íomhá prophetic den seachtú mílaoise a thosóidh le filleadh Íosa Críost in earrach na bliana 2030. Ó 2018, “fírinniú le » tagann an creideamh i gcrích agus téann sé chun sochair don té a ghlaoitear chun bheith tofa trína ngrá do Dhia agus a shoilse nua agus sean a nochtar in ainm Íosa Críost mar a mhúintear i Matha.13:52: “Agus dúirt sé leo: *Dá bhrí sin, tá gach scríobhaí a fhoghlaimíonn faoi ríocht na bhflaitheas cosúil le máistir tí a thugann amach as a stór rudaí nua agus seanrudaí* . Ní féidir le duine ar bith a bhfuil grá aige do Dhia ach a chuid tionscadal agus a rúin a fháil amach a d’fhan i bhfolach le fada agus ar thug daoine neamhaird orthu.

Habacuc agus an chéad teacht an Meisias

Fuarthas an tuar seo freisin comhlíonta do náisiúnach Giúdach Iosrael, a d’fhógair sé an chéad teacht an Meisias. Socraíodh agus fógraíodh am an teacht seo i Dan.9:25. Agus fuarthas eochair a ríomh i leabhar Ezra, i gcaibidil 7. Tharlaíonn sé go raibh na Giúdaigh a chur ar an leabhar Daniel i measc na leabhar staire, agus chuaigh sé roimh an leabhar de Esra. Ach ar an mbealach seo laghdaíodh a ról prophetic agus ní raibh an oiread sin le feiceáil ag an léitheoir. Ba é Íosa an chéad fháidh a tharraing aird a haspail agus a dheisceabail ar tairngreachtaí Dhainéil.

Bhí an mhoill a fógraíodh, “ *má chuireann sí moill, fan uirthi* ”, comhlíonta freisin, toisc go raibh na Giúdaigh ag fanacht le meisias a bhí ina dhíograiseach agus ina shaorálaí ar na Rómhánaigh, ag brath ar Isaiah 61 mar a deir an Spiorad faoi Chríost i véarsa 1 : “ *Tá spiorad an Tiarna, Iehova, orm, óir d’ung an Tiarna mé chun dea-scéal a thabhairt do na boicht; Chuir sé mé chun na daoine briste croíthe a leigheas, chun saoirse a fhógairt do na príosúnaigh, agus chun saoirse a fhógairt do na príosúnaigh;* “. I véarsa 2, sonraíonn an Spiorad: “ ***Bliain fhabhar a fhógairt ón Tiarna , agus lá bhfeice ó ár nDia ; Chun compord go léir an afflicted;*** “. Ní raibh a fhios ag na Giúdaigh go raibh idir “ *bliain an ghrásta* ” agus “ *lá an bhfeice* ”, 2000 bliain fós le himeacht chun na daoine a threorú chuig Críost an bua a thabhairt ar ais, an fuascailliúnóir agus an díoltóra, de réir Isaiah 61:2. Tá an ceacht seo le feiceáil go soiléir sa fhianaise a luadh i Lúcas 4:16-21: “ *Chuaigh sé go Nazarat, áit ar tógadh é, agus, de réir a nós, chuaigh sé isteach sa tsionagóg ar lá na Sabóide. Sheas sé suas chun léamh, agus tugadh leabhar an fáidh Íseáia. Tar éis dó é a rolladh amach, fuair sé an áit a raibh sé scríofa: Tá Spiorad an Tiarna orm, mar d’ung sé mé chun dea-scéal a shearmonú do na boicht; Chuir sé mé chun na croíbhriste a leigheas, chun slánú a fhógairt do na braighde, agus téarnamh radhairc do na daill, chun daoine atá faoi bhrú a chur saor, chun bliain fhabhar an Tiarna a fhógairt. Ansin rollaigh sé suas an leabhar, thug sé don seirbhíseach é, agus shuigh síos. » Agus é ag cur stop lena léamh anseo, dheimhnigh sé nár bhain a chéad teacht ach le “ ***bliain an ghrásta*** ” a d’fhógair an fáidh Íseáia. Leanann véarsa 21 ag rá, “ *D’fhéach gach duine a bhí sa tsionagóg air. Ansin thosaigh sé ar a rá leo: An lá seo tá an scríoptúr a chuala tú díreach tar éis a chomhlíonadh.* » Leag Dia “ ***lá na bhfeice*** ” ar tugadh*

neamhaird air agus gan léamh , don earrach 2030, don dara teacht, an uair seo, ina chumhacht dhiaga go léir. Ach roimh an tuairisceán seo, b'éigean tuar Habacuc a chomhlíonadh trí “ *moill* ”, trí na trialacha “Adventist”, i 1843-1844 agus 1994, mar atá díreach feicthe againn.

An tiomnú deiridh

Tabhair aghaidh ar an fhírinne

In earrach na bliana 2021, tús na bliana diaga, tá daonnacht shaibhir ach bréagach Críostaí an Iarthair tar éis a léiriú go bhfuil fonn uirthi saol na ndaoine scothaosta a chaomhnú, fiú amháin más rud é ar chostas an scrios eacnamaíoch náisiúnta. Sin é an fáth go ndéanfaidh Dia é a sheachadadh chuig an Tríú Cogadh Domhanda a bhainfidh an iliomad saol daoine de gach aois, agus fios aige nach bhfuil aon leigheas nó vacsaín ann don dara pionós diaga seo. Sula linn, i 8 mbliana, beidh an bhliain 6000 de chruthú earthly, a mbeidh deireadh a marcáilte ag an tuairisceán Íosa Críost. Beidh sé buaiteach agus buacach, treoróidh sé a fhuascailte, a bheo tofa agus iad siúd a aiséirí sé, isteach ina ríocht na bhflaitheas agus scriosfaidh sé an bheatha dhaonna go léir ar domhan ar a bhfágfaidh sé ina aonar, scoite amach sa dorchadas, an t-aingéal reibiliúnach ón tús. , Satan, an diabhal.

Tá creideamh sa phrionsabal 6000 bliain riachtanach chun glacadh leis an gclár seo. Rinneadh ríomhaireachtaí beachta ó na figiúirí atá tugtha sa Bhíobla dodhéanta mar gheall ar “doiléire” maidir le dáta breithe Abrahám (dáta amháin do thriúr mac Terah: Gen.11:26). Ach, deimhníonn seicheamh comharbais na nglún daonna ó Ádhamh go dtí fillleadh Chríost cur chuige na huimhreach seo 6000. Trínár gcreideamh a thabhairt don uimhir chruinn, bheacht seo, cuirimid an rogha seo i leith duine “cliste”, is é sin, an Dia cruthaitheoir, foinse na hintleachta agus na beatha uile. De réir phrionsabal na “sabóide” a luadh ina cheathrú haitheanta, thug Dia “sé lá” agus sé mhíle bliain don duine chun a chuid oibre go léir a dhéanamh, ach is amanna “sosa” iad an seachtú lá agus an seachtú mílaoise. seachas) do Dhia agus dá thogh.

hiompraíocht “ *chliste* nó *ciallmhar* ” a thoghtha a bhaineann leas as gach rud a deir Dia, a dhéanann tairngreacht nó a cheapann Dia (féach Daniel 12:3: “ *Agus lonróidh na ciallmhar mar an splendour. na fairsinge, agus na daoine a mhúin an fhíríantacht don tslua, mar na réalta, go síoraí agus go brách.* ” Ar an gcuma sin, údaráíonn siad rogha Dé chun tairbhe a bhaint as a cheartas fuascailte atá léirithe in Íosa Críost.

Chun clabhsúr a chur ar an saothar seo, díreach roimh an dráma atá le teacht, ba mhaith liom a thiomnú, i mo sheal, do chlann dhílis Dé go léir a léifidh í, agus a chuirfidh fáilte roimhe le creideamh agus áthas, an véarsa seo ó Eoin 16:33 a a bhí tiomnaithe ag dhá fhoinsé éagsúla ar ócáid mo bhaisteadh ar 14 Meitheamh, 1980; duine ar mo theastas baiste ón institiúid, an ceann eile ar an réamhrá don leabhar “Íosa Críost” a d’ofráil mo chomhsheirbhíseach dom an uair seo, beagnach go dtí an aois a d’ofráil Íosa a bheatha mar íobairt: “ *Na rudaí seo a labhair mé leat, chun go mbeadh an tsíocháin agaibh ionamsa. Beidh ort tribulation ar fud an domhain; ach glac misneach, tá an domhan buailte agam.* ”

Samúéil, seirbhíseach beannaithe Íosa Críost, “Go deimhin”!

An glao deiridh

Agus an teachtaireacht seo á scríobh agam, ag deireadh na bliana 2021, tá síocháin reiligiúnach uilíoch ag an domhan mór agus a bhfuil meas uirthi. Mar sin féin, bunaithe ar an eolas atá agam ar na foilseacháin fáidhiúla atá ullmhaithe ag Dia, dearbhaím, gan amhras ar bith, go bhfuil Cogadh Domhanda uafásach á ullmhú agus ar an mbóthar le cur i gcrích laistigh de na 3 go 5 bliana atá romhainn. Trí é a chur i láthair faoin ainm siombalach “ *an séú trumpa* ” san Ath.9, meabhraíonn an Spiorad dúinn go bhfuil cúig phionós uafásach tagtha cheana féin chun pionós a ghearradh ar thréigean na dílseachta dá Sabbath naofa agus a deasghnátha eile a bhfuil drochmheas orthu ó Mhárta 7 321. pionóis an Dia neamhbhásmhairreachta a mhair 1600 bliain de stair an duine eagraithe ar chlár reiligiúnach diaga. Tagann a séú pionós chun rabhadh a thabhairt, uair dheireanach amháin, don Chríostaíocht atá ciontach as mídhílseacht ina leith. Seachas Dia agus a thionscadal coigilte, níl aon chiall ag baint le saol an duine. Sin é an fáth, a bhfuil carachtar de réir a chéile á nochtadh ag na “ *trumpaí* ” de réir *analaí in Leviticus 26*, go dtiocfaidh déine dúnmharaithe an “ *séú* ” ar airde na n-uafás a bhfuil *faitíos agus faitíos ar an gcine daonna le fada an lá*. Baineann an “ *séú trumpa* ” leis an gCogadh Domhanda deiridh a scriosfaidh an iliomad daoine, “ *an tríú cuid de na fir* ” de réir Ath.9:15. Agus is féidir an chomhréir seo a bhaint amach go litriúil i gcogadh ina dtabharfaidh 200,000,000 trodaire gairmiúla armtha, oilte agus trealmhaithe aghaidh ar a chéile, de réir an bheachtais atá tugtha in Rev.9:16: “ *Dhá iliomad marcach a bhí san arm: Chuala mé an líon acu* ”; i.e., 2 x 10000 x 10000. Roimh an gcoimhlínt dheireanach seo, le linn an 20ú haois, bhí an dá chogadh domhanda 1914-1918 agus 1939-1945 ina spreagairí ar an bpionós mór atá ag druidim le deireadh a chur le ham na náisiún saor agus neamhspleách. Níor sholáthair Dia cathracha tearmainn dá chuid tofa, ach d’fhág sé tásca soiléir go leor dúinn chun éalú ó na ceantair ar díriodh orthu mar thosaíocht ag a fhearg dhiaga. Stiúróidh sé na builleanna a chaithfidh daoine a sheachadadh ar a dtugtar don tasc seo. Ach ní bheidh aon duine acu ar dhuine dá rogha féin. Beidh na reibiliúnaithe unbelieving nó unbelievers scaipthe ar fud an domhain uirlisí agus íospartaigh a wrath diaga. Throid an Dara Cogadh Domhanda idir pobail an Iarthair a raibh a reiligiún Críostaí agus a bhí in iomaíocht leo. Ach sa Tríú atá le teacht, beidh an chúis le haghaidh troideanna reiligiúnach go bunúsach, ag cur reiligiúin iomaíocha in aghaidh a chéile nach raibh ag luí go doctrinally lena chéile riamh. Is í an tsíocháin agus an trádáil amháin a d’fhág gur tháinig fás ar an seachmaill seo. Ach ag an am a roghnóidh Dia, de réir Ath.7:2-3, scaoilfear an uilíocht dheamhanúil atá i seilbh aingeal Dé chun “ *dochar a dhéanamh don talamh agus don fharraige* ” nó, do na siombailí atá á ndíchódú, “ *chun dochar* ” “Protastúnaigh agus Caitlicigh” atá mídhlisteanach d’Íosa Críost. Go loighciúil, is é an creideamh Críostaí neamhdhlisteanach príomhspríoc fearg an Bhreithimh Íosa Críost; díreach mar a bhí sa seanchúnant, gearradh pionós ar Iosrael mar gheall ar a neamhdhílseachtaí

seasta go dtí a scrios náisiúnta sa bhliain 70. Ag an am céanna leis an “ *séú trumpa* ” seo, dearbhaíonn tuar Dan.11:40 go 45, trí “ *trí rí a thabhairt chun solais.* ”, impleacht thrí reiligiún an aondiachais: Caitliceachas na hEorpa, Ioslam Arabach agus na hAfraice Thuaidh, agus Ortadocsa na Rúise. Tháinig deireadh leis an gcoimhlint le cúlú ar an scéal mar gheall ar idirghabháil Protastúnachas Mheiriceá, nár ainmníodh mar rí, ach a moladh mar namhaid traidisiúnta féideartha na Rúise. Má chuirtear deireadh le cumhachtaí iomaíocha, osclaíonn sé rochtain ar a forlámhas deiridh faoin teideal “ *an beithíoch a thagann aníos ón domhan,* ” a gcuirtear síos air in Rev.13:11. Sonaímid gur mionlach é creideamh Protastúnach Mheiriceá sa chomhthéacs deiridh seo, agus an creideamh Caitliceach Rómhánach mar an tromlach, mar gheall ar inimirce Hispanic i ndiaidh a chéile. In 2022, tá a uachtarán de bhunadh na hÉireann ina Chaitliceach é féin, cosúil leis an uachtarán feallmhar John Kennedy.

In Ath.18:4, i nDia Uilechumhachtach, ordaíonn Íosa Críost do gach duine a chreideann agus a chuireann dóchas ann, a dhaoine tofa, “teacht *amach as an mBabylon Mhór.*” Aitheanta le fianaise san obair seo don Eaglais Chaitliceach Phápach, déantar “ *an Bhablóin* ” a mheas agus a dhaoradh mar gheall ar “ *a peacaí* ”. Trí oidhreacht stairiúil “ *a bpeacaí* ”, leathnaíonn ciontacht an Chaitliceacha go Protastúnaigh agus daoine Cheartchreidmheacha a thugann údar, trína gcleachtas reiligiúnach, an chuid eile Dé Domhnaigh a fuair oidhreacht ón Róimh. Tugann an bealach amach ón mBabylon le tuiscint go ndéanfaí “ *peacaí an duine* ” a thréigean, agus an ceann is tábhachtaí acu sin, toisc go ndéanann Dia “ *marc* ” aitheantais dó: an lá sosa seachtainiúil, an chéad lá de sheachtain na hord diaga, Domhnach na Róimhe.

Sa teachtaireacht seo, i bhfianaise phráinn na huaire, impím ar chlann mhac agus iníon Dé crios thuaidh na Fraince atá dírithe ar a príomhchathair, Páras, a fhágáil. Toisc go mbeidh sé buailte go luath ag an wrath Dé, ag fulaingt an “ *tine ó neamh* ”, an uair seo núicléach, cosúil leis an chathair de “ *Sódom* ” a bhfuil sé i gcomparáid leis, ina Revelation, in Ath. 11:8. Ainmníonn sé é freisin faoin ainm “ *Éigipt* ”, íomhá siombalach de “ *peaca* ”, mar gheall ar an dearcadh reibiliúnach a thiomanta neamhreiligiúnach atá i gcoinne Dé, cosúil leis an pharaoh i gcuntas stairiúil Eaxodus na ndaoine Eabhraise. I gcás cogaidh, le bóithre gearrtha agus toirmisce, beidh sé dodhéanta an limistéar ar a ndírítear a fhágáil agus éalú ón tragóid marfach.

Samúeil seirbhíseach an Dé bheo, Íosa Críost

Iad siúd atá ag iarraidh a fháil amach, ar dtús, cad a chuirtear i láthair ag deireadh na hoibre seo, beidh deacracht acu a thuiscint cén fáth a bhfuil mé chomh cinnte sin de nádúr neamh-inchúlghairthe scrios na Fraince agus na hEorpa atá le teacht. Ach beidh an dream a léigh é, óna thús go deireadh, tar éis na cruthúnais a bhailiú, le linn na léitheoireachta, na cruthúnais a charntar go leanúnach, ionas go ligfidh siad dóibh sa deireadh thiar thall an diongbháilteacht do-shaothraithe a bhí ag ‘Spiorad Dé’ a roinnt. tá tógtha ionam agus i ngach a bhaineann leis; i bhfírinne. DÁ mbaineann an GLORY go léir.

Ní thiochfaidh droch-iontas ach orthu siúd a dhiúltaíonn go stubbornly a chumhacht neamh-inchomparáide, an ceann is líonmhaire, a aithint agus a chumas gach rud a threorú de réir a phlean go dtí go mbainfear amach fairfe é.

Dúnann mé an saothar seo anseo, ach déantar an inspioráid a thugann Íosa dom a thabhairt faoi deara agus a thaifeadh go suthain i bhfoirm teachtaireachtaí a chuirtear i láthair sa saothar “ **Manna neamhaí na siúlóirí Adventist deiridh** ”.